

TIGHT BINDING BOOK

**TEXT LIGHT
WITHIN THE BOOK
ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204162

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—881—5-8-74—15,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. **T394.8111** Accession No. **T2824**

Author **NIT నవనాథి నాగు.**

Title **విరు నాథుల మొదటి. 1950**

This book should be returned on or before the date last marked below.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

భగవద్వీక్షేతుక జాయమాన కటూక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల

సమ్మాత్మాదు ప్రసాదించిన

తిరువాయ్ మొళి.

అపారకరుణాసాగరులైన తెలియబాచ్చున్పిల్వై మొదలగు

పూర్వాచార్యులు ప్రసాదించిన వ్యాఖ్యానాదుల ననుసరించి

కర్కశీర్థులైన శ్రీమాన్, శిల్పపైరుమాళ్ శావిర్

మాడభూషి రామానుజాచార్యులవారిచే

రచియింపబడిన

ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

శ్రీతిరుమల-తిరువతి దేవస్థానముల కవిటీ అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ కె. వేంకటస్వామినాయుడు బి.ఎ., బి.ఎల్., యం.యల్.సి.

గారి ప్రోత్సహముపైన

శ్రీకేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనాలయములో పండితులుగానుండు

శ్రీమాన్ టి. ఏ. కృష్ణమాచార్యులు శిరోమణిగారిచే

పరిశోధింపబడి

శ్రీతిరుమల తిరువతి దేవస్థానములకమిషనరు

శ్రీమాన్ సి. అన్నారావు బి. ఏ. గారిచే

ప్రకటింపబడినది.

తిరువతియందరి

శ్రీతిరుమల తిరువతి దేవస్థాన ముద్రాకారయందు ముద్రింపబడినది

1950

Post Graduate Library

College of Arts & Commerce, O. P.

సూచన.

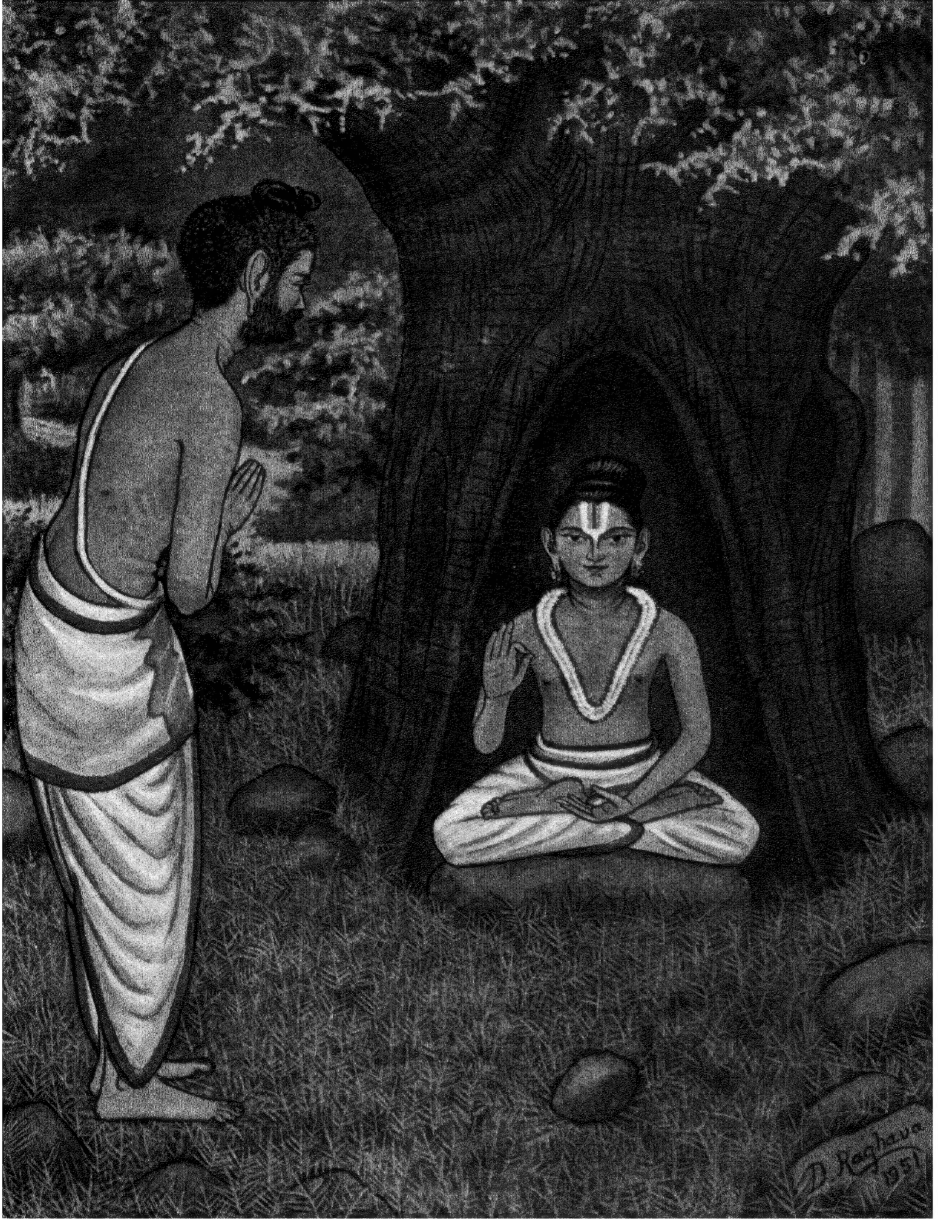
*** ఈ సక్శేతము, ౨ - వ, అవృత్తినేవింపందగిన పాశురములను చూపించును.

* ఈ సక్శేతము, అధ్యాపకులు నేవాకాలమందు నిలువతగిన స్థానమును చూపించును.

( ) ఈ సక్శేతముయొక్క మధ్యయందు వ్రాసినయర్థము కొన్ని చోట్ల ముందుచెప్పినయర్థమునకు వివరణముగా నుండును; కొన్నిచోట్ల పూర్వో తర శ్లోకసదాశనవర్ణపూరణార్థమై యుండును.

ఈ గ్రంథము కావలసినవారు, తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కచ్చేరివద్దను, దేవస్థాన ధర్మ సత్రమునందు, దేవాలయములందు నిర్మింపబడిన బుక్స్టాలు యందును క్రయమునకు పొందవచ్చును.

పయనస్థాగిలుమ్ పాజలరాగిలుమ్,
 శేయల్ నస్థాగ త్తిరు ప్రిప్పణికోళ్వాక్,
 కుయిల్ నిస్థాక్ పొళిల్ శూక్ కురుసుక్ నమ్మి,
 ముయిల్ గిన్న్ పున్దన్మయన్ శ్మక్కున్దై యే.

శ్రీ
శ్రీపద్మావతీసమేత శ్రీనివాస పరబ్రహ్మణే నమః
శ్రీమతే శతకోపాయ నమః
శ్రీమతే రామమనాళా నమః

“ ఉప్రోద్ధాతము ”

శ్రీవేంకటాద్రినిలయః కమలాకామయః పుమాన్ ।
అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్॥
యస్య సారస్వతం ప్రోతో వకుళామోదవాసితం ।
శ్రుతీనాం విశ్రమాయాలం శతారిం తముపాస్మహే ॥

“ తొడ్డిర్కముతు ” “ భక్తామృతమ్ ” అని ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీమచ్ఛత్ర గోప దివ్యసూరీశ్వరుల వాఙ్మయ మగు నీ “ తిరువాయ్మొళి ” (శ్రీసూక్తిసుధ) భగవన్నిర్దేశితక దివ్యకృపాకటాక్ష మథితంబగు శ్రీ జగదాభరణుల దివ్యహృదయమను దుగ్ధార్ణవమునుండి భగవదనుభవ పరీవాహరూపముగ నావిర్భవించినది. ఈ దివ్యప్రబంధము ద్రావిడభాషయందేగాక సమస్తవాఙ్మయప్రపంచమునందును నిస్సమాభ్యుధికమగు గ్రంథరాజము.

ప్రపన్న జనకూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు ప్రసాదించిన నాలుగుదివ్య ప్రబంధములును నిత్యనిర్దుష్టములై, అపారుషేయములై, స్వతఃప్రమాణభూతములగు ఋగ్వేదసామాధర్వణములను సంస్కృతవేదములవలె సర్వోత్కృష్టములై విరాజిల్లుచున్నవి. అందు నూరు పాశురములతో నొప్పారు ‘ తిరువిరుత్తము ’ ఋగ్వేదసమమనియు, ఏడుపాశురములతో నలంకృతమగు ‘ తిరువాళియము ’ యజుర్వేదసమమనియు, ఎనుబదిరెండు పాశురములతో సమృన్నంబగు ‘ పెరియ తిరువందాది ’ అధర్వణవేదసమమనియు, వెయ్యిన్నుటరెండుపాశురములతో విశిష్టమై సకలప్రబంధమూర్ధస్యంబై విరాజిల్లు ‘ తిరువాయ్మొళి ’ సామవేదసదృశంబనియును బాహ్యభ్యంతరనిమిత్తములంబరామర్శించి సహృదయతల్లజ్జలగు నాచార్యవర్యులు ఉపపాదించియున్నారు.

“వేదానాం సామవేదోఽస్మి” అనునట్లు సంస్కృతవేదములలో భగవత్తాదాత్మ్యాపన్నమైన సామవేద మొలుల భగవన్ముఖోల్లాసకరమై సర్వలక్షణసముపేతమై సర్వశ్రేష్ఠమై యలరారుచున్నదో; అట్లే ద్రావిడవేదచతుష్టయమున నీ తిరువాయ్మొయి భగవదత్యస్తముఖోల్లాసకరమై విగతసమానాధిక నిరుపాధికవై భవోపేతమై విలసిల్లుచున్నది.

సంస్కృతవేదములకు శిక్షావ్యాకరణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును ఆఱుబిడ్డజాతీయతిరుమంగై యాత్మార్థు సాదించిన “(౧) పెరియతిరుమొయి (౨) తిరుక్కుఱ్ఱాణ్డకము (౩) తిరునెడున్దాణ్డకము (౪) తిరువెఱ్ఱుక్కూర్ శిరుక్కె (౫) శీటియతిరుమడల్ (౬) పెరియతిరుమడల్ ” అను ఆఱంగములును నమరియున్నవి. మఱియు సంస్కృతవేదములకు మీమాంసాన్యాయ పురాణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును తక్కిన యెనమండ్రాత్మ్యములు గృహజేసిన దివ్యప్రబంధములు ఉపాంగములుగానున్నవి. “ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే” అని సామవేదమొలుల సంగీతప్రధానమై శ్రవణసాధకమై పరమభోగ్యముగనున్నదో; అటాలనే “పణ్ణార్ పాడల్ ” “పణ్బుడై వేదమ్ ” “ఇళై యొడుంపణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే” అని ఈ తిరుమొయియు దివ్యగానప్రధానమై సర్వప్రాణిహృదయంగమమై పరమత్రావ్యమై పరమభోగ్యముగ భాసిలుచున్నది. “ఋచస్సామరసః ” అనునట్లు ఋగ్వేదము గానరసవిశేషములచేతను “హవ్ హవ్ హవ్ ” మొదలగు స్తోభములచేతను సామవేదముగనెట్లు విస్తరింపబడినదో; అటాలనే తిరువిరుత్తిము “ఇళై కూట్టి ” అనురీతిగ దివ్యగానరసవిశేషక్రమమూలజేర్పగా “అమర్ శువై యాయీరమ్ ” అనునట్లు వేయి పాశురములుగల తిరువాయ్మొయి దివ్యప్రబంధముగా విస్తృతమయ్యెను.

“వేదరూపమిదం కృతమ్ ” “ద్రామిడిం బ్రహ్మసంహితామ్ ” “ద్రావిడవేదసూక్తైః ” “వేతమ్ తమిళ శైయ్ త మాఱ ” అనునట్లు ఆత్మార్థుల ద్రావిడ దివ్యప్రబంధములు సంస్కృతవేదములతోడను తదుపబృంహణములతోడను సమానములై యుండుటచే నావేదములకు ఉదాత్తానుదాత్త స్వరీతప్రచయ స్వరములు, పదక్రమజటాఘనాదులు, ప్రశ్నోత్తరములును, తదుపబృంహణములకు — అంశ పర్వస్కీందాదిభేదములు పదవాక్యపాదవృత్తకాండాధ్యాయాదులును నుండునట్లు; వీనిని ఎళిత్తు (హ్రస్వదీర్ఘాద్యక్షరములు) అళై (అవ్యయములు) శీర్

(గణములు) పద్దమ్ (బంధములు) అడి (పాదవిశేషములు) తొడై (పాద సందర్భ విశేషములు) నిత్తై (పేర్ నిత్తై మొదలగునవి) ఓశై (శెప్పలోశై మొదలగునవి) తల్లై (వేర్ న్నాశిరియ తల్లై మొదలగునవి) ఇనమ్ (తాత్తిశై మొదలగుభద్రస్థులు) యాప్పు (ప్రబంధరూపముగనుండుట) పా (వెణ్బా ఆశిరి యప్పా మొదలగు వృత్తివిశేషములు) పణ్ (నాటమొదలగు రాగములు) ఇశై (నిషాదాదిసప్తస్వరములు) తాళమ్ (జంపె గజకర్ణము మొదలగు తాళములు) పత్తు (దశకము) నూలు (శతకము) ఆయిరమ్ (సహస్రకము) మొదలగు సర్వాలంకారములును గలవు.

ఈతిరువాయ్మొయ్ జీవపరభేదములను, జీవులకు పరస్పరభేదములను, జీవ ప్రకృతిభేదమును, ప్రకృతీశ్వరభేదమును, ఆత్మ నిత్యత్వాదులను, దేహనిత్యత్వమును, సర్వేశ్వరుని సర్వశరీరత్వ — సర్వాస్త్రామిత్య — సర్వనియస్తృత్వాదులను సౌలభ్య — సౌశీల్య — స్వామిత్య — వాత్సల్య — కారుణ్య — జౌదార్యాదులను, సర్వసమత్వ — సర్వ విభూతి యోగాదులను విశదీకరించుటయేగాక కర్మజ్ఞాన భక్తిప్రపత్త్యాది యోగములను గూడ నిరూపించుటచే శ్రీమద్భగవద్గీతతో సమానమైయున్నది. “ అమ్మక వణ్ వణకు- డై త్తవనణివణ్నిన్దు ” “ పణ్డే పరమణ్ పణిత్త పణివణ్డై యే ” ఇత్యాద్యనేక శ్రీసూక్తులయందు ఆహ్వాన భగవద్గీతను ప్రశంసించియున్నారు.

మఱియు నీతిరువాయ్మొయ్మొయందు తిరుమన్తార్థము, చరమశ్లోకార్థము, తత్త్వత్రయము, అర్థపంచకము, మొదలగు సకలార్థములును విశదీకరింపబడి యున్నవి. ఐనను ‘ ద్వయ ’ మను మస్త్రీరత్నార్థమును ప్రధానముగ వివరించుట చేత నీ ప్రబంధమునకు ‘ ద్విరశరణాగతి ’ అని పేరుప్రతిష్ఠలు గలిగినవి.

“ వేదవేద్యే పరే పుంసి ” అనునట్లు పరాత్పరమైన శ్రీమన్నారాయణుడు శ్రీదశరథచక్రవర్తికి కుమారుడై యవతరించినప్పుడు తద్వైభవప్రతిపాదకముగ ప్రాథగమిగ్ధర వేదశాస్త్రము లలితలులిత రమణీయ మధుమయ వచన రచనాత్మకంబగు శ్రీమద్రామాయణ రూపముగా నవతరించినట్లు ; ఆసర్వేశ్వరుడు సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థలయందును సకల ప్రాణులకును నందుబాటులో నుండి సంరక్షించుటకై అర్చారూప దివ్యమంగళవిగ్రహ విశిష్టుడై యవతరింప-

గనే, ఆ వేదముగూడ భక్తామృతమును నీ తిరువాయ్మొళి స్వరూపమున నవతరించెనని సప్రదాయనిష్ఠాతులు అభివర్ణించుచున్నారు.

ఈ దివ్యప్రబంధము నిఖలవేదాన్తార్థముల నెఱుల కరబడరీసము మొనరించుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగారరస విలాసములను గూడ నిరూపించుచున్నది. వేదాన్తగ్రంథములలో నెఱుల నియ్యది తలమానికమైవెలయుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగార కావ్యములయందును సత్కృష్ణతస్థానమును బొందియున్నది. ఆక్రమమును శ్రీమాన్ ప్రపన్నవిద్వాన్ T. D. రామస్వామినాయుడుగారు తమ “అకప్పెరుళుం - అరుళిచ్చెయలుం” అను గ్రంథమున బాగుగా నిరూపించియున్నారు.

ఇట్టి అతివిలక్షణ దివ్యప్రబంధమును ప్రసాదించిన శ్రీశతగోపదివ్యసూరీ శ్వరుల వై భవము వర్ణనాతీతము. వీరి వాచానుగోచరముగు దివ్యమహిమను బరికించి యనేకవిధములుగ ప్రామాణికులు ఉల్లేఖించుచున్నారు. సంస్కృత వేదోద్ధరణమునకై సాక్షాత్తుగ శ్రీమన్నారాయణ్డే శ్రీవ్యాసమహర్షి స్వరూపమున నవతరించినట్లు; ద్రావిడవేదోద్ధరణమునకై ఆ సర్వేశ్వరుడే ఈ ఆత్మవర్ణరూపమున నవతరించెనని కొందఱు వర్ణించుచున్నారు. “సేనేశోఽవతరిష్యతి” అని ప్రమాణవచనమున్నందున శ్రీమద్విష్ణుకృష్ణులే వీరని మఱికిందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లే లోకోజ్జీవనార్థమవతరించిన నిత్యసూరులలో నొకరనియు, “కరై కణ్ణోర్” అనునటుల భగవన్నియమనానుసారము లోకోజ్జీవవిషయై యవతరించిన ముక్తులలో నొకరనియు, శ్వేతద్వీపవాసులలో నొకరై యుందురనియు, జన్మాన్తరనహస్రనంచిత సకలసకృతపరిపాకఫలముగ బద్ధులలోనే యొకరిట్లవతరించి రనియును బహుముఖముల వితర్కించుచున్నారు. భగవన్నిర్దేతుకజాయమాన దివ్యకటాక్ష పరీవాహపరిపూరితులగుటచే దివ్యజ్ఞాని వైరాగ్య భక్తి యుక్తులగు మహానుభావులు వీరనుట నిర్వివాదాంశము.

వీరి జన్మదేశకాలాది చరిత్రాంశములును, సకలేతరవిలక్షణవై భవాదులును, వీరి దివ్యప్రబంధముల ప్రకర్తాదులును సప్రదాయానుసారముగ శ్రీమద్రామానుజులసమకాలికులగు శ్రీగరుడవాహనపండితులచే విరచితముగు శ్రీదివ్యసూరి చరిత్రమునందును, శ్రీ “సమ్మిరై” స్వామివారిశిష్యురత్నముగు శ్రీపిళ్ళైగియ పెరుమాళ్ జీయరు సాదించిన గురువరంపరాప్రభావమునందును “ఆన్మిరై కందాడై యప్పక” సాదించిన “పెరియతిరుముడియడై వు” నందును, శ్రీమణవాళ

మహామునులు ప్రసాదించిన “ఉపదేశరత్నమాల” యందును, శ్రీమదనంతాచార్య కృతముగు ప్రపన్నామృతమునందును, ఇంకను అనేక విధములగు గురపరమ్పరా గ్రంథముల యందును విశిష్టక్రమముతో నిరూపింపఁబడియున్నవి.

శ్రీ పిళ్ళైలోకాచార్యులవారి యనుజవర్ణులగు శ్రీమద్రుక్మయమణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్లు “ఆచార్యహృదయ” మను గ్రంథరత్నమునందు శ్రీ ఆత్మార్పణవై భవమును వారిదివ్యప్రబంధవై భవమును నత్యద్భుతముగ బహు భంగుల సభివర్ణించి యున్నారు. అది యొక అపూర్వగ్రంథరత్నము. దానికదియే సాటి. అది యట్లుండనిండు.

ఆత్మార్థులు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధములలో నీ తిరువాయ్మొళి పరమోత్కృష్టమైయున్నది. ఇందు శ్రీ ఆత్మార్థి కరుణార్ద్ర దివ్యహృదయము ప్రత్యక్షమగును ప్రతిఫలించుచున్నది. శ్రీనైష్ఠవలోకము ఈప్రబంధమును పరమపావనముగను సర్వగుహ్యతమముగను నాచరించుచున్నది. నాలాయిర దివ్యప్రబంధములలో నితరప్రబంధములు తిరువీధులయం దుత్సవసమయములతో పారాయణము జేయబడుచున్నవి. ఈ తిరువాయ్మొళి మాత్రము అట్లుగాక దేవాలయముల యందు భగవత్సన్నిధానమున ప్రతినీయతదేశకాలములయందే సేవింపఁబడుచున్నది. దీనిచే నీగ్రంథప్రాశస్త్యము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

అత్మార్థులీ ప్రబంధమున తమ భగవదనుభవప్రకారముల సనేకభంగుల ప్రకటించియున్నారు. కర్మజ్ఞానసాధ్యమై భగవత్పాపికి సాధనమైన ఉపాసకుల భక్తికంటెను, సర్వేశ్వరుని యాచించి కైంకర్యార్థము ప్రపన్నులు పొందెడు భక్తి కంటెను, వీరిభక్తి పరమవిలక్షణమై యున్నది. సర్వేశ్వరుడు తన నిర్వైతముక కృపా కటాక్ష సర్వస్వమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసి, తన సంక్షేపవిశ్లేషములచే వీరి పరభక్తి పరజ్ఞానాదులను వృద్ధి నొందించుచుండెను. ఆ యనుభవానందరసపరీ వాహమే ఈ కమనీయ దివ్యమంగళప్రబంధము. సంక్షేపమనఁగా—ప్రత్యక్షసమానా కారముగు మానసానుభవము. విశ్లేషమనఁగా—బాహ్యనుభవము లభింపనందునఁ గలతఁ జెందిన యంతఃకరణమునకు శైధిల్యావస్థ.

ఇట్లు కలతఁజెందు నవస్థలలో నాత్మార్థు నాయికావస్థను బొందుచున్నారు. నాయికావస్థయందు వీరికి మూడవస్థలుగలవు. (౧) తోఁత్రీమార్ (సఖి) అవస్థ

(౨) తాయ్మార్ (జనని) అవస్థ (౩) మకళ్ (నాయిక) అవస్థ - అని. ఇచ్చట ప్రణవమునందలి అకారవాచ్యుడైన యీశ్వరునకును మకారవాచ్యుడైన చేతనునకును నుండు అనన్యార్థసంబంధజ్ఞానమే, వానితో వీనిని జేర్చుచున్నదిగాన సఖ్యాజెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే “స్వతంత్రించుట స్వరూపవిరుద్ధ” మని యుపదేశించెడి “సమఃపద” ప్రతిపాద్యమైన ఉపాయాభ్యవసాయజ్ఞానమే తల్లిగా నిరూపింపబడుచున్నది. “పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణం” అనునట్లు పురుషులదృష్టిచిత్తాదుల సపహరించు పురుషోత్తముని దివ్యమంగళకమనీయవిగ్రహ దివ్యసౌందర్యము ఆహ్లాదకర శ్రీత్వభావననుగలుగజేయుటచేతను, “అనన్యార్థత్వ-అనన్యభోగ్యత్వ-అనన్య శరణ్యత్వము” అను పతివ్రతకుండు ఆకారత్రయమును వీరికి స్వభావసిద్ధముగ నుండుటచేతను, వీరికి నాయికావస్థ సంప్రతిపన్నమే. ఇత నిచ్చట సందేశ హరికములగు పక్షులెన్ని యనగా—కర్మజ్ఞానములను పక్షుద్వయముచేబరికర్మితులగు నాచార్యవర్యులే. ఇట్టి స్వాపదేశార్థము లన్నియును భగవద్విషయవ్యాఖ్యానాదులయందు దెలిసికొననగును. ఇట్టి గ్రంథము సవరసభరితమై భక్తి శృంగారి వైచిత్ర్యముల విధవిధములుగ నిరూపించుచు పరమభోగ్యముగానున్నది.

“వీడుమిఁముగ్ధువు” అను తిరువాయ్మొళిలో సంసారుల యాతనలఁజూచి వారల గరుణించి వారికుపదేశమును జేయుచున్నారు. “కిర్రొళి యిళమై” “ఒట్టివిల్ కాలం” మొదలగు తిరువాయ్మొళులలో సర్వేశ్వరుని సర్వభూతహితతమత్వమును నిరూపించి, అతని దివ్యపాదారవిన్దములయందుజేయు నిరంతరకైంకర్యమే యుజ్జ్వలసహేతువని పరమప్రీతితో నుపదేశించుచున్నారు. “సోపాధికబంధువుల సందఱిని సవాసనముగఁబరిత్యజించి, నిరుపాధికబంధువగు శ్రియఃపతినే భజింపుడు” అని యందఱిని ప్రార్థించుచున్నారు.

వీరిలోకానుభవము, వీరిదివ్యజ్ఞానము, వీరిబోధనాశక్తి, వీరివర్ణనా నైపుణ్యము, వీరియార్తి, భగవద్భక్తి, మొదలగు వీనినెల్లగమనించితమేని వీరు నిస్సమాభ్యధిక కవిత్వజాలనుటలో సందియమావంతయునులేదు. వీరిశిష్యత్వ జాలగు శ్రీ మధురకవులు “కణ్ణినుకోళిఱుత్తామ్బు” అను దివ్యప్రబంధమున వీరి వైభవముల సభివర్ణించుచు సదాచార్యనిష్ఠను నిర్వహించిరి. ద్రావిడ కవిచక్రవర్తియగు శ్రీకంబనాట్టామ్మొల్లుగూడ వీరి ప్రభావమునకు ముగ్ధులై వీరికి శిష్యులగుటమాత్రమే గాక “శ్రీశకగోవందాది” అను గ్రంథమును రచించి గురుదక్షిణగా వీరికి

సమర్పించిరి. వారొక పాశురమున “అత్తవరులపాశురములలో నొకపాదమునకు సరిగాదు నిఖిలసాహిత్యవాఙ్మయము” అని యభినుతించియున్నారు.

భగవంతుని యవతారవిశేషములగు పర, పూర్వా, విభవ, అస్తర్యామి స్వరూపములు, కాలదేశవిప్రకర్షాదులవలన పరమదుర్లభములై యుండుటచే, ఆశ్రయణసాకర్యాపాదకములగు సాలభ్యాదికల్యాణగుణములతో సంపన్నంబగు సర్పావతారమే ప్రపత్తికాలంబనమై విలసిల్లుచున్నది. కనుకనే ప్రపన్నజన మార్గదర్శకులగు శ్రీశకగోపమునిపుంగవులును దివ్యదేశములయందు విరాజిల్లు సర్పావతారములయందే ప్రపత్తినొనరించిరి. అందునను శ్రీవేంకటాచలము నందు వేంచేసియుండు మన “తిరువేంగడముడై యాన్ల” యందే వీరికి నిరవధికభక్తి ప్రకర్షమున్నది. ఏలఁ ననఁగాఁ దీర్ఘశరణాగతిరూపముగు నీ తిరువాయ్మొయియందు తిరువేంగడముడై యాన్ల విషయమున రెండుదశకములను సాదించుటయేగాక “ఉలకముణ్డపెరువాయా” అనుదశకమున “అకలక్కిళ్లే” అనుపాశురమున సాంగోపాంగముగ శరణాగతినొనర్చి, “ఒట్టివిల్ కాలమెల్లాం” అనుదశకమున సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిరవధిక కైంకర్యరూపముగు పరమపురుషార్థమునుప్రార్థించిరి. వీరికినత్యంతాన్తరంగభక్తులగు శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులును మన తిరువేంగడముడై యాన్ల దివ్యసన్నిధియందే వేదార్థసంగ్రహమును ఉపన్యసించుటయేగాక శ్రీభాష్యముంగళిలోకమునను “బ్రహ్మశ్రీనివాసే” అని వీరి పరతత్వమును నిఘ్నించి, వీరిదివ్యపాదారవిష్టములయందే శరణాగతిని జేసిరి. కాబట్టి మన తిరువేంగడముడై యాన్ల వైభవప్రతిపాదకముగు నీ “తిరువాయ్మొయి” దివ్యప్రబంధమును ప్రచురింపవలసిన బాధ్యత ఈ దేవస్థాన నిర్వాహకులపైనున్నది.

ఇట్టి పరమభోగ్యముగు నీ దివ్యమహాప్రబంధము సకలశ్రీవైష్ణవులకును అవశ్యానుసంధేయమైయుండుటచే నాసేతుహిమాచలము నిఖిలభక్తజనులును తమతమ లిపులలో నీ గ్రంథరత్నమును పదిలపఱచుకొని సేవించుచు అమద్దానస్తము ననుభవించుచు తరించుచున్నారు. తెలుగువారికిని తెనుగులిపిలో నీ గ్రంథము లభించుచున్నది. జగద్విఖ్యాతులును ఆగర్భశ్రీమంతులునునగు “శ్రీచెంగల్వ నాయకరు” మహాశయులు భగవద్విషయము నంతటిని తెలుగులిపియందు అతివిలక్షణముగ ముద్రింపించి భక్తలోకమునకు మహోపకారమొనరించిరి. ఇట్లే

“శ్రీకృష్ణరాశిపాటి ఆశవందారయ్య” మొదలగువారును నీ తిరువాయ్మొరై మూలగ్రంథమును, భగద్విషయమును గూడ తెనుఁగులిపిలో సచ్చొత్తించి తెలుఁగు వారికందఱికిని మహాపకారకులైరి.

కాని అవి యన్నియును ద్రావిడభాషలోనున్నవి. ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యములతో నున్నచో నీగ్రంథము అందఱికినినందుబాటులో నుండి పరమోత్తారక మగునుగదా ! వీనినెల్ల యోచించి తత్కాలమున దుర్లభమైయుండు ఒకానొక ప్రాచీన శ్రీశ్రీశాసనాని ఆధారముగ బెట్టుకొని శ్రీ శ్రీనివాసవిద్యాస్థానపండితుల సాహాయ్యమున నీ గ్రంథమును సర్వాంగసుందరముగ ముద్రింపగలిగితిమి.

శ్రీసూక్తిసుధాసారసంగ్రహము శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృతకలాశాలలో న్యాయోపాధ్యాయులగు శ్రీ. ఉ. వే. మహావిద్యాకాదర్శనసార్వభౌమ—శ్రీ సుదర్శనాచార్యస్వామివారిచే “ఈడుముప్పత్తాతాయిఱప్పడి” వ్యాఖ్యానము నుండి సంకలితమైనది.

ఈ గ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశమున కొక అమూల్యాభరణము. కలియుగ ప్రత్యక్షుడై వతమగు శ్రీ శ్రీనివాసభగవానుని దివ్యకృపాకటాక్షతరంగిత మీ దివ్య ప్రబంధము. కనుక భాగవతోత్తము లెల్లఱును ఈ గ్రంథమును స్వీకరించి, సేవించి, అధికతపరమార్థులై, శ్రీనమ్మాళ్వార్ల యనుగ్రహమునకును, వారి కుపాస్య డై వతమును, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుఁడును, ఆశ్రితజన కల్పమహీరుహ తల్లజమును, “శ్రీ అల్లమ్మేల్ మంగై” దివ్యమహిమీనమలంకృత దివ్యవక్షాఃస్థలుఁడును నగు శ్రీ తిరువేంగడముడై యాన్ల నిరవద్యహృద్య దివ్య కృపాకటాక్షమునకును పాత్రులగుదురు గాక.

ఈ గ్రంథముద్రణమున సహకరించిన వారలెల్లఱకును కమిటీవారి ధన్యవాదములు.

అభ్యర్థి, ఎమ్మెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగల్ శరణమ్.

ఇట్లు

తిరుపతి.
16-10-50. }

కె. వెంకటస్వామినాయుడు.
తమిళం తమిళం దేవనాగరి కమిటీ ప్రెస్, తిరువేంగు.

శ్రీ శ్రీనివాసోపాధ్యాయ నమః
 శ్రీమతే వసుభూషణభాస్కరాచార్య నమః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
 శ్రీమతే రఘునాథాశ్రమసిద్ధాంత నమః

“శ్రీసూక్తిసుధా(తిరువాయ్ మొళి)సారసంగ్రహము”

(“ఈడుముప్పైతాయబప్పడి” అను వ్యాఖ్యానమునుండి సంకలితము)

యద్దోనహస్ర మవహన్తి తమాంసి పుంసామ్
 నారాయణో వసతి యత్ర నశంఖచక్రః ।
 యస్మాదలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాః
 తస్మై నమో వసుభూషణభాస్కరాచార్య ।
 వసుభాధరణం వస్తే జగదాధరణం మునిమ్ ।
 యః శ్రుతేరు తరం భాగం చక్రే బ్రావిషభావయా ।

ప్రపన్నజన కూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు నిరంతరనిరవధిక దుఃఖ సందాయకముగు నీ రీలావిభూతిలో ససంఖ్యాకములగు వివిధజన్మముల నెత్తి దుశత్యయ దుర్బర నిస్సేమ సాంసారిక యాతనానివశులై యుండిరి. పరమకారుణి కుండగు శ్రీమన్నారాయణుడు దీనిని జూచి తన నిర్వేతుక నిరవద్యహృదయ కృపాకటాక్షమును వీరిపై ప్రసరింపజేసెను. అంత తత్క్షణప్రవృద్ధ నిరవద్య విశదతమ జ్ఞానభక్తి సమృద్ధులై, అశాపాశాదులనెల్ల సవాసనముగ వినర్జించి, పరమపదమునకు విచ్చేసి, అచ్చట శ్రీవైకుంఠనికేతనుని దివ్యవైభవములను దివ్యమంగళగుణ విగ్రహాదులను గండ్లార సేవించి, తదనుభవజనిత ప్రీతికారికా శేషశేషోచిత నిత్యనిరవద్య సర్వవిధ కైంకర్యధురంధరులై యుజ్జీవించిరి. ఈ క్రమముఁజూడ నెఱున్నది యనఁగాః— గాఢాంధకారబంధురమై నిబిడకంటక తరుగులృలతాక్షీర్ణమైయుండు గహనారణ్యమునఁ ద్రోవదప్పి దిగ్భ్రమం జెందియుండు నొకానొక పురుషుడు, పరమకారుణికుండగు నొక ధార్మికునివలన బేదీవ్యమానంబగు కరదీపిక నొకచానిని బడసి, సత్పథమును గుర్రెఱింగి, అగహనారణ్యనీచును చాటి, సుఖముగ తన గృహమునకు వచ్చి నిర్భరానంద కలితంబై జీవయాత్రను గడుపునట్లున్నది.

అవతరణిక

శ్రీయఃపతియును శ్రీవైకుంఠనికేతనుఁడును నిత్యముక్తానుభావ్యుఁడును నిరతిశయానందయుక్తుఁడును సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకుఁడునైన నర్వేశ్వరుఁడు, “పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీజతరే శయనమ్” అనునట్లు చక్రనేమివలె ఎరివర్తమానంబగు సాంసారిక మాయాచక్రమున బంధమ్యమానులై, దుర్భరాగాధదుఃఖసాగరమున మునింగియున్న శ్రీనమ్మాత్మారులను తన స్నేహితుక దివ్యకటాక్షపాత్రులంజేసిరి. అంత నీయాత్మార్లు భగవన్నిరేతుక నిరవదికకృపానేకప్రభావమున సమధిగత నిత్యనిరవద్యహృద్యవిశదతమ విజ్ఞాన సంపన్నులై భగవదనుభవపరీవాహరూపముగ ద్రావిడవేదసాగరమున నీ ‘తిరు వాయ్మొట్టి’ దివ్యప్రబంధమును వ్రసాదిందిరి.

ఈ ప్రబంధము సహస్రశాఖాత్మకమగు సామవేదసారముగుటచే సహస్ర గాథాత్మకమై, దశశతకములను (చదివత్తులను) శతదశకములను (నూరు తిరు వాయ్మొట్టులను) గలిగియున్నది.

ప్రథమశతకము (1-పత్తు)

(౧) ఇందు మొదటి “ఉయత్వఱ” అను తిరువాయ్మొట్టిలో భగవంతుని కల్యాణగుణ విగ్రహనిత్యవిభూతి యోగములను విగ్రహనైలక్షణ్యమును బ్రతిపాదించి, వీని కాశ్రయమగు దివ్యాత్మస్వరూపము నిఖలచేతనాచేతన విలక్షణమని వ్యక్తీకరించి, నిత్యవిభూతివలె లీలావిభూతియును తదీయతావారముచే నతని కస్తరంగమైన దని యనుభవించి, ఆ లీలావిభూతియొక్క సకల స్వరూప స్థితిప్రవృత్తులను అతని యధీనము లనియును, శరీరశరీరులకుండు లక్షణము జగత్తునకు నీశ్వరునకు నుండుటచే నీ శరీరాత్మభావమే జగద్భ్రష్టాకృత్యమునకు నిఃసంసృత మనియును సోపపత్తికముగ నిరూపించి, కుదృష్ట్యలను శూన్యవాదులను నిరసించి, వ్యాప్తిసౌకర్యమును స్ఫుటీకరించిరి. ఇట్లు నిరుపాధిక పరత్వమును నిష్కర్షించి యానర్వేశ్వరుని పదసరసిజడల యందుఁ దమ మనోభ్రామరమును నలకొల్పిరి.

(౨) ఇక “వీడుమిగ ముర్ శ్రువుమ్” అను రెండవ తిరువాయ్మొట్టిలోఁ గ్రిందఁ దా మునుభవించిన యమద్దానందము సనుభవింపుటకు భవాయ

భూతు లెవ్వరైనను గలరా? అని యాత్మార్థులు సంసారిచేతనులను గటాక్షించి, తాము భగవద్విషయప్రవణులై యుండునట్లు, వారలు శబ్దాదివిషయప్రవణులై పడియుండుటను జూచి, వారల యనర్థములను పరిహరింపనిది సహింపలేని వారటై వారలకు “ ఇతిరక్షై రాగ్యపూర్వకముగ నేకాన్తికాత్మ నిక భక్తి యోగనిష్ఠులై భగవంతుని భజింపుడు” అని యుపదేశించిరి.

(3) “ సత్తుడై యడియవర్ ” అను మూడవదశకమున—ఈ యుపదేశమును వినిన సంసారిచేతనులు “ భజింపుడు ” అని బహుకాలముగ నానతిచ్చుచున్నారే ! ముండిచేతులవానిని మదపుటేనుఁగు నెక్కమనిన అది యతనికి సాధ్యమా? అట్లే యీతడుద్రసంసారిచేతనునకు నిరంకుశస్వత్వంతుని భజింపకక్యమా? అని ప్రశ్నింపగా, ఈ సంసారిచేతనుఁడు భజింపఁదగినట్లు ఆ సర్వేశ్వరుఁడు తనను సులభునిగాఁ జేసికొని రామకృష్ణాద్యవతారముల స్వీకరించు నని యుపదేశింపుచు, సౌలభ్యసౌశీల్యములకు నీమాభూమియగు శ్రీకృష్ణుని సవనీతచార్య సగరక్షోభాదుల నభివర్ణింప నమకట్టి ఆ సౌలభ్యగుణమునకు ముగ్ధులై అహ్వర్లు “ ఎత్తిరం ” అని యాఱుమానములు మోహ మూర్ఛితులైరి.

(4) ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో సకలలోకములను గొలిచిన త్రివిక్రమ స్వామియొక్క శ్రీసాదపద్మములను నేవింపఁ బ్రయత్నించి, అదియొక కాల విశేషమునందగుటచేఁ జిన్నులై తమస్వరూపమునే విడిచి, యొక నాయకావస్థను జూందినవారటై “ ఇరంగుమిడం నెయ్లల్ ” అని కరుణామృతతరంగితమగు నముద్రతీరమునకు విచ్చేసిరి. అచ్చట తమ పరిసరముననుండు పక్షుల నభివీక్షించి, కామవివశులగుటచేఁ బ్రకృతికృపణులై యాత్మార్థు “ ఈశ్వరుఁడు తన పరత్వమును నానై చ్యమును పరిశీలింపక నాతోడనచ్చి సంక్లేషించెను. నదీవిందినంతనే నాదోషముల సందర్శించి వైముఖ్యమును జూపెను. తనకు ‘ అపరాధపహర్త్వ ’ మను నొక దివ్యకిల్యాణగుణప్రకర్షమున్నదను విషయము నతఁడు మఱచెను. దాని నతనికి జ్ఞాపకపఱచినచో వెంటనే తప్పక విచ్చేయును ” అను ప్రత్యాశచే “ అజ్ఞతై యమడనారా ” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొట్టిలో నాపక్షులను దూఱలనుగాఁ బంపిరి.

(5) ఈ మాతృచేషణమువలన నామృతము తన నాథునికియందుఁ

జాలిగొని గజేంద్రరక్షణ సమయమునందువలె మిక్కిలి సంభ్రమముతో వచ్చి సాక్షాత్కరించెను. అంత వాని వైలక్షణ్యమును తమ స్వరూపమును జూచి “ధార్మికు లేర్పటచిన పానీయశాలను చెఱచువారివలె నిత్యసూతుల కనుభావ్య మగు పరమస్తువును మనము ప్రవేశించి దూషింపఁజేయుట కూడ దని” అభ్యుక్తుల వరమపురుష చరణారవిష్ట పరిచరణమునుండి నివృత్తులై దూరముగఁ జను దెంచిరి. అంత నీశ్వరుఁడు తనను దూషించుకొనుచు సతినంభ్రమమున సంక్లేషోన్ముఖుఁడై వచ్చిచేరెను. ఈక్రమమును “వళవేల్పులకు” అను నైతవ తిరువాయ్మొఱిలో సభివర్ణించిరి. దీనిచే “భగవత్సమాశ్రయణము దుర్లభ ముగా నుండక నులభముగ నుండుటయే గాక భోగరూపముగను నుండును” అని వాని పౌలభ్యమును దెలిసికొన నవకాశ మేర్పడినది.

(౬) అటుపై “పరివదిలీశనై” అను నాటవ తిరువాయ్మొఱిలో “శుద్ధదేవతారాధనము దుశ్శకము, మిక్కిలి దుర్లభము” అనియు,

(౭) “పిఱివిత్తుయరఱ” అను నేకవ తిరువాయ్మొఱిలో “వల్యా నుభవము దుష్ప్రీతి మనియును వ్యక్తికరించిరి.

(౮) “ఓడుంపురేరి” అను నెనిమిదవ తిరువాయ్మొఱిలో వాని శూర్జవగుణమునం దత్యస్తప్రవణు లగుచున్నాడు.

(౯) “ఇనై యు మనై యుమ్” అను నొమ్మిదవ తిరువాయ్మొఱిలో వీరి భక్తికిఁ బరమప్రీతుఁడై నాయకుఁడు వీరితో నేకరసఁడై యథామనోరథము సర్వేంద్రియములచేతను పర్యగాత్రములచేతను వీరిని సంక్లేషించి యనుభవింపగ సమర్థునించి యా యనుభవజనితప్రీతిప్రకర్షము సభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింద “ఉచ్చియుళ్ల నిఱ్ఱుమ్” (నాయుత్తమాంగమున నిత్య సన్నిధిఁ జేయుచున్నాఁడు) అని వాని కల్యాణగుణము ననుసంధించిరి. అచ్చట ఫలము చాలా గొప్పదిగ నున్నది. ఇది లభించినందులకు కారణమెయ్యది? అని పరిశీలించిరి. అట్టి నిరవధికఫలావాప్తికి దగిన పుణ్యమేదియును తమవద్ద లేకుండినది. అద్యేషము మొదలుకొని పరమభక్తి పర్యస్తము తానే కలుగఁజేసి పరమకరుణాకరుఁడగుటచే నిత్యసూతులకు భోగ్యమైన పరమపదమును అనాది కాలముగ మంపారమునఁబడియుండు ముతకముగ్రహించెను. అహ! ఈ సర్వేశ్వ

దని విషయాకారక్రమ మెట్టిది? అని తమకు గలిగిన సర్వాంగసంక్లేషరసమును “పారుమానీభవజ్ఞ” అను పదియవ తిరువాయ్మొట్టిలో ననుసంధించి ముగ్గులైరి.

ద్వితీయశతకము (2-వ పత్తు)

(౧) క్రింద “మణియై వాసవర్ కణ్ణనై తన్న తోరణియై” అని యతిని సౌలభ్య, సౌందర్య, సౌభాగ్య, ఔన్నత్యాదులఁ బరమప్రీతితో ననుభవించిరి. అటుపై బాహ్యసంక్లేషాపేక్ష గలిగి, అయ్యది తత్త్వణమే సిద్ధింపనందున మిక్కిలి యవసాదావిష్టులై, సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి దార్భాగ్యాతిరేకమున నతని నెడబాసి విరహవేదన ననుభవింప నేరక దుఃఖించుచున్న నాయికియొక్క ఆవేదనకుఁ గుఱియైనవారలై, కొంత ఆప్యాయనము గలుగునేమో యని లీలోద్యానమునకు బయలుదేరిరి. అచ్చటకుఁ జని యచ్చటవర్తించు పదార్థములన్నట్ల పరికించి, అవియన్నియును తమవలె భగవదలాభముచే విపాదము ననుభవించుచున్న పని యెంచి, వానికై తామే శ్రమపడిరి. ఆప్రకారమును “వాయుంత్రియై యుగళుమ్” అను మొదటి తిరువాయ్మొట్టిలో సభివర్ణించుచున్నాడు.

(౨) క్రింద “మూవాముదల్వ” అని ప్రస్తుతమైన కారణవస్తువును అవతారదళావిశిష్ట మొనరించి “తిల్లకావీడు” అను రెండవదశకమున పరోపదేశవ్యాజమున ననుభవించిరి.

(3) ఇక “ఊనిల్ వాళ్న్” అను మూడవతిరువాయ్మొట్టిలో “వాయుం త్రియై యుగళుమ్” అను దశకమున నార్థితరునట్లు వచ్చి సంక్లేషించిన సర్వేశ్వరుని సంక్లేషమును గీర్తించిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో “పరుక కళిత్రేనే” అనినట్లు ఆర్థి మిక్కుటము కాఁగ, భాగవతులతో “బోధయ న్తః పరస్పరమ్” అను ప్రక్రియచేఁ గలసి మెలసి ధరింపవలయునని కుతూహలపడి, అది లభ్యముకానందున మిక్కిలి యవసన్నులై తమస్వరూపస్వభావములను విడనాడి నాయికావస్థను బొంది, తమ దశకు తామే చెప్పుకొనలేక తమ జననిచేఁ జెప్పింపవలసినట్లు “అడియాడి” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొట్టిలో విష్ణులైరి.

(౫) ఈ తిరువాయ్మొళిలో అభ్యోర్లు మురబ్బెకొను ఆర్తనాదము తన శ్రోత్రపథమునకు గోచరముగాఁగ నీశ్వరుడు “మనము జగత్పరిపాలన మతి సుందరముగ నిర్వహించుచున్నారే ! చాలు చాలు ” అని నాయకావస్థను దలంచుకొని, దుఃఖలజ్ఞాభయాదులచే సంభ్రాన్తుడై వేవేగ తన దివ్యాయుధాదులతోడనే విచ్చేసి స్పృశింపించెను. తత్సంశ్లేష జనితహర్షప్రకర్షమునే “ అన్దా మత్తన్నుశేయదు ” అను నైదవ దశకమున సనుభవించిరి.

(౬) “ వై కున్దా మణివల్లకే ” అను నాటవ దశకమున సర్వేశ్వరుడు తత్సంశ్లేషము తనకే సరమపురుషార్థమని తోచునట్లుగ సత్యస్త సంహృష్టాస్త రంగుడై, “ అనాదికాలముగ విషయాస్తరప్రవణులై సంభ్రమించుచున్న వీరి సనుభవింప నేటికి భాగ్యము కలిగినది గదా ! మరల వీరు మనలను నిడిచిన చేయునదేమి ? ” అని అతిశంకాకలంకితుడై వ్యసనపడుచుండ, అతని వ్యాకుల తను బాపుటకై “ దేవరవారు వ్యాకులపడవద్దు ” అని యాభ్యోర్లు సర్వేశ్వరుని అతిశంకను నివృత్తమునరించి వానిని యథావస్థితునిఁ జేసిన క్రమ మభివర్ణింపఁబడుచున్నది.

(౭) (౮) అభ్యోర్లకు గలిగిన నిరవధికప్రేమప్రకర్షము ఆ యాభ్యోర్ల కొక్కటికే గాక, వారి సంబంధిసంబంధులకును వ్యాపించునట్లు ప్రవహించినది. ఈశ్వరుడును తత్సన్నునిసన్నునిసన్నుల వఱకును నీ ప్రీతిప్రవాహమును సమభివృద్ధమునరింపఁగ, తత్ప్రవాహపరీవాహము కూలంకషమగుటయేగాక ప్రపంచము తనంటిని ముంచివైచెను. అట్టితఱి అభ్యోర్లు “ శ్రీమన్నారాయణుడే మోక్షప్రదుఁడు, అతనినే శరణువేడుడు ” అని “ కేశవస్తమర్ ” అను నేడవదశకమునను, “ అన్తై వదరవన్తై మేల్ ” అను నెనిమిదవ దశకమునను సంసారులకు నుపదేశించిరి.

(౯) అటుపై “ ఎమ్మావీడు ” అను తొమ్మిదవ దశకమున—వీరికి మోక్షమునందభిరుచి యధికముగ నున్నదని యోచించి సర్వేశ్వరుడు అభ్యోర్లకును తత్సన్నునిసంబంధులకును మోక్షమును ప్రసాదించునట్లు అభిముఖ్యమును జూపఁగ దానిని బరికించి “ దేవరవారు నాకు మోక్షమును ప్రసాదింపవలయునని యుద్దేశించుచున్నచో నాప్రయోజనమునకై మీరుమోక్షమును ప్రసాదింపవలదు. ‘ మాప్రయోజనమునకై నీవు మోక్షమును స్వీకరించితిరవలయును ’

అని మీరు దానుని నియమింపవలసియున్న నియమింపుడు “ అని సర్వేశ్వరుని వేడుచు మోక్షస్వరూపమును విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడవట “ కిరొలియియమ్మె ” అను పదియవ దశకమున— అబ్రహ్మర్షుడు దాసులనుగఁ జేసికొనుటకు దక్షిణతిరుమల (తిరుమాలిగుంశోలై) లో నేకాంతముగ వేంచేసి తన స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ దాని నభివర్ణించిరి.

తృతీయ శతకము (3-వ పత్తు)

(౧) ఈరీతి దక్షిణ శ్రీమైలమున (‘తిరుమాలిగుంశోలై’ శ్రేత్రమున) వేంచేసియుండు సుందరభావాలు (అబ్రహర్) స్వామియొక్క నిస్సేమసౌందర్యాది శయముల ననుభవించి, అగుణాధికవిషయమున నొక యజ్ఞాన మనువర్తించుచున్నదని “ ముడిచ్చొదియాయ్ ” అను ప్రథమదశకమున దత్తప్రకారము నభివర్ణించిరి.

(౨) అంత “ మున్నీర్ భాలమ్ ” అను రెండవ తిరువాయ్మొళిలో— ఆ యజ్ఞానము తమ కరణసంకోచనిబంధనమని విశదీకరించిరి.

(౩) అట్లుపై “ ఒట్టివిల్ కాలమ్ ” అను తిరువాయ్మొళిలో “ నిలై పెల్ శ్రేక్ నెళ్లుం పెల్ శ్రేత్తు నీడుయిర్ ” అని వానిని సమీపించి స్వరూపానురూపముగ దాస్యమును సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిర్వహింపవలయునని చాలఁ గుఠూహలపడిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో తా మాళవడిన క్రమము లన్నింటికిని దగినట్లు ఈశ్వరుడు తన సర్వాత్మభావమును బ్రదర్శింపఁగ దాని ననుసంధించి “ పుగత్త నల్లారువనై ” అను దానిలో వాచిక కైంకర్యము పనుష్ఠించిరి.

(౫) దానిచే గలిగిన మైమఱిపుచే, “ జన్మవృత్తజ్ఞానములలో నేవిధమైన న్యూనతయు లేకున్నను భగవద్గుణగుణములలోఁ బ్రవణులై వికృతులు గాని వారలు అపదార్థములు ” అని అట్టివారల నిందించి “ జన్మవృత్తాదులచే నిహీనులై నను భగవద్గుణగుణములయందే ప్రవణులై అత్యంతద్రవీభూతాంతఃకరణులగు మహాత్ములుండుటేని వారలకు నేను దానుడను ” అని భాగవత్ త్రములను “ ముయ్మామామ్మా మొళిల్ ” అను నై దవ దశకమున జ్ఞాపించిరి.

(౬) “శైవ్యతామరై” అను నాటవతిరువాయ్ మొట్టొలో—భగవద్గుణములయందుఁ బ్రీతిలేనివాఁలు మొదటనే యజ్ఞనాంధకారముచే దిజ్ఞాఘ్నై మార్గమును దప్పి యున్నపడుచున్నారు. అధఃపతితులగువారల దండించుట తగదని తమ పరమకృపాతిరేకమున “ఓ మనుజులారా! ఆశ్రయఁజేయుఁడు, శ్రియఃపతియగు శ్రీమన్నారాయణుడే, వే రెవ్వరును కారు” అని వారలకు హితమును ప్రబోధించిరి.

(౭) “తల్లమాకియ తనై” అని అర్చావతారసౌలభ్యమును సువిశదముగ నుపదేశించినను దానిని పెడచెవినిజెట్టి విషయప్రవణులగు సంసారలవ్యభావము ననుసంధించియు “తేకకడవియ పెరుమాళ్ కనై క్కూల్ కాణ్బు తెన్ఱుకొల్ కణ్ణల్” అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదపద్మముల సందర్శింపలేకయు నాత్మార్థు లతిమాత్రదుఃఖాక్రాన్తులైరి. ఆదుఃఖమును దీర్చుటకై వీరికి దన శ్రీపాదరేఖాస్వరూపులగు శ్రీవైష్ణవుల సాక్షాత్కరింపఁజేసిరి. ఉపదేశనిరపేక్షముగ, “భగవద్విషయము” అనినచో సత్యస్తప్రావణ్యముగలిగియుండు భాగవతోత్తములగు శ్రీ వైష్ణవులను గండ్లార నేవించి, ఆహా! ఇట్టి మహానుభావులును గొందఱు గలరే! అని సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై “నేను సర్వేశ్వరునకు దానుఁడనుగాను, ఈ శ్రీవైష్ణవులకే దానుఁడను; అందును తద్భక్తభక్తచరమావధిభక్తభక్తుఁడను” అని యధ్యవసించి భాగవతశేషత్వము పరమోద్దేశ్యము కాఁగ వారల నాదరించి “వయలుంకుడొలి” అను నేడవదళకమున వారలతో సంశ్లేషించిరి.

(౮) “ముడియానే” అను నెనిమిదవ దళకమున—క్రింద ప్రవృత్తమైన భాగవతసంశ్లేషము “బోధయన్తః పరస్పరం” అను క్రమముతో నిలువక భగవద్గుణగణములకు స్మారకమై క్రింద గలిగిన విరహతాపమునకును నుద్బోధకమయ్యెను. దానిచే నభినివేశ మత్యుత్కటమై, సకలేంద్రియములతోఁగూడ తామును సకలేంద్రియజన్యరసాస్వాదము ననుభవింపవలయునని యాశపడి, తామకాలమున బహుసంతతికుఁడగువాఁడెల్లు తన యాఁకలికిని, తన ప్రజల యాఁకలికిని ఓర్వలేక ప్రజల నోటిలోని యాహారమును తననోటిలో వైచికొనియు, తన నోటిలోని యాహారమును వారి నోటిలో వైచియు, ఏమియునుదోచక “నా యాఁకలికై యేమి చేయుదును? నా ప్రజల యాఁకలికై యేమి చేయుదును?”

అని యత్యస్తవివక్షణుడై, యమయాతన ననుభవించునో, అట్లే తామును తమ కరణగ్రామముతో శ్రమపడుచు నుచ్చైస్వరమున నార్తనాదము జేసిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యస్తవ్యసనావిష్టులై సంసారులకై తా మార్తనాదము జేసి, ఇందులకునహాయభూతు లెవ్వరైన గలరా? అని సంసారులను గటాక్షించిరి. వారలు పరమపురుషార్థమునకు నహాయభూతులుగానట్లే ఈవ్యసనానుభవము నకును నహాయభూతులుగాక శబ్దాదివిషయప్రవణులై వానినే యభివృద్ధి నొందించుచు “పారిలో పర్ మయై నచ్చైవశుం పొయి కళోపేశవే” అనునట్లు సకల కల్యాణగుణాకరుడై, సకలపురుషార్థప్రదుడై, ఉల్లోక కమనీయ దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టుడై, అభివర్ణనీయుడై విరాజిల్లుచుండు సర్వేశ్వరుని విడిచి, గుణ హీనుఁడును, కురూపియును, అజ్ఞుడును, అశక్తుఁడునునగు యుద్రుని గుణపూర్ణుని గను, దివ్యనుందర విగ్రహ విశిష్టునిగను, సర్వజ్ఞునిగను, సర్వశక్తియుక్తునిగను నభివర్ణించుచు, అదియే పరమప్రయోజనమని తిరుగుచుండిరి. అంత వారల యనర్థమును జూచి, ఖడ్గాభూతుని యవస్థ బాడ వృశ్చికదంశవృథ పోవునట్లు, తమ వ్యసనమును మఱచి వారల యనర్థమును నివారించుటకై హితోపదేశము జేయగ వారలు సత్యల్పవిద్యాలాభజన్య దురహంకార వివశులై దానిని సరకుఁజేయక యథాపూర్వముగనే యుండగ వారలను సవాసనముగఁ బరిత్యజించి “వాయ్కొండు మానిడంపాడవన్ద కవియేనల్లే” ఇత్యాదిగఁ దమకుఁ గలిగిన వైలక్షణ్యమును “శొన్నాల్ విరోధం” అను తొమ్మిదవ తిరు వాయ్మొట్టిలో విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడవట—“సర్వేశ్వరుఁడు ప్రసాదించిన కరణగ్రామముచే వానినే త్రించుచున్న నాకు “నానోర్ కుత్తై విలనే” అనునట్లు ఒక కొఱుఁతయును లేదు” అని “శెస్సం పలపల” అను దశమదశకమున నానతిచ్చిరి.

చతుర్దశతకము (4-వ పత్తు)

(౧) “ఒరునాయకమ్” అను మొదటి తిరువాయ్మొట్టిలో— అట్లొప్పు సంసారులను జూచి “మీరితరుల స్తోత్రముజేయుట కొన్నిప్రయోజనముల నుద్దేశించియే గదా! ఐశ్వర్యకై వల్యాదులు అల్పాస్థిరములు; భగవదనుభవము అనస్తస్థిరము. కనుక సల్పప్రయోజనముల కానవశక, పరమపదా వాస్తవిక బ్రయత్నింపుఁడు” అని పరోపదేశమునఁ బ్రవృత్తులైరి.

(2) ఇంతవఱకును క్రింది మూడు తిరువాయ్మొలలుందును అట్టొర్లు పరోపదేశముజేసినది వారల కుపకరింపకపోయినను, వీరికి భగవద్విషయమున సత్యధికముగ సభించి కలుగుటకు హేతువయ్యెను. దానిచే విరహసలము ప్రజ్వలింపగ తమ స్వరూపస్వభావములను విడనాడి పిరాట్టిదళ (నాయికా వస్త్ర) ను బొంది విరహబాధను తాళఁ జాలక మోహమూర్ఛితులైరి. ఆమెదళను జూచుచున్న ఆమెతిరుత్తాయార్లు (జనని) “దేశకాలదళావిప్రకృష్టములగు నతని క్రమముల నేతద్దేశకాలదళావిశిష్టము లొనరించి, ఇప్పుడె యనుభవించి తీరవలయు నని పట్టుబట్టియున్నది. ఆహా! ఇది యెట్లు సాధ్యమగును?” అని వ్యసనపడెను. ఇట్టి యాత్మార్థదళావిశేషము “పాలనాయ్మొలకు” అను రెండవ దశకమున సభింపఁబడినది.

(3) “కోవై వాయార్” అను తృతీయదశకమున సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును నతనికిఁ గలిగిన సౌందర్యాదివిశేషములన్నిటిని తత్క్షణమే యనుభవించవలయునని అత్యంతోత్కణ్ఠాతరంగితస్వాంతులై, కాలక్షమాన్వ విరహవనములై అట్టొర్లు వ్యవసపడుచునుండు “పావణ్డోపహత జన ప్రచురముగు నీ కలికాలమున నిట్టి భక్తాగ్రేసరులు లభించుటయా!” అని అత్యంతహృష్టుడై సర్వేశ్వరుఁడు వీరి త్రివిధకరణములనే తనకు ననుభవయోగ్యములగు దివ్యహరిచందనము (తిరుచ్చాత్తుఁడీ), దివ్యవీతామృరము (తిరుప్పరివట్టము), దివ్యప్రసూనమాలికామతల్లిక (తిరుమాళై), దివ్యాభరణజాతము (తిరువాభరణము) మొదలగు భోగ్యోపకరణములుగఁ జేసికొని, వీరి సత్తనే తన కుజ్జీవనముగ నెంచియుండీ, తన ప్రణయిత్వగుణమును ప్రదర్శింపగ, సందర్శించి, అత్యంత సంహృష్టాన్తరంగులై, ఇట్టి ప్రణయిత్వగుణక్రమము సభింపఁగి నాకు శత్యమా? లేక సర్వేశ్వరునకు శత్యమా? మఱి యితరులకు శత్యమా? అని అత్యంతోత్సుకితమనస్కులై, ప్రావణ్యము మితిమీఱఁగ, సర్వేశ్వరుని సర్వక్రమములను యథేచ్ఛముగ ననుభవించి వ్యాముగ్ధులైరి.

(4) ఇట్లే తిరువాయ్మొట్టిలోఁ గలిగిన నిరవధికప్రీతిప్రవాహము, అట్టొర్లకు స్వాధీనత తప్పునట్లు ఉల్లోలకల్లోలనముజ్వలమై ప్రవహింపఁగ సర్వేశ్వరుఁడు దానిని పరికించి “ఇది శుభావద్యముగ పర్యవసించునేమో?” అని అతి స్నేహమునఁ బాపశంకాకలంకితుడై, ఆ యుత్తరంగితానందప్రవాహమును

కొంచెము తగ్గించి వీరికి న్యాయసత్య చేకూర్చుటకై కొంచెము తిరోపాతుడై నిలిచెను. అంత నశ్వేత్వరసంశ్లేషము లేకపోవుటచే మఱియొక విరహావసన్నుడై నాయికావధను బొంది “కామీ స్వతాం పశ్యతి”, “కామాంధానా మవివేకిత్యం” అనునట్లు, భగవత్సదృశపదార్థములను, తత్సమ్మన్ది సంబంధి పదార్థములను జూచి అతడే యని భ్రమించి సంశ్లేషప్రవృత్తులై, అధిష్ఠాన యాథాత్మ్య జ్ఞాన ముచే భ్రమము నివృత్తముకాగ, నిరుత్సాహోపహతులై. విరహదుఃఖ సాగరాస్తర్నిమగ్నులై, అనిర్వచనీయశ్రమము ననుభవించుచుండిరి. ఆ దశా విశేషమును జూచి, తజ్జనని (తిరుత్తాయార్లు) నిర్విణ్ణురాలై “మణ్డైయిరున్దు” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొలలో నీమె (శతగోపనాయకి) దశావిశేషముల నభివర్ణించుచున్నది.

(౫) “వీరీ భీరున్దేయులకు” అను నైదవ తిరువాయ్మొలలో - వీరి భ్రమజన్యములగు దుఃఖావసాదములన్నియును దీరునట్లు నశ్వేత్వరకుడు తన ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును ఆహ్వాన్లకు సాక్షాత్కరింపజేయగ వానికి మంగళా శాసనము జేసిరి.

(౬) అటుపై క్రింద తా మనుభవించినది కేవలము మానసానుభవాత్మకమై, బాహ్యకరణానుభవయోగ్యము గాకుండుటచే మఱియొక మోహమున కాన్పడమై ముగిసెను. ఆహ్వాన్లు మోహమూర్ఛితులు కాగ, ఈ శ్రీశతగోపనాయకిదశను జూచి, బంధువర్గము భయపడి “ఈ యవస్థ దేవతాస్తర (క్షుద్రదేవతా) ప్రయుక్తమై యుండనోవు” అని యోచించి, దేవతాస్తరోపాసకుల రావించి తత్పరిహారము సాధింపఁ బ్రయత్నించిరి. అంత నీమెన్వభావములను బాగుగఁ గుర్తెరిగిన నభిమతల్లిక యొకతె జోక్యముఁ గలుగఁజేసికొని “మీ రూహించినది ఈమెవ్యాధికి పరిహారసాధకము గాకపోవుట యటులుండ, మీదుమిక్కిలి వినిశోపేతువు. కనుక నా ప్రయత్నమునుండి విరమించి భగవన్నామ నఁకీర్తనాదులఁ జేసియు, భాగవతశ్రీపాదరేణ్యాదులఁ జల్లియు పరిహరింపఁ బ్రయత్నింపుడు” అని “తీర్పారై యామిని” అను నాటవదళకమునఁ బ్రబోధించెను.

(౭) “శీలమిల్లాచ్చితీయకా” అను నేడవదళకమున శ్రీ శతగోపనాయకి “వణ్ దువరావది మన్ననై యేత్తుమికా” అనుచోట మృతసంజీవిని

యగు శ్రీ సుందరచార్యకాధిపతి దివ్యమంగళనామధేయమును వినుటచే బ్రబుద్ధయై (మూర్ఖతేటి) తమ విశ్లేషమునకు నవధి తెలియనందున, కాలవిలम्బమును సహింప నేరక, ఔదాసీన్యస్థితిని విడిచి సర్వేశ్వరుడు తత్క్షణమే విచ్చేసి ముఖముఁ జూపింపవలసివచ్చును, నముద్రము చేతినైత్తి పిలచునట్లును, వినినవారందఱును ద్రవీభూతులగునట్లును, ఉచ్చైస్వరమున దీనాతిదీనముగ విలపించిరి.

(౮) ఈరీతి విలపించుచున్నను “ సర్వేశ్వరుడు మనకు ముఖము నై నను జూపక యుండునది మనయందలి యుపేక్షవలననే యైయుండును” అని యోచించి “ వాని కక్కఱలేని నేనును నా సర్వస్వమును నెందులకై యుండ వలయును ?” అని ఆత్మాత్మీయములలో నిస్పృహ జనింపఁ దమ నిస్పృహను అన్యపదేశముగ నానతిచ్చిరి.

(౯) “ వానికి మనయందుఁ గొంచెమైనను యపేక్ష లేనప్పుడు మాకీ శరీరము వద్దు, గిరిరము వద్దు. ప్రాణము వద్దు, గీణము వద్దు. ” అని వానిపై జగుప్ప యథికము కాఁగ వానిని వదలివేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తాము ‘వద్దు’ అన్నంతమాత్రమున నవి నశించకుండుటను జూచి, ఒక పురుషార్థమును బొందుట కెట్లు సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహము కావలసియున్నదో, అట్లే శరీరాదులు నశించుటకును అతని దివ్యనంకల్పము గావలసియుండును గదా ! అని నిశ్చయించి, సర్వేశ్వరునితో “ నా ఆత్మాత్మీయములు నశించునట్లు కృపఁ జేయుమా ” అని “ సణ్ణాతార్ముఱువలిప్ప ” అను తొమ్మిదవ పశకమున మొఱఁచెట్టిరి.

(౧౦) కడపట సంసారుల దుఃఖములఁజూచి, తమ దుఃఖమును మఱచి, వారలను సన్మార్గములఁ జేసి వారి వ్యసనములఁ బొపుదమని, అత్యుదారతతోఁ బ్రవర్తించి, వారలు భగవద్విముఖులై యుండ “ సర్వస్మాత్పరుడై సమస్త కల్యాణగుణాత్మకుడగు శ్రీమన్నారాయణుడే పరదై వతము, అతఁడే మోక్ష ప్రదుడు, అతఁడు సర్వసులభుడు, అతని నాశ్రయించి కృతార్థులు గండు ” అని “ ఒస్తుం దేవు ” అను దశమపశకమునఁ బ్రబోధించిరి.

పంచమశతకము (౮-వ పత్తు)

(౧) రెండుకీటము లొకటిగఁ జేరగ దానిలోనొకటి స్వర్గ మగునట్లు, సంసారులలో నొకరై న తాము తమ సంబంధముచే వారలను గూడ ముముక్షువులఁ

జేయగల తమ పుణ్యమునకుఁ గారణ మియ్యదియో? అని యోచించి, వేతెయ్యది యును నగుపడకపోవుటచే “కేవలము భగవన్నిశ్చేతుకదివ్యకృపయే యందులకు మూలము” అని “కైయార్ శక్కరం” అను ప్రథమదశకమున నిరూపించిరి.

(౨) తరువాత “పాలిగ పాలిగ” అను ద్వితీయదశకమున—“ఓన్ఱు న్దేవు” అను తిరువాయ్మొట్టిలోఁ దమచే సమీకరింపఁబడిన (విద్వాసాటుచేయఁ బడిన) శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదపద్మములకుఁ బ్రణమిల్లి, ఉపదేశమును పెనఁచెవిని బెట్టి కొంచెమైనను మారక సత్పథవిదూరులగువారల సుపేక్షించియు, భగవత్సమృద్ధికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౩) “మాశఱు శోది” అను మూడవ దశకము—“మయలుం శుడరొళిమూర్తి మాయప్పిరాళ్ కణ్ణవ్దన్నై” అని నివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యమును, అసంఖ్యాక కల్యాణ గుణగణములను బహువిధములుగ ననుసంధించి, అతని బాహ్య సంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, గాఢాలింగనము జేసికొనఁ గోరి, అతఁడు చేజిక్కుకపోఁగా సత్యస్తవ్యాకులితాస్తరంగులై నాయికావస్థను బొంది “మడలెడుక్కై” అను విరహాంగనలు జేయు ప్రతిక్రియ ననుష్ఠించుట కుపక్రమించిరి.

(౪) మడలూరుటకు ముందభిమతివిషయమును చిత్రమున వ్రాయవలసియున్నది. దాని కవకాశము లేకుండునట్లు దైవయోగముచే సప్తమింపఁగ, మఱియును మధ్యరాత్రముకాఁగ, దోషముల నెంచువారును, హితముపడేశించు వారును గూడ నిద్రించుచున్నందున, ఎవరును సహాయమునకు లేకున్నను ప్రళయాపదమందునయితము సర్వరక్షకుడై నిత్యనన్నిధానముజేసియుండు సర్వేశ్వరు ననుసంధించి కొంత ఆప్యాయతను జేకూర్చుకొని “ఊరెల్లాం తుంజి” అను నాల్గవదశకమును గీర్చించిరి.

(౫) ఈ దశలో బంధువులందఱును “నీ విట్లీ విషయమున సతిమాత్రప్రవణమై యుండుట నీ కులమునకే యమర్యాదావహము, నీస్త్రీత్వమునకును దగినది కాదు, వాని పరత్వమునకును ననురూపమైనది కాదు.” అని హితమును జెప్పి నేడదీర్చుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగ, “శ్రీనమ్మియొక్క దేహసౌందర్య పాకు మార్య లావణ్యాదులు, అవయవముల పొందికపొంకములు, నగల చక్కదనము మొదలగునవియన్నియు నుల్లోకకమనీయములు, వానినెల్ల ననుభవించునపుడు

మీ హితవచనములు నామనస్సున కెక్కఁపు. కనుక మీ యుపదేశములన్నియును వ్యర్థములు. నేను మిక్కుటముగా బాధ ననుభవించుచున్నాను” అని “ఎఱ్ఱ నేయో” అను నైదవ తిరువాయ్మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౬) “కడల్ ఛానమ్” అను నాటవ తిరువాయ్మొళిలో — క్రింది తిరువాయ్మొళిలోఁ బ్రీత్యప్రీతులు రెండును సమముగా నుండినవి. రెండును జేరి ప్రవహించినచోఁ బ్రీతియే యున్మస్తకమై యుండును. కాని భాగ్యహానిచే నప్రీత్యంశమే యుత్కటమై ప్రవహించినది. అందుచే వీరికిఁ గ్రింద ప్రత్యక్ష సమానాకరముగ నతని దేహసౌందర్యాదుల ననుభవించి పొందిన యాప్యాయన విషయముగూడ నివృత్తమై, అలాభజన్యవ్యసనమే యధికమైనది. అంత శత గోపనాయకి, సందప్రజకుమారికలవలెను, శ్రీప్రహ్లాదాహ్లాస్తవలెను, అతని ననుకరించి యుజ్జ్వలంబు బ్రయత్నించెను.

(౭) ఇళ “నోబ్బోనోన్బిలేక” అను నేడవదశకమున — ఇంతటి దుఃఖివ్యాకులత కలిగినను, అతఁడు ముఖమైనను జాపకుండుటను బరికించి “ఈ విరహము న్యరూపానుబంధి యని తెలిసికొనలేక, యతఁ డుపాయముని యెంచి యుండనోపు” అని నిశ్చయించి తమ యాకించన్యమును విశదపఱచి శిరీవర మంగళనగరిలో వేంచేసియుండు ‘వానమామలై’ పెరుమాళ్ళు తిరువడిగళ్ళలో (నర్మేశ్వరుని దివ్యపాదారవిందములయందు) ననన్యగతికులై ఛిన్నమూలముగు మహావృక్షమువలె పడి శరణుజొచ్చిరి.

(౮) శరణుజొచ్చినను ఆభిముఖ్యమును జూపింపక, కౌదాసీన్యము వహించియుండుటను బరికించి, సముద్రమున మునిగినవార లచ్చట నేడేని యొక తెప్పకొయ్య యవలంబనముగఁ దొఱకఁగా దానిని పట్టుకొని యుజ్జ్వలించునట్లు, ఆహ్లాదులు నీసితిచే ‘ఉపాయాస్తరముచేఁ బ్రయోజనముసిద్ధించు’ నని యితరుల సడివంచలఁ గాచియుండు నా భ్రమమును బోగొట్టె’ నని నిర్ణయించుకొని యాశ్వాసమును జొందిరి. ఆ యాశ్వాసజనిత ధైర్యసాహసములు వారిని “తిరుక్కుడనై” అను దివ్యదేశమువఱకును సడిపించినవి. కాని అచ్చటకుఁ జని నంతనే ధైర్యము సడలి మరల నవసాదము మిక్కుటముకాఁగ “ఇంకను నే నెన్ని గడవలఁ గాచి యుండఁగలవాడను. ఎన్నిచోట్లని తిరుగుచుండఁగలను.” అని తమ యాత్రిని “ఆరావముడు” అను నెనిమిదవదశకమున బ్రకటికరించిరి.

(౧) ఆ యనుసంధానమే, పానము నేయబడు పానీయమే పొర పోయినచో పారవశ్యమును గలుగఁజేయునట్లు, రసాంతరమునఁబ్రవేశింపఁజేయఁగ, తమస్వరూపమును మఱచి యొక నాయితావస్థను బొంది, తనకుఁ గలిగిన దళాపరి పాకమును సఖజనులచేఁ దల్లికిఁ దెలుపుచున్నవారలై అన్యపదేశముచే “తువ భిల్ మామణి” అను నై దవదశకమున సభివర్ణించిరి.

(౨) ఈమె తనవిరహదశ నానాఁటికిని వృద్ధిఁజెంది వ్యసన మగ్గలము కాఁగి మోహమూర్ఛితురా లాయెను దానినిఁ జూచి సహింపనేరక ఈమె సఖయును మూర్ఛిలైన. అట్టి దురవస్థను జూచియు నీమె సుశ్రీనింపఁజేయు నుపాయమును యోదించుటచే జీవిందియుండు ఈమెజనని, ఈమెవలయా దులు జూడఁజూడ శిథిలములగుటఁ జూచి వానినిఁ బ్రత్యేకప్రత్యేకముగఁజెప్పి పిలుచునట్టి వాక్యసరణితోడ నీమెదశను “మాలక్కునైయుమ్” అను నాటవ తిరువాయ్మొట్టిలో సభివర్ణించిరి.

(౩) మూర్ఛిల్లిన కొమార్తెయొక్క యవసాదమును జూచిన జనని “అది పోయినది, ఇది పోయినది” అని యతని తిరునామములఁ జెప్పుచు నామె యును మోహమూర్ఛితురా లాయెను. అంతఁదిరునామప్రసంగముచేఁ గుమార్తె మేల్కొని లేచి బయలుదేరి ‘తిరుక్కోళూరు’ నకుఁ జనుడెంచెను. జననియు వాసనచేఁ బ్రబుద్ధురాలై కుమార్తె శయనమును వీక్షింపఁగా నయ్యది శూన్యమై యుండ, “నా గర్భవాసమున జనించినందునను తనస్వభావము ననుసరించి యును తిరుక్కోళూరునకుఁ జనుడెంచియుండును” అని నిశ్చయించుకొని, ఈమె “అయ్యో! తనయనుగూడ పోఁగొట్టుకొంటినే” అని యార్తనాదము చేయుచు స్వదశను “ఉణ్ణంకోలు” అను నేదవదశకమున సభివర్ణించెను.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో— జనని “ఎచ్చటఁ బ్రవేశించితివి” అని వ్యసనపడుటయే ఫలించి తనచావల్యముచే బయలుదేరిన యామె చివరి వఱకును పోఁజాలక తన సగరోపవనమునఁ బడియుండి వ్యసనపడుచుండెను. అప్పటికిని అతనిరాకను గుఱించిన సమాచార మెయ్యదియును తెలియనందున అచ్చట నగువడిన పక్షులను, ఏకదేశవాసిత్వముచేఁ గలిగిన సంబంధమును బుర స్కరించుకొని వాని యైకరస్యమును జ్ఞాపించుచు, “పొన్నులగు” అను నెనిమి దవదశకమున వానిని సందేశహరుల (దూతల) నుగఁ బంపిరి.

(౯) వీరు “ఎఱ్ఱుంశెన్నావిలుం కణ్ణుం” (నర్వదిక్కులకును వెళ్లియైనను చూచి) అనియు, “వానవర్ కోనై కణ్ణు” (జేవాదిజేవునిఁ జూచి) అనియును దాత్యమును నెఱపుచు డని కోరిరి. అవి కదలిపోలేకుండునట్లు తమ యార్త ధ్వనిచే బిలిచిరి. అంతనవి కదలకయున్నందున తమ పరిసరమున కాలినడక నడచిపోవువార లెవ్వరును లేరుగదా ! అని యోచించి మన న్నాదముచే “మరంగళుం మిరంగు” (వృక్షములు పై తమ కరుణజూపును) అని యచే తనములుగూడ కరుణార్థముగనుచుండగ, పరమచేతనునికి చెప్పవలయునా ? అని తమ యార్తనాదాదులచే నతనిని “నీరాయ్ నిలయాయ్” అను తొమ్మి దవదశకమువఁ బిలపించుకొనఁ జూచిరి.

(౧౦) ఈరీతిగ గొప్పయార్తిచే బరమపదమునకు వినఁబడునట్లు విలపిం చుచుఁ బిలచుచున్నను, అతఁడు ముఖమునై నను జూపింపకుండెను. అంతట నకలచేతనోద్ధరణార్థము నకలాభీష్టఫలప్రదుఁడై శ్రీవేంకటాచలమున (తిరు మలలో) వేంచేసియుండు తిరువేంగడముడై యాన్ల (శ్రీ శ్రీనివాసుని) తిరువడి గళ్ళలో పెరియపిరాట్టియార్లను (శ్రీ లక్ష్మీదేవిని) పురస్కరించుకొని సాంగో పాంగముగ శరణాగతిఁజేసిరి. ఈ క్రమమును “ఉలకముణ్ణ పెరునాయా” అను పదియవదశకమున నత్యాశ్చర్యకరముగ నభివర్ణించిరి.

సప్తమశతకము (7-వ పత్తు)

(౧) క్రింద “ఉన్నడిక్కిళ్ళ్ అమర్ న్దు పుకున్దే” అని తమయొక్క అంకిచన్యమును విశదపఱచి విజ్ఞాపనముజేసియు నతఁడు తన ముఖమునై నను జూపఁదాయెను. అందుపై “విషయములు నిన్దియములును పరస్పరసంబద్ధములై విరాజిల్లుచుండెడి యీ సంసారమున మనలను బడవై చినప్పుడే, వీనికి మనలను దాసులనుగఁ జేసివై చెను. ఇక మనకు వేరుగతి లేదు.” అని వినునార లందఱును ద్రవించునట్లు వాపోవుచు “ఉణ్ణిలావియ” అను ప్రథమదశకమున నార్తనాదముఁ జేసిరి.

(౨) ఇట్లు వాపోయినను వాఁ డాభిముఖ్యమునఁ జూపనందున, తమ స్వరూపమును వీడి యొక నాయకావస్థను బొంది, మోహసమ్మూర్ఛితులైరి. అప్పు డీమెతల్లి (తిరుత్తాయార్లు) కల్యాణమంటవమున శ్రీరంగనాథుని దివ్య పాదారవిందములలోఁ దన కుమార్తె నునిచి “ఈమెవిషయమున జేవరవాళ్లు

ఏమి చేయఁదలంచి యున్నారు ” అని “ కజ్జలుం పగలుమ్ ” అను ద్వితీయ దశకమున విలపించెను.

(3) అంత శతగోపనాయక మూర్ఛదేతీ “వానిపొండు లభించినగాని జీవించను” అనునట్లుగ విరహావసాదము మిక్కుటము కాఁగ దక్షిణదేశముందుండు మిగుల రమ్యమైన “తిరుప్పేర్” నగరమునకు వెళ్ళవలయునని బయలుదేరఁగ, ఈమెతల్లియు సఖిజనులును దీనిని జూచి ఈమెను బరివేష్టించి నిలచి “నీ కింత యతి మాత్రప్రావణ్యము తగదు ” అని మందలించిరి. “మీరు చెప్పి ప్రయోజన మెఱుఱుదియును లేదు. నామన స్సప్పుడే యచ్చటికి వెళ్లి చేరిపోయినది. కనుక లాభములేదు. నేనై వెళ్లుటకుముందు మీరలే తీసికొనిపోయి అచ్చట జేర్చుటకు సిద్ధపడుఁడు.” అని సహజములగు లజ్జానంజోచాదులను వీడి ధైర్యముతో నతిస్పష్టముగ వారలతోఁ జెప్పివై చెను. ఈప్రకారమే “వెళ్తె చ్చురిశెళ్లు” అను తృతీయ దశకమున సభివర్ణింపఁబడినది.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొత్తిలో “ పేరెళ్ళల్ శూన్ద్ర కడగ్గ నైన్దిలత్తై శేన్ద్ర పిరా ” అని శ్రీరామావతారమందలి విజయము ప్రస్తుతము కాఁగ, ఇదియే సమయమని, తత్ప్రసంగమున నెల్ల యవతారములయందలి తనవిజయవరంపరలను బహుముఖముగ సర్వేశ్వరుఁడు వీరికి సాక్షాత్కరింపఁజేయగ నందర్పించి “అట్టి మొచ్చెచ్చుమ్ ” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొత్తిలో ననుభవించి నంతువ్వలైరి.

(౫) “అవతారములు స్వాశ్రితభక్త సంతరణౌపయికములు. ఇట్లుండునవి కొంచమైనను ప్రయోజనపడనట్లుగ సంసారులు బాహ్యవిషయములలో నత్యంత ప్రవణు లగుచున్నారు. ఆహా! ఇది యేమి దౌర్భాగ్యము?” అని “కత్పార్ ఇరామపిరానై ” అనునై దవదశకమున నాశ్చర్యచకితులైరి.

(౬) “సంసారులు భగవద్విషయమునం దపేక్ష లేమింజేసి నశించు చున్నారు; అపేక్షగలిగిన మనము నశింపము. కాన మన మతని యవతారములను దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును జేర్చి యనుభవించుము ” అని కుతూ హలపడిరి. కాని అవి దేశకాలవిప్రకృష్టము లగుటచే దగ్గఱకుఁ జని యను భవించుటకు దుర్లభములగుటవలన మిక్కిలి విష్ణులై, సర్వేశ్వరునకు పరమ పదమునందును నివాసము మిక్కిలి శ్రమావహమగునట్లు దీనాతిదీనముగ మొఱ జెట్లుకొనిరి. అట్టి మొఱ నాలకించి యాదానీన్యమును విడచి యతఁడు తత్పక్షమే

వచ్చి ముఖము జూపవలసివచ్చును, వినువార లండలును నిలువున నీరగునట్లును, పెద్ద యారవారముతో నార్తనాదమును “పామరు మూవులగుమ్” అను నాటక దశకమునఁ జేసిరి.

(2) వాని జేహసౌందర్యవిషయమైన రసానుభవము మనస్సులో నుద్భవించి, భావనాప్రకర్షముచే బ్రత్యక్షసమానాకార విషయతావైశిష్యము గలుగఁగ, అయ్యది ప్రత్యక్షమేయని యధ్యవసించి గాఢాలింగనముఁ జేయఁగోరి చేతులఁ జూచి, అప్పుడే యది సిద్ధింపవందునఁ దమకుఁ గలిగిన యాశాప్రకర్షమును “వృత్తయరావి” అను నేడవదశకమున సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి సుఖించి విశ్లేషము నొంది వ్యధపడుచున్న యుకానౌక నాయకియొక్క వాక్యసరణిలో నానతిచ్చిరి.

(౩) “మామూవామననే” అను నెనిమిదవదశకమున— ఆ విశ్లేష వ్యసనమువలన బాధపడిన శ్రీ శతగోపదివ్యసూరులు “సర్వేశ్వరుడు తాను సంకల్పించిన కార్యనిర్వహణకై మనల నిచ్చటనే యుంచుచు” అను భావము నివృత్తము కాఁగ “నా కీనంసారమునం దనవ్యాత జనించి, ఇచ్చట నొక క్షణకాల మైనను నుండలేనట్లున్నను న న్నీనంసారముననే పడవైచి లాగుకొనిపోవుచున్న యాశ్చర్యవిషయము నా కానతీయుడు” అని మనవిజేయగా “ఇందులకా మీ రాశ్చర్యపడునది ? ఇంతమాత్రమే గాక మా యద్భుత జగదాకార స్వరూపము నభివీక్షింపుడు.” అని తమ విరాట్స్వరూప సందర్శనము ననుగ్రహింపఁగ, తనివిదీర సందర్శించి తదనుస్మరణాదులచే విస్మితులైరి.

(౪) ఈ యనుసంధానము ముగియఁగనే మరల యథాపూర్వముగ మొఱబెట్ట నారంభించిరి. అంతట నతఁడును శ్రీభీష్మాచార్యులవారిద్వారా లోకమునకు విజ్ఞానవిభూతినిఁ బ్రజ్వలింపఁజేసినటుల, “మాకును మాసంబంధులకును సత్కాలక్షేపమునకై కొన్ని దివ్యప్రబంధముల మీచే విరచింపఁజేయఁగ సంకల్పించియున్నారము. అది సమాప్తమగువఱకును మీ మ్మిచ్చటనే యుంచెదము” అని సమాధానము ననుగ్రహింపఁగ; వీరును దానిని సహింపనేరక “ఇది యొక కారుణ్యముండు విధమా ?” అని యనుసంధించి “ఉదవి కైమాలు ఎన్నయిర్ ఎన్నపున్ బ్రేణిల్, అదువుం మన్ బ్రాణివన్ తన్నదు” అని ప్రత్యుప

కార మేదియును జేయలేకుండుటను “ ఎన్వెక్కుమెన్నై ” అను తోమ్మిదవ తిరువాయ్మొట్టిలో నానతిచ్చిరి.

(౧౦) మఱియును ప్రత్యుపకార మేదియును జేయలేక శ్రమపడిన వీరు వాని కొకదానిని నమర్పించుటకును, అతఁడు దానిని స్వీకరించుటకును తగిన వస్తువెయ్యది తమవద్ద కలదా యని యోచించిరి. ఒక యుపాయము స్ఫురించెను. మనము గానముజేసిన తిరువాయ్మొట్టిని వినుటకై సర్వేశ్వరుఁడు ‘తిరువాఱ్ఱా విత్తై’ అను దివ్యదేశములో తిరువనన్దాఱ్ఱొన్లపై దేవేరులతోఁగూడ పేరోలగమున్నవాఁడు. కనుక సచ్చటకు వెళ్ళి తిరువాయ్మొట్టిని వినిపించి దాస్యమును జేయుదము అని “ఇన్బం వయక్క” అను పదియవ తిరువాయ్మొట్టిలో తీర్మానించుకొనిరి.

అష్టమశతకము (8-వ పత్తు)

(౧) ఈ యనుభవ మంతయును మానసగోచరమై బాహ్యసంక్లేషా యోగ్యమై యుండినది. అందుచే యథామనోరథము ఫలము ననుభవించలేక పోయినందున తమ ననహింపించుకొని “దుర్భగుఁడనగు నేను జనించినందున సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణగణము లన్నియును మాయములయిపోయినవా యేమి? ” అని అతిశంకితులైరి. సర్వేశ్వరుఁడు “మీ రట్టి సందేహము పడవలదు ” అని తన విప్రమృణీయత్వగుణమును బ్రదర్శించి వీరి యతిశంకను నివర్తింపజేసి సమాధానపఱచెను. అంత వీరు సమాహితులై దాని ననుసంధించి “తేవిమారావార్ ” అను ప్రథమదశకమున ప్రసన్నులైరి.

(౨) ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో- ప్రాసంగికముగ “యానుం నీతానే యావతో మెయ్యే ” అని సర్వేశ్వరుఁడే యుపాయమని నిష్కర్షించి అది కార్యకారికానందున నాయికావస్థను బొంది, అతని రాకను ప్రతిక్షింపక తామే యతఁడుండుచోటికి వెళ్ళుటకు సంసిద్ధులైరి. దానిని జూచిన సఖులు “నీ కిది తగదు చూడుమా ! ” అని ప్రతిషేధింపజూచిరి. “మీవద్ద మాకు విశ్వాసము లేదు” అని వారికి “నల్లభవరివరై ” అను రెండవ తిరువాయ్మొట్టిలో కద్దితముగఁ జెప్పివైచిరి.

(3) ఈతిరువాయ్మొట్టిలో “ఒర్కోల నీల నన్నెడుంకున్టం వరువ తోప్పూ ” అని యతని దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యము ననుభవించిరి.

దీనిచే దాము పడినశ్రమము తీరినది. అయినను శరీరముతోగూడ శత్రు భూయిష్టమైన నాసంసారమున నుండుటకు జాగుప్పవడి అతని యైకాన్త్యమునకు భంగము వాటిల్లునేమోయని భయపడిరి. అంత సర్వేశ్వరుడు “మీరు మూకై భయపడవలదు” అని తన సర్వశక్తినిమన్నితత్వమును బ్రదర్శించి, తమ్ము సమాధానపఱచిన శ్రమమును “అజ్ఞు మిజ్ఞుమ్” అను తృతీయదశకమున సభివర్ణించిరి.

(౪) ఇచ్చట సమాసాతులై యున్నవారు “సముద్రమును మఢించినది దేవయోనిలో జన్మించిగాదా ! ఇచ్చట స్లుగాదే” అని మరల వ్యాకులితా స్థః కరణులు కాఁగ, తన శౌర్యవీర్యాదిగుణగణములఁజూపి, అట్లుపై “తిరుచ్చె జ్ఞున్టూ” రిలో ‘తిరుచ్చిన్ శ్రా’ అనడి నదీతరమున మాకు రక్షకులుగానుండు వారలు మూడువేలమంది బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠు లున్నారు. కనుక భయమునకు నాస్కారమే లేదు, అని వారి సందఱిని నేవింపఁజేయగ, వారినందఱిని నేవించి నంతుష్టులైన శ్రమము “వార్కదావరుప” అను చతుర్థదశకమున సమగ్రహించిరి.

(౫) “మాయక్కుత్తా” అను పంచమదశకమున వానికి రక్షణ యున్నదని భయముతీతి, యథేష్టముగ దేహసౌందర్యము సనుభవించిరి. ఆ యనుభవప్రకర్షముచే బాహ్యసంక్లేషపేక్ష కలిగి అది లభ్యము కానందున దావాసలదందవ్యామానులవలె సంతపులై, మే మీ క్లేశముతోగూడ నశించి పోవలసినదేకదా యని దుఃఖనిర్భరులైరి.

(౬) అంత సీశ్వరుడు “వీరివ్యసనమును దీర్చలేకున్నామే” అని పరితప్త హృదయుడై వీరిముందట వచ్చుటకు సిగ్గుపడి “ఇఁక మనము ముఖము జూపి నచో ప్రేమప్రవాహమగ్గలమై దేహమును త్యజింతురు. కనుక ప్రేమప్రకర్షమును కొంచెము తగ్గించి కొంచెముకొంచెముగ నానందము సనుభవింపజేయుచు మన మును ఆనందింతము” అని “తిరుక్కట్టిత్తానము”న వేంచేసియుండి వీరియందధిక వ్యామోహముగలవాడై యుండెను. అట్లొద్దు దీనిసంతయు సనుసంధించి, అత్యంతస్నిగ్ధులై, మృదుమధురముగ “ఎల్లియుం కాల్తైయుం” అను నాఱవ దశకము నానతిచ్చిరి.

(౭) ఇఁక “ఇరుత్తువియన్దెన్నై” అను నేడవతిరువాయ్మొళిలో—
“మాయక్కుత్తన్” అనుదానిలో తమకు గలిగిన విరహక్లేశము తీఱునట్లు

సంశ్లేషింపఁగ, దానిని వీరికి నుపకరించుటమాత్రమేగాక తనకు పరమప్రయోజనముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితులై “అహా? ఇదియేమి ఆశ్చితచారతంత్ర్యము? ఇదిఎట్టి సాలభ్యము!” అని వాని భక్తవరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతసంహృష్టాస్తరంగుడైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తిరునల్లు సంశ్లేషించి తన విరహతాపమువశమింపఁ గఁ బ్రీతుఁడై యున్న సర్వేశ్వరుఁడు, “వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ జారిపోవుటకు యోచనఁజేయుదురు. కాబట్టి వీరిభ్రమను నిశ్శేషముగఁ జోఁగొట్టవలయును” అని తలంచి “ఓభక్తాగ్రేసరా! రండు, మా దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును నేనింపుఁడు. మమ్ము బాగుగ నేనించితిరేని మా తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడగలుగుదురు” అని వారినిఁబిలిచి తనకు హఠకేయూరనూపురాదులకంటెను సత్యస్తభోగ్యమగు నాత్మీయస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ, దానిని “కణ్ణభీశివన్దు” అను సప్తమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు ఆత్మస్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచేఁ దమ స్వరూపమును విడిచి నాయికావస్థను బొంది ‘తిరుప్పలియూ’ లో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంశ్లేషమును బొంది వానిచే నపహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖ యొక తె చూచి ఈమె శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభాషణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను ‘తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల’ లోగూడ నీమెకు సంశ్లేషము ప్రవృత్తిమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును దెలియని మాతాపిత్రాదులు ఈమెకు పతిసంయోగనులభ్యమగు వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగుటను పరికించి వివాహమును జేయ సమకట్టి స్వయంవరతూర్యముల నగరమున మ్రోగింపఁజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖ “మీరు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకదు. తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల యందే యీమె అత్యంతప్రవణమైయున్నది. కాన వారితోఁజేర్చుఁడు” అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యోపదేశముగ తమదశను “కరుమాణిక్యమై” అను తొమ్మిదవదశకమున సభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును ఆత్మయొక్క అనన్యార్థశేషత్వస్వరూపము ప్రతిపాదించఁబడినది గదా! ఆ అనన్యార్థశేషత్వమునకు

పరాకాష్ఠ లిదీయ శేషత్వ మగుటచే “ లిదీయ శేషత్వమే కాలతత్వ ముండువట కును నాకును నానంబంధినంబంధుఁ కును లభ్యమైయుండునటుల కృపజేయుము” అని “ నెడుమాఱ్ఱుడిమై ” అను పదియవదశకమునఁ బ్రార్థించిరి.

నవమశతకము (9-వ పత్తు)

(౧) “ కొణ్ణపెట్టేర్ ” అను ప్రథమదశకమున—“ భాగవతశేషత్వమే పురుషార్థము ” అను పరమార్థమును దెలియఁబరచిన సర్వేశ్వరుఁడే నిరుపాధిక బంధువు, అతఁడే ప్రాప్యము ప్రాప్తమును. ” అను విషయమును చేతనుల కువ జేసింది“సోపాధికబంధువుల నందఱిని విడిచిపెట్టి నిరుపాధిక బంధువగు సర్వేశ్వరునే భజింపుడు ” అని వారలఁ బ్రార్థించిరి.

(౨) ఇట్టి పరమబంధువు పవ్వళించియుండు ‘తిరుప్పళింగుడి’లో నమస్తా నుభవములకు నాశపడి యతిత్వరితగతిని సర్వేశ్వరునిసన్నిధికిఁ జనిరి. అచ్చట భగవంతుఁడు, కుశలప్రశ్న జేయుట, సుభగశీతలముగఁ గటాక్షించుట, సంభాషించుట మొదలగు సంభావనాక్రమములచే వీరిని గౌరవింపక ఉదాసీనుఁడై యుండగా వీరు చాల నిర్విణ్ణులై, సర్వేశ్వరుని స్థితిని జూచి తమస్థితిని మఱచి “ ఒడలుతెలియక నొకేకీతిగ నిద్రించుచున్నాఁడే? ఇతని కేమి యవద్యము వాటిల్లునోగదా!” అని భయపడి, “ నాయూర్తిని తనయూర్తినిగూడ తీర్చక యుదాసీనముగ నున్నాఁడు ” అని “ వణ్ణెనాళ్ ” అను ద్వితీయ దశకమున నిరుత్సాహపడుచున్నారు.

(౩) ఇంతలోపల సీశ్వరుఁడు “ మీరు నావద్ద యాచింపవలయు నా? మా శరీరమునందలి వ్యథను మీరు గమనింపలేదా? నేను నారాయణుఁడను గదా! మీ సర్వాపేక్షితములను పూర్తిజేసెదను. మీరు నిరుత్సాహపడవద్దు” అని సమాధానపఱచగా సమాహితచిత్తులై, “ ఓరాయిరం ” అను తృతీయదశ కమున సతని సౌశీల్యగుణమున సత్య స్తవపఱులై, అతని శీలగుణప్రాచుర్యము నభివర్ణించుచున్నారు.

(౪) ఈశ్వరస్వతస్త్వమునకు మూలము ఈశ్వరుఁడే; శీలాదిగుణము లకు మూలము శ్రీదేవియే యైయున్నది. కనుకనే మనయాచార్యులందఱును సర్వేశ్వరనిరూపకధర్మములలో ‘శ్రియఃపతిత్వ’ మును ప్రధానముగ గ్రహించు

చున్నారు. అందుచే నామోర్లు సర్వేశ్వరుని శీలగుణమును శ్రియఃపతిత్వమును గూడ ననుసంధించిరి. అవశ్యలమ్మనీయగుణాధికుఁడగుటచే నతనిని తత్క్షణమే పొందవలయునని యాశపడిరి. అట్లు లభింపనందున తాము తమ కరణములతో గూడ విరహాక్లేశము ననుభవించిరి. దీనిని పరికించి సర్వేశ్వరుఁడు పెంటనే సాక్షాత్కరించెను. ఇట్టి తమ దళావిశేషమును, తన్నిదానముగు విరహవ్యథను గుర్తెఱిగి పెంటనే వచ్చి తన్ను సర్వేశ్వరుఁడు రక్షించిన విధము ననుసంధించి మిగుల సంతోషపులకితగాత్రులై “నేను కృతకృత్యుఁడ నైతిని. దాస్యముజేయ భాగ్యము గలిగినది, తరించితిని; ఇతరులనుగూడ శ్రీవైష్ణవుల నొనరించి తరింపఁ జేసితిని. ఆహా! ఇట్టి యభ్యుదయము నెవరై నను పొందగలరా! అని తమకుఁ గలిగిన లాభమును “మెయ్యార్ కరుం కణ్ణి” అను నాల్గవదశకమున సభివర్ణించు చున్నారు.

(౫) ఈతిరువాయ్మొళిలో “దేవతలకందటికిని యధిపతియగు ‘కణ్ణపిరా’ న్లను గనుగొంటిని గదా!” అని హర్షప్రకర్షవైశద్యము కలుగఁగనే బాహ్య సంక్లేషమున నపేక్ష కలిగినది. “వీరి కింకను విరహాతాపమును గలుగఁజేసి నేవ సాదించెదము” అని ఈశ్వరుఁడు దానీనుఁడై యుండఁగ, ఆమోర్లును అత్యంత శిథిలులై “తాకికనదార్థముల ననుసంధించుచు మనస్సును అన్యవరముగ జేసికొని యుజ్జ్వితము” అని యితరపదార్థములయందు దృష్టిని నిలుపఁగ, అని యాళాపాశపేతువు లగుటయేగాక ప్రకృతార్థస్మారకములై వీడింప నారంభించెను. వానిచే క్లేశపడుచుండుటచే నాయికావస్థను బొంది యనన్యార్థశేషత్వమును “ఇన్నుయిర్ చేప్పవల్” అను పంచమదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౬) ఈదశకమున “ఏమనన్ణి నాముం సం వాణ నాడనో డెన్టనోమ్” అని తన జీవనమున నాశను వదలుకొని మాటలాడిరి. ఈ యవస్థలో వీరి రధికిరించిన కైంకర్యమును సమక్షమునఁ బూర్తిజేసికొనుటకుఁ దగిన వీరి జీవనాదృష్టము చేతనో, లేక వీరి దీనాలాపములను విని ద్రవీభూతాంతఃకరణుఁడగు నీశ్వరుని భాగ్యముచేతనో, లేక వీరియుపదేశములను విని భగవద్విషయమం దభిరుచి గలిగి యుండు చేతనులయొక్క భాగ్యవిశేషముచేతనో, “ఇటుత్తుం వియత్తు” అను దశకమునం దనుభవించిన సంక్లేషము స్మృతివిషయమై వాని శీలగుణానుసంధానముచే “ఉరుకు మూల్” అను నాఱవ దశకమున సత్యస్తశిథిలులైరి.

(2) “ఎక్స్టానలగ జక్కుభివా” అను నేడవ దశకమున - అప్రీతిగర్భ గుణానుసంధానమునందలి యప్రీత్యంశము భాగ్యహానిచే మిక్కుటముకాగ, “నర్వేళ్వరుని బొందినచో జీవించుట, లేకున్న లేకుండుట.” అను తమ దశా విశేషమును అన్యాయదేశముచే నానతిచ్చుచున్నారు.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి వియ్యక్తయైన ఒకనాయక నాయకుని దేహసౌందర్యసౌకుమార్యాదులయం దత్యంతప్రవణయై, తన విరహానలోపశమనార్థము ఉద్యానవనమునకుఁజని, అచ్చటనుండు పక్షులను ‘తిరుమూర్తిక్కళ’ మను సుప్రసిద్ధదివ్యక్షేత్రమున తన భక్తుల విడువఁజాలని పరమ శృపామూర్తి వచ్చి నిలచియున్నాఁడు. మీ రచ్చటకుఁ జని “మి మ్మెడబాసిన వారలు జీవింపఁగలరా? అని ప్రశ్నించి, అతనికి నాస్థితిని దెలిపి రావలయును” అని సవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నారు.

(౩) ఇట్లు తమయూర్తిని దెలియఁబఱచినను వెంటనే రానందున అవసరమైన అభ్యుద్ధాన దూతప్రేమణ గుణానుసంధానాదులచేఁ గలిగిన మనఃప్రసాదముచే “అతఁడు విచ్చేసి మరలను గటాక్షించి, తాము సుఖముగ వేంచేసి యుండు ‘తిరునావాయ్’ క్షేత్రమునకుఁ దీసికొనిపోవుట నిశ్చితమే” అని అధ్యవసించియున్నను, అంతవఱకును విలమ్యమునకు సహింపనేరక విలపించి “అతఁడు వేంచేసియుండు దివ్యదేశమునకు తామే వెళ్ల వలయు”నని “అఱుక్కుం విన్నె యాయిన” అను నెనిమిదవదశకమున స్థిరీకరించుకొనిరి.

(4) “మల్లికై కమల్ తైన్దల్” అను షోమృదవ దశకమున ‘తిరునావాయ్’ క్షేత్రమునఁ బ్రవేశించి యనుభవించునట్లు మనోరథించిన అభ్యుద్ధాన, పాతకవర్గములకు భయపడి, శ్రీనందగోకులమునందలివారలు శ్రీకృష్ణ నడబాసి యొక సంధ్యలో ననుభవించిన క్లేశమును వీరొక్కరే యనుభవించి మొఱిబెట్టిరి.

(5) ఇట్లు దుఃఖసాగర నిమగ్నులగు నాభ్యుద్ధాన జూచి నర్వేళ్వరుఁడు “మీరలో యిట్లు మనోరథించుచున్నారు, మిమ్ము పొందవలయునని కుతూహల పడుచు, అది లభ్యముకానందున క్లేశపడుచున్నది మేముగదా! మీకొక కొఱుఁత యును గలదా? మేము పరమపదమును వదలి ‘తిరుక్కణ్ణపుర’ మున నిత్యనన్నిధిఁ జేయుచున్నదియు తమకై గదా! శరీరావసానమున మీ యపేక్షితమును బూర్తి

జేయఁగలవారము.” అని సమాధానపఱచఁగ, హృష్టులై, సంసారులను జూచి “మీరలు ప్రపత్తిని జేయుదు. దానికిఁ దగిన యధ్యవసాయములేనివారలు ఉక్తి నిష్ఠను మాత్రమునై నను జేయుఁడు.” అని “మాలై నణ్ణి” అను దశమదశకమున నుపదేశించిరి. క్రింది తిరువాయ్మొళిలో “నాశేలఱియే నెనక్కుళ్ళన ” అనిరి. “ మరణమానాల్ ” అను దానియందు నా దివనమును నిర్దేశించిరి. ఈశ్వరుఁడు ‘చేసెదము?’ అని తలనాడించినచో, దానిని తాము పొందినట్లే భావించి పై రీతిని నడచుచున్నారు. “ కాఁబట్టి అవిద్యాకర్మవాసనాదుచివ్రముఖములగు విరోధులను బోఁగొట్టుచు సన్మార్గమున నడపించువాఁడు కాలమేఘస్వరూపుఁడగు భగవంతుఁడే” అని అధ్యవసించి, కాలమేఘస్వరూపుని సన్నిధిలో నాత్మనిజే పముజేసి మార్గబంధువుగ నతనినే వరించిరి.

దశమశతకము (10వ-పత్తు)

(౧) “తాళతామరై ” అను ప్రథమదశకమున ‘ఇచ్చటనే తిరు వనస్తపురము’ సన్నిహితమై యుండఁగ సంతదూరము మనము పోవలసి యుండునా?” అని అధ్యవసించిరి.

(౨) “అన్మత్సంబంధులగు సనుకూలజనులతోఁగూడ నొకటిగాఁ జేరి యచ్చటికి వెళ్లుదము రిండు” అని “కడుమిడిరాయ” అను ద్వితీయదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౩) వీరు కుతూహలపడినట్లు దాన్యము జేయుటకు నవకాశము లభింప నందున తమకుఁ గలిగిన యొక దళావిశేషమును ఒక పిరాట్టిపాళురముగ(నాయికా వాక్యసరణితో) “ నేయ్మరు తోళిణై ” అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

యాదృచ్ఛికసంభోగము సనుభవించి బహుకాలవిరహావసన్నయగు ఒకనాయిక ఆవాసనచే, శ్రీకృష్ణుఁడు తనతోఁగూడి యుండునప్పుడుగూడ, ఇది వఱకు నితని నెడబాసిన ప్రభాతసమయము సమీపింప, ఆసమయపు సుభగశీతల ముండమారుతుములుగూడ వీచుచున్నందున, ‘ఇట్టిసమయమున నతఁడు వెళ్లుట తప్ప’ దని యతని విరహమును నిశ్చయించుకొని “ నీవు వశువుల మేపుటకు పోకుండనుండవలయును. ప్రమాదభూయిష్టమైన గహనారణ్యసీమలకు నీవు పోయినచో, నీకచ్చట అనురరాక్షసాదులచే నే యవద్యము వాటిల్లునో? అని

భయపడుచున్నాను.” అనుచు శ్రమపడుచుండ, వాడుచు దీని ననుసంధించి “నేను నిన్ను విడచి పోనేపోను” అని సువృథముగ ప్రతిష్ఠ చేసి తన గమనాభావమును ఈమె తెలిసికొనునట్లు జేయఁగా మనస్సున నాప్యాయనముజెంది యుజ్జ్వలించెను. ఇట్లు అన్యోపదేశముగఁ దమదశ నభివర్ణించిరి.

(౪) ఇట్లు అంతరంగమున నాప్యాయనముజెందిన వీరు “శార్వేతవ న్నేతిక్కు” అను నాల్గవ దశకమున - మోక్షమునకు హేతుభూతమైన భక్తి యోగము స్వసాధ్యఫలమున కనురూపమైయుండుటను వ్యక్తికరించి, తాము తమయొక్క పురుషార్థమునకు సుపాయముగ మొదటి తిరువాయ్ మొట్టిలో నానతిచ్చిన ప్రపత్తితో నుపసంహరించుచున్నారు.

(౫) “కణ్ణాకల్పలిణై” అను పంచమదశకమున - ఈశ్వరుఁడు తమ్ము తీసికొని పోవుటకై త్వరపడుచున్నదానిని జూచి “మన కింక వెళ్ళుట తప్పదు” అని నిశ్చయించి, “ఇంక సంసారులకు భక్తిమంతుల యనుభవప్రకారముల నుపదేశించెదము” అని తా మారంభించిన పరోపదేశమును నిర్వహించిరి.

(౬) ఇట్లుపదేశించి విరమించిన తరువాత తనకై వీరి విరహతాప మభివృద్ధియగుటను జూచి, వీరి కంటెముండే తానభిరప్తుడై, వీరిని దీసికొని వెళ్ళుట యందలి త్వర యతిశయింపఁగ, “వీరిని దీసికొనిపోవునపుడు వీరు నియమించినట్లు చేసినవారలము కావలయు” నని ‘తిరువాట్టాళు’ అను దివ్య నేతమున పరస్థానము జేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి, “ఇతనికి సరత్వము బౌపాధికము, ఆశ్రితపార తన్త్రయమే స్వరూపము.” అను విషయమును “అరుళ్ పెరువార్” అను నాటవదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౭) “శ్చెఱ్ఱొల్ కనిగారీ” అను సప్తమదశకమున — తమతో గలసి మెలసి తమకుఁ బరతన్త్రుడై తమ శరీరసంబంధమును వదలఁజాలకయుండు సర్వేశ్వరుని యభినివేశమును జూచి “ఇతని యభినివేశము జూడ నీజేహముతో గూడ మనలను తీసికొనివెళ్ళుటకు సంకల్పించియున్నట్లున్నది. అట్లయినచో మన కీ మలినదేహము నిత్యమైపోవును. కనుక దీని నిష్పాదే పరిత్యజింపవలయును” అని నిశ్చయించుకొని “ఈ శరీర మతిహేయమైనది. ఇది నశించిపోవునట్లు కృపజేయవలయును. దీనియందు దేవరవారు ప్రీతిఁజూపకూడదు” అని

శరణుజొచ్చిరి. అంత సర్వేశ్వరుడు “మనకు నీనియం దధికాపేక్ష యుండినను గూడ, వీరు విడువుమనిన విడువవలసినదేనా?” అని యోచించి వీరి నడిగెను. దానిని జూచి వీరు ముగ్ధులై “అహా! ఇది యొక సౌశీల్యముండు విధమా? ఈవిషయమున నెవ్వరైనను ప్రీతిని జూపగూడదు. ప్రీతిని జూపి నేను పడిన యగచాట్లు చాలును” అని ప్రీతిప్రకర్షముచే నితరులకును నుపదేశించిరి.

(౮) ఈశ్వరుడు త మ్మా లోకమునకుఁ దీసికొనిపోవుటకై ఆవేగపడు టను జూచి, ఇందులకుఁ దమవద్దనుండు విశేష మెయ్యదియూ? అని పరికించి చూచిరి. తమయం దందులకుఁ దగిన హేతు వెయ్యదియును లేకుండెను. అద్వైతమును గలుగఁజేసి విశేషకటాక్షప్రసరణముచే నిచ్చాశక్తినిగూడ నను గ్రహించినది పరమకారునికుండగు పరమాత్ముడే యైయుండెను. అంత వీరు “ఇట్లుండగా ఇంతకుముందే న న్నెందులకై పీసికొనినెవ్వకయుంటిరి? ” అని సర్వేశ్వరుని ప్రశ్నించిరి. అందుల కాలఁడు నిరుత్తరుడై నిలువఁగ “అహా! ఇది యొక నిర్దోతుకవిషయాకరణ ముండు క్రమమే!” అని “తిరుమాలిరుంశోలై మలై ” అను సప్తమదశకమున ననుసంధించి సంహృష్టులైరి.

(౯) తగవార “శూన్రవిశుం పణిముకిల్ ” అను సవమదశకమున సర్పిరాదిగతి యభివర్ణింపఁబడినది. మొదటి తిరువాయ్మొట్టి మొదలుకొని క్రింది తిరువాయ్మొట్టివఱకును ఆత్మార్థులకు ‘పరభక్తి’ కలిగినది. ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో ‘పరజ్ఞానావస్థ’ కలిగినది. “ఇక్కడనుండి మానసానుభవముచే సాక్షాత్కరించుట చాలదు, సాక్షాత్తుగ పరమపదమునకే వెళ్ళిపీరవలయును.” అని సుదృఢమగు సధ్యవసాయముతోఁ గుతూహలపడుచున్న వీరిని, వీరికంటెను త్వరార్తుడగు సర్వేశ్వరుడు మార్గస్థులై స ఆతివాహికపురుషులుజేయు సత్కార క్రమమును, ప్రవేశింపవలసిన పరమపదవైభవమును, నిత్యసూరు లాదరించు ప్రకారములను, శ్రీదేవి (పెరియపిరాట్టి) యు, శ్రీవైకుంఠనాథుడు (పెరియపెరు మాళ్లు) ను ఎదురుగ నేతెంచి యాదరించునరణిని, పరమప్రాప్తులగు నిత్య సూరులనడుమ తా మానందనిర్భరులై యుండు పరిస్థితిని, సర్వమును సాక్షాత్కరింపజేయఁగ సత్యస్తప్రీతులై దాని నన్యోపదేశముగ సభివర్ణించుచున్నారు.

(౧౦) “అన్దమిల్ పేరిమ్మై త్తడియరోడిరున్దమై ” అని నిరతిశయాన్వద్ద నిర్భరులై, ఆ సమూహమున నున్న పరిస్థితి, కేవలము జ్ఞానసాక్షాత్కారయావస్థ

బాహ్యనుభవమునకు యోగ్యముగానందున మిక్కిలి యవనన్నులై, దావానల మునఁ దగులుకొన్న మృగశాబకమువలె పరమార్థిజెంది, అతిదీనాతిదీనముగ నార్తనాదముజేయుచు శరణువేడిరి. అంత పరమదయార్హపుడగు సర్వేశ్వరుఁడు “వీరి నిట్లు క్షేమము ననుభవింపజేసితిమిగదా!” అని వీరికంటెను తాను నిర్విణ్ణుడై జేవేరుల (నాయ్చిమార్ల) తోగూడ, శ్రీగరుడవాహ (పెరియతిరువడి) నారూఢులై, వీ రపేక్షించినట్లు విచ్చేసి, నేనసాదించి, వీరి ప్రకృతినంబంధమును ఛేదించి “అన్నవావఱి చూపున్దాయే” “అవావల్రు వీడుపెల్రు” అని వీరు తామే చెప్పఁదగినట్లుగ వీరివిరహతాప ముపశమింపఁజేసి, వీరి కంటె నధికమగు తనతాపముగూడ తీరునట్లు సంక్షేపించెను. ఆ క్రమమును “మునియే నాన్మకనే” అను దశమదశకమున శ్రీ ‘కురుకూర్’ సగరమున కలంకారభూతు లగు ‘శ్రీమచ్చళకోపదివ్యనూరు’ లు తమ పరమపదప్రాప్తిక్రమమును సిఱిల చేతనోజ్జ్వలనార్థము పరమకారుణికులును పరమోదారులునునై యభివర్ణించి, తాము తరించి, సంసారి చేతనుల నందఱిని తరింపఁజేసిరి.

ఋషిం జాహమహే కృష్ణతృష్ణాతత్వ మిహోదితమ్ ।

సహస్రశాఖాం యోఽద్రాక్షీత్ ద్రామిడిం బ్రహ్మనంహితామ్ ॥

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం తామ్రవర్ణ్య త్రరే తతే ।

శ్రీతిన్త్రిణీమూల్కధామ్న శరణోపాయ మంగళమ్ ॥

అథ్వార్, ఎమ్మెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీసూక్తి సుధా సారసంగ్రహము

స మా స్త ము.

శ్రీః

అమృతం రుచివడితే శరణు
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరువాయ్ మొ

—ॐ—

వకుళాభరణం వస్త్రే జగదాభరణం మునిమ్ ।

యశ్శృతేరుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా॥

ఈ దివ్యప్రబంధము భూలోకమం దవతరించిన కారణము:—

మునుపొకకాలమందు కైలాసగిరిలో పార్వతికి వివాహము తటస్థించినది. అప్పుడావివాహమును జూచుటకై సమస్త దేవతలును ఋషులు నచ్చట వచ్చిరి. ఆసమయమందు దక్షిణదేశము పై కెత్తుకొని ఉత్తరదేశము క్రింద వంగి పోయినది. దానిని జూచి రుద్రుండు దీనికిఁగారణమేమని విశ్వకర్మను బిలిచి యడుగగా విశ్వకర్మ లేచి బద్ధాంజలి పుట్టుడై “ఓస్వామీ! అంగుష్ఠ ప్రమాణమైన యీయగ స్త్యమహాముని యిచ్చట వచ్చియున్నారగాన ఈభాగమువంగిపోయినది; వీరుదక్షిణదేశమునకు వెళ్ళినయెడల భూమినమానమగును” అని పరిహాసముగాఁ జెప్పెను. దానికగస్త్యులవారు మిగుల కోపగించి “ఓరి! నన్ను నిష్కారణముగా పరిహసించితివిగాన నీవంశమందు బుట్టినవారు కర్మభ్రష్టులై యథములై స్వర్గమును దొంగిలించి జీవించువారై యగుదురుగాక” యనిశపించిరి. ఈమాటను విశ్వకర్మ విని “మీ మాహాత్మ్యమును జెప్పిన నన్ను నిష్కారణముగా శపించిరిగాన మీభావ నీనభాషయైపోవుగాక” యని శపించెను. దానికగస్త్యులు కోపించి “లోకములనిప్పుడే భస్మముగాఁజేసెద” నని హుజ్జూరముజేయగా నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు భయపడి వారివద్దవచ్చి యెంత వరమిచ్చినప్పటికిని వారువినకపోయిరి. ఆసమయమందచ్చట శ్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు వేంచేయగా వానినిజూచి యగస్త్యులవారు లేచి సాష్టాంగ ప్రణామముజేసి బద్ధాంజలిపుట్టులై నిలుచుచుండగా, వారినిజూచి సర్వేశ్వరుండు “శ్రీవైకుంఠవాసులైన నిత్యసూరు లిహలోకమం దవతరించి వేదాంతాథ ప్రతిపాదకములైన దివ్యప్రబంధములను ద్రావిడభాష యందురచియించి యీభాషను శిష్యులుపరిగ్రహించి సర్వభాషలలోను శ్రేష్ఠమగునట్లుచేసెద” ననియనుగ్రహించి యంతర్ధానమాయెను. దానిని విని యగస్త్యులు ప్రసన్న చిత్తులై దక్షిణదిక్కుకు వచ్చిచేరిరి. తరువాత విష్వక్సేనులు సర్వేశ్వరుని నియమనముచే నమ్మాత్మార్పై యవతరించి యీప్రబంధమునుసాదించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల ప్రభావము

—

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతార కారణము:—

పాణ్డ్యదేశమందలి తామ్రపర్ణి తీరమందున్న కురుకాపురియందు కారి యార్ అనేడు తిరునామముగల యొక పరమ భాగవతులు వేంచేసి యుండిరి. వారొకప్పుడు తమదేవులైన ఉడైయనకైయారుతోఁగూడ తమశ్వశురగృహ మైన తిరువణ్ పరిశారమనేడు దివ్యదేశమునకు వేంచేసి యచ్చట కొంతకాలము నివసించి తరువాత కురుకాపురికి వేంచేయునప్పుడు తిరుక్కుఱుజుడికివచ్చి నమ్మిని దెట్టమనమర్పించి “మాకు సన్తానము కలుగునట్లునుగ్రహింపవలయు” నని ప్రార్థింప నమ్మినివ్వకేసినలను బిలచి “మీరు వీరికి కుమారులై యవత రించవలయు” ననియాజ్ఞాపించిరి కారియార్ కురుకాపురికి వచ్చిన తరువాత ఒకసంసారి జీవద్వారా నివ్వకేసినలు ఉడైయనకై యార్ గర్భమందుప్రవేశించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతారము:—

కొంతకాలము గడచినవెనుక ఉడైయనకైయార్ గర్భమందు, కలియు గాది. ౪౪ - వ దినము, ప్రమాదించునట్లయి, నైశాఖమాసము, శుక్ల చతుర్దశి శుక్రవారము నిశాఖానక్షత్రము కలకలగ్నిమందు నమ్మాళ్వార్లవతరించిరి. అప్పుడు కారియార్ గోదానాదులనిచ్చి మహాశ్శవము జేసిరి. ప్రాకృత శిశువలె రోదనాది నికారములును స్తవ్యపానాదులును లేక దినేదినే వర్ణింప బాలసూర్యునివలె వెలుగుచున్న యాళ్వార్లను తల్లిదండ్రులుజూచి, వీరు ప్రాకృతులు కారిని నిశ్చయించి పొలినునిష్ఠిపిరాన్ సన్నిధికి దీసికొనిపోయి యచ్చటనుంచుకొని తమబిడ్డయని యాదరముతో గాపాడుచుండిరి. అచ్చట తమకుముందుగానే తమరక్షిణమై భగవదాజ్ఞచే నవతరించియున్న తిరువ న్దాళ్వార్ యొక్క అపరావతారమైన ఉఱిజ్జాప్పలియను తిరునామముగల తింత్రిణీవృక్షముక్రింద నమ్మాళ్వార్లు ౧౬ - సంవత్సరము లన్న పానాదులులేక భగవద్గుణానుసంధానము జేయుచు నేత్రములను మూసుకొని జ్ఞానముద్రగల వారై వేంచేసియుండిరి.

సమ్మాత్సర్గను మధురకవు లాశ్రయించినది.

ఒకప్పుడు మధురకవి యాత్సర్గ దివ్యదేశయాత్రజేయుచు తిరువయోధ్యయందు వేంచేసియున్నప్పు డొకరాత్రి దక్షిణమందొక తేజస్సును జూచి ఏదో గ్రామమందునిప్పుతిగిలి మండుచున్నదని దలంచి తిరిగియు ౨-3-దినము లల్లునేజూచి ఇదిమంటకాదు, దివ్యతేజస్సునలె నున్నది, దీనిని బరిశీలించవలయునని యచ్చటనుంచి బయలుదేరి ప్రతి గ్రామములందును బరిశీలించుచు నాతేజస్సునే జూచుచు తిరునగరివఱకువచ్చి చువతల నాతేజస్సుచుజూడగ ఇది యీనగరమండేయుండవలయునని నిశ్చయించి, అచ్చటనున్నవారిని, “ఈనగరమందేమైన విశేషము కలదా” యనియడిగిరి. వారుఆత్సర్గప్రభావమును జెప్పిరి. మధురకవులు ధ్యానయోగమందున్న సమ్మాత్సర్గను సేవించి వీరికి చెవులు నేత్రములున్నవో లేవోయని సందేహించి పరీక్షామై యొక్కపెద్ద తాతినెత్తి యాత్సర్గ ముందటపడవేసిరి. ఆగొప్ప ధ్వనినివిని యిదియేమని నేత్రములనుదెరిచి యాత్సర్గచూచిరి. తరువాత మధురకవులు వీరికి వాగిం ద్రియనున్నదోలేదో యని సందేహించి “శైత్తిత్థిక్ఖాయీ శ్రీల్ శిఱియదుపి అద్దాల్ ఎత్తై త్తిన్దజ్జే కిడక్కుమ్” అనగా - చచ్చినదానికడుపులో చిన్నది పుట్టినయెడల దేనినిభుజించి యెచ్చటనుండును, అని యడిగిరి. సమ్మాత్సర్గ “అత్తై త్తిన్దజ్జే కిడక్కుమ్” అనగా - దానిని భుజించి యచ్చటనే యుండును అని సాదించిరి. మధురకవులు వీరు మహాప్రాజ్ఞులని నిశ్చయించి వారిని యాశ్రయించి యచ్చటనే కైజ్కర్యముజేయుచు వేంచేసియుండిరి.

తిరువాయ్మొళిని సాదించుటకుఁ గారణము,

అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూ నీళాసమేతుఁడై సమస్తపరిణవరినారముతోఁగూడ గరుడవాహనారూఢుఁడైవచ్చి యాత్సర్గకు సేవసాదించగా నాశ్రియఃపతిని సేవించి వాని యొక్క దివ్యాత్మస్వరూప దివ్యమజ్గళవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాది సమస్తవై భవములనున్ను చక్కగా ననుభవించి యాయనుభవము లోపల నణగక శ్రీసూక్తిరూపమై బయలుదేరగా సప్పుడు మొదట ఋగ్వేదసారమైన ౧౦౦ పాశురములుగల తిరువీరుత్తమునున్ను, యజుర్వేదసారమైన ౭-పాశురములుగల తిరువాళిరియమునున్ను, అధర్వణ సారమైన ౮౭-పాశురములుగల పెరియతిరువందాదినిన్ని ప్రసాదించి, తరు

వాత సామవేదసారమైన ౧౧౦౨-పాశురములుగల తిరువాయ్మొళియనడు ఈచరమ ప్రబంధమును ప్రసాదించి సకలచేతనోజ్జీవనార్థమై వానిని మధుర కవులద్వారా లోకమందు వ్యాపింపజేసిరి. ఈప్రబంధమందు స్వస్వరూప పరస్వరూపోపాయ స్వరూపవిరోధి స్వరూపఫల స్వరూపములనడి యర్థపంచకములనున్న నిఖిల వేదవేదాంతసారార్థమైన ద్వయ మన్తార్థమునున్న ప్రతిపాదించిరి. ఆసమయమందు వీరిమాహాత్మ్యమునువిని శ్రీవైకుంఠవాసులైన నిత్యసూరులును శ్వేతదీప్తవాసులును బ్రహ్మాదులునువచ్చి వారి మాహాత్మ్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడి వారివారి స్థానమునుజేరిరి. ౧౦౮, దివ్యదేశములలో ౩౨-దివ్యదేశములుందున్న పెరుమాళ్ళు ఆత్మార్థ శ్రీసూక్తికి పాత్రులమైప్రసిద్ధినిబొందెదమని నిశ్చయించుకొని యాత్మార్థ వేంచేసియున్న తిరుప్పలియాత్మార్థవద్దవచ్చి సేవసాదించి వారిచే మంగళాశాసనము జేయబడినవారై కృతార్థులై వారివారి దివ్యదేశమునకు వేంచేసిరి. ఆత్మార్థ, ఈవిధంబున యతిమానుషవైభవముగలవారై చేతనులనుజ్జీవింపజేయుచు ౩౫-సంవత్సరములు ఈలీలావిభూతయందు వేంచేసియుండి యాచన్ద్రాగ్రస్థాయిగా తమ యశస్సునున్న తిరువాయ్మొళినిన్ని యిహలోకమందుంచి తరువాత శ్రీవైకుంఠమునకు వేంచేసిరి.

తరువాత వీరి కస్తరజ్జ శిష్యులైన మధురకవులు వీరివిషయమై “కణ్ణి నుణ్ణశిఱుత్తామ్బు” అనెడి దివ్యప్రబంధమును సాదించి యాత్మార్థను అర్చారూపముగా ప్రతిష్ఠజేసి నిత్యోత్సవాదులను జరిపించుకొని వేంచేసియుండిరి.

వీరికి తిరునామములు—సమ్మత్సర్వం (మనయాత్మార్థని పెరుమాళ్ళు యభిమానమునకు విషయభూతులు) వకుళాభణర్ (పాలిన్దనిన్దపిరణ్ సాదించిన బొగడమాలను అలక్కారముగా ధరించినవారు) శడకోపర్ (శతవాయువును నిరసించినవారు) పరాఙ్ముళర్ (ఆఙ్ముళమువలె ప్రతివాదుల మదమును బోగొట్టినవారు), మాఱ్ (కుదృష్టులను జయించువారు) అని. వీరుయోగాభ్యాసమందు వేంచేసియున్నప్పడు భగవన్నియమనముచే వివ్వక్సేనులువేంచేసి వీరికి పంచసంస్కారములనుజేసి మన్తార్థములను సాదించిరి. వీరుమంగళాశాసనము జేసిన దివ్యదేశములు — (౧) తిరుమాలిరుజ్జోలై (౨) తిరుమలై, (౩) చోళసింహపురము, (౪) ఆత్మార్ తిరునగరి, (తిరుక్కు

రుకూర్), (౫) తిరుక్కుఱుజుడి, (౬) వానమామలై (౭) తిరుక్కుడనై, (కుంభకోణము), (౮) తిరువల్లవాళ్, (౯) తిరువణ్ వణ్ణూర్, (౧౦) తిరు విణ్ణూర్, (౧౧) తొలై విల్లిమజ్జలమ్, (మజ్జళపురమ్), (౧౨) తిరుక్కోళూర్ (౧౩) శ్రీరజమ్, (౧౪) తిరుప్పేరై, (౧౫) తిరువాఱిన్వళై, (౧౬) తిరు క్కుళనై (పెరుజ్జళమ్), (౧౭) తిరువణ్ పరిశారమ్, (౧౮) తిరుచ్చెజ్జున్టూర్, (౧౯) తిరుక్కుడిత్తానమ్, (౨౦) తిరుప్పులియూర్, (౨౧) తిరుప్పళిజుడి, (౨౨) వరగుణమ, (౨౩) శ్రీనై కణ్ణమ్, (౨౪) తిరుక్కాట్కరై, (౨౫) తిరుమూఱ్రిక్కళమ్, (౨౬) తిరునావాయ్, (౨౭) తిరుక్కుణ్ణపురమ్, (౨౮) తిరు మోగూర్, (౨౯) తిరువనన్తపురమ్, (౩౦) తిరువాట్టాఱు, (౩౧) తిరు ప్పేర్నగర్, (౩౨) అప్పక్కుడత్తాళ్ ఈ ౩౨.లో, పాణ్డ్యదేశమందు (౧౨) కేరళదేశమందు (౧౩), చోళదేశమందు (౫), తుణ్డీరమందు (౧) ఉత్తరదేశ మందు (౧).

వీరి తిరునక్షత్ర తనియన్

వృషభే తు విశాఖాయాం కురుకాపురికారిజమ్ ।
పాణ్డ్యదేశే కలేరాదా శతారిం సైన్యసం భజే ॥
శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేఽహని కలా వర్షే ప్రమాథ్యాహ్వయే
మాసే మాధవనామ్ని భార్గవదినే ఋషే విశాఖాభిధే ।
లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియతే శ్రీమత్కులీరేఽపి చ
క్షిత్వాం ప్రాదురభుత్పరాఙ్ముశకవిర్భాగ్యోదయేఽస్మాదృశామ్ ॥

తనియన్

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య సః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదక్ష్రియుగళం వ్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

వాళ్ళ త్తిరునామమ్

అనతిరువిరు త్తిమ్నూలుమరుళినాళ్ వాళ్ళియే
 అశీయమేళ పాట్టళి తపిరాళ్ వాళ్ళియే
 ఈసమిలన్దాదియెల్లు త్తేళ్ళిన్దాళ్ వాళ్ళియే
 ఇలగుతిరువాయ్ మొట్టి యూ మురత్తొరునూళ్ళి రణ్ణరైత్తాళ్ వాళ్ళియే
 వానణియుమ్మామాడక్కురుగై మున్నాళ్ వాళ్ళియే
 వై గాళివిళాక త్తిల్ వచ్చదిత్తాళ్ వాళ్ళియే
 శేనై యర్ కోసవ తారమ్ శేయ్ దవళళి వాళ్ళియే
 తిరుక్కురుగై చ్చడకోపళ్ తిరువడికళ్ వాళ్ళియే.

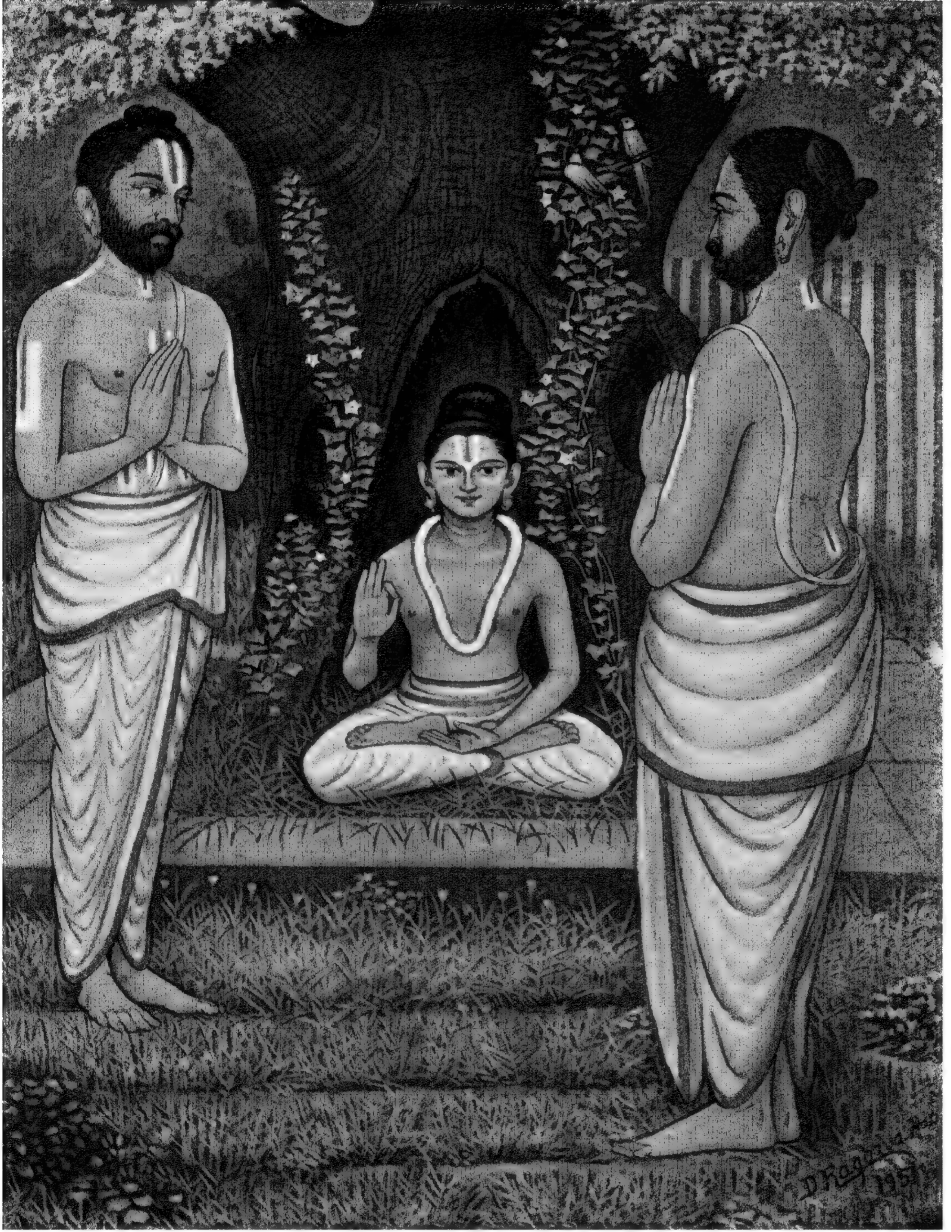
మేదినియిల్ వై గాళివిళాగత్తోళ్ వాళ్ళియే
 వేదత్తై చ్చెన్దమిథూల్ విరిత్తురైత్తాళ్ వాళ్ళియే
 అదిగురువాయ్ ముప్పినియిలవతరిత్తాళ్ వాళ్ళియే
 అనవరతమ్ శేనై యర్ కోసడిత్తొళ్ వోళ్ వాళ్ళియే
 నాదనుక్కునాలాయిరమురైత్తాళ్ వాళ్ళియే
 సన్నదురకవివణ్ణుమ్నావీఱాళ్ వాళ్ళియే
 మాదవళ్ పొత్పాదుకై యాయ్ వళిన్దరుళోళ్ వాళ్ళియే
 మగిళ్ మాఱాళ్ శడకోపళ్ వైయగ త్తిల్ వాళ్ళియే

సమూహాన్వయ తిరువడికళేశరణమ్.

సమూహాన్వయ పై భవము

సంపూర్ణము.

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం
 తామ్రపద్మతరే తతః ।
 శ్రీతిన్రీణీమూలధావేన్
 శతకోపాయ మంగళం ॥

ఆత్మార్ తిరువడిక శేకరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

త ని య న్ .

— ౧౨ —

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యత్ప్రిప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥

అ॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రమ్ - శ్రీనివాసుని యశరావతారమైన తిరుమలైయాత్మార్ల యొక్క-కృపకుషియమైనవారును, ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ - జ్ఞానభక్తిమొదలగు గుణములకు సేముడైనవారును, యత్ప్రిప్రవణమ్ - ఉడైయవర్ణయందు మిక్కిలి ప్రావణ్యముగలవారగుటచే యత్ప్రిప్రవణులని తిరునామముగలవారునైన, రమ్యజామాతరం మునిమ్ - మణివాళమామునులను, వందే - సేవించుచున్నాను.

తా॥ తమకాచార్యులైన తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళగారికి పూర్ణకృపాపాత్రులై, జ్ఞానభక్తివైరాగ్యాదిసమస్తకల్యాణగుణాకరులైన యత్ప్రిప్రవణులని తిరునామముగల మణివాళమామునులను సేవాశ్రయించుచున్నానని.

లక్ష్మీనాథనమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।

అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందేగురుపరమ్పరామ్ ॥

అ॥ లక్ష్మీనాథనమారమ్భామ్ - శ్రీయఃపతిని మొదలుగాగలదై, నాథయామునమధ్యమామ్ - నాథమునులనున్న ఆశంబార్లనున్న మధ్యమందుగలదై, అస్మదాచార్యపర్యంతామ్ - మనయాచార్యులసంతిమందుగలదై, గురుపరమ్పరామ్ - గురుపరమ్పరను, వందే - సేవించుచున్నాను.

తా॥ ద్వయమనెడు మహామస్త్రమును మొదటప్రవర్తింపజేసిన ప్రథమాచార్యుడై మనకు షరమోహకారకుడైన శ్రీయఃపతిమొదలుప్రవర్తించినదై, ఉత్తరకాచార్యులైననాథయామునయతి పరులనుమధ్యమందుగలదై, మనయాచార్యులపఱుకున్న గురుపరమ్పరను సేవాశ్రయించుచున్నానని.

యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ

వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనీ ।

అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః

రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥

అ॥ యః - ఏఉడైయవర్లు, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతః - స్వర్ణమునలెప్పుహాళియమైన శ్రీయఃపతియొక్క - శ్రీపాదపద్మములయందు వ్యామో

హముచేత, తదితరాణి - అంతకంటే వేఱువిషయములను, తృణాయ - గడ్డివలెకుచ్చములై, మేనే - తలంచినో, అస్మద్గురోః - మనకాచార్యులై, భగవతః - జ్ఞానపూర్తిగలవారై, దయై కసిన్తోః - (అశ్రీతులవిషయమందు) కృపాసముద్రమైన (కృపాపూర్ణులైన), అస్యరామానుజస్య - ఇట్టివైభవముగల ఉద్దేయవర్ణయొక్క, చరణో - తిరువడికళ్ళను, శరణమ్ - ఉపాయముగా, ప్రసక్త్య - పొందుచున్నాను.

తా॥ అసారములైన దేవతాస్తర విషయాస్తరములను వదలి నిరతిశయభోగ్యమైన శ్రీయః సతియొక్క శ్రీపాదముల ననవరతముధ్యానించుచున్న పరమదయాళువైన మహాప్రభావముగల ఉద్దేయవర్ణయొక్క తిరువడికళ్ళనే నేనుసకల పురుషార్థములకు నుపాయముగా నాశ్రయించితిని.

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః

సర్వయదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।

ఆద్యస్య నః కులవతేర్వకుళాభిరామం

శ్రీమత్తద్భియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

అ॥ మాతా - తల్లివలెప్రియమునిచ్చునట్టిదియు, పితా - తండ్రివలెపాతమునిచ్చునట్టిదియు, యువతయః - స్త్రీలవలెయానందజనకమును, తనయాః - పుత్రులవలెరక్షకమును, విభూతిః - విశ్వర్యమవలెవైభవజనకమును, సర్వమ్ - తక్కిన పురుషార్థములన్నియు, నియమేన - సర్వకాలములయందును, మదన్వయానామ్ - మనకులమందు బుట్టినవారికి, యదేవ - ఏనమ్మాత్మార్థయొక్క శ్రీపాదమైయున్నదో, నః - మనకు, ఆద్యస్య - మొదటినుంచి పరంపరగావచ్చుచున్న, కులవతేః - కులగురువైన సనమ్మాత్మార్థయొక్క, వకుళాభిరామమ్ - బాగడపువ్వుమలచేళోళిలుచున్న, శ్రీమత్ - అతిసుందరమై, తత్ - అట్టినిరతిశయభోగ్యమైన, అభియుగళమ్ - శ్రీపాదద్వంద్వమును, మూర్ధ్నా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - నేవించుచున్నాను.

తా॥ వనకును మనసంబంధులకును సకలవిధసుఖములనిచ్చుచున్న సమ్మాత్మార్థయొక్క పరమప్రాప్యమైన తిరువడిని నేనాశ్రయించుచున్నానని.

భూతం సరశ్చమహాదాహ్వయభట్టనాథ

శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్ ।

భక్తాభ్యిరేణుపరకాలయతీంద్రమిశ్రాన్

శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

అ॥ భూతమ్ - పూదత్తాత్మార్థనున్న, సరశ్చ - పాయగైయాత్మార్థనున్న మహాదాహ్వయ భట్టనాథభక్తిసార కులశేఖరయోగివాహాన్ పేయాత్మార్థ పెరియాత్మార్థ తిరుమట్రిశైయాత్మార్థ కులశేఖరాత్మార్థ తిరుప్పావ్నాత్మార్థ (వీరినిన్ని), భక్తాభ్యిరేణుపరకాలయతీంద్రమిశ్రాన్, తొణ్డరడిప్పొడియాత్మార్థ తిరుమక్కైయాత్మార్థ పూజ్యులైన ఉద్దేయవర్ణ (వీరినిన్ని), శ్రీమత్పరాంకుశమునిమ్ - కైజ్జగర్వశ్రీగలసమ్మాత్మార్థనున్న, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, ప్రణతోః - సవస్కరించినవాడనై, అస్మి - అగుచున్నాను.

తా॥ పాయగైయార్ పూదత్తార్ పేయార్ తిరుమట్రిశైప్పిరాన్ కులశేఖరప్పెరుమాళ్ పట్టరపిరాన్ తొణ్డరడిప్పొడి తిరుప్పావ్నాన్ కలియన్ ఉద్దేయవర్ణ వీరిని తమకవయవములుగాగల సమ్మాత్మార్థ నాశ్రయించుచున్నానని.

అమృత్ తిరువడిగళి శరణమ్.
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరువాయ్ మొళి తనియన్

—శ్లోకం—

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం
సర్వార్థదం శ్రీశరణోపవాజ్మయమ్ ।
సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమం
సమామృతం ద్రావిడవేదసాగరమ్ ॥

అ॥ భక్తామృతమ్-భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు (దేవతలకు), అమృతమువలె భోగ్యమైనదియు (అమృతమునిచ్చునట్టిదియు), విశ్వజనానుమోదనమ్-సమస్తజనులకును (శ్రవణముచేత) (దర్శనముచేతను) అనన్తజనకమైనదియు, సర్వార్థదమ్-సకలపురుషార్థములను (రక్షించుటను) ఇచ్చునట్టిదియు, సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమమ్ - వెయ్యికాఖలుగలసామవేదముయొక్కసారమైన ఛాన్దోగ్యోపనిషదర్థమును ప్రతిపాదించునట్టిదియు (అనేకకాఖలుగలచంద్రవృక్షాదులయొక్క అగమమును తన సమీపమందుగలదియు)వైన, శ్రీశరణోపవాజ్మయమ్ - సమామృత్వయొక్క శ్రీనూక్తిరూపమై, ద్రావిడవేదసాగరమ్-ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్మొళియనెడి సముద్రమును, అహమ్ - నేను, నమామి - సమస్కరించుచున్నాను.

తా॥ భక్తులకు సకలాభీష్టప్రదమై స్వయంభోగ్యమై, వినునప్పుడానన్తజనకమై సామవేదసారార్థప్రతిపాదకమైన తిరువాయ్మొళిని నేను సమస్కరించుచున్నానని.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువళ్ళుదినాడెన్టుమ్ తెన్ కురుగూరెన్టుమ్*
మరువినియవన్ పొరున లెన్టుమ్*—అరుమత్తైగ
శనాదిశెయ్దానడియైయే యెప్పొడుదుమ్*
శినియాయ్ నజ్జే తెలిన్దు ॥

అ॥ తిరువళ్ళుదినాడెన్టుమ్ - తిరువళ్ళుదియనెడు దేశమనియు, తెన్ కురుగూరెన్టుమ్ - స్పృహణీయమైన తిరునగరియనియు, మరువనియ - ఆశపడునట్లుభోగ్యమై, వన్ - నుండరమైన, పొరునలెన్టుమ్ - తామ్రవర్ణియనియు, (అనుసంధించి), అరుమత్తైగళ్ - దుర్లభమైన వేదార్థములను, అనాదిశెయ్దాన్-అనాదిగా సాదించిన సమామృత్వయొక్క, అడియైయే-శ్రీపాదదృష్టములనీ, ఎప్పొడుదుమ్ - సర్వకాలమును, నజ్జే - ఓమనసా ! తెలిన్దు-నిర్మలమైయుండి, శినియాయ్ - ధ్యానించుము.

తా॥ ఓమనసా! తిరువాయ్మొళిని సాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క తిరువడికళ్ళనున్న వారితో సంబంధించిన దేశగ్రామనదులనున్న సుసంధించుమాయని.

శొట్టెనమ్ములు సాదించినది.

మనత్తాలుమ్ వాయాలుమ్ వణ్ కురుగూర్ వేణుమ్*

ఇనత్తారై యల్లాదిత్తై ష్టేన్*—తనత్తాలుమ్

ఏదుమ్కుత్తై విలేనన్ శడగోపన్*

పాదబ్బల్ యాముడై యవల్ ము॥

అ॥ మనత్తాలుమ్ - మనస్సుచేతన, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతన, వణ్ కురుగూర్ - నుండరమైనతిరునగరిని, వేణుమ్ - ఆశించుచున్న (స్తోత్రముజేయుచున్న) శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ఇనత్తారై యల్లాదు - సమూహమందున్నవారినితప్ప, ఇత్తైష్టేన్ - ఆశ్రయించను తనత్తాలుమ్ - సంపత్తుచేతన, ఏదుమ్కుత్తై విలేనన్ - ఏవిధమైన కొఱతయుగలవాడనుకాను. ఎన్దై - నాస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, పాదబ్బల్ - తిరువడికళ్ళు, యాముడైయ - మాయొక్క, పవల్ ము - ఆశ్రయము,

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తోత్రముజేయనివారిని నేను స్తోత్రము జేయను. నమ్మాళ్వార్ల తిరువడికళ్ళనాశ్రయించిన మనకేవిధకొఱతయు లేదని.

అనన్దాహ్వసు సాదించినది.

ఏయ్న పెరుక్కీర్తి యిరామానుశమునిదన్*

వాయ్నమలర్ ప్పాదమ్ వణ్ణుగిన్టేన్*—అయ్న పెరుమ్

శీరార్ శడగోపన్ శెన్దమిన్ వేదమ్ తరిక్కుమ్*

పేరాదపుళ్ళమ్ పెఱు॥

అ॥ అయ్న - దోషరహితమైన, పెరుమ్ శీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లప్రసాదించిన, తమిన్ - ద్రావిడరూపమై, శెమ్ - నుండరమైన (సులభమైన), వేదమ్ - తిరువాయ్మొళియనెడువేదమును, తరిక్కుమ్ - తరించుటకొఱకు, పేరాద - చాంచల్యములేని, ఉళ్ళమ్ - మనస్సును, పెఱు - లభించుటకై, ఏయ్న - అనురూపమైన, పెరుమ్కీర్తి - గొప్పకీర్తిగల, ఇరామానుశమునిదన్ - ఉడయవర్లయొక్క, వాయ్న - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, వణ్ణుగిన్టేన్ - ఆశ్రయించుచున్నాను

తా॥ పేయప్రత్యనీకనకల కల్యాణగుణాకరులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్మొళి నావ్యాదయమందు స్థిరముగానుండునట్లు, వారికర్తవ్యవరతస్తులై జగత్ప్రభావతైవైభవముగల ఉడయవర్లయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించితిని.

ఇట్టరు సాదించినది.

వాఁతిగఱుమ్మోలై మదిళరజ్జర్ వణ్ పుగఱ్ఱ మేల్*
ఆస్తతమిఱ్ఱ మత్తై గళాయరముమ్*—ఈస్త
ముదల్ తాయ్ శడగోవణ్ మొయ్ మ్బుల్ వళర్ త్త*
ఇదత్తాయ్ రామానుశన్ ||

అ॥ వాన్ - ఆకాశమందు, తిగఱుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోలై - తోపులనున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నగల, అరజ్జర్ - శ్రీరజ్జమందుబవ్వళించినరజ్జనాథునియొక్క. వణ్ పుగఱ్ఱ మేల్ - సుందరమైనకల్యాణగుణములమీద, ఆస్త వ్యాపించియున్న, తమిఱ్ఱ మత్తైగళ - డ్రావిడవేదములైన, ఆయిరముమ్ - వెయ్యిపాశురములనున్న, ఈస్త - కన్నిన, ముదల్ తాయ్ - మొదటితల్లి, శడగోవణ్ - సమృద్ధి స్వర్గ, మొయ్ మ్బుల్ - (తమ) సామర్థ్యముచేత, వళర్ త్త - వృద్ధిజేసిన, ఇదత్తాయ్ - హితమైనతల్లి, ఇరామానుశన్ - ఉడయవర్గ.

తా. తిరువాయ్ మొట్టిని ప్రసాదించినవారు సమృద్ధి స్వర్గ. దానిని లోకమందు వ్యాప్తించఁ జేసివృద్ధిజేసినవారు ఉడయవర్గని.

మిక్కవితై నిలై యుమ్ మెయ్యాయుయి నిలై యుమ్*
తక్క నెటియుమ్ తడై యాగి—తొక్కియలుమ్*
ఊఱ్ఱ వినై యుమ్ వాఱ్ఱ వినై యుమ్ ఓదుమ్ కురుగై యర్ శోన్*
యాఱ్ఱ నిలై వేద త్తియల్ ||

అ॥ మిక్క - గొప్పదైన, ఇతై - సర్వేశ్వరునియొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ని (పర త్యమునున్న), మెయ్యాయుమ్ - నాశములేని (నిత్యమైన), ఉయర్ - తోపులయొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ని (పారతస్యమునున్న), తక్క - అనురూపమైన, నెటియుమ్ - ఉపాయమునున్న (శ్రీమన్నారాయణచరణమునున్న), తడై యాగి - బ్రతిబద్ధకమై, తొక్కు - చేరి. ఇయలుమ్ - వర్తించుచున్న, ఊఱ్ఱ - అనాదియైన, వినై యుమ్ - (అవిద్యాది) కర్మలనున్న, వాఱ్ఱ వినై యుమ్ - పరమపురుషార్థమైన బ్రహ్మస్వమునున్న, కురుగై యర్ - కురుకాపురియందున్నవారికి, శోన్ - స్వామియైన సమృద్ధి స్వర్గసాదించినదై, యాఱ్ఱిన్ - మీయొక్క, ఇతై - గానమువంటి గానముగల, వేదత్తు - సామవేదముయొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల (సామవేదార్థప్రదిపాదకమైన) తిరువాయ్ మొట్టి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా॥ ఈ తిరువాయ్ మొట్టి ప్రబద్ధమందు, స్వస్వరూపపరస్వరూపావాయస్వరూపవిశోధి స్వరూపభలస్వరూపముల నెడియర్థపచ్చకము ప్రతిపాదించబడుచున్నదని.

తనియన్ సంపూర్ణము.

పత్యుళ్ళియఃప్రసాదేన ప్రాప్తసార్వజ్ఞ్యసంపదమ్ |
ప్రపన్నజనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీవరాఙ్ముశమ్ ||

తిరువాయ్ మొళి సారసజ్జిహము

అఖిలజగద్గితానుశాసనమైన వేదమందును, తదుపబృంహణములైన స్మృతీతిహాసపురాణములందును ప్రసిద్ధమై, శ్రీయఃపతియొక్క సర్వస్వమై, చేతనులకాపధనమై, ఉపాయోశీయములను ప్రతిపాదించుటచే “ద్వయమ్” అని తిరునామముగలదైన వాక్యద్వయమందుఁ బ్రతిపాదించఁబడిన పది ౧౦. అర్థములను, అపారషేయోపనిషత్తైన తిరువాయ్ మొళి-పది ౧౦ పత్తులచేఁ బ్రతిపాదించఁబడుచున్నవని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించురు—అడిల్లన గా—౧ - వ, పత్తులో, “మలర్మగళో విరుమ్ముమ్ నమరుమ్ పెఱుడిగళో” “మలరాళో మైన్దన్” “తిరుమామగళార్ తని కేళ్ళన్” “తిరువిన్ మణాళన్” “పూమకళార్ తని కేళ్ళన్” మైన్దనైమలరాళో మణ వాళనై” ఇత్యాదివాక్యములచే శ్రీయఃపతిత్వమును, ౨ - వ, పత్తులో, “ఎమ్మెరుమాన్నా రణఱ్కు” “ఎమ్మిరా నెమ్మాన్ నారాయణనారే” “నారణన్ ముమ్మలగుక్కుమ్ నాదన్” ఇత్యాది వాక్యములచే నారాయణత్వమును, ౩ - వ, పత్తులో, “నాన్మలరామశీత్రామరై” “అజ్గదిరడియన్” “అవన్ పాదపజ్జయమ్” “తేర్ కడవియ పెరుమాన్ కనైక మ్మల్” “మూపుల గుమతోమ్మ దేత్తుమ్ శీరడి” ఇత్యాదివాక్యములచే సర్వలోకశరణ్యమైన చరణారవిష్టమును, ౪-వ, పత్తులో, “పల్వినైతీర్ కుక్కుమ్ కణ్డన్” “తొల్ విన్దైతీర” “వెయ్యనోయ్ గళో ముమ్మదుమ్ వియన్ ఖాలత్తువీయ” “వేటైయెల్లామ్ విడుత్తు కూట్టరియ తిరువడిక్కళో కూట్టిన్దై” ఇత్యాదివాక్యములచే అనిష్టనివృత్తిపూర్వకేష్టప్రాప్తి లక్షణమైన ప్రాపకత్వమును, ౫ - వ, పత్తులో, “తమయేను క్కరుళాయ్” “ఆరెనక్కు నిన్నాదమే శరణాగ త్తన్దొమ్మిన్దాయ్” “ఉన్నాల్లల్” “నమ్మెరు మానడి మేల్ శేమర్దళో” “నాడొలు మేగిన్దైయ నాయ్” ఇత్యాదివాక్యములచే ప్రార్థనా గర్భవి స్రమ్భమును, ౬ - వ, పత్తులో, “అడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కు” “ఒళిన్దవాళో మలరాళో కొమ్మనన్” “ఎన్ తిరుమార్వఱ్కు” “కొల త్తిరుమామగళోదు” ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్య సంబంధమును, ౭-వ, పత్తులో, “కన్న లేయముదే” “కొడియేన్ పరుగిన్నముదే” “ఇవ్వేమ్మలగై యిన్నప్పయక్క” ఇత్యాదివాక్యములచే నిరతిశయ భోగ్యత్వమును, ౮-వ, పత్తులో, “పెరియ పమ్మాన్” “విణ్ణవర్ కోసే” “మూపులగాళి” “మూపులగుక్కుమ్ నాదన్” ఇత్యాదివాక్యములచే స్వామిత్వమును, ౯ - వ, పత్తులో, “నిన్ తిరువరుళుమ్ పజ్జయత్తాళో తిరువరుళుమ్ కొణ్డబనిన్ కోయిలీశీయత్తు” “నిన్ తీర్ త్తపడి మైక్కున్ద్రే శ్రేవల్ శెయ్దు” “ఉఱుపదిదు వెన్దునక్కాట్టుట్టు” “అటొక్కాన్దొన్దొ” “మీళాపడి మైప్పణి శెయ్య ప్పుగున్దేన్” ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యకైజ్జర్యమును, ౧౦ - వ, పత్తులో, “తుయర్ కడుమ్ కడిదు” “కడుమిడరాయ వెల్లామ్” “ఎమ్మ మై యు మేదమకారా” “ఇప్పిఱుప్పఱుమ్” “అన్దితోమ్మిన్దొల్” “అవావన్దో ము వీదు పెన్దో” ఇత్యాదివాక్యములచే కైజ్జర్య ప్రతిబంధక నిశ్శేష నిబర్హణమును ప్రతిపాదించఁబడినవి.

ఈపదియర్థములును శ్రీవైష్ణవులకు నిత్యానుసంధేయములై యుండును.

తిరువాయ్ మొళి సారసజ్జిహము

సమూర్ణము.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆత్మార్ తిరువడిగలే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగలే శరణమ్.

తిరు వాయ్ మొళి

ప్రతి వ ద తీ కా తా త్ప ర్య స హి త ము.

—ॐ—

౧-వ పత్తు, ౧-వ తిరునాయ్మొళి.

✽✽ ఉయర్వతి వుయర్ నలముడై యవ్ యవనవ్ ✽

మయర్వతి మదినలమరుళిన్ యవనవ్ ✽

అయర్వతిమమరర్ గళదివతి యవనవ్ ✽

తుయరలుశుడరడి తొమ్మిదెన్దననే.

అర్థము—ఉయర్వతి *శ్రమము, అతి - లేకుండునట్లు. ఉయర్ - సర్వోత్కృష్టమైన, నలమ్ - ఆనందము, ఉడైయవ్ - కలవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, మయర్వతి - అజ్ఞానము, అతి - పోవునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళినన్ - కృపఁ జేసినవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, అయర్వతి - మరుపు, అతి - లేని, అమరర్ గళ - నిత్యనూరులకు అదివతి - స్వామి, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడునైన నర్వేళ్వరునియొక్క, తుయర్ - (ఆశ్రతుల)దుఃఖమును, అతి - పోగొట్టెడి, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, అడి - శ్రీపాదమును, ఎన్మననే - నామనసా! తొమ్మిదు-ఆశ్రయించి, ఎమ్మ - ఉజ్జీవిండుచు.

తాత్పర్యము.—తనస్సు మొదలుగాఁగలశ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమై తనతో పాటిలేని మితిమించిన ఆనందముగలవాఁడును, నాయొక్క అజ్ఞానాన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానములు నశించునట్లు తనయందుఁబ్రీతిరూపమైనభక్తిని నాకు నిర్వేదముగాఁగృహించిపఱచువాఁడును, మరుపు లేక నిత్యసిద్ధమైయుండునట్టి పరమాత్మజ్ఞానముగల నిత్య నూరులకు స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క భక్తుఁ దుఃఖములను బోగొట్టెడి లేజోరూపములైన శ్రీపాదములను ఓనామనసా! ఆశ్రయించి ఉజ్జీవిండుచును యని.—ఈపాట్టుచే ఆత్మార్లు నర్వేళ్వరుని గుణ విభూత్యదులనుభవించిరి.

(అర్థాంతరము)* ఇతరాదితయము.

మననగమలమట మలర్క్కిశై యెఱ్ఱుదరుమ్*

మననుణర్వళవిలక్ పొటియుణర్వనై యిలక్*

ఇననుణర్ ముఱ్ఱునల మెదిర్ నిగల్ కట్టివినుమ్*

ఇననిల నెననుయిర్ మిగునరై యిలనే.

౨

అ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - రాగజ్యేషాదిదోషములు, అట - పోగా పోగా, మలర్ - వికసించి. మిశై - పైపైన. ఎఱ్ఱుతరుమ్ - వృద్ధిపొందడి. మననుణర్వ - మానసజ్ఞానముచేత, అళవిలక్ - పరిచ్ఛేదింతుటకసాధ్యుడును, పొటి - చత్తురాదిబాహ్యేంద్రియజన్యంబైన, ఉణర్వ - జ్ఞానముచే, (తెలిసికొనఁదగిన) అనై - అట్టిబాకృతపదార్థమువలె, ఇలక్ - కానివాఁడును, ఎదిర్ - భివిష్యత్కాలమందును, నిగల్ - వర్తమానకాలమునందును, కట్టివినుమ్ - భూతకాలమందును, ఇననిలక్ - తనతోసాటిలేనివాఁడును, మిగునరై యిలక్ - తనకధికుండులేనివాఁడును, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణంబైన, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుండును, నలమ్ - ఆనందస్వరూపుండునైన, ఇనక్ - ఇట్టిసర్వేశ్వరుఁడు, ఎననుయిర్ - నాకుప్రాణభూతుఁడు.

తా॥ విషయాసక్తిచే గలిగిన మనస్సునందలి రాగజ్యేషాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించినచోఁ గ్రమముగా వికసించి నిర్మలమై వృద్ధిపొందడి జ్ఞానముచే తెలిసికొనఁదగిన జీవుఁడు పంటివాఁడుకానివాఁడును, పాషాణదులవలె చత్తురాదీంద్రియములకగోచరుండును, భూత భవిష్యద్వర్తమానకాలములందును తనకుసమానుండును అధికుండునులేనివాఁడును, పరిపూర్ణజ్ఞానానందస్వరూపుండునైన అట్టిసర్వేశ్వరుఁడే నాకంతరాత్మయని - ఈపాట్టుచే వెనుక ఆనుసంధించిన గుణాదులకాశ్రయమైన భగవత్స్వరూపముననుభవించిరి.

౩

ఇలనదు వుడై యనిదెన నిన్నె వరియవక్*

నిలనిడై విశుమ్మిడై యురువిన నరువినక్*

పులనొడు పులనల నొట్టివిలక్ పరన్ద*

అన్నలనుడై యురువనై నణుగినమ్ నామే.

3

అ॥ అదు - ఆదూర్ఘపదార్థము, ఇలక్ - కలవాఁడుగాఁడు. ఇదు - ఈసన్నిహిత పదార్థము, ఉడైయవక్ - కలవాఁడు, ఎన - అని, నిన్నెవరియవక్ - తలంచుటకశక్యుఁడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుమ్మిడై - ఆకాశమందును, (ఉన్న), ఉరువినక్ - స్థూలవస్తువుగల వాఁడును, అరువినక్ - సూక్ష్మవస్తువుగలవాఁడును, పులక్ - ప్రత్యక్షవస్తువులయందు, ఒడు - ప్రవేశించియున్నవాఁడును, పులనలక్ - ఆప్రత్యక్షవస్తువులందలి దోషములేనివాఁడు, ఒట్టివిలక్ - ఒకపదార్థమున్ను విడువకుండునట్లు, పరన్ద - వ్యాపించియున్నవాఁడును, అన్నలనుడై - ఆ కల్యాణగుణములుగలవాఁడునైన, ఒరువనై - అద్వితీయుఁడైన సర్వేశ్వరుని, నామ్ - మనము, నణుగినమ్ - పొందితిమి,

తా॥ ఒకవస్తువునుద్దేశించి ఈవస్తువు గలవాఁడుగాఁడనియున్నను, మరియొకవస్తువుగల వాఁడన్నచోఁడదితరవస్తువులుగలవాఁడుగాఁడని తోచుటచేతనున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వ

శ్వర్గములలో లోపమే తోచునుగాన ఇట్లు తలచెగ భూమ్యంతరిక్షములందలి సర్వస్థుల నూత్నవస్తువులుగలవాడని చెప్పదగినవాడై తనచేసృజింపఁబడిన ప్రత్యక్షాదిసర్వవస్తువుల యందుఁబ్రవేశించి అంతటవ్యాపించియున్నవాడైనను, అవస్తువులందలి దోషములు అంటని వాడై, సమస్తకల్పాదులకారందై, అద్వితీయుండైన సర్వేశ్వరుని మనము పొందితిమని— ఈపాట్లనందు అట్టి భగవంతుని లీలావిభూతియొగముననుభవించిరి.

3

నామవ నివనువ నవళివ భువళైవళ్*
 తామవ రివరువ రదువిదు పుదువెదు*

వీమవై యివై యువై యవై నల నీజివై*

ఆమవై యా యవై యాయ్ నిన్ద్ర వవరే.

౪

అ॥ నామ్ - మనమున్ను, అవళ్ - (తమకు) దూరస్థుఁడును, ఇవళ్ - సమీపించిన వాఁడును, ఉవళ్ - నడుమనున్నవాఁడును, అవళ్ - దూరమందలి స్త్రీయును. ఇవళ్ - సమీప మందలి స్త్రీయును, ఉవళ్ - మధ్యమందలిస్త్రీయును, ఎవళ్ - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగిన స్త్రీయును, తామ్ - పూజ్యులున్ను, అవర్ - (వారిలో) దూరస్థులును, ఇవర్ - సమీపస్థు లును, ఉవర్ - మధ్యస్థులును, ఆదు - నపుంసకమైనదూరస్థవస్తువును, ఇదు - అందలిసమీపస్థవస్తు వును, ఉదు - మధ్యస్థవస్తువును, ఎదు - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగినవస్తువును, వీమవై - నశ్వర ములై, ఇవై - అందలిసన్నిహితవస్తువులును, ఉవై - మధ్యస్థవస్తువును, అవై - దూరస్థవస్తువులును, నలమనీజివై - మంచిచెడ్డవస్తువులును, ఆమవై - పుట్టపోయెడివస్తువులును, ఆయవై - గతించిన వస్తువులును, ఆయ్ నిన్ద్ర - అయియున్నటువంటివారు, అవర్ - అట్టిక్రియఃపతియే.

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలమందలి మంచిచెడ్డవై నిత్యానిత్యములై దూరసమీప మధ్యసర్దులైయున్న ఆయావస్తువులను వాచకములైన స్త్రీపున్నపుంసకాది సర్వశబ్దములచేతను బ్రతిపాద్యుఁడు ఆక్రియఃపతియే యని— ఈపాట్లన ఆలీలావిభూతియొక్క స్వరూపము భగవద ధీనమని సాయించుచున్నారు.

౪

అవరవర్ తమదమ దటివటి వగై వగై*

అవరవ రిత్తైయవ రెనవడి యుడై వర్ గళ్*

అవరవ రిత్తైయవర్ కుత్తైవిల రిత్తైయవర్*

అవరవర్ విదివట్టియడై య నిన్ద్రవరే.

౫

అ॥ అవరవర్ - వారువారు, తమదమదు - తమతమయొక్క, అటివటి - జ్ఞానభేదముజేఁ గలిగిన, వగైవగై - ప్రకారభేదములచేత, అవరవర్ - ఆయాబ్రహ్మాదులు, ఇత్తైయవర్ - నాథులు, ఎన - అనితలంచి, అడి - (వారి) పాదములును, అడైవర్ గళ్ - పొందుదురు. అవరవర్ - ఆయా, ఇత్తైయవర్ - నాథులుగా నెంచఁబడ్డ బ్రహ్మాదులు, కుత్తైవిలర్ - భక్తులకభీష్టము దిచ్చుటయందు) తక్కువలేనివారైయున్నారు (దానికీతారణము) ఇత్తైయవర్ - స్వామియైనక్రియః

పతి అవరవర్ - వారివారి, విదివట్టి - కర్మానుగుణముగాను, అదైయ-ఫలములనుపొందుటకును, నిష్ఠనర్ - (ఆయాదేవతలకు) అంకర్యామియైయున్నారు.

తా|| రాజసతామసాదిగుణ ప్రాబల్యముచేఁ దమతమ బుద్ధికిఁజేసినట్లు బ్రహ్మను గొందరును, రుద్రుని కొందరు ఇంద్రాదిదేవతలను గొందరును బరదేవతలగానెంచి వారిపాదముల సాశ్రయించుచున్నారు; ఆయాబ్రహ్మాదిదేవతలను అట్టి తమతమ భక్తులకు సర్వాభీష్టములను బూర్ణముగా నిచ్చుచున్నారు. ఆబ్రహ్మాదులకిట్టిశక్తికి కారణము - సర్వాస్తర్యామియైన శ్రీయః పతి ఆయాదేవతలకు వారివారికర్మానుగుణముగా కాస్తోక్తంబులైనయభీష్టఫలములనిచ్చుటకై బ్రహ్మాద్యస్తర్యామిగానుండి యిచ్చుటయేయని—ఈపాట్టున జగత్తుయొక్క స్థితిన్ని యా పరమాత్మాధీశుని సాయించినారు.

నిష్ఠన రిరున్దనర్ కిడన్దనర్ తిరిన్దనర్*

నిన్దిల రిరున్దిలర్ కిడన్దిలర్ తిరిన్దిలర్*

ఎన్దుమో రియల్విన రెననినై వరియవర్*

ఎన్దుమో రియల్వొడు నిన్ద వెన్ తిడరే.

౬

అ|| నిష్ఠనర్ - (లోకమందు సకలప్రాణులున్న) నిలుచుటకుఁ గారణభూతులును, ఇరున్దనర్ - కూర్చుండుటకుఁగారణభూతులును, కిడన్దనర్ - పండుకొనుటకాధారభూతులును, తిరిన్దనర్ - సంచరించుటకు నిర్వాహకులును, నిన్దిలర్ - నిలవకుండుటకాధారభూతులును, ఇరున్దిలర్ - కూర్చుకొనకయుండుట కాధారభూతులును, కిడన్దిలర్ - పండుకొనకయుండుటకుఁ గారణభూతులును, తిరిన్దిలర్ - సంచారములేకుండుటకుఁ గారణభూతులును, ఎన్దుమ్-ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వినరెన - ఒక్కమోస్తరు స్వభావముగలవారని, నిన్దెవనియవర్, తలచుటకశక్యమై యున్నవారను, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వొడు - (ఈలాటివాడని నిర్ణయించుట కశక్యమైన) ఒకస్వభావముతో, నిన్ద - కూడుకొనియున్నవారునైన శ్రీయఃపతియే, ఎక్ - నాయొక్క, తిడర - వేదప్రమాణముచే సిద్ధమైనస్వామి.

తా|| లోకములందలి సమస్తప్రాణులయొక్క స్థితి గతి శయనాది సకలప్రవృత్తులకున్న స్థితిగతి శయనాద్యభావరూపములైన పకలనివృత్తులకున్న గారణభూతుడై, ఈలాటి స్వభావముగలవాడని తలచుట కశక్యమై, మితిమించిన స్వభావముగలవాడైయున్న యాశ్రీయఃపతియే—నిత్యనిర్దుష్టమై అపారపీయమైన వేదప్రమాణసిద్ధుడైన నాయొక్కస్వామియని—ఈపాట్టుయందు జగతుయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులకు సర్వేశ్వరండే కారణభూతుడని చెప్పబడినది.

తిడవిళుమ్పొరివళిసీర్ నిలమివైమిలై*

పడర్ పారుళే ముక్ర వదుమాయనై యువైదొఱుమ్*

ఉడన్మిలై యుయిరెన క్కరన్దెఱు మ్పొరన్దెళా*

కుడర్ మిగు కురుదియుళివై యుణ్ణ కురనే.

౭

అ॥ పాపం ముక్తువనుచున్నపుడును, ఆయన సృజించి, అవైయవై తొలుమ్ - అయావస్తువులన్నిటిలో, ఉడన్మితై - శరీరమందు, ఉయిరెన-జీవునివలె, కరన్దు - మరిగినవాడై, ఎల్లుమ్మరన్దు, వస్తువులన్నిటిలో వ్యాపించినవాడై, శుడర్ - ప్రకాశమానమై, మిగు-సక్వోత్కృప్తమైన, శురుదియున్ - వేదమందు, ఉళక్ - ప్రతిపాద్యుడై యన్న శ్రియఃపతి. ఇనై - ఈవస్తువులను, ఉణ్ణ - ప్రళయకాలమందాచరించిన, అవక్ - దేవత.

తా॥ పూర్వవ్యాధిపంచభూతములనున్న, వీనివలనఁబుట్టిన సకలపరాచరములనున్న సృజించి ఈసమస్తవస్తువుఁయందును వీనికి గోచరుడై శరీరములో వ్యాపించిన జీవునివలె వ్యాపించి యున్న వాడని నిత్య రిద్దుప్తమై ప్రకాశించుచున్న వేదముచే ప్రతిపాదించుబడ్డ శ్రియఃపతియే ప్రళయకాలమందు సర్వమును దనగర్భమందుంచుకొని రక్షించిన దేవుడని - ఈపాట్టుయందు జగత్తు పరమాత్మకు శరీరమనియు, పరమాత్మ శరీరమనియుఁ జెప్పబడినది.

శురరతివరునిలై విణ్మదల్ ముక్తువదుమ్*

వరన్ ముదలాయవై ముక్తుదుణ్ణ పరవరన్*

పురమొరుమున్దై త్రిమర్ క్కు మటివియన్దు*

అరనయనెన వులగ్గై త్తమైత్తుళనే.

౮

అ॥ శురన్ - బ్రహ్మాదిదేవతలచే, అతివరుమ్ - తెలినుకొనుటకశక్యమైన, నిలై-స్వభావముగల, విణ్మదల్-మూలప్రకృతిమొదలైన, ముక్తువదుమ్-సమస్తవస్తువులను, వరన్ ముదలాయ-శ్రేష్ఠకారణమై, అనై - ఆవస్తువులను, ముక్తుదు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణ-(ప్రళయకాలమందు) సంహరించిన, పరవరన్ - పరాత్పరుడైన, (శ్రియఃపతి), అరనెన-రుద్రుడని ప్రసిద్ధియగునట్లు, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూన్దుపురమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించి, ఉలగు - లోకములను, అట్టిత్తు-సంహరించియు, అయనెన - బ్రహ్మయని ప్రసిద్ధియగునట్లు, అమర్ క్కు - దేవతలకును, అతిపు-జ్ఞానమును, ఇయన్దు - ఇచ్చి, ఉలకు - లోకమును, అమైత్తు - సృష్టించి, ఉళక్ - (అబ్రహ్మరుద్రులకు) అంతర్యామియైయున్నాడు.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలగు, బ్రహ్మరుద్రాదులుండఁగా శ్రీమన్నారాయణుడే పరాత్పరుడనుటకుఁ గారణము - ఈబ్రహ్మదుల కి గోచరమైన మూలప్రకృతిమహదహంకారాది తత్త్వములనున్న, ఈబ్రహ్మదులనున్న స్వయముగా సృజించి ప్రళయమందు సంహరించుటయే. సృష్టిసంహారములను బ్రహ్మరుద్రాదులు చేయుచున్నట్లు ప్రసిద్ధియున్నను, అట్టి సృష్టిసంహారములను, బ్రహ్మకర్తర్యామియై దేవతలకు జ్ఞానోపదేశము చేసినరీతిగా బ్రహ్మంతర్యామియైయుండియు, రుద్రాంతర్యామియై త్రిపురసంహారముచేసినట్లువలె రుద్రాంతర్యామియైయుండియు తానే చేయుటచేత, అట్టి శ్రియఃపతియే పరాత్పరుడనుటయని - ఈపాశురమందు బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁ జరత్వమును జెప్పెడి కుదృష్టలను నిరసించిరి.

౯

ఉళనెనిలుళ నవనురువ మివ్వరువుగళ*
 ఉళనలనెని లవనరువ మివ్వరువుగళ*

ఉళనెన విలనెన వివై కుణముడై మైయిల్*

ఉళనెన విలనెన వివై కుణముడై మైయిల్*

ఉళనిరు త్తై మైయోడొళ్ళ విలకపరన్దే.

౯

అ॥ ఉళనెనిల్ - ఉన్నాడన్నను, ఉళన్ - ఉన్నాడు, (అప్పుడు) ఇవ్వరువుగళ - ఈ చిదచిత్తులు, అవనురువమ్ - వానిస్థూలశరీరములైయుండును. ఉళనలనెనిల్ - లేడన్నను, ఉళన్ - ఉన్నాడు ; (అప్పుడు) ఇవ్వరువుగళ - ఈవస్తువులు, అవనురువమ్-వానిసూక్ష్మశరీరములైయుండును, ఉళనెన - ఉన్నాడనియు, ఇలనెన - లేడనియు, (అనెడి), ఇవై - భావా-భావరూపములైన యీరెండింటిని, కుణముడై మైయిల్-గుణములు గాఁగలవాఁడుగనుక, ఇరుత్తై మైయెడు - ఈరెండుస్వభావములతోఁగూడ, ఉళన్-ఉన్నవాఁడై, పరస్థ ఒళ్ళివిలక - అంతటవ్యాపించి, పూర్ణుడైయున్నాఁడు.

తా॥ ఈ పాట్టుచే “సర్వం కూన్యమ్” అనెడివానికి నుత్తరముఁజెప్పుచున్నారు. అది యెట్లనిన—లోకములలో సర్వపదార్థములున్న భావరూపములనియు అభావరూపములనియు రెండువిధములైయున్నవి. భావమనగా—ముందుమృత్పరమాణ్వాది సూక్ష్మావస్థను పొంది ఇప్పుడు దానినివిడిచి ఖుటాదిస్థూలావస్థను బొందుట. అభావమనగా—ఇట్టిస్థూలావస్థను బొందినఖుటాదులు తిఁగిపరమాణ్వాది సూక్ష్మావస్థను బొందుట. అదిగాక, ఒకపదార్థము లేదన్నచో ఇతర దేశకాలములయందున్న పదార్థము ఈదేశకాలములందు లేదనియర్థముగాని ఎప్పుడు లేదనుటయున్న లోకసిద్ధముగాదు. ఇప్పుడు ఈశ్వరుఁడు లేడన్నచో ఏదోయొక దేశకాలములయందున్న యీశ్వరుఁడీకాలమందుఁగాని యీ దేశమందుఁగాని లేడనియర్థంబగుటచేతనన్న సర్వకూన్యత్వమునకుహానిసిద్ధము. మఱియొక హేతువు—అట్టియితరకాలదేశమందలి యీశ్వరుఁడీకాలదేశములందు లేడనియన్నను ఈయభావపదార్థము పైఁజెప్పినరీతిగా నీశ్వరపదార్థమై దేశమందున్న నియామ్యవస్తువైన జగత్తు సూక్ష్మావస్థను బొందినదనియే యర్థముగాన నీశ్వరుండు లేడన్న నీవు సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పినట్టగుచున్నది. ఈశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పెడి మేముపైఁజెప్పినరీతిగా స్థూలచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పుచున్నారముగాన మనము నెప్పడు ఈశ్వరుఁడున్నాడులేడనెడి రెండుమాటలవలన స్థూలసూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టమైన పరబ్రహ్మయైన శ్రీయఃపతి అంతట యీరెండు రూపములలో వ్యాపించియున్నాడనుట యప్రతిపాతముగా సిద్ధించినదిగాన నీమ సర్వకూన్యత్వము సిద్ధించదని—ఈపాట్టుచే అహ్వోస్తు సర్వకూన్యవాదిని నిరసించిరి.

౯

పరస్థ తణ్బరవై యిల్ నీదొలు మ్మరన్దళగ*

పరస్థవణ్బుడిన నిలవిళు మ్మొళవళ*

కరస్థ శిలిడన్దొలు మిడన్దిగళ్ళ పొరుడొలుమ్*

కరన్దొలు మ్మరన్దళ నివై యుణ్ణ కరనే.

అ॥ ఇవై - ఈపదార్థములను, ఉణ్ణ - సంహరించిన, కరణ్ - దృఢప్రమాణసిద్ధుడైన పరాత్పరుడు, పరన్ద-వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, పరవైయుళ్ - సముద్రములోనున్న, నీర్ తొణుమ్ - జలపరమాణువులన్నిటిలోను, పరన్ద-కాలమైన, ఉణ్ణమిడెన - అండమందువలె పరన్దశక్తి - వ్యాపించియున్నవాడును, నిలమ్ - భూమియందును, విశుమ్ము - ఆకాశమందును, కరన్ద - అతినూత్నమైన, శిరిడన్దొణుమ్ - అల్పశరీరములన్నిటిలోను, ఇడమ్ - ఆశరీరములందు తిగళ్ ప్రకాశించుచున్న, పొణుడొణుమ్ - ఆత్మవస్తువులన్నిటిలోను, ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, ఒట్టివణ - సంపూర్ణమై, కరన్ద-అదృశ్యుడై, పరన్దశక్తి - వ్యాపించియున్నవాడును॥

తా॥ జగత్సంహారకర్తయు, వేదప్రమాణసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుండు, అంతములేని సముద్రమునందలి జలకణము లన్నిటియందును, భూమ్యంతరిక్షాదిలోకములయందును, అందలి అతినూత్నములైన యచిద్వస్తువులయందును, అట్టి యచిద్వస్తువులలో వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న జీవాత్మలయందును వికాలమైన బ్రహ్మాండమందున్నట్లువలె శ్రమలేకుండునటల సంకోచము లేకుండునటలను వ్యాపించి యితరుల కగోచరుడై వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡ కరవిశు మ్మెరివళి నీర్ నిల మివై మిళై *

వరనవిల్ తిఱల్ వలి యళిపొత్తై యాయ్ నిన్ద *

వరనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపకాళిల్ *

నిరనిత్తై యాయ్రి త్తివై పత్తుమ్ వీడే.

౧౧

అ॥ కరమ్ - అతినూత్నమైన, విశుమ్ము - ఆకాశమును, ఎరి అగ్నియును, వర్ణ-వాయువును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవైమిళై - వీనిపైనున్న, పరన్-శ్రేష్ఠమైన, నవిల్ - శబ్దము, తిఱల్ - దాహకశక్తియును, వలి - బలమును, అళి - శైత్యమును, పొత్తై - ఓర్పును, ఆయ్ - తనకు బ్రకారముగాఁగలవాడై, నిన్ద - వేంచేసియున్న, పరన్-పరాత్పరుడైన శ్రియఃపతియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, నిరల్ నిత్తై - శబ్దపుష్టియును అర్థపుష్టియునుగల, కురుగూర్ - తిరునగరియే అవతారస్థానముగాఁగల, శడగోపకాదుష్టులను జయించిన సమ్మాత్వార్థు, శోల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపది పాశురములును, వీడు - సమర్పింపబడినవి.

తా॥ పృథివ్యాది పంచభూతములనున్న వానిగుణమున రూపరసాదులనున్న శరీరముగాఁగలవాడైన శ్రియఃపతియొక్క తిరువడికళయందు సమర్పించిన ఆత్మతములైన ఆత్మార్థ సాయించిన శబ్దార్థ శయ్యాసందర్భాదులతో సమరియున్న వెయ్యిపాశురములయందలి యీపది పాశురములు సనుసంధించువారికి పరమపదము సిద్ధము అని—ఈపాశురముచే నీతియవాయ్ మొట్టిని యనుసంధించువారికి ఫలము చెప్పబడినది. ౧౧

ఆత్మార్థతిరువడిగళే శరణమ్.

శియర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨-వ తిరువాయ్మొళి.

వీడుమిన్ ముగ్గొమ్మమ్* | వీడుశెయ్దు* ఉమ్ముయిర్

వీడుడైయానిడై* | విడుశెయ్ మినే. ౧

అ॥ ముగ్గొమ్మమ్ - కిగోధివస్తువులన్నిటినిన్ని, వీడుమిన్ - విడువుడి, వీడుశెయ్దు - విడిచి, ఉమ్ముయిర్ - మీయాత్మలను, వీడుడైయానిడై - ఇల్లుగాగలవాని యందు, వీడుశెయ్ మిన్ - విడువుడి.

తా॥ భగవదీశ్వరములైన సమస్తవస్తువులయందును సంగమును విడిచి మీకంతర్యామియైన సర్వేశ్వరునియందు జీవాత్మను సమర్పించుడు. అనగా శేషియైన సర్వేశ్వరునికిఁ దనను శేషభూతునిగా నెంచవలయుననుట యని. ౧

మిన్ని న్నిలైయిల* | మన్నుయి రాక్కై గళి*

ఎన్నుమిడత్తు* ఇతై | యున్నుమిన్నీరే. ౨

అ॥ ఉయిర్ - ఆత్మ, మక్కైతనకభిమతముగా నెంచిన, ఆక్కైగళి - శరీరములు, మిన్ని - మెరుపుకంటెను, నిలైయిల - స్థిరములైనవి కావు; ఎన్నుమిడత్తు - అనువిషయమును, నీర్ - మీరు, ఇతై - కొంచెము, ఉన్నుమిన్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ చిరకాలవాసనాపిద్యములైన దేహాదివిషయములను మెరుపుకంటెయెక్కిరములనియించి వానియందు అభిమానమును విడువుండి యని, ౨

సీర్ నుమ దెన్నివై* | వేర్ముదల్ మాయ్త్తు* ఇతై

శేర్మిన్* ఉయిర్ క్కద | నేర్ నిలైయిల్లే. ౩

అ॥ సీర్ - మీరు, నుమదు - మీది, ఎన్ఱు - అనెడి, ఇవై - అహంకారమమకారములను, వేర్ముదల్ - వేరుతోఁగూడ, మాయ్త్తు - చేరించి, ఇతై - సర్వేశ్వరుని, శేర్మిన్ - పొందుడి. ఉయిర్ క్కద - ఆత్మకు, అదనేర్ - దానితోసమానమైన, నిలై - అధిక్యము, ఇల్లే - లేదు.

తా॥ ఆత్మనాశకరంబులైన అహంకార మమకారములను సమూలముగా విడిచి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. ఆత్మకు నాసర్వేరుని యాశ్రయించుటకంటె సధికమించుకంతయులేదు. ౩

ఇల్లదు ముళ్ళదుమ్ | అల్లదవనురు*

ఎత్తైయిలన్నలమ్* | పుల్గు పగ్గొమ్మో. ౪

అ॥ ఇల్లదుమ్ - అనిత్యమైన అచేతనమువలెను, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్యమైన ఆత్మవలెను, అల్లదు - కానట్టి, ఎల్లయిల్ - అంతములేని, అన్నలమ్ - అట్టి యానందముగలవాడైన, అవక - అసర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరు - స్వరూపమును, పగ్గొమ్మ - ఇతరసంగములను, అగ్గొమ్మ - విడిచి, పుల్గు - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ చేతనాచేతనములకంటె విలక్షణుండై మితిలేని యానందముగలవాడైన యా సర్వేశ్వరుని యితరసంగములను విడిచి యాశ్రయించుమాయని. ౪

అత్తైదు పన్ద్రనిల్* | ఉత్తైదు వీడుయిల్*

శైత్తైదు మన్నుటిల్* | అత్తైదు పన్ద్రన్.

౫

అ॥ పన్ద్రు - (జీవునికి) ప్రకృతినబంధము, అత్తైదు ఎనిల్ - పోయినదన్నచో, ఉయిల్ - ఆత్మ, వీడు - ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, ఉత్తైదు - పొందెనదియే. అదు-అయాత్మ ప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, శైత్తైదు-విడిచి, మన్నుటిల్-(నిరతిశయపురుషార్థమును) పొంద తలచినయెడల, అత్తైదు - ఇతరములనువిడిచి, ఇత్తై - సర్వేశ్వరుని, పన్ద్రు - ఆశ్రయించు.

తా॥ ప్రకృతినబంధముచే తనజ్ఞానానందాదులు ప్రకాశించునట్టి యీజీవాత్మకు అట్టి పృథ్వీసంబంధము నివర్తించినచో జ్ఞానానందాది తనస్వరూపము ప్రకాశించినను, అంతమాత్రముతోఁ తృప్తుఁడుగాక నింతకంటె నెక్కువైన యానందము ననుభవించవలయునన్నచో నాప్రకృతినబంధమును విడుచునప్పుడే శ్రీయశతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించవలయునని. ౫

పన్ద్రైలనీశనుమ్* | ముత్తైదువుమ్ నిన్దనన్*

పన్ద్రైలై యాయ్*అవన్ ముత్తైదులడన్.

౬

అ॥ ఈశుమ్ - సర్వేశ్వరుఁడును, పన్ద్రైల్ - ప్రీతియుక్తుడై, ముత్తైదువుమ్-సర్వలకును సమానుడై, నిన్దనన్ - ఉన్నాఁడు. పన్ద్రైలైయాయ్-(నీవును) ప్రీతిగలవాడవై, అవన్-అసర్వేశ్వరునియొక్క, ముత్తైదుల్-సర్వవిధకైంకర్యములయందును, అడన్-అంతర్భవించి యుండువా

తా॥ సర్వేశ్వరుఁ డట్టి గొప్పవాడైనను భక్తులయందుఁ బ్రీతియుక్తుడయ్యేయుండునుగాన మీరున్ను అసర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలవారై వానికి సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుండని. ౬

అడన్దైల్ శమ్మత్తు* | అడన్దక్కణ్ణు* ఈశ

నడన్దైల్ లఁదెన్దు | అడన్దగ వుళ్ళే.

౭

అ॥ అడన్దైల్ - అంతటనుకోభనమైన, శమ్మత్తు - సంకత్తును, అడన్ద-సంపూర్ణముగా, కణ్ణు - అనుసంధించి, అడన్దైల్ - పూర్ణమందరమైన, అదు-అసంపత్తు, ఈశన్-మాస్వామిది, ఎన్దు - అని యనుసంధించి, ఉళ్ళే - దానిలో, అడన్దగ - అంతర్భవించుము

పా॥ ఉభయవిభూతులనియడి మహాసంపత్తులుగల నాసర్వేశ్వరుని మనమెట్లుగాఁబొందెదమని సంకోచించక అవిభూతిలోఁజేరిన తననుగూడ నాసర్వేశ్వరుని సంపత్తుగా ననుసంధించమని. ౭

ఉళ్ళమురై శైయల్* | ఉళ్ళవిమూన్దైయుమ్*

ఉళ్ళిక్కెదుత్తు*ఇత్తై | యుళ్ళిలొదుజ్జే.

౮

అ॥ ఉళ్ళుమ్ - మనస్సు, ఉరై - వాక్కు, శైయల్ - శరీరము, ఉళ్ళు - (జీవునికిగాను) ఏమిదియన్న, ఇమూన్దైయుమ్ - ఈమాడింటిని, ఉళ్ళు-(వీనిప్రయోజనమును) ఆలోచించి, కదుత్తు - (వీనికివిషయాంతరప్రావణ్యమును) భంగపరచి, ఇత్తైయుళ్ళిల్, స్వామివిషయమందు, ఒదుజ్జే - చేర్చుమా.

తా॥ సర్వేశ్వరుని నేసాధనములచేత నాశ్రయించెదమనినచో, ముందు సర్వేశ్వరునిచే నివ్వఁబడియన్న పరోవాక్తాయములను, సర్వేశ్వరుని ధ్యానముజేయుటకును గుఱాదుగఁ

ధానముచేయుటకును గైంకర్యముజేయుటకు నిచ్చినవానినిగా నెంచి వానిని నితరవ్యాపారముల నుండి మఱలించి వీనినే సాధనములుగాజేసికొని భగవంతుని నాశ్రయించమని.

ఒడుజ్జ వవన్గళ్ * | ఒడుజ్జలు మెల్లామ్ *

పిడుమ్ పిన్నుమాక్తై * | విడుమ్మొళు దెణ్ణే.

అ॥ అవన్గళ్ అసర్వేశ్వరునియందు, ఒడుజ్జ - ఇంద్రియములను జేర్చగా, ఒడుజ్జలు మెల్లామ్-జ్ఞానసంక్షోచకరంబులైన యవిద్యాదులన్నియు, పిడుమ్-విడిచిపోవును. పిన్నుమ్-తరువాత, ఆక్తై - శరీరము, విడుమ్మొళుదు-ఆత్మనువిడుచుకాలమును, ఎణ్-ప్రతీక్షించుచునుండుమా.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము భగవంతునియందుఁదమ మనోవాక్కాయములను జేర్చినయెడల భగవత్గైంకర్య విరోధులన్నియు నశించును. తరువాత నీశరీరావసాన కాలమందు భగవత్సాన్నిధి సిద్ధముగనుక నీశరీరావసానమును నిరీక్షించియుండుమాయని.

ఃః ఎణ్బెరుక్కన్నలత్తు * | ఒణ్బెరుగీటిల *

వణ్బుగల్ నారణ్ * | తిణ్కల్ తేర్.

౧౦

అ॥ ఎణ్ - సజ్జలను, పెరుక్కు - ఆతిక్రమించియున్నదియు, అన్నలత్తు-అట్టియానంద ముగలవియు, ఒణ్ - తేజోరూపములైన, పారుళ్ - గణములనున్న, ఈటిల - అవధిలేని, వణ్ - నుందరంబులైన, పారుళ్ - గుణములనున్నగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తిణ్ - దృఢములైన, కల్ - శ్రీపాదములను, తేర్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ జ్ఞానానందస్వరూపులైన జీవాత్మలకును, అనంతములైన సకలకల్యాణగుణగణంబులకు నాశ్రయుండైన శ్రీమన్నారాయణుండే నమస్తుమైన వారిని నాశ్రయించియుండుగాన, ఆత్మికులను నెల్లప్పుడు విడువకుండ రక్షించెడి స్వభావముగల యాశ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములు నాశ్రయించుమా యని—ఈపాశురముచే ద్వయమవ్రముయొక్క అర్థమును సానించిరి.

౧౦

ఃః శేర్ త్తడ * తైచ్చురు | నూర్ చ్చవగోవన్ నోర్ *

శీర్ త్తొడై యాయరత్తు * | ఓర్ త్త విప్పత్తే.

౧౧

అ॥ శేర్ - చేరియున్న, తడమ్ - చెరువుగల, తేర్ - అందమైన, కురుగూర్ - కురు కాపురిని వాసస్థానముగాగల, శడగోవన్-సమృద్ధ్యుడైన, నోర్ - పొయించిన, శీర్-(సర్వేశ్వరుని) కల్యాణగుణములను, తొడై-గుచ్చియున్న, ఆయిరత్తు-చెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈపది పాశురములు, ఓర్ త్త - ఆలోచించి సానింపబడినవి.

తా॥ తటాకములచేనిండి నుందరి మైయున్న, కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న సమృద్ధ్యుడైన, భగవత్కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకములైన యాపదిపాశురములను చేతనుల హితార్థమై సానించిరి యని.

౧౧

అత్తోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్మొళి.

‡! వత్తుడై యడియవర్ క్కెళియవర్ పిఱర్ గళుక్కరియ
విత్తగర్ *మలర్ మగళ్విరుమ్బున్ నమరుమ్మెళుడిగళ్*
మత్తుణు కడై వెణ్ణెయ్ కళవిని లురవిడై యావ్వుణ్ణు*
ఎత్తిఱ మురలిన్ డిణ్ణెన్దిరున్దేజీయ నెళివే.

౧

అ॥ పత్తుడై - భక్తిగల, అడియవర్ క్కు - దాసులకు, ఎళియవర్ - సులభుండును, పిఱర్ గళుక్క - భక్తిలేనివారికి, అరియ - (పొందుటకు) దుర్లభుండును, విత్తగర్ - ఆశ్చర్య భూతుండును, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినయైనశ్రీదేవి, విరుమ్బున్ - ఆఠవడంబడినవాడును, పెఱర్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభుండునునైన, నమ్ అడిగళ్ - మనస్వామి, మత్తు - కవ్య ముచే, ఉణు - కష్టపడి, కడై - చిలకైన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయొక్క, కళవినిర్ - దొంగతనము నందు, ఉరవిడై - వత్తుస్థలమునందు, ఆవ్వుణ్ణు - కట్టబడినవాడై, ఉరలిన్ డు - రోలతో, ఇణ్ణెన్దిరున్దు - చేరియుండి, ఏజ్జీయ - ఎక్కెక్కిదుఃఖించిన, ఎళివు - సౌలభ్యము, ఎత్తిఱమ్ - ఏ మాశ్చర్యమో?

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవించవలయునని యపేక్షగలవారికి సేవించుటకు సులభుండును, అట్టి యపేక్షలేనివారికి సేవించుటకశక్యండునై, ఇట్టి యాశ్చర్యభూతుడై శ్రీమహాలక్ష్మికేగూడ యాఠవడంబడినస్వభావముగల మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, యశోదాదేవి కష్టపడి చిలికి పెట్టిన వెన్నను దొంగతనముచేనెత్తి యారగింపఁగా, అప్పుడాయశోదాదేవి కోపగించి చిన్న త్రాడుతో రొమ్మును రోలుకుచేర్చికట్టఁగా నప్పుడెక్కెక్కిదుఃఖించిన సౌలభ్యమే మాశ్చర్యమో! యని ఆ సౌలభ్యగుణమును నమ్మత్తున్దిరున్దు అనుభవించి పరవశులైరి

౧

మూ:-ఎళివరు మియల్వినన్ నిలై వరమ్మిల పలపిఱప్పాయ్*

ఒళివరు ముమ్మనలమ్ ముదలిల కేడిల వీడామ్*

తెళిదరు నిలై మైయ దొళివిలన్ ముమ్మవదు మిత్తెయో*

అళివరు మరుళిన్ డగ త్తనన్ పుఱ త్తన నమైన్దే

౨

అ॥ ఇత్తెయోక్ స్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, అళివరుమ్ - చల్లనైన, ఆరుళిన్ డు - కృప చేత, అగ త్తన - (భక్తులకు) లోపలనుండువాడై, పుఱ త్తన - (అనాశ్రీతులకు) దూరముగా నుండువాడై, అమైన్దు - అమరియుండి, ముదలిల - అదిలేనటువంటిన్ని, కేడిల - నాశములే నటువంటిన్ని, ఒళివరుమ్ - ప్రకాశించుచున్నటువంటిన్ని, ముమ్మనలమ్ - కల్యాణగుణములన్నిటినిన్ని, వీడామ్ - మోక్షమనెడి, తెళి - జ్ఞానమును, తరు - ఇచ్చుచున్న, అదు - ఆ, నిలై మై - స్వభా వమునున్న, ముమ్మవదుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఒళివిలన్ - సంపూర్ణముఁగాఁగలవాడునై, నిలై - కీరియందు, వరమ్మిల - హద్దులేని, పలపిఱప్పాయ్ - అనేకయవతారములుగలవాడునై, ఎళివ - రుమ్ - సౌలభ్యమును, ఇయిల్విన - స్వభావముగాఁగలవాడునునైయున్నాడు.

తా॥ అవతారాదులయందు ఉత్కర్షాపకర్షములనుఁజూడకుండ దేవముద్యుపక్వాదిజాతుల యందవతరించి యాశ్రీతులకత్యంతసులభుడైన సర్వేశ్వరుండు, అయాయవతారములయందుఁగూడ

స్వతస్సిద్ధ మైన కల్యాణగుణములను పూర్తిగాగలవాడై భక్తులకు తన సేవారూపమైన మోక్షము నిచ్చుచు వారికత్యంతసులభుండును అనాత్రితులకు దుర్లభుండునైయున్నాడని.

అమైవుడై యటనెటి ముఱువదు ముయర్వట వుయర్న్దు*

అమైవుడై ముదల్ కెడ లొడివిడై యటనిల మదువామ్*

అమైవుడై యమరరుమ్ యావై యుమ్ యావరుమ్ తానామ్*

అమైవుడై నారణ్ మామైయై యటిబవర్ యారే.

3

అ॥ అమైవుడై - *వ్యవస్థగల, అటనెటి - ధర్మమార్గములు, ముఱువదుమ్ - అన్నిటిలో, ఉయర్వట - తనకంటెనతిశయములేక, ఉయర్న్దు - ఉత్కృష్టమై, అమైవుడై - అమరియున్నటువంటి, ముదల్ - సృష్టి, కెడల్ - సంహారము, ఇడైయొడివు - అవాంతరసంహారము, (వీనికి) అట - మిక్కిలి, నిలమదువామ్ - కారణభూతుడైయున్న, అమైవుడై - వ్యవస్థితులైన, అమరరుమ్ - బ్రహ్మాదిదేవతలనున్న, యావైయుమ్ - అచేతనములన్నిటినిన్ని, యావరుమ్ - చేతనులందరినిన్ని, తానామ్ - తనకుశరీరము గాగలవాడై, అమైవుడై - విశ్వరూపాగలవాడైయున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయై - ఆశ్చర్యమైన యవతారరహస్యములను, అటిబవర్ - తెలిసికొనెడివారు, యారే - ఎవరు.

తా॥ ఉత్కృష్టమైన తపస్సుచేత సంపాదించబడినవియు, ఇతరఫలము లన్నిటిలో మేలైనవియునైన సృష్టిసంహారాదిక్రియలకుకర్తలై సుప్రసిద్ధులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును, చేతనాచేతనములకును నాధారభూతుడై సంపూర్ణైశ్వర్యముగలవాడైయున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క యవతారరహస్యములను తెలిసికొనందగిన వారెవరున్నారని.

3

యారుమోర్ నిలైమైయనెన వటివరియ వెమ్మెరుమా*

యారుమోర్ నిలైమైయనెన వటివెళియ వెమ్మెరుమా*

పేరుమో రాయరమ్ పిటవల వుడైయ వెమ్మెరుమా*

పేరుమో రురువము ముళదిలై యిలదిలై పిణక్కే.

౪

అ॥ యారుమ్ - (ప్రతికూలులు) ఎంతజ్ఞానవంతులైనను, ఓర్నిలమైయ్ - (ఇట్టి) ఒక విధమైనస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అటివరియ - తెలిసికొనుటకసాధ్యుడైన, ఎమ్మెరుమా నాస్వామియు, యారుమ్ - (భక్తులు) ఎంతజ్ఞానములేనివారైనను, ఓర్నిలైమైయ్ - ఇట్టి ఒకవిధస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అటివెళియ - తెలిసికొనుటకునులభుడైన, ఎమ్మెరుమా నాస్వామియు, ఓరాయరమ్-ఒకవెయ్యి, పేరుమ్-తిరునామములనున్న, పిట-తక్కిన, పల - అనేకదివ్యమంగళవిగ్రహములనున్న, ఉడైయ - కలవాడైన, ఎమ్మెరుమా నాస్వామియు నెనవానికి, ఓర్పేరుమ్, ఒకతిరునామమున్న, ఓరురువముమ్-ఒకవిగ్రహమున్న, ఉళదిలై - ఉన్నదికాదు, ఇలదిలై - లేనిదికాదు, (అని యభక్తులకును భక్తులకును), పిణక్క - వివాదముగలిగియుండును.

* ధర్మముకు వ్యవస్థయనగా-ఈ ధర్మము ఇదే ఫలమునిచ్చుననుట. జ్యోతిష్టోమ యాగమునకు స్వర్గమే ఫలమగును. అది మఱియొక ఫలమునివ్వదు.

తా॥ ఇట్టిసర్వేశ్వరుని, ఎట్టి జ్ఞానవంతులైనను ప్రతుకూలులైనచోఁ దెలిసికొనఁజాలరు ; అనుకూలులెంత జ్ఞానహీనులైనను భక్తరక్షణార్థమై స్వీకరించిన లెక్కలేని దివ్యమంగళవిగ్రహములును తిరునామములునుగలవాఁడని నులభముగాఁ దెలిసికొనఁగలగు. ఇట్టి దివ్యమంగళవిగ్రహ తిరునామాదులలోనొకటియైనను దమకుఁదెలియకఁబోవుటచే నొకరూపమున్న ఒకనామమున్న లేదని యభక్తులున్న, తమకుఁదెలియుటచే యవియున్నవియని భక్తులున్న వివాదపడుదురని— నెనుక పాట్టులో శ్రీమన్నారాయణుని యనతారరహస్యము లెట్టివారికిని దెలియదన్నచో నిక నెట్టుగాఁదెలుసుననఁగా, భక్తులకు నులభముగా దెలుసుననియును అభక్తులకెంత ప్రయత్నముఁ జేసినను దెలియఁదనియును నీపాట్టుకు ముఖ్యాంశము.

పీణక్కఱ వఱువగై చ్చుమయముమ్ నెటియుల్లియురై త్త*

కణక్కఱునల తననన్దమిలాదియమ్మగవళా*

వణక్కుడై తవనెటి వట్టినిచ్చు పుటనెటికలై కట్టు*

ఉణక్కుమిన్ననై యట వవనుడై యుణర్దుకొణ్ణుణార్ న్దే.

౫

అ॥ అఱువగై - ఆరువిధములైన, శమయముమ్ - మతములనున్న, పీణక్కు - వివాదము, అట - పోవునట్లు, నెటి - ధర్మమార్గములను, ఉల్లి - ఆలోచించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కణక్కఱు - సంఖ్యలేని, నల తనన్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, అన్దమిల్ - నాశములేని వాఁడై, అది - సర్వకారణుండై, అమ్ - దోషకూన్యుండైన, వగవళా - క్రియఃపరినిగురించి, వణక్కుడై - నమ్రతగల, తవనెటివట్టి - భక్తిమార్గమందు, నిన్దు - నిలిచి, పుటనెటి - బాహ్య విషయములనెడి, కలై - దుష్టకాఖులను, కట్టు - ఛేదించి, అవనుడై - ఆసర్వేశ్వరుఁడుపడేకించిన, ఉణర్దుకొణ్ణు - జ్ఞానమునుఁదీసికొని, ఉణార్ న్దు - (సర్వేశ్వరుని) సాక్షాత్కరించి, పత్తై - వాసనలు అట - పోవునట్లు, ఉణక్కు, మిల్ - ఆదుష్టకాఖుల నెండపెట్టుచి.

తా॥ ఇట్టి వివాదములో యథార్థమును నిర్ణయించువిధమెట్టిదనఁగా, ఆసర్వేశ్వరుఁడే కృష్ణావతారంబై తిరుమృతములను ఖండించి వేదమే ప్రమాణమనియు తద్విరుద్ధములైనవి యప్రమాణంబులనియు, ఆవేదమందు జ్ఞానానందాది సను స్తకల్యాణయుతుండైన గానే ప్రతిపాద్యుండనియు భగవద్గీతయందుఁజెప్పినాడుఁగనుకఁ గ్రిందిపాట్టులో భక్తులుజెప్పినదియే సత్యము. ఇట్లు తన నిర్లక్ష్య కృపచేత వేదార్థముల నెఱింగించిన సర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలిగి వానిస్వరూపగుణ విభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యితరమైన హేయవిషయములయందు సవాసనముగా సంగమును విడుపుండి యని.

౫

ఉణార్ న్దుణార్ న్దిన్దగన్దుయర్ న్దురు పియన్దవిన్నిలై మై*

ఉణార్ న్దుణార్ న్దుణారిలుమిత్రెనిలై యుణార్ న్దురి దుయిర్ గాళా*

ఉణార్ న్దుణార్ న్దురై తురై త్తరి యయ సర నెన్ను మివరై*

ఉణార్ న్దుణార్ న్దురై తురై త్తెఱ్ఱుమిన్ మనప్పట్టదొన్దే.

౬

అ॥ ఉణార్ న్దుణార్ న్దు - నిత్యజ్ఞానముకలదై, ఇట్టిన్దు - క్రిందవ్యాపించి, అగన్దు - చక్కలను వ్యాపించి, ఉయర్ న్దు - పైనవ్యాపించి, ఉరు - అచేతనములకంటె, వియన్దు - విలక్షణ మైయున్న, ఇన్నిలై మై - ఈజీవాత్మస్వభావమును, ఉణార్ న్దు - (కాస్త్రములయొక్కవినికిచేత) తెలిసికొని,

ఉణర్ న్దు - (వానియొక్క మననముచేత) తెలిసికొని, ఉణరిలుమ్ - (యోగాభ్యాసముచేత) సాక్షాత్కరించినను, ఇతైనీలై - సర్వేశ్వరునిస్వభావమును, ఉణర్వరిదు - తెలిసికొనుటకళకళము, ఉయిర్ గాల్ - చేతనులారా! అరి - విష్ణువు, అయన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిని, ఉణర్ న్దుణర్ న్దు - పలువిధమునాలోచించి, ఉరైత్తురైత్తు - ప్రమాణములనుబలుమారుచెప్పి, మనప్పట్టదొన్దు - మనస్సులో ఈశ్వరుడనిదోచిన ఒకపన్నువును, ఉణర్ న్దుణర్ న్దు - పలుమారుధ్యానించి, ఉరైత్తురైత్తు - వాని మంత్రములను బలుమారుచెప్పి, ఇతైఱ్ఱుమిక్ - ఆశ్రయించుచుడి.

తా|| ఎల్లప్పుడు జ్ఞానముగలవాడై తనజ్ఞానముచేతనంతట వ్యాపించువాడై, అచేతనములకంటె విలక్షణుడైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపమును శ్రవణమనననిధిధ్యాసనములచే దెలిసికొనినను ఆత్మతార్థమై దేవమునుమృది రూపములనెత్తిన సర్వేశ్వరుని దెలిసికొనుటకు శక్యంబుగాదు. వానిని దెలిసికొనేయుపాయంబేమనఁగా, హరిహరబ్రహ్మలయొక్క స్వరూప స్వభావంబులనున్న వాని బ్రతిపాదించెడి శాస్త్రములనున్న బలుమారాలోచించినయెడల శ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుడనిదోచుటకును, అట్టి శ్రియఃపతిని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించుటని. ౬

ఒన్దైన ప్పలవెన వటివరుమ్ వడివినుల్ నిన్ద*
 నన్ద్రైల్ నారణ్ నాన్ముగనరనెన్ను మివరై *

ఒన్ద సుమ్మనత్తువై త్తుళ్ళి సుమ్మిరువరై యఱుత్తు*
 నన్దైన నలమ్ శెయ్ వ దవనిడై సమ్మిడై నాళ్ళే.

2

అ|| ఒన్దైన - ఒకడనియు, పలవెన - అనేకులనియు, అటివరుమ్ - తెలిసికొనుటకళకళమయిన, వడివినుల్ - శరీరములయందు, నిన్ద - నివసించియున్న, నన్ద్రై - శ్రేష్ఠమయిన, ఎత్తైల్ - కాన్తిగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిలను, ఒన్ద - పక్షపాతములేక, సుమ్మనత్తుమీమనస్సులయందు, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, సుమ్మిరువరై - మీకు బ్రహ్మరుద్రులయిన యిరువరులయందుఁగలిగిన ఈశ్వరత్వ బుద్ధిని, అఱుత్తు - చేధించి, అవనిడై - ఆశ్రీమన్నారాయణునియందు, సమ్మిడై - మనయొక్క, నాళ్ - ఆయుస్సుయందు, నన్దైన - చక్కఁగా, నలమ్ - స్నేహము, శెయ్ వదు - చేయఁదగినది.

తా|| బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు ముగ్ధురొకని యంతరాత్మయొక్కఁడా? లేక ముగ్ధురాయని యాలోచించి నిర్ణయించుట సాధారణముగానశక్యంబుగాన, నేవించిన మాత్రములోనే పరత్వమును దెలుపుడు జేసెడి గొప్పతేజస్సుగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్కయు, బ్రహ్మరుద్రులయొక్కయు స్వరూపస్వభావములను శ్రవణమనననిధిధ్యాసనములచే నిష్పక్షపాతియై చక్కఁగా నాలోచించినచో శ్రియఃపతికే పరత్వముదోచును, పిదప బ్రహ్మరుద్రులయందు పరత్వబుద్ధిని విడిచి మన యావజ్జీవమున్న ఇతర ప్రయోజనముల సపేక్షించక యాశ్రీమన్నారాయణునికే కైంకర్యముఁ జేయవలయునని.

2

నాభునిన్దదు నమవట్టై మై యజ్గొడువిన్దె యుడనే

మాభుమ్*ఒర్ కుత్తై విల్దై మననగ మలమఱక్కఱువి*

నాళునమ్ తిరువుడై యడిగల్ దమ్ నలజ్జుల్యణిజ్జి*

మాళుమొరిడ త్రిలుమ్ వణక్కొడు మాళ్వదు వలమ్.

౨

అ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - దోషములు, అఱ - పోవునటుల, కట్టువి - కడిగి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమందున్న, తిరువుడై - శ్రీమంతుడైన, నమ్మడిగల్ - మనస్సామి యొక్క, నలమ్ - భోగ్యమైన, కట్టుల్ - తిరువడికళ్ళను, వణిజ్జి - ఆశ్రయించినయెడల, నాళుమ్ - ప్రతిదినమందున్న, నిన్దువిడువకుండనిలిచి, అడుమ్ - భాధించుచున్న, నమ-మనయొక్క, పట్టై మై - ఆనాదియైన, అమ్మొడువిన్నై - అత్యంతక్రూరపాపములు, ఉడనే - ఆశ్రయించినప్పుడే, మాళుమ్ - నశించును, ఓర్కుత్తివిల్లై - ఒక్కతక్కువయున్నగులుగదు. మాళుమొరిడ త్రిలుమ్ - శరీరావసానకాలమందును, వణక్కొడు - నమ్రతతో, మాళ్వదు - శరీరమునువిడుచుట, నలమ్ - శ్రేష్ఠము.

తా॥ ఇతర దేవతలయందుఁ బరతత్వశంకనువదిలి లక్ష్మీభర్తయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల, వారా శ్రయించినకాలమందే చిరకాలమునుండి జేసియున్న భగవత్కైంకర్య విరోధులైన మనపాపములన్ని నశించును. అటుపైన నేకీరతయులేక మన యిష్టానుసారముగా భగవంతుని యనుభవింపవచ్చును. జీవితకాలమందా క్రియఃపతిని యాశ్రయించకఁబోయినను, మరణకాలమందైనను సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించినయెడల యిదియేనకలము నిచ్చునని.

౩

వలత్తనక్ తిరిపురమెరిత్తవ నిడమ్మెట త్తున్ది

త్తలత్తు*ఎఱ్ఱుదిన్నై ముగన్బడై త నల్లులగమున్నానుమ్

పులప్పడ*ప్పిన్ను న్నన్నులగ త్తి లగత్తనన్ తానే

శొలప్పగిల్*ఇవై పిన్నుమ్ వయిల్ ముళ వివై యవక్ తుయక్కే.

౪

అ॥ ఎఱ్ఱు - వృద్ధిఁబొందుచున్న, తిన్నై ముగన్ - బ్రహ్మ, పడైత్త - సృష్టించిన. నల్ - విలక్షణమైన, ఉలగముమ్ - లోకమున్ను, తానుమ్ - ఆబ్రహ్మయున్ను, తున్ది త్తలత్తు - శ్రీనాథి యందు, ఇడమ్ పెఱ - (వికాలముగా) ఉన్నాడు. తిరిపురమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తవక్ - దహించిన రుద్రుఁడు, వలత్తనక్ - (ఈక్రియఃపతియొక్క) దక్షిణభాగమందున్నాఁడు. పిన్నుమ్ - మఱియును - పులప్పడ, భక్తులకునేపసాయించుటకు, తానే - స్వయముగా, తన్నులగ త్తిల్ - తనదైన యీలోకమందు. అగత్తనక్ - అపతరించియున్నాఁడు. శొలప్పగిల్ - వీనిని చెప్పుట కారంభించినయెడల, ఇవై - ఈగూఁడులు, పిన్నుమ్ - మఱిన్ని, వయిల్ ముళ - లోలాపుననే యుండును. ఇవై - ఇవి, అవక్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తుయక్క, మోహనవ్యాపారము.

తా॥ బ్రహ్మయొక్కయు, వీనిచే సృజింపఁబడిన లోకములయొక్కయు, రుద్రునియొక్కయు స్వరూపస్థిత్యాదుల కాధారభూతుండై, మఱియును భక్తులయందలి కృపచే వీరికి నేపసాయించెడి నిమిత్తమై యీలోకములయందవతారముల నెత్తినవాడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములు లెక్కింపనలవిగానివిగాన ఎంత చెప్పినను తరగవు. ఇట్టి కల్యాణగుణముల సభక్తులెరుంగఁ గుండుటకుఁ గారణము, ఈ సర్వేశ్వరుని మాయయేయని.

౫

తుయక్కఱుమదియిల్ సన్ జ్ఞానత్తు శమరరై త్తుయక్కమ్*

మయక్కడై మాయైగళ్ వానిలుమ్మెరియనవల్ల*

పుయక్కరు నిఱ త్తనన్ పెరునిలక్కడన్ద నల్లడిప్పొదు*

అయర్ ప్పిలనల్ ధ్రువన్ త్తమ్రువువన్ వణజువనమర్ న్దే.

౧౦

అ॥ తుయక్క - సంశయము, అఱ - లేని. మదియిల్ - మనస్సునందుఁబుట్టిన, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, జ్ఞానత్తుళ్ - జ్ఞానముగల, అమరరై - దేవతలను, తుయక్కమ్ - కలతఁజెందినవారిని గాఁజేసెడి, మయక్కడై - భ్రమింపఁజేయు శక్తిగల, మాయైగళ్ - మాయలను, వానిలుమ్ - ఆకాసముకంటె, పెరియనవల్లన్ - పెద్దవిగాఁజేయువాఁడును, పుయల్ - నల్లని మేఘమువంటి, కరునిఱ త్తనన్ - నల్లనితిరుమేనుగలవాఁడునైన, శ్రియఃపతియొక్క, పెరునిలక్కడన్ద, నలమ్ - భూమిని, కడన్దకొలిచిన, నల్ - మెలఁకఁగలమైన, అడిప్పొదు - పాదపద్మములను, అమర్ న్ద - అమరియుండి, అయర్ ప్పిలన్ - మరుపులేనివాఁడనై, అలన్ ధ్రువన్ - పలికెదను, త్తమ్రువువన్ - కాగలిండుకొనెదను, వణజువన్ - నమస్కరించెదను.

తా॥ మనస్సునందెట్టి సంశయాదులును లేక దివ్యజ్ఞానవంతులైన బ్రహ్మాదిదేవతలనుగూడ మోహింపఁజేసెడి మాయగలవాఁడును, నీలమేఘకాంతిగలవాఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క సమస్తలోకములనున్న కొలిచినట్టి పద్మమునుబోలిన శ్రీపాదముల ననన్యప్రయోజనుఁడనై మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించెదనని.

౧౦

అమరర్ గళ్ తొమ్మిదెమ్మ వలై కడల్ కడై న్దవన్దన్దై*

అమర్ పొళ్ల వళజ్జురుగూర్ చ్చడగోవన్ కున్ శ్రేవల్ గళ్*

అమర్ శువై యాయ్ ర త్తవన్ శ్రీనుళివై పత్తుమ్ వల్లార్*

అమరరో డుయర్ ప్పిఱ్చెన్ద్రుఱువర్ తమ్మిఱవి యళ్ళెఱ్చెయ్.

౧౧

తా॥ అమరర్ గళ్ - దేవతలు, తొమ్మిదెమ్మ - ఆశ్రయించి తేమపడునట్లు, అలై కడల్ - అలలుగొట్టుచున్న సముద్రమును, కడై న్దవన్ - చిలికిన సర్వేశ్వరుని యుద్దేశించిఁజేప్పిన, అమర్ - బిష్ణుచున్న, పొళ్లెళుమ్ - తొటలనమృద్ధిగల, కరుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోవన్ - సమృద్ధిగలయొక్క, కున్ శ్రేవల్ గళ్ - వాచికకైంకర్యమైన, శువై - శబ్దార్థ రసములు, అమర్ - అమరియున్న, ఆయిర త్తవన్ శ్రీనుళి, వెయ్యిపాశురములుగల నీచబద్ధమందు, ఇవై పత్తుమ్, ఈపదిపాశురములనున్న, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, అమరరోడు - నిత్యనూరులతోటి, ఉయర్ ప్పిల్ - ఉన్నతమైన మోక్షమందు, శెన్ద్రు - వెల్చి, తమ్మిఱవి - తమసంసారరూపమైన - అమిళి - క్రూరబంధమును, అఱువర్ - తెంపుకొనుదురు.

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలయొక్క తేమార్థమై పాలసముద్రమును చిలికినట్టి శ్రియఃపతినిగూర్చి సమస్తవిభవములుగల కరుకాపురవాసులైన సమృద్ధిగల్గినసాయించిన మధురమైన తిరువాయ్ మొళియందలి నీచదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులతోఁగూడ మోక్షమునోంది క్రూరమైన సంసారబంధమును వదలుదురని.

౧౧

అమ్మోర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్మొళి.

అపతారిక. — మొదటి తిరువాయ్మొళిలో, శ్రీయఃపతియే పరాత్పరుడని సాయింబిరి రెండవ తిరువాయ్మొళిలో, ఆశ్రయఃపతియందే భక్తిజేయవలయునని సాయింబిరి, మూడవ తిరువాయ్మొళిలో, అట్టిపరాత్పరుడు భక్తులకు మిక్కిలి మలభండని సాయింబిరి. ఈతిరు వాయ్మొళిలో, ఆశ్రయఃపతి నెడఁబాసియుండలేక విరహావస్థనొంది తననొక రాట్టివల్లె దలంచి తనకంటిక గుపడినపక్షులను, ఇవి నామాటల నెఱుంగవని యాలోచించక, నాకోరిక ను శ్రీయఃపతివద్ద విన్నపించువుమని పంపించుచున్నారు.

‡‡ అజ్జితైయ మడనారా యళియత్తాయ్*నీయుమ్నిఁ

అజ్జితైయ శేవలుమా యావా వెన్టెనక్కరుళి*

వెజ్జితై వృళ్ళుయర్ త్తార్ క్కె నిడుతూదాయ్ చెప్పిక్కాల్*

వళిజైయి లవళవై క్కిల్ వై వృణ్డా లళిశెయ్యుమో.

౧

అ॥ అళియత్తాయ్ - కనికరించుస్వభావముగల, అమ్మశిశుయ - అందమైన తెక్కలుగల. మడనారాయ్ - విధేయమైన ఓసారసపక్షి ! నీయుమ్ - నీవును, నిళ - నీయుక్క, అమ్ శిశుయ - అందమయిన తెక్కలుగల, శేవలుమాయ్ - మొగపక్షియును, అవావెన్టైఅయ్య య్యాయని, ఎనక్కు - మామిషయమై, అరుళి - కృపజేసి, వెమ్మశిశు - క్రూరమైనతెక్కలుగల, పుళ - గరుడపక్షిని, ఉయర్ త్తార్ క్కు - ధ్వజముగానెత్తిన శ్రీయఃపతివద్ద, ఎళ - నాయొక్క, విడుతూదాయ్ - విడిచెడిదూతయై, వెన్టెక్కాల్ - పోయినయెడల, వళిశిశుయిల్ - మాటలాడక పోవుటయనెడి క్రూరమైనచెఱయందు, అవళ - ఆ సర్వేశ్వరుండు, వై క్కిల్ - ఉంచినయెడల, వై వృణ్డాల్ - ఉంచబడియున్నచో, ఎళ శెయ్యుమ్ - ఏమిభాదనుజేనును.

తా॥ తలంచినప్పుడెల్ల తలంచినచోటునకుఁబోవుటకు సాధనమైన తెక్కలుగల విధే యమయిన ఓసారసపక్షి ! నాదుఃఖమునుజూచి సహింపని నీవు నామిషయమై దయఁజేసి, ఆశ్రయః పక్షులను బోఁగొట్టెడి గరుడపక్షిని ధ్వజముగాఁగల సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాబాధను జెప్పుము. అప్పుడాసర్వేశ్వరుండు నీమాటనువినక అవమానముఁజేసినయెడల నంతయవమానమును నాకోరికై సహింపరాదాయని.

౧

ఎళ శెయ్యుతామరై క్కణ్ పెరుమానార్ క్కె తూదాయ్*

ఎళ శెయ్యుమురై త్తక్కా లినక్కుయిల్ గాళి నీరలిశె*

ముళ శెయ్ద ముళువిన్నై యాల్ తిరువడిక్కిళ్ళిక్కుళ్ళై వళి*

ముళ శెయ్య ముయలొదే నగల్వదువో విదియినమే.

౨

అ॥ ఇనక్కుయిల్ గాళి - గుంపుగానున్న ఓకోకిలములారా ! నీరలిశె - మీరుగదా ? ఎళ - నాయొక్క, శెయ్య-ఎఱ్ఱనైన, తామరై క్కణ్ - తామరపుష్పమువంటి నేత్రములుగల, పెరుమానార్ క్కు - స్వామికి, ఎళ తూదాయ్ - నాదూతయై (వెళ్ళి), ఉరై త్తక్కాల్ - చెప్పిన

యెడల, ఎకాశెయ్యమ్ - ఏమిచెరువగును, ముకాశెయ్ద - మునుపుచేసిన, ముమ్మివిన్నయార్ - పూర్ణపాపములచేత, తిరువడిక్కిళ్ళి - శ్రీపాదములయందు, కుల్ శ్రీవల్ - కైంకర్యము, శెయ్య - చేయుటకు, మున్ - మునుపు, ముయలాడేయత్తు ముఁజేయక, ఇని - ఇప్పుడును, అగదవదువో విది-దూరముగానుండుటయే యేర్పడినదా?

తా|| ఓకోకిలపక్షులారా! మీరు మాయందు మిక్కిలి కనికరముఁగలవారుగదా? తన యొక్క సేత్రసౌందర్యమును గనుపరచి నన్ను వశపరచుకొనిన సర్వేశ్వరునివద్ద నాదూతయైవెల్లి నామాటనిదియని జెప్పినయెడల మీశేషమునా తప్పునచ్చునా? రాదు; గనుక మీరువెల్లి, పూర్వ జన్మపాపముచేత మీశ్రీపాదములయందుఁ కైంకర్యముఁ జేయుట శేమియుపాధనములేని సేవికనుగూడ నిట్లుఁ బోవలసినదేనా యని చెప్పుండని.

విదియినాల్ పెడై ముగక్కుమ్ మెన్నడై య వన్నజ్ఞాల్*
మదియినాల్ కుఱల్ మాణా యులగిరన్ద కళ్వొక్కు*
మదియిలేక వల్వినై యే మాళాదోవెన్దు*బరుత్తి
మదియెల్లాముల్ కలజ్జి మయజ్ఞుమా లెన్నీరే.

3

అ|| విదియినాల్ - భాగ్యముచేత, పెడై - ఆడపక్షితో, ముగక్కుమ్ - కూడియున్న, మెన్నడైయ - మందగమనముగల, అన్నజ్ఞాల్ - హంసపక్షులారా! మదియినాల్-బుద్ధిచేత, కుఱల్ మాణాయ్ - పొట్టియయినబ్రహ్మచారియై, ఉలగు - లోకములను, ఇరన్ద-యాచించిన, కళ్వొక్కు-కపటియైన సర్వేశ్వరునిఁగురించి, మదియిలేక-బుద్ధిలేనినాయొక్క, వల్వినైయేయో-క్రూరమైనపాపమా, మాళాదెన్న-నశించదని, బరుత్తి - ఓకతె, మదియెల్లామ్-బుద్ధియంతయు, ఉల్ కలజ్జి - లోపలఁగలతనొంది, మయజ్ఞుమ్ - మోహించియుండును; ఎన్నీర్-అనిచెప్పుండు.

తా|| పుణ్యవిశేషములజేత దమ యాడపక్షితోఁ జేరియున్న హంసపక్షులారా! మీరు సర్వేశ్వరునివద్దికివెల్లి, మీరు వామనావతారమైతి లోకములను స్వాధీనపరచుకొనిన మీదివ్య చేష్టితములకు వశబడినయొకతె, ఎంతకాలమునుభవించినను నశించని నాపాపముబోయి సేను భగవత్కైంకర్యముల నెప్పుడుఁజేసెదనని మోహముఁ జెందియున్నదని చెప్పుండని.

3

ఎన్నీరై కణ్ణిరజ్జి యిదుతగా దెన్నాద*
ఎన్నీలముగిల్వణ్ణార్ క్కెళాళొల్లి యాళొల్లిగేనో*
నన్నీరైయినియవర్ గణ్ తణ్ణాదె న్నొరువాయ్చొల్*
నన్నీల మగన్బిల్ గాల్ నల్ గుదిరో నల్ గీరో.

౪

అ|| ఎన్నీరై - నాస్యభావమును, కణ్ణు - తెలిసికొని, ఇరజ్జి - కృపఁజేసి, ఇదుతగా దెన్నాద - (ఈమెకు) ఈయవస్థ తగదనితలవని, ఎక - నాయొక్క, నీలముగిల్ వణ్ణార్ క్కు - కాలమేఘవర్షముగల సర్వేశ్వరునికి, యాళా - సేను, ఎకళొల్లి - ఏపాకురమునుజెప్పి, కొల్లగేనో - మాటలాడుదును, నల్ - మంచి, నీరై - ప్రాణము, ఇని - ఇంకమీద, అవర్ గణ్ -

వారివద్ద, తక్కినదెట్లు - నిలవదని, ఒరువాయ్చొల్ - ఒక్కమాటను, సల్ నీలమంచినిలవర్లముఁ
గల, మగన్దిల్ గాల్ - క్రొత్తపుట్టులారా ! నర్గుదిరో - చెప్పెదరా, నర్గిరో - చెప్పరా.

తా॥ తన నెడఁబాసినయెడల జీవించనని నాస్వభావము నెఱచి దయఁజేసి, ఈమెకిట్టి
విరహాశ్రయ తగదనియెంచని నీలమేఘవర్ణుడైన మాస్వామికి నేనేమిజెప్పెదను ; ఆయినను, ఓ
క్రాంచ పట్టులారా ! ఇఁక నీపెయొక్క ప్రాణము నిలవదనియెడి యొకచురుకు నా సరేశ్వరునికిఁ
జెప్పురాయని, ౪

సల్ గిత్తా కా త్తలిక్కు మ్మొళిల్లెమ్ వినై యేత్తే*

సల్ గత్తానాగాదో నారణనై క్కణ్ణక్కాల్*

మల్ గునీర్ పుసల్ పడప్పై యిరై తేర్ వళ శిఱుకురుగే*

మల్ గునీర్ క్కణ్ణేఱ్ఱోర్ వాళగజ్జొణ్ణరుళాయే.

౫

అ॥ పొళిల్లెమ్ - ఏడులోకములనున్న, తాక - తానే, నర్గి - ప్రీతిఁజేసి,
కాత్తు - అనిష్టములనుబోగొట్టి, అలిక్కుమ్ - ఇష్టములిచ్చెడి, నారణనై - శ్రీయఃపతిని, కణ్ణ
క్కార్ - చూచినయెడల, వినై యేత్తొయో - పాపియైన నన్నునైనా, తాక - తాను,
నర్గిలాగాదు - ప్రీతిఁజెందఁగూడదు (అని అతనికిఁజెప్పి), మర్గు - ప్రపహించుచున్న, నీర్ పునర్ -
జలప్రదేశములయందున్న, పడప్పై - లోటలయందు, ఇరై - ఆహారమును, తేర్ - వెతుకుచున్న,
వళ - నుందరమైన, శిఱుకురుగే - ఓచిన్న నీరుకోడీ ! మర్గు - ప్రపహించుచున్న, నీర్ -
బాష్పముగల, క్కణ్ణేఱ్ఱోర్ - కన్నులుగలనాకు, ఓర్ వాళగమ్ - ఒకమాటను, కొణ్ణ - తీసికొనివచ్చి,
అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా,

తా॥ ఉదకముచే నండియున్న ప్రదేశమందలి లోటలయందు నాహారమును వెళకడి ఓ
నీరుకోడీ ! సర్వజీవులయొక్క సమస్తాపరాధములను సహించి వారి యనిష్టములనుబోగొట్టి రక్షిం
చెడి పరమదయావంతుండైన శ్రీమన్నారాయణుని నీవు చూచినయెడల, అతనితో, పాపియైన,
నాయపరాధమును త్నమించరాదాయని చెప్పి యామాటకు నతడిచ్చుబదులుమాటను నీవు నాతోఁ
జెప్పువలయునని. ౫

అరుళాద నీరరుళి యవరావి తువరాము*

అరుళా ప్పట్కడవీ రవరవీది యెరునాళెన్దు*

అరుళాభియమ్మానై క్కణ్ణక్కాలిదు శొల్లి*

అరుళాభివరివణ్ణే యాము మెఱపిత్తైమ్.

౬

అ॥ అభి - గుండ్రమైన, పరివణ్ణే - గీతలుగల ఓరుమ్మెదా ! అరుళాభి - దయఁగల
చక్రముగల, అమ్మనై - స్వామిని, కణ్ణక్కార్ - చూచినయెడల, అరుళాద - (వారియందు) దయ
లేని, నీర్ - మిఠు, అరుళి - దయఁజేసి, అవర్ - ఆయాత్మ్యార్థయొక్క, అవి - ప్రాణము, తువరా
ము - పోవుటకుముందే, అరుళాభి - దయాసముద్రుండైన, పుళి - (మీకు వాహనమైన) గరు
త్మంతుని, అవర్ వీది - ఆయాత్మ్యులన్న వీధియందు, ఒరునాల్ - ఒకరోజైనను, కడవీరెన్దు -

నడపిఁతురని, ఇదుశొల్లి - ఈమాటను జెప్పి, అరుల్ - కనికరింపుము. యాము - మేమున్ను, ఎఱపియైత్తోమ్ - ఏమిటిప్పుడేసితిమి.

తా॥ ఓనుందరమైన తుమ్మెదా! నీవువెల్లి ఆయాత్వార్ల నెడి నాయకినిజాచుటకు మీకిష్టములేకపోయినను మీదయకుఁదక్కువరాకుండ నీనాయకియందుఁగృహఁజేసి యామె జీవిత కాలమందే దయావంతుఁడైన గరుత్మంతునిమీద నెక్కి యాశ్రితసంరక్షణార్థముగా నెచ్చటి కైనా వేంచేయునప్పుడు ఆగరుత్మంతుని నొకదినమైన నీయాత్వారున్న బీధికి నడపింతురుగాక యని శ్రియఃపతికి విన్నవించుము. ఆమాటను వినియెడల, పరమదయాఁగలచక్రమును ధరించి సకలజీవులను రక్షించెడి మీవిషయమైయట్టి యపరాధము మేమేమి చేసితిమని నేను జెప్పినటుల జెప్పుమాయని.

ఎన్నియై కోప్పదుపోల పునివాడె యీర్గిన్త *
ఎఱపియై యే నిన్దై నరుళి యరుళాద తిరుమాలార్ క్కు *

ఎఱపియై త్తాల్ తిరువడియి తగవినుక్కెన్దొరువాయ్చొల్ *
ఎన్నియై క్కుమిళజ్జిళియే యావళర్ త నీయలై యే.

2

అ॥ ఎన్నియైక్కుమ్ - ఎముకనువొరికెడి, ఇళజ్జిళియే - ఓబాలచిలుకా! యాన్యళర్ తనీ యలైయే - నేనుపెంచిన నీవేగదా? ఎన్ను-ఎముకలలో, ఇయై-దారమును, కోప్పదుపోల - గ్రుచ్చునటుల, పునివాడె - చల్లనిగాలి, ఈర్గిన్త-బద్దలుచేయుచున్నది, (ఇంతలో) ఎన్నియైయే- నాతప్పులే, నిన్దై నరుళి-తలంచి, అరుళాద-(నాయందు). కనికరించని, తిరుమాలార్ క్కు-శ్రియః పతికి, తిరువడియి-స్వామియైనమీయొక్క, తగవినుక్కె-కృపకు, ఎఱపియైత్తాళెన్త - ఏమి తప్పుఁజేసినదని, ఒరువాయ్ - ఒకమాట, శొల్ - చెప్పుమా.

నా॥ నాచేతఁబోషింపఁబడినదానైనను ఇట్టి నావిరహదశయందు నాయెముకలు చూర్ణ మగునట్లు బాధించుచున్న ఓ బాలచిలుకా! చల్లనిగాలియును నాయెముకలలో దారమును గ్రుచ్చినట్లు బాధించుచున్నదిగాన నీవుడు నాతప్పులనే యెంచుచు కనికరించని శ్రియఃపతిని గూర్చి పరమదయాళాలివియైన నీయొక్కదయకు విషయముకానియపరాధము ఈయాత్వార్ల నెడి నాయకి యేమిచేసినదని ఈయొకమాట నడిగి తెలిసికొనుమా యని,

౩

నీయలై యే శిఱుపూవాయ్ నెడుమాలార్ క్కున్ తూదాయ్ *

నోయెనదు నువలెన్న నువలాడే యిరున్దొన్దొయ్ *

శాయలొడు మణిమామై తళర్ న్దేన్నాన్ * ఇనియునదు

వాయలగిలిన్నడిశి లైవ్పొరై నాడాయ్.

౪

అ॥ శిఱుపూవాయ్-ఓచిన్న-చిలుకా! నెడుమాలార్ క్కు-ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వ శ్వరునిపద్ద, ఎన్ తూదాయ్-నాదూతయైవెల్లి, ఎనదు-నాయొక్క, నోయ్-విరహబాధను, నువలెన్న- చెప్పుమంటే, నువలాడే-చెప్పుకుండ. ఇరున్దొన్దొయ్ - ఉండివుంటివి, నీయలైయే-నీవేగదా? నాక-నేను, శాయలొడు - కార్తితోఁగూడ, మణి-క్లాఘ్యమైన, మామై - సౌందర్యమును,

తళ్ళర్ న్దే - పోంగొట్టుకుంటిని ఇని - ఇళను, ఉనదు - నీయొక్క, వాయలగిర్ - నోటిలో,
ఇళ - మధురమైన, అడికిర్ - ప్రసాదమును, వైప్పరై - పెట్టువారిని, నాడాయ్ - వెతుకు
కొనుమా.

తా|| ఓచిలుకా! నీచిన్నతనముచేత సర్వేశ్వరుని వద్దకుఁబోయి నాబాధను జెప్పమంటె
చెప్పక ఊరక యుంటివిగదా. ఇళనాశరీరము శిథిలమైనది ఇంకనాప్రాణముఁబోయినచో
నీ కన్నముఁబెట్టువారిని వెతుకుకొనుమాయని.

నాడద మలర్ నాడి నాడోటుమ్ నారణ్ణళ*
వాడద మలరడిక్కిన్ వైక్కవే వగుక్కిన్న్దు*

వీడాడి వీర్ నీరుత్తల్ వినై యల్ మ దెళళెయ్ వదో*

ఉడాడు పనివాడా యురై తీరాయెనదుడల్.

౯

అ|| ఊడు(క్రియఃపతికినినాకును) నడుమ, ఆడుతిరుగుచున్న, పనివాడాయ్-ఓచల్లనిగారీ!
నాడద - వెతుకుటకశక్యములైన, మలర్ - పుష్పములను, నాడి-వెతకి, నాడోటుమ్ - ప్రతి
దినమును, నారణ్ణళ - క్రియఃపతియొక్క, వాడదమలర్-వాడనిపుష్పమువంటి, అడిక్కిన్ -
శ్రీపాదములయందు, వైక్కవే - సమర్పించుటకైయే, వగుక్కిన్ - ఈయాత్మయేర్పరచఁబడినది.
వీడాడి-(ఇట్లుండఁగా) వానితో-విరహమునొంది, (అనుభవించెడి) వీర్ నీరుత్తల్-గొప్పదైన,
వినైయల్ మదు - భాగ్యహీనత్వము, ఎళళెయ్ వదో-ఏమిచేయఁబోవునో? (అని) ఉరైత్తు -
(ఆసర్వేశ్వరునికి) చెప్పి, (వాడువిననియెడల) ఎనదుడల్ - నాశరీరమును, ఈరాయ్-బద్ధలఁ
జేయుము.

తా|| నాకున్న క్రియఃపతికిన్ని దూరమై తిరుగుచున్న ఓవాయవా! దుర్లభమైన పుష్ప
ములను వెతకి సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్లమీఁద సమర్పించుటకైయే నేనేర్పరచఁబడితిని.
ఇట్లుండఁగా, మిమ్ముల నెడఁబాసి మాదౌర్భాగ్యముచేత నిట్లుబాధపడుటయెందుకని క్రియఃపతికి
నేను జెప్పినట్లు చెప్పి దానికిబదులు చెప్పనియెడలఁ దరువాత నన్ను జంపుదువుగాకయని.

ఉడలాన్ ప్పిఱపువీడుయిర్ ముదలా మున్ మాయ్*

కడలాన్ నీర్ తోన్ గ్రి యదనుళ్ళే కణ్ణళరున్*

అడలాన్ యమ్మనై క్కణ్ణక్కాలిదుళొల్లి*

విడలాన్ మడనెళ్ళై వినై యొమొన్తామళవే.

౧౦

అ|| అట్టి-గంభీరమైన, మడనెళ్ళై-విధేయమైన ఓమనసా! ఉడల్-శరీరములందు, అట్టి -
చక్రాకారమైన, పిఱపు-జన్మము, వీడు - మోక్షము, ఉయిర్-ఆత్మ, ముదలాయ్ - ఇది
మొదలుగాఁగల, మున్ ముమ్-తక్కిన సమస్తవస్తువులు (ఇవియన్నిటిని), ఆయ్-సృజించు
గొరకై, అట్టినీర్-గంభీరమైననీరుగల, కడల్ - సముద్రమును, తోన్ నీ-సృజించి, అదనుళ్ళే -
ఆసముద్రమందు, కణ్ణళరుమ్-నిద్రించుచున్న, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అట్టి-చక్రముగల,
అమ్మనై - స్వామిని, కణ్ణక్కార్ - చూచినయెడల, ఇదు - ఈబాధను, శొల్లి - చెప్పి,
వినైయొమ్-పాపులైన మేము, ఒన్తామళవు - వానితో-జేరువరకు, విడల్ - విడువకుండుము.

తా॥ నాకుస్వాధీనమైన ఓమనసా! సకలజగత్తులను సృజించుటకై ముందుగా మహాసముద్రమునుసృజించి, అందుఁ జక్రాది పంచాయుధయుతుండై పవ్యళించియున్న మాస్వామిని నేవించి ఇట్టి నాబాధనుజెప్పి, నేను వానితిరువడికళకుఁ జేరువరకు నీవు వానిని వదలకుమాయని. ౧౦

✽✽ అళవియన్త వేల్దులగ త్తవర్ పెరుమాళ్ కణ్ణనై *

వళవయల్ శూన్ వళకురుగూర్ చ్చుడగోపళ్ వాయ్న్దురై త్త*

అళవియన్త వన్దాదియాయీరత్తుళిప్పత్తిక్ *

వళవురై యాల్ పెఱలాగుమ్ వానోజు పెరువళమే. ౧౧

అ॥ అళవియన్త - అవశలేని మహిమగలవాడై, వేల్దులగ త్తవర్ పెరుమాళ్ - సర్వలోకేశ్వరుడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితసులభుడైనకృష్ణుని, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, వళ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి, శడగోపళ్ - నమ్మాళ్వార్లు, వాయ్న్దురై - సమీపించి, ఉరై త్త - సాయించిన, అళవియన్త - ఎంచుటకళక్యములై లక్షణములుగల, అన్దాది - వెనుకపాశురముయొక్క యంతపదమే ముందుపాశురమున కాదిగాగల, ఆయీరత్తుళి - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తిక్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, వళవురై యాల్ - మధురోక్తిచే, వాళ్ - పరమపదమందు, ఓజు - నృద్ధిఁబొందెడి, పెరువళమే - మహాసంపత్తును, పెఱలాగుమ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ అపరిచ్ఛేద్య మహిమగలవాడై సర్వలోకేశ్వరుండై యాశ్రితసులభుండైయున్న సర్వేశ్వరుని సత్వాదరముచే బ్రతిపాదించెడి సర్వలక్షణములతోఁ గూడుకొనియున్న మధురమైన యీ పది పాశురములననుసంధించువారు మోక్షమునొంది మహాసందము ననుభవించుతురని. ౧౧

అత్తొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

—o—o—o—

అవతారిక. — వెనుక తిరువాయ్ మొక్కిలో తాననుభవించిన విరహబాధనుజూచి సహించక శ్రయఃపతి తనవద్దకివేంచేయఁగా, అప్పుడు వానిమహిమయును తనగుణహీనతయున్న జూచి, నేనాశ్రయించినయెడల వానిమహిమచెడిపోవునే ; వానిమహిమను జెడగొట్టుటకంటె నేనుజెడిపోవుటయే మేలుగదా ; ఈమాత్రమాలోచించగ వానికై జ్ఞుర్యము నాశఁబడితి నని ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో అత్తొర్లు తనను నిందించుకొనుచున్నారు.

✽✽ వళవేల్దులగిన్ముడలాయ వానోరిత్తైయై* అరువినై యే*

కళవేల్ వేణ్ణయ్ తొడువుణ్ణ కళావేన్బళ్ పిన్నెయ్మ్*

తళవేల్ ముఱువల్ పిన్నెక్కాయ్ వల్లానాయర్ తలై వనాయ్*

ఇళవేత్తేమ్ తళువియ వెన్దాయెప్పనిన్దై నై నై.

అ॥ వళమ్ - సమృద్ధమైన, ఏఱ్ఱులగిక్ - సప్తలోకములకును, ముదలాయ - కారణభూతుండై, వానోర్ - నిత్యనూరులకు, ఇఱైయై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అరువినైయేక్ - ప్రారపాపముగల నేను, నినైన్దు - అనుసంధించి, నైన్దు - మనస్సుకరిగి, కళవు - దొంగతనము, ఏఱ్ఱ - ప్రసిద్ధమగునట్లు, వెణ్ణయ్ - చెన్నను, తొడువుణ్ణ - దొంగలించిన, కళ్యా - ఓదొంగా! ఎన్నక్ - అని చెప్పెదను. పిన్నైయుమ్ - మఱియు, తళవు - మొల్లపుష్పము, ఏఱ్ఱ - తోచునట్లు, (అనగా పుష్పమువంటి) ముఱువల్ - మందహాసముగల, పిన్నైక్కాయ్, సప్పిన్నై ప్పిరాట్టికొరక్కై, వల్ - బలిష్ఠులైన, ఆనాయర్ - గొల్లలకు, తలైవనాయ్ - నిర్వాహకుడైయుండి, ఇళమ్ - లేతయైన, ఏఱ్ఱుమ్ - పృథువులముల నేడింటిని, తఱ్ఱువియ - కాగలించుకొనిన, ఎఱతాయ్ - మాస్వామి! ఎన్నక్ - అనియెదను.

తా॥ సకల జగత్కారణుడై నిత్యనూరులకు నాభుండైన సర్వేశ్వరుని సతిహీనుండనైన నేను, అందరికి తెలిసినటుల నీవుజేసిన నవనీతిచార్యముయును, సుందరమందహాసముగల సప్పిన్నై ప్పిరాట్టికాళంబడి గొల్లలకు నాయకుడవైయవతిరించి బలిసియున్న పృథువులముల నేడింటిని గౌగలించుకొని చంపిన దివ్యచేష్టితయును ననుసంధించి పరవశుండనై చెప్పెదనని

నినైన్దు నైన్దుళ కరైన్దురుగి యిమ్మెయోర్ పలరుమ్మునివరుమ్*

పునైన్దు కణ్ణిసీర్ ఇన్దమ్ పుగై యోడేన్ది వణ్ణినాల్*

నినైన్దు వెల్లాప్పారుళ కట్టుమ్ విత్తాయ్ ముదలిల్ శిదై యామే*

మనమ్ శెయ్భానత్తున్బరుమ్మై మాళూణాదో మాయోనే.

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుడవైన ఓస్వామి! పలరుమ్ - అనేకులయన, ఇమ్మెయోర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, నినైన్దు - (మీగుణములను) అనుసంధించి, నైన్దు - (దానివల్ల) శరీరముకరిగి, ఉళక్ కరైన్దు - మనస్సుశిథిలమై, ఉరుగి - కరిగి, పునైన్దు - కట్టబడిన, కణ్ణి - తిరుమాలను, సీర్ - జలమును, ఇన్దమ్ - చందనమును, పుగై యోడు - భూపముతో గూడ, ఏన్ది - ధరించి, వణ్ణినాల్ నమస్కరించినను, నినైన్దు - తలంపబడిన, వెల్లాప్పారుళ కట్టుమ్ - అన్ని వస్తువులకును, ముదలిల్ - స్వస్వరూపమందు, శిదై యామే - వికారములేనటుల, విత్తాయ్ - కారణభూతుండవై, మనమ్ శెయ్ - మనస్సునందుబుట్టెడి, భానత్తు - సంకల్పరూపజ్ఞానముగల, ఉఱ - నీయుక్క, పెరుమ్మై - వహత్వము, మాళూణాదో - మాళిపోదా?

తా॥ జాతిగుణాదులచేత సుతక్రొవ్వులైన బ్రహ్మాదిదేవతలును సనకాదిఋషులు సత్యంత భక్తియుక్తులై మంచిపుష్పాదులతో నిన్నారాధించినను, తనస్వరూపమందు వికారములేకనే తనసంకల్పముచేత నీజగత్తుకు సృష్టిసీతినహారములను జేయుచున్న పరిశుద్ధుండవైన నీమహత్వము మాళిపోదా? అట్లుండగా నతిసీచుడనైన నేను దాస్యముజేసినయెడల మీళిపోవునని జెప్పవలె నాయని.

మాయోనిగళాయ్ నడై కర్గ్గ వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్*

నీయోనిగళై ప్పడై యెన్దు నిత్తై నాన్ముగనై ప్పడై త్తవగ*

శ్రీయాన్లొవటివుక్కుమ్ తిశై గళెల్లామ్ తిరువడియాల

తాయోక్ *ఎల్లావెవ్వుయిర్ కుక్కుమ్ తాయోన్ తానోరురువనే. 3

అ॥ మాయోనిగళాయ్ - గొప్పజన్మముగలవారై, నడైకల్ ౧ - సృష్ట్యాదివ్యాపారముల నభ్యసించిన, పలరుమ్ - అనేకవిధములుగానున్న, వానోర్ - దేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, (అయిన) యోనిగళై - జంతువులను, నీపడైయెట్టు - నీవుసృజించుమాయని, నితై - జ్ఞానపూర్తి గల, నాన్మొగనై - బ్రహ్మను, పడైత్తవక్ - సృష్టించినవాడును, ఎల్లావటివుక్కుమ్ - అన్నిజ్ఞానములకును, శేయోక్ - దూరమైయుండువాడును, తిశై గళెల్లామ్ - దిక్కులన్నిటిని, తిరువడియాల - శ్రీపాదములచేత, తాయోక్ - కొలిచినవాడును. ఎల్లావెవ్వుయిర్ కుక్కుమ్ - అనేకవిధములయిన సమస్తాత్మలకును, తాయోక్ - తల్లివంటివాడునునైన, తాక్ - తాను, ఓరురువక్ - అద్వితీయమైన స్వభావముగలవాడు.

తా॥ దేవాది సమస్తభూతములకును గాగణభూతుండైన బ్రహ్మకును గాగణభూతుండై వాఙ్మనములకును గోచరముగాని మహిమగలవాడై ఎచ్చుతగ్గుజూడకుండనందరిని స్నేహముతో రక్షించువాడైన యాసర్వేశ్వరుని సౌశీల్యగుణము లపాములై యున్నవని. 3

తానోరురువే తనినిత్తాయ్ త్తన్నిల్ మూనర్ ముదలాయ*

వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్ ముల్ గుమ్ ముల్ గుమ్ ముల్ గుమ్ మాయ్*

తానోర్ పెరునీర్ తన్నుళ్ళే తోల్ గీ యదనుళ్ కణ్విళ్ళరుమ్*

వానోర్ పెరుమాక్ మామాయక్ వై గున్దనెమ్మెరుమానే. ౪

అ॥ తాక్ - (జగత్తుకు) ఉపాదానకారణము తానేయయినవాడును, ఓర్ - సహకార్యం తరములేక ఒక్కండైనవాడును, తనినిమిత్తాన్తరములేక వంటరియైనవాడును, (ఇట్టి) ఉరు - అందముయిన, విత్తాయ్ - కారణమైనవాడై, తన్నిల్ - తనతోఁగూడ, మూవర్ - బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను, ముదలాయ - మొదలుగాగల, పలరుమ్ - అనేకులయిన, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, ముల్ గుమ్ - తక్కినహనుష్యులను, ముల్ గుమ్ - తక్కినపశ్చాదులను, ముల్ గుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఆయ్ - సృజించుటకై, తాన్ - తాను, తన్నుళ్ళే - తన స్వరూపమందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పెరునీర్ - మహాజలమును, తోల్ గీ - సృజించి, అదనుళ్ - ఆమహాజలమునందు, కణ్విళ్ళరుమ్ - నిద్రించువాడును, వై గున్దక్ - పరమపదవాసియు, వానోర్ పెరుమాక్ - నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుండును, మామాయన్ - గొప్పయాశ్చర్యభూతుండునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎమ్మెరుమాక్ - నాకుస్వామి.

తా॥ జగత్తుకు *నిమిత్తోపాదాన సహకారికారణభూతుండై బ్రహ్మాదిస్థావరాంతమయిన యాలీలావిభూతియును భోగోపకరణమయిన నిత్యవిభూతియునుగల మాస్వామియొక్క సౌశీల్యగుణములకుఁ దగినట్లు సేనన్నివిధములయిన కైంకర్యములను జేసెదనని. ౪

* ఒకపస్త్రపుకు కారణములు మూడు. ఆకారణములకు ఉపాదానము, నిమిత్తము, సహకారి, అనిపేర్లు. ఘటమునకు, ఉపాదానము మృత్తు; నిమిత్తము కుంభకారుడు; సహకారి దడ్డాదులు. అదేవిధముగా యాజగత్తుకు, మూలప్రకృతిని శరీరముగాగల పరమాత్మ ఉపాదానము, జ్ఞానశక్తి విశిష్టుడైన పరమాత్మ నిమిత్తము, కాలశరీరియైన పరమాత్మ సహకారియని.

మానేయశోక్కి మడవ్వాళై మార్బిల్ కొణ్ణాయ్ మాదనా*

కూనేశ్చిదై య పుత్తైవిల్ నిఱ త్తిల్ తెటిత్తాయ్ గోవిన్దా*

వానార్శోది మణివణ్ణా మదుశూదా నీయరుళాయ్*ఉక

తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాదమ్ శేరుమాలు వినై యేనే.

౫

అ॥ మానేయ - లేడితోఁబోలిన, నోక్కి - చూపుగల, మడవ్వాళై - యువతియైనపిరాట్టిని, మార్బిల్ - పత్తస్థలమునందు కొణ్ణాయ్ - ఉంచుకొనిన, మాదనా - ఓక్రియఃపతీ! కూనే - గూను, శ్చిదైయ - పోవునట్లు, ఉత్తైవిల్ - ఉండయైన ధనస్సుయొక్క, నిఱ త్తిల్ - విధముగా, తెటిత్తాయ్ - పొదుఁగుగాఁజేసిన, గోవిన్దా - ఓ గోపాలుడా! వాన్, ఆకాశమునందు, ఆర్ - నిండి యున్న, శోది - తేజస్సుగల, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! మదుశూదా - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన ఓకృష్ణుఁడా! వినై యేక - పాపియ నననేను, ఉన్ - నీయొక్క, తేనే - తేనెవలెభోగ్యమై, మలరుమ్ - వికసించియున్న, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, శేరుమాలు - పొందునటుల, నీ - నీవు, అరుళాయ్ - కృతఁజేయుము.

తా॥ పిరాట్టి నిత్యనామముజేయుచున్న పత్తస్థలముగల క్రియఃపతినై, ఆశ్రిత సంరక్షణార్థమై మనుష్యానతారమై త్తి అశ్రితకోపములను జూడక వారిని కట్టాక్షించి పిమ్మట వారిదోషములను వాఁవిరోధులయందుఁ బోఁగొట్టెడి స్వభావముగలవాఁడనై, అంతట వ్యాపించెడి నిర్మలమై రమణీయమైన దివ్యరూపముగలవాఁడనైన ఓగోపాలా! నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరునటుల నన్ననుగ్రహింపుమని.

౫

వినై యేన్వినై తీర్ మరున్దానాయ్ విణ్ణోర్ తలై వా కేశవా*

మనై శేరాయర్ కులముదలే మామాయనే మాదవా*

శినై యేయ్ త్తళైయ మరామరజ్జ శేఘ్రమెయ్దాయ్ శిరీదరా*

ఇనై యాయ్ నై య పెయరినా యెన్దు నై వనడియేనే.

౬

అ॥ వినై యేన్ - పాపియైన నాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోఁగొట్టెడి, మరున్దానాయ్ - బ్రోపధమువంటివాఁడా! మనై - ఇండ్లయందు, శేర్ - చేరి, ఆయర్ - గొల్లలకు, కులముదలే - కూటస్థుఁడా! మామాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యమైన వ్యాపారముగలవాఁడా! మాదనా - ఓక్రియఃపతీ! శినై - కొమ్మలతో, ఏయ్ - చేరియున్న, త్తళైయ - అకులుగల, మరామరజ్జ శేఘ్రమ్ - సాలవృక్షములేడింటిని, ఎయ్దాయ్ - కొట్టినవాఁడా! శిరీదరా - పీఠశ్రీగలవాఁడా! ఇనై యాయ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడా! ఇనైయపెయరినాయ్ - ఇటువంటి తిరునామముగలవాఁడా! ఎన్దు - అని యనుసంధించి, అడియేన్ - దానుఁడనైననేను, నైవన్ - శిథిలా నైకరణుఁడనైయగుచున్నాను.

తా॥ నీసంక్షేపమునకు విరోధులయిన మాపాపములను బోఁగొట్టిన సాశిల్వవంతుఁడా! ఉభయ విభూతినాయకుఁడా! ఆ అకులున్నచోటికి నచ్చి యవతరించి వారియందతివాత్సల్యముతో వారు

జెప్పెడికార్యములను నెరవేర్చడి ఓక్రియఃపతి ! ఇట్టి నీస్వభావములనును తిరునామములను ననుసంధించి నామనన్న గరుగుచున్నదని.

అడియేక్ శిఱియభాన త్త నఱిదలార్ కు మురియానై *

కడి శీర్ తణ్ణన్దుఱ్ఱాయ్ క్కణ్ణిపునై న్నాన నై క్కణ్ణనై *

శెడియారాక్కై యడియారై చేర్చిదల్ తీర్ కుమ్ తిరుమాలై *

అడియేక్ కాణ్బానల్ ద్దు వ నిదనిల్ మిక్కోరయర్వణ్ణే.

2

అ॥ శిఱియభాన త్తన్ - అబ్బజ్ఞానముగల, అడియేన్ - దానుడనైన నేను, అఱిదలార్ కుమ్ - మిక్కిలిజ్ఞానపంతులకును, అరియానై - తెలిసికొనుటకశక్యుఁడును, కడి - పరిమళము, శీర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - నుండరమైన, నుఱ్ఱాయ్ క్కణ్ణి - తిరుత్తుఱ్ఱాయ మాలచే, పునైదాన్ తనై - అలంకరింపఁబడినవాఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, శెడి - కర్మములనెడి చెట్లచే, అర్ - పూర్ణమైన, ఆక్కై - శరీరసంబంధమును, అడియారై - దానులను, శీర్దల్ - చేరుటను, తీర్ కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, తిరుమాలై - శ్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుని, అడియేన్ - దానుడనైన నేను, కాణ్బాన్ - చూడవలయునని, అల్ ద్దు వన్ - పలికెదను, ఇద నిల్ - ఇంతకంటె, మిక్కు - మేలైన, ఓరయర్వ - ఒకయజ్ఞానము, ఉణ్ణే - కలదా?

తా॥ జ్ఞానహీనుడనై యతిత్తుద్రుడనైన నేను, బ్రహ్మాదులవాఙ్మనస్సులకగోచరుండై పర త్వమును దెలిపెడి పరిమళించుచున్న చల్లని తిరుత్తుఱ్ఱాయమాలగలవాడై, భక్తులసంసారబంధమును విడిపించెడిస్వభావముగలవాడై, ఇట్టి సర్వోత్కృష్టుండైన శ్రియఃపతిని నేను నేవింపవలయునని యాశఁబడుటకంటె బుద్ధిలోపంబెయ్యెదిగలదు.

2

ఉణ్ణాయులగేఱ్ఱ మున్న మే యుమిఱ్ఱన్దు మాయైయాఱ్ఱుక్కు *

ఉణ్ణాయ్ వెణ్ణయ్ శిఱుమనిశరువలై యాక్కై నిలై మెయ్ది *

మణ్ణాక్ శోర్ న్దుణ్ణేలుమ్ సునిశ్శెక్కాగుమ్ పీర్ * శిఱిదుమ్

అణ్ణావణ్ణమ్ ముక్కరై య నెయ్యూణ్ణరున్దో మాయోనే.

౩

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! మున్నమే - మునుపు, ఉలగేఱ్ఱ - లోకముల నేడింటిని, ఉణ్ణాయ్ - ఆరగించితివి. ఉమిఱ్ఱన్దు - (ఆలోకములను)బయలుపఱచి, శిఱుమనిశర్ - తుద్రమనుష్యులయొక్క, ఉవలై - హేయమైన, ఆక్కై - శరీరములయొక్క, నిలై - స్థితిని, ఎయ్ది - పొంది, మాయైయార్ - కపటముచేత, పుక్కు - ప్రవేశించి, వెణ్ణయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణాయ్ - ఆరగించితివి. మనిశర్ కు - మనుష్యులకు, అగుమ్ - అయ్యెడి, వెణ్ణయ్ - వెన్నను, పీర్ శిఱిదుమ్ - కొంచెముగూడ, అణ్ణావణ్ణమ్ - చేగనట్లు, ఉణ్ - ఆరగించినది, మణ్ తాన్ - మున్ను, శోర్ న్దుణ్ణేలుమ్ - మిగిలియున్నను, మణ్ - ఆమున్ను, కరైయ - కరుగుటకు, మరున్దో - మందా?

తా॥ ఆతిత్తుద్రమైన మనుష్యులపొరమెత్తి గోకులమంచు నేంచేసి అచటనున్న వెన్నను కొంచెమైనను మిగలకుండ నారగించితివిగాదా; అది, ముందు లోకము నారగించి బయలుపఱచు

నప్పుడు కడుపులో కొంచెము మన్నున్నను, దానిని పొంగొట్టుటకై జోషధంబుని యారగించితివా యేమని.

మాయోమ్ తీయవలవలై పెరుమా వజ్జప్పేయ్ వీయ*

తూయకుమ్మవియాయ్ విడప్పాలముదావముదు శేయ్దిట్ట

మాయ్*వానోర్ తని త్తలై వక్ మలరాళ్ మైన్ద నెవ్వయిర్ కుమ్

తాయోన్*తమ్మానెన్నమ్మా సమ్మామ్మా ర్రియై చార్చోన్డే.

౯.

అ॥ తీయ - చెడ్డయభిప్రాయముగలదియు, అలవలై. కూతనేయుచున్నదియు, పెరుమితి లేని, మా-గాప్పడైన, వజ్జమ్. కపటముగలసియునైన, శేయ్-పూతన, వీయ-చచ్చునట్లు, తూయ- దోషములేని, కుమ్మవియాయ్. బిడ్డయై, విడప్పాల్ - విషముగలిసినపాలను, అముదాయ్ - అమృతమువలె, అముదుశేయ్దిట్ట - ఆరగించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యస్వభావముగలవాడై, వానోర్ - నిత్యనూరులకు, తని త్తలైవన్ - అద్వితీయ నిర్వాహకుడై, మలరాళ్ - కమలవాసినయైన పిరాట్టికి, మైన్దన్ - నాయకుడై, ఎవ్వయిర్ కుమ్ - సమస్తజీవులకును, తాయోన్-తిల్లివంటి వాడై, తమ్మక్. తనకుతా సేస్వామియై, ఎన్నమ్మాక్ - మాకుస్వామియై, అమ్మామ్మా ర్రియై-దానికిఁ దగిన దివ్యశరీరముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, చార్చోన్డేరి, మాయోమ్-చెడము.

తా॥ తన కపటముచే యశోదావేషమెత్తి వచ్చి తనస్తన్యమునిచ్చి నితని చంపదలంచిన పూతనయొక్క స్తన్యమునుద్రాగి దానిని జంపినవాడై, సకలలోకేశ్వరుడైన మాస్వామి నాశ్రయించినయెడల ఇక మనమెట్టిలోషమును బొందమని.

శార్దూ విరువల్వినై గళుమ్ శదిర్త్తు మాయప్పన్ మొలుత్తు*

తీర్న్దు తన్బాల్ మనమ్మవైక్క త్తిరుత్తి వీడుతిరుత్తువా*

ఆర్దూ శానచ్చుడరాగి యగలుక్కీర్న్ మే లళవిఱన్దు*

నేర్న్దు పురువాయరువాగు మివన్ బ్రీసుయిరామ్ నెడుమారే.

అ॥ ఆర్దూ - పూర్ణమైన, శానచ్చుడరాగి - స్వయంప్రకాశమైన జ్ఞానస్వరూపుడై, అగలుమ్ - చుట్టుపక్కలు, కీ - కిందను, మేల్ - పైనను, (ఉన్న) అళవిఱన్దు - సంఖ్య లేని, నేర్న్దు - అతిమాత్ముమైన, ఉరువాయరువాగుమ్ - చిదచిత్తులైన, ఇవన్ బ్రీశ - వీనికి, ఉయిరామ్ - అస్తరాత్ముడైన, నెడుమారే - సర్వేశ్వరుడు, శార్దూ - నాతోడేరిన, ఇరు- పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధములైన, వల్ - క్రూరములైన, వినైగళి-కర్మములను, శదిర్త్తు- పొంగొట్టి, మాయమ్ - అజ్ఞానముచేగలిగిన, పల్ మ్మ - సంసారసంబంధమును, అఱుత్తు-ఛేదించి, తీర్న్దు - కృతకృత్యుడై, తన్బాల్ - తనయందు, మనమ్ - మనస్సును, వైక్క - ఉంచునటుల, తిరుత్తి - బాగుజేసి, వీడు - మోక్షమును, తిరుత్తువాక్ - బాగుజేయవారంభించినాడు.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనముల కంతరాత్ముడై స్వయంప్రకాశుడైన సర్వేశ్వరుడు, నా హేయమును జూడకుండ తనసంక్షేపవిరోధులైన నాపాపములన్నింటిని బోగొట్టి యాపాపములచే వచ్చిన సంసారమును విడిపించి తానేప్రాప్యప్రాపకుడనైబుద్ధిని నాకుఁగలుగజేసి నాతోటకై మోక్షమును బాగుజేయుచున్నాడని.

‡ మాలే మాయప్పెరుమానే మామాయనే యెనెను*
 మాలేయేటి మాలరుళాల్ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోవళ*
 పాలేయ్ తమ్మి రిశై కారర్ పత్తర్ పరవు మాయిర త్తిన్*
 పాలేపట్ట వివై పత్తుమ్ వల్లార్ క్కిలై పరివదే.

అ॥ మాలే - సర్వాధికుడా! మాయప్పెరుమానే - ఆశ్చర్యగుణములుగల స్వామి! మామాయనే - ఆపరిచ్ఛిన్నమైన యాశ్చర్యస్వభావముగలవాడా! ఎన్నెను - అనియనుసంధించి, మాలేయేటి - భ్రమనునొంది, మాల - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళాల్ - కృపచే, మన్ను - స్వస్థచిత్తుడైజేరి, కురుగూర్ - కురుకానగరియందు వసించెడి, శడగోవళ - నమ్మాళ్వార్లసాయించిన, పాలేయ్ - పాలువలె భాగ్యమైన, తమ్మిర్ - ద్రాక్షభాషనెఱిగినవారును, ఇళైకారర్ - గానమును దెలిసినవారును, పత్తర్ - భక్తులును, పరవుమ్ - కొనియాడెడి, ఆయిర త్తిన్నాలే - వెయ్యిపాశురములలో లోబడియున్న, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ క్కు - అభ్యసించినవారికి, పరివదు - క్లేశము, ఇలై - లేదు

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యసౌశీల్యాదిగుణములను, అత్యద్భుతములైన దివ్యచేష్టితములను ననుభవించు పరవశులైన నమ్మాళ్వార్లసాయించిన సకలజనానందకరమైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్విశ్లేషము నెప్పుడును బొందరని.

౧౧

ఆ త్తూర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణర్.

౬-వ తిరువాయ్మొళి.

- ౧౪౭౦ -

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, పరత్వసౌశీల్యసౌలభ్యాది సమస్తగుణయుతుండైన సర్వేశ్వరుడవాప్తసమస్తకాముడు గనుక వానినాశ్రయించుట మిక్కిలి నులభమైయుండునని యానతిచ్చుచున్నారు.

‡ పరివదిలీశనై ప్పాడి*విరివదు మేవలుఱువీ*
 పిరివగై యిచ్చి నన్నీర్ తూయ్*పురివదువు మ్మిగై పూవే.

౧

అ॥ పరివదిల్ - క్లేశములేని, ఈళనై - సర్వేశ్వరుని, పాడి - మంగళాశాసనముజేసి, విరివదు - స్వరూపవికాసమును, మేవల్ - పొందుటయందు, ఉఱువీర్ - అపేక్షగల ఓభక్తులారా! పిరగై యిచ్చి - (సర్వేశ్వరుని) ఎడబాయువిధములేక, నల్ నీర్ - శుద్ధజలమును, తూయ్ - సమర్పించి, పురివదువుమ్ - (తరువాత) సమర్పించవలసినదియు, పుగై - ధూపమును, పూవే - పుష్పమును.

తా॥ ఓభక్తులారా! దుఃఖము మెదలగు నేవిధదోషములేని సర్వేశ్వరునికి, మంగళాశాసనముజేయుచు మోక్షసమృద్ధి నొందుట కపేక్షగలవారై, అట్టిసర్వేశ్వరునికయ్యాగ్యులైన మన మెట్టికెం

కర్మముజేసెదమనే బుద్ధిని వదలి మీచేతికిదొరికిన ఎడోయొక పుష్పము ధూపము, శేవలజలము, వీనిని ప్రేమతోనమర్పించుడి. దానినిగూడ యాసర్వేశ్వరుడు తనసౌకిల్యముచే నంగీకరించునని. ౧

ముదువార్ తణ్ణద్రుమ్మాయా* ముదువేదముదల్పనుక్కు*

ఎదువేదెప్పణియెన్నాదు* అదువేయాల్పెయ్యుమిడే.

అ॥ ముదువార్ - తేనెతోపూర్ణమైన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - నుందరమైన, తుమ్మాయా* - తిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడును, ముదు - అనాదియైన, వేదమ్ - వేదములయందు, ముదల్పనుక్కు - ముఖ్యబ్రతిపాద్యుండునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎదు - తగినకైంకర్యమేది; ఎన్పణి - నేనుజేయుటకుయోగ్యమైనకైంకర్యము, ఏదు-ఏది, ఎన్నాదుమనే - అనిసంశయించు నాకైబ్బర్మము నాశబడుటయే, ఆల్పెయ్యుమ్ - కైంకర్యముజేయుటకు, ఈడు - తగినది.

తా॥ అపారమేయమైన సకలవేదములచేఁ బ్రతిపాద్యుండును, పరత్వమునుదలిపెడు తిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడునైన యట్టిసర్వేశ్వరునికిఁదగిన కైంకర్యముజేయుటకుగుణహీనుడనైన నాకుయోగ్యతలేదేయని తలఁపవలదు; కైంకర్యమందట్టి యాసక్తియే యోగ్యతను గలుగజేయునని.

ఈడుమెడుప్పుమిలీళ* మాడువిడాదెన్నననే*

పాడుమెన్నా వవన్బాడల్* ఆడుమెనబ్బ మణ్ణజే.

అ॥ ఈడుమ్ - (పక్షపాతములచే దుష్టులను) విడుపుటయు, ఎడుప్పుమ్ - (సత్పురుషులను) గ్రహించుటయు, ఇల్ - లేని - ఈళన్ - శ్రీయఃపలియొక్క, మాడు - పక్కను, ఎన్మనన్ - నామినన్ను, విడాదు - విడువదు. ఎన్నా - నానాలుక, అవన్పాడల్ - అసర్వేశ్వరుని స్తోత్రములను, పాడుమ్ - పాడును, ఎళ - నాయొక్క, అబ్బమ్ - శరీరము, అణ్ణ - పిశాచము బట్టినట్టుపరవశమై, ఆడుమ్ - సృత్యముజేయును,

తా॥ తనకైంకర్యము నపేక్షించువారియొక్క గుణగుణములనుజూడక యందరికి తనకైంకర్యమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరునికి నామనోవాక్కాయము లితరవిషయముల నెఱుంగక కైబ్బర్మము జేయునని. 3

అణ్ణజైన వాడుమెనబ్బమ్* వణ్ణజే వట్టివడుమిళళ*

పిణ్ణజేయమరర్ పిదన్బుమ్* కుణ్ణెమ్మ కొల్నైయినానే.

అ॥ అమరర్ - నిత్యనూరులు, పిణ్ణ - వివాదపడి, పిదన్బుమ్ - చెప్పుచున్న, కుణ్ణెమ్మ - గుణములయొక్కసమృద్ధికి, కొల్నైయినా* - పాత్రమైన, ఈళళ - సర్వేశ్వరుని, అణ్ణజైన - పిశాచమువలె, ఆడుమ్ - సృత్యమునేయుచున్న, ఎనబ్బమ్ - నాశరీరము, మణ్ణ - నమస్కరించి, వట్టివడుమ్ - అనువర్తించును.

తా॥ నిత్యనూరులలో నొకరికొకరు తాము తామునుభవించెడి గుణములే శ్రేష్ఠములని వివాదపడుచు స్తోత్రముచేయుచున్న గుణసమృద్ధిగల సర్వేశ్వరుని నాశరీరము పరవశమై యాశ్రయించునని. 4

కోళ్గై కోళామై యిలాదాఁ* ఎళ్గలిరాగ మిలాదాఁ*

విళ్గై విళామై విరుమ్మి* ఉళ్కలన్దార్కో రముడే.

౫

అ॥ కోళ్గై - స్వీకరించుటయు, కోళామై - విడచుటయు, ఇలాదాఁ - లేనివాఁడును, ఎళ్గలి - ఉపేక్షయు, ఇరాగమ్ - ప్రీతియు, ఇలాదాఁ - లేనివాఁడునైన, త్రియోవతి (చేత నులయుక్క) విళ్గై - ఎడబాయుటయును, విళామై - చేరియుండుటయును, విరుమ్మి - చూచి, ఉళ్కలన్దార్క్కు - తనలోజేరినవారికి, ఓరముడు - శ్రేష్ఠమైన యమృతమువలె భోగ్యమైయుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేతనులయుక్క గుణాగుణములను జూచి గుణవంతులను ప్రీతితో స్వీకరించి గుణహీనులను యుపేక్షించి విడుచుటయనెడి పక్షపాతములేక నందరికిని తన సకలవిధ ములైన కైంకర్యములిచ్చును. ఇట్లున్నను వారివారి కోరికప్రకారము తనవద్దికివచ్చి ధనాదిప్ర యోజనముల నపేక్షించువారికి ధనాదుల నేయిచ్చును; తనకైంకర్యముల నపేక్షించువారికే మోక్ష మునిచ్చునని.

౫

అముద మమరర్గట్కిన్ద* నిమిర్ శుడరాఘ్రి నెడుమూల్*

అముదిలుమాన్ద్ర వినియ్* నిమిర్ తిరై నీళ్కడలానే.

౬

అ॥ అమరర్గట్కు - దేవతలకు, అముదమ్ - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాఁడై, నిమిర్ - పెరుగుచున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఆఘ్రి - చక్రముగలవాఁడై, నిమిర్ - ఎగురుచున్న, తిరై - అలలుగల, నీళ్ - విశాలమైన, కడలాఁ - సముద్రమునందు బవ్వలించినవాఁడునైన, నెడుమూల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, అముదిలుమ్ - అమృతముకంటె, ఆన్ద్ర వినియ్ - మిక్కిలిప్రియమైయుండును.

తా॥ తేజోరూపమైన మదర్పనమును ధరించి సముద్రమునందు బవ్వలించుయున్న మిక్కిలి భోగ్యుఁడై యానందజనకుండైన సర్వేశ్వరుని వదిలి యతిక్షుద్రమైన యమృతమును యాచించిన ఇంద్రాదులయుక్క భాగ్యహీనత నేమనియెదనని.

౬

నీళ్కడల్ శూఘ్రిలైకోళాఁ* తోళ్గళ్ తలై తుణిశెయ్దాఁ*

తాళ్గళ్ తలై రంబల్వణజ్జి* నాళ్కడలై క్కట్రిమినే.

౭

అ॥ నీళ్ - పొడవైన, కడల్ - సముద్రముచే, శూఘ్రి - చుట్టబడిన, ఇలక్కై - లంకాపు రికి, కోళా - రాజైనరావణునియుక్క, తోళ్గళ్ - భుజములనున్న, తలై - శిరస్సులనున్న తుణిశెయ్దాఁ - త్రుంచిన చక్రవర్తితిరుమగనార్ యొక్క, తాళ్గళ్ - తిరువడికళును, తలైయిల్ వణజ్జి - శిరస్సుచే నమస్కరించి, నాళ్కడలై - కాలమనెడిసముద్రమును, కట్రిమిఁ - గడుపుడు.

తా॥ శ్రీరామావతారమెత్తి సర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన వీరచరిత్రములనుసంధించి వానితిరువడి కళును నేవించి కాలమును గడుపుడని.

౭

కట్రిమిఁ తొణ్ణిగళ్ కట్రిత్తు* తొమ్మిమినవనై తొమ్మిదాల్*

వత్రినిన్దు వల్విన్దై మాళ్ళిత్తు* అట్రివిన్ది యాక్కమ్ తరుమే.

౮

అ॥ తొణ్ణిగళ్ - ఓభాగవతులారా! కట్రిమిఁ - సంసారచ్ఛనువిడుపుఁడి. కట్రిత్తు - విడిచి, అననై - ఆత్రయోవతిని, తొమ్మిమిఁ - ఆశ్రయించుఁడి. తొమ్మిదాల్ - ఆశ్రయించినయె

డల, పట్టినిష్ట - మోక్షమార్గమున కడ్డముగానిలిచిన, పల్ - క్రూరమైన, వినై - పాపములను, మార్చిత్తు - పోగొట్టి, అట్టివిన్ది - నాశములేని, ఆక్కమ్ - మోక్షసంపత్తును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా|| ఓభాగవతులారా! మీరు ముందు సంసారసంబంధమును విడిచి క్రియఃపతిని యాశ్రయించినయెడల, అభగవంతుడే మోక్షవిరోధులైన మోక్షపాపములను నశింపజేసి నిత్యక్షాంతకార్యముల నిచ్చునని.

తరుమ వరుమ్మయనాయ* తిరుమగళార్ తనిక్కేళ్వార్*

పెరుమైయుడైయ పిరానార్* ఇరుమైవినై కడివార్.

అ|| తరుమమ్ - ధర్మములకు, అరుమ్పయనాయ - శ్రేష్ఠమైన ఫలభూతమైన, తిరుమగళార్ - పిరాట్టికీ, తనిక్కేళ్వార్ - అద్వితీయుడైన నాయకుడై, పెరుమైయుడైయ - అతిశయముగల, పిరానార్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరుమై - పుణ్యపాపములనెడి చెండువిధంబులైన, వినై - కర్మములను, కడివార్ - పోగొట్టుదురు.

తా|| క్రియఃపతియై, సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుండు మనపాపములనుబోగొట్టి మనకు మోక్షమునిచ్చునపుడు శ్రీమహాలక్ష్మితో జేరియుండియే యిచ్చునని.

కడివార్ తీయవినై గళ్* నొడియారు మళ్వై క్కళ్*

కొడియా వడుపుళ్ళయర్ త్త* వడివార్ మాదవనార్.

అ|| అడు - విరోధులనునశింపజేసెడి, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఊయర్ త్త - ఎత్తిన, వడివార్ - నుండరమైన విగ్రహముగల, మాదవనార్ - క్రియఃపతి, తీయవినై గళ్ - మనచెడ్డపాపములను, నొడి - ఒక్కక్షణము, అరుమళ్ వై క్కళ్ - పూర్ణమయ్యేమాత్రము లోనే, కడివార్ - పోగొట్టుదురు.

తా|| తనకాశ్రిత రక్షణము ప్రసీద్ధమగునటుల గరుడధ్వజంబై తన క్రియఃపతి భక్తులపాపము లన్నింటిని యొకక్షణములోనే బోగొట్టునని

ఃఃమాదవన్బాబ్బడగోవళ* తీదవమిన్త్రి యురై త్త*

ఏదమి లాయిర త్తిప్పత్తు* | ఓదవల్లార్ పిఱవార్.

అ|| శడగోవళ - నమామ్యస్త్ర్యుర్లు, మాదవన్బాబ్ - క్రియఃపతియందు, తీదు - ఆశ్రితదోషముల నెంచుటయనెడిదోషమును, అవమ్ - ఆశ్రితుల ను క్షేపించుటయనెడి దోషమును, ఇన్త్రి - లేనిదానిని, ఉరై త్త - సాయించిన, ఏదమిర్ - దోషములేని, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్లార్ - ఆధ్యయనముజేయువారు, పిఱవార్ - సంసారము నందు జన్మించరు.

తా|| క్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు తన యతిశయమునును, ఆశ్రితులయొక్క దోషముల నాలోచించి, వీడు రక్షణకుఁదగినవాఁడుఁగాఁడని యుపేక్షించడని ఈమహాగుణమును ప్రతిపాదించెడి యీపదిపాశురముల సధ్యయనముజేయువారు సంసారము నొందరని.

అల్లర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

2 - వ తిరువాయ్మొళి.

—అంబం—

అపతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుట ఆత్మ స్తనుభూతమైయుండునని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

శ్లో॥ పిఱవిత్తుయరఱ ఞానత్తుల్ నిన్దు*

తుఱవిచ్చుడర్విళక్కమ్ తలై ప్పెయ్ వార్*

అఱవనై యాప్పడై యన్దణనై*

మఱవియై యిన్ది మనత్తు వై ప్పారే.

౧

అ॥ పిఱవిత్తుయర్ - జన్మము మొదలగుదుఃఖములు, అఱ-పోవుటకై, ఞానత్తుల్ - ఆత్మ సాక్షాత్కారమందు, నిన్దు - నిలిచి, తుఱవి - ప్రకృతిసంబంధమునువిడిచి, తుడర్ - తేజోరూప మైన యాత్మయొక్క, విళక్కమ్ - ఆవిర్భావమును, తలై ప్పెయ్ వార్ - పొందువారు, అఱవనై - ధార్మికుండై, ఆప్పడై-చక్రాయుధుండై, అన్దణనై - పరమపాపనుండైన సర్వేశ్వరుని, మఱవియై యిన్ది - మరుపులేక, మనత్తువై ప్పార్ - ధ్యానించుదురు.

తా॥ జన్మజరామరణాది సాంసారిక దుఃఖమునుండిదొలంగి ప్రకృతివినిర్ముక్తులై తేజోరూపమైన యాత్మానుభవము నెడి కై వల్గ్రమునాశించి, చక్రధరుండైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించి, ఆ సౌందర్యానుభవమునఁజేరింపక *పరమపాపనుండనియే యాసర్వేశ్వరునియుపాసనజేసెడి ప్రయోజనాన్తరచరులైన కైవల్యార్థులకున్న వారుగోరిన ఫలమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరుండే పరమధార్మికుడని.

వై ప్పామ్ మరున్దామడియరై *వల్వినై

త్తుప్పామ్బులనైన్దుమ్ తుఱ్ఱక్కొడనవళ*

ఎప్పార్ యవర్ కుక్కుమ్ నలత్తా లుయర్ న్దుయర్ న్దు*

అప్పాలవనెఱ్ఱ థాయర్ కొట్టునే.

౨

అ॥ ఎప్పార్ - సమస్తలోకములలోనున్న, యవర్ కుక్కుమ్ - బ్రహ్మాదిసమస్తచేతనలకంటె నలత్తార్ - ఆనందముచే, ఉయర్ న్దుయర్ న్దు - మిక్కిలియతీతయించి, అప్పాలవళ-వాఙ్మనస్సుల కగోచరుండును, ఎఱ్ఱార్ - మాకును, ఆయర్ - గోవులకును, కొట్టున్దు - నిర్వాహకుండును, వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపకర్మలకుఁగారణంబులైన, తుప్పామ్ - బలిష్ఠములైన, పులనైన్దుమ్ - పట్టేన్ద్రియములచే, అడియరై - దాసులను, తుఱ్ఱక్కొడన - దుఃఖించునటులఁజేయునివాఁడునైన, అవళ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వైప్పామ్-నిధివలె పురుషార్థముగను. మరున్దామ్ - జౌషధము వలె దుఃఖమునుబోగొట్టును.

కైవల్గ్రమునగా - ప్రకృతిమణ్డలమున కవధియైన విరజానదికి మైఖాగమందున్న మోక్షమం దొకభాగము. అక్కడనున్నవారికి భగవదనుభవములేదు. వారు స్వయంప్రకాశమైన తనయాత్మ స్వరూపము ననుభవించుదురు. ఆమోక్షమునకుఁగారణము - క్రియఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణము లను వదిలి పరమపాపనుండని యేయుపాసించుటయని.

తా॥ ఆనందము మొదలగు సమస్తకల్యాణగుణములచే బ్రహ్మరులనతిశయించి, వాఙ్మన స్ఫులకగోచరమైయున్న సర్వేశ్వరుడు తనభక్తులకు పశ్చేంద్రియముల చేఁగలిగెడి పాపకర్మములను దొలగింపఁజేసి సకలపురుషార్థభూతుండైయుండునని. ౨

ఆయర్ కొమ్మన్దా యవరాల్ పుడై యుణ్ణమ్*

మాయప్పిరానై యెన్నాణిక్క చోచ్చిదియై*

తూయవముడై ప్పరుగిప్పరుగి*ఎకా

మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తేనే.

3.

అ॥ ఆయర్ - గొల్లలకు, కొమ్మన్దాయ - ప్రధానమై, అవరాల్ - ఆగొల్లలచే, పుడై యుణ్ణమ్ - దెబ్బలుబడెడి, మాయప్పిరానై - ఆశ్చర్యభూతుండైనస్వామియై, ఎన్నాణిక్క చోచ్చిదియై, నా కింద్రోసీలమాణిక్యమునలె ప్రకాశించుచున్న కాన్తిగలవాడై, తూయవముడై - దోషములేని యమృతతత్వమై యైన శ్రియఃపతిని, పరుగిప్పరుగి - నిరంతరముగాననుభవించి, ఎకా - నాయొక్క మాయమ్ - ప్రకృతినబంధముచేఁగలిగిన, పిఱవి - జన్మముచేసంపాదించఁబడిన, మయర్వ - అజ్ఞానమును, అఱుత్తేకా - ఛేదించితిని. 3

తా॥ భక్తవత్సలుండై గోపకులమందవతరించి వెన్నదొంగలించి, అప్పుడాగొల్లలచేఁ దెబ్బలుతినునట్టి సౌశీల్యగుణముగలవాఁడును, అత్యద్భుతసౌందర్యము గలవాఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క నిరంతరానుభవముచే నాయజ్ఞానములన్నియు పదలిపోయినవని.

మయర్వఱి వెన్ననత్తే మన్నినాన్దనై*

ఉయర్వినై యేతరు మొణ్ శుడర్క్కల్ శైయై*

అయర్విలమరర్గ తాదికొమ్మనై*ఎకా.

ఇశై వినై యొళొల్లియా విడువేనో.

౪.

అ॥ మయర్వ - అజ్ఞానము, అఱు - సమూలముగాబోవునట్లు, ఎకామనత్తే - నామనన్ను నందు, మన్నినాన్దనై - అమరియుండువాడును, ఉయర్వినై - నాజ్ఞానభక్త్యాదులను, తరుమ్ - ఇచ్చువాఁడును, ఒణ్ - విలక్షణమైన, శుడర్క్కల్ శైయై - తోజోరాశిరూపుండును, అయర్వ - మరుపు, ఇదై - లేని, అమరర్గల్ - నిత్యనూరులకు, అదికొమ్మనై - కారణభూతుండును ప్రధానమందును, ఎన్నిశై వినై - నన్నువశ్యునిగాఁజేసుకొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, యాకా - నేను, ఎకాళొల్లి - ఏమిచెప్పి, విడువేనో - విడిచెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానముబోవునట్లు నామనన్నునందు నిత్యవాసము జేయుచు, తన ప్రకాశమానమైన కల్యాణగుణస్వరూపాలు నాకువిశదమగునట్లు భక్తినిొసంగి, సర్వజ్ఞులైన నిత్యనూరులతోఁజేరియున్న ప్రకారముగా నాతోఁగూడుకొనియున్న సర్వేశ్వరునియందు నే నేమిదోషముల నాలోపించి విడిచెదనని. ౪

విడువేనో వెన్విళ్ళక్కె యెన్నావియై*
 నడువే వన్దుయ్యక్కోల్ గిన్దు నాదనై*
 తొడువే శెయ్ దిళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుల్*
 విడవే శెయ్దు విట్టిక్కున్బిర్రానై యే.

౫.

అ॥ ఎకవిళ్ళక్కె - నాకుదీపమువంటివాఁడును, ఎన్నావియై - నాప్రాణభూతుండును, నడువేవన్దు - మధ్యయందువచ్చి, ఉయ్యక్కోల్ గిన్దు - ఉజ్జీవింపఁజేసుకొనుచున్న, నాదనై - నాయకుండును, తొడువే - కపటవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, ఇళవాయ్చ్చియర్ - వయస్సు వాండ్రలైన గొల్లస్త్రీలయొక్క, కణ్ణినుల్ - సేత్రములలో, విడవేశెయ్దు - విడిచి (అగుబడి), విట్టిక్కుమ్ - వారినికటాక్షించుచున్న, పిర్రానై - ఉపకారకుండునైన సర్వేశ్వరుని, విడువేనో - (నేను) విడిచెదనా.

తా॥ గోకులమందలి పురుషులకగుబడకనే నిర్దేతుక కృప చేత తరుణులైన గోపస్త్రీలమూ త్రమగుబడి అప్పట వెన్నదొంగఁగఁచడము మొదలగు కొన్నిదొంగతనములనుజేసి యాగొల్లనతులను గటాక్షించి పరమోపకారమొనర్చిన సర్వేశ్వరుండు, సేనస్యపరుఁడైననను నాసమయముజూచి నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి నాయజ్ఞానమును దొలఁగజేసి, అహత్కారాదులచే నశింపకుండు నట్లుజేసి నన్ను బ్రతికించి నాకు నాథుఁడైయున్నప్పుడు వానిని నేనెట్లు విడిచిదొలఁగదనని ౫

పిరాణ్ పెరునిలట్టేవన్*పిన్నుమ్
 పిరాయ్ ములర్ తుత్తూయ్ వేయ్ద ముడియన్*
 మరామర మెయ్ద మాయవన్*ఎన్నుల్
 ఇరానెనిల్ పిన్నై యానొట్టువేనో.

౬.

అ॥ పిరాణ్ - ఉపకారకుండై, పెరునిలమ్ - (ప్రళయమందండభిత్తిలోనంటుకొనియున్న) గొప్పభూమిని, కీణ్ణవన్ - విడదీసినవాఁడును, పిన్నుమ్ - గుచ్చబడిన, పిరాయ్ - పరిమళము గల, ములర్ - వికసించియున్న, తుత్తూయ్ - తిరుత్తుత్తూయిచేతను, వేయ్ద - చుట్టబడిన, ముడియన్ - శ్రీకిరీటముగలవాఁడును, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఎయ్ద - పడగొట్టిన, మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన సర్వేశ్వరుండు, ఎకనాయొక్క, ఉల్ - మనస్సునందు, ఇరానెనిల్ - ఉండనన్నచో, పిన్నై - తరువాత, యన్ - నేను, ఒట్టువేనో - ఒప్పుకుంటునా?

తా॥ అందముగాగుచ్చబడిన తిరుత్తుత్తూయి మాలికచే నలంకరింపఁబడియున్న తన దివ్య విగ్రహసౌందర్యమునును, వరాహవతారంబై త్తి భూమినుద్ధరించిన చర్యనును, శ్రీరామావతారమై యుగతిపరతస్త్రిడై సాలవృక్షములనెడింటిని బడద్రోసిన దివ్యచేష్టితమునును నాకగుచుచున్న చోటనుకొని, ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపోతానన్నచో నేనొప్పదనా? యని,

౭.

యానొట్టి యెన్నుళిరుత్తువ మెన్నిలకా*

తానొట్టి వన్దన్ తనినెళ్ల వజ్జిత్తు*

ఊనొట్టి నిన్దెన్నుయిరిల్ కలన్ద*ఇయల్

వానొట్టుమో వినియెన్నై నెగిల్ క్కవే.

౭.

అ॥ యాక - నేను, ఒట్టి - అపేక్షించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరుత్తువమ్ - (సర్వేశ్వరుని) స్థాపించెదను; ఎన్ద - అని, ఇలక - నేనుదలచియుండలేదు. తాక - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఒట్టివన్ద - ఆశపడివచ్చి, ఎక - నాయొక్క, తని - స్వతంత్రమైన, నెళ్ల - మనస్సును, వజ్జిత్తు - నాకుఁదెలియక పశపఱచుకొని, ఊక - శరీరమునందు, ఒట్టినిన్ద - అమరియుండి, ఎన్నుయిరిల్ - నాయాత్మయందు, కలన్ద - కలిసి, ఇయల్వాక - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్నై - నన్ను నెగిల్ క్క - ఉపేక్షించుటకు, ఒట్టుమో - సమ్మతించునా?

తా॥ నాసమ్మతిలేకుండునప్పుడే యాశ్రయఃపతి నామనన్నునపేక్షించివచ్చిప్రవేశించి నన్ను పశపఱచుకొని, ఈహీయశరీరమందలి నాయాత్మతోఁగలసియుండువాఁడు నన్నిఁకవిడిచి పోవు నాయని.

ఎన్నై నెగిల్ క్కిలు మెన్నుడై నన్నెళ్ల

న్నన్నై*అగల్విక్క తానుమ్ కిల్లానిని*

పిన్నై నెడుమ్మనై తోళ్ మగిల్ పీడుడై *

మున్నై యమరర్ ముఱ్ఱుముదలానే.

౮.

అ॥ పిన్నై - సప్తిన్నైప్పిరాట్టియొక్క, నెడుమ్-పొడవైన, చనై - మొదలువంటి, తోళ్ - భుజమును, మగిల్ - సంతోషించియునుభవించడమనెడి, పీడుడై - ఉత్కృష్టముగలవాఁడును, మున్నై - పూర్వికులైన, అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, ముఱ్ఱు - సమస్త పురుషార్థములకును, ముదలానే - కారణమైయుండువాడునైనశ్రీయఃపతి, ఎన్నై - నన్ను, నెగిల్ క్కిలుమ్-విడిపించి నను, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నర్ - విలక్షణమైన, నెళ్లమతన్నై - మనస్సును, అగల్విక్క - విడిపించుటకు, ఇని - ఇక, తానుమ్ - తానును, కిల్లా - సమర్థుఁడుకాదు.

తా॥సప్తిన్నైప్పిరాట్టితో సంక్లేషించి యానందముననుభవించుచున్న, నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుండైన శ్రీయఃపతి నన్ను గుఱహీసునిగానెంచి తనవద్దనుండి నన్ను విడిపించినను, తనకు శేషబిది యున్న నామనన్నును విడిపించుట యాసర్వేశ్వరునికిఁగూడ సశక్యమైయుండునని,

అమరర్ ముఱ్ఱుముదలాయ వాదియై*

అమరర్ క్కముదీన్ద వాయర్ కొఱ్ఱునై*

అమరవఱ్ఱుమ్మ త్తమ్మావి యెన్నావి*

అమర త్తమ్మావిల్ బీని యగలుమో.

౯.

అ॥ అమరర్ - నిత్యసూరలయొక్క, ముట్టు - స్వరూపస్థితిమొదలగనిట్టికిని, ముదలగా
గియ - కారణమైయున్నవాఁడును, అదియై - సర్వకారణుండును, అమరర్ కు - ఇంద్రాదిదేవ
తలకు, అమరు - అమృతమును, ఈంద - ఇచ్చినవాఁడును, అయర్ - గోపలకు, కొట్టునై - కారణ
భూతుండునైన క్రియఃపతిని, ఎన్నావి - నాయాత్మ, అమర - అమరి, అట్టుమ్మ - చేరునట్లు,
కుఱ్ఱువి - వెతకి, అమర - చక్కగా, తట్టువిల్లు - కలిసియుండెను; ఇనియగుమో-ఇచ
విడుచునా ?

తా॥ నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని కారణమైన పరాత్పరుఁడును, దేవతలపేక్షించిన
యమృతమునిచ్చి యర్థికల్పకుండైన సులభుండును, గోపకులమందవతరించిన సుఖిలుండునైన సర్వే
శ్వరునితో చక్కగాగలిసి గుఱానుభవముజేయుచున్న నాయాత్మను, ఇచ యాక్రియఃపతివద్ద
నుండి విడిపించుట యశక్యమని.

అగలిలగలు మణుగిలణగుమ్*

పుగలుమరియ్ పొరువల్లనెమ్మాన్*

నిగరిలవన్సుకల్ పాడియిల్లై ప్పిలమ్*

పగలుమిరవు మ్మడిన్దు కుడైన్దే.

౧౦.

అ॥ అగలిల్ - (ధనాదులనుగోరి తనతో) విశ్లేషించినయెడల, అగలుమ్ - తానువిడుచు
వాఁడును, అణుగిల్ - (అనన్యప్రయోజనమై) సమీపించినయెడల, అణుగుమ్ - వారితోఁజేరి
యుండువాఁడును, పుగలుమ్ - (అభక్తులు) పొందుటకు, అరియ్ - దుర్లభుండును, పొరువల్ల -
(అక్రితులను) తనసమీపమందుఁజేర్చుకొనువాఁడును, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, నిగరిల్ - ఒప్పు
లేనివాఁడునైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పుగల్ - గుణములను, పగలుమిరవుమ్ -
రాత్రింబగళ్ళు, పడిన్దు - అమరియుండి, కుడైన్దు - విమర్శించి, పాడి - గానముజేసి, ఇల్లై ప్పిలమ్ -
శ్రమలేనివారమై యుందుము.

తా॥ ధనాది యితరప్రయోజనముల నపేక్షించివచ్చి తనవద్దనుండి వారికోరికలను నెర
వేర్చుకొనిపొయ్యెడి యభక్తులను వదలి, అనన్యప్రయోజనమై వచ్చిన భక్తులతోఁగలిసి, అభక్తులకు
దుర్లభుండై భక్తులకు సులభుండైయున్న మాస్వామియొక్క కల్యాణగుణములను మిక్కిలి విమ
ర్శించి రాత్రింబగళ్ళు పాడియు తృప్తినొందనివాడనై తినిని.

౧౦

‡‡ కుడైన్దు వణ్ణుణ్ణుమ్ కుఱ్ఱాయ్ ముడియానై *

అడైన్దు తెన్దుగూర్ చ్చడగోపన్*

మిడైన్దు శోల్తోడై యాయ్విరత్తిప్పత్తు*

ఉడైన్దు నోయ్గల్లై యోడువిక్కుమే.

౧౧.

అ॥ వణ్ణు - కుమ్మెదలు, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఉణ్ణుమ్ - మధుపానము జేయుచున్న,
కుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుత్తయినూలను, ముడియానై - శిరస్సునందుగల సర్వేశ్వరుని, అడైన్దు -

అశ్రయించిన. తా|| నుండరమైన, మరుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపక - నమ్మా
 మ్మొర్లయొక్క మిడైన్ - నిండియున్న, శోల్ తొడై - శ్రీనూక్తిమాలికయైన, ఆయిర త్తిప్పత్తు -
 వెయ్యిపాశురములలో నీపదిపాశురములు, నోయగ్గై - మహావ్యాధులను, ఉడైన్దు - తునకలగు
 నటులజేసి, ఓడువిక్కుమ్ - పారిపోవునట్లునుజేయును.

తా|| ఆధిరాజ్యనూచకమైన తిరుత్తుమ్మోయిమాలగల సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నమ్మా
 మ్మొర్లసాయించిన మధురములైన పదములచే నమరియున్న నీపదిపాశురములే సమస్తవ్యాధులను
 బోగొట్టునని, ౧౧

అ మ్మొర్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్

జీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౨ - వ తిరువాయ్మొళి.

- ౧౫౭౦ -

అవతారిక - ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడకృత్రిముడై యాశ్రయలతో సంక్లేషిం
 చునని వానియార్జవగుణమును సాయించుచున్నారు.

†† ఓడుమ్పుళ్ళేటి* శూడుమ్ తణ్ణుమ్మాయ్*

నీడు నిసవై* ఆడుమమ్మానే.

౧

అ|| అమాక - స్వామియైనశ్రీయశతి, పుళ్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, వీటి - ఎక్కి,
 ఓడుమ్ - వేంచేయును. తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మోయమాలను, శూడుమ్ - ధరిం
 చును. నీడునిన్దు - చిరకాలము వసించి, అనై - వారితో, ఆడుమ్ - సంక్లేషించును.

తా|| గరుత్మంతుడు భగవంతునికిఁ గైంకర్యముజేయవలయునని తలచినప్పు డాకోరికు
 నెరవేర్చుటకును, అచ్చటచ్చటనున్న నిత్యనూరులకు నేవసాయించుటకును తనవాహనమైన
 గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసి యచ్చటచ్చట సర్వేశ్వరుడుసంచరించియు, తనవిశ్లేషము సహింపక
 తిరుత్తుమ్మోయి వాడునప్పుడు దానిప్రీతికొఱకై తా నాతిరుత్తుమ్మోయిని ధరించియు, ఇట్లుభక్తు
 లతో నిత్యసంక్లేషముగలవాడై యుండునని. ౧.

అమ్మానాయ్ ప్పిన్నమ్* ఎమ్మాణ్బ మానా*

వెమ్మా వాయ్కీణ్డ* శెమ్మా కణ్ణనే.

౨

అ|| అమ్మానాయ్ - స్వామియైనవాడును. వెమ్ - క్రూరమైన, మా - గుఱ్ఱమైవచ్చిన శేకి
 యనెడి రాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డ - చీల్చినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా -
 వికాలమైన, కణ్ణక్ - నేత్రములుగలవాడునైన సర్వేశ్వరుండు, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎమ్మా
 ణ్బుమ్ - నుండరమునైన సమస్తపాపములుగలవాడై, అనాక్ - ఆయెను.

తా॥ అస్వామి యాత్ర రక్షణార్థమై యతిసుందరములైన యశోకావతారములెత్తెను; అప్పుడు తనను మింగవచ్చిన శేకియనెడి రాక్షసుని జంపి యాత్రవిరోధులను బోగొట్టి, ఆప్రితి చేసెట్టిని సేత్రములుగలవాడై యుండెనని.

కణ్ణానా నెనుమ్* మణ్ణోర్ విణ్ణోర్ క్కు*
తణ్ణార్ వేబ్బడ* విణ్ణోర్ వెట్టినే.

3

అ॥ మణ్ణోర్ - భూమియందు నివసించెడి మనుష్యులకును, విణ్ణోర్ క్కు - ఊర్ధ్వలోకములలో వసించెడి దేవతలకును, ఎనుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణానా - సేత్రముగానుండెడి సర్వేశ్వరుండు, తణ్ - శైత్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వేబ్బడమ్ - వేబ్బటాచలమునెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరు (నిత్యవాసముజేసెడి,) వెట్టె - పర్యతమునందు వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞులై దేవతలకును అజ్ఞులైన మనుష్యులకును, జ్ఞానప్రదానముజేయుచు పరమ పదమందువేంచేసి యుండువాడు, సంసారులకొకై నిత్యనూరి సేవ్యులైన చల్లని వేబ్బటాది యందు వేంచేసియున్నాడని.

3.

వెట్టైయొన్నెడుత్తు* ఒట్టుమినియే*
నిట్టుమ్ మూక్ శీర్* కట్టువై గలే.

౪

అ॥ ఒట్టు - ఒక, వెట్టై - సర్వతమను, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒట్టుమ్ - ఆయాసము, ఇన్నియే - లేకనే, నిట్టుమ్ - నిలిచెడి, అమ్మూన్ - స్వామియొక్క, శీర్ - కల్యాణ, సుఖములను, వైగల్ - ప్రతిదినమును, కట్టున్ - అభ్యసించెదను.

తా॥ దేవేంద్రుండు గోపలమీదఁ గోపగించి సప్తరాత్రమును రాళ్లవర్షమునువర్షింపగా నప్పు డాగోపలయందుఁ గారుణ్యముచే యనాయాసముగా గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిరక్షించిన పరమ దయాళువైన స్వామియొక్క కల్యాణ, సుఖములను ప్రతిదినమభ్యసించెదనని.

౪.

వై గలుమ్ వెణ్ణయ్* కై కలన్దణ్ణాన్*
పొయ్ కలవాదు* ఎక మెయ్ కలన్దానే.

౫

అ॥ వై గలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వెణ్ణయ్ - వెన్నను, కై కలన్ద - చేతులతోఁగలిపి, ఉణ్ణాన్ - ఆరగించిన కణ్ణను, పొయ్ కలవాదు - అబద్ధము లేక, ఎన్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునందు, కలన్దాన్ - కలిసియుండెను.

తా॥ గోపస్త్రీలు దాచి యుంచిన వెన్నను గనిబెట్టి తనరెండుచేతులతోఁగలిపి యారగించిన సర్వేశ్వరుండు, వెన్నచేబూయబడిన విగహముతో నువచ్చి నాశరంగమునందుఁగలిసి వేంచేసి యుండెనని.

౫.

కలన్దెన్నాని* సలన్దొల్ నాదణ్*
పులకొల్ మాణాయ్* నిలమ్ కొణ్ణానే.

౬

అ॥ కలన్దు - కలిసియుండి, ఎన్నావి - నాయాత్మయొక్క, నలమ్ - శేషత్వమనెడి మంచి తనమును, కొళ్ - అంగీకరించిన, నాదన్ - స్వామి, పులన్ - ఇంద్రియములను, కొళ్ - ఆకర్షించెడి, మాణాయ - వామనబ్రహ్మచారియై, నిలమ్ - భూమిని, కొడ్డాన్ - స్వాధీనపఱచుకొనెను.

తా॥ సకలజనమనోహరంబైన వామనావతారంబైతి మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనకువశపఱచుకొనిన నాథుఁడు, ఈదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నాశరీరమందుండి నన్ను దానుని గాఁజేసుకొనెనని.

కొడ్డాన్దే వీడై * ఉడ్డాన్దే వై యమ్*

తడ్డామమ్ తెయ్దు*ఎళ్ ఎడ్డానానాచే.

౭

అ॥ ఏట్వీడై - సప్తపుష్పములయొక్క (పాణములను), కొడ్డాన్ - తీసినవాఁడును, ఏట్వీయమ్ - సప్తలోకములను, ఉడ్డాన్ - ఆరిగించినవాఁడునైన శ్రియఃపతి, తల్ - చల్లని, తామమ్ - పరమపదమందున్న (ప్రీతిని) తెయ్దు - (నాయందు) చేసి, తాన్ - తాను, ఎన్ - నాయొక్క, ఎల్ - మనోరథప్రకారము, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ప్రళయకాలమునందు సప్తలోకముల నారగించుట, నప్పిన్నప్పిరాట్టివివాహముకొఱకై యేడుపుష్పములను జంపుట, ఇవి మొదలగుదివ్యచేష్టితములను జూచి సేనాధిపతునికిదాస్యముజేయవలయునని యపేక్షించగా, నామనోరథమును నెరవేర్చి నాయఁడతిప్రేమజేసెనని,

ఆనా నానాయ్* మీనో డేనముమ్*

తా నానానెన్నిల్* తానాయ శేజే.

౮

అ॥ ఎన్నిల్ - నాయందు, తానాయ - తానుజేసిన, శజ్జు - సంగముచే, తాన్ - తాను, ఆనాయ్ - గొల్లవాఁడై, ఆనాన్ - అవతరించెను, మీనోడు - మత్స్యవతారముతోఁగూడ, ఏనముమ్ - వరాహమై, ఆనాన్ - అవతరించెను

తా॥ నాయందున్నప్రీతిచే భోగ్యమైన తనచేష్టితములను నాకనుభవము జేయించుటకై సర్వేశ్వరుండు కృష్ణమత్స్యవరాహవతారముల మొదల గనేకావతారంబులనెత్తెనని.

శజ్జు శక్కరమ్* ఆజైయిల్ కొడ్డాన్*

ఎజ్జుమ్ తానాయ* సజ్జల్ నాదనే.

౯

అ॥ ఎజ్జుమ్ - దేవమును హృది సమస్తజాతులలోను, తానాయ - తానవతరించినవాఁడై, సజ్జల్ - మనయొక్క, నాదన్ - స్వామియైన శ్రియఃపతి, అమ్ - నుండరంబులైన, కైయిల్ - శ్రీహస్తములయందు, శజ్జుశక్కరమ్ - శబ్దచక్రములను, కొడ్డాన్ - ధరించెను.

తా॥ నన్నువశపఱచుకొనుటకై శ్రియఃపతి యవతరించిన దివ్యావతారము లన్నిటిలోను శబ్దచక్రాది సమస్తదివ్యాయుధములతో నవతరించెనని.

నాదన్ ఇలన్దోల్* పాద నెన్నమ్మా*

ఓదమ్బోల్ కిళర్* వేద నీరనే.

౧౦

అ॥ నాదక - సమస్తములకు స్వామియు, ఇలమ్ - భూమిని, కొల్ - ఆక్రమించిన, పాదక - తిరువడికల్లుగలవాఁడును, ఎన్నమ్మక - నాకుస్వామ్యైసవాఁడునైన శ్రియఃపతి, ఓదమ్మిల్ - సముద్రమువలె, కిళర్ - పొంగుచున్న, వేదమ్ - వేదములచేబ్రతిపాదింపఁబడిన, నీరక - అరవగుణముగలవాఁడు.

తా॥ త్రివిక్రమావతారఁ బెత్తి సమస్తలోకములను గొలిచిన శ్రియఃపతియొక్క నిరవధికమైన కల్యాణగుణములను, సముద్రముస్పృంగునట్లు పైపెన్దిల్లుచున్న వేదములే జెప్పవలెనుగాని మఱి యొకరికసాధ్యంబని.

౧౦

✠✠ నీర్పురై వణ్ణక* శీర్ శడగోపక*

నేర్ దలాయీరత్తు* ఓర్ దలివై యే.

౧౧

అ॥ నీర్పురై - జలమువంటి, వణ్ణక - స్వభావముగల శ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను బ్రతిపాదించెడి, శడగోపక - నమ్మాత్మార్లు, నేర్దల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదివాసురములు, ఓర్దల్ - విచారించి సాయంపఁబడినవి.

తా॥ అతిశీతలమై భోగ్యమైన తిరుమేనుగల సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యాది మహాగుణముల ననుసంధించి సంసారులు జీవించుటకై పరమకారుణ్యులైన నమ్మాత్మార్లు, ఆ గుణముల నీ తిరువాయ్మొళిలో సాయించిరని.

౧౧

ఆ త్మార్ తిరువడిగ శే శ రణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శ రణమ్.

౯-వ తిరువాయ్మొళి.

—०००—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడాత్మార్లను సంక్షేపించుటకై వారి సమీపమందు వేంచేసినప్పుడా సర్వేశ్వరుని యాత్మార్లు నేవించి తృప్తులై, ఆయనుభవరసమును సాయించుచున్నారు.

✠✠ ఇవైయు మవైయు మువైయు మివరు మవరు మువరుమ్*

యవైయుమ్ యవరుమ్ తన్ను శ్శే యాగియు మాక్కియుమ్ కాక్కుమ్*

ఆవైయుల్ తనిముదలెమ్మాక కణ్ణపిరా నెన్నముదమ్*

శువైయుక తిరునిక మణాళ నెన్నుడై చూపులుళానే.

౧

అ॥ ఇవైయు - సమీపమందున్నవియు, అవైయుమ్ - దూరమందున్నవియు, ఉవైయుమ్ - మధ్యమందున్నవియునైన ఆచేతనవస్తువులనును, ఇవరుమ్ - సమీపమందుండువారును, అవరుమ్ - దూరమందుండువారును, ఉవరుమ్ - మధ్యమందుండు వారునునైన చేతనవస్తువులనును, యవైయుమ్ యవరుమ్ - సమస్తచేతనాచేతనవస్తువులనును, తన్ను శ్శే - తనలో, ఆగియుమ్ - చేర్చుకొనియు (అనగా సంహారముజేసియు), ఆక్కియుమ్ - తిరిగిసృష్టించియు, కాక్కుమ్ -

రక్షించువాఁడును, అవైయుక్ - అవస్తువులలో వ్యాపించియుండువాఁడును - తనిముదలో అన్వతీ
యుండునైన కారణభూతుండును, ఎమ్మక్క - నాస్వామియు, కణ్ణపిరాళ్ - మలభుండునైన ఉప
కారకుండును, ఎన్నముదమ్ - నాకు భోగభూతుండును, శువైయక్ - రసికాగ్రగణ్యుండునైన,
తిరువిక్కు మణాళక్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శూములుళాళ్ - ఇరుపార్వముల
యందున్నాఁడు.

తా॥ చేతనాచేత నాత్మకంబులైన సమస్తలోకములను ప్రళయకాలమునందు సంహ
రించి తనలోనుంచుకొనియు, తిరిగి సృష్టికాలమునందు సృజించియు, అంతర్యామియైయుండియు
రక్షించెడి పరమకారణభూతుండును, అతిమలభుండును, నాకుభోగ్యభూతుండును, పరమరసి
కుండునునైన శ్రీయఃపతి నన్ను వశపఱచుకొనుటకై నాయరుపార్వముల యందు వాసము
జేయుచున్నాఁడని.

౧.

శూముల్ పలవల వల్లాత్తోలైయక్కాల త్తులగై *

కేమలొన్దాగి యిడన్ద కేశవనెన్నుడై యమ్మా *

వేమరుప్పై యొళితాక్ విణ్ణవర్ కెణ్ణలిరియాక్ *

అమ్మనెడుబ్బడల్ శేర్న్దా నవనె న్నరుగ లిలానే.

౨

అ॥ పలవల - అనేకవిధములైన, శూముల్ - అవతారములను, వల్లాన్ - ఎత్తుటకును
భుజుండును, తోలై - ప్రాచీనమైన, అమ్ - అందమైన, కాలత్తు కాలమును, (ఆనగానీవరా
హకల్పవియందు) కేమలొన్దాగి - అనన్యతమైన పరాహమై, ఉలగై - లోకములను, ఇడన్ద -
అణ్ణభిత్తిలోనుంచి వేరుపఱచినవాడును, కేశవక్ - ప్రళస్తములైన కేశములుగలవాడును,
ఎన్నుడైయమ్మక్క - నాస్వామియు, వేమమ్ - కువలయాపీడమనెడి యేనుఁగుయొక్క,
మరుప్పై - కొమ్ములను, ఒళితాక్ - విఠించినవాడును, విణ్ణవర్ కు - దేవతలకుఁగూడ, ఎణ్ణలి
రియాక్ - తలంచుటకశక్యుఁడును, అమ్మనె - లోతుగ, నెడుమ్ - విశాలమైన, కడల్ - క్షీరా
భియందు, శేర్న్దాక్ - పవ్వళించినవాఁడునైన, అవక్ - ఆశ్రీయఃపతి, ఎన్నరుగలిలాక్ - నాస
మీపమునందున్నాఁడు.

తా॥ ఆసక్యేష్వరుండు, దేవతలకు నేపసాయించుటకై క్షీరాభికి వేంచేసియు, అచ్చటపోయి
నేవించుట కశక్తులైన భక్తులకొఱకై రామకృష్ణాద్య నేకావతారములైత్తియు, ఆయా యవతార
ములయందుఁజేసిన కువలయాపీడమునుసంహరించుట, సముద్రములోనునిగియున్న భూమిని యెత్తుకొ
నివచ్చుటమొదలగు దివ్యచేష్టితముల నాచరించియు, సర్వజ్ఞులైన దేవతలకుఁగూడ ఇట్టివాడనితలం
చుట కశక్యుండై వేంచేసియున్న నాస్వామి యాదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచుచు నాసమీ
పమునందు వేంచేసియున్నాఁడని.

౩

అరుగలిలాయ పెరుమ్మీ రమరర్గ చాదిముదల్యక్ *

కరుగియనీల నన్నేనివణ్ణ శేన్దామరై క్కణ్ణా *

పారుశితై ప్పభృవన్దేణుమ్ పూమగళార్ తనిక్కేళ్వ*
 ఒరుకదియిక్ శువై తన్ది ట్టాఱ్ఱినిల నెన్నొడుడనే.

3

అ॥ అరుగల్ - వినాశము, ఇల్ - లేనిదియు, ఆయ - నిత్యమైనదియు, పెరుమ్ - మితి లేనివియునైన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, అమర్గల్ - దేవతలకు, అది - కారణ భూతుడై, మదల్వక్ - ప్రధానుడై, కరుగియ - నల్లనైన, నీలమ్ - నీలత్నమువలె, సల్ - విలక్షణమైన, మేనివణ్ణక్ - తిరుమేనుకాన్తిగలవాడై, శేమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వు వంటి, కణ్ణక్ - సేత్రముగలవాడై, పారు - అమరియున్న, శితై - తెక్కలుగల, పుల్ - గరుత్మంతునినైన, ఉవన్దు - ఆశపడి, ఎఱుమ్ - ఎక్కువాడై, పూమగళార్ - పుష్పపుత్రకయైన పిరాట్టికి, తనిక్కేళ్వక్ - అద్వితీయనాయకుడైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్నొడుడనే - నాతోఁ గూడనేయుండి, ఒరుకదియిక్ - ఒకమార్గముచే, శువై - భోగ్యతన, తన్దిట్టు - ఇచ్చి, ఒఱ్ఱిని లక్ - విడువకయున్నాడు.

తా॥ దోషరహితంబులై యనంత్యములైన కల్యాణగుణములుగలవాండును, నిత్యనూని నిర్వాచకుండును, అతిసుందరవిగ్రహముగలవాండును, గరుడవాహుండునైన శ్రీయఃపతి నిత్యనూరులందరియందును జేయవలసిన బ్రీతిని నాయొక్కనియందే జేసి యనవరతము రసానుభవమును జేయించుచున్నాడని.

3.

ఉడనమర్ కాదల్ మగళిర్ తిరుమగల్ మణ్ణగళాయ్
 మడమగల్*ఎన్దివర్ మూవరాభు ములగముమ్ మూన్ద*
 ఉడనవై యొక్క విఱ్ఱుణ్డి యాలిలై చేర్పొన్దవనమ్మా*
 కడల్లిలై మాయప్పెరుమాన్ కణ్ణనెన్నొక్కలై యాన్.

౪

అ॥ తిరుమగల్ - పెరియపిరాట్టియు, మణ్ మగల్ - భూమిపిరాట్టియు, ఆయర్ వడ మగల్ - నప్పిన్నప్పిరాట్టియు, ఎన్దు - అనిప్రసిద్ధులైన, ఇవర్ మూవర్ - ఈముగ్గురును, ఉడన్ - ఎల్లప్పుడును, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశగల, మగళిర్ - (సర్వేశ్వరునికి) చక్కిలైయుండురు. ఉలగముమ్మాన్దు - మాడులోకములును, అళుమ్ - (అక్రియఃపతికి) పరి పాలింపఁదగినవైయుండును. అలై - ఆలోకములును, ఉడన్ - ఒకటిన్నివిడువక, ఒక్క, ఒక కాలమునందే, విఱ్ఱుణ్డి - ఆరంగించి, అలిలై - నటపత్రమునందు, శేర్ ద్దవన్ - పవ్యభించిన, ఎమ్మాన్ నాస్వామియు, కడల్ - సముద్రముకంటె, మలి - అధికమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణము లుగల, పెరుమాన్ - గొప్పవాడునైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణుండు, ఎన్నొక్కలైయాన్ - నామధ్య భాగమునందు జేంచేసియున్నాడు.

తా॥ అసర్వేశ్వరునికి శ్రీభూనీశాదేవులు దివ్యమహిమలు; పృథివ్యాది సకలలోకములు లీలోపకరణములు; సృష్టిస్థితిసంహారాదులు లీలలు; ఇట్టియనంతములై యాశ్చర్యకరంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీకృష్ణుండు యశోదాదేవి నడుమునందున్నట్లు నానడుమునందు జేంచేసి యున్నాడని.

౪.

ఒక్కలై వైత్తు ములై ప్పా లుణ్ణెను త్తెదవాణ్ణి*
 శెక్కమ్ శెగ వన్ద వల్ పా లుయిర్ శెగ వుణ్ణెపెరుమాన్*
 సక్కపిరానో డయను మిన్దిరను ముద్దలాగ*
 ఒక్కవుమ్ తోన్ బీయ వీళ మామనె న్నెజ్జెనుళానే.

అ॥ సక్కపిరానోడు - రుద్రునితోడూ డియున్న, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, ముదలాగవుమ్ - వీరు ముదలైన పదార్థములను, ఒక్క - ఒకకాలమునందే, తోన్ బీయ - సృజించిన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడును, ఒక్కలై వైత్తు - తననడుమునంచుకొని, ములై ప్పాల్ - స్తన్యమును, ఉణ్ణె - త్రాగుమని, త్తెద - ఇవ్వగా, వాణ్ణి - దానిని స్వీకరించి, శెక్కమ్ శెగ - మిక్కిలి నెట్టినైన, (తిరువధరముగలవాడై) అన్దు - ఆదళయందు, అవల్ పాల్ - దానివద్దనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణము, శెగ - పోవునట్లు, ఉణ్ణె - ఆరగించిన, పెరుమాన్ - సర్వాధిపతుడును, మామన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన క్రియఃపతి, ఎన్నెజ్జెనుళాన్ - నావృదయమును దయమందున్నాడు.

తా॥ తనను చంపుటకైవచ్చిన పూతనయనురాక్షసి యశోదాదేవివలే తననునడుమునందెత్తుకొని స్తన్యమును ద్రాగమనియివ్వగా, ఆమాటనంగీకరించి నుండరవదనుండై దానితోడయందుండి, దానిప్రాణము బోవునట్లు దానిపాలును బీల్చియారగించిన యద్భుతచేష్టికుండును, బ్రహ్మాదిస్థాన రాస్తమైన సకల లోకములను సృజించి వానిని పరిపాలించువాడునైన క్రియఃపతి నావృదయము నందు వాసముజేయుచున్నాడని.

మాయనె న్నెజ్జెనుళాన్ మన్ బ్రిమ్ యవర్ క్కుముదువే*
 కాయముమ్ శీవనున్నానే కాలుమెరియు మవనే*
 శేయనణియక్ యవర్ క్కుమ్ శిన్దెక్కుజ్జోశరమల్లక్*
 తూయక్ తుయక్కన్మయక్క నెన్నుడై తోల్లిణైయానే.

అ॥ కాయముమ్ - దేవాదిశరీరములనును, శీవనుమ్ - అందులోనున్న యాత్మలనును, తానే - తనకుశరీరముగాఁగలవాఁడును, కాలుమ్ - వాయువునున్న, ఎరియుమ్ - అగ్నినిన్ని, అవనే - అట్లుతనశరీరముగాఁగలవాఁడును, శేయక్ - (అభక్తులకు) దూరముగానుండువాఁడును, అణియక్ - (భక్తులకు) సమీపించియుండువాఁడును, యవర్ క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, శిన్దెక్కుమ్ - మనస్సనకును, కోశరమల్లక్ - గోచరముగానివాఁడును, తూయక్ - పరిశుద్ధుండును, తుయక్కక్ - (అనాత్మికులకు) విపరీతజ్ఞానజనుండును, ముక్కుక్ - సంశయజనుండును, ఎన్నెజ్జెనుళాన్ - నావృదయమునందు వాసముజేయువాఁడును, మామన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన క్రియఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోల్లిణైయాన్ - రెండుభుజముములమీఁద వేంచేసియున్నాడు. మన్ బ్రిమ్ యవర్ క్కుమ్ - తక్కినయందరికిని, అదువే - అట్లుచేయునా?

తా॥ దేవాదిసకలశరీరములను సకలజీవాత్మలను పృథివ్యాదిగురుభూతములకు నస్తరాత్మయై నిద్దప్తుడై యాత్మికులకత్యంతశులభుండై యనాత్మికులకు బాండుటకును తలంచుటకునుగూడ

సశక్యం డైయుండి వారికియథార్థము దెలియనట్లు సంశయాదులను బుట్టించువాడై, ఇట్టియాశ్చర్య భూతుడై నావృదయమునందు వసించెడి సర్వేశ్వరుడు గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసియున్నట్లు ఇప్పుడు నారెండుభుజములమీద వేంచేసియున్నాడు. ఇట్టియలభ్యలాభము నాకంటెనిక నెవరి కైనా గలుగునా? యని.

తోళిణై మేలుమ్ నన్మార్పిన్నేలుమ్ శుడర్మడిమేలున్*

తాళిణై మేలు మ్పునై న్ద తిణ్డన్మూయుడై యమ్మాన్*

కేళిణై యొన్మమిలాదాన్ కిళరుమ్ శుడరోళిమూర్తి*

నాళిణై న్దొన్మ మగలా నెన్నుడై నావినుళానే.

2

అ॥ తోళిణై మేలుమ్ - రెండుభుజములయందును, నల్ - క్లాఘ్యమైన, మార్చిన్ మేలుమ్, వత్సస్థలమునందును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడిమేలుమ్ - కిరీటమునందును, తాళిణై మేలుమ్ - రెండుశిపాదములయందును, పునై న్ద - సమర్పించబడిన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుమూయుడై - తిరుత్తుమూర్తియగుల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కేళిణై - తగినఉపమానము, ఒన్మ మిలాదాన్ - ఒకటియైలేనివాడును, కిళరుమ్ - పృథ్విబొందుచున్న, శుడరోళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్తి - విగ్రహంబుగలవాడును, నాళి - ప్రతిదినమును, అణైన్ద - చేరియుండి, ఒన్మమ్ - ఒకకాలమునందును, అగలాన్ - విడువనివాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుడైనావి నుళాన్ - నానాలికయందున్నాడు.

తా॥ నిరవధికమై యత్యుజ్జ్వలమై నిరుపమానమైన దివ్యసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు తనదివ్యమంగళవిగ్రహముంతట తిరుత్తుమూర్తియమాలను సమర్పించుకొని యొకక్షణకాలముగూడ నన్నెడబాంధునివాడై నానాలికయందు వేంచేసియున్నాడని.

2

నావినుళి నిన్మలరుమ్ శానక్కపై గళు క్కెల్లామ్*

ఆవియు మాక్కైయుమ్ తానే అట్టిప్పో డళిప్పవ న్తానే*

పూవియల్ నాన్ శ్శుడన్దోళన్ పొరువడై యాత్రిశ్శేర్లమ్*

కావినన్నేని క్కమలక్కణ్ణ నెన్కణ్ణినుళానే.

౮

అ॥ నావినుళి నిన్మ - నాకలిలోనుండి, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, శానమ్ - జ్ఞానసాధనములైన, కలై గళు క్కెల్లామ్ - విద్యలన్నిటికిని, ఆవియుమ్ - ప్రాణమైనయథమును, అక్కైయుమ్ - శరీరమైనశబ్దమును, తానే - తానేనిర్వాహకుడై, అట్టిప్పోడు - సంహారముతోఁ గూడ, అళిప్పవన్ - సృజించువాడై, తానే - తానై, పూవియల్ - పుష్పములచేనలక్కురింపబడిన, నాన్ - నాలుగైన, తడమ్ - వికాలమైన, తోళన్ - భుజములుగలవాడై, పొరు - యుద్ధమునకు, పడై - ఆయుధమైన, అట్టి - చక్రమును, శణ్ణ - శక్తిమును, వీన్మమ్ - ధరించువాడై, కావి - నల్లకలువవలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేని - తిరుమేనును, కమలమ్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములను గలవాడైన క్రియాశీలి, ఎక్కణ్ణినుళాన్ - నానే ప్రేమలయందున్నాడు

తా॥ సాక్షనకలవేదప్రతిపాద్యుండును, ఆవేదములయొక్కస్వరూపస్థిత్యాదులకును సమస్త జగత్తులయొక్క ఉత్పత్తిపనాకాదులకును గారణభూతుండును, పుష్పమువలె యతిసుతుమారములైన చతుర్భుజములుగలవాఁడును, శిఖచక్రాదినకలాయుధధరుండును, నల్లకలువవంటి తిరుమేనుగల వాఁడును, కమలాక్షుండునైన క్రియఃపతి ఇట్టి తనస్వరూపమును నాకుఁగనుపఱచి నాసేత్రము లలో వేంచేసియున్నాడని.

కమలక్కణ్ణ నొక్కణ్ణినెనుళ్ళా కాణ్ణనవ్ కణ్ణళాలే*

అమలబ్బళాగ విట్టిక్కుమ్ ఐమ్బులను మవకమూర్ తి*

కమల త్తయన్నమ్మిదన్నై క్కణ్ణదలనొడుమ్ తోన్ద్రీ*

అమల త్తయ్పత్తోడులగమాక్కి యెన్నై న్ద్రీయుళానే.

౯.

అ॥ కమలక్కణ్ణ - కమలాక్షుండు, ఎన్కణ్ణినెనుళ్ళా - నాసేత్రములకగుచుడిను; కాణ్ణ (నేనును) సేవించితిని; అవక - ఆక్రియఃపతి, కణ్ణళాలే - సేత్రములచే, అమలబ్బళాగ - నాదోషములుబోవునట్లు, విట్టిక్కుమ్ - కటాక్షించును; ఐమ్బులనుమ్ - పంచేంద్రియములును, అవకమూర్ తి - వానికిశరీరములవలె విధేయములైయుండును; కమలత్తు - పద్మమందుఁబుట్టిన, అయక అజాడనడిపేరుగల, నమ్మితన్నై - జ్ఞానపూర్తిగలబ్రహ్మను, కణ్ణదలనొడుమ్ - లలాటసేత్రుండునైన రుద్రునితోఁగూడ, తోన్ద్రీ - సృజించి, అమలమ్ - సత్త్వగుణముగల, తెయ్పత్తోడు - దేవతలతోఁగూడ, ఉలగమ్ - లోకములను, ఆక్కి - సృజించెడిక్రియఃపతి, ఎన్నై న్ద్రీయుళా - నాముఖమునందు వేంచేసియున్నాఁడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సకలదేవతలతోఁగూడ లోకములను సృజించిన కమలాక్షుండు నాసేత్రములకగుచుడి నాయజ్ఞానము మొదలగుదోషములుబోవునట్లు నన్నుకటాక్షించినప్పుడు నేను వానిని సేవించి సకలైంద్రియములచే వానిననుభవించితిని. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాముఖమునందు వేంచేసియున్నాడని.

నెన్ద్రీయుళ్ నిన్నెన్నై యాళుమ్ నిరై మలర్ ప్పాదబ్బళళాడి*

కన్ద్రైత్తుత్తాయ్ముడిక్కోల క్కణ్ణపిరానై త్తొమ్మివార్*

ఒన్ద్రైప్పిత్తె యణిన్దాసుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*

మన్ద్రై యమరరుమెల్లామ్ వన్దెనదుచ్చియుళానే.

౧౦.

అ॥ నెన్ద్రీయుళ్ నిన్ద్ర - నాముఖమునందుండి, ఎన్నెన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించు వాఁడును, నిరై - అందమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదబ్బళళ - శ్రీపాదములను, కూడి - తమశిరస్సులయందుంచుకొని, కన్ద్రై - గుచ్చబడిన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయని, ముడి - కిరీటమునన్దుగలవాఁడును, కోలమ్ - నుండరమైనవిగ్రహముగల, క్కణ్ణపిరానై - ఉచకారకుండును నైన శ్రీకృష్ణుని, ఒన్ద్రైప్పిత్తె - ఒకచంద్రాకలను, అణిన్దాసుమ్ - శిరస్సు నందుధరించినరుద్రుండును, నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుండును, మన్ద్రై - ఇంకనున్న, అమరరుమెల్లామ్ -

దేవతలందురును, తొమ్మివార్ - ఆశ్రయించుదురు; (అట్టిసర్వేశ్వరుడు) వడ్డ - వచ్చి, ఎవడుచ్చి యుకాక - నాశిరస్సునందున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలును, నాముఖమునందు వేంచేసియుండి నన్ను దాస్యపట చుకొనిన ఈ శ్రీపాదపద్మములను దమతమ శిరస్సులయందుంచుకొనినవారై తిరుత్తుమ్మాయిమా లనుధరించిన యతి సుందరవిగ్రహుడైన కృష్ణుని యాశ్రయించుదురు. అట్టి సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ తేవతేవఱ్ఱు క్కిణ్ణపిరాఱ్ఱు*

ఇచ్చెయుట్టెల్లవుణర్ త్తి వఱ్ఱురుగూర్చుడగోపకా*

ఇచ్చొన్న వాయిరత్తు లివై యుమోర్ ప తైమ్మిరాఱ్ఱు*

నిచ్చలుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్య నీళ్ కఱ్ఱల్ శెన్నిపారుమే.

౧౧.

అ॥ ఉచ్చియుళ్ళేనిఱ్ఱుమ్ - నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్న, తేవతేవఱ్ఱు - దేవాధిదేవుడైన, క్కిణ్ణపిరాఱ్ఱు - శ్రీకృష్ణునికి, ఇచ్చె - తమప్రీతిని, ఉళ్ - (సర్వేశ్వరునియొక్క) హృదయమందు, శెల్ల - తోచునట్లు, ఉణర్ త్తి - తెలియజేసి, వఱ్ఱురుగూర్చుడగోపకా - సుందరమైన కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి నమ్మాళ్ వర్ణ, శొన్న - సాయించిన, ఇవ్వాయి రత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎమ్మిరాఱ్ఱు - మాస్వామికి, విణ్ణప్పమ్ శెయ్య - విన్నవించినచో, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కఱ్ఱల్ - శ్రీపాదములు, శెన్ని - వారిశిరస్సులయందు, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పారుమ్ - అమరియుండును,

తా॥ తనశిరస్సులయందు వేంచేసియున్న దేవాధిదేవుడైన శ్రీయఃపతియందున్న తమధర్మ త్తినీ వానికగుపటచి నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యద్వితీయంబులైన నీపదిపాశురములను శ్రీయఃపతి వద్దవిన్నవించువారి శిరస్సులయందాసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములెల్లప్పుడు నమరియుండునని.

అ ఱ్ఱ వ్వి ర్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౧౦ - వ తిరువాయ్మొళి.

- ౧౦౪౬ -

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో సర్వేశ్వరుడిట్లు నాతో సంశ్లేషించుటకుఁగారణ మేమనియాలోచించి, ఏకారణమునుజూడక, ఇది సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్ణీత కటాక్షముచే వచ్చినదని సాయించుచున్నారు.

‡‡ పొరుమానీళ్ ప్పడై యా శణ్ణత్తొడు*

తిరుమానీళ్ కఱ్ఱ లేళ్లగున్మొ*

ఒరుమాణిక్కుఱళాగి నిమిర్ న్ద*

క్కిరుమాణిక్కు మెన్కణ్ణళదాగుమే.

౧.

అ॥ పారు - యుద్ధోన్ముఖములును, మా - గొప్పవియు, నీర్ - వృద్ధిబొందుచున్నవియు, పడై - ఆయుధములైనవియునైన, ఆత్మీశక్తియైడు - శభచక్రములతోగూడ, తిరు - సుందరమైనదియు, మా - పూజ్యులైనదియు, నీర్ - పాడవైనదియునైన, కమ్మల్ - తిరువడిని, ఏములగుమ్ సప్తలోకములలోనున్నవారందరును, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మాణిక్యతాగి - వాసునబ్రహ్మచారియై, నిమిర్న్ద - (తీవ్రక్రముండై) వృద్ధిబొందిన, అక్కరుమాణిక్య - అశ్లాఘ్యమైననీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల శ్రియఃపతి, ఎన్కణ్ణుళదాగుమే - నానేత్రములయందగుబడును.

తా సముచితమందగు శత్రువులమీద కోపగించి తనవిగ్రహములను గొప్పవిగాఁజేసికొని యుద్ధ సన్నద్ధులైయున్న శభచక్రాది దివ్యాముగములుగల తిరుమేని సౌందర్యమునును, అతిసుందరమైన శ్రీపాదమునును సర్వశీవాత్మలు నాశ్రయించునటుల వామనావతారమునందు తీవ్రక్రముండైపెరిగిన ఇంద్రానీలశ్యాముడైన శ్రియఃపతి, ఆసౌందర్యముతో నాకు నేపసాయించెనని.

కణ్ణుళే నిమ్మమ్ కాదన్మైయాల్ తొల్*

ఎణ్ణిలుమ్ పరు మెన్నిని వేణ్ణవమ్*

మణ్ణుమ్నీరు మెరియుమ్ సల్వాయువుమ్*

విణ్ణుమాన్ విరియు మెమ్మిరాన్ యే.

౨

అ॥ కాదన్మైయాల్ - భక్తితో, తొమ్మిల్ - ఆశ్రయించినయెడల, మణ్ణుమ్ - భూమికిని, నీరుమ్ - జలమునకును, ఎరియుమ్ - అగ్నికిని, సల్ - శ్రేష్ఠమైన, వాయువుమ్ - వాయువుకును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశముకును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, విరియుమ్ - వ్యాపించుచున్న, ఎమ్మిరాక్ - నాస్వామి, కణ్ణుళే - నేత్రములలో, నిమ్మమ్ - వసించును, ఎణ్ణిలుమ్ - (ఈశ్వరుడొకఁడున్నాడని) తలంచినను, పరుమ్ - వచ్చును, ఇని - ఇఁకమూద, ఎక్ - దేనిని, వేణ్ణవమ్ - అపేక్షించెదము. (మనకేమివలయుననుట.)

తా॥ సకలజగదీశుండైన శ్రియఃపతి, తనయందుభక్తిజేయువారికిని, ఈశ్వరుడొకఁడున్నాడని తననొప్పుకొనువారికి నత్యంతసులభుండైయుండును; ఇట్లుండగా, ఇఁకమనమపేక్షించవలసినదేమున్నదని,

ఎమ్మిరాన్ యెనై తనై తనైక్కుమ్

తమ్మిరాన్ *తణ్ణమరై కణ్ణునై *

కొమ్మరాపు నుణ్ణేరిడై మార్వనై *

ఎమ్మిరాన్ తొమ్మాయ్ మడన్జుమే.

౩.

అ॥ మడమ్ - విధేయమైన, 'నెజ్జుమే ఓమనసా' - ఎమ్మిరాన్ - మాస్వామియు, ఎనైతనై తనైక్కుమ్ - నాతండ్రి తాతనుతాత మొదలగు నావంశస్థులకందరికిని, తమ్మిరాన్ - స్వామియు,

తణ్ - చల్లని, తామరైక్కణ్ణనై - పద్మములవంటి నేత్రములుగలవాఁడును, కొమ్ము - ప్రబులిచెట్టువలెనున్ను, ఆరావు - సర్పమువలెనున్ను, నుణ్ - నూత్నమైన, నేర్ - అనురూపంబైన, ఇడై - నడుముగల శ్రీమహాలక్ష్మిని, మార్వనై - వత్సస్థలమందుఁగలవాఁడునైన, ఎమ్మిరానై-స్వామిని, తొమ్మాయ్ - ఆశ్రయించుచు.

తా॥ ఓమనసా! నామవశ్యమైన నీవు, శ్రీమహాలక్ష్మితోఁగూడి తననేత్రములతోనన్ను చల్లఁగాఁగటాక్షించుచున్న నాకులదేవతయైన నాస్వామిని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. 3

నెళ్ళమే సల్లెనల్లె యున్నెన్ పెల్లెల్లూల్

ఎళైయ్యోమ్*ఇని యెన్నకుత్తెవినమ్*

మెన్దనై మలరాళ్ మణవాళనై*

తుళ్ళుమ్పొదుమ్ విడారు తొడర్ కణ్ణాయ్.

౪

అ॥ నెళ్ళమే - ఓమనసా! సల్లెనల్లె - (నీవుజేసినపని) మంచిదిమంచిది. ఉన్నెన్ - నిన్ను, పెల్లెల్లూల్ - పొందినయెడల, ఎళైయ్యోమ్ - ఏవనిజేయుము, ఇని - ఇఁకను, ఎన్నకుత్తెవినమ్ - ఎట్టికొఱతగలవారమైతిమి, మెన్దనై - భోగ్యుండై, మలరాళ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికి, మణవాళనై - నాయకుండైన సర్వేశ్వరుని, తుళ్ళుమ్పొదుమ్ - నేనెడబాసినను, విడారు - విడువకుండ, తొడర్ కణ్ణాయ్ - ఆనువర్తింపుచు.

తా॥ ఓమనసా! నీవుమిక్కిలి మంచిపనిఁజేసితివి. నీవున్నప్పుడు నాకేకార్యము నసాధ్యముగాదు. నాకొకకొఱతయ్యులేదు. ఇఁకమీదను నొక్కప్పుడు క్రియఃపతి నెడబాసియున్నను, నీవెప్పుడును విడువవద్దని.

౪

కణ్ణాయ్ నెళ్ళై కరుమల్లల్ వాయ్క్కిన్ట*ఓర్

ఎణ్ణానుమిన్టయే వన్దియలుమాఱు*

ఉణ్ణానై యులగేమ్మమోర్ మూవడి

కొణ్ణానై *కణ్ణుకొణ్ణానై నీయుమే.

౫

అ॥ నెళ్ళై - ఓమనసా! కరుమల్లల్ - కార్యములు, వాయ్క్కిన్ట - ఫలించునప్పుడు. ఓర్ - ఒక, ఎణ్ణానుమ్ - తలంపుగూడ, ఇన్దియే - లేకనే, వన్ట - వచ్చి, ఇయలుమాఱు - ఫలించువిధంబును, కణ్ణాయ్ - చూచితిమిగదా? ఉలగేమ్మమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణానై - ఆరగించినవాఁడును, ఓర్ - ఒక, మూవడి - మూడడుగులచే, కొణ్ణానై - (అలోకములను) స్వీకరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, నీయుమ్ - నీవును, కణ్ణుకొణ్ణానై - చూచితిమిగదా?

తా॥ ఓమనసా! ఒకరపేక్షలేకయే సప్తలోకములను బ్రళయకాలమందారగించి త్రివిక్రమావతారమనందా లోకములను తనమూడడుగులచే నాక్రమించి రక్షించిన క్రియఃపతియొక్క నివ్యచేష్టితములను మనమనుభవించితిమిగదా? అట్లునే, మనకర్మములు ఫలించుకాలము వచ్చినప్పుడు మన తలంపులేకయే ఫలించునని.

౫

నీయుమ్నాను మిన్నేర్ నిట్కిల్ *మేల్ ముగ్గోర్
నోయుమ్ శార్ కొడాన్ నెళ్ళమే శొన్నేళ్ *
తాయు స్తనైయుమా యివ్వులగినిల్ *
వాయుమీశక్ మణివణ్ణ న్నెయే.

౬.

అ॥ నెళ్ళమే ఓమనసా ! నీయుమ్ - నీవును, నానుమ్ - నేనును, ఇన్నేర్ - ఈ విధముగా, నిట్కిల్ - ఉన్నయెడల, తాయుమ్ - తల్లివలెపెరియుండును, తనైయుమాయ్ - తండ్రివలెపాటుండునై, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకమునందు, వాయుమ్ - అనతరించిన, ఈశన్ - స్వామియు, మణివణ్ణ - నీలమణిపంటికా నిగలవాఁడునైన, ఎన్నై - నాస్వామి, మేల్ - ఇతర మిఁద, ముగ్గో - ఎవ్విధంబునైన, ఓర్ నోయుయ్ - ఒక యువద్రవమున్ను, శార్ కొడాన్ - పొంద నివ్వడు; శొన్నేళ్ - (నీకు) చెప్పితిని.

తా॥ ఓమనసా ! మనమిరువరము సర్వేశ్వరుని యిట్లెల్లప్పుడును విడువకుండ నాశ్రయించి యున్నయెడల, సర్వప్రాణులనున్న తల్లితండ్రివలె పోషించుచు సర్వస్వామియై యాశ్రయించు భుండైనస్వామి మనకెవ్విధంబునైన భాధలను గలుగఁజేయడు; ఈమాటను నమ్మియుండుమని. ౬.

ఎన్నై యెమ్మ మెమ్మెరుమా నెనుమ్ *
శిన్నైయుళ్ వైప్ప శొల్లువన్ పావియేన్ *
ఎన్నై యెమ్మెరుమా నెనుమ్ *వానవర్
శిన్నైయుళ్ వైత్తు చొల్లుమ్ శెల్వనై యే.

౭.

అ॥ వానవర్ - నిత్యనూరులు, ఎన్నై - నాస్థితికారణండు; ఎమ్మెరుమా - నాకుపరమ శిషి; ఎమ్మ - అని, శిన్నైయుళ్ వైత్తు - ధ్యానించి, శొల్లుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శెల్వనై - ఐశ్వర్యముగలశ్రియఃపతిని, పావియేన్ - పాపినైన నేను, ఎన్నైయెమ్మమ్ - నాకు స్థితిహేతుండ నియు, ఎమ్మెరుమా నెనుమ్ - నాకుపరమశిషియనియు, శిన్నైయుళ్ - మనస్సునందు, వైప్పన్ - ఉంచె దను; శొల్లువన్ - చెప్పెదను,

తా॥ మాకుసర్వవిధంబైన బంధువని పరిశుద్ధాన్తఃకరణులైన నిత్యనూరులు ధ్యానించి స్తోత్ర ముజేసెడి, పరిశుద్ధుడైన శ్రియఃపతిని నేను నాకుసర్వవిధమైనబంధువని నాపాపమనస్సుతో స్మరించి, అంతయేగాక అందఁలెఱుంగునట్లు దుష్టవాక్కులతోఁ జెప్పిదూషించితి నని

౭.

శెల్వనారణనెన్ శొత్కేట్టలుమ్ *
మల్ గుమ్మో పనినాడువన్ మాయమే *
అల్లనన్ పగలు మిడై వీడిని *
నల్ గి యెన్నై విడాన్ నమ్మినమ్మయే.

౮.

అ॥ శెల్వనారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుండ, ఎన్ట - అనెడి, శోల్ - తిరునామమును, కేట్టుమ్ - విన్నప్పుడే, కణ్ - శేత్రములలోనుంచి, పని-అనన్దభాష్యములు, మల్ గుమ్ - స్రవించును. నాడువన్ - సేనువానిదాపునకుజేరుదును మాయమే - ఏమాశ్చర్యమో? నమ్మి-పూర్ణుడైనశ్రియఃపతి, నల్ - మించిచియైన, అల్లుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, ఇడై వీడిన్తి - ఎడతెగకుండ, నల్ గి - ప్రితిజేసి, ఎన్నై - నన్ను, నమ్మి - (దాసునిగా) నమ్మి, విడాన్ - విడువడు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుండ నెడి తిరునామమును విన్నప్పుడే నాశేత్రములనుండి యానన్ద భాష్యముపెరుగును; సేను నాశ్రియఃపతి ఎచ్చటనున్నాడని వెతుకుచు వానివద్దకు వెళ్లెదను సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడైన యాశ్రియఃపతియు నన్ను తన దాసునిగా నమ్మి నాయందతి ప్రేమచేసి రేయింపగళ్ళు క్షణమాత్రంబును విడువకయున్నాడు. ఇదేమాశ్చర్యమోయని. ౮.

‡ ' నమ్మియై తైన్కుఱుజుడి నిన్ట*ల

చ్చెమ్మినే తిగ్గు నిరుమూర్ త్తియై*

ఉమ్బర్ వానవరాది యజ్ఞోద్దియై*

ఎమ్మిరానై యెకశొల్లి మఱప్పనో.

౯.

అ॥ తేక - దక్షిణమునందున్న, కుఱుమ్మడినిన్ట - తిరుక్కుఱుజుడియందు వేంచేసి యున్న, నమ్మియై-సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండును, అచ్చెమ్మినేతిగ్గుమ్ - శేష్మైనపచ్చనిబంగారము వలె ప్రకాశించుచున్న, తిరుమూర్ త్తియై - సుందరమైనదివ్యవిగ్రహముగలవాడును, ఉమ్బర్ - మేలైన, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, అది - కారణభూతుండును, అమ్ - అందమైన, శోద్దియై - తేజోరూపుండునైన, ఎమ్మిరానై - నాస్వామిని, ఎకశొల్లి - ఏమాటనుజేప్పి, మఱప్పనో - మఱిచెదను.

తా॥ నిత్యనూరులతోగూడ సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడై తిరుక్కుఱుజుడి యందు వచ్చి వేంచేసియుండి తనదివ్యసౌందర్యమును గనుపఱచి నన్ను వశపఱచుకొనిన నాస్వామిని మఱుచుట శేమికారణమున్నదని. ౯.

మఱప్పమ్ భానముమ్ నా నొన్టణార్ నిలక*

మఱిక్కుమెన్ట శెన్దామరై క్కణ్ణోడు*

మఱప్పఱ వెన్నళ్ళే మన్నినాన్టనై*

మఱప్పనోవని యా నెన్మణియైయే.

౧౦

అ॥ మఱప్పమ్ - మఱచిపోవుటయనియు, భానముమ్-జ్ఞానమనియు, ఒన్ట - ఒకటిన్ని, నాక - సేను, ఉణర్ నిలక - ఎఱుంగను. (ఇట్టినాయందుజ్ఞానమునుగలుగజేసిదానిని)మఱిక్కుమెన్ట- మఱచెదనని, శెన్దామరై క్కణ్ణోడు - ఎఱుతామరవంటి శేత్రములతోగూడ, మఱప్పఱ-మఱచిపో కుండునట్లు, ఎన్నళ్ళే-నామనస్సునందు, మన్నినాన్టనై - ఆమరియుండువాడైన, ఎన్మణియై-నీల రత్నమువంటి నాస్వామిని, ఇని - ఇళకమీద, యాక - సేను, మఱప్పనో - మఱిచెదనా?

తా॥ అచేతనమువలె జ్ఞానమిట్టిదనియు దానికిమఱుపిట్టిదనియు నెఱుంగని జ్ఞానకూన్యుఁడైన నాకు జ్ఞానప్రదానముజేసి, ఆ వచ్చినజ్ఞానము మఱచిపోకుండ తనదివ్యనుందరమిగ్రహముతోఁగూడ నామనస్సునందు నిత్యనాసముజేసెడి శ్రీయఃపతిని నేనేవిధమున మఱి చెదనని. ౧౦.

‡ మణియై వానవర్ కణ్ణనై త్తన్నదో

రణియై* తెగురుగుర్ చ్చుడగోపణ*శోల్

పణిశై యాయీరత్తు భివై పత్తుడణ*

తణివిలర్ కఱ్పిరేల్ కల్వి వాయుమే.

౧౧.

అ॥ మణియై - రత్నమునంటి కాన్తిగలవాఁడును, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, కణ్ణనై - నిర్వాహకుండును, తన్నదోరణియై - తనకుతానే యలంకారభూతుండునైన శ్రీయఃపతినుద్దేశించి, తెగురుగుర్ - నుందరమైన, కురుగుర్ చ్చుడగోపణ - తిరునగరియందు వేంచేసియుండెడి సమ్మత్ప్రార్థన, శోల్ - శ్రీనూత్తలతో, పణిశైయై - కైంకర్యముజేసిన, ఆయీరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తు - ఈ పదిపాశురములను, ఉడణ - ప్రీతితోఁగూడినవారై, తణివిలర్ - ఆశ్రద్ధలేనివారై, కఱ్పిరేల్ - అభ్యసించిరని, కల్వి - ఆ విద్య, వాయుమే - ఫలప్రదమగును.

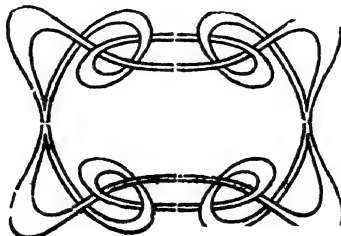
తా॥ నిత్యనూరినిర్వాహకుడై యద్వితీయుడై నాకత్యంతసులభుడైన శ్రీయఃపతికి సమ్మత్ప్రార్థనవాచాకైంకర్యముగా సాయించిన ఈపదిపాశురములనుసంధించువారికి, ఈపాశురములే సమస్తఫలములనిచ్చుచువని.

అఱ్ఱోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧ - న పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్ మొట్టలు చదింటికి పాశురములు - ౧౧౦.

అపతారిక. — ఈతిరునామములో, “మణియైవానవర్కణ్ణై”య నెడి పాశురములలో మానసికముగా ననుభవించిన సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యదులను ప్రత్యక్షముగా ననుభవించు నిచ్చయించి, దానిని లభించక, భగవద్విశ్లేషముచే విరహావస్థనొందిన యొకపిరాట్టి యవస్థను సీనమ్మార్ వర్ణించి, తనకంటిక గుబడినవస్తువులనుజూచి, వానియన్నిటినిగూడ తనవలెనే భగవద్విశ్లేషముచే బాధపడునట్లుతలంచి, మీరుగూడ మావలెనే బాధపడుచున్నారే యని యావస్తువులనుగురించి చెప్పుచున్నారు.

‡‡ వాయుమ్ తిరై యుగళుమ్ కాసల్ మడనారాయ్*

ఆయుమరులగుమ్ తుళ్ళిలుమ్ నీతుజ్జాయల్*

నోయు మ్మయలై మైయుమ్ మీదూర వెమ్మేపోల్*

నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నెళ్ళుమ్ కోట్టుట్రాయే.

౧.

అ॥ వాయుమ్ - సమాపించియున్న, తిరై - అలలు, ఉగళుమ్-పొరులుచున్న, కాసల్ - సముద్రతీరమందున్న, మడమ్ - బింకముగల, నారాయ్ - ఓసారసపక్షి! ఆయుమ్-(నీ)తల్లియు, ఆమరులగుమ్ - నిత్యనూరిపర్గమున్న, తుళ్ళిలుమ్ - నిద్రించినను, నీ-నీవు, తుజ్జాయల్ - నిద్రించవు. నోయుమ్ - మనోవ్యాధియు, మయలై మైయుమ్ - పారిపోవుటయున్న, మీదూర - బైలుపడునట్లు, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, తిరుమాలాల్ - శ్రీయఃపతిచే, నెళ్ళుమ్ - మనస్సును, కోట్టుట్రాయే - అపహరింపబడినావా?

తా॥ అలలుకొట్టుచున్న సముద్రతీరమందు సంచరించుచున్న ఓసారసపక్షి! నీతల్లియు నిద్రలేని నిత్యనూరులను నిదురబోయినను నీవు నిదురబోకయున్నావు. నీకరీరమున్న పారిపోయిన. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరునియందాశపడి ఈయవస్థనొందినవాయేమని.

౧.

కోట్టుట్ర శిన్దైయైయాయ్ కూర్వాయ వన్తిలే*

శేట్టుట్ర యామల్లల్ శేరా దిరజ్జుదియాల్*

అట్టుట్ర వెమ్మేపోల్ నీయు మరవణై యాఁ*

తాట్టుట్ర తణ్ణుఘాయ్ తామమ్ కామన్ న్నాయే.

౨.

అ॥ కూర్వాయ - కూరముగాశబ్దించుచున్న, అన్తిలే - ఓపెన్నడపక్షి! కోళ్ళట్టు - (శ్రీయఃపతిచే) అపహరింపబడిన, శిన్దైయైయాయ్ - మనస్సుగలదానవై, శేట్టుట్ర-పొడవైన, యామల్లల్ - రూపములయందు, శేరాదు (పడకయందు)చేరక, ఇరజ్జుదియాల్ - దుఃఖించుచున్నావు. అట్టుట్ర - దాస్యమునొందిన, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, అరవణైయాన్ - అదిశేషునిఁడక గాఢ సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ళట్టు - శ్రీపాదములతోసంబంధించిన, తణ్ణుఘాయ్ - చల్లనితిరుక్కుఘాయ్ యొక్క, తామమ్ - శిరుమాలను, కామన్ న్నాయే - ఆశపడినా?

తా॥ ఓగోరవంకపక్షి! రాత్రియంతయునిదించక త్రూరముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచున్న నీవును శేషకాయకి దానులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులనీమాలనాశపడి. దానిని లభించక యాయవస్థనొందితివా యేమని? ౨

కాముగ్గ్ మ కై యఱవో డెల్లై ఇరాప్పగల్ *

నీముగ్గ్ మ క్కణ్ణయిలాయ్ నెఱ్ఱురుగి యేఱ్ఱుదియాల్ *

తీముగ్గ్ మ తెన్నిలకై యూట్టినా తాల్ నయన్ద *

యాముగ్గ్ మ దుగ్గ్ మాయో వాఱ్రి కనై కడలే. ౩

అ॥ కాముగ్గ్ మ - ఆశపడిన, కై యఱవోడు - వస్తువుపోవుటచే, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, ముగ్గ్ మ - అంతయు, నీ - నీవు, కణ్ణతుయిలాయ్ - నిద్రచవు, నెఱ్ఱు-మనస్సు, ఉరుగి-కరిగి, ఏఱ్ఱుదియాల్ - శేకలువేయుచున్నావు, తెన్నిలకై - దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము, ముగ్గ్ మ - అంతయు, తీ - అగ్నికి, ఊట్టినాన్ - ఆహారముగానిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనార్లయొక్క, తాల్ - శ్రీపాదమును, నయన్ద - ఆశపడిన, యామ్ - మేము, ఉగ్గ్ మ - పొద్దినదానిని, ఉగ్గ్ మాయో - పొందితివా? ఎల్లై - ఏమాళ్ళయ్యము, కనైకడలే - ధ్వనించుచున్న ఓసముద్రుఁడా! వాఱ్రి - నుఖముగానుండుమా.

తా॥ ఓసముద్రుఁడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేసిట్లు శేకలువేయుచున్న నీవు, లంకాపట్టణమును దహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశ నెరవేరనందున మావలెనే విరహావస్థనొందితివా యేమి. నీయభీష్టము శీఘ్రముగా నెరవేరగలదని. ౩.

కడలు మ్మలై యుమ్ విశుమ్ముమ్ తుగ్గాయెమ్బాల్ *

శుడర్ గొ శిరాప్పగల్ తుజ్జాయూల్ తాన్ వాడాయ్ *

అడల్ గొల్ పడై యాఱ్రి యమ్మానై కాణ్బాన్ *

ఉడలమ్ నోయుగ్గ్ మాయో ఊదో ట్టాయ్. ౪.

అ॥ తాన్ - చల్లని, వాడాయ్ - ఓవాయువా! ఎమ్బాల్ - నావలె, శుడర్ గొల్ - చంద్రనూర్యులనెడి తేజస్సుగల, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లును, తుజ్జాయూల్ - నిదించకయున్నావు. అడల్ గొల్ - బలముగల, పడై యాఱ్రి - ఆయుధమైనచక్రముగల, అమ్మానై - స్వామిని, కాణ్బాన్ - నేవించుటకై, కడలుమ్ - సముద్రమందును, మలైయుమ్ - పర్వతములయందును, విశుమ్ముమ్ - ఆకాశమందును, తుగ్గాయ్ - (అనర్వ్యశ్యుని)వెతకి, ఉగ్గ్ మోటూగ్గ్ మ - కాలమంతయు, ఉడలమ్ - శరీరమున్నంతవఱకును, నీ - నీవు, నోయ్ - వ్యాధిని, ఉగ్గ్ మాయే - పొందితివా.

తా॥ ఓచల్లనివాయువా! నావలె ఎల్లప్పుడును నిదురలేక యాయవస్థనుబొందిన నీవు, చక్రధరునినేవించుట కాశపడి సముద్రము మొదలగన్నిస్థలములలోను వెతకి నీమనోరథమును బొందక ఈవిరహాధానొందితివా యేమని. ౪.

ఊట్రిదోఱూట్రి యలగుక్కు నీర్ కొణ్ణు*

తోట్రియరుమ్ యాముమ్బోల్ నీరాయ్ నెగిత్రిక్కిన్ద*

వాట్రియ వానమే నీయు మ్మదుశూడక్*

పాట్రిమైయిల్ పట్టవన్దల్ పాళత్తాల్ నై వాయే.

౫.

అ॥ ఊట్రిదోఱూట్రి - ప్రతికల్పమందును, ఉలగుక్కు - లోకములన్నిటిని నింపుటకై, నీర్ కొణ్ణు - నీళ్లునుతీసికొని, తోట్రియరుమ్ యాముమ్బోల్ - మాసఖులు మేమువలె, నీరాయ్ - నీరయి, నెగిత్రిక్కిన్ద - కరుగుచున్న, వానమే - ఓమేళుమా! నీయుమ్ - నీవును, మదుశూడక్ - మధువశాడిరక్కినుని జంపిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాట్రిమైయిల్ - వీర్యగుణమందు, పట్టుదోరు కుకొని, ఆవన్దల్ - వానియందు, పాళత్తాల్ - ఆశచే, నై వాయే - దుఃఖమునొందివాయేమి. వాట్రియ - నీకు మజ్జశమవుగాక.

తా॥ ఓమేళుమా! లోకమంతయు నిండునట్లు ఒక్కతీరున నీరయి కరుగుచున్న నీ వాసర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితమలలో లోబడి వానియందతిప్రేమజేసి వానిని లభించకపోవుటచే మావలె నిట్టియవస్థను బొందితివాయేమని.

౫.

నై వాయ్ నెమ్మోపోల్ నాణ్ణుదియే నీయిన్నాళ్*

మైవానిరు శగల్ గ్రాయ్ మాత్తొన్దు తేమ్ముదియాల్*

వివాయరవన్దై మే లాట్రిప్పెరుమానార్*

మెయ్ వాశగ జేట్టు మెయ్ నీర్ మై తోన్ గ్రాయే.

౬

అ॥ నాణ్ణుదియే - ఓబాలచంద్రుడా! నీ - నీవు, ఇన్నాళ్ - ఈదినమందు, మై - కాటుకవలె, వాక్ - ఆకసమందున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, ఆగల్ గ్రాయ్ - పోగొట్టనివాడవైతివి. మాత్తొన్దు - ప్రకాశములేక. తేమ్ముదియాల్ - ఊహించిపోవుచున్నావు. నై వాయ్ - నొచ్చియున్న, ఎమ్మోపోల్ - మావలెనే, వివాయ్ - విధునోర్లుగల, అరవన్దై మేల్ - శేషశయ్యవిదబవ్యభించిన, ఆట్రి - చక్రాయుధముగల, పెరుమానార్ - గొప్పవాడైన (శ్రీయఃపతియొక్క) మెయ్ - యథాభావమైన, వాశగమ్ - శ్రీనూక్తులను, జేట్టు - విని, ఉక్ - నీయొక్క, మెయ్ - శరీరమందలి, నీరై - సాన్దర్యమును, తోన్ గ్రాయే - పోగొట్టుకుంటివా,

తా॥ ఓబాలచంద్రుడా! ఇష్టాదాకసమునందున్న నల్లనిచీకటిని పోగొట్టక కాన్తిహీనుడవై ఊణదశను బొందితివి. నీవును మావలెనే, *“వీతిద్రవ్యతమ్యము” అనెడి సర్వేశ్వరునిమాటనువిని శేషకాయయైన చుకధరుండబద్ధము జెప్పడని నమ్మి నీ సాన్దర్యమును పోగొట్టుకొంటివాయేమని

తోన్ గ్రాయ్ మ్మడనెళ్ళ మెమ్మెరుమాన్ నారణ్ణుమ్*ఎమ్

ఆన్ గ్రాయ్ శొల్లి య్మొవోమై నీనదునే*

వేన్ గ్రాయ్ ర్వగైయిల్ కొడిదా యెనై యూత్రి*

మాన్ గ్రాయ్ నిన్ భియో వాట్రికనై యిరుళే.

౭.

*సకృదేవ ప్రపన్నయ తవాస్మీతిచ యాచరే । అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్ద్రవ్యతమ్యమ్॥ నన్ను శరణుజొచ్చిన వానిని సమస్తావత్తులను దొలగించి రక్షించెదనని ఈశ్వోక్తార్థము.

అ॥ ఎమ్మొరుమాళ్ - మాస్వామియైన, నారణ్ణు - నారాయణునికి, మడనెజ్జమ్ - (మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును, తోన్ తోన్ - పోగొట్టుకొనినవారమై, ఏమ్ - మాయొక్క ఆర్ తోమై - విరహదుఃఖమును, కొల్లి - చెప్పుకొని, అత్తువోమై - ఏడుచుచున్న మమ్ములను దే శించి, నీ - నీవు, నడువేనడుమనవచ్చి, వేర్ తోర్ వగైయల్ - శత్రువులు సే పెడివిధములకంటే, కొడిదాయ్ - క్రూరవ్యాపారముగలదాననై, ఎనైయూత్రి - ఎల్లప్పుడును, మాన్ తొనైత్రి - హింసచేయుటయందు, నిన్ త్రి - నిలిచియుంటివి, ఇరుళే - ఓ అంధకారమా! వాత్రి - నుఖముగా నుండువుగాక.

తా॥ ఓ చీకటి! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికి దారపోసుకొని ఒకరికొకరు తమతమ దుఃఖమును జెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోబొచ్చి ఒకరిముఖమొకరికి దెలియకుండునట్లుజేసి బాధించుచున్నావు. నీవేనుఖముగానుండుమాయని.

౭.

ఇరుళిక్ తిణివణ్ణ మ్మానీర్ క్కత్రియే పోయ్*

మరుళున్ త్రిరాప్పగల్ తుజ్జెలుమ్ నీతుజ్జాయాల్*

ఉరుళుమ్ శగడ ముదైత్త పెరుమానార్*

అరుళిక్ పెరునశైయా లాత్తొన్దు నొన్దాయ్.

౮.

అ॥ తిణి - దట్టమైయున్న, ఇరుళిక్ - చీకటియొక్క, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, మా - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, క్కత్రియే - ఓ ఉప్పుకాలవా! పోయ్ - మిక్కిలి, మరుళున్ త్రి - ఆజ్ఞానముగలదాననై, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తుజ్జెలుమ్ - నిద్రించినను, నీ - నీవు, తుజ్జాయాల్ - నిద్రించవు. ఉరుళుమ్ - దొర్లచున్న, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పెరుమానార్ - స్వామియొక్క, అరుళిక్ - కృపయందు, పెరునశైయాల్ - మిక్కిలియాశచే, అత్తొన్దు - మగ్నమై, నొన్దాయ్ - బాధపడుచున్నావాయేమి.

తా॥ గాఢాన్ధకారమువలె నల్లనివర్ణముగల ఓ ఉప్పుకాలవా! నీవు శకటాసురుని సంహరించిన క్రిక్కుళ్లునియొక్కదయనుగోరి అదిలభించకపోవుటచే మతిపోయినదాననై యెల్లప్పుడున్ను నిద్రించక బాధనొందుచున్నావాయేమి.

౯

నొన్దారా క్కాదల్ నోయ్ మెల్లావి యుళులర్ త్త*

నన్దావిళక్కమే నీయు మళియత్తాయ్*

శెన్దామరై త్తడణ్ణ శెజ్జనివా యెమ్మొరుమాళ్*

అన్దామ త్తణ్ణమా యాశైయాల్ వేవాయ్.

౧౦.

అ॥ నన్దా - ఎడతెగని, విళక్కమే - ఓదీపమా! అళియత్తాయ్ - (ఎల్లరచే) కరుణించదగినదాననై, నీయుమ్ - నీవును, నొన్దు - బాధపడి, ఆరా - ఆరిని, కాదల్ - ఆశయనాడి, నోయ్ - వ్యాధి, మెల్ - మృదువైన, అవి - ప్రాణమును, ఉళులర్ త్త - లోపలయెండించజేయునట్లు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వువలె, తడమ్ - విశ్రాంతమైన, కణ్ - సేత్రములుగలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - చుండువలెభోగ్యమైయున్న, వాయ్ - (తిరు) ఆధరముగలవాడును,

ఎప్పిరుమాళ్ - నాస్వామియునైనవానియొక్క, అమ్ - అందమైన, తణ్ - చల్లని, తుత్తాయ్ - తామస్ - తిరుత్తుత్తాయుమల యందు, ఆశైయాల్ - ఆశచేత, వేవాయ్ ముండుచున్నావాయేమి.

తా|| ఎల్లప్పుడు నొక్కతీరునవెలుగుచున్న ఓదీపమా! ఎంతకాలమునుభవించినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధించెడి యాశయ నెడివ్యాధిగలదానవైతివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపూబోలినకళ్ల చక్కతనమున్ను, దొండపండునకనయగధర సౌందర్యమునున్ను, తులసిమల యొక్క సౌందర్యమునున్ను నేవించుటకాశపడి దానినొందకనిట్లు వెలుగుచున్నావాయేమని.

వేవారా వేత్తై నోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*

ఓవాదిరాప్పగ లున్బాలే వీళ్ త్తొడ్దైదాయ్*

మావాయ్ పిళ్ళన్దు మరుద్దిడై పోయ్ మణ్ణళ్ళన్దు*

మూవా ముదల్వా వినియెత్తై చోళేలే.

౧౦.

అ|| వేవారా - మండిచల్లారని, వేత్తై నోయ్ - అశయ నెడివ్యాధి, మెల్లావి - మృదు వైననాప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండింపజేయునట్లు, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, ఓ వాదు - ఎడబాయక, ఉన్బాలే - నీయందు, వీళ్ త్తొడ్దైదాయ్ - దొరుకుకొనునట్లుజేసితివి. మా - గుఱ్ఱమైచచ్చిన కేళియ నెడి రక్కసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దు - చీల్చినవాడ వును, మరుదు - మద్దిచెల్లయొక్క, ఇడై - మధ్యయందు, పోయ్ - వేంచేసినయట్టివాడవును, మున్ - భూమిని, అళ్ళన్దు - కొలిచినవాడవును, మూవా - నవయశావసముగలవాడవును, ముదల్వా - కారణభూతుండవునైన ఓక్రియఃపతీ, ఇరి - ఇళకమీద, ఎమ్మై - మమ్ములను, శోళేల్ - విడువ కుండుము.

తా|| జగత్కారణుండవైన ఓక్రియఃపతీ! నీవు కృష్ణావతారమునందుజేసిన కేళినిసంహరిం చుట, మద్దివృక్షములను గూల్చుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, త్రివిక్రమావతారమునందు నీక్రిపాదముచే లోకములను కొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, నీదివ్యవిగ్రహసౌందర్య మునున్ను నాకుగనుపఱచి రేయింబగళ్లకను నీయందు గలుగజేసి నీవు లభించకనన్న బాధపెట్టి నావు. ఇకనైనను నన్నువిడువక స్వీకరించుమాయని

౧౦.

‡‡ శోరాద వెప్పొరుట్టు మాదియామ్ శోదిక్కే*

ఆరాద కాదల్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్*

ఓరాయీరమ్ శొన్న వవన్దు లివై పత్తుమ్*

శోరార్ విడార్ కణ్డోర్ వై గున్దుమ్ తిణ్ణనవే.

౧౧.

అ|| శోరాద - కొదవలేకుండునటుల, ఎప్పొరుట్టుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ఆదియామ్ - కారణభూతుండై, శోదిక్కే - పరంజ్యోతిస్వరూపుండైన సర్వేశ్వరునినే, ఆరాద - (ఎంతను భవించినను) తృప్తితీరనటువంటి, కాదల్ - ఆశగల, కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - కురుకాపురికధిపతి యైనసమ్మత్వార్లు, ఓరాయీరమ్ - ఒక వెయ్యిపాశురములు గా, శొన్న - సాయించిన, అవన్దు - అ తిరువాయ్ మొళియందులి, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శోరార్ - విడువకుండ

ననుసంధించువారు, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, విడార్ కణ్ణీర్ - విడువరు నుమండి, తిణ్ణక్ - ఇది యథార్థము.

తా|| సకలజగత్కారణుండై పరంజ్యోతి స్వరూపుండైన శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి భక్తి గలవారైన నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన నీ పదిపాపరముల నెల్లప్పుడు ననుసంధించువారు పరమ పదమును తప్పక బొందుదురని.

౧౧.

అ త్తూర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

౨-వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక—ఈతిరువాయ్మొళిలో, “శోరాద వెప్పరుట్టుమాదియామ్” అని తాన నుసంధించిన సర్వేశ్వరత్వము నందరెఱుంగునట్లుపడేశించుచున్నారు.

†† తిణ్ణక్ వీడుముదల్ ముత్తుదుమాయ్*

ఎణ్ణిక్ మీదియ నెమ్మెరుమాక్*

మణ్ణుమ్విణ్ణ మెల్లా ముడన్దుణ్ణ*

జ్జుణ్ణక్ కణ్ణల దిల్లెయోర్ కణ్ణే.

౧.

అ|| వీడుముదల్ - మోక్షము మొదలగు, ముత్తుదుమ్ - సకలపురుషార్థములను, ఆయ్ - ఇచ్చువాడై, ఎణ్ణిక్ మీదియక్ - అసంఖ్యయకల్యాణగుణంబులగువాడై - ఎమ్మెరుమాక్ - మాస్వామియై, మణ్ణుమ్ - భూమినిన్ని, పిణ్ణుమ్ - ఆకాశమునున్న, ఎల్లామ్ - ఇవన్నింటిని, ఉడక్ - ఒకకాలమందే, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, నజ్జుణ్ణక్ - మనశ్శీకృష్ణుడు, కణ్ - రక్షకుడు, అల్లదు - ఆశ్రీకృష్ణుడుగాక, ఓర్ కణ్ - వేరొకరక్షకుడు, ఇల్లై - లేడు, తిణ్ణక్ - ఇదియథార్థము.

తా|| మోక్షము మొదలగు సకలపురుషార్థములనిచ్చువాడును, వాఙ్మనస్సుల కగోచరంబు లైన కల్యాణగుణంబుల గలవాడును, సర్వరక్షకుడును, నాస్వామియైన శ్రీకృష్ణుడే జగదీశ్వరుడు; నుజ్జియొకండు గాదు. ఈమాటయందు సందియంబులేదని.

౧.

ఏసావ మ్పరమ్ యేఱులగుమ్*

ఈసావమ్ శేయ్ దరుళా లళిప్పారాక్*

మాసావమ్ విడ వరణ్కు ప్పిచ్చై పెయ్*

గోపాలశోళరి యేఱునైయే.

౨

అ|| మా-గొప్ప, పావమ్-పాపము, (బహుపాత్య) విడ-విడిచిపోవునట్లు, అరణ్కురుడు నికి, పిచ్చై - చిద్రమును, పెయ్-ఇచ్చిన, గోపాలశోళరియేఱు - గోపాలులకు బలముగలసింహ

శ్రేష్ఠమైన శ్రీకృష్ణుడు, అర్జునుడు - గాక, ఏల్లాలగుమ్మనప్రలోకములను, ఈపాపమేమియదు - నశించినపాపముగలవిగా జేసి, అరుఠాల్ - కృపచే, అళిప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు? ఏపాపమే - వివిధపాపమో? పరమే - ఇట్లుచెప్పట నాకు భారముగానున్నదే.

తా|| రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క కపాలమునుచేదించి యందువలన మహాపాతశియై, తనచేతులొంటుకొనిన యాకపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు తిరుగుచుండగానప్పుడు తనచేమటనీళ్లబిందువును ఆ కపాలమునందుచిమ్మి యతనికాపాపమును బోగొట్టిన గోపశ్రేష్ఠుండైన శ్రీకృష్ణుడుతప్ప సప్తలోకములను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచే రక్షించువారెవరు; ఈయర్థమును సేసునిరూపించవలెనా యని.

౨.

ఏఱనై పువనై ప్పూమగల్దన్నై*

వేటిన్ది విణ్ తొమ్మ తన్నుళ్ వైత్తు*

మేల్దన్నై మీదిడ నిమిర్న్దు మణ్ కొల్లా*

మూల్దనిల్ మిక్కుమార్ తేవుముళదే.

3.

అ|| ఏఱనై - పృథుభవాహుడైనరుద్రునిని, పూవనై - కమలమునందుబుట్టిన బ్రహ్మనును, పూమగల్దన్నై - కమలవాసినియైనశ్రీమహాఽక్ష్మినిన్ని, వేటిన్ది - భేదములేక, తన్నుళ్ - తనయందు, వైత్తు - ఉంచి, విణ్ - పరమపదవానులు, తొమ్మ - ఆశ్రయించునట్లు, మేల్దన్నై - ఊర్ధ్వలోకమును, మీదిడ - అతిక్రమించునటుల, నిమిర్న్దు - పెరిగి, మణ్ - భూమిని, కొల్లా - కొలిచిన, మూల్దనిల్ - శ్రీయశతకంటే, మిక్కుమ్ - మేలైన, ఓర్ - తేవుమ్ - ఒకదేవతయు, ఉళదే - కలదా?

తా|| నిత్యనూరులుతన సౌఖ్యమునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల తనకత్యంతప్రియురాలై లోకేశ్వరియైన పిరాట్టిలో సమముగా సత్యంతగుణహీనులైన బ్రహ్మ రుద్రాదులనున్న తనకరిరమందుంచుకొనుటంబట్టియు, సర్వలోకములు తనప్రీతిపాదమునద్దణుగునటుల కొల్పుటంబట్టియు నాశ్రయశతకంటే సర్వేశ్వరుడు. మఱియొకడు గాఁడని.

3.

తేవు మెప్పారుళు మ్మడైక్క*

పూవిల్ నాన్మగనై వ్మడై త్త*

తేవ నమ్మెరుమాను క్కల్లాల్*

పూవు మ్మాళనై యుమ్ తగుమే.

౪.

అ|| తేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎప్పారుళుమ్ - తక్కినవస్తువులనున్న, వ్మడైక్క - సృష్టించుటకై, పూవిల్ - నాభికమలమందు, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని వ్మడై - సృజించిన, తేవన్ - పరదేవతయైన, ఎమ్మెరుమానుక్కల్లాల్ - నాస్వామికీతప్పు, పూవుమ్ - పుష్పమున్న, పూళనై యుమ్ - పూజయున్న, తగుమే - (మఱియొకరికి)తగునా?

తా|| నకలలోక సృష్టికర్తయైనబ్రహ్మను తననాభికమలమందు సృజించి దేవాధిదేవుండైన నాస్వామికంటే పుష్పాదులనున్న తిరువారాధనముకున్న దగినవాడు మఱియొకఁడూలేదని.

౪.

తగుమ్శీర్ తనతనిముదలి నుళ్ళీ*
మిగుస్తేవు మెప్పొరుళు మ్మడైక్క*
తగుమ్కోల త్తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాక్క*
మిగుమ్శోది మేలటివార్ యవరే.

౫.

అ॥ తగుమ్ - ఉచితములైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాఁడును, తన్ - తనయొక్క, తని - అద్వితీయంబైన, ముదలినుళ్ళీ - సంకల్పమునందు, మిగుమ్ - ఉత్కృష్టులైన, తేవుమ్ - దేవతలనును, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కినసమస్తవస్తువులనును, పడైక్క - సృష్టించుటకు, తగుమ్ - తగిన, కోలమ్ - నుందరమైన, తామరైక్కణ్ణ - తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుగలవాఁడునైన, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియే, మిగుమ్శోది-పరంజ్యోతిస్వరూపుఁడు, మేల్-చానికంటెమేలైన వాఁడొకఁడున్నాడని, అటివార్ - తెలిసికొనదగినవేదార్థవేత్తలు, యవర - ఎవరున్నార.

తా॥ తనస్వరూపమునకుఁ దగినకల్యాణగుణంబులుగలవాండై, తనసంకల్పముచేతనే దేవాది సమస్తలోకములను సృజించువాండై, ఈశ్వరత్వమునుదెలుపుడు జేసెడి నుందరంబులైన కమలములవంటి నేత్రంబులుగల మాస్వామియైన శ్రియఃపతియే సకలవేదమలయందుఁ బ్రతిపాదింపబడిన పరంజ్యోతి స్వరూపుఁడు. వీనికంటెమేలైన యీశ్వరుండొకఁడున్నాడనే విషయమందు ప్రమాణమేమియు లేదని.

౬.

యవరుమ్ యావైయు మెల్లా ప్పొరుళుమ్*
కవర్వొన్ఱి త్తన్ను లొడుఱ్ఱనిస్త*
పవర్ గొల్ ఞానవెళ్ళచ్చడర్ మూర్ త్తి*
అవరెమ్మాఖి యమ్మళ్ళియారే.

౭.

అ॥ యవరుమ్ - సమస్తచేతనులున్న, యావైయుమ్ - సమస్తములైన పచేతనములున్న, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - ఈసమస్తపదార్థములున్న, కవర్వొన్ఱి - ఇఱుకులేక, తన్నుల్ - తనయందు, ఒడుఱ్ఱ-అణుగునట్లు, నిస్త - నిలిచియున్న, పవర్ గొల్ - విశాలమైన, ఞానవెళ్ళమ్ - జ్ఞానసమృద్ధినిన్ని, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, మూర్ త్తి - దివ్యతిరుమేనునుగల, అవర్ - ఆశ్రియఃపతి, ఎమ్-మనకురత్తణహేతువైన, ఆఖి - మహాసముద్రమును, అమ్ - నుందరమైన, పుళియార్ - పడక గాగలవారై వేంచేసియున్నార.

తా॥ చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలజగత్తులనున్న అనదివ్యతిరుమేనియందుంచుకొని ప్రళయకాలమందలి మహాసముద్రమునందు బవ్యభించిన సర్వజ్ఞుండైనమాస్వామియే సర్వేశ్వరుండని.

సళ్ళియాలిలై యేఱులగుమ్ కోళ్ళుమ్*
వళ్ళల్ వల్ వయిల్లు ప్పెరుమా*
ఉళ్ళుళా రటివా రవన్న్*
కళ్ళమాయ మనక్కరుత్తే.

౮.

అ॥ అలిలై - పటపత్రమును, చళ్ళి - చడకగాగలవాడై, ఏల్లులగుమ్ - సప్తలోకములును, కొళ్ళుమ్ - అణుగునట్లు, వళ్ళల్ - వికాలమై, వల్ - బలిష్ఠమైన, వయిలు - ఉదరముగలవాడై, పెరుమాన్ - సర్వోధికుండైన, అవళత్ - ఆక్రియఃపతియొక్క, కళ్ళమ్ - కనుచడనిదియు, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరమునైన, ఉళ్ళుళ్ - లోలోపలనుండెడి, మనక్కరుత్తు - సంకల్పమును, అఱివార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ వికాలమైన తనయుదరమునందు సమస్తలోకములనుంచుకొని పటపత్రమునందు బవ్యధించిన సర్వేశ్వరునియొక్క యాశ్చర్యకరమై యగాధమైన సంకల్పమిట్టిదని యెవ్వనికెఱిగియదని ౭.

కరుత్తిల్ తేవు మెల్లాప్పొరుసుమ్*

వరుత్తిత్త మాయప్పిరానై యన్ది*ఆరే

తిరుత్తి త్తి ణ్ణలై మూవులగుమ్*తమ్మూళ్

ఇరుత్తి కాక్కు మియల్వినరే.

౮.

అ॥ కరుత్తిల్ - సంకల్పముచే, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎల్లాప్పొరుసుమ్ - తక్కినసమస్తవస్తువులనున్న, వరుత్తిత్త - సృజించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తిగల, పిరానైయన్ది - సర్వేశ్వరునితప్ప మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, తిణ్ - దృఢమైన, నిలై - స్థితిగలదై యగునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, తమ్మూళ్ - తమయందు, ఇరుత్తి - ఉంచుకొని, కాక్కుమ్ - రక్షించెడి, ఇయల్వినరే - స్వభావముగలవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ తనసంకల్పముచే దేవాదినకల పదార్థములను సృజించి యావస్తువులనొకటితో నొకటి కలిపిపోకుండ వ్యవస్థజేసి దనలోనుంచుకొని రక్షించిన విచిత్రశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణుండే జగద్రక్షకుడుగాని మఱియొకరుగారని.

౯.

కాక్కు మియల్వినన్ కణ్ణపెరుమాళ్*

శేర్క్కై శెయ్దు తన్నున్దియుళ్ళే*

వాయ్త్త త్తి శై ముగ నిన్దిరన్ వానవర్*

అక్కినాన్ తెయ్వపులగుగళ్ళే.

౧౦.

అ॥ కాక్కుమ్ - రక్షించుటయే, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగాగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడైన పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుండు, శేర్క్కై శెయ్దు - (జగత్తును) సంహరించి, తన్నున్దియుళ్ళే - తనవాళియందు, వాయ్త్త - సమర్థుండైన, త్తి శై ముగన్ - బ్రహ్మనున్న, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుణినిన్ని, వానవర్ - దేవతలనున్న, తెయ్వులగుగళ్ళే - దేవతలలోకములనున్న, అక్కినాన్ - సృజించినాడు.

తా॥ జగద్రక్షకార్థమై శ్రీకృష్ణుండై యవతరించి శ్రీమన్నారాయణుండు జగద్రక్షకుడేగాక నీజగత్తును బ్రళయకాలమునందు సంహరించి, మఱియు దేవమునుష్టాదినను స్రవణములనున్న, వాండ్రకు వాసస్థానంబులైన లోకంబులనున్న సృజించువాడు గనుక వాడే సర్వేశ్వరుడని ౧౦.

కళ్యా వెమ్మయు మేల్లగుమ్*నిక
ఉళ్ళే తోన్ నీయ విత్తై వ వెన్ఱు*
వెళ్ళేఱ్ఱ నాన్మగ నిర్దిర వానవర్*
పూర్వూర్ది కట్టల్ పణిన్దేత్తువరే.

౧౦.

అ॥ కళ్యా - తనమహిమనుదాచుకొన్నకృతిముఁడా! ఎమ్మైయుమ్మములనున్ను, ఏమ్మలగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, నిన్నుళ్ళే - సీసంకల్పము*, తోన్ నీయ - సృజించిన, ఇత్తైవ - ఓస్వామి! ఎన్ఱు - అనిజెప్పి, వెళ్ళ - తెల్లని, ఏఱ్ఱ - పుష్పభముగలరుద్రుఁడును, నాన్మగన్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిర - ఇంద్రుఁడును, వానవర్ - దేవతలనున్ను, పుళ్ళ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది - వాహనముగాగలక్రియఃపతియొక్క, కట్టల్ - శ్రీపాదమలను, పణిన్ద - ఏత్తువర్ - స్తోత్రము జేసెదరు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడే బ్రహ్మరుద్రుఁడైనాది సకలదేవాధిదేవుఁడు, సకలజగత్కారణుఁడు, సర్వేశ్వరుఁడు అనియిట్లుజెప్పటకు ప్రమాణమేమనిన, ఆ గరుడవాహనుని శ్రీపాదమల వాక్రయించి స్తోత్రములుజేయుచున్న అయ్యబ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలయొక్క వాక్యములేయవి. ౧౦.

✽ ఏత్తై వేమ్మలగు జొన్ఱొక్కోల
కూత్తై త్తనై*కురుగూర్చుడగోపకొళి*
వాయ్ త్త వాయరత్తు ళ్ళివై పత్తుడక*
ఏత్తవల్లవర్క్కిల్లై యోరూనమ్.

౧౧.

అ॥ ఏత్త - (దేవతలు) స్తోత్రముజేయఁగా, ఏమ్మలగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, కొన్ఱొక్కోలుకునిన, కొలమ్ - సుందరమైన, కూత్తై - వ్యాపారముగలసర్వేశ్వరునియందేగించి, కురుగూర్చుడగోపక - తిరునగరియందువేంచేసియున్న సమాధిస్థుఁడొళి - సాయించిన, వాయ్ త్త - తగిన, వాయరత్తుళ్ళ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్దై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడక - ప్రీతితోఁగూడ, ఏత్తవల్లవర్క్కు - అనుసంధించువారికి, ఓరూనమ్ - ఒకకొరతయు, ఇల్లై - రాదు.

తా॥ సమస్తలోకములను తనశ్రీపాదముచే వాక్రమించిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి ఈ తిరువాయ్మొళిని శ్రద్ధతో ననుసంధించువారికి దేవతాస్తరములయందు పరత్వబుద్ధి నొకప్పుడున్ను గలుగదని. ౧౧.

ఆ శ్లో వర్ తిరు వ డి గ శ్చీ శ రణ మ్.
శీయర్ తిరువడిగశ్చీ శరణమ్.

౩ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, “వాయువతిత్తైయుగళుమ్” అనెడి తిరువాయ్మొళిలో తామునుభవించిన విరహబాధకమన మగునటుల సర్వేశ్వరుఁడు తమతోపచ్చి సంక్లేషించిన విధమును సాయించుచున్నారు.

ఃః ఊనిల్ వా ఘ్రియిరే న్నలై పో వున్నై పెన్ద్రు*

వానుళార్ పెరుమాన్ మదుళూద న్నమ్మా*

తానుమ్ యానుమ్లామ్ తన్నుళ్ళే కలన్దొన్దొమ్*

తేనుమ్పాలుమ్ నెయ్యమ్ కన్నలు మముదుమ్మై తే ౧.

అ॥ ఊనిల్ - శరీరమును, వాన్ - ఉన్న, ఊయిరే - ఓమనసా! న్నలైపో - మంచిదా

నపు మంచిదానపు. (ఎందువలననగా) ఉన్నై - విన్ను, పెన్ద్రు - పొంది, వానుళార్ - నిత్య నూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియై, మదుళూదన్ - మధువ నెడిరక్కనుని సంహరించినవాడైన, ఎన్నమ్మాన్ తానుమ్ - మాన్వామియు, యానుమ్ - నేనును, తేనుమ్ - తేనెయు, పాలును - పాలును, నెయ్యమ్ - నెయ్యయు, కన్నలుమ్ - శక్త్యరయు, అముదుమ్ - అమృతమును, ఒత్తు - సముద్రముగాజేరిన, ఎల్లామ్ - ఈయన్నిరసములున్ను, తన్నుళ్ళే - తనలోఁగలుగునట్లు, కలన్దొన్దొమ్ - కలిసియుంటిమి.

తా॥ ఓమనసా! నేను నీసహాయముచే నిత్యనూరిసేవ్యుడై నాస్వామియైన మధునూదను నితోఁ జేరినపు స్తరసములననుభవించితిని. అట్టి రసానుభవమునకు సహాయమైన నీవు మిక్కిలిమంచి దానవని.

ఒత్తార్ మిక్కారై యిలై యాయ మామాయా*

ఒత్తా యెప్పొరుట్టు ముయిరాయ్*ఎన్నై పెన్ద్రు

అత్తాయాయ్ తన్నై యా యటియోదన వటివిత్త*

అత్తా నీశెయ్దన వడియే నటియేనే. ౨.

అ॥ ఒత్తార్ - తనతో సమానులనున్ను, మిక్కారై - తననుమించినవార్లనున్ను, ఇలై యాయఁగలవాఁడుకానివాడవున్ను, మామాయా - మిక్కిలియాశ్చర్యభూతుండవును, ఎప్పొరుట్టుమ్ - మనుష్యుని సమస్తవస్తువులకున్ను, ఒత్తాయ్ - సజాతీయుడై యవతరించినవాడవును, ఉయిరాయ్ - ప్రాణభూతుండవును, ఎన్నై - నన్ను, పెన్ద్రు - సృజించిన, అత్తాయాయ్ - అట్టివిలక్షణమైన తల్లివంటివాడవును, తన్నైయాయ్ - తండ్రివంటివాడవును, అటియోదన - తెలియనివిషయములను, అటివిత్త - (అచార్యునివలె) తెలియఁజేసిన, అత్తా-ఉపకారమిండ్లవునైన మాస్వామి! నీ - నీవు, శెయ్దన - చేసినఉపకారములను, అడియేక - దానుండనైన నేను, అటియేక - తెలియజాలను

తా॥ తనతో సమానుఁడును తనసత్తికమించినవాఁడును లేని గొప్పవాడవు, రామకృష్ణాద్య పతారములనెత్తి నందరిని రక్షించిన నులభుండవు, నాకు తల్లితండ్రులవలె ప్రియహిత పరుండవు, ఆచార్యునివలె జ్ఞానపరుండవునైన ఓ నాస్వామి! నీవు నాకు జేసినయుపకారములిన్నియని రెక్కించుటకలవిగాక యున్నవని.

అటియా క్కాలత్తుళ్ళే యడివైక్క ఇన్నుశెయ్దొత్తు*

అటియా మామాయ తడియేనై వైత్తాయాల్*

అతియ్యమై కుట్రలతో నిలమూపలి మూవడియ్యెను*

అతియ్యమై పట్టితా యెనదావి యుల్ కలన్తే.

3.

అ అతియ్యమై - ఎవ్వరికిని తెలిపికొనుట కళక్యందైన, కుట్రలతో - వాడునుండనై, నిల మూవలి మూవడి - నేలమహాబలిమూడడుగు, ఎవ్వ - అనియెడి*యనండగ్గమాటను జెప్పి, అతియ్యమై - (కుట్రాచార్యులమాటలను మహాబలి) విననట్లు, పట్టితాయ్ - వంచనజేసినవాడనైన ఓస్వామి! ఎన దావియుల్ - నామస్సునందు, కలన్త - కలిసి, అతియ - అజ్ఞానహేతునైన, మా - గొప్ప, మాయత్తు - సంసారమందున్న, అడియెనై - దానుండనైనను, అతియ - (నాయందునీ శేషత్వమును) తెలిసికొనుటకయోగ్యమైన, కాలత్తుశ్చే - కాలమందు, అశిమైక్కుల్ - కైంకర్యమందు, అన్న - ప్రీతిని, తెయ్విత్తు వైత్తాయల్ - చేయించియుంచితవి.

తా॥ ఎవ్వరికిని తెలియనట్లు తనస్వరూపమును గొప్పకొని మహాబలిచక్రవర్తివద్దకే. తన సౌందర్యముతో వానిని మోహింపజేసి పశవలయకొని, అచ్చటకుకాచార్యులజెప్పిన మాటలను సాగనివ్వకుండజేసి వానిని మూడడుగులనేలను యాచించిన ఓస్వామి! మాయామయముయిన సంసారమందున్న అజ్ఞాడనైన నామస్సునందు బ్రవేశించి నీ కైంకర్యమందు నాకాశను గలుగఁ జేసితివని.

3.

ఎనదావియుల్ కలన్త పెరుచల్లుదవి కైమ్మాలు*

ఎనదావి తన్మోహిస్తే నినిమిళ్ళ దెన్నుదన్తే*

ఎనదావి యావియుమ్ నీ పొట్టిల్లుముట్ట వెన్నాయ్*

ఎనదావియార్ యానార్ తన్దనీ కొణ్ణాక్కినైయే.

౪.

అ॥ పొట్టిల్లుమ్ - సప్తలోకములనున్న, ఉణ్ణ-అరగించిన, ఎన్నాయ్-ఓనాస్వామి, ఎన దావియుల్ - నాయాత్మయందు, కలన్త-కలిసియుండడమనెడి, పెరు-గొప్పదైన, నల్-చిలక్షణమైన, ఉదవి-ఉదకారమునకు, కైమ్మాలు-ప్రత్యుపకారముగా, ఎనదావి-నాయాత్మను, తన్మోహిస్తే - సమర్పించితిని. ఇని - ఇకమీద, మిళ్ళదెన్ను - తిరుగుటయనుట, ఉణ్ణ - కలదా? నీ - నీవు, ఎనదావియుమ్ - నాయాత్మకును, అవి - అత్మయైనవాండవు. ఎనదావి - నాయాత్మ, యార్ - ఎవరిది? యా - నేను, అర్ - ఎవరివాడను తన్ద - (నన్ను) సృజించిన, నీయే-నీవే, కొణ్ణాక్కినై - స్వీకరించితివి.

తా॥ సర్వలోక సంహారకుండనైన ఓస్వామి! నీవు నాతోగలిసియుండడమనెడి మహాపశకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను మఱియురాకుండునట్లు నీకుసమర్పించితివి. ఇప్పుడు విచారించగా, నాకు నీవే యంతరాత్మండవుగనుక నేను నాదియని తలంచినవస్త్రపులున్ను నీదిగానే యున్నవి. గనుక నేనిచ్చుటకవడను. నీవిచ్చినవస్త్రపులను నీవే స్వీకరించితివని. ౪.

*ఒకరిని యాచించునప్పుడు మిక్కిలిస్తోత్రముజేసి మనస్సుకరుగునట్లు చాతుర్వముగమాటలాడవలసియుండగ, అజేమియులేక మహాబలియని వానితోజెప్పి నీలిదీపుట్టిమాటనడిగినాడని.

ఇనియార్ జానజ్జళా లెడుక్కలెఱ్ఱొద పెన్దాయ్*
 కనివార్ వీట్టిన్బమే యెన్కడప్పడా వముదే*
 తనియే వాల్ ముదలే పొట్టిలేఱ్ఱు మేనమొన్దాయ్*
 నునియార్ కోట్టిల్ వైత్తా యునపాదమ్ శేర్ నేనే. ౫.

అ॥ యార్. ఎట్టిజ్ఞానపంతులయొక్కయు, జానజ్జళాల్-జ్ఞానములచే, ఎడుక్కలెఱ్ఱొద - తెలిసికొనుటకశక్యండువైన, ఎన్దాయ్-ఓస్వామి! కనివార్ - భక్తిగలవారికి, వీట్టిన్బమే-మోక్ష సుఖస్వరూపుడా! ఎల్ - నాకు - కడల్ - సముద్రమునంగు, పడా - జన్మించని, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా! తనియే - సహాయములేని నాయొక్క, వాల్ - సుఖానుభవ మునకు, ముదలే - కారణభూతుడా! పొట్టిలేఱ్ఱు - సప్తలోకములనున్న, ఒప్ప - అద్వితీయ మైన, ఏనమాయ్ - వరాహమియుండి, నునియార్ - కూరుగల, కోట్టిల్-దంతమునందు, వైత్తా య్-ఉంచినవాడా! ఇని - ఇళకమీద, ఉనపాదమ్ - సీతీపాదములను, శేర్ నేన్ - చేరితిని.

తా॥ అభక్తు లెట్టి జ్ఞానపంతులైనను వార్లక గోచరుడవై, భక్తులకుపరమ సులభుండవై భక్తిపీఠమండలైన నాకు స్వతస్సిద్ధమైన భోగ్యభూతుడవై, నాకుసుఖప్రదుండవై, వరాహవతార మందిన తనకొమ్ముమీద సమస్తలోకముల నెక్కుకొనివచ్చిన ఓస్వామి! నన్ను సేవధరించినావు గనుక నేను సీతీపాదములను పొందితినియని. ౫.

శేర్ న్దార్ తీవినై గ ట్కరునజ్జై త్రిణ్బదియై*
 తీర్ న్దార్ దమ్మనత్తు ప్పిరియా దవరుంబరై*
 శోర్ న్దే పోగల్ కొడా చ్చుడరై యరక్కియై మూ
 ిర్ న్దాయై*అడియే న్దే న్దే న్దుదల్ మున్నమే. ౬.

అ॥ శేర్ న్దార్ - ఆశ్రీతులయొక్క, తీ - క్రూరమైన, వినైగట్టు - పాపములకు, అరు - అపూర్వమయిన, నజ్జై - విషమువంటివాడవును, తిల్ - దృఢమైన, మదియై - జ్ఞానమునిచ్చు వాడవును, తీర్ న్దార్ దమ్ - నిన్ను బొందినవారియొక్క, మనత్తు-మనస్సును, పిరియాదు-విడువక, అవర్-వారికి, ఉయిరై-ఆత్మయైయుండువాడవును, శోర్ న్దే పోగల్ కొడా-కరిగిపోవునట్లు విడు వనివాడవును-కుడరై - ఉజ్జ్వలండునవాడవును, అరక్కియై-రాక్షసియైన కూర్చనభియొక్క, మూక్కు-ముక్కును, ఈర్ న్దాయై-ఛేదించినవాడవునైన నిన్ను, అడియే-దానుండనైన నేను, ముదలే మున్నమే - మొట్టమొదటనే, అదై న్దే - పొందితిని.

తా॥ ఆశ్రీతులపాపములను బోగొట్టి వార్లకుతానే*“ఉపాయము ఉపేయము” అనెడినిశ్చల మయిన తత్వజ్ఞానమునిచ్చి, అట్లు తలచిన వారియొక్క మనస్సును విడువకుండయుండి, కూర్చనభి యనురాక్షసిని నశింపజేసినట్లు వార్లసర్వదుఃఖములను బోగొట్టి ప్రకాశించుచున్న ఓస్వామి! నిన్ను నేను మొదటనే తాత్పర్యించితినిగదాయని. ౬.

* ఉపాయమనగా - ఫలమునిచ్చువాడు, ఉపేయమనగా - ఫలము.

మున్నల్ యాత్రి పయిల్ నూల్ నరమ్మి ముదిర్ శున్నె యే*
 పన్నలార్ పయిలు మ్మరనే పవత్తిరనే*
 కన్నలే యముడే కార్ముగిలే యొకకణ్ణ*
 నిన్నలా లిలేన్దా డెన్నెనీ కుటిక్కొక్కే. 2.

అ॥ మున్ - అనాదియై, నల్ - విలక్షణమై, యాత్రి - పీఠసంబంధమైన, నరమ్మిన్ - తంత్రి
 యందుబుట్టిన, పయిల్ - ఆధ్యసించగిన, నూల్ - గానకాస్త్రముందు జెప్పినలక్షణముగల,
 ముదిర్ - పక్షముయిన, శున్నెయే - రసమువలెభోగ్యభూతుండా! పల్ - అనేకవిధములైన,
 నలార్ - జ్ఞానములుగలవారు, పయిలుమ్ - (ఎల్లప్పుడు) అనుభవించినను, పరనే - (అయనుభవ
 మందాగని) మహిమగలవాడా! పవత్తిరనే - పాపమండా! కన్నలే - చెరుకురసమువంటి
 వాడా! అముడే - అమృతమువంటివాడా! కార్ముగిలే - వర్షాకాలమందలి శుభమువంటి
 వాడా! ఎన్కకణ్ణ - నాకుస్వామియైనశ్రీకృష్ణుండా! నిన్నలార్ - నిన్నుతప్ప, ఇలేన్దా -
 ఉండనునూ ; ఎన్నె - ఇట్టినన్ను, నీ - నీవు, కుటిక్కొక్కే - కటాక్షించుము.

తా॥ సర్వస్థియములవల్ల గలిగెడి యాయా యపారముఖములను తన భక్తులకిచ్చెడి పరమ
 భోగ్యుండవై, వార్ల పాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల వాడవై, నింతియ సౌందర్యముగల
 వాడవైన ఒకకృష్ణుండా! నేను నిన్నెడబాసి యొకక్షణముండలేను గనుక నన్నంగీక
 రింపుమని. 2.

కుటిక్కొక్కే జ్ఞానబ్ధి లెన్నె యాత్రి శెయ్తవముమ్*
 కిటిక్కొక్కే ప్రితిప్పే కిలనాళి లెయ్దినకయా*
 ఉటిక్కొక్కే వెణ్ణయ్సా లొళిత్తుణ్ణ మమ్మా వి*
 నెటి కొక్కొక్కే నెణ్ణనాయ్ ప్రితివిత్తుయర్ కడిన్దే. ౩.

అ॥ ఉటి - ఉట్టియందు, కొక్కొక్కే - ఉంచబడిన వెణ్ణయ్ - వెన్ననున్న, పాల్ - పాలనున్న,
 ఒళిత్తు - దాగియుండి, ఉణ్ణమ్ - ఆరగించెడి, అమ్మాన్ - నాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుండు, పిన్ -
 వెనుక సాయించిన*చరమశ్లోకార్థమైన, నెటి - ప్రపత్తియ నెడియుపాయమును, కొక్కొక్కే - స్వీకరించిన,
 నెణ్ణనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పితివిత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్ద - పొగొట్టి, కుటి -
 * యమనియమాదులచే, కొక్కొక్కే - సంపాదించదగిన, జ్ఞానబ్ధిలార్ - జ్ఞానములచే, ఎన్నెయ్యాత్రి -
 చిరకాలము, శెయ్ - చేయదగిన, తవముమ్ - తనస్సయొక్క ఫలములను, కిటి - భగవదనుగ్ర
 హమును, కొక్కొక్కే - లభించి, ఇప్పితిప్పే - ఈజన్మమందే, కిలనాళిల్ - స్వల్పకాలములోనే,
 యా - నేను, ఎయ్దినక - పొందితిని.

* సర్వధర్మాస్మరిత్యజ్య మామేకం శరణప్రజ । అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయి
 ష్యామిమాకుచః ॥ కర్మజ్ఞానాదుల నుపాయముగా నెంచక నీయభీష్టసిద్ధికి నెన్నేయుపాయముగా
 నమ్ముచు నేనే నీనమ ప్రపాపములను తొలిగింపజేసెదను. చింత పడకుమాయని యర్థము.

♦ చతురాక్షి తాపేన్ద్రియముఖను విషయములయందు సజ్జరించకుండ నిగ్రహించుట,
 మనస్సును నిశ్చలముగాజేయుట, ప్రాణాయామముజేయుట మొదలైనవి.

తా॥ గోపాలమందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన పెన్ననున్న పాలనున్న దొంగలించి
యారగించిన శ్రీకృష్ణుడు, భారతయుద్ధము దర్జనుని కుట్రజేరించిన చరమ శ్లోకార్థమైన ప్రప
త్తియే మన కుపాయముని తలంచి సంసారదుఃఖములను వదలి చిరకాలము తపస్సు జేసి బొందదగిన
పురుషార్థమును నే నీజన్మముచే యల్పకాలములోనే భగవత్కృపాత్ముడే లభించితిని. ౮.

కడివార్ తణ్ణన్దుత్రాయ్ క్కణ్ణన్దిన్దువర్ పెరుమాళ్*

పడివాన మిఱన్ద పరమన్ పవిత్రరక్షీర్

తెడియార్ నోయ్గళ్ తెడ ప్పడిన్దు కుడైన్దాడి*

అడియే వాయ్మడుత్తు ప్పరుగి క్కళితే నే.

౯.

అ॥ కడి - లేనె, వార్ - కారుమన్న, తణ్ - చల్ల నైన, అమ్ - సుందరమైన, తుత్రాయ్ -
తిరుత్తుత్రాయ్గల వాడును, విణ్దువర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, వానమ్ -
పరమపదమునలియు, పడి - సామ్యము, ఇఱన్ద - లేని, పరమన్ - సర్వోత్కృష్టుడును,
పవిత్రరక్షీర్ - పరమపావనుడైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శీర్ - కల్యాణములయందు,
తెడియార్ - అజ్ఞానాదులచేనిండిన, నోయ్గళ్ - వ్యాధులు, తెడ - నశించునట్లు, పడిన్దు -
సమీపించి, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, అడి - మునిగి, వాయ్మడుత్తు - మిక్కిలిదాహముతో, పరుగి -
పానముజేసి, అడియేన్ - దానుడైననీను, కళితేక్ - సంతోషించితిని.

తా॥ పరమభోగ్యుడును, దేవాధిదేవుడును, పరమపదమందు గూడ తనకు సాటిలేని
పరాత్పరుడును, పరమపావనుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యకల్యాణగుణములనుబ్రీతితో జక్కగానను
భవించి సంతోషించితిని. ౯.

కళిప్పన్దువర్దు మల్ గు ప్పిఱప్పప్పిణిమాప్పిఱ ప్పల్ గు*

ఒలిక్కొణ్ణ శోదియమా యుడన్మాడువ దెప్పగొలో*

తులిక్కిన్దు వానిన్నిలమ్ శుడరాట్రి త్తణ్దెన్దు*

అలిక్కిన్దు మాయప్పిరా నడియార్ గళ్ కుట్రాన్దుయే.

౧౦.

అ॥ కళిప్పన్దు - (చివయములయందు)సంతోషమునున్న, కవర్దుమ్ - దుఃఖమునున్న, అల్ గు -
విడిచి, పిఱప్ప, - జన్మమునున్న, పిణి - వ్యాధినిన్ని, మూర్పు - ముదిమినిన్ని, ఇఱప్ప - మరణ
మునున్న, అల్ గు - వదలి, ఒలిక్కొణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియమాయ్ - తేజోరూప
మయిన దివ్యశరీరముగలవాడనై, తులిక్కిన్దు - వర్షించుచున్న, వాన్ - ఆశనునున్న, ఇన్ని
లమ్ - ఈభూమినిన్ని, అలిక్కిన్దు - రక్షించుచున్న, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, అట్రి - సుదర్శనము
నున్న, తణ్ణ - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, వ్వి - భరించిన, మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన
స్వామియొక్క, అడియార్ గళ్ - దానులయొక్క, కుట్రాన్దు - సముచయము, ఉడక్ -
బద్ధితో, మాడువదు - చేతులు, ఎట్టుగొలో - ఎత్తుతో ?

తా॥ సంసారమందలి నుఖదుఃఖములను జన్మజరామరణాదులను వదలి దివ్యశరీరము గలవాడనై, శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములను ధరించిన సకలలోక రక్షకుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తులయొక్క భాగవతగోష్ఠిలోకేరి పరమావందమును సేసెప్పుడు జొందెదనని. ౧౦.

‡‡ కుఱ్ఱొళ్ళో పేరరక్కా కులమ్మీయ మునిన్దవనై *

కుఱ్ఱొళ్ళో తెన్కురుగూర్ చ్చుడగోపా తెరిన్దురై ల*

కుఱ్ఱొళ్ళో యిరత్తు ల్లివై పత్తు ముడన్పాడి*

కుఱ్ఱొళ్ళో యడియూరుడ న్నూడిని న్నాడుమినే. ౧౧.

అ॥ కుఱ్ఱొళ్ళో - పరివారముహముగల, పేర్ - గొప్పపాడైన, అరక్కా - రావణాసురునియొక్క, కులమ్ - వంశము, వీయ - సళిందునటల, మునిన్దవనై - కోపగించిన సర్వేశ్వరుని, కుఱ్ఱొళ్ళో - శ్రీవైష్ణవసమాహముగల, తెన్ కురుగూర్ - సుందరమైన తిరునగరి నిర్వాహకులైన, శడగోపా - సమ్రాట్వర్లు, తెరిన్దు - పరిశీలించి, ఉరై త్త - సాయించిన, కుఱ్ఱొళ్ళో - తిరువాయ్మొళులయొక్క సమాహముగల, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోకేరిన, ఇన్దవత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉడక - భక్తితోగూడ, పాడి - గానముజేసి, అడియార్ - ఓభాగవతులారా ! కుఱ్ఱొళ్ళోయ్ - ఏకీభవించినవారై, ఉడక - సమరనురై, కూడినిన్దుకలిసియుండి, అడుమిన్ - నృత్యముజేయుడు

తా॥ ఓ భాగవతులారా ! రావణాసురుని సమూలముగా నాశముజేసిన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను బరిశీలించి సమ్రాట్వర్లు సాయించిన యీపదిపాశురములను గానముజేసి నిత్యనూరులయొక్క సమాహములోకేరి యానందించుడని. ౧౧,

అఱ్ఱొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

ఆవతారిక.— ఈతిరువాయ్మొళిలో, అఱ్ఱొర్లు, నిత్యనూరులతోగూడ గలిసియుండి, 'శ్రీయోపతిని యనుభవించు యాశపడినవారై' యది తత్తణమందే లభించకపోవుటచే మిక్కిలి విషాదమునొంది క్షణమాత్రముండలేక తనయవస్థను చెప్పుకొనుటకుగూడ సామర్థ్యములేనివారై యుండగానప్పుడు సమీపమందున్న శ్రీవైష్ణవులు వీరియవస్థను సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించువిధమున + అన్యోపదేశముగ సాయించుచున్నారు.

‡‡ అడియాడి యగబ్బురై న్నిచ్చై

పాడిప్పాడి క్కణ్ణీర్ మల్ గి *ఎఱ్ఱమ్

నాడినాడి నరళిణ్ణా వేన్దు*

వాడి వాడు మివ్వాణుదలే. ౧.

+ తన నొకపిరాట్టిగాను, తనయవస్థనుజెప్పు వారిని యాపిరాట్టికి సఖులుగాను తలంచి చెప్పుట.

అ॥ వాణుదల్ - నుందరముఖముగలఈపె, అడియాడి-సృత్యముజేసి సృత్యముజేసి, అగమ్-
మనస్సు, కరైన్దు - కరిగి, ఇళై- స్వరముతో, పాడిప్పాడి-గానముజేసి గానముజేసి, కణ్ - శ్రే-
ములయందు, నీరమల్ గి - నీళ్లునిండి, ఎజ్జుమ్ - అన్నిదిక్కులలో, నాడినాడి - వెతకివెతకి,
నరకత్తావెట్టు - నరసింహాయని (చెప్పి), వాడివాడుమ్ - వాడివాడిపోవును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈనుందరముఖి నిన్నెడబాసి యుండజాలక నీగుణచేష్టితముల ననుసంధిం-
చి సృత్యముజేసియు, తరువాత ఇందుకుఁ జిత్తలేక దుఃఖించుచు నీగుణములను పాటలుగాపాడియు,
అశ్రితవరతంఁకుండవైన నీవెక్కడున్నావోయని బాష్పపూర్ణంబులైన శ్రేత్రంబులచే నన్నిదిక్కు-
లనుజూచియు, నీవెక్కడను గనుబడనందున మిక్కిలి వాడిబోవుచున్నదని.

వాణుద లిమ్మడవరల్ *ఉమ్మై

క్కాణు మాళై యుల్ నై గిన్టాల్ *విఱల్

వాణ నాయ్రిరన్తోల్ తుణి త్తీర్ *ఉమ్మై

క్కాణ నీరిరక్క మిలీరే.

౨.

అ॥ వాల్ - నుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగల, ఇమ్మడవరల్ - ఈవృద్ధుస్వభావము
గలబాలిక, ఉమ్మై - మిమ్ములను, క్కాణుమాళైయుల్ - సేవించవలయుననియాఁచే, నైగిన్టాల్ -
వాడిపోవుచున్నది, విఱల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిమ్తోల్ -
వెయ్యిభుజములను, తుణి త్తీర్ - ఛేదించినఓస్వామీ! ఉమ్మై - మిమ్ములను, క్కాణ - సేవించుటకు,
నీర్ - మీరు, ఇరక్కమిలీర్ - దయలేనివారై యున్నారు

తా॥ ఓక్రియఃపతి! మీవిరహదుఃఖమును సహించని వృద్ధుస్వభావముగలదై, నామాటను
విని బాలికయైన ఈనుందరముఖి, మీ సేవనుగోరి, అది లభించక దుఃఖించుచున్నది. ఇట్టిభక్తు
రాలయిన యీమెకు సేవసాయించుటకుఁగూడ బాణారివైన నీకు దయలేక పోయినదని.

ఇరక్కమనల్తో డెరియై *

అరక్కుమ్మెగు మొక్కమివల్ *

ఇరక్క మెట్టి రిదత్కెక్ శెయ్గేన్ *

అరక్కనిలజై శెన్ శ్రీరుక్కే.

౩.

అ॥ ఇరక్కమ్ - ఛేదించుచున్న, మనల్తోడు - మనస్సుతో, ఇవల్ - ఈపె, ఎరియై -
అగ్నిసమీపమందున్న, అరక్కుమ్-లక్కతోను, మెక్కుగుమ్ - మయినముతోను, ఒక్కమ్-సద్దు
కురాలైయున్నది. ఇరక్కమెట్టిర్ - మీరుదయనుప్రకాశించజేయనివారై యున్నారు ఇదట్లు-
ఇందునిమిత్తమై, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, ఇలజై - లంకాపురిని, శెన్ శ్రీరుక్కే-నశం
చజేసినమీకు, ఎక్ శెయ్గేన్ - ఏమిజేసెదను.

తా॥ లంకను సమూలముగా నశించజేసిన ఓస్వామీ! మిమ్ములనెడబాసిన యీబాలిక, మీవి
రిహదుఃఖమును సహించక, అగ్నిసమీపమందున్న లక్కవలెనున్న మైనమువలెనున్న కరిగిపోవు
చున్నను, మీశంతమాత్ర మీమెయందు దయరాలేదు, దీనికి నేనేమహాయంబు కల్పించెదని

౩

ఇలక్కై శ్రేష్ఠ వన నే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్

వలక్కోల్ పుళ్ళుయర్ త్తా యెన్నుమ్*ఉళ్ళుమ్

మలక్క వెప్పుయిర్ క్కుమ్*కణ్ణీర్ మిగ

క్కలక్కై కైత్తోమ్మై నిన్దివళే.

౪.

అ॥ ఇవళ - ఈబాలిక, పిన్నుమ్-మఱియు, ఇలక్కై - లంకాపురిని, శ్రేష్ఠ వన - నాశ ముజేసినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. వలక్కోల్ - బలిప్తుండైన, పుళ్ళ-గరుత్మంతుని, ఉయర్ త్తాయ్-ధ్వజముగానెత్తినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును, ఉళ్ళుమ్-మనస్సు, మలక్క - వ్యాకులమగునట్లు, వెమ్-ఉష్ణమైన, ఉయిర్ క్కుమ్ - నిట్టూర్పునుకొడుచును. కణ్ణీర్ - సేత్రజలము, మిగ-మిక్కిలియగునట్లు, కలక్కనిట్టు - వ్యాకులపడియుండి, కైత్తోమ్మై - సేపించును

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక, లంకాపురిని నశింపజేసినవాడా! యనియు, గరుడధ్వజుండా! యనియు నిన్ను పిలిచి, అప్పుడు నీవురాకపోవుటచే వేడివేడిగా నిట్టూర్పులువిడుచుచు నీతిరు నామములు జెప్పటకుగూడ శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీకు వందనంబులిడుచున్నదని.

౪.

ఇవ తిరాప్పగల్ వాయ్ వెరీ ఇ*తన

కువళై యొక్కణ్ణనీర్ కొణ్ణాల్*వణ్ణ

తివళు న్నణ్ణమ్మాయ్ కొడీర్*ఎవ

తవళవణ్ణర్ తగవుగళే.

౫.

అ॥ ఇవళ - ఈబాలిక, తిరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, వాయ్ వెరీ ఇ-వాగుచు, తన - తనయొక్క, కువళై - నల్లకలువపలె, ఒణ్ - సుందరంబులైన, కణ్ణ - సేత్రములయందు, నీర్ కొణ్ణాల్ - బాష్పముగలదైయొనది, వణ్ణ - కుమ్మెడలు, తివళుమ్ - సజ్జరించుచున్న, తవ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయ్-తిరుత్తుమ్మాయ్-మాలను, కొడీర్ - (మారు) ఇవ్వరు, తవళవణ్ణర్ - శుద్ధస్వభావముగలమియుక్క, తగవుగళే - కృప మొదలగుస్వభావములు, ఎన-ఎట్టిది?

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక రాత్రింబగళ్లు మీతిరునామములచెప్పుచు, మీతిరుమేనియందున్న తిరుత్తుమ్మాయ్ మాలయందాశపడి యది లభించక మిక్కిలి దుఃఖించుచున్నను, ఆ తిరుత్తుమ్మాయ్-మాలను మిరివ్వరు. మీదయాగుణంబును సేసేమని పల్లించెదనని.

౫.

తగవుడై యవన నే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్

మిగవిరుమ్బు మ్మిరానెన్నుమ్*ఎన

దగవుయిర్ క్కుముడే యెన్నుమ్*ఉళ్ళుమ్

ఉగవురుగిని న్నుళ్ళుళే.

౬.

అ॥ ఉళ్ళుమ్ - మనస్సు, ఉగ-నశించునటుల, ఉరుగినిన్టు-కరిగియుండి, తగవుడై-యవన-దయాగుణముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును; పిన్నుమ్ - మఱియు, మిగ-మిక్కిలి, విరుమ్బు - ఆశపడుచున్న, పిరా - ఉపకారకుండా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును, ఎనదు - నాయు

క్క, అగవుయిర్ క్కు - లోపలనుండెడితీవునికి, అముదే - అశ్శుతమువంటివాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. ఉళ్ళుళే - ఇట్టియవస్థ యీమె కపారమైయుండును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక మీవిరహముచే మిక్కిలిదుఃఖించుచు, ఓడయాశీలుడా! ఆశ్రీతవ్యామోహముగలవాడా! నాకుభోగ్యభూతుడా! అని యెల్లప్పుడును జెప్పును. ఇదియునుంగాక ఈమెయొక్కయవస్థ వాచామగోచరమైయుండునని. ౭.

ఉళ్ళుళావి యులర్ స్థలర్ స్థ*ఎన
వళ్ళుళే కణ్ణనే యెన్నుమ్*రిన్నుమ్
వెళ్ళునీర్ క్కిడన్దా యెన్నుమ్*ఎన
కళ్ళి తాన్నట్ట వజ్జనై యే.

౭.

ఉళ్ళుళ - హృదయములోపలనున్న, ఆవి - ప్రాణము, ఉలర్ స్థలర్ స్థ - మిక్కిలి వాడిపోయినదై, ఎన - నాకు, వళ్ళుళే - మహాపకారకుడా! కణ్ణనే-శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. పిన్నుమ్ - మఱియు, వెళ్ళునీర్ - సముద్రజలమందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, ఎనకళ్ళి - నాకుతనస్వభావమునుదాచిన ఈబాలిక, తాన్నట్ట-తాననుభవించిన, వజ్జనై - కపటము, (ఇట్టిది).

తా॥ నాకు తనదుఃఖమును దెలియజేయకదాచిన యీకుమార్తె, నీయొక్కగుణచేష్టితములచే మోహింపబడి నిన్నులభించక తనలోపలనుండు ప్రాణమెండిపోవునట్లు దుఃఖించుచు, నాస్వామీ! ఉపకారకుడా! కృష్ణా! శ్రీరాధీనాథా! యని పలుమాలు నీతిరునామములను జెప్పుచున్నది. ౭.

వజ్జనే యెన్నుమ్ కైదొమ్మమ్*తన
నెజ్జమ్ వేవ నెడిదుయిర్ క్కుమ్*విజల్
కజ్జనై వజ్జనై శెయ్దీర్*ఉమ్మై
తజ్జమై నివళే పట్టనవే.

౮.

అ॥ వజ్జనే - వంచకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. కైదొమ్మమ్ - అజ్ఞులిచేయును. తన నెజ్జమ్-తనమనస్సు, వేవ - దహించునట్లు, నెడిదుయిర్ క్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును. విజల్ - బరిష్ఠుడైన, కజ్జనై - కంనుని, వజ్జనై శెయ్దీర్ - కపటముచేసంహరించినస్వామీ! ఉమ్మై-మిమ్ములను, తజ్జమై-రక్షకులని (నమ్మిన), ఇవళే - ఈకుమార్తె, పట్టన-అనుభవించినదుఃఖము, ఏ-ఎట్టిది.

తా॥ కంనుని సంహరించిన ఓస్వామీ! ఈకుమార్తె, నీగుణంబులచే నన్నువంచనజేసినవాడా! యని పిలిచి నీ కజ్జలిజేసి నిన్ను కళ్యాణ చూడకుండ మహాదుఃఖమునొంది నిట్టూర్పువిడుచుచున్నది. ఓస్వామీ! నీవే రక్షకుండవని నమ్మిన ఈమె ఇట్టిదుఃఖము ననుభవించవలసినదే వాయని. ౮.

వట్టపోడెఘ్టపో దటియాల్*వైరై
మట్టలర్ తణ్ణుఘ్టాయెన్నుమ్*శుడర్

వట్టవాయ్ నుదినేమియార్*నుము

దిట్టమెన్ లివ్వేదైక్కె.

౯.

అ॥ వట్టపోదు-అస్తమనకాలమునున్ను, ఎట్టుపోదు-ఉదయకాలమునున్ను, అతియాళ్ - ఎఱిగినదిగాదు. విరై - పరిమళమున్ను, మట్టు - తేనెయు, అలర్ - వ్యాపించియున్ను, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్-తిరుత్తుమ్మాయి, ఎన్నుమ్-అనిజెప్పును. సుడర్-ఉజ్జ్వలమైన, వట్టమ్-గుండ్రమైన, వాయ్-ముఖమునున్ను, నుది - వాడినిన్నిగల, నేమియార్ - సుదర్శనముగలస్వామి! ఇవ్వేదైక్కె-ఈచపలరాలువిషయమై, నుమదు - మియొక్క, ఇట్టమ్ - తలంపు, ఎన్గో - ఏమి

తా॥ చక్రధరుడైన ఓస్వామి! మీసంక్లేషమునుగోరి యితర విషయములను మఱిచి ఉదయాస్తమయములనుగూడ నెఱుంగక మీతిరుమేనియందున్న భోగ్యమైన తిరుత్తుమ్మాయి మాలనేయనుసంధించుచున్న ఈకుమార్తె విషయమై మీరుతలంచిన తలంపేమియో? దానిని మాకు తెలుపుడని

౯.

ఎరైవేదై యిరాప్పగల్*తన

కేట్టి లొణ్ణుణ్ణినీర్ కొణ్ణాళ్*కిళర్

వాట్టవై వేవ విలజై శేన్ ధోర్*ఇవళ్

మాట్టెనో కొన్ఱుమ్ వాట్టెన్నినే.

౧౦.

అ॥ ఏరై - చపలరాలైన, వేదై - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తన-తన యొక్క, కేట్టిర్ - ఒప్పులేని, ఒణ్ - అందమైన, కణ్ణ - సేత్రములనుంచి, నీర్ కొణ్ణాళ్ - బాష్పంబునుస్రవించుజేయుచున్నది. కిళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, వాట్టె - విశ్వరథమును, వేవ - నశించునట్లు, విలజై - లంకను, శేన్ ధోర్ - నశింపజేసినస్వామి! ఇవళ్-ఈమెయొక్క, మాట్టె - జింక సేత్రమువంటి, నోకొన్ఱుమ్-దృష్టియొకటియున్ను, వాట్టెన్నిక - వాడిబోవండునటులజేయుము.

తా॥ మికల్యాణగుణములయందు చాపల్యముబడి నామాటను విననియాబాలిక, తనసేత్రములనుంచి దుఃఖముచే నీళ్లనుబ్రవహింపజేయుచున్నది. లంకైశ్వర్యమును నశింపజేసిన ఓస్వామి! ఈపెసేత్రసౌందర్యమును మాత్రము జెరుపకుడుడుమని.

౧౦.

కూట్టి వాట్టమిల్ పుగట్ వామననై*ఇకై

కూట్టి వణ్ శడగోపన్ శోల్*అమై

పాట్టోరాయిర త్రివ్వుత్తాల్*అడి

శూట్టలాగు మద్దామమే.

౧౧.

అ॥ వాట్టమిల్ - మాలిన్యములేని, పుగట్ - కల్యాణగుణములుగల, వామననై - వామ నుజ్జియుద్దేశించి, వణ్ - ఉదారులైన-శడగోపన్ - నామాత్మశ్వార్లు, ఇకై - గానముతో, కూట్టి-చేర్చి, శోల్ - సాయించిన, అమై - లక్షణములతోనమరియున్న, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, పాట్టు - పాశురములయొక్క, ఆయిరత్తు - వెయ్యింటిలో, ఇవ్వుత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే,

అడి - ఆవామనునియొక్క శ్రీపాదములయందు, అమ్ - నుందరమైన, తామమ్ - మాలికను, కూట్టలాగుమ్ - సమన్వించుటకు శక్యమవును.

తా|| నిర్దుష్టంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీవామనుని విషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన సమ స్తలక్షణయుక్తంబులైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికి భగవత్కైజ్గర్మమనెడిమహాపురుషార్థ మతిసులభముగాలభించునని. ౧౧.

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క విరహముచే దుఃఖాక్రాన్తులైన యాళ్వార్లారనాదముజేయగా, అప్పుడాశబ్దమునుజని, నేను జగద్రక్షకుండైయుండియు వీరిని యీసమయమందు రక్షించకపోతి నేయని పశ్చాత్తాపమునొంది యతిత్వరగావచ్చి సర్వేశ్వరుడు నేవసాయించగా, అప్పుడాసర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణములనున్న, దివ్యాయుధవిద్యభూషణములనున్న సుభవించి తాముబొందిన పురుషార్థమును సాయించుచున్నారు.

ఃః అద్దామ త్తన్నుశెయ్ దెన్నావిశే రన్నానుక్కు*

అద్దామవాళ్ ముడిశె జ్జాళినూ లారముళ*

శెన్దామరై త్తడజ్జణ్ శెజ్గివాయ్ శెజ్గమలమ్*

శెన్దామరై యడిక్కల్ శెమ్మొన్ తిరువుడమ్మ.

౧.

అ|| అమ్ - నుందరమైన, తామత్తు - పరమపదవాసులయందుఁజేయఁదగిన, అన్ను - ప్రీతిని, శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, ఎన్ - నాయొక్క, ఆవి - మనస్సునందు, శేర్ - చేరిన, అమ్మనుక్కు-సామికి, అమ్-నుందరమైన, తామమ్-తిరుత్తమ్మోయిమాల, వాళ్ - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటమున్న, శబ్బ - శ్రీపాశ్చజన్యమున్న, ఆళ్ళి - సుదర్శనమున్న, నూల్ - యజ్ఞోపవీతమున్న, ఆరమ్ - హారమున్న, ఉళ - ప్రకాశించుచున్నది. తడమ్ - వికాలమైన, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువలెనున్నది. శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - ఫలమువలెనున్న, వాయ్-అధరమున్న, శెజ్గమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. అడిగళ్ - శ్రీపాదములున్న, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. తిరువుడమ్మ - దివ్యవిగ్రహము, శెమ్మొన్ - పచ్చనిబంగారమువలెనున్నది.

తా|| పరిశుద్ధులైన నిత్యనూరులయందుఁ జేసెడి ప్రీతినిగుణహీనుడైన నాయందుఁజేసి, ఆసర్వేశ్వరుడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించగా, వానియొక్కశంఖచక్రాది దివ్యాయుధములున్న, కిరీటహారములు మొదలగు దివ్యభూషణములున్న, నేత్రములు మొదలగు దివ్యవయవములున్నయిప్పుడు మిక్కిలిఁ బ్రకాశించుచున్నవని. ౧.

తిరువుడమ్ము వాళశుడర్ శెన్దామరై కళక్కై కమలమ్*

తిరువిడమే మార్వ మయనిడమే కొప్పుళ్ళి.*

ఒరువిడము మెన్దై పెరుమా అరై నేయో*.

ఒరువిడ మొన్దై ని యెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే.

౨.

అ॥ ఒరువిడ మొన్దై - ఒకయవయవముగూడదన్నక, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దానుక్కు - కలిసియున్న, ఎన్దై పెరుమా అరై - నాస్వామికి, తిరువుడమ్ము - దివ్యవిగ్రహము. వాళశుడర్ - మిక్కిలి తేజోరూపముగానున్న, కళ - సేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్న, కై - శ్రీహస్తములు, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్న, మార్వమ్ - పక్షిస్థలము, తిరువిడమ్ - లక్ష్మీకవాసస్థానముగానున్న, కొప్పుళ్ళి - తిరునాళి, అయనిడమ్ - బ్రహ్మకుస్థానముగానున్న, ఒరువిడమ్ - తక్కినయొకయవయవము, అరకై - రుద్రునికి స్థానముగానున్న ఉన్నవి.

తా॥ అనన్యప్రయోజనములైన శ్రీమహాలక్ష్మి మొదలయినవారికిన్ని ప్రయోజనాంతరభరులై యున్నదైన బ్రహ్మరుద్రాదులను వాసస్థానముగానుండేది సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాహృదయము నువాసస్థానముగా స్వీకరించెనని.

౩.

ఎన్నుళ్ కలన్దవళ శెన్దనివాయ్ శెన్దమలమ్*

మిన్నుమ్ శుడర్ మలై క్కు క్కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

మన్ను ముల్లువేల్పులగుమ్ ఎయిల్ భీసుళ*

తన్నుళ్ కలవాద దెప్పొరుళుమ్తా నిల్లైయే.

౩.

అ॥ ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దవళ - కలిసినవాడై, మిన్నుమ్ - ఉజ్జ్వలుడైన. శుడర్ - తేజోరూపమైన, మలైక్కు - పర్వతమువంటిస్వామికి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కనిన్దునువుగల, వాయ్ - అధరము, శెన్దమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది, కళ - సేత్రములున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదములున్న, కై - శ్రీహస్తములున్న, కమలమ్ - పద్మములవలెనున్నవి. మన్నుమ్ - ప్రవాహతోన్ధిరములై, ముల్లు - సంపూర్ణములైన, ఏల్పులగుమ్ - సప్తలోకములున్న, ఎయిల్ భీన్ - ఉదరములో, ఉళ - ఉన్నవి. తన్నుళ్ - తనలో, కలవాద - సంబంధించనిది, ఎప్పొరుళుమ్ తాళ - ఏవస్తువును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సమస్తలోకములకు నాధారభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు నాహృదయమందుఁ బ్రతీకించి మిక్కిలి దివ్యవయవ సౌందర్యముగలవాడై యున్నాడని.

౩.

ఎప్పొరుళుమ్ తానాయ్ మరదగక్కున్ద మొక్కుమ్*

అప్పొరుదై త్తామరై వ్పూ కళ పాదమ్ కై కమలమ్*

ఎప్పొరుదుమ్ నాళిల్లి ఇణ్డాళి యూళిదొలుమ్*

అప్పొరుదై క్కప్పొరు దెన్నారా వముదమే.

౪.

అ॥ ఎప్పొరుదుమ్ - సమస్తక్షణములయందును, ఎన్నుళ్ - సకలదినములయందును, ఎత్తిల్లి - సమస్తసమయములందును, ఎన్నాణ్ - అన్నిసంవత్సరములయందును, ఎప్పుళియుచ్చిళి

ఊమ్ - సమస్తకల్పములయందును, అప్పొమ్మైక్కప్పొమ్మైదు - అప్పటికప్పుడు, ఎన్ - నాకు
అరావముదమ్ - తృప్తిలేని యమృతమువంటివాడును, ఎప్పొరుళుమ్ - సమస్తవస్తువులనున్న,
తానాయ్ - తనకుశరీరముగాఁగల వాడును, మరదగక్కున్ఱ మొక్కుమ్ - మరతకపర్యకిమును
బోలినవాడునైనస్వామియొక్క, కణ్ - శేత్రములు, అప్పొమ్మై - అప్పుడువికసించిన, తామ
రైళ్ళు - తామః పుష్పమువలెనున్నవి. పాదమ్ - తిరుపడికళున్న, కై - శ్రీహస్తములున్న,
అప్పొమ్మైక్కమలమ్ - అప్పుడువికసించిన పద్మమువలెనున్నవి.

తా॥ సద్యోవికసితమైన తామః పుష్పమువలె సతిసుందరంబులైన హస్తపాదాదిదివ్యావయవ
ములుగల సర్వాస్తరాత్మయైన యానంద్యైశ్వరుడు నాకుప్రతిక్షణమున్న అపూర్వమైనయమృతము
వలె భోగ్యభూతుఁడైయున్నాడని. ౪.

ఆరావముదమ్మా యల్లానియుల్ కలన్ద*

కారార్ కరుముగిల్ పోలెన్నమ్మా కణ్ణనుగ్గు*

నేరావాయ్ శెమ్మవళమ్ కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

పేరారి నీణ్మడినాణ్ పిన్ను మిల్లి పలవే.

౫.

అ॥ ఆరావముదమ్మా - తృప్తిలేని యమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడై, అల్ - గుణహీ
నుఁడనైన, (నాయొక్క) అవియుల్ - మనస్సులో, కలన్ద - కలిసియున్నవాఁడై, కార్ - వర్షాకాల
మందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, కరుముగిల్ పోల్ - కాశమేఘమువలెనున్న, ఎన్నుచ్చున్ - నాస్వామి
యైన, కణ్ణనుగ్గు - కృష్ణనియొక్క, వాయ్ - అగరముతో, శెమ్పవళమ్ - ఎఱ్ఱనిపగడము,
నేరా - సమానముగాదు. కణ్ - శేత్రములతోను, పాదమ్ - తిరుపడికళతోను, కై - శ్రీహస్త
ములతోను, కమలమ్ - పద్మము, నేరా - సమానముగాదు, పేర్ - పాదవైన, ఆరమ్ - హార
మున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున్న, నాణ్ - మొలత్రాడున్న, పిన్నుమ్ - (ఇవి
మొదలైన) ఇంకనున్న, ఇల్లి - ఆభరణములు, పల - అసంఖ్యేయములైయున్నవి.

తా॥ సాటిలేనిసౌందర్యమునున్న, అనేకదివ్యాభరణములనున్నగల నీలమేఘవ్యాముఁడైన
శ్రీకృష్ణుడు గుణహీనుఁడనైన నాహృదియమందుఁ బ్రవేశించి సేనంతకాలమునుభవించినను వైచైన
తనయనుభవమందాశనుగలుగఁ జేసిడి పరమానందస్వరూపుఁడైయున్నాడని. ౫.

పలపలవే యాబరణమ్ పేరుమ్ పలపలవే*

పలపలవే శోదివడివు వణ్ణెణ్ణిల్*

పలపల కణ్ణణ్ణ క్కేట్టున్ఱు మొద్దిన్నమ్*

పలపలవే జానముమ్ సామ్మణై మే లాత్కేయో.

౬.

అ॥ సామ్మణైమేలొమ్మ - శేషకాయయొక్క, పణ్ణు - స్వభావములను, ఎణ్ణిల్ - తల
చిగయెడల, ఆబరణమ్ - దివ్యాభరణములు, పలపల - అనేకములైయుండును, పేరుమ్ - తిరు
నామములున్న, పలపల - అనేకములుగానేయుండును. శోది - లేజోరూపమైన, వడివు -
దివ్యవిగ్రహములు, పలపల - అనేకములైయుండును, కణ్ణు చూచియు, ఉణ్ణు - సావజీయు,

శేట్టు - వినియు, ఉల్లై - స్పృశించియు, మోస్తు - అనురాజించియుగలిగిన, ఇన్నమ్ - నుఖము, చలచల - అనేకములుగా నేయుండును, ఇనముమ్ - జ్ఞానములున్ను, చలచల - అనేక ములైయుండును.

తా॥ అనంతములైన తిరునామములనున్ను, దివ్యభూషణములనున్ను, దివ్యగుణములనున్ను దివ్యవిగ్రహములనున్ను, సమస్తేంద్రియములచేగలిగిన జ్ఞాననుభూదులనున్ను గల ఇట్టిపరిపూర్ణుడైన శేషయైన నామననునందుఁ బ్రవేశించి మిక్కిలి యాదరముతో వేంచేసియున్నాఁడని.

పామ్మణై మేల్ పామ్మడలుల్ పల్లి యమర్ న్దదువుమ్*

కామ్మణై తోళ్ పిన్నైక్కా యేఱుడనేళ్ శేర్ న్దదువుమ్*

తేమ్మణై య శోలై మరామరమే థైయ్దదువుమ్*

పూమ్మణై య తణ్ణుఱాయ్ పొన్నుడియ మ్పారేణే.

౨.

అ॥ పూ - అందమైన, పిణ్డై - చేరికగల, తణ్ - చల్లని, తుఱాయ్ - తిరుత్తుఱాయ్ మాలగల, పామ్మ - ఉజ్జ్వలమైన, ముడి - కిరిటముగల, అమ్ - నుందరమైన, పోరేణు - గర్వించి యున్నవృషభమువంటి సర్వేశ్వరుఁడు, పామ్మడలుల్ - పాలసముద్రమందు, పామ్మణై మేల్ - శేషుడగుడివడికమీఁద, పల్లియమర్ న్దదువుమ్ - పవ్వలించినదియు, కామ్మణై - చెదురుతోఁబో లని, తోళ్ - భుజములుగల, పిన్నైక్కాయ్ - నప్పిన్నైప్పిరాట్టికిఁజేరి, పోమ్మై - ఏడువృషభ ములను, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, శేర్ న్దదువుమ్ - సంహరించినదియు, లేన్ - తే నెనున్ను, పణ్డై - కాళులనున్నుగల, శోలై - తోఁపులుగానున్న, మరామరమేళ్ - నాలపుక్షములేడిఁటిని, ఏయ్ దదువుమ్ - కొట్టినదియు, (నానిమి త్తమైయని).

తా॥ పరత్వనూచకమైన తిరుత్తుఱాయ్ మాలతో నలంకరింపఁ బడినదివ్యకిరిటముగల సర్వేశ్వరుఁడు, క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీఁద బవ్వలించినదియు, రామకృష్ణాద్యవతారముల యచో నర్చిన దివ్యచేష్టితములున్ను నన్నానందఁబెట్టుటకై యేర్ప నేసినాఁడని.

పొన్నుడియ మ్పారేణ్ నై యెమ్మానై నాన్ న్దదన్దోళ్*

తన్నుడివొ నిల్లాద తణ్ణుఱాయ్ మాలై యనై*

ఎన్నుడివు కాణాడే యెన్నుళ్ కలన్దానై*

శొన్నుడివు కాణేన్నాన్ శొల్లువ దెకశొల్లరే.

౩.

అ॥ పొన్నుడి - తేజోరూపమైనకిరిటముగల, అన్ - అందమైన, పోరేణ్ నై - యుద్ధనమ ర్థుడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామియు, తడమ్ - గొప్పవైన, నాల్ తోళ్ - నాలుగుభుజములుగలవా డును, తన్ - తనమహిమకు, ముడివాన్ నిల్లాద - ఏవిధమైననాశములేనివాఁడును, తణ్ తుఱాయ్ మాలైయనై - చల్లనితిరుత్తుఱాయ్ మాలా లవాఁడును, ఎన్ - నాదోషముయొక్క, ముడివు - అంత మును, కాణాడే - చూడక, ఎన్నుళ్ - నాయందు, కలన్దానై - కలిసినవాఁడునైనక్రియఃపరిని, నాన్ - నేను, శొల్ ముడివు - ఐష్టిముగించెడివిధమును, కాణేన్ - ఎఱుంగలేను, శొల్లువదు - చెప్పేదివిధము, ఎన్ - ఏది, శొల్లరే - చెప్పుడు.

తా॥ సంపూర్ణముగా చెప్పుటకును తలచుటకు నశకళంబులైన దివ్యగుణవిగ్రహస్వరూపములుగలవాడై, అపరిమితదోషయుక్తుడైన నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌశీల్యగుణమును, ఇంతయని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పెడివిధము నాకగోచరంబైయున్నది. ఓచేతనులారా! అవిధంబు మీకుఁ దెలిసియున్నయెడల జెప్పఁడని, ౮.

శొల్లి గెన్నమ్మానై యెన్నావి యావిదనై *

ఎల్లెయిల్ శీ రెన్నరుమాణిక్క చ్చుడరై *

నల్లవముదమ్ పెఱిఱ్ఱరియ వీడుమాయ్ *

అల్లిమల ర్విరై యొ త్తాణల్ల న్నెణ్ణల నే.

౯.

అ॥ ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియు, ఎన్నావి - నాయాత్మకు, అవిదనై - అంతరాత్మయు, ఎల్లెయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, ఎన్ కరమాణిక్కచ్చుడరై - నాకు సీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న జ్యోతిస్వరూపుఁడనైన క్రియఃపతిని, శొల్లిర్ - చెప్పుడు. (ఆసర్వేశ్వరుఁడు) నల్ల - విలక్షణమైన, అముదమ్ - అమృతముపంటివాఁడును, పెఱిఱ్ఱ - పొందుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, వీడుమాయ్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, అల్లిమల - తామరపుష్పముందలి, విరై - పరిమళముతో, బిత్తు - ఒప్పియున్నవాఁడును, ఆణ్ణల్ - ఇతరపురుషులవలెగానివాఁడును, పెణ్ణల్ - స్త్రీలవలెగానివాఁడునైయున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైయున్న వాఁడుగనుక వానికేవలమైన ఉపమానముగాదు. ఓశీవైష్ణవులారా! మాకుస్వామియై నాకంతరాత్మయైన అట్టి క్రియఃపతియొక్క మితిలేని కల్యాణగుణంబులను మీరందరు నేకేభవించి స్తోత్రముజేయుఁడని. ౯.

ఆణ్ణల్ల న్నెణ్ణల్ల నల్లావలియుమల్ల * *

కాణలుమాగా నుళనల్లనిల్లెయల్ల * *

పేణుక్కోల్ పేణు మురువాగు మల్ల నుమామ్ *

కోణై పెరిదుడై తైమ్మొమ్మానై కూఱుదలే.

౧౦.

అ॥ ఆణ్ణల్ - ఇతరపురుషులవలెగానివాఁడును, పెణ్ణల్ - స్త్రీకానివాఁడును, అల్లా - ఏప్రయోజనమునకుఁదగని, అలియుమల్లన్ - నపుంసకుఁడునుగానివాఁడును, కాణలుమ్ - చూచుటకున్న, ఆగాన్ - కనుపడనివాఁడును, ఉళనల్లల్ - (శత్రువులకు) ఉన్నవాఁడుగానివాఁడును, ఇల్లెయల్లల్ - (భక్తులకు) లేనివాఁడుగానివాఁడును, పేణుక్కోల్ - అశ్రులూళిబడినయెడల, పేణుమ్ - (వారు) ఆదరించిన, ఉరువాగుమ్ - విగ్రహముగలవాఁడును, అల్లనుమామ్ - అభక్తులకట్టివాఁడుగానివాఁడునైన, ఎప్పెమ్మానై - నాస్వామిని, కూఱుదలే - చెప్పదలంచినయెడల, పెరిదు - మిక్కిలి, కోణైయుడైత్తు - ప్రయాసముగానుండును.

తా॥ స్త్రీపున్న పుంసకములు మొదలగు సమస్తవస్తువిలక్షణంబును, బాహ్యోన్దియములకగోచరుఁడును, భక్తులకతినులభుండును, అభక్తులకు మిక్కిలి దుర్లభుండును, భక్తులుగోరినయవతారములను బరిగ్రహించువాఁడునైన క్రియఃపతియొక్క మహిమను జెప్పుట మిక్కిలిప్రయాసంబు.

కూణుదల్వాన్టారా క్కుడక్కుత్త వమ్మానై *

కూణుదలే మేని క్కురుగూర్ చ్చడగోపణ*

కూటిసవన్దావి యోరాయ్రిళ్ళు శిష్టత్తమ్*

కూణుదల్ వల్లా రుళరేల్ కూడువర్ వై గున్దమే.

౧౧.

అ॥ ఒన్దు - ఒకగుణమును, కూణుదల్ - చెప్పినను, ఆరా - సమాప్తముగాని, క్కుడక్కుత్త - కుంభస్పర్శము మొదలగు సౌశీల్యాదిగుణములుగలవాడైన, అమ్మానై - స్వామిని, కూణుదల్ - చెప్పుటకై, మేని - ఉద్యోగించి, కురుగూర్ చ్చడగోపణ - కురుకాపురికధిపతియైన నమ్మాత్వార్లు, కూటిన - సాయించిన, అన్దాది - పూర్వపాశురమందంతమందున్న పదమునాదిగాఁగల, ఓర్ - చిలక్షణమైన, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తమ్ - ఈపదిపాశురములనున్న, కూణుదల్ వల్లార్ - అనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు, ఉళరేల్ - ఉన్నయెడల, వై గున్దమ్ - పరమపదమును, కూడువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఎంతకాలముసంధించినను సమాప్తముగాని సౌశీల్యాదిగుణములుగల సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి యీతిరువాయ్మొళి ననుసంధించువారు మోక్షమునొంది నిత్యనూరులతోనే భవించియుందురని

౧౧.

ఆ త్త్వార్ తిరు వడిగ శేళరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

౬.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తనతోసంల్లపించి యానందించు విధమును సాయించుచున్నారు.

వై గున్దామణివణ్ణనే యెన్వల్లా త్తిరుక్కుఱళా వెన్నుళ్ మన్ని *

వై గుమ్మవై గల్ దోలు మముదాయవానేతే*

శేయ్ గున్దావరున్దీమై యున్నడియార్ క్కుత్తీర్ త్తతురర్ క్కుట్టైగల్

శేయ్ కున్దా*ఉన్దైనాళ విడిత్తేనాళ్ శిక్కనవే.

౧.

అ॥ వై గున్దా - ఓక్రివైకుంతవానీ! మణివణ్ణనే - మాణిక్యమువంటి చల్లనివృథాపముగల వాడా! ఎళ - (వాకుసేవసాయించిన) పొల్లా - *అందములేని, తిరుక్కుఱళా - త్రివాకునుండా! వై గుమ్ - నడుచుచున్న, వై గల్ దోలుమ్ - కాలమంతయు, ఎన్నుళ్ - నాయుడు, మన్ని - అమరియుండిన, అముదాయ - అమృతమువంటివాఁడా! వానేతే - నిత్యనూరినిర్వాహకుఁడా! శేయ్ గుమ్ - చేయబడినవియు, తావరుమ్ - విడుపుటకళకళంబులునైన, ఉన్నడియార్ క్కు - శి

*వామనునియొక్కరూపము అందమైనది అన్నయెడల గృహస్థిదోషమువచ్చునని అందము లేనిదని సాయించిరి.

దానులయొక్క, తీమై - పాపములను, తీర్తు - తీర్చి, తీమెగళ్ - ఆపాపములను, అశురర్క్కు - అనురలయందు, శెయ్ - పోవునట్లుచేసిన, కున్దా - కరికుడుండా! నాళ్ - నేను, ఉన్నై-నిన్ను, శిక్కెన - దృఢముగా, పిడతై - ఆశ్రయించిని, కొళ్ - అంగీకరించుము.

తా|| పరమసుందరుడవై, మిక్కిలి భోగ్యుడవైన ఓరియోపతి! ఆశ్రయపాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల పరమపాపనుడా! నిన్నుదృఢముగా నాశ్రయించినానని నమ్మి నన్ను స్వీకరింపుమని.

శిక్కెన చ్చిటిదోరిడము మ్మొప్పడా త్తన్న శ్శే*ఉలగుగళ్

ఒక్కవేమ్మిడ్డి ప్పుగున్దా ప్పుగున్దట్టి*

మిక్కిళానవెళ్ళుచ్చడర్విళక్కాయ్ త్తుళక్కల్ మ్ముదమాయ్*ఎఱ్ఱమ్

పక్కనోక్కటియా నెన్దైన్దామరై క్కణ్ణనే.

౨.

అ|| ఓరిడమున్ - ఒక దేశమునున్న, శిటిదు - అల్పమైన, మ్మొప్పడా - విడువకుండ, ఉలగుగళ్ - లోకములను, తన్న శ్శే-తనలో, ఒక్కవే-ఒక్క, ప్పుడే, మ్మిడ్డి-ఆరగించి, (ఉంచి) శిక్కెన - దృఢముగా, పుగున్దా - (నాలోపల) ప్రవేశించినాడు. పుగున్దట్టి* (ప్రవేశించినతరువాత, మిక్కి - మిక్కిలి, ఖానవెళ్ళున్ - జ్ఞానపూర్తియనెడి, కుడర్ - తేజస్సుగల, విళక్కాయ్ - జ్యోతిస్వరూపుడై, తుళక్క* (భయోన్యంబైన) కవము, అల్ మ్ము - లేనివాడై, అముదమాయ్ - అమృతమపంటివాడై, ఎక్ - నాయందు, (ప్రసరించుచున్న) వైమ్ - సుందరమైన, తామరై - తామరపుష్పములపంటి, క్కణ్ణన్ - శ్రేష్ఠముగలసర్వేశ్వరుడు, ఎఱ్ఱమ్ - ఎక్కడనున్న, పక్కమ్ - పార్శ్వమందు, నోక్క - చూచుటకు, అటియా - ఎఱుంగనివాడై యున్నాడు.

తా|| జగద్రక్షణము మొదలగు నితరవ్యాపారములను నొకప్పుడే సవరించి చరాశులేక యతిప్రేమచే నాహృదయగతుడైన సర్వేశ్వరుడు తనపార్శ్వమందుపచారంబులు సల్పుచున్న శ్రీభూనీశాద దివ్యమహిమలనుగూడ కన్నెత్తిచూడడని.

౩.

తామరై క్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్తలై మగనై *తుమ్మాయ్విరై

పూమరువుకణ్ణి యెమ్మిరానై ప్పొన్నలైయై*

నామరువి నన్దెత్తియుళ్ళివణ్ణి నామగిన్దాడ*నావల్

పామరువినిక్కత్తనై పాన్దెయ్ వళ్ళలే.

3.

అ|| తామరై క్కణ్ణనై - కమలశ్రేణుడును, పరవుమ్ - స్తోత్రముకేసెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యమూరుటకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడును, విరై - పరిమళమున్న, పూ - పుష్పమున్న, మరువు - అమరియున్న, తుమ్మాయ్ క్కణ్ణి - తిరుమ్మొత్తయిహలగల, ఎమ్మిరానై - మాస్వామియును, పొన్నలైయై - బంగారుకొండవలె పెరిగియు ఉజ్జ్వలండునై శ్రియోపతిని, నామ్ - మనము,

*అమ్మొర్లు తననువిడిచిపోదురాయ్ మాయని సర్వేశ్వరుడు భయపడియుండును. ఆభయమిప్పుడు లేదనుట.

మరువి - చేరి, నన్దు - చక్కగా, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి, ఉల్లి - ధ్యానించి, వణ్ణి - నేనించి, నామ్ - మనము, మగిల్లన్దు - ఆనందించి, ఆడ - సృత్యముజేయునట్లు, నా - నాలుకయందు, అలర్ - పరవియున్న, పా - పాటలు, మరువి - (మాయందు) చేరి, నిన్దు - నిలుచునటుల, తన్దు - శృపజేసి, పాన్దు - స్వభావముగల క్రియఃపతియే, వళ్ళల్-ఓదార్యగుణముగలవాడను.

తా॥ మనోవాక్క్యములచే తననాశ్రయించుజేసుకొని మనముసంతోషించుజేసిన సర్వేశ్వరుడే తనమంగళాకాశనమునగు దగిన కవిత్యమును మనకొసంగిన పరమోదారుడని. 3.

వళ్ళలే మదుశూదనా వెన్మరదగమలై యేఁఉన్దె నిన్దె

న్దోగల్ తన్దు వెన్దా యున్దె యెజ్జనమ్ విడుగే *

వెళ్ళమేపురై నిన్దుగల్ కుడె న్దాడిప్పాడి క్క-ళిత్తుగన్దుగన్దు *

ఉళ్ళనోయగళెల్లామ్ తుర న్దుయ్ న్దుపోన్దిరున్దే.

౪.

అ॥ వళ్ళలే - ఉదారుడా! మదుశూదనా - మధువనెడివిరోధిని సంహరించినవాడా! ఎన్మరదగమలైయే - మరకతపర్వతమువలె నాకనేవసాయించినవాడా! ఉన్దె - నిన్ను, నిన్దెన్దు - అనుసంధించి, ఎళ్గల్ - ఇతరవిషయములనుత్యజించెడిస్వభావమును, తన్దు - ఇచ్చిన, ఎన్దాయ్ - స్వామీ! వెళ్ళమేపురై - సముద్రమునంటి. నిన్ - నీయొక్క, పుగల్ - గుణములను, కుడెన్దు - ప్రవేశించి, ఆడి - సృత్యముజేసి, పాడి - గానముజేసి, కళిన్దు - సంతోషించి, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిప్రీతిగలవాడనైయుండి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సునందలి, నోయగళెల్లామ్ - వ్యాధులన్నిటిని తురన్దు - విడిచి, ఉయ్ న్దు - ఉజ్జీవించి, పోన్దు - సంసారలనువదలి, ఇరున్దు - భయములేని వాడనైయుండి, ఉన్దె - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, విడుగే - విడిచెదను.

తా॥ నాకీతరవిషయములయందు నైరాగ్యముగలుగుజేసినయత్కుదారుడనైన ఓస్వామీ! నీయొక్కయసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబుల ననుభవించి యహంకారముమమకారము మొదలగు దోషములనుబరిత్యజించి నిర్భయింపజేయున్న సేనిప్పడు నిన్నెటులవిడిచెదనని. ౪.

ఉయ్ న్దుపోన్దులప్పిలాద వెన్దిన్దె గళె నాళమ్ శెయ్దు * ఉన

దన్దుమిలడిమై యడెన్దే నిడువేనో *

విన్దుపెన్దై యాడరవన్దై మేవి ప్పాన్కుడల్ యోగనిత్తిరై *

శిన్దై శెయ్దవెన్దా యున్దె చిన్దై శెయ్దు శెయ్దే.

౫.

అ॥ పాన్కుడల్ - పాలసముద్రమందలి, విన్దు - విదుప్రకారంబునై, పై - విశాలమునై యున్న, తరై - శిరస్సులుగల, ఆడు - ఆశుచున్న, అరవన్దై - శేషశయ్యమీద, మేవి - అమరికతోఁబ వ్యసించియుండి, యోగనిత్తిరై - నిద్రయనెడిజగద్రక్షణోపాయమును, శిన్దై శెయ్ద - ధ్యానించుచున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! ఉన్దె - నిన్ను, శిన్దై శెయ్దు శెయ్దు - ఎల్లప్పుడునుధ్యానించి, ఉయ్ న్దు - ఉజ్జీవించి, పోన్దు - సంసారలనువదలి, ఉలప్పిలాద - అంతములేని, వెన్దుక్రూరన్దు, తి - అగ్నివలెవ్యసించుచున్న, ఎళ్ - నామొక్క, విన్దెగళె - పాదములను, నాళమ్ శెయ్దు.

వశించేసి, ఉనదు - నీయొక్క, అస్తమిల్ - అంతములేని, అడిమై - కంకర్యములను, అడైన్దే పొందినసేను, విడువేనో - విడుచుచునా ?

తా॥ క్షీరాబ్ధియందు శేషకాయయై జగద్రక్షుణవిధంబుల నాలోచించుచున్న ఓక్రియః పతి! నిన్నునవరతముధ్యానించి నాపాపములను బోగొట్టుకొని నీయొక్క సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న సేను నిన్నిక నెటుల విడిచెదనని. ౫.

ఉన్నై చ్చిన్నై శెయ్దు శెయ్దు న్నెడుమామొట్టి యిన్నై పాడియాడి*ఎ

మున్నై త్తివినై గల్ ముట్టు వేరరిన్దన* యా*

ఉన్నై చ్చిన్నై యినాలిగల్దన్ద విరణియ నగల్ మార్వజ్జీణ*ఎ

మున్నైక్కోళరియే ముడియాదదెన్నెనక్కే.

౬.

అ॥ ఉన్నై - నిన్ను, శిన్నై శెయ్దు శెయ్దు - ఎల్లప్పుడును ధ్యానించి, నెడుగొప్పదై, ఉక్ - నీవిషయమయిన, మొట్టి - తిరువాయ్ మొట్టిని, మాళ్ళాప్పుమైన, ఇన్నై - రాగముతో, పాడి పాటలగాపాడి, అడి - సృత్యముజేసి, ఎక్ - నాయొక్క, మున్నై - అనాదియైన, తివినైగల్ - పాపములను, ముట్టు - సంపూర్ణముగా, యా* - సేను, వేరరిన్దన* - సమాలముగాబోగొట్టితిని. ఉన్నై - నిన్ను, శిన్నై యినాల్ - మనస్సునో, ఇగల్దన్ద - అనాదరించిన, విరణియన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, అగల్ - వికాలమైన, మార్వమ్ - వక్షస్థలమును, క్కీణ - చీల్చినవాడనై, ఎక్ నాకు (సమానుడైన ప్రహ్లాదునియొక్క,) మున్నై - ఎదురుగా, (సేవసాయించిన) కోళ్ - తేజస్సుగల, అరియే - ఓనరసింహ! ఎనక్కు - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎక్ - ఎది.

తా॥ నిన్ను మనస్సారనిందించిన హిరణ్యాసురుని సంహరించిన ఓనరసింహస్వామి! ఆశ్రీతపక్షపాతుడైన నిన్నుధ్యానించి మంగళాశాసనముజేసి నాపాపములను సమాలముగా బోగొట్టుకున్న నాకసాధ్యమైన దేమున్నదిని, ౬.

ముడియాదదెన్నెనక్కేలిని ముట్టువేల్పులగు ముణ్ణాన్*ఉగన్దవ

న్దదియేనుల్ పుగున్దనగల్వను మల్లనిని*

శెడియార్ నోయ్గల్లామ్ తురన్దెమర్క్కిట్ మే లెట్ట పిఱప్పమ్*

విడియా వెన్నరగత్తెనుమ్ శేర్దల్ మాటిసరే.

౭.

అ॥ ఏల్లులగుమ్ - సప్తలోకములను, ముట్టు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణా* - ఆరిగించిన సర్వేశ్వరుడు, ఉగన్ద - ప్రీతిగలవాడై, అడియే* - నాయొక్క, ఉళ్ - మనఃస్పృహనందు, వన్ద - పచ్చి, పుగున్దా* - ప్రవేశించెను, ఇని - ఇకమీద, అగల్వనుమ్ల* - విడిచిబోవువాడునుగాడు, క్కీట్ - క్రిందనున్న, మేల్ - పైననున్న, ఎల్లుపిఱప్పమ్ - ఏడుజన్మములయందుండెడి, ఎమర్ - నాసంబంధులు, శెడియార్ - చెట్టుపలెనున్న పాపములచేగలిగిన, నోయ్గల్లామ్ - దుఃఖములన్నిటినిన్ని, తురన్ద - బోగొట్టి, విడియా - అస్తమిలేని, వెమ్ - త్రూరమైన, నరగత్తు - నరకమందు, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శేర్దల్ - పొందుటను, మాటిసర్ - తిప్పుకొని, ఇని - ఇకమీద, ఎనక్కేల్ - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎక్ - ఏమియున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్ను విడువకుండ నాయందుఁ బ్రవేశించియుండి, నాతోఁజేరిన వారం దరియొక్క యు దుఃఖములను బోగొట్టి వారినుద్ధరించుచుండగా, ఇక నా సాధ్యమైన దేమున్నదని

మాటిమాటి వృలపిఱపుమిప్పిఱ న్దడియె యడై న్దెళ్ళ న్దేటి*

ఈటిలిన్పత్తిరువెళ్ళమ్ యానూన్గిన్

పాటిప్పాటి యశురర్ దమ్ పల్ న్నూజ్జల్ నీతెమ్ పాయపఱవై యె

న్దేటి వీల్ బీరున్దా యున్నై యెచ్చల్ నీక్కేలెన్దాయ్.

౪

అ॥ పలపిఱప్పమ్ - (దేవమున ప్యాది) అనేక జన్మములయందు, మాటిమాటిపిఱప్ప - మారి మారిపుట్టుచు, అడియె - నీశ్రీపాదములను, అడైన్ద-పొంది, ఉళ్ళమ్ తేటి-నిర్మలదిత్తుండనై, ఈటిర్ అంతములేని, ఇన్నమ్ - ఆనందమనెడి, ఇరువెళ్ళమ్ - పెద్దసముద్రమునందు, యాన్ - నేను, మూన్ గిన్ - మునిగితిని, అశుర్ గల్ - అనురులయొక్క, పల్ - అనేకవిధములైన, కుమ్మా జ్జల్ - సమాహములను, పాటిప్పాటి-తుండుతుండుగాఁజేసి, నీతెమ్-భూళియగునట్లు, పాయ-శత్రునైనవందుఁదొరఁడుచున్న, ఒన్ద - విలక్షణమండైన, పఱవై - గరుత్మంతునిమీఁద, వీణు - తనమహిమప్రకాశించునట్లు, వీటియిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామి! ఉన్నై, నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నాహృదయములోనుండి, నీక్కేల్ - తొలగింపఁజేయవలదు,

తా॥ శత్రువులనుసంహరించెడి స్వభావముగల గరుత్మంతునిమీఁద తనపరత్వమువోచునటుల వేంచేసియున్న ఓక్రియఃపతి! నేను రెక్కలేనిజన్మములనెత్తిన వరుస నీమనుష్యజన్మమునెత్తి నీయొక్కనిచ్చేతుక కటాక్షముచే నీతిరుపడికళయందుఁజేరి సకలదుఃఖములను విడిచి పరమానంద భరితుడనైతివని

ఎన్దాయ్ తణ్ తిరువేళ్ళడత్తుల్ నిన్దా యిలన్దై శెల్ న్దాయ్*మరామరమ్

పైన్దాళ్ళేరువ వొరువాళిళ్ త్తె విల్లా*

కొన్దార్ తణ్దన్దమ్మాయినా యముదే యున్నై యెన్నుళ్ళే కుత్తైత్తవెమ్

మైన్దా*వానేతే యినియెచ్చ పొగిన్దదే.

౫

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! తణ్ - చల్లని, తిరువేళ్ళడత్తుల్ - వేంకటాద్రియందు, నిన్దాయ్ వేంచేసియున్నవాడా! ఇలన్దై - లంకాపురిని, శెల్ న్దాయ్ - నశింపఁజేసినవాడా! పై - వికాలమైన, తాళ్ - మొదలుగల, మరామరమ్ - సాలపుక్షములయొక్క, వీల్ - ఏడించిన, ఉరువ - రంధ్రముబడునట్లు, ఒరువాళి - ఒక బాణమును, కొత్త - ఎక్కువపెట్టబడిన, విల్లా - భనుస్సుగల ఓదాశరథి! కొన్ద - కొత్తులచే, ఆర్ - నిండియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్-నుందరమైన, కుమ్మాయినాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిగలక్రియఃపతి! అముదే - భోగ్యభూతుండా! ఉన్నై-నిన్ను, ఎన్నుళ్ళే నాలోపల, కుత్తైత్త - ఏకీభవింపఁజేసిన, ఎమ్మైన్దా - పరమనుందరుండా! వానేతే - నిత్యమూరి నిర్వాహకుండా! ఇని - ఇఁకను, ఎచ్చు - ఎక్కడికి, పొగిన్దదు - పోబోవుచున్నావు.

తా॥ తిరుమలయందుపచ్చి వేంచేసియుండియు, అనేకదివ్యావతారంబులెత్తియున్న దివ్య చేష్టితములను నాకనుభవంబుఁజేయించియు, నన్నుదామనిగాఁజేసికొని నాహృదయమందింత వఱకువలించక వేంచేసియున్న ఓక్రియఃపతి! ఇక నన్నువిడిచిపోవుట నీకు కళ్యణముకాదని.

పోగిన్ఱ కాలజ్జల్ పోయకాలజ్జల్ పోగుకాలజ్జల్ *తాయ్తనైయుయి

రాగిన్ఱ యునై నానడైన్ఱ న్విడువేనో*

పోగిన్ఱ తోల్ పుగళ్ మూవులగుక్కుమ్ నాదనే పరమా*తణ్ణేజ్జడ

మేగిన్ఱాయ్ తణ్ణుమ్మాయ్విగై నాఱు కణ్ణియనే.

౧౦

అ॥ పోగిన్ఱ కాలజ్జల్ - వర్తమానకాలమందును, పోయకాలజ్జల్ - భూతకాలమందును, పోగుకాలజ్జల్ - భవిష్యత్కాలమందును, తాయ్తనైయుయి రాగిన్ఱాయ్ - (నాకు) తల్లితండ్రులవలెనున్న ఆత్మవలెనున్నను ఓస్సామీ! పోగిన్ఱ - వ్యాపించియున్న, తోల్ - అనాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడై, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నాదనే - నాథుడా! పరమా - మిక్కిలిమహిమగలవాడా, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తులసియొక్క, విరై - పరిమళము, నాఱు - పరిమళించుచున్న, కణ్ణియనే - తిరుమాలగలక్రియఃపతీ! ఉన్నై - నిన్ను, అడైన్ఱే - పొందినవాడనైన, నాన్ - నేను, విడువేనో - విడిచెదనా?

తా॥ సర్వకాలములందును నాకుసర్వవిధరక్షితుడనై వేంకటాచలమునందిప్పుడు వేంచేసియున్న సకలలోకేశ్వరుడనైన ఓక్రియఃపతీ! నిన్నాశ్రయించి నీభోగ్యతయందు మగ్నుడనై యున్న నేను నిన్ను వదిలి యుండజాలనని.

౧౦.

కణ్ణి తణ్ణుమ్మాయ్ముడి క్కమలన్ఱడమ్మెరుమ్

కణ్ణనై *పుగళ్ సణ్ణి త్తెక్కరుదుగూర్ చ్చడగోమ్ మాఱ్కళొన్న*

ఎణ్ణిల్ శోర్వీలన్దాది యాయ్రిత్తు ఛ్చిన్ఱై యుమోర్ పత్తిన్ఱై యుదుమ్*

పణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవన్ తమరే.

౧౧

అ॥ కణ్ణి - మాలగాగట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమత్తుమ్మాయ్ - సుందరమైనతిరుత్తుమ్మాయ్మాలచే నలంకరింపబడిన, ముడి - కిరీటమునున్న, కమమ్ - ఐద్యమువలె, తడమ్ - విశ్రాంతి, పెరుమ్-పాడనైన, కణ్ణనై - సేత్రమునున్న గల సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను నణ్ణి - అనుభవించి, త్తె - సుందరమైన, తురుగూర్ - తిరునగరికథిపతియైన, మాఱ్క - శత్రువులనునిరసించెడి, శడగోమ్ - సమాప్తమైన, ఎణ్ణిల్ - భగవదభిప్రాయమందు, శోర్వీల్ - (ఒకటియు) తగ్గక, శొన్న - సాయించిన, అన్దాది - అన్దాదిరూపమైయున్న, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒర్ - అద్వితీయమైన, ఇన్ఱై చ్చత్తుమ్ - ఈవదిపాశురములను, ఇన్ఱైయుదుమ్ - స్వరముతోఁగూడ, పణ్ణిల్ - గానమందు, పాడవల్లారవర్ - పాడెడివారు, కేశవన్ తమరే - సర్వేశ్వరునికి భక్తులగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపగుణవిభూత్యాదులనుయథావత్తుగా సమాప్తమైననుభవించి, తమరనుభవించినవిభముగ సాయించిన ఈతిరువాయ్మొళిని స్వరయుక్తముగా గానము చేయువారు క్రియఃపతీకి భక్తులగుదురని.

౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తననుద్ధరించినదియేగాక తనతోఁ జేరినవారందరిని యుద్ధరించగా, వానికి తనయందున్నయట్టి ప్రీతినిజూచి సత్తువులై వానియొక్క శేషవాది ద్వాదశనామముల ననుసంధించుచున్నారు,

॥ కేశవన్తమర్ కీర్తమేలెమ రేధ్రెఱ్ఱుపిఱప్పమ్*

మాళదిరిదు పెల్లెరు నమ్ముడై వాఱ్వు వాయ్క్కిన్ఱ వా*

ఈశనె కరుమాణిక్క మేళెళ్ళోలక్కణ్ణా విణ్ణో

నాయగన్*ఎమ్మిరానెమ్మా న్నారాయణనాలే.

౧.

అ॥ ఈశ - సర్వేశ్వరుడై, ఎన్ - నాకునేపసాయించిన, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్కమువంటికాన్నిగలవాడై, ఎన్ - నన్ను, (వశపఱచుకొనిన,) తెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలమ్ - నుందరమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడై, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, నాయగన్ - నాథుడై, ఎమ్మిరాన్ - నాకుపకారకుడై, ఎమ్మాన్ - నాస్వామియైన, నారాయణనాలే - శ్రీమన్నారాయణునిచే, కీర్త - క్రిందయు, మేల్ - పైనయు. (ఉన్న) ఏధ్రెఱ్ఱుపిఱప్పమ్-ఏడేడుపురుషులైన, ఎమర్ - నాతోఁజేరినవారు, కేశవన్తమర్ - శ్రీయఃపతికి భక్తులయిరి. ఇగు - ఈ, మా - గొప్ప, శదిన్ - అతిశయమును, పెల్లెరు - పొంది, నమ్ముడై - మనయొక్క, వాఱ్వు-శ్రీవైష్ణవసంపత్తు వాయ్క్కిన్ఱ - నృద్ధియయ్యెడిప్రకారము, ఆ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఏదోయొకపిఱ్ఱముగా నాతోసంబంధించినవారందరును నిర్మలముగా భగవత్కృపాక్షమునోడి భగవద్భక్తులైరి. నాసంబంధులకుఁగూడ నిట్టిమహదైశ్వర్యమునకుఁగారణమైన నాయొక్క శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ఇంతయని జెప్పుటకు శక్యంబగునాయని

౧.

నారణన్ ముఱ్ఱువేఱులగుక్కుమ్ నాదన్ వేదమయన్*

కారణమ్ కిరిన్ఱై కరుమ మివై ముదల్వ న్నెనై*

శీరణజ్జమరర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొమ్మడే త్తనిన్ఱు*

వారణత్తై మరుప్పొళిత్త పిరా నెన్ మాదవనే.

౨.

అ॥ నారణన్ - నారాయణశబ్దనాన్యడై, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణములైన, ఏఱ్ఱులగుక్కుమ్ - సప్తలోకములకున్న, నాదన్ - స్వామియై, వేదమయన్ - వేదమందుఁబ్రధానప్రతిపాద్యుడై, కారణమ్ - క్రియలకు సాధనంబులును, (అనఁగా నెయ్యి మొదలైనవి) కిరిన్ఱై - క్రియలును, (అనఁగా యాగము మొదలైనవి) కరుమమ్ - క్రియలయొక్క ఫలములును, (అనఁగా స్వర్గము మొదలైనవి) ఇవై - వీనికి, ముదల్వన్ - కారణభూతుఁడును, శీర్ - దివ్యగుణములుగల, అణజ్జు - ప్రకృతినంబంగమలేని, అమరర్ - నిత్యనూరులును, పిఱర్ - తక్కినముఱులు మొదలగు, పలరుమ్ - అందరును, తొమ్మడు - ఆశ్రయించి, ఏత్త - స్తుతించునటుల, నిన్ఱు - ఉండి, వారణత్తై - కువలయాపీడమనెడియేనుఁగుయొక్క, మరుప్ప - దస్తమును, ఒళిత్త - విఠించిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునులైన, ఎన్ - నాయొక్క, మాదవన్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్ఱై - నాస్వామి.

తా॥ సకలలోకేశ్వరుడై యాగముమొదలగు కార్యములనుజేయించువాడై, స్వర్గము మొదలగు సమస్తఫలములనిచ్చువాడై, ఇట్టిసకలపదార్థములకును నిర్వాహకుడై, జ్ఞానానందము మొదలగు సమస్తగుణములుగల నిత్యమూరులచే నాశ్రయింపబడినవాడై, కృష్ణావతారమైతి కువలయాపీడమును సంహరించినవాడై, ఇట్లుసకలవేదప్రతిపాద్యుడై, శ్రీయఃపతియైన శ్రీమన్నారాయణుడై నన్నేలినవాడని

మాదవన్వచేకో దైన్యైని యిప్పొట్టదు*

యాదవన్దళుమ్ శేర్కోడేనె నైన్నుళ్ పుగున్దిరున్దు*

తీదవమ్ కెనుక్కుముముదమ్ శేన్దామరైక్కన్ కున్దమ్*

కోదవమి లెన్కన్నన్కట్టియెమ్మా న్నోకోప్పినే.

3

అ॥ ఎన్ - నానిమిత్తమై, కోవిన్దన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడై, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియైనవాడు, మాప - నైన్వచే - మాదవడుఅన్న నామాటనే, కొణ్ణు - స్వీకరించి, ఎన్నై - నన్ను, ఇని - ఇకను, ఇప్పొట్టదు - రాజోయెడికాలమంతయు, అవన్దళు - దోషములు, యాదుమ్ - జేనితోనున్ను, శేర్కోడేన్ - చేరినివ్వను, ఎన్దు - అనిసంకల్పించి, ఎన్నుళ్ - నాయందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇరున్దు - ఉండి, తీదు - బుద్ధిపూర్వకముగాజేసిన పాపములనున్ను, అవమ్ - తనస్తటతానేవచ్చినపాపములనున్ను, కడుక్కుమ్ - పోగొట్టెడి, అముదమ్ - భోగ్యభూతుడును, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - సేత్రములనున్ను, కున్దమ్ - పర్వతమువంటి విగ్రహమునున్నుగలవాడైన శ్రీయఃపతి, కోదు - బుద్ధిపూర్వకదోషమున్ను, అనమ్ - అబుద్ధిపూర్వకదోషమున్ను, ఇల్ - లేనివాడై, ఎన్ - నాకు, కన్నుల్కట్టి - పటిగబెల్లమువలెభోగ్యభూతుడైయున్నాడు.

తా॥ కృష్ణావతారంబైతిని శ్రీయఃపతియే నాస్వామియని జెప్పినమాత్రముచేతనే యాశ్రయఃపతి నన్నంగీకరించి నాసమస్తపాపములను బోగొట్టి, ఇకమీద నెల్లప్పుడును నాశేవిధమైన దుఃఖమురాకుండఁ గాపాడుచున్నాడని.

3.

కోవిన్దన్ కడక్కుత్తన్ కోవల నెనెనే కునిత్తు*

శేవుమ్ తన్నైయుమ్ పాడియాడ త్తిరుత్తి*ఎన్నైక్కొణ్ణై

పావన్దన్నైయుమ్ పాఱ్కైత్తెమరే త్తైచిఱప్పమ్*

మేవుమ్ తన్నైయ మాక్కినాన్ వల్లనెమ్మిరా నిట్టైపె.

౪

అ॥ వల్లన్ - సమర్థుడును, పిట్టు - (అంతట) వ్యాపించియుండువాడును, ఎమ్మిరాన్ - నాస్వామియునైనశ్రీయఃపతి, కోవిన్దన్ - ఆవులను రక్షించువాడు, కడక్కుత్తన్ - కుంభస్యముజేయువాడు, కోవలన్ - గొల్లవాడు, ఎన్నెన్దై - అనితఃతిరునామములను (వేరువేరుగా) చెప్పి కునిత్తు - ప్రీతిచేస్మత్యముజేసి, శేవుమ్ - పరత్వమునున్ను, తన్నైయుమ్ - సౌలభ్యమునున్ను, పాడి - గానముజేసి, అడ - స్మత్యముజేయునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, ఎన్నై - నన్ను, కొణ్ణు - అంగీకరించి, ఎన్ - నాయొక్క, పావన్దన్నైయుమ్ - పాపములనున్ను, పాఱ - తునకలగునట్లు,

కైత్తు - పోగొట్టి, ఎవర్ - నాసంబంధులు, పిట్టలజుశెఱ్ఱోది తామరై పాదమ్ కైగళ్ కణ్ణళ్*
తననుబొందడి, తన్నైయమ్ - స్వభావముగలవారగునటుల, ఆక్కినాళ్ - చేసెను.

తా|| అసర్వేశ్వరుఁడు, తనయొక్క పరత్వసౌలభ్యాది సమస్తగుణముల ననుసంధించునటుల నన్ను గటాక్షించి నాపాపములను బోగొట్టెను. అంతయేగాక నాసంబంధులను గూడతననా శ్రయించునటుల కటాక్షించెనని.

విట్టిలజుశెఱ్ఱోది తామరై పాదమ్ కైగళ్ కణ్ణళ్*

విట్టిలజుకరుజ్జుడర్ మలైయే తిరువుడమ్ము*

విట్టిలజుమదియమ్మోర్ శజ్జుశక్కరమ్పరిడి*

విట్టిలజుముడియమ్మాళ్ మదుశూదనన్ తనక్కే.

౫

అ|| విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటముగల, అమ్మాళ్ - స్వామియైన, మదుశూదనన్ తనక్క - మధునూదునికి, పాదమ్ - తిరువడికలున్న, కైగళ్ - శ్రీహస్తములున్న, కణ్ణళ్ - నేత్రములున్న, విట్టు - వికసించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, తామరై - చదమువలెనున్నవి, తిరువుడమ్ము - తిరుమేను, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, శుడర్ - కావ్రిగల, మలైయే - పర్వతమునలెనున్నది. శీర్ - అందిమైన, శజ్జు - శ్రీపాశ్చజన్యము, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, మదియమ్ - చన్ద్రానివలెనున్నది. శక్కరమ్ - శ్రీసుదర్శనము, కరిది - (ప్రకాశించుచున్న) నూర్పునివలెనున్నది.

తా|| నాస్వామియైనమధునూదనుఁడు వికసించినపద్మములవంటి దివ్యావయవములనున్న, నీలపర్వతమువలెనున్న గంభీరమైనతిరుమేనినిన్ని, చన్ద్రానూర్పులవలెఁ బ్రకాశించుచున్న శజ్జుచక్రములనున్న, తేజోమయమైన దివ్యాభరణములనున్నగలవాఁడై నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి వేంచేసియున్నాఁడని.

మదుశూదనై యన్ మల్ బీలేనై నైత్తాలుమ్కరుమమిలి*

తుదిశూత్తన్ద పాడల్ గళ్ పాడియాడని న్నూత్తియూత్తితొరుమ్*

ఎదిర్ శూత్తల్ పు క్కెన్దై త్తోర్ పిఱప్పు మెనక్కే యరుల్ గళ్ శెయ్య*

విదిశూత్త న్దదాలెనక్కేలమ్మాళ్ తిరివిక్కిరమ్మనై యే.

౬

అ|| మదుశూదనైయన్ - మధునూదునిదక్క, మల్ బీలు - వేరొకస్వామిని, ఇలేళ్ - అశ్రయించినవాఁడనుగాను, ఎన్దు - అనితలంచి, ఎత్తాలుమ్ - తిక్కినవిపురుషార్థముచేతనున్న, కరుమమ్ - ప్రయోజనము, ఇన్ది - లేక, తుది - స్త్రోతముచే, శూత్తన్ద - వ్యాపించియున్న, పాడల్ గళ్ - పాశురములను, నిన్దు - స్థిరముగానుండి, పాడి - గానముజేసి, అడ - అడునటుల, ఊత్తియూత్తితొరుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, అనైత్తు - ఆసేకములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, పిఱప్పుమ్ - జన్మములయందును, ఎదిర్ - ఎవరుగా, శూత్తల్ పుక్క - తిరిగివచ్చి, ఎనక్కే - నానిమిత్తమయ్యే.

అరుళ్ గళ్ - ఉపకారములను, కెయ్య - చేయునటుల, ఎనక్కు - నాకు, అమ్మాళ్ - స్వామి యైన, తిరివిక్కిరమనై - త్రివిక్రముని, విది - భగవత్కృప, కూర్న్ ద్దజేల్ - చుట్టుకొనినదియే.

తా|| మధునూదనుడే పరమప్రాప్యుడని నమ్మి యితరసంగములను వదలి యాసర్యేశ్వరునియొక్క గుణానుభవముల జేయునటుల నన్ను దిగ్బలకై యాసర్యేశ్వరుడు నేనుజన్మించినప్పుడెల్లను తానున్న యవతారములనెత్తి యనేకప్రయత్నిములుజేయఁగా, నిర్జేతుకమైన భగవత్కృపచే త్రివిక్రముడే నాకు ప్రాప్యుండని యిప్పుడు జ్ఞానముగలిగెనని.

తిరివిక్కిరమన్ శెన్దామరైక్క శెమ్మానెన్ శెజ్జనివాయ్*

ఉరువిల్ పొలిన్ద వెల్లైప్పళిజ్జు నిఱ త్తన నెన్దెన్ద*ఉళి

ప్పరవిప్పణిన్దు పల్లూఱ్ఱియూన్ నిన్ పాదపద్మయమే*

మరువిత్తోమ్మ మ్మనమే తన్దాయ్ వలైకాణెన్ వామననే.

౨

అ|| తిరివిక్కిరమన్ - త్రివిక్రముడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ - సేత్రములచే, ఎమ్మాళ్ - నన్ను పశుపతియొనిన స్వామి; శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముయొక్క, ఉరువిల్ - సౌందర్యమందు, పొలిన్ద - సమృద్ధమై, (చేరియున్న) వెల్లై - పరిశుద్ధమైన, పళిజ్జు - స్పటికమువలెనున్న (దీప్తములయొక్క), నిఱ త్తనెన్ - సౌందర్యముగలవాడు. ఎన్దెన్ద - అనిచెప్పి, ఉళి - ధ్యానించి, పరవిన్దుతించి, పణిన్దు - నమస్కరించి, పల్ - అనేకవిధములైన, ఊఱ్ఱియూఱ్ఱి - యుగములయందును, నిన్ - నీయుక్క, పాదపద్మయమే - శ్రీపాదపద్మములనే, మరువి - అమరియండి, తోమ్మై - ఆశ్రయించెడి, మనమే - మనస్సునే, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఎన్నామననే ఓనావామనడా! వలై కాణెన్ - సమర్థుండవు.

తా|| ఓవామనడా! నీ తిరునామములను నేనెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు మనోవాక్యాయములచే నీ శ్రీపాదములయందుఁ జైర్చుకొనఁగల జేయుటకుఁదగినయాసక్తినిగూడ నాకు నీవే గలుగఁజేసితివని,

౨.

వామననెన్ మరదగవణ్ణన్ తామరైక్కణ్ణినన్ -

కామనై ప్పయన్దాయ్* ఎన్దెన్దన్ కల్లల్ పాడియే పణిన్దు*

తూమన త్తననాయ్ ప్పిఱవిత్తోమ్మది నీజ్జ*ఎన్దెన్ద

త్తీమనజ్జెడుత్తా యనక్కెన్ శెయ్ శేన్ ఎన్ శిరీదరనే.

౩

అ|| వామనెన్ - వామనడా! ఎన్ - నామముభుజైన, మరదగవణ్ణన్ - మరకతము వంటికాన్నిగలవాడా! తామరైక్కణ్ణినెన్ - పద్మమువంటి సేత్రములుగలవాడా! కామనై - మన్మథుని, పయన్దాయ్ - పుట్టించినవాడా! ఎన్దెన్ద - అని చెడిగాఁజెప్పి, ఉన్ - నీయుక్క, కల్లల్ - తిరుపడికళను, పాడి - గాఢముజేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, తూ - పరిశుద్ధమైన, మనత్తననాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిఱవి - సంసారసంబంధములైన, తుమ్మది - దుఃఖములు నీజ్జ - పోవునట్లు, ఎన్దెన్ద - నన్ను, తీమనమ్ - చెడుమనస్సును, కెడుత్తాయ్ - చెడగొట్టిన, ఎన్ - నాయొక్క, శిరీదరనే - శ్రీధరుడా! ఉనక్కు - నీకు, ఎన్ - ఏమి, (ఉపకారము) కెయ్ గళ్ - చేసెదను.

తా॥ వామనుడనియు, మన్మథునికంటె సౌందర్యవంతుడనియు, పద్మసేతుండనియు, ఇవి మొదలగు తిరునామముల ననుసంధించుటకు విరోధులైన నామనోదోషములను బోగొట్టిన ఓక్రీధరుడా! అందుకు నీకు సేసేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని.

శిరీషదరనే శెయ్యతామరై క్కణ్ణనెన్టై నిర్రాప్పగల్ వాయ్
వేరీఇ*అలమన్దు కణ్ణల్ సీర్ మల్ గి వెవుయిర్ త్తుయిర్ త్తు*
మరీఇయత్తిచ్చినై మాళ నిస్సమ్ వళర వై గల్ వై గల్
ఇరీఇ*ఉన్నై యెన్నై త్తై యెన్నిరుడి కేశనే.

అ॥ ఎన్నిరుడికేశనే - నాహృషీకేశుడా! శిరీదరణ్ - శ్రీధరుడు, శెయ్యతామరై క్కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి సేత్రములుగలవాడు, ఎన్టై - అనియని, ఇర్రాప్పగల్ - రేయిబగళ్లు, వాయ్ వేరీఇ - బల్పించి, అలమన్దు - నాలుగుదిక్కులలోతిరిగి, కణ్ణల్ - సేత్రములనుండి, సీర్ - జలమును, మరీగి - ప్రవహింపజేసి, వెవుయిర్ త్తుయిర్ త్తు - మిక్కిలినిట్టూర్పువిడిచి, మరీఇయ - (ఇట్లు) అమరియున్న, తీర్చినై - చుఱుములు, మాళ - పోవునట్లును, ఇస్సమ్ - సుఖము, వళర - వృద్ధిబొందునట్లును, వై గల్ వై గల్ - సర్వకాలమందును, ఎన్నుల్ - నాయుడు, ఉన్నై - చిన్ను, ఇరీఇ - స్థాపించి, వై త్తనై - ఉంచితవి

తా॥ ఓ హృషీకేశుడా! ఇంతకాలమున్ను “అడియాడి” అనెడి తిరునామముల్లి యందు నీ విరహముచేననుభవించిన నానకలఘుమును బోగొట్టి “అన్నామత్తు” అనెడి తిరునామముల్లియందు దనుభవించిన మహాసుఖముననుభవించునట్లు నామనస్సన వేంచేసియున్న నీకు సేసేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని.

ఇరుడి కేశనెమ్మిరా నిలగై యరక్కర్ కులమ్*
మురుడుతీర్ త్తపిరానెమ్మా సమరర్ పెమ్మా నెన్టై*
తెరుడియాగిల్ నెఱ్ఱేవణ్ణు త్రిణ్ణమళి యత్తిన్టై*
మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్ణయ్ నమ్మి పట్టనాబనై యే.

అ॥ నెఱ్ఱే - ఓమనసా! తెరుడియాగిల్ - (నీ) జ్ఞానముగలదాననై తే, ఇరుడికేశన్ - ఇన్ద్రియములకునాథుండు; ఎమ్మిరాన్ - నాకుపకారకుడు, ఇలన్టై - లంకయందున్న, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - కులమందలి, మురుడు - క్రూరుడైనరావణుని, తీర్ త్త - చంపిన, పిరాన్ - లోకోపకారకుండు, ఎమ్మాన్ - నాస్వామి, అమరర్ పెమ్మాన్ - నిత్యనూరులకు నాథుండు, ఎన్టై - అనిపలునూరునుసంధించి, వణ్ణు - ఆశ్రయింపుము, త్రిణ్ణమ్ - ధృఢముగా, అత్తి - తెలిసికొనుము. అత్తిన్టై - తెలిసికొని, మరుడియేలుమ్ - భ్రమనుబొందిన దానవైననునమ్మి - ఉపకారకుడైన, పట్టనాబనై యే - పద్మనాభునియే, విడేల్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా; హృషీకేశుడు, రావణాసురసంహారకుండు, అని ఇవి మొదలగు తిరునామములను జక్కగా నెఱిగి, ఈతిరునామముల ననుసంధించుటకు సేనయోగ్యుండనని భ్రమనొందక యనుసంధించుచు, ఆపద్మనాభుని పదలకుండుకూయని.

పట్టనాబ నుయర్వఱవుయరుమ్ పెరు న్నిఱలోన్*
 ఎఱ్ఱర నెన్నెయ్యాక్కొక్కొ డైవక్కేతనైన్ త్తన్ద
 కఱ్ఱగమ్*ఎన్నముదమ్ కార్ముగిల్పోలుమ్ వేఱ్ఱడనల్
 వెఱ్ఱన్*నిశుమ్బార్పిరా నెన్నె తామోదరనే.

౧౧

పట్టనాబ - నాళియందు పద్మముగలవాఁడును, ఉయర్వఱ - తనకంటె నితరవస్తువులకంటెయును శేషుండునట్లు, ఉయరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పెరుమ్ - అధికమైన, తిఱలోన్ - బలముగలవాఁడును, ఎఱ్ఱర - నాయందాసక్తిగలవాఁడును, ఎన్నె - నన్ను, ఆక్కొక్కొడ్డు - దాసునిగాఁజేసుకొని, ఎనక్కే - నాకే, తిన్నె - తనను, తన్ద - ఇచ్చిన, కఱ్ఱగమ్ - కల్పపుక్షుమువంటివాఁడును, ఇల్ - మధురమైన, అనుదమ్ - అమృతమువంటివాఁడును, కార్ - వర్షకాలమందున్న, ముగిల్పోలుమ్ - మేఘమువంటివాఁడును, వేఱ్ఱడమ్ - వేఱ్ఱటాద్రియనెడి, నల్ - విలక్షణమైన, వెఱ్ఱన్ - తిరువలయందు వేంచేయున్నవాఁడును - పిశుమ్బార్ - పరమపదవాసులకు, పిరా - స్వామియైన, తామోదరన్ - దామోదరుఁడు, ఎన్నె - నాస్వామి

తా॥ పరమభోగ్యుడై, ఆశ్రితపరతంత్రుడైన శ్రియఃపతి వేఱ్ఱటాద్రియందు నిత్యమూరులతోఁగూడవేంచేయుండి నన్నువశపఱచుకొని నాకు సకలవిధకైజ్జగ్ర్యములనిచ్చి నాయందు మిక్కిలి న్యామోహముగలవాడై యున్నాఁడని.

తామోదరనై త్తనిముదల్వనై భాలముణ్ణవనై*
 ఆమో తరమఱియ వొరువర్క్కెన్తే తొఱ్ఱుమవర్గళ*
 తామోదరనురువాయ శిపఱ్ఱుమ్ తిళై ముగఱ్ఱుమ్*
 ఆమో తరమఱియ వమ్మానై యెన్నాఱ్ఱివణ్ణనై యే.

౧౨

అ॥ తనిముదల్వనై - అద్వితీయకారణమై, భాలముణ్ణవనై - భూమిని మ్రంగినవాడైన, తామోదరనై - దామోదరునియొక్క, తరమ్ - ప్రభావమును, అఱియ - తెలిసికొనుటను, ఒరువర్క్కు - ఒకరికైనా, ఆమో - సాధ్యంబగునా? ఎఱ్ఱ - అని, (నిశ్చయించి) తొఱ్ఱుమవర్గళ - ఆశ్రయించువారై, తామోదరన్ - దామోదరునికి, ఉరువాయ - శరీరముగానున్నవారైన, శిపఱ్ఱుమ్ - రుద్రునికిన్ని, తిళై ముగఱ్ఱుమ్ - బ్రహ్మకున్ను, ఎల్ - నాకునేపసాయించిన, ఆఱ్ఱివణ్ణ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, ఎన్నమాత్రనై - నాస్వామియొక్క, తరమ్ - మహిమను, అఱియవామో - తెలిసికొనుటసాధ్యంబగునా?

తా॥ జగత్సృష్టిసంహారకారుడైన శ్రియఃపతియొక్క మహిమను మనకంటెఁ దెలిసికొను వారెవరున్నారని యాళిమానముగల బ్రహ్మరుద్రులుగూడ యాధగవంతుని మహిమనెఱుంగరని.

†† వణ్ణమామణిచ్చోదియై యమరర్తలై మగనై*
 కణ్ణనై నెఱుమాలై తైన్కురుగూర్చుడగోపన్*
 పణ్ణియ తమిళ్ మాళై యాయ్రిత్తు శ్శివై పన్నిరణ్ణుమ్*
 పణ్ణిల్ పన్నిరునామప్పా ట్టణ్ణిల్ తా శ్శణై విక్కుమ్.

౧౩

అ॥ పణ్ణమ్ - కాన్తిగల, మా - గొప్పదైన, మణి - నీలమాణిక్యమువంటి, శోదియై - తేజస్సుగలవాడై, ఆమరర్ - నిత్యనూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితసులభుడై, నెడుమాలై - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడైయున్న శ్రియఃపతి విషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిన్వామియై, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పణ్ణియ - చేసిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భములైన, ఆయిగత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, పణ్ణిల్ - గానమందుపాడఁదగిన, పన్నిరునామప్పట్టు - కేశవాదిద్వాదశ నామములననుసరించిసాించిన పాశురములైన, ఇనై పన్నిగణ్ణుమ్ - ఈపనిరెండును, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, అణైవిక్కున్ - పొందించును

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్త్రీబాలులు కూడననుసంధించి యుజ్జీవించు సటుల పరమదయాళువైన నమ్మాళ్వార్లు ద్రావిడభాషయందు సాించిన తిరువాయ్ మొత్తిలో కేశవాదిద్వాదశ నామములవిషయమై సాించిన ఈతిరువాయ్ మొత్తిని యనుసంధించువారు శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను దప్పక బొందుదురని.

౧౩.

అ మ్మార్ తిరువడిగ శ్శ శరణమ్.

జియర్ తిరువడిగ శ్శ శరణమ్.

౮- వ, తిరువాయ్ మొత్తి.

—*—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొత్తిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క మోక్షప్రదత్వముననుభవించి ప్రీతియుక్తులై, ఓచేతనులారా! మీరుకూడ సంసారదుఃఖమును వదలి మోక్షమును బొందవచ్చును. ఈసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడని సంసారలకుపడేకించుచున్నారు.

*॥ అణై వదరవణై మేల్ పూమ్ పావై యాగమ్

పుణర్ వదు* ఇరువరవర్ ముగలుమ్ తానే*

ఇణై వనా మెప్పొరుట్టుమ్ వీడుముదలామ్*

పుణై వన్ పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ కేళి.

౧

అ॥ అణైవదు - (సర్వేశ్వరుఁడు) చేరుట, అగవు - అదిశేషుఁడనడి, అణైమేల్ - శయ్య మీద, పుణర్వదు - కాగలించుకొనుట, పూ - సుందరియైన, పావై - శ్రీమహాలక్ష్మియొక్క, అగమ్ - తిరుమేనును, అవర్ - అట్టిప్రసిద్ధులైన, ఇరువర్ - బ్రహ్మరుద్రులిరువరికిని, తానే - స్వయమే, ముదలుమ్ - కారణమైయుండును, ఎప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తవస్తువులకున్న, ఇణైవనామ్ - సజా తీయుండైయుండును వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - హేతువై యుండును, పిఱవి - సంసారమనెడి, కడల్ - సముద్రమును. నీన్దువార్ కుక్క - ఈదిదాటువారికి, పుణైవన్ - తిప్పయైయుండును.

తా॥ సకల జగద్రక్షకుండై కేశవాయయైన శ్రియఃపతియే సంసారదుఃఖములనుబోగొట్టి మోక్షమునిచ్చువాఁడుగనుక, ఓభక్తులారా! వానినే యాశ్రయింపుఁడని

౧.

నీన్దుమ్ తుయర్ ప్పిఱవి యుట్ పడ మన్ శైవ్వై యుమ్*

నీన్దుమ్ తుయర్ ప్పిఱ వీడుముదలామ్*

పూన్దర్ పునల్ పాయ్ గై యీ నై యిడర్ కడిన్ద*

పూన్దబ్బుఱ్ఱ యెత్తనిసాయగ్గ పుణర్ ప్పే.

౨

అ॥ పూ - పుష్పములనున్న, తణ్ - చల్లని, పునల్ - నలములనున్నగల, పాయ్ గై - పుష్కరిణియందలి, అనై - గజేన్ద్రాస్త్రాదులయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి నవాడై, పూ - సుందరమైన, తణ్ తుఱ్ఱాయ్ - చల్లనితిరుత్తుఱ్ఱాయమాగలవాడై, ఎన్ - నాకు, తనిసాయగ్గ - అద్వితీయనాయకుడైనశ్రీయఃపతియొక్క, పుణర్ ప్పు - సంబంధము, నీన్దుమ్ ఈదందగిన, తుయర్ - దుఃఖక మైన, పిఱవియుట్ పడ - జన్మము మొదలుగాగల, మన్ శైవ్వు - తక్కిన, నీన్దు - ఈదందగిన, ఎవ్వై - అనేకవిధములైన, పునల్ పున్దు - దుఃఖములును, ఇల్లా - లేని, వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - కారణమగును.

తా॥ శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినయెడల గజేన్ద్రాస్త్రాదులయొక్క దుఃఖమునుబోగొట్టినట్లు మనదుఃఖములను బోగొట్టి అశ్రీయఃపతియే మోక్షమునొసంగునని.

౩.

పుణర్ క్కుమయనా మఱ్ఱిక్కుమరనామ్*

పుణర్ త్తతన్నున్దియో డాగత్తుమన్ని*

పుణర్ త్తతిరువాగి త్తమామర్విల్ తాశ్శేర్*

పుణర్ ప్పక పెరుమ్పుణర్ ప్పెజ్జుమ్ పులనే.

3

అ॥ తన్ - తనను, పుణర్ త్త - సృజించిన, ఉన్దియోడు - నాభితోగూడ, ఆగత్తుతిరు మేనియందు, మన్ని - ఆమరియుండి, పుణర్ క్కుమ్ - (లోకములను) సృజించెడి, ఆయనామ్ - బ్రహ్మ కంఠర్యామియై, అఱ్ఱిక్కుమ్ - సంహారముజేసెడి, అరనామ్ - రుద్రునికంఠర్యామియై, తన్మార్విల్ - తనవత్సలమందు, పుణర్ త్త - చేరియున్న, తిరువాగి - పిరాట్టిగలవాడై, తాశ్శేర్ - తనకుచిత్తమైన, పుణర్ ప్పన్ - వ్యాపారములుగలసర్వేశ్వరునియొక్క, పెరుమ్ పుణర్ ప్పు - మహావ్యాపారములు, ఎజ్జుమ్ - అంతట, పులన్ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైయుండును.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలైన బ్రహ్మరుద్రులకంఠర్యామియై శ్రీమహాలక్ష్మికి వల్లభుండైనసర్వేశ్వరుడొనర్చిన యతిమానుషచేష్టితంబులంతట ప్రసిద్ధములైయుండునని.

3.

పులనైన్దు మేయుమ్ పొటియైన్దు నీజి*

నలమన్దమిల్లదోర్ నాడు పుగువీర్*

లలమన్దు వీయ వశురరై చెప్పి ధాన్*

పలమున్దుశీరిల్ పడిమినోవాడే.

౪

అ॥ పులన్ - ప్రత్యక్షవిషయంబులైన శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, విన్దు - విడిచిని, మేయుమ్ - గ్రహించుచున్న, పొటి - ఇద్దరియములైన త్వక్పక్షులొక్కరిత్రజహ్వప్రభావములు, విన్దు వి -

దింటికి, (స్వాధీనముగాక) నీళ్లి - తొలంగి, నలమ్ - ఆనందమునకు, అన్దమ్ - అంతము, ఇల్లదు - లేని, ఓర్ - అద్వితీయమైన, నాడు - వరవ పదమును, 'పుగువీర్' - ప్రవేశింపదగినవారా! ఆల మున్దు - వ్యాకులపడి, వీయ - నశించునటుల, అకురిరై - రాక్షసులను, శెన్ శొక్క - సంహరించినవానియొక్క, మున్దు - ఆరంభములోనే, పలమ్ - ఘమువలెభోగ్యమైయున్న, శీరిల్ - కల్యాణగుణంబులయ్యదు, ఓవారు - ఎడతెగక, పడిమిల్ - ప్రవేశింపుడు,

తా|| సంసారమునువదలి మోక్షమునిచ్చయిం చెడి ఓశ్రీవైష్ణవులారా! అనురసంహారకుడైన శ్రీయశతియొక్క మధురములైన కల్యాణగుణంబుల నెల్లప్పుడు ననుసంధింపుడని. ౪.

ఓవాత్తుయర్ స్పిఱవి యుట్టుడ మన్ శ్రవ్వెవై యుమ్*
 మూవా త్తనిముదలాయ్ మూపులగుమ్ కావలోక్*
 మావాగియ్యామైయాయ్ మీనాగి మానిడమామ్*
 తేవాది తేవపెరుమా నెత్తికి తనే.

౫

అ|| ఓవా - ఎడతెగని, తుయర్ - దుఃఖములుగల, పిఱవియుట్టుడ - జన్మముమొదలైన, మన్ శ్రవ్వెవై యుమ్ - తక్కినయన్నిటికిని, మూవా - ఆలస్యములేని, తనిముదలాయ్-అద్వితీయ కారణండును, మూపులగుమ్ - మూడులోకి ములకును, కావలోక్ - రక్షింపండును, తేవాది తేవర్ - (బ్రహ్మరుద్రులకును దేవతలైననిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఎక్ - నాకు, (సంసారమునుబోగొట్టిన) తీర్ త్తక్ - పరిశుద్ధుడైన సర్వేశ్వరుడు, మావాగి - హయగ్రీవుడై, ఆమై యాయ్ - కూర్చుమై, మీనాగి - మత్స్యమై, మానిడమామ్-మనుష్యుడై, (అవతరించును)

తా|| ఈసంసారియొక్క సృష్టిసిద్ధిసంహారిములకు గారణుడైన శ్రీయశతి జగద్రక్షణార్థమై మన్వీయ కూర్చు వామన రామ కృష్ణ హయగ్రీవాద్య సేవాతాతములను బరిగ్రహించునని.

తీర్ త్తనులగళన్ద శేవడిమేల్ పూన్దానుమ్*
 శేర్ త్తె య్లవై యే శివక్ ముడిమేల్ తాక్ కణ్ణు*
 పార్ త్తక్ తెల్లిన్దొట్టిన్దె పెన్ద్రుగ్గాయాక్ పెర్దుమై*
 పేర్ త్తు మొరువగారో వేళెక్కిడన్దే.

౬

అ|| తీర్ త్తక్ - పావనండైనశక్తికృష్ణునియొక్క, ఉలగు - లోకములను, అళన్ద - కొలిచిన శే - సుందరమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములను, పూమ్, సుందరంబులైన, తామమ్ - మాలికలను, శేర్ త్తి - సవర్పించి, అనైయే - ఆమాలికలనే, శివక్ - రుద్రునియొక్క, మడిమేల్-శిరస్సునందు, తాక్ కణ్ణు - తానుజూచి, పార్ త్తక్ - అజ్ఞానుడు, తెల్లిన్దొట్టిన్దె - నిశ్చయించినవైష్ణు యాక్ - సుందరమైన, తిరుత్తుత్తై యిహులగల శ్రీయశతియొక్క, పెరుమై - మహిమ, పేర్ త్తుమ్ - మతియు, ఒరువగారో - ఒకరిచే, వేళ - నిష్కర్షించునటల, కిడన్దే - ఉన్నదా?

తా|| భారతీయుద్ధమంద్రమకొఱకై రుద్రునికేబూజజేయవలయునని దలచిన యజ్ఞానునికి, ఆపూజను నాశ్రీపాదములయందు జేయమని శ్రీకృష్ణుడుపదేశింపగా, అదేవిధముగా శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములను బూజించి యారాత్రియందునిద్రించుచున్న యజ్ఞానుడు, కృష్ణుని

శ్రీపాదముఃమీద సమర్పించిన పుష్పములను స్వప్నమందు రుద్రునిశిరస్సునందుఁజూచి శ్రీకృష్ణుడే
చరతత్వమని నిశ్చయించెనని.

కిడన్దిరున్దు నిన్దళన్దు కేళ్ళిలాయ్ కేళ్ళిపు

కిడన్దిడుమ్*తన్నుల్ కరక్కు. ముమ్మిమ్*

తడమ్ పెరున్దోళార త్తళువుమ్ పారెన్నుమ్

మడన్దెయై*మాల్ శెయ్గిన్ద మాలార్ కాణ్బారే.

౭

అ॥ కిడన్దు - (శ్రీరాధియందు) పవ్యళించియు, ఇరున్దు - (పరమపదమందు) వేంచేసియుం
డియు, నిన్దు - (వేంకటాద్రియందు)నిలిచియు, అళన్దు - (త్రివిక్రమావతారమునందు) కొలచియు,
కేళ్ళిలాయ్ - (శ్రీపరాహమై, కేళ్ళి - క్రింద, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఇడన్దిడుమ్ - (భూమిని) విడ
మఱిచితిరియు, తన్నుల్ - తనలోపల, కరక్కుమ్ - దాచియుంచియు, ఉమ్మిమ్ - బయలు
పఱచియు, తడమ్ - వికాలములై, పెరుమ్ - దీర్ఘములైయున్న, లోళ్ - భుజములు, ఆర - నిండు
నట్లు, త్తళువుమ్ - కాగలించుకొనియు. పారెన్నుమ్ - భూమియనెడి, మడన్దెయై - పిరాట్టి
విషయమై, మాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శెయ్గిన్ద - చేసిన, మాల్ - వ్యామోహమును, ఆర్ - ఎవరు,
కాణ్బార్ - తెలిసికొనెదరు.

తా॥ శ్రీవైకుంఠవాసియైన సర్వేశ్వరుఁడు, ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రములో మునిగి
యట్టభిత్తిలో నంటుకొనియున్న నీజగత్తును పరాహితారంబై తియ్యద్రించి యనేకకథము
లుగా సంగక్షించెనుగాన నీజగత్తుకు శ్రయఃపతియే యధిపతియని.

కాణ్బారా రెమ్మిళళ్ కణ్ణనై యెక్ కాణుమాఱు*

ఊళ్ వేళి లెల్లా వులగు మోర్ తున్ద్రాన్ద్రా*

కేణ్బాలవీడో వుయిరో మన్ద్రేప్పొరుట్టుమ్*

ఎణ్బాలుమ్ శోరాన్ పరన్దళనా మెఱ్ఱుమే.

౮

అ॥ ఎమ్మిళన్ - నాన్యామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కాణ్బార్ - తెలిసికొనదగివచా
రు, ఆర్ - ఎవరు? కాణుమాఱు - తెలిసికొనేవిధము, ఎన్ - ఎట్టిది? ఊళ్ - ఆహారమును, వేళి
ల్ - చెప్పినయెడల, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్న, ఓర్ తున్ద్రా - ఒకకబళమునకు,
ఆన్ద్రా - చాలదు, కేణ్బాల - శ్రేష్ఠమైన స్వభావముగల వీడు - పరమపదమందును, ఉయిర్
మాత్తుమునొందిన కీవాత్మలయఁడును, మన్ద్రేప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తవస్తువులయందు
ను, శోరాన్ - విడవనివాడై, ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, పరన్ద - వ్యాపించి, ఉళనామ్ - ఉన్న
వాడైయగును.

తా॥ ప్రళయకాలమందీజగత్తు నొక కబళముగా నెత్తి ధిక్షించినవాడై చేతనాచేతనాత్మ
కంబులైన సకలపదార్థములయందు వ్యాపించియున్న శ్రయఃపతియొక్క మహిమ నెవ్వరు
నెఱుంగరని.

౯.

ఊ ఎఱ్ఱుముళళ్ కణ్ణ నెన్ద మగన్దైక్కాయ్వు*

ఇజ్జియైయాలెక్ నిరణియ్ తూళ్ పుడైప్ప*

అజ్ఞానమునకు యవగాహనము తోచును*

శిష్యునిగా పెరుగును యారామును శీర్ మైత్రే.

౯.

అ॥ కర్ణ - సర్వేశ్వరుడు, ఎఱుఁ - అంతట, ఉభయ - ఉన్నాడు, ఎఱు - అనిచెప్పిన, మగనై - మునుపటి నా ప్రహేళిక, కాయము - కోపించి, ఇట్లు - ఇక్కడ, ఇట్లయెఱు - లేడనిచెప్పి, తూట - స్తంభమున, ఇరజియె - హిరణ్యమును, పుడెఱు - కొట్టగా, అట్లు - అస్తంభమును, అప్పుడు - అక్షయమునకు, అపక - అహిరణ్యమును, వీయ - నశించునట్లు, తోచును - అవతరించిన, ఎఱు శిష్యునిగా - నానరసింహస్వామియొక్క, పెరుమై - మహిమ, ఆరామును - విచారింపడగిన, శీర్ మైత్రే - స్వభావముగలదా? ఆ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ సర్వేశ్వరుడైన వానిని చూడని ప్రహేళికలు జెప్పగా నామటకు కోపించిన హిరణ్యమును తానే నిర్మించి పరిశోధించి పెట్టిన ఈ స్తంభము చీల్చుచుండ లేడని దలంచి నా స్తంభమును గొట్టగా నప్పుడే యస్తంభమునవతరించి అహిరణ్యమును సంపాదించిన నరసింహస్వామియొక్క మహిమను నొప్పుకొనినవారు అహిరణ్యమును యవగనై గొందును.

శీర్ మైత్రే వీడు శుభకర్మనరగీతా*

ఈర్ మైత్రే తేవర్ నడువా మల్లీ శ్రీ పూరుట్టుమ్*

వేర్ ముదలాయ్ చిత్తాయ్ పురస్తతనిన్

కార్ ముగిల్ పోల్ వణ్ణ నెకకణ్ణనై నాకణ్ణనై.

౧౦.

అ॥ శీర్మైత్రే - మహిమగల, వీడు - మాతమునున్న, శుభకర్మ - స్వర్గమునున్న, నరగమ్ - నరకమునున్న, ఈతా - వీనియంతయు గాఢవియ్య, ఈర్మైత్రే - అద్వితీయగల, వేవర్ - దేవతలను, నడువా - మధ్యమందుగలవియ్యనై, మల్లీ శ్రీ పూరుట్టుమ్ - (అదియందున్న) తక్కినవన్నెవలకును, వేర్ - సహకారి కారణమును, ముదలాయ్ - నిమిత్తకారణమును, చిత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమునునై పుస్త - వ్యాపించి, తని - విలక్షణమునై, నిన్ - ఉన్నవాడును, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలవాడునునై, ఎకకణ్ణనై - నాస్వామిని, నాక - నేను, కణ్ణక - నేవించితిని.

తా॥ స్వర్గాదిసమస్తపురుషార్థములిచ్చువాడును, దేవాది సమస్తస్తువులకు సాధారణముగా నున్న సకలవిద్యార్థములను సర్వవిలక్షణమును నీలమేఘస్వామియైన యట్టిత్రయ పరియొక్క నేవను నేననుభవించితిని.

౧౦.

కణ్ణలజ్జల్ శేయ్య కరుమేనియమ్మానై *

వణ్ణలమ్మమ్మశోలై పుళి దివళనాడక*

వణ్ణలై యిచ్చొన్నతమి మ్మాయురత్తిప్పత్తుమ్ వణ్ణార్ *

విణ్ణలై యిల్ వీర్ శ్రీరుద్రావ్ శ్రీమావీడ.

౧౧.

అ॥ శెయ్య - నుండరంబులైన, కడతలబ్బర - వికాలములైన శేత్రములనున్న, కరు-
 నీలమైన, మేనివివ్యవిగ్రహములనున్నగల, అమ్మనై - స్వామిని : బ్బుతుమ్మెదొ, ఆలమ్మమ్మనంచ
 రించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, ప్పుదివళనాడక - ప్పుదివళనాడనెడి దేశమందువేంచేసి
 యున్న నమ్మాత్మార్ధ్య - చర్యతలైయిల్ - శ్రేష్ఠమైనగానమందు, (ఉంచి) శొన్న - సాయించిన,
 తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురము
 లను, పల్లార్ - అభ్యసించువారు, విజ్జోతలైయిల్ - మేలైనమోక్షముందు, వీల్ శ్రీరుద్దు - విలక్ష
 ణలైయుండి, ఎ - సర్వప్రకారముచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - చరమపదమును, ఆళ్వార్ -
 అనుభవించుదురు.

తా॥ నుండరవిగ్రహమందైన సర్వేశ్వరుని విషయమై సమస్తవిభవములుగల శేశమండలివేంచేసి
 యున్న నమ్మాత్మార్ధ్యసాయించిన ద్రావిడభాషారూపంబులైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించు
 వారు నీసంసారమును పడలి మోక్షమునొంది బ్రహ్మానందము ననుభవించురని ౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

అపతరిక: — ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనకు మోక్షమివ్వవలయునని కిలం
 చిన తలుంపునుజూచి, ఓస్వామి! “నాకు” అని నీవు మోక్షము నిచ్చినయెడల యదనాకు మమ
 కారమును గలుగజేయును. అది నాకుపాదేయముగాదు. నేనెచ్చుకొనున్నను నీకు పరతన్మ్రుడనై
 యే యుండవలెను. అట్లు నన్ననుగ్రహింపుమని తనప్రాప్యమును నెమ్మి ప్పొందుచున్నాడు.

‡ ఎమ్మావీట్టు త్రిఱముమ్ శెప్పమ్*నిక

శెమ్మాపాదపఱ్ఱు త్తలై శేర్ తొలై*

కైమ్మాతున్బమ్ కడివ్విరానే*

అమ్మావడియేగ వేణ్ణవదీజే

౧.

అ॥ ఎ - సర్వప్రకారముచే, మా - ఉత్కృష్టమైన, వీడు - మోక్షముయొక్క, తిలముమ్ -
 ప్రకారమునున్న, శెప్పమ్ - చెప్పుచు, నిక - నీయొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱమైన, మా - శ్రేష్ఠమైన,
 పాదపఱ్ఱు - తామరపుష్పమువంటిశ్రీపాదములను, తలై - (నా) శిరస్సుమీద, ఒలై - శీఘ్రము
 గా, శేర్ తు - చేర్చుచు, కైమ్మాగళేన్ద్రాత్మార్ధ్యులయొక్క, తున్బమ్ - దుఃఖమును, కడిన్ద-పో
 గొట్టిన, పిరాక - ఉపకారమందైన, అమ్మా - ఓస్వామి! అడియేక - దాసుడనైన నేను, వేణ్ణ
 వదు - కోరినది, ఈజే - ఇదియే.

తా॥ గళేన్ద్రాత్మార్ధ్యుడు రక్షించిన ఓక్రియఃపతి! అతినుండరంబులైన నీశ్రీపాదములను
 వాళిరన్ననందుంచవలయుననే గోరికతప్ప అట్టియొక్కొప్పమైన చరమపదమందుగూడ నా
 కిచ్చలేదని. ౧.

ఈదే యానునైన్ కొళ్ళవెళ్ళాన్మమ్*ఎ
మైలోయళోది మణివణ్ణ వేన్దాయ్*
ఎయ్దానిన్కల్ యానెయ్ద*ఞాన
కైలా తా కాలక్కల్ వు శెయ్యేలే.

౨.

అ॥ ఎక - నాకుఁజేమనుగఱిగించిన, మై - కాటుక, లోయ - చేరియున్నట్లున్న, లోది - కాన్తిగల, మణి - మాణిక్యమవంటి, వణ్ణమ్ - సౌందర్యముగల, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! ఉన్నె - నిన్ను, యాక - నేను, ఎళ్ళాన్మమ్ - సర్వకాలమందును, కొళ్ళదు - ప్రార్థించుచున్నది, ఈదే - ఇదియే (ఎనియనగా) ఎయ్దా - పొందుటక శక్యమైన, నిక - నీయొక్క, కల్మల్ - తిరువడికళ్ళను, యాక - నేను, ఎయ్ద - పొందునట్లుఁజేయుము. ఞానకై - జ్ఞానమనెడిహస్తమును, తా - ఇవ్వును, కాలక్కల్ వు - కాలవిలంబము, శెయ్యేలే - చేయుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నేనునీశ్రీపాదంబులను శీఘ్రముగాఁజేకనట్లు నాకు భక్తినిఁ గలుగఁ జేయవలయును. ఇదితప్ప నాకేఱిగోరి యున్న లేదు. ఇందుకు విలంబము జేయవలదని.

౩.

శెయ్యేలే తీవినై యెన్దరుల్ శెయ్యమ్*ఎ
కైయార్ శక్కర క్కణ్ణపిరానే*
ఐయార్ కణ్ణమడక్కిలుమ్ నిన్కల్
ఎయ్యాదే త్త*అరుల్ శెయ్యన్కే.

౩.

అ॥ తీవినై - పాపములను, శెయ్యేలే - చేయుము, ఎన్ద - అనిసంకల్పించి, ఎక - నాయందు, అరుల్ - కృపను, శెయ్యమ్ - చేయువాఁడును, కై - క్రిహస్తమునందు, ఆక - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదిర్ఘముగలవాఁడును, కణ్ణ - కృష్ణుఁడైయవతిరించినవాఁడునైన, పిరానే - ఓఉపకారకుఁడా! అర - పూర్ణమైన, ఐ - శ్లేష్మము, కణ్ణమ్ - కంఠమును, అడైక్కిలుమ్ - అణచినను, నిక - నీయొక్క, కల్మల్ - తిరువడికళ్ళను, ఎయ్యాదు - శ్రమలేక, ఏత్త - స్తుతించునటల, ఎనక్కే - నాకొకనికే, అరుల్ శెయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ చక్రధరుఁడవైన ఓశ్రియఃపతీ! నాయందుఁగృహజేసి నీదివ్యసౌందర్యమును నాకుఁ గనుపఱచి యందులో నన్ను మున్ననిగాఁజేసికొని నాసంపాదచ్ఛను బోగొట్టిననీవు నాప్రాణావసానకాలమందుఁగూడ నిన్ను స్తుతించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని.

౩.

ఎనక్కేయాల్పు యొక్కాలత్తుమెన్దమ్*ఎ
మనక్కేవన్దిడై వీడిన్ది మన్ని*
తనక్కేయాగ వేన్ద కొళ్ళమిదే*
ఎనక్కేకణ్ణన్ద యాకొళిళిఱప్పే.

౪.

అ॥ ఎక్కాలత్తుమ్ - సర్వకాలము యందును, ఎనక్కే - నాకే, ఆక - కైజగ్గర్యమును, శెయ్ - చేయుము, ఎన్ద - అనిసంకల్పించి, ఎక - నాయొక్క, మనక్కే - మనస్సులోనే, వన్ద - వచ్చి, ఇడైవీడిన్ది - నడుమ నడఁచాయక, మన్ని - అమరియుండి, తనక్కే - తనకే, అగ - శేషభూతుం

డగునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించిన, ఈడే - ఇదియే, ఎనక్కే - నాకుస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, యాన్ - నేను, కొళ్ - అపేక్షించెడి, కిలప్పు - ప్రయోజనము.

తా॥ తననిశ్చేతుకృతపచే నావృద్ధయమందుఁ బ్రవేశించి యొకక్షణము గూడనడబా యక నివసించి నన్ను దానునిగాఁజేసికొనిన త్రియఃపతిని నేను యాచించడ మేమనఁగా, నీతిరు వడికళ్ళయందు నేనెల్లప్పుడును కైబ్బర్యముజేయునటుల నన్నునుగ్రహింపుమనియని.

శిఱప్పిల్వీడు శువర్క్కనరగమ్*

ఇఱప్పిలెయ్దుక వెయ్దఱ్ఱమ్*యానుమ్

పిఱప్పిల్ పల్పిఱవిప్పెరుమానై *

మఱప్పొన్నిని యెన్నమ్మగిట్ట వేగే.

౫.

అ॥ శిఱప్పిల్ - మహిమయందున్న, (మిక్కిలిమహిమగల)వీడు - మోక్షము, శువర్క్క మ్ - స్వర్గము, నరగమ్ - నరకము, (వీనిని) ఇఱప్పిల్ - మరణదశయందు, ఎయ్దుగ - పొందిననుసరే, ఎయ్దఱ్ఱ - పొందకపోయిననుసరే, పిఱప్పు - జన్మించుటకు హేతువు, ఇగ్ - లేకఁబోయినను, పల్ - అనేకవిధములైన, పిఱవి - అవతారములుగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, యానుమ్ - నేనును, ఒన్టు - ఒకవిధమైన, మఱప్పు - మఱుపును, ఇన్టి - లేక, ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిట్టవే - అనుభవించెదను.

తా॥ ఓత్రియఃపతీ! నేనుదేహమైనను దేహముకంటె వ్యతిరీక్తమైన యాత్మయైనను, ఎటు వంటివాఁడైనను, ఎల్లప్పుడును నిన్ను నేననుభవించునటుల కటాక్షించుమని.

౫.

మగిట్ట కొళ్ తెయ్వ ములోగమలోగమ్*

మగిట్ట కొళ్ శోది మలర్న్ద వమ్మానే*

మగిట్ట కొళ్ శిన్దై శొత్తెయ్గై కొణ్ణమ్*ఎన్టుమ్

మగిట్టవ్వుల్ యునైన్ద వణజ్జ వారాయ్.

౬.

అ॥ మగిట్ట కొళ్ - మఖముగల, తెయ్వమ్ - దేవతలు, ఉలోగమ్ - అచేతనములు, అలోగమ్, చేతనలు, మగిట్ట కొళ్ - సంతోషముగల, శోది - జ్యోతిస్వరూపులైన చంద్రునూ ర్యులు, (ఈపదార్థములను) మలర్న్ద - సృజించిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! మగిట్ట కొళ్ - సంతో షముగల, శిన్దై - తలచుటకుసాధనమైన మనస్సునున్న, కొల్ - చెప్పుటకుసాధనమైన వాక్కు నున్న, శెయ్గై - కేయుటకుసాధనమైన శరీరమునున్న, కొణ్ణమ్ - సాధనముగాఁజేసికొని, ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిట్టవ్వుల్ - ఆనందయుతుండనై, ఉనైన్ద - నిన్ను, వణజ్జ - ఆశ్రయించున టుల, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ పరమదయాళువై జగత్తునుసృజించినఓస్వామి! ఎల్లప్పుడును మనోవాక్కాయ ములచే నీకుకై బ్బర్యముజేయునటుల నామందర వేంచేసి నేవసాయింపుమని

౬.

వారా యున్ శిరుప్పొదమలర్క్కిట్టమ్*

పేరాడే యాన్వ న్దడై యమ్మడి

తారాదాయ్*ఉన్నెయెన్నుళైవ్వి లెన్టమ్

ఆరాదాయ్*ఎనక్కెన్ట మెక్కాలే.

2.

అ॥ ఉన్నె - నిన్ను, ఎన్నుళ - నామనన్మనందు, ఎన్టమ్ - ఎల్లప్పుడును, నైక్కీల్ - ఉంచినయెడల, ఎనక్క - నాకు, ఆరాదాయ్ - చాలుననిదృష్టిని గలుగఁజేయనివాడైన, ఎన్టమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎక్కాలే - ఎల్లప్పుడును, ఉన్ - నీయొక్క, తిరు - నుందరమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరుపడికళ్ళయొక్క, కీట్ - అడుగును, పేరాదే - విడువకుండ, యాన్ - నేను, వన్ట - వచ్చి, అడైయమ్మడి - ఆశ్రయించునటుల, తారాదాయ్ - అవకాశమివ్వనివాడా! నారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నీభోగ్యతను నాకుఁగనుటఁబడి ఇదివఱకు నన్ననుభవింపఁ జేయకుండెడినపు సర్వకాలములయందును నీశ్రీపాదములను వదలక నేనాశ్రయించియుండునటుల నా నుందరవేంచేసి నేవసాయించుమా యని.

3.

ఎక్కాలత్తె నైయా యెన్నుళేమన్నిల్*మ్.

నైక్కాలత్తిలుమ్ యాదొన్టమ్ వేణ్డేక*మ్

మిక్కార్వేద విమల రివ్విళ్ళుమ్*మ్

అక్కారక్కనియే యున్నై యానే.

౪.

అ॥ మిక్కార్ - ఉత్కృష్టులై, వేదమ్ - వేదముందుఁ బ్రతిపాదించఁబడిన, విమలర్ - పరిశుద్ధులైన నిత్యనూరులచే, వివ్విళ్ళుమ్-అనుభవింపఁబడినవాడైన, ఎన్-నాకు, అక్కారమ్-శర్కరవంటివాడైన, కనియే-ఫలమువంటివాడైన ఓక్రియఃపతీ! ఎక్కాలత్తు-సర్వకాలములయందును, ఎన్టైయామ్ - నాకుస్వామియై, ఎన్నుళ - నాహృదయమందును, మన్నిల్-నిత్యవాసముజేసినయెడల, ఎక్కాలత్తిలుమ్ - ఏకాలమందును, మన్రిల్లు - ఇదిదప్పు, యాదొన్టమ్ - ఏవస్తువునుగూడ, ఉన్నె - నిన్ను, నాన్ - నేను, వేణ్డేక - కోఱను.

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుస్వామియైన ఓక్రియఃపతీ! నిత్యనూరిభోగ్యుండైన నీవెల్లప్పుడును నామనన్మనందమరికతో వేంచేసియున్నయెడల నింతకంటె నేను గోఱఁదగిన ప్రయోజనములేమిలేవని.

౫

యానే యెన్నై యతియగిలాదే*

యానేయెన్టనదే యెన్టరున్డే*

యానేనీ యెన్నుడై మైయుమ్ నీయే*

వానేయేత్తు మెమ్వానవరేతే.

౬.

అ॥ వానే - పరమవదనానులందరిచే, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయఁబడిన, ఎమ్వానవర్ - మననిత్యనూరులకు, ఏతే - స్వామియైన ఓక్రియఃపతీ! యానే - నేను, ఎన్నై - నన్ను, అతియగిలాదే - తెలిసికొనక, యానే - నేనుస్వతంత్రుడను, ఎన్టనదే - ఇవివావస్తువులు, ఎన్ట - అనిదలఁచి, ఇరున్డే - (అహంకారమమకారములుగలవాడైన) ఉంటిని. యానే - నేను, నీ-నీకఁబరతంత్రుడను, యెన్నుడై మైయుమ్ - నావస్తువులును, నీయే - నీవే.

తా॥ నిత్యనూరి నేవ్వుడనైన ఓక్రియఃపతి ! నీశేషభూతుడనైన నేను నాస్వరూపము నింతకాదు చరిత్రానక అహంకారమమకారములతో నశించిపోతిని.

ఏతేల్మైమ్ వెన్ట్రేకొలిలజ్జయై*

నీతేశేయద నెడుకుడర్ చోచ్చిది*

తేతేలెన్నై యుకపాన్నడి చేప్పర్తొలై

నేతేపోగ వెన్జ్ఞాన్ముమ్ విడలే.

౧౦.

అ॥ ఏము - వృద్ధులు, ఏముమ్ - ఏడింటిని, వెన్ట్ర - జయించి, ఏర్కొల్ - సాక్ష్యముగల, ఇలజ్జయై - లంకాపురిని, నీతేశేయద, భస్మముగాజేసిన, నెడుకుడుదర్ - మిక్కిలి దేజముగల, తోది - ఉజ్జ్వలమైన దివ్య విగ్రహముగల ఓస్వామీ ! ఎన్నై - నన్ను, తేతేల్ - నన్నరక్షించుకొనుటకు నేను సమర్థుడనని దలచుక, ఉన్ - నీయొక్క, పాన్నడి - నుండరములైన తిరువడికళ్ళయందు, ఒలై - శిఘ్రింబుగా, తేర్తు - చేర్చుకొని, వేతేపోగ - వేరు విషయములను దలచిపోవునట్లు, ఎన్జ్ఞాన్ముమ్ - ఎల్లప్పుడూను, విడల్ - విడువకుము.

తా॥ రామకృష్ణాద్యవతారంబు లెల్లి దుష్టులను సంహరించిన ఓక్రియఃపతి ! నేనిచ్చిన, జ్ఞానముచే వీడుజ్జీవించునని దలచి నన్ను విడువక నాకు సంసారేచ్ఛను బోగొట్టి నీ శ్రీపాదములయందు జేర్చుకొని నీకు నిత్యకైజ్జర్యము జేయునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని.

౧౦.

విడలిల్ తక్కర త్తణ్ణలై మేవల్*

విడలిల్ వన్ కురుగూర్ చ్చడగోపకళోల్*

కెడలిలాయరత్తు భివై పత్తుమ్*

కెడలిల్ వీడుశేయ్యుమ్ కిళర్ వార్ కే.

౧౧

అ॥ విడలిల్ - (ఆక్రితులను) విడువని, తక్కరత్తు - ముదర్శనముగల అల్లలై - స్వామిని, మేవల్ - ఆశ్రయించి, విడలిల్ - విడవకుండుండేడి, వన్ - మందగమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, తడగోపక - సమృద్ధ్యార్థ, వోల్ - సాయించిన, కెడలిల్ - (తనననుసంధించువారికి) కీడురాకుండరక్షించెడి, అయిత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చుత్తుమ్ - ఈపది పాశురములు, కిళర్వార్ - ఆదరముతోననుసంధించువారికి, కెడలిల్ - దోషములేని, వీడు - మోక్షమును, శేయ్యుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ చక్రధరుడైన క్రియఃపతిని దృఢముగానాశ్రయించిన సమృద్ధ్యార్థు, సాయించిన, సకలపాపహరమైన యీతిరువాయ్మొళిననుసంధించువారు నిర్గుప్తమైనమోక్షమును జెందుదురని.

అత్తూర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, అత్తూర్, ఈశ్వరీరావసానము వలకు గూడ వినియోగనిచ్చుడే కైజ్జర్యము జేయవలయుననెడి తనగోతీకను నెరజేర్చుటకై సర్వేశ్వరుడు

పచ్చి తిరుమాలిరుళ్జోలైయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండగా నచ్చట నాశ్రయఃపలిన్ని యాపర్వతమునున్న సుభవించుచున్నార.

ॐ కీళరోలింబళమై కెడువదకమున్నమ్*

వళరోలిమాయోన్ మరునియకోయిల్*

వళరిళమ్మొళిల్ శూ మాలిరుళ్జోలై *

తళర్వలరాగిల్ శార్వదుశదిరే.

౧.

అ॥ కీళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒలి - తేజస్సుకలగారింజమైన, ఇళమై - పడుచురేనము. కెడువదకమున్నమ్ - చెడిపోవుటకుమునుపు వళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒలి - కాన్తిగల, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, మరునియ - ఆమరవేంచేసియున్న, కోయిల్ - దివ్య స్థానంబై, వళర్ - పెరుగుచున్న, ఇళమ్ - లేతయైన, పొళిల్ - తోటలచే, శూ - చుట్టబడిన, మాలిరుళ్జోలై - తిరుమాలిరుళ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, తళర్వ - ఆయాసము, ఇలరాగి - లేని వారై, శార్వదు - ఆశ్రయించుట, శదిర్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓధి క్తలారా! మిళరీరమ దృఢముగానున్నప్పుడే, సమస్తకల్యాణగుణాః రుండైన శ్రయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుళ్జోలైయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుడియని

శదిరిళమడవార్ తాళ్ చ్చియై మదియాదు*

అదిర్ కురల్ శజ్జ త్తళగర్ తమ్ కోయిల్*

మదితవళ్ శుదుమి మాలిరుళ్జోలై

పదియదువేత్తి యెచ్చ వదు పయనే.

౨.

అ॥ శదిర్ - సుందరులైన, ఇళమడవార్ - యావనముగలస్త్రీలు, తాళ్ చ్చియై - (మియందుజేసెడి) ప్రావణ్యమును, మదియాదు - తలఁచక, అదిర్ - శబ్దించుచున్న, కురల్ - కంఠముగల, శజ్జత్తు - శ్రీపాఞ్చజన్యముగల, త్తళగర్ - త్తళగరనెడి తమనామముగల శ్రయఃపతికి, తణ్గోయిల్ - అసాధారణమైన వాసస్థానమై, మది - చర్చించుడు, శవళ్ - దోఁగాఁడుచు పోవుచున్న, శుదుమి - శిఖరముగల, మాలిరుళ్జోలై - తిరుమాలిరుళ్జోలైయనెడి, అదు - ఆ, పది - దివ్యదేశమును, వేత్తి - స్తుతించి, ఎచ్చువద - ఉజ్జీవించుటయే, పయన్ - ప్రయోజనము.

తా॥ స్త్రీలయొక్క సౌందర్యములనున్న చేష్టితములనున్నజూచి గౌహించక, అత్యున్నతమై త్తళగరుకు వాసస్థానంబైయున్న తిరుమాలిరుళ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును మనోవాక్యాదుములచే నాశ్రయించి యుజ్జీవించుము. ఇదియేమనకు పరిమ ప్రయోజనమని.

పయనల్ల శెయ్దు పయనిలై నెజ్జే*

పుయల్ మళై వణ్ణర్ పురిన్దుత్తై కోయిల్*

మయల్ మిగు పొల్ శూ మాలిరుళ్జోలై *

అయన్మలై యడై వ దదుకరుమనే.

3.

అ॥ నెజ్జే - ఓమనసా! పయనల్ల - ప్రయోజనములేని వ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, పయనిలై - ప్రయోజనములేదు. పుయల్ - వర్షించుచున్న, మళై - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ -

కాన్తిగల శ్రియఃపతి, పురిన్దు - ఆళవడి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - కోవి
లయై - మిగు-మిక్కిలి, మయల్ - (చీకటిచే) మోహమును గలుగజేయుచున్న, పాట్టిల్ - తోట
లచే, కూట్ - వ్యాప్తమైన, మాలిరుణ్ణోలై - తిరుమాలిరుణ్ణోలయొక్క, అయల్ - పక్కనున్న,
మలై - పర్వతముయొక్క, అడైవడువే - ఆశ్రయణమే, కిరుమమ్ - చేయఁదగినది,

తా॥ ఓమనసా! సారములేని యర్థకామాదులనువిడిచి, నీలమేఘశ్యాముడైన ఆత్మగర నెడి
పెరుమాళ్ళకువాసస్థానమై సమృద్ధములైన తోటలుగల తిరుమాలిరుణ్ణోలయొక్క సమాపమందున్న
పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన వ్యాపారమని తలంపుమాయని. ౩.

కరుమవ్ పాళమ్ కట్టిళ్ళుమ్మయ్యవే*

పెరుమలై యెడుత్తా పీడుత్తై కోయిల్*

వరుమత్తైతనమ్ మూలిరుణ్ణోలై *

తిరుమలై యదువే యడై వరు తిఱమే.

౪.

అ॥ వన్ - క్రూరములైన, కరుమమ్ - కర్మములనెడి, పాళమ్ - బంధమును, కట్టిళ్ళు -
పోఁగొట్టి, ఉమ్మన్దు - (కైబ్బర్యార్థమై) సంఘరించి, ఉయ్యవే - ఉజ్జీవిండుటకయ్యే, పెరు -
గొప్ప, మలై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తా - ఎత్తిన శ్రీకృష్ణుఁడు, పీడు - తనమహిమ,
ఉత్తై - ప్రకాశించునట్లుల వాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, వరు - వచ్చుచున్న,
మత్తై - మేఘములు, తనమ్మమ్ - దోఁగాఁడుచున్న, మాల్ - పెరిగినదియు, ఇరుమ్ - వ్యా
పించియున్నదియునైన, - తోలై - తోపులగల, తిరుమలై యదువే - ఆతిరుమాలిరుణ్ణోలయ నెడి
పర్వతమునే, అడైవడువే - ఆశ్రయించుటయే, తిఱమ్ - చేయఁదగినఁ బ్రకారము.

తా॥ మనము సంసారబంధమును నడలి తన నాశ్రయించి కైబ్బర్యము జేయుటకొఱ
కయ్యేపరమధయాభువైన శ్రియఃపతి వచ్చి వేంచేసియున్న అత్యున్నతమైన తిరుమాలిరుణ్ణోల
యనెడి పర్వతము నాశ్రయించుటయే చేకనులఁ జేయఁదగినకృత్యమని. ౪.

తిఱముడై వలత్తాల్ తివిన్దై పెరుక్కాదు*

అఱముయలాట్రి ప్పడై యవ్ కోయిల్*

మఱుపిల్ వణ్ శున్దై శూట్ మూలిరుణ్ణోలై *

పుఱమలై శార పోవదు కిఱియే.

౫.

అ॥ తిఱముడై - సమూహముగల, (మిక్కిలి) వలత్తాల్ - బలముచే, తి - క్రూరమైన,
విన్దై - పాపములను, పెరుక్కాదు, వర్ధింపక, అఱమ్ - (ఆశ్రితరక్షణమనెడి) ధర్మమందు, ముయ
ల్ - ప్రయత్నముజేయుచున్న, అట్రి - చక్రమును, పడైయవన్ - ఆయుధముగాఁగల సర్వ
శక్తిరునికి, కోయిల్ - వాసస్థానమై, మఱు - (బుఱదమొదలగు) దోషములు, ఇల్ - తేని,
వణ్ - నుండరమైన, శున్దై - జలలు, శూట్ - వ్యాపించియున్న, మూలిరుణ్ణోలై - తిరుమాలిరుణ్ణోల
యొక్క, పుఱమలై - బైటపర్వతమును, శార - పొందుటకు, పోవదు - పోవుట, కిఱి - నుంచి
యూపాయము.

తా॥ సంసారమందాశగలకారై మీసామధ్యముచే పాపములవడతయక, ఆశ్రితరక్షకులైన, నుదర్పనాత్మ్యుల నాయుధముగాఁగల శ్రయఃపతికి వాసస్థానమై రమణీయములైనకొండచరియలతో నిండియున్న తిరుమాలిరుఞ్ణోలపర్వతముతో సంబంధించిన పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన యుపాయమని,

౧.

కిటియెననినై మిఁక కీర్తీమై శెయ్యాదే*

ఉటియమర్ వెణ్ణె యుణ్ణవక కోయిల్*

మటియొడు పిణ్ణె శేర్ మాలిరుఞ్ణోలై*

నెటిఁడవదువే నినై వదు నలమే.

౩.

అ॥ కీర్తీమై - (తుచ్చములైన) విషయములయందు చాసక్తిని, శెయ్యాదే - చేయక, ఉటి - ఉట్టియందు, అమర్ - ఉంచుచున్న, వెణ్ణెయ్ - చెన్నను, ఉణ్ణవక - ఆరగించిన కృష్ణునికి, కోయిల్ - స్థానమై, పిణ్ణె - జంకలు, మటియొడు - తనపిల్లలతోఁగూడ, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్ణోలై - తిరుమాలిరుఞ్ణోలయొక్క, నెటి - మార్గము, పడ - (మనస్సులలో) నిలుచునట్లు, అదుకే - ఆమార్గమున, నినైవదు - తలఁచుట, నలమే - పురుషార్థము; (దీనిని) కిటి - మంచియుపాయము, ఎన - అని, నినైమివ్ - తలంచుడి,

తా॥ ఓభక్తలారా! మీరు తుచ్చమైన సంసారమందాశనువదిలి, నవనీతవర్తులైన శ్రీకృష్ణుడు వాసముజేయుచున్న తిరుమాలిరుఞ్ణోలకు పొయ్యెడిమార్గము నెల్లప్పుడును తలఁచుటయే మనస్వరూపమునకుఁ దగిన యుపాయమని దలంచియుండుడియని.

౪.

నలమెన నినై మిఁక నరగ్గుణ్ణాదే*

నిలమునమిడన్దా నీడుటై కోయిల్*

మలమఱుమదిశేర్ మాలిరుఞ్ణోలై*

నలముటై యెయ్ది మరువుదల్ పలమే

౭.

అ॥ నరకు - సంసారమనెడి పరకమందు, అగ్గుణ్ణాదే - మగ్గులైయుండక, నిలమే - భూమిని, మునమే - మునుపు, ఇడన్దా - (పరాహవతారమందు అండభిత్తినుండి) వేరుపఱచి యొత్తిన సర్వేశ్వరుడు, నీడుటై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, మలమఱు - కళంకములేని, మది - చంద్రుడు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్ణోలై - తిరుమాలిరుఞ్ణోలను, పలమే - యోగ్యమైన, (తనస్వరూపానురూపమైన), ముటై - ప్రకారముచే, ఎయ్ది - పొంది, మరువుదల్ - నిత్యవాసముజేయుటయే, పలమే - శ్రేష్ఠము; (ఈవిషయమును) నలమేన - పరమప్రయోజనమని, నినైమివ్ - తలఁచుడు

తా॥ ఓభక్తలారా! మీరు పరకప్రాయమైన సంసారమునువదిలి, పరాహవతారంబై తిరుమాలిరుఞ్ణోలను సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసముజేసెడి, చంద్రముణ్ణలమువలకుఁ దెలిగియున్న తిరుమాలిరుఞ్ణోలయందు మిక్కిలి యాదరముతో వాసముజేయుటయే యుక్తమైన పురుషార్థమని తలంచియుండుడియని.

౭.

వలమ్ శెయ్దువై గల్ వలమ్ కట్టియాదే*
 వలమ్ శెయ్యు మాయమాయవకోయిల్*
 వలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుళ్ళొలై*
 వలమ్ శెయ్దునాళుమ్ మరువుదల్ వమ్మక్క.

౮.

అ॥ వలమ్ - సామర్థ్యమును, శెయ్దు - సంపాదించి, వైగల్ - ఎల్లప్పుడూను, వలమ్ -
 ఆ బలమును, కట్టియాదే - సంసారమందుఁ బోగొట్టక, వలమ్ శెయ్యుమ్ - (ఆపర్వతమంగు)
 ప్రదక్షిణముగా సత్సరించుచున్న, మాయకో - ఆశ్చర్యభూతుండైన, ఆయవకో - గోపాలుఁ
 డైన శ్రియఃపతికి, కోయిల్ - స్థానమును, వానోర్ - నిత్యనూరులు, వలమ్ శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షి
 ణముజేయుచున్నదియైన, మాలిరుళ్ళొలై - తిరుమాలిరుళ్ళొలను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వలమ్
 శెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, మరువుదల్ - పొందియుండుటయే, వమ్మక్క - న్యాయము.

తా॥ ఓచేతనులారా! భగవత్ప్రైజ్కర్యముజేయుటకుఁడగిన శరీరమునెత్తి యాశరీరమును
 సంసారమందుఁబాదుజేయక, నిత్యనూరులతోఁగూడ సర్వేశ్వరుఁడు సత్సరించుచున్న తిరుమా
 లిరుళ్ళొలను బ్రదక్షిణము జేయుచుండుటయే మనకు యోగ్యమని దలంచియుండుడియని,

౯.

వమ్మక్కననినై మిన్ వల్వినై మూళ్ గాదు*
 అమ్మక్కొడియట్టా సమర్ పెరుళ్ళోయిల్*
 మమ్మక్కల్గిన్ జీనమ్ శేర్ మాలిరుళ్ళొలై*
 తొమ్మక్కరుదువదే తుణివదుళూదే.

౧౦.

అ॥ వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపములయందు, మూళ్ గాదు - మునుగియుండక,
 అమ్మమ్ - పిఠాచియైన, కొడి - పూతనయనెడుస్త్రీని, అట్టాన్ - సంహరించినశ్రీకృష్ణుఁడు,
 అమర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పెరుమ్కోయిల్ - గొప్పస్థానమై, మమ్మమ్ - బాల్యాపస్థ
 యందున్న, కళిలు - ఏనుఁగులయొక్క, ఇనమ్ - గుంపులు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుళ్ళొలై -
 తిరుమాలిరుళ్ళొలను, తొమ్మ - ఆశ్రయింపవలయునని, కరుదువదు - తలంచుటకు, తుణివదే -
 నిశ్చయించుటయే, శూదు - (సంసారమును) జయించుటకుహేతువు, (ఇదియే) వమ్మక్క -
 న్యాయము; ఎన - అని, నినై మిన్ - తలంచుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీదుఃఖములను బోగొట్టుకోవలయునని మీరుదలంచినయెడల, ఇక
 మీఁదఁ బాపమునుజేయక, ఏనుఁగులు గుంపులుగుంపులుగా సత్సరించుచున్న శ్రియఃపతియొక్క
 వాసస్థానమైనతిరుమాలిరుళ్ళొలనాశ్రయించుటకాశబడుటయేమంచియుపాయమని తెలిసికొనుఁడని.

శూదెచ్చకళపుమ్ శూదుమ్ శెయ్యాదే*
 వేదమున్విరిత్తాన్ విరుమ్మియకోయిల్*
 మాదులుమయిల్ శేర్ మాలిరుళ్ళొలై*
 పోదవిల్ న్మలై యే పుగువదుపారుళే.

౧౧.

అ॥ కూడన్దు - ధనసంపాదనకిదియేయపాయమనిదలంచి, కళవుమ్ - దొంగతనమునున్ను, కూడుమ్ - జూదమునున్ను, కెయ్యదే - చేయక, వేదమ్ - వేదమును, మున్ - మునుపు, విరిత్తా - ప్రకాశించుచేసినక్రియఃపతి, విరుమ్మియ - ఆశబడిన, కోయిల్ - స్థానమై, మాదు - తనవాడపక్షితో, ఉలు - చేరియున్న, మయిల్ - మయూరిములు, శేర్ - సచ్చరించుచున్న, మల్ - పెరిగియు, ఇరుమ్ - నాలుగుచక్కలయందునువ్యాపించియునున్న, శోలై - తోటలనున్న, అవిల్ - వికసించియున్న, పోదు - పుష్పములనున్నగల, మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడిపర్వతమునే, పుగువదు - ప్రవేశించుట, పారుల్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీరు తుచ్చమైన ద్రవ్యముకొఱకై పాపమునుజేయక దానియందు నిరాశజేసి, అనేకవిధంబులైన పక్ష్యాదులతోనిండి ప్రకాశించుచున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి దివ్యదేశమునందు నివసించుటయే పురుషార్థమనినిశ్చయించుడియని. ౧౦.

✠ పారుళైనివ్వులగమ్ పడై త్తవళపుగళ్ మేల్*

మరుళిల్ వల్ యరుగూర్ వల్ శడగోపళ*

తెరుళ్ కొళ్ళచ్చొన్న వోరాయ్ రత్తుళిప్పత్తు*

అరుళుడై యవళా తా శణై విక్కుమ్ముడిత్తే.

౧౧

అ॥ పారుళ్ - (సంసారులనువశపఱచుకొవడమనెడి) ప్రయోజనము, (కలుగును). ఎట్టు - అనిదలంచి, ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకమును, పడైత్తవళ - సృజించిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - మేల్ - కీర్తివిషయమై, మరుళ్ - అజ్ఞానము, ఇల్ - తేనివారై, వల్ - సుందరమైన, కరుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియై, వల్ - ఉదారులైన, శడగోపళ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరుళ్ - తత్త్వజ్ఞానము, కొళ్ళ - (చేతనులకు) కలుగునటుల, కొన్న - సాించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ముడిత్తు - సంసారమునుబోగొట్టి, అరుళుడైయవళ - దయావంతుడైనక్రియఃపతియొక్క, తా - క్రిపాదములను, అనైవిక్కుమ్ - చేర్చును.

తా॥ సంసారులకు హస్తపాదాద్యనయవములనిచ్చి వానిచే వారుజేసెడికైబర్హమును దానజ్ఞీకరించి వారికిమోక్షమివ్వవలయునని దలంపుతో నీజగత్తును సృజించినక్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధింపువారు సంసారమును గడచిక్రియఃపతియొక్కక్రిపాదములఁ జేరుదురని. ౧౧.

అ మ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

దీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨. వ, పది సంపూర్ణము.

—❧—

ఇదికలకు తిరువాయ్ మొక్కి తిరువడింటికి పాశురములు ౨౨౨

3- వ, పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్ మొట్టై.

—o—o—o—

అపతాంకః— ఈతిరువాయ్ మొట్టైలో, తిరుమలిరజ్జోల యనది తిరుమలయందు వేంచేసియున్న సుందరబాహువుయొక్క సర్వావయవసౌందర్యముల ననుభవించుచున్నారు.

శశ ముడిచోచ్చదియా యునదుముగచోచ్చది మలర్ న్దదువో*

అడిచోచ్చది నీనిన్ తామరై యా యలర్ న్దదువో*

పడిచోచ్చది యాడై యొడుమ్ పల్ కలనాయ్*నికాపై మ్మిన్

కడిచోచ్చది కలన్దదువో తిరుమాలే కట్టరై యే.

౧.

అ॥ ఉనదు - నీయొక్క, ముగమ్ - ముఖముయొక్క, శోది - కాన్తి, ముడిచోచ్చదియాయ్ - కిరీటకాన్తిరూపముగా, మలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; అడి - శ్రీపాదములయొక్క, శోది - కాన్తి, నీనిన్ - నీవు వేంచేసియున్న, తామరై యాయ్ - పితృబద్ధమై, అలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; పై - సున్దరమై, పాక - స్పృహణీయమైయున్న, నిన్ - నీయొక్క, కడి - నడుముయొక్క, శోది - కాన్తి, పడి - స్పృహవసిద్ధమైన, శోది - తెజస్సుగల, అడైయొడుమ్ - శీతామ్బరముతోఁ గూడ, పల్ - అనేకవిధములైన, కలనాయ్ - ఆభరణములై, కలన్దదువో - వ్యాపించినదా; తిరు మాలే - ఓక్రియఃపతీ! కట్టరై - చేపుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నీముఖతేజస్సు ముఖమందగుచు పైకిరచి దాబుకొట్టచున్న కిరీటరూపమయినట్లును, నీశ్రీపాదముయొక్కకాన్తి నీవువేంచేసియున్న పితృబద్ధరూపమయినట్లును, నీతిరుమేనియొక్కకాన్తి నీవుధరించిన భూషణశీతామ్బరరూపములయినట్లును ప్రతాపించుచున్నవిగాన నీసౌందర్యమత్యాశ్చర్యకరమని.

౧.

కట్టరై క్కిల్ తామరై నికాకణ్ పాదమ్ కై యొవ్వా*

శుట్టరై త్త నకాపా న్నున్ తిరుదేనియొళి యొవ్వాదు*

ఒట్టరై త్తివ్వలగునై పుగత్తెల్లామ్మెరుమ్బాళుమ్*

వట్టరై యాయ్ పుత్తెన్దై కాట్టమాలే పరజ్జొదీ.

౨

అ॥ కట్టరై క్కిల్ - చెప్పినయెడల, తామరై - బద్ధము, నికా - నీయొక్క, కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - శ్రీపాదములతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, ఒవ్వా - సమానముగాదు. శుట్ట - పుటమువేయబడి, ఉరై త్త - ఒరిగిన, నకాపాక - మంచిబంగారము, ఉకా - తిరుమేని - నీదివ్యవిగ్రహముయొక్క, ఒళి - కాన్తితో, ఒవ్వాదు - సమానముగాదు. ఇవ్వలగు - ఈలోకము, ఒట్ట - ఉచమానముగా, ఉరై త్తు - చెప్పి, ఉన్నై - నిన్ను, పుగత్తెల్లా - స్తోత్రముజేయుట, ఎల్లామ్ - అన్నియు, పెరుమ్బాళుమ్ - మిక్కిలి, వట్టరై యాయ్ - తోచినట్లుఁ జెప్పునట్టిదై, పుత్తెన్దై - దోషమునే, కాట్టమ్ - చూపును,

తా॥ ఓస్వామీ! లోకమునందత్తుకృష్ణములైన బద్ధము, బంగారము మొదలగన్నివస్తువులును నీయతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములనుబహుమానములుఁగావు, ఆవస్తువులను నీకువహనముగాఁ

తెప్పి లోకులు తేనెడిస్త్రాత్రమంతయు చారివారికి దోచినట్లు తెప్పటయేగాక యథార్థముగాదు అదియునుంగాక, ఆయావస్తువులను నీయతినుగదరమైన విగ్రహమున కుపమానముగాఁజెప్పట. నీతిరుమేనును నిందజేయునట్లుగుచున్నదని. ౨.

పరజ్ఞోదిసి పరమాయ్ నిన్నిగిన్ద్రునిక్ *మల్ ధోర్

పరజ్ఞోది యిన్ద్రయిల్ వడియోవి నిగిన్ద్రునిక్ *

పరజ్ఞోదినిన్నుళ్ళే పడరులగమ్ పడైత్త *ఎమ్

పరజ్ఞోదిగోవిన్దా పణ్బురైక్క మాట్టేనే.

3.

అ॥ పరమాయ్ - పరాత్పరుఁడనైన, నీ - నీవే, పరజ్ఞోది - నిరతిశయతేజోయాపుఁడవు, నిన్నిగిన్ద్రునిక్ - నిన్నుదప్పు, మల్ ధి , వరైన, ఓర్ పరజ్ఞోది-ఒకశ్రేష్ఠమైనతెజస్సు, ఇన్ద్రయిల్ - లేకపోవుటచే, పడియోవి - ఉపమానములేకనే, నిగిన్ద్రునిక్-ఉన్న, పరజ్ఞోది-పరజ్ఞోదీతిశ్శబ్దవాద్యుఁడా! నిన్నుళ్ళే - నీసంకల్పమును, పడర్ - వ్యాపించియున్న, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్త-స్పృశించిన, ఎమ్మరజ్ఞోది-నాకునేవసాయించిన గొప్ప తేజస్సుగలవాడా! కోవిన్దా - ఆత్రితసులభుఁడా! పణ్బు-నీయొక్కవిధమును, ఉరైక్క-చెప్పుటకు, మాట్టే - శక్తుఁడనుగాను.

తా॥ ఓక్రియవతి ! నీకుపమానమైనవేరొకవస్తువులేక పోవుటచేతను, నీవు జగత్కారణుం డనై మిక్కిలిగొప్పవాఁడవగుటచేతను, (ఇట్లున్నను) ఆక్రితులకు మిక్కిలి మలభుండవటుట చేతను, చిన్నిటివాఁడవని వర్ణించుట కనమధుండనైయున్నానని 3.

మాట్టాదే గూగిలు మిమ్మలర్తలై మాళాలమ్*నిక్

మాట్టాయ మలర్ పురైయుమ్ తిరువురువ మ్మనమ్వైక్క*

మాట్టాద పలశమయ మదికొడుత్తాయ్*మలర్ త్తుమ్మాయ్

మాట్టే నీ మనమ్వైత్తాయ్ మాళాలమ్ పరున్దాదే

౪.

అ॥ మలర్ - నాభికమలమును, తలై - (తనకు) ఉత్పత్తిస్థానముగాఁగల, ఇ - ఈ, మా - గొప్ప, ఖాలమ్ - లోకము, నిక్ - నీయొక్క, మాట్టాయ - నిధివలె (క్లాస్సునై), మలర్ పురైయుమ్ - పుష్పమువలె (సుకుమారమై) ఉన్న, తిరువురువమ్ - తిరుమేనును, మనమ్ - మనస్సునందు, వైక్క - ఉంచుటకు, మాట్టాదేగూగిలుమ్-శక్తిలేకుండనున్న పుండ్రును, మాట్టాద - (నిన్నునుసంధించుటకు) యోగ్యతలేని, పల - పలువిధములైన, శమయమ్ - సుతములయందు, మది - బుద్ధిని, కొడుత్తాయ్ - ఇచ్చితివి, నీ - నీవు, మలర్ - వికసించియున్న, తుమ్మాయ్ మాట్టే - తిరుత్తుమ్మాయినందే, మనమ్ - మనస్సు, వైత్తాయ్ - ఉంచియుంటివి. మా - గొప్ప, ఖాలమ్ - లోకము, పరున్దాదే - కష్టపడదా?

తా॥ ఓక్రియవతి ! ఈచేతనులు, అతిభోగ్యులైన నీతిరుమేను ననుసంధించుటకనమధురై యుండగా, అటుపిమ్మట, నీవేగేకమతములనుగల్గించి వారికున్నజ్ఞానమునుగూడఁజేడఁగొట్టి నిత్ర మేరై ననుభవమునందుంచుచుంటివి, ఇట్లుచేతనులునిన్నాక్రియకుమలముగ్లరాతేట యని.

వరున్దాన వరుమ్ తవ త్తమల్ కదిరిగ శుడరుడమ్బాయ్*

వరున్దాన శానమాయ్ వరమ్మిన్ది ముక్కుదియన్దాయ్*

వరుక్కాలమ్ నిగళి కాలమ్ కళికాలమాయ్*ఉలగై

ఒరుక్కాగ వళిప్పాయ్ శీరెఱులక్క వోదువనే.

౫.

అ॥ వరున్దాన - శ్రమలేక, వరుమ్ - వచ్చెడి, తవ త్త - మిక్కిలి, మల్ - వికసించుచున్న, కదిరిగ - కిరణములుగల, శుడర్ - లేజోమయమైన, ఉడమ్బాయ్ - తిరుమేనుగలవాడనై, వరున్దాన - శ్రమలేనియేప్రాప్తమైన, శానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడనై, వరమ్మ - అపధి, ఇన్ది - శేక, ముక్కుదు - సర్వపదార్థములయందును, ఇయన్దాయ్ - వ్యాపించియుండువాడనై, వరుక్కాలమ్ - భవిష్యత్కాలమునున్న, నిగళి కాలమ్ - వర్తమానకాలమునున్న, కళికాలమాయ్ - భూతికాలమునున్న నిర్వాహకుడనై, ఉలగై - లోకమును, ఒరుక్కాగ - ఒకవిధంబుగా, అళిప్పాయ్ - రక్షించువాడనైననీయుక్క, శీర - గుణములను, ఎఱ్ఱు - ఎక్కడ, ఉలక్క - పూర్ణముగా, ఓదువణ్ - చెప్పెదను

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! స్వభావసద్ధిమై నిరవధిక లేజోరూపమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడనై సర్వజ్ఞుడనై, సర్వకాలములందును సకలలోకములనున్న రక్షకుండనైన నీయుక్కకల్యాణగుములను సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు వాకుశక్తిలేదని

౫.

ఓదువారోత్తెల్లా మెప్పులగై త్తెవ్వెన్నె యుమ్*

శాదువాయ్నిగళి పుగళిక్ తగై యల్లాల్ పిటిదిలై*

పోదువాళి పునన్దమ్బాయ్ ముడియినాయ్*పూవినీళల్

మాదువాళి మార్చినా యెళిళొల్లి యున్వాళిత్తువనే.

౬.

అ॥ ఎప్పులగత్తు - సమస్తలోకములయందలి, ఎవ్వెన్నె యుమ్ - అనేకవిధములైయున్న, ఓదువార్ - అగ్రయనముజేయువారియుక్క, ఓత్తెల్లామ్ - కేదములన్నియు, శాదువాయ్ - మంగళకరంబులై, నిగళి - నీయుక్క, పుగళిక్ - గణములను, తగై యల్లాల్ - స్పృశించుటయేగాక, పిటిదు - వేరు, ఇలై - లేదు, పోదు - పుష్పములుగల, పునమ్ - తనభూమియందున్నట్టువలె, వాళి - సుందరములైన, తుమ్బాయ్ - తిరుత్తుమ్బాయిమాలగల, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడనై, పూవినీళల్ - పుష్పమందువాసముజేయుచున్న, మాదు - శ్రీమహాపత్ని, వాళి - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్చినాయ్ - వక్షస్థలముగలవాడనైన ఒస్వామి! యాన్ - నేను, ఎళిళొల్లి - ఏమిచెప్పి, వాళి త్తువణ్ - స్తోత్రముజేసెదను.

తా॥ సమస్తకేదంబులుగూడ నిన్ను స్తోత్రముజేయుట కారంభించి నీగుణములయందొకభాగమునే స్తోత్రముజేయునుగాని సంపూర్ణముగాస్తోత్రముజేయుట కసమర్థములై యుండును, ఇట్లుండగా, శ్రీమహాపత్నియైన నీయుక్క గుణంబుల నేనెట్లు స్తుతించెదనని.

౬.

వాళిత్తువార్ పలరాగ నిన్నుళ్ళే నాన్ముగనై*

మూళిత్త నీరులగల్లామ్ పడై యెన్దు ముదల్ పడై త్తాయ్*

శ్రీశ్రీ త్రైవిధములూ క్రింద తెలుగువాడు క్రింద

కూర్చి తమరే తుదిత్రాల్గొనెను పుగ్గ మామూలాడే.

౨.

అ॥ వాల్మీకి - మంగళాశాసనముజేయువారు, చలరాగ - అనేకులుందురుగాక. నిన్ను శ్రీ - నీసంకల్పమందు, వాల్మీకి - బ్రహ్మను, నీర్ - జలముచే, మాల్మీకి - త్త-చుట్టబడిన, ఉలగల్గ - లోకములన్నింటిని, పడయెట్లు - సృజించువని, ముదల్ - ముందు, పడయె - సృజించితివి. శ్రీశ్రీ - పధిల్లుచున్న, శీర్ - జ్ఞానముగల, అర - రుద్రుడు, ముదలా - మొదలుగాగల, కిర - పధిల్లుచున్న, (శక్తిగల), అమర - చావులేని, తెలుగువాడు - దేవతలందరును, కిర - ఉద్యుక్తులై, కూర్చి - వ్యాపించి, తుదిత్రాల్ - స్త్రీత్రముజేసినయెడల, ఉ - నీయొక్క, లో - అనాదులైన, పుగ్గ - గుణములు, మామూలాడే - మాసిపోవా !

తా॥ మిక్కిలి జ్ఞానవంతులును సమర్థులునైన రుద్రులైన సమస్త దేవత లేకీభవించినను, సకలలోకసప్తవై నీ గుణములలో నొకభాగమునుగూడ స్తుతిజేయజాలరు. వారివారిబుద్ధికేదగు నటుల గొంతమట్టును స్తుతించినను వినువార్లకంతమాత్రమే యాగుణములని దోచబడుటచే మితిలేని నీగుణంబులకు లోపంబుగూడ వచ్చునని.

౩

మామూలాచుడరుడమ్మాయ్ మలరాదుకువియాదు*

మామూలాశాసనమాయ్ ముద్దుదుమాయ్ ముద్దుదియన్తాయ్*

మామూలావాల్మీకి త్రైవిధముకో వట్టివట్టల్*

మామూలాపునపాదమలర్చోది ముద్దుజ్ఞాదే.

౪.

అ॥ మామూలా - దోషములేని, శుడర్ - లేజోమయమైన, ఉడమ్మాయ్ - దివ్యవిగ్రహముగలవాడవునా, మలరాదు - వృద్ధిలేనిదియు, కువియాదు - త్రియములేనిదియు, మామూలా - సుశయాది దోషములు లేనిదియునైన, శాసనమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవును, ముద్దుదుమాయ్ - సమస్తవస్తువులను దనకు శరీరముగాగలవాడవును, ముద్దుదు - ఆసమస్తవస్తువులకును, ఇయన్తాయ్ - నిర్వాహకుండవునైన ఓ ఓహూహూ ! మామూలా - మలిన్యములేని, వాల్మీకి - విలక్షణమైన, కోలత్తు - జ్ఞానమనేది భూషణముగల, అమరకో - దేవతలకు స్వామియైన బ్రహ్మ, వట్టివట్టల్ - స్త్రీత్రముజేయుటకు సమ్యుతించినయెడల, మామూలా - దోషరహితంబులైన, ఉ - నీయొక్క, పాదమలర్ - శ్రీపాదపద్మములయొక్క, చోది - లేజస్సు, ముద్దుజ్ఞాదే - మాసిపోదా ?

తా॥ అత్యుజ్వలమైన దివ్యవిగ్రహమును, దివ్యజ్ఞానమును గలవాడవై, సర్వలోక నిర్వాహకుడవైన ఓ శ్రీయూపతీ ! మిక్కిలి జ్ఞానాధికుడైన బ్రహ్మగూడ నీగుణంబులను స్తోత్రముజేయుటకుజాలడని !

ముద్దుజ్ఞాద నై న్నుదియ శక్తరనల్యలత్తెయాయ్*

మొద్దుజ్ఞాదల్ కళిఱిప్పూ పుష్కర్ న్నోన్తెయ్*

మఱు క్కాదఱానమే ప్పడై గూగ మలరులగిల్*

తొమ్మ మఱ్ఱయార్ క్కళిత్తా లుక్కుడర్ చొప్పది మత్తైయాడే, ౯.

అ॥ మఱుక్కాద - మొఱుమబోవనటువంటి, వై - వాడియైన, నునియ - నేమిగల, శక్కు - రకు - సుదర్శనమును, నల్ - సుందరమైన, పలత్తైయాయ్ - కుడిచేతియందుగలవాడనై, తొమ్మ - కైబ్బర్యమునందు, కాదల్ - ఆశగల, కళిలు - గజేంద్రావ్యూర్లను, అలిప్పా - రక్షించుటకై, పుళ్ - గరుత్మతుని, ఊర్ - నడిపించుకొని, తొప్పిన్దెయే - ప్రకాశించి తివిగదా? మలర్ - నాళిక మలమందున్న, ఉలిగిల్ - లోకములో, తొమ్మ మఱ్ఱయార్ క్కు - నిన్నా శ్రయించినవారికి, మఱుక్కాద - మఱుపులేనటువంటి, (అమోఘమైన), ఱానమ్ - సంకల్పరూప జ్ఞానమును, పడైయాగ - సాధనముగాజేసికొని, అలిత్తల్ - కృపజేసినయెడల, ఉక్ - నీయున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోది - తేజస్సు, మత్తైయాడే - మాయదా?

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! నీవున్నచోటనుండియే నీసంకల్పమాత్రముచేతనే నిన్నాశ్రయించిన వారిని రక్షించితివంటే, మునుపాక కాలమందు తనతొండమందు తామరపువ్వుతీసికొని నీకు సమప్పించవలయుననియాశబడిన గజేంద్రావ్యూర్లయొక్క దుఃఖమును బోగొట్టుటకై చక్రధరుండవై గరుత్మతునివివాదనెక్కి గాతివేగముగావచ్చి నెవసాయించిన నీకీర్తి మాయదా? యని.

మత్తైయాయ నాల్వేదత్తుళ్ నిన్ద మలర్ చుప్పడే*

ముత్తైయ లివ్వులగెల్లామ్ పడై త్తిడన్దణ్ణమిత్తన్ద శ్చన్దాయ్*

పిత్తయేలు శడై యానుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*

ఇత్తైయాదలత్తినేత్త వీల్ శీరు త్తలిదు వియప్పే. ౧౦.

అ॥ మత్తైయాయ - (అభక్తులకు తనయర్థమును) మఱుగుపఱచెడి, నాల్ - నాలుగుది ధములైన, వేదత్తు - వేదములకు, ఉళ్ నిన్ద - తాత్పర్యార్థమెయిన్న, మలర్ - పుష్పమునలెభో గ్యమైయున్న, శుడరే - జ్యోతిస్వరూపుడా! ముత్తైయార్ - పంకగుటచేత, ఇవ్వులగెల్లామ్ - ఈలోకమంతయును, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్ద - (అణ్ణభిత్తిలోనుండి) విడచి, ఉణ్ణ - ఆరి గించి, ఉమిత్తన్ద - బయలుపఱచి, అశన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! పిత్తయేలు - చక్రకలనుధ రించినవాడును, శడై యానుమ్ - జటాధరుడు నైనరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్ - చతుర్ముఖుబహు య, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, ఇత్తైయాదల్ - నీస్వామిత్యము, అత్తిన్ద - తెలిసికొని, ఏత్త - స్తుతించుటకై, వీల్ శీరు త్తల్ - స్వామిత్యము ప్రకటనమగునట్లు వేచేసియుండుటయ నెడి, ఇదు - ఇది, వియప్పే - ఆశ్చర్యమా?

తా॥ ఓస్వామి! నీచే సృజించబడిన బ్రహ్మరూపాదినను సదేవతులును, అపారక్షయనకల వేద ప్రతిపాద్యుడవును, నకలలోకములకు సృష్టితీ సహారకారకుడవునైన నిన్ను స్వామిగా నెఱిగి స్తుతించుట యొకయాశ్చర్యముగాదని.

శ్శ వియప్పాయ వియప్పిల్లా మెయ్ శ్శాన వేదియనై*

శయప్పగఱార్ పలంప్పొమ్ తడమ్మరుగూర్ చ్చుడగోవగ*

తుయక్కొన్న్ది తొమ్మిదురై త్త వాయురత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఊయక్కొన్న్ది పిఱప్పఱుక్కు మొలిమున్నీర్ ఇలత్తై

౧౧.

అ॥ వియప్పాయ - (మఱియొకనియందు) ఆశ్చర్యకరంబులును, వియప్పిల్లా - (సర్వేశ్వరునియందు) ఆశ్చర్యకరంబులుగానివియునైన దివ్యచేష్టితంబులుగలవాడై, మెయ్ - యథార్థమైన, ఇన్నమ్ - జ్ఞానమును, (పఠిపాదించెడి), వేదియనై - వేదములజేబఱిపాదించబడినవాడైనక్రియఃపతిని, శయమ్ - సంసారమునుజేయించుటచే సంపాదించబడిన, పుగళూర్ - కీర్తిగల, చలర్ - అనేకశ్రీవైష్ణవులు, వాల్ము - సుఖముగావేంచెసియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కరుగూర్ - కరుకాపురికినాథులైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, తుయక్కొన్న్ది - సంశయాదులులేక, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఉరైత్త - సాయించిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, ఒలిశబ్దించుచున్న, మున్నీర్ - * మూడువిధములైననీళ్లుగల, ఇలత్తు - భూమియందున్నవారిని, ఉయక్కొన్న్ది - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పిఱప్ప - జన్మమును, అఱుక్కుమ్ - చేదించును.

తా॥ ఆశ్చర్యకరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడును, వేదవేద్యుడైన క్రియఃపతిమయమై, పీఠరాసులైన శ్రీవైష్ణవులునివసించెడి కరుకాపురికిధిపతులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యాపనిపాశురములు తన ననుసంధించువారికి సంసారమును దొలగించునని.

ఆల్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఊయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨- వ తిరువాయ్ మొక్తీ.

—o—o—o—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్తీలో, నునరణామవుయొక్క యవరిచ్చిన్నములైన స్వరూపంబులను పరిపూర్ణముగాననుభవించు యాశపడి దానిని లభించక ఆల్వార్లు మిక్కిలి దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరుడువచ్చి మీమనోరథప్రకారము నన్ను వేఱుటాదియందు వచ్చి యనుభవించమని యాల్వార్లు కానతిచ్చెను.

* మున్నీర్ ఇలమ్మడైత్త వెమ్ముగిల్వణ్ణనే*

అన్నాల్ నీతర్దవాక్కైయిన్వట్టి యుమ్మల్వే*

వెన్నాల్ నోయ్వియ విన్దైగళై వేరఱి ప్పాయ్న్దు*

అన్నాల్ యానున్నై ౦లనివన్దు కూడువనే.

౧.

అ॥ మున్నీర్ - మూడువిధంబులైనజలములుగల, ఇలమ్ - భూమిని, పడైత్త - సృజించిన, ఎమ్మ - మాకుస్వామియైన, ముగిల్వణ్ణనే - మేఘమువంటిస్వభావముగల ఓక్రియఃపతి! అన్నాల్ - ఆస్పృహకాలమందు, నీ - నీవు, తన్ద - ఇచ్చిన, ఆక్కైయిన్వట్టి - శరీరముయొక్కదోషలో (పోయి),

* నదీజలము, ఊటజలము, వర్షజలము.

ఉత్తర్యే - తిరుగుచున్నాను, వెమ్ - కూరమైన, నాల్ - (ఈ) దినములయందు, నోయ - (నీయొక్క) విరహదుఃఖము, వీయ - నశించునట్లు, విన్నెగల్ - పాపములను, వేరటప్పయన్దు - సమూలముగాబోవునట్లుజేసి, యా - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, వన్దు - సమీపించి, ఇని - ఇచ, ఏన్నాల్ - ఏదినమందు, కూడువ - చేరెదను.

తా|| సకలచేతనులకును కరచరణాద్యవయనములనిచ్చిన భరమోదారుడవైన ఓక్రియఃవతి! నీకైజ్జగ్గర్వార్థమై నీవిచ్చిన యీశరీరమును బరిగ్రహించి నేనాకైజ్జ, ర్యముజేయక ఇన్ద్రియపరాధీనుడనై సంసారమందుమునిగి మహాదుఃఖము ననుభవించుచున్నాను. ఇట్టిదుఃఖమునకుఁ గారణమైన పాపమును సమూలముగా పోగొట్టుకొని ఇచ నెన్నడు నిన్నుబొందెదనో? తెలియలేదని.

వన్నావై యమళన్దు వెమ్వామనా*నిఁ

వన్నామాయ పుల్పిఱవియిల్ పడిగిన్దుయా*

తొన్నావల్వినై తొడర్గల్ ముదలరిన్దు*

నిన్నాతాల్ శేర్న్దు నిఱ్వు దెఱ్ఱాన్దుకొలో.

౨.

అ|| వల్ - కఠినమై, మా - విశాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచిన, ఎమ్ వామనా-మావామనుఁడా! నిన్ - నీయొక్క, పల్ - దేవమును హృద్య నేక భేదములుగల, పిఱవియిల్ - జన్మములయందు, పడిగిన్దు - అమరియున్న, యా - నేను, తొల్ - అనాదియు, మా - అన్తములేనివియు, వల్ - విడిపించుట కశక్యంబులునైన, వినై - పాపములఁడి, తొడర్గల్ - సంకల్గను, ముదలరిన్దు - సమూలముగాఛేదించి, నిన్ - నీయొక్క, మా-కాఘ్నమైన, తాల్ - శ్రీపాదములను, శేర్న్దు - చేరి, నిఱ్వుదు - ఉండుట, దెఱ్ఱాన్దుకొలో - ఏదినమందో!

తా|| ఓక్రియఃవతి! సకలచేతనులకు నాశ్రయించుట కిత్తన్దుసలభుడవై నీవు వామనావతారంబై తిలలోకములను గొలిచినప్పుడు నేనులేకపోతిని ఇప్పుడాయవతారములేదు. ఇచ నేనీ సంసారబద్ధమునువదలి శ్రీపాదమునందెన్నడు చేరెదనో? యని.

౩.

కొల్లామాక్కోల్ కొల్లై శెయ్దు పారదప్పోర్*

ఎల్లాచ్చేన్దు యు మిరునిల త్తనిత్త వెన్దాయ్*

పోల్లావ్కైయిన్ పుణర్వినై యఱుక్కలతా*

శొల్లాయ్ యానున్నై చ్చార్వదో శూఝ్చియే

3.

అ|| కొల్లా - (శత్రువులను) చంపుటకు సాధనముగానిదియు, మా - గుఱ్ఱములనునడిపించుటకుసాధనమైనదియునైన, కోల్ - బాటికఱ్ఱను, కొల్లై శెయ్దు - చంపుటకుసాధనముగాజేసికొని, పారదప్పోర్ - భారతయుద్ధమందు, ఎల్లాచ్చేన్దుయమ్ - సమస్త సేనలను, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తు - కురుక్షేత్రమందు, అవిత్త - సంహరించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! పోల్లా - కూరమైన, అత్తైయిన్ - శరీరముయొక్క, పుణర్వినై - సంబంధమును, అఱుక్కల్ - ఛేదించుటకు ద్యోగించినను, అతా - తెగదు, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కార్వదు-పొందుటకు, ఓర్, శూఝ్చి - ఒకయుపాయమును, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఆయుధమై త్రకుండనే యర్జునినికి సారథ్యముజేయుచు మహాభారత యుద్ధముందు సమస్తసేనలను నశింపజేసిన ఓస్వామి! నేనుజేసిన పాపములు నాకువిడిపించుట కళకళములై యున్నవి. ఆపాపములనుండితొలగి నిన్నుజేరుట కుపాయము నీవేచెప్పుమాయని. 3.

శూక్రచ్చిఞ్జానచ్చుడరోళియాగి*ఎనుమ్
ఏత్తచ్చిక్కేడిచ్చి యెఱ్ఱణుమ్ నితైన్ద వెన్దాయ్*
తాత్తచ్చిముల్ శైజ్జు ప్దవిర్దు నిత్తాళిణైక్కీత్త
వాత్తచ్చి*యాన్ శేరుమ్వగై యరుళాయ్ వనే. ౪.

అ॥ శూక్రచ్చి-అంతటవ్యాపించి, ఒలి - ప్రకాశించుచున్న, ఞ్జానమ్-జ్ఞానముగలవాడై, శుడరాగి - తేజోరూపుడై, ఎఱ్ఱణుమ్ - ఎప్పుడును, ఏత్తచ్చి - పృథ్వియు, శేడు - త్తయమును- ఇచ్చి - లేక, ఎఱ్ఱణుమ్ - అంతట, నితైన్ద - నిండియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! ముల్లు - మఱియొకవిషయముందు, ఎఱ్ఱణుమ్ - ఎక్కడను, తాత్తచ్చి - దైన్యమును, తవిర్దు - పదలి, నిత్తా - నీయుక్క, తాళిణైక్కీత్త - శ్రీపాదద్వంద్వము క్రింద, వాత్తచ్చి-నుఖముగానుండుటను, యాన్ - నేను, శేరుమ్వగై - పొందడివిధమును, వన్ద - వచ్చి, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ సర్వజ్ఞుడవై, సర్వగతుండవై, పృథ్విక్షయరహితుడవై, తేజోరూపుడవైన ఓక్రియఃపతి! నాకు విషయాస్తరములయందాశనువిడిపించి నీశ్రీపాదములను జేరునట్లు నీవు నాకుగృపజేయుమాయని. ౪.

వన్దాయ్పోలే వన్దమెన్నన తిన్నెనీ*
శిన్దామల్ శెయ్యాయదునే యిగువాగిల్*
కొన్దార్ కాయావిత్ కొమ్మ మలర్ తిరునిఱత్తి
వెన్దాయ్*యానున్నై యెఱ్ఱువన్దణుగిఱ్వునే. ౫.

అ॥ వన్దాయ్పోల్ - (శ్రీబ్రహ్మాదునికి) వచ్చి సేవసాయించినట్లు, వన్దమ్ - వచ్చియైనను, ఎత్తామన తిన్నె - నామనస్సును, శిన్దామల్ - చెదరిపోకుండ, శెయ్యాయ్ - చేయవు. ఇదువే - ఇట్లుపేక్షించుటయే, ఇదువాగిల్ - స్వభావమైనయెడల, కొన్ద - పూలగొత్తులచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, కాయావిత్ - కాళచెట్టుయొక్క, కొమ్మ - వికసించియున్న, మలర్ - పుష్పముయొక్క, తిరు - నుద్గరమైన, నిఱత్తి - పర్వముగల, ఎన్దాయ్ - మాస్వామి! యాన్ - నేను ఉన్నై - నిన్ను, ఎఱ్ఱువన్ద - ఎక్కడికివచ్చి, అణుగిఱ్వున్ - పొందెదను.

తా॥ క్యామనుద్గర విగ్రహుడవైన ఓక్రియఃపతి! ఇనిఃఱు నీవు రామకృష్ణాద్వైతతారంబులై తిన్నపుడు నేను లేకపోతిని ఇప్పుడు నానిమిత్తమై యొకయవతారమై తిన్ననున్న స్వీకరించవలెను. మిక్కిలి సావకాశములేకపోయినను నృసింహవతారమై తిన్నట్లొకక్షణమాత్రమందైనను సేవసాయించవలెను. నీవుపేక్షించినయెడల నాకేమియు గతిలేదని. ౫.

కిఱ్వు కిల్లే న్నిలన్ ముననాళాల్*
అఱ్వుళారణ్ణ శవై శువై తగన్మొట్టిన్దే*
శిన్దామల్ శెయ్యాయదునే యిగువాగిల్*
కొన్దార్ కాయావిత్ కొమ్మ మలర్ తిరునిఱత్తి
వెన్దాయ్*యానున్నై యెఱ్ఱువన్దణుగిఱ్వునే. ౫.

పట్టలాయర ముయిర్ శెయ్ద పరమానిక

సత్పితోచ్చిత్తాల్ నణగువ దెజ్జాన్.

౬.

అ॥ కిట్ట - (సత్కర్మములను) చేసెదను; కిల్లే - (అసత్కర్మములను) చేయను; ఎన్టు - అని, ఇలన్ - చెప్పకపోతిని, పననాళాల్ - చిరకాలమునుంచి, అట్టకారబ్బల్ - అట్లు సుఖముగల, అవై - ఆశబ్దాదివిషయములను, శువైత్తు - అనుభవించి, అగవ్వాట్టిన్లే - తొలగి పోతిని, పట్టల్ - ఆనెకవిధములై, ఆయిరవ్ - అసత్కర్మములైన, ఉయిర్ - ప్రాణులను, శెయ్ద - సృజించిన, పరమా - సర్వాధికుడా! నిక - నీయుక్కు, నల్ - విలక్షణమై, పాక - స్పృహణీయమై, శోది - లేజోమయమైన, తాల్ - శ్రీపాదమును, నణగువదు - పొందుట, ఎజ్జాన్టు - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! సత్కర్మములనుజేసి అసత్కర్మములనువదిలి కాస్త్రపిడి ననుసరించక సంసారమందు మునిగి మున్న నాకు కలచరణాద్యవయవములనిచ్చిననీవు నాకిప్పుడు నీశ్రీపాదములయందు భక్తిగలుగునటుల యంతమాత్రము ప్రయత్నముజేయవలయునని.

౭.

ఎజ్జాన్టు నామిరున్దిరున్దిరజ్జి నెజ్జాన్*

మెయ్జానమిన్టు పినై యియల్ పిఱప్పన్టు*

ఎజ్జాన్టుమెజ్జు మొట్టవఱ నిటైన్దునిన్టు*

మెయ్జానచోచ్చిది క్కణ్ణనై మేవుదుమే.

౮.

అ॥ నెజ్జాన్ - ఓమనసా! ఎజ్జాన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరున్దిరున్దు - ఉజ్జీయుండి, ఇరజ్జి - భేదించి, మెయ్జానమ్ - తత్వజ్ఞానము, ఇన్ది - లేక, పినై - పాపములచే, ఇయల్ - ప్రవర్తింపబడిన, పిఱప్ప - జన్మములలో, అట్టున్ది - ఇటుకుపడియున్న, నామ్ - మనము, ఎజ్జాన్టుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎజ్జుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఒట్టివఱ - ఒకవస్తువునున్న విడువక, నిటైన్దునిన్టు - సంపూర్ణముగావ్యాపించియుండి, మెయ్ - సత్కొరములేని, జానమ్ - జ్ఞానమనెడి, శోది - లేజన్ముగల, కణ్ణనై, కీకృష్ణుని, మేవుదుమే - పొందవచ్చునా?

తా॥ ఓమనసా! తత్వజ్ఞానములేక యనాదిపాపములచేసంసారమందు ముగ్గులైయున్న మనకు, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందును సర్వవ్యాపకుడై సర్వజ్ఞుడైన శ్రియఃపతినిబొందడము మిక్కిలి యసాధ్యముగనుక నీవావిషయమందు తొందరపడవలదని.

౯.

మేవు తున్బునినై గళై విడుత్తుమిలేక*

ఓవుదలిన్ది యున్ కల్లన్దొన్దీ నీలేక*

వావుతొల్ శీర్ క్కణ్ణ వేక పరిజ్జుడరేక*

కూవుగిన్దేక కాణ్బా నెజ్జయ్దకూవువనే.

౧౦.

అ॥ మేవు - ఆమరియున్న, తున్బుమ్ - దుఃఖములకుపాతువులైన, విన్దెగళై - పాపములను, విడుత్తుమిలేక - పోగొట్టుకొనకపోతిని, ఓవుదలిన్ది - ఎడతెగక, ఉకాకల్లన్దీ - నీశ్రీపాదములను, వణిగ్గో శీలేక - ఆశ్రయించకపోతిని, పా - ప్రసిద్ధమై, తొల్ - అభాదియై - సకీర్

కల్యాణగుణంబులుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎకపరజ్ఞుడారే - నాపరజ్ఞోతిస్వయా
పుడా! కాణ్ణాక - నిన్ను నేవించుటకై, కూవుగిణ్ణేక - పిలుచుచున్నాను. ఎఱ్ఱ - ఎచ్చట,
ఎయద - పొందుటకు, కూవువక - పిలుచుచున్నాను?

తా|| సర్వలోకవిదితంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల ఓస్వామీ! నేనుజేసిన పాపములకు
దగినపాపాత్మమున్ను చేసికొనలేదు. నీశ్రీపాపములనున్నాశ్రయించలేదు. ఇట్లుండగా
సాధనానుష్ఠానముజేసినవారు పిలిచినట్లునిన్ను పిలుచుచున్నాను ఇంక నెచ్చటనిన్ను బొందెదనని

కూవికూర్కావి కొడుదువినై తూర్ ముల్ నిన్దు*

పావియేక పలకాలమ్ వట్టితిగై తలమరుగిన్దేక*

మేవియనానిరై కాత్తవ నులగమెల్లామ్

తావియవమ్మొనై *ఎడిని తలై ప్పెయ్ వనే.

౯.

అ|| కొడు - క్రూరములైన, వినై - పాపములయొక్క, తూర్ ముల్ - సమాహమనెడి
యడవియందు, నిన్దు - ఉండి, కూవికూర్కావి - పిలిచిపిలిచి, పలకాలమ్ - అనేకకాలముగా,
వట్టితిగైత్తు - దోపతప్పి, అలమరుగిన్దేక - ధ్రుమించితిరుగుచున్న, పావియేక - పాపియైనసేను,
అన్దు - ఆకాలమందు, మేవి - ఆమరియుండి, ఆనిరై - గోసమాహమును, కాత్తవన్ - రక్షిం
చినవాడును, ఉలగమెల్లామ్ - సమస్తలోకములను, తావియ - కొలిచినవాడైనన, అమ్మొనై
-స్వామిని, ఇని - ఇంకను, ఎఱ్ఱ - ఎచ్చట (పోయి), తలై ప్పెయ్యక - బొందెదను.

తా|| నాపాపముచే సంసారమందు చిరకాలము మునిగియుండి దోపతెలియక తిరుగుచు,
త్రివిక్రమావతారము మొదలగ నేకావతారములై త్రి నీవు సకలచేతనుల ననుగ్రహించిన సమయమును
తప్పిన నేనిప్పుడు నిన్ను బొందుట కుపాయమేమిన్నదని.

౯

తలై ప్పెయ్ కాలమ్ సమన్ తమర్ పాళమ్ విట్టాల్*

అలై ప్పూణుణ్ణు మవ్వలైల్లా మగల*

కలై ప్పల్ ఇనై తైక కణ్ణనై క్కణ్ణుకొణ్ణు*

నిలై ప్పెయ్ నై న్నెయ్ మైయ్ నీడుయిరే.

౧౦

అ|| సమన్ తమర్ - యమదూగులు, తలై ప్పెయ్ కాలమ్ - సమీపించినసమయమందు,
పాళమ్ - పాకాయుధమును, విట్టాల్ - విశిష్టవేసినయడల, అలై ప్పూణుణ్ణుమ్ - (అప్పుడువచ్చేడి)
మహాదుఃఖమువలెనున్న, అవ్వలైల్లామ్ - అధగవద్విశ్లేషజన్యంబైనదుఃఖమంతయు, అగల - పోవునట్లు,
పల్ - అనేకవిధములైన, కలై - వేదములచే, ఇనమ్ - తెలిసికొనదగిన ఎక - నాయొక్క,
కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుకొణ్ణు - నేవించి, ఎన్నెయ్ - నామనన్ను, నిలై పెయ్ ము - సైర్య
మును బొందినది. ఉయిర్ - ఆత్మయు, నీడు - నిత్యత్వమును, పెయ్ ము - పొందినది.

తా|| ఇట్లుధగవద్విశ్లేషమునుసంపాదక అభ్యుద్ధరణభేదియమండగా, అప్పుడుసర్వేశ్వరుడు
వచ్చి వారికి నేవసాయించెను. అభ్యుద్ధరణభూతాసర్వేశ్వరుని నేవించి, ఓస్వామీ! నిన్ను నేని
ప్పుడు నేవించినతరువాత, మరణకాలమందు యమధులుచేబడెడి భాదవలెనతిక్రూరమైన నీవని
హఝుమునువిడిచి నేనును నామనన్ను నొకతరున బలికేతిమని,

౧౦.

‡‡ ఉయిర్గళెల్లా వులగుముడై యవనై *

కుయిల్కోళ్ శోలై తైనురుగూర్చప్పడగోపణ*

తెయిరిల్ శొల్లి మాలై యాయిరత్తులిప్పత్తుమ్*

ఉయిరిన్మొల్కైక్కు యూనిడై యొట్టివిక్కుమే.

౧౧

అ॥ ఎల్లామ్ - సమస్తములైన, ఉలగు - లోకములనున్న, ఉయిర్గళ - ప్రాణులనున్న, ఉడై యవనై - కలవాడైన శ్రీయఃపతినుద్దేశించి, కుయిల్కోళ్ - కోకిలుగల, శోలై - లోపులుగల, తెన్ - నువ్వునైన, కురుగూర్చప్పడగోపణ - తిరునగరికి స్వామియైన సమ్రాట్వారు (సాయించిన), తెయిరిల్ - దోషములేని, ఇత్తై - రాగముతోఁగూడిన, శోల్మాలై - శబ్దసన్నభమైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురమున్ను, ఉయిరిన్మొల్ - ఆత్మమీదనున్న, ఉనిడై - మాంసమయమైన, ఆక్కై - శరీరమును, ఒట్టివిక్కుమ్ - నశింపఁజేయును.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనాధీశుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై సమ్రాట్వారు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సంసారమునుండిలి సుఖము గానుందుగని

౧౧

అత్తొవ్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—తిరువాయ్మొళిలో, వేళ్ళటాద్రియందు వేంచేసియున్న తిరువేళ్ళడముడై యానుయొక్క తిరువడిగళ్యయందుఁ గైంకర్యము జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నాడు.

‡‡ ఒట్టివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్మన్ని *

వట్టువిలావడిమై శేయ్య వేణ్ణమ్ నామ్*

తెట్టికురలరువి త్తిరువేళ్ళడత్తు*

ఎట్టిల్కోళ్ శోది యెనై తనై తనైక్కే.

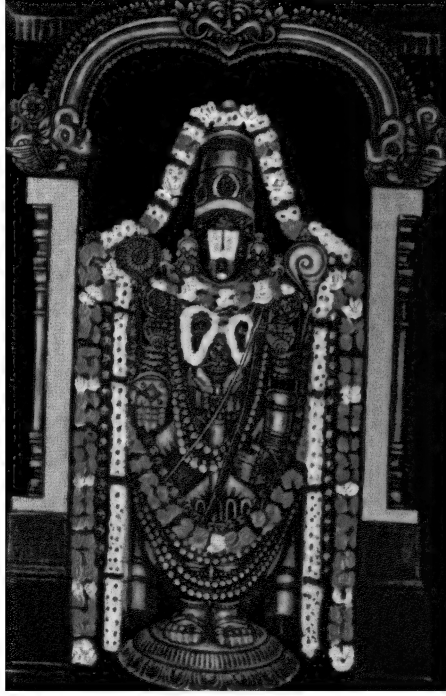
౧.

అ॥ తెట్టికురల్ - గంభీరముగాశక్తిించుచున్న, అరువి - కొండచరియలుగల, తిరువేళ్ళడత్తు - వేళ్ళటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), ఎట్టిల్కోళ్ - సాంద్ర్యముగల, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, ఎనై తనై తనైక్కే - నాతండ్రితాత మొదలైనవారికిన్ని కారణభూతుడైన శ్రీనివాసునికి, నామ్ - మనము, ఒట్టివిల్ - ఎడతెగని, కాలమెల్లా - కాలమంతయు, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములయందును, మన్ని - అమరియుండి, వట్టువిలా - ఒకకై బ్రగ్ధమునున్న విడువక, అడిమై శేయ్యవేణ్ణమ్ - కై బ్రగ్ధముజేయవలెను.

తా॥ ఒత్తివైష్ణవలారా! మనము చుట్టునుకొండచరియలు పారుచున్న వేళ్ళటాద్రియందు వేంచేసియున్న నువ్వరవిగ్రహుడైన శ్రీనివాసునికి సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును సకల విధకై బ్రగ్ధములను జేయవలయునని.

౧

సర్వావయవసౌందర్యసంపదా సర్వచేతసామ్,
సదా సమ్మోహనాయాస్తు వేంకటేశాయ మంగళమ్.

అఖిలభువనజన్మ స్థేమభంగాదిలీలే
వినతవివిధమౌళరాతరత్నైకదీక్షే.
శ్రుతిశిరసి విదీప్తే బ్రహ్మణి శ్రీనివాసే
భవతు మమ పరస్మిన్ శేముషీ భక్తరూపా.

ఎన్నె తన్నె తన్నె తన్నె తన్నె కున్నె

మున్నె*వానవర్ వానవర్ కోనోడుమ్*

శిస్తుపూమగిల్లుమ్ తిరువేబ్బడత్తు*

అన్నమిల్ పుగళ్ళ కార్తెల్లెల్లె.

౨.

అ॥ ఎన్నె - నాకును నాతండ్రికిని, తన్నె - నాతాతకును, తన్నె - నాముత్తాతకును, తన్నె - వానితండ్రికిని, తన్నెకున్నె - వానితండ్రికిని, మున్నె - కారణభూతుడైన శ్రీయశుతి, వానవర్ - నిత్యనూరులకధిపతియైన విష్వక్సేనులతోగూడ, శిస్తు - సమర్పించిన, పూ - పుష్పములు, మగిల్లుమ్ - పరిమళించుచున్న, తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), అన్నమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్ళ - గుణముగలవాడును, కార్ - మేళమువంటి, ఎల్లెల్ - వర్ణముగలవాడైన, అల్లెల్ - స్వామి.

తా॥ నిత్యనూరులందరున్నుగూడ పరమపదమునుంచుచ్చి వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీనివాసునకే కైబ్బగ్గముజేయుచున్నారగునక, సకలజగత్కారణుడైన యావేబ్బటాచలపతియే మనకుపరమప్రాప్యుడని.

౩

అల్లెల్లాయ నణికోళ్ శెన్దామరై

క్కణ్ణక్*శెబ్బనివాయ్ కరుమాణిక్కమ్*

తెణ్ణిల్లె చున్నె నీర్ తిరువేబ్బడత్తు*

ఎణ్ణిల్ తోల్ పుగళ్ళ వానవరీశనే.

3

అ॥ అల్లెల్ - స్వామియు, మాయక్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడును, అణికోళ్ - సాధార్యముగల, శెన్దామరై క్కణ్ణక్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాడును, శెమ్కని - ఎఱ్ఱని పండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడును, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తి గలవాడునునైన శ్రీయశుతి, తెణ్ - నిర్మలమై, నిజై - పూర్ణమైయున్న, కున్నెనీర్ - చతియల నీళ్ళుగల, తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాద్రియందు (వేంచేసియుండుటచే), ఎణ్ణిల్ - లెక్కలేనిదియు, తోల్ - అనాదియైన, పుగళ్ళ - కల్యాణగుణంబుగలవాడై, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, ఈశక్ - స్వామియైయున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు, తనస్వామిత్వమును దెలుపెడి దివ్యవయస సాధార్యముగలవాడై, వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియుండి పూర్ణులైన నిత్యనూరులకు గూడదనకైబ్బగ్గము నిచ్చునపుడు దరిద్రులమైన మనకిచ్చుట యొకయాశ్చర్యముగాదని

3

ఈశక్ వానవర్ కెన్నునెన్దాల్*అదు

తేశమా తిరువేబ్బడత్తానుక్కు*

నీశనేక్ నిజై వొన్ముమిలన్*ఎన్గన్

పాశమ్మై త్త పరక్షాడర్చోచ్చిదిక్కే.

౪

అ॥ వానవర్క్కు - నిత్యనూరులకు, ఈళా - స్వామి, ఎన్ను - అనిచెప్పెదను,, ఎన్ను - అట్లుచెప్పినయెడల, నీళనే - ఈర్ష్యానూయమొదలగుదుర్గణములు గలవాఁడును, నిత్తై ఒన్ఱుమిలే - భూతదయమొదలగు సద్గుణములులేనివాఁడనునైన, ఎన్నె - నాయందు, పాళమ్ - సజ్జమును (ప్రీతిని), వైత్తై - ఉంచిన, ఈర్జ్జుడర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, శోదిక్కు - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, తిరువేణ్డత్తానుక్కు - వేణ్కటాచలపతికి, అదు - నిత్యనూరులకు స్వామియనుట, తేశమో - మహిమనా ?

తా॥ గుణహీనుడనైన సన్నజ్జీకరించిన వేణ్కటాచలపతికి మహాత్ములైన నిత్యనూరులనజ్జీకరించినాడనుట యొక మహిమకాదని.

శోదియాగి యెల్లావులగున్ఱొమ్*

ఆదిమూర్ త్రియెన్ఱా లళవాగుమో*

వేదియర్ ముత్తై వేద త్తముద తై *

తీదిల్ శీర్ త్తిరువేణ్డత్తానై యే.

x

అ॥ వేదియర్ - వైదికధర్మయనము జేయుచున్న, ముత్తై - సమస్తములైన, వేదత్తు - వేదములయందుఁ బ్రతిపాదించబడిన, అముదత్తై - భోగ్యభూతుఁడును, తీదిల్ - దోషములేని వాఁడునైన, తిరువేణ్డత్తానై - వేణ్కటాచలపతిని, శోదియాగి - తేజోమయవిగ్రహుడై, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములచే, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించబడినవాడై, ఆదిమూర్ త్రి - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్నార్ - అనిచెప్పినయెడల, అళవాగుమో - అతిశయమగునా?

తా॥ సకలవేదప్రతిపాద్యుడై, సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణుడు, సర్వనిర్వాహకుఁడు, అనిచెప్పట యతనికొక గొప్పతనముగాదని.

వేణ్డత్తై మెయ్మేల్వినై ముత్తై ధపుమ్*

తాజ్జల్ తణ్ణు నల్లనవే శెయ్వార్*

వేణ్డత్తువై వార్ క్కు నమవెన్న

లాణ్డమ్మై*అదుశుమన్దార్ గళ్ళే.

x

అ॥ వేణ్డత్తువై వార్ క్కు - వేణ్కటాచలయందు వేంచేయింపఁ జేయుటకు, (అనన్యశేషుఁడును), నమః - (మిరియొకరికిన్ని నాకును శేషభూతుఁడనుగాను అనెడియర్థమునకు వాచకమైన) నమః అనెడిశబ్దమును, ఎన్నలామ్ - చెప్పుటయనెడి, అదు - ఆ, కడమ్మై - వ్యాపారమును, శుమన్దార్ కట్టు - మోసినవాటికి, కడజ్జల్ - (ముందున్న) పాపములు, వేమ్ - నశించును; మేల్వినై - రాజ్యాధిపాపములు, ముత్తై ధపుమ్ - సమస్తమున్న, వేమ్ - అలభ్యమై - ఇదియధాధికము. తాజ్జల్ - ఇట్లుచెప్పినవారు, తణ్ణు - తమకు, నల్లనవే శెయ్యార్ - మంచి నే చేసికొనుదురు.

తా॥ వేణ్కటాచలవాసియైన శ్రీయశతికి నేను దానుడనుగాని స్వతంత్రుడనుగాను; అనుమాటను నోటాఱజెప్పినవారికి సమస్తపాపములును నశించును వారు తాముకొరిన భగవత్కైజ్కర్యమునున్న లభించుదురని.

శుమన్దుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూబజ్జొణ్ణ*

అమర్ దువానవర్ వానవర్ కోనొడుమ్*

నమన్జైమ్ తిరువేబ్బడమ్ నజ్జట్టు*

శమన్ కోళ్ వీడుతరుమ్ తడబ్బున్దమే.

2.

అ॥ మా - క్లాభ్యమైన, మలర్ - పుష్పములనున్న, నీర్ - జలమునున్న. శుడర్ - దీపమునున్న, తూబమ్ - ధూపమునున్న, శుమన్దుకొణ్ణ - ధరించుకొనివచ్చి, అమర్ దు - అమరికతోనుండి, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వానవర్ కోనొడుమ్ - విష్వక్సేనులతోగూడ, నమన్జు - నమస్కరించి, ఎట్టుమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, తిరువేబ్బడమ్ - వేబ్బటాద్రియనెడి, తడమ్.వికాలమైన, కున్దమ్ - చర్వతము, నజ్జట్టు - మనకు, శమన్ కోళ్ - (భగవంతునితో) సామ్యముగల, వీడు - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిత్యనూరులుగూడ పుష్పధూపదీపాద్యుపకరణములను సంపాదించుకొనివచ్చి భక్తితోనర్పించదగిన వేబ్బటాద్రియే మనకన్నివిధములైన కైబ్బర్యముల నిచ్చునని.

2.

ఃః కున్దమేన్ది క్కుళిర్మత్తై కాత్తవణ్*

అన్దుఞ్జాల మళన్ద పిరాన్*పరణ్

శెన్దు శేర్ తిరువేబ్బడమామలై*

ఒన్దుమేతోమ్ నమ్మిన్దై యోయుమే.

౩.

అ॥ కున్దమ్ - గోపర్థనపర్వతమును, ఏన్ది - ఎత్తిధరించి, కుళిర్ - చల్లని, మత్తై - వర్షములోనుండి, కాత్తవణ్ - (గోవలను) రక్షించినవాడును, అన్దు - మహాబలిచేనవహరించబడినప్పుడు, ఞ్జాలమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండునునైన, పరణ్ - సర్వేశ్వరుడు, శెన్దు - పోయి, శేర్ - చేరియున్న, తిరువేబ్బడమ్ - తిరువేబ్బడమనెడి, మామలైయొన్దుమే - గొప్పపర్వతమొకటిసే, తోమ్ - ఆశ్రయించినయెడల, నమ్మిన్దై - మనపాపము, ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఇన్దుగఁడు గోపలమీఁద గోపకించి రాళ్లవర్షమును గురువించగా నప్పుడు గోపర్థనపర్వతమనెత్తి గోపలనురక్షించినవాడును, మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనవశపఱచుకొనినవాఁడునైన శ్రీయశుతి నిత్యవాసముజేయుచున్న వేబ్బటాద్రిని యాశ్రయించినయెడల మనపాపములుతోలంగునని.

౩.

ఓయుమూప్పున్ది అప్పిటప్ప*పిణి

వీయుమాణు శెయ్వా తిరువేబ్బడ

తాయణ్*నాన్మలరా మడిత్తామలై*

వాయుభ్యుమ్ మనత్తుభ్యుమ్ నై ప్పార్గల్మే.

౪.

అ॥ పిణి - (ఆశ్రతుల)వ్యాధులు, వీయుమాణు - నశించునటుల, శెయ్వా - చేయుటకై, తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాద్రియందువేంచేసియున్న, తాయణ్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, నాన్మ -

లరామ్ - నూతనపుష్పమువలెనున్న, అడితామరై - శ్రీపాదపద్మములను, వాయుళ్ళుమ్ - వాక్కులను, మనత్తుళ్ళుమ్ - మనస్సులను, వైప్పార్గటుమ్ - ఉంచుకొనువారికి, మూపు-వార్థకము, పిఱపు - జన్మము, ఇఱపు - మరణము, (ఇవియన్నియు), ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ అశ్రుల దుఃఖములను బోగొట్టుటకై వేళ్ళుటాదియందు వేంచేసియున్న శ్రియః పతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల మన సాంసారిక దుఃఖములన్నియు నశించునని. ౯.

వై త్తనాళ్వరై యెల్ల కుఱుగిచ్చెన్లు

ఎయ్ త్తెల్లై వ్పదన్మున్న మడ్డ మిన్ *

పై త్తపామ్మలై యా తిరువేదడమ్ *

మొయ్ త్తెల్లై మొయ్ పూ న్డన్తామ్మరై,

౧౦.

అ॥ వై త్త - సర్వేశ్వరుడేర్పఱచియించిన, నాల్ - అయుస్సుయొక్క, వరై - స్తమైన, ఎల్లై - అపధి, కుఱుగి - సమీపించి, ఎయ్ త్తు - శరీరముశిథిలమై, ఇతైప్పదన్మున్నమ్ - మనస్సునొచ్చిపోవుటకుమునుపే, పై త్త - వికసించియున్న, (ఫణములుగల) పామ్మ - ఆదిశేషుని, అత్తై యాన్ - పడక గాగలశ్రియఃపతి నిత్యవాసముజేసిడి, తిరువేదడమ్ - వేళ్ళుటాదియొక్క, మొయ్ త్తై - నిండియున్న, తోల్లై - తోపులనున్న, మొయ్ - సుందరమైన, పూ - పుష్పములనున్నుగల, తామ్మరై - శ్రీంద్రవదేశమునే, శెన్లు - పోయి, అడైమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా ! మీరు దృఢగాత్రులైయున్న పూడేవెల్లి, శేషకాయి వేంచేసియున్న సుందరమైన వేళ్ళుటాదిని యాశ్రయించుడని.

౧౦

ఃః తాల్ పరప్పి మణ్ణావియ వీశెన్ *

నీల్ పొత్తిల్ కరుగూర్ చ్చడగోపణళొల్ *

కేట్టిలాయర త్తి ప్పత్తుమ్ వల్ల వర్ *

వామ్మిర్ వామ్మియ్ది ఖాలమ్ముగ్గవే.

౧౧.

అ॥ తాల్ - శ్రీపాదములను, పరప్పి - విస్తరింపజేసి, మణ్ - భూమిని, తావియ - కొలిచిన, ఈశెన్ - సర్వేశ్వరునియందేజేంచి, నీల్ - పొడవైన, పొత్తిల్ - తోటలుగల, కరుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, కడగోపన్ - సమాత్మ్యార్థ, తోల్ - సాయించిన, కేట్టిల్ - ఒప్పులేని, ఆయరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, వామ్మి - కైజ్గర్యసంపత్తును, ఎయ్ది - పొంది, ఖాలమ్ - లోకమంతయు, పుగ్గ - స్తోత్రముజేయునట్లు, వామ్మిర్ - సుఖబడుదురు.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబైన శ్రియఃపతివిషయమై సమాత్మ్యార్థసాయించిన నిరుపమానంబైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు లోకోత్తరమైన భగవత్కైజ్గర్యమునుజొందుదురని.

ఆ వామ్మిర్ తిరువడిగ శ్శే శ ర ణ మ్.

జియర్ తిరువడిగ శ్శే శ ర ణ మ్.

౪ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, వేబ్బట్టాద్రియందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి సకలవిధ క్షుద్ధములును క్షేయమో యుండునదలంచి, వజ్రవై ధూర్జాన్యత్రాప్తపన్నువులఁజూచి వాఁడు తనచాపల్యముచే నన్నింటినియొకప్పుడే యాశబడునట్లు యత్నబృథింబులైనవానియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూత్యులను సాక్షాత్కరించి యాశ్చర్యబడి యేమియుదోచక స్థబ్ధులై దివ్యవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యుల నొకప్పుడే యనుభవించుచున్నారు.

పుగ్గు నల్లారువనెన్లో పొరువిత శీర్ పూమియెన్లో*

తిగ్గుమ్ తో పరవై యెన్లో తీయెన్లో వాయువెన్లో*

నిగ్గు మాకాశ మెన్లో నీళ్ళ తుడరిరెట్ట మెన్లో*

ఇగ్గిలివ్వనై తుమ్మెన్లో కణ్ణనై కూపుమాతే.

౧.

అ॥ కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కూపుమాలు - చెప్పేడివిధము, (చెప్పనప్పుడు) పుగ్గుమ్ . స్తోత్రముజేయదగిన, తో - అనన్తగుణములుగల, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడు, ఎన్లో - అనికెప్ప దనా? పొరువిత - ఒప్పుతేని, శీర్ - త్తమాగుణముగల, పూమియెన్లో - భూమియనియెదనా? తిగ్గుమ్ - నిర్మలమై, తో - చల్లనైన, పరవై యెన్లో - నలమనియెదనా? తీయెన్లో - అగ్నియనియెదనా? వాయువెన్లో - వాయువనియెదనా? నిగ్గుమ్ - (పృథివ్యాదులునకంచినప్పుడుగూడ తాను) వర్తించుచున్న, ఆకాశ మెన్లో - ఆకాశమనియెదనా? నీళ్ళ తుడర్ - మిక్కిలి తేజస్సుగల, ఇరెట్ట మెన్లో - చంద్రనూర్యులనియెదనా? ఇగ్గిలి - ఒకటియుత్తగక, ఇవ్వనై తుమ్మెన్లో - ఇఁదయన్ని యుండునదలచా?— పృథివీజలదులను సర్వేశ్వరుఁడు తానే నిమిత్తోపాదన సహకారి కారణములుగానుండి సృజించియు, వానికి స్త్రవ్యుడైయుండి పోషించియు, తరువాత సంహరించి తలోనుంచుకొనియు, తనయిష్టమనుసారముగ వానిని తనకు వినియోగపఱచుకొనియు, ఇట్లువానియొక్క సృష్టిస్థితి సహారాదు ను తానేకారణభూతుండగుటచేత న, ఆపన్నులన్నియు వీనినిఁబడిచి యొకక్షణమైనను వేరుగానుండుట కయోగ్యులుగటచేతనున్న, ఆపన్నులన్నియు సర్వేశ్వరునికి శరీరంబులుగానుండును, గనుక, లోకమందుశరీరవాచకంబులైన మనుష్య పశుపక్షి చైత్రమైత్ర గోవ్యాఘ్రాది శబ్దములు ఆశరీరములను నిర్వహించుచు వానిలోపలనున్న యాత్మను బోధించుట యనుభవసిద్ధమైయుండునట్లు. పృథివ్యాదిసమస్తజన్తువులును ఆయాపన్నువును శరీరముగాగల సర్వేశ్వరుని కేవాదకంబులగుచున్నవని పృథివ్యాదిశబ్దములచే సర్వేశ్వరుని యనుసంధించుచున్నారు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పృథివీజలతేజోవాయ్వాకాశ చంద్రనూర్యస్వరూపుడైయున్నాఁడు. భరమానస్థయుతుడైనవానిని యాశబ్దములలో నే నేశబ్దముతో పిలిచెదనని.

౧.

కూపుమాతీయమాతే కుప్ప బిళనై తుమ్మెన్లో*

మేవుశీర్ మారియెన్లో విళణ్ణుతారగ్గ గళెన్లో*

నావియల్ కలై గళెన్లో ఛాననల్లావియెన్లో*

పాపుశీర్ క్కణ్ణ నెమ్మాక్ పజ్జయక్కణ్ణనై యే.

౨.

అ॥ కున్దబ్బళ నైత్తుమ్ - సమ స్తకులాచలస్వరూపుడు, ఎన్లో - అనిచెప్పెదనా? మేవు - ఎల్లరునాశబడదగిన, శీర్ - తైత్తిగణముగల, మారియెన్లో - మేఘమనియెదనా? శబ్బ - ప్రకాశించుచున్న, తారగ్గళెన్లో - సత్కృతములనియెదనా? నా - నాలిక చే, ఇయల్ - చప్పుడగిన, కలై గళెన్లో - విద్యులనియెదనా? ఛానమ్ - జ్ఞానమునకు, నల్ - విలక్షణమైన, అవియెన్లో - శరీరమైన శబ్దమనియెదనా? పా - ప్రసిద్ధమైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులగువాడై, కణ్ణక్ - పగమనులభుడై, ఎమ్మాక్ - మాస్వామియైన, పజ్జయక్కణ్ణనై - కమలాత్తుని, కూవుమాలు - పిలిచే డివిధము, అతియమాట్టేక్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ ప్రసిద్ధంబులైన జ్ఞానానందాది కల్యాణగుణంబులుగల మాస్వామియైన కమలాత్తుడు నెనుక చెప్పిన పృథివ్యాదుల పరిణామరూపంబులైన పర్యత మేఘనక్షత్ర విద్యుశబ్దములకు నిర్వాహకుండైయున్నాడని.

౨.

పజ్జయక్కణ్ణనెన్లో పవళచ్చెవ్వాయనెన్లో*

అబ్బదిరడియనెన్లో అజ్జనవణ్ణనెన్లో*

శెబ్బదిర్మడియనెన్లో తిరుమలుమార్ నెన్లో*

శబ్బశక్కర త్తనెన్లో శాదిమాణిక్కతై యే.

౩.

అ॥ శాది - మంచిజాతియైన, మాణిక్కతై - మాణిక్యమువంటికాన్తిగల దివ్యవిగ్రహముగల శ్రీయఃపతిని, పజ్జయక్కణ్ణనెన్లో - కమలాత్తుండనియెదనా? పవళమ్ - పగడుమునలై, తెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయనెన్లో - అధిరముగలవాడనియెదనా? అమ్ - సుందరమైన, కదిర్ - కాన్తిగల, అడియనెన్లో - శ్రీపాదముగలవాడనియెదనా? అజ్జనవణ్ణనెన్లో - కాటుకవలె నీలవర్ణముగల వాడనియెదనా? తెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియనెన్లో - కిరీటముగల వాడనియెదనా? తిరు - శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, మలు - శ్రీపత్నిమనెడి చిహ్నమునున్నుగల, మార్వనెన్లో - పత్నీసలముగలవాడనియెదనా? శబ్బశక్కర త్తనెన్లో - శబ్దశక్రములుగలవాడనియెదనా?

తా॥ ఆత్మబ్రహ్మలమైన తిరుమేనుగల శ్రీయఃపతి, దివ్యావయవములతోనున్న, దివ్యాభరణములతోనున్న, దివ్యాయుధములతోనున్న, దివ్య విగ్రహముతోనున్న, పరమపదమందు శేం చేసియున్నాడు. వానిని శే శేతిరునామముతోపిలిచెదనని.

౩.

శాదిమాణిక్కమెన్లో శవిశోహాముత్తమెన్లో*

శాదినల్వయిరమెన్లో తవివిల్ శీర్విళక్కమెన్లో*

అదియజ్జోదియెన్లో అదియమ్పురుడనెన్లో*

అదుమిల్ కాలతైతై యచ్చుదనమలనై యే.

౪.

అ॥ అదుమిల్ - వీసహాయములేని, కాలత్తు - ప్రళయకాలమందు, ఎన్దై-నాకుసహాయమై స్వామియైయున్నవాడును, అచ్చుదక్ - ఆశ్రయమువిడువనివాడును, అమలనై-బదులుప్రయోజనమునపేక్షించని) పరిశుద్ధుడైనశ్రీయఃపతిని, కాదిమాణిక్యమెన్దో - (శేష్మమైనమాణిక్యమనియెదనా? శవిళోళ్ - కాన్దిగల, పాణ్ - బంగారమనియెదనా? శవిళోళ్ - లావణ్యముగల, ముత్తమెన్దో-ముత్యమనియెదనా? కాది - ఆకరమందుబుట్టి శేష్మమైన, నల్ - విలక్షణమైన, వయిగమెన్దో - ప్లజరునియెదనా? తవివిల్ - వినాశములేని, శీర్ - ప్రకాశముగల-విశిష్టమెన్దో దీపమనియెదనా? ఆది - పూర్వమునుంచీయున్న, అమ్ - నుద్దరమైన, శోది - లేజోమయవిగ్రహముగలవాడనియెదనా? ఆది - కారణభూతుడై, అమ్-అనన్దములుగల, పురుడనెన్దో - మరమపురుషుడనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రయముకల్గిన శ్రీయఃపతియే లేజోమయమగునది దీపవజ్రమాక్షిక మాణిక్యస్వరూపముగానున్నాడు. అప్రాకృత శుద్ధసత్యమయ విగ్రహముగల పరమపురుషునియొక్క యీ స్వరూపములలో నే నేస్వరూపము ననుసంధించెదనని.

అచ్చుదనమలనెన్దో అడియవర్వినై కెడుక్కుమ్*

నచ్చుమామరున్ద మెన్దో నలబ్బడలముదమెన్దో*

అచ్చువై క్కట్టియెన్దో అఱుశువై యడిశిలెన్దో*

నెయ్చువై తేఱలెన్దో కనియెన్దో పాలెనేన్దో.

౫.

అ॥ అచ్చుదక్ - అచ్చుతుండనియెదనా? అమలనెన్దో - శుద్ధస్వభావుండనియెదనా? ఆడియవర్ - భక్తులయొక్క, ప్పనై - దుఃఖములను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టదగినదియు, నచ్చు-అశపడగినదియునైన, మా - క్లాఘ్యమైన, మరున్ద మెన్దో - మందనియెదనా? నలమ్ - భోగ్యమైన, కడల్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమెన్దో - అమృతమనియెదనా? అచ్చువై - అట్టిభోగ్యతగల, క్కట్టియెన్దో - పడిక బెల్లమనియెదనా? అఱుశువై - *పడ్రసములుగల, అడిశిలెన్దో-ప్రసాదిమనియెదనా? శువై - రుచిగల, నెయ్ - నెయ్యియనియెదనా? శువై - రుచిగల, తేఱలెన్దో - తేనెయనియెదనా? కనియెన్దో - పక్వమైనఫలమనియెదనా? పాలెనేన్దో - పాలనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రయదుఃఖహరుడై, అమృతము, తేనె, నెయ్యి, పాలు, శర్కర, పడ్రసోపేతమైన ప్రసాదము మొదలగు రుచిగలపదార్థస్వరూపుడైన శ్రీయఃపతిని నే నేతిరునామములతో మొదట పిలిచెదనని.

పాలెన్దో నాన్లువేదప్పయనెన్దో*శమయనీది

నూలెన్దో నుడజుకేళియిళై యెన్దో*ఇవన్ బుల్ నల్ల

మేలెన్దో వినై యిల్ మిక్కవయనెన్దో*కణ్ణనెన్దో

మాలెన్దో మాయనెన్దో వానవరౌదియైయే.

౬.

*శీత్ర, పులుత్ర, ఉప్పు, నగయ, కాకము, చేదు, ఇవి పడ్రసములు.

అ॥ వానవర్ - బ్రహ్మాదులకు, అదియై - కారణభూతుడైన శ్రియఃపతిని, పాలెన్లో - పాలు నియ్యదనా? నాన్తువేదమ్ - నాలుగువేదముల నెడి, పయనెన్లో - ప్రయోజన (సార) మనియ్యదనా? శమయమ్ - సిద్ధాంతపాపకమైన, నీది - న్యాయమును ప్రతిపాదించెడి, నూలెన్లో - శాస్త్రమనియ్యదనా? నుడబ్బు - మోహించుజేసెడి, కేల్లి - శ్రవణముగల, ఇత్తెయెన్లో - గీతమనియ్యదనా? ఇవల్ యిల్ - ఇవియన్నిటికింట, నల్ల - విలక్షణమై, మేలెన్లో - మేలైన భోగ్యవస్తువనియ్యదనా? విన్దెయిల్ - సాధనముకంటె, మిక్కి - అధికమైన, పయనెన్లో - ఫలమనియ్యదనా? కణ్ణనెన్లో - సులభుడైన శ్రీకృష్ణుడనియ్యదనా? మానెన్లో - ఆశ్రితులయందు) న్యామోహముగలవాడనియ్యదనా? మాయనెన్లో - ఆశ్చర్యభూతుడనియ్యదనా?

తా॥ బ్రహ్మాది సకల దేవతలకున్న నిర్వాహకుడైన శ్రియఃపతిని, సకలవేదశాస్త్రప్రతిపాద్యుడనియ్యదనా? శ్రవణానందకరంబైన గానమనియ్యదనా? ఇంతకంటె మేలైన రసవత్తమవస్తువనియ్యదనా? సకలపుణ్యఫలమనియ్యదనా? ఆశ్రితనస్సుండనియ్యదనా? నే నేతిరునామమును జెప్పియునునర్థించెదనని.

వానవరాదియెన్లో వానవర్ తెయ్ వమెన్లో*

వానవర్ పోగమెన్లో వానవర్ ముగ్గి మెన్లో*

ఊనమిల్ తెల్వమెన్లో ఊనమిల్ శువర్క్కమెన్లో*

ఊనమిల్ మోక్కమెన్లో ఒళిమణివణ్ణనెన్లో

౭.

అ॥ ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మణి - రత్నమునంటి, వణ్ణనె - వర్ణముగలసర్వేశ్వరుని, వానవరాదియెన్లో - నిత్యనూరినిర్వాహకుండనియ్యదనా? వానవర్ తెయ్ వమెన్లో - నిత్యనూరులారా ధించెడి దేవతయనియ్యదనా? వానవర్ పోగమెన్లో - నిత్యనూరులనుభవించెడి భోగ్యవస్తువనియ్యదనా? వానవర్ ముగ్గి మెన్లో - నిత్యనూరులకుతిక్కిన సకలవిధబుద్ధువనియ్యదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, తెల్వమెన్లో - విశ్వరూపినియ్యదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, శువర్క్కమెన్లో - స్వర్గమనియ్యదనా? ఊనమిల్ - సజ్జోచములేని, మోక్కమెన్లో - మోక్షమనియ్యదనా?

తా॥ నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుడై, వారికిదేవతయై, భోగ్యపదార్థమై, సకలవిధబుద్ధువై, విశ్వరూపినియ్యదనా? సకలపురుషార్థప్రదుడై, ఇంద్రనీలకామ్యుడైన శ్రియఃపతిని నే నేగుణమును జెప్పి మొదటవర్ణించెదనని.

౮

ఒళిమణివణ్ణనెన్లో ఒరువననే త్తనిన్ *

సళిర్మదిచ్చడై యనెన్లో నాన్ముగక్కడవులెన్లో*

అళిమగిల్దై సులగ మెల్లామ్ పడై త్తవై యే త్తనిన్ *

కళిమలర్ త్తుళవనమ్మాన్ కణ్ణనె మాయనై యే.

౯.

అ॥ అళి - జగద్రక్షణమందు, మగిల్దై - సంతోషముగలవాడును, ఉలగ మెల్లామ్ - లోకములన్నిటిని, పడైత్తు - సృజించి, అనై - ఆలోకములు, ఏ త్తనిన్ - స్త్రోతముజేయుటకువచ్చెననియ్యదనా? కళి - తేనెనున్న, మలర్ - పుష్పమునున్నుగల, తుళవన్ - తులసీమాలిక

గలవాడును, ఎమ్మొళ - నాస్వామియు, మాయనై - అద్భుతచేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, మడి - రత్నమువలె, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, వణ్ణనెన్ - తిరుమేనుగలవాడనియెదనా? ఒరువనెన్ - జగత్కాణిబుడని, ఏత్తనెన్ - (అనివేము) స్తోత్రముజేయునట్లున్నవాడును, నళిర్ - చల్లనైన, మడి - చున్నదిని, శడైయన్ - జటసుగలవాడునైన నుద్రుడు ఎన్గో - అనియెదనా? నాన్మొగక్కడవుశెన్ - బ్రహ్మదేవుడనియెదనా?

తా|| జగత్సృష్టిరక్షణాదులయందాసక్తుడై బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ విభూతిగా గలవాడైన శ్రియఃపతిని నే నేమనివర్ణించెదనని. ౮

కణ్ణనై మాయననై ఎ క్కడల్ కడై న్నముదక్కణ్ణ*
అణ్ణలై యచ్చుదనై యనననై యననన్ తన్మోళ*
నణ్ణననై గిన్నానై ఇలముణ్ణమిన్ద్రై న్ద మాలై*
ఎణ్ణమాటటియమాటై యానై యమ్ యవరున్దానై. ౯.

అ|| కణ్ణనై - కృష్ణావతారంబై తిరువాడును, మాయనై - అద్భుతగుణంబులుగలవాడును, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ - చిలికి - అమదమ్ - అమృతమును, కణ్ణ - తెచ్చి యిచ్చిన, అణ్ణలై - స్వామియు - అచ్చుదనై - ఆశీరులను విడువనివాడును, అనననై - అపరిచ్ఛిన్నవై భవముగలవాడును, అననకత్తమ్ - ఆది శేషునిమీద, నణ్ణి - అమరికి తోనుండి, నన్ - చక్కగా, ఉత్తెకిన్ద్రానై - పవ్యశించినవాడును, ఇలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణ - అరగించి ఉమిన్ద్రై - బయలుపఱచినవాడును, మాలై - శ్రియఃపతిని, ఎణ్ణమాట - అనుసంధించువిధమును, అటి - మాటై - ఎఱుంగును. యానై యమ్ - సమస్తవచేతనములనున్న, యవరున్ - సమస్తచేతనములనున్న, తా - తనకుశరీరముగాగలవాడు (అనిమాత్రమెఱుంగుదును).

తా|| జగత్సృష్టి సంహారకారకుడును, భక్తులయభీష్టమునిచ్చు వాడును, సకలచేతనాచేతనములకత్తరాత్మయునైన శేషకాయని యెట్లనుసంధింపవలెనో, ఆవిధమునుగూడ నే నేఱుగనని.

యావై యమ్ యవరున్దానా యవరవర్ శమయన్దోఱుమ్*
తోయ్విలన్పులనై న్దక్కమ్ శొలప్పడానణ్ణిన్ మూర్ త్రి*
అవిశేరుయిరినుళ్ళు లాదుమోర్ పన్ శ్రీలాద*
పాననై యదనై క్కూడి లవనై యజ్జూడలామే. ౧౦.

అ|| యావై యమ్ - సకలవచేతనములను, యవరున్ - సకలచేతనమును, తానాయ్ - తానస్త్రామియైయుండువాడును, అవరవర్ - ఆదేవమును స్వాదులయొక్క, శమయన్దోఱుమ్ - *వ్యవస్థలయందు, తోయ్విల - స్పర్శములేనివాడును, పులనై న్దక్కమ్ - చక్రేన్ద్రియములకును, (విషయముని), శొలప్పడా - చెప్పదగినగానివాడును, ఉణ్ణిన్మూర్ త్రి - జ్ఞానస్వరూపుండునైయుండును, అవిశేర్ - శరీరమందున్న, ఉయిరుళ్ - దీవాత్మయందు, అదుమ్ - (శరీరసంబంధమైన బాల్యయావనాది) ఏవిధమైనయవస్థయు, ఒర్ - ఒకటియు, పన్ శ్రీలాద - సంబంధించి

*అయాజాతులకుదగిన జ్ఞానసహజచిహ్నములు, శరీరానుగుణపరిణామములు, నుభిదుఃఖములు, ఇవియెందైనవి.

చని, పావనై యదనై - ఆభావనను, కూడిర్ - చేరినయెడల, అవనైయుమ్ - ఆశ్రయపతినిన్ని, కూడలామ్ - చేరవచ్చును. ఏ - నిశ్చయము.

తా|| సకలచేతనాచేతనపస్త్రవులలో వ్యాపించియున్న పుటికిన్ని, ఆయావస్త్రవులయందున్న నుఖదుఃఖాదులున్న ఉత్పత్తివివాదాలున్న సర్వేశ్వరునికంటవు. వాడుచతురాదిబాహ్యేంద్రియములగుపడడు. జ్ఞానస్వరూపుడై యుండును. అసర్వేశ్వరుని యిట్టివాడని యెట్లునమ్మవచ్చునగా, ఈశరీరమందు జీవాత్మయున్న పుటికిన్ని దానియొక్క ఉత్పత్తి వివాదాలున్న తాల్యయావనాదులున్న జీవునికి ఎటులసంభవించవో? అవిధమును చక్కగా నెఱుంగినయెడల, వీట్లుయందు వ్యాపించియున్న సర్వేశ్వరునికిఁగూడ యాదోషములేమియు లేవని నులభముగా తెలిసికొనవచ్చునని.

౧౧

❧ కూడివణ్డై యుమ్ తణ్డార్ కొణ్డల్ పోల్వణ్డనై ❧

మాడల్ పొత్తిల్ కురుగూర్వోళడగోపన్ శొన్న ❧

పాడలోరాయరత్తుళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్ ❧

వీడిలపోగ మెయ్ది విరుమ్మువరమర్ మెయ్ త్తే.

౧౧.

అ|| వణ్డు - తుమ్మెదలు, కూడి - గుంపుగాచేరి, అత్తైయుమ్ - శబ్దించుచున్న, తణ్ - చల్లని, తార్ - తులసీమాలగలవాడను, కొణ్డల్ పోల్ - మేఘమునంటి, వణ్డన్ తనై - కాన్తిగలవాడనైన శ్రియఃపతినిగురించి, మాడు - చుట్టును, అల్ - వికసించుచున్న (పుష్పములుగల), పొత్తిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకానగరికి (స్వామియైన), వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - సమ్మత్ప్రార్థు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానముతోఁగూడిన, ఓరాయిరత్తుల్ - ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమొరుపత్తుమ్ - ఈయొక పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, వీడిల - ఆపరిచ్చిన్నమైన, పోగమ్ - భగవదనుభవమును, ఎయ్ది - పొంది, అమరర్ - నిత్యనూరులచే, మెయ్త్తు - చుట్టుకొని, విరుమ్మువర్ - ఆశపడఁదగినవారై యుండురు.

తా|| భోగ్యమైన తిరుత్తుమ్మాయిధూలగల నీలమేఘశ్యామఁడైన శ్రియఃపతి విషయ సమ్మత్ప్రార్థు సాదించిన యీ పదిపాశురముల ననుసన్ధించువారు నిరంతర భగవదనుభవముగల వారై నిత్యనూరిగోష్ఠిలోజేరుదురని.

౧౧

అత్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫.వ తిరువాయ్మొళి.

అవగాధిక:- ఈతిరువాయ్మొళిలో, శ్రియఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణముల ననుభవించి హృష్టులైన సమ్మత్ప్రార్థు, ఆగుణముల ననుసన్ధించనివారొక పస్త్రవుకాదనియు, అనుసన్ధించువారు పరమార్థహృష్టులనియు వక్కాణించుచున్నారు.

❧❧ మొయ్యమ్మా మొయ్యమ్మా మొయ్యమ్మా పోయోగై ముదలై చ్చిత్తై వ్వుట్టునిన్

కై మ్మావుక్కరుల్ శెయ్ద కార్ముగిల్ పోల్వణ్ణకణ్ణ*

ఎమ్మానె చొచ్చిల్లిప్పాడి యెఱ్ఱున్దుమ్మఱున్దుమ్ తుళ్ళాదార్

తమ్మూల్ కరుమమై శోలీర్ తన్ కడల్ వట్టుళ్ళీరే.

అ॥ మొయ - సుందరమై, మా - విస్తారమైయున్న, పూ - పుష్పములుగల, పొట్టిర్ - తోపులుగల, పొయ్యై - మడుగునందు, ముదలై - ముసలిచే, కితై పృట్టునిష్ట - గృహింబడియున్న, కైమాపుక్కు - ఏనుంగుకు, అరుళోళయద - కృపజేసిన, కార్ - నల్లని, ముగిల్పోర్ - మేఘమువంటి, వల్లన్ - కానిగల, కల్లన్ - క్రికృష్ణుడైన, ఎమ్మనై - నాస్వామిని, తొల్లి - స్తోత్రముజేసి, పాడి - గానముజేసి, ఎమ్మిన్దుమ్ - లేచియు, పఱిన్దుమ్ - నాలుగుచక్కలతిరియి, తుళ్ళాదార్ తమ్మార్ - సృత్యముజేయనివారిచే, కరుమ మెన్ - చనియేమి? తడ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే (చుట్టెబడిన), వట్టిత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళిర్ - ఉన్న ఓభక్తులారా ! తొల్లిర్ - చెప్పఁడు.

తా॥ మునుపాక కాలమందు మొసలిచే బాధబడుచున్న గజేంద్రాస్థాన రక్షించిన క్రియః పతిని స్తుతించి యున్న చోటనుండక నృత్యముజేయనివారు ఈభూమియందు వ్యర్థమైపుట్టినది. ౧,

తలో కడిల్ వట్తుళ్ళారే తమక్కిరే యా తడినుగుమ్*

తెన్ క్లౌల్ కాలశురన్ కు పీజిడ్లక్కున్ తిరుమాళై *

పద్మో తలై కొళ్ళప్పాడిప్పిన్దుజ్జునిత్తులదార్*

మణ్ణాళులగిల్ పిఱప్పార్ వల్వినై మోదమలైశే.

అ॥ తణ్ - చల్లని, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టబడిన, పట్టణ - భూమియందు, ఉచ్చారై - ఉన్నవారిని, తమక్కు - తమకు, ఇరైయా - ఆహారముగా, తడిన్దు - బాధించి, ఉణ్ణమ్ - భుజించుతారును, తణ్ - దృఢమైన, కట్టల్ - నూపురములుగల, కార్ - కాళ్ళుగలవారునైన, ఆకుర - కుక్క, అనురలకు, తీళ్లు - చెరువును, ఇరైక్కుమ్ - విచారించుచున్న, తిరుమలై - క్రియః పఠిని, తణ్ - గానములు, తలైక్కొళ్ళ - అధికమగునట్లు, పాడి - గానముజేసియు, పణన్దుమ్ - తిరిగియు, కునిత్తులూదార్ - నృత్యముజేయనివారు, మణ్గోళులగిల్ - భూలోకమందు, పల్ వినై - పాపములు, మలైన్దు - అధిక్మై, మోద - అభివృద్ధియగునట్లు, పిఠిప్పార్ - జన్మించుదురు.

తా॥ రాక్షసులచే బాధపడుచున్న మనుష్యుల శేషిధదుఃఖములున్ను రాకుండ విచారించి రక్షించుచున్న క్రియఃపతిని స్తుతించి నృత్యముజేయునివారు నిత్యసంసారులుగుదురని. ౨.

మలె యెడెడుతుక్కల్ మారికాతు పృథునిరె తన్నె *

తొల వ్రతవిర్ తపిరాన చొల్లిచొల్లిని నెప్పొదుమ్*

తలె యినోడాదనమేతట తడుకుటమాయ్ ప్పఱవాదాన్ *

అలా కోల్ నరగ తక్కుని క్షి-డనుడై క్షి-న్జ వమ్మరే.

అ॥ మలైయై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, కల్మారి - రాళ్లపడుకమును, కాత్తు - అడ్డగించి, పునురైతన్నై - గోసమాహులయొక్క, తొలైవు - వివాళమును, తవిర్ త - పోగొట్టినా పిరానై - ఉపకారముడైన శ్రియఃపతిని, ఎప్పొదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కొల్లిచ్చొల్లినిట్ట - నిరస్తరముగననుసరించుచుండి, ఆదనత్తోడు - భూమితో, తలైతట్ట - తలతగులు నటుల, తడుకుట్టమాయ్ - పంకరగా, పటవాదార్ - తొరకుడితరగనివారు, అలైకొళ్ - అలలు కొట్టుచున్న (వర్ణిలుచున్న), నరగత్తు - నరకమందు, అమ్మనిక్కిడన్ద - చిక్కబడియుండి, ఉత్తక్కిన్ద - దుఃఖించుచున్న, పప్పూర్ - పృథ్విమైనవారు.

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గోగోపలనురక్షించిన శ్రియఃపతిని స్తుతించి పరవశులై తలకిండలు గావడికృత్యముజేయనివారు నరకమునొంది దుఃఖము ననుభవించుదురని.

3.

వమ్మవిత్తోడై పొరుట్టా మాల్వైయేయ్మడర్ త
శెమ్మవళత్తిరళ్యాయ్ శిరీదరన్ తొల్ పుగల్ పాడి*
కుమ్మిడునట్టమిట్టాడి కొంగుగట్టుణ్ణులాదార్*
తమ్మిఱప్పాల్ పయనెన్నై శాదుశనజ్జళిడై యే.

౪

అ॥ వమ్మ - పరిమళముగల, అవిత్తో - వికిసించియున్న, కోడైపొరుట్టు - మాలికతోనల జ్ఞురింపబడిన కేశపాళముగల నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, మాల్ - గొప్పనైన, విడైయేయ్మడర్ - వృషభములేడింటిని, అడర్ త - సంహరించినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పవళమ్ - పగడము, తిరళ్ - చేరియున్నట్టున్న, వాయన్ - అధరముగలవాడైన, శిరీదరన్ - (శీధరనియొక్క, తొగ - అనాదియైన, పుగల్ - కీర్తిని, పాడి - గానముజేసి, కుమ్మిడు - ప్రణామముజేసి, నట్టమిట్టాడి - సృత్యముజేసి, కొన్ - మెయ్మటిచినవ్యాపారములు, ఉగట్టుణ్ణుమించిబోయి, ఉమ్మలాదార్దమ్ - తిరగనివారియొక్క, పిఱప్పాల్ - జన్మముచే, కాదుశనజ్జళ్ - సాత్వికపురుషులయొక్క, ఇడైయే - నడుమ, ఎన్ - ఏమి, పయన్ - ప్రయోజనముకలదు.

తా॥ నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై యేడువృషభములనుజంపి మందహాసముజేయుచున్న శ్రియః పతియొక్క గుణములననుసరించి పరవశులై సృత్యముజేయనివారు సత్పురుషగోష్ఠిలోనిరథకులై యుందురని.

౪.

శాదుశనత్తై నలియుమ్ కళ్ళనై చ్చాదిప్పదణ్ణు*
ఆదియళ్ళోదియురువై యజ్జువై త్తిజుప్పిన్ద*
వేదముదల్వనై ప్పాడి వీదిగళ్ తోఱున్తుళ్ళాదార్*
ఓదియుణ్ గొన్దవర్ మున్నా వెళళవిప్పార్ మనిశేరే.

౫

అ॥ కాదుశనత్తై - సత్పురుషులను, నలియుమ్ - పీడించుచున్న, కళ్ళనై - కంఠుని, కాదిప్పదణ్ణు - శీఠించుటకై, అజ్జు - అపరమపదమునందున్న, ఆది - ప్రధానమై, అమ్ - అప్రాకృతమై, కోది - తేజోమయమైన, ఉరువై - దివ్యవిగ్రహమును, వైత్తు - ఉంచుకొని, ఇణ్ణు -

ఈభవనమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, వేదముదల్పనై - వేదప్రతిపాద్యుడైన శ్రీయఃపరిని, పాడి-
గానముజేసి, వీడిగల్గొదొఱుమ్ - వీధివీధిగా, తుళ్ళాదార్ - సృత్యముజేయసేవారు, ఓది - కాస్త్రా
ధ్యయనముజేసి, ఉణర్ న్దవర్ - జ్ఞానులైనవారియొక్క, మున్ను-ఎదుట, ఎన్ శవిప్పార్ - ఏజపము
జేసుదురు. మనిశరే - వారుమనుష్యులారా? (కారు).

తా|| భాగవతాచారబడిన కంసుని సంహరించుటకై యప్రాకృతదివ్యమబ్జళవిగ్రహ
ముతో నవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణముల ననుసన్ధించి చగవకులుగానివారొక ప్రయోజనము
నకు నొదగరని.

మనిశరుమ్మన్ బుమ్మున్ బుమాయ్ మాయప్పిఱివిఱన్ద *

తనియన్ పిఱప్పిలితన్నై త్తడబ్బడల్ శేర్ న్దపిర్రానై *

కనియైక్కరుమ్మిన్ శాల్ శై క్కట్టియై తేనై యముదై *

మునివిన్బియై త్తిక్కునిప్పార్ ముద్దు దుణర్నిరై యినారే.

౬.

అ|| మనిశరుమ్ - మనుష్యులును, మన్ బుమ్ - తక్కినదేవతలును, మన్ బుమాయ్ -
తక్కినపళ్ళాదులును, (ఏజన్మముగలవారైనను), మాయమ్ - అద్భుతంబులైన, పిఱివిఱన్ద -
అవతారములనెత్తినవాడును, తనియన్ - అన్వితీయుండైనవాడును, పిఱిప్పిలితన్నై -
కర్మాధీనమైనజన్మములేనివాడును, తడమ్-వికాలమైన, కడల్-సముద్రమందు, శేర్ న్ద-చవ్వరించిన
పిర్రానై - ఉపకారకుడును, కనియై - ఫలమువంటివాడును, కరుమ్మిన్ శాల్ శై - చెరుకురసము
వంటివాడును, కట్టియై - చడిక బెల్లమువంటివాడును, తేనై - లేనవంటివాడును, అముదై -
అమృతిమువంటివాడునై శ్రీయఃపరిని, మునివు-అనూయ, ఇన్బి - లేనివారై, ఏత్తి - స్తుతించి,
కునిప్పార్ - సృత్యముజేయువారు, ముద్దురు - సోలార్థములను, ఉణర్ -ఎఱుగిన, నీర్తైయినార్ -
స్వభావముగలవారగుదురు.

తా|| దేవమనుష్య చక్రపక్ష్యాదు యేజన్మ మెత్తినవారైనను, మధురమై తిప్పిలేనిగడ్డకట్టిన
రసస్వరూపంబైన ఫలమువలె నతిభోగ్యుడైన శ్రీరాధికాయొక్క సృసంహారము కృష్ణాద్యవ
తారములను అనూయలేనివారై స్తుతించినయెడల వారే సకలార్థవేత్తలగుదురని.

నీర్తైయిల్ నూన్ బువర్ ఏయ వై వర్ క్కరుళ్ శేయ్దునిన్బు *

పార్మల్ గుశేనై యవి త్త పరజ్ఞుడరై నిన్దై న్దాడి *

నీర్మల్ గుకణ్ణినరాగి నెజ్జుబుక్కుత్తై న్దెయ్యాదే *

ఉన్నల్ గిమోడుపరుప్పా రుత్తమర్ గిల్కై శేయ్ వారే.

౭.

అ|| నీర్తైయిల్ - దయలేని, నూన్ బువర్ - నూలుగురైన దుర్యోధనాదులు, ఏయ -
నశించునటుల, ఇవర్ క్కు - పాదావలైదుగురికి, అరుళ్ శేయ్దునిన్బు - కృపజేసి, పార్ - భూమి
యంతయు, మల్ గు - నిండియున్న, శేనై - సేనను, అవిత్త - నశింపజేసిన, పరజ్ఞుడరై -
పరజ్ఞోత్తిస్వరూపుడైన శ్రీయఃపరిని, నిన్దై-ధ్యానించి, అడి-సృష్టముజేసి, నీర్-కాష్టముచే,
మల్ గు - నిండియున్న, కణ్ణినరాగి - శత్రుములుగలవారై, నెజ్జుమ్ - ఘోషము, కుత్తైన్దై -

కరిగి, నైయాడే - శిథిలముగానుండ, ఉక్కమల్గు - మాంసముచేసిండియున్న, పెడు - ఉబ్బుగానున్న యవయవములు, చరుప్పార్ - పెరిగియుండువారు, ఉత్తమర్గట్టు - సత్పురుషులకు, ఎక్కెయ్యార్ - విప్రయోజనమును జేయుదురు.

తా॥ పాణ్యపులకపకారముజేసిన దుశ్శోధనానులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణనిభ్యానించి యానందభరితులై యుండక మాంసమయమైన శరీరమును పోషించువారప్రయోజకులని, ౭.

వార్ పునలన్దణరువి వడతిరువేబ్బడత్తెన్దై*

పేర్ పలశొల్లిప్పిదన్ద్రీ ప్పిత్తరెన్దే పిఱర్ కూఱ*

ఊర్ పలపుక్కుమ్పుకాదు ములోగర్ శిరిక్కిన్దాడి*

ఆర్వమ్ పెరుగిక్కునిప్పా రమరర్ తొమ్మిప్పడువార్.

౮

అ॥ వార్ - కారుచున్న, పునల్ - నీరుగల, అమ్ - సుందరమై, తదే - చల్లనైన, అరువి - కొండచరియలుగల, వడ - ఉత్తరమందున్న, తిరువేబ్బడత్తు - తిరుమలయందువేంచేసియున్న, ఎన్దై - స్వామియైన శ్రీయశపతియొక్క, పల - అనేకవిధములైన, పేర్ - తిరునామములను, శొల్లి - చెప్పి, పిదన్ద్రీ - జల్పించి, పిఱర్ - అభక్తులు, పిత్తరెన్దై - పిచ్చివారని, కూఱ - చెప్పనటుల, చల - అనేకములైన, ఊర్ - మనుష్యులున్న గ్రామములోను, పుగాదుమ్ - మనుష్యులు ప్రవేశించని గ్రామములోను, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఉలోగర్ - లౌకికజనులు, శిరిక్కి - పరిహాసముజేయునట్లు, నిన్దై - నిలిపియుండి, ఆడి - సృత్యముజేసి, ఆర్వమ్ - అభినివేశము, పెరుగి - వర్ధించి, కునిప్పార్ - సృత్యముజేయువారు, అమరర్ తొమ్మిప్పడువార్ - నిత్యనూరులాదరించునట్లుగుదురు.

తా॥ ఆతిరమణీయమైన వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయశపతియొక్క తిరునామములను జెప్పి యచ్చటచ్చట పిచ్చివారివలె తిరిగి యందరుపరిహాసించునట్లు ప్రేమచరవక్తులై సృత్యముజేయువారిని నిత్యనూరులు మెచ్చుకొనుదురని. ౮.

అమరర్ తొమ్మిప్పడువానై యనై త్తులగుక్కుమ్బిరానై *

అమరమన త్రినుళ్ యోగుపుణర్ న్దవన్ తన్నోడొన్దాగ*

అమరత్తుణియవల్లార్ గళొళియ వల్లాదవరెల్లామ్*

అమరనినై న్దెబ్బాన్దాడి యలన్ద్రువదే కరుమమే.

౯

అ॥ మన త్రినుళ్ - మనస్సులో, అమర - అమరియుండునట్లు, యోగు - యోగాభ్యాసమును, పుణర్ న్దై - దృఢముగాజేసి, అవత్తన్నోడు - ఆపశ్యశ్యరునితో, ఒన్దాగ - సమానముగా అమర - అమరియుండునట్లు, తుణియవల్లార్ గళొళియ - అధ్యనసాయముగలకై వల్యాభ్యుత్థులైతప్ప, అల్లాదవరెల్లామ్ - తక్కినవారందరికిని, అమరర్ - నిత్యనూరులచే, తొమ్మిప్పడువానై - ఆశ్రయించదగినవాఁడును, అన్దెత్తులగుక్కుమ్ - సకలలోకములకును, పిరానై, స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అమర - అమరియుండి, నిన్దై - ధ్యానించి, ఎమ్మన్దై - లేచి, ఆడి - సృత్యముజేసి, అలన్ద్రువదే - స్తుతించుటచే, కరుమమే - చేయదగినశృత్యము.

తా|| భగవస్తునియొక్క సౌకిర్యాదిగుణములనపేక్షించక భగవంతునివలె నజ్ఞానాదిపకల
బోసరహితమై జ్ఞానానందస్వరూపమైన తీర్థాత్మయొక్క స్వరూపానుభవము నెడి కైవల్యమునుగోరిన
యభిముఖులెప్పు తక్కినవారందరును, ఉభయవిభూతినాయకుండైన శ్రీయఃపతిని ధ్యానించి లేచి
సృత్యముజేసి స్తోత్రముజేయుడు. మీకిదే పరమపురుషార్థమని.

౯.

కరుమముమ్కరుమపలనుమాగియ కారణన్తన్నై *

తిరుమణివణ్ణనై చెప్పజ్జణ్ణలిన్తై తేవపిరాన్తై *

ఒరుమైమనత్తినుళ్ వైత్తుళ్ళుజ్జున్దైన్దున్దాడి*

పెరుమైయుమ్నాణుమ్తవిర్న్దు పిదర్ బుమిన్ పేదై మెత్తిర్న్దే. ౧౦.

అ|| కరుమముమ్ - పుణ్యపాపములకును, కరుమపలనుమ్ - వానిఫలంబులైన స్వర్గనరకాదు
లకును, ఆగియ - నియామకుండై, కారణన్తన్నై - సకలకారణభూతుండై, తిరు - నువ్వరి
మైన, మణి - రత్నమునంటి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాండై, కెమ్కణ్ - రక్తలోచనుండై, మలిన్తై -
వాత్సల్యగుణముగలవాండై, తేవపిరాన్తై - దేవాధిదేవుండైన శ్రీయఃపతిని, ఒరుమై - ఒకవిధ
మైన (ప్రయోజనాన్తరము నపేక్షించని), మనత్తినుళ్ - మనస్సులలో, వైత్తు - ఉంచి, ఉళ్ళమ్
కున్దైన్దు - హృదియనుగరిగి, ఎన్దున్దాడి - లేచి సృత్యముజేసి, ఒరుమైయుమ్ - (దురభిమాన
ముచేపచ్చిన) గొప్పతనమును, నాణుమ్ - లజ్జను, తవిర్న్దు - వదలి, పేదైమై - (భగవత్కైజ్జు-
ర్యమును తక్కువగాదలంచడమనెడి) అజ్ఞానమును, తీర్న్దు - పిదర్ బుమిన్ - పరవశులై
నుతించుడి.

తా|| ఓ చేతనులారా! సకలఫలప్రదుండను, సకలకారణుండను, నువ్వరివిగ్రహుండను, రక్త
లోచనుండను, భక్తవత్సలుండను, దేవాధిదేవుండైన శ్రీయఃపతిని యనన్య ప్రయోజనములై
ధ్యానించి మెయ్మణుచి సృత్యముజేసి దురభిమానమును లజ్జను వదలి భగవత్కైజ్జుర్యమును పర
మప్రాప్యముగా నెంచియుండుడని.

౧౦

✽ తీర్న్దవడియవర్దన్తై త్తిరు త్తిప్పణిశొళ్ళవల్ల *

ఆర్న్దపుగ్గుచ్చుదన్తై యమరర్పిరాన్తై యమ్మాన్తై *

వాయ్న్దవళవయల్ శూన్ తణ్ణళ్ళురుగూర్చ్చుడగోవళ *

నేర్న్దవోరాయ్రిత్తిప్ప త్తరువిన్తై నీణుశెయ్యుమే.

౧౧.

అ|| తీర్న్ద - దృఢాధ్యవసాయముగల, అడియవర్న్మై - భాగవతులకు, తిరుత్తి - దిద్ది
(అజ్ఞానాదులను బోగొట్టి), పణిశొళ్ళవల్ల - (వారిచే) కైజ్జుర్యము స్వీకరింప దగినవాడును,
ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, పుగ్గ - కీర్తిగలవాడును, ఆచ్చుదన్తై - (భక్తులను) నెయ్మిదనునవా-
డును, అమరర్పిరాన్తై - నిత్యమారినిర్యాపకుండైన, ఎమ్మాన్తై - స్వామిని, వాయ్న్ద -
సమీపించిన వారును, వళమ్ - సదృఢమైన, వయల్ - పాలములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తళ -
దల్లనైన, తళమ్ - సకలసంపత్తుగల, మడుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియునైన శరణోపక -

సమృద్ధ్యైర్లు, నేర్వ - సాదించిన, ఓరాయురత్తు - ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చుత్తు - ఈపది పాశురములు, అరువనై - పాపములను, నీలుకెయ్యమ్ - భస్మతీయును

తా|| తననే యుపాయోపేయములుగా నెంచిన భాగవతుల కజ్ఞానాదులను దొలగించి తన కైజ్జుర్యమునిచ్చెడి క్రియఃపతివిషయమై సమృద్ధ్యైర్లు సాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికిసకలపాపములు నశించునని. ౧౧.

అత్వైర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక - ఈతిరువాయ్మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వమందరికి సమానమై యుండగా గొందరు భగవంతునియనాదరించుటకు గారణమేమని యాలోచించి వారికతనిగుణంబులు తెలియ పోవుటచేత ననాదరించుచున్నారని నిశ్చయించి యాగుణంబులను వారికుపదేశించుచున్నార.

తెయ్యతామరై క్కణ్ణనా యులగేమ్ముణ్ణవవన్కణ్ణేర్* [మాయ్*
వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ తెయ్వమ్ మన్మమ్ మన్మమ్ మన్మమ్ మున్మమ్
తెయ్యళూళ్ శుడర్ భానమాయ్ వెలిప్పట్టివై పడై తాళ*పిన్నమ్
మొయ్కోళోళోదియోడాయి నా నొరుమువరాయమూర్ త్రియే. ౧.

అ|| మొయ్కోళ - నిబిడమైయున్న, కోదియోడాయి నాళ - తేజస్సు మొదలగుకల్యాణగుణంబులుగలవాఁడును, ఒరు - ఆదితీయమైనవాఁడును, మూవరాయ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు ముగ్గురిని తనకు శరీరముగాగలవాఁడును, మూర్ త్రి - పరాత్పరుఁడును, పిన్నమ్ - చుతీయు, వైయమ్ - భూముని, వానమ్ - స్వర్గాదిలోకములకును, మనిశర్ - మనుష్యులకును, తెయ్యమ్ - దేవతలకును, మన్మమ్ - తక్కినపశ్చాదులకును, మన్మమ్ - తక్కినస్తావరములకును, మన్మమ్ - తక్కిన పశ్చభూతములకును, మన్మమ్ - తక్కినమహదహక్ష్మాదులకును, ఆయ్ - ఉపాదానతారణమైనవాఁడును, వెలిప్పట్టివై - ప్రమాణసిద్ధంబులైనవీనిని, తెయ్య-చక్కగా, కూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, భానమాయ్ - సజ్జల్పరూపజ్ఞానముగలవాఁడై (నిమిత్తతారణమైనవాఁడై), పడైతాళ - సృజించువాఁడును, తెయ్య-నుద్ధరమైన, తామరై క్కణ్ణనాయ్ - చచ్చుచువంటి సేత్రములుగలవాఁడునై సక్రియఃపతి, ఉలగేమ్ము - సత్తలోకములను, ఉణ్ణవవళాళిర్ - మింగినవాఁడునుమండి.

తా|| దేవతిర్యజ్ఞుమవ్యస్థాపరాది సమస్తవస్తువులనున్న తనసజ్జల్పముచేసృజించి సకలకల్యాణగుణపూర్ణుడై బ్రహ్మాదిసకల దేవనిర్వాహకుడైయున్న కమలాక్షుడే సకలలోకేశ్వరుఁడు; గనుక వానినే మీరాశ్రయించుడని. ౧౧.

మూవరాయమూర్ త్రియే ముదల్ మూవర్ క్కు ముదల్వన్మన్మమ్*

శావముళ్ళుననీక్కువానై త్తడబ్బడల్ కిడన్దానన్మమ్*

తేవతేవనై త్తెన్నిలక్కై యెరియ్మచ్చై నిలియై*

పావనాశనై పుణ్ణయై త్తడజ్జణనై పురవుమినో.

౨

అ॥ మూవరాగియమూర్ త్తియై ముగ్గులైన బ్రహ్మరుద్రస్వాదులను శరీరము గాగలవాడును, ముదల్ మూవర్ క్కు - పురానులైన సయాముగ్గురికిని, ముదల్వన్ తన్నై - కారణభూతుడును, ఉళ్ళు నకాపమ్ - వారికున్న *దుఃఖములను, నీక్కువానై - పోగొట్టినవాడును, తడమ్ - వికాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కిడన్దాకై తన్నై - పవ్వలించినవాడును, తేవతేవనై - దేవాధిదేవుడును, తెక - నుద్దరమైన, ఇలక్కై - లక్కాపురిని, ఎరియ్మచ్చై - నిప్పులేచిమండునట్లు, శెల్లి - నకిం పజేసిన, నిలియై - భనుస్సగలవాడును, పావనాశనై - పాపమునునకింపజేయువాడును, పుణ్ణయమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - వికాలమైన, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాడునైన క్రియఃపరిని, పరవుమినో - స్తోత్రముజేయుండుము

తా॥ బ్రహ్మదిదేవతలను సృజించి వార్తను బరిపాలించి వారిదుఃఖములను బోగొట్టి క్షీరాద్ధి యందుబవ్వలించియుండి, మీబోటివా రతినులభముగ నాశ్రయించుటకై రామావతారంబై త్తిలక్క నుగాల్చిన కమలామతాక్షుడైన క్రియఃపరిని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడని.

పరవి వానవ రే త్తనిన్ద పరమనై పురణ్ణోదియై*

కురవై కోత్తక్కుగనై మణివణ్ణనై క్కుడక్కుత్తనై *

అరవమేటి యలై కడలమరుమ్ తుయిల్ కొణ్ణవణ్ణలై *

ఇరవున్ పగలుమ్ విడాడెనుమేత్తుదల్మనమ్నై మ్మినో.

౩

అ॥ వానవర్ - నిత్యనూరులు, పరవి - చక్కగాఁజెప్పి, ఏత్తనిన్ద - స్తుతించునట్లున్న, పరమనై - మహిమగలవాడును, పరణ్ణోదియై - పరణ్ణోతిస్వరూపుఁడును, కురవైకోత్త - రాసక్రీడచేసిన, క్కుగనై - సులభుఁడును - మణివణ్ణనై - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడును, కుడక్కుత్తనై - కుంభసృత్యముజేసినవాడును, అరవమేటి - అదిశేషునిమీఁదవేచేసియుండి, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - క్షీరాద్ధియందు, అమరుమ్ - అమరియుండి, తుయిల్ కొణ్ణ - నిదురపోవుచున్న - అణ్ణలై - స్వామియైనక్రియఃపరిని, నల్ - విలక్షణములైన, ఇరవున్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్లు, విడాదు - విడువక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుఁడున్న, ఏత్తుదల్ - స్తుతించుట యందు, మనమ్నై మ్మిక్ - మనస్సునంచుడు.

తా॥ నిత్యనూరిసంసేవ్యుడై, కృష్ణావతారంబై త్తి గోపికలతో గూడరాసక్రీడమొదలగనేక దివ్యచేష్టికంబులొనర్చి, అయాయాసములను తీర్చుకొనుటకై వెల్లిక్షీరాద్ధియందు శేషశయ్యమీఁద చక్కగాబవ్వలించి నిదురపోవుచున్నక్రియఃపరిని మీరొకక్షణముగూడ విడువక మనస్సునందుంచి స్తుతించుడని.

౩.

* వేదమునుబోగొట్టుకొనుట, బ్రహ్మశిరస్సును ఛేదించుటచే సంపాదించుకొనిన బ్రహ్మ హత్య, నమచి మొదలైనవారిచే వచ్చిన రాజ్యభ్రంశము, ఇవి మొదలైనవి క్రమముగా బ్రహ్మ తను రుద్రునికిని ఇన్ద్రునికిని సంభవించిన దుఃఖములు.

వై మ్మిన్నుమ్మనత్తెన్ట్రు యాన్మరై క్కిన్ట్ర మాయవఱ శీరైయై*
 ఎమ్మనోర్ గళురై ప్పదె నదునిఱ్కనాడొఱుమ్* వానవర్
 తమ్మైయాళుమవనుమ్ నాన్మగనుమ్ శడై ముడియణ్ణలుమ్*
 శేమ్మైయాలవఱ పాదపణ్ణయమ్ శిన్ది తే త్తి తిరివరే.

౪

అ॥ నుమ్మనత్తు - మీమనస్సులో, వైమ్మిళ్ - ఉంచుడి, ఎన్ట్రు - అని, యాఱ - నేను, ఉరై క్కిన్ట్ర - చెప్పుచున్న, మాయవఱ - అద్భుతచేష్టితుండైన శ్రియఃపతియొక్క, శీరైయై - గుణంబులను, ఎమ్మనోర్ గళ - మావంటివారు, ఉరై ప్పదు - చెప్పట, ఎఱ - ఎందుకు? అదునిఱ్కన, అదియట్లుండగా, వానవర్ తమ్మై - దేవతలను, ఆళుమవనుమ్ - పరిపాలించెడియిస్ట్రుడును - నాన్మగనుమ్ - బ్రహ్మయు, శడై ముడి - శిరస్సునందుజటగల, అణ్ణలుమ్ - ఈశ్వరత్వాభిమానముగలరుద్రుడును, శేమ్మైయాల - చక్కగా, అవన్ - ఆశ్రియఃపతియొక్క, పాదపణ్ణయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, తిరివర్ - సశ్చరించుదురు.

శా॥ ఓచేతనలారా! శ్రియఃపతియొక్కమహిమను మేమువర్ణించినయెడల, పీరుభక్తులు గానయిట్లుతెప్పిరి యనియెడలో యేమో? ఇదియట్లుండని బ్రహ్మరుద్రాదులుగూడ వాశ్రియఃపతియొక్కశ్రీపాదములను భజించుచున్నారనిగాన దాని నైననమ్మి వాడేసర్వేశ్వరుడని నిశ్చయించి భజించుడియని.

తిరియుమ్కాల్ త్తోడగల్విశుమ్బు తిణిన్దమణ్ కిడన్దకడల్*

ఎరియుమ్తియోడిరుళుడర్ తెయ్నవమ్ మల్ ముమ్ముల్ ముమ్ముల్ ముమ్మాయ్*

కరియమేనియఱ శేయ్యతామరై క్కణ్ణఱ్ కణ్ణఱ్ విణ్ణోరిటై*

శురియుమ్పల్ కరుణ్ణుజ్జి యెబ్బళ్ శుడర్మడియణ్ణల్ తోల్ త్తమే.

౫

అ॥ కరియ - నీలమైన, మేనియఱ - తిరుమేనుగలవాడును, శేయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై క్కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితసులభుడును, విణ్ణోరిటై - నిత్యసూరి నిర్వాహకుడును, శురియుమ్ - చుట్టుకొనియున్న, పల్ - అనేకములై, కరుమ్ - నల్లనైన, కుణ్ణి - శేకములుగలవాడును, శుడర్ - లేజోమయమైన, ముడి - కిరీటముగలవాడునైన, ఎబ్బళ్ - మాయొక్క, అణ్ణల్ - స్వామియొక్క, తోల్ త్తమే - అవతారములు, తిరియుమ్ - తిరుగుచున్న, కాల్ త్తోడు - గాలితోగూడ, అగల్ - వికాలమైన, విశుమ్బు - ఆకాసమును, తిణిన్ద - కఠినమైన, మణ్ - భూమియు, కిడన్ద - (గట్టునతిక్రమించక) ఉన్న, కడల్ - సముద్రమును, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తియోడు - అగ్నితోగూడ, ఇరు - రెండువిధంబులైన, శుడర్ - లేజోరూపులైనచంద్రసూర్యులును, తెయ్యమ్ - దేవతలును, మల్ ముమ్ము - తక్కినమనుష్యులును, మల్ ముమ్ము - తక్కినపశ్వాదులునైన, ముల్ ముమ్ము - ఈనకలపదార్థస్వరూపములై, ఆయ్ - అయియుండును, (ఈపదార్థములను శరీరముగాగలవాడైయుండును).

తా॥ పృథివ్యప్రేతోవాయ్వాకాశ చన్ద్రసూర్య దేవమనుష్యపశ్వాది సకలపదార్థములకన్త
రాత్మయై, నీలమేఘశ్యామండై రాజీవలోచనుడై, స్నిగ్ధమైన కేశపాశములుగలవాడై, తేజోమ
యమైనకీరీటముగలవాడైన మాస్వామి యాస్వరూపముతోనే యాశ్రితులకత్యంతమలభుండై
యుండునని.

తోన్ద్రక్కేడవై యిల్లవనుడై యా సవనొరుమూర్ త్రియాయ్*

శీన్ద్రత్తోడరుల్ పెన్ద్రవనస్కిన్ద్ర్ పుగనిన్ద్ర శైజ్జన్మాల్*

నాన్ద్రత్తోన్ద్ర చుచ్చునై యెలి యుఅలాగినిన్ద్ర* ఎమ్వానవ

రేన్ద్రైయేయన్ద్ర మన్ద్రెయైరువన్ద్రై యానిలేన్ద్రుమైక్కమే.

౬.

అ॥ తోన్ద్రక్కేడవై - ఉత్పత్తివివాహములు, ఇల్లవక - లేనివాడును, ఉడైయాళ్ -
స్వామియు, శీన్ద్రత్తోడు - (హిరణ్యానురునిమీద) కోపముతోనున్నప్పటికిని, అరుల్
పెన్ద్రవనక - కృపనుబొందినచహ్లాద్యుల్లు, అడిక్కిన్ద్ర - తనశ్రీపాదములకింద, పుగ - చేరునట్లు
నిన్ద్ర - వేచేసియున్న, అవక - అట్టిచసిద్ధుడై, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మూర్ త్రియాయ్ -
నరసింహవతారముగలవాడును, నాన్ద్రమ్ - గర్భము, తోన్ద్రమ్ - రూపము, శువై - రసము
ఒలి - శబ్దము, ఉఅల్ - స్పర్శము, అగినిన్ద్ర - (వీనికి) నిర్వాహకుడైయున్నవాడును, ఎమ్ -
మాకును, వానవర్ - నిత్యనూరులకును, ఏన్ద్రై - స్వామియునైన శ్రియఃపతిని, అన్ది - విడిచి
యాళ్ - నేను, మన్ద్రైయేయన్ద్ర - ఇంకొకరిని, ఎమ్మైక్కమ్ ఎప్పటికిని, ఇలేక - ఆశ్రయించను,

తా॥ ఉత్పత్తివివాహాదివికారంబులులేనివాడై, నరసింహవతారమై త్రి హిరణ్యానురుని
జంపి శ్రీచహ్లాదుని తనశ్రీపాదములయందు జేర్చుకొనిన శ్రియఃపతినితప్ప మఱియొకరిని నే
నెప్పటికి నాశ్రయించనని.

౭.

ఎమ్మైక్కమ్మెనదాని క్కిన్న ముదత్తినై* ఎనదారుయిర్

క్కిమ్మియకదిర్ చోచ్చిదియై మణివణ్ణనై క్కుడక్కుత్తనై*

క్కిమ్మియనమర్ మునివర్ విమ్మిజ్జమ్ కన్నల్ కనియినై*

తొమ్మిమ్ తూయమనత్తిరా య్తై యుమ్నిల్లా తుయరజ్జల్.

౮.

అ॥ ఎమ్మైక్కమ్ - ఎప్పటికిని, ఎనదావిక్కు - నాయాత్మకు, ఇన్నముదత్తినై - మిక్కిలి
భోగ్యమైనవాడును, ఎనరు - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మతో, ఆర్ - పూర్ణముగా, క్కిమ్మి
మియ - చేరియాండి, కదిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోదియై - తేజస్సుగలవాడును, మణివణ్ణనై - మాణి
క్యమువంటికానిగలవాడును, క్కుడక్కుత్తనై - కుంభవృత్త్యముజేసినవాడును, విమ్మిజ్జమ్ -
ఉత్కృష్టమైన, అమర్ - నిత్యనూరులును, మునివర్ - ఋషులును, విమ్మిజ్జమ్ - అనభ
వించుచున్న, కన్నల్ - శర్కరతోజేరిన, కనియినై - ఫలమువంటివాడునైన శ్రియఃపతిని,
తూయమనత్తిరాయ్ - పరిశుద్ధాన్తఃకరణులై, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించుడి, తుయరజ్జల్ -
దుఃఖములు, ఇత్తైయమ్ - కొంచెమైనను, నిల్లా - నిలువవు.

తా|| ఎల్లప్పుడును నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి నాకుమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడై, సనకాదిభక్తులకు నిత్యానుభావ్యుఁడైయున్న శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి. మీపాపమంతమాత్రము నిలవదని.

2.

తుయరమేతరు తున్నవిన్నవిన్నై గళా యనై యల్లనాయ్*

ఉయరనిన్ట దోర్ శోదియా యులగేఱ్ఱ ముణ్ణమున్ట ద్దొన్టనైన్*

అయరవాఙ్గునమ్మ మర్ క్కరునజ్జినై యచ్చుదన్టనైన్*

తయరదఱ్ఱుమగన్టనైన్ యన్ట మర్ బీలేక తజ్జమాగవే.

౩.

అ|| తుయరమే - *మఃఖమునే, తరు - ఇచ్చెడి, తున్నవిన్నవిన్నై గళాయ్ - పుణ్యపాపరూప కర్మలకు నిర్వాహకుఁడును, అనై యల్లనాయ్ - ఆకర్మములకు వశ్యుఁడుకానివాఁడును, ఉయరనిన్టదు - (సమస్తవస్తువులకును) వైభాగమందున్న, ఓర్ శోదియాయ్ - నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహముగలవాఁడును, ఉలగేఱ్ఱమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణ - అరగించి, ఉమిన్ట ద్దొన్టనైన్ - బయలుపఱచినవాఁడును, అయగ - మోహించునట్లు, వాఙ్గుమ్ - ప్రాణమునీడుచుదన్న, నమక తమర్ క్కు - యమభటులకు, అరు - అపరిహ్యామైన, నజ్జినై - విమమువంటివాఁడును, అచ్చుదన్టనైన్ - ఆశ్రితులను, చెయ్పిడుననివాఁడును, తయరదఱ్ఱు - దశరథునికి, మగక తన్టనైన్ - కొమారుఁడైన శ్రీరాముని, అన్ట తప్ప, మర్ బీలు - ఇంకొకరిని, తజ్జమాగ - ఉపాయముగా, ఇలేక - తలంచియుండను.

తా|| పుణ్యపాపములను తనకు స్వాధీనపఱచుకొని దానికి తగినఫలములను చేతనులకిచ్చువాఁడును, నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహాయుతుఁడును, సర్వలోక రక్షకుఁడును, ఆశ్రితులను యముభటులబాధించకుండునట్లు రక్షించువాఁడునైన చక్రవర్తితిరుమగ నార్లనుతప్ప మఱియొకరినిసే నుపాయముగా నెంచనని.

౪.

తజ్జమాగియ తన్టై తాయొడు తొనిమాయనై యల్లనాయ్*

ఎణ్ణలిలమరర్ కులముదల్ మూవర్ తమున్నమాదియై*

అణ్ణనీరులగత్తుళ్ళీర్ గ శవనివనెన్మకూఱ్మిన్మి*

నెణ్ణనాల్ నిన్ట ప్పాక యవనవనాగుమ్ నీళ్ళకడల్ వణ్ణనే.

౫.

అ|| తజ్జమాగియ - ఆపద్భస్మవులైన, తన్టైతాయొడు - తల్లితండ్రులతోఁగూడ, (తల్లితండ్రులవంటివాఁడును) తానుమాయ్ - తానైనవాఁడును, (వారువారు తననుపోషించుకొనునట్లు వాకినితానేపోషించువాఁడును), అనై యల్లనాయ్ - అంతయేగాక జిక్కిన సకలవిభవస్తువులవంటివాఁడును, ఎణ్ణలిల్ - (భగవదనుభవమందు) సజ్గోచములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, కులమ్ - సమాహమనకు, ముదల్ - ప్రధానుఁడును, మూవర్ తమ్ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు ముగ్గురిచే, ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానింపదగిన, అదియై - శ్రేష్ఠుడైన శ్రీరాముని, ఉలగత్తుళ్ళీర్ గళ - లోకమందున్న

*యాగము మొదలైన పుణ్యకర్మములు మిక్కిలి శ్రవసాధ్యములును మోక్షవిరోధులును గనుక అవికూడ దుఃఖకరంబులని,

నీర్ - మీరు, అజ్జ - భ్రమించి, అవణ్ - వాడపరిచిస్తుండు, ఇవన్ - వీడుపరిచిస్తుండు, ఎన్ఱు - అని, కూర్మిన్ - సంశయపడవలదు. యవణ్ - ఎట్టివిగ్రహములుండైనసర్వేశ్వరుండు నెన్జోనాల్ - మనస్సుచే, నిన్జొన్ - (భక్తునిచే) ధ్యానింపబడుచున్నాడో? కడల్ - సముద్రమువలె, నీళ్ - అపరిచిస్తుమైన, వణ్ణ - స్వభావముగలసర్వేశ్వరుండు, అవనానుమ్ - అట్టివిగ్రహముగలవాడైయగును.

తా॥ ఓ చేతనులారా! మనకు సకలవిధములైన, నిత్యనూరుల కపరిచిన్నానప్రపంచముండై, బ్రహ్మాదిసకలదేవతలకు నారాధ్యదేవతయైన సర్వేశ్వరుడపరిచిస్తు హామిగలవాడుగమక, అన్నివిధములుగా మనకు లోబడియున్న ఈయర్చావతాము నాసర్వేశ్వరుడని యెట్లు నమ్మవచ్చునని సంజేహించక, భక్తుడేవిధముగ నుండవలయునని ప్రార్థించునో యదేవిధముగా నాసర్వేశ్వరుండుండునని నమ్మి యీయర్చావతారము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపఁడియని.

౯.

కడల్వణ్ణ కణ్ణ విణ్ణవర్ కరుమాణిక్కమెనదారుయిర్ *

వడవరవినణై క్కిడన్ద పరజ్జుడర్ ప్పణ్ణునూర్ బ్రావర్ *

అడవరుమ్మడై మజ్జ వై వర్ గట్కరి వెళ్ళమత్తు*అనుతేర్

కడవియ పెరుమాళ్ కనై క్కల్ కాణ్ణదెయ్కోల్ కణ్ణళే.

౧౦.

అ॥ విణ్ణవర్ - నిత్యనూరులకు, కరుమాణిక్కమ్ - కలమాణిక్యమువలెభోగ్యభూతుండును, వడమ్ - వికసించియున్న, అరవినణై - సర్పమనెడిశయ్యయందు, కీడన్ద - పవ్వరించిన, పరజ్జుడర్ - పరజ్ఞోతిస్స్వరూపుండును, కడల్ వణ్ణ - సముద్రముపంటికాన్తిగల, కణ్ణ - కృష్ణుండును, ఎనదు - నాకు, అరుయిర్ - పూర్ణధారకుండును, పణ్ణు - మునుపు, నూర్ బ్రావర్ - దుర్యోధనాదులు నూలుగురియొక్క, అడవరుమ్ - బాధించుటకువచ్చిన, పడై - నేన, మజ్జ - నశించునటుల, వివర్ గట్కరి - పచ్చపాల్మవులపక్షమందుండి, వెమ్మళమత్తు - క్రూరమైనయద్ధమందు, అన్ఱు ఆకాలమందు, తేర్ - రథమును, కడవిన్ - నడిపించినవాడునైన, పెరుమాళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కనై - ఆధరింపబడినగల, క్కల్ - శ్రీపాదములను, కాణ్ణ - నాసేత్రములు, కాణ్ణగు సేవించుట, ఎన్ఱుకోల్ - ఎప్పుడో.

తా॥ నిత్యనూరి నిర్వాహకుండైయుండి, దేవతలకు సేవసాదించుటకై క్షీరాబ్ధియందును, మానివి త్తమై యీభూలోకమందును వేంచేసి, భారతయద్ధమందర్జునునికీ సారథియైయున్న నీపాదములను సేవెప్పుడు సేవించెదనోయని.

౧౦.

కణ్ణళే కాణ్ణక్కరియనాయ్ క్కరుత్తుక్కు నన్ఱుమెళియనాయ్ *

మణ్ణోళ్ ఘాలత్తుయిర్ క్కల్లా మరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవరీశన్తె *

పణ్ణోళ్ శోలై వ్వు దినాడణ్ గురుగైక్కొళ్ళడగోపణ్ శోల్ *

పణ్ణోళాయిర త్రిప్పత్రాల్ పత్తరాగక్కుడుమ్ పయిలుమినే.

౧౧.

అ॥ కణ్ణళే - సేత్రములతో, కాణ్ణక్క - చూచుటకు, అరియనాయ్ - దుర్లభుండును, కరుత్తుక్కు - మనస్సుకు, నన్ఱు - మిక్కిలి, ఎళియనాయ్ - నులభుండును, మణ్ణోళ్ - మన్ను

గల, జ్ఞానము - భూమి నుండలి, ఉయిర్ కెల్లామ్ - ప్రాణులందరికిని, అరుల్ కెయ్యమ్ - కృపజేయు
వాడును, వానవరీశనై - నిత్యసూరిని స్వాహాకుడునైన నప్యశ్వరునియు దేశించి, పణ్ కోల్ - (తుమ్మె
దలయొక్క) పాలులుగల, శోలై - తోటలలోనిండిన, ప్పొదిసాడై - ప్పొదియ నెడి దేశమునకు స్వా
మియు, కురుగై కోగై - తిరునగరికి స్వామియునైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదిం
చిన, పణ్ కోల్ - గానముతో గూడిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపా
శురములచే, పత్తరాగక్కుడుమ్ - భక్తుల కావచ్చును, పయిలుమిన్ - అభ్యసించుడి.

తా|| చక్షురాదిబాహ్యేన్ద్రియాగోపరుడై, మానసికజ్ఞానగోచరుడై, సకలలోకరక్షకుడై
నశ్రియాపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన యీ పదిపాశురముల సనుసంధించువారు భగవ
ద్భక్తులగుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

2 - న తిరువాయ్మొళి.

—॥॥—

అనతారిక :—ఈతిరువాయ్మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వముకంటె భాగవతశేషత్వమే పరమ
ప్రాప్త్యవని సాదించుచున్నారు.

* పయిలుమ్ శుడరోళిమూర్ త్తియై ప్పజ్జయక్కణ్ణనై *
పయిలనినియ నమ్మాళ్వార్ శేర్ న్ద పరమనై *
వయిలు నిరువుడై యోగ్ యనలేలుమవర్ కణ్ణిర్ *
పయిలుమ్ పిఱప్పిడై దో తైమ్మై యాళుమ్ పరమరే.

౧.

అ|| పయిలుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, శుడరోళి - మిక్కిలిలేగన్నుగల, మూర్ త్తియై - తిరుమేమ
గలవాడును, ప్పజ్జయక్కణ్ణనై - పజ్జ-జనేత్రుడును, పయిల - సహవాసముజేయగా, ఇనియ -
భోగ్యభూతుడును, నన్ - మననిమిత్తమై, పాళ్వడల్ - షీర భియందు, శేర్ న్ద - చేరియు
న్న, పరమనై - స్వామియునైన శ్రియాపతిని, పయిలుమ్ - అనుభవించుడునెడి, తిరు-సంపత్తును,
ఉడైయార్ - కలవారు, యనలేలుమ్ - జాతిగుణాదులలో నెంతతక్కువ వారైనను, అవర్ -
వారు, పయిలుమ్ - నిరస్తరముగావచ్చెడి, పిఱప్పు - జన్మములయొక్క, ఇడైతోలు - మధ్య
కాలములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మమ్ములను, ఆళుమ్ - పరిపాలించెడి, పరమర్ కణ్ణిర్ - ఉత్కృ
ష్టులనుమండీ.

తా|| తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగల షీరాభిశాయియైన కవలాక్షునికి దానులైన
భాగవతశ్రేష్ఠులు జాత్యాదులలో నెంతతక్కువవారైననువారే మనకు సమస్తజన్మములయందును
పరమప్రాప్త్యలని

౧.

* ఆళుమ్ పరమనై క్కణ్ణనై యాళిప్పిరాన్దనై *
తోళుమూర్ నాన్దుడై త్తూమణిప్పొనెమ్మాన్దనై *

తాళుమ్ తడక్కైయుమ్ కూప్పి ప్పణియుమవర్ కణ్ణిర్*

నాళుమ్మి అప్పిడై దో తెమ్మై యాళుడై నాదరే.

౨.

అ॥ అళు - మనలను పరిపాలించేడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - నుల భుండును, అట్టిప్పిరాన్ తన్నై - చక్రధరుడైన ఉపకారకుడును, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, నాన్దతోళుడై - నాలుగుభుజములుగలవాడును, తూ - పరికూర్ధమైన, మణివణ్ణన్ - నీలమాణి క్యమువంటి కాన్తిగలవాడునైన శ్రియఃపతి, తాళుమ్ - *పాదములనున్న, తడమ్ - విశాలము లైన, కైయుమ్ - చేతులనున్న, కూప్పి - చేర్చి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, పణియుమవర్ కణ్ణిర్ - ఆశ్రయించువారే, పిఱప్పిడైదోలు - జన్మమగణములకు మధ్యమందున్న సర్వకాలము లయందును, ఎమ్మై - మనలను, అళుడై - దాస్యము చేసికొనిన, నాదర్ - నాథులు.

తా॥ సేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవసౌందర్యముగల చక్రధరుడైన శ్రియఃపతిని యనన్యగతికులై గొకించమలై యాశ్రయించెడి శ్రీవైష్ణవులే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమ ప్రాప్తులని.

౨.

నాదనై ఛాలముమ్ వానముమేత్తుమ్ నలున్దుత్తాయ్

పోదనై *పొన్నెడుమ్ శక్కర తె నైరొన్దై

పాదమ్ పణియవల్లారై ప్పణియుమవర్ కణ్ణిర్*

ఓదుమ్ పిఱప్పిడై దో తెమ్మై గూళుడై యార్ గళే.

౩.

అ॥ నాదనై - స్వామియు, ఛాలముమ్ - భూలోకమందున్నవారును, వానముమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయదగినవాడును, నలు - పంచమకము గల - తుత్తాయ్ పోదనై - తులసీమాలికగలవాడును, పొన్ - స్పృహజీయమై, నెదుమ్ - ముక్తిలిభోగ్యమైన, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఎన్దై - నాస్వామియైన, పిరాకాతన్నై - ఉపకారకుడునైన శ్రియఃపతియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణియవల్లారై - ఆశ్ర యించువారిని, పణియుమవర్ కణ్ణిర్ - ఆశ్రయించువారే, ఓదుమ్ - శాస్త్రములయందుఁ జెప్పబడిన, పిఱప్పిడైదోలు - జన్మములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మనలను, అళుడైయార్ గళే - దానులుగాగలవారు.

తా॥ పరిమళముగొట్టుచున్న తిరుత్తు : యిమాలనును, అతిమందరంబులైన శక్తిభక్తకాదిదివ్యా యుగములనును ధరించిన సకలలోకవన్ద్యుడైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవులనాశ్రయిం చిన భాగవతులే మన కన్ని జన్మములలోను పరమప్రాప్తులని.

౩.

ఉడై యార్ న్ద వాడై య్ కణ్ణిగై య న్దుడై నాణినన్*

వుడై యార్ పొన్నులినన్ పొన్నుడియన్ మన్ గ్రుమ్ పల్ కలన్*

* పాదములను చేర్చడమనగా—ఇతర జీవతలవద్దకి పోకుండుట.

♦ చేతులను చేర్చడమనగా—సకలలోపాయా న్దరములను విడువట.

నడై యావుడై తిరునారణ్ తొణ్డోర్ తొణ్డోర్ కణ్డోర్*

ఇడై యార్ పిఱప్పిడై దో తొమ క్కెమ్ పెరుమక్కళే.

౪.

అ॥ ఉడై - నడుమునందు, ఆర్ న్ద - చేరియున్న, అడైయన్ - పీతామృతముగలవాఁడును, కణ్డిగయన్ - కణ్డిభూషణముగలవాఁడును, ఉడై - నడుమునందున్న, నాణిన్ - కటిసూత్రముగలవాఁడును, పుడై - పక్కయందు, ఆర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, పాన్ నూలిన్ - స్వర్ణముయ మైనయత్తోపవీతముగలవాఁడును, పాన్ - స్పృహణీయమైన, ముడియన్ - కిరీటముగలవాఁడును, మన్ ట్టుమ్ - ఇఁకనున్న, చో - అనేకవిధములైన, కలన్ - దివ్యభూషణములను, నడైయా - నిత్యముగా, ఉడై - కలవాఁడునైన, తిరు - శోభిల్లుచున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తొణ్డోర్ - దానులకు, తొణ్డోర్ కణ్డోర్ - దానులైనవారే, ఇడై యార్ - ఎడతెగని, పిఱప్పిడై దోటు - జన్మములయందున్న జీవితకాలమంతయు, ఎమక్కు - మనకు, ఎమ్ పెరుమక్కళే - ఆసాధారణులైన ప్రాప్తులు.

తా॥ పీతామృతకణ్డిభరణయత్తోపవీతకటిసూత్రకిరీటాద్యనేకదివ్యాభరణములతో శోభిల్లుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క దాసగానులకే మనము సర్వదా దాసభూతులమని.

౪.

పెరుమక్కళుళ్ళవర్ వమ్ పెరుమానై*అమరర్ గ

ట్రురుమైయుత్తయ వనారముదూట్టియ వప్పనై*

పెరుమెపిదన్ నివల్లారై పిదన్ గుమవర్ కణ్డోర్*

వరుమైయుమిమ్మైయుమెనమ్మైయళిక్కుమ్మిర్రాక్కళే.

౫.

అ॥ ఉళ్ళవర్ - నిత్యులయున్న, పెరుమక్కళే - నిత్యసూరులకు, తమ్ - ఆసాధారణమైన, పెరుమానై - అధిపతియు, అమరర్ గట్టు - ఇంద్రానిదేవతలకు, అరుమై - శ్రమము, ఒట్టియ - తొలఁగునటు, అమ్మ - ఆకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదు - అమృతమును, ఉట్టియ - భుజింపజేసిన, అప్పనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిదన్ నివల్లారై - పీతిచేజెప్పదగినవారిని, పిదన్ గుమవర్ కణ్డోర్ - పీతిచేజెప్పువారే, వరుమైయుమ్ - పరలోకములందును, ఇమ్మైయుమ్ - ఇహలోకమునందును, సమ్మై - మనలను, అళిక్కుమ్ - రక్షించెడి, పిర్రాక్కళే - స్వాములు

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుడైన శ్రీయఃపతిని యింద్రాదు లమృతమును యాచింప, ప్రయోజనాస్తరపరులైన వారికిఁగూడనామభీష్టమును సెరవేర్చినవానియొక్క బౌదార్యగుణముననుసంధించువారియొక్కదాసులే మనయభీష్టమునిచ్చి మనలను రక్షించువారిని.

౫

అళిక్కుమ్మరమనై క్కణ్డనై యాట్టిప్పిరాన్దనై*

తుళిక్కునఱుజ్జణి త్తూమణివణ్ణ నెమ్మాన్దనై*

ఒళిక్కొణ్డళోదియై యుళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమవర్ కణ్డోర్*

శలిప్పిన్ యాడైమ్మై చ్చున్మళిన్దాన్దర జ్జాప్పరే.

౬.

అ॥ అలిక్కుమ్ - (చేతనులను) రక్షించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, ఆట్టి - సుదర్శనమును ధరించిన, పిరాకాత్తన్నై - ఉపకారకుఁడును, తులిక్కుమ్ - తేనెకారుచున్న, నఱుమ్ - పరిమళముగల, కణ్ణి - తులసీమాలికచేసలక్కరింపబడిన వాఁడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణక్ - మాణిక్యమువంటికాన్నిగలవాఁడును ఎర్ముకాత్తన్నై - మాస్వామియు, ఒలిక్కిణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియై - తేజస్సుగలవాఁడునైనక్రియఃపతిని, ఉళ్ళత్తు - మనస్సులో, కొళ్ళుమవర్ కణ్ణీర్ - అనుభవించువారు, ఎమ్మై - మనలను, శలిప్పిన్ది - చలించుకుండ, అణ్ణు రక్షించి, శస్త్రశస్టాన్దరమ్ - జన్మపరమృరలోనుండి, కాప్పర్ - రక్షించుదురు.

తా॥ సుదర్శనమునున్న మిక్కిలిభోగ్యమైన తులసీదాసుమునున్న ధరించిన యతినుండర విగ్రహుఁడైన క్రియఃపతిని మనసార ధ్యానించెడి భాగవతులే మనకర్థకామాదిక్షుద్రమాల (సుందభి) లాషనుబోగొట్టి మనసంసారమును దొలకింతురని

శస్త్రశస్తాన్దరజ్ఞా త్తిడియాగ్గళై కొణ్ణుపోయ్*

తన్నై పెఱుత్తి త్తక తాళ్ళిణ్ణైక్కిల్ కోళ్ళు మప్పనై *

తోన్దై పిదల్ మివల్లారై పిదల్ ముమవర్ కణ్ణీర్*

నన్నై పెఱుత్తెమ్మై నాళుయ్యక్కోళ్ గిన్ద నమ్మర్. 2.

అ॥ ఆడియాగ్గళై - దాసులను, శస్త్రశస్తాన్దరమ్ - జన్మపరమృరలోనుండి, కాత్తు - రక్షించి, కొణ్ణుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, తన్నై - స్వస్వరూపపమయొక్క (ఆవిభాకావమును), పెఱుత్తి - పుట్టించి, తక - తనయొక్క, తాళ్ళిణ్ణై - శ్రీపాదద్వంద్వములకింద, కొళ్ళుమ్ , అణ్ణీకరించెడి, అప్పనై - స్వామియైనక్రియఃపతియొక్క, తొన్నై - స్వాభావికగుణంబులను, పిదల్ మివల్లారై - పీఠితోఁజెప్పువారిని, పిదల్ ముమవర్ కణ్ణీర్ - ప్రేమయుక్తులై స్తోత్రముజేయు వారు, నన్నై - భాగవతశేషత్వమునెడిమంచితనమును, పెఱుత్తి - కలుగఁజేసి, నాళ్ - ప్రతిదిన మున్ను, ఉయ్యక్కోళ్ గిన్ద - ఉజ్జీవింపఁజేయుచున్న, నమ్మర్ - నమ్మదగిన పెదలు.

తా॥ తనదాసులను సంసారమునుండి విడిపించి మోక్షమునుబొందించి వారికిఁదనైజ్ఞర్య మునిచ్చెడి క్రియఃపతియొక్క కల్యాణగుణంబులను స్తోత్రముజేయువారి నాశ్రయించిన భాగవతులే మనకు భగవత్కై-జ్ఞర్యమునిచ్చి రక్షించువారని 3.

నమ్మనై ఇలమ్ పడై త్తవనై త్తిరుమార్వనై *

ఉమ్మరులగినిల్ యార్ కుమ్ ముణర్వరియాన్దనై *

కుమ్మినరగర్ గళేత్తువరేలు మవర్ కణ్ణీర్*

ఎమ్మల్ పిఱప్పిడై దో త్తెమ్ తొమ్మ కులమ్ తాజ్గళే. ౪.

అ॥ నమ్మనై - రక్షకుండనినమ్మదగినవాఁడును ఇలమ్ పడై త్తవనై - లోకములనుసృజించు వాఁడును, తిరుమార్వనై - శ్రీమహాత్మ్యనివక్షులమందుగలవాఁడును, ఉమ్మరులగినిల్ - ఉద్భవ లోకములయందున్న, యార్ కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానపంతులకును, ఉగర్వరియాన్దనై - తెలిసికొ

నులకళక్కడై న్నశ్రియఃపతిని, కుమ్మినరక్కర్ గళ - కుమ్మిపాకనరకమందుండువారు, ఏత్తువరేలుమ్ -
స్తుతించినను, అవర్ కణ్ణిర్ - వారేనుమండీ, ఎమ్ - మనయొక్క, చల్ - ఆసేకములైన, పిఱప్పి
డైతోఱు - జన్మమరణములకు నడుమనున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్ - మనకు, తొల్లు -
అక్రయించదగిన, కులమ్ తాల్గళ - వంశముగలవాగగుదురు.

తా|| ఎట్టిజ్ఞానవంతులకు వలనుగాని మహిమగల సకలలోకప్రప్తయైన లక్ష్మీభర్తనుస్తోత్ర
ముజేయువారెంత పాపాత్ములైనను వారికులమంతయు మనకు పరమప్రాప్యమైయుండునని. ౮.

కులన్దాబ్బళాదిగళ నాలిలుమ్ కీఠ్రిన్దు* ఎత్తనై
నలన్దానిలాద శణ్ణాళశణ్ణాళగళాళిలుమ్*
వలన్దాబ్బళక్కరత్తణ్ణల్ మణివణ్ణత్కాళెనుళ
కలన్దార్* అడియార్ తమ్మడియార్ తమ్మడిగళే.

అ|| కులమ్ - ఇతరకులములను, తాబ్బ - ధరించెడి, కాదికళ నాలిలుమ్ - నాలుగుజా
తులకంటెను, కీఠ్రిన్దు - హీనమై, ఎత్తనై - ఎంతమాత్రము, నలన్దానిలాదజ్ఞానములేని, శణ్ణా
ళశణ్ణాళగళాళిలుమ్ - చణ్డాలలకంటెమిక్కిలియధములైనను, వలమ్ దక్షిణభూమందు, తాబ్బ -
ధరించిన, శక్కరత్తు - సుగ్ధనముగల, అణ్ణల్ - స్వామియైన, మణివణ్ణత్కా - మాణిక్యమువంటి
తిరుమేనుగల శ్రియఃపతికి, ఆళెన్దు - దాసుడననియెడి, శక్ కలన్దార్ - అభిప్రాయముతోఁగూ
డుకొనినవారియొక్క, అడియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, అడియార్ - దాసులు, ఎమ్మడికళ -
మనకుస్వాములు.

తా|| జాతీయందెంత నికృష్టులైనను, ఎంతజ్ఞానహీనులైనను, చక్రధరునికి నెనుదాసుడని
తలంచిన దాసులయొక్క దాసదాసులు మనకు పరమప్రాప్యమని. ౯.

అడియార్ దైవై యము ణ్డాలిలై యన్న వశమ్ శెయ్యుమ్*
పడియాదుమిల్ కుల్లువి ప్పడియెనై పిరాన్ద తమ్మ*
అడియార్ అడియార్ తమ్మడియార్ అడియార్ తమ్
క్కడియార్ అడియార్ తమ్* అడియార్ అడియార్ తమ్.

అ|| అడియార్ దైవ - శ్రీపాదములచేపూర్ణమైన, వైయమ్ - భూమిని, ణ్డలు - ఆరిగించి,
అలిలై - నటదళమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముతో సమానముగాజేయువాడును, (ఎడమ
చక్కనుడుచక్కను తిరిగితిరిగి చప్పలించువాడును), పడి - ఉపమానము, అదుమిల్ - ఏమియు
లేని, కుల్లువిప్పడి - ముగ్ధశిశువుగ్రహముగలవాడును, ఎన్నెపిరాన్ తమ్మ - నాకుస్వామియైనఉప
కారకుడైనశ్రియఃపతికి, అడియార్ అడియార్ తమ్ అడియార్ అడియార్ తమ్ క్కు అడియార్ అడియార్
దమ్ అడియార్ - దాసదాసులకుదాసదాసులైనవారికి దాసదాసులకు, అడియార్ తమ్ - మనము
దాసులము.

తా|| ప్రళయకాలమందు లోకములను తన యందరములోనుంచుకొని వటప్రళయ
యైన శ్రియఃపతియొక్క దాసపరిష్కరలోచరమాపధి దాసులైనవారికి మనము దాసభూతులమని.

‡‡ అడియోబునూన్ వర్వీయ వన్వెవర్క్కరుల్ శెయ్ద

నడియోనై *తెన్నురుగూర్ చ్చడగోవళకున్ శ్శవల్గళ*

అడియార్ న్ద వాయ్రిత్తు ల్ళివై పత్తవళొణ్ణర్కేల్

ముడివు*అరక్కట్టిట్టిల్ శన్మమ్ శెయ్యా మైముడియుమే.

౧౧.

అ॥ అడియోబు - వేరుదిగియున్న, (నుప్రతిష్ఠితులైన), నూన్ బువర్ - దుర్యోధనాదులునూ
బుగురు, వీయ - నళించునటుల, ఐవర్క్కు - పచ్చపాణ్ణవులను, అరుళ్ శెయ్ద - కృపజేసిన, నడి
యోనై - సర్వాధికుడైన శ్రియఃపతివిషయమై, తెన్ మరుగూర్ చ్చడగోవళ - సుందరమైనమరుకా
పురికధకులైననమ్మాళ్వార్లయొక్క, కున్ శ్శవల్గళ - అస్తరణకై బ్బుర్యరూపమై, అడి-పాద
ములతో, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, అవళ - ఆశ్రియఃపతి
యొక్క, తొణ్ణర్ కేల్ - దానులమీద, ముడివు - ముగిసిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను,
ఆర - మనస్సులో పడునట్లు, కట్టిట్టిల్ - అభ్యసించునపుడునయెడల, శన్మమ్ - జన్మము,
శెయ్యామై - కలుగకుండ, ముడియుమ్ - ముగుసును.

తా॥ దుర్యోధనాదులను సంహరించి పాణ్ణవులను రక్షించిన సర్వేశ్వరునియొక్క భక్తులైన
భాగవతులవిషయమైననమ్మాళ్వార్లసాయించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంపార
మందు జన్మించరని

౧౧.

అత్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్మొళి.

—•—•—•—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, ముందున్న భగవదనుభవాభిలాష, ఇట్టడు భాగ
వతసహవాసముచే మిక్కిలి యధికమై, భగవంతుని నేవించకయుండలేక తననక రేన్దియములతో
నాసర్వేశ్వరుని యనుభవించగోరి యదిలభించక దుఃఖబడుచున్నారు.

‡‡ ముడియానేమూపులగుమ్తోళ్ దేత్తుమ్ శీ

రడియానే*అత్తకడలై క్కడై న్దాయ్ పుభూర్

కోడియానే*కొణ్ణల్వణ్ణ వణ్ణత్తుమ్మిరిల్

నడియానే*ఎన్దుడిడక్కుమెన్న్దొమ్మే.

౧.

అ॥ ఎన్దొమ్మే - నామనస్సు, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా! మూపులగుమ్-మూడు
లోకములున్న, తోళ్దు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేయదగిన, శీర్ - సౌందర్యముగల,
అడియానే - శ్రీపాదముగలవాడా! అత్త - అగాధమైన, కడలై - సముద్రమును, కడై న్దాయ్ -
చిలికినవాడా! పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ - వాహనముగానున్న, కోడియానే-భ్యజనముగా
నున్నగలవాడా! కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ-కాన్తిగలవాడా! అణ్ణత్తు-అణ్ణములోనున్న,

ఉమ్మరిల్ - బ్రహ్మాదిదేవతలకంటే, నెడియానే - గొప్పవాడా! ఎన్దు - అనిధ్యానించి, కిడ
క్కుమ్ - ఉంచును

తా|| ఓక్రియఃపతీ! నామనన్ను, నీతిరీటమునున్ను, సకలలోకస్తుత్వంబైన శ్రీపాదముల
నున్ను, గరుడస్వజమునున్ను, మేఘమువంటి నీతిరుమేనునున్ను ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచు
నిన్ను నేవివఁ గోరుచున్నదని.

౧.

నెన్జమేనీగరాగ విరున్దవె

తెన్జనే*తణ్ణిలక్కెత్తై యెచ్చెల్ ॥

నెన్జనే*భాలజ్కొల్వాళ కుఱళాగియ

వెన్జనే*ఎన్ను మెప్పోదు మెన్వాళగమే.

౨.

అ|| ఎకవాగమ్ - నావాక్కు, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నెన్జమే - నామనన్నునే,
నీళ్ - గొప్ప, సగరాగ - పట్టణముగాజేసికొని, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎకతెన్జనే-నాయా
పత్వముడా! తెన్ - నున్దరమైన, ఇలక్కెత్తై - లబ్ధి, ఇత్తైయై-రాజైనరావణుని, కెల్ ॥
చంపిన, నెన్జనే - విషమువంటివాడా! ఇ లమ్ - భూమిని, కొల్వాళ - వశపఱచుకొనుటకై,
కుఱళాగియ - వామనుడవైన, వెన్జనే - వచ్చుకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును.

తా|| ఓక్రియఃపతీ! నావాక్కు, రావణాసురసంహారకుడవైన నీపరాక్రమమునున్ను వామ
నుడవై భూమిని మహాబలిపద్ధతుండితీసిన నీయుపాయమునున్ను, నామనన్నునందును యునికినిన్ని
యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నదని.

౩.

వాళగమేయైల్లవరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవర్దమ్

నాయగనే*నాళిళ నిజ్జళై కోల్వీడుత్తు

వేయగమ్బాల్ వెణ్ణెయ్తోడువుణ్ణ వానాయర్

తాయవనే*ఎన్నుతడవు వెక్కై గళే.

3.

అ|| వాళగమే - వాగింద్రియమే, వీత్త - స్తుతించునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపఁజేసిన,
వానవర్దమ్నాయగనే - నిత్యసూరులకువాఘుడా! నాళ్-దినములచే, ఇళమ్ - బాలుడైన,
తిజ్జళై - చంద్రునివలె, కోళ్ - తేజస్సును, విడుత్తు - విస్తరింపజేసి, (మందహాసముజేసి), వేయ
గమ్ - వెదురుతోగట్టినయిళ్లలోనుంచిన, పాల్ - పాలనున్ను, వెణ్ణెయ్-వెన్నునున్ను, తోడు -
దొంగలించి, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఆనాయర్ - గోపలకు, తాయవనే - తల్లివంటివాడా! ఎన్దు-
అని, ఎన్ కై గళే - నాచేతులు, తడవుమ్ - వెతుకును.

తా|| ఓక్రియఃపతీ! నిన్నుస్తుతించునట్లు వాగింద్రియమునసమాత్రము కృపఁజేసిన నీవు గోప
స్త్రీలుదాచినపాలనున్ను వెన్నునున్ను దొంగలించి యారగించి మందస్మితముగల ముఖారవింద
ముతో నెచ్చటనున్నావోయని నాచేతులు వెతుకుచున్నవని.

3

కై గళాలార తొళుదుతొళుదున్నై *

వై గలుమ్మూత్తిరైప్పోదు మోర్వీడిని *

పైకొల్ పామ్మేటి యుత్తై వరనే*ఉన్నై
మెయ్కొళ్ళక్కాణ విరుమ్బుమెక్కణళే.

౪.

అ॥ పైకొల్ - వికాలమైనపడములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషునిమీద, ఏట - ఎక్కి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, వరనే - నిర్వాధికుండా ! ఎక్కణళే - నాసేత్రములు, కైగళాల్ - చేతులతో, ఆర - సంపూర్ణముగా, ఉన్నై - నిన్ను, తొమ్మిదుతొమ్మిదు - కాగలించుకొని కాగలించుకొని, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఓర్మాత్తిరైప్పొదు - ఒకక్షణము గూడ, వీడిన్ది - విడువక, ఉన్నై - నిన్ను, మెయ్కొళ్ళ - ప్రత్యక్షముగా, కాణ - నేవించుటకు, విరుమ్బుమ్ - ఆశబడును.

తా॥ అనంతక్షయివైన ఓక్రియఃపతి ! నాచేతుతోనిన్నుచక్కగా కాగలించుకొని యొకక్షణముగూడవిడువకుండ నిన్ను సేవించుటకు నాసేత్రములూకపడుచున్నవియని.

౪.

కణ్ణళాల్ కాణవరుణ్డో లెన్తాళై యాల్*
మణ్కొణ్ణవామననేటమగిళ్న్దు న్దుశెల్*
పణ్కొణ్ణపుళ్ళిక్ శిఱగొలిపావిత్తు*
తిణ్కొళ్ళవోర్ కుమ్మిడిడన్దై శెవిగళే.

౫.

అ॥ కణ్ణళాల్ - సేత్రములచే, కాణ - చూచునట్లు, వరుణ్డోల్ - (క్రియఃపతి) వేంచేయునో, ఎన్తాళైయాల్ - అనెడియాశచే, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వామనక్ - వామనుడు, ఏట - ఎక్కివేంచేయుటచే, మగిళ్న్దు - సంతోషించి, శెల్ - సంచరించుచున్న, పణ్కొణ్ణ - సామగానముగల, పుళ్ళిక్ - గరుత్మంతునియొక్క, శిఱగు - అక్కలయొక్క, ఒలి - శబ్దమును, పావిత్తు - ధ్యానించుకొని, కిడన్దు-ఉణ్డి, ఎక్కళెవిగళే - నాచెవ్వులు, తిణ్కొళ్ళ - దృఢముగా, ఓర్కమ్మ - గురిపెట్టియాలోచించుచున్నది.

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! సేనుకళ్ళాల సేవించునట్లు సేవెచ్చటకై నా వేంచేసెదవో యేమోయని యాశచే నాచెవ్వులు, సీసంక్షేపముచే మిక్కిలి సంతోషించి సామగానముజేయుచువచ్చుచున్న సీవాహనమైన గరుత్మంతునియొక్క అక్కలశబ్దములెచ్చట వినవచ్చునోయని యాశబ్దమునువినుటకు జాగ్రతగలవైయున్నవని.

౫.

శెవిగళాలార నిక్కీర్ త్తిక్కనియెన్నుమ్
కవిగళే*కాలప్పణ్ణే నుత్తైప్పత్తున్దు*
పువియిన్నేల్ పొన్నెడుమ్ శక్కరత్తున్నైయే*
అవివిన్ది యాదరిక్కు మెనదావియే.

౬.

అ॥ నిక్క - సీయొక్క, కీరిత్తి - యశస్సును బ్రతిపాదించెడి, కని - ఫలమువలెనతిభోగ్యమైన, శవిగళే - కవిత్వములనే, కాలప్పణ్ణే - కాలానుకూలరూపమైన రాగమనెడి, శెక్క - తేనెయందు, ఉత్తైప్ప-చక్కగాగలిపి, శెవిగళాల్ - చెవ్వులచే, ఆర-పూర్ణముగా, తుమ్మిల్ - అనుభవించి, పువియిక్ మేల్ - భూలోకమునే, పొక్క - అందమై, నెడుమ్ - మిక్కిలిభోగ్య

తడల, కక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఉన్నై యే - నిన్నే, ఏనదావి - నాప్రాణము, అవిన్ని - ఎడతెగక, అవరిక్కుమ్ - ఆశచదును.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! నీయొక్కమధురంబులైన గుణములను జక్కగావిని చక్రధరుడైన నీన్నిలోకమందే నేవించవలయునని నాప్రాణములాశబడుచున్నవని. ౬.

అనియేయారముదే యెన్నై యాళుడై *

తూవియమ్బుళ్ళుడై యాయ్ శుడర్ నేమియాయ్ *

పావియేన్నిళ్ళమ్ పులమ్బుప్పలకాలుమ్ *

కూవియుమ్ కాణప్పై నునకొలమే.

2.

అ॥ అవియే - నాప్రాణభూతుడా ! ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదే - అమృతమవలె భోగ్యభూతుడా ! ఎన్నై - నన్ను, అళుడై - దాసునిగాగలవాడా ! అమ్ - సుందరమైన, తూపి - తొక్కలుగల, పుల్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయాయ్ - వాహనముగాగలవాడా ! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియాయ్ - సుదర్శనముగలవాడా ! పావియే - పాపియైన నాయొక్క, సెళ్ళమ్ - మనస్సు, పులమ్బు - ఆశబడిపిలువగా, పలకాలుమ్ - చిరకాలము, కూవియుమ్ - పిలిచినను, ఉనకొలమ్ - నీదివ్యవిగ్రహమును, కాణప్పైతే - నేవించకుండనున్నాను.

తా॥ నాప్రాణభూతుడును, నిరతిశయభోగ్యుడును, చక్రాయుధుడై గరుత్మంతునిమీదవేంచేసివచ్చినన్ను శేవపఱచుకొనినవాడునైన ఓశ్రియఃపతీ ! నేను నేవించవలయునని యాశబడి యంతకాలముపిలిచినను నాలోరికను లభించకయున్నానని. ౭.

కోలమేతామరై క్కణ్ణదోరణ్ణన

నీలమే*నినెనదావియెయిర్ గిర

శీలమే*శెన్దుశెల్లాదనమున్నిలామ్

కాలమే*ఉన్నైయెన్నాళ్ కణ్ణకొళ్ళనే.

౮.

అ॥ కోలమే - పరమసుందరుడా ! తామరైక్కణ్ణదు - పద్మశేత్రుడా ! ఓర్ - అద్వితీయమైన, అణ్ణనమ్ - కాటుకవలె, నీలమే - శ్యామమైనతిగుమేనుగలవాడా ! నిన్దు - నిరపడియుండి, ఎనదావియే - నాప్రాణమును, ఈర్గిన్దు - బద్దలుజేయుచున్న, శీలమే - స్వభావముగలవాడా ! శెన్దు - భూతకాలముకును, శెల్లాదన - భవిష్యత్కాలముకును, మున్నిలామ్కాలమే - మందున్న పర్వమానకాలముకునునిర్వాహకుడా ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు, కణ్ణకొళ్ళన్ - నేవించెదను.

తా॥ సౌందర్యమే శరీరమైతివచ్చినట్లున్న పద్మశేత్రమును, అణ్ణనాచలశ్యామమైనతిగుమేనును నాకు గుఱచుచక నన్ను బాధించుచున్న ఓశ్రియఃపతీ ! నిన్ను నేననుభవించుటకు దగిన కాలమును నీవే నాకు శీఘ్రముగా గల్పించుమాయని. ౯.

కొళ్ళన్ నాన్మావలి మూవడితావ్వు

కళ్ళనే*కణ్ణనై వణ్ణతువాణనై

ఉళ్ళన్తై తిర*ఓరాయిరమ్తోళ్ తుణి త్త

పుళ్ళన్తలాయ్*ఉన్నై యెళ్ళాన్తు పొరున్దువనే.

౯.

అ॥ మావలి - ఓమహాబలీ, నాక్ - నేను, మూపడి - మూడడుగులు, కొళ్ళక్ - తీసికొనెదను, తా - ఇమ్ము, ఎన్టై - అనియడిగిన, కళ్ళన్తేవంచకుడా! కళ్ళన్తై - కంనుని, వళ్ళన్తైవంచన జేసియు(చూపియు), వాణ్నై - బాణాసురునియొక్క, ఉళ్ళన్తై - మనోబలము, తీర - పోవునట్లు, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, తోళ్ - భుజములను, తుణి త్త - చేదించిన, పుళ్ళన్తలాయ్ - గరుడవాహనుడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళాన్తు - ఎప్పుడు, పొరున్దువక్ - పొందెదను.

తా॥ ముగ్ధమాటలచే మహాబలిని మోహింపజేసి వానిని జయించియు, కంనుసంహరించియు, శివభక్తుడైననన్ను శివుడు రక్షించునని యభిమానించియున్న బాణాసురునియొక్క వెయ్యి భుజములను చేదించియు ఇట్లు సకలవిరోధులను బోగొట్టిన ఓక్రియవతి! నిన్ను నేనెప్పుడుబొందెదనని.

పొరున్దియమామరుదినిడై పోయ వెమ్

పెరున్దగాయ్*ఉన్కమ్మల్ కాణియ పేదున్దు*

వరున్దినాన్ వాళగమాలై కొణ్ణు*ఉన్నై యే

ఇరున్దిరు నై త్తనై కాలమ్ పులమ్మువనే.

౧౦.

అ॥ పొరున్దియ - చేరియున్న, మా - గొప్ప, మరుదిక్ - మద్దివృక్షములయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ - వేంచేసిన, ఎమ్ - మాస్వామియైన, పెరున్దుతగాయ్ - మహాప్రభావముగలవాడా! ఉన్ - సీయొక్క, కమ్మల్ - శ్రీపాదమును, కాణియ - నేవించవలయునని, పేదున్దు - ఆశపడి, వరున్ది - దుఃఖించి, నాన్ - నేను, వాళగమాలై కొణ్ణు - శబ్దసందర్భములతో, ఇరున్దిరున్దు. ఉండియుండి, ఉన్నైయే - నిన్నే, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, పులమ్మువనే - విలిచెదను.

తా॥ మద్దివృక్షములనడుమన జనుదెంచి వానిని బడద్రోసిన బలివ్వుడా! సీశ్రీపాదమును నేవించనాశపడి దానిని లభించక దుఃఖించుచు నిన్ను నేనెంతకాలము విలిచెదనని.

౧౦.

ఃః పులమ్ముశీర్ పూమియళ్ళన్ద పెరుమానై *

నలన్దొళ్ళీర్ నన్దురుగూర్ చ్చుడగోపక్*కొల్

వలన్దొణ్ణవాయరత్తుళ్ళివై యుమోర్ ప

త్తిలన్గువాక్*యావరు మేఱువర్ శొన్నాలే.

౧౧.

అ॥ పులమ్ము - స్తోత్రముజేయదగిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, పూమి - భూమిని, అళ్ళన్ద - కొలిచిన, పెరుమానై - స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై, నలన్దుకొళ్ళీర్ భగవదనుభవాభిసేకమనెడి మంచితనముగల, శీర్ - జ్ఞానముగల, నల్ - విలక్షణమైన, కుఱుగూర్ చ్చుడగోపక్ - తిరునగరికి స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాయించిన, వలన్దుకొణ్ణ - ప్రతి

పాదససామర్థ్యముగల, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఇదై
 కత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శొన్నాల్ - అనుసంధించినయెడల, యావరుమ్ - ఎట్టివారై
 నను, ఇలగ్గ - ప్రకాశించుచున్న, వాక్ పరమపదమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా|| శ్లాఘ్యమైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీయఃపతివిషయమై సమ్మాత్వార్థసాయిం
 చినయీశపదిపాశురముల ననుసంధించువారు పరమపదమును బొందుదురని. ౧౮.

అ త్త్వోర్ తిరు వ డి గ శ్ శ రణమ్.

జీయర్ తిరువడిగశ్ శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సకలేంద్రియములచే భగవంతుని యనుభవించ
 వలయునని యాశించిన తనయాశ నెరవేరనందున బాధబడుచు, ఈబాధను జెప్పకొనుటకుఁదగిన
 నాతోఁబోలిపవా చెవరైననున్నారాయని బరికిలించి, సకలమనుజులనన్యాసక్తమనస్కులై
 భగవద్విముఖులై యుండగాజూచి, తనబాధనుమఱచి వారికి హితంబునుపదేశించుచున్నాడు.

శొన్నాల్ విరోదమిచు ఆగిలుమ్ శొల్లువక్ కేణ్మినో*

ఎన్నా విలికవి యానొరువర్ క్కుమ్ కొడుక్కిలే*

తెన్నా తెనావెన్ఱు వణ్ణమురల్ తిరువేణ్డత్తు*

ఎన్నానై యెన్నప్ప నెమ్మెరుమానుళనాగవే.

౧.

అ|| ఇదు - ఈమాటను, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, విరోదమ్ - మీకువిరోధముగా
 నుండును, ఆగిలుమ్ - అయినను, శొల్లువక్ - చెప్పెదను, కేణ్మిన్ - వినుఁడుము, వణ్ణ -
 తుమ్మెదలు, తెన్నా తెనావెన్ఱు - తెన్నా తెన్నా అని, ముగల్ - శబ్దించుచున్న, తిరువేణ్డత్తు -
 వేణ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్నవాఁడును, ఎన్నానై - నాకునిర్వాహకుఁడును, ఎన్నప్పక్ - నాకుప
 కారకుఁడును, ఎమ్మెరుమాక్ - మాస్వామియైన శ్రీయఃపతి, ఉళనాగ - ఉండగా, ఎక్ -
 నాయొక్క, నావిల్ - నాలో యుండున్న, ఇక్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, యాక్ - నేను,
 ఒరువర్ క్కుమ్ - మఱియొకరికిని, కొడుక్కిలే - ఇవ్వను.

తా|| ఓచేతనలారా! నేనుచెప్పెడిమాట మీకు విరోధముగా దోచును. అయిననొకమాట
 చెప్పెద, వినుఁడు అతిరమణీయంబైన వేణ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న మాస్వామియైన సర్వ
 శ్వరుఁడుఁడగా వానికితప్ప నేనింకొకనికి గృతిచ్చెనని. ౧.

ఉళనాగవేయెణ్ణి త్తన్నై యొనాగ త్తశ్శెల్వత్తె*

వళనామదిక్కు మిమ్మానిడత్తై క్కవిపాడియె*

కుళనార్ క్కమిళూత్తై క్కణ్ణకుఱుజుడిమెయ్ మ్మెయ్*

ఉళనాయవె న్దెయ్ యె న్దెపెమ్మానై యొత్తియవే.

౨.

అ॥ కుళ్ళ - కొలనలచే, ఆర్ - నిండియున్న, కట్టని - పొలములచే, కూట్ల - చుట్టఁ బడిన, కట్ - విలాలమై, నక - క్లాభ్యంబైన, కుటుంబాడి - తిరుక్కుఁబుండుడియనెడిదివ్యదేశ మందు, మెయ్యమైయ - యథార్థముగా, (తనగుణములుప్రకాశించునటుల), ఉళ్ళనాయ - వేంచేసి యున్న, ఎన్నయై - నాకుపకారకుండై, ఎన్నెమ్మానై - నాకులనాయకుడైన సర్వస్వరుని, ఒట్టియ - వివాగా, తన్నై - తనను, ఒత్తాగ - ఒకపన్నువుగా, ఉళ్ళనాగవే - ఉన్నటులనే, ఎట్టి - తలంచి, తకళ్యత్తై - తనసంపత్తును, వళ్ళనా - అధికముగా, మదిక్కుమ్ - అభిమానించియున్న, మాని డత్తై - మనుష్యజాతిని గురించి, కవిపాడి, కవిత్వముజెప్పి, ఎక - ఏమిప్రయోజనము.

తా॥ అపధిలేని సంపద్యుత్తుండై మాకులదేవతయైన క్రియఃపతిని వదలి, తనయన్నెవ్వర్య మును గోపుదనితలంచిన మనుష్యులకుఁ గృతిజెప్పటచే మీకెట్టిప్రయోజనమును సిద్ధించదని. ౨.

ఒట్టివొన్విల్లద వల్లార్ దోటూట్టినిలావ*పోమ్

వట్టియైత్తరుమ్ నబ్బల్ వానవరీశనై నిట్కప్పోయ్*

కట్టియమిగనల్ల వాన్ కవికొణ్ణపులవీర్ గాల్*

ఇట్టియక్కరుది యోర్ మానిడమ్మాడలెన్నావడే.

3.

అ॥ ఒట్టు - ఒకవిధమైన, ఒట్టివు - విచ్చేదమున్ను, ఇల్లాదు - లేకుండ, పల్ - అనేకములైన, ఉట్టివోటూట్టి - (చరితకల్పములయందును, (యావత్కాలమును), నిలావ - ఉండునటుల, పోమ్ - పోతగిన, వట్టియై - ఉపాయమును, తరుమ్ - ఇచ్చెడి, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, ఈశనై - స్వామియైన (క్రియఃపతిని, నిట్క - తప్ప, పులవీర్ గాల్ - జ్ఞానవంతులారా! పోయ్ - మఱియొకచోటికివెళ్ళి, కట్టియమిగు - మిక్కిలియతిశయించిన, నల్ల - శ్రేష్ఠమైన, వాకొవి కొణ్ణ - గొప్పకవిత్వమునుజెప్పి, ఇట్టియ - స్వరూపహానినచ్చునట్లు, కరుది - తలంచి, ఒర్ మానిడమ్ - ఒకమనుష్యుని - పాడల్ - స్తోత్రముజేయుటచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనము గలుగును.

తా॥ ఓపట్టికులారా! మనకవిచ్చిన్న మోక్షానుభవోపాయమునిచ్చెడి క్రియఃపతియుండగా వానినివదలి యొకమనుజునివిషయమై కృతిజెప్పటచే మీకుస్వరూపహాని వచ్చునే తప్పమఱియొక ప్రయోజనముగలుగదని.

3.

ఎన్నావడే తన్నై న్నాళై క్కుప్పోదు మ్పులవీర్ గాల్*

మత్తామనిశ్శరై ప్పాడి ప్పడై క్కుమ్పెరుమ్మెరుల్*

మిన్నార్ మణిముడి విణ్ణవర్ తాడైయైప్పాడినాల్*

తన్నాగవేకొణ్ణ శన్మమ్ శెయ్యామెయుమ్కొళ్ళుమ్.

౪.

అ॥ పులవీర్ గాల్ - ఓచండికులారా! మన్నా - అస్థిరలైన, మనిశ్శరై - మనుజులను, పాడి - న్తుంచి, పడైక్కుమ్ - పొందెడి, పెరుమ్ - (మితలంపుచే) గొప్పదైన, పొరుల్ - ధన ముచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనముసిద్ధించును, ఎత్తనైనాళైక్కు - ఎన్నిదినములకుపోయి - చాలును, మిక్ - రక్షణములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మణిముడి - రక్షికిరీటుముగల, విణ్ణవర్ -

నిత్యనూరులకు, తాదైయై - నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుని, పాడినాల్ - స్తుతించినయెడల, తన్నాగ వేకొడ్డు - తనతోసమానముగాజేసి, శన్నమశెయ్యామెయ్యుమ్ - జన్మమై త్రకుండునట్లు, కొళ్ళుమ్ అంగీకరించును.

తా|| ఓజ్జానాధికులారా! ఒకమనుష్యునిస్తుతించి సంపాదించిన యల్పధనముచే మీశేకార్యమునెరిపేరును? ఆధనము మీకెంతకాలమువలకుండును? మీశరీరపోషణకుఁగూడజాలదు. గనుక వానిని వదలిమోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చెడి నిత్యనూరినిర్వాహకుండైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపుఁడనిర.

కొళ్ళుమ్మయన్తై కుప్పైక్కిళర్ తన్న శెల్వతై *

వళ్ళల్ పుగళ్న్ద నుమ్వాయ్మెయ్యిక్కుమ్పులవీర్ గాల్ *

కొళ్ళక్కుటై విలక్ వేడ్డిల్ శైల్లామ్ తరుమ్కోదిల్ *ఎన్

వళ్ళల్ మణివణ్ణన నై క్కవిశొల్లవమ్మిన్.

౫.

అ|| కొళ్ళుమ్ - పొందదగిన, పయక్ - ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు. కుప్పై - కుప్పను, కిళర్ తన్న - తప్పుటకుసమానమైన, (అసారమైన), శెల్వతై - సంపత్తును, వళ్ళల్ - శ్రేష్ఠముగా, పుగళ్న్ద - కొనియాడి, నుమ్వాయ్మె - మినోటిసత్యమును, ఇక్కుమ్ - పోగొట్టుకొనుచున్న, పులవీర్ గాల్ - కవిశ్రేష్ఠులారా! కొళ్ళ - అంగీకరించుటకు, కుటైవిలక్ - కొంతలేనివాఁడును, (మీవర్ణనకుఁదగిన పూర్తిగలవాఁడును), వేడ్డిల్ శైల్లామ్ - అపేక్షించినవన్నిని, తరుమ్ - ఇచ్చుటకువసుధుఁడును, కోదు - ప్రత్యుపకారము నపేక్షించడమనెడిదోషము, ఇల్ - లేనివాఁడును, ఎన్ - నాకు, వళ్ళల్ - మహాపకారకుఁడును, మణివణ్ణతనై - నీలరత్నమువంటితిరుమే సుగలవాఁడునైనక్రియఃపతివిషయమై, కవిశొల్ల - కవిత్వముజేప్పు, వమ్మిక్ - రండు.

తా|| ఓకవిశ్వరులారా! మీరు గుణహినులైన మనుజులవిషయమై లేనిగుణముల నారోపించి స్తుతించినయెడల మీరసత్యవాదులగుదురే గాక మఱియొకప్రయోజనమున్ను నీధించదు. గనుక మీస్తోత్రమునకుఁ దగిన గుణవంతుఁడును, మీయందేమియుగోరక మీకునకలాభిష్టములనిచ్చువాఁడునైన క్రియఃపతివిషయమై కృతితెప్పుదురు రండుమాయని,

౫

వమ్మిక్పులవీర్ నుమ్మెయ్ వరుత్తిక్కైయ్దుయ్మిన్ *

ఇమ్మన్నులగినిల్ శెల్వరిప్పొదిలై నోక్కినోమ్ *

నుమ్మిక్కవిశొల్ల నుమ్నుమ్మిక్కైయ్వుమ్మెత్తినాల్ *

శెమ్మిక్కుడర్దుడి యెన్తిరుమాలుక్కుచ్చేరుమే.

౬.

అ|| పులవీర్ - ఓకవిశ్వరులారా! వమ్మిక్ - రండు, నుమ్ - మీయొక్క మెయ్. శరీరమును, వరుత్తిక్కప్రవహించి, కైశెయ్దు - చేతులతోఁపనిచేసి, (కూలిచేసి), ఉయ్మిక్ - జీవించుడు. ఇమ్మన్నులగినిల్ *ప్రవాహతోనిత్యమైన యీలోకమందు, ఇప్పొదు - ఇప్పుడు, శెల్వర్ - శ్రీమంతులు, ఇల్లై - లేరు, నోక్కినోమ్ - విచారించితిమి, నుమ్ - మీయొక్క, ఇన్ - మధురమైన, కవిశొల్ల -

* ప్రవాహతోనిత్యమనగా - నదియందోక ప్రవాహము దీనిపోయినను అదేవిధముగా మఱియొక ప్రవాహమువచ్చునట్లు ఒకపస్తువునకించినను మఱియొకటి మదేవిధముగనుత్పన్నమగునని.

స్తోత్రములచే, నువ్వును - మీయొక్క, ఇట్టాలెయ్యను - ఇట్టజేవలను, ఏత్తిసాల్ - స్తుతించిన
యెడల, శేయమి - చక్కగాబ్రకాశించుచున్న, కుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటము
గల, ఎన్ తిరుమలము - శాశ్వతమితి, శేరుమే - చేరును.

తా॥ ఓప్రాజ్ఞాలారా! నామాటనువినుడు. మీరు శరీరకవృథది కూలియించేసి బతుకుడు.
మీకవిద్యమునగునంతోషించి మీకుదగినసమ్మానముజేయదగిన సంపన్నులప్పుడెవ్వరున్ను లేరు.
శ్రయఃపతికంటె వేరైన మీయిష్టజేవలను మీరుస్తుతించినను మీరాలోపించిచెప్పిన గుణములు
వారియందొండవుగనుక యాకవిద్యముగూడ యట్టిగుణంబులగల శ్రయఃపతిశేజేరనని.

శేరుమ్కొడై పుగ ధైత్రైయిలానై *ఓరాయిరమ్
పేరుముడై యపిరానై యల్లల్ మల్ ముగూళకిలేళా*
మారియనై యత్తై మూల్వైరై యొగ్గుమ్తిణ్ణోళెన్దు*
పారిలోర్ పల్ మైయై ప్పచ్చెచ్చుళు మ్మయ్యగళో పేళనే.

2.

అ॥ శేరుమ్ - తిగిని, కొడై - దానముచేగలిగిన, పుగధ్ - కీర్తికి, ఎల్లైయిలానై - ఆపది
లేనివాడును, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, ఉడైయకలవాడును
పిరానైయల్లల్ - మహాపరాకరుడునునైన శ్రయఃపతినితప్ప, పారిల్ - భూమియందున్న,
ఓర్ - అప్రయోజకుడైన, మల్ ము - వేటాక, పల్ మైయై - గడ్డివలెనల్పుడైనపురుషునిగురించి,
త్తై - (మీ) చెయ్యి, మారియనైయ - (ఈవిలో) మేళుముతో సమానమనియు, తిణ్ణోళెన్దుమైన,
తోళా - భుజములు, మల్ - గొప్ప, పల్లైయొడొక్క మెట్టు-చర్యతమతో సమానమనియు, పచ్చె-
సత్యవచనముగలియని, పళుమ్పాయగళ - సూతనమైన యసత్యవచనములను, పేళ - చెప్పుటకు,
యాళా - సేను, కిలేళా - సమర్థుడనుగాను.

తా॥ అత్యుదారుడై ప్రసిద్ధుడైన శ్రయఃపతియొక్క సహస్రనామములను సంకీర్తనముజే
యవలయుననియున్న సేను వానినిపదలి, ఒకడుద్రపురుషునిజూచి, నీవేగొప్పవాడవనియు,
మహాదారుడవనియు, ఇట్టియబద్ధము జెప్పుటకు శక్యుడనుగానని.

3.

వేయి న్మలిపురై తోళి పిన్నైక్కుమణాళనై *
ఆయ పెరుమ్బుగ ధైత్రైయిలాదనపాడిప్పోయ్*
కాయమేక ధీత్రవళాళాళిన్దై క్కీల్ పుగుజ్జాడలగా*
మాయమనిశరై యొళిల్లవల్లెనగావాయ్కొణ్డే.

౪.

అ॥ వేయిన్ - ఐదురుకంటె, మలి - నుండరములై, పురై - పరస్పరసదృశంబులై, తోళి
భుజములుగల, పిన్నైక్కు - నప్పిన్నప్పిరాట్టికి, మణాళనై - వల్లభునియొక్క, ఆయ - స్వరూపా
సరూపంబులై, పెరుమ్ - ఆపరిచ్ఛిన్నంబులై, ఎల్లైయిలాదన - అసంఖ్యాతంబులైన, పుగధ్ -
గుణంబులను, పాడి - స్తుతించి, పోయ్ - అదేవిధముగానడుచుచు, కాయమ్-శరీరమును, కధీత్తు-
విడిచి, అవళా - ఆశ్రయఃపతియొక్క, తాళిన్దైక్కిల్ - శ్రీపాదవర్ణములశ్రయ, పుగుమ్-ప్రళే

శించుటయందు, కాదలక - ఆశగలనేను, మాయమ్ - నశ్యమైన, మనిశరై - మరుజాలను, ఎన్ వాయ్ కొణ్ణు - నావాక్కుతో, ఎన్ కొల్లవల్లెక - ఏమనిజెప్పెదను.

తా॥ ఓబుద్ధిమంతులారా! చక్కనిభుజములుగల నప్పిన్నప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించుచున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించుచు, ఈశ్వరీరావసానమందే వానిశ్రీపాదములను పొందదలంచిన నావాక్కు మఱియొకమనుజుని స్తోత్రముజేయదని.

౧౧.

వాయ్ కొణ్ణు మానిడమ్ పాడవన్ద కవియేనల్లెక*

ఆయ్ కొణ్ణు శీర్వళులాట్టిప్పిరానెన్ క్కీయుళక*

శాయ్ కొణ్ణు విష్టై యుమ్ శాదిత్తు వానవర్ నాటైయుమ్*

నీకణ్ణు కొచ్చెన్దు వీడుమ్ తరుమ్ నిన్దు నినే.

౯.

అ॥ వాయ్ కొణ్ణు - వాక్కుతో, మానిడమ్ - మనుజులను, పాడవన్ద - కృతిచెప్పవచ్చిన, కవియేనల్లెక - కవినిగాను. ఆయ్ కొణ్ణు - శోధింపబడిన (హేయప్రత్యనీక మైకల్యాణైక తానమైన) శీర్ - గుణంబులుగల, వళుళ - ఉదారుడును, ఆట్టిప్పిరాక - సుదర్శనముగలవాడునైనస్వామి, ఎన్ క్కీయుళక - నాకవిత్వమున కేమియమైయున్నాడు, శాయ్ కొణ్ణు - కాన్తిగల, ఇమ్మైయుమ్ - విహిక పురుషార్థములనున్న, శాదిత్తు - (నాకు) సంపాదించియిచ్చి, వానవర్ నాటైయుమ్ - నిత్యనూరులయొక్క దేశమైన పరమపదమునున్న, నీ - నీవు, కణ్ణు కొళి ఎన్దు - చూచుకోమని, నిన్దు నిన్దు - నిదానించినచానించి, వీడుమ్ - మోక్షమునున్న, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ సకలకల్యాణగుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడు నాకిహలోకముగలన్న యుత్తమమైన సకలపురుషార్థములనిచ్చి మోక్షమునుగూడ నాయధీనమైజేసి నాకవిత్వమునకు విషయమవుచుండగా, నే నితరతుచ్ఛమనుజునికి గృతి జెప్పనని.

౯.

నిన్దు నిన్దు పలనాళుయ్ క్కు మివ్వుడల్ నీడిప్పోయ్*

శెన్దు శెన్దు గిలుమ్ కణ్ణు శస్మక్కు ట్టిప్పాన్ణె*

ఓన్ది యొన్ది యులగమ్బుడై తాన్ కవియాయ్ నేఱ్కు*

ఎన్దు మెన్దు మిని మన్ ట్రెరువర్ కవియేఱ్కు మే.

౧౦.

అ॥ పలనాళ - ఆనేకదినములు, నిన్దు నిన్దు - ఎడతెగకనుండి, ఉయ్ క్కుమ్ - బాధించుచున్న, ఇవ్వుడల్ - ఈశ్వరీరమును, నీడి - విడిచి, పోయ్ - పోయి, శెన్దు శెన్దు గిలుమ్ - పోయి పోయినను (ఏజన్మమందైనను), కణ్ణు - నేనుజూచి, శస్మక్కు - నాసంసారమును, కట్టిప్పాన్ - పోగొట్టుటకై, ఎణ్ణి - తలంచి, ఓన్ది యొన్ది - విక్కిలియమరియుండి, ఉలగమ్ - లోకములను, పుడై త్తాక - సృజించిన సర్వేశ్వరునికి, కవియాయ్ నేఱ్కు - కవియైన నాకు, ఇని - ఇదేకమిద, ఎన్దు మెన్దు - ఏకాలమందును, మన్ ట్రెరువర్ - మఱియొకరియొక్క, కవిక విత్వము, ఏఱ్కు మే - తగునా?

తా॥ చిరకాలముగా భగవద్ జ్ఞానములేక సంసారమందుండి బాధబడుచున్న యీచేతను లే జన్మమందైనను నన్నుదలంచరా? అప్పుడే వీటికి మోక్షమునిచ్చెదనని దలచి తననిర్మతుకకృపచే జగత్తును సృజించుచున్న భగవదుడుగలవైన శ్రీయఃపతిని స్తోత్రముజేయుచున్న నాకు మఱియొక యుద్దమనుజుని స్తోత్రముజేయుట తగునాయని.

౧౦.

‡‡ ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్మగళ్ వానవరీశక్ కణ్ణన్ నక్కు.*

ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్మగళ్ వణ్ణురుగూర్ చ్చుడగోపక్ శొల్.*

ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్మగ ట్టాయ్ త్తుళ్ళివై యుమోర్ వత్తు.*

ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్మగళ్ శొల్ల వల్లార్ క్కిల్లై శస్మమే.

౧౧.

అ॥ ఏఱ్ఱుమ్ - తగియన్న, పెరుమ్ పుగళ్ - మిక్కలికీర్తిగలవాడును, వానవర్ - నిత్య నూరులకు, ఈశక్ - స్వామియు, కణ్ణక్ తనక్కు - భక్తులను సులభుడైన క్రియఃపరివిషయమై, ఏఱ్ఱుమ్ - ఒప్పియన్న, పెరుమ్ పుగళ్ - అపరిమితకీర్తిగలవారును, వణ్ - నుండరమైన, కురు గూర్ - కురుకాపురికినిర్వాహకులు నైన, శడగోపక్ - సమ్రాట్వర్ధు, శొల్ - సాయించిన, ఏఱ్ఱుమ్ - అనుగూఢమైన, పెరుమ్ పుగళ్ - అధికమైనకీర్తిగల, ఆయిగత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఏఱ్ఱుమ్ - తగుమైన, పెరుమ్ పుగళ్ - అపరిమితకీర్తిగల, ఓర్ - అన్వితీయంబైన, ఇవై చత్తు - ఈపదిపా శురములను, శొల్ల వల్లార్ క్కు - అభ్యంసించువారికి, శస్మమ్ - శస్త్రము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ పరత్వసౌభాషి సకలకల్యాణగుణాకరుడైన క్రియఃపరివిషయమై జ్ఞానవైరాగ్యము మొదలగు సమస్తాత్మగుణార్హులైన సమ్రాట్వర్ధు సాయించిన యభిలక్షణయుతంబైన తిరువాయ్ మొట్టిలో జేరినవియు, ఇతరస్తోత్రములను నిషేధించి భగవంతునియొక్క స్తోత్రమనే క్లాఘ్యముగా బ్రతిపాదించునట్టిదియునైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించరని.

౧౧.

ఆ ట్టై శ్చిర్ తిరువడిగ శ్శ శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగ శ్శ శరణమ్.

౧౦- వ తిరువాయ్ మొట్టి.

—॥—

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేశ్వరుని విషయమై కవిత్యము జెప్పుటకుఁదగిన తనభాగ్యమును జూచియానందించుచున్నారు.

‡‡ శస్మమ్మలపల శెయ్దు వెళిప్పట్టు చ్చుజ్జోడుశక్కరమ్ విల్.*

ఒన్జైయుడై యవులకై యొళ్ళాల్ తణ్ణుకొణ్ణుపుళ్ళూర్ న్దు* ఉలగిల్

వన్జైయుడై యవరక్క రశురరై మాళప్పడై పొరుద*.

నన్జైయుడై యవశీర్ పరవప్పేయ్ నానోర్ కుత్తై విలనే.

౧.

అ॥ కులకుల - అనేకవిధములయిన, శస్మమ్ - అవతారములను, శెయ్దు - చేసి, వెళి ప్పట్టు - లైలుపడి, (అందరికిఁబ్రత్యక్షమై) శ్చుజ్జోడు - శ్రీపాఞ్చజన్మయిల్గూడ, శక్కరమ్ - నుదర్శనమునున్న, విల్ - కాణ్ణామనెడిధనుస్సునున్న, ఒన్జైయుడై యొణ్ణానముగల, ఉలకై - ఈశక్తినిన్ని, ఒల్ - ప్రకాశించుచున్న, వాల్ - నన్దకమనెడికత్తినిన్ని, తణ్ణు - కామోదకీయ

నడిగదనున్ను, కొట్టునీర్వకరించి, పుల్-గరుత్తుంతుని, ఊర్-నడిపించి, (వాహనముగాజేసి కొని), ఉలగిల్ - లోకమందలి, వస్త్రైయుడైయ - కార్యముగల, అరక్కరై - రాక్షసులనున్ను, అకురరై - అనురులనున్ను, మాళ - నశించునట్లు, పడై - ఆయుధములచే, పారుద - యుద్ధముజేసిన వాడును, వస్త్రైయుడైయవత్ - శార్యాదుగుణంబులుగలవాడునైన క్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణంబులను, పరవప్పెల్ల - స్తుతించుటకుదగిన భాగ్యముగల, నాత్ - నేను, ఓర్ - పుత్రులు - ఒకతక్కువయు, ఇలత్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ అన న్నములైన యవతారములనెత్తి తనయాశ్రయినిబోధులను, కష్టపక్షాదు అనదివ్యాయుధములచే నశించజేసిన తూరుండైనసర్వేశ్వరుని స్తుతించుదగిన పుణ్యముగలనా శేఖరతయలెదని. ౧.

కుత్తై విల్ తడబ్బడల్ కోళరవేటి త్తనోలచ్చెన్దామరై క్కల్*
ఉత్తై బవనోల్బలవోర్ యోగుపుణర్ న్ద వొళిమణివణ్ణన్కణ్ణ*
కత్తై యణిమూక్కుడై వ్వుళైక్కడావి యశురరై క్కాయ్దవమ్మా*
నిత్తై పుగళైత్తియుమ్పాడియుమాడియుమ్ యానోరుముట్టిలనే. ౨.

అ॥ కుత్తై విల్ - తక్కువలేని, తడమ్ - వికాలమైన, కడల్ - సమద్రమందు, కోల్ - బలిష్ఠుడైన, అరపు - అదిశేషునిమీద, ఏటి - ఎక్కి, తత్ - తనయొక్క, కోలమ్ - సుందరంబులైన, కెమ్మతామరై - ఎత్తతామరతోబోలిన, కణ్ - సేత్రములను, ఉత్తై బవనోల్బ - (మూసుకొని) నిదురబోవునటుల, ఓర్యోగు - ఒకయోగనిద్రను, పుణర్ న్ద - పొందినవాడును, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణ - నీలమణిపంటివర్ణముగలవాడును, కణ్ణ - సులభుడును, కత్తై - చిహ్నమును, అణి - అలంకారముగాగల, మూక్కుడై - ముక్కుగల, పుళై - గరుత్తుంతుని, కడావి - నడిపించుకొని, అకురరై - అనురులను, కాయ్ద-నశించజేసిన, అమ్మా - సర్వాధికుడునైనక్రియఃపతియొక్క, నిత్తై - సంపూర్ణమైన, పుగళై - కీర్తిని, ఏత్తియుమ్-స్తుతింగియు, పాడియుమ్ - గానముజేసియు, అడియుమ్ - సృత్యముజేసియు, (తిరు పుచ్చ) యత్ - నేను, ఒరు - ఒకవిధమైన ముట్టు - ప్రతిబంధకమును, ఇలత్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ జగత్తుయొక్కయోగక్షేమమును విచారించుచు శ్రీరాధియందన వ్రత్యమీద పవ్యంబించియుండి ఆశ్రీతులకాపత్తుసంభవించినప్పుడు గరుడవాహనారూఢుడై వేంచేసి విగోధులను బోగొట్టువాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్తుతించివాడుచు సృత్యముజేయుచున్న నేను, అప్రహతముగా భగవంతుని యనుభవించుచున్నానని

ముట్టిల్ పల్ పోగల్తోరుతనినాయగ్ మాపులగుక్కురియ*
కట్టియైత్తేనై యముడై నన్నాల్తై క్కనియైక్కరుమ్బుదన్దై*
ముట్టవిల్ తణ్ణన్ద్రాయ్ముడియానై వణ్ణి యవత్తిత్తు
ప్పట్టిన్దై*ఇత్తై యాగిలుమ్ యానన్మనత్తుప్పరివిలనే. 3.

అ॥ ముట్టిల్ - ప్రతిబంధకములేని, పల్ పోగత్తు - బహువిధములైనభోగములుగలవాడును, మాపులగుక్కు - మాడులోకములనున్న, ఉరియ-తగిన, ఒరు-అద్వితీయుడైన, తని నాయగ్ -

ముఖ్యకారణభూతుఁడును, నర్ - విలక్షణమైన, కట్టియై - పడిక బెల్లమువంటివాఁడును, తేనై - తేనెవంటివాఁడును, అమృతై - అమృతమువంటివాఁడును, పాలై - పాలువంటివాఁడును, కనియై - పండు వంటివాఁడును, కరుమ్బుదనై - చెరుకువంటివాఁడును, మట్టు - తేనెకారుచున్నదియు, అవిత్త - వికసించినదియు, తణ - చల్లనై కదియు, అమ్ - నుండరమైనదియునైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడియైన - కిరీటమందుగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతి, పణజ్జి - నమస్కరించి, అవక్ తిఱత్తు - వానివిషయమందు, పట్టిపిన్నై - దొరుకుకున్నతరువాత, యాక్ - నేను, ఇతైయగిలుమ్ - కొంచెమైనను, పరివు - దుఃఖమును, ఎన్ననత్తు - నామనన్ననందు, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ సకల జగత్కారణుఁడును, సకలభోగనిగతుఁడును, మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడునైన సోప్యోత్సరునియాశ్రయించిన నామనన్ననం దేవిధదుఃఖమును లేదని. 3.

పరివిన్ది వాణనై కాత్తుమ్ పనుపడై యొడుమ్ వన్దిర్ న్ద*
తిరిపురమ్ శెన్ద్ర వనుమ్ మగమ్ పిన్ను మజ్జియుమ్ పోర్ తొలై య*
పారుశిత్తై ప్పల్లైక్కడావియ మాయనై యాయనై ప్పొట్టచ్చక్కర
త్తరియినై *అచ్చుదనై ప్పల్దీ యానిత్తై యేనుమిడలిలనే. ౪.

అ॥ పరివు - శ్రమము, ఇన్ది - లేక, వాణనై - బాణానురుని, కాత్తుమ్ - రక్షించెదము, ఎన్ద - అనితలచి, అన్ద - ఆకాలమందు, పడైయొడుమ్ - ఆయంధములతోగూడ, వన్ద - వచ్చి, ఎదిర్ న్ద - ఎదిరించిన, తిరిపురమ్ శెన్ద్ర వనుమ్ - త్రిపురానురసంచారకుడైనరుద్రుఁడును, మగ నుమ్ - వానికొమాడైనకుమారస్వామియు, పిన్నుమ్ - మఱియు, అజ్జియుమ్ - అగ్నియు, పోర్ - యుద్ధమందు, తొలైయ - ఓడిపోవునట్లు, పారు - యుద్ధముజేయుచున్న, శిత్తై - అొక్కలుగల, పున్దై - గరుత్మంతుని, కడావియనడిపించిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుఁడును, అయనై - గొల్లవాఁడును, పాక్ - రమణీయమైన, కక్కరత్తు - చక్రాయుధముగలవాఁడును, అరియినై - శత్రువులనుజయించువాఁడును, అచ్చుదనై - ఆశ్రీతులనువిడువనివాడునైన శ్రీయఃపతిని, పల్దీ - పొంది, యాక్ - నేను, ఇతైయనుమ్ - కొంచెమైనను, ఇడర్ - దుఃఖమును, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ రుద్రుఁడు బాణానురుని కేవిధమైన బాధయు రాకుండరక్షించెదనని ప్రతిజ్ఞ చేసివినాయకుఁడు కుమారస్వామి మొదలగు తనపరివారముతోగూడవచ్చి తననెదిరించగా నక్కడు వారిని యొడింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకంతమాత్రంబు దుఃఖములేదని. ౪.

ఇడరిన్ది యేయెరునాళొరుపోన్ద్రది లెల్లావులగుమ్ కట్టియ*
పడర్ పుగన్ద్ర పార్ త్రనుమ్ వై దిగనుముడనేఱ త్తిజ్జేర్ కడవి*
కుడరొళియాయ్ నిన్ద తన్నుడై చోచ్చదియిల్ వై దిగన్ పిల్లైగ్గలై*
ఉడలొడుక్కొణ్ణుకొడు త్తననై ప్పల్దీ యేనుమ్ తుయలిలనే. ౫.

అ॥ ఇడర్ - శ్రమము, ఇన్దియే - లేకయే, ఒరునాళొ - ఒకదినము, ఒరుపోన్ద్రదిల్ - ఒకముహూర్తమందు, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్న, కట్టియ - కనుకఁబడునటులు, పడర్ -

వ్యాపించియున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, పార్ త్తనుమ్ - అజ్ఞానుఁడును, వైదిగనుమ్ - వైదిక
బ్రాహ్మణుఁడును, ఉడక - వెంటనే, ఏఱ - ఎక్కిపోవునటుల, తిన్ - దృఢమైన, తేర్ -
రథమును, కడవి - నడిపించి, కుడర్ - ఉజ్వలమైన, ఒలియాయ్ - తేజోమయమై, నిష్ట -
ఉన్న, తన్నుడై - తనదైన, శోదియిల్ - పరంజ్యోతిశబ్దవాచ్యమైనపరమపదమందలి, వైదిగన్
పిత్తైగళై - వైదికబ్రాహ్మణునియొక్కశామరులను, ఉడలాడుమ్ - శరీరముతోగూడ, గొడ్డొ-
తెచ్చి, కొడుత్తవనై - ఇచ్చినశ్రీకృష్ణుని, పుగ్గో - ఆశ్రయించి, ఒన్టుమ్ - ఎవరకారము చేత
నున్ను, తుయర్ - దుఃఖమును, ఇలక - పొందనివాడనైయున్నాను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుని యీవిగ్రమతో నేవించవలయునని యాశబడి శ్రీదేవిమొదలైనవారు
కృష్ణభక్తుడైన యొక వైదికబ్రాహ్మణునియొక్క నలుగురుపుత్రులనున్న భూలోకమునుంచి పరమ
పదమునుబొందింపగా, అప్పుడాబ్రాహ్మణుఁడు శ్రీకృష్ణునికరణముజొచ్చి నాశామరులను దెచ్చి
యివ్వమని బ్రాధికంప నప్పుడాబ్రాహ్మణుని వెంటపెట్టుకొని తనన్నేహితుఁడైన యజ్ఞానునితో
గూడ పరమపదమునకువెల్లి నాశామరులను ముందున్నవయస్సుగలకరీముతోడనే తెచ్చియిచ్చిన
శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాశేవిధదుఃఖమునులేదని.

తుయరిల్ శుడరోలితన్నుడై చోచ్చది నిష్ట వణ్ణమ్నిఱ్ఱివే*

తుయరిల్మలియుమ్మనిశర్ పిఱవియిల్తోన్ని క్కణ్ణాణవద్ద*

తుయరణ్ణళ్ శెయ్దుతన్ తెయ్వనిలై యులగిల్ పుగవుయ్క్కమ్మమ్మాళ్*

తుయరమిల్ శీర్ క్కణ్ణాళ్ మాయన్ పుగళ్ తుగ్గో యానోర్ తున్పమిలనే. ౬.

అ॥ తుయరిల్ - దోషములేనిదియు, కుడరోలి - మిక్కిలితేజోరూపమైనదియునైన,
తన్నుడై - తనయొక్క, శోది - దివ్యవిగ్రహము, నిష్టవణ్ణమ్ - ఉన్నప్రకారమే, నిఱ్ఱ -
ఉండునట్లు, తుయరిల్ - దుఃఖమందు, మలియుమ్ - అతిశ్రయించిన, (మగ్నులైన), మనిశర్ -
మనుజులయొక్క, పిఱవియిల్ - జన్మమందు, కణ్ణాణ - అందరియొక్కనేత్రములకగుబడునట్లు,
వద్దతోన్ని-వచ్చియవతరించి, తుయరణ్ణళ్ శెయ్దు-శత్రువులను) బాధపెట్టి, తన్-తనయొక్క, తెయ్
వనిలై - ఈశ్వరత్వమును, ఉలగిల్ - లోకమందు, పుగవుయ్క్కమ్ - ప్రకాశించుజేయుచున్న,
అమ్మాళ్ - స్వామియు, తుయరమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాయ్కా -
అశ్చర్యభూతుఁడునైన, కణ్ణాళ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, తుగ్గో - అనుభ
వించిన, యాన్ - నేను, ఓర్ - ఒక, తున్పమ్ - దుఃఖమును, ఇలక - కలవాడనుగాను.

తా॥ అప్రాకృత తేజోమయమయిన పరమపదమందున్న తన దివ్యవిగ్రహముతోడనే
ఈయతిహేయమైన మనుష్యజాతియందవతరించి యాశ్రులను మోహించుజేసియు శత్రువు
లను సంహరించియు తనపరత్వము కీలోకమందందరెఱుంగునటుల స్థాపించిన శ్రీకృష్ణుని గుణ
ముల ననుభవించుచున్న నా శేవిధదుఃఖమును లేదని.

తున్పముమిన్పముమాగియ శెయ్విన్తై యాయులగజ్జభుమాయ్*

ఇన్పమిల్ వెన్నరగాగి యినియనల్వాళ్ శువర్ క్కణ్ణభుమాయ్*

మన్నెలుయిర్గళుమూగి పులపలమాయుమయక్కుక్కళాల్*

ఇన్నులుమివ్వితై యాట్టుడై యాన్తై పెన్ద్రే శ్రీదుమ్మలినే.

2.

అ॥ తున్నముమ్ - దుఃఖమునకున్ను, ఇన్నముమ్ - నుఖమునకున్ను, అగియ - తారణమైన వియు, శెయ - చేయబడినవియునైన, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుడును, ఉలగజ్జుమాయ్ - లోకములకునిర్వాహకుడును, ఇన్నమ్ - నుఖము, ఇల్ - లేని, పెన్ - కూర్చున్న, నరగాని - నరకమునకునిర్వాహకుడును, ఇనియ - నుఖకరమై, నల్ - విలక్షణమై, వాక్ - శేష్మయెన్ను, శువర్కక్కజ్జుమాయ్ - స్వర్గలోకములకునిర్వాహకుడును, మన్ - నిత్యములై, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉయిర్గళుమూగి - చేతనులకునిర్వాహకుడును, చలచల - అనేకవిధములై, మాయమ్ - ప్రకృతిసంబంధములైన, మయక్కుక్కళాల్ - భ్రమవికారములచేత, ఇన్నులుమ్ - సన్తోషమునుగలుగజేసెడి, ఇవ్వితైయ్యాట్టు - ఈలీలను, ఉడైయ్యాన్తై - కలవాడైన సర్వేశ్వరుని, పెన్ద్రే శ్రీ - పొంది, ఏదుమ్, ఏమియు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ నుఖదుఃఖములకును పుణ్యపాపములకును స్వర్గనరకములకును సకలచేతనాచేతనములకును నిర్వాహకుడై, ఈపదార్థములను సృజించి చేతనులను మోపాడెట్టి దానినిజూచి తాను సన్తోషించుచున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా శేవిధ దుఃఖమును లేదని.

2.

అల్లలిన్పమళవిఱన్దెజ్జు ముగ్గుగమర్తూంబ్రాళియన్*

అల్లిమలర్ మగిళి పోగమయక్కుక్కళాగియుమ్నిఱ్ఱుమమ్మాన్*

ఎలైయిల్ ఖానత్తై ఖానమ్మదేకొ డైల్లాక్కరుమజ్జుళుమ్ శెయ్*

ఎలైయిల్ మాయన్తై క్కణ్ణన్తై తాళి పన్ద్రే శ్రీయానోర్ తుక్కమిలినే.

౩.

అ॥ అల్లలిల్ - దుఃఖసంబంధములేనట్టిదియు, అళవిఱన్దె - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్నమ్ - అనన్దముగలవాడును, ఎజ్జుమ్ - అంతట, అమర్ - వ్యాపించియున్న, అగ్గు - అవయవసౌందర్యముగలవాడును, కూర్చి - అంతటవ్యాపించియున్న, ఒలియన్ - దివ్యవిగ్రహసౌందర్యముగలవాడును, అల్లిమలర్ - తామరసపుష్పముందు వాసముజేయుచున్న, మగళి - పిరాట్టి యొక్క, పోగమ్ - సంశ్లేషముచేగలిగిన, మయక్కుక్కళాల్ - ఆనన్దములను, అగియుమ్ - కలవాడునై, నిఱ్ఱుమ్ - ఉన్న, అమ్మాన్ - స్వామియు, ఎలైయిల్ - అవధిలేని, ఖానత్తై - ఖానము/లవాడును, అగ్గు - ఆ, ఖానమ్కొణ్ణు - జ్ఞానమునుబంగ్రహించి, ఎల్లాక్కరుమజ్జుళుమ్ - సమస్తజగద్వ్యాపారములను, శెయ - చేయువాడును, ఎలైయిల్ - అవధిలేని, మాయన్తై - ఆశ్చర్యవ్యాపారముగలవాడునైన, కణ్ణన్తై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళి - శ్రీపాదములను, పన్ద్రే శ్రీ - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఓర్ తుక్కమ్ - ఒకదుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను,

తా॥ సకలలోకవ్యాపియై, నిరతిశయదివ్యవిగ్రహసౌందర్యముగలవాడై, లక్షీకృతమేతుడై, అనన్దబ్రహ్మనన్దముగలవాడై, సర్వజ్ఞుడై, తనసంపూర్ణముచేసకలలోకములనుసృజించెడియాశ్చర్య శక్తిగలవాడైయున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కొకదుఃఖమును లేదని

౩.

తుక్కమిల్ ఖానచ్చుడరోళిమూర్ త్రి త్తుగ్ఘాయలజల్ పెరుమా*
 మిక్కవన్నాయజ్జళల్ విగిర్ దమ్ శెయ్దు వేణ్ణమురువుకొణ్ణ*

సక్కపిరానోడయన్ముదలాగ వెల్లారుమెవై యుమ్*తన్నుళ్

ఒక్కవోడుబ్బిచ్చిబ్బుజవల్లనై పెల్లన్ శ్చొన్ముమ్తళర్విలనే.

౯.

అ॥ తుక్కమిల్ - దుఃఖసంబంధములేని, ఖానమ్ - ఖానముగలవాడును, కుడరోళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్రి - తిరుపేనుగలవాడును, తుగ్ఘాయలజల్ - తులనీమాలిక చేసలంకరింపబడినవాడును, పెరుమాన్ - మహిమగలవాడును, మిక్క - అపరిచిన్నములై, పల్ - అనేకవిధములైన, మాయజ్జళల్ - ఆశ్చర్యకృతలచే, వేణ్ణమురువు - తనకీప్తములైనవిగ్రహంబులను, కొణ్ణ - స్వీకరించి, విగిర్ దమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసినవాడును, సక్కపిరానోడు - దిగంబరుడైనవరుద్రునితోఁగూడ, అయ్యముదలాగ - బ్రహ్మమొదలైన, ఎల్లారుమ్ - సకలచేతనులనున్న, ఎవైయుమ్ - సకలచేతనములనున్న, ఒక్క - సమానముగా, తన్నుళ్ - తనలోపల, ఒడుబ్బ - ఆఘగునట్లు, బిల్బుబ్బవల్లనై - మింగువాడునైనసర్వేశ్వరుని, పెల్లన్ - పొంది, ఒన్ముమ్ - ఏవిధమైన, తళర్వు - శైలిల్యమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ అపరిమితానందమునున్న, తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహమునున్నగలవాడును, తనసజ్జల్యముచే ననేకావతారంబై త్రియత్యాశ్చర్యదివ్యచేష్టితంబులొనర్చినవాడును, ప్రళయకాలముందు బ్రహ్మరుద్రాది సకలచేతనా చేతనవస్తువులను తనయందరములోనుంచుకొని రక్షించినవాడునైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించిన నాకేవిధమైన కొఱతయులేదని.

౯.

తళర్విన్దియేయెన్ముమ్బుమ్మరన్ద తనిముదల్ ఖానమొన్దాయ్

అళవుడైయెమ్బులన్దళటియావగై యా లరువాగినిఱ్ఱుమ్*

వళరోళియాశ్చనై మూర్ త్రియై ప్పూదబ్బళై నైయిరుళుడరై *

కిళరోళిమాయనై క్కణ్ణనై త్తాళ్ పల్లీ యానెన్ముమ్కేడిలనే.

౧౦.

అ॥ ఎన్ముమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎన్బుమ్ - చర్యదేశములయందును, తళర్విన్దియే - శమలేకయే, పరన్ద - వ్యాపించియున్నవాడును, తని - అద్వితీయమై, ముదల్ - ప్రధానకారణమైన, ఖానమొన్దాయ్ - విలక్షణజ్ఞానముగలవాడును, అళవుడై - మితమైనవిషయములనుపరిగ్రహించెడి, ఐమ్బులన్దళ్ - పశ్చోందియములకును, అటియావగై - తెలియకనుండునటుల, అరువాగి - నూత్నమై, నిఱ్ఱుమ్ - ఉన్నవాడును, వళర్ - పరిల్లుచున్న, ఒళి - తేజస్సుగల, ఈళనై - స్వామియు, మూర్ త్రియై - దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, పూదబ్బళై - పచ్చిభూతములనుకరీరముగాగలవాడును, ఇరుళుడరై - చంద్రనూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులను కరీరముగాగలవాడును, కిళర్ - పరిల్లుచున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మాయనై - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పల్లీ - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఎన్ముమ్ - ఎల్లప్పుడును, కేడిలన్ - నాశములేనివాడనైతిని.

తా॥ ఒకశ్రమలేకయే సకలజగత్తునుసృజించి అందులోవ్యాపించి వానిని నిర్వహించుచు
చటురాదులకవిషయంఁడై నిరవధిక లేకోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడైన సర్వేశ్వరుని
యాశ్రయించిన నాకోకాతయులేదని. ౧౦.

॥ కేడిల్విక్కుప్పగల్ కేళవనై క్కురుగూర్ చ్చుడగోపకళొన్న *
పాడలోరాయిరత్తు శివై యుమొరుపత్తుమ్వయిల్ మవల్లార్ గట్టు * అవక
నాడునగరముమ్నన్లుడన్కాణ నలనిడై యూర్ దివణ్ణి *
వీడుమ్మొత్తి త్తనూవులగుక్కుమ్తరు మొరునాయగమ్. ౧౧.

అ॥ కేడిల్ - దోవములేనివియు, విక్కు - కల్యాణకరంబులునైన, పుక్కు - గుణములు
గల, కేళవనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చుడగోపక - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మా
త్వార్, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఓరాయిరత్తుల్ - అద్వితీయంబులైన
వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పయిల్ మవ
ల్లార్ గట్టు - అభ్యసించువారికి, అవక - ఆశీకృష్టుఁడు, నాడుమ్ - దేశములయందున్నవారును,
నగరముమ్ - పట్టణములయందున్నవారును, నన్లుడన్క - మంచితనముతో, కాణ - చూచునటుల,
నలనిడై - శేషత్వమనెడిసంపత్తయొక్కనడుమ, ఊర్ దివణ్ణి - నడుచునట్లుచేసి, వీడు - మోక్ష
మును, పెత్తి - ఇచ్చి, తక - తనయొక్క, మావులగుక్కుమ్ - మాడులోకములయొక్క, ఒరు
నాయగమ్ - అద్వితీయమైనప్రభుత్వమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిర్దుష్టమైన కల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాత్వార్సాయించిన
యా పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి నాసర్వేశ్వరుడే యందరునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల,
ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యములనిచ్చునని. ౧౧

ఆ త్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩-వ, వది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు ముప్పదింటికి పాశురములు ౩౩౨.

౪ - వ, వత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన సమాఖ్యోద్ధు, సర్వేశ్వరునివదలి
విశ్వరూపుల నభిలషించిన సంసారలనుగూర్చి విశ్వరూపులయొక్క అల్పస్థిరత్వాదిదోషము
లను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని
మీరాశ్రయించుడియని సాయించుచున్నారు.

॥ ఒరునాయగమా యోడవులగుడన్దావర్*

కరునాయ్కవర్న్దకాలర్ శిదై గియప్పానై యర్*

పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చైతామ్కొళ్ళవర్*

తిరునారణన్తాల్ కాలమ్మైచ్చిత్తుయ్మిన్.

౧.

అ॥ ఒరునాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు -
లోకములను, ఉడక - అన్నింటినీ, అణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల
వర్ణుడై, కవర్న్ద - కఠినబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పానైయర్
కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ
లోకమండే, పిచ్చై - భిక్షును, తామ్ - తాము, కొళ్ళవర్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంప
ద్యుక్తుండై, నారణక్ - నిరుపాధిక స్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాల్ - శ్రీపాద
ములను, కాలమ్మై - కాలవిభంబములేక, శిత్తు - ధ్యానముజేసి, ఉయ్మిన్ ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! చిరకాలముగా నేకచక్రరాధిపతులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రు
వులచే నపహరింపబడిన తమరాజ్యములగలవారై, విదప భిక్షమెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచు
దురని సిగ్గుచే రాత్రిళ్లయందు ఇంట్లకంచలనీడలయందు బైలుదేరివచ్చెడి సమయంబున యాచం
చలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీటిలోజూడక త్రొక్కుగా యాకుక్కచే
కఠినబడిన కాళ్లుగలవారై తమచేతనన్న చట్టిపెంకునుగూడ క్రిందపడవేసికొని బాధచే హటా
త్తుగా జొబ్బలిడగా నవ.డు సమస్తజనులువచ్చిచుచి అయ్యో మనరాజుకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పు
కుందురుగాన యిట్టియస్థిరములైన విశ్వరూపుల శాశ్వత కాలమునొక్కింతయైనవ్యర్థబుచ్చక
శ్రీయశవతియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవించుపుడియని.

౧.

ఉయ్మిన్ తిత్తై కొణర్ నైన్దలగాణ్డవర్*ఇమ్మైయే

తమ్మిశునై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్ళత్తామ్విట్టు*

వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమ్బాయ్కుమ్మైతిన్బర్గల్*

తెమ్మిన్మడిత్తిరుమాటై నిరైన్దడిశేర్రినో.

౨.

అ॥ తిత్తై - చన్నును, కొణర్న్ద - తిసియిచ్చి, ఉయ్మిన్ - బ్రతుకుండు, ఎన్ద - అని
చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, అణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమండే,
తమ్ - తమకు, ఇక - ప్రియురాలై, శునై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱర్ - శత్రువులు, కొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తామ్ - తమరే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - కూరమై, మిన్నొలి - ఎండమావులుగల, చెయిల్ - ఎండ(కాయంచున్న), కానగమ్ - అడవులకు, పోయ్ - వెళ్లి, న్మెత్తిన్నర్గల్ - బాధబడుదురు. (గాన) కెమ్మిళ్ - ఎఱ్ఱనికాంతిగల, ముడి - కిరిటముగల, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతిని, పిరైన్దు - శీఘ్రముగా, అడిశేర్మిళ్ - పాదములనాక్రయించిపొందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు ఒత్తుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికడి చక్రవర్తులు గూడ నాజన్మమందే శత్రువులచే జయింపబడి తమకు ప్రాణప్రియురాలైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేనిండియున్న యడవులయందు మంచిమెండలయందుతిరుగుచు నలవిలేనిబాధనబొందుదురుగాన ఓజనులారా అస్థిములైన యాసమ్మత్తులనా శింపక కెఱువుల చెక్కియున్న కిరిటముగల శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాక్రయించుడియని ౨.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరళర్గల్ తామ్తొమ్*

ఇడిశేర్ మురళెళ్ళల్ ముల్ మ్మత్తియమ్మవిరున్దవర్*

పాడిశేర్ తుగళాయ్ ప్పవర్ గళాదలిల్ నొక్కెన*

కడిశేర్ తుమ్మాయ్ముడి క్కెల్లన్కమ్మల్ గల్గినినై మినో.

3.

ల॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేయున్న, ముడియినరాగి - కిరిటములుగలవారై, అరళర్గల్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమరే, తొమ్ - ఆక్రయించునటులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురళెళ్ళల్ - మద్దల కాద్యములు, ముల్ మ్మత్తియమ్మవిరున్దవర్ - ధూషించునటులను, ఇరున్దవర్ - ఉన్న రాజులు, పాడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్ ప్పవర్గల్ - మదింపులేకపోవుదురు; ఆదలిల్ - గనుక, నొక్కెన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేయున్న, తుమ్మాయ్ - తులసీమాలిక చేసలంకరింపబడిన, ముడికిరిటముగల, క్కెల్లన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, క్కమ్మల్ గల్ - శ్రీపాదములకు, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరిటములను పాదములయందుబడునట్లు పంచినను వారినిలత్వ్యబెట్టకనుండి మద్దెళ్ళపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిలిచదేశములలో కూర్చునుండి సుఖమునుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు హస్తాభ్రష్టమై ధూళితోసమానముగా మదింపులేనివారగుదురుగాన మీరు నక్కరైక్కర్యములను విడిచి తిరుత్తుమ్మాయములచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణని శ్రీపాదముల నాక్రయించుడియని.

3.

నినై ప్పాళవుగిల్ కడకల్కెలిల్ నున్మొణలిన్వలర్*

ఎనై త్తోరుగళ్ళు మివ్వులగాఱ్ఱుళ్ళిన్దవర్*

మనై ప్పాల్ మరుజ్జణ మాయ్దలల్లాల ముల్ మ్మక్కణ్డేలమ్*

పనై త్తాల్ మదకళిటటవర్ పాదమ్పణిమినో.

౪.

ల॥ ఎనైత్తోరుగళ్ళుమ్ - అనేకయుగములయందును, ఇవ్వులను - ఈలోకములను, అన్మొణ్ణ - పరిపూరించి, క్కళిన్దవర్ - గడచిపోయినవారు, నినైప్పాళ - కలంచుటకు, వుగిల్ - ఆరం

౪ - వ, వత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరునివదలి విశ్వరూపుల నభిలషించిన సంసారలనుగూర్చి విశ్వరూపులయొక్క అల్పస్థిరత్వాదిదోషములను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మారాశ్రయించుడియని సాయిండుచున్నారు.

✠✠ ఒరునాయగమా యోడవులగుడన్దావర్ ✠

కరునాయ్కవర్ న్దకాలర్ శిదై గియాపానై యర్ ✠

పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చై తామ్ కొళ్వార్ ✠

తిరునారణన్ తాల్ కాలమ్మై చ్చిత్తుయ్మిన్.

౧.

అ॥ ఒరునాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఉడక - అన్నింటిని, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల కుక్కచే, కవర్ న్ద - కఱవబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదై గియ - పగిలిన, పానైయర్ కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమండే, పిచ్చై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కొళ్వార్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంపద్యుత్తుండై, నారణక్ - నిరుపాధిక స్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాల్ - శ్రీపాదములను, కాలమ్మై - కాలవిభంబములేక, శిత్తు - ధ్యానముజేసి, ఉయ్మిన్ ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! తిరకాలముగా నేకధితాధిపతులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రువులచే నవహరింపఁబడిన తమరాజ్యములగలవారై, పిదప భిక్ష మెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచు దురని సిగ్గుచే రాత్రిభయందు ఇంట్లకంచలనీడలయందు బైలుదేరివచ్చెడి సమయంబున యాపంచలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీటిలోఁజూడక త్రొక్కగా యాకుక్కచే కఱవబడిన కాళ్లుగలవారై తమచేతనన్న చట్టిపెంతునుగూడ క్రిందపడవేసికొని బాధచే హతాత్తుగా బొబ్బలిడగా నభద్రుడు సమస్తజనులువచ్చిచుచి అయ్యో మనరాజుకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పుకుందురుగాన యిట్టిస్థిరములైన విశ్వరూపులకాశించక కాలమునొక్కింతయైనవ్యర్థబుచ్చక శ్రేయఃపరియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవించుడియని.

౧.

ఉయ్మిన్ తిత్తై కొణర్ నైన్దలగాణ్డవర్ ✠ ఇమ్మైయే

తమ్మి శునై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్వత్తామ్ చ్చిట్టు ✠

వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమ్బాయ్కుమ్మై తిన్వర్ గళ్ ✠

కెమ్మిన్ముడి త్తిరుమాలై నిరై న్దడిశేర్రిన్.

౨.

అ॥ తిత్తై - పన్నును, కొణర్ న్ద - తిసియిచ్చి, ఉయ్మిన్ - బ్రతుకుండు, ఇమ్మై - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమండే, తమ్ - తమకు, ఇక - ప్రియురారై, శునై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱ్ఱ - శత్రువులు, కొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తామ్ - తమరే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - కూరమై, మిన్నోరి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయంచున్న), కానగమ్ - అడవులకు, పోయ్ - వెళ్లి, నమైత్తప్పర్ గళ్ - బాధబడుదురు. (గాన) కెమ్మిక్ - ఎఱ్ఱనికాంతిగల, ముడి - కిరీటముగల, తిరుమాల్ - శ్రీయశతినీ, పిల్లెన్దు - శీఘ్రముగా, అడిశేర్మిక్ - పాదములనాశ్రయించిపొందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు ఒత్తుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికడి చక్రవర్తులు గూడ నాజన్మమందే శత్రువులచే జయింపబడి తమకు ప్రాణివియ్యరానైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేసిండియున్న యడవులయందు మంచిపొండలయందుతిరుగుచు నలవిలేనిబాధనబొందుదురుగాన ఓజనులారా అస్థిములైన యాసమ్మత్తులనాశించి కెఱుపులుచెక్కియున్న కిరీటముగల శ్రీయశతీయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరళర్ గళ్ తామ్ తొమ్మ*

ఇడిశేర్ మురళిల్లల్ ముల్ మత్తియమ్మనిరున్దవర్*

పాడిశేర్ తుగళాయ్ ప్పవర్ గళాదలిల్ నొక్కెన*

కడిశేర్ తుమ్మాయ్ ముడి క్కణ్ణన్ కమ్మల్ గళ్ నిన్దై మినో.

3.

అ॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేయున్న, ముడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, అరళర్ గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమరే, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురళిల్లల్ - మద్దలకాద్యములు, ముల్ మత్తి - ముంగిళ్లయందు, ఇయమ్మ - ఘోషించునటులను, ఇరున్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పాడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్ ప్పవర్ గళ్ - మదింపులేకపోవుదురు; అదలిల్ - గనుక, నొక్కెన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేయున్న, తుమ్మాయ్ - తులనీమాలిక చేసలంకరింపబడిన, ముడి - కిరీటముగల, క్కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, కమ్మల్ గళ్ - శ్రీపాదములకు, నిన్దై మినో - ధ్యానించెడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలక్ష్యపెట్టకనుండి మద్దళ్లుపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిలిచరణములలో కూర్చునుండి సుఖమనుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు హస్తప్రభ్రమలై ధూళితోసమానముగా మదింపులేనివారగుదురుగాన మీరు నశ్వరైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుమ్మాయులచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని.

3.

నిన్దై ప్పాళువుగిల్ కడకల్కెలిల్ సుగ్గణలిన్ వలర్*

ఎన్దై త్తోరుగళ్ళు మివ్వులగాఱ్ఱుళిన్దవర్*

మన్దై ప్పాల్ మరుజ్జణి మాయ్ దలల్లల్ మల్ ముక్కుణ్ణిలమ్*

పన్దై త్తాల్ మదకళిట్రవణ్ పాదమ్ పణిమినో.

౪.

అ॥ ఎన్దై త్తోరుగళ్ళు - అనేకయుగములయందును, ఇవ్వులగు - ఈలోకములను, అణ్ణు - పరహరించి, కల్కెన్దవర్ - గడచిపోయినవారు, నిన్దై ప్పాళు - తలంచుటకు, పుగిల్ - ఆరం

భించినయెడల, కడల్ - సమద్రతీరమందలి, ఎక్కలిల్ - ఇనుకగుంపునందలి, ముణ్ - నూత్నుమైన, మూలిన్ - ఇనుకలకంటె, పలర్ - అధికులైయుందురు, మనైప్పాల్ - ఇంటిచోటును, వరుళ్లు - పక్కచోటును, అఱ - గురుతులేకుండునట్లు, మాయ్దలల్లాల్ - నళించిపోవుటయేగాన, మల్లీయ - వేలు, కణ్ణిమ్ - చూచినవారముగాము, (గాన) పనై - తాటిచెట్టువలెనున్న, తాల్ - కాళ్లుగల, మదకలిలు - మత్తగజమైన కువలయాపీడమును, అట్టుక్ - చంపినవానియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిక్ - అశ్రయించుడి.

తా॥ అనేకయుగములలో నీలోకమును బరిపాలించిగడచిపోయిన చక్రవర్తులు సముద్రమందలియనుకవలె లెక్కలేకనున్నారు అట్టివారున్న స్థలములును ఇరుప్రక్కలనున్న స్థలములునుగూడ గురుతులేకనళించినవి గాన నట్టియస్థిరసంపత్తునాళిం చక కువలయాపీడమునుసంహరించినశ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములనాశ్రయించుడి యని.

పణిమిన్ తిరువరుళెన్ను మళ్ళిదప్పైమ్ పూమ్బుల్లి*

అణిమెన్ములూ రిచ్చక్కలనియముదుణ్ణార్*

తుణిమున్నునాల ప్పల్లెయర్ తామిళిప్పచ్చెల్వర్*

మణిమిన్ను మేని సమ్మాయవన్నేర్ శొల్లి వాన్ మినో.

అ॥ అమ్ - సుందరలై, శీదమ్ - చల్ల నై, వై - విశాలమైన, పూమ్బుల్లి - పుష్పశయనమందు, తిరువరుళ్ పణిమిక్ - కృపజేయుండి, ఎన్నుమ్ - అని తమచేత్రార్థింపబడినారై, అణి - అలక్ష్మీరముగల, మిక్ - మృదువైన, ములూ - కొప్పులుగల వారైన స్త్రీలయొక్క, ఇన్నక్కలనియముదు - అమృతమువలెపోగ్యంతైనసంక్లెషరసమును, ఉణ్ణార్ - అనుభవించినచక్రవర్తులు, తుణి - కందువ, మున్ను - ముందుభాగమున, నాల - వేలాడునట్లు (దీనులై), పల్ - అనేకులైన, ప్పల్లెయర్ - ముందుతమకుండాళగలస్త్రీలు, తామ్ - తమరే, ఇల్లిప్ప - ఉపేక్షించ, కెల్వర్ - (మఱియు) వార్లవద్దకేవలృదురు. (గాన) మణి - రత్నమువలె, మిన్ను - పృథాళించుచున్న, మేని - తిరుమేనిగల, సమ్మాయవక్ - మనసర్వేశ్వరునియొక్క, శొల్లి - తిరునామములను జెప్పి, వాన్ - మిక్ - సుఖబడుడి.

తా॥ ముందు, అతిసుందరులను అందములైనకొప్పలుగలవారునైనతమస్త్రీలను పుష్పశయ్యమీదికి దయజేయమనిమహారాజులు వేడుకొనినచో ప్రణయకలహమునే జూపుచు ఒకచట్టున శయ్యలవిదాకురాక తమప్రియులైన మహారాజుల కతిరసమునుబుట్టించుచు సంభోగసుఖము ననుభవించజేసిన యాప్రియురాండ్రయిండ్లకు రాజ్యమంతయుపోయినతరువాత చాలిచాలక ముందఱవ్రేలాడుచున్న బట్టున తానుపైనవేసికొని పీఠులయెంబడి దీనులైనడిచిపోగా నప్పుడాస్త్రీలులక్ష్యబెట్టకయున్నను ముందువలెప్రణయకలహమును జూపుచున్నారనేభాంతిచేవారనే మఱలమఱల వేడుకొనుచునుందురు. గాన ఓకనులారా! అన్తిరైశ్వర్యములనాళించక రత్నముమంటికాంతిగల సర్వేశ్వరునియొక్కతిరునామములనుసంధించి సుఖంపుడియని, భట్టరువారసాయించిన, తా.

ముందరిసుందరులైనస్త్రీలు పుష్పశయ్యలనలంకరించుకొని దయచేయుడిదయచేయుడియని పొర్లించినను లక్ష్యబెట్టనిమహారాజులు రాజ్యమునుపోగొట్టుకొని, అట్టిప్రియురాళ్ల యిండ్లకువెళ్లగా నప్పుడువారులక్ష్యబెట్టరుగాన శ్రయఃపతినాశ్రయించుడియని, పూర్వాచార్యులతాత్పర్యము

వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ వాళ్న్ న్దదు మామమ్మొళిన్ మాయ్ న్దమాయ్ న్ద*
 అళ్న్ ద్దార్ రెళ్ల లన్దుముదలిన్ అదియా*

వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ వాళ్న్ ద్దేనిన్ రెన్దదిల్లె నిన్దుత్తిల్*

అళ్న్ ద్దార్ కడన్బుళ్ళి యన్దుడియవరామినో.

౬.

అ॥ వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ - సుఖము గాజించినవారు, వాళ్న్ న్దదు - జీవించినప్రకారము, మామమ్మొ - గొప్పవర్షమందలి, మొమ్మొళిన్ - బుడ్డలువలె, మాయ్ న్దమాయ్ న్ద - సళించినశించి అళ్న్ ద్దార్ - అణిగిపోయిరి, ఎన్దుల్లార్ - అనియే గాక అన్దుముదల్ - పుట్టినది మొదలు, ఇన్దుదియా - ఇదివఱకు, వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ - సుఖముగాజించువారు, వాళ్న్ ద్దేనిన్ - సుఖపడి యేయుందురు, ఎన్దుదిల్లె - అనెడిమాటలేదు. నిన్దుత్తిల్ - సుఖపడఁదలఁచినచో, అళ్న్ ద్దల్ - అత్తై, అర్ - నిండియున్న, కడల్ - సముద్రమును, పల్లి - పడక గాగల, అన్దుల్ - సర్వేశ్వరునికి, అడియవర - దానులై, అమిక్ - అయియుండుడి.

తా॥ సుఖించినారనుమాట యేదిగలదో, అదిగీరుబుడ్డలెల్లు తత్త్వమున బైలుదేరి నశించునో, అట్టిదియే. ఇట్లుగాక స్థిరముగా సుఖింపవలయుననిచో సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని.

అమిక్ శువై యవై యాలోడిడిళిల్లుణ్డార్ న్దపిక్*

తూమెన్మొళిమడవారిరక్క ప్పిన్నుమ్ తున్ ద్దవార్*

ఈమినెమక్కొరుతున్ శ్రొన్ ద్దరువరాదలిన్*

కోమిన్ తుమ్మాయ్ముడి యాదియన్దోదిమణబళ్ళి.

౭.

అ॥ ఇన్ అమ్ - భోగ్యమైయగుచున్న, అవై - అట్టిప్రసిద్ధమైన, అమిక్ శువై యాదు - పడ సములతోగూడిన, అడిళిల్ - అన్నమును, ఉణ్దు - భుజించి, అర్ న్దపిక్ - పూర్ణులైనతరువార, తూ - పరిశుద్ధమై, మెన్ - మృదువైన, మొళి - మాటచే, మడవార్ - స్త్రీలు, ఇరక్క - యాచింప, పిన్నుమ్ - మఱియు, తున్ ద్దవార్ - భుజించువారు, ఎమ్మమ్మమ్మ, ఒరుతున్ ద్ద - ఒకపిడికిడియన్నమును, ఈమిక్ - ఇవ్వండి, ఎన్దు - అనియపేక్షించి, ఇడరువర్ - తోట్రుపాటుతో తిరుగుదురు, అడలిన్ - గాన, తుమ్మాయ్ముడి - తిరుమ్మొళియనులచేసలంకరింపబడిన కీర్తముగల, అది - సర్వకారణమై, అమ్ - నున్నరమై, కోది - లేజోమయమైన విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణబళ్ళి - గుణములను, కోమిక్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ ముందుఁడ్రసోపేతమైన యన్నము నారగించిపరుండినను, అతినుండరులైన బ్రయు రాళ్లువచ్చి యారగింపమనివేడగా నవ్వుడు ముందారగించినదానినిగూడ మఱి తిరిగియునారగించిన మహాపురుషులు రాజ్యముపోయినచెనుక వీరిగా నాప్రియురాండ్రయిండ్లకుజని ఒకకబళమన్నము బెట్టమని వేడుకొనియదురుగాన నశ్వరైశ్వర్యమునపేక్షించక సర్వేశ్వరుని స్థిరముగా నాశ్రయించుడియని.

౮.

కుణబళ్ళిన్తై పుగళ్ మన్దర్ కొడై క్కడకపూణ్డరున్దు*

ఇణబ్బియులగుడనాక్కిలు మాబ్బవనై యిల్లార్*

మణజ్జోళ్ళపోగత్తుమన్నియుమ్ మీళ్వర్గళ్ మీళ్వితై*

పణజ్జోళ్ళరవణై యాన్ తిరునామమ్ పడిమినో.

౮.

అ॥ మణజ్జోళ్ - గుణపంతులై, నితైపుగళ్ - పుణ్ణిక్కిరిగలవారైన, మన్నర - రాజులు, కొడై - ఇచ్చుటయనెడి, కడక - స్వభావమును, పుణ్ణిరున్దు - ధరించుచుండి, ఇణజ్జి - చేరియుండి, ఉలగు - లోకమును, ఉడనాక్కిలుమ్ - తనతోజేరునట్లు చేసికొనినను, ఆళ్లు - ఆర్థ్యైశ్వర్యవిషయమై, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మణమ్కొడ్డ - నుండరమైన, పోగత్తు - భోగమును, మన్నియుమ్ - పొద్దినను, మీళ్వర్గళ్ - నమ్మైశ్వర్యముగలవారగుదురు, (గాన) పణజ్జోళ్ - పడములుగల, అరవు - ఆదిశేషుని, అణైయాక్ - పడకగాగలసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరునామమ్ - శ్రీనామములయందు, పడిమిక్ - ఆసక్తిగలవారైయుండుడి. మీళ్వితై - భోగమునకునాశమురాదు.

తా॥ లోకమందు దానదాక్షిణ్యాదిగుణములుగలవారును సమస్తలోకముతో స్నేహముగలవారునైనను మహారాజులు శేషకామ్యులై గుణములను గానముజేయునెడలవారివిశ్వర్యమునశించును గాన స్థిరమైనభోగమును గోరినవారు శ్రయఃపతిగుణములను గానముజేయుడని. ౮.

పడిమన్ను పల్కలక్ పల్లీ ధోడలు తైమ్ములన్వెన్దు*

శెడిమన్ను కాయమ్ శెల్ ధోర్ గళు మాణ్ణివనై యిల్లార్*

కుడిమన్ను మిన్ శువర్క్ మెయ్దియు మీళ్వర్గళ్ మీళ్వితై*

కొడిమన్ను పుళ్ళుడై యణ్ణల్ క్కల్ గళ్ కుళుమినో.

౯.

అ॥ మన్ను - పరంపరగాసంప్రాప్తమైన, పడి - భూమినిన్ని, పల్కలక్ - అనేకయలంకారములనున్న, పల్లీ ధోడు - సవాసనముగా, అణుత్తు - తెంపి, విమ్ములక్ - పంచేన్ద్రియములను, వెన్దు - యించి, శెడిమన్ను - చెట్టుమొలిచియున్న, కాయమ్ - శరీరమును, శెల్ ధోర్ గళుమ్ - కష్టపఱచినవారును, కుడి - కాపగములచే, మన్నుమ్ - నిండియు, ఇక్ - భోగ్యములైన, శువర్క్ కమ్ - స్వర్గమును, ఎయ్దియుమ్ - పొద్దినను, ఆళ్లు - అచ్చటనుండి, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మీళ్వర్గళ్ - మఱివిపోవుదురు, (గాన) కొడి - ధ్వజమందు, మన్ను - అమరియున్న, పుళ్ళుడై - గరుత్మంతునిగల, యణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, క్కల్ గళ్ - శ్రీపాదములను, కుళుమిక్ - ఆశ్రయించుడి, మీళ్వితై - (అప్పుడాఫలమునకు) నాశములేదు.

తా॥ సకలభోగములనువిడిచి తమమీద చెట్టుమొలుచునట్లు ఘోరతపస్సుచేసి స్వర్గాదులకు పోయినను శ్రయఃపతినిధ్యానించనియెడల అట్టిస్వర్గఫలమున్ను నశించును. గానస్థిరమైనవిశ్వర్యముగావలసినవారు గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౯.

కుళుగమిగవుణార్వత్తాడునోక్కి యెల్లామ్విట్ట*

ఇళుగలిఱప్పెన్నుమ్ శానిక్కు మప్పయన్తై యేల్*

శిలుగునినై వదోర్ పాశముణ్డమ్ పిన్నుమ్ పీడితై *
మలుగులిలీళ్ళనై పుల్లీ నీ విడావిడిల్ పీడి చే.

౧౦.

అ॥ కుటుంగ - (మనస్సును విషయములనుండి) మఱిించి, ఉణర్వత్తోడు - జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మతోడేర్పి, మిగవోక్కి - చక్కగా ననుసంధించి, ఎల్లామ్ పిట్ట - సమస్తమును విడిచి, ఇలుగుల్ - స్వల్పమైన ఆత్మానుభవమునడి యీకై వల్యమునే, ఇలవ్వు ఎన్నుమ్ - మోక్షమునిదలంచిన, తాని క్కుమ్ - జ్ఞానవంతుని కిని, అప్పయ్ - స్వయం ప్రయోజనమైన యాభగవత్సమాశ్రయణము, ఇలైయేల్ - లేనియెడల, శిలుగు - తుద్రపురుషార్థములను, నిన్నవదోర్ - తలంచుటకుఁ దగిన, పాశమ్ - బంధము, ఉణ్డామ్ - కలుగును, పిన్నుమ్ - మఱియు, మలుగులిల్ - దోషములేని, ఈళనై - సర్వేశ్వరుని, పుల్లీ - ఆశ్రయించి, విడావిడిల్ - శరీరమును విడువనియెడల, పీడితై - ఆత్మవల్య రూపమోక్షమును సిద్ధించదు. (గాన) అగ్గదే - ఆభగవత్తై జ్ఞానమే, పీడు - పరమపురుషార్థము.

తా॥ ఆత్మవల్యాద్ధి జితేంద్రియముండై పరమపురుషార్థభూతుండైన యాశ్వరునిగూడ నాశించక జీవాత్మ స్వరూపమునే తెలిసికొని ఈయల్పవస్తువునే మోక్షముగా దలంచినను సర్వేశ్వరునియాశ్రయించనియెడల అట్టి జీవాత్మ పాపనసిద్ధించదు. అట్టి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి జీవాత్మను పాపించినను అన్తిమకాలముందాసర్వేశ్వరుని సమీపితి లేనిచో నాత్మవల్యరూపమోక్షమును సిద్ధించదు గాన అల్పమైన యీకై వల్యమును నవది సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

*॥ అగ్గదేయ్యపుగుమాతెన్పు కణ్ణక కల్లల్ గల్ మేల్ *

కొయ్ పూమ్మిల్లీల్ శూన్ శరుగూర్ చ్చుడగోపళ కుల్ శ్రేవల్ గల్ *

శెయ్ కోలత్తాయ్ మ్ శీర్ తొడై ప్పాడిలివై పళుమ్ *

అగ్గకామల్ కల్పప రాత్తుయర్ పోయ్యుచ్చాలరే.

౧౧.

అ॥ ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, పుగుమాలు - దామైనయూపాయము, అగ్గదే - అదియే ఎన్దు - అనినిశ్చయించి, కణ్ణక - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కల్లల్ గల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, కొయ్ - కొయ్యలేగిన, పూ - పూవులచేనిండిన, పాట్రిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి నాయ కులైన, శడగోపళ - నమ్మాళ్వార్లు, కుల్ శ్రేవల్ గల్ - అంతరంగకైంకర్యముగా, శెయ్ - చేసిన, కోలమ్ - అలంకారములచే పూర్ణమైన, ఆయిరమ్ - చెయ్యిసంఖ్యగల, శీర్ తొడై - భగవద్గుణము లనుగుచ్చియున్న, పాడల్ - పాశురగూపమైన తెలువాడు మొట్టిలో, ఇన్దె పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, అగ్గకామల్ - తప్పక, కల్పవర్ - అభ్యసించువారు, ఆత్ - ఆగాధమైన, గుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - సరించి, ఉయ్యప్పాలర్ - ఉజ్జీవించువిధము గలవాగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటయే ఉజ్జీవనోపాయమని బ్రతిపాదించెడినమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సమస్తదుఃఖములను వదిలి మహాసఖులు ననుభవించి యుజ్జీవించుదురని.

౧౧.

అత్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨.౫ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—విశ్వరూపులు నశ్వరములనియు హేయములనియు సంసారులకుపదేశించిన పుటికిన్ని వారు వివేకబోవుటచే వారినివదిలి తాము భగవదనుభవమందు మిక్కిలియభినివేశముచే పరవశులై యొకపిరాట్టియవస్థనొందియుండగా నప్పుడు తనయవస్థనుబంధువులు సర్వేశ్వరివద్ద విన్నవించువిధము నానతిచ్చుచున్నారు.

॥ పాలనా యేల్లలగుడ్డుపరివిని *
అలిలై యన్న వశమ్ శెయ్యమణ్ణలార్ *

తాళిణై మేలణి తణ్ణన్దుమ్మాయేనే

మాలుమాల్ *వల్లివై యే మడవల్లియే.

౧.

పల్ - కూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనాకొమారతెయైన, మడమ్ - బాల్య వస్థయందున్న, వల్లి - తీగవంటిశరీరముగలయీపె, పాలనాయ్ - బాలుడై, ఏల్లలగు - సప్త లోకములను, ఉణ్డు - ఆగించి, పరివిని - శ్రమలేక, అలిలై - పటవశ్రమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యమ్ - అన్నముజీర్ణమయ్యెడివిధముగాజేయుచున్న, (కుడిపక్కగానుఎడిమపక్కగానుతిరిగితిరిగి చవ్వలించుచున్న), అణ్ణలార్ - స్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తాళిణై మేల్ - శ్రీపాదద్వంద్వములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయేనే - తులనీమాలికయనియే, మాలుమ్ - వ్యామోహముగలదైయుండును.

తా॥ ఓస్వామి! ఈనాకొమారైపటవశ్రమయిన నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుమ్మాయనియాశపడి బాధపడుచున్నది. ఈపెక్కిటియవస్థకుగారణము నాపాపమేయని.

౧.

వల్లి శేర్ నుణ్ణిడై యాయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ *

కొల్లమై శెయ్దు కురవై పిణై న్నవర్ *

నల్లడిమేలణి నాణుత్తుమ్మాయేనే

శొల్లుమాల్ *శూక్ష్మవై యాట్టియే ప్పావై యే.

౨.

అ॥ శూక్ష్మ - చుట్టబడిన, వినైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, పావై - కొమారైయైనయీపె, వల్లి శేర్ - తీగతోసమానమై, నుణ్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడుమగల, ఆయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ - గోపస్త్రీలతోగూడ, కొల్లమై శెయ్దు - వ్యవస్థలేనివ్యాపారములనుజేసి, కురవై - రాసక్రీడయందు, పిణై న్నవర్ - వారిచేతులతోడనచేతులనుకలుసుకొనినవాడైనసర్వేశ్వరునియొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, నాణు - పరిమళించుచున్న, తుమ్మాయేనే - తిరుత్తుమ్మాయనియే, శొల్లుమ్ - చెప్పును.

తా॥ ఓక్రియఃపతి! కృష్ణావతారమందు గోపికలతోగూడ రాసక్రీడజేసిన నీశ్రీపాదములమీదనున్న తిరుత్తుమ్మాయనే యీబాలిక యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నది. ఇట్టిబాధను నాభాగ్యహీనతచే చూచుచున్నానని.

౩.

పావియల్వేద నన్నాలై పలకొణ్ణు*

తేవర్ గళ్ మామునివ రిత్తె ఇనిన్

శేవడిమేలణి శెమ్మిన్ తుమ్మాయెన్

కూవుమాల్*కోళ్వినై యాట్టియే*కోడైయే.

3.

అ॥ కోళ్ - పలమైన, వినైయాట్టియే* - పాపముగలసాయొక్క, కోమాల్లెయైన, కోడై - మాలికగలయ్యాపె, పా - ఛన్దస్సులతో, ఇయల్ - చెప్పబడుచున్న, (ఛన్దస్సుగల), వేదము - వేదములయందున్న, నల్ - విలక్షణమైన, పల - అనేకవిధంబులైన, మాలై - పురుషనూక్తాదులను, కొణ్ణు - అనుసంధించుకొని, తేవర్ గళ్ - దేవతలును, మా - పెద్దలైన, మునివర్ - ఋషులును, ఇత్తెఇనిన్ - స్తోత్రముజేయునట్లు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పించబడిన, శెమ్ - నుందరమై, పాల్ - స్పృహచీయమైన, తుమ్మాయెన్ - తిరుత్తుమ్మాయనియే, కూవుమ్ - పిలుచుచు.

తా॥ ఓస్వామీ ! వేదములయందు సారతమంబులైయున్న పురుషనూక్తాదుల ననుసంధించుచు బ్రహ్మగురులను సనకాదులను స్తుతించుచున్న నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుమ్మాయినే యీపె యెల్లప్పుడును జెప్పుచున్నదని,

3.

కోడిలవణ్బుగల్ కోణ్ణుశమయిగళ్*

పేదబ్బళ్ శొల్లి ప్పిదల్ ముప్పిరాన్ పరన్*

సాదబ్బళ్ మేలణి పై మ్మొత్తుమ్మాయెన్

ఓదుమాల్*ఊట్రినై యే*తడన్దోళియే.

4.

అ॥ ఊట్రి - అనుభవించదగిన, వినైయే* - పాపముగలసాయొక్క, తడన్ - విశాలమైన, శొల్లి - భుజములుగలయ్యాపె, కోడిల - దోషములేనివియు, వణ్ - మంగళకరంబులైన, పుగల్ - గుణములను, కొణ్ణు - అనుసంధించి, శమయిగళ్ - ఆయాగుణముల నుపాసించువారు, పేదబ్బళ్ శొల్లి - ఆయాగుణములకువైలక్షణ్యమును (ఉత్కర్షణమును) చెప్పి, పిదల్ ముప్పి - స్తోత్రముజేయబడిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన, పరల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, సాదబ్బళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పించబడిన, పై - వికసించియున్న, పాల్ - స్పృహచీయమైన, తుమ్మాయెన్ - తిరుత్తుమ్మాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన నీకల్పాగమగుణంబులయం దొకొకగుణము నుపాసించుచు ఆగుణములే యితరగుణములకంటె శ్రేష్ఠమని జెప్పుచున్న భక్తులచే స్తుతించబడిన నీశ్రీపాదములనీయే యీపె యాశపడియందునని.

౪.

తోళిశేర్ పిన్నై పారు ప్పెరుదేల్ తమ్మి

కోళియార్*కోవలనార్ కుడక్కుత్తనార్*

తాళిన్జై మేలణి తణ్ణన్దుగ్రాయెన్తే

నాళుమాల్*నై గిన్దుదా త్తెన్ద్రా మాదరే.

౫.

౨౯౫౯ - నాయొక్క, మాదర్ - పుత్రికైనయీపే, తోళి - క్లాఘ్యమైన భుజములు
గలదై, తేర్ - తనకునదృశురాలైన, పిన్నైపారుట్ట - నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, ఎరుదుప్పిల్ -
వృషభములేడింటిని, తల్లియ - కాగలిచుకొనిన, కోళియార్ - బలముగలవాడును, కోవలనార్ -
గోపాలుఁడును, కుడక్కూత్తనార్ - కుంభనృత్యముజేయువాడునైన క్రియశతీయొక్క, తాళిన్జై
మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పించబడిన, తల్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుగ్రాయెన్తే -
తిరుత్తుగ్రాయనియే, నాళుమాల్ - ప్రతిదినమును, నైగిన్దు - శిథిలావృత్తి కరణురాలగుచున్నది.

తా|| ఓస్వామీ ! భుజసాన్ద్యమందు నీకంటెమించినదియు, తక్కిన ములలో నీకునదృ
శురాలునైన నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై పండియముగానేర్పఱచినవృషభములేడింటిని సంహరించిన
బలిఘోషవైన నీశ్రీపాదతులసినయాశపడి దానినిలభించక కాళమునకె గరిగిపోవుచున్నదని, ౫.

మాదర్ మామణ్మొళిన్దెపొగు త్తేనమాయ్*

అదియక్కాల తగలిడక్కొవర్*

పాదజ్జోల్ మేలణి పై మ్మొన్తుగ్రాయెన్తే

ఓదుమాల్*ఎయ్దిన త్తెన్దుగ్రాయె.

౬.

౨|| ౨౯౬౯ - నాయొక్క, మడనై - కొమ్మలై, మాదిర్ - స్నేహముగల, మా - విల
క్షణురాలైన, మాన్ మడనైపారుట్ట - భూమిప్పిరాట్టికొఱకై, పినమాయ్ - పరాహమై, అది -
కల్పదియందలి, అ - నుగ్గరమైన, కాలత్తు - కాలచుండు, అగర్ - వికాలమైన, ఇడమ్ -
భూమిని, కిణ్దువర్ - విడతీసినవారియొక్క, పాదజ్జోల్ మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పించబ
డిన, పైమ్మొన్తుగ్రాయెన్తే - వికసించి యందమైపోవు తిరుత్తుగ్రాయనియే, ఓదుమ్ - చెరువు
కుండుగిన, మాల్ - భ్రమమును, ఎయ్దినత్ - పొందినది

తా|| నీభక్తురాలైన భూమిప్పి - ట్టికొఱకై మునుపొక కాలచుండు పరాహావతారంబై తి
పాతాళములోనున్న భూమినీతీసికొనివచ్చిన నీశ్రీపాదతులసియందే యీపై మగ్గురాలైనదని. ౬.

మడనైయె వణ్మముల పిగుమాదిన్*

తడజ్జోల్ తార్ మాన్బనిల్ నై తివర్ పొళిన్మేల్*

వడజ్జోల్ పూ వణ్మగ్రాయ్మలర్ క్కే లువల్

మడబుమాల్*వాణువ లీరెన్దుగ్రాయ్మే

౭.

౨|| వాల్ - కాన్తిగల, నుదరీర్ - చుళుముగలఓస్త్రిలారా! పడనైయె - యాపనవం
తురాలును, వణ్ - సుందరమైన, కమలమ్ - చద్రముమహాసప్తానముగాగలదియు, తిరు - శ్రీ
యనితిరువామముగలదియునైన, మాదిన్ - స్త్రీని, తడమ్కోల్ - వికాలమైనదియు, తార్ -
మాలగలదియునైన, మాన్బనిల్ - పక్షులమందు, వైత్తవర్ - ఉంచుకొనినవారియొక్క,
తాళిన్ మేల్ - శ్రీపాదములమీదనున్న, వడమ్కోల్ - మాలగాగుచ్చుదీసిదై, పూ - భోగ్యమై,

తణ్ - చల్లవై, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయ్మలర్ క్కే - తిరుత్తుమ్మాయ్పుప్పమానే, ఎకా - నాయొక్క, మడమ్ - భవ్యమైన, కొమ్ము - పెబ్బలిచెట్టువలెనున్న, ఇనల్ - ఈపె, మడక్కుమ్ - చుట్టకొనిపడియుండును.

తా|| ఓసుందరముఖులారా! కమలవాసినీయైన శ్రీమహాత్మ్యని నత్కస్థలచుందుగల సత్వ శ్వరనియొక్క శ్రీపాదములయందున్న తులసీమాలిక నాశపడి మతిలేకపడియుండుని. ౭.

కొమ్ముపోల్ శీదై పారు ట్టిలజ్జెనగర్ *

అమ్మెరియుయ్ తవర్ తాళిజై మేలణి*

నమ్మవిట్ట తణ్ణన్మమ్మాయ్మలర్ క్కేయివల్

నమ్మమాల్ * నానిద త్కై - కైయ్ గే - నజ్జెమిర్ .

౮.

అ|| కొమ్ముపోల్ - (పెబ్బలిచెట్టువలెనున్న (నమ్రతగల), శీదై పారుట్టు - సీతాదేవిగొట్టై, ఇలజ్జెనగర్ - లంకాపురియందు, అమ్మెరి - బాణాగ్నిని, ఉయ్ తవర్ - ప్రవేశించి జేసినవారియొక్క, తాళిజై మేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, నమ్మవిట్ట - పరిమళమిశ్రితమైన, తణ్ - చల్లవై, అమ్మాయ్మలర్ క్కే - సుందరమైనతులసీపుష్పమును, ఇనల్ - ఈపె, నమ్మమ్ - ఆశపడును, నజ్జెమిర్ - ఓస్త్రీలారా! ఇదిట్లు - దీనికి, నాక్ - నేను, ఎకా - యగే - ఏమిచేసెదను,

తా|| ఓస్త్రీలారా! సీతాపిరాట్టినీయిత్తమై లంకను తనబాణాగ్నిచే దహించినవారియొక్క దుర్లభమైన శ్రీపాదతులసీమాలిక నాశపడిన యీపెను నేనేమిచేసెదనని. ౮.

నజ్జెమిర్ నీరుమాల్ పెణ్బెల్ నునల్ గినిర్ *

ఎజ్జనేళొల్లుగేక్ యాన్బెల్ మవేయై*

శక్కెన్నమ్ శక్కర మెన్నమ్ తుమ్మాయెన్నమ్*

ఇజ్జనేళొల్లు మిరాప్పగలెక్ కైయ్ గేక్ .

౯.

అ|| నజ్జెమిర్ - ఓస్త్రీలారా! నీరుమ్-మీరును, ఓర్ పెన్ - ఒకకొమలైన, పెల్ గు - కని, నల్గిన్ - పెంచితిరిగదా? యాక్ - నేను, పెల్ మ - కనిన, ఏయై - చదులారా లైన యీపెను, ఎజ్జనేళొల్లుగేక్ - ఎట్లుచేపెదను, శక్కెన్నమ్ - శ్రీపాచ్ఛజన్యమనిచెప్పును, శక్కర మెన్నమ్ - సుదగ్గనమనిచెప్పును, తుమ్మాయెన్నమ్ - తిరుత్తుమ్మాయెనిచెప్పును, ఇరా వ్వుగల్ - కేలంబగళ్ళు, ఇజ్జనేళొల్లుమ్ - ఇజ్జనేళొల్లును, ఎకా - కైయ్ గేక్ - ఏమిచేసెదను.

తా|| ఓస్త్రీలారా! మీరుకూడ పిల్లలను కని పెంచితిరిగదా? నాపిల్లనూటను విసుండు. ఈపెనుతిరుగబడైన సత్వశ్వరనియొక్క శక్తవక్రకాదులనాశపడి కేయంబగళ్ళు నాతిరువానుములనే చెప్పును, దీనికి నేమిచేసెదనని. ౯.

ఎకా - కైయ్ గే నెన్నుడై ప్పేదై యెకోమళమ్*

ఎకా - కైయ్ మెకవళముమల్లల్ నజ్జెమిర్ *

మిక్ శెయ్ పూన్ మార్ చినక్ కణ్ణన్మన్ ధుమ్మాయ్*

పోక్ శెయ్ పూన్ మెన్ములై క్కెన్ము మెలియుమ్.

౧౦.

అ॥ సత్తెమిర్ - ఓస్త్రీలారా! ఎన్నడై - నాయొక్క, శేడై - జ్ఞానములేనిబిడ్డయై, ఎక్కోమళమ్ - మృదుస్వభావముగలదై నయ్యాకొమరై, ఎక్శొల్లుమ్ - ఏమిచెప్పియు, ఎక్వళముమ్ - నాయొకనము గాగూడ, అల్లల్ - ఉన్నదికాదు, ఎక్శెయ్ గేజ్ - ఏమిచేసెదను, మిక్ శెయ్ - ప్రకాశించుచున్న, పూన్ - ఆభరణముగల, మార్పినక్ - వత్సస్థలముగల, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కమ్మల్ - శ్రీపాదమందున్న, తుమ్మాయ్ - తులసీచూలికను, పోక్ - బంగారుమచ్చ, శెయ్ - చేరువడిన, పూన్ - ఆభరణముగల, మెల్ - మృదువైన, ములైక్కు - స్తనమున కాభరణముగానుంచుకొనలెను, ఎన్దు - అనియాశపడి, మెలియుమ్ - వాడిపోవును.

బా॥ ఓస్త్రీలారా! ఈనాకొమరై నే నెంతిచెప్పినను శామాటనువినక, ప్రకాశించుచున్న తిరువాభరణలచే నలంకరింపబడిన శ్రీయశస్తియొక్క శ్రీపాదమందున్న తిరుత్తుమ్మాయని సెన స్తనముమీదనుంచుకొనలయునని గోరుచున్నది. దీనికి నే నేమిచేయవచ్చునని.

౧౦

‡‡ మెలియునోయ్ తిర్క్కమ్ నజ్జణ్ణన్ కమ్మల్ గళే మేల్*

మలిపుగమ్మన్దురుగూర్ చ్చుడగోవ్ శొల్*

ఒలిపుగమ్మాయిన త్తిప్పత్తుమ్ వల్లవర్*

మలిపుగమ్మాయినవర్క్కావర్ నత్తోవైయే.

౧౧.

తా॥ మెలియుమ్ - వాడిపోవుటకుపేతువైన, నోయ్ - విరహబాధను, తిర్క్కమ్ - తీర్చెడి, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క - కమ్మల్ గళే మేల్ - శ్రీపాదములమీయమై, మలి - వర్ధిల్లుచున్న, పుగమ్ - కీర్తిగల, వల్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోవక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన - పుగమ్ - కల్యాణగణములను, ఒలి - స్పృష్టముగ ప్రతిపాదించుచున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించలేనివారు, మలి - పుద్ధిబొందుచున్న, పుగమ్ - కీర్తిగల, నానవర్క్కు - నిత్యనూరులకు, నల్కోవై - మించినంబుగలుగులవారై, ఆవర్ - ఆగుదురు,

తా॥ తనవిరహముచేగలిగెడి దుఃఖమును బోగొట్టెడిస్వభావముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదవిషయమై భగవదనుభవముచేపచ్చిన కీర్తిగల నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణప్రతిపాదకములైన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులతోజేరి యందురని

౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున నాత్మార్థమునభవించిన యార్థిరునటుల సర్వేశ్వరుడువచ్చి సంక్షేపించగా నప్పుడతనియొక్క ప్రణయిత్వగుణము నీతిరువాయ్ మొట్టిలోననుభవించుచున్నారు.

❧❧ కోవై వాయాల్ పారు ట్టేన్ బీ నరు త్తమిలుత్తాయ్*మదిలిలజ్జై

కోవై వీయచ్చిలై కువిత్తాయ్ కులనల్ గున్నై మరుప్పొళిత్తాయ్*

పూవై వీయానీర్ తూవి ప్పొదాల్ వణజ్జే నేలుమ్*నిక

పూవై వీయామేనిక్కు ప్పూశుమ్ శాన్దెన్న్ ఇమ్.

౧.

అ॥ కోవై - దొండవండువలెనున్న, వాయాల్ పారుట్టు - అగరిముగల నప్పిన్నపిరాట్టి కొఱకై, ఏన్ బీ - కృష్ణభములయొక్క, ఎరుత్తమ్ - మూపురిములను, ఇలుత్తాయ్ - విఠించిన వాడును, మదిల్ - కోటగల, ఇలజ్జై - లంకకు, కోవై - స్వామియైన రావణుడు, వీయ - నశించునటుల, శిలై - బాణమును, కువిత్తాయ్ - ఎక్కింపఁబెట్టినవాడును, కులన్ - మంచిజాతి యందుఁబుట్టిన, నల్ - విలక్షణమైన, యానై - కువలయాపీడముయొక్క, మరుప్పొదన్తములను, ఒళిత్తాయ్ - విఠించినవాడునైన ఓక్రియఃపతి! పూవై వీయా - పుష్పమునువిడువని, నీర్ - జలమును, తూవి - సమర్పించి, పోదు - సమయములయందు, వణజ్జే నేలుమ్ - నమస్కరించనివాడనైనను, పూవై వీ - రెల్లపువ్వుతో, ఆమ్ - సమానమైయున్న, నిక - నీయుక్క, మేనిక్కు - దివ్యవిగ్రహమునకు, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సు, పూశుమ్ - పూయదగిన, శాన్దె - చంద్రనమైయెన్నది.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై ఏడుపుపభములను జంపినవాడును, కువలయాపీడమునుసంహరించినవాడును, రావణాసురసంహారకుడునైనఓక్రియఃపతి! ఇదివఱకు నిన్ను నేను పుష్పదులతో నర్పించకపోయినను నాహృదయము నే నీవుభోగ్యము గాన్వీకరించితివని.

౧.

పూశుమ్ శాన్దెన్న్ ఇమ్ పువై యుజ్జుణ్ణియెనదుడై య*

వాళగమ్ శెయ్ మూలై యే వాన్ పట్టడై యుమగ్గడే*

తేళమానవళికలను మొక్కై కూప్పచ్చెయ్ గై యే*

ఈళక ఛాలముణ్డమిత్తన్ వైన్దెయ్ గమూర్ త్తిక్కే.

౨.

అ॥ ఈళన్ - స్వామియు, ఛాలమ్ - భూమిని, ఉణ్డ - ఆరగించి, ఉమిత్తన్ద - బయలుపఱచిన, ఎన్దై - నాకుపకారకుడును, ఏగమూర్ త్తిక్కు - అద్వితీయవిగ్రహుడునైన క్రియఃపతికి, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనసే, పూశుమ్ శాన్దె - పూయతగినచంద్రనముగాను, ఎనదుడైయ - నాయొక్క, వాళగమ్ - వాక్కుచే, శెయ్ - చేయబడిన, మూలైయే - త్రినూత్తురే, పువైయమ్ - కట్టబడిన, కణ్ణి - మాలగాను, అగ్గడే - ఆత్రినూత్తియే, వాన్ - ఉజ్జ్వలమైన, పట్టడైయమ్ - పీఠామృతముగాను, ఎన్ - నాయొక్క, కై - చేతులను, కూప్ప - ముగిడి, శెయ్ గైయే - అంజలిచేయుటయే, తేళమాన, తేళన్సుగలదై, అనీ - అలంకరింపఁదగిన, కలకుమ్ - ఆభరణముగానునున్నది.

తా|| సకల జగత్స్వప్తిసంహరకుడైన శ్రియఃపతి, నామనమ్మనుచన్దనముగాను నాస్తోత్రమును పీతామృతముగాను మాలికగాను నాయందలిబంధము నాభరణములుగాను స్వీకరించుచు న్నాడని.

ఏగమూర్ త్తియ్యిరుమూర్ త్తి మూన్దుమూర్ త్తి పులమూర్ త్తి
యాగి*పున్దుపూదమాయిల్లొళుడరా యరువాగి*
నాగమేఱినడుక్కటల్ తుయ్యిన్ద నారాయణనే*ఉగ
ఆగముల్ మగత్తిడక్కి యావియల్లల్ మాయ్ త్తదే.

3.

అ|| ఏగమూర్ త్తి కాగిని త్త మైనయొక శరీరముగలవాడును, ఇరుమూర్ త్తి మూలప్రకృతిమహత్తత్వములరెండింటిని శరీరముగాగలవాడును, మూన్దుమూర్ త్తి సాత్విక రాజస తామసముల నెడిమూడువిధములైన యహక్కాగ్ని మలను శరీరముగాగలవాడును పులమూర్ త్తి కూక - అనే కమ్మలైనయిన్నియములను శరీరముగాగలవాడును, పున్దుపూదమాయ్ - శృణివ్యాది పఞ్చభూతములను శరీరముగాగలవాడును, ఇరుళుడరాయ్ - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండు తేజస్సులను శరీరముగాగలవాడును. ఆగువాగి - ఈవస్తువులకన్త ర్యామియు, నాగమ్ - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, నడుక్కటల్ - సముద్రవిద్యుమందు, తుయ్యన్ద - ఎదురపోవుచున్నవాడునైన, నారాయణనే-శ్రీమన్నారాయణుడా! ఉన్ - నియొక్కి, ఆగమ్ శరీరమునఁగావలసిన, ముల్ - మున్. సమున్దభోగ్యవస్తువులను, అగత్తు - నాశరీరములోపల, అడక్కి - ఆణిచి, (ఉండగా), అవి నాప్రాణము, అల్లల్ - గుళునును, మాయ్ త్తదు - విడిచినది.

తా|| ప్రకృతి మహదహక్కాగ్ని ఏకాదశీన్రియ శృణివ్యాదిభూతపఞ్చకాదినమస్తములకును నిర్వాహకుడై, క్షీరాబ్ధియందు బవ్యభంజన క్రియఃపతి! నామనోవాక్కాయములనే నీవు భోగ్యముగాజేసికొని నన్ను గృతార్థునిగా జేసితివని

3.

మాయ్ త్తలెణ్ణివాయ్ములై త్తద మాయప్పేయుయిర్
మాయ్ త్త*ఆయనాయనే వామననేమాదవా*
పూత్తణ్ణాత్తై కొల్లున్దై పోదాల్ వణ్ణజేనేలుమ్*నిక
పూత్తణ్ణాత్తై నెడుముడిక్కు ప్పున్దై యుజ్జణ్ణియెనదుయిరే.

౪.

అ|| మాయ్ త్తల్ - చంపవలయునని, ఎణ్ణి - తలంచి, వాయ్ - నోటిలో, ములై - స్తనమును, తన్ద - ఇచ్చిన, మాయమ్ - కపటముగల, పేయ్ - పూతనయొక్క, ఉయిర్ , ప్రాణమును, మాయ్ త్త - సశింపఁజేసిన, ఆయన్ - కృష్ణుడైయవతరించిన, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా, వామననే - వామనుఁడా, మాదవా - శ్రియఃపతి, పూ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, ములై కొల్లు - మాలికనుసంపాదించి, ఉన్దై - నిన్ను, పోదు - సమయమందు, వణ్ణజేనేలుమ్ - నమస్కరించనివాడనైనను, పూ - పుష్పములచేఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ములై - మాలగల, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడిక్కు - శరీరమునకు, ఎనదుయిర్ - నాప్రాణము, పున్దైయుమ్ - సమర్పించుకొనదగిన, కణ్ణి - ములగానుండును.

తా॥ విషమమైన స్తవ్యమునిచ్చి తనసుజంపదలచి వచ్చిన పూతనను సహరించిన ఓక్రి యావతి! నేనిదివలలో నీకుచితకైబ్బగ్గర్వమును జేయకదాంబనను నాప్రాణమును నీవు మలగా భరించితివని.

౪.

కణ్ణియెనదుయిర్ కాదల్ కనగచ్చొదిముడిముదలా*

ఎణ్ణిల్ వల్ కలన్దళు మేలుమాడె యుమ్మదే*

నాశిమూవులగుమ్ ననిల్ క్కీర్ త్తియుమ్మదే*

కణ్ణనెమ్మిగానెమ్మాక్ కాలశక్కిరత్తినుక్కే.

౫.

అ॥ కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడును, ఎమ్మిరాన్ - ఉపకారికుడును, ఎమ్మాక్ - చూస్వామియు, కాదల్ - *కాలమునుస్వదించెడి, కళగ్గర్ త్తానుమ్మ - ముచ్చినమునుభరించినవాడునైన శ్రియాపతికి, ఎనదుయిర్ - నాయ్మా, ఎణ్ణి - మాలగాను, కాదల్ - ప్రీతి, కనగమ్ - నువర్ణమయి మై, కోది - 'జో'మయమైన, ముడిముడలా - కిసీబుముమొదలుగాగల, ఎణ్ణిల్ - సంఖ్యలేని, వల్ - ఆకేసివిధంబులైన, కలన్దళుమ్ - ఆభరణములుగాను, అల్లదే - ఆప్రితియే, మూవులగుమ్ - మూడులోకములున్న, నణ్ణి - పొంది, ననిల్ - పొమ్ - పోత్రముజేయుచున్న, కీర్ త్తియుమ్ - కీర్తిగానున్నది.

తా॥ చక్రవర్తుడైన శ్రీకృష్ణుడు, నాయాత్మనుమాలగాను, నాప్రేమను భూషణావృత రూపములుగానున్నట్టికరించెనని.

౫.

కాలశక్కిరత్తిండు వెణ్ శబ్దమ్ కైయేన్నినాయ్*

ఇలముగ్గి యుమ్మిమ్మిన్ద నారాయణనేయెనెను*

ఓలమిట్టనానా త్తొ లొన్మమ్వారాయాగిలుమ్*

కోలమమ్మె శెన్ని స్కొక్ కమలమన్నుళురై కట్టలే.

౬.

అ॥ కాలమ్ - శత్రువులకు మృత్యువుగానున్న, శక్కిరత్తిండు - మదర్శనముతోగూడ, వెణ్ - ఎచ్చుమైన, శబ్దమ్ - శీపాశ్వాజన్యమును, కైయేన్నినాయ్ - శీపాస్తవమందుభరించినవాడవును, ఇలము - భూమి, ముగ్గి - న ప్రార్థముగా, ఉణ్ణు - మింగి, ఉమ్మిత్తొర్తబయి లుపటచినవాండవునైన, నారాయణనే - శ్రీమన్నారాయణుడా! ఎన్నెన్నుఅనిచెప్ప, ఓలమిట్ట - ధ్వనిజేసి, నాక్ - నేను, అత్తైత్తార్ - పలిచితి నేని, ఒత్తు - ఒకతరును, వారాయాగిలుమ్ - రాకపోతివైనను. ఉక్ - కియొక్క, మరై - ఆభరణాభరణిగల, కమలమన్న - పద్మముపంటి, కట్టలే - శ్రీపాదము, ఎక్ శెన్నిమ్మ - నాశిరస్సును, కోలమామ్ - అలజ్జాగ్గ మెయుండును.

తా॥ శబ్దచక్రాదిదివ్యాయుధధరుడా! లోకములను సృష్టినంహరికుడా! యనినేను పలుమాటుపిలిచినప్పుడు నీవు రాక పోయినను ఇప్పుడు నీ శ్రీపాదపద్మములను నాశిరస్సుమీఁద నుంచి నన్ను ధన్యునిగా జేసితివని

౬.

*భా॥ తయార్థమందు పైర్థవధువుడు వధ్యాన్నమునందు శ్రీకృష్ణుడు చక్రమును ప్రయోగించి సూర్యుని కప్పుగా నప్పుడైనమురాతివలె సంధికారమయమైనదిగాన చక్రముకాలమును స్వదించినదని.

కురై కమ్మలగల్ నీట్టి మమ్మొట్టగోలవామనా*

కురై కమ్మలకై కూప్పవార్ గల్ కూడనిన్వ మాయనే*

విరై కొల్ పూవుమనీరుమ్కో జ్జే త్తమాట్టేనేలుమ్*ఉరై

ఉరై కొల్ శోది త్తిరువురువ మెన్న దావిమేలదే.

2.

అ॥ కురై - కట్టించుచున్న, కమ్మలగల్ - శ్రీపాదములను, నీట్టి - పొడుపుగాజేసి మణి-
భూమిని, కొట్ట - కొలుచుకొనిన, కోలమ్ - నుండరుడైన, వామనా-ఓవామనుడా! కురై క-
మ్మల - భూపాలములతోకట్టించుచున్న నీశ్రీపాదముల నుద్దేశించి, కైకూపువార్ గల్ - నమ-
స్కరించువారు, కూడ - నీతోఁజేరునట్లు, నిన్వ - ఉన్న, మాయనే - అశ్చర్యభూతుడా! విరై
కొల్ - పరిమళముగల, పూవుమ్ - పుష్పమునున్న, నీరుమ్ - జలమునున్న, కొట్ట - సంపా-
దించుకొనివచ్చి, ఏత్తమాట్టేనేలుమ్ - స్తుతించనివాడైనను, ఉరై కొల్ - కట్టమునుగ్రహించు-
చున్న(వాచామగోచరమైన), శోది - తేజస్సుగల, తిరువురువమ్ - దివ్యవిగ్రహము, ఎన్నదావి-
మేలదే - నాయాత్మమీదనున్నది.

తా॥ నీవు వామనావతారంబై త్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నీశ్రీపాదముల సాక్షయించిన
వారిని నీతోఁజేర్చుకొనిన ఓక్రియఃపతీ! పుష్పములతో నిన్ను నేనర్పించఁబోవాయి నను నీయతి
నుండరందైన దివ్యవిగ్రహము నాయాత్మను ననలంబించియున్నదని.

2.

ఎన్న దావిమేలై యా యేగ్ కొల్లై లగముమ్*

తున్ని ముల్ ముమాగిన్వ శోదిభానముార్ త్రియాయ్*

ఉన్న దెన్న దావియు మెన్న దున్న దావియుమ్*

ఇన్న వణ్ణమేనినా యెన్నరై క్కవల్లై నే

౩.

అ॥ ఎన్నదు - నాయొక్క, అవి - అత్యయొక్క, మేలైయాయ్ - మిసరించుచువా-
డవును, ఏర్ కొల్ - ఔజ్వల్యముగల, ఏట్టులగముమ్ - సప్తలోకములనున్న, తున్ని-వ్యాపించి,
ముల్ ముమాగిన్వ - నమస్తములంతగాత్మవైయున్న వాడవును, శోది - స్వయంప్రకాశమైన,
భానమ్-జ్ఞానమును, ముర్ త్రియాయ్-స్వరూపముగాగలవాడవునైన ఓక్రియఃపతీ, ఎన్నదావి-
సాప్రాణము, ఉన్నదుమ్ - నీయధీనముగాను, ఉన్నదావి - నీప్రాణము, ఎన్నదు - నాయధీనము
గాను, ఇన్నవణ్ణమేనిన్దాయ్ - ఈప్రకారముగానున్నావు, ఎన్వ - అని, ఉరైక్కవల్లైనే. చెప్ప
కక్షుడనా? (కాను).

తా॥ నమస్తలోకములయందును వ్యాపించియున్న స్వయంప్రకాశస్వరూపుడవైన ఓక్రియః
పతీ! నన్నుపదిలి నీవుజీవించలేవు, నిన్నుపదిలి నేనుజీవించలేను. ఇట్టిసీస్వభావమును నే నెంత
మాత్రమును జెప్పుటకు సమర్థుడనుగానని.

౩.

ఉరై క్కవల్లైన్లై నున్నులప్పిల్ శీర్ త్తివెళ్ళత్తి*

కరై క్కణెన్వ శెల్వన్మార్ కాదన్వయలేతినా*

పురై ప్పిలాదపరమ్మరనే పొయ్యిలాదపరమ్మడలే*

ఇరై త్తునల్ల మేన్మక్కళే త్త యానుమేత్తినే*

౯.

అ॥ ఉరైక్కవల్లై నల్లై* - నీగుణమును జెప్పటమగుటకుడనుగాను; ఉక్క-నీయొక్క, ఉల ప్పిల్-అంతము లేని, కీర్-త్తివెళ్ళ త్తిక్క-క్రీరియనెడి సముద్రముయొక్క, కరైక్కణ్-గట్టును, నాక్-నేను, ఎన్ఱుశెల్వొక్ - ఎప్పుడు చేరెదను; కాదల్-ఆశయనెడి, మైయరేటిసేన్-భ్రమనుబొందితిని, పురైప్ప - దోషము, ఇలాద - లేని, పరమ్మరనే - పరాత్పరుడా! పొయ్యిలాద - అసత్యము లేని, పరమ్మడలే - పరజ్ఞోతిస్వయాపుడా! నల్ల - విలక్షణమైన, మేల్మక్కళ - నిత్య నూగులు, ఇరైత్తు - ధ్వనిజేసి, ఏత్త-స్తుతించునటల, యానుమ్-నేనును, ఏత్తినే* - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! నీగుణము శాంతమాత్రముగూడ నేను వర్ణించజాలను. ఇట్లుండగా నీగుణములను నేనెటల సంపూర్ణముగా జెప్పెదను. అయినను నీయందలిప్రీతిచే నేను భమించిపోయి నిత్యనూగులు స్తుతించుటల నిన్ను స్తుతించుచున్నానని.

౯.

యానుమేత్తి మేల్మలగుమ్మల్ మేత్తి* పిన్నెయమ్

తానుమేత్తిలుమ్ తన్నెయే తవేత్తివెళ్ళయ్దుమ్*

తేనుమ్బాళుమ్ కన్నలు మముదుమాగి త్తిత్తిప్ప*

యానుమెమ్మిరానై యేయే త్తినే* యానుయ్యానే.

౧౦.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఏల్మలగుమ్మల్ మేమ్-సప్తలోకములన్నియు, ఏత్తి - స్తుతించి, పిన్నెయమ్ - మఱియు, తానుమ్ - సర్వజ్ఞుడైన తానును, ఏత్తియమ్ - స్తుతించియు, తన్నె - తనను, ఏత్త ఏత్త - స్తుతించ స్తుతించ, ఎజు - ఎప్పుడు, ఎయ్దుమ్ - ముగియును. తేనుమ్ - తేనెనలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, కన్నలుమ్ - కన్నలవలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడై, తిత్తిప్ప - మధురమైయుండగా, యానుమ్ - నేనును, ఉయ్యొక్ - ఉజ్జీవించుటకై, ఎమ్మిరానైయే-మాస్వామినే, యాక్-నేను, ఏత్తినే* - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓశ్రీయశతీ! నేనును సమస్తలోకములును సర్వజ్ఞుడవైన నీవును ఎల్లరుచేరి నీగుణమును స్తుతించినను దానికన్తముగనుపడదు. ఇట్లున్నను నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యతనుజూచియుండలేక నాయుజ్జీవనార్థమై నేను నిన్ను స్తుతించితిని.

౧౦.

‡ ఉయ్యపాయమ్మల్ శీన్తై తేటి క్కణ్ణనొణ్మల్ గళమేల్*

శేయ్యతామరై ప్పమ్మన తేన్నెరుగుగూర్ చ్చుడగోప*

పొంబ్యల్ పాడలాయరత్తు భీన్తై యుమ్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ*

వై యమ్మన్నివీల్ బీరుద్దు విణ్ణమాళ్వర్ మణ్ణాడే.

౧౧.

అ॥ ఉయ్యపాయమ్ - ఉజ్జీవనోపాయము, మల్ శీన్ - వేటొకటి, ఇన్తై - లేనిదానిని, తేటి-నిశ్చయించి, కణ్ణ-క్రిశ్ణమణియొక్క, ఒణ్ కమ్మల్ గళ మేల్-నుండరంబులైన క్రిపాదముల

విషయమై, తెయ్యనుందరమైన, తామరై పద్మములుగల, పద్మనమ్జలప్రదేశముల చేచుట్టబడిన, తెకదక్షిణమందున్న, నల్లస్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి నాథులైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, పొయ్యిల్ - అసత్యములేనివియు, పాడల్ - గానరూపముగానున్న, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇవై యుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వలార్ గల్ - ఆభ్యసించువారు, వైయమ్ - భూమియందలి, మన్ని - మరయుండి, వీల్ బీరున్దు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లుండి, మణ్ణాడే - భూలోకముతోగూడ, విణ్ణుమ్ - పరమపదమును, అళ్వార్ - పరిపాలించుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణనియొక్క శ్రీపాదములుతప్ప మఱియొక వుపాయములేదని నిశ్చయించిన నమ్మాళ్వార్లు యథార్థముగా సాదించిన యీ పదిపాశురము ననుసంధించువారు ఉభయవిభూతిని బరిపాలించుదురని.

౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళి శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళి శరణమ్

౪-వ తిరువాయ్మొళి.

— ౧౦౭౫ —

అవతారిక — సర్వేశ్వరుడింతకాల మాళ్వార్లతోగూడ నుండి రసములననుభవించి కొం చెమవలల వేంచేయగానంతమాత్రముగూడ నతనికి రహమును నమ్మాళ్వార్లు సహింపక తనకంటికి గుబ డినవస్తువులలో భగవత్సంబంధమునుజూచి యాశపడువిధము నన్యప్రదేశముగ సాదించుచున్నాడు.

‡ మజ్జెయిరున్దుతుమ్మావి వామనస్మణ్ణిదువెన్నుమ్*

విజ్జెత్తోమ్మదవన్మేవు వై గున్దు మెన్దుకై కాట్టుమ్*

కజ్జెయ్మణ్ణిర్ మల్ గనిన్దు కడల్వణ్ణెనెన్నుమ్ న్నే*

పెజ్జై పెరుమయల్ శెయ్దార్ క్కెయ్ గేక పెయ్ వళై యారే.

౧

అ॥ మజ్జై - భూమిని, ఇరున్దు - ఉండి (పలుమాలు), తుమ్మావి - చెతకి (స్పృశించి), ఇదు - ఇది, వామనక్ - వామనునియొక్క, మణ్ - భూమి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, విజ్జై - ఆకసమును, తోమ్మదు - నమ్మగ్గరించి, అవక్ - ఆశ్రియఃపతి, మేవు - నిత్యవాసముజేయుచున్న, వైగున్దుమ్ - పరమపదము, ఎన్దు - అని, కైకాట్టుమ్ - చేయ్చూపును, కజ్జెయ్మణ్ - సేత్రము లలో, నీర్ మల్ గ - నీళ్లుకారునట్లు, నిన్దు - ఉండి, కడల్వణ్ణె - సముద్రమావంటి మేనుగలవాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, అన్నే - అమా! ఎన్నెజ్జై - నాపిల్లను, పెరుమయల్ - పెద్దపిచ్చితనము గలదై, శెయ్దార్ క్కు - చేసినశ్రియఃపతికి, పెయ్ - అలబ్ధురించుకొనిన, వళై యారే - కంకణములగల ఓస్త్రీలారా! ఎక్ శెయ్ గేక - ఏమిసేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! నాకొమార్తై భూమినిస్పృశించి ఇది వామనుడుగొలిచిన భూమిగదా యనిచెప్పును, అకాశమునుజూచి నమ్మగ్గరించి పరమపదమని పేర జెప్పక క్షితక దానిని తనవే

శ్లోకాపును. వానితిరుమేనును దలంచిబాష్పపూర్ణముఖియై సముద్రమువంటికాన్నిగలవాడా యనిపించును. ఇట్లునాపిల్లను భ్రమించజేసిన శ్రీయఃపతికి నేనేమి నేనెదనని. ౧.

పెయ్ వల్లై కైక్కళై కూప్పి ప్పిరాళ్ కిడక్కుమ్ కడలెన్నుమ్*

శెయ్యదోర్ ఖాయిల్ శైక్కాట్టి చ్చిరీదరన్మూర్ త్తియీదెన్నుమ్*

నై యుజ్జుణ్ణిర్మల్ గనిన్దు నారణనెన్నుమన్నే*

తెయ్ వపురువిల్ శిఱుమాళ్ శెయ్ గిన్దు దొన్దు తియేనే.

౨.

అ॥ పెయ్ - అలజ్జరించుకొబడిన, వల్లై - కంకణములుగల, కైక్కళై - చేతులను, కూప్పి - మొగిద్చి, పిరాళ్ - ఉపకారముడు, కిడక్కుమ్ - పవ్వరించిన, కడల్ ఎన్నుమ్ - సముద్రముఅనిచెప్పును, శెయ్యదు - ఎట్టనై, ఓర్ - అన్యతీయుడైన, ఖాయిల్ శై - నూర్పుని, కాట్టి - మాపించి, ఈదు - ఇది, శిరీదుర్ - శ్రీధరునియొక్క, మూర్ త్తి - విగహము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నై యుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, కిణ్ణిర్ మల్ గ - సేత్రజలముకాయనట్లు, నిన్దు - ఉండి నారణన్ ఎన్నుమ్ - నారాయణుడనిచెప్పును. అమ్మ! ఎళ్ - నాయొక్క, శెయ్యపురువిల్ - దేవతవలె సుందరవిగహముగలదియు, శిఱుమాళ్ - చిన్న లేడివంటి సేత్రములుగలదియునైనయీపె, శెయ్ గిన్దు - చేయువ్యాపారము, ఒన్దు - ఒకటియు, అతియేళ్ - ఎఱుంగను.

తా॥ అమ్మా! నాకొమార్తె, ఈసముద్రమునుజూచియిచ్చట శ్రీయఃపతి పవ్వరించుచున్నాడుగదాయని నమస్కరించును. నూర్పునిజూచియితండు నారాయణమూర్తిగదాయని చెప్పును. మఱియు నాశ్రీయఃపతి మనకనకలవ్విబంధువుగదాయని దలంచి శిథిలాస్తకరణురాలైదుఃఖించును. ఈవింబున నీనుద్దరాజ్ఞి చేసెడి వ్యాపారము పలానదని నేనెఱుంగలేనని. ౨

అతియుమ్ శెన్దియై త్త్రువి యచ్చుదనెన్నుమ్ పెయ్ నేవాళ్*

ఎతియుమ్ తణ్ణాల్ శైత్త్రువి యెన్నుడై క్కొన్దునెన్నుమ్*

వెతికొళ్ తుమ్మాయ్ మలర్ నాఱుమ్ వినై యుడై యాట్టియేన్మల్*

శెటివల్లై మున్దైచ్చిఱుమాళ్ శెమ్ గిన్దు దెళ్ కణ్ణుక్కొన్దు.

౩.

అ॥ అతియుమ్ - (ఎల్లరచేసేడియని) తెలిసికొనడగిన, శెమ్ త్తియై - ఎట్టని యగ్నిని, త్త్రువి - కాగలించుకొని, అచ్చుదనెన్నుమ్ - అచ్యుతుడనిచెప్పును. పెయ్ నేవాళ్ - శరీరము కాలిపోకుండనుండును, ఎతియుమ్ - విసిరికొట్టుచున్న, తణ్ - చల్లని, కాల్ శై - గాలిని, త్త్రువి - కాగలించుకొని, ఎన్నుడై - నాయొక్క, క్కొన్దు - గొవిందుడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెతికొళ్ - పరిమళముగల, తుమ్మాయ్ మలర్ - తులసియొక్కపుష్పము, నాఱుమ్ - (ఈపెశరీరమంగు) పరిమళించును, వినై యుడై యాట్టియేళ్ - పాపముగలసేను, పెన్ ద్రి కనినదియు, శెటి-నిలిడమైన, వల్లై - జ్ఞానములను, మున్దై - చెయ్యియొక్క అగ్రభాగమునందుగలదియు, శిఱుమాళ్ - చిన్న లేడివంటి చూపుకలదియునైనయీపె, శెయ్ గిన్దు - చేసెడివ్యాపారములు, ఎళ్ కణ్ణుక్కొన్దు - నాసేత్రమునకు, ఒన్దు ఒకటిగానున్నదా (అసక్త్యయములని).

తా|| అమృతుడనిచెప్పి నిప్పును కాగలింతుకొనినను ఈమెకేమియు బాధగలుగదు. మాగోవిందుడని చెప్పి యతివేగముగా గొట్టుచున్న వాయువును కాగలింతుకొనుచున్నది. ఈమె యొక్క శరీరమందు తులసీవాసన గొట్టుచున్నది. ఈమెనేనెడి వ్యాపారయ యిట్టి యనేకములని.

ఒనియతిజ్ఞభై కాట్టి యొళిమణివణ్ణనేయెన్నుమ్*

నిన్ద కున్ద త్తినై నోక్కి నెడుమాలేవావెన్దకూవుమ్*

నన్దు పెయ్యుమ్మై కాణిల్ నారణ్ వన్దా నెన్దాలుమ్*

ఎని నమైయల్ గళ్ శెయ్దా రెన్నుడై కోమళత్తైయే.

౪.

అ|| ఒనియ - పూర్ణుడైన - తిజ్ఞులై - చన్ద్రుని, కాట్టి - చూపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణనే - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును నిన్ద - ఎదురుగ నున్న, కున్ద త్తినై - సర్వతమును, నోక్కి - చూచి, నెడుమాలే - గొప్ప స్నేహముగలవాడా! వా - రమ్మ, ఎన్దు కూవుమ్ - అనిపిలుచును, నన్దు - చక్కగా, పెయ్యుమ్ - వర్షించుచున్న, మత్తై - మేఘమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, నారణ్ - శివున్నారాయణుడు, వన్దా నెన్దు - వచ్చినని, అలుమ్ - సృత్యముజేయును. ఎన్దు ఇన - అని చెప్పిన యివిధంబేగాక, ఎన్నుడై కోమళత్తై - నామృదువైనపిల్లకు, మైయల్ గళ్ - భ్రమములను, శెయ్దా - పుట్టించిరి.

తా|| పూర్ణ చంద్రునిజూచి, పీడు సుందరవిగ్రహుడైన శ్రియఃపతియని చెప్పును. చెట్టుతో నిండియున్న సర్వతమున జూచి, ఈపెయింతకాలము పిలిచినను రాకపోతిమేయని సిగ్గుచేయునుకు జేసికొని శ్రియఃపతివచ్చి యొకపక్కన దాగుకొనియున్నాడని దలంచి, ఓసర్వేశ్వరుడా! నీవు సిగ్గుబడవలదు, నాయెదుటరమ్మ అని పిలుచుచున్నది. మేఘములనుజూచి పగోపకారశీలుడైన శ్రియఃపతి వచ్చెనేయని సృత్యముజేయును. ఆశ్రియఃపతి నాపిల్లకిట్లు పిచ్చి యెత్తు నట్లుచేసెనని.

కోమళవాగ్ శతైప్పల్ గి కోన్దన్దన్దై త్తనవెన్నుమ్*

పోమిళనాగ త్తికపిన్దో యవళ కిడక్కై యిదెన్నుమ్*

అమళవొన్దుమణియే నరునినై యాట్టియేన్దైయ్*

కోమళవల్లియెమాయోన్ మాల్ శెయ్దు శెయ్గిన్ద కూత్తై.

౫.

అ|| కోమళమ్ - సుందరమై, వాగ్ - బలిసియున్న, కన్దై - చూడను, పుల్ గి - కాగలింతుకొని, కోవిన్దా మేయ్ త్తన - దీనిని శ్రికృష్ణుడు మేపినాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పోమ్-పోవుచున్న, ఇళమ్ - యావనముగల, నాగ త్తిక - పాముయొక్క, పిళ - చెనుక, పోయ్ - పోయి, అవళ - ఆశ్రియఃపతికి, ఈగు - అది, కిడక్కై - పడక, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. అరు - క్రూరమైన, వినై యాట్టియేన్ - పాపముగలనేను, పెన్దై య్ - కనిన, కోమళ వల్లియే - సుందరమైన తీగవంటియీపెను, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతి, మాల్ శెయ్దు - భ్రమించుకేసి, శెయ్గిన్ద - చేయుచున్న, కూత్తి - ఆటలు, అమళవు - ఇంతయును నని, ఒన్దుమ్ - ఒకటియు, అణియేన్ - ఎఱుంగును

తా॥ సుందరమైన దూడను కాగలించుకొని, దీనిని కృష్ణుడు మేలినాడుగనుక బలిసియు న్నదనియు, మంచినర్పమున చెనుకపడి ఇది శ్రీయఃపతికి పడకయనియు చెప్పును శ్రీకృష్ణుడు నాపిల్లనిట్లు భ్రమింపజేసెను. ఇది నాపాపమా? ఈమెకీపిల్లననులవిగాక యున్నదేయని ౫

కూ త్తర్ కుడ మెడుత్తాడిల్ కోవిన్దనామెనావోడుమ్*

వాయ్ త్తక్కుల్లోశై కేట్టిల్ మాయవ న్నెయ్ మెయాక్కుమ్*

ఆయ్ చ్చియర్ వెణ్ణెయ్ గళ్ కాణి లవనుణ్ణ వెణ్ణెయ్ యాదెన్నుమ్*

వేయ్ చ్చిముల్లె శువై త్తార్ క్కెళ్ పెణ్ణాడియేటియసి ప్పే

౬.

అ॥ కూత్తర్ - సృత్యముజేయువారు, కుడమెడుత్తు - కుండలకత్తి (కత్తిమీదనుంచు కొని), ఆడిల్ - సృత్యముజేసినయెడల, కోవిన్దనామ్ - శ్రీకృష్ణుడు గావచ్చును, ఎనా - అని దలంచి, ఓడుమ్ - పలుగెడును, వాయ్ త్త - సుఖకరమైన, శై - వేణునాడును. కేట్టిల్ - విననరాదు, మాయవక్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (రచ్చినాడు), ఎన్దు - అని, మెయాక్కుమ్ - మోహించును, ఆయ్ చ్చియర్ - గొల్లయొక్క, వెణ్ణెయ్ గళ్ - వెన్నెలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, అవక్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన. వెణ్ణెయ్ - వెన్న, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వేయ్ చ్చి - పూజనయొక్క, ముల్లై - స్తన్యమును, శువై త్తార్ క్కు - ఆరగించినవారిషయమై, కొడి - తీగెవలెనున్న, ఎక్ చ్చెల్ - నాకొమార్తె, ఏటియ - పొందిన, పిత్తు - పిచ్చితనము (ఉన్నవిధమిట్టిది).

తా॥ ఎవరైనను కుంభసృత్యము జేసినయెడల వాడు శ్రీకృష్ణుడే కావచ్చునని దలంచి యచ్చటికిఁబలుగెడును వేణునాడును విననరాదుల శ్రీకృష్ణుడువచ్చెనని మోహించును గొల్లలు వెన్నతీసికొనివచ్చినయెడల యిది శ్రీకృష్ణుడారగించిన వెన్నగదాయని చెప్పును. ఈవిధమున నాశ్రీకృష్ణునివిషయమైనాపిల్లకు పిచ్చియైతైనని ౬.

ఏటియపి త్తినో డెల్లావులగు క్కణ్ణావడై పెన్నుమ్*

నీలుశెవ్వేయిడక్కాణిల్ నెడుమాలడియారెన్నోడుమ్*

నాలుతుఘ్నాయ్ ములర్ కాణిల్ నారణన్కణ్ణియ్ యాదెన్నుమ్*

తేటియుమ్ తేతాదుమాయోక్ తిట త్తినళ్ళేయ్ త్తిరువే.

౭.

అ॥ ఏటియ - ఎక్కియన్న, పిత్తినోకు - పిచ్చితనమున్నప్పటికిన్ని, ఎల్లావులగు - సమస్తలోకము, క్కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పడై ప్పు - సుప్తి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నీలు - భస్మమైనను, శెవ్వే - చక్కగా (ఘోర్ధవపుణ్ణియగా), ఇడక్కాణిల్ - ధరించుకొనినవారిని చూచినయెడల, నెడుమాలడియార్ - (వారు) శ్రీయఃపతికదాసులు, ఎన్దు - అనితలంచి, ఓడుమ్ - పలుగెడును, నాలు - పరిమళించుచున్న, తుఘ్నాయ్ ములర్ - తిరుతుఘ్నాయొక్కపుష్పమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, కణ్ణి - మాలిక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తేటియుమ్ - తేలిగవున్నప్పుడును, తేతాదుమ్ - తేలిగలేనప్పుడును, ఇత్తిరు - లక్ష్మీపాటియోకె, మాయోక్ తిట త్తినళ్ - శ్రీకృష్ణునియందే మోహించియున్నది.

తా|| ఈపిచ్చితనములోగూడ, ఈజగత్తునుశీకృష్ణుడే సృజించినాడనిచెప్పను. ఎవరైనను భస్మమునై తినిదువుగాధరించినయెడల దానినిభస్మమనిగూడ నెంచక, ఈర్వముగాధరించుచున్న దానినేజూచి వీరుఊర్ధ్వపుష్కరిధారులైన శ్రీవైష్ణవులని దలంచివాఁని దిణ్ణమ్సమర్పించుటకు బలు గడును. తులసీమాలికనుజూచి యిది శ్రీకృష్ణుఁడు ధరించెడివనమాలయని జెప్పను. అంతయే గాక సర్వకాలములయందును వానినే ధ్యానించుచుండునని. ౭.

తిరువుడై మన్నరై క్కాణిల్ తిరుమూలై క్కణ్డేనేయెన్నుమ్*

ఉరువుడై వణ్ణజల్ కాణిలులగళన్దానెనుతుళ్ళుమ్*

కరువుడై తేవిల్ గళెల్లామ్ కడల్వణ్ణన్కోయిలేయెన్నుమ్*

వెరువిలుమ్వీట్టిలుమోవాల్ కణ్ణకళుల్ గల్ తిరుమ్ముమే. ౮.

అ|| తిరువుడై - శ్రీమంతులైన, మన్నరై - రాజులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, తిరు మూలై - శ్రీయశతని, కణ్డేనేయెన్నుమ్ - నేకించితినిచెప్పను, ఉరువుడై - మంచిరూపములు గల, వణ్ణజల్ - పదార్థములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఉలగళన్దానెన్దు - లోకములను గొలచినప్రివిక్రముఁడని, తుళ్ళుమ్ - సృత్యమాజేయును, కరువుడై - ప్రతిమగల, తేవిల్ గళెల్లామ్ - దేవాలయమంతను, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటి మేనుగల శ్రీయశతయొక్క, కోయిలేయెన్నుమ్ - కోవిలయనిచెప్పను. వెరువిలుమ్ - సిగ్గున్నపుడును, వీట్టిలుమ్ - మోహించియున్నప్పుడును ఓవాల్ - విడువనిదై, కణ్ణన్ - శీకృష్ణునియొక్క, కళుల్ గల్ - తిరువడికళ్ళను, తిరుమ్ముమ్ - ఆశపడును.

తా|| శ్రీమన్తులైనరాజులనుజూచి వీరుశ్రీయశత స్యరూపులనియు, అది మైనవస్తువును జూచి ఇదిప్రివిక్రమస్వరూపమనియు, ఏదేవాలయమైనను గానిని జూచి యిది శ్రీయశతయొక్క కోవిలయనియుజెప్పను. ఇంతయేగాక సర్వకాలములయందుగూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాద ములనే యాశ్రయించియుండునని. ౯.

విరుమ్మిప్పగవరై క్కాణిల్ వియలిఁఁముణ్ణానేయెన్నుమ్*

కరుమ్మెరుమేగజల్ కాణిల్ కణ్ణనెన్తేఱప్పటక్కుమ్*

పెరుమ్ములవానిరై కాణిల్ పిరానుళన్తెప్పిళ్ళెల్లుమ్*

అరుమ్మెఱల్ పెణ్ణనై మాయో నలన్ద్రీయయర్ ప్రిక్కిన్తానే. ౧౦.

అ|| పగవరై - పూజ్యులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, విరుమ్మి - ఆశపడి, వియల్ - వికాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, ఉణ్ణానేయెన్నుమ్ - ఆరగించినవాఁడా! యని చెప్పను, కరుమ్ - నల్లనైన, పెరుమేగజల్ - గొప్పపేఁఁకుమలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, కణ్ణనెన్దు - శ్రీకృష్ణుఁ డని, ఏఱప్పటక్కుమ్ - ఎగిరిపలుగెడును, పెరుమ్ - గొప్పనైన, పులమ్ - నుద్గరంబులైన, అనిరై కాణిల్ - ఆవులయొక్కగుంపులనుజూచినయెడల, పిరాన్ - ఈ కారకుఁడైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఉళన్దు - ఉన్నాడని, పిన్ శెల్లుమ్ - వెనుకనెళ్ళను. పెణ్ణ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభమైన, పెణ్ణనై - (నా) పిల్లను, మాయో - ఆశ్చర్యచేయుటచేనైన శ్రీకృష్ణుఁడు, అలన్ద్రీ - జల్పించి, అయర్పిక్కిన్తాన్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నాడు.

తా॥ భాగవతులనుజూచి వీరు సర్వేశ్వరస్వరూపులనియు, నల్లనిమేఘమును జూచిఇది క్యామనుందరుడైన కృష్ణునివలెనున్నదనియు, గోసమాహములనుజూచి వీనివెనుక శ్రీకృష్ణుఁడు వచ్చునని దలంచి జల్పించియు మోహించుదుల నా బిడ్డను శ్రీకృష్ణుఁడు నేననని.

అయర్ కుమ్మశుమ్ ముమ్మమ్మ శ్రీనోమ్మ మగలనేనీకోక్కుక్కొళ్ళుమ్*
వియర్ కుమ్మమమ్మైక్కణ తుళుమ్మ వెవ్వుయిర్ కొళ్ళుమ్ మెయ్ శోరుమ్*
పెయర్ త్తుమ్కణ్ణావెట్టవేళుమ్ పెరుమానేవావెన్దుకూపుమ్*
మయల్ పెరుక్కాదలెక్కేదై క్కెన్ శెయ్ శేన్వల్విన యేనే.

౧౦.

అ॥ అయర్ కుమ్మ - మోహించును, కుమ్మ - నాలుగుసుక్కలను, పర్ శ్రీప్రతిలో, నోక్కుమ్ - చూచును. అగలవే - దూరమంగున్నట్లునైచించి, సీళ్ నోక్కుక్కొళ్ళుమ్ - దూర దృష్టితోజూచును, వియర్ కుమ్ - చుట్టు సీళ్ళనుబ్రవహించుటకును, మమ్మ - వర్షమువలె, కణ - సేత్రజలము, తుళుమ్మ - కారునట్లు, వెవ్వుయిర్ కొళ్ళుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును, మెయ్ శోరుమ్ - వాడిపోవును, పెయర్ త్తుమ్. తిరిగియు, కణ్ణావెట్టవేళుమ్ - కృష్ణుఁడా! యనిచెప్పును, పెరుమానే - ఓస్వామీ! నా - రమ్మ, ఎట్టుకూపుమ్ - అసపిలుచును, మయల్ - మాహమునుగలుగ జేసెడి, పెరుమ్కాదిల్ - గొప్పయాశగల, ఎక్కేదైక్క - నాబిడ్డకు, వల్ విన్నయేక్క - పాపము గలనను, ఎక్కేయ్ గేక్క - ఏమిచేసెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరునియందు : పేమనుంచినాడెచ్చటనున్నాడోయని యంతటవోకి వానిని జూడక దుఃఖించుచు నిట్టూర్పుచుచును. అంతటలో నిరాశజేయక మఱియును వానిపేరుబెట్టి పిలుచును. ఇట్టియతిప్రేమతో మోహించుదున్న యీ మెమనే నేమి చేసెదనని.

౧౦

శ్రీ వల్వినై తీర్ కుమ్కణ్ణనై వణ్ణరుగూర్ చ్చుడగోవ్కా*

శోల్వినై యాల్ శొన్న పాడ లాయిరత్తుళ్ళినై పత్తుమ్*

నల్వినై యెనుకి త్తూర్ గల్ నలనుడై వై గున్దమ్నణ్ణి*

తొల్వినై తీర్ వెల్లారుమ్ తొల్ దెమ్మవీర్ శ్రీరుప్పార్.

౧౧.

అ॥ వల్ - (కూగమైన, విన - పాపమును, (స్వవీరహయఃఖమును) తీర్ కుమ్ - పోగొట్టెడి, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామి యైన, శిడగోవ్కా - సమ్మాన్యము, శోల్వినైయాల్ - సాచిక క్రియచే, శొన్న - సాగించిన, పాడల్ - గానముతోగూడిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములతో, ఇన్ద్రపత్తుమ్ - ఈవదిపాశురములను, నల్వినైయెన్దు - వంచి స్పృశ్యమని, కత్తూర్ గల్ - అభ్యసించువారు, నలనుడై - ఆనందముగల, వై గున్దమ్ - శ్రీనైకత్వమును, నణి - పొంది, తొల్ - అనాదియైన, వినై - పాపము, తీర్ - పోయి, ఎలారుమ్ - ఎలరును, తొల్ దెమ్మ - ఆశ్రయించి, ఎమ్మ - ఆశ్రయించుట, వీర్ శ్రీరుప్పార్ - తమమహిమ సకాశించునట్లుంచురు.

తా॥ సకలపాపములను శ్రీకృష్ణునివిషయమై సమ్మాన్యమునైనాంచిన యాపదిపాశురముల సత్కారముతోననుభవించువారు పాపహితులై మోక్షమునొంది రుచ్చటనున్న నిత్యసూరులు స్తుతించునట్లు గొప్పమహిమగలవారై యుండురని,

౧౧.

అట్లు వీర్ తిరునడిగ శ్రీ శరణమ్.

జీయర్ తిరునడిగ శ్రీ శరణమ్.

౫ - ౪, తిరువాయ్ మొళి.

— ❧ —

అ: తాళిక:— ఈవిధంబున నాత్మార్థ సర్వేశ్వరునియొక్క విరహదుఃఖము ననుభవించు చుండగా నాదుఃఖములన్ని శమనమగునట్లు సర్వేశ్వరుడు సమస్తపరివారములతోపచ్చి సేవసా యింప, అప్పుడాసర్వేశ్వరుని సేవించి ప్రితులై, నాతోసమానులైన ధన్యులెవ్వరులేరని ప్రసాదించు చున్నారు.

❧❧ వీధ్ బీరున్దేములగుమ్మరిగోక్కోల్ శెల్లవీలిశీర్ *
అదీల్ మిక్కాళుమమ్మానై వెమ్మిప్పిళ్ళన్దాన్దై *
పోదీ బీయేనేకై గళార తొమ్మిదుశొల్ మాలై గళి *
వీధ్ మనోదీ శ్శేట్టినియెన్న కుటై యెమ్మ మెయుమే.

౧.

అ॥ వీధ్ బీరున్ద - తనపభుత్వముదోచునటుల వేంచేసియుండి, ఏమ్మలగుమ్మన పల్లక ములయందును, తని - అద్వితీయంబైన, కోల్ - అధికారము, శెల్ల - నడుచునట్లు, వీలి - నాశ ములేని, శీర్ - గుణంబులుగలవాడును, అదీల్ మిక్క - మిక్కిలితమగలవాడై, అళుమ్ - పరిపాలించువాడును, వెమ్ - కురమైన, మా - కేశయినెడిగుఱ్ఱమును, పిళ్ళన్దాన్దై - చీల్చి నవాడునైన, ఎమ్మానై - నాస్వామి, పోదీ బీయేనే - ఎల్లప్పుడునుమృదాళాశాసనముజేయుచు, కైగళి - చేతులు, ఆరి - నిండినట్లు, తొమ్మిదు - అంబిదేసి, కోల్ - శిబ్దరూపంబులైన, మాలైగళి - మాటకలను, వీధ్ మ - సమర్పించుటకు (తగిన), నోదీ శ్శేట్టు - భాగ్యముజేసికొ నిననాను, ఇని - ఇంకిమీద, ఎమ్మ మెయుమ్ - అన్నిజన్మములలోను, ఎన్నకుటై - ఏకొఱతగలను.

తా॥ ఉధయవిభూతులను తనయాజ్ఞచే బరిపాలించుచున్న సర్వేశ్వరునికి మంగళాశా సనముజేసి సమస్కరించి స్తోత్రముజేయుదగిన భాగ్యముగల నాకిక సేజన్మమందు నొకొఱత యురాసేరదని.

౧.

మెయకణ్ణాళి మలర్కేలుర్ వాళుమ్ మార్బినక *
శెయ్యకోల ప్పడబణ్ణాళి విణ్ణోర్ పెరుమ్మాన్దై *
మొయ్యళొల్లాలిశై మాలై గళేత్రి యుళ్ళప్పెదీర్ *
వెయ్యనోయగళి ముమ్మదుమ్ వియళాళాలత్తువీయవే

౨.

అ॥ మెయ - నల్లనైన, కణ్ణాళి - సేత్రములుగలదియు, మలర్ పేల్ - శామ పువ్వు మీద, ఉటైవాళి - నిత్యవాసముజేయునదియైన శ్రీమహాత్మి, ఉటై - నిత్య సముజ్జయ చున్న, మార్బినక - పక్షిసలముగలవాడును, శెయ్య - ఎట్లనై, కోలమ్ - సుందరిమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణాళి - సేత్రముగలవాడును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమ్మాత్తన్నై - స్వామి యునైనసర్వేశ్వరుని, మొయ్య - డట్టమైన, శొల్లాలి - శబ్దములతోజేర్పబడిన, ఇళై - గానము తోగూడిన, మాలైగళి - మాటకలచే, వియల్ - విస్తారమైన - ఖాలత్తుభూమియందు, నోయ గళి ముమ్మదుమ్ - కేశములన్నియు, వీయ - నశించునటుల, ఏత్రి - స్తుతించి, ఉళ్ళ-అనుసంధిం చుటకు, పెదీ శ్శేన్ - భాగ్యవంతుడనైతిని.

తా॥ శ్రీమహాలక్ష్మిని తనవత్సలమందుగలవాడై ఆశ్రితవాత్సల్యముచేత నెట్టునైన సేత్రములుగలవాడైన శ్రీయఃపతిని బొందికయైనశబ్దసందర్భముగల తిరువాయ్మొళితోస్తుతించి ఇహలోకమందే నాకన్నిదుఃఖములుపోవునట్లు ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నా కేకొఱతయ్యలేదని ౨.

వీవిలిప్పమ్మిగ వెల్లై నిగభ్రన్ద సమ్మచ్చుడన్*

వీవిల్ శీరన్మలర్ క్కణ్ణార్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్దన్దై*

వీవిల్ కాలమ్మిళై మాలై గళేత్తి మేవప్పెల్ శ్రేణ్*

వీవిలిప్పమ్మిగ వెల్లై నిగభ్రన్ద సన్మేవియే.

౩

అ॥ వీవిల్ - నాశములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందముయొక్క, మిగవల్లై - చగమాపధియందు నిగభ్రన్ద - ఉన్న, నమ్ - మనయొక్క, అచ్చుడన్ - ఆచ్యతుండును, వీవిల్ - అన్దములేని, శీరన్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, మలర్ క్కణ్ణార్ - పద్మసేతుండును, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమాన్దన్దై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, వీవిల్ - ఎడతెగని, కాలమ్ - కాలమంతయు, ఇళై - గానముతోగూడిన, మాలై గళే - శబ్దసందర్భములచే, ఏత్తి - స్తుతించి, మేవప్పెల్ శ్రేణ్ - అనుభవించెడిభాగ్యమునుజేసితిని, మేవి - అనుభవించి, వీవిల్ - అంతఃములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందముయొక్క, మిగవల్లై - చగమాపధియందు, నిగభ్రన్దన్ - ఉన్నవాడనైతిని.

తా॥ నిరవధికాంతకల్యాణగుణంబులుగల సర్వేశ్వరుని సర్వకాలములయందును స్తుతించి నిరంతరాయానందమునుభవించుచున్న నా కేకొఱతయ్యలేదని.

౩.

మేవినిన్దుత్తొమ్మ వార్ వీనై పోగమేవుమ్మిరాన్*

తూవియమ్మభృడై యా నడలాభియమ్మాన్దన్దై*

నావియలాలిళై మాలై గళేత్తి నణ్ణప్పెల్ శ్రేణ్*

ఆవియెన్నావియై యానటియేణ్ శెయ్దవాల్ శ్రైయే.

౪

అ॥ మేవినిన్దు - అనన్యప్రయోజనమైయుండి, తొమ్మివార్ - ఆశ్రయించువారియొక్క, వీనైపోగ - దుఃఖములనశించునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుండును, తూవి - తొక్కలుగల, అమ్ - మందరిమైన, పుల్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయన్ - వాహనముగా గలవాడును, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అమ్మి - సుదశకనముగలవాడునైన, అమ్మాన్ తన్దై - సర్వేశ్వరుని, నావియలల్ - వాగ్ద్యోహరములచేగలిగిన, ఇళై - గానముతోజేరిన, మాలై గళే - శబ్దసందర్భములచే, ఏత్తి - స్తుతించి, నణ్ణప్పెల్ శ్రేణ్ - అనుభవించదగినభాగ్యముగలవాడనైతిని, ఆవి - ప్రాణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నావియై - నాయాత్మను, శెయ్దవాల్ శ్రై - చేసివప్రకారమును, యాన్ - నేను, అటియేణ్ - తెలికొనలేను.

తా॥ తనయాశ్రతుల సకలదుఃఖములను బోగొట్టునాడును గరుడవాహనండునైన చక్రధరుని నేను తిరువాయ్మొళిచే స్తోత్రముజేసి బ్రహ్మానందభరితుండనై యీయానందమునుగూడఁ దెలికొనఁజాలనివాడనైతిని.

౪

అల్లనల్లవగై కాట్టుమమ్మానై *అమరర్ దమ్
 ఏల్లనై యెల్లాప్పొరుళుమ్ విరిత్తానై యెమ్మాన్తనై *
 మాల్లనై పునై నేత్తి నాళుమ్మగిల్వయ్దిశే *
 కాల్లనై మున్నమ్ కడుగి వినై నోయగళ కరియవే.

౫

అ॥ అల్లన - సహించునట్లు, నల్ల - కలయింబులైన, వగై - ప్రకారములను, కాట్టుమ్ - చూపించువాడును, అమరర్ తమ్ - నిత్యసూరులకు, ఏల్లనై - నిర్వాహకుండును, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - కర్మజ్ఞానాదిసకలార్థములను, విరిత్తానై - విశేషముగానుపదేశించినవాడును, ఎమ్మాన్తనై - నాకుప్రకారకుండునైన, అమ్మానై - స్వామిని, వినై - పాపములను, నోయగళ - భాగ్యులను, కాల్లనై మున్నమ్ - గాలికః కైముందుగా, కడుగి - శీఘ్రముగా, కరియ - కాలానట్లు, మాల్లనై - శబ్దసందర్భములను, పునైన్ద - నిర్మించి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున, మగిల్వయ్ది - సంతోషమును, ఎయ్దిశే - పొందితిని.

తా॥ అర్జునునికి కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తులనెడి సకలౌపాయములనుపదేశించిన సర్వేశ్వరుని స్తుతించి నాశనకలదుఃఖములను బోగొట్టుకొని పరమానందమును బొందితిని.

౫

కరియ మేనిమిత్తై వెళియనీఱుళితేయిదుమ్ *
 పెరియకోల త్తడజ్జణన్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్తనై *
 ఉరియ శొల్లాల్వై మాల్లనై గళేత్తి యళ్ళప్పెల్లనై *
 అరియదుణ్ణోవెన క్కిన్దుత్తోమ్మినియెచ్చుమ్.

౬.

అ॥ కరియ - నల్లనైన సేత్రములయొక్క, మేనిమిత్తై - సౌందర్యముమీద, వెళియనీఱు - తెల్ల చూర్ణము (కర్పూరచూర్ణము), శితేజే - చిన్నదిగా, ఇదుమ్ - ఉంచబడినదియు, పెరియ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగలదియు, తడవ - వికాలమైనదియునైన, కణ్ణ - సేత్రముగల వాడును, విణ్ణోర్ పెరుమాన్తనై - నిత్యసూరులకు స్వామియునైన శ్రీయశతినీ, ఉరియ - తగుమైన, శొల్లాల్, - శబ్దములచేతర్పబడిన, ఇళై - గానముతోగూడిన, మాల్లనై - మాలికలచే, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళప్పెల్లనై - ధ్యానింపదగిన పుణ్యముగలవాడనైన, ఎనక్క - నాకు, ఇన్దుత్తోమ్మ - ఇదిమొదలగు, ఇని - ఇతమీద, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును, అరియదు - సర్వభము, ఉణ్ణో - కలదా?

తా॥ సేత్రమందున్న నలుపువర్ణముమీద మజ్జశార్థమైసరించిన తెల్లని కర్పూరచూర్ణము చే నతిసుందరంబై శోభిల్లుచున్న సేత్రముగల సర్వేశ్వరుని ప్రోతముజేసి ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నాకు నిఁకమీద నెదియు ససాధ్యములేదని.

౬

ఎన్దుమ్మెన్దాగి యెల్లావులమ్మిక్కార్ గళుమ్ *తప్తన
 కిప్పినినానై యెల్లావులగుముడై యాన్తనై *
 కున్దుమ్మెన్దాల్ మక్కా త్తపిరానై చొన్నాల్లై గళే *
 నన్దుక్కాట్టుమ్ విదియెయ్దిస మెన్న కుత్తై నమక్కే.

౭.

అ॥ ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, ఒన్ఱాగి - ఒకవిధముచేతనున్ను. తనతనక్క - తనకు, ఒన్ఱా
రుమ్ - సమానులును, మిక్కార్గళు - మించినవారును, ఇన్ఱి - లేక, నిన్ఱానై - ఉన్నవా
డును, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ప్పడైయాకొత్తన్నై - కలవాడును, కున్ఱ మొన్ఱాల్ -
ఒకపర్వతముచే, మన్ఱై - వానసు, కాత్తపిరానై - అడ్డగించిన ఉపకారమందునై నశ్రియాపతికి,
శోల్ మాల్లై గళ్ - శబ్దసందర్భములను, నన్ఱు - చక్కగా, కూట్టుమ్ - సమర్పింపదగిన, విది-భాగ్య
మున, ఎయ్దిసమ్ - పొందితిమి సమక్కు - మనకు, ఎన్నకుత్తై - ఏమికోఱుతయున్నది.

తా॥ తనతోసాటి వారును తనకు మించినవారును లేక నశ్రితీయందై గోపర్దనమునైత్తి
వర్ణమునడ్డగించి గోపలను రక్షించిన శ్రియాపతిని తిరువాయ్మొళులచే స్తోత్రముజేయదగిన భా
గ్యముగల నాకింక నేకోఱుతయులేదని.

2

సమక్కుమ్ పూవిన్ఱిత్తై నన్ఱైక్కు మిన్ఱునై *జాలత్తార్

తమక్కుమ్ వాన త్తవర్క్కు మ్మెరుమానై *తల్లామరై

శుమక్కుమ్ పాదప్పెరుమానై వొన్ఱాల్లై గళ్ *శొల్లుమా

అన్ఱైక్క-వల్లై త్తీనిమావర్ నిగరగల్వానన్ఱై.

౩.

అ॥ సమక్కుమ్ - మనకును, పూవిన్ఱిత్తై - పద్మమందునివసించుచున్న, నన్ఱైక్కుమ్ -
శ్రీమహాలక్ష్మికిని, ఇన్ఱునై - అనందకగుడును, జాలత్తార్ తమక్కుమ్ - లోకమందలిప్రాణుల
కును, వాన త్తవర్క్కుమ్ - నిత్యసూర్యులకును, పెరుమానై - స్వామియైనన, తల్ - చల్లని,
తామరై - పీఠపద్మము, శుమక్కుమ్ - ధరించుచున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదముగల, పెరుమానై -
సర్వేశ్వరుని విషయమై, శోల్ మాల్లై గళ్ - శబ్దసందర్భములు, శొల్లుమా - చెప్పువిధమును,
అమ్మైక్కవల్లై - ఏట్లుఱచదగిననాకు, ఇని - ఇంకమీఁద, అగల్ - విశాలమైన, వానన్ఱు -
పరమపదముందు, నిగర్ - ఒత్తైనవారు, అర్ - ఎవరు.

తా॥ అత్యంతసీనుడనైన నాయందును అత్యత్యుష్టురైన శ్రీమహాలక్ష్మియందును
సమానముగా శ్రీతిజేయుచున్న సకలలోకేశ్వరుడైన శ్రియాపతిని మ్రతించునట్లు నమరికతోనున్న
నాకు పరమపదమునందునుగూడ సాటి యెవరులేగని

౪

వానత్తుమ్ వానత్తుళ్ళుమ్మరుమ్ మణ్ణళ్ళుమ్మణ్ణిన్ఱిన్ఱి

త్తానత్తుమ్ *ఎన్ఱిన్ఱి యుమ్ తవిరాదునిన్ఱానన్ఱై *

కూనత్తుట్టడక్కయవన్ఱై క్కుడమాడియెవాన

కోన్ఱై *కవిశొల్లవల్లై త్తీనిమాలున్ఱై.

౫.

అ॥ వానత్తుమ్ - స్వర్గమందును, వానత్తుల్ - స్వర్గమన కవతలనున్న, ఉమ్మరుమ్-ఉర్ధ్వ
లోకములయందును, మణ్ణళ్ళుమ్ - భూమియందును, మణ్ణిన్ఱిన్ఱి - భూమికిందనున్న, తాన
త్తుమ్ - స్థానములయందును, ఎన్ఱిన్ఱైయుమ్ - అప్పదిక్కులయందును, తవిరాదు - ఒకటియు
తప్పుక, నిన్ఱాకొత్తన్నై - వ్యాపించియున్న వాడును, కూ - పంగినట్టిదియు, (నమ్రతగలదియు)

నల్ - నుందరంబునైన, శక్తిమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, తడమ్-విశాలమైన, కైయవనై-శ్రీహస్త
మందుగలవాఁడును, కుడమాడియై - కుంభస్థత్యముజేసినవాఁడును, వానమ్ - పగమపదవానులకు,
కోనై - స్వామియైననసర్వేశ్వరునికి, కవిశ్లోలపల్లెఱ్ఱు-కవిత్వముజెప్పదగినవాను, ఇని - ఇఁక
మీద, మాటు - ఎదురు, ఉణ్ణే - ఉన్నదా?

తా॥ భూమ్యస్తరితాదిసకలలోకములనుండలి సకలపదార్థములయందును వ్యాపించియు
న్నవాడై, నుందరంబైన శ్రీపాఞ్చజన్యగుండైన సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేయందగినవాను సమాను
లెవ్వరు లేరని.

ఉణ్ణముమిట్టన్దుబ్బుడన్దుమిడన్దుమ్ కిడన్దునిన్దుమ్*

కొణ్ణకోలత్తొడువీన్ బీరున్దుమ్ మణజ్ఞాడియుమ్*

కణ్ణవాన్ బ్రూల్ తనదే యులగెననిన్దున్దున్దు*

వణ్ణమిట్టన్దుమాన్దున్దున్దు నడియాన్ క్కిన్దుమాన్దున్దు.

౧౦.

అ॥ ఉణ్ణమ్ - ఆరగించియు, ఉమిట్టన్దుమ్ - బయలుపఱచియు, కడన్దుమ్ - కొలిచియు,
ఇడన్దుమ్ - విడతీసియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్యభించియు, నిన్దుమ్ - (రావణునిజంపి)
నిలిచియు, కొణ్ణకోలత్తొడు - పట్టాభిషేకముజేసికొనిన యలజ్ఞాఠముతో, వీన్ బీరున్దుమ్ -
పంచేసియుండియు, మణమ్కూడియుమ్ - (ఇట్లుభూమిప్పిరాట్టితో) సంశ్లేషించియు, (ఉన్న
దానిని), కణ్ణవాన్ బ్రూల్ - చూచినప్రకారముచే, ఉలగు - లోకము, తనదేవన - తనదేయని
(తోచునట్లు), నిన్దుత్తన్దు - ఉన్నసర్వేశ్వరుని విషయమై, వణ్ - యథార్థమును దలిపెడి,
తమిట్ట - ద్రావిడరూపమైన ప్రబంధమును, నూన్దు - చేయుటకు, నోన్దున్దు - పుణ్యముగల
వాడనైతిని. (ఈప్రబంధము), అడియాన్ క్కు - భాగవతులకు, ఇన్దుమరి - ఆనందమునువర్షించు
చున్నది.

తా॥ సకలలోకముల నన్నివిధములుగారక్షించుచున్న క్రియఃపరివిషయమైన యీతిరు
వాయ్ మొళిని జేసి శ్రీవైష్ణవులకు పరమానందమును గలుగజేసితిని.

౧౦

ఃః మారిమా తాదత్తణ్ణమ్మలై వేణ్ణత్తణ్ణలై *

వారిమా తాదత్తెమ్మూమ్మొళిల్ శూత్త కురుగూర్ నగర్ *

కారిమాఱకశడగోపక శొల్లాయిరత్తిప్పత్తాల్ *

వేరిమాతాదపూమేలిరుప్పాల్ విన్దు తీర్ కుమ్మే.

౧౧.

అ॥ మారి - వర్షము, మాతాద - ఎడతెగనిదై, తణ్ - చల్లనిదై, అమ్ - నుందరంబైన,
వేణ్ణత్తణ్ణలై - వేణ్ణటాదికి, అణ్ణలై - స్వామియైన క్రియఃపరివిషయమై, వారి - జలము,
మాతాద - ఎడతెగని, పై - నుందరమైన, పూ - పుష్పముగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూత్త -
చుట్టబడిన, కురుగూర్ నగర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, కారి - కారికికొమరులై, మాఱక-మాఱ
బనివంశశామములగులవారైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాదిరిచిన, తయిరత్తు-

వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పతాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వేరిమాతాద - పరిమళముమాటిపో
నుండుండెడి, పూమేల్ - పుష్పమందు, ఇరుప్పాల్ - వాసముజేయులక్ష్మీదేవి, వినై తీర్క్కమ్ -
పాపములనుదీర్చును,

తా|| ఎల్లప్పుడును వర్షించుచు చల్లనైయున్న వెళ్ళుటాద్రియిందు వేంచేసియున్న శ్రియః
పతివిషయమై, పుష్పతోటలచే నిండియున్న పురుకాపురాధీశులైన సమ్రాట్వార్లుప్రసాదించిన
యాపదిపాశురములననుసంధించువారియొక్క సమస్తపాపములను శ్రీమహాలక్ష్మీదేవిగొట్టునని. ౧౧.

అ త్తవార్ తిరు వడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

౬ - వ తిరువాయ్ మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక :— ఈవిధంబుల సర్వేశ్వరుడాత్మావర్తకు సేవసాదించిన పిదప యస్తథానమా
యేను. అప్పుడాత్మావర్లు సర్వేశ్వరుని సేవింపక దుఃఖితులై మూర్ఖానస్థులై యుండగా నప్పుడు
ప్రక్క నున్నవారుజూచి, వీరికిబాధ దేవతా వ్రతములయొక్కదుష్టదృష్టిచేగలిగినదనించులంచి యాయా
దేవతలు ప్రసన్నములగునట్లు ఆయాత్మద్రవ్యతలకు పూజచేయుచున్నప్పుడు, మఱియొకరుఆపూజ
లనునిషేధించి భగవన్నామస్మరణముజేసిన గొడల నీవ్యాధికానియగునని వారలకుపదేశింప,
ఆహుటనువిని వారందఱు భగవన్నామస్మరణజేసిరి, ఆతిరునామముల నాత్మావర్లువిని మార్చును
వదలి స్వస్థచిత్తులయిరియని వక్కాజించుచున్నారు.

✠ తీర్ప్పారై యామిని యెజ్జనమ్నాడుదుమ్నై మిమిర్*
✠

ఓర్ప్పాలివొణ్ణద లున్ మననోయిదు తేఱినోమ్*

పోర్ప్పాగుతా శెయ్ దనైవరై వెల్వొత్తమాయప్పొర్*

తేర్ప్పాగనార్ క్కివల్ శిన్నై తుత్తాయ్ తిన్నై క్కిన్న దే.

౧.

అ|| అన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఇని - ఇదేమిద, తీర్ప్పారై - (ఈవ్యాధిని)పోగొ
ట్టువారిని, యామ్ - మనము, ఏజ్జనమ్ - ఎచ్చటపోయి, నాడుదుమ్ - వెతుకుచుము? ఇ - ఈ,
ఓల్ - నుండరమైన, నుదల్ - ముఖముగలయీపె, ఉన్ మ - పొందిన, నల్ - నిలక్షణమైన,
ఇదు - ఈ, నోయ్ - వ్యాధిని, ఓర్ప్పార్ - నిరూపణచే (విచారించి), తేఱినోమ్ - తెలిసికొ
ంటిమి, పోర్ - యుద్ధమునకు, పాగు - కావలసిన సంవిధానమును, తాన్ శెయ్దు - తానేచేసి,
అన్దు - ఆప్పుడు, వివరై - చచ్చిపొయ్యుటను, వెల్వొత్త - జయింపజేసినవాడును, మాయమ్ -
ఆశ్చర్యమైన, పోర్ - భారతయుద్ధమందు, తేర్ - అర్జునునియొక్కరథమందు, పాగనార్క్కు -
సారథిగానున్నవాడునైన శ్రీకృష్ణునిబొందుటకై, ఇవల్ - ఈవెయొక్క, శిన్నై - మనస్సు,
తుత్తాయ్ - ప్రమించి, తిన్నైక్కుదు - మోహించుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్కవ్యాధినిట్టిదని విచారించితెలిసికొంటిమి, అదేమనగా భారతయొద్దమందు పశ్చిపాండవులు జయించునటుల వారలకు సకలవిధోపాయములను నేర్పించి తానేమరుజునునికి సారధ్యముజేసి జయమునుగలుగజేసిన శ్రీకృష్ణుని పైయాశపడి యిట్లుమూర్ఛ పోయినది. ఇదిపోవుటకు మీ వ్యాపారము ఉపాయముకాదని

తిలై క్కిన్ట దేయినల్ నో యిదుమిక్క పెరున్దెయ్ వమ్*

ఇలై ప్పిచ్చి సీరణజ్గాడు మిళన్దెయ్ వమన్ దు*

తిలై ప్పిచ్చి యే శబ్బశక్కర మెన్దె వల్ కేట్రు*నీర్

ఇలై క్కిన్ ధీరాగిల్ నన్దె యిల్ పెరుమిదు కాణ్డినే.

౨

ఇవల్ - ఈపెయొక్క, నోయ్ - వ్యాధిని, తిలై క్కిన్ట - మిరుభ్రమించుచున్నారు, ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క పెరుమ్ తెయ్యమ్ - మిక్కిలిగాప్పడవుడైన శ్రీకృష్ణునిచేపచ్చినది ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇలై ప్పిచ్చి - ఒకసభ్యునియెట్టి, నీర్ - మీరు, అణజ్గాడుమ్ - దెయ్యా లాడుచున్న, ఇళమ్ తెయ్యమ్ - తుద్రదేవతి చేపచ్చినదికాదు. తిలై ప్పిచ్చి యే (వారివారిమాటల నువని) ధ్రిమించక, శబ్బశక్కర మెన్దె - శబ్దముచక్రిముఅని, ఇనల్ కేట్రు - ఈమెనినునట్లు, నీర్ మీరు, ఇలై క్కిన్ ధీరాగిల్ - చెప్పనమర్థులయితరని, నన్దె - చక్కగా, ఇల్ పెరుమ్ - జీవించును. ఇదు కాణ్డినే - దీనినిప్రత్యక్షము గాఁజూడుడు.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్కవ్యాధి యొకటియుండ గా మీరు మఱియొకటి గాధమిం చుచున్నారు. ఇదిశ్రీయఃపతిచేపచ్చిన వ్యాధిగాని తుద్రదేవతలచేపచ్చినదికాదు. మీరెవ్వరిమాట నువినక, శ్రీయఃపతియొక్క వ్యాధిమధములైన శబ్దచక్రములయొక్క తిరునామములనీ పెవిన నట్లు జపించినయెడల యీ మేకివ్యాధియిప్పుడే తొలఁగును, చూడుడని.

ఇదు కాణ్డిననై మీరిక్కట్టునిచ్చిశొత్కొన్లు*నీర్

ఎదువానుమ్ శెయ్ దిజ్గో కళ్ళుమిచ్చై చ్చియుమ్ తూవేన్ది* *

మదువార్ తుమ్మాయ్ ముడి మాయప్పిరా కళ్ళల్ వాన్ త్రినాల్*

అదువేయినళున్ దునోయ్ గు మరుమరున్దాగుమే.

3

అ॥ అన్నమిర్ - ఓయమృలారా! ఇదు - ఈనామాటను (చేసి), కాణ్డిన్ - చూడుండు, ఇక్కట్టునిచ్చి - ఈకొఱపట్ట్రీయొక్క, శొల్ కొన్లు - మాటనక్షీకరించి, నీర్ - మీరు, ఎదువా నుమ్ శెయ్ - ఏదైననుజేసి, అణ్ - అచ్చట, ఓర్ - హేయమైన, కళ్ళుమ్ - కళ్లును, ఇలై చ్చియుమ్ - మాంసమును, తూవేల్ మిల్ - ఉంచవలదు, మదు - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడి-కీటమందుగలవాడును, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడును, మిరాల్ - ఉపకారకుడునైనశ్రీయఃపతియొక్క, కళ్ళల్ - తిరువడికళ్ళను, వాన్ త్రినాల్ - మజ్జరాకాసనుజేసినయెడల, అదువే - అదియే, ఇవళున్ దు - ఈపెపొందిన, నోయ్ క్కు - వ్యాధికి, అరు - క్లాఘ్యమైన, మరున్దాగుమ్ - మందగును.

తా॥ ఓసఖియలారా! నామాటనువినుడు. ఈకొఱపత్త్రై చెప్పెడిమాటనువిని యీశ్రీవైష్ణవ గృహమును మాంసాదులచే జెడగొట్టవలదు. ఈమెదగ్గఱియఃపతిని మజ్జభాశనము జేసిన యెడల యీరోగము సమూలముగా నశించునని.

౩.

మరుద్దాగుమెన్ జోర్ మాయవలవె శోట్కొణ్ణు*సీర్
కరుజ్జోలుమ్మమల్లై చెప్పజ్జోలుమ్ కళనిధై తైన్బయన్*
ఒరుజ్జాగవేయులగే, మ్ నిట్టైయుమ్మిట్టై నిట్టై*
పెరునేవన్నేర్ శొల్ల గిట్కి లినత్తై పెలుదిరే.

౪.

అ॥ మరుద్దాగు మెన్లు - మందగునని, అజ్జు - అచ్చటనచ్చిన, ఓర్ - ఒక, మాయమ్ - సంచకియైన, అలవై - తనయిష్టమువచ్చునట్లు చెప్పుచున్న కొఱపత్త్రైయొక్క, శోల్ కొణ్ణు - మాటను విని, సీర్ - మీరు, కరుమ్ శోలుమ్ - నల్లనియన్నమును, మల్లై - వేలైన, కెమ్ శోలుమ్ - ఎఱ్ఱనియన్నమును, కళన్ - ఆత్మద్రవ్యతాస్థానమందు, ఇత్తైత్తు - ఉంచి, ఎన్ పయన్ - ఏమిప్రయోజనము, ఉలగేల్లుమ్ లోకమునెఱిగిని, ఒరుజ్జాగవే - ఒకప్పుడే, విట్టై - మింగి, ఉమ్మిట్టై నిట్టై - బయలుపఱచిన, పెరుమ్ తేవన్ పరదేవతయైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్ల గిట్కి - ల - చెప్పనమర్థలయితరేని, ఇవత్తై - ఈమెను, పెలుదిర్ - పొందుదురు.

తా ఓసఖియలారా! ఏవోయొక కొఱపత్త్రై తననోటికివచ్చిన యొకమాటచెప్పగాదానిని నమ్మనలనియు ఎఱ్ఱనియునైన చిత్రాన్నమునుబెట్టి తీర్చదేవతకుబూజచేయవలదు దానిచే మీయిష్టమును సిద్ధించదు. సకలజాన్మస్థి సంహారకాగ్రుడైన శ్రీయఃపతియొక్కతిరునామములను ఈపెను కలిపించిన యెడల నప్పుడే యీపెజేసించునని.

౪.

ఇవత్తై పెలుమ్మరి శివ్వణజ్గాడుదలన్*
ఈవత్తై త్తెడజ్జుమ్ కోనై చెప్పవ్వాయుమ్మయన్ నళన్*
కవళక్కడాక్కలిట్టపిరాన్ తిరునామత్తాల్*
తవళప్పొడిక్కొణ్ణు నీట్టైదుమిన్ తణియుమ్

౫

అ॥ ఇవత్తై - ఈమెను, పెలుమ్ పరిశు - పొందుటకు ఉపాయము, ఇవ్వణజ్గాడుదల్ - ఈ దెయ్యాలాడుట, అజ్జు - కాదు, అన్దో - అయ్యో! నవత్తై - నల్లఃలువపండియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణుమ్ - నేత్రమును, కోనై - దొండపండువలె, కెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయుమ్ - అధరమును, పయన్దనల్ - వాడిపోయినది, కవళన్ - కబళముగల, కడా - వదించిన, కళిణు - కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, పిరన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరునామములచే, తవళన్ - పరిశుద్ధమైన, పొడి - (శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాద) ధూళిని, కొణ్ణు - తీసికొనివచ్చి, సీర్ - మీరు, ఇట్టైదుమిన్ - ఉంచుడి, తణియుమ్ - నవ్యాధితీరును.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుదెయ్యాలాడుటచే యీపెయొక్క వ్యాధినివర్తింపదు అంతయేగాక ఈపెయొక్క దేహమంతకంటెచెడిపోవును. గనుక దానినివదలి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరునామములనుజపించి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపెయొక్క శరీరమందు జల్లిన యెడల తత్తణుమందే యీరోగము నశించునని.

౫

తణియుమ్మొగ్గుదిల్లై నీరణజ్గాడుదిరన్నై మిర్ *
 పిణియుమ్మొగ్గిన్న్దదిల్లై పెరుగుమిదువల్లాల్ *
 మణియిలణినిఅమాయన్ తమరడిసీలుకొణ్ణా *
 అణియముయలిన్ మల్ శ్రిల్లై కణ్ణీరివ్వణజ్గుక్కే.

౬

అ॥ అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! తణియుమ్పొమ్మొగ్గుదిల్లై - ఒకక్షణముగూడవిరామము లేక, నీర్ - మిరు, అణజ్గాడుదిర్ - దెయ్యలాడుచున్నాను, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - వ్యాధియు, పెరుగుమల్లాల్ - పెలుగుచున్నదేతప్ప, ఒమ్మిగ్గిన్న్దదిల్లై - నివర్తించలేదు, మణియిల్ - రత్నముకంటె, అణి - నుండరమైన, నిఱన్ - మేనుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియః పతియొక్క, తమర్ - భర్తలైన భాగవతులయొక్క, అడిసీలు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్ణా - తీసికొనివచ్చి, అణియ - ఆలజ, రించునటుల, ముయలిన్ - ఉద్యోగించినయెడల, ఇవ్వణజ్గుక్క - దేవతాస్త్రితోబోలినయీ పెను, మల్ శ్రిల్లై - దీనితోసమానమైన మఱియొకయుపాయము, ఇల్లై కణ్ణీర్ - లేదునుమండీ

తా॥ ఓసఖియలారా! మిరుఅల్లప్పుడును దెయ్యలాడుటచే నీ పెనురోగము పెలుగుచున్నదేగాని తగ్గలేదు. గనుక దానినివదిలించి శ్రీనైష్ఠవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీ పె శరీరమందు జల్లుడు. ఇంతకంటె మేలైన ఉపాయమేమియు లేదని.

౬.

అణజ్గుక్కరుచున్నెన్దై జ్జోరాడుమ్కళ్ళుమ్మరాయ్ *

శుణ్డైయెటిన్దు నున్నోళ్ళులై క్కప్పడుమన్నై మిర్ *

ఉణ్డల్ కెడ క్కమ్మదై యుదడాట్టమ్కణ్ణెన్దయ్ *

వణ్ణిర్ గళ్ళ మాయప్పిరాళ్ తమరేదమ్ వల్లారయే.

౭

అ॥ అణజ్గుక్క - దేవతాస్త్రితోబోలినయీ పెను, అరుచురున్దెన్దై - దుర్గభమైనమందని గలంచి, అణ్ణ - అచ్చట, ఓర్ - నిషీడ్డమైన, అడుమ్ - మేకను, కళ్ళుమ్ - కల్లును, (స్వీకరింపుమని), పరాయ్ - (దేవతాస్త్రమును) ప్రార్థించి, శుణ్డైయెటిన్దు - దెకులతోతాళముకొట్టుచునృత్యముజేసి, నన్ - మీయొక్క, తోళ్ - భుజములు, వల్లైక్క - అదురునటుల, పడుమ్ - నృత్యముజేయుచున్న, అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఉణ్డల్ - వేయించినధాన్యము, కెడ - పాడగునటుల, కమ్మదై - గాడిదయొక్క, ఉదడు - నోటియొక్క, ఆట్టమ్ - చలనమును, కణ్ణా - చూచి, ఎన్ పయ్ - ఏమిప్రయోజనము? మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భర్తలై, వేదమ్వల్లారై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులను, వణ్ణిర్ గళ్ళ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈ పెనురోగము నివర్తించుటకై దేవతాస్త్రములను కల్లుమొదలగు నిషీడ్డపదార్థములనిచ్చి పలుమాలు నమస్కరించి మీ చేగులు విలుగునటులతాళమువేసికొని నృత్యముజేయుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. ఎండవేసినపండ్లను తినునప్పుడు చలించుచున్న

గాడిదయొక్క నోటినిజూచుచున్నయెడల యెంతప్రయోజనమో? మీరునేగెడి వ్యాపారములకుఁ గూడ సంతమాత్రమే ప్రయోజనముగాన యానిరర్థకపనులనువదలి శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించిన యెడల యీరోగమిప్పుడే నశించునని.

2.

వేదమ్ వల్లార్ గల్లై కొణ్ణు విణ్ణోర్ పెరుమాళ్ తిరు
పాదమ్మణ్ణిచ్చు* ఇవల్ నో యిదుతీర్ త్తుక్కొళ్ళాదుపోయ్*
ఏదమ్మటై న్దల శెయ్దు కళ్యాడుకలాయ్ త్తాయ్*
కీదమ్మువిట్టు నీరణ్ణాడుదల్ కీర్ మెయే.

౩.

అ॥ వేదమ్ వల్లార్ గల్లై కొణ్ణు - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులద్వారా, విణ్ణోర్ పెరుమాళ్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుడైన శ్రియఃపతియొక్క, తిరుపాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణ్ణి - నమస్కరించి, ఇవల్ - ఈపెయొక్క, ఇదునోయ్ - ఈవ్యాధిని, తీర్ త్తుక్కొళ్ళాదు - పోగొట్టుకొనక, పోయ్ - (దేవతా స్తరములదగ్గర) వెళ్ళి, ఏదమ్ - నీచమాటలను, ప్పటైన్దు - చెప్పి, అల్ల శెయ్దు - నిషిద్ధకృత్యములనుజేసి, ఊడు - నడుమ, కల్ - కల్లును, కలాయ్ - కలిపి, తూయ్ - ఉంచి, కీదమ్ - పాటను, ముట్టువిట్టు - పాడి, నీర్ - మీరు, అణ్ణాడుదల్ - దెయ్యాలాడుట, కీర్మైయే - తప్పివగదా?

తా॥ శ్రీవైష్ణవులనుభజించి యీపెయొక్క రోగమును నివర్తింపక నిష్కర్షాచరణముల ననుష్ఠించి దేవతా స్తరమును భజించుట మీకు యుక్తముకాదని.

౪.

కీర్త్రయినాల్ ఇల్లోర్ కీర్త్త మగనిట్టమ్మువిక కీర్త్త*
నాత్తై పలశొల్లి నీరణ్ణాడుమ్ పోయ్ కాణ్ణిలేళ్*
ఏత్తై ప్పిఱప్పక్కమ్ శేమ మిన్నోయ్ కుమీ దేమరున్దు*
ఊత్త్రయిల్ కణ్ణిరాళ్ కళులవ్విత్త త్తుమినున్నిత్తే.

౫.

అ॥ కీర్త్రయినాల్ - నీచకృత్యముచే, కీర్త్త మగ - నీచజాతివాడు, ఇట్ట-కొట్టుచున్న, ముట్టువిక కీర్త్త - వాద్యముకింద, పల - అనేక విధంబులైన, నాత్తై - అసత్యవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, నీర్ - మీరు, అణ్ణాడుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, పోయ్ - నీచకృత్యములను, కాణ్ణిలేళ్ - చూడను, ఏత్తై ప్పిఱప్పక్కమ్ - సప్తజన్మములకును, శేమమ్ - శ్రేమకరమైయుండును. ఇన్నోయ్ కుమ్ - ఈవ్యాధికిని, మరున్దు - మందు, ఈదే - ఇదియే, ఊత్త్రయిల్ - స్వరూపానురూపముగా, కణ్ణిరాళ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళుల్ - తిరువడికళ్ళను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, నాత్తై త్తుమిక్ - మంగళాశాసనముజేయుండు.

తా॥ ఒకచండాలుడు తపెటకొట్టగా దానికణిగియుండి, దేవతా స్తరమందు లేనిగుణముల నారోపించి స్తుతించెడి మీనీచకృత్యము నాకుసహించదు. మనకెల్లవూడును రక్షకమై యీరోగ మునకుఁగూడ నివర్తకమైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము జేయుండు. అదియే మనకు స్వరూపానురూపమని.

౬

ఉన్నిత్తుమల్ మోరుతెయ్ వన్దొమ్మా శవన్దెయ్ ల్లాల్ *

సుమ్మిచ్చెళొల్లి సుమ్తోళ్ కులై కప్పడుమన్నెమిర్ *

మన్నప్పడుమన్నె వాణనై వణ్ణువరాపది

మన్ననై *పత్తుమినేత్తుదలుమ్ తొమ్మిదాడుమే.

౧౦.

అ॥ అవనైయ్ ల్లాల్ - ఆశ్రయించి, ఆడి - సృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణుముక్కు-
ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, తొమ్మిల్ - (ఈపె) ఆశ్రయించదు, సుమ్ - మీయొక్క, ఇచ్చె -
ఇప్తమును, శొల్లి - చెప్పి, సుమ్తోళ్ - మీభుజములు, కులైక్క - చలించునటుల, పడుమ్ -
సృత్యముజేయుచున్న, అన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! మన్నప్పడుమ్ - అధ్యయనముజేయబడు
చున్న, మత్త - వేదములచే, వాణనై - ప్రతిపాదింపబడినవాడును, వణ్ - సుందరమైన,
తువరాపది - ద్వారకకు, మన్ననై - స్వామియైన శ్రీకృష్ణుని, పత్తుమిక్ - స్తుతించుడు.
పత్తుదలుమ్ - స్తుతించినవెంటనే, తొమ్మిదు - సమస్కరించి, ఆడుమిక్ - సృత్యముజేయుండు.

తా॥ దేవతా స్తరమువద్ద మీకొరికను జెప్పకొని పూజించుచున్న ఓసఖియలారా! ఈపె
శ్రీకృష్ణునికప్పు మఱియొక దేవతనాశ్రయించదు, గనుక సకలవేదప్రతిపాద్యుడై ద్వారకాధీశుఁ
డైన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించి యాశ్రయింపుడని.

౧౦.

ః॥ తొమ్మిదాడిత్తుమణివణ్ణునుక్కాటెచ్చయ్దు నోయ్ తీర్ న్ద *

వమ్మవాదతొల్ పుగ్గల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్ శొల్

వమ్మవాదవాయరత్తు శ్శివై పత్తు వెటిగళుమ్ *

తొమ్మిదాడిప్పాడవల్లార్ తుక్కశీలమిలర్ గళే.

౧౧.

అ॥ తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఆడి - సృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణుముక్కు-
రత్తుముపంటికా న్తిగల శ్రయఃపతికి, అల్ శెయ్దు - కైబ్బర్యముజేసి, నోయ్ తీర్ న్ద - వ్యాధితి
రినవారును, వమ్మవాది - నాశములేనిదై, తొల్ - స్వాభావకమైన, పుగ్గల్ - కీర్తిగలవారును,
వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు,
శొల్ - సాదించినదియ, వమ్మవాది - లక్షణముందు తిక్కువలేనిదియైన, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్య
పాశురములలోఁజేరినదియ, వెటిగళ్ - దేవతా స్తరధీశమును నిక్షేపించుచున్నదియైన, ఇచ్చె
పత్తు - ఈపదిపాశురములను, తొమ్మిదు - (సర్వేశ్వరుని) ఆశ్రయించి. ఆడి - సృత్యముజేసి,
పాడవల్లార్ - గానముజేయగినవారు, తుక్కుముళు, దాఖములేని, శీర్ గళే - స్వభావముగల
వారగుదురు.

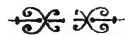
తా॥ మనోవాక్కాయములచే శ్రయఃపతిని యాశ్రయించిన గొప్పకీర్తిగల నమ్మాళ్వార్లు
ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సనుసంధించువారి కేదుఃఖమును సంభవించదని.

౧౧.

ఆ త్త్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭.వ తిరువాయ్మొళి.

అపవారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువామముల నామార్గములను మూర్ఖునువదలి స్వస్థ చిత్తులై శ్రీమహాపతిని ప్రత్యక్షముగా నెవింపవలయుననిదలంచి సాదించుచున్నారు.

శీలమిల్లాచ్చిటియనేలుమ్ శేయవినై యోపెరిదాల్*

జాలముజ్జాయ్ జానమూర్తి నారాయణావెనెను*

కాలన్దోలుమ్ యానిరున్దు కై తలై పూశలిట్టాల్*

కోలమేనికాణవారాయ్ కూవియుజ్జోళ్ళాయే.

౧.

అ॥ జాలమ్ - భూమిని, జాన్డాయ్ - మింగినవాడ! జానమూర్తి - జ్ఞానస్వరూపుడ! నారాయణా - సకలకర్మబంధువైనవాడ! ఎన్దై - అనిపలుమాలుచెప్పి, కాలన్దోలుమ్ - ఎల్ల వృక్షమును, యాల్ - నేను, ఇరున్దు - స్థిరపడియుండి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సునందు చేర్చి, పూశలిట్టాల్ - ముసుగొనించినను, కోలమ్ - మందగమైన, మేని - నీ-వ్యవిగ్రహమును, కాణ - నేను నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయువు కూవియుజ్జోళ్ళాయ్ - నన్నుపీరియకొన నులేవు, శీలమిల్లా - మంచినడతి లేని, శీటియనేలుమ్ - తుండ్రుడైనను, శేయ్ - చేసెడి, వినై - పాపములు, పెరిదు - పెద్దవి, ఓ - అయ్యో! ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుడా! ఓస్వాజ్ఞుడా! ఓఅపద్బాంధవా! అని నేనెంతకాలముపిలిచి నిన్ను నమస్కరించినను నాకు నేవసాదించకపోతివి. నన్నైనను నీచిగ్గర చేర్చుకొనకపోతివి. నేనంత మాత్రము భాగ్యములేని యధముడనైతిని.

౧.

కొళ్ళమాళావిన్న వెళ్ళమ్ కోదిలత్తడుమ్*

వళ్ళలేయోవై యజ్జొణ్ణ వామనావోవెనెను*

సళ్ళిరావుమ్ నన్నగలుమ్ నానిరున్దోలమిట్టాల్*

కళ్ళమాయావునై యెకకణ్ణాణవన్దీయామే.

౨.

అ॥ కొళ్ళ - (ఎంతకాలము) అనుభవించినను, మాళా - అంతములేనిదై, కోదిల - నిర్దుష్టమైన, ఇన్నవెళ్ళమ్ - అనన్తముద్రమును, ఎక - నాకు, తన్దిడుమ్ - ఇచ్చుచున్న, వళ్ళలేయో - ఉదారుడ! వైయమ్ - భూమిని, కొణ్ణ - తనయధీనముగాజేసికొనిన, ఓవామనా - ఓవామనుడ! ఎన్దై - అనిపలుమాలుచెప్పి, సళ్ళిరావుమ్ - అర్ధరాత్రియందును, నక పగలుమ్ - ప్రకాశించు చున్నదినములయందును, నాల్ - నేను, ఇరున్దు - ఉణ్ణి, ఓలమిట్టాల్ - అఱిచినను, కళ్ళమ్ - పంచకుడనై, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడనైన ఓస్వామి! ఉన్నై - నిన్ను, ఎక - నాయొక్క, కణ్ - సేతములచే, కాణ - నేవించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఈయాయ్ - ఇవ్వకుండనున్నావు.

తా॥ నాహృదయమందుండి నాకపరిమితానందమునుగలుగజేయుచు నాకంటి కగుపడకను న్నీఓపంచకుడా! రేయింబగళ్లు నేనునుచున్నను నాకొకక్షణముగూడ నేవసాదించకపోతివని.

ఈవిలాదతీవినై గ త్తనై శేయదనన్దోల్*

తావివై యమ్మొణ్ణవేందాయ్ తామోదరావేనను*

కూనికూవి నెళ్ళురుగి క్కణ్ పనిశోరనిన్ద్రాల్*

పావినీయెన్నొన్నశొల్లాయ్ పావియేకాణవన్దే.

3.

అ॥ ఈవిలాద - నాశములేని, తీవినైగల్ - చెడ్డపాపములను, ఎత్తనై - ఎన్ని, శేయదనన్దోల్ - చేసితిన్నో? తావి - కొలిచి, వైయమ్ - భూమిని, కొణ్ణ - అక్షీకరించిన, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! తామోదరా - దామోదరుడా! ఎన్దెన్ద్ర - అనిపామాలుచెప్పి, కూనికూవి - పిలిచిపిలిచి, నెళ్ళు - హృదయము, ఉరుగి - కరిగి, కణ్ పని - కంటినిళ్ళు, శోర - కారునట్లు, నిన్ద్రాల్ - ఉన్నను, పావియేక - పాపినైననేను, కాణవన్ద - నేవించునట్లువచ్చి, నీ - నీవు, పావి - పాపి, ఎన్ద్ర - అనియైనను, ఒన్ద్ర - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పకపోతివి

తా॥ లోకములనుకొలిచిన ఓత్రివిక్రముడా! యశోదాదేవిచే గట్టబడిన శ్రీకృష్ణుడా! యని నిన్ను పలుమాలుపిలుచుచు దుఃఖించుచున్నను “నీవుపాపిగతుక నిను నేవసాదించను” అనియైనను ఒకమాట చెప్పకపోతివి. అట్టిగొప్పపాపము నేనేమిచేసితిన్నాయని.

3.

కాణవన్దేశణ్మగప్పే తామరై క్కణ్ పిఱ్ఱ*

ఆణి శేమ్మొన్మేనియెన్దాయ్ నిన్ద్రుళాయెనెను*

నాణమిల్లాచ్చిఱుత్తగై యేన్ నానిజలల్ యువదేశ*

వేణివానోర్ కాణమాట్టాప్పీడుడై యప్పనై యే.

౪.

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! వానోర్ - నిత్యనూరులు, వేణి - ఆకపడి, కాణమాట్టా - నేవించుటకుదుర్లభుడవైన, పీడుడై - గొప్పమహిమగల, అప్పనై - స్వామియైననిన్ను, నాణమిల్లా - సిగ్గులేని, శిఱుత్తగైయేక - తుద్రదస్వభావముగల, నాక - నేను, ఎకకణ్ ముగప్పే - నాకంటికెదుట, కాణవన్ద - నేవించునట్లువచ్చి, తామరైక్కణ్ - పద్మనేత్రము, పిఱ్ఱ - వికసించి, ఆణి శేమ్మొన్మేనియెన్దాయ్ - మునిమంచివచ్చునిబంగారమువంటి తిరుమేనుగలవాడవై, నిన్ద్రుళాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్దెన్ద్ర - అనిచెప్పి, ఇళ్ళు - ఇచ్చట, అలల్ యువదేశ - అటుచుటయేమి ప్రయోజనము.

తా॥ నిత్యనూరులకుఁబూడ నేవించుటకు దుర్లభుడవైన ఓత్రియశతీ! అతిత్తుద్రుడవైన నేనుసిగ్గులేక, నాయెదుటవచ్చి నేవసాదింపుమా యనియటుచుటచే నేప్రయోజనములేదని.

౪.

అప్పనేయడలాళియానే యాళ్ కడలై క్కడై న్ద

తుప్పనేడకతోల్ గల్ నాళుమ్ కణ్డికకూడున్దొలెన్ద్ర*

ఎప్పొదుమ్కణ్ణనీర్ కొణ్ణావితువర్ న్దుతువర్ న్ద*

ఇప్పొణ్ణబేవన్దిదాయె న్దై యేన్నొక్కవన.

౫.

అ॥ అప్పునే-ఓస్వామి! అడల్-విరోధులను నశింపఁజేసెడిస్వభావముగల, అట్రియా-సే-
నుదర్శనముగలవాఁడా! ఆత్మ - గంభీరమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, తుప్పుసే-
బలిష్ఠుఁడా! ఉక్ - నీయుక్క, తోళ్గళ్నాన్దుమ్ - నాలుగుభుజములను, కణ్ణిడక్కాడున్దొల్-
ఎన్దు - నేవింపవచ్చునోయని, ఎప్పొమ్మిదుమ్ - ఎల్లప్పుడను, కణ్ణిన్దొల్ - బాష్పమును
బ్రహ్మింపజేయుచు, ఆవి - ప్రాణము, తువర్న్దు తువర్న్దు - మిక్కిలియెండిపోయి, ఏట్రైయే-
చపలుండనైయున్న సేను, ఇప్పొమ్మిడే - ఇప్పుడే, వన్దిదాయెన్దు - వచ్చినేసాదింపుమాయని అశే-
షించి, నోక్కువక్ - చూచుచున్నాను.

తా॥ శత్రువులను నశింపఁజేయుటకై నుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుగరించిన ఓక్రియఃపతీ!
సముద్రమథనముజేయుచున్న నీభుజములవల్లనే నేవింపనాశపడి మిక్కిలి దుఃఖించుచు నాచాప
ల్యముచే నీవేటువక్క వచ్చుచున్నావోయని నాలుగు ప్రక్కల చూచుచున్నానని.

నోక్కినోక్కియున్నైక్కాన్బాక్ యాననదానియుళ్ళే*
నాక్కునీళ్వక్ళానమిల్లై నాడోటుమెన్నుడైయ*
అక్కైయుళ్ళుమానియుళ్ళు మల్లపుణ్తినుళ్ళున్*
నీక్కమిన్దియెఱ్ఱుమ్నిన్దాయ్ నిన్నైయత్తిన్దే.

౬.

అ॥ నాడోటుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎన్నుడైయ - నాయుక్క, అక్కైయుళ్ళుమ్ - శరీర
మందును, ఆవియుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, అల్ల - అంతకంటెవేరైన, పుణ్తినుళ్ళుమ్ - ఇన్ద్రియ
ములయందును, నీక్కమిన్ది - ఎడతెగక, ఎఱ్ఱుమ్-అన్నివస్తువులలోను, నిన్దాయ్-ఉన్న ఓస్వామి!
నిన్నై - నిన్ను, అత్తిన్దేన్దు - చక్కగాదెలిసికొని, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాన్ - చూచు
టకై, నోక్కినోక్కి - నాలుగుప్రక్కలజూచి, యాన్ - సేను, జానమిల్లై-(నీవీకంటిగనుబడవని)
జ్ఞానములేక, ఎనదావియుళ్ళే - నాయాత్మలోనే, నాక్కునీళ్వక్ - ఆశబడుచున్నాను.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నాశరీరేన్ద్రియప్రాణాదులలో నంతట వ్యాపించియున్న నిన్ను
జ్ఞానశీత్రముచే చక్కగాననుభవించిన సేను నీవీకంటిగనుబడవని దెలిసికొనక ఈ శీత్రములతోనే
నేవింపవలయునని మిక్కిలి యశపడుచున్నానని.

౭.

అత్తిన్దేన్దుతేటిత్తేటి యాననదానియుళ్ళే*
నిన్దైన్దజ్ఞానమూర్ త్రియాయై నిన్మలమాగవైత్తు*
పిఱన్దుమ్శెన్దుమ్నిన్దిడరుమ్ పేదై మెత్తీన్దొట్టిన్దే*
నఱున్దుమ్మాయిన్దొట్టియమ్మా నానున్నైక్కణ్ణుకొన్దే.

౮.

అ॥ నఱు - పరిమళించుచున్న, తుమ్మాయిన్కణ్ణి - తిరుత్తుళాయిమాలికగల, అమ్మా -
ఓస్వామి! నాన్ - సేను, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుకొన్దై - మనస్సుచేసేవించి, అత్తిన్దేన్దు -
(నీవేప్రాప్యఁడవు ప్రాపకుడవు అని) తెలిసికొని, తేటిత్తేటి - స్వస్థచిత్తుడనై, యాన్ - సేను,
నిన్దైన్దు - పరిపూర్ణమైన, జ్ఞానమూర్ త్రియాయై-జ్ఞానస్వరూపుడనైననిన్ను, ఎనదావియుళ్ళే-
నాయాత్మయందు, నిన్మలమాగ - సందియంబులేక స్వచ్ఛముగా, నైత్తు - ఉరచి, పిఱన్దుమ్-అన్నిం

చియు, కేల్ యిమ్ - మరించియు, నిన్దు - ఉండి, ఇడరుమ్ - అల్లాడుచున్న, పేదై మై-అజ్ఞానమును, తీర్వొట్టివేన్ - పోగొట్టుకొంటిని.

తా॥ అతిభోగ్యుడవైన ఓక్రియవతి! నీవే నాకుప్రాప్యడవు (పాపకుడవు అని నిశ్చయించి జ్ఞానస్వరూపుడవైననిన్ను నామనస్సునందు స్థిరపఱచి నానంపారదుఃఖములను బోగొట్టుకొంటిని. 2.

కణ్డొక్కొక్కై గళార నిగతిరుప్పదబ్బల్ మేల్*

ఎణ్ణిశై యుముళ్ళపూక్కొణ్ణే త్రియుగన్దుగన్దు*

తొణ్ణివోబ్బల్ పాడియాడ చూచ్చు కడల్ ఇలత్తుళ్ళే*

వణ్ణుఘాయ్ కణ్ణివేన్దే వర్దిడలిల్లాయ్.

౩.

అ॥ వణ్ - నుండగంబైన, కుఘాయ్ కణ్ణి - తిరుక్కుఘాయ్ మాలగల, వేన్దే-ఓస్వామి, కణ్డొక్కొణ్డొ - నేవించి, ఎన్ - నాయొక్క, కైగల్ - చేతులచే, ఆరి - పూర్ణముగా, నిన్ - నీయొక్క, తిరుప్పదబ్బల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁది, ఎణ్ణిశై యుముళ్ళ - అష్టదిక్కులలోనున్న, పూ - పుష్పములను, కొణ్డొ - సంపాదించి (సమర్పించి), ఏత్తి - స్తుతించి, ఉగన్దుగన్దు-మిక్కిలి సంతోషించి, తొణ్ణివోబ్బల్ - నామలమైనమేము, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - సృష్టిముజేయు నటుల, కడల్ - సముద్రముచే, చూచ్చు - చుట్టబడిన, ఇలత్తుళ్ళే - భూలోకమండే, వర్దిడలిల్లాయ్ - వచ్చుచున్నావుకావు.

తా॥ తిరుక్కుఘాయ్ మాలిక చే నలంకరింపబడిన ఓస్వామి? నిన్ను ప్రత్యక్షముగా నేవించి మాచేతినిండ పుష్పములను దీసికొనివచ్చి నీశ్రీపాదములమీద సమర్పించిస్తాత్రముజేసి ప్రితిపరవగులై పాడియాడునటుల ఈలోకమండే భక్తులైన మామండఱ వేంచేయుమాయని ౩.

ఇడగిలేనొన్దట్టిల్లే నై మ్ములక వెల్లిగిల్లే*

కడవనాగిక్కాలన్దోఱుమ్ పూప్పటిత్తే త్రిగిల్లే*

మడవన్దొళ్ళమ్ కాదల్ కూర వల్విన్దే యేనయర్ ప్పాయ్*

తడవుగిన్దేనెఱుక్కొణ్ణి శక్కర త్తణ్ణలై యే.

౪.

అ॥ ఇడ కిలేన్ - (పేదవార్లకు) విచ్చమివ్వనివాడనైతిని, ఒన్దుఅట్ట కిలేన్ - (దాహము తోవచ్చినవారికి) నీళ్ళుకూడనివ్వనివాడనైతిని, ఐమ్ములక - పశ్చేన్దియములను, వెల్లి కిలేన్ - జయించనివాడనైతిని. కడవనాగి - కాస్త్రవశ్యుడనై, కాలన్దోఱుమ్ సర్వకాలములయందును, పూ - పుష్పములను, పటత్తు - తీసి, (సమర్పించి), ఏత్త కిలేన్ - స్తుతించనివాడనైతిని. మడమ్ - పట్టుదలగల, ఎన్దొళ్ళమ్ - నామనస్సునందు, కాదల్ - ఆక, కూర - అధికమవుచుండగా, పల్ విన్దేయ్ - క్రూరమైనపాపముగలనీను, అయర్ ప్పాయ్-భ్రమించినవాడనై, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, అణ్ణలై - స్వామిని, తడవుగిన్దేన్ - చెరుకుచున్నాను, ఎణ్ణు - ఎచ్చట, కాణ్ణి - నేవించెదను.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తు లెంతమాత్రముగూడ లేనివాడనై సర్వేశ్వరుని నేనింపవలయునని భూశించువాడనైన నాకోరిక నెరవేరువిధంబు తెలియలేదని. ౪.

శక్కర త్తణ్ణలేయెన్ఱు తాన్ద్రుక్కణ్ణీర్ తదుమ్మ*
 పక్కమ్నోక్కినిన్ఱు లర్నేణ్ పావియేన్ కాణ్ణివిలేన్*
 మిక్కణ్ణానమూర్ త్రియాయ వేదవిళక్కినై*ఎన్
 తక్కణ్ణానక్కణ్ణళాలే కణ్ణుత్తువువనే.

౧౦.

అ॥ మిక్క - అతిశయించిన, ఖానమూర్ - త్రియాయ - జ్ఞానస్వరూపుఁడును, వే మ - వేదమును, విళక్కినై - తనకు ప్రకాశకముగాఁగలవాఁడనైన సర్వేశ్వరుని, ఎన్ - నాయొక్క, తక్క - తగిననున్న, ఖానక్కణ్ణళాలే - జ్ఞానదృష్టిచే, కణ్ణు - అనుభవించి, త్తువువన్ - కాగలించుకొనినవాడనై, శక్కర త్తణ్ణలేయెన్ఱు - చక్రాయుధముగలస్వామి! యనిపిలిచి, తాన్ద్రుక్క - ననుస్కరించి, కణ్ణీర్ - భాష్మము, తదుమ్మ - కారునట్లు, పక్కమ్నోక్కినిన్ఱు - నాలుగుప్రక్కల చూచుచుండి, అలర్నేణ్ - భ్రమించితిని, పావియేన్ - పాపిష్టుఁడనైన నేను, కాణ్ణివిలేన్ - చూడనివాడనైతిని.

తా॥ వేదవేద్యుడైన సర్వేశ్వరుని ఛక్రిచే సాక్షాత్కరించిన నేను, ఈ సేత్రములచే నేనిం చులయుననిగోరి యెటుఁడ్రక్కవచ్చుచున్నాడోయని తిరిగితిరిగి చూచినను అంతమాత్రముభాగ్యములేని నాకంటిగలబడలేదని.

౧౦

శ్శ త్తువినిన్ఱు కాదల్ తన్నాల్ తామరైక్కణ్ణన్ఱై*
 కుళువుమాళత్తైగురుగూర్ మాఱన్ శడగోపన్ శోల్
 వ్వు వ్రలాదవొణ్ణమిన్ద్రగళాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
 త్తునన్పాడియాడవల్లార్ వైగున్ఱమేళువరే.

౧౧.

అ॥ త్తువినిన్ఱు - చేరియున్న, కాదల్ తన్నాల్ - (ప్రీతిచే, తామరైక్కణ్ణన్ఱై - పుద్గరీకాత్తునివిషయమై, క్కువున్ఱు - నిండియున్న, మాడమ్ - తిరుమాళిగులగల, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్సామియైన, మాఱన్ - సంసారమునుజముంచిన, శడగోపన్ - నమ్మాత్వార్థ, శోల్ - సాదించినదియు, వ్వులద - భగవద్గుణములయం దొకటియు విడువకుండ శ్రీపాదించునట్టిదియు, ఒల్ - అర్థమును సూభముగా తెలియచేయునట్టిదియు తమిష్ గళ - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, ఆయిన్ద్రగళ - వెయ్యిపాశురములలో, ఎప్పుత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, త్తునన్ - మనస్సులోఁగరించున్, పాడి - గానముజేసి, ఆడవల్లార్ - సృత్యము జేయదిగినవారు, వైగున్ఱమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, ఎఱువన్ - పొందుచురు.

తా॥ అతిసుందరంబైన తిరునగరికి నాథులైన నమ్మాత్వార్థ మిక్కిలి ప్రీతిచే శ్రీయశతి విషయమై సాదించిన యీపదిపాశురములను గానముజేయువారు భగవదనును జేరుదురని.

౧౧

అత్తువర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక — ఇంతయవస్థలోగూడ సర్వేశ్వరుడు రాకపోవుటచే వాడు తననుపేక్షించెనని జిలంచి, వాడుపేక్షించిన వస్తువులు మాకుపాదేయంబులుకావని తనవస్తువులలో నిరాశులై యగుచున్నారు.

†† ఏతాభుమితై యోనుమ్ తిళై ముగనుమ్తిరుమగళుమ్*

కూతాభుమ్తనియుడమ్మళ్ కులజులమావళురర్గళై*

నీతాగుమ్మడియాగ నిరుమిత్తుప్పడై తొట్ట*

మాతాళి కవరాద మణిమామైకుత్తై విలమే.

౧.

అ॥ ఏఱు - వృషభమును, అళుమ్ - వాహనముగాగలవాడును, ఇతైయోనుమ్ - ఈశ్వరాభిమానియైనై నరుద్రుడును, తిళైముగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మాయు, తిరుమగళుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయు, కూఱు - భాగముగాజేసికొని, అళుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తని - అద్వితీయమైన, ఉడమ్మళ్ - తిరుమేనుగలవాడును, అళురర్గళై - అనురలను, కులమ్కులమా-గుంపుగుంపుగా, నీతాగుమ్మడియాగ - భస్మమగునట్లు, నిరుమిత్తు - సజ్జల్పించి, పడైతొట్ట - ఆయుధమునుధరించినవాడును, మాతాళి-బలిష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు, కవరాద - ఆకించని, మణి - క్లాఘ్యమైన, మామై - కాన్తిచే, కత్తైవిలమ్ - తక్కువవానిముకాము. (ఏమి ప్రయోజనములేదు)

తా॥ ఉత్కృష్టనికృష్టలందరిని తనశరీరమందుంచుకొనిన వాడై, అనురసంహారకుడైన శ్రీయఃపతి యాదరించని సౌందర్యముతో నాశేమియు ప్రయోజనములేదని.

౧

మణిమామైకుత్తై విల్లా మలర్ మూదరుత్తై మార్బళ*

అణిమావ త్తడవరై తో శడలాట్టి డక్కయళ్*

పణిమానమ్మిల్ల యామే యడియేనై పుణికోణ్డా*

మణిమాయళ్ కవరాద మడనెజ్జాల్ కుత్తై విలమే.

౨.

అ॥ మణిమామై - క్లాఘ్యమైన సౌందర్యమును, కుత్తైవిల్లా - తక్కువశేక సంపూర్ణముగాగలదై, మలర్ - పుష్పవాసినియైన, మడర్ - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మాన్ - వత్సస్థ-ముగలవాడును, అణి - అలక్కారమై, మాన్-దీక్షణమై, తడమ్-వికాలమై, వరై - పర్యతమువలెబలిష్ఠమైన తోళి - భుజములుగలవాడును, అడల్ - యథోన్ముఖమైన, అట్టి - సుదర్శనమును, తడమ్ - వికాలమై, కైయళ్ - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, పణి - కైంకర్యముయొక్క, మాన్ - సమృద్ధి, పిత్తైయామే - తక్కువకాకుండ, అడియేనై - దాసుడనైననన్ను, పణికోణ్డా - కైబ్రుర్యమందుజేర్చుకొనినవాడును, మణి - క్లాఘ్యమైన, మాయళ్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, మడమ్ - మధ్యవైన, నెజ్జాల్ - మనస్సుచే, కుత్తైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ నుందరియైన శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని అందంబులైన యవయవములనున్న గలవాడై నాకు సకలకైబ్రుర్యములనిచ్చిన శ్రీయఃపతియేపేక్షించిన మనస్సుచే నాశేమియైయొగము లేదని ౨.

మడనెఱ్ఱాల్ కుటై విల్లా మగల్ తాయ్ శెయ్దారు పేయ్చ్చి*

విడనెఱ్ఱములై శువై త్త మిగుళానచ్చిఱుక్కువి*

పడనాగ త్తడై క్కిడన్ద పరువరై త్తోళ్ పరమ్పురుడక్*

నెడమాయ్ కవరాద నిత్తై వినాల్ కుటై విలమే.

3.

అ॥ మడనెఱ్ఱాల్ - మృదువైనమనస్సుచే, కుటైవిల్లా - తక్కువలేని, తాయ్మగల్ - తల్లియైనయశోదయొక్కవేషమును, శెయ్దు - వేసికొనివచ్చిన, ఒరుపేయ్చ్చి - ఒకపిళాచియైన పూతనయొక్క, విడనెఱ్ఱమ్ - గొప్పవిషముగల, ములై - స్తనమును, శువైత్త - ఆరగించిన, మిగుళానమ్ - గొప్పజ్ఞానముగల, కిఱుక్కువి - చిన్నబిడ్డయైనవాడును, పడన్ - పడములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుడనెడి, అత్తై క్కిడన్ద - శయ్యమీదబవ్వలించినవాడును, పరు - బలిసియు, వరై - చర్మతమవంటిదియైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, పరమ్పురుడక్ - పురుషోత్తమడును, నెడుమాయ్ - గొప్ప ఆశ్చర్యభూతుడయిన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, నిత్తై వినాల్ - (స్త్రీత్వ) పూర్తిచే, కుటైవిలమ్ - తక్కువవారముకాదు.

తా॥ చిన్నబిడ్డయొక్కప్పుడు యశోదావేషమెత్తివచ్చిన పూతనను సంహరించిన శేషుడయిన పురుషోత్తమడుపేక్షించిన నాగూఢాభిప్రాయమెంతమాత్రముదగదని.

3.

నిత్తై వినాల్ కుటై విల్లా నెడుమ్మనై త్తోళ్ మడప్పిన్నై*

పొత్తై యినాల్ములై యనై వా పొరువిడై యేడ్డర్ తుగన్ద*

కత్తై యినార్ తువరుడుక్కు కడై యూవి కట్టికోత్తై*

శత్తై యినార్ కవరాదతళిర్ నిఱత్తాల్ కుటై విలమే.

౪.

అ॥ నిత్తై వినాల్ - పూర్తిచే, కుటైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, నెడుమ్ - పొడువై, పడై - బలిసియున్న, తోళ్ - భుజములుగలదియు, మడప్పిన్నై - మృదుప్రకృతియైననెప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, ములై - స్తనమును, అత్తైవా - ఆలింగనముజేసికొనుటకై, పొత్తై యినాల్ - తమచేత (తమించియుండి), పారు - యుద్ధమునకువచ్చిన, ఏడ్డర్ విడై - ఏడుపువభములును, అడర్ తు - చంపి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, కత్తైయిన్ - కఱలచే, ఆర్ - నిండి, తుగర్ - ఎఱ్ఱనైన, ఉడుక్కు - వస్త్రముగలవాడును, కడైయన్ - (పాలుపిండుటకై) వెదురుకొఱాయని, కట్టికోల్ - (ఆవులను తోలుటకు) కఱునున్న, కై - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, శత్తైయినార్ - ఘంటను నడుమనకట్టుకొనినవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆకపడని, తళిర్ నిఱత్తాల్ - చిగురువంటివర్ణముచే, కుటైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ నెప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషించుటకై ఏడుపువభములుజేసిన బాధలను సహించి దానిని జంపినవాడును, అడవియందలి చండ్లయొక్క రసములచే మానీపోయిన వస్త్రముగలవాడును, వెదురుకొఱాయని కఱును చేతులలోబట్టుకొనియు నడుమనందు ఘంటకట్టుకొనియు ఆవులముందలి పోవుచున్నవాడునైన గోపాలుడుపేక్షించిన నాకానిచే నాకేమి యుపయోగములేదని.

౪.

తళిర్ నిజత్తాల్ కుత్తై విల్లా త్తనిచ్చిత్తై యిల్ విళప్పన్ ధి*
 కిళిమొళియాల్ కారణమా క్కిళరరక్కన్నగరెత్త*
 కళిమలర్ త్తుత్తాయలజ్జల్ కమళ్ ముడియ్ కడల్ ఇలత్తు*
 అళిమిక్కా కవరాద వటినినాల్ కుత్తై విలమే.

౫

అ॥ తళిర్ నిజత్తాల్ - స్నిగ్ధవర్ణముచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదై, తని - క్రూరమైన, క్కైయిల్ - చెఱలో (అశోకపనికలో) నున్నప్పుడు, విళప్పన్ ధి - ఎల్లరచే బొగడదగినదై, కిళిమొళియాల్ - చిలక పంటిమాటలుగలదైన సీతాపిరాట్టియొక్క, కారణమా - నిమిత్తమై, కిళర్ - పద్ధిలుచున్న, అరక్క - రావణాసురునియొక్క, నగర్ - లంకాపట్టణమును, ఎరిత్త - దహించినవాడును, కళి - తేనెకారుచున్న, మలర్ - పుష్పముగల, తుత్తాయలజ్జల్ - తిరుత్తుత్తాయ మాలచే, కమళ్ - పరిమళించుచున్న, ముడియ్ - కిరీటముగలవాడును, కడల్ - సముద్రము చేజుట్టవడిన, ఇలత్తు - భూమియందలిపాణులయందు, అళిమిక్కా - మిక్కిలిదయగలవాడునైన శ్రియఃపతి, కవరాద - ఆశపడని, అటినినాల్ - బుద్ధిచే, కుత్తైవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై రావణుని సమూలముగాజంపినవాడును, పరమభోగ్యుడును, చేతనులయందు మిక్కిలి కనికరముగలవాడునైన శ్రియఃపతియొక్కపేర్చించినబుద్ధిచే నాకేసుపయోగములేదని.

౫.

అటినినాల్ కుత్తై విల్లా వగల్ ఇల త్తవరటియ*
 నెటియెల్లామెడుత్తురై త్తనిత్తై ఇనత్తొరుమూర్ త్తి*
 కుటియమాణురువాగి క్కొడుజ్జోళాల్ నిలజ్జొట్ట*
 కిటియమ్మా కవరాద కిళరోళియాల్ కుత్తై విలమే.

౬.

అ॥ అటినినాల్ - బుద్ధిచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన, అగల్ ఇల త్తవర్ - వికాలమైన భూమియందున్న చేతనలు, అటియ - తెలిసికొనునట్లు, నెటియెల్లామ్ - కమఁజ్ఞానాద్య పాయములన్నిటిని, ఎడుత్తురై త్త - ఎత్తియుపదేశించినవాడును, నిత్తై ఇనత్తు - అపరిమితజ్ఞానముగలవాడును, ఒరుమూర్ త్తి - విలక్షణస్వభావముగలవాడును, కుటియ - పొట్టియైన, మాణురువాగి - బ్రహ్మచారివేషమునుధరించి, కొళు - కృత్రిమమైన, కొళాల్ - పరిగ్రహముచే, నిలమ్ కొట్ట - భూమినిస్వాధీనపఱచుకొనిన, కిటి - ఉపాయముగల, అమ్మా - స్వామియైన శ్రియఃపతి, కవరాద - ఆశించని, కిళర్ - పద్ధిలుచున్న, ఒళియాల్ - తేజస్సుచే, కుత్తైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తులనుపదేశించిన జ్ఞానాధికుడై, చిన్నవిగ్రహముతోనుండి మూడడుగులుయాచించి గొప్పవిగ్రహముతో భూమినిగొలుచుకొనిన పరమేశ్వరుడైన శ్రియఃపతి యనాచరించిన యీతేజస్సుచే నాకేమియుపయోగము లేదని.

౬

కిళరోళియాల్ కుత్తై విల్లా వరియురువాయ్ క్కిళర్ నైత్తు*
 కిళరోళియవిరణియన దగల్ మార్చమ్ కిట్టిత్తుగన్ద*

వళరోలియకనలాభి వలమ్మరియక*మణిసీల

వళరోలియాకవరాద వరివల్లై యాల్ కుత్తై విలమే.

2.

అ॥ కిళరోలియాల్ - వర్ణియచున్న తేజస్సుచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, అరియురువాయ్ - నరసింహయాపియై, కిళర్ న్నెల్లున్దు - ఉప్పొంగిలేచి, కిళరోలియ - వర్ణియచున్న తేజస్సుగల, ఇరణియనదు - హిరణ్యాసురునియొక్క, అగల్ మార్బమ్ - విశాలపక్షిస్థలమును, కిట్టిత్తు - చీల్చి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, వళరోలియ - వర్ణియచున్న తేజస్సుగలదియు, కనల్-నిప్పు లొక్రిక్కచున్నదియైన, ఆట్టి - మదర్శనమునున్న, వలమ్మరియక - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న గలవాడును, మణి - క్లాఘ్యమైన, సీలమ్ - సీలమణినలె, వళర్ - వర్ణియచున్న, ఒలియాక - కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - అశేషించని, వరి - విలక్షణమైన, వల్లైయాల్ - కలకణములచే, కుత్తైవిలమ్ - న్యూనతగలభారముకాదు.

తా॥ గొప్పతేజస్సుగల నరసింహమై యవతరించి హిరణ్యాసురుని జీల్చిన శబ్దచక్రధరుడైన శ్రీయఃపతి యుశేషించిన కంకణములతో నాకుప్రయోజనములేదని.

2.

వరివల్లై యాల్ కుత్తై విల్లా పెరుముక్కుక్కాల్ డక్కారై *

ఎరియ్మలమ్మగపూది యిరునిలముక్కు తుయర్ తవిర్ త్త*

తెరివరియశివకపిరమ నమరర్ కోక పణిన్దేత్తుమ్*

విరివుగ్గూకవరాద మేగలై యాల్ కుత్తై విలమే.

౪.

అ॥ అడక్కారై - తనకణగనిశత్రువులమనస్సులో, ఎరి - జ్వలించుచున్న, అల్లలమ్ - భయమనెడినిప్పు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, వరి - గీతలుగల, వల్లైయాల్ - శబ్దముచేగలిగిన, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, పెరు - గంభీరమైన, ముక్కుక్కార్ - శబ్దముచే, ఊది - ఊది, ముక్ - పూర్వకాలమందు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమియొక్క, తుయర్ - భారమును, తవిర్ త్త - పోగొట్టినవాడును, తెరివరియ - లోకులసమక్షేకాయుండనని యభిమానించియున్న, శివక - రుద్రుడును, పిరమక్ - బ్రహ్మయు, అమరర్ కోక - జీవేంద్రియము, పణిన్దేత్తుమ్ - పొందుచు, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపదగినవాడును, విరి - అంతటవ్యాపించియున్న, పుగ్గూక - కీర్తిగల వాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - అశబ్దని, మేగలైయాల్ - మొలనూలుచే, కుత్తైవిలమ్ - తక్కువభారముకాదు.

తా॥ దుశ్శృంగనాదులు భయపడి నశించునట్లు శ్రీపాశ్చజన్యమునూది భూభారమును పోగొట్టినవాడును, బ్రహ్మరుద్రులచేబొగడదగిన కల్యాణగుణమునుగలవాడునైన శ్రీయఃపతి యనాదరించిన మొలనూలు నాశేప్రయోజలమున కొదగదని.

౪.

మేగలై యాల్ కుత్తై విల్లా మెలిపున్ ద్రవగలల్ గుల్*

పోగమగళో పుగ్గూత్తై విజల్వాణ్ పుయమ్ తుణిత్తు*

నాగమిశైత్తుయిల్వాన్ ప్పొలుగల్లామ్ నన్దొడున్ద*

యోగణై వాకవరాద పుడమ్మినాల్ కుత్తై విలమే.

౫.

అ॥ మేగ్నైయాల్ - మొలనూలచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, (అలంకరించబడినదియు), మెలివుల్ ౧ - మృదుస్వభావముగలదియు, అగల్-వికాలమైన, అల్గుల్ - కటిప్రదేశముగలదియు, పోగమ్ - భోగయోగ్యుడైన, మగల్ - ఉపయోగింపదగిన, పుగల్ - తీర్తిగల, తిన్నె - తండ్రియు, విఱల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణక-బాణానురునియొక్క, పుయమ్-భుజములను, తుణిత్తు - చేదించి, సాగమిత్తె - అదిశేషునివీడ, తుయిల్వాక్ పోల్ - నిదురపోవునట్లు, ఉలగ్గెల్లామ్ - లోకమంతయు, నన్దు - చక్కగా, ఒడుద్దు - తననుజేరునట్లు, యోగు - యోగనిద్రను, అజైవాక్ - పొందినవాడునైన శ్రియఃపతి, కవరాద ఆశించని, ఉడప్పినాల్ - శరీరముచే, కుత్తైవిల్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ ఉపకు తిండియైన బాణానురునియొక్క వెయ్యిభుజములను చేదించినవాడును, శేషశయ్యవీడ బవ్యునిచి జగద్రక్షణోపాయమును యోచించుచున్నవాడునైనశ్రియఃపతి సమృద్ధిని యీశరీరముతో నాకుపనిలేదని.

ఉడప్పినాల్ కుత్తై విల్లా పుయిర్ పిర్నిమ్మలై తుణ్ణమ్*

కిడన్దనపోల్ తుణిపలవా నశురర్ కుత్తామ్ తుణిత్తుగన్ద*

తడమ్మనలశ్డై ముడియక్ తనియొరుకూఅమర్ న్దుత్తైయుమ్*

ఉడమ్బుడై యాకవరాద పుయిరినాల్ కుత్తై విలమే.

౧౦.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణముతో, పిర్ని - వేలుపడిన, (చచ్చిన), మలైత్తుణ్ణమ్ - పర్వతఖండము, కిడన్దనపోల్ - ఉన్నట్టువలెనున్న, ఉడప్పినాల్ - శరీరముచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన (గొప్పశరీరముగల), అశురర్ కుత్తామ్-అనురులగుంపును, పలతుణి-పలతునుకలుగా, తుణిత్తు - తుండించి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, తడమ్ - విస్తీర్ణమైన, పునల-జలముగల గంగను, శ్డై - జలము, ముడియక్ - శిరస్సునందుగల రుద్రుడు, తని - వేలుగా, ఒరుకూఱు - ఒకభాగమందు, అమర్ న్దు - అమరియుండి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఉడమ్బుడైయాక్ - శరీరముగలవాడునైన శ్రియఃపతి, కవరాద - అశ్చించని, ఉయిరినాల్-అత్మచే, కుత్తైవిల్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ పర్వతమువంటి గక్కనులను తునకతునకలుగా జేసినవాడును. రుద్రుని తనశరీరమందుంచుకొని రక్షించివాడునైన శ్రియఃపతి యుపేక్షించిన నాయాత్మతో నేవిధమైన ఉపయోగములేదని.

౧౦.

‡‡ ఉయిరినాల్ కుత్తై విల్లా పులగేత్తై తన్నుల్ పొడుక్కి*

తయిర్ వెణ్ణెయుణ్ణానై త్తడజురుగూర్ చ్చుడగోవః*

శెయిరిల్ శొల్లై మోలై యాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*

నయిరమ్ శేర్ పిఱప్పఱుత్తు నై గున్దమ్ న్ణువర్.

౧౧.

అ॥ ఉయిరినాల్ - ప్రాణులచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని (సమృద్ధమైన), ప్పొడులగు - గొప్పలోకములను, తన్నుల్ - తనలో, ఒడుక్కి - అణిచినవాడును, తయిర్ - తరునునున్న,

వెట్టెయ్ - వెన్నునున్న, ఉడ్డానై - ఆరగించువాడునైన శ్రీయఃపతి విషయమై, తడవ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి నాయకులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తోల్ - ప్రసాదించిన వియు, తెయిరిల్ - దోషములేనివియు, ఇళై - గానముతోగూడినవియునైన, మాలై - శబ్దసందర్భ రూపములైన, ఆయరత్తుల్ - తెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వయిర మ్మశేర్ - దార్ధ్యముగల, పిఱప్పు - సంసారమును, అఱుత్తు - చేదించి, వైగున్ - శ్రీవైకుంఠమును, నణ్ణవర్ - పొందుదురు.

తా॥ ప్రాణులచే నింశియున్న సప్తలోకములను గాపాడినవాడును, గోపికలయొక్క నవనీతాదుల నారగించినవాడునైన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల సన్ధ్యయనముజేయువారు సంసారమును వదిలి పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ రణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

—o—

అవతారిక:—భగవంతుని లభించక దుఃఖించుచున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవద్విముఖులైన సంసారుల సహవాసమును సహించక, ఓస్వామీ! నీవిల్లేషమును సహించినను సంసారులసహవాస మనహ్యమైయున్నదిగాన నీవునాశరీరమును శీఘ్రముగాబోగొట్టవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప నల్లల్ తూర్ కరై నేజ్*

ఎణ్ణారాత్తుయ్య్విళై క్కు మివై యెన్నవులగియత్తై*

కణ్ణాళాకడల్ కడైన్దా యునకత్తై వరుప్పరిళు*

తణ్ణావాదడియేనై ప్పణికణ్ణాయ్ శామాతే.

౧

అ॥ నణ్ణాదార్ - శత్రువులు, ముఱువలిప్ప - నవ్వునట్లును, నల్ - అనుకూలులైన, తూర్ - బంధువులు, కరైన్ద - మనస్సుకరిగి, ఏజ్ - దుఃఖించునట్లును, ఎణ్ణారా - తలంచుట కశక్యమైన, (అపధిలేని) తుయర్ - దుఃఖములను, విళైక్కుమ్ - కలుగజేసెడి, ఉలగు-లోకము లయొక్క, ఇవై - ఈ, ఇయ్యై - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది, కణ్ణాళా - దయావంతుడా! కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాడా! ఉనకత్తై - నీతిరువడిఁగుఁడే, వరు ప్పరిళు - వచ్చిచేరునట్లు, తణ్ణావాదు - విలంబముజేయక, అడియేనై - దానుఁడైననాకు, శామాఱు - మరణముబొందువిధమును, పణికణ్ణాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతి! ఈలోకమందొకని కొకవిద్యు సంభవించినయెడల వానిని కనికరింపక వానిశత్రువులు సంతోషించుచున్నారు బంధువులు దుఃఖించుచున్నారు ఇట్టి యపారదుఃఖముల యందు మునిగియున్న యీసంసారమందునిక నాకసహ్యమైయున్నది. గాన పరమపదయాశునైన నీవునాసంసారమును శీఘ్రముగాబోగొట్టి నీశ్రీపాదములయందఁ జేర్చుకొనికూర్చుని. ౧.

శామాలుక్కెడుమాలుమ్ తమరున్ శూర్ తలై తలై పెయ్దు*

ఏమాటిక్కిడన్దలన్ యి మివై యెన్నపులగియత్తై*

ఆమాఱొప్పటియేకనా సరవణై యాయమ్మానే*

కూమాఱేవైరై కణ్ణా యడియేనై క్కుఱిక్కొణ్డే.

౨.

అ॥ శామాలుమ్ - చచ్చువిధమును, శడుమాలుమ్ - చెడిపోయ్యేదివిధమును (చూచి), తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉన్ శూర్ - బంధువులను, తలై తలై పెయ్దు - పైపైనపడి, ఏమాఱి - దుఃఖించి, కిడన్ద - ఉండి, అలన్ మిమ్ - అటుచుచున్న, ఉలన్ లోకముయొక్క, ఇన్దై - ఈ, ఇయత్తై - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది ఆమాలు - ఈదుఃఖముబోగొట్టెడివిధము, ఒన్ద - ఒకటిని, నాన్ - నేను, అఱియేన్ - ఎఱుగలేను. అరవణైయాయ్ - అనస్తకాయినైన, అమ్మానే - ఓస్వామి! కుఱిక్కొణ్డ - నాదుఃఖనివృత్తికుపాయమునుచూరించి, అడియేనై - దానుఁడనైననన్ను, కూమాలు - నీవద్దకిపిలుచుకొనువిధమందు, విరై కణ్ణాయ్ - త్వరపడుమా.

తా॥ ఓఅనస్తకాయీ! ఒకనికీ మరణముసంభవించినను, విశ్వరథమునకించినను దానినిజూచి నానిబంధువులందరు మిక్కిలి దుఃఖించుదురు. ఇట్టి దుఃఖాకరమైన సరిసారమందు నేనుండలేను గాన శీఘ్రములోనే నన్ను నీవద్దచేర్చుకొనుమాయని.

౩.

కొణ్ణాట్టుమ్ కులమ్ పునై వుమ్ తమరున్ శూర్ విఱునిదియుమ్*

వణ్ణార్ పూజ్మలూళుమ్ మనై యొఱ్ఱియపుయిర్మాయ్దల్*

కణ్ణాన్ శ్రేసులగియత్తై కడల్వణ్ణా* అడియేనై

పణ్డేపోల్ కరుదాదున్నడిక్కేకూయ్ ప్పణికోళ్ళై.

౩.

అ॥ కొణ్ణాట్టుమ్ - క్లాళును, కులమ్ పునై వుమ్ - ఆభిజాత్యమును, తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉన్ శూర్ - బంధువులను, విఱు - తానేవచ్చుచున్న, నిదియుమ్ - నిధిని(సమృత్తును), వణ్ణ - తుమ్మెదలచే, అన్ - రిండియున్న, పూ - పుష్పములచేనలజ్జరింపఁబడిన, కుఱులూళుమ్ - కొప్పుగలభార్యను, మనై - గృహమును, ఒఱ్ఱియ - ఇవగ్నిఁజేసినవదలి, ఉయిర్ మాయ్దల్ - ప్రాణము పోవడమనెడి, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావమును, కణ్ణ - చూచి, అన్ శ్రే - సహింపను. కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటివర్ణముగల ఓక్రియఃపఠి! అడియేన్ - దానుఁడనైననన్ను, పణ్డేపోల్ - ముందువలె, కరుదాదు - ఎంచక, కూవి-పిలుచుకొని, ఉన్నడిక్కే - నీక్రిపాదమండే, పణికోళ్ - కై జ్జగ్రమును స్వీకరింపుము.

తా॥ ఓక్రియఃపఠి! భార్యపుత్రగృహక్షేత్ర ధనాదిసమస్తములను వదలి చచ్చిపోవుచున్న లోకస్వభావమును నేనుజూడలేనుగాన శీఘ్రములోనే నీక్రిపాదమందుఁ బరిచర్యజేయునటుల నన్నుజీకరిపుమాయని.

౩.

కొళ్ళెన్దుకిళ్ న్దెమ్మన్ద పెరుణ్ణెల్వమ్ నెరుప్పగ*

కొళ్ళెన్దుతమమూడు మివై యెన్నపులగియత్తై*

వళ్ళలేమణివణ్ణా వునకమ్మతేవరుమ్మరిశు*

వళ్ళల్ శెయ్దడియేనై యునదరుళాల్వాక్కాయే.

౪.

అ॥ కొల్ ఎన్దు - అణ్ణీరింపుమని, కిళ్ళర్ న్దు - వృద్ధిబొంది, ఎమ్మన్దు - వచ్చిన, పెరు పెళ్ళెన్దు - గొప్పవిశ్వరూపుడు, నెరుప్పాగ - నివృణతలబాధకరమైయుండగా, కొల్ ఎన్దు - అణ్ణీరింపుమనియొకడు వేడినయెడల, తమమ్ - అజ్ఞానము, మాదుమ్ - కప్పుచున్న, ఇనై - ఈ, ఉలగియత్కై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిని? వళ్ళలే - ఉదారుడా! మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకానిగలవాడా! ఉనకమ్మత్కై - సీతిగువడియందే, వరుమ్మరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, వళ్ళల్ శెయ్దు - బోదార్యమునుబ్రకటింపఁజేసి, అడియేనై - దానుఁడనైననన్ను, ఉనదరుళాల్ - నీకవుచే, వాక్కాయే - స్వీకరింపుమా.

తా॥ నుందరుఁడవైన ఓక్రియఃపతీ! ఎంతగొప్ప ధనమైనను తనంతటతానేవచ్చినప్పటికిన్ని అది రక్షణయందును నెలపులయందును మిక్కిలిదుఃఖమును గలుగజేయఁచున్నదని దెలిసియున్నను అజ్ఞానముచే మఱల దాని సేగోడఁచున్న లోకస్వభావము నానుఁబట్టలేదు. గాన నీయాదార్యగుణముచే నన్ను శీఘ్రముగా స్వీకరింపుమాయని.

౪.

వాఙ్గనీర్ మలరులగిల్ నిఱ్ఱనవుమ్ తిరివనవుమ్*

ఆఙ్గయిర్ గళ్ పిఱప్పిఱప్పు ప్పిణిమూప్పల్ తగర్ ప్పణ్ణమ్*

ఈఙ్గిదన్మేల్ వెన్నరగ మిన్నెయెన్నవులగియత్కై*

వాఙ్గనై నీమణివణ్ణా వడియేనై మఱుక్కేలే.

౫.

అ॥ వాఙ్గ ౫ చుట్టుకొనియున్న, నీర్ - జలముగల, మలర్ - నాళికమలమందుబుట్టిన, ఉలగిల్ - లోకమందలి, నిఱ్ఱనవుమ్ - స్థావరములును, తిరివనవుమ్ - జంగమములునైన, ఆఙ్గ - ఆవస్తువులలోనున్న, ఉయిర్ గళ్ - ప్రాణులు, ఈఙ్గ - ఈలోకమందు, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - వ్యాధి, మూప్పల్ - వార్ధకమువీనిచే, తగర్ ప్పణ్ణమ్ - బాధకుడుదురు, ఇదన్మేల్ - దీనితరువాత, వెమ్ - కూరమైన, నరగమ్ - నరకమునుబోదుమరు, ఇనై - ఈ, ఉలగియత్కై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకానిగలబిచ్చామి! ఎనై - నన్ను, వాఙ్గ - స్వీకరింపుము. అడియేనై - దానుఁడనైననన్ను, మఱుక్కేలే - మఱచిపోవకు నుమా?

తా॥ ఈలోకమందలిప్రాణులు ఇచ్చటనున్నవఱకు జన్మమరణజరావ్యాధులచే బాధబడియు తరువాత నరకమునుబొందియు ఎప్పుడును దుఃఖితులైయేయుందురు. వీరిని నేను చూడజాలను గాన నన్ను మఱవక స్వీకరింపుమాయని.

౫.

మఱుక్కివల్వలై వృధుత్తిక్కుమైత్తిట్టుక్కొన్న్దుర్*

అఱప్పొర్నలై యఱిన్దోరా రిన్నెయెన్నవులగియత్కై*

వెఱిత్తుళవముడియానే నిన్నెయేనై యునక్కడిమ్మ*

అఱిక్కొన్న్దాయ్*ఇనియెన్నారముడే కూయరుళాయే.

౬.

అ॥ మఱుక్కి - భ్రమపఱచి, వల్ - కఠినమైన, వల్లె - పాశమందు, పడుతి - దొలుకు
కొనునట్లుజేసి, కుమైత్తిట్టు - బాధించి, కొన్టు - చంపి, ఉణ్బర్ - వానిసొమ్మునుభుజింతురు.
అఱమ్ - ధర్మమైన, పార్కులై - ఉపాయమును, అట్టిన్టు - తెలిసికొని, ఓరార్ - అనుసంధించరు.
ఇవై - ఈ, ఉలగియైత్తు - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) వెఱి - పరిమళించు
చున్న, తుళవమ్ - తులసీమాలను, మడియానే - కిరీటమందుగలవాఁడా? విన్నయేనై -
పాపియైననన్ను, ఉనక్క - నీకు, అఱ - పూర్ణముగా, అడిమైకొణ్డాయ్ - దాస్యపఱచుకొంటివి.
ఎన్నారముడే - తాకమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇని - ఇఁకమీద, కూయరుళాయ్ -
పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఒకనిక్కిధనమున్నయెడల వానివద్దఁజెల్లి నీయింటికి దొంగలువచ్చుచున్నారని జెప్పి
భయపఱచి వానిని దనయింటికిదీసికొనివచ్చి పలుమాటలచే తనకు వశపఱచుకొని యాధనమును
దానుతీసికొని తరువాత దానిని వానికివ్వక బాధజెట్టుచు ధర్మమార్గమునెఱుంగక కొంతకాల
ములో వానిని జంపుదురు. ఇట్టియీలోకరీతి నాకుచుంచదు గాన ఓస్వామి! నన్నిదివలకేదాస్య
పఱచుకొంటివి. ఇఁకనీవద్ద నన్ను పిలుచుకొనుమాయని.

ఆయ్యెయ్యవల్లగత్తు నిల్వనవుమితిరివనవుమ్*

నీయేమల్ దూరుపొరుగుమిన్ నీనిన్ మెయిల్

నోయేమూప్పిఱప్పిఱప్పు ప్పిణియేయెన్ వెయ్యోయ్*

కూయేకొళ్ళడియేనై కొడుపులగమ్ కాట్రేలే.

2.

అ॥ మల్ దూరుపొరుగుమ్ - నీకుశరీరముకానియొకవస్తువు, ఇన్నియే - లేకనే, ఇవ్వలగత్తు -
ఈలోకమందలి, నిల్వనవుమ్ - స్థావరమునకును, తిరివనవుమ్ - జగ్గమునకును, నీయే - నీవే,
ఆయ్ - అస్తరాత్మవై, నిన్ మెయిల్ - ఉండుట చేతను, నీయే - నమస్తమునకు సర్వాహతుఁ
డవైననీవే, నోయ్ - మనోవ్యాధి, మూప్పు - వార్ధకము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము,
పిణి - శరీరవ్యాధి, ఎన్నివై - అనెడివీనిని, ఓట్రియ - నశింపజేసి, అడియేనై - దానుని, కూయే
కొళ్ళ - పిలుచుకొనుము, కొడు - క్రూరమైన, ఉలగమ్ - లోకమును, కాట్రేలే - నాకుచూ
పించకుండుండుమా.

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! సకలజగదస్త్రామియైన నీవునాయొక్క బన్ధమరణజరావ్యాధులను
బోగొట్టి యాధయజ్ఞార్థమైన లోకనిందుంచక నీవద్ద పిలుచుకొనుమాయని.

2.

కాట్టనీకరన్దిమిమ్మ నిలనీర్ తీవిశుమ్ముకాల్*

ఈట్టినివై తమై త నిన్ మెయిల్ వాల్తరిముట్టె*

కోట్టెయినిల్ కత్తిత్తెన్ నై యుకొమ్మొజ్జోదియుయరత్తు*

కూట్టరియతిరువడిక్కళెజ్జాన్తుకూట్టదియే.

౩.

అ॥ నీ - నీవు, కాట్టి - సృజించి మాపించి, కరన్దు - ((పశయమందు తనయందరములో)
దాచి, ఉమ్మిమ్ - బయలుపఱచుచున్న, నిలమ్ - భూమి, నీర్ - జలము, తీ - అగ్ని, విళ

మ్ము - ఆకాశము, కాల - గాలి, (వీనిని), ఈటి - గుంపుగాజేర్చి, నీ - నీవు, వైత్తమైత్త - స్థాపించియుంచినదియు, ఇమైయోర్ - దేవతలు, వాల్ - సుఖముగా వాసముజేయునట్టిదియు నైన, తని - విలక్షణమైన, ముట్టై - అణ్ణమునెడి, కోట్టయినిల్ - కోటనుంచి, కట్టిత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్ - నీయుక్క, కొమ్మొమ్మోది - మిక్కిలితేజోమయమైన, ఉయరత్తు - మేలైనవరమవదమందలి, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, ఎఱ్ఱాన్ - ఎప్పుడు, కూట్టుది - పిలుచుకొనపోతావు.

తా|| నీచేరక్షించబడినదై, పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకమై బ్రహ్మాదులకు వాసస్థానమై యభేచ్ఛగాపోవుటరావుటకునశక్యమై కోటవలెనున్న యాయండమునుంచి నన్నువిడిపించి యప్రమేయతేజోమయమైన పాపమవదమందలి నీశ్రీపాదములక్రింద నెప్పుడుచేర్చుకొనెదవోయని. ౮.

కూట్టుదినిక్ కురై క్కల్గల్గి శిమైయోరుమ్తొమ్మావ్గై శెయ్దు*

అట్టుదినియరవణై యా యడియేనుమగదటివక్*

వేట్కైయెల్లామ్విడు తైన్నైయుక్ తిరువడియేళుమన్దుల*

కూట్టరియతిరువడిక్కణ్ కూట్టినై నాక్ కణ్డేనే.

౯.

అ|| నిక్ - నీయుక్క, కురై - (అభరణములచే) శబ్దించుచున్న, క్కల్గల్గల్ - తిరువడి కళ్యాయందు, కూట్టుది - (నీకీప్తమువచ్చినవారిని) చేర్చుకొనెదవు. (నీకీప్తములేనివారిని), ఇమైయోరుమ్ - దేవతలైనవారి! యాడ, తొమ్మావ్గై శెయ్దు - ఆశ్రయించుకుండుండునట్లుజేసి, నీ-నీవు, అట్టుది-భ్రమించునట్లు. అరవణైయాయ్-ఓఅనస్తకాయా! అడియేనుమ్-దానుండనైన నేనుగూడ, అల్లదు - ఆఃధమును, అటవక్ - ఎఱుగుదును, వేట్కైయెల్లామ్ - సంసారసంబంధమున్నీటిని, విడుత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్ తిరువడియే - నీశ్రీపాదములనే, శుమన్దు - ధరించి, ఉమ్మల - సంచరించునట్లు, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, కూట్టినై - చేర్చుకొంటివి, నాక్ - నేను, కణ్డేక్ - నేపించితిని.

తా|| ఓశ్రీయశతీ! నీకీప్తమువచ్చినవారిని నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనెదవనియు, ఇప్తము లేనివారినిజేర్చుకొనవనియు నీస్వభావమును నేనెఱుఁగుదును నాసంసారతాపమును బోగొట్టుట కై నాకలన్ముమీద నీతిరువడికళ్యణుంచి యప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముతో నాకివ్వుడు నేపసాదింపగా నేను నేవించి కృతార్థుడనైతిని.

౯.

కణ్డొక్కేన్మిన్ యొమ్మొన్దులము మైజరువి

కణ్డొన్మిన్*తెరివరియ వళిల్లాచ్చిన్ శ్రీన్మమ్*

ఒణ్డొడియాల్ తిరుమగళుమ్ నీయుమేనిలానిన్

కణ్డొళిర్ కణ్డొమ్మిన్ నడై నేనున్ తిరువడియే.

౧౦.

అ|| ఒణ్ - నుందరమైన, తొడియాల్ - కంకణముగల, తిరువగళుమ్ - శ్రీదేవియు, నీయుమే - నీవును, నిలానిన్ - వేంచేసియున్నట్లు, కణ్డొ - సజ్జల్పించిన, శదిర్ - చాతుర్యమును, కణ్డొ - నేవించి, కణ్డొ - చూచియు, కేట్టు - వినియు, ఉమ్మల - స్పృశించియు, మొన్దు - ఆఘ్రాశించి

చియు, ఉణ్ణు - భుజించియు, ఉమ్మలుమ్ - తిరుగుచున్న, ఐమ్కరువి-పళ్ళేన్ద్రియములచే, కణ్ణ-
అనుభవించదగిన, ఇన్నమ్-నుఖమునున్ను, తెరివరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైనదియు, అళవిల్లా -
అవధిలేనిదియు (సంసారనుఖముకంటెగొప్పదియు), శిలు - (భగవత్ప్రాప్తికంటె) అల్పమైనది
యునైన, ఇన్నమ్ - కైవల్యనుఖమునున్ను, ఒమ్మిన్దేక్క-పదలితిరి. ఉక్క-నీయొక్క, తిరువడియై-
శ్రీపాదమును, అడైన్దేక్క - పొందితిని.

తా॥ ఓస్వామి! సకలాభులభూషితురాలైన పెరియపిరాట్టియు నీవును వేంచేసియున్న
యందముననుభవించి, సమస్తమైన ఐహికనుఖమునున్ను కైవల్యనుఖమునున్ను, తుచ్ఛముగానెంచి
పదలి నీతిరువడికళ్ళయందు వచ్చిజేరితిని. ౧౦.

❧ తిరువడియైనారణనై క్కేశవనై పురణ్ణుడరై *

తిరువడిశేర్ వదుకరుది చెప్పుజురుగుర్ చ్చుడగోపకా*

తిరువడిమేలురై త్తతమి మ్మాయిరత్తులిప్పత్తుమ్*

తిరువడియేయడై విక్కుమ్ తిరువడిశేర్ న్దొన్దుమినే.

౧౧.

అ॥ తిరువడియై - స్వామియు, నాణనై - సకలవిధబంధువును, కేశవనై - కేశయినెడి
రాక్షసునిసంహరించినవాడగును, పరిష్కరుడరై-పరజ్ఞోతిస్వరూపుడగునైనసర్వేశ్వరునియొక్క,
తిరువడిశేర్వదు - శ్రీపాదములనుబొందుటను, కరుది - ఆశపడి, కెప్పుమ్ - సమృద్ధమైన, కురు
గుర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపకా-నమ్మాత్వార్థ, తిరువడిమేల్-సర్వేశ్వరునిశ్రీపా
దములవిషయమై, ఉరైత్త - సాదించినదియు తమ్మిన్దే - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, అయిర
త్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, తిరువడియే - శ్రీపాదమునే,
అడైవిక్కుమ్ - పొందును. తిరువడిశేర్ న్దు - (మీరును) శ్రీపాదమునుబొంది, ఒన్దుమిన్దే -
ఏకీభవించుడి.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదమునుబొందవలయునని ప్రార్థించిన నమ్మాత్వార్థునిసాదిం
చిన యీపదిపాశురములే తనననుసంధింపునారిని సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు జేర్చు
నుగాన మీరుదీనిని యనుసంధించి వానిశ్రీపాదమును బొందుడియని. ౧౧.

అ మ్మాయిర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

౧౦.వ తిరువాయ్మొళి.

❧❧❧

అవతారిక:— దేవతా న్దరపరురై చెడిపోవుచున్న చేతనులయందాత్మార్థ మిక్కిలియను
గ్రహించుచి వారికి, శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణుడు చరాత్మరుడగుగాన మీరు దేవతా
న్దరములనుపదలి శ్రీమన్నారాయణునినే యాశ్రయించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

‡‡ ఒస్తుమ్ తేవుములగుముయిరుమ్మమ్ యాదుమిల్లా
అన్బు*నాన్మొగన్బున్నొడు తేవరులగోడుయిర్ వడైత్తా*
కున్బు మొప్పల్ మణిమాడనీడు తిరుక్కురుగూరదనుల్*
నిన్బు వాదిప్పిరానిన్బు మగ్గ్ నైత్తెయ్ వమ్నాడుదిరే.

౧.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలును, ఉలగమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులును, మగ్గ్ యుమ్ - తతిమవన్నియు, ఒస్తుమ్ - ఒకటియు, ఎల్లావన్బు - లేనియాకాలమందు, నాన్మొగన్ తన్నొడు - బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలును, ఉయిర్ - ప్రాణులను, ఉలగోడు - లోకములతోగూడ, పడైత్తా - సృజించినవాఁడును, కున్బు పోల్ - కృతమువలెనున్న, మణిరత్న మయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - ఉన్నతముగా ఉన్నటువంటి, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - పరుకాపురియనడి దివ్యదేశమందు, నిన్బు - వేంచేయున్న నాఁడును, అది - కారణభూతుఁడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, నిన్బు - ఉండగా, మగ్గ్ యు - వేతన, ఎత్తెయ్యమ్ - నీదేవతను, నాడుదిరే - వెతుకుచున్నారు.

తా॥ దేవానిప్రాణులును స్వర్గాదిలోకములు నేమియులేని సమయమున బ్రహ్మది సమస్త చేతనా చేతనములను సృజించిన సర్వేశ్వరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణుఁడు మికత్వస్తమలభుండై తిరునగరి నుండుచుచ్చి వేంచేయుండగా మారెంచుచు దేవతాస్త్రగులును భజించుచున్నారుని.

౧.

నాడినీర్ వణజునైయ్ పము ముమ్మైయుమున్నడైత్తా*
వీడిల్ శీర్ పుగఱ్ఱాదిప్పిరా నవన్మేనియుత్తై కోయిల్*
మాడమాల్కిగ్గ శూన్న్ద్రుగాయ తిరుక్కురుగూరదనై*
పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్మిన్ద్రుళ్ పల్లులగీర్ పరన్దే.

౨.

అ॥ నీర్ - మీరు, నాడి - వెతుకుకొనిపోయి, వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తెయ్య ముమ్ - దేవతలనున్న, ఉమ్మైయుమ్ - మిక్కులనున్న, మున్ - మునుపు, పడైత్తా - సృజించినవాఁడును, వీడు - అస్తమ, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, పుగఱ్ఱ - కీర్తినిన్నిగలవాఁడును, అదిప్పిరానవన్ - జగత్కారణుఁడైన యాసర్వేశ్వరుఁడు, మేవి - అపరియుండి, ఉత్తై - విత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - దివ్యదేశమును, మాడమ్ - మేడలచేతను, మాల్కిగ్గ - గృహములచేతను, శూన్న్ద్రు - చుట్టబడి, అగ్గ గాయ - సుందరంబునైన, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరునగరిని, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగీర్ - చేతనులారా! పరన్ద - అంతటవ్యాపించి, పాడి - గానముజేసి, అడి - సృత్యముజేసి, పరవి - స్తుతించి, తెన్మిన్ద్రుళ్ - పోవుడి

తా॥ ఓచేతనులారా! మిమ్ములను మీదేవతలనుగూడ సృజించిన సకల కల్యాణగుణాకరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణుఁడు వేంచేయున్న తిరునగరిని స్తుతించిపాడుచు వెళ్ళి యాశ్రయించుడియని.

౨.

పరన్ద తెయ్ వముమ్ పల్లులగుమ్ పడై త్తనుడనేనిమ్మిన్ద్రు*
కరన్దమిన్ద్రు న్దకడిన్దెన్దదు కణ్ణమ్ తెళెయ్ కిల్లిర*

శిరఙ్గాలమరర్ వణఙ్గమ్ తిరుక్కురుగూరదనుల్ *

పరన్ తిఱమన్తిప్పల్లులగిర్ తెయ్ వమ్ మ్ బ్రిల్లెపేళుమినే.

3.

అ॥ పరస్ప-విస్తీర్ణలైన, తెయ్యముమ్-దేవతలను, పల్-అనేకవిధములైన, ఉలగుమ్-లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, అన్దు - ఆశ్రయకాలమందు, ఉడనే - ఒక్కడే, విల్లుజ్జే - మ్రొంగి, కరన్దు - (తనలో) దాచి, ఉమ్మిన్దు - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు-(పాతాళములోనుండి) విడదీసినది, (ఇవన్నిటిని), కణ్ణుమ్ - చూచియు, తెల్లియక్కిల్ - నిర్మలాస్త్రః కరణులై కాకుండనున్నారు, అమరర్ - దేవతలు, శిరఙ్గాల్ - శిరస్సులచే, వణఙ్గమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, పరన్ - పరాత్పరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి, తిఱమన్తి - శేషముకాకుండ, మల్లియ - స్వతస్సమైయున్న, తెయ్యమ్ - దేవత, ఇల్లై - లేదు, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉలగిర్ - లోపలారా! శేళుమిక్ - (ఉన్నయెడల) చెప్పుడు.

తా॥ దేవాదిసకల చరాచరములను సృజించి ఆశ్రయకాలమందు తన ముదిరములోనుంచుకొని గట్టించి వానిసితనస్వాధీనపఱచుకొనుచు పరాత్పరుడైతిరునగరియందు వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణుని వ్యాపారములనుజూచియు వీడే పరదేవతయని తెలిసికొనకనున్నారు. ఇప్పుడు నేను చెప్పెద వినుడు. మీదేవతలన్నియు వానికే శేషభూతులుగాని స్వతస్సమైవ్వరు లేరు, ఉన్నయెడల, మీరునిరూపించి చెప్పుడని.

3.

పేళనిన్ద శివనుక్కుమ్ పిరమన్ద నక్కుమ్ పిఱర్ కుక్కుమ్

నాయగనవనే*క పాలనన్మోక్కత్తుక్కణ్ణుకొణ్ణిక్ *

తేళమామదిల్ శూన్ద్ర గాయ తిరుక్కురుగూరదనుల్ *

ఈళన్పాలోరవమ్మత్తైద లెన్నావదిలిజ్జియర్ క్కే.

౪.

అ॥ పేళనిన్ద - (మీరుపరదేవతయని) చెప్పుచున్న, శివనుక్కుమ్ - రుద్రునికిని, పిరమన్ద నక్కుమ్ - బ్రహ్మకును, పిఱర్ కుక్కుమ్ - తక్కినవారికిని, అవనే - ఆశ్రమన్నారాయణుడే, నాయకన్ - స్వామి, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాః మయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, మోక్కత్తు - మోక్షమందు, కణ్ణుకొణ్ణిమిక్ - తెలిసికొనుడు, తేళమ్ - తేజోమయమై, మా - గొప్పదైన, మదిల్ - ప్రాకారముచే, శూన్ద్ర - చుట్టబడి, అల్లుగాయ - అందమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, ఈళన్పాల్ - సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఓరవమ్ - (వీడిశ్వరుడుకాడనియెడి) ఒకదోషమును, ప్పత్తిదల్ - చెప్పుటచే, ఇలిజ్జియర్ కుక్కు - లింగమును దేవతగాగలమీకు, ఎన్నావదు - ఏమిప్రయోజనమును గలుగజేయును.

తా॥ ఓఅపైష్ణవులారా! మీరీశ్వరుడని చెప్పుచున్న రుద్రునికి బ్రహ్మాదితక్కిన దేవతలకును శ్రీమన్నారాయణుడే నాథుడు. అదియెటులనమ్మవచ్చునని సన్దేహింపక, రుద్రుడు బహు శిరస్సును ఛేదించినప్పుడు, నిరపరాధి నైన నాశిరస్సును ఛేదించితివి గనుక కపాలియై

పోవుదువని కావమివ్వగా నప్పుడినించి తనచేతులొనంటుకొనియున్న బ్రహ్మకపాలమందు భిక్ష మెత్తుచు తిరుగుమండి చిరికాలముగడిచినతరువాత శ్రీమన్నారాయణుని బ్రార్థించి నప్పుడా శ్రీమన్నారాయణుడుతనశరీరమును గోరుతోజీల్చి రక్తధారవాకపాలమందువిడిచి కపాలముక్రింద బడునట్లుజేసి రుద్రుని కావమును బోగొట్టినవిధముననుసంధించి నామాటనే యథార్థమని స్వీకరింపుడి. తిరునగరియందు వేంచేసియున్న అట్టిశ్రీమన్నారాయణుని యీశ్వరుడుకాడని జెప్పటచే లిజ్జధారలైన మిశ్రమము లాభములేదని.

౪.

॥ ఇలిజ్జ త్తిటపురాణ త్తీరుమ్ శమణరుమ్ శాక్కియరుమ్*

వలిన్దువాదు శెయ్విర్ గళుమ్ మల్ గ్గిమ్ మున్తయవముచూగినిన్టా*

మలిన్దు శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*

పొలిన్దునిన్ట పిరాన్ కణ్ణి రొనుమ్మొంబుల్లైపోన్ గ్గిమినే.

౫.

అ॥ ఇలిజ్జత్తు - లింగమునస్తోత్రముజేయుటకై, ఇట్ట - చేయబడిన, పురాణ త్తీరుమ్ - పురాణమునునమ్మినమీరును, శమణరుమ్ - జైనులును, శాక్కియరుమ్ - బౌద్ధులును, వలిన్దు - బలాత్కారముగా, వాదు శెయ్విర్ గళుమ్ - వాదముజేయుమీరును, మల్ గ్గిమ్ - మఱియు, నున్ - మీకు, తెయ్యముమ్ - దేవతలును (మీరందరికిని) ఆగినిన్టా - ఆత్మర్యామితైయున్న వాడు, మలిన్దు - సమ్మద్దమై, శెన్నెల్ - శెన్నెల నెడిసస్యము, కవరి-చామరఃపరై, వీళుమ్ - విళులుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు, పొలిన్దునిన్ట - పూర్ణుడైవేంచేసి యున్న, పిరాన్ కణ్ణి - ఉపకారకుడేనుమండీ. ఒన్టువీపొయ్యిల్లై - (ఇందులో) ఒకటియున్న బద్ధములేదు. పోన్ గ్గిమిన్టా - వానిసేస్తుతించుడి

తా॥ లింగమునకు కూహాత్మ్యము బ్రతిపాదించెడి యొక పురాణము జేసియివ్వమనియడగగా, వారికొఱతైనిర్మించిన లింగపురాణమును యథార్థమని నమ్ముకొనియున్న మీకును తై నవౌద్ధులకును, శుష్కతర్కముతో వాదముజేయుచున్న తార్కికులు మొదలైనవారికిని, మీరందరును దేవతగా నెంచిన బ్రహ్మాదులకు సత్తరాత్మయైన శ్రీమన్నారాయణుడే తిరునగరియందు సర్వమలభుడై వేంచేసి యున్నాడనినమ్మి వానిసే మిరాశ్రయించుడియని.

౫

పోన్ గ్గిమిన్ గ్గిమ్ గోర్ తెయ్విమ్ వేణప్పట త్తిట్టు*ఉమ్మొయిన్నే

తేన్ గ్గివై త్తడల్లిరుమ్ వీడుపెన్ గ్గొలులగిల్లయెన్నే*

శేన్ గ్గిల్ శెన్నెల్ కమలమొజ్జు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*

ఆన్ గ్గివల్లవక్ మాయమ్ కణ్ణి రదటిన్దటిన్దోడుమినే.

౬.

అ॥ మల్ గ్గిమ్ గోర్ తెయ్యమ్ - మఱియొక దేవతను, పోన్ గ్గిమ్ - స్తుతించి, వేణ-ఆశపథునట్లు, ఉమ్మొ - మిమ్ములను, పుఱత్తిట్టు - దేవతానందవిషయమందు బడద్రోసి, ఇన్నే - ఈవిధంబున, తేన్ గ్గివైత్తడు - విశ్వాసముబుట్టించినది, ఎల్లిరుమ్ - ఎల్లరు, వీడుపెన్ గ్గొల్ - మాతమును బొందినయెడల, ఉలగు - ఈలోకము, ఇల్లై-లేకపోవును, ఎన్టే-అనియే, శేన్ గ్గిల్ - బురదగల

ప్రదేశమందు, శెన్నెల్ - శెన్నెలనడిగాన్వమును, కమలమ్ - పద్మమును, ఓణా - పరిణామమును, తిరుస్కరుగూరదనుల్ - తిరునగరియందు వేంచేయున్న, ఆల్ - నివలవక - గొప్పశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయమకణ్ణీర్ - మాయనుమండీ. అదటిన్ - దానినిఁ దెలిసికొని, అటిన్ - ప్రపత్తి మార్గము నెఱుంగి, ఓడుమిక్ - శీఘ్రముగావెల్చియాశ్రయించుడి.

తా|| శ్రీమన్నారాయణుడు, సకలచేతనలకును తనయందు భక్తినిచ్చినయెడల యెల్లరు మోక్షమునొందుదురు. అప్పుడీలీలావిభూతి సళించునదిలంచి మీకు దేవతాస్తవములయందు భక్తినిచ్చెను. గాన యిది వానిమాయలనియెఱుంగి దేవతాస్తవములనువదిలి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న యాశ్రీమన్నారాయణుని శీఘ్రముగావాశ్రయించుడియని.

౬.

ఓడియోడిప్పలపిఱప్పమ్మిటన్ మల్ త్తోర్ తెన్వమ్

వాడి గూడిప్పణిన్ద* పడికాల్ వట్టియేటిక్కణ్ణీర్*

కూడివానవరే త్తనిన్ద తిరుక్కురుగూరదనుల్*

ఆడుపుట్కొడియాది మూర్ త్తి క్కడిమైపుగువదువే.

౭.

అ|| ఓడియోడి - తిరిగితిరిగి, పలపిఱప్పమ్ - అనేకయోనులయందును, పిఱన్ద - జన్మించి, మల్ త్తోర్ - తెన్వమ్ - మఱియొక దేవతను, వాడి - గానముజేసి, ఆడి - సృష్టిముజేసి, పణిన్ద - నమస్కరించి, వట్టియేటి - వారిమార్గమందుండిచి, పగ - పడికాల్ - అనేకవిధముగా, కణ్ణీర్ - చూచితిరిగదా? వానవర్ - దేవతలు, కూడి - గుంపుగాజేరి, ఏత్త - న్తుతించునట్లు, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరునగరియందు, నిన్ద - వేంచేసియున్న వాడును, ఆడు - ఆడుచున్న, పుల్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాగలవాడును, అదిమూర్ త్తిక్కు - కారణభూతుఁడైనశ్రీమన్నారాయణునికి, అడిమైపుగువదు - కైబ్బర్యముజేయుండి.

తా|| అనేకజన్మములయందు దేవతాస్తవభజనముజేసిన మీకు ఆదేవతలిచ్చు ఫలము తెలిసి నదేకదా? వారిని యాశ్రయించినయెడల మీకిసంపాదమేగతి గాన వారినివదిలి వారుగూడ గుంపు గుంపుగాజేరి స్తోత్రముజేసెడి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని.

౮.

పుక్కడిమైయినాల్తన్నైక్కణ్ణ మూర్ క్కణ్ణేయనవనై*

నక్కపిరానుమస్తుయ్యక్కొణ్ణదు నారాయణురుళే*

కొక్కలర్ తడన్దాల్త వేలి త్తిరుక్కుగూరదనుల్*

మిక్కవాదిప్పిరానిఱ్క మల్ త్తెయ్ వమ్విళమ్మువరే.

౯.

అ|| అడిమైయినాల్ - శాస్త్రముచే, పుక్కు - ప్రవేశించి, తన్నై - తనను, కణ్ణ - కనుబెట్టిన, మూర్ క్కణ్ణేయనవనై - మార్కణ్ణేయని, అన్ద - అప్పుడు, నక్కపిరానుమ్ - నగ్నదేవతయైనరుఁడును, ఉయ్యక్కొణ్ణదు - ఉట్టివింపజేసినది, నారాయణురుళే - శ్రీమన్నారాయణునియొక్కకృపచేతనే. కొక్కు - కొట్టతెల్లనైన, అలర్ - పుష్పముగల, తడమ్ - విశాలమైన,

తా|| మొగిలిచెట్లను, వేలి - డొంకి గాగల, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - కురుకాపురియందువేం చేసియున్న, మిక్క - సర్వాధికుడై, ఆదిప్పిరాన్ - జగత్కారణుడైనశ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్ఱ - ఉండగా, మల్లీయ - వేటైన, ఎత్తెయ్యమ్ - ఏదేవతను, విళమ్బుదిర్ - చెప్పుచున్నారు.

తా|| మార్క్కణ్డేయమహర్షిగూడ మొదట రుద్రుని పరదేవతగా నెంచి యాశ్రయించు, రుద్రుడు అఱుషియందుగృహజీని నేను పరదేవతకాను, శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని యుపదేశించగా నప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి వానికృపచే నుజ్జీవించెను. అట్టిశ్రీ యాచతి తిరునగరియందు వేంచేసియుండగా వానినివదలి మీరుదేవతాస్తవమును భజించుట నేలనని.

౮.

నిళమ్బుమాణుశమయము మవై యాగియుమ్మన్ గ్రామ్తన్నాల్*

అళన్దకాణ్డొరియనాగియ వాదిప్పిరానమరుమ్*

వళన్దోల్ తణ్ పత్తై శూన్ద్రుగాయ తిరుక్కురుగూరదనై *

ఉళన్దోల్ శానత్తువై మ్మి నుమ్మెయుయ్యక్కొణ్డొపోగుటిలే.

౯.

అ|| విళమ్బుమ్ - చెప్పుచున్న (శబ్దమాత్రసారమైన), అఱుశమయముమ్ - బౌద్ధచార్యా కగౌతమజైనకాపిలపాత్రజ్జలములనెడి యాఱుమతస్థులును, అవై యాగియుమ్ - ఆమతములతో సమానమైన, మల్లీయమ్ - వెలుగుదృష్టులును, తన్నాల్ - తనయందు, అళన్దకాణ్డొరి - పరి చేర్చించిచూచుటకు, అరియనాగియ - దుర్లభుడైన, ఆదిప్పిరాన్ - కారణభూతుడైనసర్వేశ్వరుడు, అమగుమ్ - అమరియున్నదియు, వళన్దోల్ - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పత్తై - కొలనలచే, శూన్ద్రు - చుట్టుబడి, అఱుగాయ - నుండగమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరుకాపురిని, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొణ్డొ - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పోగుటిల్ - పోవుననిన యెడల, ఉళమ్కొల్ శానత్తు - మానసజ్ఞానమందు, వైమ్మిక్ - ఉంచుడు

తా|| వేదబాహ్యులకును కుదృష్టులకు నలవికాని మహామహిమగల శ్రీయాచతికి వాసస్థానమై సకలసమృత్తిసృష్టమైన తిరునగరిని భ్యానించుటయే మీకుజ్జీవనోపాయమని.

౯

ఉఱువదావడెత్తేవు మెవ్వులగల్గళుమ్మన్ గ్రామ్తన్నాల్*

మఱువిల్ మూర్ త్తియోడొత్తి త్తనై యుమ్ నిన్ వణ్ణమ్ నిఱ్ఱవే*

తెఱువిల్ తెన్నెల్ కరుమ్మొడొల్ల తిరుక్కురుగూరదనుల్*

కుటియమాణురువాగియ నీళ్ కుడక్కుత్తనుక్కా త్పుయ్ వడే.

౧౦.

అ|| ఎత్తేవుమ్ - సకలదేవతలనున్న, ఎవ్వులగల్గళుమ్ - సమస్తలోకములనున్న, మల్లీయమ్ - ఇంకొకన్నచరాచరములనున్న, ఇత్తనైయుమ్ - ఇవన్నిటిని, తన్నాల్ - తనయొక్క, మఱువిల్ - దోషములేని, మూర్ త్తియోడొత్తు - దివ్యవిగ్రహముతో సమానముగా తనకు శరీరము గాగలవాడును, నిన్దవణ్ణమ్ - తనకున్నస్వభావము, నిఱ్ఱవే - చెడకుండనేయుండగా, తెఱువిల్ - పొలములయందు, తెన్నెల్ - తెన్నెలనెడిధాన్యము, కరుమ్మొడు - చెరుకుతోసమానముగా, ఓళ్లు - పైకిరేచియున్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న

వాఁడును, కటియ - పొట్టియైన, చూలురువాయ్ - బ్రహ్మచారియైనవాఁడును, నీళ్-మిక్కిలి
భోగ్యమైన, కుడక్కత్తనుక్క - శుంభస్మత్యముజేసినవాఁడునైన శ్రియఃపతికి, ఆత్మైయ్యదే -
కైబ్బగ్యముజేయుటయే, ఉఱువదు - శ్రేష్ఠము. అవదు - సులభము.

తా॥ సకలచరాచరాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుఁడు తనయొక్క నిరవధికమహిమతోడనే తిరు
నగరియందు వేంచేసియున్నాడు. నానినాశ్రయించుటయే మిగుల స్వరూపానురూపంబని. ౧౦

‡‡ ఆత్మైయ్దా ప్పిరానై చ్చేర్న్ద వణ్ వణ్ కురుగూర్ నగరాణ్ *

నాట్కమథ్ మగిథ్ మాళై మార్ బినణ్ మాఱణ్ శడగోవణ్ *

వేత్కయాల శొన్న పాడలాయరత్తుళిప్పత్తుమ్ వల్లార్ *

మిట్టియిన్ పై గున్దమానగర్ మల్ మదుకై యదువే.

౧౧

అ॥ ఆత్మైయ్దు - కైబ్బగ్యముజేసి, ఆత్మిప్పిరానై - చక్రధరుడైనసర్వేశ్వరుని, శేర్న్ద
వణ్ - పొందినవారను, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ నగరాణ్ - తిరునగరికిస్వామియు, నాణ్ -
ప్రతిదినమును, కమథ్ - పరిమళించుచున్న, మగిథ్ మాళై - పొగడలను, మార్బినణ్ - వత్సస్థలముం
దుగలవారును, మాఱణ్ - కుద్బిష్టులనునిరసించువారునైన, శడగోవణ్ - సమ్మాథ్ ప్పిర్లు, వేత్కె-
యాల - అభినివేశముచే, శొన్న - సాదించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఆయిత్తుళ్ - నెయ్యి
పాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారికి, మలి మ్మ -
ఈతిరువాయ్మొళియొక్క అధ్యయనమనెడి ఫలమేగాక, మిట్టియిన్ - పునరావృత్తిలేని,
పై గున్దమానగర్ - శ్రీవైకుంఠమనెడిగొప్పనగరము, కైయదు - చేతులోనుండును.

తా॥ సమ్మాథ్ ప్పిర్లు పరోపదేశముగా సాదించిన యీతిరువాయ్మొళి సభ్యసించవారు
శ్రీవైకుంఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆ త్త్వార్ తిరు వడిగ శే శ ర ణ మ్

జీయర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్.

౪-వ పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళి లు నలుపదింటికి పాశురములు ౪౪౨

౫ - పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:- శ్రీమన్నారాయణనియొక్క చరిత్రమును బరలకుక జేసించిన నమ్మాత్మార్వర్లు సర్వేశ్వరుడు తనపాపములను జూడక తనయందుగ్గుపడేసి తానేవరమప్రాప్యడైనది తత్వజ్ఞానమునిచ్చి తనతోసంక్లెషించిన విధమునీతిరువాయ్మొళిలో ప్రసాదించుచున్నాడు.

శ్రీ కై యార్ శక్కరత్తై కరుమాణిక్కమేయెన్టెన్ట*

పొయ్యేకైమ్మై శ్మొల్లి పుటమేపుటమేయాడి*

మెయ్యేపెల్ త్తొట్టిన్దే విదివాయ్క్కిన్టకాప్పారా*

ఐయోకణ్ణపిరా నత్తెయోవినిప్పోనాలే.

౧.

అ॥ కై - (శ్రీహస్తమందు, ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, శక్కరమ్ - నుదర్శనముగల, ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నామనేవసాయించిన నీలమాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్టెన్ట - అనిపలుమాటనుసంధించి, పొయ్యేకైమ్మైశ్మొల్లి - గొప్పఅసత్యముజెప్పి, పుటమేపుటమే - బాహ్య విషయములయందు, ఆడి - ముణిగి, మెయ్యే - యథార్థముగాననుసంధించినవారైయొక్కఫలమును, పెల్ త్తొట్టిన్దే - పొందితిని. విది - భగవత్ప్రభు, వాయ్క్కిన్ట - ఫలించినప్పుడు, కాప్పారా - అడ్డగించువారెవరు ? కణ్ణపిరాన్ - ఓకృష్ణస్వామీ! ఇని - ఇళకమీద, పోనాల్ - నీవుపోతివంటే, అత్తెయో - సామర్థ్యమున్నయెడలపోయిచూచెదము, ఐయో - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓశ్రీయోపతి! నేను, చక్రధరుడా! శ్యామనుందరుడాయని మనోభావములేకనే నోటితోమాత్రముచెప్పి శ్రీవైష్ణవునివలె నటించగా, నీవంశమాత్రమునే స్వీకరించి నన్నుజ్ఞించ జేసితివి. ఇదేమాశ్చర్యము ? ఒకచేతనునీ నీవుకంటిపలయునునీ దిలంచినప్పుడు దానికడ్డమున్నదా ? ఓశ్రీకృష్ణమూర్తి! ఇళకనన్ను విడిచిపెట్టియొప్పొడువో చూచెదమని.

౧.

పోనాయ్మామరుదిన్నడువే యెల్ పొల్లామణియే*

తేనేయిన్నముదే యెన్టెన్దెనీలకూత్తుప్పొల్ల*

తానేలెమ్మెరమా నవనెన్నాగియొట్టిన్దా*

వానేమానిలమే మల్ ముమ్మల్ ముమ్మల్ ముమ్మల్ ననన్.

౨.

అ॥ మా - గొప్ప, మరుదిననడువే - మద్దప్పట్టుమలయొక్కనడుమన, పోనాయ్ - జను దెంచినవాడా! ఎన్ - నాయొక్క, పొల్లామణియే - అందుకులేని (అతిమందరంబైన), మణియే - మాణిక్యమువంటివాడా! తేనే - తేనెవంటివాడా! ఇన్ - భోగ్యమైన, అముదే-అమృతమువంటి వాడా! ఎన్టెన్దే - అనియని, శిల - యథార్థముగాజెప్పినట్లువలెనున్న, కూత్తు - అసత్యమును, శ్మొల్లి - చెప్పగా, ఎమ్మపెరుమా - మాస్వామియైన, అవల్ - ఆశ్రీయోపతి, తానేల్ - తాను చేసినదేమనగా, ఎన్నాగియొట్టిన్దా - నాకుఁబాతంబ్రుండైయుండెను, వాల్ - ఆకాశమును, మానిలమ్ - గొప్పభూమియను, మల్ ముమ్మల్ - ఇళకనన్నయందాదులను, ముల్ ముమ్మల్ - నిత్యనిభూ

తియు (ఇవన్నిటితోగూడుకొన్నవాడై), ఎక - నాయొక్క, ఉళ్ళన - హృదయమందు
జేంచేసియున్నాడు.

తా॥ యమశాస్త్రపథంజకుడా! నీలమేఘశ్యామడా! మిక్కిలిభోగ్యభూతుడా!
యనికొన్నిభావకూన్యమాటలనుజెప్పినటింపగా, ఆమాటలనుపలంబించి యానర్యేశ్వరుడు ఉభయ
విభూతులతోగూడ నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించినాడని.

౨.

ఉళ్ళనమల్ ముళవా ప్పుఱమేళిలమాయమ్మోల్లి*

వళ్ళల్ మణివణ్ణనే యెన్నెన్నయున్నెయమ్మవళ్ళక్కుమ్*

కళ్ళమనమ్మెవిర్దేన్నెయ్ క్కణ్ణుకొణ్ణున్దొట్టేన్దే*

వెళ్ళల్లెన్దే క్కిడన్దా యినియున్నెన్నెన్నొళ్ళవనే.

౩.

అ॥ ఉళ్ళన - హృదయమందున్నయభిప్రాయములు, మల్ ముళవా - వేటొకవిధములుగా
నుండగా, పుఱమే-బైట(నోటితో), వళ్ళల్-ఉదారుడా! మణివణ్ణనే-మాణిక్యమువంటికాన్తిగల
వాడా! ఎన్నెన్నె-అనియని, కిల-కొన్ని, మాయమ్-కపటపవనములను, కొల్లి-చెప్పి, ఉన్నెయ్-
నిన్నును, వళ్ళక్కుమ్ - పంచనజేయుచున్న, కళ్ళమనమ్ - కపటహృదయమును, తెవిర్దే - పదలి,
ఉన్నె - నిన్ను, కణ్ణుకొణ్ణు - నేనని, ఉయ్దొట్టేన్దే - ఉజ్జీవించితిని, వెళ్ళల్ - క్షిరాబ్ధి
యందు, అదైక్కిడన్దాయ్ - (శేష) శయ్యమీద పవ్వళించిన ఓక్రియఃపతి! ఇని - ఇళకమీద,
ఉన్నెవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఎకకొళ్ళక - దేనినిస్వీకరించెను?

తా॥ ఓక్షిరాభినాథుడా! నేనుమనస్సులోనొకటినుండుకొని, విడుభాగవతుడని నీవు
తలంచునట్లు నీతిరునామములను జెప్పగా నాతిరునామ ప్రభావముచే నిర్మలాంతరిణుడనై
నిన్ను నేవించి యుజ్జీవించితిరి. ఇళకనాశేమి కావలసినదని.

౩

ఎన్నొళ్ళనున్నెన్నెన్నెయమ్ వాళగణ్ణోళ్ళొల్లియుమ్*

వనన్దెన్దే మనన్దెవలిత్తు క్కణ్ణునీకరన్దె*

నిన్దెన్దెరుజ్జన్దెన్దే ఎనదానియైనీక్కగిల్లే*

ఎన్దెన్దే మలినమఱు త్తెన్నెన్నెక్కువియరుళాయ్కణ్ణనే.

౪.

అ॥ ఉన్నెవిట్టు - నిన్నుపదలి, ఎకకొళ్ళక - దేనినిస్వీకరించెను, ఎన్నెమ్ - అగడి,
వాళగణ్ణో - మాటలను, కొల్లియుమ్ - చెప్పియు, ఎక - ప్రారమైన, కళ్ళనేక - కృత్రిమము
గలనేను, మనన్దె - మనస్సును, వలిత్తు - ఈడిచి, కణ్ణునీక - (విషయాభిముచేగలిగిన)
భాషమును, కరన్దె - పోగొట్టి, నిన్దెన్దే - నీయందు, నెరుజ్జవెత్తు - చేర్చి, ఎనదానియై -
నాయాత్మను, నీక్కగిల్లే-సంసారమునుండివేలుపఱచనమర్థముకాను. కణ్ణనే-క్షిక్రిశ్చిష్టుడా!
ఎన్దెన్దే - నాయందున్న, మలినమ్ - అవిద్యాదులను, అఱుత్తు - చేదించి, ఎన్నె - పన్ను, కూవి
యరుళాయ్ - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఓక్రియఃపతి! ఆత్మాపహరినైపాపిష్టుడనైననీను, నీకంటెనాకు రక్షకులెవ్వరులేరని
జెప్పినను విషయాన్తరినీపదలి మనస్సును మఱించి నియందుంచుటకు శక్తుడనుగాను, గనుక
నీవే నాసంసారమును బోగొట్టి నీక్రిపాదమందు జేర్చుకొనుమాయని.

౪.

కణ్ణపిరానై విణ్ణోర్ కరుమాణిక్కత్తైయముడై *
 నణ్ణియుమ్ నణ్ణగిల్లేన్ నడువేయోరుడమ్మిల్పి *
 తిణ్ణమత్తుక్కట్టి పులకెయ్ నిన్నై వళకయిల్ న్నూల్ *
 పుణ్ణెమ్మై యవరినైన్ పోర్ వైత్తాయ్ పుఱమే.

౫.

అ॥ విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, అముడై - భోగ్యభూతుడనై, కరుమాణిక్కత్తై - నీలమాణిక్యమునంటితిరుమేనుగలవాడనై, కణ్ణపిరానై - కృష్ణస్వామియైననిన్న, నణ్ణియుమ్ పొందియు, నణ్ణ కిల్లే - పొందకుండనున్నాను, నడువే - మధ్యకాలమందు, ఓర్ - అతిహేయమైన, ఉడమ్మిల్ - శరీరమున, ఎట్టు - వెసి, చల - అనేకములై, కెయ్ - చేయపడినవైన, విన్నై - పాపముల నెడి, వళకయిల్ న్నూల్ - తెంపుటకశక్యమైనతాడుచే, తిణ్ణమ్ దృఢముగా, అత్తున - చిగునునటుల, కట్టి - కట్టి, పుణ్ణై - మాంసమును, మత్తెయ - తెలియకుండునట్లు, వరిన్ద - (చర్మముచే)కప్పి, ఎన్నై - నన్ను, పుఱమే - బాహ్యమైనసంసారమండే, పోర్ వైత్తాయ్ - పోవునట్లుచికిచికి.

తా॥ నిత్యనూరిభోగ్యుడనైననీస్వామీ ! నీయతిసుందరంబైన దివ్యవిగ్రహమును సేవసేవించినను, నాక రామనుగమముగావతిహేయమైన సంసారమందుండ్రోసితివి. దానిని విడిపించుకొనుట కసమర్థుడనైయున్నాను. ఈసంసారమునుగూడ నీవే పోగొట్టవలయునని.

౫.

పుఱమఱక్కట్టిక్కొణ్ణిరువల్వినై యార్ కుమ్మెక్కుమ్ *
 ముత్తై ముత్తైయార్ కై పుగలొళియ క్కణ్ణుకొణ్ణొట్టేన్దే *
 నిఱముడై నాన్ దెన్దొళి కెయ్యవాయ్ కెయ్యతామరై క్కణ్ *
 అఱముయలొళియకై క్కరుమేనియమ్మాన్దైన్దే.

౬.

అ॥ పుఱమఱ(కొన)బైటతెలియక, కట్టిక్కొణ్ణుచుట్టుకొని, ఇరు - పుణ్యపాపములనిరెండువిధంబులైన, విన్నై - కర్మములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన సంసారులను, కుమ్మెక్కుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, ముత్తైముత్తై - క్రమముగావచ్చుచున్న, అక్కై - శరీరమందు, పుగలొళియ - ప్రవేశించకుండుండునటుల, నిఱముడై - సాందర్యముగల, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్ తోళి - నాలుగుభుజములనున్న, కెయ్య - ఎఱ్ఱునైన, వాయ్ - అధరమునున్న, కెయ్య - ఎఱ్ఱునైన, తామరై - తామరపుష్పమునంటి, కణ్ - శత్రువులనున్న, అఱమ్ - ధర్మమార్గమందు, మయల్ - యత్నముజేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శనముగల, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునున్న, కరుమేని - శ్వామమైనదివ్యవిగ్రహమునున్నగల, అమ్మాకతన్నై - స్వామియైనక్రియఃపతిని, కణ్ణుకొణ్ణొట్టేన్దే - సాక్షాత్కరించితివి.

తా॥ పుణ్యపాపములచే మిక్కిలిబాధకమైన యీసంసారమంగు నిరకప్రవేశించకుండునట్లు అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవముగల శ్రీమన్నారాయణుని సేవించితిని

౬.

అమ్మానాళిప్పిరా నవనెన్విడత్తాయానార్ *
 ఎమ్మాపావియర్ క్కుమ్ విదివాయ్ క్కప్పువాయ్ క్కుమ్ కణ్ణిర్ *

కై మ్మాతున్పొళిత్తాయెన్టు కై త్తలై పూళలిట్ట*
మెయ్ మ్మాలాయెట్టిన్దే నెమ్మిరాను మెన్మేలానే.

౭.

అ॥ అమ్మత్ - స్వామియ, ఆట్రి - చక్రధరుడును, పిరా - సర్వేశ్వరుడునైన, అవత్ - ఆశ్రయపతి, ఎవ్విడత్తా - ఎచ్చటనున్నాడు? యా - నేను, ఆర్ - ఎట్టివాడను? ఎమ్మపానియర్ క్కుమ్ - ఎంతగొప్పపాపాత్ములకును, విది - భగవత్ప్రభ, వాయ్ క్కిన్ఱు - ఫలించుకాలమువచ్చినప్పుడు, వాయ్ క్కుమ్ కణ్ణీర్ - ఫలించునునుండీ. కై మ్మా - గజేంద్రాత్మార్థయొక్క, తున్పు - దుఃఖమును, ఒట్టిత్తాయెన్ఱు - పోగొట్టినవాడా! యనిచెప్పి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సుమీఁద, పూళలిట్ట - మొగిడ్చి, మెయ్ - యథార్థమైన, మాలాయెట్టిన్దే - భక్తిగలవాడనైతిని, ఎమ్మిరానుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎన్మేలా - నాయందువ్యామోహముకలవాడైనాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడైన సర్వశక్తుడైన సకలకల్యాణ గుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడెక్కడ? అత్యంతనికృష్టుడైన నేనెవ్వ? ఇట్లున్నను, ఓగజేంద్రగురుడాయనిచెప్పి నేనంజలిచేసిన పెంటనే నాకుఁబరమభక్తిని గలిగించి నాయందతివ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు. గానభగవంతుఁడు, ఎంతపాపినిగూడ గటాక్షింపవలయునని దలంచినయెడల కటాక్షించకతప్పదని.

మేలా త్తేవర్ గళుమ్ నిలత్తేవరుమ్మేవిత్తొమ్మమ్*

మాలార్ వచ్చిననా శడియేన్మనత్తేమన్నినార్*

శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్ పెరుజ్జెల్వముమ్ సమ్మక్కళుమ్*

మేలాత్తాయ్ తనైయు మవరేయినియావారే.

౮.

అ॥ మేలా త్తేవర్ గళుమ్ - పరమపదవాసులైన నిత్యనూరులును, నిలత్తేవరుమ్ - భూమియందలి శ్రీవైష్ణవులును, మేవి - ఆశపడి, తొమ్మమ్ - ఆశ్రయింపదగిన, మాలార్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్ఱు - వచ్చి, ఇననాల్ - ఇప్పుడు, ఎన్మనత్తే - నామనన్ననందు, మన్నినార్ - ఆమరియండెను. శేలేయ్ - మత్స్యయతోసమానమైన, కణ్ణియరుమ్ - నేత్రములుగలస్త్రీలును, పెరుమ్ కెల్వముమ్ - మహదైవ్యర్యమును, సరేమక్కళుమ్ - సత్పుత్రులును, మేలా - మిక్కిలితీతిగల, తాయ్ తనైయుమ్ - తల్లితంబ్రులును, ఇని - ఇకమీఁద, అవరే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఆవార్ - అగును.

తా॥ నిత్యనూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులు సత్యాదరముతో గొనియాడదగిన సర్వేశ్వరుడెప్పుడు నాహృదయమందు సందేసియున్నాడుగాన నడిమీఁద నాకువాడే సకలవిధ బంధునని నేనుకమ్మితి నని.

౯.

ఆవారార్ తున్దై యెన్ఱు త్రేనీ క్కిడలుళ్ళ న్దుమ్

నా వాయ్ పోల్ * పిఱవిక్కడలుళ్ళ నిన్ఱు నా తుళ్ళజ్జ*

తేవార్ కోలత్తోడుమ్ తిరుచ్చక్కరమ్ శజ్జినొడుమ్*

అవానెన్ఱు తుళ్ళ శేయ్ నడియేనొడుమానానే.

౧౦.

అ॥ తులైయావార్ - సహాయభూతులు, ఆర్ - ఎవరు, ఎన్దు - అనిచింపెడి, అలై - అలగొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుల్ - సముద్రమందు, అమ్మైన్దు - ములుగుచున్న, నావాయ్పోల్ - వాడయందున్న వారువలె, పిఱివిక్కడలుల్ - సంసారసాగరమందు, నిన్దు - ఉండి, నాన్ - నేను, తుళిన్దు - మలుకుచుండగా, తేవార్ - మిక్కిలినుందరమైన, కోలత్తుడుమ్ - విగ్రహమతోడను, తిరుచ్చక్కరమ్ శబ్దేనొడుమ్ - శబ్దచక్రములతోడను, అవావెన్దు - అయ్యో ! అయ్యో ! అని, అరుళ్ శెయ్దు - కృపజేసి, అడియేనొడుమ్ - నాతోడను, అనాన్ - కూడియుండెను.

తా॥ వాడలోపోవుచున్నవారు సముద్రమందు ములుగుచున్నవ్వడువలె, ఈసంసార సాగరమందు ములుగుచున్న సేనిప్పుడునన్ను గడదేర్చువారెవరైనను దొరకుదురాయని చింతాత్రాస్త్రుండవైయుండగా, తత్త్వముచే సర్వేశ్వరుడువచ్చి నివ్యాయథముగల తిరుమేనుతోగూడనా హృదయమందుఁ బ్రవేశించి సహాయభూతుడైనాడని.

అనానాభుడై యానె స్త్యం దేకొణ్ణుగన్దువన్దు*

తానేయిన్నరుళ్ శెయ్ దెన్నెముల్ నివుమతానానాన్*

మీనాయామైయుమాయ్ నరశిల్లముమాయ్ క్కుఱళాయ్*

కానారేనముమాయ్ క్కట్కియామిన్నమ్ కార్వణ్ణే.

౧౦.

అ॥ మీనాయ్ - మత్స్యంబై, అమైయుమాయ్ - కూర్మంబై, నరశిల్లముమాయ్ - నర సింహంబై, కుఱళాయ్ - వామనుండై, కానార్ - అడవిలోసంభవించుచున్న, ఏనముమాయ్ - పరాహంబై, ఇన్నమ్ - ఇతను, కట్కియామ్ - కల్పియవతాగమై త్రపోవువాడై, కాన్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడైన శ్రీయశతి, అళుడైయాన్ - (నన్ను) దామడుగాగల వాడై, అనాన్ - ఆయెను, ఎన్దు - అనిన, అల్లదేకొణ్ణు - అమాటనేబరిగ్రహించి, ఉగన్దు పన్దు - సంతోషించివచ్చి, తానే - తానుగానే, ఇన్ - భోగ్యమైన, అరుళ్ - కృపను, శెయ్దు - చేసి, ఎన్నె - నన్ను. ముల్ నివుమ - సమస్తభోగ్యవస్తువుగా, తాన్ - తాను, అనాన్ - అక్షేపించెను.

తా॥ నేను సర్వేశ్వరునికి దానుడనైతి ననియన్న నామాటను బరిగ్రహించి నన్ను సుగ్రహించిమత్స్యకూర్మాదిసకలావతారంబైతి నన్ను సమస్తభంబుగా ననుభవించెనని.

కాన్వణ్ణాన్ కణ్ణపిరాన్ కమలత్తడబ్బిణ్ణున్దు*

ఏర్వళవోవకమ్మని క్కురుగూర్ చ్చుడగోపళోన్న*

శీర్వణ్ణాన్దొమ్మిగళి వై యాయ్రిత్తుళిప్పత్తుమ్*

అర్వణ్ణత్తాలురై వ్వా రడిక్కిల్ పుగువార్ పొలిన్.

౧౧.

అ॥ కాన్ వణ్ణన్ - కాళమేఘమువంటికాన్తిగలవాడను, కమలమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - వికాలమైన, కణ్ణన్ - శీత్రములుగలవాడైన, కణ్ణపిరాన్ తన్నె - శ్రీకృష్ణునిమఃస్తుతి, ఏర్ వళమ్ - తగుమైన సమృద్ధిగల, ఒల్ - నుందరమైన, కమ్మని - పాలములుగల, కురుగూర్ -

తిరునగరిస్వామియై, శడగోపక - సమ్మత్తు వర్ణ సాదించినవియు, శిర్ - క్లాప్త మైన, వణ్ణమ్ - ప్రకారముగలవియు, ఒణ్ - సుందరములను, తమిళ్ గళ - ద్రావిడరూప మునైన, ఇవై - ఈ, అయిర్ తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, అర్వణ్ణత్తై - అదిరప్రకారముతో (అదిగముతో), ఉరై పాపర్ - అధ్యయనముజేయువారు, పాలిన్ - సకలగుణపూర్ణులై, అడిక్కిళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాములక్రింద, పుగువార్ - ప్రవేశించుదురు.

తా॥ కాళమేఘశ్యామండై పద్మనేత్రుండైన శ్రీయశతవిషయమై సకలసమృద్ధిగల కురు కాపురాధీశులైన సమ్మత్తు వర్ణ సాదించిన సమస్తగుణపూర్ణులైన యీపదివాసురముల నాదర ముతో సధ్యయనముజేయువారు శ్రీయశతయొక్క శ్రీపాదులను జేరుదురని

౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగ శ్శెరణమ్.

దీయర్ తిరువడిగ శ్శెరణమ్.

౨ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:— “ ఒన్ఱుమ్ తేవుమ్ ” అనెడి తిరువాయ్మొళిలో భగవత్పరత్వమును చేతనుల కురుదేశించగా నప్పుడు శ్రీవైష్ణవులైనవారియొక్క శ్రీవైష్ణవక్రికి మద్దభాకాసనము జేయుచున్నారు.

‡‡ పాలిగపాలిగపాలిగ పోయిల్ వల్లయిర్ చ్చాబమ్*

నలియుమ్ నరగముమ్ నైన్ద సమనుక్కిళ్ళుయాదొన్ఱుమిలై*

కలియుమ్ కెడుమ్ కణ్ణుకోణ్ణిక్ కడల్వణ్ణ పూదజ్జల్ మణ్ణేల్*

మలియప్పగున్ఱిన్ఱి పాడి యాడియు తిరిక్కణ్ణోమ్.

౧.

అ॥ కడల్వణ్ణ - సముద్రమువంటి (గంభీరమైన), స్వభావముగల శ్రీసున్నారాయణుని యొక్క, పూదజ్జల్ - దానులు, మణ్ణేల్ - భూమియందు, మలియ - సంపూర్ణముగా. పుగున్ - ప్రవేశించి, ఇన్ఱై పాడి - గానముతోపాడి, అడి - సృత్యముజేసి, ఉత్తిర - యథేచ్ఛ ముగానెఱ్ఱించునటుల, కణ్ణోమ్ - చూచితిమి. ఉయిర్ - చేతనులయొక్క, నల్ - కూరమైన, కాపమ్ - పాపము, పోయిల్ మి - నశించినది. నలియుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, నరగముమ్ - నరకముగూడ, నైన్ద - శిథిలమైనది. ఇళ్ళు - ఈలోకమందు, నమనుక్కు - యమునికి, యాదొన్ఱుమ్ - ఏవనియు, ఇన్ఱై - లేదు, కలియుమ్ - కలియుగమును, కెడుమ్ - నశించును, కణ్ణుకోణ్ణిక్ - చూడుడు. పాలిగపాలిగపాలిగ - సమృద్ధికలుగుగాక సమృద్ధికలుగుగాక సమృద్ధికలుగుగాక.

తా॥ ఓచేతనులారా ! ఈయాశ్చర్యమును వినుడు. ఈభూలోకమందలి శ్రీవైష్ణవులు భగవద్గుణములను పాడుచు పరవశులై యథేచ్ఛముగా సర్వత్రసంచరించుచున్నారు. గానప్రాణు లపాపములు నశించినవి నరకమునకుఁబోవువారును యమపండ్లనకు లోపడువారు నెవ్వరులేరు. ఈశ్శియుగము క్లిషాయగము గానున్నది. ఈసమృద్ధియైల్లప్పుడు నుండునుగాక యని.

౧.

కణ్ణోమ్కణ్ణోమ్కణ్ణోమ్ కణ్ణుక్కినియనకణ్ణోమ్*
 తొణ్ణోరల్లీరుమ్వారీర్ తొళుదుతొళుదున్న్టార్ త్తుమ్*
 వణ్ణార్ తణ్ణన్ద్రుళాయాన్ మాదనన్ పూదబ్బల్ మణ్మోల్*
 పణ్ణాన్ పాడిన్న్టాడి ప్పరన్దుతిరిగిన నవే.

౨.

అ॥ పణ్ణు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమై, తణ్ - చల్లనై, అన్ - నుందరమైన,
 తుళూయాన్ - తిరుత్తుళూయిమాలచేనలబ్ధురింపబడిన, మాదనన్ - శ్రీయఃపతియొక్క, పూద
 బ్బల్ - దానులు, తాన్ - తాము, మణ్మోల్ - భూలోకముందు, పణ్ పాడి - గానముజేసి,
 నిన్దు - నిలిచియుండి, ఆడి - స్మృత్యముజేసి, పగన్దు - అంతటవ్యాపించి, తిరిగివ్వనర్ - సచ్చరించు
 చున్నారు. కణ్ణోమ్కణ్ణోమ్కణ్ణోమ్ - మంచితిమిమంచితిమిమంచితిమి. కణ్ణుక్కు - సేత్రములకు,
 ఇనియన - ప్రియమును, కణ్ణోమ్ - చూచుతిమి. తొణ్ణోర్ - ఓభాగవతులారా! ఎల్లరుమ్ -
 ఎల్లరును, వారీర్ - రండు. తొళుదుతొళుదు - ఆశ్రయించియాశ్రయించి, నిన్దు - ఉండి,
 ఆర్ త్తుమ్ - వార్త ముతోమంగళాశాసనము జేసెదము

తా॥ ఓభాగవతులారా! భగవద్గుణములను బాడుచు భూలోకమంతటవ్యాపించి సందరిం
 చుచున్న శ్రీవైష్ణవులనాశ్రయనమతో నేవించితిమి. మనమునాసర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనము
 జేసెదము రండు యని.

౩.

తిరియవ్ కలియుగమ్మనీజీ త్రేవర్గల్ తాముమ్పుగున్దు*
 పెరియకిదయగమ్మన్ బీప్పేరిప్పవెళ్ళమ్మెరుగ*
 కరియముగిల్వణ్ణనెమాన్మో కడల్వణ్ణా పూదబ్బల్ మణ్మోల్*
 ఇరియప్పగున్ది పాడి యెల్లుమిడజ్జొణ్ణనవే.

3.

అ॥ తిరియమ్ - వస్తుస్వభావములను మార్చిడి, కలియుగమ్ - కలియుగము, నీజీ -
 తొలగి, పెరియ - గొప్ప, కిరియమ్ - కృతయుగము, పర్ బీ - ప్రవేశించి, తేవర్గల్ -
 నిత్యనూరులు, తాముమ్ - స్వయముగానే. పుగున్దు - ప్రవేశించునట్లును, పేర్ - మహత్తైన,
 ఇన్దువెళ్ళమ్ - ఆనందసాగరము, పెరుగ - వృద్ధిబొందునట్లును, కడియ - నీలమైన, ముగిల్ -
 మేఘమువంటి, వణ్ణాన్ - కాన్తిగల, కడల్వణ్ణాన్ - సమాద్రమువంటిస్వభావముగల, ఎమ్మాన్ -
 మనస్వామియొక్క, పూదబ్బల్ - భక్తులు, మణ్మోల్ - భూమియందు, ఇరియ - ఆరవార
 మగునట్లు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇన్ద్రపాడి - గానముజేసి, ఎల్లామ్ - సమస్తభూములను, ఇడన్
 కొణ్ణనవే - తమకుసానములుగా జేసికొనిరిగా.

తా॥ యీపాపియైన కలియుగము తొలగి కృతయుగము ప్రవేశించునట్లును, నిత్యనూరులు
 పరమపదమునుంచి భూలోకమునకు వచ్చునట్లును, భగవద్గుణానుభవముచే భ్రహ్మనంద ప్రవాహ
 మంతటవ్యాపించునట్లును, శ్రీవైష్ణవులంతట వ్యాపించి భగవద్గుణానుభవము జేయుచున్నారని. 3.

ఇడజ్జోల్ శమయ త్తైయెల్లా మెడుత్తుక్కళై వనపోలే*
 తడబ్బడల్ పళ్ళి పెరుమాన్ తన్నుడై పూదబ్బల్ యాయ్*

కిడన్దుమిరున్దు మొట్టున్దుమ్ కీవమ్మలవలపాడి*

నడన్దుమ్మటన్దుమ్మకునిత్తుమ్ నాడగమ్ శెయ్యగిన్దు నవే.

౪.

అ॥ ఇడమ్కొళి - వ్యాపించియున్న, శవ యలై యెల్లామ్ - దుర్మతములన్నిటిని, ఎదుర్తు-
 తీసి, కత్తైవనపోలే - సమూలముగానశింపజేయువారువలె, తడమ్ - వికారమైన, కడల్ - సము-
 ద్రమందు, పల్లి - చవ్వలించియున్న, పెరుమాళ్తన్నడై, - సర్వేశ్వరునియొక్క, పూదబ్బళే -
 భక్తులు, ఆయ - వ్యాపించి, కిడన్దుమ్ - చవ్వలించియుండియు, ఇరున్దుమ్ - కూర్చుండియు,
 నడన్దుమ్ - నడిచియు, పటన్దుమ్ - పడుగత్తియు, కునిత్తుమ్ - సృత్యముజేసియు, నాడగమ్ -
 నాటకమును, శెయ్యగిన్దు - చేయుచున్నారు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు భూలోకమంతట వ్యాపించి, ముందున్న బాహ్యకుదృష్టిమతములను
 నిరసించి, సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములను బాదుచు సృత్యముజేయుచున్నారు. ౪

శెయ్యగిన్దు డెక్కణ్ణుక్కొన్దు యొక్కిళ్ళదివ్వులగత్తు*

నైగున్దు పూదబ్బళే యాయ్ మాయ తినాలెబ్బుమ్మన్ని*

ఐయమ్మై యరక్క రళురర్ ఐన్దురుళ్ళీరేల్*

ఉయ్యుమ్వగై యైత్తోణ్ణీ యాళ్ళ పేయర్ తిడుమ్కొన్దు,

౫.

అ॥ నైగున్దు - శ్రీవైష్ణవనాథునియొక్క, పూదబ్బళే - భక్తులు, ఆయ - వ్యాపించి,
 మాయ తినాల - తమఇచ్చచేత, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందు, ఎబ్బుమ్ - అంతట, మన్ని - అము-
 రియుండి, శెయ్యగిన్దు - చేయువ్యాపారము, ఎక్కణ్ణుక్కొన్దు - నాశేతములకు, ఒన్దేయొక్కిన్దు -
 ఒకవిధముగా దోచుచున్నది. తొణ్ణీర్ - ఓచపలలారా! అరక్కరళురర్ - రాక్షసలుగాను
 అనురులుగాను, పిఱన్దురుళ్ళీరేల్ - పుట్టియుండిరేని, ఉయ్యుమ్వగై - (మీ) జీవించివిధము,
 ఇల్లై - లేదు. ఊళ్ళీ - ఈలికాలమును, పేర్తు - నశింపజేసి, కొన్దుమ్ (మిమ్ములను) చంపు-
 దురు, ఒరువియమ్ - (ఇందులో) ఒకఅబద్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! మీరు రాక్షస ప్రకృతులుగాబట్టి భగవద్విముఖులై యుండిరేని,
 ఇప్పుడీలోకమంతట వ్యాపించియున్న శ్రీవైష్ణవులు మిమ్ములను నిస్సంశయముగా ధ్వంసము
 జేయుదురుగాన మీదున్నభావములను వదిలి వారినాశయించుడియని. ౫.

కొన్దుయిరున్దుమ్మవిళాది వగై పళితీయనవెల్లామ్*

నిన్దు వ్వులగిల్కడివా నేమిప్పిరా తమర్ పోన్దార్*

నన్దు శె పాడియున్దుళ్ళియాడియుమ్ ఇలమ్మరన్దార్*

శెన్దుత్తోదుయ్మిత్తోణ్ణీర్ శిన్దు యెచ్చెన్నిఱు త్తయే.

౬.

అ॥ ఉయర్ - ప్రాణులను, కొన్దు - చంపి, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించుచున్న, విళాది - వ్యాధి-
 యు, వగై - ద్వేషమును, పళి - ఆకలియు, తీ ఉనవెల్లామ్ - (ఇవిమొదలగు) దోషములన్నియు,
 ఇవ్వులగిల్కడివా - ఈలోకమునుండి, కడివా - పోగొట్టుటలై, నేమిప్పిరా - చక్రధరుడైన

సర్వేశ్వరునియొక్క, తమన్ - భక్తులు, పోన్దార్ - అవతరించివారు, సప్టు - చక్కగా, ఇతైపాడి
యమ్ - గానముజేసియు, తుళ్ళి - ఎగిరి, ఆడియుమ్ - స్వత్యముజేసియు, ఇలమ్ - భూమి
యందు, పరన్దార్ - వ్యాపించిరి. తొణ్ణిన్ - ఓచపలులారా! శిన్నెయై - మనస్సును, తెమ్
నిలుత్తి - చక్కగానిలిపి, తెన్దు - వెళ్ళి, తొమ్మిదు - (వారిని) ఆశ్రయించి, ఉయ్మిక్ - ఉజ్జీ
వింపుడి.

తా|| ఓసంసారులారా! ఈలోకమందలి సకలదుఃఖములను బోగొట్టుటకై శ్రీనైష్ఠవులు
వచ్చియవతరించి భగవద్గుణములను మిక్కిలి యాదగముతో ననుభవించుచు సంతట వ్యాపించిరి.
మీరును మీమనస్సును సంసారమునుంచి మఱలించి వారిని యాశ్రయించుడియని,

నిలుత్తినుమ్ముళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమ్ తెయ్ వజ్జళుమ్మైయుయ్యక్కొళ్ళ*
మలుత్తుమ్ వనోడేణ్ణిర్ మార్క్కణ్డేయనుమ్ కరియే*

కలుత్తమనమ్మొచ్చుమ్ వేణ్ణా కణ్ణనల్లాల్ తెయ్ వమిలై *

ఇలుప్పదెల్లామవక్ మూర్ త్తియా యవర్ కేయిలుమినే. ౭.

అ|| నుమ్ముళ్ళత్తు - మీమనస్సునందు, నిలుత్తిక్కొళ్ళుమ్ - నిలుపుకొనిన, తెయ్యజ్జళ్ -
దేవతలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొళ్ళ - రక్షించునప్పుడు, మలుత్తుమ్ - తిరిగియు, అవ
నోడేణ్ణిర్ - అనర్వేశ్వరునియొక్క అనుగ్రహము చేతనే నుమండి. మార్క్కణ్డేయనుమ్ - (దీనికి)
మార్క్కణ్డేయముపి, కరి - సాక్షి. కలుత్త - (దేవతా స్తరములను పరత్వబుద్ధియనెడి) చారిత్రము
గల, మనమ్ - మనస్సు, ఒన్దుమ్ - ఒకటియు, వేణ్ణా - వలదు, కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, తెయ్య
మిలై - వేణుదేవతలేదు, ఇలుప్పదెల్లామ్ - నిత్యనైమిత్తిక కర్మములన్నిటిని, అవక్ మూర్ త్తియా
య్ - (దేవతా స్తరములను) అనర్వేశ్వరునికి శరీరములనియించి, అవర్ కే - అదేవతలకే, ఇలు
మిక్ - సమర్పించుడి.

తా|| ఓ అనైష్ఠవులారా! మీరు దేవతా స్తరములను భజించినను అదేవతలు మిమ్ములను రక్షిం
చునప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తమకిచ్చిన ఫలప్రదత్వశక్తిచేతనే రక్షించునుగాని స్వయముగా రక్షిం
చుట, అదేవతలను శక్తిలేదు. ఇందును మార్క్కణ్డేయజేసాక్షి. గాన మీరు దేవతా స్తరముల
యందుఁ బరత్వబుద్ధినివదిలి శ్రీమన్నారాయణుండే పరిదేవతయని నమ్ముడి మీరుసేసెడి కర్మముల
లో నేదైన ఒకటి దేవతా స్తరవిషయమైయున్నను ఆకర్మములు అదేవతక స్తర్యామియైన శ్రీమన్నా
రాయణునికే జేయనిదిలంచి జేయుడియని.

ఇలుక్కుమిలై యిలుత్తుణ్ణ వెన్వలగుక్కుమ్ తన్నూర్ త్తి*

నిలుత్తినాక్ తెయ్ వజ్జళాగ వత్తెయ్ వనాయగన్తానే*

మలుత్తిరుమార్చనవ్వుక్ పూదజ్జళ్ దజ్జళ్ సాడి*

వెలుప్పిన్ణి ఇలత్తుమిక్కూర్ మేవిత్తొమ్మిదుయ్మిన్ గే. ౮.

అ|| ఇలుక్కుమ్ - అనష్టింపదగిన, ఇలై - కర్మములచే, ఇలుత్తు - ఆరాధించి, ఉణ్ణ -
తమతమ యభీష్టమునుబొందుటకై, ఎన్వలగుక్కుమ్ - నానాదుచిగల సకల చేతనులకొఱకై, తక్

మూర్తి - తనశరీరములైన దేవతాస్తరములను, అలైయ్యనాయగళతానే - ఆదేవాధిదేవుడే, తెయ్యబ్బళాగ - దేవతలగా, నిలుత్తివా - ఏఱుటచేను. (గాన). మఱు - శ్రీవత్సమనెడిచిహ్నుమును, తిరుమార్బ - నుందరమైన పక్షస్థలమందుగల, అవళారి - ఆశ్రయఃపఠయొక్క, పూదబ్బళ - భక్తులు, కిదబ్బళిపాడి - (భగవద్గుణములను) పాటలగాపాడి, వెఱుప్పిన్ది - జహాసలేక, ఖాలత్తు - భూమియందు, మిక్కార్ - నిండియున్నారు. నీర్ - మీరు, మేవి - (వారిని) సమీపించి, తొఱుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్మిన్ - ఉజ్జీవింతుడి.

తా|| బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ దేవతలగా శాస్త్రమందుఁజెప్పియున్నను, సాత్వికలనియు రాజనులనియు తామనులనియు మూడువిధములైన చెతనులు తమతమ యిచ్ఛానుసారముగా తమతమయొక్క ప్రకృతిగల దేవతల నారాధించి వారివారి కోరికను బొందుటకై తన శరీరభూతులైన బ్రహ్మరుద్రాదులను సర్వేశ్వరుడే దేవతలగా నేర్పరచెనుగాన మీరు వారిని పదలి సత్వప్రకృతిగలవారై, శ్రీవత్సాజ్ఞునియొక్క గుఱానుభవముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించి యుజ్జీవింతుడియని.

మేవిత్తోదుయ్మిన్గళ వేదప్పనిదవిరుక్కె*

నావిత్తోచ్చచ్చుదన్దన్దె ఖానవిదిపిత్తై యామే*

పూవిల్ పుగై యుమ్విళక్కుమ్ శాన్దముమ్నీరుమ్మలిన్దు*

మేవిత్తోమడియారుమ్ పగవరుమ్మిక్కదులగే.

౯.

అ|| వేదిమ్ - వేదమందు సాంభూతమై, పునిదమ్ - పరిశుద్ధమైన, ఇరుక్కె - పురుషనూక్తాది ఋక్కులను, నావిల్ కొణ్డు - నాలికలోనుంచుకొని, (అనసంధించి) ఖానవిది - భక్తిచే జేయదగిన కైబ్బర్మమంద, పిత్తైయామే - తప్పక, పూవిల్ - పుష్పములతో గూడియున్న, పుగైయుమ్ - ధూపమును, విళక్కుమ్ - దీపమును, శాన్దముమ్ - చందనమును, నీరుమ్ - జలమును, మలిన్దు - పూర్ణముగా సంపాదించుకొని, మేవి - సమీపించి, అచ్చుదన్దె - సర్వేశ్వరుని, తొఱుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, అడియారుమ్ - భక్తులచేతను, పగవరుమ్ - ధ్యానముజేయుచున్న ఋషులచేతను, ఉలగు - లోకము, మిక్కరు - పూర్ణమైయున్నది. (గానమీరును), మేవి - సమీపించి, తొఱుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్మిన్గళ - ఉజ్జీవింతుడి.

తా|| ఓసంసారలారా! ఇప్పుడీలోకమంతట, పురుషనూక్తాదులనుజెప్పి పుష్పధూపదీపాదులచే భగవత్కైబ్బర్మమును జేయుచున్న భక్తులచేతను, భగవద్గుఱానుసంధానముజేయుచున్న భాగవతులచేతను సర్వత్ర నిండియున్నదిగానమీరును వానిని యాశ్రయించియుజ్జీవింతుడియని.

మిక్కవులగుగళోఱుమ్ మేవిక్కణ్ణళతిరుమూర్తి*

నక్కపిరానోడయను మిన్దిరనుమ్ముదలాగ*

తోక్కవమరర్కుఱ్ఱాల్ల శెఱుమ్మరన్దసత్తోణ్డీర్*

ఒక్కత్తోగిన్దీరగిల్ కలియుగమునుమ్మిల్లయే,

౧౦.

అ॥ నక్క పిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడ, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇంద్రునుమ్ - ఇరుండును, ముదలగా - వీరు మొదలుగాగల, తొక్క - చేరియున్న, అమరరతుఁడొక్క - దేవసమూహములు, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూర్తి - తిరుమేనును, మేలి-అశ్రయించి, మిక్కి-సమృద్ధములైన, ఉలగుగళతోఁటుమ్ - ప్రతిలోకములయందును, ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, పరస్పర - సమృద్ధమైన సంపత్తుగలవారైరి. తొడ్డి - విషయా న్తరమందాసక్తిగలవారా! ఒక్క - వారి తోడ, తొట్టకీర్తి భీరాగి - ఆశ్రయించిరేని, కలియుగమ్ - కలియుగము, ఒఱ్ఱుమ్ - కొంచెము, ఇల్లె - నిలవదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సమస్తదేవతలగుఁడ శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించియే తమతమ ధైర్యశూర్యమును బొందిరిగాన, మీరును వానినే యాశ్రయించియెడల యేమబడవచ్చును. మీరందరు శ్రీవైష్ణవులయినచో కలియుగమే నశించునని ౧౦.

‡‡ కలియుగ మొనుమిన్ని క్కే తన్నడియార్ క్కరుళ్ శెయ్యుమ్*

మలియుమ్ శుశిరళిమూర్ శ్చి మాయప్పిరాకణ్ణన్ నెల్ల*

సలివయల్ తెన్న న్నరుగూర్ శ్చా-రిమాటా శడగోవళ*

ఒలిపుగఱ్ఱొంఱ త్తిప్ప త్తంశ్చత్తై మాశఱుక్కుమ్.

౧౧.

అ॥ తన్నడియా! క్కు - తనధిక్తులకు, కలియుగమ్ - కలివోషము, ఒఱ్ఱుమిన్ని క్కే - ఒకటియులేక పోవునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ కృపజేయువాఁడును, మలియామ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, కుడరళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్తి - తిరుమేనుగలవాఁడును, మాయప్పిరాక - ఆశ్చర్యగుణజేష్టితములుగలవాఁడునైన, కణ్ణతన్నె - శ్రీకృష్ణునివిషయమై కలి-సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తెల్ - దక్షిణమందున్న, సల్ - నుందరమైన, కురుగూర్ తిరునగరికి స్వామియైన, కారి-కారియొనెడి రాజుయొక్క నంశమందవతరించిన, మాటా - కుదృష్టులను నిరసించువారైన, శడగోవళ - సమృద్ధులైన ప్రసాదించిన, ఒలి-ప్రసిద్ధమైన, పుగళ్ - కిత్తిగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములున, ఉళ్ళత్తై - మనస్సులోన న్న, మాకు - దోషములను, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టును.

తా॥ భక్తానుగ్రహ తత్పరుడైన నిరవధిక తేజోమయ విగ్రహుడైన శ్రీకృష్ణుని విషయమై సకలసంపత్సమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన సమృద్ధులైన ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనముజేయువారు దేవతా న్తరమందు పరత్వబుద్ధిని వదిలి శ్రీవైష్ణవులగుదురని ౧౧.

అ ఱ్ఱొ ర్ తి రు వ డి గ శ్ శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్ శ ర ణ మ్.

3-వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అసతారిక — సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్య సౌశీల్యసౌందర్యాచక్రల్యాణగుణములను భవించిన నమ్మాళ్వార్లు అట్టిసర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యాశించి యదిలభించక*“మడలూర్ నై” అనెడి వ్యాపారమునుజేసియైనను సర్వేశ్వరుని బొందివలయునని యత్నము జేయుచున్నారు.

॥ మాశశుశోది యెకశెయ్యవాయ్ మణిక్కునై తై*

ఆశలుశీలనై యాదిమూర్ తియైసాడియే*

పాశటవెయ్ది యటివిమ్మనై నాళై యమ్*

ఏశలుమూరవర్ కవై తోళ్ళియెకశెయ్యమే.

౧.

అ॥ మాశు - మాలిన్యము, అటు - శేరి, శోది - తేజస్సుగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱ నైన, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎక - నాను స్వామి యు, మణిక్కునై - మాణిక్య పర్వతమువలెనున్నవాడును, ఆశు - యము, అటు - శేరి, శీలనై - స్వభావముగలవాడును, ఎయ్ది - పొంది, ఆటివు - బుద్ధిని, ఇమ్మనై - పోగొట్టుకొని, ఎనై నాళైయమ్ - ఎన్నిసేనములు గానుంటిమి, తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఏశలుమ్ - నింకెంచడములోదృఢపడియున్న, ఊరవర్ - ఊరు వారియొక్క, కవై - అపవాదము, ఎకశెయ్యమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ చేయదగనికృత్యమును జేసినయెడల లోకులు నిందింపరాయని సఖియడగగా, ఓసఖీ! తెలివిగలవారిట్లుజేయగూడదు యథార్థమే, సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్మలమైన దివ్యావయవసౌందర్యమునుసృష్టాశీల్యాది కల్యాణగుణములనున్నజూచి యట్టివానిని పొండక సతిపోగొట్టుకొని భేదించుచున్న మనకు లోకులనిండ యేమిజేయునని బదులుజెప్పుచున్నారు

౧.

ఎకశెయ్యమూరవర్ కవై తోళ్ళియినమై*

ఎకశెయ్యతామరై క్కణ్ణ నెన్నెనిఱై కొణ్ణాక*

ముకశెయ్యమామైయిమ్మనై మేనిమెలివెయ్ది*

ఎకశెయ్యవాయ్ మిరుగ్గణ్ణమ్ పయప్పుర్ నై.

౨.

అ॥ ఎక - నాయొక్కస్వామియైన, శెయ్యతామరై క్కణ్ణమ్ - ఎఱ్ఱని తామరసపువ్వు మువంటి సేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నె - నాయొక్క, నిఱైకొణ్ణాక - గుణపూర్తిపవ హరించెను. ముక - మునుపున్న, శెయ్యమామై - చక్కని సౌందర్యమును, ఇమ్మనై - పోగొట్టు

* భర్తదేశాన్తరమందుండి ఋతుకాలమందు రానియెడల వానివరహమును సహించజాలక తాటికొమ్మను తీసికొనిస్తనాదులను ఛేదించుకొని విపస్త్రయై యాతాటికొమ్మను రెండుతోడల నడమనపెట్టుకొనిసంచరించుచు భార్యజేయ వ్యాపారము—ఇట్టి తనభార్యయొక్క వ్యాపార మునువిని తత్క్షణమందు భర్త వచ్చితిరుననుట.

కొని, మేని - శరీరము, మెలివెయ్ది - వాడిపోయి, ఎక్ - నాయొక్క, శెయ్యవాయుమ్ - ఎఱ్ఱయినధరమును, కరుణ్ణుమ్ - నల్లని శీత్రములును, పయప్ప - వైవర్ణ్యమును, ఊర్న్ - పొందినది. తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఇని - ఇతరమిద, నమ్మై-మమ్ములను, ఊరవర్ కవై - ఊరువారి యపవాదము, ఎక్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఓసఖీ! పద్మశేత్రుఁడు తనసౌందర్యమును నాకుఁగనుపఱచి వ్యామోహముగలుగ జేసి నన్ను మానభంగపఱచెను. నాశరీరమందు ముందున్న సౌందర్యమంతయు నశించి మేను తెల్లపడిపోయినది. ఇతరలోనుల యపవాదముచే మనకేమికావలయునని. ౨.

ఊర్న్ శగడముదై త్త పాదత్తిక్ శియ్ములై
శార్న్దుశువై త్త శెవ్వాయ నెన్నెన్నిత్తై కొణ్ణాక్
పేర్న్దుమ్ పెయర్న్దు మవనోడ్చి యోశొల్లి లేక్
తీర్న్దు వేళతోళ్ళు యో శెయ్యుమూరవర్ కవైయే

3.

అ॥ ఊర్న్ - దొర్లుచుపయకివచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నున, పాదత్తిన్ - శ్రీపాదముగలవాఁడును, పేయ్ - పూజనయొక్క, ములై - స్తనములను, శార్న్దు - చేరియుండి, శువైత్త - త్రాగిన, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయక్ - అధరముగలవాఁడునై శ్రీకృష్ణుఁడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నిత్తై - గూఢూర్తిని, కొణ్ణాక్ - అపహరించెను, పేర్న్దుమ్ పెయర్న్దుమ్ - పోయివచ్చియు, అవనోడ్చి - ఆసక్త్యైశ్వర్యంతోతప్ప, ఓళ్ళోల్ లేక్ - ఒకమాటగలవాఁడను తాను, తీర్న్దు - నాకుప్రతికూలురాలై తీరిన, ఎక్తోళ్ళి - ఓసాసఖీ! ఊరవర్ కవై - ఊరు వారియపవాదము, ఎక్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ పూతనాశకటాసురారి దుష్టులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుఁడు నన్ను మోహపఱచి నామానమునతీసినను వానినివదలి నేనింకొకమాటచెప్పను. లోకులవలె నాహితంబును యోచించక నాకుపదేశించుచున్న ఓసఖీ! లోకులయపవాదము నన్నేమిజేయునని. 3.

ఊరవర్ కవైయెరుని ట్టన్నె శొల్ నీర్ పడుత్తు*
ఈరనెల్ విత్తిములై త్త నెజ్జప్పెరుజ్జాయ్యో*
పేరమర్ కాదల్ కడల్ పురై యవిళై విత్త*
కారమర్ మేని నజ్జణ్ణతోళ్ళి కడియనే.

౪.

అ॥ ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవై - అపవాదమునడి, ఎరువిట్టు - ఎరువుబెట్టి, అన్నై - తల్లియొక్క, శొల్ - మాటలనడి, నీర్ పడుత్తు - నీరుకట్టి, ఈరమ్ - ఆశయనడి, నెల్ - ధాన్యమును, విత్తి - జల్లి, ములైత్త - మొలిచిన, నెజ్జమ్ - మనస్సనడి, పెరుమ్ - గొప్ప, శెయ్యోల్ - పొలములో, పేర్ - గొప్పదై, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశను, కడల్ పురైయ - సముద్రమువలె(అపరిచ్ఛిన్నముగా), విత్తివిత్త - పండించినవాఁడును, కారమర్ - మేఘమువలెనున్న, మేని - తిరుమేనుగలవాఁడునైన, నమ్కణ్ణాక్ - మనశ్రీకృష్ణుఁడు, తోళ్ళి - ఓసఖీ! కడియనే - క్రూరుఁడా? (కాదు).

తా॥ ఓసభీ! శ్రీకృష్ణుడు నాకంటికగుబడకపోయినను తనయందాళను గలుగజేసి లోకుల నిందచేతను తల్లియొక్కమాటలచేతను నాయాళనశించునుండ వృద్ధిబొందునట్లు జేసెనుగాన వానిని కఠినహృదయుండని చెప్పురాదని.

౪.

కడియొకొడియొక నెడియమాలుఅగజ్జొడ్డ
అడియొక*అటివరుమేనిమాయత్తొక*అగిలుమ్
కొడియవెన్నెల్ల మవనెట్టికేడక్కుమెల్లే*
తుడికొలిడై మడల్లో యన్నెయొకశెయ్యుమే.

౫.

అ॥ కడియొక - తనకార్యమునుశీఘ్రముగానెరవేర్చుకొనువాడును, కొడియొక - ఇతరులనుదుఃఖిబెట్టువాడును, నెడియమాల - గొప్పమహిమగలవాడును, అగిలుమ్ - లోకములను, కొడ్డ - కొలుచుకొనిన, అడియొక - శ్రీపాదములుగలవాడును, అటివు - బుద్ధికి, అరి - (తెలిసికొనుటకు) దుర్లభమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, మాయత్తనాగిలుమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన గుణచేష్టితంబులుగలవాడునైనను, కొడియ - క్రూరమైన (పట్టుదలగల), ఎకనెజ్జుమ్ - నామనన్ను, అననెప్పి - ఆశ్రీకృష్ణుడేమని, కిడక్కుమ్ - (తలచి) ఉండును. ఎన్నే-ఏమాశ్చర్యమో? తుడికొల్ - సుడుగుడుపువలెనున్న, ఇడ్డై - నడుమునున్న, మడమ్-ఆత్మగుణములనుగల, తోట్ట ఓసభీ! అన్నె - తల్లి, ఎకశెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఆశ్రీకృష్ణుడు తనకార్యమునేచూడునుగాని యొకరి దుఃఖమునుజూడడు. లోకముల నన్నియు గొలిచినగొప్పమహిమగలవాడు. వానినిజూచుట మిక్కిలిదుర్లభము. అయినను నామనన్ను వానిని వదలిమఱియొకటియందుచెళ్ళదు దానికి నాతల్లియేమి చేయవచ్చునని.

౫.

అన్నెయొక శెయ్యులె నూరొకొల్లిలొకతోట్టిమిర్*
ఎన్నెయినియుమ కాశైయ్యలె యగప్పట్టే*
మున్నెయమరర్ ముదల్వొ వణ్ణవరాపది
మన్నొక*మణివణ్ణవాళుదేవక వలై యురే.

౬.

అ॥ మున్నెయమరర్ - ప్రాచీనులైననిత్యనూరులకు, ముదల్వొ-నిర్వాహకుడును, వణ్ణ నుండగమైన, తువరాపది - ద్వారకకు, మన్నొక - రాజపు, మణివణ్ణొక - మాణిక్యమువంటి కాంతిగలవాడునైన, వాళుదేవక - శ్రీకృష్ణునియొక్క, వలైయుర్ - పలలో, అగప్పట్టే - దొఱుకుకుంటిని. ఇని - ఇళకమీద, ఎన్నె - నావిషయమై, ఉమక్కు - మీకు, అశైయ్యలె - ఆళలేదు. అన్నె - తల్లి, ఎకశెయ్యుర్ - ఏమిచేసినను, ఎక - ఏమిప్రయోజనము? ఊర్ - లోకులు, ఎకొల్లిర్ - ఏమిచెప్పినను, ఎక - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓసభీ! ద్వారకాధీశుడైన శ్రీకృష్ణుని పాళమందు నేనుదొఱుకుకుంటిని. ఇళకనన్ను ముఱింపమీకాళలేదు. నాతల్లియెంతచేసినను లోకులెంత చెప్పిననుఏమియుఉపయోగములేదని.

వలై యుళగప్పడులెన్నె నన్నెజ్జుజ్జువికొడ్డొ*
అలై కడల్ పల్లియమ్మానై యాట్టిప్పిరానన్నె*

కలె కొళగలల్ గుల్ తోట్టినట్లుకొల్కణ్ణ*

తలె యిల్ వణజ్జపుమాణ్ణలో తై యలార్ మున్నే.

౭.

అ॥ ఎన్నె - నన్ను, పులెయ్యో - పులె, అగప్పడుత్తి - దోలుకుకొనునట్లుచేసి, నల్ - అనుకూలమైన, నెట్టమ్ - (నా) మనస్సును, కూవికొణ్ణ - పిలుచుకొని, అలె - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమందు, పల్లి - పవ్వళించిన, అమాన్తై - స్వామియు, ఆట్టి ప్పిరాణ్ణ - చక్రధరుడునైనసర్వేశ్వరుని, కలెకొల్ - సుందరమైన వస్త్రముగలదియు, అగల్ - విశాలమైన, అల్ గుల్ - నితంబప్రదేశముగలదియునైన, తోట్టి - ఓసఖీ! నమకణ్ణళాల్ - మనసేతములచే, కణ్ణ - నేవించి, తైయలార్ - (నన్నునిందించెడి) స్త్రీయొక్క, మున్ను - ఎరుట, తలెయిల్ - శిరస్సుచే, వణజ్జపుమాణ్ణలో - నమస్కరించునట్లుగానా.

తా॥ ఓసుందరాంగివైనసఖీ! నన్ను నామనస్సును స్వాధీనపఱచుకొనిపోయి క్షీరాబ్ధి యందుబెవ్వళించిన చక్రధరుని, నన్నునిందించుచున్న యీలోకులయెరుటనే నేవించునట్లెప్పుడు సంభవించునోయని

౮.

పేయ్ములై యుణ్ణళగడమ్మాయ్న్దు మరుదిడై

ప్పోయ్ముదల్ శాయ్త్తు*పుల్ వాయ్పిళ్న్దుకళిఱట్ట*

తూముఱువల్ తొణ్ణెవాయ్ప్పిరానై యెన్నాళ్ళకొలో*

యాముఱుగిన్దు తోట్టి యన్నెయర్ నాణవే.

౯.

అ॥ పేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తవ్యమును, ఉణ్ణ - త్రాగి, శగడమ్ - శకటా నురుని, పాయ్న్దు - తన్ని, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ్ - చెల్లి, ముదల్ శాయ్త్తు - సమూలముగాబడ్రోసి, పుల్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్న్దు - చీల్చి, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - చపిన, తూ - స్వచ్ఛమైన, ముఱువల్ - చిరునవ్వుగల, తొణ్ణె - దొండవండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, పిరానై - స్వామిని, తోట్టి - ఓసఖీ! అన్నెయర్ - తల్లులు, నాణ - సిగ్గుబడునట్లు, యామ్ - మనము, ఉఱుగిన్దు - పొందుట, ఎన్నాళ్ళకొలో - ఏదినమో?

తా॥ ఓసఖీ! నన్నునిందించుచున్నతల్లి సిగ్గుబడునట్లు పూతనా శకట యమభార్తున బకా నుర కవలయాపీడములు మొదలగు దుష్టులను సంహరించి సుందరమందహాసముగల శ్రీకృష్ణనిమన మెప్పుడు పొందెదమోయని

౧౦.

నాణునితై యుజ్జువర్ నెన్నెనన్నెళ్ళజూవికొణ్ణ*

శేణుయర్ వాన త్తిరుక్కు న్నేవపిర్వన్నె*

అణై యెన్ తోట్టియులగుతోఱల్ తూగ్గి*ఆమ్

కోణై గల్ శెయ్దు పుదిరియాయ్మడలూర్ దుమే.

౧౧.

అ॥ ఎన్నె - నాయొక్క, నాణుమ్ - సిగ్గును, నితైయమ్ - స్త్రీగుణములను, కవర్న్దు - పోగొట్టి, నల్ - స్వాధీనమైన, నెట్టమ్ - మనస్సును, కూవికొణ్ణ - పిలుచుకొని, శేణుయర్ -

మిక్కిలియున్నత ప్రదేశమందున్న, వానత్తు - పరమపదమందు. ఇరుక్కుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తేవపిరాకాతన్నై - నిత్యనూరులకుస్వామియైన సర్వేశ్వరుని, తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఉలగుతోలు - లోకమంతట, ఆలర్ - (వచ్చినన్నసమాధానముజేయక దుఃఖబెట్టుచున్నాడని) అపవాదమును, తూళ్ళి - ప్రసిద్ధమగునట్లుజేసి, ఆమ్ - జేయుటకుసాధ్యమైన, కోణైగల్ - (వానికినిందాకరమునైన) అతిలవ్యాపాగములను, శెయ్దు - చేసి, కుదిరియాయ్ - సిగ్గులేనిదానమై, మడల్ - మడలనెడివ్యాపాగమునుజేసి, ఊర్దుమ్ - సజ్జరించెదను. అణైయెన్ - దీనికడ్డమేమి?

తా|| ఓసఖీ! నన్నుమానభంగపఱచి నాగుణములను జెడగొట్టి నామనన్ను నపహరించుకొనిపోయి పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నన్నువచ్చిరక్షించెనందున వానినియెల్లరుందించునట్లుజేసి వానికపవాదమువచ్చునట్లు సంచరించపోతానని.

యామ్మడలూర్దు మెమ్మాళియకైప్పిరాన్మడై*

తూమడల్ తణ్ణన్దుత్తాయ్ మలర్ కొణ్ణుళూడువోమ్*

యామ్మడమిన్ తైరువుతోఆయల్ తై యలూర్*

నామడక్లాప్ప తూళ్ళి నాడుమిరై క్కవే.

౧౦.

అ|| యామ్ - మనము, మడమిన్ది - అనిగియుండక, తైరువుతోలు - పీడించుచు, అయల్ తైయలూర్ - వేలుస్త్రీలయొక్క, నా - నాలికయందు, మడక్లా - వెళ్ళని, తుళ్ళి - అపవాదమును, తూళ్ళి - ప్రసిద్ధపఱచి, నాడుమ్ - దేశమంతయు, ఇరైక్క - భ్రమించిపోవునట్లు, అతిచి, యామ్ - మనము, మడలూర్దు - మడలూర్ అనెడి వ్యాపారమునుజేసి, ఆళ్ళి - సదర్శనమును, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శీహస్తమునందుగల, ఎమ్ - మనయొక్క, పరాన్నడై - స్వామియొక్క, తూ - స్వచ్ఛమైన, మడల్ - నళముగల, తణ్ణ - చల్లనై, ఆమ్ - సుందరమైన, తుత్తాయ్ - తిగుత్తుత్తాయయొక్క, వలర్ - పుష్పములను, కొణ్ణు - సంపాదించుకొనివచ్చి, శూడువోమ్ - శిరస్సులోనుంచుకొనెదము.

తా|| ఓసఖీ! మనము మానమును వదలి లోపలుచెప్పరాని అపవాదములను సర్వేశ్వరుని మీడఁజెప్పివాడు ధరించినతిరుత్తుత్తాయనిధరించివానికపవాదమువచ్చునట్లుసంచరించుచు

ఇరై క్కజ్జురుజడల్ వణ్ణై కణ్ణపిరాన్ నై*

విరై కొళ్ళిపొత్తిల్ కురుగూర్ చ్చడగోవళొన్న*

నిరై కొళ్ళన్దాది యోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఉరై క్కవల్లార్క్క వై గుర్దమాగు స్తమ్మూరెల్లామ్.

౧౧.

అ|| ఇరైక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణై - కానిగల, కణ్ణపిరాకాతన్నై - శ్రీకృష్ణునినివయమై, విరైకొళ్ళ - పరిమళముతోపూర్ణమైన, పొత్తిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురి స్వామియైన, శడగోవళొన్న - నమ్మత్తువర్లు, శొన్న - సాదించిన, నిరైకొళ్ళ - శబ్దార్థములయొక్కపూర్తిగల, అన్దాది - అంత్యపదమునాదిగాగల, ఓర్ - అన్యతీయమైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉరై

క్కవల్లార్ క్కు - అధ్యయనముజేయువారికి, తమ్ - తమయొక్క, ఊరెల్లామ్ - గ్రామము లన్నియు, వైగనదమాగుమ్ - శ్రీవైకుంఠమగును.

తా|| సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మత్వార్థ ప్రసాదించిన యీశునిపాశురముల నధ్యయనము జేయువారు ఏదేశమందున్నను శ్రీవైకుంఠమందువలె బ్రహ్మానందము ననుభవించుతురని. ౧౧

అ త్త్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— అత్త్వార్గీ విధంబున “ మడలూర్నై ” అనేడివ్యాపారముజేయుటకు శక్తి లేక దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు ప్రవేశించిన కాళరాత్రినిజూచి, ఈరాత్రిలో నాకుపయమాటలనుజెప్పి రక్షించువారెవరునులేరే. అవద్యాంధవుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ రాకపోయనేయని చింతాక్రాస్తలైయున్నప్పుడు శ్రీరాధీయందు యోగనిద్రజేయుచున్న వాసుదేవునిస్మరించి, వీడు మనలను రక్షించుటకై యుపాయము యోచించుచున్నాడని దలంచి ప్రాణధారణము జేసికొని యున్నాడు.

ఃః ఊరెల్లామ్ తుజ్జి యులగెల్లామ్ నళ్ళిరుళాయ్*

నీరెల్లామ్ తేటి యోర్ నీళిరవాయ్ నీన్డదాల్*

పారెల్లాముణ్డ నమ్ పామ్బుణై యాళవారానాల్*

అరెల్లెవల్ విన్నై యే నావికాప్పారినియే.

౧.

అ|| ఊరెల్లామ్ - ఊరంతయు, తుజ్జి - నిదురపోయి, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నళ్ - నిబిడమైన, ఇరుళాయ్ - చీకటియై, నీరెల్లామ్ - నలమంతయు, తేటి - నిశ్శబ్దమై, ఓగ్ - ఒకటియై, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవాయ్ - రాత్రియై, నీన్డదు - పెరిగినది, పారెల్లామ్ - భూమి యంతయు, ఉణ్డ - మ్రుంగినవాడును, నమ్ - మనస్వామియు, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాళ్ - పడక గాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు, ఎల్లై - ఓసభి! వల్ - క్రూరమైన, విన్నై యేన్ - పాపముగలవాయొక్క, అవి - ప్రాణమును, ఇని - ఇకమిద, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా|| ఊరంతయు మణిగినది, లోకమంతయు గాఢాంధకారమైనది, ఇట్లురాత్రి మిక్కిలి పర్థిల్లుచుండగా నిప్పుడుగూడ నాశ్రియఃపతివచ్చి నన్నురక్షించక పోయెను. ఇకరక్షించువారెవరని.

అవికాప్పారినియూ రాత్రికడల్ మణ్ విశ్మయాడి*

మావికారమా యోర్ వల్లిరవాయ్ నీన్డదాల్*

కావిశేర్ వణ్ణ నొకణ్ణనుమ్ వారానాల్*

పావియేన్ నెళ్ళమే నీయుమ్ పాణ్ణలైయే.

౨.

అ॥ ఆత్మ - అగాధమైన, కడల్ - సముద్రమును, మణి - భూమిని, విణి - ఆకాశమును, మూడి - కప్పి, మా - గొప్ప, వికారమాయ్ - వికారముగలదై, వల్ - క్రూరమైన, ఓరిరవాయ్ - ఒకరాత్రియాపమై, నీడ్డుదు - (చీకటి) పెరిగినది. కావిళే - నల్లకలువపంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, ఎళకణ్ణము - నాకృష్ణుడును, వారాన్ - రాలేదు, పావియేన్ - పాపియైనవాయొక్క, నెళ్ళమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాన్దలై - అనుకూలముగానుండక పోతివి, ఇని - ఇకమీఁద, అవి - నాప్రాణమును, కాప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ ఓమనసా! అదిఆక సమనియు ఇదిభూమియనియు సముద్రమనియు దెలియకకప్పి గాఢాంధకారము భయబృంధమైనరాత్రియాపమైపెరుగుచున్నది. ఈసమయమందుగూడ శ్రీకృష్ణుడు రాకపోయెను; నీవును నావశంబున లేకపోతివి. ఇక నన్ను రక్షించువారెవరని. ౨

నీయుమ్పాజలై కాణ్ నెళ్ళమేనీళిరవుమ్*

ఓయుమ్పొమ్మిదిన్ది యాత్రియాన్సీణదాల్*

కాయుమ్బుడున్దలై యెళకాగు త్తళ వారానాల్*

మాయుమ్వగై యటియేళ వల్వినై యేళ పెణ్పిఅన్దై. 3.

అ॥ నెళ్ళమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాన్దలైకాణ్ - అనుకూలముగాలేకపోతివి గదా? నీళ్ - పొడుచైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియు, ఓయుమ్పొమ్మిదిన్ది - ఎడతెగక, ఊట్రియాయ్ - యుగమై, నీడ్డుదు - పెరిగినది, కాయుమ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, కడుమ్కలై - క్రూరమైనబాణముగల, ఎన్ కాగు త్తళ - నాశ్రీరాఘవుడు, వారాణ్ - రాడు. వల్ విన్దయేళ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, పెణ్ పిఱన్ద - ప్రేయ్యబుట్టి, మాయుమ్వగై - మరణమునుబొందెడి ప్రకారమును, అటియేళ - ఎఱుంగను.

తా॥ ఓమనసా! నీవా నాస్వాధీనముగాకపోతివి. రాత్రి యుగమువలె పెరుగుచున్నది. శ్రీరాముడురాలేదు. ఈబాధనుసహించక ప్రాణమువిడువదలంచినను నేను దానికి యుపాయము నెఱుంగనేయని. 3.

పెణ్పిఅన్దారెయ్దుమ్ పెరున్దయర్ కాణ్ణిలేన్దమ్*

ఒణ్ శుడరోళ వారాదొళితాన్*ఇమ్మొళ్ళన్ద

కణ్ పెరియళెవ్వా యెజ్కారేణువారానాల్*

ఎణ్ పెరియళిన్దెనోయ్ తీర్ ప్పారాన్దెన్దయే. ౪.

అ॥ పెణ్ పిఱన్దార్ - ప్రేయ్య, ఎయ్దుమ్ - అనుభవించుచున్న, పెరుమ్తుయర్ - ఈగొప్ప దుఃఖమును, కాణ్ణిలేళ - చూడలేను, ఎన్ద - అని, ఒణ్ - నుండరమైన, శుడరోళ - లేజన్నుగలనూర్పుడు, వారాదు, రాక, ఒళితాన్ - దాచుకొనియున్నాడు. ఇమ్మొణ్ - ఈభూమిని, అళన్ద - కొలిచినవాడును, పెరియళణ్ - వికాలమైన నేత్రములుగలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎళ - నాకు (స్వామియు), కార్ - మేళుముపంటికాన్తిగల వాడును, ఏణు - శ్రేష్ఠుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాణ్ - రాలేదు. ఎన్దెన్ద - నాయొక్క,

ఎణ్ పెరియ - సంఖ్యలనతిక్రమించిన (అసంఖ్యేయమైన), శివనోయ్ - మనోవ్యాధిని, తీర్పార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ ఈస్త్రీలనుభవించి ఘోరదుఃఖమును నేను చూడజాలననిదలచి నూర్యధువయముగాకుండనేయున్నాడు. నుందరాంగుడైన మనుడురా లేదు. ఇంక నాదుఃఖమును దీర్చువారెవరిని.

ఆరెన్నెయారాయ్ వా రెన్నెయరుమ్తోయరుమ్*

నీరెన్నెయన్నా నే నీళిరవున్తుళ్ళువరాలా*

కారన్న మేని నజ్జిణ్ణనుమ్వారానాలా*

పేరెన్నె మాయాదాల్ వల్వినై యేగపిన్నివై.

౫.

అ॥ ఆరెన్నెయరుమ్ - తల్లులును, తోమ్మియరుమ్ - సఖులును, నీర్ - (నా) స్వభావము, ఎన్నే - ఎట్టిది (అని), ఎన్నాదే - తలచక, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియంతయు, తుళ్ళువర్ - నిదురపోవుచున్నారు. కారన్న - మేఘమువంటి, మేని - తిరుమేనుగల, ఎక్కళ్ళనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాల్ - రాడు, వర్ - క్రూరమైన, వినైయేగ - పాపముగలనాయొక్క, పిళ్ - చెనుక, నిన్దు - ఉండి, పేర్ - నాపేరు, ఎన్నై - నన్ను, మాయదు-మాయునట్లుచేయును. ఎన్నై - నన్ను, ఆరాయ్ వారార్ - విచారించువారెవరు.

తా॥ నాబంధువులునాబాధను విచారించక చక్కగానిదించుచున్నారు. శ్యామనుందరుడైనకృష్ణుడురా లేదు ఇంక నేను మాయవిధము నాలోచించుచున్నాను. నాపేరుమాత్రమేయుండపోవుచున్నది. ఇప్పుడు కూడ నన్ను రక్షించువారెవరులేరని.

౫.

పిన్నివై కాదల్ నోయ్ నెళ్ళమ్ పెరిదధుమాలా*

మున్నిన్దిరావూళి కణ్ పుదై యమూడిన్ గ్రూలా*

మన్నిన్ద శక్కర తైమ్మాయవనుమ్ వారానాలా*

ఇన్నిన్ద నీళాని కాప్పారవిడ్వవై.

౬.

అ॥ కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, పిళ్ళిన్దు-చెనుకనుండి, నెళ్ళమ్-మనస్సును, పెరిదు - మిక్కిలి, అదుమ్ - బాధించుచున్నది. ఇరా - రాత్రియనెడి, ఉమ్మియుగము, మున్నిన్దు - ముందుండి, కణ్ - నేత్రములు, పుదైయ-అణుగునట్లు (కనుపడపండునట్లు), మూడిన్ గ్రూ-కప్పినది. మన్నిన్దు - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, మాయవనుమ్-ఆశ్చర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాల్ - రాడు, ఇన్నిన్దు - ఈవిధముగానున్న, నీళ్ - నిత్యమైన, ఆవి-ఆత్మను, ఇవిడ్వత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా॥ ఆశయొకచక్కను రాత్రియొకచక్కనుండి బాధించుచున్నది. ఈసమయంబునకూడ చక్రధరుడువచ్చి రక్షించకనున్నాడు. ఇంకనిచ్చట నన్ను రక్షించువారెవరన్నారని.

౬.

కాప్పారవిడ్వత్తు క్కడిరుళి నుణ్ తుళియాయ్*

తేట్యులదూర్చియాయ్ చెప్పల్ గిన్ద కజ్జుల్ వాయ్*

తూప్పాలవెణ్ శక్లు శక్కురత్తతోన్టానాల్*

తీప్పాలవల్ విన్ యే తేయ్విక్లాళే శేయ్ గేనో.

2.

అ॥ ఇవిడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు? కళ్లు - దట్టమైన, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - నూత్నమైన, తులిచినుకులను, అయ్-కలదై, శేణ్ పాలదుదీఘం మైనస్వభావముగల, ఊట్రియాయ్ - యుగమై, శెల్గిన్ - నడుచుచున్న, కళ్లుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, తూ - నిర్మలమైన, పాల-స్వభావముగల, వెణ్-తెల్లని, శక్లు-శివాభివన్యమును, శక్కురత్త - సువర్చనమునుగలసర్వేశ్వరుడు, తోన్టా - కనుపడడు. తేయ్విక్లాళ్-ఓదేవతలారా! తీప్పాల- అగ్నిపరదహించుచున్న స్వభావముగల, వల్ విన్ యే - కూరమైనపాపముగల నేను, ఎకా-శేయ్ గే - ఏమిచేసెదను.

తా॥ పెద్దయుగమువలెనున్న యీరాత్రియందొక్కచీకటిని యొక్కప్రక్కచినుకులును బాధించుచున్నవి. ఇప్పుడు నన్ను గాపాడువారెవరులేరు. శబ్దచక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడును వచ్చిగనుపడలేడు. ఓదేవతలారా! ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని.

2.

తేయ్విక్లాళే శేయ్ గే నోరిరవేట్టుమ్రియాయ్*

మెయ్ వన్దుని నైనదావి మెలివిక్కుమ్*

కై వన్దశక్కురత్తే కణ్ణనుమ్ వారానాల్*

తై వన్దతణ్ తెన్టల్ వెళ్లుడరిల్ తానడుమే.

౩.

అ॥ తేయ్విక్లాళ్ - ఓదేవతలారా! ఎకా-శేయ్ గే - ఏమిచేసెదను. ఓరిరవు - ఒక రాత్రి, ఏట్టుమ్రియాయ్ - ఏడుయుగమై, మెయ్ వన్దునిన్ట - (నన్ను చంపవలయునని) సత్సయించిచ్చి, ఎనదావి - నాయాత్మను, మెలివిక్కుమ్ - బాధించుచున్నది. కై వన్ద - శ్రీహస్తమండమరియున్న, శక్కురమ్ - సుదర్శనముగల, ఎకా-కణ్ణనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారా - రాడు, తై వన్ద-తై (పుష్ప) మాసమంసుపచ్చెడి, తణ్ - చల్లని, తెన్టల్-మలయచూరుతము, వెమకుడరిల్ - కూరమైన అగ్నికంటెను, అడు - (మిక్కిలి) బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓదేవతలారా! ఒకరాత్రి యేడుయుగమై పెరిగి నన్ను చంపవలయునని యుద్దేశించిచ్చి చల్లనిగాలిని నిప్పువలెవినులుచు బాధించుచున్న యీసమయమందుగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి క్షీంచకపోయెను. ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని.

౩.

వెళ్లుడరిల్ తానడుమాల్ వీడ్గిరుళిక్కున్డతుళియాయ్*

అళ్లుడర వెయ్యోనణి నెడున్దేర్ తోన్టాదాల్*

శెళ్లుడర్ తామరై క్కణ్ శెల్వనుమ్ వారానాల్*

నెళ్లుడర్ తీర్ ప్పారినియార్ నిన్దురుగుగిన్దేనే.

౪.

అ॥ వీడ్లు - వర్షిల్లుచున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - నూత్నమైన, తులియాయ్ - చినుకులనుగలరాత్రి, తా - తాను, వెమకుడరిల్ - వేడియైన అగ్నికంటె, అడుమ్ - (అధికమై) బాధించును. అన్ - సుందరమైన, కుడర - శేజస్సుగల, వెయ్యో - మూర్ఛనియొక్క, అణ్-

నుండరమై, నెడు - గొప్పదైన, తేర్ - రథము, తోడ్పాడు - కనుపడదు, తెనుకుడర్ - ఎట్టి నికాన్తిగల, తామరైక్కణ్ - తామరపువ్వువంటి నేత్రముగల, తెల్వనుమ్ - శ్రీమంతుడును, వారాణ్ - రాడు, నిన్దు - నిలిచి, ఉరుగుగిట్టే - కరుగుచున్నాను, నెట్టేడర్ - మనోదుఃఖమును, ఇని - ఇంక మీద, తీర్ప్పారార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ చల్లని యాచినుకులు నాకు నిప్పువలెనున్నవి. చీకటిలో నాశేమియు కనుపడలేదు. సూర్యోదయమును కాకుండనున్నది. రాజీవలోచనుడైన క్రియఃపతియు రాలేదు, ఈదుఃఖముచే గరుగుచున్న నన్ని పుడు రక్షించువారెవరు లేరని.

నినురుగుగిట్టేనేపొల నెడువానమ్*

తెనురుగినుజ్తుళియాయ్ చెప్పల్ గిన్దు కజ్జుల్యాయ్*

అన్దొరుకాల్ నై య మళ్ళన్ పిరాణ్ వారానెయ్*

ఒన్దొరుకాల్ శొల్లా దులగోవుజ్జుమ.

౧౦.

అ॥ నిన్దు - నిలిచి(ఎల్ల పుడును), ఉరుగుగిట్టేనేపొల - కరుగుచున్న నావలెనే, నెడు - గొప్ప, వానమ్ - ఆకాసమును, తెన్దు - దుఃఖపడి, ఉరుగి - కరిగి, నుజ్ - నూత్నమైన, తుళియాయ్ - చినుకులగలదై, తెల్ గిన్దు - నడుచుచున్న, కజ్జుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, అన్దు - అప్పుడు, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, నై యమ్ - భూమిని, అళ్ళన్ - కొలిచిన, పిరాణ్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాణ్ - రాడు, ఎన్దు - అనియైనను, ఒన్దు - ఒకమాటను, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, శొల్లాదు - చెప్పక, ఉలగు - లోకము, ఉజ్జుమ - నిదురపోవుచున్నది. ఓ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ చినుకులువేయుచున్న యీరాత్రియందు నేనవస్థపడుచుండగా, ఆత్రిమిక్రముడిచ్చటికి రాడనియైనను వచ్చుననియైననొకమాటనాకు జెప్పకుండ లోకమంతయు నిద్రించుచున్నదే? ఇదే మాశ్చర్యమని.

౧౦

‡‡ ఉజ్జువానోల్ యోగుశెయ్ద పెరుమానై*

శిజ్జిపొట్టిల్ శూట్ కురుగూర్ చ్చుడగోవళొల్*

నిజ్జిళ్ళన్దన్దాది యాయ్రిత్తిప్పత్తాల్*

ఇజ్జిన్దోయ్ నై గున్దమ్ శేరావాజ్జెనేయో.

౧౧.

అ॥ ఉజ్జువాణ్ పోల్ - నిదురపోవునట్లుపవ్వరించి, యోగుశెయ్ద - జగద్రక్షణోపాయమునుయోచించుచున్న, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, శిజ్జ - క్లాఘ్యమైన, పొట్టిల్ - తోటలచే, శూట్ - చుట్టపడిన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందువేంచేసియున్న, శడగోవళ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, నిజమ్ - గానముచే, కిళ్ళన్ద - అధికమైయున్న, అన్దాది - అన్దాదిరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే (పాశురములసంఖ్యయనముజేయువారు), ఇజ్జిన్దోయ్ - మరణమునుజొందినతరువాత, నై గున్దమ్ శేరావాజు - శ్రీనైకభ్యుత్థమునందనివిధము, ఎజ్జినేయో - ఏవిధము?

తా॥ జగత్తును గట్టించువిధమును యోచించుచు ఓ రాబ్ధియందుఁ బవ్వళించియున్నత్రయః
చతిషమయమై, సమృద్ధమైనతోటలుగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాత్వార్థ ప్రసాదించిన యాగది
పాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును దప్పక జొందురని. ౧౧

అత్తుర్ తిరువడిగళ్ళ శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళ్ళ శరణమ్.

—o—o—o—

౫ - పత్తు, ౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక — ఆత్మార్థ నెడినాయకి యాపిగంబున రాత్రియంతయు భగవద్విశేషముచే
బాధననుభవించి నూగోదయమునతరువాత మార్చవదలి స్వస్థులై తిరుక్కుఱుజుడినమ్మి
యొక్కసాదర్య సౌగంధ్యాది సమస్తకల్యాణగుణంబులనుదలంచి యాగుణముల ననుభవించవల
యునని యత్సభినివేశముతోనుండగా, బంధువులుచూచి నీకింత యభినివేశమేలనని యాత్మీపన
చనములనుజెప్పగా నామాటనువిని, ఓబంధువులారా! భగవద్గుణముల నెఱుంగని మీరెంతచెప్పి
నను నామన స్సాధకమగుచునుండే లీనమగుచున్నా, నేనేమిసేసెదను; మీరు నామీద కోపగిం
చవలదు అని వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ ఎజ్జనేయోవన్నెమిర్గా శెన్నెమునివదునీ*
నల్లళ్కోల త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకకణ్ణపి*
శజ్జినోడుమ్నేమియోడుమ్ తామరై క్కణ్ణళ్ళోడుమ్*
శెజ్జనివాయ్మొళి నోడుమ్ శెల్గిన్దెన్నెళ్ళమ్.

౧.

అ॥ అన్నెమిర్గాళ్ - ఓయమ్మలారా! నీర్ - మీరు, ఎన్నె - నన్ను, మునివదు -
కోపగించుట, ఎజ్జనేయో - ఎటుల? నల్లళ్ - పనయొక్క, కోలమ్ - అతిసుందరమైన, తిరుక్కుఱు
జుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడియందుజేరిచేసియున్ననమ్మిని, నాన్ - నేను, కిణ్ణపి - నేనిం
చినతరువాత, శజ్జినోడుమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యముతోడను, నేమియోడుమ్ - నుదర్శనముతోడను,
తామరై క్కణ్ణళ్ళోడుమ్ - చంద్రమువంటినేత్రములతోడను, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - చండువలెనున్న,
ఓమ్మ - అద్వితీయంబైన, వాయోడుమ్ - అధరముతోడను, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనన్ను, శెల్గిన్దెన్ద -
సంచరించుచున్నది.

తా॥ ఓసభియలారా! భగవద్గుణముల మాధుర్యము నెఱుంగక మీరు నామీద నేలకోప
చడుచున్నారని తిరుక్కుఱుజుడినమ్మిని నేను నేవించినప్పుడే నామనన్ను నాపూర్వాధీనములేకనే
వానియొక్క శబ్దచక్రాలులయందును సేత్రాది దివ్యావయవములయందును మగ్నమైపోయినదని.

ఎన్నెళ్ళనాల్ నోక్కిక్కాణిరెన్నెమునియూడే*

తెన్నెళ్ళోలై త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకకణ్ణపి*

మిన్ను నూలుమ్ కుణ్డలముమ్ మార్వీల్ తిరుమలువుమ్*

మన్ను పూణుమ్ నాన్దుతోళుమ్ వన్దెజుమ్ నిన్ది డుమే.

౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మునియాణే - కోపగించక, ఎన్నెజ్జిసార్ - నానన్నుచేత, (భక్తిగలవానంటిమనస్సుగలవారై), నోక్కైక్కాచీర్ - చూడుడు, తెక - దక్షిణముందున్న, సల్ - క్లాభ్యమైన, కోలై - తోపులుగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్మిని, నాక - నేను, కణ్డపిక్ - నేవించినతరువాత, మిన్ను - ప్రకాశించు చున్న, నూలుమ్ - యజ్ఞోపవీతమును, కుణ్డలముమ్ - కండలమును, మార్వీల్ - పక్షిస్థలమందలి, తిరుమలువుమ్ - శ్రీవత్సమును, మన్ను - ఆమరియున్న, పూణుమ్ - ఆభరణమును, నాన్దుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎజ్జుమ్ - ఎచ్చటపోయినను, నన్దు - (నారెడుట) వచ్చి, నిన్ది డుమ్ - నిలుచుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను నమ్మి నీవేంచినప్పటినుంచి వానియొక్క కుణ్డలయజ్ఞోపవీతా దినమస్తాభరణములును సకలదిన్యావయవములును నాకంటిముందటనే యున్నవి. అవియన్నియు భక్తిలేని మికంటికగుపడవు గాన నావలె భక్తిగలవారై నేవించుడియని.

౩.

నిన్ది డుమ్ తిళై క్కుమ్ నై యుమె న్దనై యరుమ్మనిదిర్*

కున్ద మాడ త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాక కణ్డపిక్*

వెన్ది విల్లుమ్ తణ్ణుమ్ వాళుమ్ శక్కరముమ్ శజ్జముమ్*

నిన్దుతోన్ది క్కణ్ణుళ్ సీక్తా నెళ్ళుళ్ళుమ్ సీక్తానే.

3.

అ॥ నిన్ది డుమ్ - ఏపనియుచేయకనుండును, తిళైక్కుమ్ - భ్రమపడియుండును, న్దనై యుమ్ - శిథిలాస్తకరణురాలైయుండును, ఎన్దు - అని, అన్దై యరుమ్ - ౩ వై నమీరుగూడ, మునిర్ - కోపగించుచున్నారు. కన్దమ్ - పృథమువలెనున్న, మాడన్ - పేడలచేసిండియున్న, తిరుక్కుఱు జుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్మిని, నాక కణ్డపిక్ - నేను నేవించినతరు వాత, వెన్ది - జయమునిచ్చెడి, విల్లుమ్ - కాబ్దమును, తణ్ణుమ్ - కామోదకిని, వాళుమ్ - నన్దకమును, శక్కరముమ్ - చక్రమును, శజ్జముమ్ - శ్రీపాంచలన్యమును, కణ్ణుళ్ - శేతములూ, తోన్ది నిన్దు - కనుపడియుండి, సీక్తా - ఎడతాయవు. నెళ్ళుళ్ళుమ్ - నామనస్సులూనుండియు, సీక్తానే - ఎడతాయవు.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరు, తనమతినిబోగొట్టుకొని దుఃఖించుచు ఏపనియు జేయక నున్నదని నన్ను నిందించుచున్నారు. నేనునమ్మిని నేవించినప్పటినుంచి వాని పళ్ళాయుధములు ను నాకంటిలోనున్నది. నేనెటులమఱిచెదనని

3

సీజనిల్లాక్కణ్డనీర్ గళై న్దనై యరుమ్మనిదిర్*

తేన్దోళ్ తొలై త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాక కణ్డపిక్*

పూర్వకాలై తణ్ణుమ్మాయుమ్ పొకముడియుమ్ వడివుమ్*

పాజుతోన్దుమ్ పట్టుమ్ నాణుమ్ పావియోపక్కత్తవే

౪.

అ॥ కణ్ణసిర్ గళ - బాష్పములు, నీళ్లనిల్లా - ఎడతెగవు, ఎఱ్ఱుఅన్నయరుమ్ - అనితల్లులైన మిరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు, లేకళాళ - లేనగల, శోలై - తోపులచేసింది యున్న, తిరుక్కుఱుబ్బడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుబ్బడియందువేంచేసియున్ననమ్మిని, నాకకణ్ణపిక్ - నేను నేరించినతరువాత, తళ - చల్లనైన, పూమలై - పుష్పమృగము, తళ - చల్లనైన, తుట్టయమ్ - తిరుత్తుట్టయను, పొక్ - స్పృహణీయమైన, ముడియమ్ - కిరిటమును, పడివుమ్ - తిరుమేనియు, పాబ్బ - తగుమైనదిగా, తోఱ్ఱమ్ - ప్రకాశించుచున్న, పట్టుమ్ - పీతామ్బరమును, నాణుమ్ - మొలతాడును, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, పక్కత్తవే - ప్రక్కయందేనున్నవి

తా॥ నాకంటిలో నీశ్వపుడును కారుచున్నవని మిరునున్న కోపగించుచున్నారు, తిరుక్కుఱుబ్బడినమ్మియొక్క దివ్యాభరణపీతామ్బరాదులెప్పుడు నాప్రక్కనే కనుపడుచున్నవి, వాని నియనుభంచుటకు నాకు భాగ్యములేదే, ఏమిచేసెదనని. ౪.

పక్కమ్నోక్కినిఱుమ్మనై యుమెఱ్ఱనై యరుమ్మునిదిర్ *

తక్కకిర్ త్తి త్తిరుక్కుఱుబ్బడినమ్మియై నాన్కణ్ణపిక్ *

తొక్కళోదితొణైవాయమ్ నీణపురువబ్బళుమ్ *

తక్కతామరై క్కణ్ణమ్ పావియేనావియిన్మోనవే

౫.

అ॥ పక్కమ్నోక్కినిఱుమ్మ - ప్రక్కయందుమాచుచుండును, నైయమ్ - దుఃఖించును, ఎఱ్ఱ - అని, అన్నైయరుమ్ - తల్లులైనమిరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. తక్క - తగుమైన, కీర్ త్తి - కీర్తిగల, తిరుక్కుఱుబ్బడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుబ్బడియందువేంచేసియున్ననమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణపిక్ - నేరించినతరువాత, తొక్క - చేరియున్న, శోది - తేజస్సుగలదియు, తొణై - దొండపండువలెనున్నదియునైన, వాయమ్ - అధరమును, నీణ - దీర్ఘమైన, పురువబ్బళుమ్ - కనుబొమ్మలును, తక్క - తగుమైన, తామరై క్కణ్ణమ్ - పద్మమువంటినేత్రమును, పావియేక్ - పాపియైననాయొక్క, ఆవియిక్ మేలనవే - ఆత్మమీదనేయున్నవి.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియుండుప్రక్కచూచుచు దుఃఖించుచుండునని నన్ను మిరుగూడ ఎందుకు నింపించుచున్నారు. నమ్మియొక్క లేజోరాశివలెనున్న తిరువధరమును పద్మమువంటినేత్రమును దీర్ఘములైననరూలతలును ఎప్పుడును నాయాత్మమీదనేయున్నవి. ఆయినను నాభాగ్యహీనతచే నెవనుభవించక యున్నానని. ౫

మేలుమ్వన్నభినజ్కుడి క్కివళె న్ననై కాణకొడాళ *

శోలై శూత్తతన్ తిరుక్కుఱుబ్బడినమ్మియై నాకకణ్ణపిక్ *

కోలసిల్ కొడిమూక్కుమ్ తామరై క్కణ్ణబ్బనివాయమ్ *

నీలమేనియుమ్నాన్తుతోళు మెన్నెజ్జమేనితై వ్రనవే.

౬.

అ॥ ఇనల్ - ఈపె, నవ్వుడిక్కు - క్లాఘ్యమైనమనవంశమునకు, మేలుమ్ - ఇంకనెల్లప్పుడును, వకపట్టి - చెడ్డఅపవాదమునకుఁ గారణమైయున్నది, ఎఱ్ఱ - అనితలంచి, అన్నై - తల్లి, కాణకొడాళ - చూడనివ్వదు, శోలైశూత్త - తోటలచేజాట్టిబడిన, తళ - చల్లనైయున్న,

తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుఱుడియందు వేంచేయున్న నమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణపిక్ - సేవించినతరువాత, కోలమ్ - సుందరమై, నీళ్ - దీర్ఘమైయున్న కోడి - తిగవలెనున్న, మూక్కుమ్ - నాసికను, తామరై క్కణ్ణమ్ - పద్మమువంటి నేత్రమును, కనివాయ్మొదొండపండువలెనున్న అధరమును, నీలమేనియుమ్ - క్యామవిగ్రహమును, నాన్దతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్నెఱ్ఱమ్ - నామనస్సునందు, నితైందన - నిండియున్నవి.

తా|| ఈపె సిగ్గులేక నమ్మిని యాశపడుచున్నదిగాన మనకులమున గొప్పకీర్తిని గలుగజేయునని నాతల్లి నమ్మిని చూడనివ్వక పోయినను, నమ్మిని సేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్క అతి సుందరములైన నేత్ర నాసికాధరములును తిరుమేళును నాహృదయమందే యెప్పుడునున్నవని.

నితైందనవచ్చు / నమ్మిడిక్కివళై న్ననై కాణకొడాళ్*

శిఱ్చక్కిర్ త్తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై నాక కణ్ణపిక్*

నితైందన శోదివెళ్ళమ్ శూన్ద్ర నీణ్ణపాన్మేలియొడుమ్*

నితైందనమ్మ శ్శేనిన్ద్రాన్ నేమి ముడైయుళదే.

౨.

అ|| ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మిడిక్కు - మనకులమునకు, నితైందన - పరిపూర్ణమైన, వళ్ పట్టి - కూర్చుమెనయచవాచిమునకుఁ గారణము, ఎఱ్ఱ - అనిలించి, అన్నై - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. శిఱ్చక్కిర్ త్తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుఱుడియందు వేంచేయున్న నమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణపిక్ - సేవించినతరువాత, నితైందన - పూర్ణమైన, శోదివెళ్ళమ్ - కాన్తియొక్క ప్రవాహముచే, శూన్ద్ర - చుట్టబడిన, నీణ్ణ - శ్రేష్ఠమైన, పాన్ - స్పృహణీయమైన, మేనియొడుమ్ - దివ్యవిగ్రహముతోగూడ, ఎన్నుళ్ళే - నాహృదయమందు, నితైందన - నిండి, నిన్ద్రాన్ద్రాన్ - వేంచేయుండెను. నేమి - సుందరము, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునందు, ఉళదు - ఉన్నది.

తా|| స్వప్రయత్నమును వదిలి సర్వేశ్వరునియందే సకలభారమునుంచి వాడెప్పుడు కటాక్షించునోయని నిరీక్షించియున్న మనకులమందు బుట్టిన యీపె సర్వేశ్వరుని బొందుటకు స్వరూప విరుద్ధమైన స్వప్రయత్నముజేయుచున్నదిగాన యీపె మనకులమునకు గొప్పకీర్తినిగలుగజేయుచున్నదియని దలంచి నాతల్లి నమ్మిని చూడనివ్వక పోయినను సౌందర్యము మూర్తీకరించినట్లువలెనున్న తిరుమేళుగలనమ్మి సుందరసహస్రముతోగూడ నాహృదయమందే నిత్యవాసము జేయుచున్నాడని.

౨.

కై యుళోనన్ముగమ్ వై క్కుమ్ వై యుమె న్ననై యరుమ్మొదిర్*

మైకోళోమాడ త్తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై నాక కణ్ణపిక్*

శైయ్యతామరై క్కణ్ణమ్ లోగులుమ్ శిన్ శ్రీడై యుమ్ వడివుమ్*

మొయ్యనీళ్ కుఱ్ఱోతాన్ద్రోళగళుమ్ పావియేక్ మున్నిఱుమ్.

౩.

అ|| కైయుళో - చేతులమీద, నలో - సుందరమైన, ముగమ్ - ముఖమును, వైక్కుమ్ - ఉంచుకొనియుండును, వైయుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఎఱ్ఱ - అని, అన్నై యరుమ్ -

తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మైకోళ - నల్లనివర్ణముగల, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడిలోవేంచేసియున్ననమ్మిని, నాక - సేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ణమ్ - సేత్రములును - అల్గులు - నితప్పుప్రదేశమును, శిఱు - నూత్నమైన, ఇడైయమ్ - నడుమును, వడివుమ్ - తిరుమేరుము, మొయ్య - సుందరమై, నీళ్ - పొడువైన, కుర్ - కేశపాశములు, తాళ్లై - ప్రేలాడుచున్న, తోళ్గళుమ్ - భుజములును, పావియేక్ - పాపియైన నాయొక్క, ముక్ - ఎరుట, నిఱుక్కుమ్ - నిలుచును.

తా॥ ఓసఖియలారా! తన సుందరముఖారవిందమును చేతులమీదనుంచుకొని దుఃఖించుచున్నదని మీరు నన్ను కోపగించుచున్నను, తిరుక్కుఱుజుడియంతయు వ్యాపించునట్లు డాలు కొట్టుచున్న తిత్తమేను సౌందర్యముగల నమ్మిని నేవించినట్టుటనుంచి, వానియొక్కకమలసేత్రము పిటిగడి నడుము మొదలగు దివ్యావయవములు నాకంటిముందర నేయున్నవని.

౮.

మున్నిన్టాయెచ్చుతోఁగ్రిమార్గళు మన్నెయరుమ్మనిదిర్*

మన్నుమాడ త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకకణ్ణపిక్*

శెన్నినీఱుడియాదియాయ ఉలప్పిలణికలత్తక్*

కన్నల్ పాలముదాగివ న్నెన్జెమ్మకట్రియానే.

౯.

అ॥ మున్నిన్టాయెచ్చు - (ఎల్లరయొక్క) ముందునిలిచితివని, తోఁగ్రిమార్గళుమ్ - సఖియలును, అన్నెయరుమ్ - తల్లులును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మన్ను - స్థిరములైయున్న, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుజుడి - తిరుక్కుఱుజుడియందువేంచేసియున్న, నమ్మియై - నమ్మిని, నాక - సేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, శెన్ని - శరన్ననందలి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటము, అదియాయ - మొదలుగాగల, ఉలప్పిల్ - అసజ్జేయములై, అణి - అలంకరించుకొనియున్న, కలత్తక్ - తిరువాభరణములుగలవాడను, కన్నల్ - శర్కరవలెను, పాల్ - పాలువలెను, అముదాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడైన నమ్మి, ఎన్ నెన్జెమ్ - నామనన్ననందు, వన్ - వచ్చి, కట్రియాన్ - విడిచిపోడు.

తా॥ ఎవ్వరికంటికగుపడనట్లు అంతఃపురమందు నివసించుచున్న యీపె యిప్పుడందరు చూచునట్లు పీఠిలోవచ్చి నిలవడుచున్నదని మీరునన్ను తిట్టినను నేనేమిసేసెదను? కిరీటముమొదలగునమస్తదివ్యాభరణభూషితుడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుడైన నమ్మి నామనన్నలోనే వేంచేసియుండి నన్నీవిధంబున చేయించుచున్నాడని.

౧౦.

కట్రియమిక్కదోర్ కాదలలివళై న్నన్నై కాణకొడాళ్*

వఱువిల్ కేర్ త్తిత్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకకణ్ణపిక్*

కుఱుమిత్తేవర్ కుఱుజుల్ కై తొమ్మిచ్చిదివెళ్ళత్తినుళ్ళే*

ఎఱువదోరురువెన్జెమ్మళ్ళెఱు మార్క్కుమఱివరిచే.

౧౧.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, ఓర్ - అద్వితీయమై, కట్టియమిక్కదు - మిక్కిలియతిశయించి యున్న, కాదల్ - ఆశగలది, ఎప్పు - అని, అన్నె - తల్లి, కాణ్ణాడాల్ - చూడనివ్వదు. వల్లువిల్ - నాశములేని, కీర్ - తీర్తిగల, తిరుక్కుఁబుజ్జడినమ్మియై - తిరుక్కుఁబుజ్జడినమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణిక్ - నేవించినతరువాత, లేవర్ - నిత్యసూరులయొక్క, కుట్టాజ్జల్ - సమాహ ములు, కుట్టుమి - గుంపుగాజేరి, కైతొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, శోదివెళ్ళితినుళ్ళే - కాన్తి ప్రవాహముయొక్క మధ్యమందు, ఎట్టువదు - ఉజ్జ్వలమై ప్రకాశించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణం లైన, ఉరు - తిరుమేను, ఎన్నెళ్ళాళ్ - నామనస్సునందు, ఎట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్నది, ఆర్ క్కుమ్ - భక్తి లేనివారెవ్వరికిని, అతివరిదు - తెలిసికొనుటకశక్యము.

తా॥ ఈపె నమ్మిపైన మిక్కిలియాశగలదిగాన దీనిని వీధిలో పంపించగూడదని నన్ను లోపల నేయుంచుచున్నను, నిత్యసూరులు గుంపులుగుంపులుగాచేరి స్తోత్రముజేయుచున్న వాడై, కాన్తియనెడి ప్రవాహమందు మూర్తీకరించి లేచినసౌందర్యమువలె నత్యుజ్జ్వలమైయున్న నమ్మి యొక్కతిరుమేని నామనస్సులో నేయనవరతముప్రకాశించుచున్నది. అదిభక్తి లేనిమీకుగనుపడదని.

‡‡ అతివరియపిరానై యాట్టియజ్జెయనై యేయలన్ బి*

నటియనన్మలర్నాడి నన్మరుగూర్చుడగోపకొన్న*

కుటికొళాయిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరుక్కుఁబుజ్జడియదన్మేల్*

అతియక్కల్ బువల్లార్ వైట్టణవ రాత్రి కడల్ ఖాలత్తుళ్ళే.

౧౧.

అ॥ అతివరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైనవాడును, పిరానై - స్వామియు, ఆట్టి - నుదర్శనమును, అమ్మైయనై - నుందరమైనశ్రీహస్తమందుగలవాఁడునునైన తిరుక్కుఁబుజ్జడినమ్మి విషయమై, అలన్ బి - ప్రేమచేయఁజేచి, నటియ - పరిమళించుచున్న, నల్ - నుందరమైన, మలర్ - పుష్పమును, నాడి - వెతకినంపాదించి, నకమరుగూర్ - నుందరమైనకురుకావురికి స్వామియైన, శడగోపక - సమాత్మహ్వోర్లు, శొన్న - సాదించిన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము లలో, కుటికొళ - నమ్మియొక్కదివ్యాభరణదివ్యావయవాది చిహ్నములను బ్రతిపాదించుచున్న, తిరుక్కుఁబుజ్జడియదకామేల్ - తురుక్కుఁబుజ్జడియ నెడదివ్యదేశవిషయమైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కన్ బిటియవల్లార్ - అభ్యసించి తెలిసికొనదగినవారు, ఆత్రి - ఆగాధమైన, కడల్ - సముద్రముచేజాట్టపడిన, ఖాలత్తుళ్ళే - భూమియందే, వైట్టణవర్ - భగవంతునియను భవించుచున్న భాగవతులైయగుదురు.

తా॥ తిరుక్కుఁబుజ్జడినమ్మివిషయమై ప్రేమపరపత్తులైన సమాత్మహ్వోర్లుప్రసాదించిన యీ పది పాశురముల నభ్యసించెడి శ్రీవైష్ణవులు ఈలోకమందే సర్వేశ్వరుని యనుభవించుతరని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్ మొழి.

అవతారిక. — నందగోకులమందు కృష్ణవిశ్వాసహిష్ణువులైన గోపికలు కృష్ణచేష్టితములను తామాచరించి ధరించియున్నటుల, ఈయాత్మార్థనెడు నాయకి భగవద్విశ్వాసమును సహింపక సర్వేశ్వరుడు చెప్పెడుమాటలను తాను చెప్పుచుండగా నాపూరులోనున్నవారు జూచి యీనాయకి యొక్కతల్లిదగ్గఱవచ్చి మీపిల్లచెప్పెడు మాటలీవిధంబులై యుండుటకుఁ గారణమేమి! దాని యర్థమేమి! మాకుచెప్పుమనియడగగా నవ్వుదాతల్లియాత్మార్థభిప్రాయము నెఱుంగక, నాపిల్లమీద భగవదావేశమువచ్చెనని చెప్పినవిధమును ప్రసాదించుచున్నారు.

॥ కడల్ ఇలమ్ శెయ్ దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇలమావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

కడల్ ఇలజ్జేన్దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇలజ్జేన్దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

కడల్ ఇలమున్దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇల త్రిశక్ వన్దెఱ్ఱొల్లో*

కడల్ ఇల త్రిరక్కివై యెళొల్లుగేగ

కడల్ ఇల త్తెమ్మగల్ కత్కిన్ద వే.

౧.

అ॥ కడల్ - సముద్రముచేజాట్టపడిన, ఇలమ్ - భూమిని, శెయ్ దేనుమ్ - సృష్టించిన వాఁడును, యానే - నేనే, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజాట్టపడిన భూమికి, ఆవేనుమ్ - ఆస్తర్యమియైనవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజాట్టపడినభూమిని, కొన్దేనుమ్ - (మహాబలివద్దనుండి) తీసినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజాట్టపడినభూమిని, కీన్దేనుమ్ - (పాతాళమునుండి) విడతీసినవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజాట్టపడినభూమిని, ఉన్దేనుమ్ - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగివాఁడును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలత్తు - సముద్రముచేజాట్టపడినభూమికి, ఈశక్ - స్వామియైనశ్రీయాదతి, వన్ద - వచ్చి, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆకేకించెనో? కడల్ ఇలత్తు - సముద్రముచేజాట్టపడిన భూలోకమందున్న, ఎళమ్మగల్ - నాకొమార్తె, కత్కిన్ద - చెప్పుచున్న, ఇన్దె - ఈమాటలను, కడల్ ఇల త్రిరక్కు - సముద్రముచేజాట్టపడినభూలోకమందున్నమీకు, ఎళొల్లు గేగ - ఏమనిచెప్పెదను.

త॥ ఓస్త్రీలారా! ఈజగత్తును సృజించినవాఁడును రక్షించువాఁడును కొలిచినవాఁడును ఉద్ధరించినవాఁడును మ్రింగినవాఁడును నేనేయని యీపె చెప్పుడమును జూడగా ఈపె యెఁడు సర్వేశ్వరుఁ డావేదేనాడని తోచుచున్నది. దీనినినేనేమని చెప్పెదనని.

౧

కఱ్ఱుమ్కల్విక్కెల్లయిలనే యెన్నుమ్
 కఱ్ఱుమ్కల్వియావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కఱ్ఱుమ్కల్విశేయవేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 కఱ్ఱుమ్కల్వితీర్ ప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కఱ్ఱుమ్కల్విచ్చాగముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కఱ్ఱుమ్కల్వినాదక వనేఱ్ఱొల్లో*
 కఱ్ఱుమ్కల్వియార్ క్కిన్దై యెఱ్ఱొల్లగేఱ్ఱ
 కఱ్ఱుమ్కల్వియెఱ్ఱ మగళే కాణ్ణివే.

౨.

అ॥ కఱ్ఱుమ్ - అభ్యయనము జేయదగిన, కల్విక్కు - వేదవిద్యకు, ఎల్లై - అపధియైనతరు
 నిపత్తును, ఇలక - వాసస్థానము గాగలవాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్య
 సింపదగినవిద్యకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్
 కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యకు, శేయ్వునుమ్ - చేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయని
 చెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యకు, తీర్ ప్పేనుమ్ - తాత్పర్యనిర్ణయముజేయువాడును,
 యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యయొక్క, కారముమ్ - ఫల
 మును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యయందుప్రతిపా
 దింపబడిన, నాదన్ - సర్వశ్వరుడు, వన్ద - వచ్చి, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆవేశించెనో? కఱ్ఱుమ్కల్వి
 యార్ క్కు - అభ్యసింపదగినవిద్యగలమాకు, కఱ్ఱుమ్కల్వి - విద్యాభ్యాసయోగ్యమైనవయస్సుగల,
 ఎఱ్ఱ మగళే - సామగ్రిక, కాణ్ణి - అనుసంధించుచున్న, ఇన్దై - ఈమాటలను, ఎఱ్ఱొల్లగేఱ్ఱ -
 ఏమిచెప్పెదను

తా॥ నాకొమార్తై, వేదాన్తవేద్యుడును, వేదమునకునిర్వాహకుడును, ప్రవర్తకుడును,
 తాత్పర్యనిర్ణాయకుడును ఫలభూతుడును సేనేయనిచెప్పుచున్నది. దీనినిజూడగా సర్వశ్వరు
 డీపెయందావేశించెనోయనితోచుచున్నది. ఈచిన్నవయస్సులో నీపెనేర్చినమాటలను విద్యాభ్యయ
 నముజేయని మీకేమని చెప్పెదనని

౩.

కాణ్ణినిలమెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణివిళుమ్మెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
 కాణ్ణివెన్దెయెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణివిక్కాల్ శ్రెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
 కాణ్ణికడలెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణికడల్వెన్దై నేఱ్ఱొల్లో*
 కాణ్ణివులగ త్తీర్ క్కెఱ్ఱొల్లగేఱ్ఱ
 కాణ్ణివెఱ్ఱకారిగై శేయ్వివే.

3.

అ॥ కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, విళుమెల్లామ్ - అకసమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, వెమ్ - ఉష్ణమైన, తీయెల్లామ్ - అగ్నియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, ఇక్కాల్ తొల్లామ్ - ఈవాయువంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, కడల్లెల్లామ్ - సముద్రమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, కడగ్ - సముద్రమనంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొలో - అవేళించెనో? కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, ఉలగత్తీర్ కుక్కు - లోకమందున్నమీకు, కాణ్ణి - సకలపదార్థములనుసాక్షాత్కరించుచున్న, ఎళకారిగై - నాకొమార్తై, శెయ్గిన్ - చేయుచున్నవ్యాపారములను, ఎళళొల్లుగేళ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ ప్రత్యక్షసిద్ధంబులైన పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశ సముద్రములన్నింటికిని నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుడు నేనేయనియీపెచెప్పుటచే నీపెయందుసర్వేశ్వరుడావేళించినాడనినాకు తోచుచున్నది. సకలపస్తువులను సాక్షాత్కరించిన నాకొమార్తైచేయు వ్యాపారమును మీకు నేనేమని తెప్పెదనని.

3.

శెయ్గిన్ కిదియెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 శెయ్వానిన్తనగళుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 శెయ్దుమున్నిఱ్ఱవుమ్ యానేయెన్నుమ్
 శెయ్గై ప్పయనుళ్ళేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 శెయ్వార్గళై చ్చెయ్ వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 శెయ్యకమలక్కణ్ణ నేఱక్కొలో*
 శెయ్యవులగ త్తీర్ క్కివై యెళళొల్లుగేళ
 శెయ్యకనివా యిళమాన్ తిఱత్తై.

౪.

అ॥ శెయ్గిన్ - చేయపడుచున్న, కిదియెల్లామ్ - యాగాదిక్రియలన్నియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్వాళ - ఇకమీదచేయతగినవై, నిన్తనగళుమ్ - ఉన్నవియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. మున్ - మునుపు, శెయ్దు - చేసి, ఇఱన్దవుమ్ - పోయినవియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్గై - కర్మములయొక్క, పయళ - ఫలమును, ఉళ్ళేనుమ్ - భుజించువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్వార్గళై - కర్మలననుష్ఠించువారిని, శెయ్వుమ్ - ప్రేరణచేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్య - ఎఱ్ఱైన, కమలక్కణ్ణ - పద్మమువంటి నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఎళక్కొలో - అవేళించెనో? శెయ్య - ఋజుస్వభావముగల(చెప్పినమాటనుబరిశీలించక చెప్పినప్తేతలిసికొనువారైన), ఉలగత్తీర్ కుక్కు - లోకమందున్నమీకు, శెయ్య - ఎఱ్ఱైన, కని - కండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలదియు, ఇళమాళ - చిన్న లేడివంటి మాపుగలదియైనయీపెయొక్క తిఱత్తు - వ్యాపారములందు, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎళళొల్లుగేళ - ఏమనిచెప్పెదను

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందును జేయదగినక్రియలను నెరవేర్చువాఁడును వానిఫలమును భుజించువాఁడును, చేయువారిని ప్రేరణచేయువాఁడును నేనేయని యీ పెచ్చు చున్నది. ఈపెయంగు సర్వేశ్వరుఁడావేళించి యుండవచ్చును. ఈబాలిక చెప్పెడుమాటలను బరిశీలించని మీకు నేనేమి చెప్పెదనని.

౪.

తిఱమ్బామల్ మక్కొక్కిన్జే యానేయెన్నుమ్

తిఱమ్బామల్ మలై యెడుత్తేనే యెన్నుమ్*

తిఱమ్బామలశురరై కొన్జేనే యెన్నుమ్

తిఱజ్జాట్టియన్జెవరై క్కొన్జేనే యెన్నుమ్*

తిఱమ్బామల్ కడల్ కడైన్జేనే యెన్నుమ్

తిఱమ్బాదకడల్వణ్ణ నేఱక్కొల్లో*

తిఱమ్బాదవులగ త్తిర్ క్కొల్లోళ్ళొల్లగేక

తిఱమ్బాదెన్ తిరుమగ థెయ్దినవే.

౫.

అ॥ తిఱమ్బామల్ - తనయాజ్ఞకుఅడ్డులేకుండ, యానే - నేనే, మళ్ - భూమిని, కాక్కిన్జే - రక్షించుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిఱమ్బామల్ - చలింపక, మలై - గోవర్ధన గిరిని, ఎడుత్తేనేయెన్నుమ్ - ఎత్తినాననిచెప్పును. తిఱమ్బామల్ - తప్పక, ఆశురరై - అనురులను, కొన్జేనేయెన్నుమ్ - చంపినాననిచెప్పును. తిఱమ్కాట్టి - ఉపాయములనుచెప్పించి, అన్జు - భారత యుద్ధమందు, ఐవరై - శుశ్రూషాపూవులను, కాత్తేనేయెన్నుమ్ - రక్షించితిని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - సజ్జన్మించినవిషయతప్పక, కడల్ కడైన్జేనేయెన్నుమ్ - సముద్రమునుచిరికినానని చెప్పును. తిఱమ్బాద - ఆశ్రితరక్షణమందుచలించని, కడల్ వణ్ణ - సముద్రముదంటికాన్తిగ లసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొల్లో - ఆవేళించెనో? తిఱమ్బాద - (ఈమాటనువినవలయుననెడి యభిప్రాయమందు) చలింపని, ఉలగ త్తిర్ కుక్క - తొకితులైనమీకు, ఎక - నాయొక్క, తిరు - లక్ష్మీదేవితోసమానురాలైన, మగళ్ - కొమార్తె - తిఱమ్బాద - తప్పక, ఎయ్దిన - పొందినవ్యాపారములను, ఎకళ్ళొల్లగేక - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ చతురు రక్షించినవాఁడును, గోవర్ధనగిరినెత్తినవాఁడును, అనురులను సంహరించిన వాఁడును, పాండవులనురక్షించినవాఁడును, సముద్రమును జిరికినవాఁడును నేనేయని యీ పెచ్చు మాటనువినిగా సర్వేశ్వరుఁడావేళించియున్నాడని తలంచుచున్నాను. పిడివాదముగల మీకు నేనేమని చెప్పెదనని.

౫.

ఇనవేయ్మలై యేద్దినే యానేయెన్నుమ్

ఇనవేఱుగళ్ళెన్ శేనై నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాన్కన్జుమేయ్ త్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

ఇనవానిరై కాత్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాయర్ తలై వనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇన తేవర్ తలై వా వన్దేఱ్ఱొల్*
ఇనవేఱ్ఱొన్ నల్లర్ క్కిన్దై యొళొల్లుగే
ఇనవేఱ్ఱొన్దైయొళొమ్ గ భున్దై నవే.

౬.

అ॥ ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, వేయ్ - చెదురులుగల, మలై - గోవర్ధనగిరిని, యాళ - సేను, ఏఱ్ఱి నేనెన్నుమ్ - ఎత్తిధరించి నానని చెప్పును. యానే - నేనే, ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, ఏఱ్ఱుగళ - పుష్పభములను, శెన్దై న్దేనుమ్ - చంపినవాడవును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, వాళకన్ద - పెద్దదూడలను, యానే - నేనే, మేయ్ తే నేయెన్నుమ్ - మేపినాననిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమూహములను, యానే - నేనే, తాత్తే నేయెన్నుమ్ - రక్షించితినిచెప్పును, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆయర్ - గోల్లలకు, యానే - నేనే, తలై వనేయెన్నుమ్ - ప్రధానుడననిచెప్పును. ఇనమ్ - సంఘమైయున్న, తేవర్ - నిత్యసూరులకు, తలై వాళవన్ద - ప్రధానుడైన సర్వేశ్వరుడువచ్చి, ఏఱ్ఱొల్ - ఆవేశించినాడో? ఇనమ్ - పరస్పరసమానములై, వేర్ - ధనస్సవలెనున్న, కళ - సేత్రములుగల, నల్లర్ క్కు - విలక్షణురాలైనమీకు, వేర్ - ధనుస్సతో, ఇన - సమానమైన, కణ్ణి - సేత్రములుగల, ఎళొమ్ గళ - నాకొమార్తై, ఉన్దై - పొందిన, ఇన్దై - ఈశ్వభావములను, ఎళొల్లుగే - ఏమి చెప్పెదను.

తా॥ గోవర్ధనమునెత్తి గోగోపలనురక్షించినవాడును, నప్పిన్నిపిరాట్టిక పందయమైబెట్టిన సప్తపుష్పభములను జంపినవాడును, నేనేయని నాపిల్ల సర్వేశ్వరావేశముచే చెప్పుచున్నది. ఈపె ప్పభావములను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని.

౬.

ఉన్దై న్దై గళెనక్కిన్దై యారు మెన్నుమ్
ఉన్దై న్దై గళెనక్కిన్దై జెల్లారు మెన్నుమ్*
ఉన్దై న్దై గళెన్దై చెయ్ వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉన్దై న్దై గళెన్దై యభిప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఉన్దై న్దై గళుక్కున్దై న్దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉన్దై న్దై గళెనక్కిన్దై వన్దేఱ్ఱొల్*
ఉన్దై న్దై గళెనక్కిన్దై యొళొల్లుగేయొళొమ్
ఉన్దై న్దై గళెనక్కిన్దై యొళొల్లుగేయొళొమ్.

౭.

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, యారుమ్ - ఎవ్వరును, ఉన్దై న్దై - సోపాధికబంధువులులేరు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎనక్కు - నాకు, ఇఱ్ఱు - ఇచ్చట, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, ఉన్దై న్దై గళ - నిరుపాధికబంధువులు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉన్దై న్దై గళ - బంధువులను (బంధువులగునట్లు), శెయ్యెనుమ్ - చేయువాడును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉన్దై న్దై గళ - (ప్రయోజనాన్తరమునుగోరి నన్ను) పొందినవారిని, అభిప్పేనుమ్ - సంసా

రమందుడద్రోయుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉన్ ధొరగట్టు - (అనన్యప్రయోజనులై) నన్ను జేరినవారికి, ఉన్ నేనుమ్ - బంధువయినవాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఉన్ ధొర - (తనతో) సమానులు, ఇలి - లేని, మాయ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, వన్ - వచ్చి, ఏఱక్కోలో - ఆవేశించెనో? ఉన్ ధొరగట్టు - బంధువులైన మీకు, ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - పిల్ల, ఉన్ గు - బాధనుపొంది, ఉరైక్కిన్ - చెప్పుచున్నమాటలను, ఎఱ్ఱొల్లొల్లగేన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా|| లోకరీతిగా నాకెవరు బంధువులు లేరు, కాస్త్రరీతిగా నాకందరుబంధువులే, నేనే యెల్లలను బంధువులుగాజేసికొంటిని ధనాదులనుగోరువారిని నేను దగ్గఱచేర్చును, అనన్యప్రయోజనులైనవచ్చినవారితో నేనుజేరియుండును, అని యీమాటలను నా పిల్ల సర్వేశ్వరావేశముకలిగి చెప్పియుండవచ్చును. ఇట్టి నాబాధను మీకేమనిచెప్పెదనని.

౭.

ఉరైక్కిన్ ముక్కట్టిరాన్ యానేయెన్నుమ్

ఉరైక్కిన్ తిరై ముగన్ యానేయెన్నుమ్*

ఉరైక్కిన్ వమరరుమ్ యానేయెన్నుమ్

ఉరైక్కిన్ వమరర్కోన్ యానేయెన్నుమ్*

ఉరైక్కిన్ మునివరుమ్ యానేయెన్నుమ్

ఉరైక్కిన్ ముగిల్వణ్ నేఱక్కోలో*

ఉరైక్కిన్ పులగత్తిర్ క్కొల్లొల్లగేన్

ఉరైక్కిన్ వె న్కోమళవొణ్ణొడిక్కే.

౮

అ|| ఉరైక్కిన్ - (సర్వేశ్వరునికి శరీరముగా) చెప్పవడిన, ముక్కట్టిరాన్ - (తనీ త్రుండైన రుద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (అరుద్రునితండ్రిగాని) చెప్పవడిన, తిరై ముగన్ - చతుర్ముఖుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (బ్రహ్మచేస్తుజింపబడినవారని) చెప్పవడిన, అమరరుమ్ - దక్షాదులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (దేవతలలోశ్రేష్ఠుడని) చెప్పవడిన, అమరర్కోన్ - దేవేంద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (వేదాగ్రములనులోకులకు) ఉపదేశించెడి, మునివరుమ్ - మన్వాదులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (కాశపేఘమువంటివాడని) చెప్పవడుచున్న, ముగిల్వణ్ - మేఘమువంటిమేనుగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కోలో - ఆవేశించియుండునో? ఉరైక్కిన్ - నెప్పుమని చెప్పుచున్న, ఉలగత్తిర్ క్కు - లాకిమలైనమీకు, ఉరైక్కిన్ - (ఉల్లోకముగా) చెప్పుచున్న, ఎఱ్ఱ - నాకొమార్తయై, కోమళమ్ - నునుమాడయై, ఒణ్ - సుందరియై, కొడిక్కు - తీగెవలెనున్న యీపెయొక, ఇన్దై - ఈస్వభావములను ఎఱ్ఱొల్లొల్లగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా|| బ్రహ్మరుద్రస్వాది అకలదేవతలును, దక్షాదిప్రజాపతులును, మన్వాదులును నేనేయనిచెప్పుచున్న నాపిల్లమీదనావేశించి సర్వేశ్వరుడు చెప్పించుచున్నాడని తలఁచుచున్నాను. చెప్పుచెప్పుమని నిర్బంధించుచున్న మీకునేమి చెప్పెదనని.

౯.

కొడియవినై యాదుమిలనే యెన్నుమ్
 కొడియవినై యావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కొడియవినై శేయ్నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 కొడియవినై తీర్ ప్పేనుమ్ యానే యెన్నుమ్*
 కొడియానిలజై శేన్ శే నేయెన్నుమ్
 కొడియపుళ్ళుడై యన నేఱక్కొల్లో*
 కొడియవులగత్తీర్ క్కివై యొక్కొల్లుగేళ్
 కొడియొక్కొడియెన్నుగళ్ కోలబ్బళ్.

అ॥ కొడియ - బాధపెట్టుచున్న, వినై - పాపము, యాదుమ్ - ఏమియు, ఇలక్క - కలవాడనుకాదు, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కొడియవినై - క్రూరమైనపాపములకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహముడును, యావేనుమ్ - నేనేనుని చెప్పును. కొడియవినై - చెడ్డపాపములను, శేయ్యెనుమ్ - (ప్రతికూలులకు) చేయించువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేనుని చెప్పును. యానే - నేనే, కొడియవినై - (భక్తులయొక్క) క్రూరపాపములను, తీర్ ప్పేనుమ్ - తీర్పు వాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కొడి యొక్క - క్రూరుడైన రావణునియొక్క, ఇలక్కై - లంకను, శేన్ శేన్ - నశింపజేసితిని. ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కొడియ - (శత్రువులమీద) క్రూరస్వభావముగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయనక్క - వాహనముగాగల సర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొల్లో - ఆవేశించిందుపడెనుండ నో? కొడియ - క్రూరమైన (నిర్బంధపెట్టెడు) స్వభావముగల, ఉలగత్తీర్ కుక్క - తొకకులైనమీను, కొడి - తీరవలెనున్నదియు, కొడియొక్క - పాపియైన, ఎక్క - నాయొక్క. మగళ్ - కొమార్తెయునైన యావేయొక్క, కోలబ్బళ్ - సుందరంబులైన, ఇనై - ఈవ్యాపారములను, ఎక్కొల్లుగేళ్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ నాకేవిధమైనపాపమును సంభవించు పాపమునగా నాకోపమేగాని వేఱుకాదు. ప్రతికూలులకు పాపమును జేయించువాడును, భక్తులపాపమును పోగొట్టువాడును నేనే. రావణుని నేనేజంపితిని యని గరుడవాహనుడైన సర్వేశ్వరుడు నాపిలవాడనావేంశించి చెప్పుచున్నాటను మీకేమని చెప్పెదనని.

కోలబ్బళ్ శువర్ క్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కోలమిల్ సరగముమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కోలమిత్తిగత్తీ మొక్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కోలబ్బళ్ళాయీర్ గళమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కోలబ్బళ్ తనిముదల్ యానేయెన్నుమ్
 కోలబ్బళ్ ముగిల్వణ్ణ నేఱక్కొల్లో*
 కోలబ్బళ్ళులగత్తీర్ క్కొల్లుగేళ్
 కోలబ్బళ్ళ క్కొల్లుగేళ్ మొక్కాన్లుకే

అ॥ కోలమ్మకోల్ - అడమ (సుఖము) గల, శువర్కమ్ముమ్ - స్వర్గమునకును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేనిర్వాహకుడని చెప్పును. యానే - నేనే, కోలమ్మిల్ - సుఖములేని, సరకముమ్ - సరకమునకును నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. యానే - నేనే, కోలమ్మకోల్ - (అపరిచ్ఛిన్న) సుఖముగల, మోక్కుముమ్ - మోక్షమునకు నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కోలమ్మకోల్ - జ్ఞానానందస్వరూపులైన, ఉయిగ్ గరుమ్ - జీవాత్మలకును, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కోలమ్మకోల్ - విచిత్రస్వభావముగలదై, తని - ఆ ద్వి తి య మైన, ముదల్ - కారణమైనమూలప్రకృతికిని, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కోలమ్మకోల్ - (ఇంద్రియస్వమొదలగు) వైచిత్ర్యముగల, ముగిల్ - మేఘమంటి, వణ్ణిక్ - కాన్తిగలపర్యేషకుడు, ఏఱిక్కొలో - ఆవేశించియున్నాడో? కోలమ్మకోల్ - సుందరులై, ఉలగత్తీక్కు - తాకనలైనవీరికు, కోలమ్ - సౌందర్యము, తిగల్ - ప్రకాశించుచున్న, కోదై - చూలిక చేసలంకరింపఁబడెన, ఎక్ - నాకొమార్తెయైన, కూన్దులక్కు - చక్కనికొప్పుగలయ్యావెను, ఎక్ - ఏవిధముగానున్నదని, శొల్లుగేక్ - చెప్పెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరావేశముగఁగిన నాపిల్ల స్వర్గ సరక మోక్షములకును, చతనాచేతనములకును నేనే స్వామియని చెప్పుచున్నమాటను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని ౧౦

‡ కూన్దుల్ మలర్ మజ్జెక్కు మ్మణ్ణుడన్దెక్కుమ్

కులవాయర్ కొమ్మన్దుక్కుమ్ కేళ్వత్తన్నై*

వాయ్నదవఘుదివళనాడక్ మన్ను

కురుచార్ చ్చుడగోపకాకుల్ శైవల్ శెయ్దు*

ఆయ్నదతమిల్ మాల్లై యాయ్నరత్తు

ళివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్*ఉలగిల్

పిన్దుపెరుజ్జెల్వత్తరాయ్ తిరుమా

లడియార్ గత్తై ప్పూశిక్కనోల్ శార్ గళే.

౧౧.

అ॥ కూన్దుల్ - జ్ఞాప్తుమైనకొప్పుగల, మలర్ మజ్జెక్కుమ్ - కనులనాసినియైన (శ్రీదేవికిని, మణ్ మడన్దెక్కుమ్ - భూమిప్పిరాట్టికిని, ఆయర్ - గోపలయొక్క, కులమ్ - సంశయము, కొమ్మన్దుక్కుమ్ - చిగులుపలెనున్నపిన్నపిరాట్టికిని, కేళ్వత్తన్నై - నాయకుడైన సర్వేశ్వరునియొద్దేంచి, వాయ్న - (భావనచేసర్వేశ్వరుని) సమీపించినవారై, వఘుదివళనాడక్ - వఘుదివళనాడు అనెడిదేశమందు, మన్ను - అమరికతోపేచేసియున్నవారైన, శడగోపక్ - సమ్మూహ్వరు, కుల్ శైవల్ - అన్తరజ్జై జ్ఞుర్యముగా, శెయ్దు - ఆనుష్ఠించి, ఆయ్నదేవదార్ మనుబరికీలించిసాదించిన, తమిల్ మాల్లై - (ద్రావిడశబ్దసంగ్రహములైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యి పాకురములలో, ఇవై యుమోర్ పత్తుమ్ - విలక్షణములైనతనవిపాకురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువాగు, ఉలగిల్ - లోకమందు, ఏన్దు - పొగ నగన, పెరున్ శెల్వత్తరాయ్ - గొన్న(శివైష్ణవ

సమ్మత్తుగలవారై, తిరుమల్ - శ్రీఘోషతియొక్క, అడియార్ గత్తై - దానులను, పూశిక్క - ఆరాధించుటను (దగ్గి), నోన్ మోర్ గత్తై - భాగ్యముగలవారగుదురు.

తా|| శ్రీభూసీశాదేవులకువల్లభుండైన సర్వేశ్వరుని విషయమై వానిచేష్టదులను భావించి నాత్మప్రార్థనసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈలోకమందు శ్రీవైష్ణవుల సారాధిండును గొప్పకీర్తిగలవారై యుండును. ౧౧.

అ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్

జీమర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౭ - ౧, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున సర్వేశ్వరుని యనుకరించినను వాడు వేంచేయనందున, దీనికిఁ గారణమేమని యాలోచించి, తనయందు నాకుగలిగినభక్తిని నేనుస్వరూపజ్ఞునిదలంచక తనప్రాప్తి కుపాయముగా తలంచియున్నాననియు, ఆప్రపాయము నెరవేసినప్పుడు తనదిగ్గజవచ్చిచేరద ననియు డలంచి నన్ను ఉపేక్షించియున్నాడో యేమోయని యాలోచించి, నాయందట్టియేవిధ మైన ప్రపాయమును లేదనివిన్నవించి వానమామలయందు వేంచేసియున్న శ్రీఘోషతియొక్క శ్రీపాదములయందు ప్రపత్తిచేయుచున్నాను.

‡ నోన్ మోన్మిలేన్ నుణ్ణజీనిలే నాగిలుమినియున్నైచ్చిన్మొళమ్

అన్ మక్కిళ్ళినిలే నరవిన్దై యమ్మానే*

శేన్ మత్తామై శెన్నెలూడుములర్ శిరీవరమజ్జలనగర్ *

విల్లిన్ రున్ద వెన్దా యనక్కమిగై యల్లెనళ్లే.

౧

అ|| నోన్ మ - (ఫలమునుగోరి) చేసిన, నోన్మిలేన్ - ప్రథము (కర్మయోగము) గల వాడనుకాను. నుణ్ - నూత్నమైన (స్వస్వరూపజ్ఞానపూర్వకమైన), అత్తివు - జ్ఞానము, ఇలేన్ - కలవాడనుకాను అగిలుమ్ - అయినను, ఇని - ఇతమిద, ఉన్నైచ్చిట్టు - నిన్నువిడిచి, అన్ మ అజీయుండుటకు, కిట్కిన్ది లేన్ - సవర్ణుడనుకాను, అరవు - ఆదిశేషుని, అణై - పడక గాగల, అమ్మానే - ఓస్వామి! శేణు - బురద్రుపదేశమందుమెలిచిన, తామరై - పద్మములు, శెన్నెలూడు - శెన్నెల సెడిఎఱ్ఱధాన్యముతోగూడ, మలర్ - వికసించియున్న, శిరీవరమజ్జలనగర్ - శిరీవరమంగలనగరమనెడి వానమామలలో, విల్లిన్ రున్ద - నీమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! అణ్ - ఆదివ్యదేశములో వేంచేసియున్న, ఉనక్క - నీకు, మిగై యల్లెన్ - (నీరత్నవర్ణములో) బ్రేడివాడనుకాను.

తా|| అనంతకాయుడైన శ్రీఘోషతీ! నేను కర్మయోగము నెఱుగను, జ్ఞానమును నెఱుగను. త్వరమ త్రిమురూప విష్ణు పదజేయండలేక నీయందుమిక్కిలి భక్తికలవాడనైయున్నాను. ఆభక్తిగూడ నాకు స్వరూపానురూపమైనదేగాని సాధనముకాదు. ఆత్మలను రక్షించుటకై పరమపదమునుంచి వానమామలలో వేంచేసియున్న నీకు ఆశ్రితకోటిగో జేరిన నన్నురక్షించక శక్యమిది.

౧.

అజ్గుర్ శ్రేనల్లెన్జిర్ శ్రేనల్లె నున్నై క్కాణుమవానిల్ పీర్న్దన్ * నాన్
ఎజ్గుర్ శ్రేమల్లె నిలజై శేర్న్దన్ వమ్మానే*

తిజ్గళ్ శేర్ మణిమాడనీడు శిరివరమజ్జలనగర్ తై *

శజ్జశక్కరత్తాయ్ తమియేనుక్కరుళాయ్.

౨.

అ॥ అజ్గుర్ శ్రేనల్లెన్ - పరమపదములోనున్న వాడనుకాను. ఇజ్గుర్ శ్రేనల్లెన్ - ఇచ్చట సంసారులలో జేరియున్న వాడనుకాను. ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమ్ - సేవింపవలయుననెడి, అవావిల్ - ఆశయందు, పీర్న్దన్ - పడి, నాన్ - నేను, ఎజ్గుర్ శ్రేమల్లెన్ - ఎచ్చటనున్న మరికఱలోనున్న వాడనుకాను. ఇలజై - లంకను, శేర్న్దన్ - నశింపజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! తిజ్గళ్ - చంద్రగుండలమును, శేర్ - చేరియున్న, మణి - రత్నముయమైన, నాడజ్గళ్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరివరమజ్జలనగర్ - వానమామలయందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవును, శజ్జశక్కరత్తాయ్ - శజ్జచక్రధరుడవునైన ఓస్వామి! తమియేనుక్క - ఒంటివాడనైయున్న నాయందు, ఆరుళాయ్ - కృపచేయుము.

తా॥ చంద్రగుండలముపఱుపేరిగియున్న మేడలుగల వానమామలలో వేంచేసియున్న బ్రహ్మేశ్వర! నిన్ను సేవ సేవింపవలయునని యాశించి దానిని లభించక నిత్యనూరులపాటియు సంసారులపాటియు కాకపోతిని. నామనస్సు నెచ్చటయు ఆగురియుండదు గాన శిష్యులలో నన్ను గ్రహింపుమాయని.

౩

కరుళప్పట్కడిశక్కరప్పడై వాననాడి వెజ్కార్ ముగిల్ వణ్ణా*

పారుళల్లాదవెన్నై పొరుళాక్కి యడిమైకొణ్ణాయ్*

తెరుళ్ కొల్ నాన్మత్తై వల్లవర్ పలర్ వాల్ శిరివరమజ్జలనగర్ క్కు*

అరుళ్ శెయ్దజ్జిరున్దా యటియేనొరుక్తై మ్మాతే.

3.

అ॥ కరుళ - (శత్రువులమీద) కోపగించుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - భృజముగాను, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, పడై - ఆయుధముగాను, వానమ్ - పరమపదమును, నాడ - వాసస్థానముగానుగలవాడవై, ఎత్ - నాశనమయిన, కార్ - వర్షకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమునంటి, వణ్ణా - (కౌదార్య) స్వభానముగలవాడా! పారుళల్లాద - వస్తువుకాని (జ్ఞానము లేని) ఎన్నై - నన్ను, పారుళాక్కి - వస్తువుగాజేసి, (వాసుజ్ఞానమునుగలుగజేసి) అడిమైకొణ్ణాయ్ - దానిని గాజేసికొంటివి; తెరుళ్ కొల్ - (ప్రాప్తప్రాప్త) జ్ఞానముగలవారును, నాన్మత్తై - నాలుగువేదములను, వల్లవర్ - అభ్యసించినవారునైన, పలర్ - అనేక శ్రీచైత్యపులు, వాల్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, శిరివరమజ్జలనగర్ క్కు - వానమామలలోనివసించుచున్నవారికి, అరుళ్ శెయ్దు - కృపజేసి, అజ్గు - (నన్ను గ్రహించుటకై) ఆవానమామలలో, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న ఓస్వామి! ఒరుక్తై మ్మాతే - (దానిక) ఒక ప్రత్యుపకారము, అటియేన్ - ఎఱుగను.

తా॥ ఓగరుడవ్వువాడా! చక్రాయుధుడవై పరమపదమునందు వేంచేసియున్న నీవు, జ్ఞానాధిపతులైన యనేక శ్రీచైత్యపులు వేంచేసియున్న వానమామలల వేంచేసి జ్ఞానహీనుడనైయున్న నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి నన్ను కృతార్థునిగాజేసిన నీకు నేనేని. పరమపదముగ నున్న నీవుదని.

మాటుశేర్ పడై నూగ్గొరువర్ మజ్జ వోరై వర్క్కాయన్ఱుమాయప్పొర్
నీటుశెయ్దవెన్దాయ్ నిలక్కిణ్డవమ్మానే* [వణ్ణి*

తేటుఞానత్తర్ వేదవేల్వయతా చ్చిరీవరమజ్జలనగర్ *

ఏటిప్పిన్ బీరున్దా యున్నైయెళ్ళయ్దక్కూవువనే.

౪.

అ॥ మాటుశేర్ - శత్రువులైవచ్చిన, పడై - ఆయుధములుగల, నూగ్గొరువర్ - దుక్కొధ
నాదులు మాటుగుటును, మజ్జ - నశించుటలు, వోరై - సహాయములేనివారైన, ఐవర్క్కూ -
పచ్చిపాణిపులవివయమై, అయ్ - ప్రీతిగలవాడనై, అన్ఱు - అప్పుడు, మాయ - కృత్రిమమైన,
పోర్ - యుద్ధమున, పణ్ణి - చేసి, నీటుశెయ్ద - భస్మముగాజేసిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి!
నిలమక్కిణ్డ - (పాతాళములోనుండి) భూమినివిడదీసిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! తేటు - నిర్మల
మైన, ఞానత్తర్ - జ్ఞానముగలవారియొక్క, వేదమ్ - వేదమందుఁజెప్పబడిన, వేల్వ - భగవదా
రాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమజ్జలనగర్ - వానమామలను, ఏటి - ఎక్కి,
బీర్ బీరున్దాయ్ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేయున్నవాఁడా! ఉన్నై-నిన్ను, ఎజ్జ -
ఎచ్చట, ఎయ్ద - పొందుటకు, కూవువనే - పిలిచెదను.

తా॥ దుక్కొధనాదులను జంపి వచ్చిపాండవులను రక్షించినస్వామి! జ్ఞానాధికులైల్లప్పు
డును తిరువారాధనముజేయుచున్న వానమామలయందు వేంచేయున్న నిన్నుబొందుటకు నేనేమి
యూపాయము జేసెదనని.

౪.

ఎయ్దక్కూవుదలవదే యెనక్కెవ్వతెవ్వుత్తాయుమాయ్నిన్ఱు*

కైదవజ్జల్ శెయ్యుమ్ కరుమేనియమ్మానే*

శెయ్దవేల్వయర్ వై యత్తై వరణా చ్చిరీవరమజ్జలనగర్ *

కై లొమ్మవిరున్దా యదునానుమ్కణ్డేనే.

౫.

అ॥ ఎనక్క - నాయొక్క, ఎయ్ద - పురుషార్థప్రాప్తికి పాధనముగా, కూవుదల్ -
(నిన్ను) పిలుచుట (అపేక్షించుట), అవదే - స్వరూపానురూపముగనా? ఎవ్వ - ఎంత అసాధ్యు
లయిన, తెవ్వుత్తల్ - శత్రువులయందుగూడ, ఆయుమాయ్నిన్ఱు - ప్రవేశించియుండి, కైదవజ్జల్ -
కృత్రిమములను (నాస్తికమతమునుపదేించుట), శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కరుమేని - కాయము
మైన తిరుమేనుగల, అమ్మానే - ఓస్వామి! శెయ్ద - చేయుట, వేల్వయర్ - భగవదా
రాధనముగలవారై, వైయమ్ - భూలోకమందున్న, లేవర్ - (క్రిష్ణైష్టవులు, అతా - నిరస్తరముగా
వాసముజేయుచున్న, శిరీవరమజ్జలనగర్ - వానమామలయందు వాసముజేయుచున్నవారు, కై లొమ్మ -
ఆశ్రయించునట్లు, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియుంటివి, అరు - దానిని, నానుమ్ - నేనును, కణ్డేనే -
చూచితిని.

తా॥ ఓస్వామి! శత్రువులెంతబుద్ధిమంసులైనను వారిగుంపులో ప్రవేశించి తన నుండర
విగ్రహముచే మోహపెట్టి వారిని జైనబొడ్డాది బాహ్యమతములయందు బ్రవేశింపజేసి, నిన్నారా
ధించి శత్రుకృత్యులై యున్న క్రిష్ణైష్టవులశ్రయించునట్లు వానమామలయందు వేంచేయున్న
నిన్ను నేనొకఁడను నూచించుట నాకు స్వరూపముకాదని

౫.

వనమాయనిలజ్జీవనపునేకణ్ణా ఎన్నుమెన్నై యాభుడై*
 వాననాయగనే మణిమాణిక్యచ్చుడరే*
 తేనమామ్మైలో తణ్ శిరీవరమజ్జలత్తవర్ కై తొమ్మవత్తై*
 వానమామలై యే యడియే తొమ్మవత్తరుళే.

౬.

అ॥ వనమాయ - పరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కీర్ణై (పాతాళములోనుండి) విడతీసి, ఎన్నుచ్చునే - నాస్వామి! కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! వానమ్ - పరమపదవాసులకు, నాయగనే - నాభుడా! ఎన్ఱమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నై-నన్ను, ఆభుడై-దానుని గాజేసికొనినవాడా! మణి-
 క్కాళ్ళమైన, మాణిక్యమ్ - రత్నమువంటి, శుడరే-తేజస్సుగలవాడా! తేన-తేనచేనిదియున్న, మామ్మైలో - మామిడితోటలుగల, తణ్-చల్లనైన, శిరీవరమజ్జలత్తవర్ - వానమామల కుందున్న వారు, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడనై, వానమ్ - పరమపదమందు, మా - గొప్ప, మలైయే - పుష్పమునలెవేంచేయున్నవాడా! అడియే - దానుడనైనసేను, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, నన్దరుళ - వేంచేసికృపజేయుము.

తా॥ పరాహపతారమందు భూమినుద్ధరించి, నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందున్న వారందరు నాశ్రయించి యుజ్జీవింపునటుల వానమామలయందిప్పుడు వేంచేసియుండి నిత్యనూరు లతో పాటినన్ను దానుని గాజేసికొనిన ఓత్రియఃపతీ! సేను ప్రత్యక్షముగా నేవించునట్లు నాయం దుగృహజేసి వేంచేయుమానుని.

౬.

వన్దరుళియెన్నెజ్జిడజ్జొణ్ణ వానవర్కొమ్మనై*ఉలగుక్కోర్
 మున్నెత్తాయ్త నైయే ముమ్మవేళ్ళులగుమున్ఱాయ్*
 శెన్దొట్టిలవర్ వేదవేల్వీయతా చ్చిరీవరమజ్జలనగర్*
 అన్దమిల్ పుగఱ్ఱా యడియేనై యగర్ శైలే.

౭.

అ॥ వన్దరుళి - (పరమపదమునుండి) వేంచేసి, ఎన్నెజ్జు - నామనమ్మను, ఇడమ్కొణ్ణ - వానస్థానముగాజేసికొనినవాడనై, వానవర్-నిత్యనూరులకు, కొమ్మనై - చిగులువంటివాడనై, (నిర్వాహకుడనై) ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ - విలక్షణుడనై, మున్నె - అనాదియైన, తాయ్తనైయే - తల్లిగాను తండ్రిగానున్నవాడనై, ముమ్మ - సంపూర్ణమైన, ఏళ్ళులగుమ్ - సప్తలోకములను, ఉన్ఱాయ్ - మ్రొగినవాడనై, శెమ్ - సుందరమైన (అనన్యప్రయోజనమైన), తొట్టిలవర్ - సృష్టిగల శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేల్వీ - భగవదారాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమజ్జలనగర్ - వానమామలలో, అన్దమిల్ - అపధిలేని, పుగఱ్ఱాయ్ - కీర్తిగలవాడనైవేంచేసియున్నవాడా! అడియేనై - దానుడనైననన్ను, అగర్ శైలే - విడువకుము.

తా॥ సమస్తచేతులకును సకలవిధబంధులై వారియాపత్తును బోగొట్టిరక్షించి, నామనమ్మ నందు నిత్యవాసముజేయుచు, అనన్యప్రయోజనమైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యైక్యార్థము జేయునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామి! నన్ను సేక్షించక యజ్జీకరింపుమానుని.

౭.

అగర్బీసీవై త్తమాయవల్లై మ్మల స్తళామవై సన్దన్దన్ *
అగర్బీయెన్నైయమ్ నీ య రమ్ శేర్బీల్ పేర్త్తి కణ్డాయ్ *
సగమ్మిదిర్ మణిమాడనీడు శిరివరమణ్డవాణనే * ఎత్తమ్

పుగమ్మరియవేన్దాయ్ పుళ్ళిక్ వాయ్ పిళ్ళన్దాయ్.

౮.

అ॥ పగల్ కదిర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయమైన, మాడన్దల్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరివరమణ్డ - వానమామలకు, వాణనే - నిర్వాహకుడా! ఎత్తమ్ - ఎప్పుడును, పుగమ్మ - (అభక్తులు) ప్రవేశించుటకు, అరి గు - దుర్లభుడైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పుళ్ళిక్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! అగర్బీ - (అభక్తులను) దూరముగావిడుచుటకై, నీ - నీవు, వైత్త - విజ్ఞుఁడవైన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, వల్ - అతిక్రూరమైన, విమ్మలన్దళామవై - పశ్చిమియములను, నన్ద - చక్కగా, అత్తన్దన్ - ఎఱుగితిని. ఎన్నైయమ్ - నన్నును, నీ - నీవు, అగర్బీ - నిన్ను చేరనట్లుచేసి, ఆరు - తప్పించుకొనుట కశక్యమైన, శేర్బీల్ - విషయములనెడి బుఱవయందు, పేర్త్తి కణ్డాయ్ - పడత్రోసితివి.

తా॥ అభక్తుల కత్యన్త దుర్లభుడవై వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓశ్వియపతి! నీ ప్రతికూలులు నిన్నుబొందక సంసారమందు ముఱుగునట్లు పశ్చిమియములను స్పృశించితివి. నన్నుగూడ ఈసంసారమందు పడత్రోసెదవోయని భయపడుచున్న నాయొక్క పాపములను బకాసురుని చంపినట్లు సరిపజేయుమాయని

౯.

పుళ్ళిక్ వాయ్ పిళ్ళన్దాయ్ మరుదిడై పోయినా యెరుచేర్డర్ త్త * ఎన్
కళ్ళమా యవనే కరుమాణిక్కచ్చుడరే *
తెల్లియార్ తిరునాన్మత్తై గళవల్లార్ మలితణ్ శిరివరమణ్డ *
ఉళ్ళిరన్ద వేన్దా యరుళాయుయ్యమాతెనక్కే.

౯.

అ॥ పుళ్ళిక్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! మరుదు - మద్దిపుత్రముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయినాయ్ - వెళ్ళినవాడా! ఎరుదువేర్ - పుషభముల కేడింటిని, ఆడర్ త్త - సహించిన, కళ్ళమ్ - సంచకుడనైన, ఎన్ మాయవనే - నాయా శ్చర్యభూతుడా! కరు - నీలమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, శుడరే - తేజస్వీలవాడా! తెల్లియార్ - నిర్మలమైనక్షానముగలవారై, తిరు - (భగవత్స్వరూపమును బ్రతిపాదించుటచే తోచిల్లుచున్న), నాన్మత్తైగళ - నాలుగువేదములను, వల్లార్ - ఆభ్యసించిన శ్రీవైష్ణవులు, మలి - సంపూర్ణముగా నివసించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, శిరివరమణ్డ - వానమామలయొక్క, ఉళ్ - లోపల, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్యమాలు - ఉజ్జించువిధమును, ఆరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ బకాసురుడు మేడలగు సమస్త శత్రువులను నిరసించి వైదికులైన శ్రీవైష్ణవులచే నిండియున్న వానమామలలో నిరవధిక తేజోయుతుడవై వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నేను జీవించునట్లు నాకు గృహచేయుమాయని.

౯.

ఆతెనక్కునిన్నాదమే శరణాగ త్తన్దొట్టొన్దొయ్*ఉనక్కోర్ కై
మ్మాటునానొన్దిలే ననదావియుమునదే*
శేటుకోల్ కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్మలితణ్ శిరీవరమ్మజ్జె*

నాటుపూన్దొన్దొయ్ముడియాయ్ తెయ్వనాయగనే. ౧౦.

అ॥ శేటుకోల్ - బుఱదగలప్రదేశములు, కరుమ్బుమ్ - పెరుకును, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్పయెఱ్ఱధాన్యమును, మలి - నిండి, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమ్మజ్జె - వానమామలలోవేంచేసి యున్న, నాటు - పరిమళించుచున్న, పూ-నుందరమైన, తణ్-చల్లనైన, తుఱ్ఱాయ్-తిరుత్తుఱ్ఱాయ్ని, ముడియాయ్-కిరిటమడుగులవాడా! తెయ్యనాయగనే - నిత్యనూరినాథుడా! ఎనక్కు-నాకు, ఆటు-ఉపాయమునిచ్చనపుడు, నికపాదమే-నీతిరువడికల్పనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, తన్దొట్టొన్దొయ్ - ఇచ్చితివి. ఉనక్కు - నీకు, నాక-నేను, ఓర్ కైమ్మొయ్-ఒకయావకారమును, ఒన్దొ-ఒకవిధముచేతను, ఇలేన్ - చేయుటకుశక్తుండనుకాను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుమ్ - ఆత్మయు, ఉనదే - నీదియె.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందు వేంచేయున్న ఓ తెయ్యనాయక స్వామి! ఏ విధమైన ఉపాయమునులేని నాకు నీతిరువడికల్పనే ఉజ్జీవనోపాయముగా నిచ్చితివి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నేనేమియువకరించెదను? నాయాత్మగూడ నీదేగనుక దానినిగూడ సమర్పించుటకు నాకిధికారములేదని. ౧౦.

‡‡ తెయ్యనాయగణ్ నారణ్ తిరివిక్కిరమనడియై మిశై*
కొయ్కోల్ పూమ్బుళిల్ శూఱ్ కురుగూర్ చ్చడగోవణ్*
శెయ్దదవాయరత్తుళి వై తణ్ శిరీవరమ్మజ్జె మేయపత్తుడణ్*

వై గలే పాడవల్లార్ వానోర్ క్కారావముదే. ౧౧

అ॥ తెయ్యనాయగణ్ - నిత్యనూరినిర్వాహకుఁడును, నారణ్ - సకలవిధబంధువు, తిరి విక్కిరమణ్ - త్రివిక్రమావతారమెత్తినవాఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియైమిశై - శ్రీపాదద్వంద్వములమీద, కొయ్కోల్-కొయ్యతగిన, పూ-పుష్పములుగల, పూఱిల్-తోటలచే, శూఱ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరునగరియందువేంచేయున్న, శడగోవణ్ - నమ్మాళ్వార్లు, శెయ్ద - సాదించిన, ఆ.౫రత్తుళి - వెయ్యిపాశురములలో, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమ్మజ్జె - వానమామలను, మేయ - ప్రతిపాదించిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడణ్ - భక్తితోగూడినవారై, పాడవల్లార్ - గానముజేయుసమర్థులయినవారు, వానోర్ క్కు - నిత్యనూరులకు, వైగలే - ప్రతిదినమును, ఆరా-తైవైనయాశలుగలుగజేసెడి, అముదు-అమృతమువలె భోగ్యభూతులై యుండురు.

తా॥ పుష్పతోటలచే నిండియున్న తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు వానమామలవిషయమై సాదించిన యాపదిపాశురములను భక్తితో గానముజేసినవారిని నిత్యనూరుల మెచ్చుకొనుదురని.

ఆ ధ్మోర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక—నానమామలలో తనకోరిక నెరవేరనందున దుఃఖితులైన నమ్మాళ్వార్లు,
“ చాకు ప్రాప్యమును ప్రాపకమును సర్వేశ్వరుడేయనెడి జ్ఞానమునీధించిన ” యని యింతమాత్ర
మునకు సంతోషించి తిరుక్కుడనైతెల్ల ఆరావముదాహ్వార్లను నేవించి అచ్చటగూడ తన
మనోరథము పూర్తికానందున మిక్కిలి భేదించుచున్నారు.

|| ఆరావముదే యడియేనుడలమ్ నిన్బాలన్బాయే*

నీరాయలై న్దు కరై యవురుక్కుగిన్ నడుమాలే*

శీరార్ శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ శెల్ నీర్ తిరుక్కుడ నై*

ఏరార్ కోలమ్ తిగ్గుక్కిడన్దాయ్ కణ్డేనమ్మానే.

౧.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓస్వామి! ఆరా - (చాలునని) తృప్తిపొందించని, అముదే - అమృతము
వలె భోగ్యభూతుడా! అడియేన్ దానుడైన నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, నిన్బాల్ -
నీవిషయమైన, అన్బాయ్ - ప్రీతిస్వరూపమై, నీరాయ్ - (అప్రితి) నీరైకరిగి, అలైన్దు - ఉన్న
చోటులోనుండకతిరిగి, కరైయ - మిక్కిలి శిథిలమగునట్లు, ఉరుక్కుగిన్దు - కరిగించుచున్న, నెడు
మాలే - సర్వేశ్వరుడా! శీర్ - సౌందర్యముచే, అర్ - పూర్ణమైన, శెన్నెల్ - శెన్నెల్ ధా
న్యము, కవరి - చామరమువలె పిళుమ్ - వినులుచున్న, శెల్ నీర్ - సమృద్ధమైనజలముగల,
తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడందెయనెడి దివ్యదేశమందు, ఏరార్ - సౌందర్యముచేపూర్ణమైన, కోలమ్ -
అలజ్కారము, తిగ్గు - ప్రకాశించునట్లు, కిడన్దాయ్ - చవ్వలించితివి, కణ్డేన్ - (నేను) నేవించితివి.

తా॥ ఓఆరావముదా! నాతోమాటలాడకుండ తిరుక్కుడందయందు బవ్వలించియున్న
నిన్ను నేవించిన వాశరీరము నీయందతిప్రేమచే శిథిలమగునట్లు చేసినవని.

౧.

ఎమ్మానే యెన్ వెల్లైముర్ తి యెన్నెయ్ శాన్దనే*

ఎమ్మావురువుమ్ వేణ్ణుమాల్ గ్రా లావాయెట్టిలేతే*

శెమ్మాకములమ్ శెల్ నీర్ మిశై కణ్ మలరుమ్ తిరుక్కుడ నై*

అమ్మామలర్ క్కణ్విళిర్ గిన్దానే యెన్నాన్ శెయ్ గేనే.

౨.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓనాస్వామి! ఎన్ - నావిషయమందు, వెల్లైముర్ తి - పరిశుద్ధమైనస్వ
భావముగలవాడా! ఎన్నె - నన్ను, ఆశాన్దనే - పరిపాలించువాడా! మాన్ శ్లాఘ్యములై, ఎవ్వు
రువమ్ - (మత్స్యరి) ఏయవతారములనుగూడ, వేణ్ణుమాల్ గ్రాల్ - ఇచ్చానుసారముగా, అవా
య్ - పరిగ్రహించువాడా! ఎట్టిల్ - గొప్పకాన్తిగలవాడవై, ఏతే - వృషభమువలెమదిచియు
న్నవాడా! శెమ్ - ఎట్లనై, మా - శ్లాఘ్యమైన, కములమ్ - చద్రము, శెల్ నీర్ మిశై కణ్ - సమృ
ద్ధమైనజలముపైన, మలరుమ్ - పికనించుచున్న, తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడనైతెల్లయందు, మా - విల
క్షణమైన, అమ్మలర్ - ఆపద్రుమవలెనున్న, కణ్ - సేత్రములను, వళిర్ గిన్దానే - మూసుకొని
నిద్రించువాడా! నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదను,

తా॥ నాయజ్ఞానాదులను బోగొట్టి నన్ను సాత్వికుని గాజేసి నాతో సంశ్లేషించుచు నన్ను వశ పఱచుకొనుటకై మత్స్యద్వారకావతారము లెత్తిన ఓస్వామీ ! ఇప్పుడు తిరుక్కుడనై న్నందు నాతో మాటలాడక నిద్రించుచున్నావు. నిన్ను బొందుటకై నేనే సాధనమును జేసెదనని. ౨.

ఎన్నాకొ శెయ్యగేయా రేకలై క శెన్నె యెక శెయ్యగిన్నాయ్*
ఉన్నాల్లల్ యావరాలు మొన్నుబుట్టై వేడ్డే*
కన్నార్ మదిల్ శూన్ కుడనెక్కిడన్దా యడియేనరువాణాల్*
శెన్నా శెన్నా శన్నా భునతాల్ పిడిత్తై శెలక్కాణే. 3

అ॥ నాక - నేను, ఎక శెయ్యగే - ఏమిచేసెదను ? కలైకల్ - (నాకు) రక్షకులు, యారే - (నీకంటె) ఎవరుగదూరు ? ఎన్నై - నన్ను, ఎక శెయ్యగిన్నాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు ? ఉన్నాల్లల్ - నిన్నుతప్ప, యావరాలుమ్ - ఎవ్వరిచేతను, ఒన్ట - ఒకవిధమైన, కుటైయుమ్ - కొఱతను, వేడ్డే - (పూర్తిచేసియువ్వమని) యాచించను. కలకల్ - తామ్రముచేపూర్ణమైన (తామ్రముయమైన), మదిల్ - ప్రాకారములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, కుడనె - తిరుక్కుడనై న్నందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వలించినవాడా ! అడియే - దానునియొక్క, అరు - ఆత్మ, వాన్ నాల్ - ఉజ్జీవించుదినముగా, శెల్ నాల్ - జరిగిడిదినము, ఎన్నాల్ - ఎదియో ? అన్నాల్ - అదినమువఱకు, ఉనతాల్ - నీశ్రీపాదములను, పిడిత్తై - ఆశ్రయించియే, శెల - గడచునటుల, కాణ్ - కటాక్షించును.

తా॥ తిరుక్కుడనై న్నందు బవ్వలించి నాతో మాటలాడక నన్ను ఓస్వామీ ! నీవుతప్ప నా కొకసాధనములేదు, వేఱురక్షకుఁడునులేదు; మఱియొకనిపద్దవెల్లి నాయభీష్టమును యాచించను. ఇట్లున్న నావిషయమై నీవేమిథలఁ దియున్నావో తెలియలేదు. నిన్ను పొందవలయుననెడి నాయభీష్టమును నీవిప్పుడు నెరవేర్చక పోయినను అదివఱకు నీశ్రీపాదములనే నేను భజించి యుండునట్లు కటాక్షించుచును. 3.

శెలక్కాణ్ణిత్తార్ కాణుమళవుమ్ శెల్లుజ్జీర్ త్రియాయ్*
ఉలప్పిలానే యెల్లావులగుముడై యవొరుమూర్తి*
నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడనెక్కిడన్దా యున్నైక్కాణ్ణాన్దా*
అలప్పాయ్* ఆకాశత్తై నోక్కి యుమ్మవన్ తొమ్మవనే. ౪

అ॥ శెల - పైపైనపోవుటకు (తెలిసికొనుటకు), కాణ్ణిత్తార్ - తగినజ్ఞానసంపాదనయందు శక్తిగలవారు, కాణుమళవుమ్ - కనిపెట్టినయవధికంటె, శెల్లుమ్ - పైనపోయియున్న, (అధికమై యున్న), కీర్ త్రియాయ్ - కీర్తిగలవాడా ! ఉలప్పు - (నీగుణాదులకు) నాశము, ఇలానే - లేని వాడా ! ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయ - తనకుశేషముగాగల, ఒరు - అద్వితీయుడవైన, మూర్తి - సర్వేశ్వరుడా ! నలత్తాల్ - నీయందుప్రేమచే, మిక్కార్ - అధికమైన శ్రీపైష్టము నివసించుచున్న, కుడనె - తిరుక్కుడనై న్నందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వలించినవాడా ! నాక - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్ణాక - నీవిండుటకై, అలప్పాయ్ - మతికలంగివాడనై, ఆకాశత్తై - ఆకాశమును, నోక్కి - చూచి, యుమ్మవన్ - ఏడిచెదను; తొమ్మవన్ - ననుష్ఠించెదను.

తా|| ఎంతగొప్ప జ్ఞానపంతులకు నగోచరంబులైన స్వరూపగుణాదులుగల వాడనై, సర్వ లోకేశ్వరుడనై, భక్తిమంతులైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న తిరుక్కుడనై యందు బవ్వలింపియున్న నిన్ను నీవీంపలయునని మిక్కిలి యాశగలవాడనై నీవుతరమపదమునుంచి యిచ్చటికి వేంచేయుమార్గమైన యాకాశమును జూచి నమస్కరించుచున్నానని.

౪.

అమ్రువత్తోమ్రువనాడిక్కాణ్బు పాడియలన్ రువక్*

తమ్రువల్వినై యాల్ పక్కమ్నోక్కి నాణిక్కవిత్తొద్దుప్పక్*

శెమ్రు వోణోపమ్రునక్కడ నైక్కిడన్దాయ్ శెన్దాయ్ క్కణ్ణా*

తొమ్రు వనెన్నై యునతాళో శేరుమ్వగై యేళూత్తొక్కణ్డాయ్.

౫.

అ|| అమ్రువత్ - ఏడిచెదను, తొమ్రువత్ - నమస్కరించెదను, అడి - నర్తనముజేసి, కాణ్బు - చూచెను, పాడి - గానముజేసి, అలన్ రువక్ - అతిచేదను, తమ్రు - కాగలింపగొనియున్న, నగో - కూర్చున్న, వినై యాల్ - (నీయందు భక్తియనెడి) పాపముచే, పక్కమ్నోక్కి - క్రియఃపరిపచ్చుచున్నాడోయని నాలుగు ప్రక్కలజూచి, నాణి - (వాడురాకపోవుటచే) సిగ్గుపడి, కవిత్తొద్దుప్పక్ - తలవంచుకొనియుండును, శెమ్రు - సమృద్ధమై, ఒణో - సుందరమైన, పమ్రునమ్ - జలప్రదేశముచేసియున్న, కుడనై - తిరుక్కుడనై యందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వలింపినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణా - సేత్రముగలవాడా, తొమ్రువనెన్నై - నీచుడనైననన్ను, ఉనతాళో - నీక్రిపాదములయందు, శేరుమ్వగై - చేరువకారము, శూత్తొక్కణ్డాయ్ - ఉపాయమున రోచించుమా.

తా|| తిరుక్కుడనై యందు బవ్వలింపిన ఒక్రియఃపతి! నిన్ను బొందవలయునని యాశచే దుఃఖపడుచు నమస్కరించి నీగుణములను పాడిపరవకుడనై యాడి నాలుగుప్రక్కలజూచుచున్న నన్ను నీక్రిపాదముందు జేరువటుల కటాక్షించు మాయని.

౬.

శూత్తొక్కణ్ణాయ్ తొత్తొన్ నెయ్మయలుత్తున్నడిశేరుమ్

ఉత్తొక్కణ్ణిరున్దోతూరాకుళితూర్తెనై నాళగిరుప్పక్*

వాత్తొల్ పుగమూర్ కుడ నైక్కిడన్దాయ్ వానోర్కోమానే*

యాభినిశైయే యముదే యటివిన్వయనేయరియేతే.

౭.

అ|| వాత్తొ - భగవదుణ్ణాను సంధానముజేసి యుజ్జీవించుటచేపచ్చిన, తొల్ - అనాదియైన, పుగమూర్ - కీర్తిగల శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న, కుడనై - తిరుక్కుడనై యందు, కిడన్దాయ్, పవ్వలింపినవాడా? వానోర్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుడా! యాభిక్ - వీణ యొక్క, శైయే - గానమువలెభోగ్యుడా! అరియేతే - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అటివిక్ - పయనే - జ్ఞానముతో - ఫలమైనముఖస్వరూపుడా! ఉత్తొ - నీయొక్క, అడి - తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్ - చేరుటకు, ఉత్తొ - శేషశేష భావమునెడిసంబంధమును, కణ్ణిరున్దో - తెలిసికొనియుండి, తూరా - పూర్తికామిత్యల (ఎంత ఆహుభవించినను తృప్తిపొందనట్టివంటి), కుట్టి - ఇన్ద్రియములను, తూర్పు - (విషయముతో) నానై నిండించి, ఎనసాళో - ఎన్నిగినములు, అగన్విరుప్పన్ - ఎడల నీయుండును?

ఎన్ - నాయొక్క, తొల్లై - అనాదియైన, వినైయై - పాపములను, అఱుత్తు - చేరించి, ఉన్ - నీయొక్క, అడి-తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్-చేరునట్లు, శూన్ర కణ్ణాయ్-ఉపాయమునాలోచించుమా.

తా॥ శ్రీవైష్ణవసమృద్ధిగల తిరుక్కుడనైదు నిత్యనూరితేత్యుడనై వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయూపతీ! నేను సంసారలవలెకాకుండ నీకే శేషభూతుడనని యెఱిగినతరువాత యెంత కాల మీ సంసారమందుండి యిన్నియవరకుండనై నిన్ను వదలియుందును? శ్రీఘ్రములోనే నా పాపములను దొలగించి నీ శ్రీపాదములయందు జేర్చుకొనుమాయని.

అరియేతే యెన్న మొప్పుడురే శెబ్బల్కురుముగిలే*

ఎరియేపవళక్కన్టే నాన్ మోన్దాయుడరులే*

పిరియావడిమైయెన్నై శొన్దాయ్ గుడనై త్తిరుమాలే*

తరియేనినియున్ శరణమ్ తన్దై శన్మచ్చిల్లై చూయే.

౧.

అ॥ అరియేతే - చురుపుశ్రేష్ఠుడా! అమ్ - స్పృహణీయమైన, పోన్ - బంగారము వంటి, శుడర్ - కాన్తిగలవాడనై, ఎన్ - నాకు సేవసాదించినవాడా! తెమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - సేత్రముగలవాడా! కరుముగిలే - నీలమేఘమువంటివాడా! ఎరియే - అగ్నితోబోలిన, పవళ క్కున్టే - పగడకొండవలెనున్నవాడా! నాలోతోళ్ - నాలుగు భుజములుగల, ఎన్ శాయ్ - నా స్వామి! ఉనదు - నీయొక్క, అరళ - కృపచేత, ఎన్నై - నన్ను (నాచేత), పిరియా - ఎడతెగ, అడిమై - కైబ్బార్చములను, శొన్దాయ్ - స్వీకరించినవాడా! కుడనై - తిరుక్కుడ నైదు యందు వేంచేసియున్న, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయూపతీ! ఇని - ఇకమీద, తరియేన్ - సహించును, ఉన్ శరణమ్ - నీ తిరువడికళ్ళను, తన్ద - ఇచ్చి, ఎన్ శన్మచ్చి - నాజన్మమును, కన్దాయే - సమూలముగా పోగొట్టుమా!

తా॥ సుందరుండనై, స్పృహణీయుండనై, గంభీరుండనై, అప్రకంపుడనై నన్ననుగ్రహించి దాస్యవలనకొని తిరుక్కుడనైదు బ్రవించియున్న ఓ శ్రీయూపతీ! ఇక నిన్నువదలి నేనొకక్షణము గూడనుండలేను - గాన శ్రీఘ్రములోనే నీ శ్రీపాదములనిచ్చి నా సంసారమును దొలగింపుమాయని.

౨.

కళై వాయ్ తున్నమ్ కళై యాదొట్టివాయ్ కళై కణ్ మన్ బీలే*

వళై వాయ్ నేమిప్పడై యాయ్ గుడనై క్కిడనై మామాయా*

తళరావుడల మెనదాని శరిస్తపోమ్బాదు*

ఇళై యాదునతా శొరుబ్బిడిత్తుప్పొదవిశై నీయే.

౩.

అ॥ వళై - చుట్టునున్న, వాయ్ - ముఖములుగల, నేమి - సుదర్శనమును, వడై యాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! తున్నమ్ - నాదుఃఖమును, కళై వాయ్ - (నీవు) పోగొట్టినను సర, కళై యాదొట్టివాయ్ - పోగొట్టక పోయిననుసర, మన్ బీలు - వేలు, కళై కణ్ - రక్షకుని, ఇలేన్ - కలవాడనుకాను కుడనై - తిరుక్కుడనైదు, కిడనై - నవ్యభింగిన, శొన్దాయ్ మైన,

మాయా - సౌందర్యముగలవాడా! ఎనదు - నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, అవి - ప్రాణము, శరీరపుపోషాదు - శిథిలమై పోవునప్పుడు, ఇతై యాదు - దౌర్బల్యమును బోయక, ఉనతాళ - నీ శ్రీపాదములనే, ఒరుజ్జ-ఒక విధముగా (ఉపాయోపేక్షములుగా), పిడిత్తుపోవడ - ఆశ్రయించునట్లు, నీ - నీవు, ఇతై - సంకల్పించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడనయందు బవ్వలించిన ఓ శ్రియఃపతి! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపజేయుటకై సర్వతోముఖమైన శ్రీ సుందర్యమును శ్రీ హస్తమునందు ధరించిన నీవు నిన్నుతప్ప వేటొకపుపాయములేని నాదుఃఖములను పోగొట్టినను పోగొట్టకపోయినను నీయష్టమువచ్చినట్లు ఎట్లుచేసినను నా శరీరమును ఇంద్రియములును శిథిలమై ప్రాణముపోవుటకు సిద్ధమైయున్న యీ సమయమందు నిర్మలాంతఃకరణుడనై నిన్ను ధ్యానించునట్లు మాత్రమైనను సజ్జల్పించుమాయని.

ఇతై విత్తెన్నైయుక్తాతాళిణైక్కి త్తిరుత్తుమమ్మానే*

అతై విలమరర్ తలై వర్ తలై వా వాదిప్పెరుమూర్ త్తి*

తిత్తై విల్ వీశుమ్ తెల్లుమామణిగళ్ శేరుమ్ తిరుక్కుడన్దై*

అతై విలులగ మ్పరవక్కిడన్దాయ్ కాణవారాయ్.

౯.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, ఇతైవిత్తు - స్వాధీనపఱచుకొని, ఉక్తాళిణైక్కిళ్ - నీశ్రీపాద ద్వంద్వములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచిన, అమాన్ - ఓ స్వామి! అతైపు - నాశము, ఇల్ - ని, అమరర్ - నిత్యమారులకు, తలైవర్ - ప్రధానులైన అనన్తగరుడవిష్వక్సేవాదులకు, తలైవా - ప్రధానుడా! అది - సర్వకారణమై, పెరుసర్వాధికుడవైన, మూర్ త్తి - సర్వేశ్వరుడా! తిత్తై - దిక్కులయందు, విల్ - లేజన్ను, వీశుమ్ - వినులుచున్న, తెల్లు - సమృద్ధములై, మా - క్లాఘ్యములైన, మణిగళ్ - రత్నములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడనయందు, ఉలగమ్-లోకములు, అతైపు - శ్రమము, ఇల్ - లేక, పరవ - స్తుతించునట్లు (ఆశ్రయించునట్లు), కిడన్దాయ్ - పవ్వలించినవాడా! కాణ - నేను నీవించునట్లు, వారాయ్ - వేం నేయవలెను.

తా॥ సంసారమం దాసక్తిగలవాకు వైరాగ్యమును గలిగించి నీయందతిప్రేమను గలుగజేసికొని దాస్యపఱచుకొనిన ఓ దేవాధిదేవుడా! అనేకవిధంబులైన రత్నములు చాలుకొట్టుచు గుంపులుగుంపులుగా జేరియున్న తిరుక్కుడనయందు బవ్వలించిన నీ సౌందర్యమును నేవించి కృతార్థుడనై యగునట్లు నామందఱ వేంచేసి నీవసాదింపుమాయని.

౯.

వారావరువాయ్ వరుమెమామాయా మాయామూర్ త్తియాయ్*

అరావముదా యడియేనావియగమే తిత్తిప్పాయ్*

తీరావినై గళ్ తీరవెన్నైయాణ్డాయ్ తిరుక్కుడన్దై

యూరాయ్*ఉనక్కట్టట్టు మడియేనిన్నముట్టల్వేనో.

౧౦.

అ॥ వారా - (వాకునీవసాదించుటకై) వేంచేయని, అరువాయ్ - రూపములేనినూత్న ప్రదన్యకుయినవాడా! ఎన్ - నామనస్సులో, వరుమ్ - వచ్చి నీవసాదించుచున్న, మాయా - అశ్చర్య

భూతుఁడా ! మాయా - జన్మమరణములు మొదలగుదోషములులేని, మూర్ త్రియాయ్ - దివ్యమంగళ విగ్రహముగలవాఁడా! ఆరావముదాయ్ - (చాలునని) తృప్తినిబొందించని యమృతమువలెమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడవై, అడియేన్ - నాయొక్క, ఆవి - ప్రాణము వివసించెడి, అగమే - హృదయ ముందు, తిత్తిప్పాయ్ - తీయగానున్నవాఁడా ! తీరా - నశించని, విన్తెగళ్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, అణ్ణాయ్ - పరిపాలించువాఁడా! తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడనై, ఉరాయ్ - వాసస్థానముగాగలవాఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్ పట్టుమ్ - దానుండనైగూడ, ఇన్నమ్ - ఇంచును, అడియేన్ - దానుండనైననీను, ఉమ్మల్వేనో - తిరుగుదునా? (తిరుగుటయుక్తముకాదు).

తా॥ అప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహముతో నాయొడుటవేంచేసి నేపసాదింపక నామన స్సులలో నత్యోత్పర్యకరంబుగా నేపసాయించి నాకు బ్రహ్మానందమును గలుగజేసి నాపాపములనుబో గొట్టి రక్షించి ఇప్పుడు నాతోమాటలాడక తిరుక్కుడనైయుండు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ ! నిన్నాశ్రయించి నామనోరథమును లభించకయుండుట యుక్తముకాదని. ౧౦.

శ్రీ ఉమ్మలై యెన్నిన్ పేయ్చిములై యూడవళై యుయిరుణ్ణా*
కమ్మల్గళ్వై యేశరణాగక్కిణ్ణ కురుగూర్ చ్చడగోపణ*
కుమ్మలిల్ మలియచ్చొన్న వోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ముమ్మలై తీరవల్లార్ కామర్ మానేయ్ నోక్కియర్ క్కే. ౧౧.

అ॥ ఉమ్మలై - అడ్డుకట్టవలెనున్న, ఎన్నిన్ - ఎముకలుగల, పేయ్చి - పూతనయొక్క, ములైయాడు - స్తనద్వారా, అవళై - ఆపూతనయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, ఉణ్ణా - నశింపజేసిన శ్రీకృష్ణనియొక్క, అవై - అట్టిప్రసిద్ధములైన, కమ్మల్గళ్ - తిరువడికళ్ళనీ, శరణాగ - ఉపాయముగా, క్కిణ్ణ - నిశ్చయించిన, కురుగూర్ చ్చడగోపణ - తిరునగరికిస్వామియైన సమ్మావ్యూహ్యులై, కుమ్మలిల్ - వేణుగానముకంటె, మలియ - మిక్కిలిమధురముగా, వొన్న - సాదిం చిన, ఓరాయరత్తుళ్ - ఒకవైయ్యపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ముమ్మలై - బౌదాసీన్యమును, తీర - విడిచి, వల్లార్ - అనుసంధింపకత్తులైనవారు, మానేయ్ - లేడిలోబో లిన, నోక్కియర్ క్కు - చూపుగలస్త్రీలకు, కామర్ - మన్మథునివలె క్రితైష్ణవులను మిక్కిలి భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమైన సమ్మావ్యూహ్య ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నాలస్యమునువదలి యధ్యసించువారు భగవద్భాగవతులకు భోగ్యభూతులై యుందురని. ౧౧.

అ వ్యూర్ తిరువడిగళ్ళ శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళ్ళ శరణమ్

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

—అంశం—

అపతారిక.. తిరుక్కుడన్దలోగూడ తనయభీష్టమునుబొందక దుఃఖించుచున్న సమ్మాత్తోయ్
య్, తిరువల్లవాళ్ తనెడి దివ్య దేశమునకు వెళ్ళినయెడల యచ్చట మనయభీష్టము సిద్ధించునని తలంచి
యచ్చటికిపోయిచేరుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై యాదివ్య దేశమునకు సమీపమందుండి తనయవస్థను
అన్యభదేశముచే ప్రసాదించుచున్నారు.

‡ మానేయ్ నోక్కునల్లీర్ వై గలువ్విన్దై యేన్మలియ*

వానార్ వణ్ శముగుమ్ మదుమల్లిగై కమమ్ముమ్*

తేనార్ శోల్లై గళ్ శూత్ తిరువల్లవాళ్ళై యమ్

కోనార్తై *అడియేనడికూడువ దెన్దుకొలో.

౧.

అ॥ మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కు - చూపుగల, నల్లీర్ - ఓసుందరులారా! విన్న
యేక - పాపియైననీను, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మెలియ - బాధపడునట్లు, వాక - ఆకస
మువళకు (వెలికి), ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, వణ్ - సుందరమైన, కమగుమ్ - పోకచె
ట్టును, మదు - తేనెకారుచున్న, మల్లిగై - మల్లిపుష్పమును, కమమ్ముమ్ - పరిమళించుచున్నదియు,
తేన్ - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శోల్లైగళ్ - తోటలచే, శూత్ - చుట్టబడినదియైననైన,
తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లలో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోనార్తై - స్వామి
యైనక్రియఃపతియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అడియేక - దాసుఁడనైననీను, కూడువదు -
పొందుట, ఎన్దుకొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ సఖియలారా! తిరువల్లవాళ్లందరి తోటలోనున్న పుష్పదులమీద పడవచ్చుచున్న
గాలి సుమళమును తీసికొనివచ్చి వినుదుచున్నది. క్రియఃపతిని యెడబాసియున్న నాకు ఆపరి
మళము మిక్కిలి యసహ్యమైన బాధనుగలుగజేయుచున్నదిగాన మనమెప్పుడు తిరువల్లవాళ్లం
దరి క్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను నేవించెదము? చెప్పఁదని.

౧.

ఎన్దుకొలో తోళిమిర్ గా శైమ్మెనీర్ నలిన్దై శెయ్ దీరో*

పొకతిగల్ పున్నై మగిల్ పుదుమాదవిమీదణి*

తెన్దల్ మణ్ణమ్ముమ్ తిరువల్లవాళ్ల నగరుళ్

నిన్ద పిరాక *అడినీఱడియోళ్ళొళ్ళూడువచే

౨.

అ॥ తోళిమిర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్ - మీరు, ఎమ్మై - మమ్ములను, నలిన్ద -
బాధించి, ఎకై శెయ్ దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? పొక - బంగారమువలె, తిగల్ - ప్రకాశం
చుచున్న కింజల్కములుగల, పున్నై - పున్నపుష్పము, మగిల్ - పొగడపుష్పము, పుదు - అప్పుడు
వికంపించియున్న, మాదవి - ముల్లపుష్పము, (నీనియొక్క) మీరు - మీద, ఆణవి - స్పృశం
చుచుచున్న, తెన్దల్ - మలయమారుతిము, మణ్ణమ్ముమ్ముమ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, తిరు
వల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లనెడి, నగరుళ్ - చట్టణమందు, నిన్ద - వేంచేసియున్న, పిరాక - సర్వ

శ్వరునియొక్క, అడిసీలు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్ణు - తిసికొనివచ్చి, అడియోమ్ - దానులము, కూడువదు - శిరస్సుమీదధరించుట, ఎన్ఱుకోల్ - ఎప్పుడు?

తా|| ఓసఖియలారా! మీరును దుఃఖము శాన్తియగునట్లు నాకు సమాధానముజెప్పక, నీవచ్చటికివెళ్ళవద్దని నిశ్చయించి నన్ను బాధపెట్టుట మీకుచిరముకాదు. గాన మీరీమాటను వదలి యనేక పుష్పములచే బరిమళించుచున్న తిరువల్లవాల్లో వేంచేయున్న శ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదధూళిని దీసికొనివచ్చి నాబాధతోలగునట్లు నామీదజల్లుడని. ౨.

కూడుమలర్కుమ్మలీర్ తుయరాట్టియేనై మెలియ*

పాడునల్వేదవాలి పరవైత్తిరై పోల్ముమ్మజ్జ*

మాడుయర్న్దోమప్పుకై కమ్ముమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్*

నీడుత్తై గిన్ఱ పిరాణ్ కమ్మల్ కాణ్ణుజ్జోల్ నిచ్చలుమే.

౩.

అ|| కూడు-ధరింపవడిన, మలర్ - పుష్పములచేనలబ్ధింపవడిన, కమ్మలీర్ - కొప్పులుగల ఓసఖియలారా! తుయరాట్టియేనై - పాపియైననన్ను, మెలియ-బాధించుటకై, పాడు - గానము జేయుచున్న, నల్ - వే-ములలో శ్రేష్ఠమైన, వేదమ్ - సామవేదముయొక్క, బలి-ధ్వని, పరవై-సముద్రమందలి, తిరైపోల్ - అలలువలె, ముమ్మజ్జ - ఘోషించగా, మాడు-సమీపమందు, ఉయర్న్ద - పైకిలేచి, ఓమప్పుకై - హోమధూమము, కమ్ముమ్ - పరిమళించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్లో, నీడుత్తైగిన్ఱ - నిరస్తరముగావాసముజేయుచున్న, పిరాణ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కమ్మల్ - శ్రీపాదములను, నిచ్చలుమ్కాణ్ణుజ్జోల్ - నిత్యముగా నేవించవచ్చు?

తా|| ఓసఖియలారా! తిరువల్లవాల్లోఅగ్నిహోత్రులయొక్క సామవేదధ్వనియు, హవిస్సుయొక్కపరిమళమును శ్రయఃపతినియొడబాసియున్న నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి గాన మనము శీఘ్రముగావెళ్ళి తిరువల్లవాల్లో వేంచేయున్న నీడుత్తైగిన్ఱపిరాణ్యొక్క శ్రీపాదములను నిరంతరముగా నేవించెదమని. ౩.

నిచ్చలుమ్తోళిమిర్గా శ్చెప్పెనీర్ నలిన్దై శెయ్దీరో*

పచ్చిలై నీళ్ కముగుమ్ పలవుమ్ తెజుమ్వాల్గళుమ్*

మచ్చణిమాడజ్జళ్ మీదణవుమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్*

నచ్చరవిన్దై మేల్ నమ్మిరానదునన్నలమే.

౪.

అ|| తోళిమిర్గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్-మీరు, ఎత్తై - మమ్ములను, నిచ్చలుమ్-ఎల్లప్పుడును, నలిన్దై - బాధించి, ఎన్ శెయ్దీర్ - ఏమిచేయుచున్నార? నల్ - విలక్షణమైన, నలమ్ - (నాయొక్క) ఆత్మ, పళు - పచ్చరిపర్లముగల, ఇలై - ఆకులుగలదియు, నీళ్ - పాడువైనదియునైన, కముగుమ్ - పోగచెట్టును, పలవుమ్ - పనసచెట్టును, తెజుమ్ - కొబ్బరచెట్టును, వాల్గళుమ్ - అరటిచెట్టును, మచ్చు - పైమేడలచే, అణి-అలబ్ధింపవడిన, మాడజ్జళ్-గృహములయొక్క, మీదు - ప్రభాగమందు, అణవుమ్ - కప్పుకొనియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్ల

వాల్ - తిరువల్లవాల్ లో, నచ్చు - (శత్రువులమీద) విషమును గ్రక్కుచున్న, అరవివనైమేల్ - శేషశయ్యమీద పవ్వలించిన, నమ్మిరానదు - స్వామియొక్క స్వాధీనమైయున్నది

తా|| ఓసఖియలారా! పోగచెట్టు, పసనచెట్టు, కొబ్బెరచెట్టు మొదలైనవి వైమేడలవఱకు పెరిగియుండుటచే సంతటనీడగలిగి చల్లనైయున్న తిరువల్లవాల్లందలి యనస్తాయియైన సర్వేశ్వరునికి నాయాత్మయధీనమైపోయినది. ఇక నాకు మీరు చెప్పెడిమాటలు ఫలించవు. ఎందుకు వ్యర్థముగా మాటలాడుచున్నారని.

నన్నలత్తోమ్మిమార్ గాల్ నల్లవన్దణర్ వేల్వీప్పగై *

మైన్నలజ్జొణ్ణయర్ విణ్ మత్తైక్కుమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్ *

కన్నలజ్జట్టిదన్నై క్కనియైయున్న ముదన్దన్నై *

ఎన్నలజ్జొళ్ శుడరై యెన్దుకొల్ కణ్ణళ్ కాణ్బదువే.

౫

అ|| నన్నలమ్ - (నాయందు) మంచిన్న హముగల, తోమ్మిమార్ గాల్ - ఓసఖియలారా! నల్ల - అనన్యప్రయోజనమైన, అన్దణర్ - వైదికలయొక్క, వేల్వీ - యగమునుంచిబయలుదేరిన, పుగై - ధూమము, మై - కాటుకయొక్క, నలమ్ కొణ్ణ - వర్ణమైన నలుపుగలదై, ఉయర్ - పైకి లేచి, విణ్ - ఆకసమును, మత్తైక్కుమ్ - శక్తుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్ లో వేంచేసియున్నవాడును, కన్నల్ - చెరుకురసముయొక్క, అమ్ - పిప్పిలేని, కట్టితన్నై - గడ్డవలెనున్నవాడును, కనియై - పండువంటివాడును, ఇక్ - భోగ్యమైన, అమదమ్ తన్నై - అమృతమువంటివాడును, ఎక్ - నాయొక్క, నలమ్ - సౌందర్యదిగుణములను, కొళ్ - అపహరించిన, శుడరై - తేజోమయివిగ్రహుడైన శ్రీయశతిని, కణ్ణళ్ - (నా) నేత్రములు, కాణ్బదు - చూచుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా|| ఓసఖియలారా! క్రైస్తవులు భగవత్కైజు-రార్థమై చేయుచున్న హోమధూమము పైకిలేచి యాకసమంతయువ్యాపించియున్న తిరువల్లవాల్ లో సతిభోగ్యుడై వేంచేసియున్న శ్రీయశతిని నేనెన్నడు వేచించెదనోయని.

౫

కాణ్బదెణ్ణానుకొల్ విన్నై యేకనివాయ్ మడవీర్ *

పాణ్కురల్ వణ్ణినొడు పశుమ్ తెన్బలుమాగియెజ్జుమ్ *

శేణ్ శిన్నై యొణ్ణుమర చెప్పొణ్ణానల్ తిరువల్లవాల్ *

మాణ్ కుళిళ్ కొలప్పిరాక్ ములర్ త్తామరై ప్పొదన్దళే.

౬.

అ|| కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, మడవీర్ - ఓసఖియలారా! పాణ్ - గానరూపమైయున్న, కురల్ - కంఠధ్వనిగల, వణ్ణినొడు - తుమ్మెదలతోగూడ, ఎజ్జుమ్ - అంతట, పశుమ్ తెన్బలుమాగి, కొత్తములమారుతముగలదై, శేణ్ - పెరిగియున్న, శిన్నై - కొమ్మలుగలదై, ఓణ్ణు - ఉన్నతములైయున్న, మరమ్ - పృథ్విములుగల, తెన్బుమ్ - సుందరమైన, కానల్ - సముద్రతీరమందున్నతోపులుగల, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్ లో వేంచేసియున్న, మాణ్ - బ్రహ్మచారివేషముగల, కుళిళ్ - పొట్టియై, కొలమ్ - అందమైన తిరుమేనుగల, పిరాక్ -

సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, తామరై - పద్మమువంటి, పాదబ్బళ్ - శ్రీపాదములను, విన్నయేక్ - పాపియైన నేను, కాణ్బదు - నేవించుట, ఎష్టాన్తుకోలో - ఎప్పుడో?

తా|| ఓనుందరపదములారా! తుమ్మెదలు శ్రవణానందకరంబుగా ర్కూర్చురించుచు మందమూలము మెల్లమెల్లగా వినులుచున్న గొప్పవృక్షములుగల తోపులచేతరమణీయందైన తిరువల్లవాళ్లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల నేనెప్పుడు నేవించెదనోయని. ౬.

పాదబ్బళ్ మెలణి పూన్దొమ్మక్కూడుజ్జోల్ పావై నల్లీర్ *

ఓదనెడున్దడత్తు భుయర్ తామరై శెబ్బుసీర్ *

మాదర్ గళ్యాన్మృగముమ్ కణ్ణమేన్దని రువల్లవాళ్ *

నాదనిజ్జాలముణ్ణ సమ్మిరాన్ నెన్దనాణ్ణుమే.

2

అ|| పావై నల్లీర్ - నాయందున్న హముగలఓసఖియలారా, ఓదమ్ - సముద్రమువలె, నెడు - గొప్పవైన, తడత్తుళ్ - తటాకములయందు, ఉయర్ - వృద్ధిగొందియున్న, తామరై - తామరసపుష్పములను, శెబ్బుసీర్ - ఎఱ్ఱకలువలను, మాదర్ గళ - శ్రీలయొక్క, వాళ్ - నుందరంబులైన, ముగముమ్ - ముఖములతోను, కణ్ణమ్ - నేత్రములతోను, ఏన్దమ్ - ఒప్పియున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లో వేంచేసియున్న, నాదెక్ - స్వామియు, ఇజ్జాలమ్ - ఈశామిని, ఉణ్ణ - మ్రంగిన, నమపిరాత్తన్నై - మనకుపకారకుడునైన శ్రీయశతిని, నాణ్ణుమ్ - ప్రతిదినమును, పాదబ్బళ్ మేల్ - తిరుపడికళ్ళమీద, పూ - పుష్పములను, ఆణి - సమర్పించి, తొమ్మక్కూడుజ్జోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా|| అదివ్యదేశమందు నివసించెడి శ్రీలయొక్క ముఖములవంటి తామరసపుష్పములను, వారి నేత్రములతో సమానంబులైన ఎఱ్ఱకలువలనుగల గొప్ప చెరువులచే నిండియున్న తిరువల్లవాళ్లో వేంచేసియున్న మనస్వామియొక్క శ్రీపాదములమీద పుష్పములను సమర్పించి యెప్పుడూ శ్రయించెదమోయని.

2.

నాణ్ణుమ్ వీడిన్దెయ్ తొమ్మక్కూడుజ్జోల్ నన్నుదలీర్ *

ఆడులుటిక్కర మ్మమ్ విళై శెన్నెలుమాగియెళ్ళుమ్ *

మాడులుపూన్దడమ్ శేర్ వయల్ శూళ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్ *

నీడుత్తై గిన్ద పిరాక్ నిలన్దావియనీళ్ కమ్మలే.

౩

అ|| నల్ - నుందరములైన, నుదలీర్ - ముఖముగలఓసఖియలారా! ఎణ్ణమ్ - అంతట, ఆడు - ఆలయాడుటకు, ఉణు - తగుమైన, తీ - తీరునైన, కరుమ్మమ్ - చెరుకును, విళై - పండియున్న, శెన్నెలుమ్ - శెన్నెల్ ధాన్యములను, ఆగి - కలిగినదియు, మాడు - ప్రక్కప్రదేశములయందు, ఉణు - చేరియున్న, పూ - పుష్పములుగల, తడమ్ - చెరువులతో, శేర్ - చేరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టపడి, తణ్ - చల్లనైనదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లో, నీడుత్తైగిన్ద పిరాక్ - నిత్యపాపముజేయుచున్న ఉపకారకుడైన నీడుత్తైగిన్ద పిరాక్యొక్క, నిలమ్ - తానియ-భూమినికొలిచిన, నీళ్ - పొడువైన, కమ్మలే - శ్రీపాదమును, నాణ్ణుమ్ - ప్రతిదినమును, వీడిన్దెయ్ - ఎడతెగక, తొమ్మక్కూడుజ్జోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా॥ చెరుకుతోటలతోను కెన్నెల్ ధాన్యములతోను నిండియున్న పొలములు చెరువులు మొదలుగు సకల సమృద్ధిగల తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను మనము ప్రతిదినమాశ్రయించి యుజ్జీవింపుటకుదగిన కాలమెప్పుడు, సంభవించును? ఓసఖియలారా! మీరు దానిని విచారింపి చెప్పుడని.

౮.

కమ్మలవ్వలై పూరిప్పయాబ్బుణ్ణ కై తొమ్మక్కూడుజ్జోలో*
 కమ్మలెన్నయామ్మ మెన్న కుళిర్ కోలై యుల్ తేనరున్ది*
 మమ్మలై నరివణ్ణగళిశై పాడుమ్ తిరువల్లవాల్ *
 శుమ్మలిన్మలిశక్కరప్పెరుమానదు తొల్లరుళే.

౯

అ॥ కుళిర్ - చల్లనైన, కోలై యుల్ - తోటలలోనున్న, తేక - తేనెను, అరున్ది - పానముచేసి, మమ్మలై - ముగ్ధస్వభావముగలవై, వరి - నుందరంబులైయున్న, వణ్ణగళి - తుమ్మెదలు, కమ్మలెన్న - వేణునాడుమనునట్లును, యాళైన్నవుమ్ - షీణాధ్వనియనునట్లును, ఇళై - స్వరముతో గూడ, పాడుమ్ - గానముజేయుచున్న, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న, కుళిర్ - భ్రమణముచే, మలి - అధిక్ మైన, శిక్కరమ్ - నుదర్శనముగల, పెరుమానదు - సర్వేశ్వరునియొక్క, తోల్ - స్వాభావికమైన, అరుళ్ - కృపచేత, కమ్మల్ - (మునుపు) బారిపోయియున్న, సళై - కంకణములు, పూరిప్ప - (చేతులలో) పూర్తిమగునట్లు, యామ్ - మనము, కణ్ణు - నేరించి, కై తొమ్మ - నమస్కరింప, కూడుజ్జోల్ - సాధ్యమగునా?

తా॥ మిక్కిలి మధురంబులైన తేనెలనుద్రాగి యతినుందరముగా తుమ్మెదలుగానముజేయుచున్న తోటలచే పూర్ణమైన తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు సంతోషముచేనాకరీరముల్ని వానిని సేవాశ్రయించునట్లు ఎప్పుడుకటాక్షించునోయని.

౧౦

తొల్లరుళి నల్వినై యాల్ శొలక్కూడుజ్జోలో తొమ్మిర్ గాళి*
 తొల్లరుళి మణ్ణుమ్ నిణ్ణుమ్ తొమ్మనిన్త తిరుంగరమ్*
 నల్లరుళాయరవర్ నల సేన్దుమ్ తిరువల్లవాల్ *
 నల్లరుళి సమ్మెరుమాన్ నారాయణన్ నామజ్జలే.

౧౦

అ॥ తొమ్మిర్ గాళి - ఓసఖియలారా! తోల్ - స్వతస్సిద్ధమైన, అరుళ్ - కృపను, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందున్న వారును, నిణ్ణుమ్ - పరమపదమందున్న వారును, తొమ్మ - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్త - (క్రియాపతి) వేంచేసియున్న, తిరు - శ్రీమత్తైన, నగరమ్ - పట్టణమును, నల్ - ఉత్తమమైన, అరుళ్ - కృపగల, ఆయరవర్ - దయ్యిక్తివైష్ణవులు, నలక - భగవద్గుణములను, ఏన్దుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్నదియైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న వాడును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయాగుణముగలవాడును, సమ్మెరుమాన్ - ప్రసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుడైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క నామజ్జలే - తిరునామములను, తోల్ - ఆనాదియైన, అరుళ్ - భగవదనుగ్రహముచేగలిగిన, నల్ విన్దెయార్ - మంచినుకృతముచే, శొలక్కూడుజ్జోల్ - చెప్పుకమ్మనా?

తా॥ నిత్యనూరులును భూనురులైన శ్రీవైష్ణవులును వచ్చి యాశ్రయించి స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న పరమదయాళువైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క తిరునామమును వానికృపచే నేనెప్పుడనుసంధించెదనోయని. ౧౦

శ్రీ నామజ్ఞానిరముడై య నమ్మెరుమానడిమేల్*

శేమజ్ఞాల్తెన్గురుమార్ చ్చడగోపణ్ తెరిన్దురైత్త*

నామజ్ఞానిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువల్లవాళ్ల*

శేమజ్ఞాల్ తెన్నగర్ మేల్ శెప్పవార్ శిఱన్దార్ పిఱన్దే.

౧౧.

అ॥ ఆయిరమ్ నామజ్ఞాల్ ఉడైయ - వెయ్యితిరునామములగల, నమ్మెరుమాన్ - మన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఆడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, శేమమ్కొల్ - శ్రేమకరత్వబుద్ధిని స్వీకరించిన, తెన్గురుమార్ చ్చడగోపణ - సుందరంబైన తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, తెరిన్దు - విచారించి, ఉరైత్త - సాదించిన, నామజ్ఞాల్ - తిరునామములతో సమానంబులైన (తిరునామములవలె భగవద్దా ప్రకాశకంబులైన), ఆయిరమ్మల్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువల్లవాళ్ల - తిరువల్లవాళ్ల నెడి తిరునామముగలదియు, శేమమ్కొల్ - ప్రాకారములగలదియైన, తెన్ సగర్ మేల్ - సుందరమైన దివ్యదేశవిషయమైన, ఇన్దై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శెప్పవార్ - అనుసంధింపువారు, పిఱన్దు - జన్మించి, శిఱన్దార్ - ఉక్కుపులగుదురు.

తా॥ శ్రీయాపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమి నమ్మాళ్వార్లు తిరువల్లవాళ్ల నెడి దివ్యదేశవిషయమై ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

అ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

౧౧

జీయర్ తిరువడిగళే రణమ్.

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—తిరువల్లవాళ్ల నెడి దివ్యదేశమునుజేరి సర్వేశ్వరుని యనుభవించుటకు శక్తిలేనివారైన నమ్మాళ్వార్లు భగవద్దానుభవము జేయుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై, గుణానుభవము జేయునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని ప్రార్థించుచున్నారు.

శ్రీ పిఱన్దవాణుమ్ పళర్న్దవాణుమ్ పెరియ పారదమ్ కై శెయ్దు* ఐవర్ క్కు

త్తిఱజ్జల్ కాట్టియిట్టు చెప్పయ్దుపోనమాయజ్ఞభుమ్*

నిఱన్దనూడుపుక్కెనదావియై నినునిన్దురుక్కియన్దొన్దొ

చ్చిఱన్దవాళ్ళుడరే యున్నై యెన్దుకొల్ శేర్వదువే.

౧.

అ॥ పిఱన్దవాణుమ్ - అవతరించినప్రకారమును, పళర్న్దవాణుమ్ - పెరిగినప్రకారమును, పెరియ - గొప్ప, పారదమ్ - భారతయుద్ధమందు, కై శెయ్దు - (నేనలను) వ్యూహముగా నేర్పుచు, ఐవర్ క్కు - పచ్చపాదావులకు, తిఱజ్జల్ - ఉపాయములను, కాట్టియిట్టు - నేర్పించి,

శేండు - (ఈవిధంబున) ఆచరించి, పోన - (పరమపదమునకు) వేంచేసిన, మాయజ్ఞము - ఆశ్చర్యచేష్టితములును, నిజన్ద - మర్తమైన (నాహృదయముయొక్క), ఊడుపుక్కు, లోచల ప్రవేశించి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, నిష్ట నిష్ట - విడువకుండనుంచి, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణి - నశింపఁజేయుచున్నవి. ఇచ్చిజ్జ - ఇట్టిశాస్త్రమైన, వాక్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, శుడరే - తేజోమయస్వరూపుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, శేర్వదు - చేరుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో!

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! ఈలోకమందు జన్మించుటకుఁ గారణమైన పుణ్యపాపములేమియు లేని నీవు తనసజ్జాల్పముచే నప్రాకృతదివ్యమజ్జగదవిగ్రహముతోగూడ అత్రితసంరక్తతార్థమై యవతరించినవిధంబును, తరువాత పూతవా శకటానురుఁడు మొదలగు లెక్కలేనిశక్తుల నడుమ నుండి యశోదాదులయొక్క పాలు నెయ్యి మొదలగు పదార్థముల నాంగించి పెరిగినవిధంబును, భారతయుద్ధమందు భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుర్యోధనాదులు నశించుటకుఁ దగిన ఉపాయములను నేర్పించిన విధంబులును, ఐనుక శ్రీవైకుంఠమునకు వేంచేసిన విధంబును నాహృదయముం దెల్లప్పుడునుండి నన్ను శిథిలపఱచుచున్నవి, ఈవ్యసనముతీరునట్లు అపరిమిత జ్యోతిస్స్వరూపుండవైననన్ను నేనే కాలమందు పొంది ముఖపడుదునోయని

వదువై వార్తైయుళేలుపాయ్నదుమ్ మాయమావిన్దనాయ్పిళన్దదుమ్*

మదువై వార్ కుమ్రులార్ కురివై పిన్దైన్దకుమ్రుగుమ్*అదువిదు

ఉదువెన్నలాపనవల్ల వెన్నైయుక్ శెయ్గెన్దై విక్కుమ్*

ముదువై యముదల్య పున్నైయెన్దుతలై పెయ్వనే.

౨.

అ॥ వదువై - వివాహముయొక్క, వార్తైయుళ్ - ప్రసక్తమందు, ఏలు - పుష్పభములను, పాయ్నదుమ్ - మీదపడి చంపినదియు, మాయమ్ - కృత్రిముండైన, మావినై - శేషయనెడి గుఱ్ఱముయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చినదియు, మదువై - తేనెను, వార్ - ప్రవహింపఁజేయుచున్న, కుమ్రులార్ - కొప్పులుగల గోపికలయొక్క, కురవై - రాసక్రీడలో, పిన్దైన్ద - చెరులనుజేర్చుకొనిన, కుమ్రుగుమ్ - సామర్థ్యమును, (వీనిలో), అదు - అది, ఇదు - ఇది, ఉదు - మధ్యస్థమైనది, ఎన్నలాపన - అనుచెప్పదగినవి, అల్ల - లేకుండునట్లు, ఉక్ శెయ్గెన్దై - నీచేష్టితములన్నియు, ఎన్నై - నన్ను, నైవిక్కుమ్ - బాధించును. వైయమ్ - జగత్తుకు, మదుముదల్య - ప్రథమకారణభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్దు - ఎప్పుడు, తలై పెయ్వుక్ - పొందెదను.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క వివాహముతోఁబరైపుష్పభములనుజంపినదియు, గుఱ్ఱమైవిన్ను మింగవచ్చిన శేషిని సంహరించినదియు, గోపికలతో రాసక్రీడ చేసినదియు, ఇవి మొదలగు నీచేష్టితములన్ని నామనస్సునగరించుచున్నవిగాన అక్షేపముతీరునట్లు నిన్నుప్పుడు పొందెదనోయని ౨.

పెయ్యుమ్పూళ్ళులై పేయ్ములై యెన్దై పిళ్ళైత్తేన్దై మముమ్*పేర్న్దోర్ శాడిఱ

చెయ్యపాదమున్దాల్ శెయ్ద నిశిలుచ్చేవగముమ్*

నెయ్యుణ్ నార్దైయుళెన్నైకోల్కొళి నీయున్తామరైక్కణ్ణళి నీర్మలగ*

పైయనేనిలై యుమ్ వన్దెన్నెత్తై యురుక్కుజ్జరే.

3

అ॥ పెయ్యమ్ - ఉంచబడిన, పూ - పుష్పములచేసలంకరించబడిన, కుమ్మర్ - కొప్పు
గల, పేయ్ - పికాచియైన పూతనయొక్క, ములై - స్తనమును, ఉణ్డ - ఆరగించిన, పిళ్ళై -
చిన్నతనమందుగలిగిన, తేల్ ధిముమ్ - తెలివియు, ఓర్ - ఒక, కాడు - శకటానుయని, పేర్న్ద -
ఎగిరిపడి, ఇఱ - చచ్చునట్లు, కెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, పాదమొన్టార్ - ఒకశ్రీపాదముచేతనే,
కెయ్ద - చేసిన, నిక - నీయొక్క, శిఱుచ్చేవగముమ్ - చిన్నతనమందుగలిగిన శౌర్యమును,
నయ్ - నేలని, ఉణ్ - (దొంగలించి) ఆరగించినాడని (గోపికలుచెప్పిన), వార్తైయార్ -
మాటపచ్చినప్పుడు, అన్నై - నీతల్లియైన యశోదాదేవి, కోర్కొళ్ళ - (నిన్నుకొట్టుటకు) కఱ్ఱ
నెత్తగా, నీ - నీవు, ఉక - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణార్ - పద్మనేత్రములలో, నీర్మర్గ - నీళ్ళు
కారునట్లు, పైయ - భయపడినిలిచిన, నిలైయుమ్ - ఉనికియు, వన్ద - వచ్చి, ఎక నెన్జై -
నామనన్నును, ఉరుక్కున్దార్ - కరిగించుచున్నవి.

తా॥ నీవు పూతనా శకటానురాది శత్రువులను చిన్నతనమందు చంపిన సామర్థ్యమును,
కృష్ణాడువచ్చి నాయంటిలో వెన్నదొంగలించినాడని గోపికలు చెప్పగా నప్పుడు నీయందు వ్రీతచే
యశోదాదేవి యొక చిన్నకఱ్ఱను తీసికొని కొట్టవచ్చినప్పుడు దానికి భయపడి యేడుచుచు వొక
మూలలోదాచుకొనియున్న యునికియు నామనన్నును గరిగించుచున్నవియుని.

కళ్ళవేడతైక్కొణ్ణపోయ్ పురమ్ముక్కవాణుమ్*కలన్దశురరై
ఉళ్ళమ్ పేదమ్ కెయ్ది ట్టుయిరుణ్ణపుపాయజ్జళుమ్*
వెళ్ళనీర్ చ్చుడై యానుమ్ నిన్నిడై వేఱలామెవిశ్శనిన్దదుమ్*
ఉళ్ళముల్ కుడై నెన్నుయిరై యురక్కియుణ్ణమే.

౪.

అ॥ కళ్ళవేడతై - కపటమేషమును, కొణ్ణపోయ్ - తీసికొనిపోయి, పురమ్ - త్రిపురము
లను, క్కవాణుమ్ - ప్రవేశించిన విధమును, కలన్ద - (వారితో) కలిసియుండి, అశురరై -
అనురలయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పేదమ్ కెయ్దిట్టు - భేదమునగలుగజేసి (వైదికశ్రద్ధ
నుబోగొట్టి), ఉయిరుణ్ణ - (వారి) ప్రాణములను దీసిన, ఉపాయజ్జల్ - ఉపాయములును, నీర్ -
గక్గాజలముయొక్క, వెళ్ళమ్ - ప్రవాహముగల, శడైయానుమ్ - జటనుధరించిన రుద్రుడును,
నిన్నిడై - నీయందు, వేఱలామై - వేఱకాకుండ నీకు శరీరముగానుండి, విశ్శనిన్దదుమ్ - ప్రకా
శించుచున్నదియు, ఉళ్ళమ్ - హృదయముయొక్క, ఉణ్ - లోపల, మడైన్ద - ప్రవేశించి,
ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి, కరిగించి, ఉణ్ణమ్ - నశింపజేయును.

తా॥ త్రిపురములయందున్న బ్రాహ్మణులు వేదోక్తకర్మముల ననుష్ఠించుచు సత్పురుషులను
మిక్కిలి బాధించుచుండగా వారిని జంపినయెడల బ్రహ్మహత్యవచ్చునని యాచించి, వేదమార్గప్ర
వర్తకుడవైన నీవు వేదవిరుద్ధమైన బుద్ధమేషమువేసికొని యాపట్టణములకువెళ్ళి వంచనచే వారిని
మోసాపఱచి నాస్తికమతములనుపదేశించి వైదికశ్రద్ధను బోగొట్టి తరువాత వారిని జంపిన నీచేష్టిత
మునున్ను, గక్గాధరుడైన రుద్రునికంతర్యామియైయుండి వానిని రక్షించుచున్న విధమునున్ను
కలంచినప్పుడు నాయాత్మకరిపోవుచున్నదని.

౪.

ఉణ్ణవానవకోను క్కాయరొరుప్పడుత్త వడిశిలుణ్ణదుమ్*

వణ్ణమాల్ వరైయైయెడుత్తు ముత్తైకాత్తుదుమ్*

మణ్ణై మున్ పడై తుణుమిత్తన్దుకడన్దిడన్దు మణన్దమాయజ్జల్*

ఎణ్ణన్దొఱుమెన్నై శ్శొరివాయ్మొళుగొక్కుమ్విన్దే.

౫.

అ॥ పానవర్ కోనుక్కు - దేవేంద్రునికి, ఉణ్ణ-భుజించుటకై, ఆయర్-గోపలు, బరుప్పడుత్త-కుంఠించిన, అడిశిల్ - ప్రసాదమును, ఉణ్ణదుమ్ - ఆరగించినదియు, వణ్ణమ్ - నానావర్ణముగల, మాల్ - గొప్ప, వరైయై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ముత్తై - వర్ణమును, కాత్తుదుమ్ - అడ్డగించినదియు, ముత్ - మునుపు, మణ్ణై - భూమిని, పడైత్తు - సృష్టించిన, ఉణ్ణ - (ప్రళయకాలమందు) మింగి, ఉమిత్తన్దు - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - విడతీసి, మణన్ద - (భూమిదేవితో) సంశ్లేషించిన, మాయజ్జళుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములున్న, (ఇవన్నియు) నిన్దు - ఉండి, ఎణ్ణన్దొఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, ఎన్నెళ్ళు - నామనన్ను, ఎరివాయ్ - విప్పులోపడిన, మొళుగు - మైనముతో, ఒక్కుమ్ - సమానమును.

తా॥ ప్రతివానములలోను వర్ణమునుగురుపింపవలయునని ప్రార్థించి దేవేంద్రునికి పూజనుజేయుచున్నగోపలనుగురించి, మీరుఈపనిని మీయావులకు గడ్డినిన్ని నీళ్ళనున్నిచ్చుచున్న యాగోవర్ధనపర్వతమునకు ఉంచుడియని యింపదేశించి బలిపెట్టించి ఆపర్వతములోనుండి తానుభక్షింప, దానిని దేవేంద్రుడుని తనకుబలియివ్వనందున కోపగించి యఖండవర్ణమునుగురువింపగా నప్పుడు గోవర్ధనగిరినెత్తి గోగోపలనురక్షించిన దివ్యచేష్టితమునున్న భూమినిరక్షించినవిధమునున్నదలంచి నామనన్ను కరుగుచున్నదని.

౫.

నిన్దు వాఱుమిరున్దవాఱుమ్ కిడన్దవాఱుమ్నినై వ్పరియన*

ఒన్దులావురువా యరువాయ్ నికమాముజ్జల్*

నిన్దునిన్దునినై గిన్దే నున్నెయెజ్జనమ్నినై గిఱ్ఱన్*

ఱొక్కున్దునన్దురై యా యులగముణ్ణవోణ్ శుడరే.

౬.

అ॥ నిన్దువాఱుమ్ - నిలిచినవిధమును, ఇరున్దవాఱుమ్ - కూర్చున్నవిధమున, కిడన్దవాఱుమ్ - పవ్వరించినవిధమును, నిన్దైప్పరియన - తలంచుటకళకల్పంబులైయున్నవి ఒన్దులా - ఒకటికాని (అనేకములైన), ఉరువాయ్ - ప్రకారములుగలవియు, అరువాయ్ - నేత్రములకగోచరంబులునైన, నిన్దాయజ్జల్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, నిన్దునిన్దు - కప్పపడి, నిన్దైగిన్దే - ధ్యానించుచున్నాను ; ఉన్నై - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - వీవిధంబున, నిన్దైగిఱ్ఱన్ - ధ్యానించెదను ? ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఒణ్ శుడరే - ఆత్మజ్ఞులుఁడా ! పావియేఱు - పాపియైనవాకు, ఒరునన్దు - ఒకమలచియుపాయమును, ఉరైయాయ్ - చెప్పుచు.

తా॥ యశోదాదేవి గృహపందున్నవఱకు పవ్వరించియుండి, ఆపే వీధిలోవెల్సినప్పుడు లేచితిరిగియు, ఆపేవచ్చుచున్న చప్పిడిపిను-ప్పుడు కూర్చుండియు, దగ్గఱవచ్చినప్పుడు పవ్వరించియు నీవు చేసినయీవ్యాపారములు నాకుదలంచుటకుమిక్కిలి యాశ్చర్యకరంబులై యున్నవి.

౬.

నాబుద్ధిగోచరంబులై యనన్తములైన నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను తెలిసికొనునట్లు ఒకఉపా-
యమును నాకు నేర్పించుమాయని

౬.

ఒకో శుడరోడిరుళుమాయ్ నిన్దవాలుముత్తైయోడిన్దైయాయ్ వన్ద*ఎకో

కణ్ణాళావగై నీ కరన్దెన్నైచ్చెయ్ గిన్దన*

ఎన్ఱోళిన్దైయోళిన్దై గిన్దై న్నాకరియమాణిక్కమే* ఎకోకణ్ణట్టు

త్రిన్దోళువారునా శరుళాయున్ తిరువురువే.

౭.

అ॥ ఉన్దైయోడు - (అశ్రితులకు) యథార్థమైనవాడవై, ఒకో శుడరోడు - నుండరమైన
కాన్తితో (ప్రకాశించి,) నిన్దవాలుమ్ - ఉన్నవిధమును, ఇన్దైయాయ్ - (అనాశ్రితులకు) లేని
వాడవై, ఇరుళుమాయ్ - చీకటివలె అప్రకాశకుడవై, నిన్దవాలుమ్ - ఉన్నవిధమును, వన్ద-
(సాహృదయమందు) వచ్చి, ఎకో - నాయొక్క, కణ్ - సేత్రములకు, కొళావగై - తెలియకుం
డునట్లు, కరన్ద - మఱిగియుండి, నీ - నీవు, ఎన్దై - నన్ను, శెయ్ గిన్దన - చేయుచున్నవ్యా
పారములను, ఎకోళో - ధ్యానించుచున్న, శిన్దైయోళి - మనస్సులో, నై గిన్దే - శిథిలుడవై
యగుచున్నాను. ఎకో - నాయొక్క, కరియమాణిక్కమే - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా!
ఎకోకణ్ణట్టు - నాసేత్రములకు, ఉకోతిరువురువు - నీతిరుమేను, తిన్దోళు - చక్కగా
గనుపడునట్లు, ఒరునాళి - ఒకదినము, అరుళాయ్ - కృపణీయుమా.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నీవుభక్తులకతినులభుడవై నేవసాదించియు, అభక్తులునీవొకడులే
డని చెప్పునట్లు వారికెల్లప్పుడును కనుపడకయున్నున్నవిధమును, నాకంటికగుపడక నామనస్సులో
నుండి నన్నెల్లిప్పుడును బాధించువిధమును దలంచి శిథిలాంతః కరణబుడవైయగుచున్నాను గాన
నీతిరుమేనును నేను నేవించునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని.

౮.

తిరువురువుకిడన్దవాలుమ్ కొప్పున్దైచ్చెన్దామరై మేల్*తిన్దై ముగన్

కరువుళివీన్దైరున్దై ప్పడైత్తిట్టకరుమజ్జళుమ్*

పొరువిలున్ తనినాయగమవై కేట్టున్దోలుమెన్నెన్దై నిన్దనెక్కు*

అరువిళోరుజ్జన్దై ర్నాశెయ్ గేనడియేనే.

౯.

అ॥ తిరు - అందమైన, ఉరువు - తిరుమేనుతోగూడ, కిడన్దవాలుమ్ - (సముద్రమందు)
చవ్వలించినవిధమును, కొప్పున్దై - నాభియందున్న, శెమ్తామరై మేల్ - ఎత్తతామరపుష్పము
మీదనున్న, తిన్దై ముగన్ - బ్రహ్మయగడి, కరువుళి - స్థానమందు, వీన్దైరున్దై - కంచెసి
యుండి, ప్పడైత్తిట్ట - సృజించిన, కరుమజ్జళుమ్ - వ్యాపారములను, పొరువిల్ - ఒప్పులేని,
ఉకో - నీయొక్క, తనినాయగమ్ - ఏకాధిపత్యమునుదెలిపెడి, అన్దై - ఆవ్యాపారములను,
కేట్టున్దోలుమ్ - వినునట్లుడై, ఎన్నెన్దై - నామనస్సు, రిన్దై - ఉండి, నెక్కు - శిథిలమై,
కణ్ణిర్ - కణ్ణిళ్ళు, అరువి - ప్రవాహమువలె, శోరుమ్ - కారుచున్నవి, అడియేకో - దానుండ
నైననీను, ఎకోశెయ్ గేకో - ఏమిచేసెదను?

తా|| ఓశ్రయవలీ! నీవుచుక్కాయకాలముందు మహాసముద్రముందు బవ్వలించియు, బహ్మ కస్తూర్యామియైయండియీజగత్తును సృజించియు చేసిన వ్యాపారములను విని నామనస్సు కరుగుచున్నదని, ౮.

అడియెమ్మాన్తైయిరన్దవాలు మజ్జేనిన్టాన్ కడలుమ్మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్
ముడియ*ఈరడియాల్ ముడిత్తుక్కొణ్ణముక్కియముమ్*
నొడియుమాటవై కేట్టున్దోలుమెన్నెళ్ళమ్ నిన్దనక్కేరైన్దగుమ్*
కొడియవల్వినైయే నున్నెయెన్టకొల్ కూడువదే. ౯.

అ|| మూన్టఅడియై - మూడడుగులను, ఇరన్దవాలుమ్ - యాచించినవిధమును, అణ్ణు నిన్ద - ఆచ్చటనుండి, అన్ద్ర కడలుమ్ - అగాధమైనసముద్రమును, మణ్ణుమ్ - భూమియు, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, ఈరడియాల్ - రెండడుగులచే, ముడియ - అణుగునట్లు, ముడిత్తుక్కొణ్ణ - నెరవేర్చుకొనిన, ముక్కియముమ్ - మహిమయు, అనై - ఆవ్యాపారములను, నొడియుమాటు - చెప్పువిధమును, కేట్టున్దోలుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సు, నిన్దనక్కే - నీవిషయమందే, కరైన్ద - కరిగి, ఉగుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. వలీకొడియ - మిక్కిలిక్రూరమైన, వినైయే - పాపముగలవేను, ఉన్నై - నిన్ను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్టకొల్ - ఎప్పుడో?

తా|| నీవుమహాబలివద్ద మూడడుగులుయాచించి రెండడుగులచే సకలజగత్తును కొలిచిన మహిమనువినునప్పుడు నామనస్సుకరుగుచున్నది. ఇట్టిమహిమగలనిన్ను నేనెప్పుడుపొందెనోయని.

కూడినీరై క్కడైన్దవాలు మముదమ్తేవరుణ్ణ*అశురరై
వీడుమ్వణ్ణజ్జళే శెయ్దుపోనత్తగముమ్*
ఊడువుక్కేనదానియైయురుక్కియుణ్ణిడుగిన్ద*నిన్దనై
నాడుమ్వణ్ణమ్శొల్లాయ్ నచ్చునాగనై యానే. ౧౦.

అ|| కూడి - దేవానురులతోఁజేరియుండి, నీరై - సముద్రమును, కడైన్దవాలుమ్ - చిలికినవిధమును, తేవర్ - దేవతలు, అముదమ్ - అమృతమును, ఉణ్ణ - భుజించునట్లు, అశురరై - అనురులను, వీడుమ్ - విడిపించిన, వణ్ణజ్జళే - ప్రకారములను, శెయ్దుపోన - చేసిన, విత్తగముమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, ఊడువుక్కే - లోపలప్రవేశించి, ఎనదానియై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణిడుగిన్ద - చంపుచున్నవి. నచ్చు - (విరోధులమీద) విషమునుగ్రహించుచున్న, నాగు - అదిశేషుని, అనైయానే - పడకగాగలవాడా! నిత్తెన్నై - నిన్ను, నాడుమ్ - వణ్ణమ్ - పొందువిధమును, శొల్లాయ్ - (నాకు) చెప్పుమా.

తా|| క్షీరాబ్ధినిజలికి యమృతమునెత్తి దేవతలకు భుజింపఁజేయునప్పుడు, అనురులు మాభాగమైనయమృతమును మాకివ్వమనియడగగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులను మోహింపఁజేసిన దివ్యచెట్టితములనుదలంచి కరుగుచున్న నేను నిన్ను బొందునట్లు ఉపాయము చెప్పుమాయని, ౧౧.

‡ నాగణై మిళై నమ్మిరా - శరణేశరణ్ నమక్కెన్దు*నాడొఱుమ్
ఏగళినై యనాయ్ కురుగూర్ చ్చుడగోపమాఱ*
ఆగనూర్ నివన్దాది యొరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్వల్లార్*
మాగవై గున్దత్తు మగిళ్ళియ్దువర్ వై గలుమే.

౧౧.

అ॥ నాగణైమిళై - శేషశయ్యమీదపవ్వరించియున్న, నమ్మిరా - మనస్వామియొక్క, శరణే - శ్రీపాదంబే, నమక్కు - మనకు, శరణ్ ఎన్దు - ఉపాయమని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఏగళినైయనాయ్ - ఒకవిధంబైనధ్యానముగలవారై, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱ - మాఱననెడివంశ నామముగల, శడగోప - సమాప్త్యుర్లు, ఆగ-తాముజీవించునట్లు, నూర్ ని - ప్రసాదించిన, అన్దాది - అందాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారు, మాగమ్ - పరమాకాశంబనెడి, వైగున్దత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్ళి వెయ్దువర్ - ఆనందమునుపొందుదురు.

తా॥ అనంతకాలయైన శ్రీయఃపతియొక్కశ్రీపాదంబులే మనకు సకలవిధోపాయంబులని నమ్మిననమ్మత్యుర్లుపాదించిన నీపదిపాశురంబుల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును బొంది నిత్య నందభరితులైయుండురని.

౧౧.

ఆత్మర్ తిరునడిగ శేశరణమ్.

జీయర్ తిరునడిగ శేశరణమ్.

—o—o—o—

౫ - పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్ మొళ్ళులు యేపదియింటికి పాశురములు, ౫౫౨

౬- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్ మొక్కి.

—o—o—o—

అవతారిక:— అబ్బొర్నిట్టనేక విధంబున ప్రార్థించియు తనయభీష్టమునొందక దీనికేమి కారణమని యాలోచించి, సర్వేశ్వరుడు తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్నాడనియు అచ్చట నున్న భోగ్యతావిశేషమందు మగ్నుడై తనను మఱచినాడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహ బాధననుభవించుచు నముదతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పక్షులనుజూచి, ఓపక్షులారా! మీరు వెళ్ళి తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివద్ద నాబాధను విన్నవించుడియని ప్రార్థించుచున్నాను.

‡ వైగల్ పూజ్జభీవాయ్ వన్దుమేయమ్మరుగినక్కాల్ *

శెయ్కోల్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్ణూరుత్తె యుమ్ *

కై కొళ్ శక్కర త్తెకనివాయ్ పెరుమానై క్కణ్ణు *

కై గళ్ కూప్పిచ్చిల్లీర్ వినై యాట్టియే కాదన్తెయ్.

౧.

అ॥ పూ - సుందరమైన, క భీవాయ్ - ఉప్పుకాలనయందు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వన్దు - నచ్చి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కురుగినక్కాల్ - గుంపుగానున్న ఓసారసపక్షులారా! శెయ్ - పాలములను, కొల్ - ఆక్రమించుచున్న, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱధాన్యము, ఉయర్ - పెరిగియున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరనెడి దివ్యదేశమందు, ఉతైయుమ్ - నిత్యనానము చేయువాడును, కై కొళ్ - శ్రీహస్తములో స్వీకరింపబడిన, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, ఎక్ - నాస్వామియు, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడునైన, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, కై గళ్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, వినైయాట్టియే - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క, కాదన్తె - అభినివేశమును, కొల్లీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ సారసపక్షులారా! మీరు తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాబాధను వాడు వినునట్లు నమ్రలైయుండి విన్నవించుడియని.

౧.

కాదల్ మెక్ పెడై యో డుడక్ మేయుమ్మకరునారాయ్ *

వేదవేల్వీయైముల్లుజ్జుమ్ తణ్ తిరువణ్ణూర్ *

నాదక్ ఇలమెల్లాముల్లు నమ్మెరుమానై క్కణ్ణు *

పాదమ్మై తొమ్మిదుపణియూ రడియే తిఱమే.

౨.

అ॥ కాదల్ - ప్రేమముగలదియు, మెక్ - మృదుస్వభావముగలదియైన, పెడైయోడు - ఎదుపక్షితో, ఉడక్ - కూడ, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కరుక్కామనర్లుముగల, నారాయ్ - ఓ సారపక్షి, వేదమ్ - వేదములయొక్కయు, వేల్వీ - యాగములయొక్కయు, ఒలి - శబ్దము, ముల్లుజ్జుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరికి, నాదక్ - స్వామియు, ఇలమెల్లామ్ - నకలబగతులను, ఉణ్ణు - మ్రొంగినవాడునైన, నమ్మెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయందు, కై తొమ్మిదు - అంజలిచేసి, అడియే - నాయొక్క, తిఱమే - విధమును, పణియూర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓనారపక్షి! నీవు తిరువణ్ వణ్ణారికి వెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుడై యానందించుచున్న సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నాదుఃఖమును జెప్పుమాయని ౨.

తిఱజ్జఱాగియెజ్జుమ్ శెయ్గళూడుమ్మల్ పుళ్ళిసక్లాళ్*

శిఱన్ద శెల్వమ్మల్ గు తిరువణ్ణారుత్తెయ్మ్*

కఱజ్జుశక్కర కై క్కనివాయ్ ప్పెరుమానై క్కణ్ణ*

ఇఱజీనీర్ తొమ్మ దుపణియీ రడియేనిడరే.

౩.

అ॥ ఎజ్జుమ్ - అన్ని దేశములయందలి, శెయ్గళూడు - పొలములనడుమ, తిఱజ్జఱాగి - గుంపులుగాచేరి, ఉమ్మల్ - సంచరించుచున్న, పుళ్ళిసక్లాళ్ - పక్షిసమూహములారా! శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన, శెల్వమ్ - సమ్మత్తు - మల్ గు - పరిల్లుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారులో, ఉత్తెయ్మ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, కఱజ్జు - చుట్టుతిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - నుదగ్గనమును, కై - శ్రీహస్తముంగలవాడును, క్కనివాయ్ - దొండపండుపంటియధరుగలవాడునైన, పెరుమానై - స్వామిని, కణ్ణ - చూచి, నీర్ - మారు, ఇఱజీ - వంగి, తొమ్మదు - ఆశ్రయించి, అడియేన్ - నాయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, పణియార్ - చెప్పుడు.

తా॥ గుంపుగాపొలముల సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న చక్రధరునిజూచి నమ్రలైయుండి నామాటను విన్నవించుడియని. ౩.

ఇడరిల్ పోగమ్మూత్రిగి యిణై న్నాడుమ్మడవన్నక్లాళ్*

విడలిల్ వేదవాలిమ్ముజ్జుమ్ తో తిరువణ్ణూర్*

కడల్ మేనిప్పిరాన్ కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్ణ*

ఉడలమ్ నెన్దొరుత్తి యరుగుమెనుణ్ త్తమినే.

౪.

అ॥ ఇడర్ - విశ్లేషదుఃఖము, ఇల్ - లేని, పోగమ్ - సంభోగముఖమందు, మూత్రిగి - ముణిగి, ఇణైన్ద - చేరియుండి, మడమ్ - విధేయములై, అడుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్లాళ్ - ఓహంసపక్షులారా! విడలిల్ - విచ్ఛేదములేక, వేదవాలి - వేదస్థని, ముమ్ముజ్జుమ్ - ఘోషించుచున్న, తో - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్నవాడును, కడల్ మేని - సముద్రముపటికాన్నిగలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారపడును, కణ్ణ - ఆశ్రిత సులభుడును, నెడుమాలై - ఆశ్రితులయందు మిక్కిలివ్యాపాహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణ - చూచి, ఒరుత్తి - ఒకతె, ఉడలమ్ - శరీరము, నెన్దు - శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది; ఎన్దు - అని, ఉణర్ త్తమిన్ - తెలియచేయుడు.

తా॥ అడుపక్షితోఁజేరి యెల్లప్పుడును మఖించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! తిరువణ్ వణ్ణారులో వేదఘోషమునువినియానందించుచున్న యతిసులభుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి ఒక స్త్రీ సీయందాశచేగరుగుచున్నదని వానిచెత్వలోపడవేయుడని. ౪.

ఉణార్ త్తలూడలుణ్ నుడన్ మేయుమ్మడవన్నక్లాళ్*

తిణ్ త్తవణ్ణల్ గల్ మేల్ శజ్జ శేరుమ్ తిరువణ్ణూర్*

పుణర్ త్తపూన్దణ్ణమాయ్ముడి సమ్మెరుమానై క్కణ్ణమ్*

పుణర్ త్తై యినరా యడియేనుక్కుమ్పోన్ గుమినే.

౫.

అ॥ ఉడల్ - (అడుపక్షి నెడబాసినయెడల యడిలినమీద చేయుచున్న) ప్రణయకలహమును, ఉణర్ త్తల్ - (దానికాకోపము శాన్తియగునట్లుపలువిసములుగా జెప్పవలసిన) సమాధానమాటలను, ఉణర్ న్దు - (నేనెడబాసినయెడల యొకవైపుములు సంభవించునని) తెలిసికొని, ఉడళ్ - కూడనుండి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, వడమ్ - విధేయములైన, అన్నక్కాళ్ - ఒహంసపక్షులారా ! తిణర్ త్త - దట్టమైయున్న, వణ్ణిగళ్ మేల్ - ఎండినబుడదలమీద, శిణ్ణు - శంఖములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న వాడును, పుణర్ త్త కట్టబడిన, పూ-అందమైన, తుమ్మాయ్ - తులసిమాలికలను, నూడి-కిరీటమందు గలవాడునైన, నమ్ పెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, పుణర్ త్త - మొగిల్చిన, కైయినరాయ్ - చేతులుగలవారై, అడియేనుక్కుమ్ - నాకొఱకై కూడ, పోన్ గుమిన్ - మంచిమాటలాడిస్తాఁడనుకేయుడి.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా ! మీరుతిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వద్ద నన్ననుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి యని.

౫.

పోన్ గుమినినైక్ పున్నై మేలుతై పూజుయిల్ గాళ్*

శేన్ గుమిల్ వాళై తుళ్ళుమ్ తిరువణ్ణూరుతై యమ్*

అన్ గులాయ్తై యమరర్ పెరుమానై క్కణ్ణమ్*

మాన్ గుజ్జోరుళిర్ మెయల్ తిరవ్దొరువణ్ణమే.

౬.

అ॥ పున్నై మేల్ - పున్న చెట్టమీద, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పూ - సుందరమైన, కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలములారా ! పోన్ గుమి - (మి త్తలను) స్తుతించి, యాన్-నేను, ఇరన్దేన్ - యాచించితిని, (అదేమనగా), శేన్ గుమిల్ - బుడదప్రదేశములో, వాళై - మత్స్యములు, తుళ్ళుమ్ - ఎగులుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, అన్ గుల్ - దనుగల, ఆత్మి - సుదర్శనమును, అమ్కై - సుందరహస్తమందుగలవాడుక, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమానై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, మెయల్ - (నా) భిక్షుము, తిరవ్దు - తిరునటుల, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకప్రకారమైన, మాన్ గుమ్ - బదులుమాటను, కొణ్ణు - తీసికొనివచ్చి, ఉరైయార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓకోకిలములారా ! మీరు తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న దయావంతుడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటనుజెప్పి దానికివాడు చెప్పెడు బదులుమాటను దీసికొనివచ్చి నాకుజెప్పినన్ను బ్రతికింపుడుమా యని.

౬.

ఒరువణ్ణమ్ శెనుపు క్కెనక్కొన్దురై యొన్ కిళియే*

శెరువొణ్ పూమ్బుళిల్ తూళ్ళై శెక్కర్ వేల్తై తిరువణ్ణూర్*

కరువణ్ణమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యకై శెయ్యకాల్*

శెరువొణ్ శక్కరమ్ శణ్ణై యాళమ్ తిరువ్దక్కణ్ణే.

౭.

అ॥ ఒణ్ - నుండరమైన, కిళియే - ఓచిలకా ! తెరు (పుష్పములుకొయ్యవారిలోనొకరి కొకరికి సేనెత్తెదను సేనెత్తెదనని) కలహమును బుట్టించునట్టిదియు, ఒణ్ - నుండరంబునైన, పూ - పుష్పముగల, పొట్టిల్ - తోటలచే, శూత్ - చుట్టబడినదియు, తెక్కర్ - (పుష్పముల యొక్కధూళిచేత) పుట్టిన, వేలై - సముద్రముయొక్కగట్టుగలదియునైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకపిగముగా, శెన్ఱుపుక్కు - పోయిప్రవేశించి, కరువణ్ణమ్ - నీలవర్ణమునున్న, శెయ్యవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్న, శెయ్యకణ్ - రక్తలోచనమునున్న, శెయ్యకై - ఎఱ్ఱనిహస్తమునున్న, శెయ్యకాల్ - ఎఱ్ఱనిశ్రీపాదములనున్న, శెరు - యుద్ధోస్థు ఖమై, ఒణ్ - నుండరమైన, శక్కరమ్ - నుదర్శనమునున్న, శణ్ణు - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న, అడైయాళయ్ - (నానికి) చిహ్నములైనవీనిని, తిరున్దక్కణ్ణు - స్పష్టముగాజూచి, ఎనక్కు - నాకొఱకై, ఒన్ఱురై - ఒకమాటచెప్పుమా.

తా॥ ఓచిలకా ! తోటలచేసతిరమణీయందైన తిరువణ్ వణ్ణూరికివెళ్ళి యతినుండరంబులైన వాని దివ్యావయవములను జక్కగా జూచి యచ్చట నామాటను విన్నవించుమామని. ౬.

తిరున్దక్కణ్ణెనక్కొన్ఱురై యా యొణ్ శిలుపూవాయ్*

తెరున్దిళ్ళాల్ మగిల్ పున్నై శూత్ తణ్ తిరునణ్ణ్ణూర్*

పెరున్దణ్ణామరై క్కణ్ పెరునీన్ఱుడినాన్ మడన్దోళ్*

కరున్దణ్ణాముగిల్ పోల్ తిరుమేనియడిగళై యే.

౭.

అ॥ ఒణ్ - అందమైన, శిలుపూవాయ్ - ఓచిన్నచిలకా ! తెరున్ది - తెరుండివృక్షములచేతను, ఇళ్ళాల్ - ఇరువిడివృక్షములచేతను, మగిల్ - పొగడవృక్షములచేతను, పున్నై - పున్నవృక్షముల చేతను, శూత్ - చుట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులోవేంచేసి యున్న, పెరు - విశాలమై, తణ్ - చల్లనైన, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - సేత్రములను, పెరునీళ్ - మిక్కిలిద్దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటముక, తడమ్ - విశాలములైన, నాల్ తోళ్ - నాల్గుభుజములను, కర - శ్యామమై, తణ్ - చల్లనైన, చాముగిల్ పోల్ - గొప్పమేళు మువంటి, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగల, అడిగళై - స్వామిని, తిరున్దక్కణ్ణు - చక్కగా జూచి, ఎనక్కు - నాపేషయమై, ఒన్ఱురై యాయ్ - ఒకమాటచెప్పుమా.

తా॥ ఓచాలచిలకా ! నీవతిభోగ్యమైన తిరువణ్ వణ్ణూరికివెళ్ళి అచ్చట చతుర్భుజాడై కాళమేళుశ్యామండై దీర్ఘములైన సేత్రకిరీటాదులను గలవాడై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి నానాధానుజెప్పుమాయని. ౭.

అడిగళై తొళు దలరేళలశై యుమన్నళ్ళాళ్*

విడివై శణ్ణొలిక్కుమ్ తిరువణ్ణ్ణూరుత్తాయమ్*

కడియమాయన్ననై క్కణ్ణై నెడుమాలై క్కణ్ణు*

కొడియవల్వినై యేన్ తిఱజ్జూఱుమిన్ వేఱుకొణ్ణే.

౮.

అ॥ అలర్మేర్ - పుష్పములమీద, అశైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్కాళ్ - ఓహంసపథులారా ! విడిచె - ఉదయకాలమునకునుచాళిమైన, శక్లు - శంఖము, ఒలిక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, తిరువళివణ్ణార్ - తిరువళివణ్ణారులో, ఉత్తయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కడియ - (నన్నెడబాసిన) క్రూరుడై, మాయన్తన్నె - పంచకుడై, శణ్ణనై - కృష్ణుడైయవతిరించినవాడై, నెడుమాలై - గొప్పమహిమగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, శణ్ణ - చూచి, అడిగళ్ - శ్రీపాదములమీద, కైత్తోమ్మిదు - అంశితేసి, కొడియవల్ - మిక్కిలిక్రూరమైన, ఎన్నెయ్ - పాపముగలనాయెక్క, తిఱిమ్ - ప్రకారమును, వేణుకొణ్ణ - ఏకాంతమందు, కూటుమి - చెప్పఁడు.

తా॥ ఓహంసపథులారా ! నన్నెడబాసిబాధపెట్టచు తిరువళివణ్ణారులో వేంచేసియున్న కఠినవృషయముగల పంచకుడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని ఏకాంతమందు తీసికొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడియని.

వేణుకొణ్ణ పైయానిరన్దేన్ వెటిన్దన్దెక్కాళ్*

తేణునీర్ ప్పమ్మై వడపాలై త్తిరువణ్ణొర్*

మాటిల్ పోరరక్కన్ మదిళ్ నీత్రైచ్చెన్ గొగన్ద*

ఏణుశేవగనార్ కెన్నెయ్యముళళైమిన్దళ్.

౧౦.

అ॥ వెటి - పరిమళించుచున్న, వణ్దెన్దెక్కాళ్ - గుంపుగానున్న ఓతుమ్మెదలారా ! యాళ్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, వేణుకొణ్ణ - విలక్షణములుగానెంచి, ఇరన్దే - యాంచితిని, తేణు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ప్పమ్మై - పంపానదియొక్క, వడపాలై - ఉత్తరతీరమందున్న, తిరువళివణ్ణార్ - తిరువళివణ్ణారులో వేంచేసియున్నవాఁడును, మాటిల్ - ఒప్పులేని, పోర్ - యుద్ధముగల, అరక్క - రావణాసురునియొక్క, మదిళ్ - కోటను, నీత్రై - భస్మముగునట్లు, కెన్దెయ్ - నశింపజేసి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాఁడును, ఏణు - పద్ధిలుచున్న శేవగనార్కు - శౌర్యముగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్నెయ్యమ్ - నన్నను, ఉళళ్ - (నీరత్యుకోటియందు ఈ పెకూడయొకతె) ఉన్నది, ఎన్నిన్దళ్, అన్నిన్నవించుడి.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా ! మీతో జెప్పినయెడల నాకార్యము శీఘ్రముగా సిద్ధించునని మిమ్ములను వేడుకుంటున్నాను, మీరుచెల్చి పంపానదికుత్తరమందున్న తిరువళివణ్ణారులో వేంచేసియున్న గొప్పపరాక్రమవంతుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద, నీరత్యుకోటిలోజేరిన యీ పెయిల్లవస్త్రపడుచున్నదని నన్ను విన్నవించుడియని.

౧౦.

ః॥ మిన్దొళ్ శేర్ పురినూల్ కుఱళా యగల్ ఇలజ్జొన్ద*

వన్కళ్వసడిమేల్ కురుగూర్ చ్చుడగోళొన్న*

పణ్ణాళాయీరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువణ్ణొర్కు*

ఇన్దొళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడై యవర్ కే.

౧౧.

అ॥ మిక్ కొళ్ - కా నిగల్దై, శేర్ - తిరుమేనులోజేరియున్న, పురిమూల్ - యజ్ఞో
పవీతముగల, కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, అగల్ - విశాలమైన, ఇలమ్ - భూమిని,
కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వణకళ్వణ్ - మహాపంచకుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపా
దములవిషయమై, కురుగూళ్ చ్చడగోపణ్ - కురుకాపురాధీశులైన సమాధ్యులైన, శొన్న - ప్రసా
దించిన, మణ్ కొళ్ - గానముల, ఆయిరప్పళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువణ్ వణ్ణార్ కుక్క -
తిరువణ్ వణ్ణార్ విషయమై, ఇక్ కొళ్ - మధురమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఇవై ప
త్తుమ్ - ఈపదిగాథలను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మిక్ - మెఱుఘులైన ప్రకాశించుచున్న, ఇడై
యవర్ కుక్క - నడుముగల శ్రీలకు, మదరర్ - మన్మథుడగునలె శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులై
యుందురు.

తా॥ వామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనుండి భూమిని స్వాధీనపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుఁ
డువేంచేసియున్న తిరువణ్ వణ్ణార్ విషయమై సమాధ్యులైన ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములనభ్య
సించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగజేయుదురని. ౧౧.

ఆ ధ్యౌ ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

౧౧

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౨ - ౪, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఆధ్యాయపంపిన పక్షులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నవించినతరువాత యాస
ర్వేశ్వరుఁడు కొంచెము విలంబించినచెప్పును. అంతమాత్రము విరహమునుసహించని యాధ్యాయుని
నాయకి తనవద్దవచ్చిన సర్వేశ్వరునిమీఁద ప్రణయలోపముజేసి, నీచిచ్చటరావలదు; మీకిట్లమైన
శ్రీలవద్ద వెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరింప నపుడొకసర్వేశ్వరుఁడు వీరిని మంచిమాటలాడుచున్నాడని
సాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మిన్నిడై మడవార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మున్నునానదల్లువణ్*

మన్నుడై యిలజై యరణ్ కాయ్ న్దమాయవణ్*

ఉన్నుడై యశుణ్ణాయమ్ నానటివ నినియదుక్కొణ్ణై శేయ్ వణ్*

ఎన్నుడై యపన్దమ్ కల్లుమ్ తన్దు పోగునమ్బి.

౧.

అ॥ మిక్ - మెఱుఘులైన ప్రకాశించుచున్న, ఇడై - నడుముగలవారై, మడవార్ గళ్ -
విషయసంపన్నులై, మిక్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారైన (నీప్రీ
తివిషయమైన) శ్రీలయొక్క, మున్ను - మందఱ, (నాబంతిని తీసికొనుటమంచిదికాదు),
(అట్లుచేసినయెడల వారు నిన్ను తిరస్కారముజేయుదురు), అరు - వారుచేసెడి నీతిరస్కారము
ను (చూచి), నాక్ - నేను, అణ్ణువణ్ - భయపడుదును, మన్నుడై - సమర్థుడైన రాజుచే బరి
పాలింపబడిన, ఇలజై - లంకయొక్క, అరణ్ - కోటను, కాయ్ న్ద - నశింపజేసిన, మాయ

వనే - వంచకుడా ? ఉన్నదైయ - నీయొక్క, శుణ్ణాయమ్-వంచనను, శాక - నేను, అతివక - ఎఱుగుదును. ఇని - ఇకమీద, అదుక్కొణు - ఆకపటమును, (నాయందు) బ్రకటనజేసి, శెయ్య దెక - చేయదగినదేమున్నది ! నమ్మి - ఓపూర్ణుడా ! ఎన్నుదైయ - నాయొక్క, పన్దమ్ - బంతి నిన్ని, కల్లులుమ్ - గచ్చకాయనిన్ని, తన్ద - ఇచ్చి, పోగు - పో.

తా॥ సర్వేశ్వరుడువచ్చినప్పుడు అహ్వోర్థనెడి నాయకి మాటలాడక వానిమీద కోపగించియున్నప్పుడు వాడు నీయొక్కబంతిని తీసికొనెను. వానినిజూచి, ఓయి ! నీవిదేమి చేయుచున్నావు, నీకీప్తురాలైనశ్రీలు దీనిని జూచినయెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావని తలచి నీతోవాచసంశ్లేషించరు. అప్పుడు నీవనుభవించెడిదుఃఖమునుజూచి నేనునహించజాలను. ఏకదారప్రతుండైన నాకు విన్నద్రగ్గ వేఱుశ్రీకలదాయని యావంచనమాటలు నాతోఁజెప్పవలదు. అవతముగూడ శ్రీలకు నీయందు నమ్మకముబుట్టించుకొని పిమ్మట వారివిస్వాధీనపఱచుకొనుటకై య్యేచేసితివిగాని యథార్థముగాజేయలేదు. నీకపటము నాకు తెలుసునుగాన నాపద్ద నీకాటిల్యమేమియు ఫలించదు. నాబంతినియిచ్చి నీకీప్తమైనవారిపద్ద వెళ్ళవచ్చునని.

పోగునమ్మియున్ తామరై పురై కణ్ణిణై యుమ్ శెవ్వాయ్ ముఱువలుమ్*

ఆగులబ్బళ్ శెయ్య వ్దత్తేన్ శోధో మేయామ్*

తోగై మామయిలార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ శెవియోవై వై త్తెమ్*

ఆగళ్ పోగవిట్టు క్కుల్లూడుపోయిరున్దే.

౨.

ఆ॥ నమ్మి - ఓపూర్ణుడా ! పోగు - పో ; ఉక - నీయొక్క, తామరై పురై - పద్మము తోఁబోలిన, కణ్ణిణై యుమ్ - నేత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమందువిలసిల్లుచున్న, ముఱువలుమ్-చిఱునవ్వును, ఆగులబ్బళ్ శెయ్య (మమ్ములను) వ్యాకులపఱచగా, యామ్ - మేము, ఆహ్రిదత్తే - నశించుటకైయ్యే, శోధోమ్ - తపంబుజేసినవారమైతిమి. తోగై-నెమలి పించుమనలె, మా - శ్లాఘ్యమైన, వాయిలార్ గళ్ - కేశపాశముగలశ్రీలు, నికఅరుళ్ - నీదయను, శూడువార్ - ధరించుదురు, (నీదయకువిషయమగుదురు), (వారు), ఓవై - (వేణు) నాదమును, శెవివైత్తు - చెవులలోవిని, ఎమ్మ - లేచివచ్చునట్లు, పోయ్ - (నీవు) వెళ్ళి, ఇరున్దు - (వారి సమీపమందు) ఉండి, ఆగళ్ - గోవులను, పోగవిట్టు - దూరముగాపోనిచ్చి, కుల్లల్ - వేణువును, ఊదు - ఊదుము.

తా॥ ఓయి ! నీయొక్కపద్మనేత్రమును ఎఱ్ఱని అధరముమీద ప్రసరించుచున్న తెల్లని మందహాసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను ముక్కిల్ బాధించుచున్నవిగాన నాకంటిముందటనుండి మవతల వెళ్ళుమాయని చెప్పి ముఖమును వెనుకతిప్పుకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుడుచూచి నీకొప్పుమిక్కిలి మందరమైయున్నదని చెప్పగా, ఓయి ! నీ వెనకొప్పులనిదలంచి మోహించితివోయదికాదిది. నీవచ్చటికే వెళ్ళుము. అని యాహ్వోర్థనెడినమాటనువిని, వాడు, వారెచ్చటనున్నారని యడిగెను, దానికి అహ్వోర్థ, నీవు దూరముగాపోవుచున్న యావులనుబిలుచునట్లు వేణునాదము జేసినయెడల దానినివిని వారేనీదగ్గవచ్చి చేరుదురని చెప్పుచున్నారని.

౨.

పోయిరున్నది పుణ్యవమతియాదవర్ క్కరై నమ్మా*ని శెయ్య
వాయిరుబ్బనియుబ్బణ్ణుమ్ విసరితమిన్నాళ్*
వేయిరున్న డన్లోళినా రిత్తిరువరుళ్ పెలువార్ యవర్ కొల్*

మాయురుబ్బడలై క్కడై న్ద పెరుమానాలే.
3.

అ॥ నమ్మా - ఓపూర్ణుడా! మా - ఆ గాధమై, ఇరు-వికాలమైన, కడలై - సముద్రమును, కడై న్ద - చిలికిన, పెరుమానాలే - గొప్పవాడవైన నీచేత, ఇత్తిరు - ఇట్టిశ్శాస్త్రిమైన, అరుళ్ - దయను, పెలువార్ - పొందదగినవారై, వేయి - వెయ్యవలె, ఇరు - బలిసియు, తడమ్ - పాడు పుగానున్న, తోళినార్ - భుజములుగలవారైన స్త్రీలు, యవర్ కొల్ - ఎవరో? పోయి - (వారు న్నచోటికి) పోయి, ఇరున్ద - ఉండి, నిన్ - నీయొక్క, పుణ్యవమ్ - కపటమును, అతియాద వర్ క్కు - ఎఱుంగనియాస్త్రీలకు, ఉరై - (నాలోజెప్పేదిమాటను) చెప్పుము, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య - ఎట్లైన, వాయ్ - ఆధరమనెడి, ఇరు - పక్షమైన, కనియమ్ - పండును, కణ్ణుమ్, సేత్రములును, ఇన్నాళ్ - ఈదినములలో, విసరితమ్ - విహతీకములై యున్నవి.

తా॥ నేను వేణునాదిముజేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను బిలుచుటకై చెయనని సర్వేశ్వరుడగుచెప్పుగా, ఓయి! నీకపటస్వభావము నెఱుంగనివారినద్ద ఈమాటచెప్పితినంటే వారు నమ్మదురుగాని నేనీమాటనునమ్మును. నీవెనరిమిదమోహపడి నీశరీరమిట్లెండిపోవుచున్నవో? అట్టి భాగ్యవంతులైన సుందరాంగులెవరో తెలియలేరని చెప్పుచున్నారని.
3.

అలిసిలిలై యేఱులగము ణ్ణనునీడిదన్దాయ్*డక్ మాయబ్బళ్
మేలై వానవరుమతియా రినియెమ్మరమ్*
వేలినేర్ తడణ్ణినినార్ విళై యాడుశూఱులై చూఱు వేనిన్దు*
కాలిమేయ్ క్కవల్ల యెప్పైసీకమ్మతేలే.
౪.

అ॥ అన్దు - ఆశ్రయకాలమందు, ఏఱులగమ్ - సత్తలోకములను, ఉణ్డు - మ్రంగి, అలిన్ - మట్టిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలై - ఆకుమీద, నీ - నీవు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించితివి, ఉక్ మాయబ్బళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, మేలై వానవరుమ్ - నిత్యనూరులను, అతియార్ - తెలిసికొనజాలరు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎమ్వరమ్ - నాకుతెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా? వేలి నేర్ - ధనుస్సుతోసమానమై, తడమ్ - వికాలమైన, కణ్ణినార్ - సేత్రముగలస్త్రీలు, విళై యాడు - క్రీడించుచున్న, శూఱులై - ఇనుక గుంపును, శూఱువే - చుట్టుకొనియే, నిన్దు - ఉండి, కాలి - ఆవులను, మేయ్ క్కవల్లాయ్ - మేష, వాఁడా! నీ-నీవు, ఎమ్మై-మమ్ములను, కమ్మ తేలే, క్రూరమాటలను జెప్పవలదు.

తా॥ నేను తల్లితండ్రులమాటలనువిని యావులనుమేపుటకువచ్చితినిగాని స్త్రీలకొఱకైరా లేదని సర్వేశ్వరుడనగా; ఓయి! సత్తలోకములనారగించి యొకచిన్న పటదళమందుఁ బవ్యళించి యఘటితపుటవాసమధుడవైన నీమాయలుసగృష్టాలైన నిత్యనూరులకుఁగూడ నెఱుంగసాధ్యములు కావు, అట్టిదానిని అజ్ఞాడనైన నేనెఱుంగుదునా? నీవావులనుమేపుటకు వచ్చినయెడల స్త్రీలు

ఏకేల్ - ఎక్కిప్రవేశింపవలదు. ఉనక్కుమ్ - నీకును, కన్మమ్ - ఈవ్యాపారము, ఇతైదు - పిల్లచేప్పలై యుండును.

తా|| ఓయి! మందహాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి మాబామ్మను దీసికొనుటచే నీకేమి యుద్రమజనములేదు నీసంగతి యిదివఱకే మాకు తెలుసును. ఈపరిహాసములు నీ పట్టుమోపుల తోఁజేయఁదగినవిగాని మాతోఁజేయరాదు. మాగుంపులోఁబ్రవేశించుట మీకుయుక్తముకాదు వెళ్ళునా మని.

కన్మమనెజ్జళ్ కై యిత్పావై పటిప్పదు కడల్ ఇలముణ్ణిట*

నిన్మలానెడియా యునక్కేలుమ్మిన్ పిత్తయే*

వన్మమేళొల్లియెత్తెనీవిళ్ళై యాడుది యనుకేట్కిలెన్నె మూర్ *

తన్మపావమెన్నా రొరునాత్తడిపిణిక్కే.

౭.

అ|| ఎజ్జళ్ - మాయొక్క, కైయిల్ - చెతులోనున్న, పావై - చిత్రమును, పటిప్పదు - అపహరించుట, కన్మమన్మ - మంచినదికాదు, కడల్ - సముద్రముచేఱుట్టబడిన, ఇలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణిట - ఆరగించిన, నిన్మలా - పరిశుద్ధుఁడా! నెడియాయ్ - గొప్పవాఁడా! ఉనక్కేలుమ్ - నీకును, పిత్త - తప్పు, పిత్తయే - తప్పే. వన్మమ్ - మర్కములను, శొల్లి - చెప్పి, ఎత్తై - మమ్ములనుదేశించి, విళ్ళై యాడుది - ఆడుచున్నావు. ఎన్నె మూర్ - నాసహోదరులు, అదు - ఆటను, కేట్కిల్ - వినినయెడల, తన్మమ్పావమ్ - భగ్నముపాపము, ఎన్నార్ - అనిచిచారించగు. ఒగునాన్మ - ఒకదినము, తడి - కట్ట నెత్తుకొని, పిణిక్క - కలహించునట్లుగును.

తా|| ఓయి! మాచెతులోనున్న చిత్రమును దీసికొనుట మీకుయుక్తముకాదు. నీవెంత గొప్పవాఁడవైనను నీవుచేసెడి యీ అన్యాయములెన్నటికి న్యాయములుకానేరవు. మారహస్యమాటలను నీవుచెప్పుచుండగా మాయన్నతమ్ములు వినినయెడల యేమియుచిచారించక కట్టునుదీసికొని తన్నుదురని.

౮.

పిణిక్కియావై యుమ్మయావరుమ్ పిత్తయామల్ పేదిత్తుమ్ పేది మూడదోర్ *

కణిక్కిల్ కీర్త్తి వెళ్ళు క్కదిర్ ఇనమూర్ త్తియినాయ్ *

ఇణిక్కియెత్తైయెమ్తోఁ ట్రిమా ర్విళ్ళై యాడప్పోదుమి నెన్నప్పోన్దోమ్ *

ఉణిక్కినీవత్తై తా లెళ శొల్లారుగ నాదవరే.

౯.

అ|| యావై యుమ్ - సమస్తాచేతనములనున్న, యావరుమ్ - సకలచేతనములనున్న, పిణిక్కి - (ప్రళయకాలమందు) తనయందు జేర్చుకొని, పిత్తయామల్ - ఒకరికర్మఫలము మఱి యొకరికిమాటిపోతుండ, పేదిత్తుమ్ - (వారివారికర్మానుగుణముగా) స్పృశించియు, పేదియాదను - ఆకర్మములచే నీవసంస్పృహఁడవై యుండి, ఓర్ - అద్వితీయమై, కణిక్కిల్ - అఁగభేయమైన, కీర్త్తి వెళ్ళుమ్ - కీర్తిసముద్రముగలవాఁడవై (అపరిచ్ఛిన్నకీర్తిగలవాఁడవై) కదిర్ - ప్రకాశించుచున్న, ఇనమూర్ త్తియినాయ్ - జ్ఞానమునుస్వరూపముగాగలవాఁడా! ఎత్తై - మమ్ములను, ఎమ్తో ట్రిమా - మాసఖిములు, ఇణిక్కి - (మాకు) వనవిహంగమందాళముగలుగజేసి, విళ్ళై యాడ

పోదుఱున్ - విహించెదమరమ్ము, ఎన - అనిచెప్పబడె, పోన్దోమి - వచ్చినమమ్ములను, నీ - నీవు, ఉణక్కి - నిర్బంధపఱచి, వత్తైత్తాల్ - అడ్డగించితివేని, ఉగవాదవర్ - దీనినిసహించని వారు, ఎన్ శొల్లార్ - ఏమిరుపవాదమును జెప్పరు.

తా|| సకలచేతనాచేతనములనును సృష్టించారకర్తయని కీర్తిగలవాడైన నిర్మలజ్ఞానస్వరూపుడైన నీవిప్పుడు మమ్ములను దోషలోనడ్డగించుచున్నావుగదా. దీనిని స్త్రీలు చూచినయెడల నీయందు దోషముల నాశోపించి నీకీర్తిని నశింప జేయుదురని.

ఉగవై యాల్ నెళ్ళముళ్ళురుగి యుత్తామరై త్తడజ్జిన్వేగళిగళి*

అగవలై వ్పడుప్పా న్నత్తాయుత్తామరై పడియాల్*

తగవు శెయ్దిలై యెళ్ళళ్ళి బీలుమ్ మామ హళిఱుశోఱుబ్బణ్ణు*నిగ

ముగవొళితిగళు ముఱువల్ శెయ్దునినిలై యే.

అ|| ఉగవై యాల్ - ప్రీతిచే, నెళ్ళమ్ - హృదయము, ఉళ్ళురుగి - కరిగి, ఉన్ - నీయుక్క, తామరై - తామరపువ్వువలె, అడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - సేత్రములయొక్క, విళిగళి చూపులనెడి, వలైయిగ - వలయుందు, అగవ్పడుప్పాన్ - నోటుకించుకొనుటకై, ఎళ్ళళ్ళ - చూయుక్క, శిల్ బీలుమ్ - (ఇసుకలోవిహారార్థమై చేసిన) చిన్న గృహమును, యామ్ - మేము, అడు - తలిక చేసిన, శిఱుశోఱుమ్ - చిన్న ప్రసాదమును, కణ్ణు - చూచి, నిగ్గముగమ్ - నీముఖమందు, ఒళితిగళు - కాన్తి ప్రకాశించునట్లు, ముఱువల్ శెయ్దు - మందహాసముజేసి, నినిలై - నిలవక, ఉత్తామరై - సత్రిపాదములచే, అత్తైత్తాయ్ - చెడకొట్టితివి. తగవు శెయ్దిలై - దయ చేయకపోతివి.

తా|| ఓయి! మేమునిన్ను చూచునట్లును, అప్పుడు నీకటాక్షముచే మమ్ములను వశపఱచుకొనుటకును, దానిచే మేముసంతోషించునట్లును ఉపాయమేమని యోచించి, ఇసుకలనుపోగుచేసి మేమాడుకున్న యాటలను జూచినంతోషించక నిర్దయుండవై చెడకొట్టితివి; ఇది నీకుమంచిది కాదని.

నిని లజ్జముడియినా యిరుబత్తోర్ కలరళుకకై కట్ట*

వెని నీణ్మొళి వా వియ్ ఇళలముచ్చడై త్తాయ్*

ఇచ్చి వ్వాయర్ కలత్తై వీడుయ్యత్తొన్ని యకరుమాణిక్కచ్చుడర్*

నిన్బన్నాల్ నలివేపడువో మెన్దు మాయ్చ్చియోమే.

అ|| నిను - నిలిది, ఇళుజు - ప్రకాశించుచున్న, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడా! ఇరుబత్తోర్ కాల్ - ఇరుపదియొకవిధముగా, అరళు - రాజులను, కత్తై కట్ట - నిర్మాణముగాజేసిన, వెని - జయముగల, నీళ్ - పొడవైన, ముళువా - గొడలిగలవాడా! వియ్ - విశాలమైన, ఇళుమ్ - భూమిని, ముగ్ - మునుపు, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాడా! ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఇచ్చి వ్వాయర్ కలత్తై - ఈగోపకులమును, వీడుయ్య - ఉజ్జివింపించుటకై, తొన్నియ - అవతరించిన, కరుమాణిక్కచ్చుడర్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడా! నిన్బన్నాల్ - నీచేత, ఆయ్చ్చియోమ్ - గోపికలైనమేము, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నలివే - ఉపద్రవమునీ, పడువోమ్. పొందుచున్నాము.

తా|| ఈవిధంబుగ నీశ్వరకార్యు వాత్సల్యాదిగుణములచే మమ్ములను వశపఱచుకొని
జెనుక మాతో విశ్లేషించి ఈవిశ్లేషదూఱుమెఱుంగక నీవెల్లప్పుడును బాధపెట్టుచున్నావని. ౧౦.

‡‡ ఆయ్చ్చియాగియవన్నెయా లన్దువెణ్ణైయ్ వార్ తైయ్యళ్ శీర్ ముల్లము

కూత్త వప్పన్దై క్కురుగూర్ చ్చడగోవళ*

ఏత్తియత్తిమిమ్మొలై యాయిరత్తుల్పివై యుమోర్ పత్తి శై యొడుమ్*

నాత్తన్నాల్ సవిలవురై ప్పార్ క్కిల్లై నల్ గురవే. ౧౧.

అ|| ఆయ్చ్చియాగియ - గోపికయైన, అన్నెయాల్ - తల్లియైనయ్యోదాదేవిచే, అన్దు -
అప్పుడు, వెణ్ణైయ్ వార్ తైయ్యళ్ - వీడునవసీతమును దొంగలించెననిమాటవచ్చినప్పుడు, శీర్ ముల్ల-
ముల్లు - కోపగింపఁబడి, అమ్మకూత్త - ఏడుచుచున్నత్యము జేయునట్లాడుచున్న, అప్పకత్తన్నె-
స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోవళ - కురుకాపురికి స్వామియైననమ్మమ్మోర్లు,
ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, తిమిమ్మాళై - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి
పాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇచ్చెపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయొడు -
స్వరముతోగూడ, నాత్తన్నాల్ - నాలికచే, సవిల - ఆదరముతోగూడ, ఉరైప్పార్ క్కు - అను
సంధించువారికి, నల్ గురవు - భగవదలాభమనెడి దారిద్ర్యము, ఇల్లై - రానేదు.

తా|| ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మమ్మోర్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశుర
ముల నాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గుణములను నిరంతరముగా ననుభవించుతురని. ౧౧.

అ మ్మోర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్

❧❧❧

3 - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఇట్లువీరహబాధ ననుభవించుచున్న నమ్మమ్మోర్లకు నేవసాదించుటకై
తిరువిణ్ణగర్ లోవచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములనుసంధించి యాగుణముల
నుసపాదించుచున్నాడు.

‡‡ నల్ గురవుమ్ శెల్వుమ్ సరగుమ్ శువర్ క్కముమాయ్*

వెల్ వగై యుమ్ సట్టుమ్ విడముమముదముమాయ్*

పల్ వగై యుమ్ పరవై పెరుమానెన్నెయాళ్ వానై *

శెల్వమ్మల్ గుకుడై త్తిరువిణ్ణగర్ క్కణ్ణేనే.

౧.

అ|| నల్ గురవుమ్ - దారిద్ర్యమును, శెల్వుమ్ - సంపత్తును, సరగుమ్ - సరకమును, శువర్
క్కముమ్ - స్వర్గమును, ఆయ్ - వీనినివిభూతిగాగల వాడై, వెల్ - జయించుచున్న, పగైయుమ్ -
ద్యేషమును, సట్టుమ్ - స్నేహమును, విడముమ్ - విషమును, అముదముమ్ - అమృతమును, ఆయ్ -
వీనిని విభూతిగాగలవాడై, పల్ వగై యుమ్ (విభూతిద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా, పరవై -

వ్యాపించియున్న, పెరుమాన్ - స్వామియై, ఎన్నై - నన్ను, అశ్వానై - దాసునిగాఁజేసికొనిన
సర్వేశ్వరుని, తెల్వమ్ - సంపత్తు, మల్ గు - అశిశయించియున్న, కుడి - కుటుంబముగల, తిరు
విణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ నెడి దివ్యదేశమందు, కణ్ణేనే - నేవించితిని.

తా|| దారిద్ర్యము మొదలగు చెడ్డవస్తువులను, సంపత్తు మొదలగు మంచివస్తువులను విభూతి
గాగల సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణగర్ లో వసుభవించితి నని. ౧.

కణ్ణవిన్పమ్ తున్పమ్ కలక్కజ్జఘమ్ తేర్ మముమాయ్*

తణ్ణముమ్ తణ్ణైయమ్ తమ్మలుమ్ నిమ్మలు మాయ్*

కణ్ణుకొల్ దఱ్కరియ పెరుమాన్ నైన్నియాశ్వానూర్ *

తెణ్ణై ప్పనల్ శూత్రి తిరువిణ్ణగర్ నన్నగరే. ౨.

అ|| కణ్ణ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైన, ఇన్పమ్ - సుఖమును, తున్పమ్ - దుఃఖమును, కలక్క
జ్జఘమ్ - (ఇష్టములభింపకపోవుటచేగలిగిన) వినోచికారమును, తేర్ మముమ్ - (అజిలభింబుటచేత
గలిగిన) మనోన్వైర్మల్యమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, తణ్ణముమ్ - కోపమును,
తణ్ణైయమ్ - అనుగ్రహమును, తమ్మలుమ్ - (ఉష్ణమైన) అగ్నియు, నిమ్మలుమ్ - (చల్లనైన) నీడను,
ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, కణ్ణుకొల్ దఱ్కరియ - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభుఁ
డును, పెరుమాన్ - సర్వార్థకుఁడును, ఎన్నై - నన్ను, అశ్వాన్ - దాసునిగాఁజేసికొనినవాఁడైన
సర్వేశ్వరునికి, తెల్ - నిర్మలమై, తిరై - అలుకొట్టచున్న, పునల్ - జలముచే, శూత్రి -
చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ నెడి, నల్ నగర్ - శ్లాఘ్యమైనపట్టణము, ఊర్ - వాసస్థాన
ముగానున్నది.

తా|| సుఖదుఃఖములను తత్కార్యంబులైన కోపానుగ్రహములను విభూతిగాగల సర్వేశ్వ
రుఁడు వానిమిత్రమై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్నాడని. ౨.

నగరముమ్ నాడుగళుమ్ భానముమ్ మూడముమాయ్*

నిగరిల్ శూత్రి శుడరాయ్ రుళాన్ నిలనాయ్ విశుమ్బాయ్*

శిగరమాడజ్గల్ శూత్రి తిరువిణ్ణగర్ చెప్పర్ న్దపిరాన్*

పుగర్ కొల్ కీర్ త్తియల్లాలై యావర్ కుమ్ పుణ్ణియమే. 3.

అ|| నగరముమ్ - పట్టణమును, నాడుగళుమ్ - దేశములును, భానముమ్ - జ్ఞానమును
మూడముమ్ - అజ్ఞానమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడై, నిగరిల్ - ఒప్పులేనిదై, శూత్రి -
వ్యాపించియున్న, శుడరాయ్ - ప్రకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, నిలనాయ్ - భూమిని
విభూతిగాగలవాఁడై, శుమ్బాయ్ - ఆకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, శిగరమ్ - పర్యతశిఖరము
వలెనున్న, మాడజ్గల్ - గృహములచే, శూత్రి - వ్యాప్తమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువి
ణ్ణగర్ లో, కేర్ న్ద - అమరి వేంచేసియున్నవాఁడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగర్
కొల్ - ఉజ్జ్వలమైన, కిర్ త్తియల్లాలై - కిరీతపు, యావర్ కుమ్ - సమస్తచేతనలకును, పుణ్ణి
యమ్ - ఉజ్జినన హేతువు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశప్రకాశములను భూమ్యస్తరితములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిల్లగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తప్రాణులను నుజ్జీవనహేతువని.

౩.

పుణ్ణియమ్ పావమ్ పుణర్ చ్చిపిరివైన్ద్రై వై యాయ్*

ఎణ్ణమాయ్ మఱప్పా యణ్ మైయాయ్ మైయి యల్లనాయ్*

తిణ్ణమాడజ్జల్ శూత్ తిరువిల్లగర్ చ్చేర్ న్దపిరాళ్*

కణ్ణనిన్నరుళే కణ్ణకొణ్ణిర్గళై దవమే.

౪.

అ॥ పుణ్ణియమ్ పావమ్ - పుణ్యపాపములు, పుణర్ చ్చిపిరిపు - సంక్షేపవిక్షేపములు, ఎణ్ణ ఇన్ద్రై - అనెడిపినిని, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాఁడును, ఎణ్ణమాయ్ - (అనుకూల) స్మరణమును విభూతిగాగలవాఁడును, మఱప్పాయ్ - (ప్రతికూల) విస్మరణమును విభూతిగాగలవాఁడును, ఉణ్ద్రైయాయ్ ఇన్ద్రైయాయ్ - సమస్తదార్థములను విభూతిగాగలవాఁడును, అల్లనాయ్ - తద్గతదోషరహితుఁడును, తిణ్ణమ్ - దృఢములైన, మాడజ్జల్ - మేడలచే, శూత్ - చుట్టపడిన, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగర్ లో, శేర్ న్దపిరాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న ఉపకారకుఁడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఇన్ - భోగ్యమైన, అరుళే - (నిర్దేశము) కృపయే, (చేతనోజ్జీవన కారణము). కణ్ణకొణ్ణిమిన్ద్ర - (కాస్త్రమందు) చూడుఁడు, కైదవమే - ఇదియబద్ధమగునా? (కాదు).

తా॥ పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన అనుకూలసంక్షేప ప్రతికూలవిక్షేపములను, తదధీన అనుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకలచేతనాచేతనములను విభూతిగాగలవాడై దోషగంధరహితుడై, అతిశయజీయంబైన తిరువిల్లగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క నిర్దేశముకృపయే యందఱికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సందేహములేదు. ఈమాటను కాస్త్రమందు విచారించుడియని.

౪.

కై దవమ్ శెమ్మైకరుమ్ వెళుమైయమాయ్*

మెయ్ పొయ్యిళై మై ముదు మైపుదు మైళ్ళు మైయమాయ్*

శెయ్ దతిణ్ మడిల్ శూత్ తిరువిల్లగర్ చ్చేర్ న్దపిరాళ్*

పెయ్ ద కావుకణ్ణిర్ పెరు న్దేవుడై మూవులగే.

౫.

అ॥ పెరుమ్ లేవుడై - బ్రహ్మది గొప్పదేవతలుగల, మూవులగు - మూడులోకములును, కైదవమ్ - కపటమును, శెమ్మై - ఆర్జవమును, కరుమై - నలుపును, వెళుమైయమ్ - తెలుపును, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, మెయ్ పొయ్ - సత్యాసత్యములను, ఇళై మై ముదుమై - బాల్యవార్ధకములను, పుదుమైళ్ళు మైయమ్ - నవీన ప్రాచీనములను, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, శెయ్ ద - నిర్మలపఱచిన, తిణ్ - దృఢమైన, మడిల్ - ప్రాకారముచే, శూత్ - ఆవరింపఱచిన, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగర్ లో, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరుఁడు, పెయ్ ద - వేసిన, కావుకణ్ణిర్ - తోటనుమండి,

తా॥ మనోవాక్కాయములయొక్క ఉత్కృష్టనికృష్ట రూపములైన స్వభావము లన్నిటిని విభూతిగాగలవాడై తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునికి యీచరాచరాత్మకంబులైన లోకములు లీలాస్థమై నిర్మింపబడినవని.

మూవులగజ్జభుమా యల్లనాయుగప్పాయ్మనినాయ్*

పూవిల్ వాళ్ళ మగళాయ్ త్తివైవ్వియాయ్పుగళాయ్ప్ప యాయ్*

తేవర్ మేనిత్తొమ్మి తిరువిణ్ణగర్ చేర్పర్ న్దపిరాళ్*

పానియో మనత్తేయ్మైగిర్ పరణ్ణుడరే.

౬.

ఆ॥ మూవులగజ్జభుమాయ్ - మూడులోకములను విభూతిగాగలవాడును, అల్లనాయ్ - అంతకంటెవేరైన నిత్యకేభూతిని కేభూతిగాగలవాడును, ఉగళాయ్ - ఉనిగ్రహమును కేభూతిగాగలవాడును, మునివాయ్ - నిగ్రహమును కేభూతిగాగలవాడును, పూవిల్ - తామరసపుష్పమందు, వాళ్ళ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మగళాయ్ - శ్రీమహాలక్ష్మిని విభూతిగాగలవాడును, రవైవ్వియాయ్ - జ్యేష్ఠాదేవిని విభూతిగాగలవాడును, పుగళాయ్ - కీర్తిని విభూతిగాగలవాడును, పట్టియాయ్ - అపవాదమును విభూతిగాగలవాడును, తేర్క - నిత్యనూలు, మేవి - పచ్చి, తొమ్మి - ఆశ్రయించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, తేర్న - నాసముజేయుచున్నవాడునైన, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరుడు, పానియో - పాపియైననాయొక్క, మనత్త - మనస్సులో, ఉత్తైగిర్ - అమరి వేంచేయున్న, పరణ్ణుడర్ - పరజ్యోతిస్స్వరూపుడు.

తా॥ ఉభయకేభూతిని నిగ్రహముగ్రహములను శ్రీమహాలక్ష్మిని పెద్దమ్మను స్తుతించిదలను కేభూతిగాగలవాడై, నిత్యనూలనైవ్యుడై తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేయున్న శ్రీయశతి నామనస్సులో వేంచేయుండి విలసిల్లుచున్నాడని.

౬.

పరణ్ణుడరుడమ్బా యల్ల క్కుప్పదిత్తిపుడమ్బాయ్*

కిరన్దమ్తోన్ది యమ్నెన్దుమ్ కైదవజ్జల్ శెయ్దుమ్*పిణ్ణగర్

శిరజ్జళాల్ వణజుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్పర్ న్దపిరాళ్*

వరజ్జోల్ వ దమ్బల్లిల్లై యానర్ క్కుమ్నెన్ శరణే.

౭.

ఆ॥ పరణ్ణుడర్ - మిక్కిలి శ్రేణోరూపమైన, ఉడమ్బాయ్ - అప్రాకృత దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, అల్లక్కు - దోషములే, పదిత్తి-పూర్ణమైన, ఉడమ్బాయ్-లీలాకేభూతిని శరీరముగాగలవాడును, కిరన్దమ్ - అన్తార్యమియై మణిగియుండియు, తోన్దియమ్ - రామకృష్ణాదిరూపముగా నవతరించియు, నిన్దుమ్-(ఈలోకమందు) నివసించియు, కైదవజ్జల్ శెయ్దుమ్ - కపటపాదములను జేసియు, పిణ్ణగర్ - నిత్యనూలు, శిరజ్జళాల్-శిరస్సులచే, వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, తేర్న - పచ్చివేంచేయున్నవాడునైన, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, వరన్కొల్ - శేషమైన, పాదవల్లార్ - శ్రీపాదములులేప్పు, యానర్ క్కుమ్ - నమస్తుకేతనులకును, వన్ శరణే - దృఢమై ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు.

౭.

తా॥ సముస ప్రాణులకు నన్త ర్యామియైయుండియు రావక్కష్టా ద్యవతారముల నెత్తియు రక్షించును అశ్రితులకు సులభుడై యనాశ్రితులకు దుర్గభుడై తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుట్టిపించుటకు శ్రేష్ఠ మైన ఉపాయంబని. ౭.

వన్ శరణ్ శురర్ క్కా యశురర్ క్కు వెజ్జున్ ధముమాయ్*

తె శరణ్ నిమ్మిల్ గులగమ్ వైత్తుమ్ నె యూదుమ్*

తె శరణ్ తిలై క్కు త్తిరువిణ్ణగర్ చేర్న్ద పిరాళ్*

ఎ శరణ్ కణ్ణి నెన్ నె యాభుడై యెన్నప్పనే.

౮.

అ॥ శురర్ క్కు - దేవతలకు, వన్ - దృఢమైన, శరణాయ - రక్షకుడై, అశురర్ క్కు - అసురులకు, వెమ్ - ప్రారమైన, మాన్ ధముమాయ్ - మృగ్యుడైన, ఉలగమ్ - అశ్రితులకు, తె - తనయొక్క, శరణ్ - శ్రీపాదముయొక్క, నిమ్మిల్ - నిడకిడ, వైత్తుమ్ - ఉంచుచు, నె యూదుమ్ - అభక్తులను తన శ్రీపాదచాయయందు ఉంచుచువాడును, శక్తి తైత్తు - దక్షిణ దిక్కుకు, శరణ్ - రక్షిస్తున్నప్పుడు, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్లో, శేర్న్ద - చేరియున్న, పిరాళ్ - ఉపకారకుడును, ఎ శరణ్ కణ్ణి - నాకత్యన్త సులభుడును, ఎన్ నె యాభుడై - నన్ను దానునిగాగలవాడనునైన, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామి, ఎ శరణ్ - నాకుగతుడు.

తా॥ సత్తులను తన శ్రీపాదములక్రిందనుంచుకొని రక్షించువాడును, అభక్తులను నశింపఁ జేయువాడును, నాకత్యన్త సులభుడైన తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు రక్షకుడని.

౯.

ఎన్నప్పనేనక్కాయగుళా యెన్ నె ప్పెన్ ధవళాయ్*

పొన్నప్పన్ మణియప్పన్ ముత్తప్పనేన్నప్పనుమాయ్*

మిన్నప్పొన్నదిళ్ళళూ తిరువిణ్ణగర్ చేర్న్ద వప్పన్*

తన్నొప్పొర్నిప్పన్ త్తనక తనతాళ్ నిమ్మిలే.

౧౦.

అ॥ ఎనక్క - నాకసాధారకుడైన, ఎన్ అప్పన్ ఆయ్ - నాతండ్రియై, ఇనుళాయ్ - సఖియై, ఎన్ నె - నన్ను, పెన్ ధవళాయ్ - కన్నతల్లియై, పొన్నప్పన్ - బంగారమువంటి వాడై, మణియప్పన్ - గత్తుమువంటివాడై, ముత్తప్పన్ - ముత్యమువంటివాడై, ఎన్నప్పను మాయ్ - నాస్వామియనై, మిన్న - మెఱుపువలెనకాశించుచున్న, పొన్ మదిల్ - స్వర్ణపాత్ర కారముచే, కూన్ - చుట్టవడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్లో, శేర్న్ద అప్పన్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న సర్వస్వామియై, తె - తనతో, ఒప్పొర్ - సాటిలేని, అప్పన్ - ఉపకారకుడైన శ్రియఃపతి, తనతాల్ - తన శ్రీపాదముయొక్క, నిమ్మిలే - చాయను, తననక - (నాకు) ఇచ్చెను.

తా॥ నాకునకలవిధబంధువై యత్యంతభోగ్యభూతుడై, అతిరమణీయమైన తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న ఆనందకుండైన శ్రియఃపతి నన్ను ననశ్రీపాదములక్రింద చేర్చుకొనెనని.

౧౧.

నిమ్మల్ వెయ్యిల్ శిలుమై పెరుమై కలుమై నెడుమైయుమాయ్*

శుమ్మల్వననిట్టన మన్ యుమాయవై యల్లనుమాయ్*

మమ్మలై వాయ్ వణ్ణు వాల్ తిరువిణ్ణగర్ మన్ను పిరాళ్*

కమ్మల్ గళన్మి మన్ ధోర్ కలై గణిలమ్ కాణ్మిన్దళే.

౧౦.

అ॥ నిమ్మల్ - ఛాయాస్వరూపుడై, వెయ్యిల్ - ఆతపస్వరూపుడై, శిలుమై - అణుస్వరూపుడై, పెరుమై - మహత్స్వరూపుడై, కలుమై - ప్రాప్యరూపుడై, నెడుమై - యుగమాయ్ - దీర్ఘరూపుడై, శుమ్మల్వన - జంగమస్వరూపుడై, నిట్టన - స్థావరస్వరూపుడై, మన్ యుమాయ్ - తక్కిన పదార్థస్వరూపుడై, అవై యల్లనుమాయ్ - ఆపదార్థములయొక్క స్వభావము లేనివాడై, మమ్మలై వాయ్ - ముద్దుమాటలుగల, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, వాల్ - సంచరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, మన్ను పిరాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, కమ్మల్ గళన్మి - శ్రీపాదములుతప్ప, మన్ ధోర్ కలై గణి - వేటొక రక్షకుడను, ఇలమ్ - కలవానినుకాను; కాణ్మిన్దళే - విచారించుడి.

తా॥ అణుబృహత్ ప్రాప్యదిర్ఘ ఛాయాతప చరాచరాది సకల పదార్థములను విధూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములకంటే మనకు వేలు రక్షకములేదని.

౧౦.

‡ కాణ్మిన్దళులగీరెన్దు కణ్ముగప్పేనిమిర్దొ*

తాళిన్దై యన్దై న్నై కురుగూర్ చ్చడగోపణశొన్న*

అన్దై యాయ్ రత్తు త్తిరువిణ్ణగర్ ప్పత్తుమ్ వల్లార్*

శోన్దై యిన్దై నిన్దోర్ క్కెన్దుమావర్ కురవర్ గళే.

౧౧.

అ॥ ఉలగీర్ - ఓలొకులారా! కాణ్మిన్దళ - చూడుఁడు, ఎన్దు - అనిచెప్పి, కణ్ముగప్పే - వారికంటిమందఱునే, నిమిర్దొ - పొడువైన, తాళిన్దై యన్దై న్నై - శ్రీపాదవృద్ధి ముగల శ్రియఃపతి విషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపణ - తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన, అన్దై - భగవదాజ్ఞాయాపములైన, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశవిషయమైన, పత్తుమ్ - పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, శోన్దై యిన్దై - సంశయములేక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్దోర్ క్కెన్దు - నిత్యనూరులకు, కురవరావర్ - పూజ్యులగుదురు

తా॥ తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యనూరులు పూజింతురు; ఇందుకు సందేహములేదని.

౧౧.

అమ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:—ఇట్లు తనతో సంశ్లేషించిన శ్రీయోవతియొక్క సకల కల్యాణగుణముల ను భవించుచున్నారు.

‡‡ కురవై యాయ్చియరోడు త్తిదుమ్ కుప్ప మొనన్దిరుమమ్*
 ఉరవునీర్ ప్పొయ్గై నాగమ్ కాయ్నదు ముట్టడమన్ ద్దుమ్మల*
 అరవిల్ పళ్ళిప్పిరాన్తక మాయవిన్దై గళై యేయల. ‡‡
 ఇరవున్ పగలుమ్ తవిర్ గిలమెన్న కుత్తై చమక్కే.

౧.

అ॥ కురవై - రాసక్రీడయందు, ఆయ్చియరోడు - గోపికలతోగూడ, కోత్తదుమ్ - (చేతులను) జోడించికొనినదియు, ఒత్తు - ఒక, త్తదుమ్ (గోవర్ధన) పర్వతమును, ఏర్చిదుమ్ - ధరించినదియు, ఉవు - ఓషమతోఁగూడుకొనిన, నీర్ - జలముగల, ప్పొయ్గై - ముకుగుడం దున్న, నాగమ్ - కాళింగుని, కాయ్నదుమ్ - కోపగించినదియు, ఉట్టడ - ఇవిమొదలుగా, మన్ ద్దుమ్ - ఇంకను, చల - అనేకములై, అరవిల్ - ఆదితేషునిమీఁద, కళై - పవ్వళించుచున్న, పిరాన్ తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, విన్దై గళై - చేష్టితములను, అలన్ ద్ది - సజ్జపముతోఁజెప్పి, నల్ - భగవద్గుణానుభవయోగ్యమై, ప్పొయ్గై - పొందుదును, పగలుమ్ - దినమందును, తవిర్ గిలమ్ - ఎడతెగక నలుసంధించుచున్నాము నమిక్కు - మనకు, ఎన్నకుత్తై - ఏమికోటత (ఉన్నది).

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాలియవద్ద వాద్యత్యాగ్యర్య చేష్టితములను రేయింబగళ్ళన సంధించుచున్న మనకక సేవధికోతయు నేదని.

౧.

కేయత్తి జుల్మలూదిన్ ద్దుమ్ నిరై మేయ్ త్తదుమ్ కెన్దైయొన్ కణ్*
 వాశప్పుజుల్మల్ పిన్దై తోళ్ గళ్ మణన్దదుమ్ మన్ ద్దుమ్మల*
 మాయక్కొలప్పిరాన్తక శేయ్ గై నిన్దై న్దు మనమ్ కుత్తైన్ద*
 నేయ్ త్తోడుక త్తైన్ద పో దెనక్కే వ్వులగమనిగ రే.

౨.

అ॥ కేయమ్ - గానముచే, తీ - సుఖకరమైన, కుల్మల్ - వేణువును, ఉదిన్ ద్దుమ్ - ఉదినదియు, నిరై - గోసమాహమును, మేయ్ త్తదుమ్ - మేపినదియు, కెన్దై - మత్స్యమువలె, ఒణ్ - నుండదమైన, కణ్ - శత్రుముగలదియు, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, పూ - పుష్పము గల, కుల్మల్ - కొప్పుగలదియైన, పిన్దై - నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, తోళ్ గళ్ - భుజములతో, మణన్దదుమ్ - సంశ్లేషించినదియు, (ఇవిమొదలై), మన్ ద్దుమ్ చల - ఇంక ననేక విధములైన, మాయ క్కొలమ్ - ఆశ్చర్యరూపముగల, పిరాన్ తన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శేయ్ గై - చేష్టితములను, నిన్దైన్ద - తలంచి, మనమ్ కుత్తైన్ద - మనస్సుకరిగి, నేయ్ త్తోడు - ప్రీతితో, పోదు - కాలము, కత్తైన్ద - గడుచుచున్నది. ఎనక్కు - నాకు, ఎవ్వలగన్ - ఏలోకమందైనను, నిగరే - ఒకప్పుడు నాకు కలరా ?

తా॥ వేణునాదము జేయుచు నావులనుమేపినా, నప్పిన్నసిరాట్టితో సంశ్లేషించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యొల్లప్పుడు నానందించుచున్న నాకొప్పైనవారెవరనె.

నిగరిల్ మల్లరై చెప్పిల్ మదుమ్ నిరై మేయ్త్తుదుమ్నెణ్మడై*

శిగరమాళిఱుదు మివై పోనవున్పిఱవుమ్*

పుగ్గోళోదిప్పిరాన్తై శేయ్గై నిన్దై న్దుపులమ్మి* ఎన్దుమ్

నుగరవైగల్వైగిప్పైల్ శ్రే నెనక్కెన్నినినోవదువే.

3.

అ॥ నిగరిల్ - ౧. పుల్లరై (యుద్ధమును అనవృత్తులైన), మల్లరై - చాణూరముష్టికుల నెడి మల్లలను, శేయ్ మదుమ్ - చంపినదియు, నిరై - ఆవులను, మేయ్త్తుదుమ్ - మేసినదియు, పిల్ నెడుమ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, కై - తొండముగల, శిగరమ్ - పరతశిఖమువలెనున్న, మా - గొప్ప, కలిఱు - కుసుమరూపిణిమను, అబ్బదుమ్ - సంపదజేసినదియు, ఇన్దై పోల్వనవుమ్ - వీని తోసమానములైన, పిఱవుమ్ - తక్కినవియునైన, పుగ్గోళో - అశ్శుద్ధ్యలమైన, శోది - తేజస్సుగల, పిరాన్తై - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శేయ్గై - చేష్టితములను, నిన్దై - ధ్యానించి, పులమ్మి - చెప్పేడువిధమునతప్పి యనుసంధించి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నుగర - ఆ యనుభవము తోడనే, వైగల్ - కాలమంతయు, వైగ - గడుచున్న, పెయ్ శ్రే - లభించితిని. ఇని - ఇతమిద, ఎనక్క - నాకు, ఎన్ - దేనినిగించి, నోవదు - దుఃఖపడవలసినది?

తా॥ మల్లయుద్ధము, కుసుమరూపిణిసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణనిదవ్యచేష్టితముల నెల్లప్పుడు ననుసంధించునట్లు భాగ్యముగల నెదిక చింతింపదగిన దేమియులేదని.

3.

నోవవాయ్చ్చియురలోడార్క్కి విరజ్జిల్ మమ్* వజ్జప్పెన్దై

చ్చావప్పొలుణ్ణు మూర్ శగడమిఱచ్చాడియదుమ్*

తేవక్కోలప్పిరాన్తై శేయ్గై నిన్దై న్దుమనబ్బున్దై*

మేవక్కోలజ్జల్ కూడినే నెనక్కెన్నినివేణ్ణువదే.

౪.

అ॥ నోవ - నొచ్చునట్లు, ఆయ్చ్చి - యశోదాదేవి, ఉరలోడు - రోలుతోడేర్చి, అర్క్కి - కట్టగా, ఇరజ్జిల్ మమ్ - (దానికి) భయపడియుండినదియు, వజ్జమ్ - వంచకీయైన, పెన్దై - పూతనయొక్క, పాల్ - స్తనమును, కావ - (ఆది) చచ్చునట్లు, ఉణ్ణదుమ్ - త్రాగినదియు, ఉగ్ - పెరిగిల్లినదియు, శగడమ్ - శకటానురుని, ఇఱ - నశించునట్లు, కాడియదుమ్ - తన్నినదియునైన, తేవక్కోలమ్ - అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముగల, పిరాన్తై - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శేయ్గై - చేష్టితములను, నిన్దై - ధ్యానించి, మనకుత్తై - హృదయముకరిగి, మేవ - (ఈచేష్టితములలో మనస్సు) చేరునట్లు, కాలజ్జల్ - కాలములతో, కూడినే - చేరియుండునట్లులభించితిని. ఇని - ఇతమిద, ఎనక్క - నాకు, ఎన్ - దేనివదు. ఏమికావలసినది?

తా॥ యశోదాదేవి రోలుతోడేర్చికట్టినప్పుడు దానికిలోపలి యశస్త్రనివలెభయపడినది, పూతనాశకటానురులను సంహరించినది మొదలగు శ్రీకృష్ణనివ్యాపారములను ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నాకిక దేమియు నక్కఱలేదని

వేణ్ణి తేవరిక్క వన్దుసి అన్దుదుమ్ వీణ్ణి ర్క వాయ్*

పూణ్ణు నై పులముప్పో యన్దో గాయ్ ప్కలమ్ పుక్కదుమ్*

కాణ్ణులిచ్చి వగర్ న్దు కణ్ణు నై తుణ్ణు వణ్ణుమ్ శెయ్ వదుమ్*

ఈణ్ణు నానలన్ ద్దు పెన్ ద్దు నెన్ క్కె న్దు ఇగలుళ దే.

౫.

అ॥ తేవర్ - దేవతలు, ఇరక్క - (పార్థింక, వేణ్ణి - (అప్పడుతన) ఇచ్చుచే, వన్దు - వచ్చి, పిన్దుదుమ్ - అవతరించినదియు, అన్దు - అప్పడు, అన్దై - తల్లియైనదేవకీకవి, పూణ్ణు - (తిరువడికళ్ళు) కట్టుకొని, పులము - (నాయాణుపుత్రులనుజంపినదప్పకంసుడు నిన్నేమిజేయు నోయని) ఏడవగా, వీణ్ణు - వర్ణింపఁగఁగ, ఇరుళాయ్ - చీకటియందు, వోయ్ - (గొనులనునకు) వెళ్ళి, అణ్ణు - అచ్చట, ఓర్ - అద్వితీయమైన, అయ్ పులమ్ - గొల్లకులమందు, పుక్కదుమ్ - ప్రవేశించినదియు, కాణ్ణులిచ్చి - (కంఠనికి) పెరియక, వగర్ న్దు - పెరిగి, కణ్ణునై - కంఠుని, తుణ్ణు - నశించునట్లు, వణ్ణుమ్ శెయ్ వదుమ్ - వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టములను), ఈణ్ణు - ఇచ్చటనున్న, నాన్ - నేను, అలన్ ద్దు పెన్ ద్దు - అనుసంధింపబడినదిని, ఎనక్క - నాకు, ఎన్న ఇగల్ - ఏమిదుఃఖము, ఉళదు - కలదు.

తా॥ బ్రహ్మదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవకీగర్భమందవతరించి అచ్చట కంఠునికీభయబడిన దేవకీమనోరథ ప్రకారముగా గోకులమునకు వెళ్ళి నందిగోపగృహమందు పెరిగి, పిమ్మట కంఠుని సంహరించిన క్రిష్ణుని దివ్యచేష్టముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధ దుఃఖమును లేదని.

౫.

ఇగల్ కొళ్ పుళైప్పిళన్దు మిమలేణుగళ్ శెన్ ద్దు మవుమ్*

ఉయర్ కొళ్ శోలై క్కురున్దొళిత్తను ముట్టుకమన్ ద్దు ముల*

అగల్ కొళ్ వై యుమళన్దుమాయ నెన్నప్పన్దు మాయణ్ణుళే*

పగలిరాప్పరవప్పన్ ద్దు నెన్ క్కె న్దు మనప్పరిప్పే.

౬.

అ॥ ఇగల్ కొళ్ - యధమునకువచ్చిన, పుళై - బకానురుని, పిళన్దుమ్ - చీల్చిన దియు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏణుగళ్ - పృథ్వీములను, శెన్ ద్దు మవుమ్ - చంపినదియు, ఉయర్ కొళ్ - ఉన్నతమై, శోలై - కాళ్ళాదులచే సవృద్ధిమైయున్న, మున్దు - బండిగురుగింజ పృథ్వీమును, పెళిత్తుమ్ విడిచినదియు, ఉట్టుడ - ఇవి మొదలుగాగల, మన్ ద్దు ము - ఇరకను, పల - అనేకములై, అగల్ కొళ్ - విశాలమైన, వై యమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, ఎన్ అప్పకరన్ - నాస్వామియొక్క, మాయణ్ణు - ఆశ్చర్యకరములైన చేష్టతములను, పగల్ - దినమందును, ఇరా - రాత్రి కాలమును, పవన్దొలించునట్లు, పెన్ ద్దు - లభించితిని. ఎనక్క - నాకు, ఎన్న మనప్పరిప్ప - మనోదుఃఖముకలదు?

తా॥ బకానురు నిన్ను ఏకావధములనున్న బండ్లట, కందృక్షమును బడన్ద్రోయుట ఇవి మొదలగు క్రిష్ణుచరిత్రముల నెల్లప్పుడనుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమును లేదని.

౬.

మనప్పరిప్పొడ్రు క్కు మానిడళాదియిల్ తాన్ పిన్దు*

తనక్క వేణ్ణురుక్కొణ్ణు తాన్దనశీన్ ద్దు త్తినై ముడిక్కుమ్*

పునత్తుమ్మాయ్ ముడిమ్మాలై మార్ బ నెన్నప్పన్తన్ మాయజ్జళే*

నినై క్కుమ్ నెన్జుడై యే నెనక్కినియార్ నిగర్ నీణిలత్తే.

2.

అ॥ మనప్పణిప్పిడు - (భక్తులుకష్టముననుభవించుచున్నారని) మనః క్షేమతోఁగూడ, ఆమ్మక్క - హేయమైన, చూనిడకాదియిల్ - మనుష్యజాతియందు, తాన్ - తాను, తనక్క - తనకు, వేణు - అభివృద్ధిమై, ఉరు - అప్రాకృతవిగ్రహమును, కొణు - స్వీకరించి, పిఱన్దు - అవతరించి, తత్ - తానె, తనశీర్ మత్తినై - తనకోపమును, ముడిమ్మమ్ - తీర్చుకొనినవాఁడును, పునమ్ - తనస్థానమునపుట్టువలె (నుందరమై) ఉన్న, తుమ్మాయ్మాలై - తులసీమాలికలను, ముడి - కిరీటముందు, మార్ బత్ - వక్షస్థలముంగుళులవాఁడును, ఎన్నప్పత్తత్ - నాస్వామియైన, శ్రీకృష్ణాయొక్క, మాయజ్జళే - ఆశ్చర్యకృష్టితమలను, నిన్దుమ్మమ్ - ధ్యానింపఁదగిన, నెన్జుడై యే - మనస్సుకలవాఁడనైతిని. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎనక్క - నాకు, నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైన భూమియందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు?

తా॥ సత్తులయొక్క దుఃఖమును సహింపక అతిహేయమైన మనుష్యయోనిలో నవతరించి శత్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణచరిత్రములను ధ్యానించుచున్న నాకెవ్వరును సమానులుకారని. 2.

నీణిలత్తోడువా వియప్ప నిత్తై పెరుమ్ పోర్ గళ్ శెయ్దు*

వాణనాయీరమ్తోళ్ తుణిత్తైదుముట్టడ మల్ గుమ్మల*

మాణియాయ్ నిలమ్మొణ్ణమాను నెన్నప్పన్తన్ మాయజ్జళే*

కాణమ్ నెన్జుడై యే నెనక్కినియెన్నకలక్కముత్తే.

౩.

అ॥ నీళ్ నిలత్తోడు - విశాలమైనభూమియందున్నవారోఁగూడ, వాత్ - దేవలోకమందున్నవారు, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లు, గైత్తి - (నేనలతో) నిండియున్న, పెరుమ్ పోర్ గళ్ - గొప్పయుద్ధములను, యేదు - చేసి, వాణత్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయీరమ్తోళ్ - బయ్యభుజములను, తుణిత్తైదుముట్టడ - ఛేదించినది మొదలైన, మల్ గుమ్మ పల, ఇఁక ననేకవిధములై, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, నిలమ్మొణ్ణ - భూమిని స్వీకరించిన, మాయత్ - కృత్రిముడైన, ఎన్నప్పత్తత్ - నాస్వామియొక్క, మాయజ్జళే - ఆశ్చర్యకరంబులైన చౌప్పితములను, కాణమ్ - అనుభవించదగిన, నెన్జుడై యే - మనస్సుకలవాఁడనైతిని. ఎనక్క - నాకు, ఎన్న- ఏమి, కలక్కమ్ - ఆజ్ఞానము, ఉణు - కలరు?

తా॥ దేవమునుస్వాదులందఱు నాశ్చర్యపడునట్లు బాణాసురునియొక్క బయ్యభుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించుచున్న నాకొక యజ్ఞానమును లేదని. ౩.

కలక్క వేళ్ళోడడవేళ్ళో వలై యల గేళ్ళమ్మోళియక్కడాయ్*

ఊక్కత్తే కోడుశైన్ద్రమాయము ముట్టడమల్ గుమ్మల*

వలైక్కయోళియడక్కెచ్చెజ్జ మివై యుడై మాల నణ్ణనై*

మలక్క నావుడై యేఱ్ఱు మాఱుళదోవిమ్మొణ్ణిమివై యే.

౪.

అ॥ ఏళ్ళోడడర్ - సప్తముద్రములును, ఏళ్ళోమలై - సప్తకులశలమును, ఎమ్మలగు - సప్తలోకములును, కలక్క - ఒకతిరున, కళియ - వెనుకభద్రునట్లు, కడాయ్ - నడిపించి, తేర్

కొడు - రథముతోఁగూడ, ఉలక్క - సాంతముగా, శెప్ప - పోయిన, మాయమయ్-అశ్చర్యమును, ఉట్పడ - ఇది మొదలుగాగల, మున్ ముమ్మల - ఇఁకననేకవిధములైన వ్యాపారమునున్న, చలత్తై - మడిచేతులో, ఆట్రి - నుదర్శనమునున్న, ఇడత్తై - ఎడమచేతులో, శబ్దమ్ - శ్రీపాంచజన్యమునున్న, ఇవైయుడై - వీనినిగల, మాల - శ్యామమైన, వణ్ణనై - కాన్తిగల శ్రీకృష్ణుని, మలక్కు - ఆనందించుచున్న, నావుడైయేఱు - నాలిక (స్తోత్రము) గలనాకు, ఇమ్మణ్ణిక్కొమ్మి - ఈభూలోకమందు, మాఱు - ఎదురైనవారు, ఉళదో - ఉన్నారా?

తా॥ వైదికబ్రాహ్మణునిఁజూతై తేరుమీద నెక్కుకొనియీ లీలావిభూతిఁబాటిపోయిపరమ పదమునందున యాబ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న నాకునమానులెవరులేరని.

మణ్ మిశై పెరుమ్ పారమ్ సీజ్జ వోర్ పారదమా పెరుమ్ పోర్

పణ్ణి*మాయుజ్జళ శెయ్దు శేనై యైప్పార్థ పడ నూన్ శ్రీట్టుప్పోయ్*

విణ్ మిశై తనతామమేపుగ మేవియశోదితక తాళ*

నణ్ణినాళ వణ్ణప్పెల్ శే నెనక్కార్ పిఱర్ నాయగర్.

౧౦

అ॥ మణ్ మిశై - భూమియందలి, పెరుమ్ పారమ్ - గొప్పభారము, సీజ్జ - తొలఁగునట్లు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పారదమా - భారతమనెడి, పెరుమ్పార్ - గొప్పయుద్ధమును, పణ్ణి - చేసి, మాయుజ్జళ శెయ్దు - కృత్రిమములనుజేసి, శేనైయై - సేనలను, పార్థ పడ - నశించునట్లు, నూన్ శ్రీట్టు - యోచించి, (తరువాత), విణ్ మిశై - పరమపదమందు, పోయ్ - పోచేసి, తనతామమ్ - తనదివ్యతేజస్సునందు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, మేవియ - చేసిన, శోదితక తేజోరూపుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - పొంది, నాళ - నేను, వణ్ణప్పెల్ శే - ఆశ్రయింపదగిన భాగ్యమును లభించితిని. ఎనక్కు - నాకు, పిఱర్ - వేఱెవరు, నాయగర్ - నియామకు లగుదురు?

తా॥ అనురప్రకృతులైన రాజులచేరిండియున్న భూమియొక్క భారమును బోగొట్టుటకై యవతరించి యారాజులను నశింపఁజేసి తిరిగి పరమపదమునకు వేంచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదము నాశ్రయించిన నాకు మఱియొకరు నియామకులుకారని.

౧౦

‡ నాయగర్ ముక్కువేల్లులగుక్కుమాయ్ ముక్కువేల్లులగుమ్*తక

వాయగమ్ పుగ వైత్తుమిట్టన్దై వైయా యవై యల్లనుమాయ్*

కేశవనడియిడై మిశై కురుగూర్ చ్చుడగోపక శొన్న*

తూయవాయ్రిత్తి వ్వుతాల్ పత్తరావర్తువల్లిన్దయే.

౧౧.

అ॥ ముక్కువేల్లులగుక్కుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును, వాయగనాయ్ - స్వామియై, ముక్కువేల్లులగుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను, తన్ వాయగమ్ - తననోటిలో, పుగ వైత్తు - ప్రవేశింపఁజేసి (మింగి), ఉమిట్టన్దై - బయలుపఱచి, అవైయాయ్ - ఆలోకముల కన్తర్యామియై, అవైయల్లనుమాయ్ - వానియొక్కదోషములులేనివాడునైన, కేశవన్ - కేశవునియొక్క, అడియిడై మిశై - శ్రీపాదద్వద్ధములమీద, కురుగూర్ చ్చుడగోపక - కురుకాపురా

భీశులైననమ్మాళ్వార్లు, తొన్న-సాదించిన, తూయ - నిర్దుష్టంబులైన, ఆయరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తల్ - ఈపదిపాశురములచే, తువళిన్ది - దోషములేనివారై, పత్తరావర్-భక్తులగుదురు.

తా|| శ్రీకృష్ణవిషయమైన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీకృష్ణనిఱుచు మిక్కిలి భక్తిగలవారగుదురని. ౧౧

ఆ త్తువర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

--౨౭౫౦--

౫-వ, తిరువాయ్ మొళి

--౨౭౫౦--

అపతారిక - ఆత్మార్థిగువజలోమానసికహగా ననుభవించిన భగవద్దణములను బ్రత్యక్షముగాననుభవించ యాశించి యొక నాయకావస్థనుబొంది తొలైవల్లిమణ్ణలనును వేంచేయున్న శ్రీయూపతివిషయమై యతి ప్రావణ్యము గలవారై యుండగా నప్పుడొనాయకియొక్క తల్లులువచ్చి యింతయాశనీకుఁడ౯డదని కోపగించగా, ఆనాయకియొక్క సఖియు ఆతల్లులనుజూచి, ఈమెకోయాశవీపర్తిందరు, మీరీమెయం దాశను వదలుకొనుడని చెప్పినమాటలను సాదించువాని.

శ్లో తువళిల్ మామణిమాడమోజ్జు తొలై విల్లిమణ్ణలమ్మొక్క

మివళై శీరినియన్నై మీ రుమక్కాళై యి లైవిడుమినో*

తవళివోళ శజ్జుశక్కరి మొప్పమ్ తామరై త్తడగ్గణైన్దుమ్*

కుప్పళై యోణ్ మలర్ క్కణ్ణోనీర్ మోగ నిన్దునిన్దురుముణుమే. ౧.

అ|| ఆన్మైవార్ - ఓయమ్మలారా! తువళిల్-నిర్దుష్టంబులైన, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణి రత్నములచేసిన్మించబడిన, మాడమ్ - గృహములు, ఓజ్జు - పైకి పెరుగుచున్న, తొలై విల్లిమణ్ణలమ్ - తొలై విల్లిమణ్ణలమనెను దివ్యదేశమును, తొమ్మియ - ఆశ్రయించుచున్న, ఇవళై - ఈపెను, (మఱి లించడంబునెడి), ఆళై - ఆళ, ఇని - ఇకవిూద, ఉమక్కు - మీరు, ఇల్లై - లేదు, విడుమికో - (ఈపెను) విడుపుడి. తవళమ్ - తెల్లనై, ఒల్ - నుందరమైన, శజ్జు - శ్రీహంచజన్యము, శిక్కరమ్ - సుదృఢము, ఎన్దుమ్ - అనియు, తామరై - పద్మమువంటి, తడమ్ - వికాలమైన, కిల్ - శీత్రము, ఎన్దుమ్ - అనియు, (చెప్పి), కువళై - నల్లకలువయొక్క, ఒల్ - ఆందమైన, మలర్ - పువ్వుములవంటి, కిల్గో - శీత్రములయందు, నీళుమోగ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిన్దునిన్దు-నిరంతరముగానుండి, కుముణుమ్ - లోపలనే తడమాలుచున్నది.

తా|| ఓల్లులారా! తొలైవిల్లిమంగలము నాశశయించి యచ్చటవేంచేయున్న శ్రీయూపతియొక్క దివ్యసౌందర్యము ననుభవించి బొప్పముఖియై తనస్వాధీనములకే తడమాడుచున్న యీపెను మీరికవిూద స్వాధీనపఱుమకొనుట యసాధ్యము; గాన ఆయాశను వదలుఁడని. ౧.

కుముణుమోళై విల్లివొలి తొలై విల్లిమణ్ణలమ్మొక్కపుక్క*

అనుదమో మొళియూళై నీరుమక్కాళై యిన్దురుగన్ శీరినీర్*

తిమిర్ కొణ్ణాలొత్తునిఱ్ఱుమ్ మన్ శ్రీవల్ తేవతేవపిరానన్దమ్*

సిమియుమ్ వాయొడుకణ్ణళ్ నీర్ మల్ గ నెక్కొళిన్దకరై యుమే. ౨.

అ॥ కుముఱుమ్ - ఒకటికొకటి భేదము తెలియకుండ పరిల్లుచున్న, ఓతై - వేదాధ్యయన నృత్తగీతాదుల, ఘోషములుగల, విఱ్ఱు - ఉత్సవమందలి, ఒలి - కోలాహలధ్వనిగల, తొలైవిల్లి మజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమునకు, కొణ్ణ - తీసికొనిపోయి, పుక్కు - ప్రవేశించి, అముదమ్ - అమృతమువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, మొట్టియారై - మాటలగులయిన, ఉమక్క - మోకు, అత్తైయిన్ది - (ఈపెయొక్క మధురాలాపమువలన) ఆశలేక పోవుటచేత, నీర్ - మారు, అగన్ శ్రీ నీర్ - విడిచితిరి (అస్వాధీనురాలై చేసికొనిరి). ఇవల్ - ఈపె, తిమిర్ కొణ్ణాలొత్తు - ప్రబు రాలయినట్లు, నిఱ్ఱుమ్ - (నిశ్చేష్టురాలై) ఉండును. మన్ యు - మతీయు, తేవతేవర్ - నిత్యనూ రలకు దేవతలైన విష్వక్సేనాదులకు, పిరాన్ - స్వామి, ఎన్దే - అనియే, సిమియుమ్ - (చెప్ప లునకు క్రితక) చలించుచున్న, వాయొడు - అధరముతో గూడ, కణ్ణళ్ - నేత్రములలో, నీర్ మ ల్ గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నెక్క - శిథిలురాలై, ఒళిన్ద - పరవశయై, కరైయుమ్ - కరుగుచున్నది.

తా॥ ఒత్తులారా! మారు తొలైవిల్లిమంగలమందు మహోత్సవమున కీపెను దీసికొనివెళ్ళ గా నచ్చటనున్న కోలాహలమునువిని యది మొదలగు ఈపె ఇతర వ్యాపారములను వదలి నిశ్చలముగానుండి భావద్వందములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈపెయొక్క మధురాలాపమును వినుటకు గూడ ప్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈయనర్థమును మీరే చేసికొంటిరియని. ౨.

కరై కొళ్ పై మొట్టిళ్ తణ్ వణై తొలై విల్లి మజ్జలమ్ కొణ్ణపుక్కు.*

ఉరై కొళిన్ మొ యారై నీరుమక్కాళై యిన్ది యగన్ శ్రీనీర్*

తిరై కొళ్ పావత్తుచ్చేర్ న్దదుమ్ తిళై ఇలమ్ తావియళన్దదుమ్*

నిరై గళ్ మేయత్త దుమేపిదన్ శ్రీ నెడుజ్జణ్ణి మల్ గనిఱ్ఱుమ్. 3.

అ॥ కరైకొళ్ - నగీతమును కబళీకరించుచున్న (వ్యాపించియున్న), పై - వికాలమైన, పొట్టిల్ - తొటలు, తణ్ - చల్ల నైన, వణై - కొలనలనుగల, తొలైవిల్లి మజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమునకు, కొణ్ణపుక్కు - తీసికొని ప్రవేశించి, ఉరై కొళ్ - గోకులుకొనియాడుతగిన, ఇన్ - మధు గమైన, మొట్టియారై - మాటలుగలయిన, ఉమక్క - మోకు. అత్తైయిన్ది - ఆశలేక, నీర్ - మారు, అగన్ శ్రీనీర్ - దూరము గాఁజేసికొనిరి. తిరై కొళ్ - అలలగుల, తావియళన్దదుమ్ - ద్రమును, తేర్ న్దదుమ్ - చేరినదానినియు, తిళైదిక్కు, లతోజేరిన, ఇలమ్ - భూమిని, తావియళన్దదుమ్ - పెరిగి, అళన్దదుమ్ - కొలిచినదానినియు, నిరై గళ్ - ఆవులను, మేయత్త దుమ్ - మేపినదానినియు, పిదన్ శ్రీ - జల్పించి, నెడుమకణ్ - విశాలనేత్రమందు, నీర్ మల్ గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిఱ్ఱుమ్ - (ఈపె ప్రబురాలై) ఉన్నది.

తా॥ తొటలచేతను తటాకములచేతనునిండి రమణీయమైయున్న తొలైవిల్లిమంగలమునకు మారు తీసికొనివెళ్ళగా, ఈపె యచ్చటవేంచేసియున్న క్రియవతియొక్క దివ్యగుణములయందు మగ్నురాలై మోకు స్వాధీనముకాకపోయినది. ఈయనర్థమును మీరే తెప్పుకొంటిరియని. 3.

నిఱ్ఱుమ్నాన్మత్తై వాణర్ వాళ్న్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్కణ్ణిక్ *
అఱ్ఱుమ్మొన్ముళుపుళాల్ మలిన్దాళ్కణ్ణీరివళన్న్ మిర్ *
కఱ్ఱుమ్కల్వీయెల్లామ్ కరుజ్జుడల్ వణ్ణాకణ్ణిపిరాన్న్ *
ఒఱ్ఱుమ్మొన్ముళుమిలళుగ న్దుగన్దుణ్ మగిన్దుకుత్తైయుమే. ౪.

అ॥ నిఱ్ఱుమ్ - నిత్యమైయున్న, నాన్మత్తై - నాలుగువేదములుగల, వాణర్ - బ్రాహ్మణులు, వాళ్న్ - వానసుజేయుచున్న, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమును, కణ్ణిక్ - చూచినతరువాత, ఒఱ్ఱుమ్ - ఒకవిధమైనను, అఱ్ఱుమ్ - శ్రీశ్రవ్యుర్యాదను (పెద్దలకులోపడియుండడమును), అఱ్ఱుమ్ - కొంచెమైనను, ఉఱ్ఱాల్ - పొందకుండనున్నది, అన్నెమిర్ - ఒత్తలులారా! ఇవళ్ - ఈపె, మలిన్దాళ్కణ్ణీర్ - మర్యాదనతిక్రమించినదిచూచితరా. కఱ్ఱుమ్ - అధ్యసించుచున్న, కల్వీయెల్లామ్ - చూటలన్నియు, కరు - శ్యామమైన, కడవుణ్ణా - సముద్రమువంటికాన్తిగల, కణ్ణిపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, ఎన్నే-అనియే, (చెప్పుచు), ఒఱ్ఱుమ్-సిగ్గు, ఒఱ్ఱుమ్-కొంచెమైనను, ఇలల్ - లేనిదై, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలివన్దోసింది, ఉణ్ - హృదయమును, మగిన్దు-స్థితురాలై, కుత్తైయుమ్ - శిథిలురాలగుచున్నది.

తా॥ ఒత్తలులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమజ్జలమును చూచినపుటినుంచి మీచూటలనువినక స్వతస్సురాలై శ్రయఃపతియొక్క తిరువామములనే యెల్లప్పుడూ నమసంధించుచు మిక్కిలి సన్దోషమునొంది మీరున్నారనిగూడఁ జాడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నదని. ౪.

కుత్తైయుమ్వాళ్ముగత్తేత్తైయై తొలై విల్లిమజ్జలమ్కొణ్ణుపుళ్ళు *
ఇత్తైకొళ్ళోడిచ్చెన్దామరై క్కణ్పిరా నిరున్దుమైకాట్టిన్ *
మత్తైపెయ్దాలొక్కుమ్కణ్ణినినొ డన్దుతొట్టుమ్మైయాన్దు*ఇవళ్
నుత్తైయుమ్శి న్దైయళన్న్ మిర్ తొమ్మిమత్తై యున్ నొన్కియే. ౫.

అ॥ కుత్తైయుమ్ - (తనమృదుస్వభావముచే) శిథిలురాలైన, వాళ్ముగత్తు - నుందరముఖముగల, ఏత్తైయై - (భగవద్గుణముందు) అతిశయలరాలైన యీపెను, తొలైవిల్లి మజ్జలమ్ - తొలైవిల్లి మజ్జలమును, కొణ్ణుపుళ్ళు - తిసికొనిపోయి ప్రవేశించి, ఇత్తైకొళ్ళ - అభరణములచేఁగలిగిన, శోడి - లేజప్పును, తెమ్తామరై - ఎఱ్ఱతామరవంటి, కణ్ - సేత్రములగుగల, పిరాన్ - స్వామి, ఇరున్దుమై - వేంచేసియున్న విధమును, కాట్టిన్ - చూపిరి. అన్నెమిర్ - ఒత్తలులారా! అన్దుతొట్టుమ్ - అదిమొదలగు, ఇవళ్ - ఈపె, మత్తైపెయ్దాలొక్కుమ్ - పర్వధారతో సమానమైన, కణ్ణినినొ - కంటినిశృతో, మైయాన్దు - భ్రమించి, నుత్తైయుమ్ - (భగవద్గుణములందు) అవగాహించుచున్న, శిన్దైయళ - మనస్సుకలదై, అత్తికై - ఆదిక్కును, ఉన్దు - ఏకాగ్రముగా, నొన్కి - చూచి, తొమ్మిమ్ - అంజలిచేయును.

తా॥ ఒత్తలులారా! మీరేపె దీసికొనివెళ్ళి తొలైవిల్లిమజ్జలముందు వేంచేసియున్న శ్రయఃపతిని చూపించినపుటినుంచి వానిగుణములనుచూడేమగ్గురాలై యాదిక్కునుజూచి దండమ్ కలుపుచునున్నదని. ౫.

నోక్కుమ్పక్కమెల్లామ్ కరుమ్బుడుశెన్నెలోళ్లు శెన్నామరై *
 వాయ్క్కుమ్తణ్ పోరునల్ వడక్కరై వణ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ *
 నోక్కుమేల్ తి శె యల్లాల్ మఱునోక్కిలల్ వై గల్ నాడొలుమ్ *
 వాయ్క్కొల్ నాశగముమ్ మణివణ్ణన్ నామమేయివళి నై మిర్ . ౬.

అ॥ నోక్కుమ్పక్కమెల్లామ్ - చూచినచోటంతయు, కరుమ్బుడు - చెరుకుతోగూడ, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱదాస్యమును, ఓళ్లు - ఉన్నతమైయున్న, శెన్తామరై - ఎఱ్ఱతామరయు, వాయ్క్కుమ్ - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనై, పోరునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, వడక్కరై - ఉత్తరతీరమందున్న, వణ్ - నుందరమైన, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ - తొలై విల్లిమంగలమును, నోక్కుమేల్ - చూచినయెడల, అత్తిశైయల్లాల్ - ఆదిక్కుతప్ప, మఱునోక్కిలల్ - మఱియొక వస్తువునుజూడదు. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! వైగల్-నాడొరుమ్-గడుచుచున్నదినమంతయు, ఇవళి - ఈపెయొక్క, వాయ్క్కొల్ - నోటితోజెప్పుచున్న, నాశగముమ్ - మాటలును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రీయఃపతియొక్క, నామమే - తిరునామములైయే యుండును.

తా॥ ఓతల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, ధాన్యమువంటియున్న పొలములచేతను, తామర చెరువులచేతను నిండి యతిఃమణి యుమై, తిరుప్పోరునల్ నదికి యుత్తరగట్టనంగున్న నీ తైవిల్లి మంగలమునువదలి యీపె మఱియొక నానిని జూడదు. ఆశ్రయఃపతియొక్క తిరునామములుతప్ప మఱియొకమాటను జెప్పదని.

అన్నెమిరణిమామయిల్ శిఱుమానివళి నమ్మొక్కెవలిన్దు *
 ఎన్నవార్తై యుమ్ కేట్టుతాళ్ తొలై విల్లిమజ్జలమెన్లొల్ *
 మున్నమ్నో! నివిదికొల్ ముగిల్ వణ్ణన్ మాయణ్ణొల్ * అవళి
 శిన్నముమ్ తిరునామము మివళి వాయనగళి తిరున్దవే . ౭.

అ॥ అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! అణి - అందమైన, మా - కాన్తిగల, మయిల్ - నెమలి వలెనున్న, శిఱుమాన్ - చిన్నరేడివలెనున్నున్న, ఇవళి - ఈపె, నమ్మొ - మనలను, కైవలిన్దు - అతిక్రమించి, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ ఎన్లొల్ - తొలై విల్లిమజ్జలమనెడిమాటతప్ప, ఎన్నవార్తై యుమ్ - ఏమాటలను, కేట్టుతాళ్ - వినదు. మున్నమ్ - జన్మాన్తరమందు, నోన్ - చేసిన, విడికొల్ - భాగ్యమా? ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీకృష్ణునియొక్క, మాయణ్ణొల్ - ఆశ్చర్య చేపితమా? అవళి - ఆశ్రయఃపతియొక్క, శిన్నముమ్ - చిన్నములును, తిరునామముమ్ - తిరునామములును, తిరున్ద - స్వచ్ఛగుగుటకై, ఇవళి - ఈపెయొక్క, వాయనగళి - నోటిలోనున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలై విల్లిమంగలమనెడి మాటతప్ప మనమాటలను వినదు. ఇది యీపెయొక్క జన్మాన్తరమంగుచేసిన పుణ్యమా? నిర్దేశముక భగవత్కృపయో తెలియలేదని.

తిరున్దవేదముమ్ వేళ్యియుమ్ తిరుమామగళిరున్దామ్ * మణి
 నిరున్దామ్ పోరునల్ వడక్కరై వణ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ *.

కరువడబ్బుణ్ణికై తొల్ల ద వన్నాళ్ తొడజ్జియన్నాడొటుమ్*ఇరు
నిరునరనినలోశన వెనెనేనె నిరజుమ్. ౮.

అ॥ తిరున్దు - సుశిక్షితమైన, వేదమును - వేదమును, వేర్వీయుమ్-యోగమును, మా-క్లాఘ్య
మైన, తిరుమగళిరున్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయ, తామ్-తాము, మలిన్దిరున్దు-సమృద్ధమైయుండి, వాల్ -
శోభిల్లుచున్న, పారునల్ పడకరై - తిరుప్పారునల్ సదియొక్క ఉత్తరగట్టునందున్న, పణ్ -
నుందరమైన, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమును, కరు - నల్లనై, తడవ్ - విశాలమైన,
కణ్ణి - నేత్రములయిన, కైతొల్లున - చేగులచే నేవించిన, అన్నాళ్ తొడజ్జి - అనిమొదలగు,
ఇన్నాళ్ తొటుమ్ - ఇదివఱకు, ఇరున్దిరున్దు - చిరకాలముండి, అరవిన్దలోశన - అరవిందలోచ
నుడా! ఎనెనే - అనిపలుమాఱునుసంగించి, నైన్దు - శిథిలరాలై, ఇరజుమ్ - బాధపడుచున్నది.

నా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమజ్జలము వాశ్రయించి నవ్వుపినుంచి శ్రియఃపతి
యొక్క తిరునామములనేజెప్పుచు భేదించుచున్నదని. ౮.

ఇరజ్జినాడొటుమ్ వాయ్ వేరీ ఇ యివళ్ కణ్ణిన్ గళలమర*
మరజ్జళుమిరజుమ్ వగై మణివణ్ణవోవెన్దుకూవుమాల్*
తురజ్జమ్ వాయ్ శివనాన్దుతై తొలై విల్లిమజ్జలమెన్దు*తక
కరజ్జళ్ కూప్పిత్తొల్ మవ్వాన్ తిరునామజ్గల్ నిడట్టిన్నైయే. ౯.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నాడొటుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇరజ్జి - బాధపడుచు, వాయ్ వేరీ ఇ -
జల్పించి, కణ్ణిన్ గళ్ - కంటినిళ్ళు, అలమ్ - కారుచుండగా, మరజ్జళున్ - వృక్షములుగూడ,
ఇరజుమ్ వగై - దనుచేయునట్లు, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణవో - కాన్తిగలవాడా! ఎన్దు - అని,
కూవుమ్ - అఱిచిపిలుచుచున్నది. తురజ్జమ్ - గుట్టమైనచ్చినకేయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్
నాన్ - చీప్చిశ్శిశ్శుమ్మ, ఉతై - నిత్యనానముజేయుచున్న, తొలై విల్లిమజ్జలమెన్దు - తొలై
విల్లిమజ్జలము అని, అవ్వాన్ తిరునామమ్-ఆదివ్యదేశముయొక్క-తిరునామమును, కర్ నిడట్టిన్నై-
చెప్పితగువాత, తన్ కరజ్జళ్ - తనచేతులను, కూప్పి - జోడించి, తొల్లున్ - ఆశ్రయించును.

నా॥ ఈపె నేత్రములలోనుంచి నీళ్ళను బ్రహ్మాంపరజేయుచు శ్రియఃపతియొక్క తిరు
నామము - నేచెప్పును. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామములను జెప్పి నమస్కరించునని. ౯.

పిన్నైకొల్ నిలమామగళ్ కొల్ తిరుమగళ్ కొల్ పిఱన్బిట్టాళ్*
ఎన్నమాయళ్లో ఇవళ్ నెడుమూలెనేనిన్దుకూవుమాల్*
మున్ని వన్దవన్ని నిరున్దుతై యుమ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్
తెన్నియోల్ వణ్ణమ్*అవ్వాన్ తిరునామజ్గల్ పుదుశి నైయే. ౧౦.

అ॥ పిన్నైకొల్ - నప్పిన్నపిరాట్టియో? నిలమ్ - భూమికి నిర్వాహకురాలై, మా-క్లాఘ్య
రాలైన, మగళ్ కొల్ - భూమిప్పిరాట్టియో? తిరుమగళ్ కొల్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయో? పిఱన్
ట్టాళ్ - అవతరించెను. ఎన్నమాయళ్లో - ఎమాళ్ళర్యమో? ఇవళ్ - ఈపె, నెడుమూలెన్దై -
అనర్వశ్యరుండనియో, నిట్టు - ఏవాగ్రమునాగుండి, కూవుమ్ - అఱిచిపిలుచును. అవణ్ - అనర్వశ్య

రుఁడు, మున్నిపన్దు - మునుపువచ్చి, నిన్దు - ఉండి, ఉత్తెయిమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమును, శెన్నియాల్ - శిరిస్సచే, వణజుమ్ - నమస్కరించును. అపూర్వతీరునామమ్ - ఆ దివ్యదేశముయొక్క తీరునామమును, కేట్టుదు - వినుటకుండ, శిన్దై - మనస్సుకలదై యుండును.

తా॥ ఈ పెయొక్క భగవద్గుణాన భవమందభినివేశమును జూచినయెడల శ్రీధూనీభాదేవులలో నొకరియొక్క యవతారమైయుండవచ్చునని తోచుచున్నది. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తీరునామమును వినుటకుందే యీ పె యానస్తురాలై యుండునని. ౧౧.

‡ శిన్దైయాలుమ్ శొల్లాలుమ్ శెయ్గై యినాలుమ్ తేవపిరాన్దై*

తన్దైతాయెన్దైన్ద వణ్ కరుగూరవర్ శడగోపన్*

మున్దైయాయెరత్తుళ్ళిన్దై తొలై విల్లిమజ్జలత్తై వొప్పన్*

శెన్దైన్దు పత్తుమ్ పల్లా రిడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే.

౧౧.

అ॥ తేవపిరాన్దై - దేవదేవుడైన శ్రీయఃపతిసే, తన్దై తాయెన్దు - తండ్రి తల్లి అని, శిన్దై యాలుమ్ - మనస్సుచేతను, శొల్లాలుమ్ - వాక్కుచేతను, శెయ్గై యినాలుమ్ - కాముచేతను, అన్దైన్ద - సొందినవారై, వణ్ - సుందరిమైన, కరుగూరవర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తొలైవిల్లిమజ్జలత్తై - తొలైవిల్లిమజ్జలవిషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, మున్దై - అసాదియైనవేదార్థమును బ్రతిపాదించెడి, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, శెమ్ తిమిళ్ - సుందరిమైన, (నుఖముగా అర్చిమునుబోధి చుచున్న) ద్రావిడరూపమైన, ఇన్దై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, తిరుమాలుక్క - శ్రీయఃపతికి, అన్దై మై శెయ్ వార్ - కైజ్గర్గముజేయుదురు

తా॥ శ్రీయఃపతిసే సకలవిధబంధులను మనోహక్కాయములచే వాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన తొలైవిల్లిమజ్జలవిషయమైన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవత్ప్రేక్షణార్థమును లభించుదురని. ౧౧.

ఆ పూర్వ గీత తిరువచ్చి శి శ ర గ మ్.

జేయర్ తిరునాగిళ్ళ శరణమ్.

—०००००—

౬ - ప, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఇంత వ్యామోనముకలిగినప్పటికిన్ని భగవదనుభవము సిద్ధించకపోవుటచే తిరుమేనుకృశించి ఆభరణాదులు జూపొయినవని వ్రతపాదించుచున్నారు

‡ మాలుక్కు వైయమశ్చమణాశ్చక్కు*

నీలక్కరునిఱ మేగసియాయఱ్కు*

కోలచ్చెన్నామరైక్కణ్ణక్కు* ఎక కొజ్జు

'శేల కుక్కులి యిప్పుడుశిక్షే.

౧౨.

అ॥ మాలుక్కు - ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాడై, వైయమ్ - భూమిని, ఆశ్చన్ద-కొలిచిన, మణాళుక్కు - నాయకుడై, నీలమ్ - స్నిగ్ధమై, కరు - శ్యామమైన, నిఱమ్ - వర్ణముగల, మేగమ్ - మేఘముయొక్క, నియాయణ్కు - ప్రకారముగల (మేఘముతో సమానుడైన) వాడై, కొలమ్ - అందమై, శెమ్ - ఎఱునైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణణ్కు - నేత్రముగలవాడైన, శ్రియఃప త్రిని యాశపడి, ఎక - నాకొమార్తయై, కొజు - తేనెగల, ఆలర్ - పుష్పములచేసలంకరింపఁ బడిన ఏలమ్ - ఏలమువలె పరిమళించుచున్న, కుమ్మలి - కొప్పుగలయ్యాపె, శజ్గు - కంకణమును, ఇమ్మన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి యాచరించిన దివ్యచేష్టితములను, తిరుమేనుసొందర్యమును నేవింపనాశపడి కృతించిపోయిన యాపెయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవని.

శజ్గువిల్ వాల్ తణ్ణ శక్కరక్కైయణ్కు*
 శెజ్గనివాయ్ చెప్పయ్య తామరై క్కణ్ణణ్కు*
 కొజ్జలర్ తణ్ణన్దుమ్మాయ్ ముడియానుక్కు*ఎక
 ముజ్జెయిన్దుదు మామైనిఱమే.

౨.

అ॥ శజ్గు - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న, విల్ - కార్జమునున్న, వాల్ - నన్దకమునున్న, తణ్ణ - కామోదకినిన్ని, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, కైయణ్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁ డును, శెమ్ - ఎఱునైన, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, శెయ్య - ఎఱు నైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణణ్కు - నేత్రమునున్నగలవాఁడును, కొజు - తేనె, ఆలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - అందమైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయ్ ముడియానుక్కు - కీరీటముగలవాఁడునైన శ్రియఃపత్రినియాశపడి, ఎక మత్తై - నాకొమార్తై, మామై - సుందరమైన, నిఱమ్ - కాన్తిని, ఇమ్మన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రియఃపత్రియొక్క పశ్చాయ్మంధములనున్న, కీరీటము మొదలగు దివ్యాభరణముల నున్న, అతిసుందరంబులైన నేత్రము మొదలగు దివ్యావయవములనున్న నే వింప నాశపడిన యాపెయొక్క శరీరము తెల్లపడిపోయినదని.

౩.

నిఱజ్జరియానుక్కు నీడులగుణ్ణ*
 తిఱమ్కిశర్ వాయ్ ద్చిఱుక్కల్ వరవణ్కు*
 కఱజ్జియశక్కర కైయవనుక్కు*ఎక
 పిఱజ్జిరుజ్జున్దులిమ్మన్దు వీడే.

3.

అ॥ నిఱమ్కిరియానుక్కు - శ్యామవర్ణముగలవాఁడును, నీడు - వికాలమైన, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, తిఱమ్ - విధమును, కిశర్ - చెప్పుచున్న, (నూచనజేయుచున్న) వాయ్ - అధరముగల, శిఱు - తాళుడైన, కళ్ళరవణ్కు - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, కఱజ్జియ - తిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కైయవనుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁ డునైన, శ్రియఃపత్రినియాశించి, ఎక - నాకొమార్తయై, పిఱజ్జు - నిబిడమై, ఇరు - దీర్ఘమై యున్న, కూన్దల్ - కేశపాశముగలయ్యాపె, పీడు - మహిమను, ఇమ్మన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా|| సకలలోకముల నారగించి వటపత్రమందు బవ్వలింబియున్న శ్యామసుందరుడైన శ్రీయఃపతిని నేవింపనాశపడి ఈపె తనమదింపును బోగొట్టుకొనెను. ౩

వీడుడై నాన్ముగనై ప్పడై తానుక్కు*

మాడుడై వై యమశన్ద మణాళిక్కు*

నాడుడై మన్నర్ క్కు తూదు శెల్ నమ్మిక్కు*ఎక

పాడుడై యల్ గు ల్మిన్ద దుపణ్ణే.

౪

అ|| వీడుడై - మహావ్యముగల, (జ్ఞానాదిపూర్ణుడైన) నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పడై తానుక్కు - సృజించినవాడును, మాడుడై - భవముగల, వై యమ్ - భూమిని, అశన్ద - కొలిచిన, మణాళిక్కు - నామకుండును, నాడుడై - దేశముగల, మన్నర్ క్కు - రాజులైనపశ్చిమపాణ్డవులకు, తూదు శెల్ - దూతయైవెట్టిన, నమ్మిక్కు - పూర్ణుడైన శ్రీయఃపతినియాశించి, ఎక - నాకొమా రైయై, పాడుడై - విశాలమైన, అల్ గు - జఘనప్రదేశముగలయీపె, పణ్ణు - (తన) స్వభావమును, ఇమ్మన్ద - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| చతుర్దశ భువనములకు స్రష్టయైన బ్రహ్మనుసృజించిన గొప్పవాడైనను ఆ శితార్ధమైదొత్తము జీసిన యతిమలభుండైన శ్రీయఃపతిని నేవింపనాశించి యీపెతనస్వభావమునుబోగొట్టుకొనెను.

పణ్ణుడై వేదమ్ పయన్ద పరనుక్కు*

మణ్ పురై వై యమిడన్ద పరాగణ్ణు*

తెణ్ పునల్ పళ్ళి యెమ్ తేవపిరానుక్కు*ఎక

కణ్ పునై కోడై యిమ్మన్ద దుకత్తే.

౫

అ|| పణ్ణుడై - (తత్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల, వేదమ్ - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశించిన, పరనుక్కు - పరాత్పరుండును, మణ్ పురై - మృత్తుచేతనధికమైన (కెరినమైన), వై యమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, పరాగణ్ణు - (శివరాహాపతారమెత్తినవాండును, తెణ్ - నిర్మలమైన, పునల్ - మహాలమును, పళ్ళి - పడకగాగల, ఎమ్ తేవపిరానుక్కు - చునదేవనాథుండునైన, శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎక - నాకొమా రైయై, కణ్ - (చూచినవారియొక్క) శేట్రములను, పునై - కప్పదున్న (సౌందర్యముచేనాకర్షించుచున్న), కోడై - చూలగలయీపె, కణ్ణు - జ్ఞానమును, ఇమ్మన్ద - పోగొట్టుకొనెను.

తా|| మహాసముద్రమందు యునిగియున్న భూమిని పరాహాపతారంబెత్తి యధ్ధరించియు, వేదములనుపదేశించియు చేతనులగు మిక్కిలియుపకారకుడైన శ్రీయఃపతిని నేవింపనాశపడి యీపెయేమియు తోచక భ్రనుంబిపోయినదని.

౬

కణ్ణుగక్కానన నట్టలతోళణ్ణు*

పొట్టుడర్ క్కున్ద న్న పూన్ద ణ్ణుడియణ్ణు*

నట్టలతామరై నాణ్ణులర్ క్కైయణ్ణు*ఎక

విట్టురువక్కొడి తోన్ దుమయ్యే.

౭

అ॥ కల్లుగక్కానన - కల్లుకప్పక్కములయొక్కతోపువలెనున్న, నల్ - విలక్షణములై, పల - అనేకములైన, తోళల్లు - భుజములుగలవాఁడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పొల్లున్దన్న - స్వర్ణప్రకాశమువలెనన్న, పూ - నుండరమైన, తల్ - అనుకూలమైన, ముడియల్లు - కిరీటముగలవాఁడును, నల్ - అందములైన, పల - అనేకములైన, తామరై - మరయొక్క, నాళ్ - అభినవములైన, మలర్ - ప్రప్పములపంటి, కైయల్లు - చేతులుగలవాఁడునైన శ్రియః పతివిషయమై, ఎన్ - నాకొమార్తెయై, విల్ - భవన్మునలెనున్న, పురువమ్ - కనుబొంతులుగలదై, కొడి - తీగవలెనున్నయాపె, మెయ్ - శరీరమును, తోల్గొడు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్కఁని గారుకొండవలె నత్యుజ్జ్వలమైనకిరీటమునున్న, తామరసపుష్పములపంటి హస్తములనున్న, కల్పకప్పక్కములపంటి భుజములనున్న సేవింపనాశపడిన యీపెను శరీరముశిథిలమయినదని.

మెయ్యమర్ పల్కలక్ నన్దణిన్దానుక్కు*

పైయరవినడై ప్పళ్ళియినానుక్కు*

కైయొడుకాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు*ఎక్

తైయల్లిన్దదు తన్నుడైచ్చాయే.

?

అ॥ మెయ్ - తిరుమేనువాందు, అమర్ - అమరియున్న, పల్ - అనేకవిధములైన, కలక్ - తిరువాధరణములను, నన్ద-అందముగా, అణిగానుక్కు - ఆలంకరించుకొనిన వాఁడును, పై - విశాలమైనపడముగల, అరివినడై - ఆదిశేషుడనెడిశయ్యమీఁద, ప్పళ్ళియినానుక్కు - పవ్వళించినవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కైయొడు - శ్రీహస్తముతోగూడ, కాల్ - శ్రీపాదముగల, కణ్ణపిరానుక్కు - ఉపకారివడునైన శ్రీకృష్ణునికియమై, ఎన్తైయల్ - నాళ్ల, తన్నుడై - మరయొక్క, శాయ్ - లాపణ్యమును, ఇల్లిన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలదివ్యాధరణభూషితుడై క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించియున్న శ్రియఃపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించియాపె తనశరీర-వణ్యమును దారపోసుకొనెనని.

౩

శాయ్ క్కురున్దమొళి త్తెమియల్లు*

మాయచ్చగడమదై త్త మణాళల్లు*

పేయెప్పిణమ్మడ ప్పొలన్ పిరానుక్కు*ఎక్

వాళక్కుళి యిల్లిన్దదుమాణ్బే.

౪

అ॥ కురున్దమ్ - అనురూపియైన బండిసురిగింపుత్తమును, శాయ్-కొండవలెనట్లు, ఒళిత్త - పడద్రోసిన, తమియల్లు - అనుహముపొందును, శగడమ్ - శకటానురుడ, మాయ - మాయనట్లు, ఉదైత్త - తన్నిన, మణాళల్లు - నాయకుఁడును, పేయె - పూతనను, పిణమ్-శవమై, పడ - పడునట్లు, పాల్ - దానిస్తవ్యమును, ఉన్ - ఆరిగించిన, పిరానుక్కు - ఉపకారివడునైన శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొమార్తెయై, వాళమ్ - పరిమళించుచున్న, క్కుళి-కొప్పుగలదైనయాపె, మాణ్బు - సొందర్యమును, ఇల్లిన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క పూతనాశకటామర వధాదిదివ్యచేష్టితముల ననుసంధించి యీ పాపన శ్రీతృధర్మమును దారబోసుకొనినదని.

మాణ్యమైకోలతై మ్మాయక్కుఱళణ్ణు*
 శేజ్ శుడర్ క్కుస్తన్న శెజ్జుడర్ మూర్ త్రిక్కు*
 కాణ్బెరున్తోన్ దై త్తెజ్జాగుత్తనమ్మిక్కు*ఎక
 పూణ్బునై మెకములై తోన్ దైదుపొత్తే.

అ॥ మాణ్యసోదర్యము, అమై - అమరియున్న, కోలమ్ - అలజ్కారముగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యదివ్యచేష్టితుడైన, ఎమ్మఱళణ్ణు - మననానుచును, శేజ్ - ఉన్నతమై, శుడర్ - తేజోమయుమైన, పస్తన్న - పర్వరమువలె, శెజ్జుడర్ - ఎఱ్ఱనిరానిగల, మూర్ త్రిక్కు - విగ్రహముగలవాడును, కాట్ - ఎల్లరచేమాడరగినదై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, తోన్ దై - అపతారమహిమగల, ఎక్ కాగుత్తనమ్మిక్కు - నాచక్రివర్తితనహగనారనైన శ్రీయశతనియాశపడి, ఎక - నాకొమార్తయై, పూట్ - ఆభరణములచేనలకరింపబడిన, మెకములై - వృద్ధునైన స్తనముగలయీపె, పొణ్బు - (ఆభరణ) శోభను, తోన్ దైదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఈపెవాగునావతారముయొక్క రూపచేష్టితములనను శ్రీరామావతారిమహిమనున్ననుసంధించి తనరూపమును బోగొట్టుకొనెనని.

పొణ్బుమెనీణ్ ముడి పూర్వణ్ణుత్తామణ్ణు*
 మత్పొరుతోభుడై మాయప్పిరానుక్కు*
 నిఱ్ఱనపల్లరువాయ్ నిఱ్ఱుమాయర్ క్కు*ఎక
 కణ్బుడై యాట్టి యిల్లన్దదుకట్టే.

అ॥ పొణ్బు - సొదర్యము, అమై - అమరియున్న, నీణ్ - ధర్మమైన, ముడి - కిరీటమునున్న, పూ - స్పృహణీయుమై, కట్ - చల్లనైన, తుత్తయణ్ణు - తరుత్తుత్తయిమాలనున్నగలవాడును, మత్ - మల్లలతో, పొరు - యుద్ధముజేసిన, తోభుడై - భుజములుగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడును, పిరానుక్కు - ఉచకాకుడును, నిఱ్ఱన - జంగమస్థావరరూపములైయున్న, పరోజరు - అనేకవిధపన్నువులకు, ఆయ - అస్తర్యామిదైయున్నవాడును, నిఱ్ఱుమ్ - నానియొక్కదోషములచేతనస్పృహఁడైన, మాయణ్ణు - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీయశతనియాశపడి, ఎక - నాకొమార్తయైన, కణ్బుడైయాట్టి - బుద్ధిమంతురైనయాపె, కట్టు - లోకమర్యాదను, ఇల్లన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క మల్లయధముజేసిన భుజములను అధిరాజ్యనూచుమైన తులనీహరికనున్న సర్వాంతరాత్మత్వమును ధ్యానించి శ్రీబంధవలసిన లోకరీతిని పదిలి స్వతంత్రురాలైనదని.

‡‡ కట్టెట్టిలోశోలై నల్వేదడవాణనై*
 కట్టెట్టిలోకెకకురుగూర్ చ్చుడగోప్పకొంక*

కట్టెట్టెలాయీర్ త్రిప్పత్తుమ్ వర్*
 కట్టెట్టెల్ వాసవర్ పోగముచ్చారే.

౧౧

అ॥ కట్టు - పరిమళముగల, ఎట్టెల్ - సుందరమైన, శోలై - తోపులుగల, నల్ - విలతు
 ణమైన, వేబ్బడమ్ - వేబ్బటాదికి, వాణై - స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై, కట్టు - ప్రాకార
 ముచే, ఎట్టెల్ - అందమై, తెళ్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన,
 శడగోపక్ - నమ్మత్వార్లు, శోల్ - ప్రసాదించిన, కట్టెట్టెల్ - మంచితబ్బసందర్శముగల, ఆయి
 రత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లనర్ - భ్యసించు
 వారు, కట్టెట్టెల్ - సంపూర్ణముగానందమైయున్న, (అప్రతిహతమైన) వాసవర్ - నిత్యనూరుల
 యొక్క, పోగమ్ - భోగమును, ఉణ్ణార్ - అనుభవించురు.

తా॥ ఆతిరమణీయమైన వేబ్బటాదియందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మ
 త్వార్లు ప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులువలె మోక్షమందు
 నిరతిశయానందము ననుభవించుతురని.

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్

ॐ నమః

౭ - వ తిరునామయ్య.

అవతారిక:— ఆత్మార్ల నెడ పిరాట్టి మూర్ఖపోయియుండగా నాయవస్థనుజూడలేక
 బంధువులు భగవంతునిచిత్రచరిత్రనులీవిధంబులనిజెప్పి తరువాత వారునుమూర్ఖపోయిన సమయం
 బున ఆత్మార్లు ఆభగవన్నామములను వినిమూర్ఖమనదలిలేచి తిరుక్కోళూర నెడిదివ్య జేశమునకు
 వేంచేసిరి. కొంతకాలమునకు తల్లులులేచి పడకయందు ఆత్మార్లనుజూడక, ఆహా! ఇదివఱలో
 వారినిగూడ వాడిపోయినదని దుఃఖపడితిమి; ఇప్పుడు వారుతిరుక్కోళూరు వేంచేసినందున
 వారినిగూడ జూచుటకు ప్రాప్తిలేకపోతిమేయని బంధువులు చెప్పుచున్నారు.

॥ ఉణ్ణమ్ శోణుపరుగునీర్ తిన్నమ్ వెల్ నీలై యుమెల్లామ్*
 కణ్ణనెమ్మెరుమా నెనై కణ్ణళీనీర్ మల్ గి*
 మణ్ణినుభవణీర్ వళమిక్కువనూర్ వినవి*
 తిణ్ణమెన్నిళమాక్ పుగుమూర్ తిరుక్కోళూరే.

౧.

అ॥ ఉణ్ణమ్ - సాపడుచున్న, శోణు - ప్రసాదమును, పరుగు - పానముజేయుచున్న,
 నీర్ - జలము, తిన్నమ్ - నవించుచున్న, వెల్ నీలైయుమ్ - తామ్బూలమును, ఎల్లామ్ -
 ఇవన్నియు, ఎమ్ పెరుమాక్ - మనస్వామియైన, కణ్ణక్ - కిక్కుర్లుండే, ఎనై నే - అనిచెప్పుచు,
 కణ్ణళీ - సేత్రములలో, నీర్ - జలమును, మల్ గి - ప్రవహింపజేయుచు, మణ్ణినుభ - భూమియందు, అనక్ -
 ఆశ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వళమిక్కువక్ - సంపత్తుచేపూర్ణమైనవారియొక్క

ఊర్ - దివ్యదేశమును, వినవి - అడుగుచు, ఎక్ ఇళమాక్ - నాచిన్నది, పుగున్ - ప్రవేశించెడి,
ఊర్ - దివ్యదేశము, తిరుక్కోళూరే - తిరుక్కోళూరే, ప్పిణ్ణు - (ఇది) నిశ్చయము

తా॥ శ్రియఃపతివే ధారకపోషకభోగ్యములుగానెంచి, మార్గమందుగనుబడునారినిజూచి
తిరుక్కోళూరికి మార్గమై! అచ్చటవేంచేయున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణంబులెట్టిది! అని
అడుగుచు నాపిల్ల తిరుక్కోళూరకే వెళ్ళినది. ఇందుకుసందియంబులేదని. ౧.

ఊరుమ్నాడు ములగముమ్తన్నైప్పోల్*అవనుడైయ

పేరుమ్తార్ గళుమేపిదన్ మక్కఱ్ఱువానిడటి*

శేరునల్ వళమ్ శేర్ ప్పన్మత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*

పోరుజ్జిలురైయార్ కొడియేక్ కొడిపూవై గళే.

౨

అ॥ ఊరుమ్ - ఊరులోనున్నవారినిన్ని, నాడుమ్ - దేశమందున్నవారినిన్ని, ఉలగముమ్ -
లోకమందున్నవారినిన్ని, తన్నైప్పోల్ - తనవలసే, అవనుడైయ - ఆ శ్రియఃపతియొక్క,
పేరుమ్ - తిరునామములను, తార్ గళుమ్ - తరుచులను, పిదన్ మ - జల్పించునట్లుచేసి, వాక్ -
అతిక్రమించుటకశక్యమైన, కఱ్ఱు - లోకమర్యాదను, ఇడటి - అతిక్రమించి, నల్ - విలక్షణమైన,
వళమ్ - సంపత్తు, శేర్ - చేరియున్న, ప్పన్మ - కొలనలుగల, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే,
శేరున్ - పోయిచేరినదియు, కొడియేన్ - పాపిష్ఠుగాలైన నాయొక్కకొమార్తెయు,
కొడి - తీగెనలెనున్నదియునైనయీసె, పోరుజ్జోల్ - తిరిగివచ్చునా? పూవై గళే - ఓచిలుక
లారా! ఉరైయార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓచిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్నామముల ననుసంధించునట్లుచేయుచు తిరు
క్కోళూరికి పోయిననాకొమార్తె తిరిగి వచ్చునా రాదా? చూచి చెప్పండిని. ౨.

పూవైపైజ్జిలిగళే ప్పన్మతూడై పూమ్ముట్టిల్ గళే*

యానైయున్తిరుమాల్ తిరునామజ్జళేకూవియెమ్ముమ్*ఎక్

పానై పోయిన్తక్ ప్పన్మత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*

కోవై వాయ్ తుడిప్ప మత్తైక్కణ్ణోడక్ శెయ్యుజ్జోలో.

3

అ॥ పూవై - నానావర్ణమైనచిలకలు, పైమ్కిలిగళే - పచ్చనిచిలకలు, ప్పన్మ - బంతి,
తూడై - చిన్నపాత్రము, పూమ్పుట్టిల్ గళే - పువ్వులుండుకొనదగిన పుటికలు, యానైయుమ్ -
ఇవన్నియు, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతియొక్క, తిరునామజ్జళే - తిరునామములే (యగునట్లు),
కూవి - ఉచ్చరించి, ఎమ్ముమ్ - ఉజ్జించుచున్న, ఎన్ పావై - నాకొమార్తె, ఇని - దీనిపైన, తణ్ -
చల్లనైన, ప్పన్మ - పొలముగల, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - పోయి,
కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, తుడిప్ప - స్ఫురించునట్లు, మత్తైక్కణ్ణోడు -
వర్షమువలెధారధారగా బ్రవహించుచున్న జలముతోనింగిన నేత్రములతోనిలిచి, ఎన్ శెయ్యు
జ్జోల్ - వినిచేయుచున్నదో?

తా|| తనవిహారములనన్నింటిని వదలి శ్రయఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొమార్తె తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటతనమనోరథమును పొందినదో? లేక పొందకయేడుచు చుచున్నదో? తెలియలేదని.

3.

కొల్లెయెప్పర్కొలో కుణమ్మిక్కన శిప్పర్కొలో*

శిల్లెనాయ్ పెణ్ణుగ శయత్తేరియుళ్ళారు మెల్ల*

శెల్వమ్మల్ గి యవళిడన్ద తిరుక్కోళూర్ కే*

మెల్లిడై నుడజ్జ సిళమాళి శెల్ల మేవిచిలే.

౪

అ|| శెల్వమ్ - విశ్వస్యము, మరోగి - సంపూర్ణమై యున్న, అవళిడన్ద - ఆసక్త్యశ్వరుడు పవ్వళించిన, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, మెల్ - న్నుచువైన, ఇడై - నడుము, నుడజ్జు - పణుగునట్లు, ఇళమాన్ - (నా) బాలిక, శెల్ల - ఈపుటకు, మేవిచిలే - నిశ్చయించినది. శిల్లె - జగడమువేయుచున్న, నాయ్ - నోయల, పెణ్ణుగళ్ - (ఈపూరులోనున్న) స్త్రీలును, అయిలే శిరి - ప్రక్కపూరులో, ఉళ్ళారుమ్ - ఉన్న స్త్రీలును, కొల్లెయెప్పర్కొలో - గుణహీనురాలనియెదురా? కుణమ్మిక్కనళ్ ఎన్నో కొలో - గుణపతియనియెదురా? ఎల్లై - ఏమా శ్చర్యము!

తా|| ఓచిలకలారా! తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళిననాపిల్లవిషయమై స్త్రీలేమిచెప్పుచున్నారా? ఇదిసిగ్గులేక లోకమర్యాదసతిక్రమించి వెళ్ళినదని చెప్పుచున్నారా! లేక, ఈపెయొక్క గుణములనెఱుంగి మంచిగుణపంతురాలని చెప్పుచున్నారాయని.

౪.

మేవిచె న్దునె న్దువిళై యాడలుతా థెన్ శిలు

త్రేపిపోయ్* ఇనిత్త తిరుమాల్ తిరుక్కోళూరిల్*

పూరియల్ పొట్టిలుమ్ తడముమవళి కోయిలుడక్కణ్ణు*

ఆవియుళ్ళు శిరి ఎడనేయుగి కుజ్జొలిన్దే.

౫

అ|| మేవి - (శ్రయఃపతియొక్క తిరుక్కల్యాణగుణములయందు) అవగాహించి, నై న్దునై న్దు - మిక్కిలిశిథిలా స్థకగణురాలై, విళై యాడల్ - విహించుటకు, ఉతాళ్ - ఆశించదు. ఎన్ - నాయొక్క, శిలుతేవి - శ్రమహాలక్షిప్తవలెనున్నదిన్నది, ఇని - దీనిపైన, తన్ - తనకు స్వామియైన, తిరుమాల్ - శ్రయఃపతియొక్క, తిరుక్కోళూరిల్ - తిరుక్కోళూరికి, పోయ్ - వెళ్ళి, పూరియల్ - పుష్పించడమున స్వభావముగాగల, పొట్టిలుమ్ - తోటలనున్న, తడముమ్ - తటాకములనున్న, అవళి కోయిలుమ్ - ఆ శ్రయఃపతియొక్క శిరిలనున్న, కణ్ణు - చూచి, ఆవి - పూరుయము, ఉళ్ళుళిర - లోపలచల్లపడునట్లు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఎజ్జనే - ఏవిధముగా, ఉగ కుమ్మకోర్ - సంతోషించునో?

తా|| తనవిహారములను వదలిభగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్ననాచిన్నది ఇప్పుడు తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటనున్న సకలసమృద్ధినిజూచి యెటులసంతోషించుచున్నదోయని.

౫.

ఇన్దెనక్కుదవాడగన్ద విళమానినిపోయ్*

తెత్తిత్తె తిలదమ్మనై య తిరుక్కోళూర్ కే.

శైవ్య*తక తిరుమూల తిరుక్కణ్ణమ్ శైవ్యాయుమ్ కణ్ణమ్*

నిన్నునిన్నునె యుమ్ నెడుక్కణ్ణళ్ పనిమల్ గ పే

౬

అ॥ ఎనక్క - నాకు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఉదవాదు - సహాయముగా లేక, అగన్దు - విడిచి పోయిన, ఇళమాన్ - చిన్నది, అన్ శిశై - దక్షిణదిక్కుకు, తిలమన్నెను - ఎలకనువలెనున్న, తిరుక్కూర్ కే - తిరుక్కూరికే, సోయ్ - వెళ్ళి, శెన్దు - ప్రవేశించి, ఇని - దినితరువాత, తక - తనయొక్క, తిరుమూల్ - శ్రియఃపతియొక్క, తిరుక్కణ్ణమ్ - సుందరనేత్రములనున్న, శైవ్యాయుమ్ - ఎఱ్ఱరియధగమునున్న, కణ్ణు - చూచి, నెడుమ్ - వికాలమైన, కణ్ణళ్ - నేత్రములలో, పని - నీరు, మల్ గ - నిండునట్లు, నిన్దునిన్దు - ఉండియుండి, నైయుమ్ - శిథిలుకాలగుచున్నది.

తా॥ నాచిన్నది నన్నిచ్చట నొండ్రొగి విడిచిపెట్టి తానుతిరుక్కూరికివెళ్ళి శ్రియఃపతియొక్క సతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములను సేవించి యానందభాష్యమును బ్రవహించు జేయుచు ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించుచుండునని

౬.

మల్ గునీర్ క్కణ్ణాడు మైయులున్ దినునత్తినళాయ్*

అల్లుగ పగలుమ్ నెడుమాలెన్ ద్రైత్తినిపోయ్*

శైవ్యమ్మల్ గి యవక కిడన్దతిరుక్కూర్ కే*

ఒల్ గియెల్ గినడ నెడనేపుగుజ్జొలొళిన్దె.

౭

అ॥ మల్ గు - నిండియున్న, నీర్ - నీళ్ళుగల, కణ్ణాడు - నేత్రములతోగూడ, మైయులున్ ది - భ్రమనొందిన, మనత్తినళాయ్ - మనస్సుగలదై, నల్ - అనుకూలమైన, అల్లుమ్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్ళును, నెడుమాలెన్దు - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడా! యని, అద్రైత్తు - పిలిచి, ఇని - దినిమైన, ఒళిన్దు - శిథిలుకాలై, ఒల్ గిఒల్ గి - అడియాడి, (మెల్లమెల్లగా), కిడన్దుపోయ్ - వదిలివెళ్ళి, శైవ్యమ్మల్ గి - సాధత్తుండియున్న, ఆవనోకిడన్దు - ఆశ్రియఃపతిపర్యవించిన, తిరుక్కూర్ కే - తిరుక్కూరికే, ఎడ్దనే - ఏవిధంబున, పుగుజ్జొల్ - ప్రవేశించునో?

తా॥ శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహపరివానినే విలసించున్న నాబాలిక, ఆశ్రియఃపతిపర్యవించియున్న తిరుక్కూరికి కిత్తిలేక మెల్లమెల్లగ నడిచివెళ్ళి ఎట్లుచేసెనో? యని.

౭.

ఒళిన్దున్దెడ మేల్ కై యెవైన్దునొన్దునొన్దు*

కళిన్ద నెళ్ళినళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తుళుమ్మచ్చులుజ్జొల్*

ఒళిన్దవోన్ మలరాళ్ కొళుగక తిరుక్కూర్ కే*

కళిన్ద నెళ్ళినళా యెమ్మెనీత్తి ఎమ్మకారిగై యే.

౮

అ॥ ఒళిన్ద - వంగియున్న, మేల్ - నూత్నమైన, ఇడైమేల్ - నడుచుమీద, కైయెవైత్తు - చేతులనుంచుకొని, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలికష్టపడి, కళిన్ద - (ధక్తిచే) అర్ధమైన, నెళ్ళినళాయ్ - మనస్సుగలదై, ఎమ్మెత్తి - మనలను, నీత్త - విడిచిపోయిన, ఎమ్మకారిగై - నాకాలిక, ఒళిన్ద - (సంశ్లేషముచే) వాడియున్న, ఒల్ - అందమైన, మలరాళ్ - పుష్పవాసినియైనది గాటికి,

కొమ్మనన్ - వల్లభుడైనశ్రీయఃపతి (వవ్వలించిన), తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, కిశన్ శెట్టనాయ్ - (శేమచె) ఆర్ద్రచిత్తురాలై, కణ్ణన్ - కంటివీళ్ళు, తుళుమ్మ - నిండునట్లు, క్కెల్లన్ - చేయనా?

తా|| తిరుక్కోళూరులో బవ్వలించియున్న శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహము గలదై నన్నిచట విడిచిపెట్టిపోయిన నాబాలిక దీని సహాయముగాజేసికొని ఇంత గొప్పదూరమువెళ్ళినది యాలోచించగా, ఆభక్తి సే సహాయముగాజేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నదని.౮.

కారియమ్నల్లనగళవై కాణిల్ కణ్ణుక్కెన్దు*

ఈరియాయగుప్పా శిడెల్లామ్కిడక్కపినిప్పోయ్*

శేరిపల్ పత్తితూవియిరై పు త్తిరుక్కోళూర్ కే*

నేరినడన్దా కైమ్మైయెన్దుమ్నినై త్తిలశే.

అ|| నల్లన - మించినై, కారియల్ - చెయబడిన, ఆ వై - ఆచందనకుసుమదులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఎన్కణ్ణుమ్కుప్పెన్దు - నాకృష్ణునికియని, ఈరియాయ్ - ఆర్ద్రచిత్తురాలై, ఇరుప్పాల్ - ఉప్పు, నేరిల్లి - సుందరంబులైన దివ్యాభరణములుగలయీ పె, ఇడెల్లామ్ కిడక్క - ఈవస్తువులన్నియుండగా, ఇనిప్పోయ్ - దీనితరవాతవెళ్ళి, శేరి - గ్రామములోనున్న వారు, పల్ పత్తి - ఆ సేకరోషములను, తూని - చెప్పి, ఇరై పు - ఘోషించునట్లు, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, నడన్దాల్ - వెళ్ళు, ఎమ్మై - మనలను, ఒన్దుమ్ - కొంచెము గూడ, నినై త్తిలశ్ - తలంచినదికాదు.

తా|| ఒకమంచినస్తువును జూచినయెడల మన శ్రీకృష్ణునికి దీనిని సమర్పించవలయుననిచెప్పుచున్న నాబాలిక ఇప్పుడుఅవియున్నంతటివదలి తిరుక్కోళూరికివెళ్ళినది. బోకులనిందను లక్ష్యపెట్టలేదు. నన్నుతలంచునూడలేదని.

నినై క్కిలేల్ తేయ్ వణ్ణాల్ నెడుజ్జణిశమానినిప్పోయ్*

అనై త్తులగుముడైయ అరివిన్దలోశననై*

తిన్నెన్దై యుమ్నిడా శవణ్ శేర్ తిరుక్కోళూర్ కే*

మనై క్కువాణ్ ప యుమ్నినై యాల్ శెల్లనై త్తనశే.

అ|| 'లెన్దుక్కాల్ - ఓజీవతలారా! నినైక్కిలేన్ - (ఈదుఃఖమును) సేనుస్మరించును. నెడుమ్కణ్ - విశాలమైన నేత్రముగల, ఇళమాణ్ - బాలిక, ఇని - ఈయవస్థకంటెపైన, పోయ్ - వెళ్ళి, అనైత్తులగుముడైయ - సకలలోకములనుగల, అరివిన్దలోశననై - కవలాతుని, తిన్నెత్తనై యుమ్ - ఒకక్షణముగూడ, విడాల్ - విడువను. అవణ్ - ఆశ్రయఃపతి, శేర్ - చేరియున్న, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, శెల్లనైత్తనశ్ - వెళ్ళుతలంచినది, మనైక్కు - కులమునకు (వచ్చేడి), వాణ్ - గొప్ప, పత్తియమ్ - అపవాదమును, నిన్దయాల్ - లక్ష్యపెట్టదు.

తా|| ఓడేవతలారా! నాబాలిక మనకులమునకు సంభవించెడి లోకాపవాదమునుగూడ లక్ష్యబెట్టక తిరుక్కోళూరికివెళ్ళి ఒకక్షణముగూడవిడువక శ్రీమణిపతిని యనుభవించుచున్నది. నన్ను విడిచిపోయిన యీదుఃఖమును నేనునహించలేనని.

శ్లో|| వైత్త మాదిమియై మదుశూదనై యేరులన్దీ*
 కొత్తలర్, త్తీర్ శూత్తు కురుళార్ శ్చిక్కోళోన్దీ*
 పత్తునూర్దుల్లిన్దీ తిరుక్కోళూర్కే*
 శివ మేవైత్తురై చ్చార్ తిగ్గ పొన్నలగాల్ నారే.

అ|| వైత్త సాదిమియై, మా - శాశ్వతమై, నిదియామ్ - నిదవలెనన్న, మదుశూదనై - మధుశూదనినీ, అంబల్దీ - ఆర్తిచేలవైంది, కొత్తు - పూజనంతు, అల్ - నికసిందియున్న, పాత్తిర్-తోటయిల, చ్చార్ - మురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవై - శత్రుత్వం, శొన్న - ప్రసాదించిన, పత్తునూర్దుల్లి - పదిమూలు (నెయ్యి) తిరువాయ్మొళిలో, ఇప్పత్తు - ఈ పది పాశురములను, అవన్ - ఆశ్రయపరి, శేర్ - త్యవాసముజేయియున్న, తిరుక్కోళూర్కే - తిరుక్కోళూరియందే, శిత్తన్ - మనస్సు, చైత్తు - ఉంది, ఉరైప్పన్ - అన్యాయముజేయ వారు, తిగ్గ - పకాళిందుచున్న, పోన్ - శాశ్వతమైన, ఉలగు - చాపనందు, అళ్యాన్ - (భగవద్గుణములను) అనుభవించుడు.

తా|| నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్మొళిని తిరుక్కోళూరకెడి నిప్పుడేశ మందు భక్తిగలవారై యనుసంధుచువారు శ్రీవైకుంఠమందువెళ్ళి నిత్యావందితు ననుభవించును.

అర్చ్యర్ తిరువడిగ శేరణమ్.

జీమర్ తిరువడిగ శేరణమ్.

౩ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— నమ్మాళ్వార్లెడి పిరాట్టి తిరుక్కోళూరికి వేంచేయుచున్నప్పుడు శక్తి లేక మధ్యమార్గమందొక ఉద్యానవనములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రీమణిపతివద్దకి దూరమై చంపించుచున్నారు.

శ్లో|| పొన్నలగాళీరో పువలిముక్కుదాళీరో*
 నన్నలప్పిచ్చిన్దాళి వినై యాట్టియేన్ నానిరన్దే*
 మున్నలగిజ్జెల్లామ్పడై త్తి ముగిల్ వణ్ణోన్దే*
 ఎన్నలజ్జెల్లాపిరాన్ తన క్కెన్నిల్ల మున్నురై వే.

అ|| నన్దలమ్ - (నాయుడు) మిక్కిలి స్నేహముగల, పుచ్చిన్దాళి - ఓపక్షిసమూహ ములారా! వినై యాట్టియేన్ - పాపముజేసిన, నన్ - నేను, ఇన్దేన్ - (మిమ్ములను) యాచించితిని. మున్ - మునుపు, ఉలగిజ్జెల్లామ్ - లోకములవన్నింటిని, పడైత్త - సృష్టించిన, ముగిల్ వణ్ణోన్ - మేఘమువంటికాల్పిగల, వణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎన్దలమ్కొల్లాపిరాన్ తనకు - నాకు

అమలవహరించినస్వామికి, ఎన్విలైమై - వాణ్ణిని, ఉరైగ్గు - చెప్పి, పాళ - స్వహాసీయ
మైన, ఉలగు - శ్రీరైకణ్ణలోకమును, ఆళిర్ - సుభక్తిమండలి, పునవియ్యదు - లీలావిభూతి
నన్నింటిని, ఆళిర్ - అనుభవించి.

తా॥ ఓపత్తులారా! మీరువల్లి నన్నివిధంబైనవాధజెప్పుదున్న జగత్ప్రప్తయైన శ్రీయః
పతికి నాయవస్థనుజెప్పినయెడల మీకు నేను సత్యవిభూతిని లీలావిభూతినియిచ్చెదను. మీరను
భవించవచ్చునని.

మైయమర్ వాళనెళజ్జన్ మజ్జెమార్ మున్నె

కైయిరుద్ద* నెయ్యమరిన్నడిశిల్ నిచ్చు పాలాడుమేవీరో*

కైయమర్ శక్కర తైళ్ కనివాయ్ పెరుమానై క్కణ్ణ*

మైయమర్ కాడల్ శొల్లి క్కిలిగాళ్ విరైన్దోడివన్దే.

౨.

అ॥ కిలిగాళ - ఓచిలకలారా! కై - శ్రీహస్తమందు, అమర్ - అమరియున్న, శక్కరమ్ -
నుద్యవముగలవాడును, కనివాయ్ - దొండపండువలెనున్న తిరువర్ణముగలవాడునైన,
ఎళ్ పెరుమానై - నాస్వామిని, కణ్ణ - చూచి, మెయ్ - వానితిరుమేనును (సంశ్లేషింపవలయు
నని), అమర్ - చేరియున్న, కాచిర్ - (నా) ఆశను, శొల్లి - చెప్పి, విరైన్ద - శ్రీఘ్రముగా, ఓడివన్ద -
పలుగెత్తించి, మై - కాటుక, అమర్ - చేరియున్న, వాళ - సుందరమైన, నెడుమ్ - విశాల
మైన, కల్ - సేత్రములుగల, మజ్జెమార్ మున్న - సభియలైనస్త్రీలమందఱు, ఎళ్ కై - నాచేతి
మీద, ఇరున్ద - ఉంి, నెయ్ - నెయ్యితో, అమర్ - పూర్ణమైన, ఇకాడిశిల్ - భోగ్యమై
నప్రసాదమును, పాలాడు - పాలుతోగూడ, విచ్చిర్ - ప్రతీతియును, మేవీర్ - భుజియిడి.

తా॥ ఓచిలకలారా! మీరు శ్రీయఃపతివద్దోల్లి, నిన్ను సంశ్లేషింప నేనాశపదుమన్నానని
నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి తిరిగివచ్చితినే మిమ్ములను నాచేతిమీదనుంచుకొని నెయ్యిపాలుతోగూడ
మధురమైన ప్రసాదమునిచ్చెదను, మీరారగింపవచ్చునని.

౩.

ఓడివన్దై క్కుల్ మే లొళిమామలరూద్రో*

కూడియవన్దేనక్కాళ్ కురునాడుడై ఎవర్ గట్కాయ్*

అడియమా నెడున్దోర్ పడ్డై నీతెమ్మిచ్చిన్దో సిరాళ్*

కూడియలెణ్ణుళవముణ్ణ తూమదువాయ్ గళిక్ కొణ్డే.

3.

అ॥ కూడియ - గుంపుగాజేరియున్న, వన్దేనక్కాళ్ - ఓరుమ్మెదనమాహులారా! కురు
నాడుడై - కురుదేశమునకుగానైన, ఎవర్ గట్కాయ్ - పంచపాణ్యపులకొఱకై, అడియు - అంద
ముగాసంఘటించుచున్న, మా - గణ్ణములుజోడించిన, నెడుమ్ తేర్ - గొప్పభమును (సాధనము
గాజేసికొని), పడ్డై - సేవలను, నీతెమ్మ - భక్తునుగూర్చి, శెన్దోర్ - చంపిన, సిరాళ్ - శక్తి
మైన, కూడియ - ఆలంకరించుకొనిన, తేల్ - చల్లనైన, తుళవమ్ - కులసీమాలికలొనున్న
తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించిన, తూ - పరిశుద్ధమైన, ము - తేనెగల, వాయ్ గళిక్ కొణ్ణ - నోటు
గలవార్త, ఓడివన్ద - పలుగెత్తించి, ఎన్ క్కుల్ మేల్ - నాకొప్పుమీదనున్న, లొ - ప్రకా

కించుచున్న, మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములమీదనున్న మకగందమును, ఊదీర్ - పానముజేయుండు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! పాండవుడు సారథ్యముజేసి దుర్యోధనాదులను జూపిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలమీదనున్న మకగందమునుదాగి వానికి నామాటలనుజెప్పినచ్చితరేని నాకొప్పుమీదనున్న మధురమైన పుష్పముకరంచమును పానముజేయవచ్చునని. ౩.

తూమదువాయ్గిల్కోణ్ణువ న్దేళములై గల్ వేల్తుమ్మిగాల్*

పూమదుపుణ్ణచ్చెల్లిల్ వినై యేనై ప్పొమ్మి కేయిదగన*

మామదువార్తెణ్ణుత్తాయ్ముడి వానవర్కోనై క్కణ్ణు*

యామిదువోత్కపా తెన్న వేణ్ణుజ్జిశిర్ నుజ్జల్క.

౪.

అ॥ ఎకములైగల్మేల్ - నాములపుష్పముమీద సంచరించుచున్న, తుమ్మిగాల్ - ఓతుమ్మెదలారా! తూ - పరిశుద్ధమై, మదు - మధురమైన, వాయ్గల్కోణ్ణు - మాటలనుజెప్పుకొని, వన్దు - వెళ్లి, పూము - పువ్వులమీదనున్న తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించుటను, కెల్లిల్ - వెళ్ళితరేని, వినైయేనై - పాపముగలనన్ను, పాయ్కెయ్దు - కృత్రిమముగా (స్వప్నమువలెక్షణకాలము) సంక్లేషించి, అగన్దు - విడిచిపోయినవాడై, మా - క్లాఘ్యమైన, మదు - తేనె, వార్ - కాయచున్న, తల్ - చల్లనైన, తుత్తాయ్ - తొత్తుతాయని, ముడికిరిచుచుండుగల, వానవర్కోనై - నిత్యనూకులకుస్వామియైన శ్రీయఃపతిని, క్కణ్ణు - చూచి, యామ్మేము, నుజ్జల్కుమియుక్క, తక్కవాలు - దియకుపాత్రమైనవిధము, ఇదువో - ఇదియో? ఎన్న వేణ్ణుమకగీర్ - అని చెప్పవలయును నుమండీ.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! మీరు మధుపానముజేయు వెళ్ళినప్పుడు, నన్ను తుగనూత్రము సంక్లేషించి విడిచిపెట్టిపోయిన శ్రీయఃపతినిజూచి, నీకు స్త్రీలను బాగాపెట్టుటయేనా స్వభావము అని భయపడకనుండి చెప్పవలసి.

౫.

నజ్జల్కుమినిరై కేళ వమ్మిక్ యాక వళర్ న్నికిళిగాల్*

నెజ్జల్ పుళూర్దునన్దు వినై యేనై నెజ్జల్వర్దన్దు*

కెజ్జల్ కరుముగిలై చెయ్యవాయ్ చెయ్యుజ్జల్కువై*

ఎణ్ణుచ్చెన్టాగిలుజ్జు ణ్ణిమవోత్కపాతెన్నినే.

౬.

అ॥ యాక - శేను, వళర్దన్దు - పెంచిన, కిరిగాల్ - ఓచిలకలారా! యాక - శేను, నుజ్జల్కు - మీకు, ఉరైకేళక్ - (ఒకవని) చెప్పుచున్నాను, వమ్మిక్ - రండు, కెమ్ - (విరోధులమీదకోపముచే) ఎణ్ణునైన, కల్ - నేతములుగల, పుల్ - గరుత్మంతుని, ఊర్దన్దు - నడిపించుకొని, వన్దు - వచ్చి, వినైయేనై - భాగ్యహీనురాలైననాడుక్క, నెజ్జల్ - మనస్సును, కవర్దన్దు - అవహించినవాడును, కెమ్మకల్ - ఎణ్ణుని నేత్రములుగలవాడును, కరుముగిలై - ఎల్లని కేళుమునంటి కానిగలవాడును, కెయ్యవాయ్ - ఎణ్ణుని మృగములవాడును, కెయ్యుమ్మగల్ - నుండక మైన కల్పవృక్షమునంటివాడునైన శ్రీయఃపతిని, ఎక్కిగిలుమ్ - ఎచ్చటైనను, కెన్దు - వెళ్లి, క్కణ్ణు - చూచి, ఇదువోత్కపాలు - ఇదియోనీదము, ఎన్నిక్ - అని చెప్పుచు.

తా॥ ఓచిలకలారా ! మీకొకపనిచెప్పెదనుగండు. గరుత్మంతునిమీదనేంచేసినచ్చి యతి
 సుందరంబులైన నివ్యావర సములచే నన్ను మోహపఱచి పోయిన శ్రీఃపరిని చెదకినిపెట్టి
 ప్రేమ బాధంచూయేవానిదియ ? అనియడుగుడని.

పిల్లియ్య నూల్ మూర్వ నెక్కరు మ్మెరు నెక్కణ్ణా*శక్
 మయ్యగీళ్ కళుల్ మేల్ తిణ్ణుఱాయ్ నమక్కన్టి నల్ గా*
 కన్తియ్ న్మయ్యూ* కట్టియూవై త్తిమాల్ మమ్మొల్లి*
 శెన్కియ్ త్తెయ్ న్మయ్యూ* నళర్ త్తె గీటుపూవై గళే.

౬.

౧॥ తీ - (క్రూరమైన, విదైయే* - పాపముగలవేను, కళకళ - పెంచిన, కిటుపూవై
 గళే - ఓచిలకలారా ! ఎకమిన్ను నూల్ మూర్వ - ప్రకాశించుచున్న యజ్ఞోపవీతముచేసల
 జ్వరింపఁడిన కన్దములవారై నాకునేససాదించినవాఁడును, ఎన్ కరు మ్మెరు నా* - నాకు
 నేవసాదించినవ్యావర సములయ్యు, ఎ* - నాకు, కణ్ణా* - పుత్రుడైన శ్రీఃపరుడు,
 త* - తనయొక్క, గీళ్ - పొడుచైన, కళుల్ మేల్ - తిరువడికల్పమీద, మయ్య - అనురి
 యున్న, త* - చల్లనైన, తుఱాయ్-తిరుత్తుఱాయ్, నమక్కన్టి - మనలనుతప్పూఱియొకరికి,
 నల్ గా* - ప్రీతితోనవ్వడు. *న్కిన్దశెయ్య - అభ్యసించుడియని, ఉమ్మ - మిమ్ముల, యా* -
 నేను, *త్తియూవై* - చెప్పించిన, మాల్ మమ్మ - మాటలను, శొన్కి - చెప్పి, శెన్కియ్ - కర్పించి.

ఓచిలకలారా ! ఇదివఱలో నాకత్యంధప్రయతనై చక్కగానేవసాదించుదు తాను
 మప్పించుకొనియున్న తిరుత్తుఱాయ్ నాకు ప్రసాదముగానిచ్చి నామనోభయము బూర్తిచేయు
 శ్రీఃపరినిజూచి, ఇప్పుడునన్నెడబానియిల్లు బాధబెట్టవచ్చు నామనిసేగ చేప్పినట్లు అడుగుడని

పూవై గళే పోల్ నిటన్ పుణ్ణగీగళల్ పోలుమ్కణ్ణా*
 యావై యమ్మూనరుమాన్ నిన్దమాయ నెన్నా త్తెప్పిరా*
 మావై వల్ వాయ్ పిల్ల మదుకూదత్తె* మాల్ మమ్మొల్లి*
 పావై గళే త్తెక్కిన్ ద్దీరే విన్ద యాట్టియేన్యాశఱవే.

౭.

౨॥ పావై గళే - ఓబొమ్మలారా ! పూవై గళే పోల్ - చెల్లుపువ్వవంటి, నిటన్క* - కాన్తి
 గలవాఁడును, పుణ్ణగీగళల్ పోలుమ్ - కర్మములతోసమానమైన, కణ్ణా* - శత్రువుగలవాఁడును,
 యావై యమ్ - ఇమిసిన చేతనములను, యానగన్ - సకలచేతనమును, అయ్ - అన్తర్యా
 మియైన, నిన్ద - ఉన్నవాఁడును, మాకు* - (నానోముముకలని) చెత్తగ్రాశక్తిగలవాఁడును,
 ఎ* - నాకున్నాయి, త్తెప్పిరా* - చక్కాయుధుండైన ఉపకావళివాఁడును, నావై - నుజ్జమై
 వచ్చినకేళియొక్క, వల్ - (క్రూరమైన, వాయ్ - నోటిని, పిల్ల - చీల్చినవాఁడునైన, మదుకూ
 దయ్య - మధుకూదనికి, ఎ* - మాల్ మమ్మ - మామాటను, శొన్కి - చెప్పి, విన్ద యాట్టియే* -
 పాపముగలవాయొక్క, పాశఱవు - గుఱుమును, త్తెక్కిన్ ద్దీరే - తిరుమరా ?

తా॥ ఓబొమ్మలారా ! మనముందరుడై, సకలాన్తర్యామయై, సమస్తశత్రుసంహారకు
 డైన శ్రీఃపరిని జూచి నామాటను చెప్పి నిరాశవాగుఱుమును శోగొట్టవలె యనని

పాశఱునెయ్దియిచ్చే వినై యేనెనై యూత్తెనై క్కళా*

ఆశఱుతూవి వైల్లెక్కరుగే అగళ శెయ్దోరునాళా*

మాశఱునీలచ్చుడర్కుడి వాచవర్కోనై క్కణ్ణా*

ఏశఱుమ్మరు మైయల్లాల్ మఱునోక్కెల్లల్ పేర్ త్తుమన్.

౪.

అ॥ ఆశు - దోషము, ఆఱు - లేని, తూవి - తొక్కులుగల, వైల్లె - తెల్లనివర్ణముగల, వరుగే - ఓకొంగా! వినైయేన్ - పాపియైననేను, పాశఱవు - నైవర్ణ్యమును, ఎయ్ది - పొండి, ఇన్నై - ఈవిధముగా, ఎనైయూత్తి - ఎంతకాలము, నైవేళ - బాధపడుదును? ఒరునాళా - ఒకదినము, అరుళ శెయ్దు - కృపజేసి, మాశఱు - దోషములేని, నీలచ్చుడర్ - శ్యామమైనకాన్తిగల, ముడి - శేషపాశముగల, వాచవర్ కోనై - నిత్యసూరలకు స్వామియైనశ్రీమణివలె, కణ్ణు - చూచి, ఏశుఆఱు - దోషములేని, ముమ్మెరుల్లార్ - మిమ్ములనుతెప్ప, పేర్ త్తు - మఱియు, మన్ద్రు - ఇంకొకరి, మఱునోక్కెల్లల్ - తిరిగిచూడను. (అని చెప్పెను).

తా॥ ఓకొంగా! నేనెంతకాలమిట్లు బాధపడుదును? గాన నీవు నామఱునెగృపజేసి శ్రీమణివలెవర్ణంబు, మఱియొకరినిజూడక నిన్ను నే నమ్మకొనియున్న వీరి నీకణ్ణు పేక్షింప వచ్చునా? కటాక్షింపరాదాయని చెప్పుచున్నది.

౫.

పేర్ త్తుమన్ ద్రోక్కళై కళా వినై యూత్తియేళానాన్తిలేళా*

నీర్ త్తిరై మేలులని యిరై తేరుమ్మదావిన్కళాళా*

వార్ త్తెగళాళాన్తిరుళియురై యార్ వైగల్ వనిరున్దే.

౬.

అ॥ నీర్ - జలములయొక్క, తిరై మేల్ - అలలుమీది, ఉలవి - సంఘరించి, ఇరై - ఆహారమును, తేరుమ్ - వెదుకుచున్న, పుదావిన్కళాళా - పెద్దకొంగువక్షి సమానములారా! వినై యూత్తియేళా - పాపిపురానైన, వాన్ - నేను, పేర్ త్తు - మఱియు, మన్ద్రు - ఇంకొక, ఓర్ - అద్వితీయుండైన, కణ్ణు - త్తెగళా - ఒకరితనము, ఇలేన్ - కలవాడనుకొను కార్ - వరాకాలమందు, తిగళా - చేయున్న, మా - గొప్ప, ముగిల్పోల్ - మేళమువంటి (కాన్తిగల), కణ్ణన్ - ఆశ్రీతధర్మవై, విణ్ణవర్ కోనై - నిత్యసూరలకు స్వామియైన శ్రీమణివలె, కణ్ణు - చూచి, వార్ త్తెగళాళాళాన్తిరుళి - (వాడుచేప్పెడు) నాటలను దీసికొనివచ్చి, ఆరుళి - (నాయందు) కృపజేసి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, ఇరున్దే - ప్రతిదినవారైయండి, ఉరై యార్ - చెప్పెడు.

తా॥ ఓ పెద్దకొంగువక్షులారా! మీఁదలె నన్నిప్పుడు రక్షించువారెవ్వరులేరు గాన మీరున్న శ్రీమణివలె నామాటనుజెప్పి వాడుచేప్పెను బనులుమాటలను తిరిగి నాకువచ్చిచెప్పి నన్ను జీవింపించుండ.

౭.

వనిరున్దేయ మఱిచ్చేవలమేరుమ్మెళామ్*

అర్దల మొస్తుపిన్తి యలర్ మేలశై యునున్కళాళా*

ఎన్ తిరుమార్వత్కొనై యున్నవాటివో కాణ్ణిన్దు*

మన్దిరత్తిన్దున్తి యురై యార్ మఱునూన్ ద్రణ్ణళా.

౮.

అ॥ ఉమ్మడైరు - మీయొక్క, నుణి - క్లాఘ్యమైన, శేవలుమ్ - మొగపక్షియు, నీరుమ్ - మీరును, ఎల్లామ్ - మీబంధువులందరును, కర్దిరున్దు - వచ్చియుండి, ఒన్దుకన్దుమ్ - ఒక బాధయు, ఇన్ది - లే, ఆలక్కేల్ - పుష్పముమీద, అక్కైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నజ్జాళ్ - ఓ హంస పక్షులారా! ఎక - నాస్వామియైన, తిరు - పిరాట్టిరి, మార్గణ్ణు - చక్షువులందుగల శ్రమః పరికి, ఇవళ్ - ఈపే, ఇన్ననాటు - ఈసభను గావన్నది; కాణ్ణీక్ - చూపుము; ఎన్దు - అని; మన్దిరత్తు - ఏకాంతమందు, ఎన్నె - నన్ను దేకించి, ఒన్దు - ఒకమాటను, ఉణర్త్తి - భోధించి, మణుమాన్ శ్రీమ్ - ఒగులుమాటను, ఉరైయార్ - చెప్పఁడు.

తా॥ సవరవారిముగా పుష్పముమీదసంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! మీరు శ్రమః పరిపక్ష్యర్థి, ఇట్లు బాధపడుచున్న యీపేను గటాక్షింపరాదాయని చెప్పి దానికి వాఁడేమిబదులు చెప్పనో దానిని నామంచి చెప్పఁడని. ౧౦,

†† మాన్ శ్రీకణ్ణు మమశూదపిలినడిమేల్ *

నాన్ శ్రీకణ్ణు పూమ్మొళిల్ శూన్దు - కురుగూర్ చ్చకగోళశొన్న *

తోన్ శ్రీకణ్ణు రిత్తు ల్ళివై యమొరుపత్తమ్వల్గార్ *

ఊన్ శ్రీకణ్ణు నుణ్ణులపో లురుగనిచ్చుర్ నిరాయే.

౧౧.

అ॥ మాన్ శ్రీకణ్ణు - మంచితబ్దములను, ఆయన్దుకొణ్ణు - పరికిలించుకొని, మమశూద పిరాక్ - మధునూదుసయొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, నాన్ శ్రీమకొల్ - పరిమళ ముగల, మా - పుష్పములుగల, పాట్టిల్ - తోటలచే, కూర్త్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరు నగరికి స్వామియైన, కడగోపక్ - సమాప్తభ్రావ్యుడు, శొన్న - ప్రసాదించిన, తోన్ శ్రీకణ్ణు - అవతారరూపములైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - అద్వితీయములైన, ఇ నై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్గార్ - అన్యసిండువారు, ఊన్ శ్రీకణ్ణు - చెలమయంగున్న, నుణ్ - నూత్నమైన, మణిపోల్ - ఇమకవలె, నీరాయ్ - జల్మమై, ఉరు గానిచ్చు - కరుగుదురు.

తా॥ శ్రీమఃపతిఃపయమై యవాదిస్తాయన్న ప్రావిడవేవరూపమైన తిరుయ్మొళిని సాక్షాత్కరించి సమాప్తభ్రావ్యుడైనవానిని వెయ్యిపాశురములలో జేరిన యీపదిపాశురముల సభ్య సిండువారు సమాప్తభ్రావ్యుడవలెనే మిక్కిలిభక్తిచే గరుగుదురని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

~~~~~

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, శ్రీమఃపతివద్ద మతనుబంపినను వాఁడురానందున ఈమఃపతిమఁడు వేంచేపియున్న నానికిమిఁజ్జు కానే గొప్పగృహిణి పిలుచుచున్నాడు.

†† నీరాయ్ నీలనాయ్ త్రియాయ్క్కలాయ్ నిమనానాయ్ *

శీరాన్ శూన్ శిరిరణ్ణాయ్ చ్చిననాయయనానాయ్ *

ಕುರಾರಾಘ್ರಿವಣ್ಣಶೆಟ್ಟಿ ಕೊಡಿದೆಯ್ಯಾಲ್

వారాయ*ఒరునాళ్ మణుమ్^{ణ్}ణుమ్^{ణ్}ను^{న్}నే.

Ω.

అ॥ నీరాయ - అస్వరూపుడై, నిలనాయ - భూమియై, తీమాయ - అగ్నియై, కాలాయ - గాలియై, నెడు - విశాలమైన, వానాయ - ఆకాశమై, (నకలకారణస్వరూపుడై ఈపదార్థములను సృజించి వీరికస్త్ర్యామియై, శీరార్ - ప్రకాశముతోఁగల్గునై, శుడగ్ - తేజోరూపులైన (చంద్రసూర్యులనెడి), ఇంద్రాయ - ఇంద్రకిన్స్త్ర్యామియై, శివనాయ - ధ్రువాస్త్ర్యామియై, ఆయనానాయ - బ్రహ్మాస్త్ర్యామియైయున్న ఓక్రియఃపతి! మార్ - వాటిచే, ఆక్ - పూర్ణమైన, ఆట్రి - మద్యనమును, కెల్ - తెల్లనైన, శల్లు - శ్రీపాశ్చజన్యమును, విన్ది - ధరించి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, మణ్ణుమ్ - లీలావిభూతియు, విణ్ణుమ్ - నిత్యవిభూతియు, మగిల్లు - సంతోషించునట్లు, కొడియేకావార్ - పాపియనశఃపద్ధ, వారాయ - కేంచేయుమా ?

తా॥ సకలకార్యకారణస్వరూపుడవైన ఓ శ్రీయశోధతీ ! నిన్నునే వింపక నార్తుడనైనను
 ఘోషింపగా నాఘోషము చేసె భయవిభూతీయు నమరుచున్నవి. అట్లమరకుండనుభవదునట్లు నీవు
 శబ్దప్రకరరుడవై నామండలవేంచేసి నేపసాదింపుమాయని.

Q.

మణిమణిమణిమణి కృష్ణాయనలజ్ఞాతి*

మణిమేపిణిమేకా మాయవమ్మనే*

నణియునె నా కడుగనుకూతాడ*

నణ్ణియొరునాళ్ళ ఇళాత్తుడేనడవాయే.

9.

అ॥ మణ్ణుమ్ - భూలోకమును, విణ్ణుమ్ - స్వర్గాదులును, మమ్మ - ఆనందించునట్లు,
 కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచార్యుడై, వేవ్ - సౌందర్యమగ్గుడుబలుమును, కాట్టి - (మహాబలికి)
 చూపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమునుప్పు, విణ్ణుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములనున్న, కొణ్ణిస్సీకరించిన,
 వాయమ్ - అశ్వర్థభూతుడవైన, అమ్మానే - ఓస్వామి! నాన్ - నేను, ఉనై - నిన్ను, నణ్ణి -
 సమీపించి, కణ్ణు - నేవించి, ఉగన్దు - సంతోషించి, కూత్రాడ - నర్తనముజేయునట్లు, బువనాల్ -
 ఒకదినము, నణ్ణి - (నన్ను) సమీపించి, ఇలత్తూడే - భూమియందు, నడవాయ్ - సంచరించును.

తా॥ సకలలోకమనుసేవించి యానందించునట్లు అతిసుందరమైన వామనావతారంబైతి.
తనసౌందర్యముచే మహాబలినిమోహపెట్టి సమస్తలోకముల నాక్రమించిన ఓస్వామీ ! అప్పుడు
వాక్కిసేవసాదించినట్లు వాకిప్పుడు సేవసాదించినట్లు సఃలోపిపెట్టుమాయని.

19.

జాలక్షాదే:డనునినుమ్ కిడనిరునుమ్*

శాలిపులనా భుగన్తోఱుయిర్ గళ్ కాప్పానే*

కోల¹ రుమామగళ్లో మనె న్నకూర్దాదే*

శాలపులనా శడియేనిన్ను మృతగర్వనో.

en

అ॥ ఇలాక్షాడే - భూమియందు, నడస్థున్ - (దగ్ధకావనమందు) సంచరించుచు, నిశ్చున్ - (రావణవధానంతరము) నిలిచియు, కిడస్థున్ - (నమద్రుతరమందు) పవ్వళించియు, ఇరువున్ -

(నీకాపిరాట్టితోగూడ) వేంచేసియుండియు, ఉగన్లోలు - ప్రతియుగములయందును, కాలప్పల నాల్ - చింకాలము, ఉయిగల్ - ప్రాణమును, కాప్పనే - క్షయించువాడా! కోలమ్ - సాంస్కృతికముగల, తిరుమామలొడు - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఉన్నై - నిన్ను. కూడాదే - పొందుక, ఆడియే - దానుడైననీను, ఇన్నమ్ - ఇతను, కాలప్పలనాల్ - చింకాలము, తళ్ళచ్చేనే - శిథిలమైనయెనునా?

తా|| ఓశ్రీమణి! రామావతారమందు భూలోకమందు చింకాలము వేంచేసియుండిలోకులకు పలువిధములుగా నేవసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియపిరాట్టితోగూడ వేంచేసియున్నప్పుడు ఆశ్చర్యనివేరింపక నేనిక నెంతకాలమిట్లు బాధపడవలెనోయని.

3.

తళ్ళర్ నుమ్ముట్టిన్దుమ్ శగడవశురరుడల్ వేతా*

కిళ్ళన్దునీయ త్తిరుక్కాల్వాణ్ణ పెరుమానే*

కిళ్ళర్ నునీమణివ నిన్దిన్ విణ్ణవర్ శూమ్*

విళ్ళజ్జవొరునాల్ కాణవారాయ్ విణ్ణేదే.

౪.

ఆ|| శగడవశుర్ - శక్తివాసుడు, కిళ్ళర్ నుమ్ - శిథిలమై, ముట్టిన్దుమ్ - విడిగియు, ఉడల్ - ఆపదము, వేతా - కేలుకేలుగా, పిళ్ళన్దు - బద్ధమై, నీయనశింపునట్లు, తిరుక్కాల్ - శ్రీపాదమును, అణ్ణ - పంపించిన, పెరుమానే - ఓస్వామి! కిళ్ళర్ నుమ్ - (నిన్ను కేవలంపలయునని) ఉద్యోగించి, పనాన్ - బ్రహ్మయు, కిన్ - సుద్రుడును, ఇన్దిన్ - ఇంద్రుడును, విణ్ణవర్ - దేవతలును, శూమ్ - చుట్టుకొనిస్తుండుగా, విళ్ళజ్జ - ఆకాశమంత, ప్రకాశించునట్లు, ఒరునాల్ - ఒకదినము, విణ్ మిదు - ఆకాశమందు, కాణ - (నేను) నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయును?

తా|| ఓస్వామి! నీవుశక్తివాసుని శ్రీపాదముగోదన్నిన హరించినప్పుడాయాశ్చర్యమును జూచి దేవతలుగుంపుగా వాకాశమందులిలిచి స్తుతించునట్లు వానికి నేవసాదించిన విధంబున, నాకిప్పుడొకదినము నేవసాందింపుమాయని.

౪.

విణ్ణేదిరుప్పాయ్ ముత్తై మేల్ నిత్పాయ్ కడల్ శేర్ ప్పాయ్*

మణ్ణేచ్చుల్ వా యివన్ ముళైజుమ్ముత్తై నుత్తై వాయ్*

ఎణ్ణేదియత్త పుటవణ్ణత్తాయెనదావి*

ఉణ్ణేదాడి యురుక్కాట్టాదేయొప్పాయో.

౫.

ఆ|| ఎణ్ మిదు - పరమ పదమందు, ఇరుప్పాయ్ - వేంచేసియున్నవాడనై, ముత్తై మేల్ - క్షేమకామమును, నిత్పాయ్ - నిలిచినవాడనై, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ ప్పాయ్ - పవ్వళించినవాడనై, మణ్ మిదు - భూలోకమందు, ఉమ్ముత్తాయ్ - సంచరించువాడనై, ఇవన్ ముల్ - ఈపదార్థములయందు, ఎన్నమ్ - అంతకు, ముత్తైన్దు - వడిగియుండి, ఉత్తైవాయ్ - నానుజేయువాడనై, ఎణ్ - సంఖ్యలను, మిదు - పరమ, ఇయన్దు - ఉన్న (అసంఖ్యములైన), పుటమ్ - బైటమున్న, అణ్ణత్తాయ్ - అడములలోనన్నవాడనైనీవు, ఎనదు - నాయొక్క, అవి - అత్మను, ఉణ్ మిదు - లోపలనున్నబైటనున్న, అడిసంచరించి, ఉరుక్కాట్టాదే - (నీ) తిరుమేనుగమపటచక్రనే, ఒరిప్పాయో - దాచుకొనదవా?

తా॥ సమస్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు నాలోపలనుండియు నాకుఁగనుప
డకపోతివంటే దానిని నేనెట్లునహించెదనని.

౫.

పాయోరక్షివై త్తదక్షోభో వృథవై నిలమెల్లామ్

తాయ్*ఓరడియా లెల్లావులగుచెతడవన్

మాయో *ఉన్నె క్కాణ్బాన్ వర్ణియెనై నాళుమ్*

తీయోడుడక శేర్ మెల్లుగా యులగిల్ తిరివేనో.

౬.

అ॥ ఓరడి - ఒకశ్రీపాదమును, పాయ్ - అంతటవ్యాపించునట్లు, వైత్తు - ఉంచి, ఉదక
క్షోభో - ఆతిరువడికిందనున్న, పరవై - సముద్రముచేఁబట్టబడిన, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతను, తాయ్ -
కొలిచి, ఓరడియాల్ - మఱియొకతిరువడిచేత, ఎల్లావులగుమ్ - ఉత్తర్వలోకములన్నింటిని, తడవన్ -
స్పృశించిన, మాయో - ఆశ్చర్యభూతుడా! ఉన్నె - నిన్ను, క్కాణ్బాన్ - నేవించటకై,
ఎనై నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తీయోడు - అగ్నిలో, ఉడక - కూడ, శేర్ - చేరిన, వెల్లు
గాయ్ - మైనమువలె, వర్ణి - బాధపడి, ఉలగిల్ - లోకమందు, తివేనో - తిరుగుదునా?

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! సకలలోకములనుగొలిచి యొక్కలనియు అయోగ్యులనియు జూడక
సమస్తప్రాణులను నీతిగువడికల్పచే స్పృశించి యుజ్జ్వలంపఁజేసిన నీయపారకారణ్యమును చలచి
నిన్ను నేవించనాళపడి నశింపకుండను బ్రతుకనుండను నిల్లు బాధపడుచున్నానని.

౭.

ఉలగిల్ తిరియుంక్కురుమకదియా యులగమాయ్*

ఉలగుక్కేయోరుయిరుమానాయ్ పుటవణ్ణత్తు*

అలగిల్ పొలిన్ద తిన్నై పత్తాయవరువేయో*

అలగిల్ పొలిన్ద అటివిలేనుక్కరుళాయ్.

౮.

అ॥ ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరియుమ్ - నడుచుచున్న (చేయుచున్న), కరుమమ్ -
పుణ్యపాపహరములైనకర్మములనెడి, కది - ఉపాయములకు, ఆయ్ - ఇల్లప్రదుండవై, ఉల
గమ్ - ఆకర్మములననుష్ఠించుచున్న అధికారులకు, ఆయ్ - ప్రవర్తకుండవై, ఉలగుక్కు - లోక
ములకు, ఓరుయిరుమ్ - ఒకయాత్మయై, అనాయ్ - ఉన్నవాండవై, పుటవణ్ణత్తు - అండము
నకవతల, అలగిల్ - సంఖ్యయందు, పొలిన్ద - పూర్ణులై, (అసంఖ్యయులై), తిన్నై పత్తు -
చదిదిక్కులయందును, అయ్ - వ్యాప్తులైయున్న, అరువే - ఆత్మలను నివహింపఁడవైయున్న,
ఓక్రియఃపతీ! అలగిల్ పొలిన్ద - అసంఖ్యయుములైన, అటివిలేనుక్కు - అజ్ఞానములుగలవాకు,
అరుళాయ్ - కృపజేయుమా; ఓ అని ఆర్తధ్వని.

తా॥ పుణ్యపాపములను, సకలప్రాణులను నీవేనిర్వాహింపఁడవైయుండగా నిన్నతిక్ర
మించి నే నేపాధనమునుష్ఠించి నిన్ను బొందెదనని.

౯.

అటివిలేనుక్కరుళా యటివారుయిరానాయ్*

వెటికోల్ శోదిమూర్ త్రి యడియే నెడుమాలే*

కిటిశెయ్ దెనై ఎప్పటత్తి ట్టిన్నమ్ కెడుప్పయో*

పిడిదొన్ టియూవడియే నావిత్తిగై క్కవే.

౮.

అ॥ అతివార్ - జ్ఞానంతులను, ఉయిరానాయ్ - నీకాత్మగాగలవాడనై, వెటికొళ - పోవనించునున్న, శోది - తేజోవీయమైన, మూర్తి - విగ్రహముగలవాడనై, అడియేన్ - దాసునియందు, కెడుమారే - మిక్కిలివ్యామోహముగలవాడనై యున్న ఓస్వామీ! అతినిరే నుక్కు - బుద్ధిహీనుడనైననాను, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, పిటిదు - నిన్నుద్రక్కజేసిన, ఒన్ఱు - ఒకఉపాయమును, అతియా - ఎఱుంగని, అడియేన్ - దాసునియొక్క, అవి - మనసు, తిగైక్క - భ్రమించునట్లు, కిటిశెయ్దు - ఏదోయొకపుపాయముజేసి, ఎన్నై - నన్ను, పుట త్తిప్ప - బాహ్యవిషయ(సంసార)మందుబడద్రోసి, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కెడుప్పయో - చెడకొట్టెదవో ?

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! నీవంతకాలముపఱకు నన్నుబరిగహించనందున ఏదోయొక పుపాయ ముచే నన్నిచేను సంసారమందు బడద్రోసెదవో యేమోయని భయపడుచున్నానని.

౯.

అవిత్తిగై క్క ఇవర్ కు మైక్కుమ్ శిన్ శ్రీస్సమ్*

పావియేనై పులనీకాట్టి ప్పడుప్పయో*

తావివై యమ్ కొణ్ణ తడన్తామరై గల్గే*

కూవిక్కిళ్ళుమ్ కాల మిన్న జుఱుగాదో.

౧౦.

అ॥ అవి - మనస్సు, తిగైక్క - అల్లాడునట్లును, ఇవర్ - చంచేంద్రియములు, కుమై క్కుమ్ - బాధించునట్లును, శిఱు - అల్పమునై, పల - అనేకములైన, ఇన్నమ్ - నుఖములను, నీ - నీవు, కాట్టి - చూపించి, పావియేనై - పాపిష్టుడనైననన్ను, పడుప్పయో - బాధించే దవా? వైయమ్ - భూమిని, తావి - కొలిచి, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, తడమ్ - వికాలములైన, తామరై గల్గు - శ్రీపాదపద్మములయందు, కూవిక్కిళ్ళుమ్ - పిలుచుకొనఁదగిన, కాలమ్ - కాలము, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కుఱుగాదో - సమాపించదా ?

తా॥ ఎంతగొప్పజితేంద్రియనిరూడ వ్యాకులపఱచి చెడకొట్టదగినతృప్తద్రుమఖములుగల యీసంసారమందు నన్నిదివఱకునుంచి మిక్కిలిబాధపెట్టితివి. నీతిరువడికళయందు నన్ను జెర్పు కొనఁదగినకాలమెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదని.

౧౧.

కుఱుగానీళా విఱుదికడా ఎన్నై యూ*

శిఱుగా పెరుగా అళవిల్సిమ్ శేర్ న్దాల్ మమ్*

మఱుకాల్లిన్ది మాయో నునక్కే యాళాగుమ్*

శిఱుకాలన్దైయఱుమో అన్దో తెరియిలే.

౧౨.

అ॥ కుఱుగా - ప్రాస్వసుకానిదియు, నీళా - దిర్ఘముకానిదియు, ఇఱుది - నాశము, కూడా - లేనిదియు, ఎన్నై యూత్రి - ఎల్లప్పుడును, శిఱుగా - కృశింపనదియు, పెరుగా - నూలముకానిదియు, అళవిల్ - అపరిలేనిదియైన, ఇన్నమ్ - ఆత్మానుభవనుఖమును, శేర్ న్దాల్ మమ్ - పొందినను, మాయో - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! తెరియిల్ - విచారించినయెడల, మఱు

కాలిన్ది - చుటియొకప్పుడులేకనే, శిలుకాలత్తై - ఒకతొకకాలము, ఉనక్కే-నీకే, అభాగుమ్ - దానుడై చేసెడికై బ్రహ్మముఖమునను, ఉలుమో - ఒప్పుగునా ? - న్నో - అయ్యో ?

తా|| వృద్ధిక్రియాదిదోషములేమియులేని యాత్మానుభవమనెడికై వల్యముఖమును బొందినను అనుఖము, నీకై బ్రహ్మముఖముతో నెంతమాత్రము నొప్పదని. ౧౦.

†† తెరిదల్ నిన్నె ద లెణ్ణలాగా తిరుమాలుక్కు*

ఉరియతోణ్డోర్ తోణ్డోర్ తోణ్డో శడగోవళ*

తెరియవొన్న వోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఉరియతోణ్డరాక్కు ములగముణ్ణాత్కే.

౧౧.

అ|| తెరిదల్ - శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, నిన్నెదల్ - మననముచేతను, ఎణ్డో - ధ్యానముచేతను, అగా - పరిచ్ఛేదించుటకశక్యమైన, తిరుమాలుక్కు - క్రియఃపతికి, ఉరియ - అసాధారణులైన, తోణ్డో - దానులైనవారికి, తోణ్డో - దానభూతులైనవారికి, తోణ్డో - దానులైన, శడగోవళ - సమృద్ధివల్లు, తెరియ - (భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు, తోన్న - సాదిచిన, ఓరాయరత్తుల్ - అద్వితీయుములైన వెయ్యిపాశుములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, (అనుసంధించువారిని), ఉలగముణ్ణామ్ - జగద్రక్షువడైన క్రియఃపతికి, ఉరియతోణ్డరాక్కుమ్ - అనన్యశేషులై చేయును.

తా|| శ్రవణమననాదులచే బలసికొనుట కశక్యమైన క్రియఃపతికి చరమావధిదానులైన సమృద్ధివల్లు, ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవంతుని కనన్యభక్తులగుదురని. ౧౨.

అ త్తొర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

— శ్లో ౩౮ —

౧౦ - వ తిరువాయ్ మొట్ట.

అవతారిక:— ఈవిధంబున పరమపదమందు వినునట్లు కవనాధను ఘోషించిచెప్పినను క్రియఃపతిరానందున దీనికి ప్రపత్తితప్ప మఱియొకపుపాయములేదని నిశ్చయించి తిరువేళ్ళడముడై యాత్మవివక్షికభృలో పిరాట్టరి పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేయుచున్నాడు.

†† ఉలగముణ్ణపెరువాయా ఉలప్పిలకీర్ త్తియమ్మానే*

నిలవుమ్ శుడర్ శూఘ్రోళిమూర్ త్తి నెడిమియడియేనాడుయిరే*

తిలదములగుక్కాయ్ నిన్ద తిరువేళ్ళడత్తెమ్మెరుమానే*

గులతోల్లడియేనున పాదమ్ కూడుమాటుకూటాయే.

౧.

అ|| ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, పెరువాయా - పెద్దనోటుగలవాడా ! ఉలప్పిల్ - అవధిలేని, కీర్ త్తి - మిశస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామి ! నిలవుమ్-నిత్యమై, శుడర్ - తేజస్సు చేత, శూఘ్రో - వ్యావృత్తి, ఒలి-తేజోమయమైన, మూర్ త్తి - దివ్యవిగ్రహముగలవాడా !

నెడియాయ్ - గొప్పమహిమగలవాడా! అడియేన్ - దానుడనైనవాడు, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఉయిరే - (పాణి దారుడా! ఉలగుక్కు - లోకములను, తిలదమాయ్ - తిలకస్వరూపమై, నిన్ట - ఉన్న, తిరువేళ్ళవత్తు - వేళ్ళటాచిలోవేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమా నే - నాస్వామి! కులమ్ - కులక్రిమాగతమై, తోల్ - అనాదియైన, అడియేన్ - దాస్యముగల నేను, ఉననీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కూడుమాలు - చేరువిధమును, కూతాయ్ - చెప్పుమా.

తా|| నిరవధిక తేజోమయునిగ్రహుడవై, అనన్తకల్యాణగుణాకరుడవై, సకల జగద్రతు కుడవై, భూలోకమున కలజ్జ్వలభూతమైన తిరునామందువేంచేసియున్న ఓస్వామి! నీతిరు వడికళ్ళను నే నేవిధముచేబొందెదనో? ఆవ్రపాయమును నాను జేప్పుమాయాని. ౧.

కూతాయ్ నీ కూయ్ నిలనాగి కొడువల్ల శురర్ కుల మెల్లామ్*

శీతా వెరియమ్ తిరు సేమివలవా తెయ్ వక్కోమానే*

శేతార్ శున్ నెత్తామరై శెప్పిమలరుమ్ తిరువేళ్ళవత్తునే*

ఆతావ్ పుడియే నున్నడి శేర్ వణ్ణమరుళాయ్.

౨.

అ|| కొడు - క్రూరులై, వర్ - బలిష్ఠులైన, అశురర్ - అమరులయొక్క, కుల మెల్లామ్ - వంశమంతయు, కూతాయ్ - తునకలై, నీతాయ్ - భస్మమై, నిలనాగి - నేలయై (మన్నె - విశేషమై) పోవునట్లు శీతా - కోపగించి, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తిరునేయి - సుదృఢ నమను, వలవా - దక్షిణహస్తమందుగలవాడా! తెయ్ వమ్ - నిత్యనూలక, కోమానే - నాయకుడా! శేతు - బుడదచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శున్ నె - చేలమనీళ్ళకుందలి, తామరై - తామరసపుష్పము, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తీ - విశ్వవల (కాన్తిగలదై), మలరుమ్ - విడిసిండుచున్న, తిరువేళ్ళవత్తునే - వేళ్ళటాచిలమునుసాన్నియైనవాడా! ఆతా - అపరచిన్నమైన, అన్నిల్ - (నీవియ తమైన) స్నేహముగోనున్న, (స్నేహముగల), అడియేన్ - దానుడనైన నేను, ఉన్నడి - నీశ్రీపాదములను, శేర్ వణ్ణమ్ - చేరువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా?

తా|| శత్రుసంహారకులైనవిదర్బనాధ్యక్షులను శ్రీహస్తమందుధరించి, ఆతిరణీయమైన వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓశ్రియవతీ! నాపాపములనుబోగొట్టి నీభక్తుడనైననన్ను నీతిరువడికళ్ళయందు జేర్చుకొనుమాయని. ౨.

వణ్ణమరుల్ కొళణి మేగ వణ్ణా మాయవమ్మానే*

ఎణ్ణమ్మగున్దుతి త్తిక్కమముదె యిన్దుయోరిదివతియే*

తెణ్ణలరువిమణిపొళము త్తలై క్కుమ్ తిరువేళ్ళవత్తునే*

అణ్ణలేయున్నడి శేర్ అడియేత్కావావెన్నాయ్.

3.

అ|| వణ్ణమ్ - కాన్తిచేత, మరుల్ కొల్ - మోహించకేనడి, అణి - క్లాఘ్యమైన, మేగమ్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిలవాడా! మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితముగలవాడవై, అమ్మానే - నానాస్వానియైనవాడా! ఎణ్ణమ్ - (నా) మనస్సులో, త్తిక్కమ్ - ప్రవేశించి, తిత్తిక్కమ్ - తీయకానున్న, అముదే - అమృతమువంటివాడా! ఇన్దుయోర్ - నిత్యనూలక, అదివతియే - సాన్ని

యైనవాడా! తెల్ - నిర్మలమై, నల్ - క్లాఘ్యమైన, అరువి - కొండకాలవను, మణి - రత్నములనున్న, పాన్ - బంగారమునున్న, ముత్తు - ముత్యములనున్న, అలైక్కమ్ - తీరమందు గుంపుగాజేర్చుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - వేళ్ళటాద్రియందు వేంచేయున్న, ఆణ్ణలే - ఓ స్వామీ! ఉన్ ఆడిశేర - నీ శ్రీపాదమును బొందునట్లు, అడియేఱ్ఱు - దానునికి, ఆ ఆ ఎన్నాయే - ఆయ్యా ఆయ్యా అని కనికరింపుమా.

తా|| విత్తనూరిసేవ్యుండవై యతినుండరంబులైన దివ్యరూపచేషితముగలవాడవై తిరుమలయందువేంచేసి నన్ను దానుని గాజేసికొని నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న ఓక్రియఃపతీ! ఈ సంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్ననుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమాయని.

౩.

ఆనావెన్నాదులగ తైయలై క్కు మశురర్ వాణాల్ మేల్ *

తీవాయ్ వాళిముత్తి పొట్టిన్దళిలై యా తిరుమామగళ్ కేళ్యా

తేవా* శురర్ గళ్ ముగ్గణ్ణళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

పూవార్ కళుల్ గళరువిన్దై యేళ పొరున్దుమాఱుపుణరాయే. ౪.

అ|| ఆనావెన్నాదు - అయ్యా ఆయ్యా అని కనికరించక, ఉలగత్తై - లోకములను, అలైక్కమ్ - బాధించుచున్న, అశురర్ - అనురులయొక్క, వాల్ వాల్ మేల్ - జీవితకాలముమీద, తీవాయ్ - నిప్పును ముఖమందుగల, వాళి - బాణములయొక్క, మత్తి - వర్షమును, పొట్టిన్ద - కురువించుచున్న, శిలైయా - ధనుస్సగలవాడా! తిరుమామగళ్ - పేరియిరిరాట్టికి, కేళ్యా - వల్లభుడా! తేవా - ఉజ్జ్వలస్వరూపుడా! శురర్ గళ్ - దేవతలును, మునిక్కణ్ణళ్ - ఋషులనమాహులును, వణ్ణమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - ఓ వేళ్ళటాచలపతీ! పూ - పుష్పములతో, ఆర్ - సమానములైన, కళుల్ గళ్ - (నీ) శ్రీపాదములను, అరు - క్రూరమైన, విన్దైన్ - పాదముగలనేను, పొరున్దుమాఱు - బొందెడివిధమును, పుణరాయే - సజ్జల్పించుమా?

తా|| : లోభులనుసశించజేసిభక్తజనులశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓక్రియఃపతీ! నాపాదములనుబోగొట్టి నీపాదములయందుఁ జేరునట్లు సజ్జల్పించుమాయని.

పుణరానిన్ద మరమే మ్మన్దైయదవొరునిల్ వలవావో*

పుణరేయ్ నిన్ద మరమిరణ్డిన్ నమవేపోనముదల్ వావో*

తిణరార్ మెగమెనక్కళిఱుశేరుమ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

తిణరార్ శార్ జ్జత్తుపాదమ్ శేర్వడడియే న్నన్నా శే. ౫.

౫.

అ|| పుణరానిన్ద - గుంపుగాజేయున్న, మరమేళ్ - సప్తపాలవృక్షములను, అన్ద - అప్పును, ఎయద - కొట్టిన, ఒరువిల్ వలవా - అద్వితీయుండవైన ధనుర్ధరుడా! పుణర్ - చేరిన, ఏయ్ - పొంది, నిన్ద - ఉన్న, మరమిరణ్డిన్ - మద్దివృక్షములరెండిటియొక్క, నమవే - నడుచున, పోన - వెళ్ళిన, ముదల్వా - జగత్కారణుడా! తిణరార్ - దట్టమై యున్న, మెగమెన - మేఘమువలెనున్న, కళిఱు - ఏనుగు, శేరుమ్ - చేయున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - తేళ్ళటాచలమునకు.

పావూ! తిలరార్ - బలముచేపూర్ణమైన, కార్జున్-ధనుస్సుగల, ఉన - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడిగళ్ళను, అడియేన్ - దానుడైన నేను, శేర్యమ - పొందుట, ఎన్నార్ - ఎప్పుడు?

తా|| ఒకవఱసగా లేకుండ గుండ్రముగా చుట్టుచున్న సాలవృక్షములేడింటిని యొకబాణముచేగొట్టిన కూరుడైన ఓవేళ్ళటాచలవఱీ! ఈసంసారదుఃఖమునువదలి నీతిరువడిగళ్ళ నెప్పుడు చేరెదనోయని.

౫.

ఎన్నా శేనామమణ్ణళ్ళన్ విణై త్తామరై గల్ శే కాణ్బదత్తొన్న్దు*

ఎన్నా భుమ్నిన్ది మైయోర్ గల్ శే త్తి యిత్తొన్న్దుయినమిసమాయ్*

మెయ్ న్నా మనత్తాల్ వన్ పాడు శెయ్యుమ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

మెయ్ న్నా నెయ్ దియెన్నా భున్నడిక్కళ్ళడియేక్ మేవున నే.

౬.

అ|| మణ్ - భూమిని, ఆళ్ళన్ - కొలిచిన, ఇణై - చేరియున్న, తామరై గల్ - శ్రీపాద చద్యములను, నామ్ - మనము, కాణ్బదత్తు - నేవించుటను, ఎన్నా శే-ఏదినమునమ్మువించునో? ఎన్దు - అని, ఇమైయోర్ గల్ - నిత్యనూరులు, ఎన్నా భుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇనమినమాయ్ - గుంపుగుంపుగా, నిన్దు - చేరియుండి, ఏత్తి - న్నతించి, ఇత్తొన్న్దు - ఆశ్రయించి, మెయ్ - శరీరము చేతను, నా - వాన్కు చేతను, మనత్తాల్ - మనస్సుచేతను, పట్రిపాడుత్తొన్న్దు, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - ఓవేళ్ళటాచలవఱీ! అడియేన్ - దానుడైనన, కాక్ - నేను, మెయ్ - యథార్థముగా (చర్యత్వముగా), ఎయ్ది - పొంది, ఉన్నడిక్కల్ - నీశ్రీపాదములను, మేవునము - అమరకలోబొందుట, ఎన్నార్ - ఎప్పుడో?

తా|| త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను కొలిచిన నీశ్రీపాదములను నేవించనాశపడి నిత్య నూరులువచ్చి మనోవాక్కాయములచే గ్రక్కర్యముజేయునట్లు వేళ్ళటాదియందు వేంచేసి యున్న ఓక్రియసఱీ! నీశ్రీపాదములను నేనెప్పుడు చర్యత్వముగానేవించెదనో యని.

౭.

అడియేక్ మేవియమర్ గిన్దు వముడే యిమైయోరదివతియే*

కొడియావడుపుళ్ళుడై యానే కొలక్కనివాయ్ పెరుమానే*

శెడియూర్ పిన్దై గల్ తీర్ మరున్దే తిరువేళ్ళడత్తెమ్మెరుమానే*

నొడియూర్ పొమ్మదుమునపాదమ్ కాణనోలాదాన్ శ్రేనే.

౮.

అ|| అడియేక్ - దానుడైన నేను, మేవి - సమీపించి, ఆమర్ గిన్దు - నిరస్తరాసుభవము జేయుచున్న, అముడే - అవృతమువలె భోగ్యభూతుడా! ఇమైయోర్ - నిత్యనూరులకు, అడివతియే - నిర్వాహకుడా! ఆడు - (శత్రువులను) నశింపజేయుచున్న, పుళ్ళగరుత్తొన్దుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉడైయానే - కలవాడా, కొలమ్ - నుండరమై, కని - పండువలె నున్న, వాయ్ - అధరముగల, పెరుమానే - గొప్పవాడా! శెడి - పాపములచే, ఆర్కలిగిన, పిన్దైగల్ - దుఃఖములను, తీర్ - తీర్చెడి, మరున్దే - బొందచువంటివాడా! తిరువేళ్ళడత్తు - వేళ్ళటాదియందు వేంచేసియున్న, ఎమ్ పెరుమానే - మనస్సామి! ఉనపాదమ్ - నీతిరువడి గళ్ళను, కాణ - నేవించుటకుఁదగిన, వోలాదు - పుణ్యముజేయక (ఉండినను), నొడియూర్ పొమ్మదుము - ఒకక్షణమును, ఆన్ శ్రేక్ - (నిన్ను నేవించక) సహించియుండలేను.

తా॥ నిత్యనూరి నిర్వాహకుడవై, సకల శత్రువులనున్న అశ్రితపాపములనున్న నశింపఁ జేయువాడవై, వేడ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండి నాకు పరమభోగ్యుండవైయున్న ఓ శ్రీయః పతి! నిన్నుబొందుటకు నేనొకసాధనము జేయకపోయినను, సాధనానుష్ఠానముజేసినవారివలె నిన్ను సేవింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నానని.

౭.

నోలాదాల్ శ్రేనునపాదమ్ కాణ వెన్దురుణ్ణుణ్న్ *
 నీలార్ కణ్ణ త్తమ్మానుమ్ నిత్తై నాన్ముగనుమున్దిరనుమ్*

శేలేగోళ్ళార్ పలర్ శూర్మవిరుమ్మున్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

మాలాయ్ మయక్కినుడియేన్బాల్ వన్దాయ్ పోలేవారాయ్.

౮.

అ॥ ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, కాణ - సేవించుటకు, నోలాదు - భాగ్యముజేయుక నుండియు, అల్ శ్రే - నిన్నువదిలియుండలేను; ఎన్దు - అనిచెప్పి, నుణ్ - నూత్నమైన, ఉణ్ ర్నిన్ - బుద్ధిగల, నీలార్ - నీలవర్ణముచేపూర్ణమైన, కణ్ణమ్ - కణ్ణముగల, అమ్మానుమ్ - ప్రధా నుండైనరుద్రుడును, నిత్తై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్ముగనుమ్ - చతుర్ముఖుడును, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, శేలేయ్ - మత్స్యముతోబోలిన, కణ్ణార్ - నేత్రములుగల, పలర్ - (సర్వవి పార్వతిమొలకలు) అనేక శ్రీలతోగూడ, శూర్మ - చుట్టబడినవారై, మిరుమ్మున్ - ప్రీతితో నాశ్రయించుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - ఓవేడ్కటాద్రినాథుడా! మాలాయ్ - శ్యామవర్ణముగల కృష్ణుడై, మయక్కి - మోహపరిచి, వన్దాయ్ పోలే - (వసుదేవదులముండఱ) వేంచేసినట్లు, వారాయ్ - (నాముండఱ) వేంచేయువా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతి! సాధనానుష్ఠానముజేయుని నేనుమాత్రమేగాక సాధనాంతరపగులై జ్ఞానవంతులై సమర్థులైయున్న బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులుగూడ వైచార్యసంధానముజేయుచు తమ తమ శ్రీలతోగూడవచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న నీవు, కృష్ణావ తారమందు వసుదేవానులకువచ్చి నేనసాదించినట్లు నాముండఱవేంచేసి నేనసాదింపుమానుని.

౯.

వన్దాయ్ పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్ పోలే పరువాన్ *

శేన్దామరై క్కణ్ శేళ్ళనివాయ్ నాల్ హోళముదేయెనదుయిరే*

శిన్దామణిగల్ పగరల్లెప్పగల్ శేయ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

అన్దోవడియేనునపాద మగలకిల్లేనిత్తై యుమ్.

౧౦.

అ॥ వన్దాయ్ పోలే - (అధర్మలకు) వచ్చినవాడవు (సులభుడు)వలెనుండి, వారాదాయ్ - రానివాడును (దుర్లభుడును), వారాదాయ్ పోలే - (ధర్మలకు) రానివాడవు (అసులభుడు) వలెనుండి, పరువానే - వచ్చుచున్నవాడవును (సులభుడును), శేన్ - ఎట్టిని, తామరై - పద్మము వలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్న, శేన్ - ఎట్టిని, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధ రమునున్న, వాల్ తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నుగల, అముడే - భోగ్యభూతుడా! ఎనదు - నాకు, ఉయిరే - ప్రాణభూతుడా! శిన్దామణిగల్ - చిన్తామణులయొక్క, పగల్ - కాన్తి, అల్లై - రాత్రిని, పగల్ శేయ్ - తినమువలె చేయుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - తిరుమలయందువేంచేసి

యన్న ఓశ్రియపతి! ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, అడియేన్ - దామడనైననను, ఇతైయుమ్ - తుణముగూడ, అగల - ఎడబాసి, కిల్లేన్ - ఉండలేను.

తా|| భక్తులనులభుడవై యభక్తులగుల్లభుడవై యతిరహితీయంబులైన దివ్యావయవములు గలవాడవై, రాత్రిగూడవినమువలె ప్రకాశించునట్లు మంచి తేజస్సగులత్నములచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేయున్న ఓస్వామీ! నీశ్రీపాదములనువదలి నేనొక తుణముగూడ నుండలేనని.

శ్లో|| అగలకిల్లైనితైయుమె న్నలర్ మేల్ మశ్శెముతై మార్ బా*

సిగరిల్ పుగ్గూయలగమూనుడై యెన్నైయాళానా*

సిగరిలమరర్ మునిక్కణజ్జల్ రుమ్ముమ్ తిరువేణ్డత్తానా*

పుగలొచ్చిల్లావడియే నున్నడీక్కిమ్మమర్ న్దుపుగున్దేనా.

100.

అ|| ఇతైయుమ్ - ఒకతుణముగూడ, అగల - విశ్లేషించియుండుటకు, కిల్లేన్ - సమర్థురాలుకాను, ఎన్ఱు - అని, అలర్ మేల్ - పుష్పముమీదవాసముజేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన), మశ్శె - పెరియపిరాట్టి, ఉతై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్ బా - వత్సస్థలముగలవాడవై, సిగరిల్ - ఒప్పులేని, పుగ్గూయ - యశస్సుగలవాడవై, ఉలగమ్మూన్ఱు - మూడులోకములను, ఉడైయాయ్ - (తనకురత్వములై) కలవాడవై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళానా - పరిపాలించువాడవై, సిగరిల్ - ఒప్పులేని, అమరర్ - నిత్యమూయును, మునిక్కణజ్జల్ - ఋషిసమాహుతులను, విరుమ్ముమ్ - ఆశపడియాశ్రయించుచున్న, తిరువేణ్డత్తానా - తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! పుగల్ - ఉపాయము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఇల్లా - లేని, అడియేన్ - దామడనైననను, ఉన్ఱుడిక్కిల్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, అమర్ న్దు - అమరియున్నవాడవై, పుగున్దేనా - ప్రవేశించితిని.

తా|| సాన్దర్య సౌగంధ్యమార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టిగూడ తుణకాలము విశ్లేషించియుండలేక నెలప్పుడును నీవత్సస్థలమందు నిత్యవాసముజేయునట్లు నిరతిశయభోగ్యభూతుడవై, నిరుపమానంబులైన వాత్సల్యాదికల్యాణగుణములుగలవాడవై, సకలజగద్రక్షుడవై, నిత్యనూరితేవుడవై, వేంకటాద్రియందిత్యస్తమలభుడవై వేంచేసియున్న ఓశ్రిమన్నారాయణుడా! నేనుసకలోపాయములను వదిలి నీతిరువడికల్పనే యుపాయముగానమ్మి యాశ్రించితిని - ఈపాపరముద్యయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుదురు. 100.

శ్లో|| అడిక్కిమ్మమర్ న్దుపుగు న్దడియార్ వాళ్ మిన్ఱెన్ఱ రుల్ కొడుక్కుమ్*

పడిక్కేళ్ళిల్లాప్పెరుమానై ప్పొనక్కరుగూర్ చ్చుడగోపా*

ముడిస్సాకళొన్న వాయరత్తు త్తిరువేణ్డత్తుక్కివై పత్తమ్*

పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ పిన్ దీరున్ఱు పెరియవానుల్ సిలావువరే.

101

అ॥ అడియార్ - ఓభక్తులారా! అడిక్కిళ్ - (నా) శ్రీపాదములకింద, అమర్సు - (అనన్యప్రయోజనములై) అమరియుండి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, వాళ్ మిన్ - ఉజ్జీవింతుడి; ఎన్నెన్దు - అనియుపదేశించి, ఆరుళ్ కొడుమ్మమ్ - కృపజేయుచున్న, ఏడి - విధమునకు, కేళ్ ఇల్లా - ఒప్పులేని, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, శ్రున్దు - పాలములశ్చేసమృద్ధమైన, కురగూర్ - కురుక ప్రరికస్వామియైన, శడగొచ్చ - నమ్మాళ్వార్స్వస్థు, ముడిప్పెన్ - తనిమూలుమునకింపఁజేయుటకై, శొన్న - ప్రసాదించిన, ఆయిరరు - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరువేల్గడత్తుమ్మ - తిరుమలకు ప్రతిపాదకమైన, ఇచ్చెనత్తుమ్ - ఈపనిపాశురములను, పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారిని (అభ్యసించినవారిని), పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారు, పెరియ - గొప్పమహిమగల, వానుళ్ - పరమపదముందు, వీల్ ధీయన్దు - తగు మహిమ పఁకొనియుంటుండి, నిలావువన్ - నిత్యానుభవము జేయుదురు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు మామొక్క యాతిరువశికళ్యాణాశ్రయించి యుజ్జీవింపుడియని తనశ్రీహస్తముచే తిరువశికళ్యాణ చూపుచు ఉపదేశించుచున్న నిరపధికదయావంతులైన తిరువేల్గడ ముడైయాళ్విషయమై నమ్మాళ్వార్స్వస్థప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల నభ్యసించువారును, వారినాశ్రయించువారును శ్రీవైకుంఠముందు వెళ్ళి నిత్యానందమునుభవించుతురని.

౧౧,

అ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౬-పది, సంపూర్ణము.

ఇదిపఱచు తిరువాయ్మొళులు అఱుపదింటికి పాశురములు ౬౬౨

2. పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక : — పెరియవీరాట్టిని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని వీరి మూలముగా ఈతిరువాయ్మొళియనెడి మహాప్రబంధమును సమాప్తిచేయింపఁజలచి వీరిని సర్వశ్వరుఁడు స్వీకరించనందున, ఆహ్వాన్లు మిక్కిలిదుఃఖాత్తులై నన్ను స్వీకరింపక ఇన్నియములనడుము పడఁద్రోసి బాధించుటచే నీ కేమియుపయోగమని ఘోషించుచున్నారు.

॥ ఉణ్ణిలావియవై వరాలొన్మైతీర్ ధీ యెన్నెయ్ పాదపబ్బయమ్*
 నణ్ణిలావగై యే నలివానిన్న మెణ్ణిగిన్నాయ్*
 ఎణ్ణిలాప్పెరుమాయనే యిమైయోర్ గళేప్పెరులగమ్మానుడై*
 అణ్ణలేయముదేయప్పనే యెన్నెయ్ యాళానే. ౧.

అ॥ ఉణ్ణిలా - అసంఖ్యేయమై, పెరు - అపరిచ్ఛిన్నమైన, మాయనే - ఆశ్చర్యవ్యాపారము గల ప్రకృతినిసాధనముగాగలవాఁడా ! ఇమైయోర్ గళ - నిత్యమూరులచే, ఎన్నెయ్ - స్తుతింపఁబడినవాఁడవై, ఉలగమ్మూన్లు - లోకములుమాడింటిని, ఉడై - తనకుకేషముగా గలవాఁడవైన, అణ్ణలే - ఓస్వామి! అముదే - ఓభోగ్యభూతుఁడా! అప్పనే - ఉపకారకుఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళానే - (ఇదివఱలో) నిర్వహించినవాఁడా! ఉళ - లోపల, నిలావియ - ఉన్న, ఐవరార్ - పంచేంద్రియములచే, మైతీర్ ధీ - బాధపెట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, పాదపబ్బయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నణ్ణిలావగై - సమీపించుకుండునట్లు, ఇన్నెయ్ - ఇఁకను, నలివాన్ - బాధించుటకై, ఎణ్ణిగిన్నాయ్ - తలచుచున్నావు.

తా॥ ఓశ్రియఃపతి ! ఇదివఱలో నాకు నీవేరక్షుండఁడని జ్ఞానమును గలిగించి రక్షించిన నీవిప్పుడు, నేను ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని, నన్ను నీతిరువడికళను బొందనివ్యక్త పంచేంద్రియముల నడుమ పడఁద్రోసిబాధించుచున్నావు. ఇది నీకు యుక్తముకాదని. ౧.

ఎన్నెయ్ పాదపబ్బయమ్ వన్లోవోరై నివై పెయ్ దిరాప్పగల్ మోదున్*
 ఉన్నెనానణుగావగై శెయ్దుపొదికణ్ణాయ్*
 కన్నలేయముదేకార్ముగిల్వణ్ణనే కడల్ ఇలమ్ కాక్కిన్*
 మిన్నునేమియినాయ్ ఎన్నెయ్ నుడై వేదియనే. ౨.

అ॥ కన్నలే - పడికఁబెల్లమువంటివాఁడా ! అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాఁడా ! కడల్ - సముద్రముచే జాట్టఁబడిన, ఇలమ్ - భూమిని, కాక్కిన్లు - రక్షించుచున్న, ఎన్ను - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియినాయ్ - సుదర్శనముగలవాఁడా ! ఎన్నెయ్ నుడై - పాపముగలనాకు, (ప్రత్యక్షముగా నేవసాదించక), వేదియనే - వేదములచేఁబలిసికొనఁదగినవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పశుసఱచుకొనినవై, వన్ - క్రూరములై, కో - నన్నునిరుమించుచున్నవై, ఓళ - అద్వితీయములైన, ఇన్నై - ఈ, ఐన్లు - పంచేంద్రియములను, పెయ్దు - సృజించియించి, ఇరాప్పగల్ - రయింబ

గళ్లు, మారునిత్తిట్టు - పీడించునట్లుజేసి, ఉన్నై-నిన్న, నాన్ - నేను, అణుగావన్ - చేరకుండు
విధమును, కెయ్దుపోదికణ్డాయ్ - చేసిపోతిమనమా.

తా|| నికతిశయభోగ్యుడవై జగద్రక్షకుడవైన ఓక్రియకపతి! నన్ను పంచేంద్రియముల
నడుమ పడద్రోసి వానికి నన్ను స్వాధీనపఱచి బాధించి నీతిరువడికళ్ళను బొంద నివ్వకుండు
చేసితివని.

౨.

వేదియానిఱ్ఱుమ్మవరాల్ నిన్ యేనై మారు-విత్తు*ఉన్ తిరువడి

చ్చాదియావగై నీతడుత్తై పెఱుదియన్దో*

ఆదియాగియగలిడమ్మడై త్తుణ్డుమిల్లై న్దుకడన్దిడన్దిట్*

శోదిన్దోముడియూన్ తొణ్ణనేక మదుశూదననే.

3.

అ|| ఆదియాగి - జగత్కారణుడవై, అగల్ - వికాలమైన, ఇడన్ - భూమిని, పడైత్తు -
సృజించి, ఉణ్డు - (నింకి, ఉమ్మిల్లై - బలులుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దిట్ - (పాతాళము
లోనుండి) కడతీసివారడవై, శోది - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దిర్ఘమైన, ముడియాయ్ -
కిరీటుముగలవాడా! తొణ్ణనేన్ - చుట్టుకొనైననాయొక్క (పాపములను), మదుశూదననే -
మధున పెడిరాక్షసునిజంపినటు నశించుచేసినవాడా! వేదియానిఱ్ఱుమ్ - బాధించుచున్న, ఐవ
రాల - పంచేంద్రియములచే, వినైయేనై - పాపముగలనన్ను, మారువిత్తు - బాధపెట్టి, ఉన్
తిరువడి - నీశ్రీపాదమును, చాదియావగై - పొందుకుండునట్లు, తడుత్తు - అడ్డగించి, నీ - నీవు,
ఎన్ పెఱుది - ఏళలమునుబొందెదవు? అన్దో - అనివిషాదోక్తి.

తా|| జగత్తును సృజించి సకలవిధములచే రక్షించిన ఓస్వామి! ఇదివఱలో నాపాపములను
బోగొట్టి రక్షించిన నీవిప్పుడు నన్ను పంచేంద్రియములచే పీడించి నీశ్రీపాదమును బొందుకుండచేసి
నందున నీకేమియు లాభములేదని.

3.

శూదునానటియావగై శుమ్మల్ బీయోరై వరై క్కాట్టి*ఉన్నడి

ప్పోదునానణుగావగై కెయ్దుపోదికణ్డాయ్*

యాదుమ్మయావరుమ్మిన్ని నిన్నగమ్బాలొడుక్కి*ఒరాలిసీళ్ళిలై

మిదుశేర్ శుమ్మవి వినై యోన్వినై తీర్ మరున్దే.

౪.

అ|| యాదున్ - సకలవచేతనములనున్న, యావరున్ - సకలచేతినులనున్న, ఇన్ది - ౨.౪
టియు ద్రక్కక, నిన్నగమ్బాల్ - నీయుదరమందు, ఒడుక్కి - అణచి, ఒర్ - ౨.౬, ఆలిక్ -
మట్టిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలైమిదు - దళముమీద, శేర్ - పవ్వళించిన, కమ్మవి -
బాలుడవై, వినైయేక - పాపమైననాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి,
మరున్దే - జెప్పదమపంటివాడా! ఒర్ - శ్రారములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, కాట్టి -
చూపించి, నాన్ - నేను, శూగు - చేయదగినకృత్యమును, అటియావగై - ఎఱుంగకుండునట్లు,
శుమ్మల్ బీ - భ్రమింపజేసి, ఉన్నడిప్పోదు - నీశ్రీపాదపద్మములను, నాన్ - నేను, అణుగా
వగై - పొందుకుండునట్లు, కెయ్దుపోదికణ్డాయ్ - చేసిపోతిమనమా.

తా॥ ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తును దన యందరములోనుంచుకొని వటదళమందు బవ్య
లించిన ఆపహ్లాంధవుడైన శ్రియఃపతి! నన్ను కృత్యాకృత్యజ్ఞానములేకుండ భ్రమింపజేసి ఇంద్రియ
పరవశుడైన నీతిరువడికళ్ళను బొందుకుండునట్లు చేసినందున నీకేమిపురుషుర? మని ౪.

తీర్ మరుని నియెనునోయడుమ్ శెక్కిల్లిన్ త్తిరిక్కుమైవన్ *

నేర్ మరుజ్జుత్తైత్తావడైన్లు నెగిల్త్ ప్పానొక్కిన్టాయ్ *

ఆర్ ముడన్దినియాగునా రడలా యేన్దియశురర్ వన్దుమ్ *

నేర్ మరుజ్జుత్తాయ్ విణ్ణళార్ పెరుమానేయో.

౫.

అ॥ అడర్ - యుక్తోష్ఠ్యుళమైన, ఆట్రి - సుదర్శనమును, న్ని - ధరించి, ఆశురర్ - ఆను
రులయొక్క, వన్ - క్రూరమైన, కులమ్ - వంశమును, మురుజ్జువేర్ - పక్కవేరతోఁగూడ
సమూలముగా, అణుత్తాయ్ - ఛేదించినవాఁడా! విణ్ణళార్ - పరమపదవాసలకు, పెరుమానే -
విరాహానఁడా! తీర్ - తీర్పుదగిన, మరున్ - మాయ (ప్రతీక్రియ, ఇన్ది - లేక, విన్ది - అయిదు
విషయములనడి, నోయ్ - వ్యాధులచే, అడుమ్ - బాధించుచున్న, కిక్కిల్ - తీరమునెడి యంత్ర
మందు, ఇట్టు - నేసి, తిరిక్కుమ్ - త్రిప్పుచున్న, వివర్ - పంచేంద్రియములను, శేర్ - ఎదుట
నున్న, మరుజ్జు - ప్రక్కలకాందును, ఉడైత్తా - ఉండునట్లు, అడైత్తు - ఉంచి, నెగిల్త్ ప్పాన్ -
తపవద్దనుండి త్రోయువారికి, ఒక్కిన్టాయ్ - సమానుడవైయున్నావు; ఇ ని - ఇంక మీది,
ముదాగువార్ - (హవ్యాధిని) బొప్పదమువలె తీర్పువాడు, ఆర్ - ఎవరగుదు?

తా॥ అక్రితః కోధులను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్సామి! నన్ను శరీరమందుంచి
యింద్రియములను చుట్టుగోడవలెపెట్ట కదలుటకుఁగూడ దోషలేకుండజేసి శబ్దానివిషయములను
నాముండల స్పృశించి నన్ను బాధించుట నీవచితముకాదని.

౬.

విణ్ణళార్ పెరుమాన్కుడిమైశెయ్ వార్తై యుమ్ శెణున్దైయులనిన్దై *

మణ్ణళన్దై పెర్ ప్పెల్ న్దాలె శెయ్యా మన్ దుసీయుమ్విట్టార్ *

పణ్ణళాయ్ కవితెన్నుళాయ్ పత్తియినుళాయ్ పరమీశనేవన్దె

కణ్ణళాయ్ నెణ్ణళాయ్ శొల్లుళాయెన్దుశొల్లాయ్

౭.

అ॥ విణ్ణళార్ - పరమపదమందున్నవారై, పెరుమాన్కు - సర్వేశ్వరుడవైననీకు, అడిమై
శెయ్యారైయుమ్ - కైజ్కర్యముజేయువారినిగూడ, శెణుమ్ - బాధించుచున్న, ఇన్దై విమ్మ
లన్ - ఈపంచేంద్రియములు, పణ్ణళార్ - భూలోకమందు, ఎన్దై - నన్ను, పెన్ ద్దాలె -
సాంధియెడల, మన్ దుమతీయు, నీయుమ్ - నీవును, విట్టార్ - విడిచినయెడల, ఎన్ శెయ్యా -
ఎమిచేయవు? పణ్ - నాయార్తద్వనియందు, ఉళాయ్ - ఉన్నవాడవై, కళితెన్నుళాయ్ -
నామాటకాందున్నవాడవై - పత్తియినుళాయ్ - సాభక్తియందున్నవాడవై, కణ్ణళాయ్ -
నేత్రముగోనున్నవాడవై, నెణ్ణళాయ్ - మనస్సందున్నవాడవై, శొల్లుళాయ్ - నావాక్కు
నందున్నవాడవై, పరమ్ - సర్వాధిగుడవైన, ఈశనే - నిరుమనుఁడా! వన్దు - వచ్చి, ఒన్దు -
ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పువా.

తా|| నిర్వికారమైన పరమపదమందు నివసించెడి గరుడప్రభృతి నిత్యనూరులనుగూడ ధ్రుమింపఁజేయుచున్న పంచేంద్రియములు భూలోకమందున్న నన్నే మేమిచేయవు? నాసకలావయవములయందు నివసించుచు నాదుఃఖములను దొలగింప సమర్థుడవై వసివు నాయా ర్థధ్వనివినియైనను వచ్చి నాకుపాయము చెప్పమామని.

౬.

ఒన్మొల్లిఒరు త్తనిల్ నిట్కిలాద వోరై వర్ వన్ కయవరై *

ఎన్మయార్ వెల్ గిట్ట నుక తిరువరుళిల్లయేల్ *

అన్మతేవర శురర్ వాజ్గ అలై కడలరవమళాని*ఓర్

కున్ మవై త్తనెన్దాయ్ కొడియేక పరుగిన్నముడే.

2.

అ|| అన్మ - అప్పుడు, తేవర్ - దేవతలును, అశురర్ - ఆసురులును, వాజ్గ - మధనముజేయు గా, అన్మ - అలలుకొట్టుచున్న. కడల్ - సముద్రమందు, అరవమ్ - గామకేని, అళావి - చుట్టి, ఓర్ - ఒక, కున్మమ్ - పందరపర్వతమును, వైత్త - (చలింపకుండ) నిలిపిన, ఎన్దాయ్ - ఓ నా స్వామీ! కొడియేక - పాపియైన నేను, పరుగు - పానముజేయుటను, ఇక - భోగ్యమైన, అముడే - అమృతమువంటివాఁడా! ఉక - నీయొక్క, తిరువరుళ్ - నిరవధి కమైనకృప, ఇల్లైయేల్ - లేకపోయినయెడల, ఒన్మొల్లి - ఒక మాటబుజెప్పి, ఒరుత్తనిర్ - ఒక విధముగా, నిట్కిలాద - నిలువని, ఓర్ - క్రూరులైన, ఐవర్ - అయిదువిధులై, వక - బలిష్ఠులైన, కయవరై - ఇంద్రియముల నెడిదుప్పులను, యార్ - నేను, ఎన్మ - అప్పుడు, వెల్ కిట్టక - జయించెదను?

తా|| శ్రీరాత్తిమందు మందరపర్వతమునువేసి నానుకినిద్రాడుగాజుట్టి చిలికి యమృతమును దేవతలకిచ్చిన ఉదారుఁడా! నీవుకటాక్షించనియెడల నేనింద్రియములను జయింపఁజాలనని.

2.

ఇన్నముదెనోన్మి యోరై వర్ యావరై యుమ్మయక్క*నీవై త్త

మున్నమాయ మెల్లామ్ ముల్లువేరరిన్దు*ఎన్నెయ్

శిన్నముమ్ తిరుమూర్ త్రియుమ్ శిన్ది త్తే త్తిక్కై త్తొమ్మ వేయరుళెనక్కు *

ఎన్నమ్మా ఎకణ్ణ ఇమ్మియోర్ దమ్ కులముదలే.

౫.

అ|| ఎన్నమ్మా - నాకుతల్లివంటివాఁడా! ఎకణ్ణ - నాకుభవ్యమైనవాఁడా! ఇమ్మియోర్ తమ్ కులమ్ - నిత్యనూరులసమూహమునకు, ముదలే - నిర్వాహకుఁడా! ఓర్ - నిలత్తడములైన, ఐవర్ - శబ్దపుర్ణరూపరసగన్ధముల నెడి అయిదువిషయములు, ఇక అముడు - నిత్యశయభోగ్యములు, ఎన - అని, తోన్మి - తోచి, యావరై యమ్ - ఎట్టివారినిగూడ, మయక్క - ధ్రుమింపఁజేయుటకై, నీ - నీవు, వైత్త - ఉంచిన, మున్నమ్ - అనాదియైన, మాయ మెల్లామ్ - సంసారమన్నింటిని, ముల్లు - సమూహముగా, వేర్ - మూలమును, అరిన్దు - ఛేదించి, ఎన్నె - నన్ను, ఉక - నీయొక్క, శిన్నముమ్ - శబ్దచక్రాది చిహ్నములనున్న, తిరుమూర్ త్రియుమ్ - దివ్యవిగ్రహమునున్న, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఎత్తి - స్తుతించి, కై త్తొమ్మ - అంజలిచేయునట్లు, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపఁజేయును.

తా॥ నాయం దతివాత్సల్యముగల ఓ స్వామీ ! చూచునప్పుడే నుఖకరంబులని తోచి బ్రహ్మాదులనుగూడఁగ్రహించఁజేయుచున్న శబ్దాదివిషయములు నన్ను బాధించుకూడునట్లు వానినిసమూలముగా ఛేదించి, నీదివ్యావయవాదులను ధ్యానించి స్తుతించునట్లు నాయందుగృహజేయుమామని.

కులముదలడుమేతీన్దై కొడువన్ కుట్రయినిలేవీ నీ కుక్కుమైవరై *

నలముదల్ కెడుక్కుమ్ పరమేతంద్రుల్ కణ్ణాయ్ *

నిలముదలినియెవ్వలగుక్కుమ్ నిట్టనశైల్యనకెన*పారుల్

పలముదల్ పడై తాయ్ ఎక కణ్ణా ఎక పరజ్జుడరే.

౯.

అ॥ నిలిమనుదిల్ - భూమి మొదలైన, ఇని - ఇతరున్న, ఎవ్వలగుక్కుమ్ - సమస్తలోకములందును, నిట్టనశైల్యనకెన - స్థావరజంగమముల నెడి, పలపారుల్ - అనేక వస్తువులను, మదల్ - సృష్టికాలముందు, పడై తాయ్ - సృజించినవాడా ! ఎక కణ్ణా - నాకుభవ్యమైవనాడా ! ఎక - నాకు నేవసాదించిన, పుష్పకుడరే - షరణ్యోత్తిస్వరూపుడా ! కులమ్ - వంశమును, ముదల్ - సమూలముగా, అడుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, తివిన్దై - సావములకంగానమై, కొడు - క్రూరమై, పక్ - గుర్తనమైన, కుట్రయినిలే - సంపాదించుకొనుచుండు, కీర్తిక్కుమ్ - పడద్రోయుచున్న, ఐవరై - పంచేంద్రియములయొక్క, నలమ్ - బలమును, ముదిల్ - సమూలముగా, కెడుక్కుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, పరమే - అనుగ్రహమును, తిన్ద్రుల్ కణ్ణాయ్ - ఇవ్వను.

తా॥ సకలజగత్స్పృష్టయైన ఓ పుణ్యోత్తిస్వరూపుడా ! వంశనాశకరంబులైన సంసారమనెడి నరకమునకు హేతువైన పంచేంద్రియములు నన్ను బాధించకుండ నశించునట్లు అనుగ్రహింపుమామని.

ఎక పరజ్జుడరేయెన్దై యలన్దే యన్నిడై తామరై గట్టు *

అన్పురుగినిట్టు మదునిట్టుచ్చుమడుతన్దాయ్ *

వక పరజ్జుడరైవర్ తిన్దై తిన్దై వలితైన్ దుగిన్ద సర్ *

ముక పరవై కడై చ్చును దక్కొణ్ణమూర్ త్రియో.

౧౦

అ॥ ముక - మునుపు, పరవై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికి, అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ణ - తీసిన, మూర్తి - ఓసర్వేశ్వరుడా ! ఎక పరమకుడరేన్దై - నాపరజ్జోత్తిస్వరూపుడా ! యని, ఉన్దై - నిన్ను, అలన్దే - భూషించిచెప్పి, ఉక - నీయొక్క, ఇన్దై - చేరియున్న, తామరై గట్టు - శ్రీపాదపద్మములవిషయమైన, అన్పు - పీతచే, ఉరుగి - కరిగి, నిట్టుమ్ - ఉండదగిన, అదు - అభాగ్యము, నిట్టు - ఉండగా, (దానినివ్వక), కుమడు - శరీరమనెడి భారమును, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. వక - క్రూరములైన, పరజ్జుల్ - విషయముల నెడి భాగములను, ఎడుత్తు - మోయించి, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, తిన్దై తిన్దై - (పతిదిక్కుల యందును, పలిక్కు - ఈడిచి, ఎన్దే దుగిన్ద సర్ - బాధించుచున్నవి.

తా॥ ఓ స్వామీ ! నాకు స్వరూపానురూపముగా నీతిరునామానుసన్ధానము జేయదగిన భాగ్యమునివ్వక ఇంద్రియముచే బాధపడునట్లు నన్ను సంసారమందు బడద్రోసి శరీరమనెడి మహా భారిమును నాశిరస్సుమీద నుంచితీవని.

౧౧.

‡‡ కొణ్ణమూర్ త్తియోర్ మూవగాయ్ కుణ్ణజ్జల్ వడై తల్లిత్తుక్కెడుక్కుమ్*
అప్పుణ్ణిగిక్కొప్పున్ పునల్పుల్లియప్పనుక్కే*తోణ్ణి
తోణ్ణిర్ తోణ్ణిర్ తోణ్ణి శడగోపకళొల్లాయ్ త్తుల్లిప్పత్తుమ్*

- కణ్ణపాడవల్లార్ విన్నై పోమ్ కణ్ణులుమ్మగలే. ౧౧.

అ॥ కుణ్ణజ్జల్ - సత్వరజ స్తమోగుణములచే, కొణ్ణ - స్వీకరింపఁబడిన, మూర్ త్తి - శరీరము
గల, ఓర్ - విలక్షణులైన, మూవరాయ్ - బహువిష్ణురుద్రులనెడిముగ్ధరిస్వరూపమై, పడైత్తు -
సృజించి, అల్లిత్తు - రక్షించి, కెడుక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడై, అప్పుణ్ణిగిమ్ - అట్టి
(జగత్కాగణమైన) పద్మమును, కొప్పున్ - తిరునాభియందుగలవాడై, పునల్ - మహాజల
మును, పల్లి - పడక గాగలవాడైన, అప్పనుక్కే - స్వామికే, తోణ్ణి - దాసులైనవారికి,
తోణ్ణి - దాసభూతులను, తోణ్ణి - భక్తులైనవారికి, తోణ్ణి - దాసులైన, శడగోపక -
సమ్యాప్తార్లు, శోల్ - ప్రసాదించిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాడుగుములలో జేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది
పాశురములను, కణ్ణు - (మనకురత్తికమని) అనుసంధించి, పాడవల్లార్ - గానముజేయువారికి,
కణ్ణులుమ్ పగలుమ్ - రాత్రియందును, విన్నై పోమ్ - పాపములునశించును.

తా॥ రజ స్తమస్వరూపులైన బ్రహ్మరుద్రులక న్త ర్యామియైయుండి సృష్టిసంహరములను
జేసి, తానుసత్వస్వరూపమైనవిష్ణువతారమెత్తి రక్షించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమాపధి
దాసులైన సమ్యాప్తార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశుముల నధ్యసించువారు ఇంద్రియములచే
నెప్పుడును బాధపడరని. ౧౧.

అ త్త్యోర్ తిరువడిగళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

—o—o—o—

౨-వ, తిరువాయ్ మొట్టి

—o—o—o—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, సమ్యాప్తార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహించుక
పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడిగళ్యలో ప్రపత్తిచేసి అచ్చటకుడ తనమనోరథమును లభించక దుఃఖపర
సకులై ఒకపిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి, నాకొమార్తెషయమై
నీవేమిసజ్జులించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సందిధిలో విన్నవించునూత్తులను సాదించు
చున్నారు.

‡‡ కణ్ణులుమ్ పగలుమ్ కణ్ణులులటియూల్ కణ్ణిన్ కై గళాల్ తైక్కుమ్*

శెణ్ణుశెక్కిరజ్జళెన్ను కూప్పుమ్ తామరై కణ్ణెనేతళరమ్*

ఎజ్జనేతరిక్కేనున్నైనిల్లెన్ను మిరునిలమ్ కై తుత్తూవిరుక్కుమ్*

నెజ్జయల్ పాయ్ సిన్ త్తిరువరజ్జత్తా యివళ తిఱత్తెక శెమ్మిగిన్టాయే. ౧.

అ॥ కణ్ణులుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, కళే - సేత్రములయొక్క,
తుయిల్ - నిదురను, అటియూల్ - ఎఱుంగదు. కణ్ణిన్ - కణ్ణిశ్శను, కై గళాల్ - చేతులచేత,
ఇజ్జెక్కుమ్ - జల్లును. శెణ్ణుశెక్కిరజ్జళెన్ను - శెణ్ణుచక్రములనిచెప్పి, కై కూప్పుమ్ - అంజలిచే

యును తామరైక్కల్ ఎన్దు - పద్మమువంటి నేత్రములని చెప్పి, తళరున్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఉన్నై విట్టు - నిన్ను వదలి, ఎజ్జనేతరక్కే - ఎల్లుజివిం చెదను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఇరు - వికాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, కై - చేతులచే, తుమ్మా - తడవును, ఇరుమ్మమ్ - ఉండును, శెమ్ - నుండరమైన, కయల్ - మశ్వములు, పాయ్ - ఎగులుచున్న, నీర్ - జలములచే జూట్ట వడిన, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరజ్యమందు బవ్యభించిన ఓస్వామి! ఇవళ్ తిజత్తు - ఈ పెరిపియుమై, ఎన్ శెయ్గిన్దాయ్ - ఏమి చేయుతలంచినావు

తా॥ ఓశ్రీరంగ నాథస్వామి! ఈయాత్మ్యార్ల నెడి నాయకినిన్ను విశ్లేషించియుండలేక రేయిం బగళ్ళు నిద్రించక దుఃఖించుచు నీయొక్క దివ్యానామ దివ్యాయుధముల ననుసంధింప నారంభించి దానికొత్తలేక చేతుల నిత్తి నమస్కరించుచున్నది. ఈపెను నీవేమిచేయుతలంచినావో తెలియలేదని.

ఎన్ శెయ్గిన్దాయ్ తామరైక్కల్లా వెన్నుమ్ కణ్ణీర్ మల్ గవిరుక్కుమ్*
ఎన్ శెయ్గే నెటిసీర్ తిరువరజ్జత్తాయెన్నుమ్ వెన్వయిర్ త్తుయిర్ త్తురుగుమ్*
మున్ శెయ్ దవిన్దై యేముగప్పడాయెన్నుమ్ ముగిల్ వణ్ణాతగవిదో వెన్నుమ్*
మున్ శెయ్ దివ్వులగముణ్ణుమిత్తేన్దై యెన్దొలో ముడిగిన్దై దివల్కే. ౨.

అ॥ ఎన్ - నన్ను (వశపఱచుకొనిన) తామరైక్కల్లా - పద్మమువంటి నేత్రముగలవాడా! ఎన్ శెయ్గిన్దాయ్ - ఏమి చేయుచున్నావు, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ - రంగ - నీళ్లునిండునట్లు, ఇరుమ్మమ్ - ఉండును. ఎటి - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమునకు నాథుడా! ఎన్ శెయ్గే - ఏమిచేసెదను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. వెమ్ - వేడిగా, ఉయిర్ త్తుయిర్ త్తు - నిట్టూర్పులువిడిచివిడిచి, ఉరుగున్ - కరుగును. మున్ - జన్మాంతరమందు, శెయ్ద - చేసిన, విన్దై - ఓపాపమా! ముగప్పడాయ్ - నా ముందఱరమ్ము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ముగిల్ వణ్ణా - మేఘమువంటి వర్ణముగలవాడా! తగవిదో - (నీకిది) తగుమైనదా? ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఇవ్వులగమ్ - ఈలాకములను, మున్ శెయ్దు - మునుపునుజించి, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిత్తేన్దై - కక్కి, అశన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! ఇవళ్ తనక్కు - ఈపెను, ముడివు - పర్యవసానము, ఎన్దొలో - ఎట్టిదో?

తా॥ జగద్రక్షకుడవైన ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈపె “ఓస్వామి! వశైందుక్కిట్లు బాధించుచున్నావు? నేనీబాధను సహించలేనే. ఇది నాపాపమా? ఓరంగనాథా! నీవిట్లు బాధపెట్టుట మంచిదికాదు” అని చెప్పుచున్నదే, ఈమెకేమిగతి చెప్పుమాయని.

వట్కిలళితై యుమ్మణివణ్ణా వెన్నుమ్ వానమేనోక్కుమ్మైయాక్కుమ్*
ఉట్టుడై యశురరుయి రెల్లాముణ్ణ వొరువనేయెన్నుమ్ ముళ్ళురుగుమ్*
కట్కిలీయున్నైక్కాణుమాఱరళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణనేయెన్నుమ్*
తిట్కడిమదిల్ శూత్ తిరువరజ్జత్తాయెవళ్ తిజత్తు శెయ్ దిట్టాయే. ౩.

అ॥ ఇత్తైయుమ్ - కొంచమైనను, పట్కు - లజ్జను, ఇలల్ - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలమాణిక్యమువంటి మేనుగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. వానమే - (నీవు పరమపదమునుంచి

వచ్చుటకుమార్గమైన) ఆకాశమునే, నోళ్ళుమ్ - చూడును. మెయ్మొళుమ్ - భ్రమించును. ఉల్కుడై - బలముగల, అశురర్ - అనుగలయొక్క, ఉయిరెల్లమ్ - ప్రాణములనన్నింటిని, ఉణ్డ - సశింపఁజేసిన, ఒరువనే - అద్వితీయుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఉళ్ళురుగున్ - మనస్సులోకగుగును కల్లు - స్వేదములను, ఇలీ - విషమునుకానివాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమాణు - నేఁదనునట్లు, ఆరుశాయ్ - పునఁజేయును, కాగుత్తై - ఓశ్రిరాముఁడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిణ్ - దృఢమైనదియు, కొడి - ధ్వజముగలదియునైన, వదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరువజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమందుబవ్వలించిన ఓస్వామి! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెరిమియమై, ఎన్ శెయ్నెట్టాయ్ - ఏమిచేసితివి.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథుఁడా! ఈనాఁడుకి నిర్ణయము రావలె నీవు పరముపదమునుంచి వచ్చు చున్నావో యేమోయని యాకాశమునుజూచుచు నిలుచుచున్నది. నీవుగానగున “ఓస్వామి! సాధనాంతరపరులను నీవగోచరుడవైనను నీయొక్క నిర్ణయము కలూక్షమును బొందినవానికి రామ కృష్ణాద్యవతారములయందు నేవసాదించినట్లు నామను నేవసాదించరాదా” యనిచెప్పును. ఈపెరిమియమందు నీవేమి నిర్ణయించితివో తెలియలేదని.

3.

ఇట్టకాళిక్కై యుళాయరుక్క మెట్టున్దలాయ్మయజ్జుమ్మై కూప్పమ్*

కట్టమేకాదత్తనుమూర్ చ్చిక్కుమ్ కడల్ వణ్ణాకడియైకాడెన్నుమ్*

వట్టవాయ్ నేమివలజ్జెయ్నానెన్నుమ్ వచ్చిడాయెనెనే మయజ్జుమ్*

శిట్టనేశెట్టునీర్ త్తిరువరజత్తై యివళ్ తిఱత్తై శిద్దిత్తాయ్.

ర.

అ|| ఇట్టకాళి - సఖియలచేసుంచబడిన కాళుకలదియు, ఇట్టకై - యుళాయ్ - సఖియలచేసుంచబడిన చేతులకలదియునై, ఇరుక్కుమ్ - (స్మృతిలేకపరవశమై) ఉండును. ఎట్టున్ - (మూర్ఛను పదిలి) లేచి, ఉలాయ్ - సంచరించి, మయజ్జుమ్ - (తరువాత) మోహించును. కై కూప్పమ్ - చేతులనుజోడించును. కాదల్ - ఆశ, కట్టమేయ్జుమ్ - చెడదీయని, మూర్ చ్చిక్కుమ్ - మూర్ఛించును. కడల్ వణ్ణా - సముద్రమునంటి కానిగలవాఁడా! కడియైకాడ్ - (నీవుమిక్కిలి) క్రూరుఁడవునుమా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వట్టమ్ - చుట్టును, వాయ్ - ముఖముగల, నేమి - సుదర్శనమును, వలమ్మై కూ - దక్షిణవాన్దగుందు పరించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వచ్చిడాయ్ - వచ్చి నేవసాదించున, ఎట్టెన్దై - అనిగలమాణుచెప్పి, మయజ్జుమ్ - మోహించును. శిట్టనే - ఓహింశ్యుడా! శెట్టు - సమృద్ధిమైన, నీర్ - ఒలముగల, తిరువరజత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు నేంచేసియున్నవాఁడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెరిమియమై, ఎన్ శిద్దిత్తాయ్ - ఏమి తలంచితివి.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాఁడుకి కొంతకాలము స్మృతిలేక మోహించియు, కొంతకాలమునకు తటాలునలేచి తిరిగినికంజలిచేసి, “ఓమందగుఁడా! నన్ను కనికరించక మిక్కిలిక్రూరుఁడవై తిదినుమి; నీయంచా మిక్కిలి చెడ్డా, ఆయాశచేత నేకదా నేనింత బాధపడుతున్నాను” అని చెప్పియు, నీమదగ్గరహస్తముతో నాకొకమాట నేవసాదింపుమనియు ప్రతిక్షణమును మోహించుచుండును. ఇట్లు శ్రీరంగజేయుచున్న ఓహింశ్యుడా! నీవీపెనేమిచేయతలంచితివని. ర

శిద్దిక్కుమ్మత్తిశై క్కుమ్ తేటుమ్మై కూప్పమ్ తిరువరజత్తుళ్ళాయెన్నుమ్

వచ్చిక్కుమ్* అశ్లేమత్తై క్కిణ్ణీర్ మల్గ వచ్చిడాయెనెనే మయజ్జుమ్*

అన్నిప్పుదవుణనుడలిడన్దానే యలై కడల్ కడై న్నివారముదే*

శనిత్తు శరణమ్ శార్వదేవలిత్తై యలై మెయల్ శెయ్దానే. ౫.

అ॥ అన్నిప్పుదు - సంధ్యాకాలమును, అవుణన్ - హిరణ్యామరునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇడన్దానే - చీల్చినవాడును, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడై - చిలికిన, ఆరముదే - నిరతిశయభోగ్యభూతుడును, శనిత్తు - (నిన్ను) సమాహించి, ఉన్ శరణమ్ - నీతివడికల్గును, శార్వదు - పాండవలయునని, వలిత్తై - పట్టుదలగల, తైయలై - ఈ నాయకిని, మైయల్ శెయ్దానే - భ్రమింపజేసినవాడునైన ఓశ్రీరంగనాథా! శినిక్కుమ్ - (నీసౌందర్యదులను) ధ్యానించును. తిత్తెప్పమ్ - మోహించును లేటుమ్ - తెలిగలదై యుండును. శ్చూపుమ్ - చేతులను పట్టించును. తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయ్ - శ్రీరంగమందు వేచేసి యున్న ఓస్వామీ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వన్నిక్కుమ్ - నమస్కరించును. ఆత్తే - అచ్చటనుండి, మత్తై - చల్లనైన, కణ్ణిర్ - బాష్పము, మల్గ - నిండునట్లు, వన్నిడాయ్ - వేంచేయంగా, ఎన్నెన్దై - అనిపలుమాలుచెప్పి, మయ్దామ్ - మోహించును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి నీసౌందర్యదులను దలంచి వ్యామోహపడి పలు మాలు మోహించును. అందరికతిశంకతోచునట్లు మధ్యమధ్యలేచి మంచితెలివితోనుండి నీ తిరు నామములనుజెప్పి పిలిచియంజలిజేసి సంపదమునమర్చించి దుఃఖించును. “ఓస్వామీ! నా నేన సాదింపుమా” యని ప్రార్థించును. ఓహిరణ్యామరునంహారకుడా! నిన్ను బొందవలయునని యాశించిన యీ నాయకిని నీచిట్లు మోహపెట్టితివని.

మెయల్ శెయ్దెన్దై మునమ్ కవర్ న్దానేయెన్నుమ్ మాచూయనేయెన్నుమ్*

శెయ్యనాయ్ మణిమేయెన్నుమ్ తణ్ పునల్ శూన్ తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయెన్నుమ్*

నేయ్యవాళ్ తిణ్ణుళ్ళుకెక్కరమ్నిన్దైన్దమ్ నిన్ణోర్ ముదలెన్నుమ్*

పైకోళ్ పామ్మడై యాయురే తిత్తైర్దళాయ్ పానిగో శెయత్తాయదువే. ౬.

అ॥ ఎన్నై - ఇన్ను, మైయల్ యదు - మోహింపజేసి, మనమ్ - మనస్సును, కవర్ న్దానే - అపహరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మాయామనే - గొప్ప ఆశ్చర్యకరమైన వ్యాపారములవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధిపతిగలవాడై, మణియే - రత్నమువలె ప్రకాశించువాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరువరజ్జత్తుశ్రీరంగమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేచేసి యున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తయ్య - (విరోధులకుండు) క్రూరములైన, వాళ్ - నందకమును, తణ్ణు - కామోదకిని, శిల్లశక్కిమ్ - శంఖచక్రములను, విల్ - శార్దూలమును, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, విన్ణోర్ ముదల్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పైకోళ్ - వికాలములైన ఘణములుగల, పామ్మ - ఆదిశేషుని, అత్తెయాయ్ - శయ్యగాగల వాడా! ఇవ్లోతిఱత్తు - ఈపెడమయమై, ఆరుళాయ్ - కృపజేయపు, (ఆది) పావియేన్ - పాపముగల నాయొక్క, శెయల్ పాలదు - పాపముచేపచ్చినది.

తా॥ అన్తనాయుడైన ఓశ్రిరంగనాథా? ఈనాయకి, “నీసాందర్యాదులనున్న సంచా యుగములనున్న నాకుంగనుపఱచి నన్ను మోహపెట్టి నానునన్య నవహరించుకొనిపోయి అతి ముణికుంటైన శ్రిరంగమందు బవ్యులించిన ఓస్వామి!” యని పలుమాలుచెప్పి మోహించుచున్నను ఈపెను నీవు గటాక్షించకపోయినది నీదోషముకాదు. అది నాపాపమేయని.

పాలతున్నజల్లిపల్లవో పడ్డె త్తాయ్ పల్లీ నీలార్ పల్లీ నిన్దానే*

కాలశక్కరత్తాయ్ కడలికక్కుణ్ణ కడల్ వణ్ణ కణ్ణ కేయన్నమ్*

శేల్ కొళ్ తణ్ శుల్ శూర్ తిరువరజ్జత్తాయెన్ను మ్మో తీర్ త్తనేయన్నమ్*

కోమామ్మన్ శ్రిలో ఓనిమల్ గనిరుక్కు మెన్నుడై కోమళకొక్కన్డే 2.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోమళమ్ - మృదువైన, కొమ్మన్న చిరుఱువలెనున్నయ్యాపె, పా - (ఆయా) స్థలములయందు, తున్నజల్ - దుఱ్ఱములనున్న, ఇన్నజ్జన్ - సుఖములనున్న, పడ్డెత్తాయ్ - పుడించినవాడా! పల్లీ - సాగనాంతిగము, ఇలార్ - కనివారు, పల్లీ - ఆశ్రయించువల్లు, నిన్దానే - వేంచేసియున్నవాడా! కాలన్ - కాలములనుపుడించడి, శక్కరత్తాయ్ - మధురముగలవాడా! కడల్ - సముద్రములో, ఇడన్ కొణ్ - నిద్రించుచున్న, కడల్ కొణ్ - సముద్రమునంతటితిరుమేరుగలవాడా! కణ్ణ - ప్రకృష్టుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శేల్ కొళ్ - మత్స్యములు, తల్ - చల్లనైన, పనల్ - జలముచే, శూర్ - మట్టరాడిన, శుల్ పరజ్జత్తాయ్ - శ్రిరంగమందు వేంచేసియున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును ఎన్ తీర్ త్తనే - ఎన్నుమ్ - నన్ను పరిమర్శింపజేసినవాడాయని చెప్పును కోలమ్ - సుందరమై, మాగొప్పవై, మత్తై - చల్లనైన, పని - నీరు, కణ్ - సేత్రములయందు, మళ గ - నిండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - (సబ్బరాత్తై) ఉండును.

తా॥ ఓశ్రిరంగనాథస్వామి! మృదుస్వభావముగల యీనాయకి “విరోధులకు దుఃఖములను గెప్పులకు సుఖములనునిచ్చువాడై, అనన్యగతికులకు రక్షకుడై, ఆశ్రీతులకొఱకు పరమపదము నుంచి వచ్చి పూజావిధనారాచనతారరూపములుగా నవహరించినవాడవైన ఓ శ్రిరంగనాథా!” యని చెప్పి సేత్రములయందునీళ్ళను బ్రహ్మింపఁజేయుచు నేమియుదోషక స్తబ్ధరాత్తై యున్నదని.

కొమ్మన్నవానవర్ గత్కెన్నమ్ కునేని కొన్దై కాత్తవనెన్నమ్*

అమ్మన్దొమ్మమావియనల వెప్రయిర్ క్కు మజ్జనవణ్ణ కేయన్నమ్*

ఎల్ల న్దుమేల్ నోక్కియై మైప్పిలలిరుక్కు మెజ్జనేనోక్కుగేనెన్నమ్*

శెమ్మన్దమ్మనల్ శూర్ తిరువరజ్జత్తాయెన్ శెయ్ గేనెన్ తిరుమగల్కు. ౩.

వానవర్ గత్కెన్ - నిత్యసూతులకు, కొమ్మన్న - నిర్వాహకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కష్టవద్ది - గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి, కొనిరై - కోసమాహములను, కాత్తనెన్ - క్షించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అమ్మమ్ - ఏడుమను. తొమ్మమ్ - నమస్కరించును. అది - ఆత్మ, అనల - దగ్ధమగునట్లు, వెప్రయిర్ క్కుమ్ - వేడివేడిగా నిట్టూర్చుచుండును. అజ్జనవణ్ణ - క్యామ విగ్రహుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎమ్మన్ - లేచి, మేల్ నోక్కి - వైనయాచి, ఇమైప్పి ల్ శ్ ఇరుక్కుమ్ - తెచ్చుకొట్టకుండనుండును. ఎజ్జనే - వివిధముగా, నోక్కుగేన్ - (నిన్ను) నేవించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెమ్మన్ - మృగ్యుడవై, శడమ్ - వ్యాపించియున్న,

పునర్ - జలముచే, శూన్య - చుట్టబడిన, తిరువరజ్జతాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్వలించినవాడా!
ఎక - నాయొక్క, తిరుమట్టు - శ్రీమహాక్షేత్రో సమానురాలైన యాపెకు, ఎకాయ్
గళ - ఏమిచేసెదను?

తా|| ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ? ఈనాయకి, “ఓదేవాధిదేవుడా! ఓగోవర్ధనధారి! ఓశ్యామ
నుందురుడా!? ఈని నీతరునామములను జెప్పి పిలిచి వేడివేడిగా నిట్టూర్పునిడుచుచు దుఃఖించి
నిన్ను నమస్కరించుచు తటాలునలేచి పైకచూచి, నీవురానందున, “ఓస్వామీ! నిన్ను నేవించుట
కుపాయమెఱుంగక యున్నానని” చెప్పి మోహించుచున్నది. ఈపెకు నేనేమియుపాయము
చేసెదనని.

౪౪. ఎక తిరుమగళ్ శేర్ మార్వనేయెన్ను మెన్నుడై యావియేయెన్నుమ్*

నిక తిరువెయిల్ తొలిడన్తునిన్ యెల్ల నిలమగళ్ శేళ్వనేయెన్నుమ్*

అన్దురు నేర్ మత్తువినిన్ యెల్ల అయ్ మగళ్వనేయెన్నుమ్*

తెక తిరువరజ్జమ్ కోయిల్ కొణ్ణానే తెలిగిలేక ముడివివళ్ తనక్కే.

అ|| ఎన్ - నాకుపురుషకారభూతయైన, తిరుమగళ్ - పెరుమపిరాట్టి, శేర్ - నిత్యవాసము
జేయుచున్న, మార్వనే - వక్షస్థలముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎన్నుడై - నాయొక్క,
అవియే - ప్రాణభూతుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. నీ - నీవు, నిక తిరువెయిల్ తొల్ -
నీయుక్కనుందరమైన దంతముచే, ఇడన్తుకొణ్ణ - విడతీసికొనివచ్చిన, నిలమగళ్ - భూమిప్పిరా
ట్టికి, శేళ్వనే - పల్లభుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అన్దు - అప్పుడు, ఉరు - పిడుగువలె
(గర్జించుచు), ఏల్లుమ్ - సప్తపుష్పములను, తల్లువి - కాగలించుకొని, నీ - నీవు, కొణ్ణ -
స్వీకరించిన, అయ్ మగళ్ - నప్పిన్నపిరాట్టికి, అప్పనే - ప్రతాపముయ్యడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును.
తెక - దక్షిణమందున్న, తిరువరజ్జమ్ - శ్రీరంగమును, కోయిల్ కొణ్ణానే - వాససానముగా
స్వీకరించినవాడా! ఇవళ్ తనక్క - ఈపెకు, ముడివు - దుఃఖావసానమును, తెలికిలేక -
నిశ్చయించలేను.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథా? ఈనాయకి, “శ్రీభూనీరాదేవులకును నాకును ప్రాణనాథుడా!”
యని నిన్నెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు భేదించుచున్న ఈకేళ మెప్పుడుతీరనో తెలియలేదని.

ముడివివళ్ తనక్కొన్తుణ్ణిలేనెన్నుమ్ మూవులగాళియేయెన్నుమ్*

కడికమళ్ళొన్తుచ్చడై యనేయెన్నుమ్ నాన్మగక్కడవులేయెన్నుమ్*

వడివుడై వానోర్ తలై వనేయెన్నుమ్ వణ్ తిరువరజ్జనేయెన్నుమ్*

అడియడై యాదాళ్ పోలివళణుగియడై న్దనళ్ ముగిల్వణ్ణుడియే.

తా|| ఇవళ్ - ఈనాయకి, తనక్క - తనకు, ముడివు - దుఃఖనాశనమునకుపాయము,
ఒన్దు - ఒకటియు, అడికిలేక - తెలిసికొనలేను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మూవులగు - మూడు
లోకములకును, అలియేయెన్నుమ్ - నిర్యాహమడాయనిచెప్పును. కడికమళ్ళ - మిక్కిలి పరిమ
ళించుచున్న, కొన్తుచ్చడై ముడివుమును, వడియనేయెన్నుమ్ - జటాయందు ధరించిన రుద్రునికి

నిర్యాహుడా! యని చెప్పును. నాన్మొగక్కడవు శేఎన్నుమ్ - నతుర్ముఖబహుకు నిర్యాహుడా! యని చెప్పును. వడివుడై - (తనతో సమానమైన) దివ్యదేహముగల, నానోర్ - నిత్యనూరులను, తలైవనే - నిర్యాహుడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, వణ్ - ఉదారమైన, తిరువర్జునే ఎన్నుమ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న స్వామి! యని చెప్పును అడి - (నీ) శ్రీపాదములను, అడైయాదాళ్ పోల్ - పొందనిదానివలెనుండి, ఇవళ్ - ఈపె, ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటి కాన్తిగల నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అణుగి - సమీపించి, అడైన్దనళ్ - పొందినది.

తా|| ఓశ్రీరంగ నాథా! ఈనాయక, “సమస్తలోకములను, బ్రహ్మరుద్రాదులను నిత్య నూరులను నిర్యాహుడైయుండియు సంసారులగుడ నేవసాదించుటకై శ్రీరంగమందు బవ్యలించిన ఓశ్రీరంగ నాథుడా! నిన్ను సేవింపక నేననుభవించుచున్న యాబాధ నాకెప్పుడుతీరు నోతెలియులే” యని చెప్పుచున్నది. ఈపెయొక్క బాధనుజూడగా నీతిరువ ః శృనింత శీఘ్రములో బొందదని తలంచుచుంటిమి, అటుగాక నీ శ్రీపాదముల నిప్పుడే చేరి యానందించుచున్నదని. ౧౦.

శ్రీ ముగిల్వణ్ణనడియైయడైన్దరుళ్ శూడియుయ్దన వణ్ మొయ్పునల్ పారునల్*
తుగిల్ వణ్ణత్తునీర్ చేర్చేప్పణ్ వణ్ణుళిల్ శూన్ వణ్ కురువూర్ చ్చుడగోవణ్*
ముగిల్ వణ్ణనడిమేల్ శొన్నశొల్ మాలై యాయిర్ త్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్*
ముగిల్ వణ్ణవాన్ త్తిమైయవర్ శూన్ విరుప్పర్ పేరిన్బెళ్ళత్తే. ౧౧.

అ|| ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, అడైన్ద - పొంది, అరుళ్ శూడి - (వాని) కృపనుధరించి, ఉయ్దనన్ - ఉజ్జీవించినవారును, మొయ్ - సమృద్ధమైన, పునల్ - జలముగల, పారునల్ - తామ్రవర్ణియొక్క, తుగిల్ - భౌతవస్త్రమువలె, తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముయొక్క, (చక్కచదేశమందు), శేర్ పున్ - వేంచేసియుండువారును, వణ్ - సుందరంబులైన, పాత్రిల్ - తోటలచే, శూన్ - చుట్టబడిన, వణ్ - సంపద్యుక్తమైన, కురువూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైనన, శడగోవణ్ - నమ్మాళ్వార్లు, ముగిల్ వణ్ణనడిమేల్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథుని శ్రీపాదముల విషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, శొల్ మాలై - శబ్దసందర్భములైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - వరముగల, వానత్తు - పరిమళమందలి, ఇమైయవర్ - నిత్యనూరులు, శూన్ - చుట్టుకొనియుండగా, పేర్ - గొప్ప, ఇన్బెళ్ళత్తు - ఆనందసాగరమందు, ఇరుప్పర్ - (ఆవగాహించి) ఉండురు.

తా|| శ్రీరంగనాథునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల నభ్యసించు వారుశ్రీవైకుంఠమందు అవర్ణియైననందము ననుభవించురని. ౧౧.

అ ధ్యో ర్ తి రు వ డి గ శ్శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశ్శ శరణమ్.

3 . వ తిరువాయ్మొళి.

- - - - -

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, తల్లిచెప్పుచున్న తిరునామమునువీని యాభ్యర్థనల నెఱవేరుచుకొని 'స్వస్థచిత్తురాలై తిరుప్పేరునెఱవేరుచుకొనియున్నానని, దానిని తల్లినిచేధించి, మీరునిచేధించినను వెళ్ళదననితలపాఠించుచున్నాను.

శ్రీ వైష్ణవ్యులశక్తిహామయేన్ది త్తామరై క్కణ్ణనెన్నిజ్జమాడే*

పుల్లైక్కడగిన్దవాన్దైక్కాణి ర్కళొల్లొచ్చొల్లుగేనన్దైమ్మిగార్గాళి*

వెళ్ళుచ్చుగమవళిన్దైన్దై వేదవాలియమ్మిగార్గాళియమ్*

పిల్లైక్కడగిన్దై యొట్టాలియమ్మతా త్తరుప్పేరైయిల్ శేర్వనానే. ౧.

అ॥ అన్నెయిగార్గాళి - ఓలల్లూరా! వెళ్ళు - తెలుపువర్ణమునున్న, శుక్రి - నుడి నిన్నిగల, శక్తిహామ - శ్రీహంపనవ్యయోగూడ, ఆభి - మదర్శనమును, వర్తి - ధరించి, తాచు రైక్కణ్ణన్ - పవ్ర సేతుండైననర్వేవరుడు, ఎన్ శేర్జమాడే - నామనమ్మలో, పుల్లై - గగు త్తతుని, కడగిన్ద - నడిపించుచున్న, అన్దై - క్కళొమ్మను, కాళి - (మీరు) మానగడను

నాను. ఎన్ శొల్లొచ్చొల్లుగేన - (మీరు) ఏమియులతోనూధానముచెప్పెదను. వెళ్ళుచ్చుగమవళి - అపరిమితముఖముగల ఆనర్వేవరుడు, వీన్దైన్దై - వేంచేసియున్నదియు, వేదవాలియమ్ - వేద భూషమున్న, విత్తొవాయ్మమ్ - ఉత్తనభూషమున్న, పిల్లై - బాలులయొక్క, పుల్లై - సమాహమయొక్క, విల్లైయాట్టాలియమ్ - అటలభూషమున్న, అత్తా - ఎడతెగకనున్నది యునైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయనెడిదివ్యవేశమును, నాన్ - నేను, శేర్వన్ - పొందదను

తా॥ ఓలల్లూరా! శంఖచక్రధరుడై గరుడవాహనాధుడై నామనమ్మలోవేంచేసి యున్న పవ్ర సేతుని నేపించియారసము నెఱుంగినన్నిచేధించుచున్న మీకు నేనేమని సమాధానముచెప్పెదను? ఆరసము నెఱుంగినయెడలమీరునన్ను నిచేధించరు. గాన, అట్టినిరతశయానై ముగలనర్వేవరునియొక్క నిత్యోత్సవములయందలి వేదపారాయణములు భూషించుచున్న తిరుప్పేరైయ నేనువెళ్ళుతప్ప నని.

నానక్కరుజ్జుల్తోళిమిగార్గాళి శన్దైయిగార్గాళయత్తేరియిగార్గాళి*

నాన్దైన్దైమ్మకాక్కమాట్టై న్దై వళెమ్మదిరాప్పగల్పోయ్*

తేళ మొయ్ త్తలూమ్మొళిల్ తళివణై శూన్దై తేళతిరుప్పేరైయిల్ వీన్దైన్దై*

వానప్పిరాళమణివణ్ణన్దై కణ్ణన్దై శేజ్జనివాయ్మొళి త్తలైదువే. ౨.

అ॥ నాన్ - పరిమళించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కుళుల్ - కొవ్వలుగల, తోళిమిగార్గాళి - ఓసఖియలూరా! అన్నెయిగార్గాళి - ఓలల్లూరా! అయిగోరియిగార్గాళి - (చక్క పూరులోనున్న శ్రీలూరా! నాన్ - నేను, తని - అద్వితీయమై (సర్వేశ్వరునియందుప్రణామైన), ఇన్దైమ్మ - ఈమనమ్మను, కాక్కమాట్టై - రక్షించ (నిచేధించు) బాలను, ఇదు - ఈమనమ్మ, ఎకవళమ్మ - నాస్వాధీనమునుగూడలేదు. ఇరాళ్ళుగార్ - రఘుభగళ్ళు,

పోయ్ - పోయి, తేన్ - తుమ్మెదలచే, మొయ్త - పూర్వమైన, పూమ్పొళిల్ - పుష్పతోట
లచేతను, తేన్ - చలనైన, పణై - జలప్రదేశములచేతను, తూత్ - మట్టబడిన, తేన్ -
స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీల్ దీరున్ - తనమహిమప్రకాశించు
నట్లువేంచేసియున్న, వానప్పిరా - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడను, 5 జీవణ్ - 5 తన్నము
వంటికొనిగలవాడనైన, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తేమ్ - ఎఱ్ఱనై, కని - పండువలె,
ఇన్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - ఆధరమును, తిలత్తదు - మిగ్గుమైనది.

తా॥ నుందరులైన ఓ సఖీలులారా! ఓతల్లులారా! ఇంకనున్న ఓశ్రీలారా! మీరు
నన్ను నిక్షిధించినను, నామనస్సు నితీతభోగ్యమైన తిరుప్పేరైయందు వేంచేసియున్న సర్వ
శ్వరునియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమును మిగ్గుమై నామస్వాధీనము కాకపోయినది. దానిని
నేనునిక్షిధింపజాలను. నేనేమిచేసెదనని.

1.

శెజ్జలివాయిక తిలత్తదాయుమ్ శెజ్జడన్ నీళ్ ముడిత్తాన్ నదాయుమ్*

శజ్జోడుశక్కరమ్ కణ్ణగ్గుమ్ తామరై క్కణ్ణళుక్కన్ తీర్ న్దమ్*

తిజ్జళుమ్ నాళుమ్ విఘ్నావతాద తే తిరుప్పేరైయిల్ వీల్ దీరున్*

సజ్జళిపిరానుక్కెన్నెజ్జన్దోళి నాణునిత్తై యుమిత్తదదువే.

3.

అ॥ తోళి - ఓసఖీ! ఎన్ నెజ్జమ్ - నామనస్సు, తేమకని - పండినపండువలె, ఇన్ -
భోగ్యమైన, వాయ్ - ఆధరముయొక్క, తిలత్తదాయుమ్ - ప్రకారముననుపకపడినదియు, తేమ్
కుడర్ - ఎఱ్ఱనితేజస్సుగల, నీళ్ - పెరియున్న, ముడి - కీరీటమునకు, తూత్ నదాయుమ్ -
లోపడినదియు, శజ్జోడు - శ్రీపాశ్చజన్యముతోగూడ, శక్కరమ్ - నుదగ్ధనమును, కణ్ణ -
నేవించి, ఉగ్గుమ్ - సన్నోపించియు, తామరై క్కణ్ణళుక్కు - పచ్చ నేత్రములయందు, అన్ దు -
ఇతరవిషయములనువిడిచి, తీర్ న్దమ్ - ప్రసాదమైనదియనై, తిజ్జళుమ్ - ప్రతిమానములయందును,
నాళుమ్ - ప్రతిదినములయందును, విఘ్నా - ఉత్పన్నము, అతాద - ఎడతెగని, తేన్ - భోగ్య
మైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీల్ దీరున్ - వేంచేసియున్న, సజ్జళిపిరానుక్కు -
మననిమిత్తమై (అర్చనతామెత్తిన) ఉపకారకనికి, నాణుమ్ - లజ్జనున్న, నిత్తై
యుమ్ - గుణపూరినిన్ని, ఇత్తదదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఓసఖీ! నామనస్సు నితీతభవముగానున్న తిరుప్పేరైయందు వేంచేసియున్న సర్వ
శ్వరునియొక్క దివ్యావయవదివ్యాధరణములను నేవించియాభోగ్యతయందు మిగ్గుమై, లజ్జమొద
లగుతనము ప్రగుణములను బోగొట్టుకొనినది. ఇదిమీయ పదేశము నాయందేయునుప
యోగించదని.

ఇత్తన్ నెమ్మామైకత్తప్పోన వెన్నెజ్జనారుమళ్లే

ఓట్టిన్దార్ ఉత్తన్దనియారై క్కొణ్ణెన్నుళాగో ఓదక్కడలొలిపో*ఎజ్జమ్

ఎత్తన్దన్ వేదత్తొలినిన్దొణ్ణ తే తిరుప్పేరైయిల్ వీల్ దీరున్*

ముత్తజ్జశెజ్జక్కయ్ మాయత్తూత్తే న్దెన్నెయర్ గాళెన్నెయ్ మునిన్దే.

4

అ॥ ఇత్తన్ - పోగొట్టుకొనిన, ఎమ్ - మాయొక్క, మైత్తెత్తు - సౌందర్యమును (విడి
పించుకొనుట) కొఱికి, పోన - పోయిన, ఎన్ నెజ్జనారుమ్ - నామనస్సును, అన్దే - ఆచ్ఛటన,

ఒట్టిందార్ - నిలిచిపోయినది. ఇని - ఇకమీద, ఉత్తు - శ్రమపడి, అరై - ఎవరిని, కొణ్ణు - సహాయముగాజేసికొని, ఎన్ - ఏమాటను, ఉళాగో - చెప్పెను? ఓదవ్ - అలలుగల, కడల్ - సహద్రముయొక్క. ఒలిపోల - ఘోషమువలె, ఎజుమ్ - అంతట, ఎత్తు - పట్టుచున్న, నల్ - పేదత్తోలి - శ్రేష్ఠమైనసామపేదముయొక్కఁ ఘోషము, నిన్దు - ఎల్లప్పుడునుండి, ఓజుమ్ - పట్టుచున్న, తెన్ - సందరిమై, తిరుప్పేరైయల్ - తిరుప్పేరయందు, తీర్థీర్ - వేంచేయున్నవాఁడును, ముత్తు - ఘోషించుచున్న, శజ్జమ్ - శ్రీపాశ్చాజన్యమును, కైయన్ - శిశు స్తమందుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయత్తు - ఆశ్చర్యచేష్టితములయందు, ఆత్తీనేక్ - అనగాహించితిని. అన్నైయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నై - నన్ను, మునిన్దు - కోపగించి, ఎన్ - విమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరుఁడవహరించుకొనిపోయిన నాసౌమ్యమును దీసికొనివచ్చె వివసిపోయిన నామనస్సుగూడ వజలక నాసర్వేశ్వరునియందే మగ్నమైపోయినది. ఇక వజ్జియెవరు నాను సహాయములేనందున, శ్రీవైష్ణవులు గుంపుగుంపుగానిలిచి సామగానముజేయుచున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క మందహాసా దివ్యచేష్టితములయందే నేను గూడ మగ్నుఁడనైతిని. ఇతనన్ను గోపించుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదని.

మ నిన్దుశగడముదై తు మాయప్పేయ్ ములై యుణ్ణుమరుదిదై పోయ్*
 కనిన్దు విళవుక్కొక్కొచ్చిన్దు కణ్ణుపిరాయక్కెన్ పెళ్ మైతోర్థ్ శ్లో*
 మునిన్దు నియెన్ శెయ్దీగ్ నై మిర్ గాళ్ మునిన్దు యవన్ వన్దుని* తీరున్దు*
 కనిన్దు పొత్తిల్ తిరుప్పేరై యితేన్ కాలమైటవెన్నై కాట్టుమినే.

అ॥ మునిన్దు - కోపగించి, శగడమ్ - శకటానురుని, ఉదైత్తు - తన్ని, మాయమ్ - వంచకీర్తన, శేయ్ - పితామయొక్క, ములై - స్తవ్యమును, ఉణ్ణు - గ్రాగి, పిరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఎదై - నడుమ, పోయ్ - వెళ్ళి, కనిన్దు - పండియున్న, విళవుక్కొ - (అమరరూపియైన) ఎలకపండునుగుఱించి, కన్దు - (అమరరూపియైన) దూడను, ఎటిన్ - పిసిటికొట్టిన, కణ్ణుపిరాయక్కెన్ - శ్రీకృష్ణనిగియమై, ఎన్ పెళ్ళై - నా శ్రీకృష్ణమును ప్రజ్ఞాభయదలను, తోర్థ్ శ్లో - పొంగొట్టుకొంటిని, అన్నైమిర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! కని-ఇకమీద, మునిన్దు - కోపగించి, ఎన్ శెయ్దీగ్ - ఏమిచేయుటలేదని? అనక-ఆసర్వేశ్వరుఁడు, మున్దువన్దు - ముందుగానేవచ్చి, తీర్థీరున్దు - వేంచేయున్నదియు, కనిన్దు - ఫలములతోబూర్ణమైన, పొత్తిల్ - తోట్లుగలదియునైన, తిరుప్పేరైయితేన్ - తిరుప్పేరైయనెడి దివ్యరశమనకే (తీసికొనివెళ్ళి), కాలమైట - శీఘ్రముగా, ఎన్నై - నాను, కాట్టుమిన్దు - (ఆసర్వేశ్వరుని) నేవింపజేయుడి.

తా॥ ఓతల్లులారా! పూతనాశకటవత్ కపిత్థాసురాదులనుజంపిన శ్రీకృష్ణనియొక్కదివ్యచేష్టితములను నేవింది లజ్జాదులనుపదలి నేను వానియందే మగ్నుఁడనైతిని. ఇతనన్ను కోపగించి మికేమి యుపయోగమున్నది? గాన ఆసర్వేశ్వరుఁడువేంచేయున్న తిరుప్పేరకేనన్ను దీసికొని పోయి విడువుఁడియని.

కాలమైటవెన్నై కాట్టుమిన్దున్దు కాదల్ కడలిగ్ మిగప్పెరిదాల్*
 నీలముగిల్ వణ్ణైత్తె మ్మిరుమాన్ నిఱ్ఱుమ్మున్నై వన్దెన్ కై కుమ్మెయ్దాన్*

ఇలత్తివళవన్దువీర్ నీరున్ద నామత్తాయాళరమ్ వేళ్యియోవా*

కోలచ్చెన్నెల్గళి కవరివీళుమ్ కూడుపునల్ తిరుప్పేరై యిత్యే.

౬.

నీలమగిల్ - నీలమేళుమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, ఎమ్మెరునాన్ - మనస్సామి మున్నేవన్దు - ముందఱవచ్చి, నిణ్కుమ్ - నిలుచుచున్నాడు. ఎక్కైక్కమ్ - నాచేతులకును, ఎయ్దాళ - అందడు. కాదల్ - (నాకువానివిషయమై) ఆశ, కడలిల్ - సముద్రముకంటె, మిగప్పెరిదు - మిక్కిలిగొప్పది గానున్నది. ఇలత్తు - భూలోకమందు, అవళ - ఆసర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, వీర్ నీరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, నాన్మత్తాయాళర్ - నాలుగువేదములువచ్చిన శ్రీసప్తపులయొక్క, వేళ్యియుమ్ - భగవదారాధనమును, ఓవా - విడువకుండజగగునట్టిదియు, కోలమ్ - నుందరంబులైన, శెన్నెల్గళి - ఎఱ్ఱధాన్యములు, కవరి - చామరమువలె, వీళుమ్ - విసుఱునట్టిదియు, కూడు - చేరియున్న, పునల్ - జలముగలదియైన, తిరుప్పేరై యిత్యే - తిరుప్పేరయనెడిదివ్యదేశమందు, ఎన్నై - నాకు, కాలమ్మెఱ - శిఘ్రముగా, కాట్టుమిన్దళి - (సర్వేశ్వరుని) నేరింపఁజేయుడి.

తా॥ ఓతల్లలారా! నీలమేళు శ్యామలడైన సర్వేశ్వరుడు నాముందఱవేంచేసి నిలిచియున్నను నాలోమాటలాడక నాచేతికందకనేయున్నాడుగాన నాకువానియందాశపరిల్లుచున్నది. నన్ను శిఘ్రముగాదీసికొనివెళ్ళి తిరుప్పేరలోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని నేరింపఁజేయుడియని

పేరయిల్ శూన్ర కడల్ తెన్నిలన్ద శెన్ద్రపిరాళ వన్దువీర్ నీరున్దు*

పేరై యిత్యేపుక్కెన్నెళ్ళమ్నాడి పేర్తువర నెళ్ళమ్కాణమాట్టే*

ఆరై యినియిల్లుడై యమ్లోళి యెన్నెళ్ళమ్ కూవవల్లారుమిల్లై*

ఆరై యినిక్కొణ్డళాదిక్కిచ్చ దెన్కెళ్ళమ్కణ్డదువేకణ్డనే.

౭.

అ॥ పేర్ - పెద్ద, ఎయిల్ - ప్రాకారములచే, శూన్ర - చుట్టబడినదియు, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టబడినదియైన, తెన్ - నుండగమైన, ఇల్లై - లంకాపురిని, శెన్ద్ర - నశింపఁజేసిన, పిరాళ - ఉపకారమండైన సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, వీర్ నీరున్దు - తనమహిమ ప్రకాశింపఁజేయు వేంచేసియున్న, పేరై యిత్యే - తిరుప్పేరకే, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎక్కెళ్ళమ్ - నామనన్ను, నాడి (వానిని) వడికి, ఓర్తు - తిరిగియు, వగ - వచ్చునట్లు, ఎళ్ళమ్ - ఎచ్చటను, కాణమాట్టే - చూడకనున్నాను. లోళి - ఓసఖీ! ఇని - ఇఁకమీద, ఇల్లై - ఇచ్చట, ఆరై - ఎవరిని, ఉడైయమ్ - (సహానుముగా) కలనానమగుదుము? ఎక్కెళ్ళమ్ - నామనన్నును, కూవ వల్లారుమ్ - పిలుచుకొనివచ్చి నావద్దచేర్చువారును, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇఁకమీద, ఆరై కొణ్డలు - ఎవరినిసహానుగాజేసికొని, ఎక్కాదిక్కిన్దు - ఏపురుమార్గముసాధింపవచ్చును, ఎక్కెళ్ళమ్ - నామనన్ను, కణ్డదువే - చూచినవిషయమనే, కణ్డళే - చూచితిని.

తా॥ ఓసఖీ! నామనన్ను సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరకువెళ్ళిపోయినది. తిరిగియువచ్చునో యేమోయని చూచుచున్నాను. నాకెక్కడను గనుపడలేదు. అచ్చటికివెళ్ళి దానినిపిలుపువారు నెవ్వరులేరు. అదిలేనందున నాకెవరిసహాయునిచే నేకార్యము సిద్ధించును? గాన నేనుగూడ అమనన్నుపోయిన స్థానమునకే వెళ్ళుచున్నానని.

౭.

కణ్ణదువేక్కొణ్ణలాదుమ్మకూడి క్కార్క్కడల్ వణ్ణనోడై తిఱత్తు
 కొణ్ణ*అలర్ తూన్ శీర్ నిదుముదలాక్కొణ్ణవొ కాదలురై క్కిల్తోళ్ళి*
 మణ్ తిణిళాలముమ్మే కడలుమ్ నీళ్ విళుమ్ముమ్ కట్రియప్పెరిదాల్*
 తెన్నరై శూళ్ న్దవ్ వీన్ శీర్ న్ద తెన్ తిరుప్పేరై యిల్ శేర్వ్ శెన్నే. ౮.

అ॥ తోళ్ళి - ఓసఖీ! కణ్ణదువేక్కొణ్ణ - (నేనుచేసినతిరువామసక్కిర్ర నాదులను) చూచి
 దానినే యవలంబించుకొని, ఎల్లారుమ్మకూడి - ఎల్లరునుచేరి, కార్ - నల్లని, కడల్ - సముద్రము
 వంటి, వణ్ణనోడు - కాన్తిగల సర్వేశ్వరునితోఁగూడ, ఎన్ తిఱత్తు - నాకున్న స్నేహమును,
 కొణ్ణ - అవలంబించుకొని, అలర్ - (ఈపె సర్వేశ్వరునియందాసక్తురాలైనదని) అపవాదమును,
 తూన్ శీర్ నిదుముదలా - (మీరు) చెప్పినదిమొదలను, కొణ్ణ - ప్రవృత్తమైన, ఎన్ కాదల్ -
 నాస్నేహమును, ఉరైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, మణ్ - మృత్యుచేత, తిణి - దట్టమైయున్న,
 ఇళాలముమ్ - భూమియు, ఎట్ట కడలుమ్ - సప్తసాగరములును, నీళ్ - విళాలమైన, విళుమ్ముమ్ -
 ఆకాశమును, కట్రియ - వెనుకపడునట్లు, పెరిదు - (ఇవన్నిటికంటె) పెద్దదైయున్నది. తెన్ -
 నిర్మలమైన, తిరై - (తామ్రపల్లియొక్క) అలలచే, శూళ్ న్దచుట్టపడి, అవ్ - అసర్వేశ్వరుఁడు,
 వీన్ శీర్ న్ద - వేంచేసియున్న, తెన్ - నుండరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరను, శెన్న్ -
 పోయి, శేర్వ్ - చేరదను

తా॥ ఓసఖీ! ఈపె సర్వేశ్వరునియందు మిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్నదని యపవాదముగా
 మీరుచెప్పినదిమొదలుగా నాయాశ మిక్కిలిపెరిగి సప్తసాగరములున్న మహాపుణ్డియు ఎకాశ
 మున్నుకూడ తనలో నలుగునట్లు హెచ్చిపోయినది. గాననే నాసర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న
 తిరుప్పేరయనెడు దివ్యదేశమునకే పోయిచేరదనని.

శేర్వ్ శెన్నున్దై తోళ్ళిమిర్ గా శన్నైయర్ గాశెన్నై తేన్ నివేణ్డా*
 నీర్ గళురై క్కిన్ద దెన్నిదల్లు నెళ్ళునిత్తెవుమెనక్కిణ్ణై*
 కార్వణ్ణొకార్క్కడల్ ఇళాలముణ్ణ కణ్ణపిరావ్ వన్దవీన్ శీర్ న్ద*
 ఏర్వళవొణ్ కట్రినిప్పన్ తెన్ తిరుప్పేరై యిల్ మానగరే. ౯.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళ్ళిమిర్ గా - ఓసఖీయలారా! అన్నైయర్ గా -
 ఓశల్లులారా! ఎన్నై - నాకు, తేన్ నివేణ్డా - భైరవముచేప్పవలదు నీర్ గళు - మీరు,
 ఇదల్లు - ఈయవస్థకు, ఎన్ - ఏనాటలు, ఉరైక్కిన్ద - చెప్పుచున్నారా? ఎనక్క - నాకు,
 నెళ్ళుమ్ - మనస్సును, నిత్తివుమ్ - గాంభీర్యమును, ఇణ్ణై - ఇచ్చటలేదు. కార్ - క్వామమైన,
 వణ్ణొక - కాన్తిగలవాఁడును, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే జుట్టపడిన, ఇళాలమ్ -
 భూమిని, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాఁడునైన, కణ్ణపిరావ్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, వన్ద - వచ్చి, వీన్ శీర్ న్ద -
 వేంచేసియున్నదియు, ఏర్ - చెరువుయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిగలదియు, ఒణ్ - నుండరమైన,
 కట్రి - పొలములను, పట్రినమ్ - కొలనలనుగలదియునైన, తెన్ - స్పృహణీయుమైన, తిరుప్పే
 రైయిల్ - తిరుప్పేరైనది, మానగర - మహానగరమును, శెన్న్ - పోయి, శేర్వ్ - చేరదను.

తా॥ ఓసఖియలారా ! నామారేగుముదైర్వముచెప్పవలదు. నాప్రకృతి నెఱు గనిమిమ
టాను ప్రకృతమునకేమియు సంబంధించదు. నామనన్నను నాదైర్వమునుమాడ మివాటపెనుట
కేచ్చటలేకపోయినవి. జగద్రతుకుడైయతినుందరుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న సకల
పత్నస్పృధమైన తిరుప్పేరును నెడు దివ్యదేశమును నేనుపోయి చేరకమానని
నగరముమ్ నాడుమ్ పిఱవుమ్ లేర్వేన్ నాణెంక్కిల్లై యెత్తోళిమిర్ గాళ్*
శిగిరిమణి నెడుమాననిడు తెత్తిరుప్పేరై యిల్వీన్ బిరున్ద*
మగర నెడుజుల్లైక్కాదన్ మాయన్ నూన్ బువరై యనుమజ్జనూన్*
నిగిరిల్ ముగిల్ వణ్ణన్ నేమియా నెన్నిళ్ళమ్ కవర్ నైన యూత్తియానే. ౧౦.

అ॥ ఎత్తోళిమిర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా ! శిగిరి - పర్వతశిఖరములనున్న
వియు, మణి - రత్నమును మైనవియు, నెడు - ఉన్నతములునైన, మాడమ్ - గృహములుగల,
నీడు - గొప్పదై, తెత్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిర్ - తిరుప్పేరియందు, బిన్ బిరున్ద -
వేంచేయున్నవాడును, నిగిరిమ్ - మకరాకారమై, నెడు - దీర్ఘమైన, మత్తి - ఆధారము
గల, కాదన్ - సర్వసంపాదకును, మాయన్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, నూన్ బువరై - రుద్రో
గము గాఱుగురును, అన్బ - అప్పుడు, మద్ద - నశించునట్లు, నూన్ బి - సంశ్లించినవాడును,
నిగిరిల్ - ఒప్పులేనివాడును, ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, నేమియాన్ -
సమస్తముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎత్ నెళ్ళమ్ - నామనన్నను, కవర్ నై - ఆపహించి,
ఎన్నియూత్తియాన్ - ఎన్ని (అనేక) కాలములుగలవాడై యున్నాడు. నగరము - పట్టణ
ములయందును, నాడుమ్ - దేశములయందును, పిఱవుమ్ - తక్కిన గ్రామాదులయందును, లేర్వేన్ -
(ఆసర్వేశ్వరుని) నెదికెడిను ఎనక్కు - నాకు, నాల్ - సిగ్గు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసఖియలారా ! రత్నమయమైన పర్వతమువలె నత్తున్నతమైన మేడలచే నిండియున్న
తిరుప్పేరలో వేంచేయున్న మగర నెడుజుల్లైక్కాదననెడు తిరునామముగల సర్వేశ్వరుడు
నామనన్న సహారించుకొనిపోయినాడు. గాన వానినియచ్చటచ్చటపోయి సిగ్గులేక నెదికెడినని.

॥ ఊత్తిదోటూత్తియురువుమ్ పేరుమ్ శెయ్గై యుమ్ వేఱవన్ నై యమ్ కాక్కు -
ఆత్తిసీర్ వణ్ణనై యచ్చుదనై యణికురుగూర్ చ్చుడగోవన్ శొన్న* [మ్*
కేళ్లన్దాదియోరానిరత్తుళ్ళిన్దై తిరుప్పేరై యిల్వేయసత్తుమ్*
ఆత్తియన్దైయన్దై యేత్తెవల్లై రనరడిమ్మ త్తెత్తూత్తియానే. ౧౧.

అ॥ ఊత్తిదోటూత్తి - ప్రతికల్పములయందును, పేరుమ్ - రూపములనున్న, పేరుమ్ -
తిరునామములనున్న, శెయ్గై యుమ్ - వ్యాపారములనున్న, వేఱవన్ - వేఱువేఱుగాగల
వాడై, వైయమ్ - భూమిని, కాక్కుమ్ - రక్షించువాడును, ఆత్తిసీర్ వణ్ణనై - సముద్రజలము
వంటి కాన్తిగలవాడునునైన, అచ్చుదనై - అమృతనిఃషయమై, ఆణి - (భూమికి) అలక్కార
మైన, మరుగూర్ - మరుకాఫరికిస్వామియైన, శడగోవన్ - సమ్రాట్వయ్య, శొన్న - ప్రసా
దించినదియు, కేళ్ళిర్ - ఒప్పులేనదియు, అన్దాది - అన్దాదియు, ఓర్ - అద్వితీయములునైన,

అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేసిన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరిప్పేరైయైనది దివ్యదేశ విషయమై, మేయ - సకలలక్షణపూర్ణములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములచే, ఆళి - నుదర్శనమును, అమ్ - సుందరమైన, కైయనై - శ్రీహస్తమందుధరించిన సర్వేశ్వరుని, ఏత్తవల్లారవర్ - స్తుతింపఁదగినవారు, అడిమైత్తిఱత్తు - కైజ్జర్మమునందు, ఆళియార్ - నుదర్శనాత్మవర్ణనలె మిక్కిలి ప్రీతిగలవారై యుందురు.

తా|| ప్రతియుగములయందును వేఱువేఱు నామరూపవ్యాపారములను స్వీకరించి జగద్రక్షణముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై సమాత్మత్వార్థ ప్రసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో తిరుప్పేరై విషయమైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవత్కైజ్జర్మమందు మిక్కిలి ప్రీతిగలవారగుదురని.

౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిః:—ఆత్మార్విట్టు విశేషసహిష్ణువైయుండగా సర్వేశ్వరుఁడు వీరివ్యసనము నీసత్తింపునట్లు తనవిజయములను ప్రకాశింపజేయు వానిని యీతిరువాయ్మొళిలో ననుసంధించుచున్నారు.

శ్లో ఆళియై చ్చుజ్జుమ్విల్లుమెమ్మ*తిళై

వాళియై త్తణ్ణుమ్వాళుమెమ్మ*లణ్ణుమ్

మోత్తైయై ముడిపాదమెమ్మ*అప్పళా

ఊళియై పులగజ్జొణ్ణవత్తే.

౧.

అ|| ఆళి-నుదర్శనము, ఎమ్మ - (యుద్ధోన్ముఖమై) వృద్ధిబొందియుండగా, శబ్దమ్ - శ్రీపాంచజన్యమును, విల్లుమ్ - శార్దూలమును, ఎమ్మ - వృద్ధిబొందియుండగా, తణ్ణుమ్ - కామోదకీయు, వాళుమ్ - నన్దకమును, ఎమ్మ - వద్దింప, తిళై - దిక్కులయందు, వాళి - మంగళాశాసనధ్వని, ఎమ్మ - వృద్ధిబొందునట్లును, అణ్ణుమ్ - అండభిత్తి, మోత్తైయై - (పగిలి) ఆవరణజలము లోపలవ్రేళించునట్లు, ముడి - కిటికమున్ను, పాదమ్ - తిరువడిశును, ఎమ్మ - పెరుగునట్లును, ఊళియై - మంచికాలముకలుగునట్లును, అప్పళా - సర్వేశ్వరుఁడు, ఊలగమ్ - లోకములను, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, అణు - ప్రకారము, ఏ ఏమాశ్చర్యము?

తా|| త్రివిక్రమావతారమందు లోకములనుగొలిచినప్పుడు, వీరిశేషి యవద్యమువచ్చునో యని యతిశంకచేసి పంచాయుధములును యుద్ధసన్నద్ధములై తమవిగ్రహములను పెంచుచుండెను. బ్రహ్మాదులును సనకాదులును మంగళాశాసనముజేసిరి. వీరికిరీటును అండభిత్తికిపైనను త్రిపాదము అండభిత్తికిక్రిందను వ్యాపించినందున అండముపగిలి మహాజలము లోపలవచ్చునో యేమోయని యతిశంకజేయునట్లుగఁడెను. ఇది మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైయున్నదని.

౧.

అటువలై క్కదిర్ న్దోడుమొలి*అర
పూలుశులాయ్ మలై తేయ్ క్కుమొలి*కడల్
మాలుశుమ్మ న్దొట్ట క్కిన్ద వొలి*అప్పక
శాటుపడ వముదజ్జొన్దొనానే.

౨.

అ॥ అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, శాటుపడ - (దేవతలకు) మహాత్మ్యవముకలుగునట్లు, అము
దమ్ - అమృతమును, కొణ్డ - ఎత్తిన, నాన్దు - దినమందు, అటు - నదులు, మలైక్కు - (తమ
కుత్సత్తిస్థానములైన) పర్వతములకు, ఎదిర్ న్దు - ఎదురుగాతిరిగి, ఓడుమ్ - పలుగెడుచున్న,
ఒలి - శబ్దమును, అరవు - వానుకీయ నెడిపర్వముయొక్క, ఊటు - శరీరమును, శులాయ్ -
చుట్టి, మలై - మందరపర్వతమునందు, తేయ్ క్కుమ్ - ఒలుచుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, కడల్ -
సముద్రము, మాలు - సవ్యాపనవ్యములుగా, శుమ్మ - తిరిగి, అదైక్కిన్ద - ఘోషించుచున్న,
ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా సర్వేశ్వరుడు సముద్రమథనముజేయుకాలమందు ఎదుజలలు కొట్టుటచే సముద్రమందు
బడుచున్న నదులన్నియు దెనుకతిరిగి ఘోషించుచుపలుగెడెను. మందరపర్వతమునందు వానుకీయ
జుట్టి యాడవగా దానిశరీరము రాశ్మయందొటిసి కలిగిన “శరశర”, అనెడిశబ్దమును, సముద్ర
క్షోభచేగలిగిన శబ్దమును మిక్కిలిపల్లయందెనని.

౩.

నాన్దిలవేల్ మణ్ణుమ్ తాన త్తవే*పిన్నుమ్
నాన్దిలవేల్ మలై తాన త్తవే*పిన్నుమ్
నాన్దిలవేల్ కడల్ తాన త్తవే*అప్పక
ఊన్దియిడ న్దెయిల్ బీల్ కొణ్డనానే.

3.

అ॥ అప్పక - సర్వేశ్వరుడు, ఊన్ది - (భూమిని) పెళ్ళిగించి, ఇడన్దు - విడతీసి,
ఎయిల్ బీల్ - తనదంతముమీద, కొణ్డ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, నాల్ - దినమందు, ఎల్ - సప్త
ద్వీపములతోజేరిన, మణ్ణుమ్ - భూమియు, నాన్దిల - చలనములేక, తానత్త - తనస్థానమం
దుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎల్ మలై - సప్తకులాచలములును, నాన్దిల - చలనములేక,
తానత్త - స్వస్థానములందుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎల్ కడల్ - ఏడుసముద్రములును,
నాన్దిల - చలింపక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు వరాహవతారంబెత్తి పాతాళమందంటుగొనియున్న భూమినితనకొ
మ్ములచే పెళ్ళిగించి విడతీసి యెత్తుకొనివచ్చినప్పుడు సప్తద్వీపములును సప్తసాగరములును సప్త
కులాచలములును కొంచెముకూడ తమతమస్థానమునంది చలింపకనుండునట్లు ఆతాయాసముగా
తీసికొని వచ్చెనని.

3.

నాళుమ్మ నిలనీరుమ్మ*విణ్ణుమ్
కోళుమ్మ ఎరికాలుమ్మ*మలై
తాళుమ్మ చ్చుడర్ తానుమ్మ*అప్పక
ఊళియ్యెమ్మ పులగముణ్డపూనే.

౪.

అ॥ నాళుమ్ - కాలమును, ఎమ్మ - నశించునట్లును, నిలనీరుమ్ - పృథివీజలములును,
మ్మ - నశించునట్లును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, కోళుమ్ - సూర్యనాగ్నిగ్రహములును, ఎమ్మ -

నశించునట్లును, ఎరికాలున్ - అగ్నియువాయువును, ఎల్ల - నశించునట్లును, మలై - పర్వతములు, తాళిఎల్లవుమ్-సమూలముగానశించునట్లును, శుడర్ తానుమ్-తేజోమహమైననత్తుతాదులును, ఎల్ల-నశించునట్లును, అప్పక - సర్వశ్వరుడు, ఊళి (లోకములనారించినప్పుడు చేసిన) అస్వాదనధ్వని, ఎల్ల - వ్యాప్తుగునట్లును, ఉలగమ్ - లోకములకు, ఉణ్ణ - అగరించిన, ఊల్ - ఆరగింపు, ఏ - ఆశ్చర్యముగానుండెను.

తా|| సర్వశ్వరుడు ప్రళయకాలమందు, పృథివ్యాదిపంచభూతములును చంద్రసూర్యునత్తుత్రాదులును పర్యతాదులును కాలమును లీనగునట్లు అస్వాదనముచేసి యాగిం చేసెని. ౪.

ఊణుడై మల్లర్ తిదర్ న్దవోలి*మన్నర్
ఆణుడై చేచ్చి సడుజ్ఞమొలి*విణ్ణుల్
ఏణుడై శేవర్ వెళిప్పట్టవోలి*అప్పక
కాణుడై ప్పొదమ్ కై ముత్తై పోదే.

౫.

అ|| అప్పక - సర్వశ్వరుడు, కాణుడై - ఏర్పనీయమై, పొదమ్ - భారతీయుద్ధము, కైయతైపోదే - ఆరంభించినయుద్ధమును, ఊణుడై - ఆహోముగలవారై, మల్లర్ - బలిష్ఠులైనవట్టిలు, తిదర్ న్ద - చూర్ణమయిన, పో - శబ్దమును, మన్నర్ - రాసులయొక్క, ఆణుడై - పాయుచుగల, శేనై - నేనగోనున్నవాడు, ఉడుజ్ఞమ్ - (శయపడి) నులుగుచున్న, బీలి - శబ్దమును, విణ్ణుల్ - ఆకాశమందు, ఏణుడై - ఉన్నరసానమందున్న, లేవర్ - దేవతలు, వెలిప్పట్ట - (యుద్ధమునుజూచుటకు) బయలదేరిన, ఒర్ - శబ్దమును, (కలిగిన)

తా|| శ్రీకృష్ణావతారిమందు భారతయుద్ధమందు నిలిచినవలన ఏత్పాదుచేయమన్నప్పుడు, సర్వశ్వరుడైనాత్మ యుద్ధముననుచున్నన భయపడి భీష్మద్రోణాదులు నణిగిం. బలిష్ఠులైన శూరులంత చచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును జూడదేవతలు ఆకస్మమునందు వచ్చినిలిచిరని. ౫.

ఃః పోదేదుమెలిన్ద పున్ శెక్కరిల్* వాత్తిత్తై
శూఱ మెల్లు న్దుదిరవునలా*మల్తై
శిల్ద నుపిళ్ళన్ద శిజ్జమొత్తదాల్*అప్పక
ఆత్తుయర్ శయ్ దశురరై కొల్లుమాతే.

౬.

అ|| పోదేదుమెలిన్ద - పొద్దుపోయిన, పున్ శెక్కరిల్ - సన్ధ్యాకాలమందు, శూఱుమ్ - వ్యాపించియున్న, వాత్ - ఆకాశమందును, తిత్తై - నిశ్శులయందును, ఎల్లున్ద - వ్యాపించి, ఉదిరవునల్-ఆ - రక్తప్రవాహమగునట్లు, అప్పక - నరసింహస్వామి, ఆత్తుయర్ - (శత్రువులకు) గొప్పదుఃఖమును, శెయ్దు - కలుగజేసి, అశురరై - అనురులను, కొల్లుమాలు - చంపి నప్రకారము, మలై - పర్వతమును, కీల్దేదు - చీల్చి, పిళ్ళన్ద - బద్దలుజేసిన, శిజ్జమొత్తరు - సింహముతో సమానముగానుండెను, అల్ - ఆశ్చర్యము.

తా|| నరసింహావతారిమెత్తి సంధ్యాకాలమందు సర్వదేశములయందును రక్తిమప్రవహించునట్లు అనురులను చంపించినది, ఒకసింహము పర్వతమును బద్దలుచేసినట్లు అత్యాశ్చర్యకరంబై యుండెనని. ౬.

మాటునిరై త్తిరై క్కుమ్ శరజ్జల్*ఇన
నూటుపిణమ్ మలై పోల్ పురళ*ఇడల్
అటుమడు త్తుదిరప్పనలా*అప్ప
నీటువడ నిలజై శైర్ మనరే

2.

అ॥ మాటు - ఎరుటుపడి, నిరైత్తు - ఒటుచుకొని, ఇరైక్కుమ్ - భూషించుచున్న,
శరజ్జల్ - బాణములచే, ఇనమ్నూటు - అనేకగుంపులుగా, పిణమ్ - శవములు, మలైపోల్ -
పర్వతమువలె, పురళ - దొడ్లుచుట్టును, ఇడల్ - సముద్రము, ఉదిరప్పనలా - రక్తప్రవాహముచే
నిండి, అటు - నదులమధ్య, మడుత్తు - (రక్తమును) ప్రవహింపజేయునట్లును, అప్ప -
సర్వేశ్వరుడు, ఇలజై - లంకను, నీటువడ - సమముగునట్లు, శైర్ - నశింపజేసిన, నేర్ -
ధర్మయుద్ధము.

తా॥ రామావతారమందు లంకయందు రాక్షసులను జంపునప్పుడు బాణములు ఒకటిమీ
దనొకటియొలుచుకొనిపోయి అనేకరాక్షసులను జంపగా నారక్తము సముద్రమును నదులును
నింపునట్లు ప్రవహించెనని.

2.

నేర్ శరిన్దాన్ కొడిక్కొట్టొక్కొట్టా*పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దాన్ నెరియుమనలో*పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దాన్ ముక్కణ్ మూర్ త్తికణ్ణిర్*అప్ప
నేర్ శరివాణ్ త్తిణ్ణోళ్ కొణ్ణవనే.

౩.

అ॥ అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, నేర్ శరి - ప్రధానుడైన, వాణ్ - బాణాసురుని
యొక్క, తిన్ - బలిష్ఠములైన, తోళ్ - భుజములను, కొణ్ణవన్ - ఛేదించినప్పుడు, కొట్టి -
నెమరిని, కొడిక్కొట్టా - ధ్వజమందుగలమూరస్వామి, నేర్ శరిన్దాన్ - అరంభమండబడిపో
యెను పిన్నుమ్ - మతియు, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, అనలో - అగ్ని, నేర్ శరిన్దాన్ -
ప్రారంభమండే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్-మతియు, ముక్కణ్ మూర్ త్తి - ప్రసక్తుడైనరుద్రుడు,
నేర్ శరిన్దాన్ కణ్ణిర్ - పీచును సీపుకొనెను నమి.

తా॥ కృష్ణావతారమందు బాణాసురునితో యుద్ధముజేసి వానిభుజములను తుండించిన
ప్పుడు మూరస్వామియు, అగ్నులును, ప్రసక్తుడును బాణాసురునికి సహాయముగావచ్చి శ్రీకృ
ష్ణునిమండల నిలవలేక ఒడిపోయెనని.

౩.

అన్దుమణ్ణిరై కాల్ విణ్ మలై ముదల్*
అన్దుకుడ రిరణ్ణుపిఱపున్ పిన్నుమ్*
అన్దు మ్మయయిర్ తేవుమ్ ముత్తుమ్*అప్ప
అన్దుముద లలగమ్ శెయ్దదుమే.

౪.

అ॥ అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, మణ్ - భూమినిన్ని, నేర్ - జలమునున్న, ఎరి - అగ్ని
నిన్ని, కాల్ - వాయువునున్న, విణ్ - ఆకాశమునున్న, మలై - పర్వతమునున్న, ముదల్ -
ఇవిమొదలుగాగల తక్కినపదార్థములనున్న, అన్దు - అప్పుడు స్థలించెను. ఇరణ్ణుకుడ -

చన్ద్రనూర్వలనెడి రెండులేజన్సులనున్ను, పిఱపుమ్ - తక్కిననక్కత్రాదులనున్ను, అన్ట - అప్పడు సృజించెను. పిన్నుమ్ - మఱియూ, మత్తై - వర్షమునున్ను, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్ను, శేవుమ్ - దేవతలనున్ను, మల్లీయమ్ - తక్కినవన్నింటినిన్ని, అన్ట - అప్పడు సృజించెను. అన్ట - అస్పష్టికాలమందు, ముడల్ - మొదట, ఉలగమ్ - లోకములను, శెయ్దడు - సృష్టించెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు సృష్టికాలమందు పృథివ్యాదిపంచభూతములనున్ను, పర్వతాదులనున్ను, దేవాది సకలప్రాణులనున్ను సృష్టించెనని.

మేయ్నిరై కీఠ్ పుగ మాపురళశ్శున్
వాయ్నితై నీర్ పిళిటిచ్చొరియశ్శున్
అనిరై పాడి యజ్జేయ్యుడుజ్జశ్శున్
తీమక్కుకాత్తు క్కున్ మెడుత్తాన.

౧౦.

అ॥ మేయ్ - మేయుచున్ను, నిరై - గోసమాహములు, కీఠ్ - క్రింద, పుగ - ప్రవేశించునట్లును, మా - మృగములు, పురళ - గొల్లిపడునట్లును, శునైవాయ్ - జలయందు, నితైనిండియున్న, నీర్ - జలము, పిళిటి - ఘోషించుచు, శొరియ - క్రిందజారిపడునట్లును, ఇనమ్-గుంపులుగానున్ను, అనిరై - గోసమాహమును, పాడి - గోకులమును, ఉశ్శే - లోపల, ఒడుట్ల-అణుగునట్లును, అప్పన్ - శ్రీకృష్ణమూర్తి, తీమత్తై - చెడవర్షమును, కాత్తు - అడ్డగించి రక్షించుటకై, కున్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తానై - ఎత్తెను.

తా॥ ఒకప్పుడు ఇన్ద్రుడు అఖండాకారముగా వర్షమునుకురువించు, అప్పుడు గోగోపలను రక్షించుటకై గోవర్ధనగిరిని తలక్రిందగా నెత్తినప్పుడు అపర్వతమందున్న మృగములున్ను జలలనీరును జారి క్రిందపడెనని.

౧౧.

శ్శున్ కున్ మెడుత్తపిరా నడియారొడుమ్*
ఒన్ఱిన్ఱ శడగోపనురై శెయల్*
సన్ఱి పున్ఱై వొరాయ్ఱుళివై*
వెన్ఱితరుమ్మత్తుమ్ మేవిక్కత్పార్ క్కే.

౧౧.

అ॥ కున్ మెడుత్త - గోవర్ధనగిరినెత్తిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, అడియారొడుమ్ - భక్తులతోఁగూడి, ఒన్ఱిన్ఱ - ఏకీభవించియున్న, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై శెయల్ - వాచికవృత్తియైన, సన్ఱి పున్ఱై - లక్షణములుగల (భగవద్దగ ప్రతిపాదకములైన), ఒర్, అన్ఱిశీయములైన, ఆయరత్తుర్ - బెయ్యపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, మేవి - ఆదిరమతో, కత్పార్ క్కు అభ్యసించువారికి, వెన్ఱితరుమ్ - జన్మమునిచ్చును.

తా॥ భాగవతప్రియులైన నమ్మాళ్వార్ల ప్రసాదించిన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసారమనెడి శత్రువులను జయింతురని.

౧౧.

ఆ మ్మొర్ తిరువడిగ శ్శే శరణమ్.

శియర్ తిరువడిగ శ్శే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సమస్తకల్యాణగుణపూర్ణమైన రామకృష్ణాద్యవ తారములుండగా చేతనులు దేవతాంతరముల నాశ్రయించి చెడిపోవుచున్నారేయని యాశ్చర్య పడి తాము ఆగుణముల ననుభవించుచున్నాము.

†† కత్పారిరామపిరానై యల్లాల్ మల్ ముమ్కట్పరో*

పుత్తాముదలా పుల్లెణుమ్బుదియొన్నినియే*

నత్పాలయోత్తియిల్వామ్మమ్ శరాశరమ్ముల్ ముమ్మమ్

నత్పాలుక్కుయ్ తనక నాన్ముగనార్ పెల్ మనాట్టులే.

౧.

అ॥ నత్పాల్ - విలక్షణదేశమైన, అయోత్తియిల్ - అయోధ్యానగరమందు, వామ్మమ్ - నానముజేయుచున్న, పుల్ ముదలా - గడ్డిమొదలైన, పా - వస్తువును, పుల్ - అల్పమైన, ఎణుమ్బు ఆది - చీమలుమొదలగు ప్రాణులునైన, శరాశరమ్ ముల్ ముమ్మమ్ - జంగమస్థావరము లన్నింటిని, నాన్ముగనార్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మ, పెల్ ముమ్మమ్ - సృష్టించిన, నాట్టుల్ - దేశమందు, ఒనుఇనియే - ఒకసాధనములేకనే, నల్ పాలుక్కు - మోక్షమందు, ఉయ్ తనక - పొందించెను. కత్పరో - (ప్రియహితములను) అధ్యసించువారు, ఇరామపిరానైయల్లాల్ - చక్రవర్తితిరుమగ నారునుతప్ప, మల్ ముమ్ - వేటొకదానిని, కట్పరో - అధ్యయనముజేయుదురా ?

తా॥ తనకు తిరువవతారిదవ్యదేశమైన అయోధ్యానగరమందున్న సకలచరాచరములన్నింటిని పరమపదమిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనారును వదలి మఱియొకవస్తువును తమకు క్షేమమును గోరువారాశ్రయించరని.

౧.

నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ నారణత్కొళన్ని యావరో*

నాట్టిల్ పిఱన్దు పడాదనపట్టుమనిశోర్క్కా*

నాటై నలియుమరక్కరై నాడి తడిన్దిట్ట*

నాటైయళిత్తుయ్యచ్చెయ్దు నడన్దమై కేట్టుమే.

౨.

అ॥ నాట్టిల్ - భూలోకమందు, పిఱన్దు - ఆనతరించి, పడాదన - పడరానిబాధను, పట్టు - అనుభవించి, మనిశోర్క్కా - (కృతఘ్నులైన) మనుష్యులకొఱకై, నాటై - లోక మందున్న చారిని, నలియుమ్ - బాధించుచున్న, ఆరక్కరై - రాక్షసులను, నాడి - వారున్న చోటికి వెదకుకొనివెళ్ళి, తడిన్దిట్ట - చంపి, నాటై - లోకమును, అళిత్తు - అనుగ్రహించి, ఉయ్యచ్చెయ్దు - ఉజ్జీవింపఁజేసి, నడన్దమై - పరపదమునకు వేంచేసిన వృత్తాంతములను, కేట్టుమ్ - వినియు, నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ - లీలావిభూతియందు జన్మించినవారు, నారణత్కొళన్ - శ్రీమన్నారాయణునికి, అళన్ది - దానులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికి దానులగుదురా ?

తా॥ లోకములను బాధించుచున్న దుష్టులను సంహరించుటకై తానతిహేయమైన యీ భూలోకమందటరించి సీతావియోగముమొదలగు పడరాని వ్యసనముల ననుభవించి రాక్షసులను జంపి కృతజ్ఞులైన మనుష్యులను రక్షించి వారికి పరిమపదమిచ్చి శ్రీనైకగృహమునకు వేంచేసిన చక్ర

పత్తితిరుమగవారుయొక్కదివ్యచేష్టితములను విని కూడ, భూలోకమందు బుట్టినవారు వారికి దాసులుగాక మఱియొకరికగుదురాయని.

౩.

కేట్పూర్ గళ శేశవణ్ కిర్ త్తియల్లల్ మల్ ముమ్ కేట్పూర్*

కేట్పూర్ శైవిశుడు క్కీర్త్తై వైవళవుగళేవై యుమ్*

కేట్పూర్ ప్పమ్ పగ్గ వగళిశు పాలగళ*తిరువడి

తాట్పూర్ డైన్ద తన్నైయటివారై యటిన్దు మే.

3.

అ॥ కేట్పూర్ - (క్రికృష్ణనిందను) వినపలయునని యున్నవారియొక్క, శైవి - చెవుకూడ, శుడుమ్ - దగ్ధమగునట్లు, క్కీర్త్తై - నీచములైన, వళవుగళే - నిందోక్తులచే, వైయుమ్ - నిందించుచున్నవాడును, శేశపాల్ - చిరకాలముగా, ప్పమ్ - అనాదియైన, పగ్గవన్ - ద్వేషముగలవాడైన, శిశుపాలుగ - శిశుపాలుడు, తిరువడి - స్వామియైన క్రికృష్ణనియొక్క, తాళపాల్ - శ్రీపాదములక్రింద, అడైన్ద - చేరిన, తన్నై - స్వభావమును, అటివారై - ఎఱుంగినవారిని, అటిన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, కేట్పూర్ గళ - (తమకుజ్ఞివనోపాయమును) వినువారు, శేశవన్ - శేశనిసంహరించిన క్రికృష్ణనియొక్క, కిర్ త్తియల్లల్ - కీర్తనికన్న, మల్ ముమ్ - మఱియొకదానిని, కేట్పూర్ - వినుదురా ?

తా॥ ఎంతద్వేషులకుఁగూడ సహింపరానిమాటలచే నిందించిన శిశుపాలుని తన శ్రీపాదముల క్రిందఁజేర్చుకొనిన క్రికృష్ణని కల్యాణగుణములనుతప్ప, బుద్ధిమంతులు మఱియొకమాటనువినరని.

తన్నైయటిబవర్ తామవత్కాళన్ది యావరో*

వన్నైవ్పడర్ పారు భాదుమిల్ పాల్ నెమక్కాలత్తు*

సన్నైవ్పనల్ పణ్ణి నాన్ముగనై ప్పణ్ణి తన్ను శ్శే*

తొన్నైమయక్కియతోల్ మీయ శూఘ్రల్ గళ కిన్దిత్తే.

౪.

అ॥ వన్నై - (దేవమునుష్ఠిది) అనేకాకారములుగా, పడర్ - వ్యాపించియున్న, పారుళ్ - పస్తవులు, అడుమ్ - ఏదియు, ఇల్ - తేని, పాల్ - కూన్యమైన, నెడుమ్కాలత్తు - ద్విపరార్థమైన గొప్పప్రళయకాలమందు, వన్నై - మంచిదైన, (సృష్టికిఁగారణమైన), పునల్ - జలమును, పణ్ణి - సృష్టించి, తన్నుశ్శే - తనసజ్గులముచే, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను, పణ్ణి - సృష్టించి, తొన్నై - మునుపు, మయక్కియ - సంహరించిన పదార్థములను, తోల్ మీయ - సృజించిన, శూఘ్రల్ గళ - ఉపాయములను, కిన్దిత్తు - ఆనుసరించి, తన్నైయటిబవర్ - తత్వమునెఱుంగినవారు, తామ్ - తాము, అవఱ్కు - జగత్కారణుడైన యాత్రీయఃపతికి, అళన్ది - దాసులుగాక, అవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

తా॥ తత్వస్థితి నెఱుంగినవారు, మొదట, మహాజలమునున్న బ్రహ్మనున్న సృజించిన శ్రీమన్నారాయణునితప్ప మఱియొకరిని జగత్కారణముగా దలంచి ధ్యానించరని.

౪.

శూన్యగళ శిన్దిక్కిల్ మాయకకల్లన్ది చూన్ద్రవరో*

అమ్మ పెరుమ్మనల్ తన్నుళమ్మన్దియళాలత్తె*

తామ్మప్పదామల్ తన్నాలారుకోట్టిడై తాకొణ్ణో*

శేట్టల్ తిరువురువాయిల్లు శేట్టుముణార్ న్దుమే.

౫.

అ॥ అమ్మ - అగాధమై, పెరుమ్ - విశాలమైన, పునల్ తన్నుల్ - మహాజలమందు, అమ్మన్దియముణియున్న, ఇళాలత్తె - భూమిని, తామ్మప్పదామల్ - కరిగిపోకుండ, తన్నాల్ - తనయొక్క, ఒరుకోట్టిడై - ఒకదంతమందు, తాక - తాన, కొణ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, తిరు - నుండరమైన, శేట్టులురువాయిల్లు - వరాహవతారమెత్తిన విధిమును, శేట్టుమ్ - వినియు, ఉణార్ న్దువర్ - మననముజేసినవారు, శూన్యగళ - తమకుజ్ఞప్తనోపాయములను, శిన్దిక్కిల్ - విచారింపినయెడల, మాయక - ఆశ్చర్య చేపట్టుచుండైన క్రియవతియొక్క, కల్లన్ది - శ్రీపాదములనుతప్ప, శూన్యగళ - ఆశ్రయించుదురా?

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు మగ్నమైయున్న భూమిని వరాహవతారమెత్తి యుద్ధరించిన క్రియవతినితప్ప మఱియొకరిని యుజ్జేవనోపాయముగా బుద్ధిగుంతులాశ్రయించగని.

౫.

శేట్టుముణార్ న్దువర్ కేశవత్కాళన్దియావరో*

వాట్టమిలవణ్ణై మావలివాదిక్కవాదిప్పుణ్ణు*

ఈట్టజ్జోల్ తేవర్ గళ శెన్దిరన్దార్ క్కిడర్ నీక్కియ*

కోట్టణ్ణైవామననాయ్ చెయ్దదకూత్తుక్కళ కణ్ణుమే.

౬.

అ॥ వాట్టమిల - ఎడతెగని (నిరస్తరమైన) వణ్ - జౌహర్యముగల, కై - హస్తముగల, మావలి - బలిచక్రవర్తి, వాదిక్క - బాధించగా, వావిప్పుణ్ణు - బాధపడి, ఈట్టమ్మకొల్ - గుంపుగాకేరి, శెన్ది - చెట్టి, ఇరన్దార్ - ప్రార్థించిన, తేవర్ గళు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖమును, నీక్కియ - పోగొట్టినవాడును, కోడు - (దానజలపరిగహార్థమై) చేరియున్న, అమ్ - నుండరమైన, కై - శ్రీహస్తముగల, వామననాయ్ - వామనుడై, శెయ్ద - చేసిన, కూత్తుక్కళ - విలాసములను, కణ్ణుమ్ - చూచియు, శేట్టుమ్ - వినియు, ఉణార్ న్దువర్ - మననముజేసినవారు, కేశవత్కాళ - కేశవునికి, అళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరి గగుదురా?

తా॥ మహాబలిచే బాధించబడిన దేవతలు తనవద్దవచ్చి ప్రార్థింప, అప్పుడు వామనవతారంబెత్తి, వారికున్న జౌహర్యగుణమునుజూచి వారినిబంపక యుక్తిచే భూమినిహత్రము బరిగిహించి దేవతలకిచ్చి వారిదుఃఖమును బోగొట్టిన సర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములనువిని జక్కగా బరిశీలించినవారు మఱియొకరి నాశ్రయించరని.

౬.

కణ్ణుమ్ తెల్లిన్దుమ్కల్ థూర్ కణ్ణత్కాళన్దియావరో*

వణ్ణుణ్ మలర్ త్తోజ్జల్ మూర్ క్కణ్ణేయనుక్కువామ్మనాళ*

ఇణ్ణైచ్చడై ముడి యీశనుడక కొణ్ణుళాచ్చెల్ల*

కొణ్ణుళు త్తన్నొడుమ్కొణ్ణుడక శెన్ది నుణార్ న్దుమే.

౭.

అ॥ వణు - గుమ్మెదలు, ఉణ్ - మధుపానముజేయుచున్న, మలర్ - శుష్కముల యొక్క, తొజ్గల్ - మాలనుధరించిన. మార్క్కణ్డేయనుస్కు - మార్క్కణ్డేయనికి, వాల్లునాల్ - ఆయువ్యముకొఱకై, ఇడ్డె - మాలను, శర్డె - జటను, ముడి - కిరిటమునుగల, ఈశక్ - రుద్రుడు, ఉడకొణ్డు - వెంటిసికొని, ఉకా - భగవద్గుణములనుజెప్పుచు, శెల్ల - క్రియఃపతివద్ద చెళ్ళగా, అణ్లు - ఆదశయందు, కొణ్డు - (మార్క్కణ్డేయని) స్వీకరించి, తన్నొడుమ్ - తనతో, కొణ్డు - చేర్చుకొని, ఉడకొణ్డు - ఎడబాయకనున్నదానిని, ఉణర్ న్దుమ్ - (పురాణాదులచే) తెలిసికొనియు, కల్ మ్మి - చదివియు, తెల్లిన్దుమ్ - మననముజేసియు, కణ్డార్ - చూచినవారు, కణ్ణు - శ్రీకృష్ణునికి, ఆళ్ళన్ - దాసులుగాక, ఆవర్ - మఱి మొకరికగుదురా ?

తా॥ మార్క్కణ్డేయఁడు చిన్నతనములో నాడుకొని యున్నప్పుడు “ నీవల్పయువ్యముగల జాడ,, వని యకరీరివాణినివిని తనకుదీర్ఘాయువ్యము సంపాదించుకొనవలయునని రుద్రునిగురించి తనస్మితేయగా చిరకాలమునకు రుద్రుఁడు ప్రత్యక్షమై “ ఓమార్క్కణ్డేయఁడా ! నీవలసే నేనను తనస్మితేయచున్నాను, నాజటనుకాదుము, నీకివరమిచ్చుటకు నేనుసమర్థుఁడనుకాను, క్రియఃపతి వద్దవెళ్ళదమరమ్ము,, అని వెంటపెట్టుకొనిపోయి క్రియఃపతివద్దచేర్చగా నప్పుడు వీడుదేవతాస్తర భక్తుఁడనిగూడఁ జూడకమార్క్కణ్డేయని తనవద్దనుంచుకొని రక్షించిన సర్వేశ్వరుని చక్కగా శ్రవణ మనననిదిధ్యాసనములచే తెలిసికొనినవారు మఱియొకరినాశ్రయించరని. 2.

శెల్లపుణర్ న్దువర్ శెల్వన్దొశీరన్దిక్కల్పురో*

ఎల్లెయిలాద పెరున్ద వత్తల్ పలశెయ్ మిత్తై*

అల్లలమరరై చె్చెయ్య మిరణియనాగ త్తై*

మల్లలరియరువాయ్ చెయ్ దమాయమతిన్దుమే.

౩.

అ॥ ఎల్లెయిలాద - ఆవధిలేని, పెరువ్ తవత్తల్ - గొప్పతనస్సుచే, అమరరై - దేవతలకు, చల - అనేకవిధములైన! మిత్తై - బాధలను, శెయ్ - చేసి, అల్లల్ - దుఃఖములను, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, ఇరణియక్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఆగత్తై - శరీరమును, మల్లల్ - గొప్ప, అరియరువాయ్ - సింహరూపియై, శెయ్ ద - (బద్దలు) చేసిన, మాయమ్ ఆళ్ళర్ శ్చేష్టితములను, అతిన్దుమ్ - తెలిసికొనియు, శెల్ల - శ్రీవైష్ణవమునకుపోయిచేరుటకు, ఉణర్ న్దువర్ - అధ్యవ సించినవారు, శెల్వకత్త - శ్రీమంతుఁడైన నరసింహునియొక్క, శీరన్ది - కల్యాణగుణములను తప్పు, కణ్పురో - మఱియొక దానినియభ్యసించుదురా ?

తా॥ గొప్పతనస్సుజేసి తనకుచావులేదని వరమునొంది దేవతలనుబాధించుచున్న హిరణ్య నిజంపిన నరసింహునియొక్క కల్యాణగుణములనువదలి మోక్షార్థము మఱియొకదానినిజెప్పరని. ౩.

మాయమతిబవర్ మాయవత్కాళ్ళన్దియావరో*

తాయమ్ శెయ్ మురునూల్ మ్మివర్ మ్మి వోరై వర్ క్కాయ్*

తేశమతియవోర్ శారదియాయ్ చె్చెన్దై శేన్దై

నాశమ్ శెయ్ దిట్టు*వదన్దనల్ వార్ తైయతిన్దుమే.

౪.

అ॥ తాయమ్ - (పాండవుల) దాయభాగమును, శెఱుమ్ - చెడకొట్టిన, ఒరు - ఒక, నూర్ మువర్ - నూలుగురైన దుర్యోధనాదులు, మున్ద - నశించునట్లు, ఓర్ - సహాయములేని, ఐవర్క్కాయ్ - చంచపాణ్డవులపక్షమందుజేరి, తేళమఱియు - జేశమంత నెఱుంగునట్లు, ఓర్ కారదియాయ్ - అద్వితీయమైననారధియై, శెన్దు - యుద్ధమందుజెల్చి, శేనైయై - సేనలను, నాళమ్ శెయ్దిట్టు - నశింపజేసి, నడన్ద - చరమపదమునకువేంచేసిన, నల్వార్తై - మహాభారతమునెడి క్లాఘ్యమైననూత్తిని, అఱిన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, మాయమ్ - (ఆశ్రమపాఠశ్రమనెడి) వాని యాశ్చర్యచేష్టత్రమును, అఱిబవర్ - పరిశీలించినవారు, మాయవఱ్కు - ఆశ్రమలభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవగో - మఱియొకరికగుదురా?

తా॥ తనభక్తులైన పాండవులకుభాగమివ్వక మోసముఁజేసిన దుర్యోధనాదులనుజంపి అర్జునునికి సారథ్యముజేసిన యాశ్రమభక్తులైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరిత్రములనువిని బుద్ధిఁపంతువానిని వదిలి మఱియొకరికి దాసులుకారిని.

✽✽ వార్ తైయఱిబవర్ మాయవఱ్కుళన్ది యావరో*

పోర్ త్తపిఱప్పాడు నోయొడుమూర్పొడిఱప్పివై

పేర్త్తు*పెరుద్దన్నమ్ వేరఱిన్కి త్త తాళిగక్కిల్

చేర్త్తు*అవగోశెయ్యుమ్ శేమ తైయెణ్ణి త్తళివున్ శ్రే.

౧౦.

అ॥ వార్తై - చరమశోకమును, అఱిబవర్ - ఎఱుంగినవారు, పోర్త్తు - ఆత్మను బాధించుచున్న, పిఱప్పాడు - జన్మముతోను, నోయొడు - వ్యాధిగోను, మూర్పొడు - వార్ధకముతోను (కూడుకొనియున్న), ఇఱప్ప - మరణము, ఇనై - వీనిని, పేర్త్తునశింపఁజేసి, పెరుమ్మన్నమ్ - (త్రివల్క్యమునెడి) మహాదుఃఖములను, వేరఱి - సమూలముగానశించునట్లు, నీక్కి - పోగొట్టి, తన్ తాళిగక్కిల్ - తనశ్రీపాదములక్రింద, శేర్త్తు - చేర్చుకొని, అవగో - ఆశ్రయఃపతి, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, శేమతై - శ్రేమకార్యములను, ఎణ్ణి - తలఁచి, తెళివున్దు - నిర్మలజ్ఞానముగలవారై, మాయవఱ్కు - ఆశ్రమలభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవగో - మఱియొకరికగుదురా?

తా॥ జన్మజరామరణాది సకల దుఃఖములనుబోగొట్టి తన శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని రక్షించెడి శ్రీకృష్ణుఁడుప్రసాదించిన చరమశోకార్థము నెఱుంగినవారు ఆశ్రయఃపతికే దాసులగుదురని.

౧౦.

✽✽ తెళివున్దువీవిన్దినిన్ద వర్ క్కిన్దుక్కదిశెయ్యుమ్*

తెళివున్దురకణ్ణనై త్తైకురుగూర్చప్పడగోవళిళో*

తెళివున్దువాఱిరత్తు ల్లివై పత్తుమ్వల్లారవర్*

తెళివున్దుశిన్దైయర్ పామరుమూవులగత్తుళ్ళే.

౧౧.

అ॥ తెళివు - శ్రయఃపతియే ఉపాయము ఉపేయము ఆనెడుజ్ఞానమును, ఉన్దు - పొంది, వీవు - (కుదృష్టులనహవాసముచే ఈ జ్ఞానమునకు) విచ్చేదము, ఇన్ది - లేనివారై, నిన్దవర్క్కు - స్థిరముగానున్నవారికి, ఇన్దుమ్ - అనన్దరూపమైన, కది - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - కలుగ జేయువాఁడును, తెళివున్దు - సర్వజ్ఞుఁడైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, తన్దురప్ప

నీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాదించి నవియు, తెలివుల్లి - జ్ఞానప్రదములునైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్ద్ర పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవర్ - అభ్యసించువారు, పా - పాపములచే, మరు - పూర్ణమైన, మూవులగత్తుళ్ళే - మూడులోకములనుండున్నప్పుడే, తెలివుల్లి - జ్ఞానవైశద్యము గల, శివయర్ - మనస్సుగలవారై యగుదురు.

తా॥ తననే యపాయోపేయములుగా నమ్మినభక్తులకు మోక్షప్రసాదైన శ్రియఃపతి విషయమైన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈసంసారవాండున్నప్పుడే తత్వమునెఱుంగుదుగని

అత్తున్ గిరువడిగళేశరణమ్

శియర్ తిరువడిగళేశరణమ్

—o—o—o—

౩-వ, తిరువాయ్మొళి

—o—o—o—

ఆవతారిక :—“అట్టియొక్క ” మొదల గనుసంగించిన భగవద్గుణములను బ్రత్యక్షముగా ననుభవించుచున్నచి నమ్మాళ్వార్లు వానిసంపాదించిన ఆర్తులై పరమపదమునందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరునికివినునట్లు వానియొక్క ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాది గుణములనుజెప్పి ఘోషించు చున్నారు.

‡‡ పామరుమూవులగుమ్పడై త్రి పట్టనాబావో*

పామరుమూవులగుమ్పడై పట్టపాదావో*

తామరైక్కణ్ణావో తనియే తనియాళావో*

తామరైక్కణ్ణాయో ఉన్నై యెన్ఱుకొల్ శేర్వరువే.

౧.

అ॥ పా - (స్థావరజన్మ) పన్నువులచే, మరునిండియున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, అళన్ద - కొలిచిన, పట్టనాబా - పద్మనాభుడా ! పామరు - పన్నువులచే నిండిన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, అళన్ద - కొలిచిన, పట్టపాదా - శ్రీపాద పద్మము గలవాడా ! తామరైక్కణ్ణా - ౨ పద్మనేత్రుడా ! తామరైక్కణ్ణా - పద్మమువంటి శ్రీహస్తము గలవాడా ! తనియేన్ - బద్ధముక్తులలోకాని యుంట్రియైననన్ను, తనియాళా - చక్కగాపరిపాలించుచున్న ఓ స్వామీ ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ఱుకొల్ - ఎవ్వడు, శేర్వరు - పొందెదనో ?

తా॥ సకలజగత్కారణుడవైన ఓ స్వామీ ! నిరతిశయ సుందరంబులైన నీదివ్యావయవములతో వేంచేసియున్ననిన్ను శేనెప్పుడు చేరెదనోయని.

౧.

ఎన్ఱుకొల్ శేర్వరుడనో అరణానాన్మగనేత్తుమ్*తెయ్య

నిన్ తిరుప్పాదత్తైయాన్ నిలనీరెరికాల్*విణ్ణయిర్

ఎన్ఱివైతాన్ ముదలముల్ ముమాయ్ నిన్ఱు వెన్దాయో*

కున్ఱెడుత్తానిరై మేయ్ త్తవై కాత్తవెన్ఱుత్తావో.

౨.

అ॥ నిలమ్ - పృథివీ, నీర్ - జలము, ఎరి - అగ్ని, కాల్ - వాయు, విన్ - అకాశము. ఉయిర్ - ప్రాణము, ఎన్ఱువైతాన్ - అనెడినీనిని, ముదలా - మొదలుగాగల, ముల్ ముమ్, ముల్ ముమ్,

సమస్తములకును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, నిష్ట - ఉన్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ ! అనిరై - గోసమాహములను, మేయ్త్తు - మేపి, కుష్టపడుతు - గోవర్ధనమునెత్తి, అనై - ఆ గోగోపలను, కాత్త - రక్షించిన, ఎకకూత్తా - నాకు మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితముగలవాడా ! అరన్ - రుద్రుడును, నాన్మగన్ - బ్రహ్మయూ, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్న, శెయ్య - నుందరమైన, నిన్ తిరుప్పాదత్తై - నీ శ్రీపాదమును, యాన్ - నేను, శేర్వదు - పొందుట, ఎన్మకొల్ - ఎచ్చడో? అన్దో - అయ్యో ?

తా॥ సమస్త చరాచరములకు సంతర్థామియై రక్షించుచున్న ఓ స్వామీ ! బ్రహ్మాదిదేవ్యులైన నీ శ్రీపాదమును నేనెప్పుడు చేరదనోయని.

కాత్తవెజ్జూత్తావో ములై యేన్దిక్కల్ మారిదనై * 2

పూత్తణ్మూయ్ముడియాయ్ పునై కొన్దెయ్జెన్దై యాయ్ *

వాయ్ త్తవెన్నాన్మగనే వన్దెన్నారుయిరనీయానాల్ *

ఏత్తర్మవ్ కీర్ త్తియినా యునై యెజ్జుత్తలై ప్పెయ్ వనే.

3.

అ॥ ములైయ్ది - గోవర్ధనమునెత్తి, కల్మాదిదనై - రాళ్ళవర్షమును, కాత్త - అడ్డగించిన, ఎకకూత్తా - మాకు దర్శనీయంబులైన దివ్యచేష్టితముగలవాడా ! పూ - పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయిని, ముడియాయ్ - కిరీటమందు గలవాడా ! పునై - గుచ్చబడిన, కొన్దై - కొన్దైపుష్పముగలదై, అమ్ - నుందరమై, శెమ్ - ఎజ్జునైన, శదై యాయ్ - జటగలరుదునికి నిర్వాహకుడా ! వాయ్ త్త - జ్ఞానపూర్తిగల, ఎన్ నాన్మగనే - బ్రహ్మకు నిర్వాహకుడైన ఓ స్వామీ ! వన్ద - వచ్చి, ఎన్ - నాకు, నీ - నీవు, ఆరుయిర్ - పరిపూర్ణ ప్రాణమువంటివాడా ! ఏత్తు - సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు, అరుమ్ - అశక్తమైన, కీర్ త్తియినాయ్ - కీర్తిగలవాడా ! ఉన్దై - నిన్ను, ఎజ్జు - ఎచ్చట, తలైప్పెయ్యక - పొందెదను ?

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును గారణభూతుడవైన ఓ స్వామీ ! నీవు నిర్లక్ష్యము కలకాక్షముచే నాకిదివఱలో ప్రాణమువలె ధారకుండవై యుంటివి. ఇకమీదట నీతిరువడి ప్రాప్తి కొఱుకు చేయవలసినదానిని నీవేచేసి నెరవేర్చుకొనుచున్నావని.

ఎజ్జుత్తలై ప్పెయ్ వన్నా నెట్టిలే మూవులగుమ్నీయే *

అజ్జుయర్ ముక్కణ్ పిరాన్ పిరమ పెరుమాసవన్నీ *

వెజ్జదిర్ వచ్చిరక్కై యిన్దిరక మునలాత్తెయ్ వమ్నీ *

కొజ్జలర్ త్తణ్మూయ్ముడి యెన్నుడై కొమ్మలనే.

౪.

అ॥ కొజ్జు - తేనెగలదై, అలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - నుందరమైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, ఎన్నుడై - నాకు భవ్యుడైన, కొమ్లనే - గోపాలుడా ! ఎట్టిలే - నుందరములైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకముల యతి శయము, నీయే - నీ యధీనమైయ్యే యున్నది. అజ్జు - అలోకమందు, ఉయర్ - గొప్పవాడైన, ముక్కణ్ పిరాన్ - త్రినేత్రునియొక్కయు, పిరమ పెరుమాసవన్ - బ్రహ్మదేవునియొక్కయు, (అతిశయము), నీ - నీ యధీనమే, వెమ్కదిర్ - క్రూరమైన తేజస్సుగల, వచ్చిరమ్ -

వజ్రాయుధమును, కై - హస్తమందుగల, ఇన్దిరన్ ముదలా - ఇన్దిరముదలగు, తెయ్యమ్ - దేవ
తలయొక్క (అతిశయమును), నీ - నీయధీనమే. (ఇంతగొప్పవాడవైననిన్ను), నాన్ - నేను,
ఎజు - ఎచ్చట, తలై ప్పెయ్ నన్ - పొందెదను ?

తా॥ ఆధిరాట్టనూరక మైన తులసీమాలికను కిరీటమందు ధరించిన ఓస్వామి ! బ్రహ్మ
రుద్రదేవ్యాది సకలదేవతల ప్రభావములకై గారణమైన నిన్ను నేనుపొందడి ఉపాయమును నీవే
యోచించుమాయని.

ఎన్నుడై కోవలనే యోపొల్లా క్కరుమాణిక్కమే*

ఉన్నుడై యున్దిమల రులగమవై మూన్ముమ్ పరన్దు*

ఉన్నుడై చోప్పదివెళ్ళ త్తగమ్బలున్నైక్కణ్ణుకొణ్ణి*

ఎన్నుడై యారుయిరా రెజ్జనేకొల్వనైయదువరే.

౫.

అ॥ ఎన్నుడైకోవలనే - నాకు విధియుండవైన గోపాలుడా ! పొల్లా - ద్వారములేని,
(అనుభవించని), ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నీలమాణిక్యమంటి కాన్తిగల ఓ నాస్వామి ! ఉన్నుడై -
నీయొక్క, ఉన్ది - నాభిమందు, ములర్ - ఉత్పన్నమైన, మూన్ములగమవై - మూడులోకముల
యందున్న ఆయా విషయములకుందు, ఆర్ పరన్దు - మిక్కిలి యా సక్తిగలదైయున్న, ఎన్నుడై -
నాయొక్క, ఉయిరార్ - ఆత్మా, ఉన్నుడై - నీయొక్క, శోదివెళ్ళమ్ - తేజస్సు ప్రవహించు
చున్న శ్రీవైకుంఠమయొక్క, అగమ్బర్ - లోపల, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుకొణ్ణిట్టు - నేవించి,
వన్దు - సమీపించి, ఎజ్జన్ - ఏవిధంబున, ఎయ్దువర్ - పొందునో ?

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! నీవు సృజించియుంచిన శబ్దాది నిమయములయందు ప్రవణమైయున్న
నాయాత్మ వానినివదలి, అప్రాకృతదివ్యతేజోమయమైన శ్రీవైకుంఠమందు వేంచేసియున్న నిన్ను
బొందుటకు సమర్థముకాదు. గాన నాకార్యమును నీవే నెరవేర్చుమని.

౫.

వన్దుయదుమాఅటియో మల్ గునీలచ్చుడర్ తత్తప్ప*

శెజ్జుడర్ చోప్పదిగళ్ళ పూ ల్లిరుమాణిక్కమ్ శేర్ పదుపోల్*

అన్దరమేల్ శెమ్బుట్టో డడియున్దికై మూర్వుకణ్ వాయ్*

శెజ్జుడర్ చోప్పదివిడవుడై యో తిరుమాల్ బనై యే.

౬.

అ॥ మల్ గు - పర్థిలుచున్న, నీలచ్చుడర్ - నీలమైన తేజస్సు, తత్తప్ప - సమృద్ధమై
యుండగా (దానివైన), అన్దరమేల్ - మధ్యప్రదేశముమీదనున్న, శెమ్ పట్టోడు - పీఠామృతము
తోగూడ, అడి - శ్రీపాదము, ఉన్ది - తిరునాభి, కై - శ్రీహస్తము, మూర్వు - పత్తునలము, కణ్ -
నేత్రము, వాయ్ - తిరుపథరము (ఇవి), శెమ్ పుడర్ - ఎజ్జునై వెలుగుచున్న, శోది - తేజస్సును,
విడ - వ్యాపింపజేయు, శెమ్ - ఎజ్జుని, కుడర్ - కాన్తిగల, శోదిగళ్ళ - రత్నపుష్పములను, పూత్తు -
వికసింపజేసికొని, ఒరు - ఒక, మాణిక్కమ్ - నీలరత్నము, శేర్వుదుపోల్ - అమరియందునట్లు,
ఉత్తై - కవ్వలించియున్న, ఎన్ - నాకు, స్వామినియైన, తిరుమార్వళత్తన్నై - పిరాట్టిని
పత్తునలమందుగల క్రియఃపతిని, వన్దు - సమీపించి, ఎయ్దుమాలు - పొందడివిధమును,
అటియో - ఎఱుంగను.

తా॥ ఒక నీలమాణిక్యముమీద ఎఱ్ఱమాణిక్యములు ప్రస్థించినట్లు క్యామమైన తిరుమేను మీద ఎఱ్ఱని కరచరణాది దివ్యానమమములు ప్రకాశింప, దానిమీద పెరియపిరాట్టి వేంచేసి యున్న పక్షస్థలముగల ఓశ్రయఃపతి! నిన్ను సొందుటకు నే నేకధమైన ఉపాయము నెఱుంగనని.

ఎన్ తిరుమార్ జన్మనై యొక్కమై నుగళ్ కూఱుననై*

ఎన్దుమెన్నామగళై యగమ్మల్ కొల్లనాన్ముగనై*

నిన్ శశిపతియై నిలక్కిళ్ళైయిల్ మూన్తెరిల్*

వెన్దువులన్తురన్ విశుమ్బుళియైక్కాణెనో.

2.

అ॥ ఎక - నాకు స్వామినిదైన, తిరు - పిరాట్టిని, మర్ బకల్తనై - పక్షస్థలమును ధరించినవాడును, ఎకమలైనుగళ్ కూఱుననై - పర్యవృత్తియైన పార్వతిని పార్వమందు గల గురువి కన్తర్యామియైన నాస్వామియు, నామగళై - వాడైవయైన సరస్వతిని, ఎన్దుమ్ - ఎల్ల పృథును, అగమ్మల్ కొల్ల - ముఖప్రదేశమందుగల, ఎక నాన్ముగనై - బ్రహ్మకన్తర్యామియైన నాస్వామియు, నిన్ - వీరద్వారో సమానఁడైయున్న, శశిపతియై - ఇస్సోని కన్తర్యామియు, నిలమ్ - భూమిని, కిణ్ణు - విడచినవాడును, మూన్తెరియిల్ - త్రిపరములను, ఎరిత్తదహించిన వాడును, పులమ్ - ఇస్సోని యులను, వెన్దు - జయించి, తుగన - ఓడకొనినవాడును, విశుమ్బు - స్వర్గమును, అళియై - పరిపాలించువాడునైన సర్వేశ్వరుని, కాణెనో - చూడనా?

తా॥ సకల చరాచర నిర్వాహకఁడైన శ్రయఃపతి ధలప్రదానమునకుఁడగిన పూర్తిగలవాఁ డైయున్నను, నేను సాధనాన్తరములను వదిలి వానికే పరతస్యఁడనైయున్నను, ఇదివఱకు నాకు ఫలమివ్వనందున ఇత నాఫలమును నాకు లభించవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. 2.

అళియైక్కాణ్ పరియాయ్ అరికాణ్ పరియాయ్*అరక్కర్

ఊళై యిట్టని లజ్జకడన్దు పిలమ్బుక్కొళిప్ప*

మిళియమ్బుళైక్కడాయ్ పిఱల్ మాలియైక్కొన్దు*పిన్నున్

అళుయర్ కున్దుజ్జల్ శెయ్ దడర్ తానై యమ్ కాణ్ణుజ్జోలో.

౩.

అ॥ అళియై - యాళిని, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - గుఱ్ఱమువలెను, అరి - సింహమును, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - నక్కవలెను, అరక్కర్ - రాక్షసులు, అన్దు - అప్పుడు, ఊళై యిట్ట - కూతవేయుదు, ఇలత్తై - లంకను, కడన్దు - వదలి, పిలమ్ - బిలమును, పుక్క - ప్రవేశించి, ఒళిప్ప - వాచుకొనియుండగా, మిళి - లముగల, అమ్ - సన్దగమైన, పుల్లై - గరుత్మంతుని, కడాయ్ - నడిపించుకొనినది, విఱల్ - బలప్రదఁడైన, మళియై - మాలియనెడి రాక్షసుని, కొన్దు - చంపి, పిన్నుమ్ - మఱియు, అళ - పరిజనములను, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, కున్దుజ్జల్ - పవిత్రమునవలె, శెయ్దు - చేసి, అడర్ తానైయమ్ - నశింపఁజేసిన ఉపేస్తునిని, కాణ్ణుజ్జోలో - నేవించవచ్చునా?

తా॥ మాలి సుమాలి మొదలగు రాక్షసులు ఉపేంద్రునిజూచి భయపడి సింహమునుజూచిన నక్కవలె కూతవేయుదు లంకనువదలి పాతాళలోకమునకు వెళ్ళగా, గరుడవాహనారూఢుఁడై యచ్చటికి వేంచేసి వారినిజంపిన ఉపేంద్రుని నెఱెప్పుడు నేవించెదనోయని. ౩.

కాణ్ణజ్జోలో నెళ్ళమే కడియచ్చినై యేముయలుమ్*
ఆట్టిఱల్ మీళి మొయ్మిప్ప నరక్కాకుల తై త్తడిన్దు*
మీణ్ణమువళ తమ్మిక్కే విరిసీరిలజెయరుల్లి*

ఆణ్ణుతళళోదిపుక్క వమరరియేల్ బీనై యే.

౯.

అ॥ నెళ్ళమే - ఓమనసా! కడియ - కూరమైన, వినైయే - కర్మములనే, ముయలుమ్ - చేయుచున్న వాడును, ఆఱ్ - పొరుషుమందు, తిఱల్ - గొప్పశక్తిగలవాడును, మీళి - యము నితో సమానమైన, మొయ్మిప్పన్ - బలముగలవాడునైన, అరక్కా - రావణాసురునియొక్క, కులతై - వంశమును, తడిన్దు - చంపి, మీణ్ణమ్ - తిరిగియు, అవళతమ్మిక్కే - వానితమ్ముడైన విభీషణునికే, విరి - వికారమైన, నీర్ - జలముగల, ఇలజై - లంకను, అరులి - కృపజేసి, ఆణ్ణు - (తనదేశమును) పరిపాలించి, తళళోది - తన దివ్యతేజస్సులో, పుక్కు - ప్రవేశించి, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, అరివిల్ బీనై - మిక్కిలి గొప్పవాడైయున్న సర్వేశ్వరుని, కాణ్ణజ్జోలో - నేవింపవచ్చునా?

తా॥ దుష్టుడైన బలిష్ఠుడైన రావణాసురుని సంహరించి వాని రాజ్యమును వానితమ్ముడైన విభీషణునికచ్చి కాసల్యాభరతాదుల సన్తోషార్థమై తమ ఇత్వాంకు రాజ్యమును బరిపాలించి శ్రీ వైకుంఠమునకు వేంచేసిన శ్రీయఃపతిని ఓమనసా! మనమెప్పుడు నేవించెదమని.

౯.

ఏల్ బిరుమ్మవై గున్దైయరుళుమ్ నమక్కు* ఆయర్ కులత్తు
ఈల్ బీళమ్మిల్లై యొన్ఱాయ్ ప్పక్కుమాయజ్జళేయియల్ బీ*
కూల్ బీయల్ తజ్జై కొన్దై నర్క్కాయ్ కొడుమ్ శేనై తడిన్దు*
ఆల్ బిరుమిక్కా పెరియవరమ్మోదిపుక్కవరియే.

౧౦.

అ॥ ఒన్ఱాయ్ - ఏకీభవించి, పుక్కు - (వివాహమునకు) వెళ్లి, మాయల్లత్ - ఆశ్చర్య చేస్తేతములను, ఇయల్ బీ - చేసి, కూల్ బిరు - యమునియొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల, కజ్జనై - కంఠుని, కొన్ఱు - జంపి, ఐవర్క్కాయ్ - పంచపాండవులకై, కొడుమ్ - కూరమైన శేనై - (దుర్యోధరాది) సైన్యమును, తడిన్దు - చంపి, ఆల్ బిరుమిక్కా - గొప్ప బలిష్ఠుడైన, పెరియ - గొప్ప, పరమ్మోది - పరమ్మోతి స్వరూపమును, పుక్క - ప్రవేశించిన, అరి-శ్రేష్ఠుడైన, ఆయర్ కులత్తు - గోపకులముందవతరించిన, ఈళు - అపధియైన, ఇళమ్ - బాల్యముగల (మిక్కిలి. బాలుడైన), పిల్లై - శ్రీకృష్ణుడు, ఏత్త - స్తుతించుటకు, అరుమ్ - ఆశక్యమైన, వైగున్దై - పరమపదమును, నమక్కు - మనకు, అరుళుమ్ - కృపజేయును.

తా॥ కంఠుడు తనయింటికి వివాహముకొఱకై మేనల్లుడైన శ్రీకృష్ణుని పిలవగా నప్పుడచ్చటికి వేంచేసి కువలయాపిడాదులనున్న కంఠునిని జంపి దుష్టులను నిరసించి ఆశ్రుతులైన పంచపాండవులను రక్షించిన శ్రీకృష్ణుడు మనకు నిశ్చయముగా మోక్షమిచ్చునని.

౧౦

ఃః పుక్కవరియరువా యపుణనుడల్ తేణుగన్ద*
శక్కరచ్చెల్వన్దై కురుగూర్ చ్చుడగోవళళొన్న*

విక్కవోరాయరత్తు భిన్నై పత్తుమ్ వల్లారవరై *
తోక్కుప్పల్లాణ్డై త్తు క్కవరి శెయ్ వరేత్తైయరే.

౧౧.

అ॥ ఆరియురువాయ్ - నగసింహరూపియై, పుక్కు - ఆవతరించి, అవుణక్ - హిరణ్య సురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్ణ - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్నోపించిన, శక్కరచ్చెల్వక్ తన్నై - చక్రధరుడైన శ్రీమంతుని విషయమై, మరుగూర్ చ్చడగోపక్ - తిరుగరికి స్వామియైన నమాత్తొవ్వురు, శోన్న - సాదించిన, మిక్క - భగవద్దూములను మిక్కిలి ప్రతిపాదించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేసిన, ఇన్నెప్పన్దున్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవరై - అభ్యసించినవారికి, ఏత్తైయర్ - భాగవతకైజ్జగ్ర్యమందు చలురాల్చై శ్రీనైకట్రవామలైన స్త్రీలు, తోక్కు - గుంపుగాఁజేరి, పల్లాణ్డైత్తు - మంగళా కాసనముజేసి, కవరిశెయ్యర్ - చామర కైంకర్యమును జేయుదురు

తా॥ నగసింహవతారమెత్తి హిరణ్యునిజంపిన శ్రీయశతి విషయమై నమాత్తొవ్వురు పసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీవైకుంఠవాసులు కైజ్జగ్ర్యముజేయుదురని. ౧౧.

ఆ త్తుయర్ తిరువడిగళే కరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే కరణమ్.

2 . వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—కింద తిరువాయ్మొళిలో ననుసంధించిన భగవద్దూములు మనస్సులోనే యుండి నిరికి ఉద్దీపనముజేయుగా వానిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించు నాశపడి దానిని లభించక ఈగుణములు మాకు బాధకరంబులైయున్నవని సాదించుచున్నాము.

‡ ఏత్తైయరావియుణ్ణ మిణ్డై కూర్థ్ మజ్జోలోవటియేక్ *

ఆత్తియక్కణ్ణపిరాక్ తిరుక్కణ్ణళ్ కొలోవటియేక్ *

కూర్మపుమ్తామరై నాణ్ మలర్ పోల్ వన్దుతోన్దుమ్కణ్డీర్ *

తోమ్మియర్ గాళన్డైమీ ర్ణెయ్ గేళ్ తుయరాట్టియేనే.

౧.

అ॥ ఏత్తైయర్ - చలురాల్చైన స్త్రీలయొక్క, అవి-ప్రాణమును, ఉణ్ణమ్ - భక్షించుచున్న, ఇణ్డైకూర్థ్ మజ్జోలో - ఇద్దరు వృత్తువులో! అఱియేన్ - ఎఱుంగను. ఆత్తి - నముద్రమువంటి చల్లనిస్వభావముగల, అమ్ - సుందరుడైన, కణ్ణపిరాక్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరుక్కణ్ణళ్ కొలో - శ్రీసేత్రములో! అఱియేక్ - ఎఱుంగను. నాణ్ - అప్పుడువికసించిన, తామరై మలర్ పోల్ - తామరన ఫలమువలె, కూర్మపుమ్ - చుట్టును, వన్దు - వచ్చి, తోన్దుమ్ కణ్డీర్ - కనుపడుచున్నవినుమి. తోమ్మియర్ గాళ్ - ఓసభియలారా! అన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! తుయరాట్టియే - శ్లోకంచున్న సేను, ఎక్ శెయ్ గేళ్ - ఏమిచేడను.

తా|| ఓ నాబంధువులారా! సహ్యాచి: సీతమైన తామరస పుష్పములవలె నున్న రెండు నేను
నూచినప్రక్కనంతయు కనుపడుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. అవి నాప్రాణహాములైన పృథ్వీ
వులో! లేక శ్రీకృష్ణాయొక్క నేతములో! పూసదని తెలిసికొనలేను. ౧.

అట్టియుమ్ తూర్ జీయుమ్ నిష్టనై మిరైన్దై నీర్ నలిన్దై*

మాట్టయర్ కట్టుగత్తిన్ నల్లియొక్కొన్దోవటియేన్*

ఈట్టయన్దెయ్ న్దొన్ తిరుమూక్కినదావియుళ్ళే*

మాట్టయవల్ విళక్కిన్ శుడరాన్ నిఱ్ఱుమ్ వాలియదే. ౨.

అ|| అన్నైమిర్ - ఓతల్లారా! నీర్ - మిరు, ఎన్నై - నన్ను, అట్టియుమ్ -
(నాకుహితమువలె చెప్పి) అల్లాశించియు, తూర్ జీయుమ్ - నిందించియు, నిష్ట - ఉండ్డి, నలిన్దై -
బాధించి, ఎన్ - ఏమిప్రమాదము! మాడు - ప్రక్కలయ్యాడు, ఉయర్ - పట్టుచున్న,
కట్టుగత్తిన్ వలియో - కల్పలనో! కొల్లున్దో - (దాని) చిగులో! అటియేన్ - ఎఱుగలేను.
ఈట్టయ - చిటికియైత్తిన, న్దెయ్ - వెన్నెను, ఉయ్దొన్ - ఆగించిన శ్రీకృష్ణాయొక్క, తిరు
మూక్కు - నుందరమైనముక్క, ఎవరు - నాయొక్క, అవియుళ్ళే - మనస్సులోపల, మాట్టియన్ -
పైకత్తపడి, వాలియదు - పెద్దదై, వల్ - క్లిరమైయున్న, విళక్కిన్ - దివమునంటి, శుడ
రాయ్ - లేజస్సగలదై, నిఱ్ఱుమ్ - (బాధించు) ఉన్నది.

తా|| ఓ తల్లారా! శ్రీకృష్ణనియొక్క నానిక నామనస్సులోనుండి, ఇది కల్పకతీగనో
లేక దానిచిగులోనుని, నాకునండేహమును, గలుగఁజేయుచు గొప్పదీపబ్యాలవలె నన్నుదహించు
చున్నది. ఇకమిఁదమిరునన్ను మాటలచేనిచ్చంధపఱచి యేమియు నుపయోగములేదని. ౨.

వాలియదోర్ కనికొ ల్విన్దై యుట్టియేన్ వల్విన్దై కొల్*

కోలన్దిళ్ళోపవళ కొల్లున్దొన్దొలోవటియేన్*

నీలనెడుముగిల్ పోల్ తిరుమేనియమ్మాన్ తొణ్డైవాయ్*

ఏలుమ్ తిళై యుల్లెల్లామ్ వన్దొన్దొమ్మెన్నిన్నయిర్ కే. 3.

అ|| వాలియదు - విలక్షణమైన, ఓర్ కనికొల్ - ఒకపండ్లో! విన్దై - యుట్టియేన్ - పాపము
గల నాయొక్క, వల్ - క్రూరిమైన, విన్దైకొల్ - పాపమా! కోలమ్ - సౌందర్యము, తిరళ్ -
చేరియున్న, పవళన్ - పగడముయొక్క, కొల్లుమ్ - స్నిగ్ధమైన, తుణ్డొలో - తునకనో!
అటియేన్ - ఎఱుగను. నీలమ్ - నల్లనై, నెడుమ్ - గొప్పదైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె
నున్న, తిరుమేని - తిరుమేనుగల, అమ్మాన్ - స్వామియొక్క, తొణ్డై - దొండపండువలెనున్న,
వాయ్ - తిరుపథరము, ఏలుమ్ - చూచిన, తిళైయల్లెల్లామ్ - దిక్కులన్నింటిలోను, ఎన్ -
నాయొక్క, ఇన్ - మంచిదైన, ఉయిర్ కు - (ప్రాణము నపహరించుటకై, నన్దు - వచ్చి,
తోన్దై - కనుపడుచున్నది.

తా|| ఓ తల్లారా! ఒక గొప్పపండ్లో? నన్ను బాధించెడిపాపమా? అతినుందరమైన
పగడమా? లేక, క్వామనుండర విగ్రహుండైన శ్రీమఃపతియొక్క అధరమా? నేను దీనిని పూ
నిదని తెలిసికొనలేను. ఇది నా ప్రాణముతీయుటకై నా కెవ్వటమాచినను నుపడుచున్నదని. 3

ఇన్నయిర్ క్కేయర్ మేల్ వల్లె యుముక్కె నీలనిల్ కోల్*

మన్నియశీర్ మదనక్ కరుప్పచ్చిలై కోల్*మదన

స్తిన్నయిర్ తొడై కణ్ణ పెరుమాళ్ పురుపమవై యే*

ఎన్నయిర్ మేలనవా యడుగిన్ట ననెన్టున్టై

౪.

అ॥ ఇక్కయిర్ క్కు - మంచిప్రాణమునపహరించుటకై, ఎత్తైయిర్ మేల్ - దుర్బలల మీద, వల్లెయుమ్ - పండుమన్న, నీలమ్ - నీలవర్ణముల, ఇన్టెవిట్కొల్ - రెండుగనుములో? శీర్మన్నయ - పొండుపూర్ణుడైన, మదనక్ - సన్నగునియొక్క, కరుప్పచ్చిలైకోల్ - ఇత్తు దండయాపమైనధనుస్సా? మదనన్టక్ - సన్నగునియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుడై, తొడై - తండ్రయైన, కణ్ణ పెరుమాళ్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, పురుపమవైయే - కనుబొంతులో? ఎక్ - నాయొక్క, ఉయిర్ మేలనవాయ్ - ప్రాణమునెరించి, ఎన్టమ్ - ఎప్పుడును, నిన్ట - ఉండి, అడున్టన - బాధించుచున్నది.

తా॥ నన్ను పంపుటకై నామీదఁ గలపజ్జియున్న ఇవి దుర్బలలనుజంపుటకై పందిన ధనుస్సులో? మన్మథధనుస్సా? లేక శ్రీకృష్ణుని కనుబొమ్మలో? తెలియలేదని.

౫.

ఎన్టున్టై తిగట్టుమ్ శెయ్యవిళ్ళుడర్ వెళ్ మిన్నుక్కొల్*

అన్తియెన్నానియడు మణిముత్తన్లోవటియేళ్*

కున్ట మెడుత్తపిరాళ్ ములువలెనదానియడుమ్*

ఒన్టమటిగిన్టలే నన్నైమీరెనక్కయ్విడమే.

౬.

అ॥ ఎన్టమ్ - ఎప్పుడును, నిన్ట - స్థిరముగానుండి, తిగట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శెయ్య - ఎట్టనైన, శుడర్ - జేబును, ఈళ్ - పుట్టిచుమన్న, వెళ్ - తెల్లనైన, మిన్నుక్కొల్ - మెలుపా? అన్తి - ఆనెగాన, ఎక్ అవి - నాప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్న, అణి - అందమైన, ముత్తన్లోలో - ముత్యములో? అటియేళ్ - ఎఱుంగలేను. కున్టమ్ - గోవర్ధనగిరి, ఎడుత్త - ఎత్తిన, పిరాళ్ - ఉపకారమందైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ములువల్ - చిలువవల్ల, ఎనదాని - నాప్రాణము, అడుమ్ - బాధించుచున్నది. అన్నైమీర్ - ఓతల్లారా! ఎనక్క - నాకు, ఉయ్యిడమ్ - జీవించువిధమును, ఒన్టమ్ - ఒకటిన్ని, అటిగిన్టలేళ్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ ఓతల్లారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క ఎట్టనియధముమీద ప్రసరించుచున్న తెల్లనిమద్ద హాసము, ఎట్టనికొన్నిమెలుచుచున్న తెల్లని మెలుపువలెనున్న సుందరంబులైన ముత్యములవలె నున్న మిక్కిలి మనోహరమైన నాప్రాణమును బోగొట్టుచున్నది. దీనిని పదలుకొనుట కుపాయమేమియు నెఱుంగలేనని.

౭.

ఉయ్విడమేయిర్ క్కు మశురర్ క్కుమరక్కర్ గట్టుమ్*

ఎవ్విడమెన్టిలగ్గి మగరమ్తత్తక్కుమ్తళిర్ కోల్*

పైవిడప్పామ్మణై యాళ్ తిరుక్కుణ్ణలక్కాదుగళే*

కై విడల్లాన్టమిన్ట యడుగిన్టన కాణ్ణిన్టలే.

౮.

అ॥ ఏత్తైయర్క్కుమ్ - దుర్బలులకును, అశుకర్క్కుమ్ - అనురలకును, అరక్కర్
గట్టుమ్ - రాక్షసులకును, ఉయ్యడమ్ - బ్రతికడిస్థానము, ఎవ్విడమ్ - ఏదేశము, ఎన్ఱు - అని,
ఇలజ్జి - ప్రకాశించుచు, మగరిమ్ - మకరమ్మలాకారముగా, తత్తైయ్మ్ - వ్రేలాడుచున్న,
తల్లికొల్ - చిరుగో? పై - విశాలమైన భూముగల, విడమ్ - విషముచుగ్గముచున్న.
పొయ్య - ఆశీషులి, అత్తైయాన్ - పక్షగాగల శ్రియఃపతియొక్క, తిరు - నుండమైన,
కుళులమ్ - ముక్కుండలములుగల, కామగల్ - చెవులు, ఒయ్యమ్ - ఏవిధముచేతను, కైవిడన్ఱి -
విడువకుండనుంకి, అడుగిన్ఱన - బాధించుచున్నవి కాణ్ణిన్ఱళ్ - చూడుడు

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క చిగురువలె నతిమందరమైయున్న శ్రోత్రములురెండును ధైర్యము
లేనిశ్రీ లెచ్చటనున్నారో యని వెదికికొనివచ్చి నన్నెల్లప్పుడును బాధించుచున్నవి చూడుడని.
అనుములును రాక్షసులును చెవులసౌందర్యమునుజూచి నహింపః నమాయచే బాధపడుచున్నాయి.
శ్రీలు దాని ననుభవించ వలయునని బాధపడుచున్నారని తాత్పర్యము.

కాణ్ణిన్ఱళ్ నెయ్ మర్గాళెన్ఱు కాట్టుమ్వగై యటియే*
నాణ్ మన్ను వెణ్ణిజ్జళ్ కొల్ నయన్దార్ గట్టునచ్చిలై కొల్*

శేణ్ మన్ను నాల్ తడన్దోళ్ పెరుమాన్ఱు తిరునుదలే*

కోళ్ మన్నియావియడుమ్ కొడియేనుయిర్కోళ్ తిత్తే.

2.

అ॥ అన్నైయర్ గాల్ - ఓతల్లులారా! కాణ్ణిన్ఱళ్ - చూడుడు, ఎన్ఱు - అని, కాట్టుమ్
వగై - చూపించువిధమును, అటియేన్ - ఎటుగను. నాల్ - శుక్లపక్షాష్టమిలో, మన్ను -
చేరియున్న, వెణ్ - తెల్లని, ఇజ్జళ్ కొల్ - చంద్రుడో? నయన్దార్ గట్టు - ఆశపడుచున్నవా
రికి, నచ్చిలై కొల్ - విషమాలికనో? శేణ్ మన్ను - వృద్ధికలదై, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్
తొళ్ - నాలుగుభుజములుగల, పెరుమాన్ తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు - అందమైన,
నుదల్ - ముఖము, కొడియేన్ - వాపియైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణముయొక్క, కోళ్ -
అందమును, ఇత్తైత్తుక్కోళ్ - నశింపఁజేయుటయందు, మన్ని - అమరికలదై, అవి - ప్రాణ
మును, అడుమ్ - బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క ముఖము శుక్లపక్షాష్టమియందలి చంద్రునివంటి
యాకారముగలదై ప్రకాశించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈబాధను నేను మీకుచెప్పుజాలనని.

కోళ్ తిత్తైత్తామ్మై యమ్ కొడియుమ్ పవళముమ్ నిల్లుమ్*

కోళ్ తిత్తై త్తణ్ ముత్తముమ్ తళిరుజ్కుళిర్ వాళి ప్పిత్తై యమ్*

కోళ్ తిత్తైయావుడై య కొళ్ళొద్దోదివట్టజ్జోల్*కణ్ణాన్

కోళ్ తిత్తైవాళ్ ముగమాయ్ కొడియేనుయిర్కోళ్ గిన్ఱ దే.

౩.

అ॥ కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇత్తై - తనకాధరముగాగల, తామరైయుమ్ - నేత్రము
నెడి తామరిపువ్వుమును, కొడియుమ్ - సాంకయనెడితీగను, పవళముమ్ - అధరమునెడిపగడ
మును, నిల్లుమ్ - కనుజొంతులనెడి ధనుస్సును, కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇత్తై - తనకాధర

ణముగాగల, తడ - చల్లని, ముత్తము - మందహాస మనెడి ముత్యమును, తల్లిరుమ్ - చెవులనెడి చిగురును, కులిర్ - చల్లనై, వాక్ - గొప్పదైయున్న, పిత్రయుమ్ - ముఖమనెడి చంద్రుడును, (పీనిని), కోళ్ - అలంకరించుకొనఁదగిన, ఇత్రయాఉదైయ - ఆభరణములుగాగల, కొమ్ము - పూర్ణమైన, కోడిపట్టుకోల్ - జ్యోతిర్కంఠలమో? కోళ్ - తనప్రకాశమునే, ఇత్రయాఉదైయ - ఆభరణముగాగల, వాళ్ - ఉజ్వలమైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణనియుక్క, ముగమయ్యొక్కొట్ట - ముఖస్వరూపమై, కొడియేక్ - పాపియైన నాయొక్క, ఉయిక్ - ప్రాణమును, కోళ్గిడ్డు - అపహరించుచున్నది.

తా॥ పగడము ముత్యముమొదలగు నానావస్తువుల నలక్కారముగాగల తేజోరాశివలె నున్న శ్రీకృష్ణుని ముఖారవిందము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని. ౮.

కోళ్గిడ్డుకోళ్ళిరుత్తై చుగిర్నిట్టకొమ్ముజ్జురుళిక్*

ఉళ్కోణ్ణనీలనన్నూల్తెత్తైకో లన్దుమాయక్కుమ్మల్*

విళ్గిన్దు పూన్దుమ్మాయ్ విరై నాటవన్దెన్నయిరై *

కళ్గిన్దు వాటటియార్ నన్నై మిర్ కమ్మతానిర్ బీర్.

౯.

అ॥ కోళ్గిడ్డు - లోకములనుగ్రసించుచున్న, (కృష్ణుడున్న), కోళ్ - బలముగల, ఇరుత్తై - అంధకారముయొక్క, కుగిర్నిట్ట - ప్రభాగమును తీసివేసిన, కొమ్ము - సుందరమైన, కురుళిన్ - ఉండయొక్క, ఉళ్ - లోపలనున్న సారాంశమును, కొణ్ణ - కలదై, నీలమ్ - నల్లనై, నల్ - విలక్షణమైన, నూల్తెత్తైకోల్ - దాగములసమాహారమో? అన్దు - కాదు. మాయక్ - శ్రీకృష్ణుని యొక్క, కమ్మల్ - కేశములు, విళ్గిన్దు - వికసించుచున్న, పూ - పుష్పముగల, తడ - చల్లనైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయయొక్క, విరై - పరిమళము, నాట - పరిమళించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ఉయిరై - నాప్రాణమును, కళ్గిన్దు వాటు - అపహరించుచున్న విధమును, అటియార్ - మీరు తెలిసికొనలేరు. అన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా! కమ్మతానిర్ బీర్ - పరుషోక్తులచే బాధించుచున్నారు.

తా॥ ఓతల్లులారా! దీనిని మంచిచీకటియుండలోనుండి తీసిన దారములని మీరు భ్రమింపవలదు. ఇది శ్రీకృష్ణునియొక్క కేశపాశములు. ఇందులోనుంచి తిరుక్కుమ్మాయయొక్క పరిమళముకొట్టుచున్నప్పటికిన్ని మీరు తెలిసికొనక నున్నారని. ౯.

నిర్ బీమ్మన్దుత్తై నెరిత్తై యరాయ్*ఎన్నైనీర్

శున్ బీరుమ్మూత్తై న్దుమ్ వైదిర్ శుడర్ చొప్పిమణినిటమాయ్*

మున్దువిమ్మావులగుమ్ విడిగిన్దు శుడర్ ముడిక్కి*

ఒన్దుమ్మొక్కొణ్ణదుళ్ళమ్ అన్నైమిర్ ననై యెన్నుజ్జల్లె.

౧౦.

అ॥ మున్దుత్తై - అంకణమందు, నిర్ బీ - నిలిచితివి, ఎన్దు - అని, నెరిత్తై - శరణముజేయుచున్న, కైయరాయ్ - చెతులుగలవారై, నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, శున్ బీయుమ్ - అవతలికిపోనివ్వకూడదని విచారించియు, శున్ బీయుమ్ - చుట్టుకొనియుండియు, వైదిర్ -

నిందించుచున్నారు. శుడర్ చోన్ది - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మణి - మాణిక్యమునంటి, నిజమాయ్ - కాన్తికలదై, ఇమ్మావులగుమ్మున్ ముమ్ - ఈమాడులోకములయందంతల, విరిగిన - వ్యాపించి యున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, ముడిక్కె - కిరిటమునకే, ఎన్నుళ్ళమ్ - నామనన్ను, ఓర్ ము మెక్కొల్లారు - అధీనమైనది. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! నచ్చుల్లు - మీకు, నళైయెక్ - ఆశయెందుకు?

తా|| ఓతల్లులారా! సేనందతీనేత్రముల కగుపడునట్లువచ్చి నిలిచితివని నన్నుమీరుభయపఱచియెచ్చటికిఁబోనియ్యకచుట్ట కొనిరక్షించుచున్నారు. నామనన్ను లోకమంతటవ్యాపించియున్న తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణుని కిరిటందు లయించిపోయినది. ఇక నాయాశమికెందుకని. ౧౦

† కట్కరియపిరమకళివ నిర్దిరనైనినర్క్కుమ్*

కట్కరియకణ్ణనై క్కరుగూర్చుడగోపకళొన్న*

ఉట్టుడై యాయ్ తుళివై యుమొరుపత్తుమ్వల్లార్*

ఉట్టుడై వావరో డుడనాయెన్టుమ్మాయారే.

౧౧.

అ|| కట్కు - నేత్రములకు, అరియ - తెలియని, పిరమక - బ్రహ్మ, శిక్ - రుద్రుఁడు, ఇన్దిక్ - ఇంద్రుఁడు, ఎన్టు - అనెడి, ఇవర్ - వీరియొక్క, కట్కుమ్ - నేత్రములకును, అరియ - తెలియని, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, క్కరుగూర్చుడగోపక - కురుకాపురాక్షిపుడైన నమ్మాత్వార్లు, శొన్న - సాదించిన, ఉట్టుఉడై - ప్రతిపాదన సామర్థ్యముగల, అయిరతుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - ఒక, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపనిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, ఉట్టుఉడై - (భగవదనుభవ) శక్తిగల, వావరోడు - నిత, నూరులతో, ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉడనాయ్ - కూడ నేయున్నవారై, మాయార్ - విశ్లేషించరు.

తా|| బ్రహ్మదులకు నగోచరుడైన శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాత్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నిత్యనూరులతోఁ జేరి యెల్లప్పుడును భగవద్గుణముల ననుభవించుతురని.

అత్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్ మొళి.

అవతారక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సేనింతయార్తండనైయున్న పుటికిన్ని నన్ను జీవి తదశలోనుంచిననీయొక్క గొప్పశక్తియెంత ఆశ్చర్యమోయని అత్వార్లు సర్వేశ్వరునితోవిన్నవించ, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు నాకింకనున్న ఆశ్చర్య కృతనుజూడమని అత్వార్లను జూపించగా వానిని జూచి యాశ్చర్య పడుచున్నారు.

† మాయావామననే మరుశూదానీయరుళాయ్*

తీయాయ్సీరాయ్నిలనాయ్ చిశుమ్బాయ్క్కాలాయ్*

తాయాయ్ తనెయాయ్ ముళాయ్మన్ ముమాయ్మున్ ముమాయ్*

నీయాయ్సీన్దివా తీవై యెన్ననియాయజ్గళే.

అ॥ మాయ - ఆశ్చర్యశక్తిగలవాడా! వాననసీ - శ్రీవామనుడా! మదుకూడా - వదువనెడి రాక్షసునిజంపినవాడా! నీ - నీవు, అరుళాయ - (నాయందు) దయచేయుమా. తీయాయ - అగ్నిని శరీరముగాగలవాడా! నీరాయ - జలమును శరీరముగాలవాడా! నిల నాయ - భూమిని శరీరముగాగలవాడా! విశున్నాయ - ఆకాశమును శరీరముగాగలవాడా! కాలాయ - వాయువును శరీరముగాగలవాడా! తాయాయ - (పాణులను) తల్పియైనవాడా! తనైయాయ - తండ్రియైనవాడా! వక్కళాయ - పుత్రులైనవాడా! మన్ యాయ - తక్కిన బంధువైనవాడా! మన్ యాయ - తక్కిన సమస్త పదార్థములకు నిర్వాహకుడా! నీయాయ - నీ కసాధారణమైన దివ్యైగ్రహముగలవాడా! నీ - నీవు, నిష్ట ఇష్ట ఆట - ఈపదార్థములకు నిర్వాహకుడైయున్న ఈప్రకారములు, ఎన్ననియాయభక్త - ఏమియుపపత్తులుకలవి?

తా॥ పంపురము విక్కిలి విజాతీయములైన పృథివ్యాది సమస్త పదార్థములకు నిర్వాహకుడనై ప్రాణులకు సకలవిధబంధువైన నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితమలను నాకుఁ దెలుపుమాయని.

అబ్జల్యుర్ లెట్టుత్రాయముడి యచ్చుదనేయరుళాయ*

తిబ్బభుమ్భాయులుమాయ్ ష్చేత్తుమ్మల్ శుడరాయరుళాయ*

పొట్టుపొత్తిమత్తెయాయ్ పుగ్గత్రాయ్ ప్పత్తెయాయ్ ప్పిన్నుమ్ నీ*

వెజ్జణ్ వెజ్జున్ ద్రముమా యివై యెన్న విశి త్తిరమే.

౨.

అ॥ ఆమ్ - విలక్షణమైన, కల్ - తేనెగల, మల - పుష్పముతోఁ గూడుకొనిన, తణ - చల్లనైన, తుత్రాయ - తిరుత్తుత్రాయని, ముడి - కిరీటమందుగల, అచ్చుదనే - అమృతుడా! అరుళాయ - శృపజేయుమా. తిబ్బభుమ్ - చంద్రునికి, భాయులుమ్ - సూర్యునికి, ఆయ - అంత రాత్మయై, శ్చేత్తుమ్ - చేతనులకు లాభాలాభములను దెలుపుచున్న సంచారముగల, కల్ - అనేక విధములైన, శుడరాయ - సక్షత్రాది తేజస్వలకంతరాత్మయై, ఇరుళాయ - చీకటికంతరాత్మయై, పొట్టు - పట్టుచు, పొత్తి - వర్షించుచున్న, మత్తెయాయ్ - వర్షమునకు నిర్వాహకుడనై, పుగ్గత్రాయ్ - కీర్తికై గారణభూతుడనై, ప్పత్తి మాయ్ - అపకీర్తికై గారణభూతుడనై, పిన్నుమ్ - మణియు, నీ - నీవు, నిమ్మిణ్ - క్రూరశత్రుఁడైన సుద్రునికంతర్యామియై, వెమ్మూన్ ద్రము మాయ్ - క్రూరమైన మృశ్యువునకు సంతర్యామియైయున్న, ఇవై - ఇది, ఎన్నవిశి త్తిరమే - ఏమాశ్చర్యము.

తా॥ శితకరణముగల చంద్రునికీని, ఉష్ణకరణముగల సూర్యునికీని, సుఖదుఃఖముల నిచ్చుచున్న అక్షరకాంక్షగ్రహములకును, అంధకారమునకును, వర్షముకకును, కీర్త్యపకీర్తులకును, జగత్ సంహారములైన సుద్రాదులకును, ఇట్టి పరస్పరవిరుద్ధములైయున్న సకలపదార్థములకు సంతరాత్మయై యాడి యాయా కార్యములను నడిపించుచున్న ఓస్వామి! నీచేష్టితము లత్యాశ్చర్యములని.

శి త్తిర త్తేర్ వలవా తీరుచ్చిరత్తాయరుళాయ*

ఎత్తనై యోరుగము మవై యాయవన్ భియలుమ్*

ఒత్తవోణ్ పల్ పొరుళ్ గ భులప్పిలనవాయ్ వియవాయ్*

వి త్తిగ త్తాయ్ నిన్ దీసి యివై యెన్న విడమజ్జరే.

3.

అ॥ తేర్ - రథమును, శ్రీకృష్ణ - విచిత్రముగా, వలవా - (భారతయుద్ధమునందు) నడిపించినవాడా! తిరుచ్చక్కరత్తాయ్ - (శ్రీమదగృహముగలవాడా! ఆరుభాయ్ - కృపజేయుమా. ఎత్తనై - అనేకవిధములై, ఓర్ - విలక్షణములైయున్న, ఉగముమ్ అవైయాయ్ - (కృతత్రేతాద్రి) యుగములకు నిర్వాహకుడా! ఆనల్ యిల్ - ఆకాలములలో, ఇయలుమ్ - నడుచుచున్నవియు, ఒత్త - (జ్ఞానాకారములలోను దేవమనుష్యా ద్యాకారములలోను) సమానములైనవియు, వియవు - (ఆయావ్యక్తిస్వరూపముతో) వేలువేలుగా నున్నవియు, ఒల్ - విలక్షణములైనవియు, ఉలప్పిలనవాయ్ - లెక్కలేనివియునైయున్న, పల్పారుభాయ్ - అనేకములైన అత్యవస్తువులకు నిర్వాహకుడా! విత్తగత్తాయ్ - ఇట్టియాశ్చర్య స్వరూపముగలవాడవై, నీ - నీవు, నిల్ యిల్ - నిలిచితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న విడవజ్జల్ - వివివిషయములు (విమాశ్చర్యములు)!

తా॥ అనేకకాలములయందున్న అనేక విధములైన జీవాత్మలకు నిర్వాహకుడైయున్న ఓస్వామి! నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను యథార్థముగా నెఱుంగునట్లు నన్ను గ్రహింపుమాయని.

3.

కళ్ళవిల్ తామరైక్కణ్ కణ్ణనేయెనక్కొన్న రుభాయ్*

ఉళ్ళదురుల్లదుమా యులప్పిలనవాయ్ వినువాయ్*

వెళ్ళత్తడజ్జడలుల్ విడనాగణై మేల్ మరుసీ*

ఉళ్ళప్పల్ యోగు శేయ్ది యివై యెన్నవుచాయజ్జల్.

౪.

అ॥ కణ్ - తేనెకలదై, అవిల్ - వికసించుచున్న, తామరై - తామరసపుష్పముపంటి, కణ్ - సేత్రములుగల, కణ్ణనే - (శ్రీకృష్ణుడా! ఎనక్క - నాను, ఒన్ట-ఒకమాట, ఆరుభాయ్ - చెప్పవలెను. ఉలప్పిలనవాయ్ - నాశములేనిదై, ఉళ్ళదురాయ్ - నిత్యములైయున్న చేతనులకు నిర్వాహకుడా! వినువాయ్ - నశ్వరములై, ఇల్లదురాయ్ - అనిత్యములైన అచేతనములకు నిర్వాహకుడా! వెళ్ళమ్ - జలముచేరిదియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కడలుల్ - క్షీరసముద్రమందు, విడమ్ - (శత్రువులమీది) విషమును గ్రక్కుచున్న, నాగుఅణై మేల్ - అదిశేషుడనెడి శయ్యమీద, మరుస - నవ్వలించియుండి, ఉళ్ళమ్ - ఎనస్సలో, పల్ - అనేకవిధములైన, యోగు - రక్షణోపాయచింతను, శేయ్ది - చేసితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఉపాయజ్జల్ - ఏమియూపాయములు!

తా॥ నిత్యానిత్యములైన సకలచేతనాచేతనములకు నిర్వాహకుడవై క్షీరాద్ధియందు శేషశయ్యమీదఁ బవ్వలించి, లోకముల యొగక్షేమములను యోచించుచున్న ఓస్వామి! నీయూపాయములను నాకుఁ జెప్పవలయునని.

౪.

పాశజ్జల్ నీక్కి యెన్నైయనక్కేయఱక్కొణ్ణియిసీ*

వాశమల్ రణ్ణుభాయ్ముః మాయవనేయరుభాయ్*

కాయముమ్ శీవనుమాయ్ క్కట్టివాయ్ ప్పిఱప్పాయ్ ప్పిన్నుమ్ నీ*

మాయజ్జల్ శేయ్దువై త్రి యివై యెన్నమయక్కుక్కల్.

౫.

అ॥ పాశజ్జల్ - అవిద్యాది బంధములను, నీక్కి - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉనక్కే - యని - నీశేయధీనముగా, కొణ్ణియి - స్వీకరించి, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, మల్ - పుష్పము

గల, తణ్ - చల్లనైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, మాయవనే - ఆశ్చర్యభూతుడా! నీ - నీవు, కాయముమ్ - శరీరమునకును, శీవనుమ్ - శివులకును, ఆయ్ - నియామకుడవై, కట్టివాయ్ - నాశమునకునియామకుడవై, పిఱప్పాయ్ - ఉత్పత్తికినియామకుడవై, పిన్నుమ్ - మఱియు, మాయజ్జల్ - (జ్ఞానులనుగూడ సంసారమందుంచుటకు నేడి) ఆశ్చర్యములను, తెయ్దువైత్తి - చేసియుంచితవి ఇవై - ఈ వ్యాపారములు, ఎన్నమయక్కక్కల్ - ఎమిదుర్జ్జేయ వ్యాపారములు? అరుళాయ్ - చెప్పమా.

తా|| ఓ శ్రీయవతీ! చేతనాచేతనములకును జన్మశరామగణాదులకును నీవు నియామకుడవైయుండి నాయజ్ఞానాదులను బోగొట్టి నీ శ్రీపాదములకుందుఁ జేర్చుకొనినప్పటికిన్ని ఇంకను సంసారమందే యుంచియున్నావు. ఇదేమాశ్చర్యమని.

౧.

మయక్కావాయననే మదియామ్వణ్ణమొన్టరుళాయ్*

అయర్ ప్పాయ్ త్తేర్ ముమా య్మలాయ్ క్కుళిరాయ్వియవాయ్*

నియప్పాయ్ వెర్గళాయ్ వినై యాయ్ ప్పయనాయ్ ప్పిన్నుమ్నీ*

తుయక్కాయ్ నీర్చి నా ట్టెయెన్నతుయరజ్జల్.

౨.

అ|| మయక్కా - (మహాబలిన) భమింపఁజేసిన, వాయననే - వాయనుడా! మదియామ్ వణ్ణమ్ - (నిన్ను) తెలిసికొ నేడి విధము, ఒన్ట - ఒకటి, అరుళాయ్ - చెప్పము. అయర్ ప్పాయ్ - మఱుపునకు నిర్వాహకుడవును, తేర్ ముమాయ్ - తెలివికిని నిర్వాహకుండవును, అమ్మలాయ్ - తాపమునకు నిర్వాహకుండవును, కుళిరాయ్ - శీతమునకు నిర్వాహకుండవును, వియవాయ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన పదార్థములకునిర్వాహకుండవును, వియప్పాయ్ - ఆశ్చర్యమునకు నిర్వాహకుండవును, వెర్గిళాయ్ - జయుములకు నిర్వాహకుండవును, వినై యాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుండవును, పుయనాయ్ - వానియొక్క ఫలమునకు నిర్వాహకుండవును, పిన్నుమ్ - మఱియు, తుయక్కాయ్ - దుఃఖమునకు నిర్వాహకుండవునై, నీ - నీవు, నిన్ట వాయ్ - ఉన్న ప్రకారములైన, ఇవై - ఇవి, ఎన్నతుయరజ్జల్ - ఏమి దుఃఖకరములైనవ్యాపారములు?

తా|| ఓస్వామి! పుణ్యపాపములకును, ముఖదుఃఖములకును, స్మరణ విస్మరణములకును, శీతోష్ణములకును, జయోపజయములకును, ఇవి మొదలగు ద్విధస్వములకు నిర్వాహకుడవైయున్న నీ స్వభావములను దెలిసికొనునట్లు నాయందుఁ గృపజేయుమా నని.

౩.

తుయరజ్జల్ తెయ్యుజ్జ్జ్జ్జ్ శుడర్నీల్ ముడియాయ్ రుళాయ్*

తుయరమ్ తెయ్ నూనజ్జళాయ్ మదనాగియుగవై గళాయ్*

తుయరమ్ తెయ్ కామజ్జళాయ్ త్తుయాయ్ నిలై యాయ్ న్నడై యాయ్*

తుయరజ్జల్ తెయ్దువై త్తియైయెన్న శుడ్డాయజ్జల్.

౪.

అ|| శుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, నీల్ - పొడువైన, ముడియాయ్ - కిరీటమందుగలవాడవును, తుయరజ్జల్ తెయ్యుమ్ - (నీ కిరీటసౌందర్యమును సేవించువారికి) దుఃఖమును గలుగఁజేయువాడవునైన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! తుయరమ్ శేయ్ - దుఃఖములనుబట్టింపుచున్న, మానజ్జళాయ్ -

(నేను నాదిఅనెడు) దురభిమానములను నిర్వాహకుడవును, మదనాగి - గర్వములకు నిర్వాహకుడవును, ఉగవైగళాయ్ - సంతోషములకు నిర్వాహకుడవును, తు రెమ్మెయ్ - దుఃఖములను గలుగజేయుచున్న, కామజ్జళాయ్ - శబ్దాపివషయములకు నిర్వాహకుడవును, తులైయాయ్ - ప్రమాణములకు నిర్వాహకుడవును, నిలైయాయ్ - స్థితికినిర్వాహకుడవును, వడైయాయ్ - గమనమునకు నిర్వాహకుడవునునైన నీవు, గురురజ్జళ్ - దుఃఖములను, కెయ్కునైత్తి - చేసి పెట్టితివి. ఇనై - ఇవి, ఎన్నుకుణ్డాయ్జళ్ - ఏమిలీలలు? అరుళాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓ శ్రీయశస్వతీ! అహంకారమమకారగర్వతృప్తాదులను గలిగించి తీవులనుభాద పెట్టుట నీకేమిలీలయో నాకుఁ జెప్పుమాయని. 2.

ఎన్నుశుణ్ణా కుజ్జళాల్ నిన్నిట్రాయెన్నై యాళమ్కణ్ణా*

ఇన్నదోర్ తన్నైయై యెన్నునై యావర్క్కుమ్ తేన్ద్రయై*

మన్నియమూవులగు మనై యాయవన్ద్రైప్పడై యై*

పిన్నముళ్ళాయ్వుఱత్తా యివై యెన్నవియ్త్తైగళే.

౩.

అ॥ ఎన్నైయారుకు - నన్నేలిన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణడా! ఎన్నుశుణ్ణాయ్జళాల్ - ఎట్టి లీలకలవాడవై, నిన్నిట్రాయ్ - ఉన్నావు? ఇన్నదోర్ తన్నైయై - ఇట్టి యొకవిధస్వభావముగల వాడవు, ఎన్ను - అని, ఉన్నై - నిన్ను, యావర్క్కుమ్ - ఎట్టివారికిని, తేన్ద్ర - నిశ్చయంప, అరియై - ఆశక్యపడునట్లు, మన్నియ - ఆనాదియైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, అలైయాయ్ - నిర్వాహకుడవై, అవన్ద్రై - ఆలోకములను, వడైయై - మృజించి, పిన్నుమ్ - మఱియును, ఉళ్ళాయ్ - లోపలవాఁపించియున్న వాడవై, వుఱత్తాయ్ - బాహ్యమందున్న వాడవైయున్నావు. ఇనై - ఇవి, ఎన్ను ఇయ్త్తైగళే - ఏమి స్వభావములు.

తా॥ ఓస్వామీ! సమస్తలోకములను సృష్టించి వానిని సకలవిధంబులుగా రక్షించుచున్న నీస్వభావమిట్టిది యెవ్వారికిని దలియకుండునట్లున్న నీవిధమేమియో? అది నాకుఁ జెప్పుమాయని.

ఎన్నువియత్తైగళా లెజ్జనేనిన్నిట్రాయెకణ్ణా*

తున్నుకరశరణమ్మదలాగ వెల్లావుఱుప్పమ్*

ఉన్నుశువై యెళి యాఱొలివాన్ద్రయమ్మన్ద్రై*

ఉన్నైయణరవుఱి లులప్పిలై నుణుక్కజ్జళ్.

౪.

అ॥ ఎకాకణ్ణా - నాశ్రీకృష్ణడా! ఎన్ను ఇయ్త్తైగళాల్ - ఎట్టిస్వభావముగలవాడవై, ఎజ్జనేనిన్నిట్రాయ్ - ఏప్రకారముగానున్నావు. తున్ను - దట్టమైయున్న, కరశరణమ్మదలాగ - హస్తపాదాదులైన, వెల్లావుఱుప్పమ్ - సకలవాదవములకును, (సకలస్థితి) కుములకును, ఉన్ను - అనుభవించదగిన, కునై - రసము, ఒళి - రూపము, ఉణి - స్పృశము, ఒళి-శబ్దము, వాన్ద్రయమ్ - గంధముఅయిన యీవిషయములకు, నీయే - నీవేనిర్వాహకుడవైయున్నావు ఉన్నై - నిన్ను, ఉగరవుఱిల్ - చక్కగాఁదానికొనుటకు యత్నించినయెడల, నుణుక్కజ్జళ్ - నీయొక్క మాత్రకృపవెడివైలక్ష్యములకు, ఉళ్ళు - అంతము, ఇలై - లేదు.

తా॥ ఓళ్ళిఁజువతి! వాక్కాదపాణిపాయూపసములనెడి కర్మంఁదియమలచేతను, త్వక్కు
కుళ్ళొత్తడివోహుండుములనెడి జ్ఞానేంద్రియములచేతను ననుభవింపవడుచున్న శబ్దాదివిషయ
ములనునిర్వాహముడవైన నీకంఠేనూక్కుమైన మఱియొకవస్తువులేదని.

ఇన్న నుణ్కుజ్జళ్ళే యిదనిలే పిటిడెన్నుమ్నణ్ణమ్*

తొన్న నన్నూలిల్ శొన్న వరువుమరువుచేనీయే*

అత్తుత్తాయలజ్జ లణిమార్బవెన్నచ్చుచినే*

నల్లదోర్నణ్ణమ్నొన్నా లదువేయునక్కామ్నణ్ణమ్.

౧౦.

అ॥ అత్తి - తానునపుష్పములచేగట్టపడిన, తుత్తాయలజ్జ - తులసీమణికచే, అణి -
అలజ్జరింపఁబడిన, మార్బ - పక్షుసలముగలవాఁడా! ఎకామృదనే - నాయమృతుఁడా!
ఇవనిర్ - ఇంతకంటె, పిటిను - వేటొకపదార్థము, నుణ్కుజ్జళ్ళ - నూక్కుమైనది, ఇల్లై -
లేదు, ఎన్నుమ్నణ్ణమ్ - అనిచెప్పెనువిధముగా, తొల్లై - ఆనాదియై, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, నూగిల్ -
వేదమందు, శొన్న - చెప్పఁపడిన, ఉరువుమ్ - స్థూలమైనఅచేతనమునకును, అరువుమ్ - నూక్కు
మైన జీవాత్మకును, నీయే - నీకేసుంతర్యామియైయున్నావు. నల్లదోర్నణ్ణమ్ - తనకుసాధ్యమైన
వఱకు నీయొక్కచేతరమును, శొన్నాల్ - చెప్పియెళు, అదువే - ఆదియే, ఉనక్కు - నీవు,
నణ్ణమామే - స్వభావగునా?

తా॥ ఓన్నామి! స్థూలసూక్ష్మకామైన యీఒకత్తునీవే యంతర్యామియనియు, నీవు
మఱియొక అంతర్యామిలేదనియు వేదమందుఁ జెప్పుచున్న నీమహిమను ఎంతగొప్పవారైనను
కొంచెమే చేపుగలరుగాని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పఁజాలరని.

౧౦.

అమ్నణ్ణమిన్నదొత్తై న్నటివదరియవరియై*

అమ్నణ్ణత్తాల్ కురుగూర్చుడగోపనట్టిర్తై*

అమ్నణ్ణవొణ్ణమిన్ద్రగ శివై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*

అమ్నణ్ణత్తాలురై ప్పా రమైందార్తమక్కెన్ద్రమ్మే.

౧౧.

అ॥ ఇన్నదొన్ఱువణ్ణమ్నామ్ - ఈవిధమైనఒకస్వభావముగలవాఁడు, ఎన్న-అని. అఱివదుఅరికు-
తెలిసికొనుటకశక్యమైన, అరియై - సర్వేశ్వరుని, అమ్నణ్ణత్తాల్ యథార్థముగా, కురుగూర్-
చుడగోపన - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న సూక్ష్మస్వరూపు, అఱిన్ఱు - తెలిసికొని, ఉరైత్త -
సాదించిన, వణ్ణమ్నామ్ - ఛన్నస్థులుగల, ఒణ్ - మందరంబులై, తమిన్ద్రగల్ - ద్రావిడభాషము
లైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, అమ్నణ్ణ
త్తాల్ - తమశక్త్యనుసారముగా, ఉరైప్పార్ - అభ్యసించవారు, తమక్కు - తమకు, ఎన్ద్రై
క్కుమ్ - ఎప్పటికిని, అమైందార్ - అమరియుండురు (కృతకమృత్యులైయుండురు).

తా॥ అపరిచ్ఛిన్నమహిమగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాత్మోర్ధ్వప్రసాదించిన యీపది
పాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

ఆవతారిక:— నీయందిత భక్తిగలిగిన నన్నిచగూడ నీసంసారమందుంచుటకు గారణ మేమని నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునినుడగ గా, ఈతిరువాయ్మొళియనెడి మహాప్రబంధమును మిగిలిన లూర్తిచేయించు దలచియున్నాము అవతకు మిగిలినకమున వేంచేయుండవలయు నని సర్వేశ్వరుడుసాదించిన శ్రీనూక్తిచిది, వ్యాసాదిప్రాజ్ఞులుండ 10 జ్ఞానహీనుడనైన నా తి నీగొప్పకార్యము చేయించుటకుదగిన ప్రత్యుపకారము నే నేమిచేసెదనని సాదించుచున్నాడు.

అన్తెక్కన్తెన్నె యుయ్యక్కొణ్ణుపోగిరు*

అన్తెక్కన్తెన్నె త్తన్నాక్కి యెన్నాల్తన్నె*

ఇక తమిళ్ పాడియవీశనై యాదియాన్

నిన్ద వెళిశోదియై*ఎళిశొల్లినిన్బునో.

౧.

అ॥ ఎన్తెక్కమ్ - (ఒకప్పుడు స్వీకరించినదానిని స్మరించినను) ఎల్లప్పుడును (ఉజ్జీవించు నట్లు), పోగిరు - నడుచుచున్న, అన్తెక్కన్తె - ఆయాకాలములయందు, ఎన్నె - నన్ను, యుయ్య కొణ్ణు - ఉజ్జీవించుకేసికొని, ఎన్నె - నన్ను, తన్నాక్కి - తనవలెజ్ఞానవంతుడనై చేసి కొని, ఎన్నార్ - నాచేత, తన్నె - తనవిషయముగా, ఇన్ - మధురమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన తిరువాయ్మొళిని, పాడియ - ప్రతిపాదించుకేసికొనిన ఈశనై - సర్వేశ్వరుడును, అదియాయనిన్ద (నాకవిత్వమునను, కారణభూతుడును, ఎన్ శోదియై - నాకునేవసాదించిన తేజోమయవిగ్రహుడనైన క్రియవలని, ఎన్ శొల్లినిన్బున - ఏమిప్రత్యుపకారమునుజెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుడా ! జ్ఞానహీనుడనైన నన్ను గిట్టించి జ్ఞానవంతునిగాకేసి నాచేత తనవిషయమైన తిరువాయ్మొళిని చేయించుచున్న నీకు నేనేమియు ప్రత్యుపకారము చేయజాలనని.

౧.

ఎళిశొల్లినిన్బు నన్నిన్నయిరిన్దొన్నాయ్*

ఎళిశొల్లాల్ యాళిన్న విళిశవియెన్బిత్తు*

తళిశొల్లాల్ తాన్తెన్నె క్కీర్ త్త త్తమాయ్*ఎళి

ముళిశొల్లుమ్ మూపురువాముదల్వనే.

౨.

అ॥ ఎన్నిన్నయిర్ - నాయొక్కమందియూక్తి, ఇన్బు - ఇప్పుడు, ఒన్నాయ్ - ఒకపన్నునై, ఎళిశొల్లాల్ - నావాక్కుచేత, యాళి - నేను, శొన్న - నేర్పిన, ఇళిశవి - మధురమైనకృతి, ఎన్బిత్తు - అని ప్రసిద్ధిచేయించి, తళిశొల్లాల్ - తననూక్తిచేత, తాళి - తాను, తన్నె - తనను, కీర్ త్త - ప్రతిపాదించిన, మూళి - ఆశ్చర్య భూతుడును, ఎళి - నాకు, ముళిశొల్లుమ్ - ముందట సంతచేప్పించువాడును, మూపురువా - బ్రహ్మరుద్రాదుల కంతర్వామియైయున్నవాడై, ముదల్వ - (బారుచేసెడి వ్యాపారములకు) కారణభూతుడనైన సర్వేశ్వరునికి, ఎళిశొల్లి నిన్బున - ఏమిచెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ తనకటాతుముచే నాయత్మను నొకవస్తువుగాజేసి, బ్రహ్మాదులకన్తర్యామయైయుండి
సృష్ట్యాదులనుజేసి అన్యపారములు నారుచేసిరిని ప్రసిద్ధిచేయించినట్లు నాను మందఱ సంకచేప్పించి
తానేచేసిన యీతిరువాయ్మొళిని నేను చేసినట్లు నొకమాదు ప్రసిద్ధిచేయించిన మహాపకార
కునికెదరిన ప్రభువుపకారము చేయఁబాలనని

2.

ఆముదల్వనివనెన్దు తన్ శ్రేణ్ శ్రీ*ఎక

నాముదల్వన్దు పుగున్దునల్కొక్క*కని*

తూముదల్ పత్తిక్క త్తా తన్నెచ్చొన్న*ఎక

వాయ్ముదలప్పనై యెన్దుమఱప్పనో.

3.

అ॥ ఇకన్ - కళ్యాణశతీయే, ముదల్వనామ్ - జగత్కారణుడైనవాడు, ఎన్దు - అని,
తక్ - తనవిలువమైన, తేన్ శ్రీ - తెలివిని (నాను) ఇచ్చి, ఎక - నాయొక్క, నా - నాలిక
యందు, ముదల్ - ముందఱ, వన్దు - నచ్చి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నల్ - సర్వలక్షణయుతంబై,
ఇక - ఎదుగమైన, కని - కృతిని (తిరువాయ్మొళిని), తూ - పరిశుద్ధులై, ముదల్ - ప్రధా
నులైన, పత్తిక్క - బట్టాను (భోగ్యముగునట్లు), తాక్ - తాను, తన్నెచ్చొన్న - తనను, శొన్న -
ప్రతిపాదించినవాడును, ఎకవాయ్ - నాకృతికి, ముదల్ - కారణభూతుఁడునైన, అప్పనై -
స్వామిని, ఎన్దు - (ఇక) ఎప్పుడు, మఱప్పక - మఱచెదను?

తా॥ తానే నానాలిక యందువచ్చి ప్రవేశించి, భక్తశోభములు గానముజేసియానన్దించు
నట్లు తిరువాయ్మొళిని బ్రసాదించి, ఇవన్నింటికిని తానేకారణుడనై తెలివిని నాకిచ్చినమహా
పకారపుని ఇక నేనెప్పుడును మఱచియుండనని.

3.

అప్పనై యెన్దు మఱప్పనెన్నగియే*

తప్పదలిని తనై క్కనీతాకొళిలి*

ఒప్పిలాత్తీనియేనై యున్దుకొణ్ణ*

శెప్పమెన్నెదు తిరిగిన శీర్ శిర్నే.

4.

అ॥ ఎన్నగియే - నన్ను పకరణముగాచేసికొని, తప్పదల్ - విషము, ఇన్దు - కేకనే,
తనై - తనవిలువమైన, కని - కలిత్యమును, తాక్ - తానే, శొన్దు - చెప్పి, ఒప్పిలా - సాటి
లేని, తీవినైయేనై - చెడ్డపాపముగలనన్ను, ఉన్దుకొణ్ణ - ఉజ్జీవింపజేసి, శెప్పమెన్నెదు -
రక్షించి, తిరిగిన్దు - ఉన్న, శీర్ - స్వభావమును, కణ్ణ - తెలిసికొని, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్దు -
ఎప్పుడు, మఱప్పక - మఱచెదను.

తా॥ అతీనీయడనైన నన్ను పాదనముగాచేసికొని తానే తిరువాయ్మొళిని బ్రసాదించి
నన్ను గృతార్థునిగాజేసిన సర్వేశ్వరుని నేనెన్నడును మఱవనని.

4.

శీర్ కణ్ణకొణ్ణ తిరున్దునల్కొక్క*కని*

నేర్పడయాకొళిల్లుమ్ నీర్ ముయిలా ముయిల్*

ఏర్విలావెన్నై తన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నె*

పార్ పరవికవి పాడుమ్ పరమరే.

5.

అ॥ శీర్ - కల్యాణగుణములను, కణ్ణుకొణ్ణు - తెలిసికొని, తిరున్దు - శిక్షితమై, నల్
లక్షణయుతంబై, ఇన్ - మధురమై, కవి - కవిత్వమును, నేర్పడ - తగునట్లు, శొల్లుమ్ -
చెప్పుటకు (తగిన), నీర్వైయిలమైయిల్ - జ్ఞానాది గుణములు శేనందున, ఏర్వుఇలా - అం
ములేని, ఎన్నై - నన్ను, (ఆనర్వేశ్వరుడు), తన్నాక్క - తనతో సమానముగాఁ జేసికొని,
ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పార్ -
భూలోకమంత, పరిపు - వ్యాపించునట్లు, పాడుమ్ - చెప్పించుకొనిన, పరమర్ - సర్వోత్కృష్టాత్మండు.

తా॥ భగవద్గుణముల నెఱుంగి వానికెదగినట్లు కృతిచెప్పుచుగిన జ్ఞానములేని నాకు జ్ఞాన
మును గలుఁజేసి నాచేత నీతిరువాయ్మొళిని జేయించి ప్రసిద్ధిపఱచిన సర్వేశ్వరుని ఎఱిమ
యపారమైయున్నది.

ఇకవిపాడుమ్ పరమకవిగళాల్*

తకవితా తన్నై ప్పాడువియాదు*ఇన్దు

నన్దువన్దుడనాక్కియెన్నాల్ తన్నై*

వకవిపాడు మెన్దై గున్దనాదనే.

౬

అ॥ ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాడుమ్ - చెప్పుచున్న, పరమకవిగళాల్ -
గొప్ప (వ్యాసాది) కవీశ్వరులచేత, తాన్ - తాను, తకవి - తనవిషయమైన కవిత్వముచే,
తన్నై - తనను, పాడువియాదు - ప్రతిపాదించుకొనక, ఇన్దు - ఇప్పుడు, నన్దువన్దు - మంచి
సంతోషముగలవాడైనట్టి, ఎన్ ఉడనాక్కి - నన్నెల్లప్పుడును విడువకుండ సానముగాఁ
జేసికొని, ఎన్ నైగున్దనాదిన్ - నాపరమపదనాథుడు, ఎన్నాల్ - నాచేతనే, తన్నై - తన
విషయమై, పన్ - గొప్ప, కవి - (తిరువాయ్మొళియనెడు) కవిత్వమును, పాడుమ్ -
చేయించుచున్నాడు.

తా॥ మంచివాక్కుగల వ్యాసాదిమహాసీయులుండగా వారిచేత నీప్రబంధమునుజేయించక
నాచేత రచించి తనసుగృతాదుని గాఁడంచిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యము వాచామగోచరమని, ౬

వై గున్దనాద నెనవల్వినై మాయ్దై*

శెయ్ కున్ద తన్నై యెన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నై*

వై గున్దనాగ ప్పగ్గువ్దై*

శెయ్ కన్దన్దన్దై యెన్నాల్ శిన్దత్తాన్.

2.

అ॥ వైగున్దనాదన్ - శ్రీవైకుంఠనాథుండైయుండి, ఎనవల్ వినై - నాచెడ్డసాగుములను,
మాయ్దైచ్చెయ్ - శశింపజేయుచున్న, కున్దన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగలవాడై, ఎన్నై
తన్నాక్క - నన్ను తనతోసమానముగాఁజేసికొని, వైగున్దనాగ - (తాను) శ్రీవైకుంఠనాథుండగు
నట్లు, ప్పగ్గు - (నేను) స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై,
పన్ - ఉదారమై, తీర్చువి - సుందరమైన కవిత్వమును, శెయ్ - చేయించిన, కున్దకత్తన్నై -
పరిశుద్ధస్వభావముగల సర్వేశ్వరుని, ఎన్నాల్ - ఎన్నిదినములు, శిన్దత్తు - ధ్యానించి, అర్చన్ -
తృప్తికెందెను?

తా॥ నామంగళాకాశనము చేతనే తన సహస్రైశ్వర్యమును సఫలమునిదలంచి నాపాపము లనుబోగొట్టి నాచేత నీతిగువాయ్మొళిని జేయించిన శ్రీవైష్ణవగ్రాధునినే నెంతకాలము స్తోత్ర ముఁజేసినను వానియుపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముకాదని. ౩.

ఆర్వనోవాక్తియై యెమ్మిరాఁపుగల్గి *
 పార్వీర్ముల్ ముల్ ముల్ కలనుపరులుమ్ *

ఏమ్మిలావెన్నై తన్నాక్కియెన్నాల్తన్నై

శీర్ పెఱవికవి శొన్నతిఱుక్కి.

౪.

అ॥ ఏర్వుఁడలా - (తనవిషయమై కవిత్వముచెప్పుటకు) యోగ్యతలేని, ఎన్నై - సన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాఁజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, శీర్ పెఱ - సౌశీల్యమునుబొందుటకు, తన్నై - తమవిషయమై, ఇకవి - మధురమైనకవిత్వమును, శొన్న - చెప్పింపుకొనిన, తిఱుక్కు - విధియునకు, ఆమ్మి - సుదర్శనముగల, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తముగల, ఎమ్మి రాఁ - సహస్రైశ్వరునియొక్క, పుగల్ - కీర్తిని, పార్ - భూలోకముందున్న వారియొక్కయు, విట్ - ఉత్థానలోకముందున్న వారియొక్కయు, నీర్ముల్ ముల్ - స్వభావమంతయు, కలన్దు - కలిసి (కలవాడనై), పరుగుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తిప్రదనగుదనా ?

తా॥ నాచేత తనను పొందింపుకొని దానిచేతానునుశీలుఁడగుటకొరకై, జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తిరునాయ్మొళి చేయించిన సహస్రైశ్వరుని సౌశీల్యమునకు నేను సమస్తభాగవతులయొక్క శక్తిగలవాడనై వారి సహాయముగాఁజేసికొని స్తోత్రముఁజేసినను ఆసౌశీల్యమునకుఁజాలదని. ౪.

తిఱుక్కుతుప్పరవామ్ తిరుమాలిశీర్ *

ఇఱప్పెడిర్కాలమ్ పరుగులుమార్వినో *

మఱప్పిలావెన్నై తన్నాక్కియెన్నాల్తన్నై *

ఉఱప్పలవికవి శొన్నపుదవిక్కి.

౫.

అ॥ మఱప్పుఁడలా - (జ్ఞానపూర్వకమైన) మఱుపులేని, (జ్ఞానములేని), ఎన్నై - సన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాఁజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఉఱ - తగునట్లు, పల - ఆనేకములై, ఇన్ - మధురములైన, కవి - పాశురములను, శొన్న - చెప్పిం చిన, ఉదవిక్కి - ఉపాకారమునకు, తిఱుక్కు - ఆరంభించిన కార్యమునకుఁదగిన, తుప్పర వామ్ - సామర్థ్యముగల, తిరుమాలిక్ - శ్రీయశస్తియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఇఱప్ప - భూతకాలములయందును, ఎదిర్కాలమ్ - భవిష్యత్కాలములయందును, పరుగుమ్ - అనుసం ధించినను, ఆర్వనో - తృప్తిపొందదనా !

అ॥ జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగఁజేసి తనవిషయమై నాచేత వెయ్యిపాశుర ములను జెప్పించిన శ్రీయశస్తికి బ్రత్యుపకారముగా వాని కల్యాణగుణముల మెల్లకాలములయం దనుసంధించినను ఆయుపకారమునకుఁదగదని. ౫.

ఉదవిక్తైమ్మా తెన్నుయిరెన్నవున్ శ్రైణ్ణిల్*

అదువుమగ్గ్ గొజ్జవన్తన్న దెన్నాల్ తన్నై*

పదవియవికవి పాడియవప్పరుక్క*

ఎదువుమొన్నుమిలై శెయ్ వదిళ్ళుమజ్జే.

౧౦.

అ॥ ఉదవి - (సర్వేశ్వరుడు చేసిన) ఉపకారమునను, కైమ్మాలు - ప్రత్యుపకారము, ఎకఉయిర్ - నాయాత్మ, ఎన్న - అనియలోగించినను, ఉగ్గ్రి ఎణ్ణిల్ - (దానిస్వరూపమును) పరిశీలించియొడల, అజ్గు - అప్పుడు, అదువుమ్ - ఆయాత్మను, మగ్గ్రి - (నాదియనితలంచిన) తక్కినవస్తువును, అవన్ తన్నదు - వానిదైయ్యేయిండును. ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, పదవియ - వృద్ధుడై, ఇక - మధుగ్గమైన, కవి - పాశురములను, పాడియ - ప్రతిపాదించుచేసిన, అప్పనుక్క - స్వామికి, శెయ్యుమ్ - (ప్రత్యుపకారముగా), చేయఁదగినది, ఇజ్గుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్గుమ్ - పరమపదమందును, ఎదువుమ్ - ఎంతమాత్రమైనను, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు చేసిన ఉపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముగా జ్ఞానానందస్వరూపమై స్వయంప్రకాశమైవలయుమైన నాయాత్మనుసమర్పించెనని విచారించిన యెడల అదియును వానిదిగా నేనుండును. దానికిఁదగిన వస్తువెచ్చటను నేమియుదొఱకలేదని.

౧౦.

‡ ఇజ్గుమజ్జుమ్ తిరుమాలన్ఱి యిన్నైక్కణ్ణు*

అజ్జనేవణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*

ఇజ్జనేశొన్న వోరాయిరత్తిచ్చత్తుమ్*

ఎజ్జనేశొల్లిలు మిన్నమ్ పయక్కమే.

౧౧.

అ॥ ఇజ్గుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్గుమ్ - పరలోకమందును, తిరుమూర్ అన్ఱి - శ్రీయః పతితప్ప, ఇన్నై - (నేటికొకపాయము) లేనిదానిని, కణ్ణు - అనుసంధించి, అజ్జనే - ఆదేవిగమైనఅనుసంధానముగలవారై, వణ్ - ఉదారులైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన సమృద్ధివర్ధు, ఇజ్జనే - ఈశుభిసంస్థితోఁగూడ, శొన్న - సాదించిన, ఓరాయిరత్తు - ఒకవైయ్యపాశురములలో, ఇచ్చత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎజ్జనేశొల్లిలుమ్ - ఎట్లనుసంధించినను, ఇన్నమ్ - మోక్షసుఖమును, పయక్కమ్ - కలుగఁజేయును.

తా॥ ప్రాప్యప్రాపకములన్నియు శ్రీయఃపతియేయని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్న సమృద్ధివర్ధుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములను నేవిధముగా ననుసంధించినను వారుబ్రహ్మపదము ననుభవించుతురని.

౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగ శేశరణ్ణుమ్

శీయర్ తిరువడిగ శేశరణ్ణుమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు వాచేతనేయించిన తిరువాయ్మొళిని తిరువాణ్విత్తయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేయున్న అసర్వేశ్వరుని! విన్నవించి వాచాకై బృహద్రముఁజేయవలయునని మనోరథించుచున్నాను.

ఇప్పమవయక్క వెల్లిల్ మలర్ మాదరమ్ తాను మివ్వేట్టులగై *

ఇప్పమవయక్కవినిరుడకవీర్ మీరు ద్వాళ్ గిస్త వెళ్ళల్ పిరాక్ *

అప్పల్ మమర్ న్దుత్తై గిస్త వణిపొట్టిల్ తూళ్ తిరువాణ్ విత్తై *

అప్పల్ మమర్ న్దువలమ్ శెయ్దు కై తొళ్ మరళీ గళుమాగుజ్జోలో. ౧.

అ॥ ఎత్తిల్ - సాంద్యముగల, మలర్ మదరమ్ - శ్రీదేవియు, తాను - తానును, ఇప్పమవయక్క - (సంస్కారముభవజ్యులైన) సఖముకలుగునట్లును, ఇవ్వేట్టులగై - ఈపల్లవోకలుగలను, ఇప్పన్ పయక్క - సుఖముకలుగునట్లును, ఇనిరుడక్ - ప్రితితో, వీర్ మీరు - వేంచేసియుండి, అళగిస్త (అలోకములను) పరిపాలించుచున్న, ఎళ్ళల్ పిరాక్ - మాస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, అప్పల్ మ - ప్రితిగలవాడై, అమర్ న్దు - అమరకతో, ఉత్తైగిస్త - నిత్యవాసముఁజేయుచున్నదియు, అణి - అందమైన, పొట్టిల్ - తోటలచే, తూళ్ - చుట్టఁబడినదియునైన, తిరువాణ్ విత్తై - తిరువాణ్ విత్తైయనెడిదివ్యదేశమును, అప్పల్ మ - స్నేహించి, అమర్ న్దు - అమరియుండి, వలమ్ శెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కై తొళ్ మ - చేరులతో సేవింపఁదగిన, మరళీ గళుమ్ - దినములును, అగుజ్జోల్ - సంభవించునా?

తా॥ సమస్తలోకమును బరిపాలించుచు శ్రీదేవితోఁగూడ సుఖముగా వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు ఇప్పుడు నా తిరువాయ్మొళిని వినుటకై వచ్చివేంచేసియున్న తిరువాణ్ విత్తైయనెడి దివ్యదేశమును సేనెప్పుడు ప్రదక్షిణముజేసి ద్వామ్ సమర్పించెదనోయిని.

ఆగుజ్జోత్తై మామొనిని యగలిడముల్ మవుమ్ * ఈరడియే

ఆగుమ్ పరిశునిమిర్ న్దు తిరుక్కు అళిప్పనమర్ న్దుత్తై యుమ్ *

మాగమ్ తిగ్గ కొడిమాడళ్ళల్ నీడు మదిల్ తిరువాణ్ విత్తై *

మాకన్దనీర్ కొణ్ణతూవివలమ్ శెయ్దు కై తొళ్ మరళీ గళుమాగుజ్జోలో. ౨.

అ॥ ఒన్దువియమ్ - ఒకసంశయమును, ఇన్ది - లేక, అగుజ్జోల్ - (ఇనిమాకు) సంభవించునా? అగల్ - విశ్రాంతమైన, ఇడవ్ ముల్ మవుమ్ - లోకములన్నియు, ఈరడియే - రెండడుగులే, అమరళి - అయ్యుడివిధముగా, నిమిర్ న్దు - పెరిగిన, తిరుకుణ్ణోళిప్పక్ - శ్రీవాసుడైనవాని, అమర్ న్దు - అమర, ఉత్తైయుమ్ - వాసముఁజేయుచున్నదియు, మా - విశాలమైన, కమ్ - ఆకాశముందు, తిగ్గ - ప్రకాశించుచున్న, కొడి - ధ్వజములుగల, నీడు - ఉన్నతములైన, మాడళ్ళల్ - మేడలను, నీడు - పెరిగియున్న, మదిల్ - ప్రాకారముగలదియునైన, తిరువాణ్ విత్తై - తిరువాణ్ విత్తైను, మా - శ్వాస్థ్యమైన, కన్దమ్ - పరిమళముగల, నీర్ - జలమును, కొణ్ణ - తీసికొనిపోయి, తూవి - జల్లి, వలమ్ శెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కై తొళ్ - ఆశ్రయింప, గళుమాగుజ్జోలో - సంభవించునా?

తా॥ సకలలోకములను రెండడుగులచేఁగొలిచిన వానునుడు వచ్చివేచేసియున్న గృహ ప్రాకారాదులచే పూర్ణమైన తిరువాణకా విశేషు నే నెప్పుడునుంచి సుగంధతీర్థమును జల్లి ప్రదక్షిణముఁజేసి నిస్సందేహముగా వాశ్రయించెనోయని. 2.

కూడుజొల్ వై గలుమ్ కోవిన్ద నై మదుకూడనై కోళరియై*

అడుమవలవై మిళై క్కణ్ణ కై తొమ్మిదన్దియననతై యుమ్*

పాడుమ్ పెరుమ్మగళ్ నాన్మతై నేల్వై యైదాజిల్లమ్ పన్నినర్ వాళ్*

నీడుపొళ్ళిల్ తిరువాణకా విళై తొమ్మ వాయ్ క్కణ్ణిల్ నిచ్చలుమ్. 3.

అ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడను, కూడుజొల్ - (ఇటులనే) సంభవించునా? కోవిన్దనై - ఆశ్రయలభించిన శ్రీకృష్ణుఁడును, మదుకూడనై - మధువనాదిరాక్షసునిజంపినవాఁడును, కోళరియై - తేజస్సుగల సింహమువంటివాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, అడుమ్ - సొగునుగాఁడుదురున్న, పజ్జైయిళై - గదత్మంతునిమీఁద, కణ్ణ - నేవించి, కై తొమ్మిదు - ఆష్టలిచేసి, అన్ది - అంత మాత్రమేగాక, అనకొడతైయుమ్ - అసర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముఁజేయుఁజ్ఞివియు, పెరుమ్ పుగళ్ - (వానియొక్క) గొప్పకల్యాణగుణములను, పాడుమ్ - ప్రతిపాదించుదున్న, నాల్మతై - నాల్గవేదములనున్న, విన్దునేల్వ - పచ్చమహామజ్జములనున్న, అటుఅజమ్ - విదగ్ధములనున్న, పన్నినర్ - అభ్యసించువారు, వాళ్ - వేంచేసియున్న, నీడుపొళ్ళిల్ - గొప్పతోటకుకలది యైన, తిరువాణకావిళై - తిరువాణకావిశేషు, తొమ్మ - ఆశ్రయించునట్లు, నిచ్చలుమ్ - ప్రతి దినమును, వాయ్ క్కణ్ణిల్ - సంభవించునా?

తా॥ గరుడవాహనారూఢుఁడైన సర్వేశ్వరునిని, వేచేవాక్తాదులసన్మతముఁజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులను వాసస్థానమైన తిరువాణకావిశేషు మనమెప్పుడు నేవించి కృపాతీర్థమును దుమోయని. 3.

వాయ్ క్కణ్ణిల్ నిచ్చలు మెప్పొడుమమన త్తిబునినై క్కప్పెట*

వాయ్ క్కమ్ కరుమ్మమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ నయల్ శూళ్ తిరువాణకావిళై*

వాయ్ క్కమ్ పెరుమ్ పుగళ్ మూపుగీశై వడమమరై ప్పిజన్ద*

వాయ్ క్కమ్ మణినిజక్కణ్ణిరాన్దా మలగడిప్పొడుగిళై. 4.

అ॥ వాయ్ క్కమ్ - సంపూర్ణమై, కరుమ్మమ్ - చెరువులను, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్ప ఎఱ్ఱ ధాన్యములనుగల, వరుల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువాణకావిళై - తిరువాణకావిశేషుఁడు (వేంచేసియున్నవాఁడును), వాయ్ క్కమ్ - తగుమై, పెరుమ్ పుగళ్ - గొప్పకీర్తిగలవాఁడును, మూపుగీశై - మూడులోకములనున్నామియూ, వడమమరై - ఉత్తమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దా - అవతరించినవాడును, వాయ్ క్కమ్ - (ఆశ్రయించునభివంతు) యోగ్యమైన, మణినిజమ్ - నీలమణిని టికాన్దిగలవాఁడునైన, కణ్ణిరాన్దా - శ్రీకృష్ణనియుక్క, మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పొడుగిళై - శ్రీపాదవిద్యములను, ఈజు - ఇచ్చటనుండియే, మనన్దు - మనస్సులో, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొడుమమ్ - ఎప్పుడిది, నిన్దెక్కప్పెట - ధ్యానింపు, వాయ్ క్కణ్ణిల్ - సంభవించునా?

తా॥ చెరుకుతోటలచేతను పాలములచేతను సమృద్ధమైయున్న తిరువాణన్విళైయందు వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన సర్వేశ్వరుని మనమిచ్చటనుండియే సర్వకాలము నెప్పుడను భవించెదమోయని.

౪.

మలరడిప్పొడుగ న్నెల్లజ్జత్తెప్పొడుదు మిరుత్తివణ్ణజ్జ*

పలరడి గూర్ మున్నరుళియ పావ్వుణై యప్పనమర్ న్నుత్తైయుమ్*

మలరిల్ మణి నెడమా కణ్ణళీనడు మదిల్ తిరువాణ్ణవిళై *

ఉలగ మలిపుగల్గ్ పాడమ్ మేల్వనై యొచ్చునిల్లాకెడుమే.

౫.

అ॥ మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పొడుగల్ - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్ నెల్లజ్జత్తు - నా మనస్సనందు, ఎప్పొడుదుమ్ - ఎప్పుడును, ఇగత్తి - స్థాపించి, వణ్ణ - ఆశ్రయించునట్లు, పలర్ అడియార్ ముప్పు - అనేకశ్రీస్తవ్యపురుషుండఱు, అరుళియ - కృపజేసిన, పాముఅణై - ఆది శేషునిపడక గాగల, అప్పన్ - స్వామి, అమర్ న్దు - అమరికతో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముఁ జేయుచున్నదియు, మలరిల్ - పుష్పములుగలదియు, మణి - రత్నమునుమై, నెడు - ఉన్నతమైన, మాడణ్ణ - మేడలనున్న, నీడు - గొప్ప, మదిల్ - ప్రాకారములనున్నగలదియునైన, తిరు వాణన్విళై - తిరువాణ్ణవిళైయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉల గమ్ - లోకములయందు, మలి - నిండియున్న, పుగల్గ్ - కల్యాణగుణములను, పాడ - గానము జేయుగా, నమ్మేల్ - వనమీడనున్న, విన్దై - పాపములు, ఒన్దు - ఒకటియు, నిల్లా - నిలువక, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ తనశ్రీపాదముల నెల్లప్పుడును ధ్యానించునట్లు నన్నను గహించి ఇప్పుడు మణిమయ ప్రాకారాదులచే నతిమందగందైన తిరువాణన్విళైయందు వేంచేసియున్న త్రియవతియొక్క కల్యాణగుణముల ననుసంధించియెడల మనశేవిధ పాపముండదని.

౬.

ఒన్దునిల్లాకెడుమ్ముల్ ద్రవమ్ తీనినై యుల్కిళ్ళొమ్మిమిల్తోణ్ణిర్*

అన్ద జమర్ వెన్దరుప్పిణిన్దై యణి నెడున్దోల్ పుణర్ న్దాన్*

ఎన్దు మెప్పొడు మెన్నెల్లమేతుదిచ్చ పుళ్ళేరురుక్కిన్ద పిరాన్*

నిన్ద వణితిరువాణ్ణవిళై యెన్నుమ్ నీణగరమదువే.

౭.

అ॥ అన్దు - శిరుపాలుఁచుస్వయంవఁమును జోడించినప్పుడు, అన్దు - అచ్చట, అమర్ - యుద్ధనందు, ఒన్దు - (రుక్మిణి) - జయించి, ఉరుప్పిణిన్దై - రుక్మిణిపిరాట్టియొక్క, అణి - నుండరమై, నెడుమ్ - దీర్ఘమైన, తోల్ - భుజములను, పుణర్ న్దాన్ - సంశ్లేపించినవాఁడును, ఎన్దుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొడుమ్ - సర్వకాలమందున్న, ఎన్ నెల్లజ్జత్తు - నామనస్స, కుదిచ్చు - స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఉళ్ళే - నాహృదయమును, ఇరుక్కిన్ద - నిత్యవాసముఁజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, నిన్ద - వేంచేసియున్న, అణి - అందమైన, తిరు వాణ్ణవిళై ఎన్నుమ్ - తిరువాణ్ణవిళైయనెడి, నీణగరమదు - మహానగరమును, తోణ్ణిర్ - ఒకప్పుడారా! ఉల్కి - ధ్యానించి, తొమ్మిమిల్ - ఆశ్రయించుడి. తినినై ఒన్దుమ్ - చెడ్డపాప మొకటియు. నిలా - నిలదడు. ముల్ ద్రవమకెడుమ్ - అన్నియునశించును.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! స్వయంవరమునకు వెళ్ళి యచ్చటయుద్ధమందు రుక్మిణిజయించి రుక్మిణిపిరాట్టిని వివాహముజేసికొని వచ్చి నాహృదయముం దెల్లప్పుడును వేంచేయున్న సర్వ శ్వరునియొక్క తిరువాణ్ణ విల్లైయ నెడుమహానగరము నాశ్రయించినయెడల సమస్త పాపములును తొలంగును, గణక ఆశ్రయించాడియని.

౬.

నీణగరమడువేమలర్ వోచ్చై గల్ తూర్ తిరువాణ్ణ విల్లై *

నీణగరత్తుత్తై గిన్ద పిరాణ్ నెడుమాల్ కణ్ణన్ నిల్లై చర్ తోణ్ *

వాణపురమ్మక్కము క్కన్ పిరాన్దై తొల్లై య వెమ్బార్ గల్ శేయ్దు *

వాణన్దై యాయరన్దోళి తుణితాణ్ శరణన్ది మన్ ద్రొన్ది లమే.

2.

అ॥ నీళ్ నగరమ్ - మహానగరము చెప్పుపడుచున్న శ్రీనైఠ్యమును, అదువే - ఆతిరువాణ్ణి వైల్లైయే. మలర్ - పుష్పములుగల, తోలైగల్ - తోటలచే, తూర్ - చుట్టబడిన, తిరువాణ్ణి వైల్లై - తిరువాణ్ణి వైల్లైయ నెడి, నీళ్ నగరత్తు - మహానగరమందు, ఉత్తైగిన్ద - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాణ్ - ఉపకారమడుచు, నెడుమాల్ - (ఆశ్రయించుచు) గొప్పవ్యాపారముగలవాడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవలించినవాడును, నిల్లైచర్ తోణ్ - నిత్యమూలపస్సామియు, వాణపురమ్ - బాణాసురునిపట్టణమును, పుక్క - ప్రవేశించి, మక్కన్ పిరాన్దై - ఈశ్వరాభిమానియై సత్రసేత్రుడు, తొల్లైయ - ఓడునట్లు, వెమ్బార్ తో - క్రూరయుద్ధములను, శేయ్దు - చేసి, వాణన్దై - బాణాసురునియొక్క, ఆయరమ్ తోణ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణితాణ్ - చేదించిన వాడునైన సర్వేశ్వరుడు, కలణ్ - ఉపాయభూతుడు. అన్ది - వానినితప్ప, మన్ ద్రొన్ది - వేటొకయుపాయమును, ఇలమ్ - కలవాడుకాదు.

తా॥ దానునికి ప్రాప్తమైన శ్రీనైఠ్యమును తిరువాణ్ణి వైల్లైయే. దానికి ప్రాప్తమడుచు అచ్చట వేంచేయున్న బాణారియైన శ్రీకృష్ణుడే. ఇనిచ్చ మాట వేటొక ఉపాయములేదని.

౭

అన్ది మన్ ద్రొన్ది లమేనిక శరణేయై న్ద గిరిమపయ్ గైయ్దు మాయ్ *

నిన్దతగన్ తో కళై త్తెయ్ వాన్దై యిన్దై శ్శేర్ తిర త్తి పిరాణ్ *

శేన్దగిన్దై గిన్ద శేన్దై మొళిల్ తూర్ తిరువాణ్ణి వైల్లై *

ఒన్దై వలమ్ శేయ్యై వొన్దై మోతివినై తుళ్ళై త్తి శారన్దై వే.

౮.

అ॥ నిక శరణే అన్ది - నీతిరువడికల్పుతప్ప, మన్ ద్రొన్ది - వేటొక ఉపాయము, ఇలమ్ - కలవాడుకాదు, ఎన్దై - అని, అగల్ - వికాలమై, ఇలమ్ - అగ్రాధమైన, పాయ్ గైయ్దునాన్దై - మడుగునందు, నిన్ద - ఉండి, తగ - తనయొక్క, నీళ్ కళై - దిర్ఘమైనతిరువడికల్పును, ఏత్తి - స్త్రోత్రముజేసిన, అనైయన్ - (శ్రీగణ్దా) వంద్దయొక్క, శేన్దై - మనోదుఃఖమును, తీరత్త - పోగొట్టిన, పిరాణ్ - సర్వేశ్వరుడు, శేన్దై - వెళ్ళి, అన్దై - ఆదివ్యవేశమును, ఇనిదు - ప్రితితో, ఉత్తైగిన్ద - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, శేన్దై మొళిల్ - సమస్తమైనతొటలచే, తూర్ - చుట్టబడినదియైన, తిరువాణ్ణి వైల్లై - తిరువాణ్ణి శను, ఒన్ది - పొంది, వలమ్ శేయ్యై - పదక్షిణముజేయు, ఒన్దై మో - సంధించునా? తివినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళైత్ - మనస్సనందు, కారు - సంబంధమును, అలైవే - కలదికాదుకదా.

తా॥ మడుగునందు మొసలి తనకాళ్ళను పట్టుకొనినప్పుడు త్రిగజేన్ద్రామూర్తి సీతరువడి గళే యుపాయమని చెప్పగా నప్పుడు వారిదుఃఖమును బోగొట్టినసర్వేశ్వరుడువచ్చి జేం చేసి యున్న తిరువాణ్ణి విశేషము బ్రహ్మణముజేయ సంభవించినయెడల వారికేవిధదుఃఖమును రానేరదని.

తీవినై యుళ్ళత్తిళ్ళారవ్వులవాగి తైళివిళుమ్మేటలుల్ గూల్ *
 నావినళ్ళుముళ్ళుత్తుళ్ళు మమైన్ద తొళిలిరుళ్ళుమ్ననిన్దు *
 యావరుమ్నవణ్ణుమ్మొళిల్ తిరువాణ్ణివిళై యదనై *
 మేవివలమ్ శెయ్దుకై తొళుక్కుడుళ్ళో లెన్ను మెళిన్దనై యే. ౯.

అ॥ తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిళ్ళ - మనస్సునందు, తారవ్వులవాగి - సంబంధమునువదిలి, తైళి - నిర్మలమైనజ్ఞానమునిచ్చే, విళుమ్మ - పగమపపమును, ఏటలుల్ గూల్ - పోయిజేరు నట్లు సంభవించినయెడల, ఎళిన్దనై - నాననస్సు, యావరుమ్నవన్దు - అందఱునువచ్చి, నావినళ్ళుమ్ - నాటిక చేతను, ఉళ్ళత్తినుళ్ళుమ్ - మనస్సుచేతను, అమైన్ద - దానికిఁదగుమైన, తొళిలి నుళ్ళుమ్ - వ్యాపారముల చేతను, ననిన్దు - పొంది (స్తోత్రముజేసి), వణ్ణుమ్ - నమస్కరించుచున్న దియు, తొళిల్ - తొటలుగిలదియునైన, తిరువాణ్ణివిళై యదనై - తిరువాణ్ణి శ్రయనెడి దివ్యదేశమును, మేవి - అమరియండి, వలమ్ శెయ్దు - ప్రవక్షిణముజేసి, కై తొళు - ఆశ్రయించు, కూడుళ్ళోల్ - సంభవించువా ? ఎన్నుమ్ - అనిచింతించును.

తా॥ నిత్యనూరులుకూడవచ్చి మనోవాక్యాయములచే స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువాణ్ణివిళై, సమస్తపాపములునశించినతరువాత పొందఁగిన ప్రాకృతమైన పరమపదము ఇనిరెందును నాకు సంభవించినయెడల అప్పుడు నామనస్సు పరమపదమునువదిలి తిరువాణ్ణివిళై యనెడి దివ్య దేశమునే యాశించి యుండునని.

శి నైమల్ గొన్దిన్ది తిట త్తదల్లాన్దనై శేవపిరానటియుమ్ *
 శి నైయి నాల్ శెయ్ వతానటియాదన మాయబ్బళిన్దుమిలై *
 శి నైయి నాల్ శొల్లి నాల్ శెయ్ గై యాల్ నిల త్తేవర్ కుళువణ్ణుమ్ *
 శి నైమగిల్ తిరువాణ్ణివిళై యుత్తై తీర్ త్తనక్కల్ గిరిపిన్నే. ౧౦.

అ॥ శి నైయి నాల్ శొల్లి నాల్ శెయ్ గై యాల్ - మనోవాక్యాయములచే, నిల త్తేవర్ - భూసురులైన భాగవతులయొక్క, కుళు - సమాహము, వణ్ణుమ్ - ఆశ్రయించఁదగినదియు, శి నై - మనస్సును, పగిల్ - సంతోషించఁబెట్టినదియునైన, తిరువాణ్ణివిళై - తిరువాణ్ణివిళై యందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తీర్ త్తనక్క - పరిశుద్ధుడైనసర్వేశ్వరునికి, అల్ గిరి పిణ్ - శేవమైనతరువాత, శి నై - (నా) మనస్సుయొక్క, మల్ గొన్దిన్ది - మఱియొకపదార్థ ముండు, తిట త్తదల్లా - ఉద్దేశ్యబుద్ధి లేని, తన్దై - స్వభావమును, శేవపిరాణ్ - సర్వేశ్వరుడు, అటియుమ్ - ఎఱుగును. శి నైయి నాల్ - మనస్సుచే, శెయ్య - చేయవడిన, మాయబ్బళి - ఎంచక వ్యాపారములు, తాణ్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, అటియాదన - తెలిసికొననవి, కిన్దుమ్ - ఒకటియు, ఇళై - లేదు.

౮ - పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సమూహస్వరూపు శ్రియఃపతియొక్క సర్వేశ్వరత్వమునున్న అశ్రితపారతస్యమునున్న జూచి యితఃకుతమును రక్షించుననినన్ని ఇంతకాలమాళించి యుండియు తమనురక్షించవందున ఆరెండుగుణములున్న సర్వేశ్వరునికిలేదని సంశయించ, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు తనయందు వీరికివిశ్వాసముకలుగునట్లు కొన్ని నిదర్శనములను ప్రదర్శించ, అప్పుడు తమసన్దేహమునుపదియగుణముల ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ తేవిమారావార్ తిరుమగళ పూమి యేవమన్ మమరరాత్మయెవార్ *

మేవియపులగమ్ మూన్టవై యాట్టి వేణువేణ్ణరువమ్మనిన్నురువమ్ *

పావియేన్టన్నెయిడుగిన్ట కమలక్కణ్ణదోర్ పవళవాయ్మణియే *

అవియేయముదే యలై కడల్ కడైన్ద వప్పనే కాణుమాటరుళాయ్.

౧.

అ॥ తేవిమారావార్ - సీకుపట్టమహిమలు, తిరుమగళ - శ్రీదేవియును, పూమి - భూదేవియును. ఏవ - (సీవు) నియమించగా, అత్తెయ్యార్ - (సీకు) శ్రద్ధార్థముజేయువారు, మన్మథు - వారితోసమానులైన, అమర్ - నిత్యనూరులు. మేవియ - అమరియున్న, మూన్టవై యులగమ్ - మూడులోకములును, ఆట్టి - (సీచే) పరిపాలించదగినవి. వేణువేణురువమ్ - ఆయాసమయములకుఁదగినరూపములు, నిన్నురువమ్ - సీతిరుమేనులు. పావియేన్టన్నె - పాపియైననన్ను, అడుగిన్టరాధించుచున్న, కమలక్కణ్ణదు - పద్మమువంటిసేత్రముగలవాఁడును, ఓర్ పవళమ్ - సుందరమైనపగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాఁడునైన, మణియే - నీలరత్నమువంటితిరుమేను గలవాఁడా! అవియే - (వా) ప్రాణభూతుఁడా! అముదే - భోగ్యభూతుఁడా! అలైకడల్ - అలలుకొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, అప్పనే - ఓస్వామి! కాణుమాటు - (నేను) సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ నన్ను మోహపెట్టుచున్న దివ్యావయవసాంద్ర్యముగల ఓశ్రియఃపతీ! నాకత్యస్తభోగ్యోడవైనసీవు, పురుషకారభూతులైన శ్రీభూసీభాజేవులతోను నిత్యనూరులతోను కూడియున్నను నన్నిదివఱకురక్షించకయున్నావు. నేనిఁగమిదనైనను నిన్ను సేవించునట్లు నన్ననుగ్రహించుమాయని.

౧.

కాణుమాటరుళాయ్ నైకలగ్గి క్కణ్ణనీరలమర*వ్విన్దె యే *

వేణుమాటెల్లామ్ వేణి నిన్ పెయరేపిదన్ ముమాటరుళెనక్కన్దో *

కాణుమాటరుళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణ తొణ్ణ నేకకట్టుగక్కనియే *

వేణువారముదే పెరియతెణ్ పునల్ శూన్ద పెరునిలమెదుత్తవేరాళా.

౨.

అ॥ కాణుమాటు - సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా, ఎన్టెన్దె - అనిపలుమాటుచెప్పి, కలగ్గి - వ్యాకులపడి, కణ్ణనీర్ - కణ్ణీళ్ళు, అలమర - ప్రవహించునట్లు, విన్దెయేన్ - పాపియైననేను, వేణుమాటెల్లామ్ - ఆశపడతగిన అన్నివిధములచేతను, వేణి - ఆశపడి, అ॥ పెయరే - సీతిరునామములసే, పిదన్ ముమాటు - జల్పించునట్లు, ఎనక్క - నాకు (సీవు

చేసిను, అరుళ్ - అనుగ్రహము, అన్దో - అయ్యో ? కాగుత్తా-క్రిరాముడా ! కణ్ణా - ఓకృష్ణుడా ! తొణ్డనేన్ - చపలుడనైననామ, కట్టుగక్కనియే-కల్పవృక్షముయొక్క ఫలమువంటివాడా ! పేరువార్ - ఆశించువారికి, అముడే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా ! పెరియ - గొప్పదై - తణ్ - చల్లనైన, పునర్ - జలముచే, కూర్ - చుట్టబడిన (జలమందుముణిగియున్న), పెరు నిలమ్ - గొప్పభూమిని, ఎడుత్త - ఎత్తుకొనివచ్చిన, పేరాళా - మహాపురుషుడా ! కాలు మాలు - నేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా|| ఓసర్వేశ్వరుడా ! నేనిదివఱలోనిన్ను నేవింపవలయునని యెన్నివిధములుగానాశించినను సీతరునామములను జెప్పుచుకట్టిళ్ళనుబ్రవహించజేసికొని మోహించునట్లుచేసితివి. ఇదియే నీవునాయందుడేసినయనుగ్రహము. ఇకమీఁదనైనను నేను నేవించునట్లునుగ్రహింపుమాయని. ౨.

ఎడుత్తపేరాళానన్దకోపన్ద నిన్నుయిర్చిలువనే*అశోదై
క్కడుత్తపేరిన్దక్కులవిళజ్జళితే యడియనే*పెరియవమ్మానే*
కడుత్తపోరపుణుడలిరువిళవా క్కైయ్యుగిరాణ్డవెజ్జడలే*
అడుత్తదోరురువాయిన్దునీవారా యెజ్జనమ్ తేలువరుమరే.

3.

అ|| ఎడుత్త - (నిన్ను) ఎత్తుకొనిన, పేరాళా - భాగ్యవంతుడైన, నన్దకోపతణ్ - నన్దగోపునియొక్క, ఇణ్డాయ్ - మంచిప్రాణభూతుడైన, కిలువనే - చిన్నవాడా ! అశోదైక్కు - యశోదాదేవికి, అడుత్త - (పుట్టకుండ) సమాహించివచ్చిన, పేరిన్దమ్ - గొప్పయానన్దమునిచ్చువాడా ! అడియనేన్ - దాసునికి, పెరియ - పొందుటకశ్యమైన, అమ్మానే - ఓస్వామి ! పోర్ - యుద్ధమందు, కడుత్త - దుఃఖదగల, అవుణన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇరువిళవా - రెండుబద్దలగునట్లు, కైఱగిర్ - శ్రీహస్తమందున్నగోళిను- అణ్డ - రక్షించిన, (కల) ఎజ్జడలే - నానముద్రమా ! ఇన్దు - ఇప్పుడు, అడుత్తదు - అనురూపమైన, ఓర్ఉరువాయ్ - ఒకతిరుమేళుగలవాడవై, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయకనున్నావు. ఉమర్ - నీభక్తులు, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, తేలువర్ - విశ్వసించురు.

తా|| యశోదానందగోపాదులకు మిక్కిలి సులభుడవైయుండియు ఆశ్రీతుల విరోధియైన హిరణ్యానురుని జంపియుభక్తచరాధీనుడవైన నీవునాకందకుండ యున్నయెడల తక్కినభక్తులు నిన్నెట్లునమ్ముదురని. 3.

ఉమరుగన్దుగన్దపురువమ్నిన్నురువమ్మాగి యున్దనక్కన్బరానా
ఉవర్*రగన్దమర్న్దశెయ్గై యుమామై యటివొన్దుమ్శణ్ణిప్పవిన్ద యే*
అమరుదుప్పణ్ణియగలిడమ్పుడై శూ మ్మడుపడై యవిత్తవమ్మానే*
అమరర్దమముడేయశురర్గళి నన్దో యెన్నుడై యారుయిరేయో.

౪.

అ|| అదు - అట్టిప్రసిద్ధమైన, అమర్ - యుద్ధమును, పణ్ణి - చేసి, అగర్ - వికాలమైన, ఇడమ్పుడై - భూమియంతయు, కూర్ - వ్యాపించియున్నదియు, అదు - బాధించునట్టిదియునైన, పడై - నేనను, అవిత్త - నశింపజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామి ! అమరర్తమ్ - దేవత

లకు, అమడ - జీవనహేతువైన అమృతమువంటివాఁడా! ఆకురగళ - అనురులకు, నజ్జో - విషమువంటివాఁడా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఆరుయిరేయో - పూర్ణప్రాణభూతుడా! ఉమర్ - నీభక్తులు, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలియాదరించిన, ఉరువమ్ - రూపము, నికొరువమాగి - నీకుతిరుమేనియై, ఉకొత్తనక్కు - నీయందు, అన్పరాసారవర్ - ప్రీతిగలవారు, ఉగన్దు - సన్తోషించి, అమర్ద - ఆనన్యప్రయోజనములై, శెయ్యై - చేయదగిన, ఉకొమ్మయై - నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములవిషయమై, అతిపుడన్దుమ్ - జ్ఞానమొకటి నే, విన్దయేక - పాపముగలనేను, శజ్గప్పక - సందేహించుచున్నాను.

తా॥ ఆశ్రితులవిరోధులను బోఁగొట్టి వారిని రక్షించి నాకుధారకుడవైయున్న నీయొక్క రూపచేష్టితములన్నియు ఆశ్రితపరతత్త్వములని యిదివఱకు సెంచియున్న నేనిప్పుడు నాపాపముచే నాదుఃఖమునుబోఁగొట్టనందున ఆశ్రితపారతత్త్వమునెడిగుణము నీకిప్పుడున్నదో లేదోయని సందేహించుచున్నానని.

౪.

ఆరుయిరేయోవగలిడముల్దుమ్ పడై త్తిడన్దుఱ్ఱుమిల్నన్దళన్ద*

పేరుయిరేయో పెరియనీర్ పడై త్తజ్జుత్తెన్దదుకడన్దై తుడై త్త*

శీరియరేయోమనిశర్ కుత్తేవర్ పోల త్తేవర్ కుమ్ తేవావో*

ఓరుయిరేయోపులగజ్జప్పెల్లా మున్నెనా నెజునన్దుఱుగో.

౫.

అ॥ ఆరుయిరేయో - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! అగర్ - వికాలమైన, ఇడమ్ముల్దుమ్ - భూమియంతను, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్దు - మ్రింగి, ఉమిల్నన్దు - బయలుపఱచి, అళన్దు - కొలిచిన, పేరుయిరే - గొప్పవాఁడా! పెరియనీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అణ్దు - ఆజలమందు, ఉత్తైన్దు - పవ్వళించి, అదు - ఆసముద్రమువంటి సముద్రమును, కడైన్దు - చిలికి, అడైత్తు - నేతువునుకట్టి, ఉడైత్తు - (ఆనేతువును) తెగకొట్టిన, శీరియరే - ఆశ్రితరక్షణోపయోగియైనకల్యాణగుణములుగలవాఁడా! మనిశర్ కు - మనుష్యులకు, తేవర్ పోల - దేవతలువలె, తేవర్ కుమ్ - దేవతలకును, తేవా - దేవతయైనవాఁడా! ఉలగజ్జప్పెల్లామ్ - లోకములన్నింటికిని, ఓరుయిరే - ఒకయాత్మయైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, ఎజువన్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉణుగో - పొందెదను?

తా॥ నాప్రాణనాథుఁడా! సకలజగత్తును సృజించియు, పాతాళమందున్న భూమినివిడతీసియు, ప్రళయకాలమందు తనగర్భమందుండుకొని రక్షించియు, సృష్టికాలమందు బయలుపఱచియు, వామనావతారమందు కొలిచియు, ఇట్లునేకవిధములుగా ప్రాణులనురక్షించియు, క్షీరాద్ధినిజిలికి దేవతలకమ్మితమునిచ్చి వారిమనోరథమునుబూరించియు, సీతాపిరాట్టికొఱకై నేతుకట్టి పిరాట్టినితీసికొనివచ్చియు, అమార్గముగా రాక్షసు లివతలికిరాకుండ ఆనేతువునుబడకొట్టియు, ఇట్లుసకలమైన ఆశ్రితులనురక్షించియందఱికి సంతరాత్మయైయున్నవాఁడా! విశ్వరూపాందర్యబుద్ధి బలములు మొదలగువానిచే మనుష్యులకంటె దేవతలుగొప్పవారయినట్లు సమస్తదేవతలకంటె మిక్కిలి గొప్పవాఁడా! ఇటువంటి నిన్ను నేను వెదకికొనివచ్చి పొందుట యసాధ్యముగనుక నీవే వచ్చి నన్ను రక్షింపుమాయని.

౫.

ఎఱ్ఱవస్త్రుఁగోవైనై యాభ్యాసే యేఱ్ఱులగజ్జకుమనీయే*
 అజ్జవర్ క్కమై త్తతెయ్ వముమనీయే యవర్ మై కరుముమనీయే*
 పొణ్ణియపుటమ్మూల్ పొరుభుళవేలు మనై యుమోనీయిన్నేయానాల్*
 మణ్ణియవరువామనేర్ ప్పముమనీయే వాక్ పులనిఱన్దదుమనీయే. ౬.

అ॥ ఎన్నై యాభ్యాసే - నన్నేలినవాఁడా! ఏఱ్ఱులగజ్జకుమ - సప్తలొకములకును, నీయే -
 నీవేనిర్యాహకుడవైనవాఁడా! అజ్జ - ఆలోకములయందు, అవర్ క్కు - ఆప్రాణులకు (విశ్వర్య
 ములనిచ్చుటకై), అమైత్త-ఏఱ్ఱుఁబదిన, తెయ్యముమ్ - దేవతలకును, నీయే - నీవేనిర్యాహకుడ
 వైనవాఁడా! పొణ్ణియ - వృద్ధిపొంది, పుటమ్మూల్ - (అడ్డముకండె) బైటనున్న, పొరుభు -
 మహదాదితత్వములు, ఉళవేలుమ్ - ఉన్నను, అవైయుమ్ - ఆవస్తువులకును, నీ-నీవేనిర్యాహకుడ
 వైనవాఁడా! మణ్ణియ - (ఈడగర్తు) నశించిన (వెనుకనున్న), అరువామ్ - నూత్నిమైన, నేర్ ప్ప
 ముమ్ - అవ్యక్తతత్వమునకును, నీయే - నీవేనిర్యాహకుడవైనవాఁడా! వాక్ - (తనజ్ఞానముచే)
 వ్యాపించియున్న, పులనిఱన్దదుమ్ - చతురాద్వినియముల కవిషయమైనజీవులకును, నీయే - నీవే
 నిర్యాహకుడవైనవాఁడా! ఇన్నేయానాల్ - (నీవు) ఇట్లయినయెడల, వాక్ - నేను,
 ఉన్నై - నిన్ను, ఎఱ్ఱవస్త్ర - ఎచ్చటవచ్చి, ఉఱ్ఱుగో - పొందెదను?

తా॥ సమస్తమైన లోకములకును దేవతలకును తత్వములకును జీవులకును నిర్యాహకుడవైన
 ఓగిప్పువాడా! నాయత్తుముచే నిన్ను నేనుపొందఁబాలనని. ౬.

ఇఱన్దదుమనీయేయెదిర్ న్దదుమనీయే నిగల్ వదోనీయిన్నేయానాల్*
 శిఱన్దనిగల్ తన్దయదువిదువుదువె న్దటివొన్దమ్ శణ్ణిప్పిన్దయే*
 కఱన్దపాల్ నయ్యే నెయ్యినిగల్ శువై యే కడలినుళముదమే *అముదిల్
 పిఱన్దవిగల్ శువై యే శువై యదుపయనే పిన్నైలోళ్ మణన్దపేరాయు. ౭.

అ॥ కఱన్ద - (అప్పుడు) పిండిన, పాల్ - పాలువంటివాఁడా! నెయ్యే - నెయ్యివంటి
 వాఁడా! నెయ్యిక్ - నేతిలోనున్న, ఇక్ - భోగ్యమైన, శువైయే - రసస్వరూపుఁడా! కడ
 లినుళ్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమే - అమృతమువంటివాఁడా! అముదిల్ - అమృతమందు,
 పిఱన్ద - పుట్టిన, ఇక్ శువైయే - శ్రేష్ఠమైనరసస్వరూపుఁడా! శువైయదు - ఆయాసముచే
 గలిగిన, పయనే - పురుషార్థ స్వరూపుఁడా! పిన్నై - సప్తన్నపిరాట్టియొక్క, లోళ్ - భుజ
 ములతో, మణన్ద - సంశ్లేషించిన, పేరాయు-గొప్పవాఁడా! ఇఱన్దదుమ్ - భూతకాలమందున్న
 పదార్థములును, నీయే - నీకుప్రకారములే. ఎదిర్ న్దదుమ్ - భవిష్యత్కాలమందున్న వస్తువులును,
 నీయే - నీకుశరీరములే. నిగల్ వదు-వర్తమానకాలమందున్నవియు, నీయే - నీకుశేషములే. ఇన్నే
 యాల్ - ఇట్లయినయెడల, అదు - దూరస్థములును, ఇదు - సమీపస్థములును, ఉదు - మధ్యస్థ
 ములును, శిఱన్ద - క్లాభ్యమైన, నిగల్ తన్దై - నీస్వభావములు (నీయధీనములు), ఎన్ద - అనియెడి,
 అఱివుఱన్దదుమ్ - ఈజ్ఞానమును, విన్నైయేన్ - పాపముగలనేను, కణ్ణిప్పన్ - సందేహించుచున్నాను.

తా॥ ఓ స్వామీ! నీవుసకలచరాచరములకును శేషియనితలంచి నేనినపటలో జీవించితిని. నీవిప్పుడు నన్ను రక్షించనందున నీవు సర్వశేషియవునోకాదోయని సద్దీహించుచున్నానని. ౭.

మణన్ద పేరాయామాయ త్తాల్ ముమ్ముదుమ్ వల్వినై యేనై యీర్ గిన్ట*
కుణజ్జలై యుడై యాయశురర్ వన్దెయర్ కూన్ ధిమే కొడియపుళ్ళుయర్ త్తాయ్*
పణజ్జళాయీరముడై యపై న్నాగవృళ్ళియాయ్ పాట్కడల్ శేర్ ప్పా*
పణజ్జుమాటియేక్ మనముమ్ వాళగముమ్ శెయ్ గై యుమ్యానుసీతానే. ౮.

అ॥ మాయత్తాల్ - అభినివేశముచే, మణన్ద-(నప్పిన్నపిరాట్టలో)సంక్షేపించిన, పేరాయా-
గొప్పగొల్లవాడా! పల్ విన్నయేనై - క్రూరమైనపాపముగలనన్ను. ఈర్ గిన్ట - బద్ధులుజేయు
చున్న, ముమ్ముదుమ్ - సంపూర్ణములైన, కుణజ్జలై ఉడైయాయ్ - కల్యాణగుణములుగలవాడా!
నక్కైయర్ - బలిష్ఠమైనచేతులుగల, అసురర్ - అసురులకు, కూన్ ధిమే-మృత్యువైనవాడా!
కొడియ - (విరోధులయడ) క్రూరుడైన, పుళ్ - గురుత్వంతుని, ఉయర్ త్తాయ్ - ధ్వజముగా
నెత్తినవాడా! పై - వికారములైన, అయిరమ్ పణజ్జళ్ ఉడైయ - వెయ్యిఘటములుగల, నాగమ్ -
అదిశేషుని, పుళ్ళియాయ్ - పడకగాగలవాడా! పాట్కడల్ - క్షీరాధియందు, శేర్ ప్పా -
పవ్వలించినవాడా! మనముమ్ - మనస్సును, వాళగముమ్ - వాక్కును, శెయ్ గైయుమ్ -
వ్యాపారముజేయుచున్న శరీరమును, యానుమ్ - నేనును, నీతానే - (నీనికి) నీవే నిర్వాహకుడవైన
వాడా! పణజ్జుమాటు - నిన్నాశ్రయించుటకుపాటుమును, అటియేక్ - ఎటుగకయున్నాను.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై యాశ్రితరక్షకుడవై క్షీరాధియందు శేషశయ్యమీద బవ్వ
లించిన ఓ స్వామీ! నేనున్న నామనోవాక్యాయములున్న నీయధీనములుకానుండగా నేను
స్వతన్వించి నిన్నీటుల నాశ్రయించెదనని. ౮.

యానుసీతానేయావదోమెయ్యే యరునరగవై యుమ్నీయానాల్*

వానుయరిన్ప్పమెయ్దిలెక్ మున్ శైనరగమేయెయ్దిలెననిలుమ్*

యానుసీతానాయ్ తెలిదొఱుమ్ నన్దుమళ్ళువక్ నరగమ్నానడైదల్*

వానుయరిన్ప్పమ్మిన్నివీన్ శీరున్దా యరుభునిక్ తాళ్ గలై యనక్కై. ౯.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, నీతానే - నీకుశేషభూతుడను, అవదు - అనెడియరుము,
మెయ్యే - యథార్థమే. అరు - క్రూరమైన, నరగవైయుమ్ - నరకములును, నీయానాల్ -
నీదియేయైనయెడల, వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - పర్తిల్లుచున్న, ఇన్ప్పమ్ - నుఖమును,
ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి, మున్ శై - అంతకంటెవిలకొనిమైన, నరగమే - నరకమునే,
ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి (రెండుసమానములే), ఎనిలుమ్ - అనియున్నను, యానుమ్ -
నేనును, నీతానాయ్ - నీకుశేషభూతుడనని, తెలిదొఱుమ్ - తెలిసికొనునప్పుడంతయు, వాన్ -
నేను, నరగమ్ - నరకమును, అడైదల్ - పొందుటయందు, నన్దుమ్ - మిక్కిలి, అళ్ళువన్ -
భయపడుచున్నాను. వాక్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - పర్తిల్లుచున్న, ఇన్ప్పమ్ - నుఖమును,
మిన్ని - కలవాడవై, వీన్ శీరున్దాయ్ - పంచేసియున్నవాడా! నిక్ తాళ్ గలై - నీశిపాద
ములను, ఎనక్కై - నాకు, అరుళ్ - శృభజేయునా.

తా॥ ఓస్వామి! నేనునీవాడనే; పరమపదమున్ను నరకమున్ను నీయొక్కవిభూతులే. ఇందుకుసందేహములేదు. నీవిభూతియైన పరమపదమందున్నను నరకమందున్నను నాకొకటియే. అయినను ఈసంసారమందున్నయెడల నీవునాకు శేషియనెడిజ్ఞానమునశించునుగాన నాకిసంసారమును దొలగించి పరమపదము నివ్వవలయునని.

తాళగల్గె యెనక్కేతలై తలై చ్చిటప్ప త్తన పేరుదవిక్కై మ్మాతా*
 తోళగల్గె యార త్తమివి యెన్నుయిరై యటవిలై శెయ్దనగ శోదీ*
 తోళగళాయిరత్తాయ్ముడిగళాయిరత్తాయ్ తుణై మలర్ క్కణ్ణళాయిరత్తాయ్*
 తాళగళాయిరత్తాయ్ పేర్ గళాయిరత్తాయ్ తమియనేగ పెరియవప్పనే. ౧౦

అ॥ శోదీ - ఓతేజస్వరూపుడా! తోళగళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యిభుజములుగలవాడా! ముడిగళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యిశిరస్సులుగలవాడా! తుణై - చేయున్న, మలర్ - వుప్పుములువలెనున్న, కణ్ణళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యినేత్రములుగలవాడా! తాళగళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యితిరువడికళ్లుగలవాడా! పేర్ గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యితిరునామములుగలవాడా! తమియనేగ - ఓంటిగైననాకు, పెరియవప్పనే - గొప్పఉపకారమండవైనఓస్వామి! తాళగల్గె - నీశ్రీపాదములను, ఎనక్కే - నాకే, తలైతలై - వైచైన, శిటప్ప - పరిపూర్ణముగా, తన - ఇచ్చిన, పేరుదవిక్కు - గొప్పఉపకారమునకు, మ్మాతా - ప్రత్యుపకారముగా, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, తోళగల్గె - భుజములను, ఆర - చక్కగా, త్తమివి - కాగలించుకొని, యటవిలై - దనక - నీకేయగునట్లునమర్పించితిని.

తా॥ వెయ్యిపాదపాదాది దివ్యావయవములనున్న వెయ్యితిరునామములనున్నగల ఓస్వామి! నామనోరథప్రకారముగా నీతిరువడికళ్ళను నాకిచ్చినఉపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను నీకుసమర్పించితిని.

†† పెరియవప్పనై పిరమనప్పనై యురుత్తినప్పనై *మునివర్
 క్కురియవప్పనై యమరరప్పనై యులగుక్కోర్ తనియప్పన్తనై*
 పెరియవణ్ కురుగూర్ వణ్ శడగోవగ పేణినవాయిరత్తుళ్ళుమ్*
 ఉరియశోల్ మాల్లైయివై యుమ్పత్తివన్ శ్రా లుయ్యలామ్తోడ్డిర్ నల్లట్టే.

అ॥ పెరియవప్పనై - గొప్పస్వామియు, పిరమనప్పనై - బ్రహ్మకుతండ్రియు, ఉరుత్తినప్పనై - రుద్రునిస్పృష్టించినవాడును, మునివర్ క్కు - (సనకాది) ఋషులకు, ఉరియవప్పనై - సమీపించినస్వామియు, అమరరప్పనై - దేవతలకునిర్వాహకుడును, ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ తనియప్పనై - ఒకఅద్వితీయ నాయకుడునునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, పెరియ-గొప్ప, వణ్ - సమృద్ధిగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోవగ - నమ్మాళ్వార్లు, పేణిన - ఆశ పడిసాదించిన, ఆయరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోను, ఉరియ - తగుమైన, శోల్ మాల్లై - శబ్దసదృశముగల, ఇనై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనెడి, ఇవన్ శ్రోల్ - వినచే, తోడ్డిర్ - ఓభక్తులారా! నల్లట్టు - మనకు, ఉయ్యలామ్ - ఉజ్జీవించుటకగును.

తా|| బ్రహ్మాది పీఠీలికాంతమైన సమస్తస్తవలకును స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై సమస్తాత్మార్థప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించి మనమందఱి ముజ్జీవింపవచ్చునని.

ఆ త్మార్ తిరువడిగ శ్రీ శరణమ్,

జీయర్ తిరువడిగ శ్రీ శరణమ్

౨-వ, తిరునాయ్మొళి

అవతారిక :—సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరుడు శమకింకయు ఫలమివ్వసందుకుఁ గారణమేమని యాలోచించి, తమకు సంసారమందాశ నివర్తించనందుచే నామనోరథము పూర్తికాలేదనితలంచి నాయందును నావస్తవలయందును నేను నిరాశుడనై తినినియన్యావదేశముగా సాదించుచున్నాను

సజ్జల్ వరివల్లె యాయజ్ఞాళో నమ్మడై యేదలర్ మున్నునాణి*

సుజ్జల్లుయానొస్తురై క్కుమ్మాల్ మమ్ నోక్కుగిన్టే నెజ్జమ్ కాణమాట్టే*

శజ్జమ్ శరిన్ద సళాయిమ్మన్దే తడములై పొన్నిఱమాయ్ త్తళర్ న్దే*

వెజ్జన్ పఱవై యిక్ పాగ నెజ్జోన్ వేజ్జడవాణనై వేణ్డిచ్చెన్టే.

౧.

అ|| పరి - సుందరమైన, వల్లె - కంకణముగల, నెజ్జల్ - మనయొక్క, ఆయక్టాళో - ఓసఖియలారా! నమ్మడై - మనయొక్క, ఏదలర్ - శత్రువులైన నతల్లులయొక్క, మున్ను-మందఱ, నాణి - (నాయవస్థను జెప్పటకు) సిగ్గుపడి, సుజ్జల్లు - మీకు, యాక్ ఉరై క్కుమ్ - నేనుచెప్ప దగిన, ఒస్తుమాల్ మమ్ - ఒకమాటను, నోక్కుగిన్టే - విచారించుచున్నాను. ఎజ్జమ్-ఏవిధము చేతన, కాణమాట్టే - తెలిసికొనకయున్నాను. వెమ్కణ్ - (శత్రువులమీద) కూరదృష్టిగల, పఱవైయిక్ - గరుత్మంతుని, పాగ్ - నడిపించుసారథియై, ఎమ్కోక్ - మనస్వామియైన, వేజ్జడవాణనై - వేజ్జటాచలపతిని, వేణ్డి - (సేవింప) ఆశపడి, శెన్ట-చెల్చి, కాయ్ ఇమ్మన్దే - సౌందర్యమునుబోగొట్టుకొంటిని. శజ్జమ్-కంకణములు, శరిన్ద - జారిపోయినవి. తడమ్-వికాలమైన, ములై - స్తనము, పొన్ నిఱమాయ్ - వివర్ణమై, తళర్ న్దే - శిథిలమగునట్లయితిని.

తా|| ఓసఖియలారా! గరుడవాహనుడైన వేంకటనాయకుని సేవింపనాశపడి నాసౌందర్యమును బోగొట్టుకొనిననేను, మాతల్లిమందఱ నాయవస్థను సిగ్గుచేతజెప్పలేక మీకుజెప్పదనని యెంతయాలోచించినను చెప్పఁజాలకయున్నానని.

౧.

వేణ్డిచ్చెన్టొస్తుపెరుగిత్పారి తన్నుడై త్తోఱ్ఱియర్ నుజ్జల్కేలుమ్*

ఈణ్డిదురై క్కుమ్మడియైయన్దో కాణ్డిన్టి లేనిడరాట్టియేన్నాణ్*

కాణ్డుతామరై క్కుణ్ణాకళవ్వుక్ విణ్ణవర్ కోణ్ నెజ్జల్ కోన్ క్కుణ్ణాల్*

ఈణ్డియశజ్జమ్ నితై వుమ్కొల్వా నై త్తనై కాలమితై క్కిన్టే నే.

౨.

అ|| శెన్ట - వచ్చి, ఒస్తు - ఒకవరమును, వేణ్డి - యాచించి, పెఱుగిత్పారిర్ - పొందదగిన వార్తలో ((ప్రధానమై), ఎన్నుడై త్తోఱ్ఱియర్ - నాసఖియలైన, సుజ్జల్కేలుమ్ - మీకుగూడ, ఈణ్డు - ఇప్పుడు, ఇదు - ఈయవస్థను, ఉరై క్కుమ్ పడియై - చెప్పెడివిధమును, ఇడరాట్టియే -

పాపముగల, నాన్ - నేను, కాణ్ణిలైక్ - చూడకయున్నాను. అన్దో - అయ్యో! కాణ్తగు - చూడదగినదైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణక్ - నేత్రముగలవాఁడును, కళ్ళక్ - (నాగుణములను) అపహరించినవాఁడును, విణ్ణవర్ కోక్ - దేవతలకుస్వామియు, నజ్జళ్ కోనై - మాస్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణాల్ - చూచినయెడల, ఈణ్ణియ్ - (వానిపద్మ) చేరియున్న, శణ్ణమ్ - కంకణములనున్న, నిత్తైవుమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, కోళ్వాక్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలముగా, ఇత్తైక్కిన్డేక్ - వాడిపోవుచున్నాను.

తా|| నన్నుమీరేదియొచ్చించినను నివ్వదగినన్నేహముగల ఓసఖియలారా! నేనెంతయొచ్చించినను మీకిప్పుడు చెప్పదగినమాట లేమియులేవు. నాగుణముల సహించిన సర్వేశ్వరునిజూచినయెడల నాగుణములను దీసికొనివచ్చెదనని యెంతకాలము చూచినను నాకగుపడకయున్నాడని.

కాలమిళై క్కిలల్లాల్ విన్దై యేక్ నానిళై క్కినిలక్ కణ్ణుకోణ్ణిన్*

ఇలమటియప్పట్రిశుమన్దేక్ నన్ను దలీరినినాణ్ణిత్తాన్*

నీలమల్ నెడుమ్మోడిశూన్ద్ర నీణ్ణముగిల్ వణ్ణక్ కణ్ణక్ కోణ్ణ*

కోలవళై యొడునూమైకోళ్వా నత్తనై కాలముమ్కూడచ్చెన్దే.

3.

అ|| నీలమ్ - నల్లనై, మల్ - వ్యాపించియున్న, నెడుమ్మోడి - గొప్పతేజస్సుచే, కూన్ద్ర - చుట్టపడిన, నీణ్ణముగిల్వణ్ణన్ - గొప్పమేళుమువంటితిరుమేనుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, కోణ్ణ - ఆచూరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, వళైయొడు - కంకణముతోఁగూడ, మామై - సౌందర్యమును, కోళ్వాక్ - తీసికొనటకై, ఎత్తనైకాలముమ్ - చిరకాలముగా, కూడచ్చెన్దై - వెంటతిరిగి, ఇలమటియ - భూమియంత నెఱుఁగునట్లు, పట్రి - అపవాదమును, శుమన్దేక్ - పొందితిని. నల్ నుదలీర్ - ఓసుందరముఖులారా! ఇని - ఇకమీఁద, నాణ్ణిత్తాన్ - సిగ్గుపడి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? కాలమ్ - కాలము, ఇత్తైక్కిలల్లాల్ - వెనుకతీయునేకారి, విన్దైయేక్ నాన్ - పాపియైన నేను, ఇత్తైక్కినిలక్ - వెనుకతీయును. కణ్ణుకోణ్ణిమిన్ - చూడుఁడు.

తా|| ఓసఖియలారా! నేను సర్వేశ్వరునిసేవించి మంచినీతిని బొందవలయునని వాని వెనుకతిరిగితిరిగి గొప్పఅపవాదమును సంపాదించుకొంటిని. ఇకమీదసిగ్గుపడి యేమి యుపయోగములేదు కాలమున్నంతవఱకు నేనాసర్వేశ్వరుని వదలను జూడుఁడని.

3.

కూడచ్చెన్దేనినియేక్ కొడుక్కేక్ కోల్వళై నెజ్జిత్తోడక్క మెల్లామ్*

పాడల్ ధ్రొట్రియవిల్లన్దువై గల్ పల్వళై యార్ముక్ పరికట్టిన్దే*

మాడక్కొడిమదిల్ తెక్కుళ నై వణ్ కుడపాల్ నిన్ద మాయక్కూత్తక్*

అడల్ అవై యుయర్ త్త నెల్ పొ రాట్రివలవనై యాదరిత్తే.

౪.

అ|| మాడమ్ - మేడలను, కొడి - ధ్వజములను, మదిల్ - ప్రాకారములనుగల, తెక్ - సుందరమైన, కుళన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, వణ్ - సుందరమైన, కుడపాల్ - పశ్చిమభాగమందు, నిన్ద - వేంచేసియున్న వాఁడును, మాయక్కూత్తక్ - ఆశ్చర్యకరమైనసుందరమైనగమనముగలవాఁడును, అడల్ - అందమైనగమనముగల, పువై - గరుత్మంతునిచేత, ఉయర్ త్త - ఎత్త

పడినవాణ్ణును, పోర్ - యుద్ధమందు, చెల్ - జయమునుగలుగజేయుచున్న, అట్టి - సుదర్శనమును, వలన - దక్షిణావస్థ మందుగలవాణ్ణునైన శ్రీయఃపతిని, అదరింతు - కొనియాడి, కూడ చెప్పేట్లా - కూడనేవల్పుతని; కోల్ వల్ల - సుందరమైనకంకణము, నెట్లా - మనస్సు, కుడక్క మెట్లా - ఇవి మొదలగన్నింటిని, పాడుఅట్టి - నా ప్రక్కయందులేకుండ, ఒట్టియ - నకించునట్లు, ఇట్లు - పోగొట్టుకొని, వైగల్ - ప్రతిదినమును, పల్ - అనేకవిధములైన, వల్లయార్ ముక - కంకణములుగలస్త్రీలముందఱు, పరికు - స్వభావమును, అట్టి నేక - పోగొట్టుకొంటిని; ఇది - ఇంకమీద, ఎక కొడుక్కేక - దేనినియిచ్చెదను ?

తా॥ నేనుసర్వేశ్వరుని నేవింపనాక పడి మనస్సు మొదలగు సమస్తములను బోగొట్టుకొంటిని. ఇంకమీద పోగొట్టుకొనదగినది నాపక్షనేమియులేదని. ౪.

అట్టివలననే యాదరింపు మాజ్ఞవకానమ్మిల్ వరపు మెట్లామ్*

తోట్టియర్ గాల్ నమ్ముడై యమేతా శొల్లువదోవిజ్జరియదుతా*

ఊట్టిదోట్టాట్టియొరువనాగ నన్దుణర్ వార్ కుముణరలాగా*

కూట్టులుడై యశుడర్ కొళాది తొల్లెయజ్జోదిసి నై క్కుక్కారే. ౫.

అ॥ తోట్టియర్ గాల్ - ఓసఖియలారా ! నిన్నెక్కుక్కారల్ - విచారించినయెడల, నన్నచక్కగా, ఉగర్యార్ క్కుమ్ - తెలిసికొనదగినవారికిని, ఊట్టిదోట్టాట్టి - కాలమంతయు, (ధ్యానించినను), ఒరువనాగ - ఇట్టిస్వభావముగలవాడని, ఉగరలాగా - తెలిసికొనుటకసాధ్యుడను, కూట్టులుడై - మంచితిపాయములుగలవాణ్ణును, కుడర్ కొల్ - తేజస్సు మొదలగు గుణములు గలవాణ్ణును, అది - జగత్కారణుడను, తొల్లె - అనాదియై, అమ్ - సుందరమైన, కోడి - తేజోమయ విగ్రహముగలవాణ్ణును, అట్టివలననే - సుదర్శనమును దక్షిణావస్థ మందుగలవాణ్ణునైన శ్రీయఃపతిని, అదరింపు - ఆశ్రయించుటయు, అట్లు - అప్పుడు, అన - ఆశ్రయఃపతి, నమ్మిల్ - మనపక్ష, వరపుమ్ - వచ్చుటయు, ఎట్లామ్ - ఇవియన్నియు, నమ్ముడై యమేతా - మనస్సాధనమేనా ? ఇట్లు - ఈవిషయమందు, శొల్లువదోతా - చెప్పుటయైనా, అరిదు - కష్టము?

తా॥ ఎంతజ్ఞానాధికులగుకూడ ధ్యానించుటకశక్యమైన మహిమగల శ్రీయఃపతిని మనమాశ్రయించుటయు, వాడు మనలను గటాక్షించుటయు, అనాదిసిద్ధములుగాన వానినియిప్పుడు పదలశక్యముకాదు. ఏమియువిచారించక వానిని నిందించుట మిశుచితముకాదని. ౬.

తొల్లె యజ్జోదిసి నై క్కుక్కారే తాశొల్లలవని మెయోర్ తమక్కుమ్*

ఎల్లె యిలాదనకూట్ ప్పుచ్చెయ్య మిటిమినిట్ట వెమ్మా మెకొల్లా*

అల్లిమలర్ త్తణ్ణుమాయమ్తారా నార్ క్కిడుగోవినిప్పుళల్ శొల్లిర్*

వల్లి వళవయల్ శూట్ కుడ నై మామలర్ క్కున్ వళర్ నిష్టమాలే. ౭.

అ॥ నిన్నెక్కుక్కారల్ - విచారించినయెడల, వల్లి - పుష్పలతలుగలతోటచేతను, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచేతను, కూట్ - చుట్టబడిన, కుడనై - తిరుక్కుడనై యందు, మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, కణ - సేత్రములు, వళర్ నిష్టానే - మానుకొని

(వన్యభించి) యన్నవాడును, లొత్తై - అనాదియై, అమ్ - నుందరమైన, కోడి - లేజోమయ
విగ్రహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎకలొళ్ళవస్తు - నామాటలోనణిగినవాడుకాదు (అనరి
చ్చిస్తుడు), ఇమైయార్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుఁగూడ, ఎల్లెయిలాదన - అంతములేని, కూట్లొప్పు -
సశయములను, కెయ్యుమ్ - పుట్టించును. అత్తిఱువనిఱ్ఱు - అవిధములుండగా, ఎమ్మమమై -
మాసౌందర్యమును, కొడ్డాక - అపహరించెను. అల్లి - పుష్పముగల, మలర్ - వికసించియున్న,
తడ - చల్లనైన, కుత్తూయమ్ - తిరుక్కుత్తూయినకూడ, తారాక - ఇవ్వడు. ఇని - ఇక
మీద, ఆరక్క - ఎవరియొక్క (ముందఱు), పూళలిడుగో - (మాదుఃఖములను జెప్పి) అతిచెదను?

తా॥ తానెంతదుర్లభుఁడైనను నాకు తనయందాశనబుట్టించి నాసౌందర్యము నవహరించి
తనతిరుక్కుత్తూయిమాలనుగూడ నాశివ్యక దుఃఖపెట్టుచున్న సర్వేశ్వరునివదలి మఱియొరిపద్దెన్ని
నాదుఃఖమును జెప్పుకొనుట నాకుచిరముకాదని.

మూలరికేశవనారణగ శీమాదవగోవిందవైగుప్తనెన్నెను*

ఓలమిడవెన్నెప్పట్టివిట్టిట్టన్మురుపుమ్మశువడుమ్కాట్టా*

ఏలమలర్ కుట్టలనెన్నెమిర్ గా శెన్నుడై త్రోయర్ గా శెయ్ గే*

కాలమ్ పల శెన్ముమ్ కాణ్బదానై యుజ్జళోడెల్లిడై యిల్లైయే.

2.

అ॥ మల్ - (అశిర) వ్యాపాహముగలవాడు, అరి - పాపములనుహరించువాడు, శేక
వన్ - నుందరమైన శేకపాశముగలవాడు, నారణన్ - సర్వేశ్వరి, శీమాదవన్ - క్రియఃపరి,
గోవిందక - సులభుడు, ఎన్జెన్జు - అనిపలుమాలుజెప్పి, ఓలమిడ - ఘోషించునట్లు, ఎన్నె -
నన్ను, పట్టి - చేసి, విట్టు - విడిచి, ఇట్టు - వడచేసి, ఒన్జుమ్ - ఒకప్రకారముగా, ఉరుపుమ్ -
తిరుమేనునున్న, శువడుమ్ - (ఒక) గురుతునున్న, కాట్టాన్ - చూపించకయున్నాడు. ఏలమ్ -
ఏలకులవలె చరిమణించుచున్న, మలర్ - పుష్పముచేసలజ్జరింపబడిన, కుట్టల్ - కొప్పులుగల,
అన్నెమిర్ గాశ్ - ఓతల్లలారా! ఎన్నుడై త్రోయర్ గాశ్ - నాసఖియలారా! ఎన్ శెయ్
గేక - ఏమిచేసెదను? చలకాలమ్ - అశేకకాలములు, శెన్ముమ్ - గడచినను, కాణ్బదు -
వేలించుట (తప్పుడు), అనై - సత్యము, ఉజ్జళోడు - మిఠోఁగూడ, ఎజ్జలిడై - మాకుసంబధము,
ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓబంధువులారా! “సర్వేశ్వరునిగుణములయందు మగ్నమైయున్న నీవు వానిని
జూచుటకష్టము. ఆయాశనువదలుము” అని మీరుచెప్పెడిమాటనువినను. నీనెంతకాలమైనను
వానినిజూడకతిప్పును. ఇక మీతోమాకేమియు సంబంధములేదు నిశ్చయింపి.

ఇడై యిల్లై యాక వళర్ త్తెలిగిగాళ్ పూవై గళగళ్ కుయిల్ గాళ్ మయిల్ గాళ్*

ఉడై యనమ్మామైయమ్ శెన్ముమ్ నెన్జు మెన్ముమ్మియన్ వొట్టాదుకొడ్డా*

అడై యమ్మవై గుప్తముమ్ పాట్కడలు మజ్జనవెఱ్ఱుమువై నణియ*

కడై యటప్పాశెల్లి విట్టపిన్నెయన్ది యవనవై కాణ్ కొడాన్.

౩.

అ॥ యాక వళర్ త్త - నీనుపెందిన, కిలిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! పూవై గళగళ్ -
ఓ చిన్నచిలుకలారా! కుయిల్ గాళ్ - ఓకొలిలారా! మయిల్ గాళ్ - ఓ నెఱ్ఱులారా!

అ॥ ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ నుదల్ - సుందరపదనములుగల, నడమిర్ గాళ్ -
 ఓత్తీలారా! ఎక నెట్టు - నామనస్సు, నికొచ్చెయేనల్లె నెట్టు - నీనమిషమందుండవలసినదానను
 కానని, ఎన్నె నీళ్ల - నన్ను వదలి, నేమియుమ్ - నుదర్శనమునున్ను, శక్లుమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యము
 నున్ను, ఇరుక్కై - రెండుశ్రీహస్తములయందు, కొణ్ణు - ధరించినవాడై, చల్ - అనేకములై,
 నెడుమ్కూళ్ - బహుదూరమువెళ్ళివ్యాపించుచున్న, శుడర్ - కిరణములుగల, జాయిల్ నోడు -
 శూర్యనిలోగూడ, పాల్ - పాలవలె తెల్లనైయున్న, మది - చంద్రుని, వీన్ది - ధరించి, ఓర్ -
 అద్వితీయమై, కోలమ్ - సుందరమై, నీలమ్ - శ్యామమై, నల్ నెడుమ్ - మిక్కిలియున్నతమైన,
 కున్దుమ్ - చర్వతము, వరువనొప్పాక - వచ్చునట్లున్న సర్వేశ్వరునివిషయక, నాల్ - అప్పుడు
 వికసించిన, మలర్ - చంద్రమువలెనున్న, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, అడైన్దు - పొందినది.
 యాక - నేను, ఇని - ఇకమీద, ఎకొక్కయ్యదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓత్తీలారా! చంద్రసూర్యులను ధరించిన నీలచర్వతమువలె శబ్దచక్రధరుడై విలసిల్లు
 చున్న సర్వేశ్వరుని నేవించి ఇకనీవద్దనుండనని నన్నువదలి నామనస్సు వానితిరువడికళ్ళయందు
 పోయిచెరిసి. గాన ఇప్పుడు మీమాటవినుటకు నుపాయములేకయున్నానని. ౧౦.

॥ పాదముడై వడక పాశేత్తాలే ముల్ నీవక పాశేబ్బళ ముల్ నీవట్టు*

కోడిల్ పుగళ్ళ క్కణ్ణున్నడిమేల్ వళకురుగూర్చుడగోవనశొన్న*

తీదిలన్దాదియోరాయీర్తు ధ్వివై యుమోర్ పత్తిలై యుడుమ్ వల్లార్*

అదుమోర్ తీదిలరాగి యిజ్జుమజ్జు మెల్లామమెవార్ గళ్ తామే.

౧౧.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదములను, అడైవడక - పొందవలయునని, పాశేత్తాలే - ఆశేత,
 ముల్ నీ - తక్కిన, వక - క్రూరములైన, పాశేబ్బళ - సంగములను, ముల్ నీ - సవాసనముగా,
 విట్టు - వదలి, కోడిల్ - ఆసారములేని, పుగళ్ళ - కీర్తిగల, కణ్ణకారక - శ్రీకృష్ణునియొక్క,
 అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వడ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన,
 శడగోవక - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన, తీదుఇల్ - దోషములేనిచై, అన్దాది -
 అన్దాదిరూపములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ -
 విలక్షణములైన, ఇవైవత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, అదు - ఏవిధ
 మైన, ఓర్ తీదుమ్ - ఒకదోషమును, ఇలరాగి - లేనివారై, ఇజ్జుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్జుమ్ -
 మోక్షమందును, ఎల్లామ్ అమైవార్ గళ్ - పూర్ణులైయుందురు.

తా॥ సంసారమునువదలి భగవత్పరులై యున్న నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునివిషయమై
 ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహపరములయందు నొకకొఱతయులేక
 పూర్ణులైయుందురని. ౧౧.

అత్తొర్ తిరు వడిగళ్ళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

ఇడైయిడై - (నాలో మీశమియు) సంబంధములేదు. నమ్మడైయి - మాయొక్క, మాయైయుమ్ - సౌందర్యమునున్న, శణ్ణమ్ - కంకణములనున్న, నెణ్ణమ్ - మనస్సునున్న, ఒన్ఱు మొళియ - ఒకటియంతప్పక, ఒట్టాడు - కొంచెముగూడనుండక, కొణ్ణాక - అపహరించెను. అడైయుమ్ - (వాడు) చేరియున్న, వైగున్ఱమున్ - శ్రీచైవ్యమును, పొణ్ణుడలున్ - క్షీరాన్నియు, అణ్ణన వెణ్ణున్ - అణ్ణనాచలమును (తిరువతియు) నైన, అవై - అవి, నణియ - సమీపించియున్నవి. పాశణ్ణల్ - సంసారబద్ధము, కడైయి - సవాసనముగా, విట్టప్పిన్నెయన్ఱి - విడిచినతరువాతనే గాని, అపక - అసర్వశ్యరుడు, అవై - వానిని, కాణ్ కొడాక - చూడనివ్వడు.

తా॥ ఓపత్తులారా! సర్వశ్యరుడు నాపన్నుల సేమియునుండక నామనస్సునుగూడ నపహరించెను; వాడు వేంచేసియున్న పరమపదము మొదలైన దివ్యదేశములు నాకనుభవించు నీదృఢములుగా నున్నవి. అయినను నాకీతరవిషయములయందాశపదిలన తరువాత నివ్యవలయునని వాడు సజ్జల్పించియున్నాడు. ఇక మామమీమ సేమియునంబద్ధములేదు వెళ్ళుండియని. ౮.

కాణ్ కొడుప్పొన్లనార్ క్కుమ్ తన్నై కై శెయప్పొలదోర్ మాయన్దన్నాల్*
మాణ్ కుఱళ్ కోలవడివుకాట్టి మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ నితై యమల్ న్ద*
శేణ్ శుడర్ త్తోళ్ గళ్ పలత్తై త్త తేవపిరాత్కొన్ఱై వినోడు*
నాణ్ కొడుత్తేనినియొకొడుక్కే నెన్నుడై నన్నుదల్ నడ్డమిర్ గాళ్. ౯.

అ॥ అర్ క్కుమ్ - ఎంతజ్ఞానపంతులకును, తన్నై - తనను, కాణ్ కొడుప్పొన్లన్ - చూడ నివ్వడు, కై శెయ - చేతులచేతేయదగిన న్యాపారములను, అప్పొలదు - అతిక్రమించినదై, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - నుండరమైన, మాణ్ కుఱళ్ వడివు - వామనబ్రహ్మచారివేషమును, మాణ్ కుఱళ్ న్నార్ - వచ్చినచేత, కాట్టి - మాపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమున్ను, విణ్ణుమ్ - అకాశమున్ను, నితైయ - నిండునట్లు, పళర్ న్ద - పెరిగిననాడై, శేణ్ - ఉన్నతములై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలంబులైన, పలత్తోళ్ గళ్ - అనేకభుజములను, తత్తైత్త - సంపూర్ణములుగాగలవాడైన, తేవపిరాత్కొన్ - దేవాధిదేవునికి, ఎకొన్ఱైవినోడు - నాగుణపూర్తితోగూడ, నాణ్ - లజ్జను, కొడుత్తేక - ఇచ్చితిని. ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ నుదల్ - నుండరపదనములుగలవారైన, నడ్డమిర్ గాళ్ - ఓర్వీలారా! ఇని - ఇకమీద, ఎకొకొడుక్కేక - దేనినియిచ్చెదను? ౯.

తా॥ ఓరత్తులారా! నామనావతారంబెత్తి పంచనచేత మనోబలివద్దనుండి భూమినిరీసి దేవతలకిచ్చినప్పుడు పెరిగిన త్రివిక్రమావతార సౌందర్యమందునున్నారలనై నాగుణములన్నింటిని తోగొట్టుకొంటిని. ఇకమీదఁబోగొట్టుకొనదగిన దేమియులేదని. ౯.

ఎన్నుడై నన్నుదల్ నడ్డమిర్ గాళ్ యానినిచ్చెయ్ వడెనెన్నుడై న్నై*
నిన్నిడై యేనల్లెననునీడ్లి నేమియుమ్ శణ్ణుమిరుకై కొణ్ణు*
వన్నెడుమ్ శూళ్ళో శుడర్ ఛాయిన్ ధోడు పామదియేన్దియోర్ కోలనీల*
నన్నెడుమ్ శున్ఱమ్ శున్ఱువొప్పొన్ నాణ్ మల్ ప్పాదమడై న్దదువే. ౧౦.

3 - వ, తిరువాయ్ మొழి.

అవతారిక:—నిత్యము క్తులచే మజ్జభాశాసనముజేయబడినవారై పరమపదమందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరుఁడిచ్చట యవతారకాలమందు వేంచేసి యున్నప్పుడు వానిసౌకుమార్యమునకు మజ్జభాశాసనముజేయబడినవారెవ్వరు లేరేయని చింతించి, ఇచ్చటకూడవారితోఁగూడ నిత్య ముక్తులు పచ్చియున్నారని యనుసంధించి నిశ్చింతులై యగుచున్నారు.

‡ అజ్ఞుమిజ్ఞుమ్ వానవర్ తానవర్ యాతరుమ్

ఎజ్ఞుమిన్ నై యెయ్యెన్ నై యటియగిలాదలన్ బీ*

అజ్ఞమ్ శేరుమ్ పూమగల్ మణ్ మగళాయ్ మగళ*

శజ్జుశక్కరక్కై యవనెన్పర్ శరణమ్.

౧.

అ॥ అజ్ఞుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును, ఇజ్ఞుమ్ - భూలోకమందును, ఎజ్ఞుమ్ - తలమపాతాళాదిలోకములయందును, వానవర్ - దేవతలును, తానవర్ - రాక్షసులును, యాతరుమ్ - తక్కినమనుష్యులును, ఉన్నై - నిన్ను, ఇన్నైయెన్ నై - ఇట్టిసౌకుమార్యముగలవాఁడు అని, అటియగిలాదు - తెలిసికొనక, అలన్ బీ - (తమరక్షణమునకుపయోగియైననీయుక్క ఙ్గానకత్త్యాదిగుణములను) చెప్పి, పూమగల్ - శ్రీదేవియు, మణ్ మగళ - భూదేవియు, ఆయ్ మగళన్ శిశాదేవియు, శేరుమ్ - చేరియున్న, అజ్ఞమ్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శజ్జుశక్కరమ్ - శజ్జుచక్రములను, కై యవన్ - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, శరణమ్ - రక్షకుఁడు, ఎన్పర్ - అనిచెప్పుదురు.

తా॥ ఓస్వామీ! దేవమనుష్యులందరును తమతమయభీష్టమును గెలిపేర్చుకొనుటయం దానట్లులై, సర్వేశ్వరుఁడు మనరక్షణకుఁడగిన గుణములుగలవాఁడు; అచ్చటనే శ్రీభూనీశాదేవులు పురుషకారభూతులైయున్నారు; విరోధులను బోగొట్టుటకు శజ్జుచక్రములున్నవి; గానవారై మనకు రక్షకుఁడని చెప్పుదురేగాని నీసౌకుమార్యమునకు మంగళాశాసనముజేయువారెవరలేరని.

శరణమాగియ నాన్మత్తై నూల్ గళుమ్ శారాదే*

మరణమ్ తోన్ బీమ్ వాన్నిణిమూప్పిన్ద్రవై మాయ్ తోమ్*

కరణపుల్ పడై పన్ బీవోడుమ్ కనలాట్రి*

అరణత్తిణ్ పడై యేన్దియ వీళక్కాళాయ్.

౨.

అ॥ శరణమాగియ - (విశ్వర్యాదులకు) ఉపాయములనుపదేశించుచున్న, నూల్ మత్తై - నాలుగువేదములనెడి, నూల్ గళుమ్ - శాస్త్రములయందును (ప్రతిపాదించఁబడిన విశ్వర్యాదులను), శారాదే - పరిగ్రహింపక, కరణమ్ - ఉపకరణములుగలవై, పన్ - అనేకములైన, పడై - (శక్తు) నేనలు, పన్ బీమ్ - నిశ్శేషముగా, ఓడుమ్ - పలుగత్తునట్లు, కనల్ - బాలగొట్టుచున్న, అరణ్ - (అత్ర) రక్షకమైన, అట్రి - సుదర్శనమనెడి, లిణ్ పడై - దృఢమైనఅయధమును, ఏన్దియ - ధరించిన, ఈళమ్ - సర్వేశ్వరునికి, ఆళాయ్ - దానులై, మరణమ్ -

మరణమును, తోడ్ పడు - జన్మమును, కాకాపిణి - గొప్పవ్యాధిని, మూపు - వార్ధకమును, ఎఱ్ఱవైన - అనెడివినిని, మాయత్రి - పోగొట్టుకొంటిమి.

తా॥ వేదములకుందుఁ జెప్పవడిన స్వర్గాదితొద్ర పురుషార్థములను వదలి సర్వేశ్వరుని యాక్రయించిన ఓకై వల్యాధ్యులారా! మీరుకూడ మీయొక్కజన్మజరామరణాదులను పోగొట్టుకొని ఆత్మానుభవము నెడి స్వార్థమందుఁదత్పరులైతిరిగాని సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమునకు మజ్జళాశాసనముజేయకపోతిరిని.

ఆళుమాళా రాఘవశక్తిమశుమచ్చార్ తామ్*

నాళుమ్విల్లుక్కొల్లు పిళైల్వార్ మగ్గీ న్నిల్లై*

తాళుమ్తోళుమ్ కైగల్లై యారత్తొమ్కాణ్ణే*

నాళుమ్నాళుమ్ నాడువనడియేళాళాలత్తే.

3.

అ॥ ఇళత్తు - భూలోకమందు, ఆళుమ్ - (తమ) కైజ్జర్వచయలనుగూడ, ఆళార్ - కలవారుకారు. అట్టియొక శక్తిమ - నుదర్శనపాఞ్చజన్యములను, తామ్ - తామే, శుమచ్చార్ - ధరించుదురు. నాళుమ్ - నవ్వుకమునున్న, విల్లుమ్ - కార్జమునున్న, కొల్లు - తీసికొని, పిళై - తొలగి, పిళై - వెనుకవెళ్ళువాడు, మగ్గీ - వేటాకరును, ఇల్లై - రేరు. తాళుమ్ - శ్రీపాదములను, తోళుమ్ - భుజములను, కైగల్లై - (నా) చేతులచేత, ఆర్ - శుభ్రముగా, తొమ్మి - ఆక్రయించునట్లు, కాణ్ణే - (వారిని) నేవించకనున్నాను అడియేళా - దానుఁడైన నేను, నాళుమ్ - నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నాడువనడి - వెదకుచున్నాను.

తా॥ ఈభూలోకమందు దవతరించినప్పుడు, నిత్యములు వానిసౌఖ్యము వనుభవించుచుండిరి. గుంసారులు తమతమకార్యమునుజూచుచుండిరి, కైజ్జర్వముజేయువారెవరులేక సర్వేశ్వరుఁడు తానేకజ్జప్రకారులను మోసుకొని వేంచేసెను. నేను మజ్జళాశాసనముజేయుటకు నానేత్రములకు నేవసాదించకనే యున్నాడని.

3.

ఇళమ్పోనగమ్మగ్గీ యోర్ ముగ్గీ న్నాపురువాగి*

అలమ్పేరిలై యన్నవళమ్కెయ్యమమ్మానే*

కాలమ్పేర్వదోర్ కారిరుఘ్నొయొత్తుళదాల్*ఉన్

కొలమ్కారెట్టిర్ కాణలుగ్గీ మ్మొడియేత్కే.

౪.

అ॥ ఓర్ - అద్వితీయమైన, మగ్గీ - నాడురువాగి - ముగ్ధశిశువై, ఇళమ్ - జగత్తును, పోనగమ్మగ్గీ - భోజనముగావారిగించి, పేర్ - వికసించుచున్న, అలమిలై - వటవళమందు, అన్నవళమ్కెయ్యమ్ - అన్నముతోసహనముగాజేయుచున్న (కుడిప్రక్కను ఎడమప్రక్కను తిరిగితిరిగి వవ్వలించుచున్న). అమ్మానే - ఓస్వామి! కార్ - మేళుముయొక్క. ఎట్టిర్ - కాన్తిగల, ఉకళాలమ్ - నీసౌందర్యమును, కాణలుగ్గీ - నేవింపనాకపడి, అమ్మమ్ - మగ్గుఁడైనయొక్క, కొడియేఱు - పాపియైన నాను, పేర్వదు - ఒకక్షణముపొయి మఱియొకక్షణముమాటునప్పుడు అరెండుక్షణములకును సమమనున్న, కాలమ్ - కాలము, ఓర్ - విలక్షణమై, కారిరుగ్ - గాఢానందకారమైయున్న, ఉట్టి - కల్పముతో, ఒత్తుళదు - సహనముగానున్నది.

౪.

తా॥ ఓస్వామి ! ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తునారగించి వటవళమందు చిన్న బిడ్డయై బవ్వలించిన నీసాహసమునుదలంచి భయపడుచున్న నాకొకక్షణమును నొకయుగముగా పెళ్ళుచున్నదని.

౧,

కొడియార్ మాడ కొళ్ళూరగత్తుమ్ పుళ్ళిజుడియుమ్*

మడియాదిన్నే నీతుయిల్ మేవిమగిల్ వదుతా*

అడియార్లల్ తవిర్ తవశై వోవన్తేల్*

ప్పడితాన్ న్నితావియ వశై వోవణియాయే.

౫.

అ॥ కొడి - ధ్వజములచేత, ఆర్ - విండియున్న, మాడమ్ - గృహములుగల, కొళ్ళూరగత్తుమ్ - తిరుక్కోళూరుందును, పుళ్ళిజుడియుమ్ - తిరుప్పళ్ళిజుడియందును, మడియాదు - చలించక, ఇన్నే - ఇదేవిధముగా, నీ - నీవు, తయిల్ మేవి - విదురపోయి, మగిల్ వదుతా - సంతోషించినది, అడియార్ - దాసులయొక్క, అల్లల్ - దుఃఖములను, తవిర్ త - పోగొట్టిన, అత్తెవో - ఆయాసముచేతనా? అత్తేల్ - లేక, ఇప్పడితాన్ - ఈభూమిని, న్ని - పెరిగి, తావియ - కొలిచిన, అత్తెవో - ఆయాసముచేతనా? పణియాయే - చెప్పుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! నీవుతిరుక్కోళూరునందును, తిరుప్పళ్ళిజుడియందును బవ్వలించినది, నీకు రావణాడిసంహారముచేగలిగిన శ్రమచేతనా? లేకత్రివిక్రమావతారమందులోకములను గొలిచిన శ్రమచేతనా? గొప్పమని.

౫.

పణియావమరర్ పణిపున్వణ్బుమ్ తామేయామ్*

అణియారాళియుమ్ శబ్దముమేన్దుమవర్ కాణ్కి*

తణియావెన్నో యులగితోతివిర్ ప్పా*

మణియార్ మేనియో డ్డమనమ్ శూన్రునగవారే.

౬.

అ॥ పణియా - ఇతరదేవతలనాశ్రయించని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, పణిపున్ - ఆశ్రయమునకును, పణ్బుమ్ - నానాదిగుణములకును, తామేయామ్ - తామేవిషయమైనవారై, అణిఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్జుమైన, అత్తియుమ్ - సుదర్శనమును, శబ్దముమ్ - శ్రీపాంపజన్యమును, ఏన్దుమ్ - ధరించిన, అవర్ కాణ్కిన్ - వారేనుమీ, తణియా - నాశములేనిదై, వెమ్ - ప్రూరముగైన, నోయ్ - అవిద్యాదివ్యాధులను, తవిర్ ప్పా - తిరుప్పత్తై, తిరుఆర్ - సౌందర్యపూర్ణమై, నీలమణి - నీలరత్నమువలెనున్న, మేనియోడు - తిరుమేనులోగూడ, ఎడమనమ్ - నామనన్ను, శూన్రు - భ్రమించునట్లు, ఉలగిర్ - ఈలోకమందు, వరువార్ - అవతరింతురు.

తా॥ నిత్యసూరులచే మబ్బలకాశనముజేయవడుచు శబ్దచక్రాది దివ్యాయుధధరుడై పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు, మనుష్యులకజ్ఞానదులను బోగొట్టుటకై శత్రుభూయిష్టమైన భూలోకమందవశరించినదానిని దలంచి నామనన్ను మిక్కిలి భయపడుచున్నదని.

౬.

వరువార్ శెల్వార్ వణపరిశార త్తిరున్ద*

తిరువాల్ మార్వ త్తెరితిమ్ శొల్లార్ శెయ్ వడ*

ఉరువార్ శక్కరమ్ శబ్దశుమన్దిజుమ్మాడు*

ఓరుపాడుల్వో నోడియానుముళన్తే.

౭.

అ॥ పరువార్ - వచ్చుచున్నవారును, కెల్వార్ - పోవుచున్నవారునైన ఓజనులారా !
 వణ్ - సుందరమైన, పరికారత్తు - తిరుప్పరికారమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎక - నాకు
 స్వామినియైన, తిరు - (శ్రీదేవి, వాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్వఱ్కు - వత్ససలము
 గలసర్వేశ్వరునికి, ఉరు - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న,
 శబ్బ - పాంచజన్యమునున్న, శుమన్ద - ధరించుకొని, ఇబ్బ - ఈలోకమందు, ఉమ్మొడు -
 మిత్రోగూడ, ఒరుపాడు - ఒకపార్శ్వమందు, ఉమ్మల్యక్ - నిత్యముగాసంచరించువాడైన,
 ఓరడియాను - ఒకదానుడును, ఉళక్ - ఉన్నాడు, ఎన్దు - అని, ఎకతిమ్ - నావిధమును,
 కొల్లార్ - చెప్పకపోతిరి, ఎకశెయ్యడు - విమిచేసెదను ?

తా॥ తిరువగరికిని తిరువణ్ పరికారమునకును సంచరించుచున్న ఓమనుజులారా ! తిరువణ్
 పరికారమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్దఁబల్కి, నీకు సకలవిధకైజ్జర్యముజేయుచు నీపార్శ్వ
 మందెల్లదృశ్యమందును రాత్వొల్లొకరున్నారని చెప్పకపోతిరి. దీనికి నేనేమిచేసెదనని. ౩.

ఎన్దెయ్నై యున్నేరార్ కోలత్తిరున్దడిక్కిళ్*
 నిన్దెయాల్పుయ్య నీకొణ్డరుళనిన్దెప్పదుతా*
 కున్దెట్ పారేట్ శూట్ కడల్ ఛాలమ్ములు వేల్ముమ్*
 నిన్దెతావియ నీళ్ కమ్మలత్తిరుమాళే.

౪.

అ॥ ఏళ్ కున్దు - సప్తకులాచలములుగలదియు, ఏళ్ పార్ - సప్తద్వీపములుగలదియు,
 ఏళ్ కడల్ - సప్తసముద్రములచే, శూట్ - చుట్టపడినదియైన, ఛాలమ్ - భూమిని, ముల్లు -
 సంపూర్ణముగా, నిన్దె - నిలిచియే, తావియ - కొలిచిన, నీళ్ కమ్మల్ - పొడువైనతిరువడికళ్ళను,
 ఆట్టి - శ్రీసుదర్శనమునున్నగల, తిరుమాళే - ఓశ్రీయఃపతి ! ఎన్దె - నన్ను, ఉక - నీయొక్క,
 ఏర్ ఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, కోలమ్ - తిరువాభగణములచే నలబ్ధురించబడినదియు,
 తిరున్దు - (స్వాభావికమైన) సౌందర్యముగలదియైన, అడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములకింద, నిన్దు -
 స్థిరముగానుండి, ఆళశెయ్య - కైజ్జర్యముజేయునట్లు, నీ - నీవు, కొణ్డరుళ - అక్షీకరించుటకు,
 నిన్దెప్పదుతాన్ - సజ్జల్పించుట, ఎన్దు - ఎప్పుడో.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి లోకములనుగొలిచిన ఓశ్రీయఃపతి ! నీతిరువడికళ్ళయందు
 గ్నంకర్యముజేయునట్లు నన్నెప్పుడు స్వీకరించెదవో తెలియలేదని. ౪.

తిరుమాల్ నాన్మగ్గ శెన్జుడై యాన్దెన్దె వర్ గళ్*ఎమ్
 పెరుమాళ్ తన్దెయ్నై యారటిగిత్పార్ వేళియె*
 ఒరుమాముదల్వా పూట్టిప్పిరాన్దెన్దెయాళుడై*
 కరుమామేనియన్దెన్దె నెకాకాదల్ కలక్కనే.

౫.

అ॥ తిరుమాల్ - ఓశ్రీయఃపతి ! నాన్మగ్గ - బ్రహ్మ, శెన్జుడైయాళ్ - ఎఱ్ఱనిజటనుధరిం
 చినరుద్రుడు, ఎన్దుఇవర్ గళ్ - అనిత్రునీధులైననీరు, ఎమ్మెరుమాళ్ - సర్వేశ్వరుడైననీయొక్క,
 తన్దెయ్నై - సౌకుమార్యాది స్వభావములను, ఆటిగిత్పార్ - తెలిసికొనఁదగినవారెవరు ! కాదల్ -

ఆళ, ఎన్ - నామనన్నును, కలక్క - వ్యాకులముజేయగా, ఒరు - విలక్షణుడనై, మా - ప్రధానుడనైన, ముదల్వా - కారణభూతుడా! ఊట్టి - కాలము మొదలగునకలవదార్థములను, పిరాన్ - స్వామియైనవాడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆరుడై - దాసుని గాజేసికొనినవాడా! కరు - కార్యమై, మా - కార్యమైన, మేరుక - తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్నన్ - అనిచెప్పెదను. శీలియన్ - ఇట్లుచెప్పి ప్రయోజనమేమి?

తా|| ఓక్రియఃపత్రి! బ్రహ్మరుద్రాదిదేవత లెవ్వరునుగూడ నీమహిమ తెలుగరు. నేనుగూడ నీగుణములనుందు బ్రీతిచే స్వాస్థ్యపరుడనై నీతిరునామములను జెప్పితినిగాని నీసౌమ్యార్యమును జూచి దానికీదగునట్లు మిదగ్ధాశాసనముజేయక పోతివని.

కలక్కమిల్లా సలేతవమునివర్కరై కణ్డోర్*

తుళక్కమిల్లా వానవల్లమ్మోళువార్గళ*

మలక్కమియ్ద మాకడల్దనై ఎక్కడై న్ననై*

ఉలక్కవమ్మపుగట్రిగిట్టు దెకశెయ్దవదురై యీరే.

౧౦.

అ|| కలక్కమిల్లా - (సంసారమందు) భ్రమలేనివారై, సలేతవమ్ - మంచితనన్నుగలవారైన, మునివర్ - సకాశములును, కరై కణ్డోర్ - సంసారపారమునుజూచిన ముత్తులును, తుళక్కమిల్లా - చలనములేని, వానవర్ - నిత్యనూరులును, ఎల్లామ్ - పరండరును, తొళువార్గళ - (వానిని) ఆశ్రయించి మిదగ్ధాశాసనము జేయదగినవారై యున్నారు. మా - గొప్ప, కడల్దనై - సముద్రమును, మలక్కమియ్ద - త్విభముకలుగునట్లు, కడై న్ననై - చిరికినవానిని, వామ్ - మనము, ఉలక్క - సంపూర్ణముగా, పుగట్రిగిట్టు - స్తోత్రముజేయట, ఎన్ శెయ్దు - ఏమిచేసేట్లును? ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా|| నిత్యులును ముత్తును సనకాదులునునైన మహాప్రాజ్ఞులందరు వాక్రియఃపత్రి మిదగ్ధాశాసనముజేయ సిద్ధమైయుండగా, అబ్బజ్జలమైన మనస్తోత్రముచే నేమియు ప్రయోజనము లేదు. వారిమిదగ్ధాశాసనముచేతనే సకలదృష్టి దోషములును నివర్తించునని.

౧౧.

ఉరై యావెన్నోయ్తవిర వరుళసేళ్ ముడియ్ననై*

వరై యార్మాడ మన్నుకురుగూర్చ్చడగోపన్*

ఉరై యేయ్శోల్తొడై యోరాయ్రిత్తుళిప్పత్తమ్*

నిరై యేవల్లార్ నీమలగత్తుప్పిఱవారే.

౧౧.

అ|| ఉరైయా - వాచామగోచరమై, వెన్నోయ్ - (తనకన్నభయమెడి) కూర్చున్న వ్యాధి, తవిర - నివర్తించునట్లు, అరుళ - కృపజేసిన, నీళ్ముడియ్ననై - దీర్ఘమైకిరీటముగల సర్వేశ్వరునివిషయమై, వరై - పర్యతములువలెనున్న, అర్ - సమృద్ధములైన, మాడమ్ - గృహములు, మన్ను - స్థిరములైయున్న, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై - శ్రీనూక్తిరూపమై, ఏయ్ - అనురూపమైన, శోల్తొడై - శబ్దసందర్భరూపమైన, ఓర్ అయిరత్తుళి - విలక్షణములైన వెయ్యిపాకురములలో, ఇప్పత్తమ్ - ఈవదిపాకు

రములను, నిర్లయే - సక్రముగా, వల్లార్ - అభ్యసించుదగినవారు, నీడు-వికాలమైన, ఉలగత్తు - ఈలోకమందు, పిఱవార్ - జన్మించరు.

తా|| సర్వేశ్వరునియొక్క సౌమహార్యమునకేమి చెరువువచ్చునోయని భయపడిన తమ భయము నివర్తించునట్లుకటాక్షించిన శ్రీయశోదయమై నమ్మాళ్వార్లొప్పునసాదించిన యీపది పాశురముల నభ్యసించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించక మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

అత్తూర్ తిరువడిగళేశరణమ్

తీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

—o—o—o—

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క సౌమహార్యదులకేమి చెరువువచ్చునోయని భయపడిన యాత్మాద్వైతకు తిరిగి యాభయము రాకుండునట్లు తనశౌర్యాదిగుణములనున్న, ఆగుణములకుమం గళాశాసనముజేయదగిన మూడుపేలు శ్రీవైష్ణవులనున్న తిరుచ్చెళ్ళున్టూరి నెడి దివ్యదేశమగు వేంచేసి యుండి యాత్మాద్వైతకు గనుకలచగా వానినినేవించిచూ సాందర్యముననుభవించుచున్నారు.

‡‡ వార్కడావరువియొనై మామలైయిక్ మరుప్పిణై క్కనడెఱుత్తురుట్టిః
ఊర్కొల్ తిల్వొగనుయిర్ శెగు త్తొజ్జిక్ మల్లరై క్కొన్టూన్ పరణ్ మేల్ః
పోర్కడావరశర్ వుఱక్కిడ మాడమిమిశై క్కళ్ళనై తగర్ త్తొ
శీర్కొల్ శిల్ న్దాయక్ తిరుచ్చెళ్ళున్టూరిల్ తిరుచ్చిన్ న్దొఱైఱ్ళల్ శెల్ శార్వే. ౧.

అ|| వార్ - కారుచున్న, కడా - మదజలమనెడి, అళవి - కొండకాలవలుగల, ఆనై - ఏనుఁగనెడి, మా - కొప్పు, మలైయిక్ - పర్వతముయొక్క, మగళ్ళు - దస్తములనెడి, ఇణై - రెండు, కువడు - శిశువులను, ఇఱుత్తు - భక్తిముజేసి, ఉగుట్టి - నొల్పించి, ఊర్కొల్ - (పడి పోయినయేనుఁగునుగూడ తనసామర్థ్యముచే) నడిపించుచున్న, తిణ్ - సమర్థుడైన, పాగక్ - మాపిటివానియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణములను, శెగుత్తు - నశించజేసి, అరణ్దే - చత్వరముడు, మల్లరై - చాణూరముప్పిటలనెడిమల్లలను, కొన్ట - చంపి, కూళ్ - చుట్టునున్న, పరణ్ మేల్ - మంచములమీదనున్న, పోర్కడా-యధములనునడిపించుచున్న (రఘువీరులైన), అరళర్-రాజులు, వుఱక్కిడ - వెనుకతీయునట్లు, మాడమ్ - మేడయొక్క, మిమిశై - డైననున్న, కళ్ళనై - కంనుని, తగర్ త్తొ - చంపినవాడును, శీర్కొల్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, శిఱుఱుక్ - చిన్నగోపాలుఁడునైన శ్రీకృష్ణుడువేంచేయున్న, తిరుచ్చెళ్ళున్టూరిల్ - తిరుచ్చెళ్ళున్టూరులోనున్న, తిరుచ్చిన్ న్దొఱు - తిరుచ్చిన్ న్దొఱునెడిపేరుగలనది, ఎఱ్ళల్ - మాకు, శెల్ - పొయిపొంద దగిన, కార్వ - ఉపాయము.

తా|| కువడుమీద ముప్పికార్యచాణూరారులనున్న మేడమీద కూర్చున్నకంనునిన్ని జంపి ఇప్పుడు తిరుచ్చెళ్ళున్టూరి నెడి దివ్యదేశమందలి తిరుచ్చిన్ న్దొఱునెడి నదీతీరమందు వేంచేసి యున్న శ్రీకృష్ణుఁడేమాకురక్షకుఁడని. ౧.

ఎజ్జల్ శేల్ శార్వరూముడై యముద మిమైయవరప్ప నెన్నప్ప*
 పొక్కుమావులగుమ్పడై త్తల్లిత త్రిక్కుమ్ పొరస్తుమూవురువనెమ్మరువ*
 శేజ్జములుగభమ్తేమ్మనై పుడ శూన్ తిరుచ్చెజ్జున్టూర్ త్తిరుచ్చిన్ ధా
 అజ్జమర్ గిన్ట *అదియాన్లల్ యావర్ మన్ శ్రొన్మి మర్ తున్దై యే. ౨.

అ॥ ఎజ్జల్ - మాకు, శేల్ శార్వర - పొందదగిన ఉపాయమును, యముదై - మాయొక్క, అముమ్ - ఆస్పృశమును, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, అప్పక - స్వామియు, ఎన్నప్పక - నాస్వామియు, పొక్కు - సమృద్ధమైన, మావులగుమ్. మాడుగోళములనున్న, పడైత్తు - సృజించి, అల్లిన్ - రక్షించి, అత్రిక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడును, పొరున్టమ్ - ఈవ్యాపారములకు దగియున్న, మూవురువ* - మాడుస్వరూపములు గలవాడును, ఎమ్మఅరువ* - మాకంతర్యామియు, శేమ్ - ఎఱ్ఱరి, కయల్ - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఆనదించుచున్నదియు, లేమ్ - లేనెగల, పడైపుడై - కొలవలచే, శూన్ - చుట్టబడినదియైనన, తిరుచ్చెజ్జున్టూర్ - తిరుచ్చెజ్జున్టూరందలి, తిరుచ్చిన్ ధా - తిరుచ్చిన్ ధా అనెడి, అజ్జ-అదేశమందు, అమర్ గిన్ట - అమరి వేంచేసియున్న, అదియాన్లల్ - కారణభూతుడునైన సర్వేశ్వరినితప్ప, ఎక-నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, శున్దై - సహాను, మన్ శ్రొన్మి మర్ - మఱియెవరు?

తా॥ జగత్ప్రసిస్థితి స-హానుడై, పరమభోగ్యుడై, నాకురక్షకుడై, అతిరమణీయమైన తిరుచ్చిన్ ధా అయి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు పరమప్రాప్యము. మఱియొకరుకారని.

ఎన్నమ పేరుమానిమైయవర్ పేరుమా నిరుచిలమిన్దనెమ్మెరుమా*
 మున్నవల్వినె గిల్ ముల్లుదుడకమాళ నెన్నె యాల్ గిన్ట నెమ్మెరుమా*
 తెన్ తిన్దై ఎక్కిగో తిరుచ్చెజ్జున్టూరిల్ తిరుచ్చిన్ ధాన్ దిజ్జరై మీపాల్
 నిన్ట వెమ్మెరుమా* అడియాన్లల్ శరణ్ నిన్ట ప్పిలుమ్ పిటిదిన్టై యెనక్కే. ౩.

అ॥ ఎన్ - నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, పేరుమా* - స్వామియు, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, పేరుమా* - స్వామియు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ఇన్ద - విడతీసిన, ఎమ్మెరుమా* - నాభుడును, మున్నె - అనాదియై, వల్ - క్రూరమైన, విన్దెగల్ - పాపములు, ముల్లుదు - అన్నియు, ఉడక - వెంటనే, మాళ - సమీచునట్లు, ఎన్నె యాల్ గిన్ట ఎమ్మెరుమా* - నన్నేలినస్వామియు, తెన్ తిన్దై - దక్షిణికు, అడిగో - అలక్కారముగానున్న, తిరుచ్చెజ్జున్టూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జున్టూరందలి, తిరుచ్చిన్ ధాన్ దిజ్జరై మీపాల్ - తిరుచ్చిన్ ధా అనెడినదియొక్క తీరమునకు పశ్చిమభాగమందు, నిన్ట-వేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమా* - స్వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియాన్లల్ - శ్రీపాదములతప్ప, ఎనెక్కి - నాకు, నిన్ట ప్పిలుమ్ - ఎనోరథమందుకూడ, పిటిదు - వేలు, శరణ్ - ఉపాయము, ఇన్దై - లేదు.

అ॥ ఎన్ - నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, పేరుమా* - స్వామియు, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, పేరుమా* - స్వామియు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ఇన్ద - విడతీసిన, ఎమ్మెరుమా* - నాభుడును, మున్నె - అనాదియై, వల్ - క్రూరమైన, విన్దెగల్ - పాపములు, ముల్లుదు - అన్నియు, ఉడక - వెంటనే, మాళ - సమీచునట్లు, ఎన్నె యాల్ గిన్ట ఎమ్మెరుమా* - నన్నేలినస్వామియు, తెన్ తిన్దై - దక్షిణికు, అడిగో - అలక్కారముగానున్న, తిరుచ్చెజ్జున్టూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జున్టూరందలి, తిరుచ్చిన్ ధాన్ దిజ్జరై మీపాల్ - తిరుచ్చిన్ ధా అనెడినదియొక్క తీరమునకు పశ్చిమభాగమందు, నిన్ట-వేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమా* - స్వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియాన్లల్ - శ్రీపాదములతప్ప, ఎనెక్కి - నాకు, నిన్ట ప్పిలుమ్ - ఎనోరథమందుకూడ, పిటిదు - వేలు, శరణ్ - ఉపాయము, ఇన్దై - లేదు.

తా॥ పరాహవతారందై భూమిని విడతీసి రక్షించియు నాపాపములను బోగొట్టి నన్నేలినవాడునై తిరుచ్చెజ్జున్టూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయశతియొక్క శ్రీపాదములతప్ప నాకు నత్యంత ఉపాయము లేదని.

పిటిది వైయెనక్క పెరియరూపులగుమ్నితై యు ప్పేరురువమాయ్నిమిర్న్ద*
కుటియమాణెమ్మాకొరై కడల్ కడైన్ద కొలమాణ్కొమెన్నమ్మాకొ*

శేటియై వాక్కుముగులెజ్జశిక్మాత్ తిరుచ్చెజ్జునూర్ త్తిరుచ్చిల్ శా

అటియ* మెయ్ మ్మియేసిన్ద వెమ్మెరుమా నడియిన్దై యల్లదోర* శే.

౪.

అ॥ పెరియ - కళాలమైన, మావులగుమ్ - మాడులోకములును, నితైయ - నిందునట్లు,
శేర్ ఉరువమాగి - గొప్పతిరుమేయగలవాడై, నిమిర్న్ద - పెరిగిన, కుటియమాణ్ - వామనబ్రహ్మ
చారియైన, ఎమ్మాన్ - స్వామియు, కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద -
చిలికినవాడును, కొలమ్ - సుందరమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటికా నిగలవాడునైన, ఎన్న
మ్మాకొ - నాస్వామియు, శేటి - సమృద్ధమైన, కురై - గలుగుగల, వాత్తై - అరటిచెట్టును,
కముగు - పోగచెట్టును, లెజు - కోల్పెరచెట్టును, ప్పినియొక్క - అణి - పళ్ళులచే, శూత్ -
చుట్టడిన, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరందలి, తిరుచ్చిల్ శాఱు - తిరుచ్చిల్ శాఱు నెడి
నదియొక్క తీరమందు నివసించుచున్న వారు, అటియ - (వీడెనర్వేశ్యుడగు) తా సికొనునట్లు,
మెయ్ మ్మియే - యథావత్తుగా, సిన్ద - వేంచేసియున్న, ఎమ్మెమ్మాకొ - స్వామియైన
శ్రీయనతియొక్క, ఆడియిన్దైయల్దు - శ్రీపాదద్వంద్వములతప్ప, ఎనక్కు - నాకు, సిటిరుప్పన్ద -
వేటొక, అరణ్ - రక్షకము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వామనావతారమందు త్రివిక్రముడై పెరిగి యనష్టింప దివ్యచేష్టింతులనున్న,
సముద్రమధస్థాపారమునున్న నాకుగనపఱచినన్న దామనిగావేసికొనినవాడై, అనేక
ధలృత్తులులచే సమృద్ధమైన తిరుచ్చెజ్జునూరులోనున్న వారందరును నేవించునట్లు వేంచేసియున్న
శ్రీయనతియొక్క శ్రీపాదములతప్ప నాకువేటుపాయములేదని.

౪

అల్లదోరరణుమవనిల్ వేటియై యదుపారుళాగిలుమ్* అవన్దై

యల్లదెన్నావియమర్న్దనై గిల్లా దాదలాలవనత్తై గిన్ద*

నల్ల నాన్మత్తై యోర్ వేల్వీయుల్ మడులై నలుమ్ముగై విశుమ్మెళిమత్తై త్కమ్*

నల్లనీళ్ మాడ త్తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిల్ శాఱునెక్కునల్లరశే.

౫.

అ॥ అల్లదు - తిరుచ్చెజ్జునూరుకాని, ఓరరణుమ్ - ఒకదివ్యదేశముగూడ, అననిల్ వేటియై -
అనర్వేశ్యునివిడిచియుండదు. అకుపారుళాగిలుమ్ - అపారసేయధార్థమైనను, అవన్దైయల్దు -
తిరుచ్చెజ్జునూరులోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరులతప్ప, ఎన్నావి - నాయత్వ - అమర్న్ద - అమరి,
అన్దైక్కల్దు - (మత్యుకదివ్యదేశమును) పొందదు. ఆదలార్ - గాన, అవళ - అనర్వేశ్యుడు,
ఉన్దైగిన్ద - నిత్యవాసముజేయునట్టిదియు, నల్ల - అనన్యప్రయోజనమైన, నాన్మత్తైయోర్ నాలుగు
వేడుములువచ్చిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, విల్వీయుల్ - యాగమందు, నడుత్త - కలిగిన, నలుమ్ -
వరిమళముగల, పుగై - ధూమము, కిళుమ్ము - అకాశమందు, ఒళి - సూర్యాదితేజస్సులను,
మత్తైక్కమ్ - కవునట్టిదియు, నల్ల - సుందరములై, నీళ్ - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - మేడ
లుగలయునైన, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరందలి, తిరుచ్చిల్ శాఱు - తిరుచ్చిల్ శాఱు
నెడి దివ్యదేశము, ఎనక్కు - నాకు, చల్లరణ్ - నిర్భయమైనప్రాకృతదేశము.

తా॥ ఇతర దివ్యదేశములందు సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న నామనస్సు తిరుచ్చిన్
 నాఁగ నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుని వదలి విడిచియుక్కోటికి వెళ్ళదుగాన,
 అనేకమైన శ్రీవైష్ణవులు యాగములజేయుచున్న యాదివ్యదేశమే నాకు పరమప్రాప్యమని. ౫
 ఎనక్కనల్లరణై యెనదారుయిరై యిచ్చుచువర్తనైతాయ్తనై *
 తనక్కుమ్మరతనై యటివరియూనై త్తిడజ్జనల్ పళ్ళిరుమ్మానై *
 మనక్కొల్ తోర్ మూవాయిరవర్ వణశివనుమరుమతాన మొప్పార్ వాన్ *
 కనక్కొల్ తిణ్ మాడ త్తిరుచ్చెన్జున్జూరిల్ తిరుచ్చిన్ నాఁగదనుల్ కణ్డేనే. ౬

అ॥ ఎనక్క - నాకు, నల్లరణై - మంచియుపాయమును, ఎనదు - నాకు, అరుయిరై -
 మంచిప్రాణధాతుడును, ఇచ్చెచువర్ - నిత్యమారుచు, తనైతాయ్తనై - తండ్రితల్లియైన
 వాడును, తనక్కుమ్ - తననును, తనత్తనై - తనమహిమను, అటివరియూనై - తెలిసికొనుటకళ
 క్కుడును, తడన్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వలించిన, అమ్మనై - స్వామి
 యైన సర్వేశ్వరుని, మనక్కుల్ - (అసర్వేశ్వరుని) హృదయమందునుకొనిన, తోర్ - భగవద్గుణ
 ములు గలవారును, వణ - జ్ఞానాధిపతి, శివనుమ్ - రుద్రునితోడను, అనుమ - బ్రహ్మతో
 డను, తానుమ్ - తనతోడను (సర్వేశ్వరునితోడను), ఒప్పార్ - సమానులైన (వానివలెజగత్సృష్టి
 ధి సంహారమును జేయుటను సముర్తనైన), మూవాయిరవర్ - మూడువేలు శ్రీవైష్ణవులు, వాన్ -
 వాసముజేయుచున్నదియు, కనక్కుల్ - నిబిడములై, తిణ్ - స్థిరములైయుండునవియునైన,
 మాడన్ - గృహములుగలదియునైన, తిరుచ్చెన్జున్జూరిల్ - తిరుచ్చెన్జున్జూరందలి, తిరుచ్చిన్ నా
 గదనుల్ - తిరుచ్చిన్ నాఁగ నెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డే - నేవించినది.

తా॥ నాకును నిత్యమారులకును సకలవిధబంధునై సర్వజ్ఞుడైన తనకుఁగూడ తెలిసికొనుట
 కళకళమై యపరిచ్ఛిన్నమైన మహిమగలసర్వేశ్వరుని భాగవతోత్తములైన మూడువేలు శ్రీవైష్ణ
 వులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిన్ నాఁగ నెడి దివ్యదేశమందు నేవించినది.

తిరుచ్చెన్జున్జూరిల్ తిరుచ్చిన్ నాఁగదనుల్ కణ్డే వత్తిరువడియెన్జుమ్ *
 తిరుచ్చెయ్యకమలక్కణ్ణమ్ శెవ్వాయుమ్ శెవ్వడియుమ్ శెయ్యకై యుమ్ *
 తిరుచ్చెయ్యకమలవున్దుమ్ శెయ్యకమలమూర్ బుమ్ శెయ్యవుడై యుమ్ *
 తిరుచ్చెయ్యముడియుమూరముమ్ పడై యుమ్ తిగ్గువో శిన్దై యుళానే. ౭.

అ॥ తిరుచ్చెన్జున్జూరిల్ - తిరుచ్చెన్జున్జూరందలి, తిరుచ్చిన్ నాఁగదనుల్ - తిరుచ్చిన్ నాఁ
 గ నెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డే - (నేను) నేవించిన, అత్తిరువడి - ఆస్వామి, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమ
 లమ్ - తామరసపుష్పమువంటి, తిగ్గుక్కణ్ణమ్ - సుందర శీత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయుమ్ -
 అధిగమను, శే - ఎఱ్ఱని, అడియుమ్ - శ్రీపాదములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, శైయుమ్ - శ్రీహస్త
 ములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, కమలమ్ - తామరసపుష్పముగల, తిరువున్దియుమ్ - తిరువాళియు,
 కమలమ్ - తామరసపుష్పములై, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, మూర్ బుమ్ పక్షిస్థలమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని,
 ఉడైయుమ్ - పీతామృతమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, తిరుముడియుమ్ - అందమైనపరిటమును, అరముమ్.

హారమును, పడైయుమ్ - దివ్యాయుధములను, తిగ్గ - ప్రకాశించునట్లు, ఎత్తుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎకశ్చైయుళాక్ - నాహృదయమందు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ తిరుచ్చిల్ ద్రాఱు నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు, అతిసుందరములైన తన దివ్యాయుధములతోను విలసిల్లుచు నాహృదయమందు వేంచేయున్నాడని.

తిగ్గ వేశ్చి నైయుళిరున్దానై చ్చెల్లునిలత్తేవర్ నాన్మత్తెయోర్*

తిశై క్క కూప్పియేత్తుమ్ తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిల్ ద్రాల్ దిబ్బరై యానై*

పుగర్ కొళ్ వానవర్ గళ్ పుగలిడన్దన్దై ముళుగర్ వక్ కై యర్ వెమ్మాల్ ద్రై*

పుగ్గమాఱియే పారున్దుమూపులగుమ్ పడై ప్పొడు కెడుప్పుకాప్పవనే. ౮.

అ॥ ఎకశ్చైయుళ్ - నామనస్సనందు, తిగ్గ - విలసిల్లుచు, ఇరున్దానై - వేంచేయున్నవాడును, నాల్ మత్తెయోర్ - నాలుగువేదముల సభ్యముజేసిన, చెల్లు - విలక్షణులైన, నిలత్తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, తిశై - ప్రతినిష్కృలమందుండి, కై కూప్పి - చేతులనుతోడించుకొని, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, తిరుచ్చెజ్జునూరి - తిరుచ్చెజ్జునూరుగా, తిరుచ్చిల్ ద్రాల్ దిబ్బరై యానై - తిరుచ్చిల్ ద్రాఱు నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్నవాడును, పుగర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వానవర్ గళ్ - దేవతలకు, పుగలిడన్దన్దై - రక్షింపఁడును, వక్ కై యర్ - బలిములైన చేతులుగల, అశురర్ - అనుబలకు, నమ్మాల్ ద్రై - ప్రారమైన పృథువువైనవాడును, పారున్దు - తనతోఁజేరియున్న, మూపులగుమ్ - నాడులోకములను, పడైప్పొడు - సృష్టితోఁగూడ, కెడుప్పు - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణమునుజేయువాడునైన సర్వేశ్వరుని, పుగ్గమాఱు - స్తోత్రముజేయువిధమును, ఆఱియేక్ - ఎఱుంగను.

తా॥ విలక్షణులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యము గామగ్ధభాశాసనముజేయుచున్న తిరుచ్చిల్ ద్రాఱు నెడి దివ్యదేశమందును నాహృదయమందును వేంచేయున్న వాడును, దుష్టులనునిగ్రహించిష్టులను బలిపాలించువాడైన సర్వేశ్వరుని యథాధముగా స్తోత్రముజేయువిధమును నేనెఱుంగనని. ౮.

పడై ప్పొడు కెడుప్పుకాప్పవన్ పిల మసరమ్మరళివప్పిగావవనే*

ఇడై ప్పొళిరురుపుమ్మొళివిప్పై యవనే పుగ్గొళై యావై యుమ్తానే*

కొడై ప్పెరుమ్మగ్గూర్ ప్పై యర్ తన్నా వార్ కూరియిచ్చైయోమ్మొళిమ్*

పడై ప్పలియాయై త్తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిల్ ద్రాఱుమర్ న్ననాదనే. ౯.

అ॥ కొడై - విద్యాదానముచే, పెరుమ్మగ్గూర్ - గొప్పకీర్తిగలవారై, ఇన్ద్రయర్ - ఇట్టివారనిప్రసిద్ధులై, తన్నా వార్ - తనతోసమానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కూరియి - సూక్ష్మార్థములను దెలుపుచున్న, విచ్చైయోడు - వివృతోఁగూడ, య్మొళిమ్ - అనుష్ఠానమును, పడై - విరస్తరముగానడుచుచున్న, పలి - తిరువారాధనమును, ఇన్ద్రయై - స్వభావముగాగల, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరుండలి, తిరుచ్చిల్ ద్రాఱు - తిరుచ్చి ద్రాఱు నెడి దివ్యదేశమందు, అమర్ న్ద - అమరికతోవేంచేయున్న, నాదక్ - స్వామియే, పడైప్పొడు - సృష్టితోఁగూడ, కెడుప్పు - సంహారమునున్న, కాప్పవన్ - రక్షణమునుజేయువాడు; పరమ్మరళి - మను

మృతకంట (శేష్ఠులయిన యిద్దగులకును మేలైన, పిరమణ్ - బ్రహ్మకునంతర్యామియైనవాడు, అవనే - అనశ్వర్యుడే, శివస్పిరాణ్ - రుద్రునికనంతర్యామి. ఇదై - (బ్రహ్మరుద్రులయొక్క) నామము, పుమా - (పవేశించి, అవనే - అనశ్వర్యుడే, ఓర్ ఉరువును - ఒకవస్తువునున్న, ఒట్టి - కడుపునండ (అన్నిటికన్నర్యామియైనవాడు). యానైయుమ్ - సకలచేతనాచేతనములకును, తానే - తానేయంతర్యామియైనవాడు. పుగ్గువై - (ఇది) ప్రోత్రముకాదు. ౯.

తా॥ సచ్చాస్త్రప్రవర్తకులై, జ్ఞానానుష్ఠానసంపన్నులై, భగవదారాధనతత్పరులై, విలక్షణులై ప్రసిద్ధులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిగోదావరీ దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే జగత్సృష్టిసంహారకారుడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తచేతనాచేతనములకు సంతర్యామియైనవామియైయుండు పరాత్పరుడు; ఇదియర్థవాదముకాదు యథార్థమేయని.

అమర్ నాదన్తై యవరవరాగి యవర్ క్కరుళరుళుమమ్మానై *

అమర్ నాదో ప్పొన్నున్ తిరుచ్చిగోదావరీ దివ్యదేశమందై *

అమర్ నాదో మూనానై వర వేది గుర్ గళతమిది యవనితేవర్ వాత్తవు *

అమర్ నాదా నీనై ముక్కణమానై నాన్మగనై యమర్ నేనే. ౧౦.

అ॥ అమర్ న - అమరూపమైన, నాదనై - స్వామియు, అవరవర్ - ఆయాచకులవలె, అగి - అగానవాడై (తనమూచించినవారు తనవద్దనుండి ఫలమునుబొంది సంతోషించునట్లు తాను వారు శోధింపలముగిచ్చి ఎవనుచ్చితిమికదాయని సంతోషించినవాడై), అవర్ క్కు - వారికి, అరుళ - అనుగ్రహమును (ఫలమును), అరుళుమమ్మానై - కృపజేయుస్వామియు, అమర్ న - సమృద్ధిమయున్న, తేన్ - సలైన, ప్పొన్ను - కొలనలుగల, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జు న్నూరిందలి, తిరుచ్చిగోదావరీ దివ్యదేశమందై - తిరుచ్చిగోదావరీ నదీతీరమందున్న దివ్యదేశమును వాసస్థానము గాగలవాడును, అమర్ న - అమరూపమైన, శీర్ - ఆత్మగుణములుగల, మూనానై - రవర్ వేదియో గళతమి - మూడువేలు వెదికి బ్రాహ్మణోత్తములకు, చది - వాసస్థానమైనది అవనితేవర్ - భూమగులై (శ్రీవైష్ణవులకి, వాత్తవు - వాసస్థానమునైన (తిరుచ్చెజ్జునూరిలో) అమర్ న - అమరికిగో వేంచేసియున్న, మయొనై - ఆశ్వర్యభూతుడును, ముక్కణో అమ్మానై - త్రినేత్రుడైనందున కంతర్యామియు, నాన్మగనై - బ్రహ్మకేతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని, అమర్ నేణ్ - పొదిదిని.

తా॥ ఆత్మగుణసంపన్నులైన మూడువేలువైదిక శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చెజ్జునూరులో గూడకులయొక్క మనోరథమును సాధింప, వేంచేసియున్న బ్రహ్మరుద్రాదిసకల దేవతలకు సంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని నేను భజించితిని. ౧౦

శ్రీ తేనై నాన్మలై క్కన్నలై యముదై తిరుచ్చెజ్జునూరిన్తై *

వాననాన్మగనై మలర్ నాదో కొన్నూరు మలర్ మిత్తప్పడై తిమాయొనై *

కొనై వాళకురు చార్ చళ శడగోపన్ శొన్న వాయిత్రుళివ్వుమ్ *

వానిన్మిదేన్ బీయరుళ శెయ్దుముడిక్కుమ్ పిఱనిమామాయక్కుమ్ త్తైయే.

అ॥ తేనై - తేనెపంటివాడును, నగ్ పారై - మంచిపాలుపంటివాడును, కన్నలై - చెరుకుపంటివాడును, అమడై - అమృతముపంటివాడును, తిరున్బగు - వ్యవస్థితములైయున్న లోకములను, ఉణ్ణి - (వ్రళ్ళనుకాలపాదు) మ్రింగిన, అమ్మనై - స్వామియు; పల్లెన్దొకనించి యున్న, తణ్ - చల్లనైన, కొమ్పొత్త మిలర్మిత్తై - నాభికవలముమీద, వాన్ - ఉద్భవలోకమందున్న, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడునైన, కోనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వణ్ - నిరతిశయనపత్తుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోళన్ - నమస్కర్తవర్లు, కొన్న - సాదించిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పమై - ఈపదిపాశుములును, వానిన్మిదు - పదమపదమందు, ఏల్గీనై - ఎక్కించి, అరుళ్ళాయ్దు - భగవత్కృత్యమును గలుగజేసి, పిఱవి - సంసారమనెడి, మామాయమ్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన, కూత్తిన్ - నాటకమును, ముడిక్కుమ్ - నశింపజేయును.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరునివిషయమై నమస్కర్తవర్లుప్రసాదించిన యాపది పాశురములే తన నద్యయనము జేయువారికి సంసారమును బోగొట్టి భగవత్కృత్యమును గలుగజేసి మోక్షపాప్రాప్త్యమునిచ్చునని. ౧౧.

అ గ్గొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

— ౧౧౧౧ —

౫ . వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్మొళిలో, శ్రీయశతియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమును సేవింపవాళవడి, అది నెరవేరనందున విక్కిలి యార్తులై, ఓశ్రీయశత! నీవీధముగా నా ముందటవచ్చి సేవసాదింపవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

||: మాయకూత్తావామనా వినై యేకకణ్ణాకణ్ కై కాలమ్

తూయశైయ్యమల్గళా శోదిచ్చెవ్వాయ్ముగ్గినామ్

శాయల్ శామ త్తిరుమేని తణ్బాశ్చైయామ్ తామరై నీళ్

వాశ్చత్త మ్మొల్వరవానే య్మెరునాళ్ కాణవారాయ్మ్

౧.

అ॥ మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులై, కూత్తా - మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల, వామనా - ఓవామనాడా! వినైయేన్ - పాపముగలనాకు, కణ్ణా - నేత్రముపంటివాడా! కణ్ - నేత్రమును, కై - శ్రీహస్తమును, కాల - శ్రీపాదమును, తూయ - దోషములేనిదై, శైన్య - సుందరములైయున్న, మల్గళా - పుష్పములుగానున్న, శోది - లేజస్యగల, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ముగ్గిదా - మొగ్గులుగానున్న, శాయల్ - కాన్తిగలదై, శామమ్ - శాస్త్రమమైన, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహము, తణ్ - చల్లనై, పాశ్చైయా - పచ్చనివర్ణముగలఆకులుగా నున్న (కళవాడై), తామరై - తామరపుష్పములుగలదై, నీళ్ - గొప్పదై, వాశ్మ్ -

పరిమళముగలదైన, తడవ్పోల్ - తటాకమువలె, పరువానే - పచ్చుచున్నవాడా! ఒరువాల్ - ఒకదినము, కాణ - నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా|| అత్యాశ్చర్యకగంబులై కుతిసునోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల ఓస్వామి! తామరసపుష్పమువలెనున్న నేత్రాదులతోను, మొగ్గువలెనున్న అధరముతోను పచ్చనియాకువలె నున్న తిరుమేనుతోనుగూడ, తామరసతటాకమువలెవచ్చి నాకొక దినమైనను నేవసాదింపుమాయని.

కాణవారాయెనెను కణ్ణమ్వాయుమ్తువర్న్దు*అడియేక

నాణినన్నాట్టలమన్నా లిరజ్జియెరునాల్సీయన్దో*

కాణవారాయ్ కరునాయులుదిక్కుమ్ కరుమామాణిక్క-

నాల్సన్మలై పోల్*శుడర్-హోచ్చదిముడిశేర్ శెన్నియమ్మానే. ౨.

అ|| కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాయులు - సూర్యుడు, ఉడిక్కుమ్ - ఉదయమగుచున్న, మా - క్లాఘ్యమై, నాల్సన్ - నవీనమై, కరుమాణిక్కుమ్ - నీలరత్నముయ్యమైన, మలైపోల్-పర్వతమువలెనున్న, శుడర్శోది - గొప్పతేజస్సుగల, ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామి! కాణవారాయ్ - (నేను) నేవించునట్లు వేంచేయుమా, ఎన్టెన్ట - అని పలుమాలు చెప్పి, కణ్ణమ్ - (చూచిన) నేత్రములును, వాయుమ్ - (పిలిచిన) నోటును, కువర్న్దు - ఎండిపోయి, నాణి - (నీపురానందున) సిగ్గుపడి, నల్ నాడు - మంచిదైన యీలోకమందు, అడియేక - దానుడైననీను, అలమన్దాల్ - తడుమాడినప్పటికిన్ని, ఒరువాల్-ఒక దినమైనను, ఇరజ్జి - కృపజేసి, నీ-నీవు, కాణవారాయ్ - నేవించునట్లురాకపోతివి. అన్దో-అయ్యా.

తా|| నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువంటి తిరుమేనునున్న, ఆ పర్వతశిఖరమం దుదించిన సూర్యునివలె నత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమునున్నుగల ఓస్వామి! నిన్ను నేవింపవలయునని చుట్టుతిరిగి తిరిగి చూచియు పిలిచియు, నానేత్రములును నోటు నెండిపోయినవి. నేనింత యవస్థ పడుచున్నను నీ వొకమాటైనను దయజేసి నేవసాదించకపోతివి. నా భాగ్యహీనత నేమని చెప్పెదనని. ౨.

ముడిశేర్ శెన్నియమ్మా నిక మొయ్ పూమ్తామ త్తణ్మథాయ్*

కడిశేర్ కణ్ణిప్పెరుమానే యెనెనేజ్జియ్దుదక్కాల్*

పడిశేర్ మకరక్కుఱైగళుమ్ పవళవాయుమ్నాల్తోళుమ్*

శుడిశేర్దై యుమ్ మిన్దోర్ తూనీర్ ముల్ పోల్తోన్తాయే. 3.

అ|| ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సులుగల, అమ్మా-ఓస్వామి! నిక - నీకు (తగినదై), మొయ్ - దట్టమై ట్టియున్నదై, పూ - నుండరమై, తోళ - చల్లనై, కడిశేర్ - పరిమళముగలదై, తామమ్ - మిక్కిలికాని గలదైన, కుఱై యేకణ్ణి-తిరుత్తుఱైయి మాలగల, పెరుమానే - సర్వాధికుడా! ఎన్టెన్ట - అని పలుమాలు చెప్పి, అమ్మదిక్కాల్-ఎడిచిన యెడల, పడి - తిరుమేనుతో, శేర్ - చేరియున్న, మకరక్కుఱైగళుమ్ - మకరకుండలములును, పవళుమ్ - పగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరమును, నాల్తోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, శుడి

శేర్ - గుడుగుడుకుతోసమానమైన, ఇడైయమ్ - మధ్యమును, అమైన్దు - (వీనితో) చేరియున్న, తూ - నిర్మలమై, నీర్ - జలముతోనిండిన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్టాయ్ - సేవ సాదింపవలెను.

తా|| ఓక్రియిఁపతీ! నిన్ను సేవింపవలయునని సేను మిక్కిలి యాశించు చున్నానుగాన, అతిసుందరమైన, కిరీట వనమాలాధారియై మిక్కిలి యందములైయున్న దివ్యావయవములతో గూడ వచ్చి కాళమేఘమువలె నాకు సేవసాదించి నాయార్తినిబోగొట్టుమాయని. ౩.

మానీర్ ముగిల్ పోల్ తోన్టమ్ నికళుడర్ కొల్ వడివుమ్ కనివాయుమ్*

తేనీర్ కమలక్కణ్ణళుమ్ వన్దేశి నైనిత్తెన్దవా*

మానీర్ వెళ్ళిమ్మలై దక్ మేల్ వణ్ కార్ నీలముగిల్ పోల్*

తూనీర్ కడలుళ్ తురుల్ వానే యెన్దాయ్ శొల్ల మాట్టేనే.

౪.

అ|| మా - గొప్ప, నీర్ - జలమధ్యమందున్న, వెళ్ళిమ్మలై శ్మేల్ - పెండికొండమీద సంచరించుచున్న, వణ్ - సుందరమై, కార్ - వరాకాలమందలి, నీలముగిల్ పోల్ - నీలమేఘము వలె, తూ - పరిశుద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, తురుల్ వాన్ - (అది శేషుని మీద) నిడురపోవుచున్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముచేపూర మైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్టమ్ - ప్రకాశించుచున్న, నిక్ - నీయుక్క, కుడర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వడివుమ్ - తిరుమేనును, కని - పండువలెనున్న, వాయుమ్ - అధరమును, తేకనీర్ - తేనెయాచమైనజలముగల, కమలమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ణళుమ్ - సేత్రములును, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ శిన్దై - నామనస్సనందు, నిత్తెన్దవా - నిండియున్న విధమును, శొల్ల మాట్టే - చెప్పఁజాలను.

తా|| ఓ రాధియొక్క మధ్యమందు పెండికొండవలె తెల్లనైయున్న అది శేషునిమీద వరా కాలమేఘమువలె క్యానువిగ్రహుడవై పవ్వలిించియున్న ఓస్వామీ! నీయొక్కదివ్యావయవములు నామనస్సనందువచ్చి చేసెడిబాధను సేను చెప్పఁజాలనని. ౪

శొల్ల మాట్టేనడియే నుక తుళజుశోది త్తిరుప్పాదమ్*

ఎలై ఇల్ శీరిళఱాయి తీరణ్ణుపోలెన్నుళ్ళవా*

అల్లలెన్ను మిరుళ్ శేర్ ద అక్కాయ మెన్నే అత్తిశూత్త*

మలై ఞాలముమ్మరుణ్ణ మానీర్ కొణ్ణల్వణ్ణనే.

౫.

అ|| అత్తి - సముద్రముచే, శూత్త - చుట్టబడిన, మల్లల్ - వికాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, ముమ్మదు - సమ్పూర్ణముగా, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాడను, మా - నిండియున్న, నీర్ - జలముగల, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడైన ఓస్వామీ! ఉన్ - నీయుక్క, తుళజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, శోది - తేజస్సుగల, తిరుప్పాదమ్ - తిరుపతికకు, ఎల్లయిల్ - అవధిలేని, కిర్ - సౌందర్యముగల, ఇరణ్ణు - రెండు, ఇళఱాయిఱుపోల్ - బాలసూర్యులవలె, ఎన్నుళ్ళవా - నా మనస్సనందున్న విధమును, అడియేక్ - దానుడనైన సేను, శొల్ల మాట్టే - చెప్పఁజాలను. అల్లల్ ఎన్నుమ్ - దుఃఖముని చెప్పవచ్చుచున్న (అజ్ఞానమనెడి), ఇరుళ్ - చీకటిని, శేర్ దమ్మ - చేరుటకు, ఉపాయమ్ - ఉపాయమును, ఎన్నే - ఏది?

తా॥ ఓ నీలమేళుక్కామండ! బాలసూర్యునివలె దేదివ్యమానమైన నీయొక్క శ్రీపాదము నాహృదయమందుండి నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. నాకు నేవసాందింప నీకిష్టమలెనియెడల నిన్ను మఱచిపోవునట్లైనను ఒకఉపాయము చెప్పుమాయని. ౫.

కొణ్ణల్వణ్ణకుడక్కుత్తా వినై యేకణ్ణాకణ్ణా*ఎక
అణ్ణవాణావెణ్ణనై యాళక్కుప్పిట్టై త్తక్కాల్*
విణ్ణనోల్ తామణ్ణేల్ తా విసిర్ క్కడల్ తామన్ ట్టుత్తా*
తొణ్ణనేనుకకమ్మల్ కా వారునాళ వస్తుతోన్టాయే. ౬.

అ॥ కొణ్ణల్వణ్ణా - మేళుమునంటికాని గలవాడా! కుడక్కుత్తా - కుమ్మనృత్యముజేసిన వాడా! విణ్ణయేక - పాపియైననాకు, కణ్ణా - సేత్రమువలెనున్న, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎక - నన్నురక్షించుటకై, అణ్ణవాణా - అండాధిపతియైనవాడా! ఎణ్ణ - అనిచెప్పి, ఎణ్ణై - నన్ను, అళ - దాస్యపఱచుకొనుటకై, కూప్పిట్ట - అఱిచి, అట్టైత్తక్కాల్ - పిలిచినయెడల, విణ్ణతా - మేల్ తా - పరమపదమందైనను, మణ్ మేల్ తా - భూలోకమందైనను, విరి - వికాలమైన, సిర్ - జలముగల, కడల్ తా - క్షీరాబ్ధియందైనను, మన్ ట్టుత్తా - కేణువిధము (నరసింహావతారమెత్తినవిధము) చేతనైనను, తొణ్ణనేక - చపలుడైననాను, ఉకకమ్మల్ కా - నీ తిరువడికళ్ళను నేవించునట్లు, ఒరునాళ - ఒకదినము, వస్తుతోన్టాయ్ - వచ్చిసేవసాదింపుమా.

తా॥ ఓస్వామి! నీసౌందర్యమును నేవింపవలయునని యాశించుచున్న నామనోరథము పూరించునట్లు ఏదో ఒకచోటవచ్చి నాకు సేవసాదింప నన్ను గృతార్థునిగాజేయుమాయని. ౬

వస్తుతోన్టాయన్టే టున్ వై యమ్ తాయమలరడిక్కిల్ *
మున్దివస్తుమాన్ నిణ్ణ ముగప్పేకూవిప్పణిళొళాయ్*
శెన్దణ్ణకమలక్కణ్ణకై కాల్ శివన్దవాయోర్ కరునాయిటు*
అన్దమిల్లక్కదిర్ పరప్పి యలర్ న్దదొక్కుమమానే. ౭.

అ॥ తణ్ - చల్లనైన, శెమ్ తాయరై - ఎఱ్ఱతామరపువ్వువంటి, కణ్ - సేత్రములనున్న, కై - హస్తములనున్న, కాల్ - పాదములనున్న, శివన్దవాయ్ - ఎఱ్ఱని యధరమునున్నగల, ఓర్ కరుణాయిటు - ఒకనల్లనిసూర్యుడు, అన్దమిల్లా - అవధిలేని, కదిర్ - కిరణములను, పరప్పి - వ్యాపింపజేసి, అలర్ న్దదొక్కుమ్ - వికసించునట్లున్న, అమానే - ఓస్వామి! వన్ద - వచ్చి, తొన్టాయ్ - సేవసాదింపుమా, అన్దేర్ - అట్లసజ్జల్పములేనియెడల, వైయమ్ - భూమిని, తాయ - కొలిచిన, మలర్ - పుష్పమువంటి, ఉన్దడిక్కిల్ - సీశ్రీపాదములక్రింద, యాక - నేను, మున్దివస్తు - ముందఱవచ్చి, నిణ్ణ - నిలుచునట్లు, ముగప్పే - నీయెదుట, కూవి - పిలిచి, శణిళొళాయ్ - కైజ్కర్యమును స్వీకరింపుమా.

తా॥ అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములుగలవాడవై సూర్యునివలె వెలుగుచున్న ఓ స్వామి! నీవు నాముందఱవచ్చి సేవసాదింపవలెను. అట్లు నీకు తిరుపుళ్ళములేనియెడల నీవు వేంచేసియున్నచోటికి వస్తానను పిలుచుకొని నాచేత కైజ్కర్యము జేయించుకొనుమాయని. ౭

ఒక్కమమ్మానురువమె న్నళ్ళమ్మై న్ననాణాళుమ్*
 తొక్కమేగప్పల్కుమ్మాజ్జల్ కాణున్దోటుమ్తొలై వన్నా*
 తక్కవై న్నతమక్కా యన్తై మ్మదిన్మర్ తాళ్ళాయ*
 పుక్కనల్ శ్లోత్తనిప్పగా వారాయ్దువోపారుత్తమే.

౮.

అ॥ అమ్మాళ్ - స్వామియైననీయుక్క, ఉరువమ్ - తిరుమేనుతో, ఒక్కమ్ - సమానముగానుండును, ఎన్ఱ - అని, ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామస్స, నాణాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తొక్క - గుంపుగాజేరిన, మేగమ్ - మేఘములయొక్క, పల్ - అనేకములైన, కుమ్మాజ్జల్ - సమాహములను, కాణున్దోటుమ్ - చూచినప్పుడంత, నాళ్ - నేను, తొలైవళ్ - క్షేమించుచున్నాను. తక్క - మంచినగుణముగల, ఐవర్తమక్కయ్ - పళ్ళపాణ్ణపులయందు పక్షపాతముగలవాడై అన్ఱ - ఆ భారతనమయమందు, ఈరైమ్మదిన్మర్ - దుర్యోధనాదులునూలుగురు, తాళ్ళాయ - సమాలముగానశించునట్లు, పుక్క - (యుద్ధమందు) ప్రవేశించిన, నల్ తేర్ - శ్లాఘ్యమైనరథమునకు, తనిప్పగా - అద్వితీయ సారథియైనవాడా! వారాయ్ - వేంచేయుతుండనున్నపు. ఇదువో - ఇదియూ, పారుత్తమ్ - స్నేహము?

తా॥ పాణ్ణపులమీద పక్షపాతముచే దుర్యోధనాదులను జంపిన ఓ ఆశ్రితపత్నలుడా! నీతిరుమేనువలెనున్న మేఘములను జూచినప్పుడంత నిన్ను ఓలంచి మిక్కిలిదుఃఖించుచున్నాను; నీవారాకపోతివి; నీతోస్నేహముచేసినదానికి యిదియే నాకుఫలమని.

౯.

ఇదువోపారుత్తమ్మిన్నామ్మిప్పడై యా యేటుమిరుమ్మిత్తెప్పళ్*
 అదువేకొడియూపుయర్ త్తానే యెన్ఱనేజ్జియమ్మదక్కాల్*
 ఎదువేయాగక్కరుదుళ్ళో లిమ్మాళాలమ్మపొత్తై తీర్ ప్పాళ్*
 మదువార్ శోలై యుత్తరమదురై ప్పిఱప్పమాయనే.

౧౦.

అ॥ మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, అమ్మి - సుదగ్ధనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! ఏటుమ్ - వాహనముగానున్న, ఇరుమ్మిత్తై - విశాలమైనతొక్కలుగల, పుళ్ అదువే - ఆ గరుత్మంతునియే, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్తానే - ఎత్తినవాడా! ఇదువోపారుత్తమ్ - ఇదియూస్నేహము? ఎన్ఱెన్ఱు అని పలుమాలు చెప్పి, ఏజ్జి - ఎక్కెక్కి, అమ్మదక్కాల్ - ఏడిచినయెడల, ఇమ్మాళాలమ్ - ఈగొప్పభూమియొక్క, పొత్తై భారమును, తీర్ ప్పాన్ - తీర్పుటకై, మదు - తేనె, వార్ - ప్రసహించుచున్న, శోలై - లోపులుగల, ఉత్తరమదురై - ఉత్తరమందలి మధురానగరమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎదువేయాగ - ఏమని, కరుదుక్కోల్ - తలంచునో?

తా॥ ఓ గరుడవాహనడా! ఓ గరుడధ్వజడా! అని నేను పలుమాలు చెప్పి యేడ్చినను, జగద్రక్షణార్థమై వచ్చి యవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు నావిషయమై యేమి చేయవలయునని తలంచియున్నాడో తెలియలేదని.

౧౧.

పిఱన్దమాయాపారదమ్మోరుదమాయా నీయిన్నే*
 పిఱన్దకాల్ తీనీర్ వాన్ మణ్ పిఱన్దమాయ పెరుమానే*

కఱన్దపాలుల్ నయ్యేపో లివన్ యైజ్జుమ్కణ్ణుళోళ*
 ఇఱన్దునిన్ద పెరుమాయా పున్నైయెక్కేకాణ్ణేనే.

౧౦.

అ॥ పిఱన్ద - రామకృష్ణాద్యనాథాగమలనెత్తిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! పొందవ - భారతయుద్ధమందు, పొరువ - యుద్ధముజేసిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీసీవు, ఇన్నే - ఇట్లు నులభించెదవైయున్నను, కిఱన్ద - క్షాప్యమైన (బలముగల), కార్ - నాయు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్ - ఆకాశము, మఱ - భూమి, (వీనికిన్ని), పిఱవుమ్ - తక్కినపదార్థము లన్నింటికిని, ఆయ - అంతరాత్మయైన, పెరుమానేగొప్పవాఁడా, కఱన్దపాలుల్ - పిండినపాలులో నున్న, నెయ్యేపోల్ - నెయ్యివలె, ఇవన్ యై - ఈవస్తువులయందు, ఎజ్జుమ్ - అంతట, కణ్ణు కొల్ - చూచుటకు, ఇఱన్దునిన్ద - అవతల (దృష్టికగోచరుడవై) ఉన్న, పెరుమాయా, - గొప్ప ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎక్కేకాణ్ణేన్ - ఎచ్చటనేవించెదను.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నీవుసాధుపరితాణార్థమై యవతరించిన యవతారములన్నియు గడిచిపొయినవి. అప్పుడు నేను పుట్టకపోతిని. ఇప్పుడు నీవు సకలపదార్థములయందు దంతరాత్మయై యున్నను నాకంటిగనుచడకున్నావు. ఇంక నిన్నెప్పుడు నేను నేవించెదనని. ౧౦.

✽✽ ఎక్కేకాణ్ణేనీన్దుమ్మాయమ్మాన్దన్దై యానెన్దెన్దు*

అక్కేతాన్దైన్దొక్కళా లన్దణకురుగూర్ చ్చడగోవళ*

కెక్కేన్దొక్కొన్నవాయిరత్తు లివై యుమ్పత్తుమ్వల్లార్గళ*

ఇక్కేకాణవిప్పిఱప్పేమగిన్దై రెల్లియుమ్కాలై యే.

౧౧.

అ॥ ఈన్ - భోగ్యమైన, కుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయములగల, అమ్మాన్తన్నై - సర్వేశ్వరుని, ఎక్కే - ఎచ్చట, కాణ్ణేన్ - నేవించెదను, ఎన్దెన్దు - అనిపలుమాలుచెప్పి, అక్కే - ఆభోగ్యతయందు, తాన్దైన్ద - ప్రపణములైన, కొక్కళా - శబ్దములచే, అమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవళ - నమ్మాత్మవర్లు, కెక్కేన్దొక్కొన్న - మంచి ప్రకారముచే, కొన్న, - సాదించిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్ వత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్గళ - అభ్యసించువారు, ఇక్కే - ఈలోకమందే, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, ఎల్లియుమ్కాలైయుమ్ - రేయింబగళ్ళు, కాణ - (భగవద్దణములను) అనుభవించి, మగిన్దై - అనన్దించుదురు.

తా॥ క్రియఃపతియొక్క భోగ్యతయందు దత్తప్రపణముగల నమ్మాత్మవర్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఈభూలోకమందీజన్మమందీ నిరతిశయానందము ననుభవించుదురు. ౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౬-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక:—అట్టొడ్డు విక్కిలి యార్తులై యుండగా, ఈయార్తికొంచెము తగ్గినతరువాత తానోసంశ్లేషింపవలయునని సర్వేశ్వరుడు సజ్జల్పించి పరమాపదమునుండి మెల్లగావచ్చి తిరుక్కడిత్తానములో వేంచేయున్నాడని వక్కాణించుచున్నాడు.

‡‡ ఎల్లియుమ్కాలై యమ్ తన్నెన్నినై న్నెమ్*

నల్లవరుల్ గల్ నమక్కేత్తనరుల్ శెయ్వాక్*

అల్లియ న్నణ్డన్దుట్రాయ్ముడి యప్పనూర్*

శెల్వర్ గల్ వాఱుమ్ తిరుక్కడిత్తానమే.

౧.

అ॥ ఎల్లియుమ్కాలై యమ్ - రాత్రింబళ్ళు, తన్నెన్ - తనను, నినైను - భగ్గించి, ఎన్ - ఉజ్జీవించునట్లు, నల్ల - మంచిత్తన (నిర్మలములైన), అరుల్ గల్ - కృపలను, నమక్కే - మనకే, తన్నె - ఇచ్చి, అరుల్ శెయ్వాక్ - (ఎల్లప్పుడును) కృపజేయువాడును, అల్లి - పుష్పముగలవై, అమ్ - సుందరమై, తణ్డన్ - చల్లనైన, తుట్రాయ్ - తిరుత్తుట్రాయ్, ముడికిరిట మందుగలవాడునైన, అప్పక - సర్వేశ్వరుడు (నిత్యవాసముజేయుచున్న), ఊర్ - దివ్యదేశము, శెల్వర్ గల్ - (భగవత్కైల్యాస్వర్యమనెడి) సంపత్తుగల శ్రీపైష్టవులు, వాఱుమ్ - వివసించుచున్న, తిరుక్కడిత్తానమ్ - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశము.

తా॥ నాయార్తిదీర్చువాడు సర్వేశ్వరుడే వాడిప్పుడునానిమిత్తమై తిరుక్కడిత్తానములో వేంచేయున్నాడని.

౨.

తిరుక్కడిత్తానము మెన్నుడై చ్చిన్నెయుమ్*

ఒరుక్కడుత్తుళ్ళే యుత్తై యుమ్మిరాక్ కణ్డేర్*

శెరుక్కడు త్తన్దు తిగై త్తవరక్కరై*

ఉరుక్కెడవాళిపొన్ద వొరువనే.

౩.

అ॥ అన్దు - ఆరామముద్ధమందు, శెరుక్కడుత్తు - గర్వించి, తిగైత్త - మతిభ్రష్టులైన, అరక్కరై - రాక్షసులయొక్క, ఉరు - శరీరము, కెడ - నశించునట్లు, వాళి - బాణములను, పొన్ద - వర్షించిన, ఒరువక్ కణ్డేర్ - ఏకవీరుడేమి, తిరుక్కడిత్తానముమ్ - తిరుక్కడిత్తానమును, ఎన్నుడై - నాయొక్క, క్కెయ్యమ్ - మనస్సును, ఒరుక్కడుత్తు - ఒకప్పుడేవ్యాపించి, ఉళ్ళే - నాలోపల, ఉత్తయమ్ - వాసముజేయుచున్న, పిరాక్ - ఉపకారకుడు.

తా॥ రామావతారమం దనురులనుజంపినట్లు నాయొక్కసకలపాపములను బోగొట్టి తిరుక్కడిత్తానమందున్నవాడు ఇప్పుడు నాహృదయమందు వాసముజేయుచున్నాడని.

౩.

ఒరువరిరువరోర్ మూవరెన్నిగై*

ఉరుపుకర న్దుళ్ళున్దొఱుమ్ తిత్తిప్పా*

తిరువమర్ మార్వో తిరుక్కడిత్తానతై*

మరువియుత్తైగిన్దు మాయప్పిరానే.

3.

అ॥ ఒరువర్ - ఒకరు, ఇరువర్ - ఇద్దరు, మూవర్ - ముగ్గురు, ఎన - అనునట్లు, నిన్దు - (రాక్షసులకు గనుపడునట్లు) ఉండి, ఒర్ - అద్వితీయమైన, ఉరువు - తిరుమేళును, కరన్దు - (వారి) కంటికగుపడకుండచేసి, (లంకానగరమందలి మూలబలయధ్యమందు రాక్షసులమీద బాణములను ప్రయోగించినవాఁడును,) తిరు - శ్రీదేవి, అమర్ - వేంచేసియున్న, మార్వన్ - పక్షసలముగల వాఁడును, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమందు, మరువి - అమరియుండి, ఉత్తైగిన్దు - వాసముజేయుచున్న, మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉళ్ళున్దోటుమ్ - తలంచినప్పుడంత, తిత్తిప్పాన్ - మధురముగా (పియముగా) నున్నాడు.

తా॥ మూలబలముతో యుద్ధముజేయునప్పుడు రాక్షసులకు కొంతకాల మొకరుగాను కొంతకాలమిద్దరుగాను కొంతకాలమనేక శ్రీరాములున్నారనునట్లును కొంతకాలమేమియు కనుపడక తానంతర్ధానమైయుండియు రాక్షసులను జంపిన సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీదేవితోగూడ తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియుండి, నేను ధ్యానించినప్పుడంత నాకు మిక్కిలి యానందమును గలుగజేయుచున్నాడని.

3.

మాయప్పిరా నెనవల్వినై మాయ్నట*

నేళి త్తినాల్ నెళ్ళమ్ నాడుకుడికొణ్డాన్*

తేశత్తమరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

వాళప్పొళిల్ మన్నుకోయిల్ కొణ్డానే.

౪.

అ॥ తేశమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యనూరులకు (ప్రాప్యమై), వాళమ్ - పరిమళించుచున్న, పొళిల్ - తోటలు, మన్ను - అమరియున్న, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, కోయిల్ కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎనవర్ విన్దై - వాచెడ్డకర్మములు, మాయ్నట - నశించిపోవునట్లు, నేళి త్తినాల్ - స్నేహముచే, నెళ్ళమ్ - (నా) మనస్సనెడి, నాడు - దేశమును, కుడికొణ్డాన్ - వాసస్థానముగాజేసికొనెను.

తా॥ నిత్యనూరినేవ్యంబైన తిరుక్కడిత్తానమందు సర్వేశ్వరుఁడు మందు వచ్చి ప్రవేశించి ఇప్పుడు నామనస్సనే వాసస్థానముగా స్వీకరించెనని.

౪.

కోయిల్ కొణ్డాన్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

కోయిల్ కొణ్డాన్ దదనోడుమెన్నెళ్ళగమ్*

కోయిల్ కొళ్ తెయ్ వమెల్లామ్తోమ్మై* వై గున్దుమ్

కోయిల్ కొణ్డాన్ కుడక్కుత్త వమ్మానే.

౫.

అ॥ కోయిల్ కొళ్ - కోవిలలుగల, తెయ్యమెల్లామ్ - (అనంతగరుడ విష్ణుకృపాది) నిత్యనూరులందరు, తోమ్మ - ప్రయించునట్లు, వై గున్దుమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, కోయిల్ కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించినవాఁడును, కుడక్కుత్త వమ్మాన్ - శుష్టున్నత్యముజేసినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, తన కోయిల్ కొణ్డాన్ - తనకు వాసస్థానముగా

స్వీకరించెను. అదనోడుమ్ - ఆతిరుక్కడిత్తానముతోఁగూడ, ఎన్ నెఱ్ఱగమ్ - నామనన్నును, కోయిల్ కొఱ్డొన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించెను.

తా॥ నిత్యనూరులొక్కయించుటకై శ్రీవైకుంఠమందు వేంచేసియుండి నన్ను బరిగ్రహించుటకై తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసిన సర్వేశ్వరుఁడిప్పడు నాహృదయమందుఁబ్రవేశించినాడని. ౫.

కూత్త వమ్మాళ్ కొడియేనిడర్ మున్ ధవుమ్*

మాయ్ త్త వమ్మాళ్ మదుకూదవమ్మానుత్తై*

పూత్త ప్పొళిల్ తణ్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

ఏత నిల్లా కుఱిక్కొణ్ణినిడరే.

౬.

అ॥ కూత్త - మనోహరమైన దివ్యచేష్టితములుగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కొడియేన్ - పావీయైననాయుక్క, ఇడర్ మున్ ధవుమ్ - (భగవద్విష్ణు) దుఃఖమును, మాయ్ త్త - నశింపఁ జేసిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, మదుకూదన్ - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన, అమ్మాళ్ - స్వామి యునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పూత్త-పుష్పించిన, పొళిల్ - తోటలుగలదియు, తణ్ - చల్లనైనదియునైన, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, ఏత్త-ప్రాత్రముజేయగా, ఇడర్ - దుఃఖములు, నిల్లా - నిలువవు. కుఱిక్కొణ్ణిమిన్ - (దీనిని) మనన్ను నందుచుండి.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఆశ్రయివోధులను నశింపఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమును మీరు ప్రాత్రముజేసితిరేని మీపాపములన్నియు నశించునని. ౬.

కొణ్ణినిడర్ కెడ పుళ్ళత్తుక్కొవిన్దై*

మణ్ విణ్ ముఱ్ఱుదుమళన్ వొణ్ తామరై*

మణ్ణవర్ తామ్ తొమ్ వానవర్ తామ్ వన్ద*

నణ్ణతిరుక్కడిత్తాననగరే.

౭.

అ॥ మణ్ - భూనినిన్ని, విణ్ - ఆకాశమునున్న, ముఱ్ఱుదుమ్ - సంపూర్ణముగా, అళన్ - కొలిచిన, కొవిన్దై - గోవిందునియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, తామరై - శ్రీపాద పద్మమును, మణ్ణవర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, తొమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియు, వానవర్ తామ్ - నిత్యనూరులును, వన్ద - వచ్చి, నణ్ణమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియునైన, తిరుక్కడిత్తాన నగరై - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యభోగమును, ఇడర్ - దుఃఖములేయు, కెడ - నశించునట్లు, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, కొళమిక్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఉభయభూతియునచ్చి తనశ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమునుదలంచినమాత్రముచేత నేనను స్తపాపములునశించునని.

తాననగర్ గళే తల్లె చ్చిఱ్ఱెణ్ణెఱ్ఱమ్*

వానిన్నిలమ్ కడల్ మున్ ధు మెమ్మాయత్తే*

ఆనవిడత్తు మెన్నెఱ్ఱమ్ తిరుక్కడి

త్తాననగరుమ్*తనతాయప్పనియే,

౮.

అ॥ వా॥ - పరమపదము, ఇన్నిలమ్ - ఈభూలోకము, కడల్ - క్షీరాబ్ధి, ఎక్కెజుమ్ - ఇవన్ని దేశములయందున్న, నగర్గళ్ - దివ్యదేశములు, ముల్ బుమ్ - అన్నియు, తలైచ్చిఱన్ - క్లాఘ్యములైన, తానమ్ - వాసస్థానములై, అనవిడత్తుమ్-అయియున్నను, ఎ॥ నెళ్లుమ్ - నామనన్యనున్న, తిరుక్కడిత్తాననగరుమ్ - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమునున్న, త॥ - తనకు, తాయమ్ - దాయభాగమందులంభించిన, పది - స్థానము(గా తలంచియున్నాడు).

తా॥ తా॥ వేంచేసియున్న దివ్యదేశము లనేకములున్నప్పటికిన్ని సర్వేశ్వరుడు నా మనస్సునున్న తిరుక్కడిత్తానముననే మిక్కిలి యాశించుచున్నాడని. ౮.

తాయప్పదిగళ్ తలైచ్చిఱన్దెజ్జుమ్*

మాయత్తినాల్ మన్ని వీల్ బీరుదానుత్తె*

తేళత్తమరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్*

అయర్ క్కదిపతి యఱ్ఱుదన్ తానే.

౯.

అ॥ తలైచ్చిఱన్ - మిక్కిలిక్లాఘ్యములై, తాయమ్-అనాదిసిద్ధములైయున్న, పదిగళ్ - దివ్యదేశములు, ఎక్కెజుమ్ - అన్నింటిలోను, ఉ॥ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, అయర్ క్కదిపతి - గోపలకునాయకుడునునైన, అఱ్ఱుదన్ తా॥ - ఆశ్చర్యభూతుడు, తేళమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యనూరులకు (ప్రాప్త్యస్థానమైన), తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్ - తిరుక్కడిత్తానమందు, మాయత్తినాల్ - సబ్బల్పముచే, మన్ని - అమరితో, వీల్ బీరుదాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ అన్ని దివ్యదేశములును సర్వేశ్వరునికి యనాదిసిద్ధములైయున్నప్పటికిన్ని, సన్నజ్జీకరించుట కనుకూలమైనదని తిరుక్కడిత్తానమును మిక్కిలి యాదరించినాడని. ౯.

అఱ్ఱుదన్ నారాయణ సరివామనా*

నిఱ్ఱుదుమేవియరుప్ప దెన్నెళ్ళగమ్*

నఱ్ఱుగళ్ వేదియర్ నాన్మత్తెనిన్దదిర్*

కఱ్ఱుగ చోచ్చై తిరుక్కడిత్తానమే.

౧౦.

అ॥ నల్ పుగళ్ - మంచి క్రియల, వేదియర్ - వైదికక్రియైష్ఠ్యవలచే సద్యయనముజేయబడిన, నాల్ మత్తె - నాల్గవేదములు, నిన్ద - ఎల్లప్పుడునుఉండి, అదిర్ - ఘోషించుచున్నదియు, కఱ్ఱుగచోచ్చై-కల్పవృక్షములయొక్కతోపులుగలదియునైన, తిరుక్కడిత్తానత్తు-తిరుక్కడిత్తానమందువేంచేసియున్నవాడును, అరి-(ఆశీరులపాపమును) పోగొట్టువాడును, వామనన్-వామనావతారమెత్తినవాడును, అఱ్ఱుదన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన, నారాయణన్ - క్రిమిన్నారాయణుడు, నిఱ్ఱుదుమ్ - నిలంచుటయు, మేవియరుప్పదుమ్ - అమరివేంచేసియుండుటయు, ఎన్నెళ్ళగమ్ - నామనన్యనందు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడైన క్రిమిన్నారాయణుడు ఇదివఱలో తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియుండి ఇప్పుడు నామనన్యనందే సత్కారముతో వేంచేసియున్నాడని. ౧౦.

శోలై తిరుక్కడితాన త్తులై తిరు

మాతై *మదిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపళశోల్*

పాలోడముడన్న వాయ్రి త్తిప్పత్తుమ్*

మేలై వై గుడ త్తిరుత్తుమ్వియన్దే.

౧౧.

అ॥ శోలై - తోఘలచోట్టపడిన, తిరుక్కడితానత్తు - తిరుక్కడితానమందు, ఉతై - నిత్యవాసముజేయుదున్న, తిరుమాతై - శ్రీయాశుతిషయమై, మదిల్ - ప్రాకారములుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపళ - సమ్మాత్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, పాలోడు - పాలులోగలిసిన, అముడన్న - అమ్మతమవశేసున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, కియన్ద - (శివననుసంధించువారివిషయమై) సంతోషించి, మేలై - శ్రేష్ఠమైన, వైగుడత్తు - శ్రీవైకుంఠముందు, ఇరత్తుమ్ - స్థాపించియుంచును.

తా॥ తిరుక్కడితానమందు వేంచేసియున్న శ్రీయాశుతిషయమై సమ్మాత్వార్లు ప్రసాదించిన మధురమైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు, శ్రీవైకుంఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరునడిగ శేళరణమ్

తీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

— శ్లోకము —

2 - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, ఆత్మార్దయుక్క ఆర్తితిరునట్లు వారితో సర్వేశ్వరుడు సంక్షేపించగా, ఇది స్వప్నమో లేక చిత్తభ్రమమోయని సంశయించి, తరువాత ఇది యథార్థమేయనినిశ్చయించి ప్రతిపదపతులై యగుచున్నాడు.

శోలై తిరుక్కడితాన త్తులై తిరు

మాతై *మదిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపళశోల్*

పాలోడముడన్న వాయ్రి త్తిప్పత్తుమ్*

మేలై వై గుడ త్తిరుత్తుమ్వియన్దే.

౧.

అ॥ ఎత్తు - నన్ను, తన్ - తనయొక్క, పాన్ - అందమైన, ఆడిక్కిళ్ - (శివాదములక్రింద, వియన్ద - సంతోషపడి, ఇరత్తుమ్ - ఉంచును (అని), అయిత్తు - ప్రార్థించి, ఎత్తై - తోర్ పలనాళ్ - అనేక కాలములు, అయ్రి త్తేయ్ - విలిచినవావిషయమై, పొగుత్తుమై - స్నేహముగల, వామనన్ - వామనుడు, తాన్ - తానే, పుగుడ - ప్రవేశించి, ఎన్తన్ - నాయొక్క, కరుత్తై - మనోధర్మమును, ఉఱ - పొంది (నేనాత్మార్ల సబ్బల్ప ప్రకారముండవలసిన వాడనని సంకల్పించి), కణ్ణుకొణ్ణు - (నన్ను) కటాక్షించుచు, వీల్ వీరుదాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ “ఒక్కయాశుతి! నన్ను నీప్రేమములక్రింద చేర్చుకొనవలయునని నేను ప్రార్థించ సర్వేశ్వరుడు నాప్రార్థననుస్వీకరించి మిక్కిలియాదరముతో నామనస్సులో వేంచేసియున్నాడని

ఇరున్దాకణ్ణుకొ డైనదేత్తై నజ్జాభుమ్*
 తిరున్దాదవోరై వరై తేయన్దటమన్ని*
 పెరున్దాళకళిన్దు క్కరుళశెయ్దపెరుమా*
 తరున్దానరుళ తా నినియానటియేనే.

౨.

అ॥ ఎందు - నాయొక్క, ఏత్తై - చపలమైన, కణ్ణు - చునవ్వును, అభుమ్ - స్వాధీన
 పఱచుకొనినపై, తిరున్దాద - అణగనియినపై, ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియ
 బులును, తేయన్ద - క్షీణించి, అట - నశించినట్లు, కణ్ణుకొణ్ణు - కటాక్షించుచు, మన్ని -
 అమఠిలో, ఇరున్దాన్ - (నామనవ్వులూ) ఉన్నాడు; పెరున్దాళ - గొప్పపాదములుగల,
 కళిన్దు - కిగజేన్దాన్ వ్యర్థము, అరుళశుయద - కృపజేసిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు,
 తాన్ - తాను. తయ - (గజేన్దునికి) ఇచ్చెడి, అరుళ తాన్ - అనుగ్రహమును, ఇని - ఇంకమీద,
 యాన్ - నేను, అటియేన్ - (ఒకగొప్పదిగా) తలంచను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాపంచేంద్రియములయొక్క దుర్వాప్తపారములను బోగొట్టి నన్నను
 గ్రహించి నామనవ్వులూ వేంచేయున్నదానికంటె గజేంద్రావ్యర్థ విషయమై మునుపు చేసిన
 యనుగ్రహ మొకగొప్పది కాదని.

౩

అరుళ తానిని యానటియేనవనెన్నుళ*
 ఇరుళ తానట ఏన్ద్రున్దానిదువల్లాళ*
 పారుళ తాననిర్ మూవులగుమ్ పారుళ్ళ*
 మరుళ తానీదో మూముయక్క ముయక్కే.

3.

అ॥ అరుళ తాన్ - (మునుపు చేసిన) అనుగ్రహమునుగూడ, ఇవి. ఇప్పుడు, యాన్ - నేను,
 అటియేన్ - (గొప్పదిగా) ఎంచను. (విలననగా), అవన్ - అసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుళ - నాహృద
 యచుందున్న, ఇరుళ తాన్ - అనాదమును, అట - నశించినట్లు, ఏన్ద్రున్దాన్ - వేంచేసి
 యున్నాడు ఇరున్దాళ - ఇదిగోక, పారుళ తాననిర్ - (సర్వేశ్వరునికింటికంటె మేలైన)
 పురుషార్థముగలదాయునిచారించినగూడ, మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, పారుళ్ళ -
 (వాకి) పురుషార్థముకాదు. ఈరుతాన్ - ఇది, మరుళ - (నాయొక్క) భ్రమమా? మాయమ్ -
 ఆశ్చర్యరంబులైన, మయక్క - భ్రామకన్యారములచే, మయక్కే (వాడు) భ్రమింపజేసెనో?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు తననునమస్త పురుషార్థములకంటె నిదియేమేలైనదనిదలంచి నాయజ్ఞా
 నములనుబోగొట్టి నామనవ్వులూనే వేంచేసియున్నాడు. నాకులింతకంటె గొప్పపురుషార్థములేను.
 (అనికొంచెమయోచించి) నాయరును వానికోరత యనుగ్రహముజేయుట యనంభోఃతయ గాన
 నీవిధంబుగా నేనేభ్రమించియుండవచ్చునని.

3.

మూముయక్క ముయక్కే నెన్నెనజ్జాభుమ్*
 ఆయనమరర్ క్కరియేతెనదమ్మా*
 తూయశుడర్ వోది త్తినదెచ్చుత్తైత్తా*
 వేళమ్మిగిల్లుమ్ తా తిరునరుళ శెయ్దే.

౪.

అ॥ అమరక్క - నిత్యనూరులకు, అరియేలు - సింహశ్రేష్ఠమై, ఆయన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎనదమ్మాన్ - నాస్వామి, తేళమతిగల్గువ - దేశమంతయు, ప్రసిద్ధమగునట్లు, తన్ - తనయొక్క, తిరుఅరుళ్ - నిర్దేశకృతమును, శెయ్దు - చేసి, తనదు - తనయొక్క, తూయ - నిర్మలమై, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కోది - తేజోమయదివ్యవిగ్రహమును, ఎన్నుళ్ - నావృద్ధయందు, వైల్లాన్ - ఉంచెను. ఎన్నై - నన్ను, వణ్ణైత్తు - వంఁచుచేసి, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన భ్రామకవ్యాపారములచే, మురుక్కాన్ - భవంపఁజేయడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు లోకమంతయు ప్రసిద్ధమగునట్లు నామనన్నులోనే యథార్థముగా వేంచేసియున్నాడేగాని యిది భ్రమకాదని.

౪.

తిగ్ముమ్తళ తిరువరుళ్ శెయ్దు దులగత్తార్

పుగ్ముమ్పుగల్ *తానదుకాట్ట తన్ను*ఎన్నుళ్

తిగ్ముమ్మణిక్కున్ద మొన్దై యొత్తునిన్దా*

పుగ్ముమ్పుగల్ మన్ శ్రైనక్కు మార్ పారుళ్.

౫.

అ॥ తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, తన్ తిరువరుళ్ - తననిర్దేశకృతమును, శెయ్దు - చేసి, ఉలగత్తార్ - లోకమందున్నవారు, పుగ్ముమ్ - కొనియాడెడి, అనుపుగల్ - ఆకాని యాడుటను, తాన్ - తాను, కాట్టిత్తు - చూపించి, ఎన్నుళ్ - నావృద్ధయందు, తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఒన్ద - ఒక, మణిక్కున్ద మొత్తు - మాణిక్యవర్వతముతో నమానుడై, నిన్దా - ఉన్నాడు. ఎనక్కు - నాకు, మన్ శ్రై - వేలైన, పుగ్ముమ్పుగల్ - కొనియాడెడి కొని యాడుట, ఓర్ పారుళ్ - ఒకపురుషార్థము (అని తలంపవచ్చునా?)

తా॥ నావిషయమై సర్వేశ్వరుఁడంత ఉపకారముజేసి నాడని లోకమంతయుకొనియాడు నట్లు నావృద్ధయందుదత్తాదరముతోవేంచేసియున్న శ్రీకంఠవానికిమఱియుకావచ్చుకీర్తిలేదని

పారుళ్ మన్ శ్రైనక్కు మార్ పారుళ్ తన్నిల్ *శిర్ క్కు

త్తరుమేల్ పిన్నైయార్ క్కువల్ తన్నైక్కొడుక్కుమ్*

కరుమాణిక్కుక్కున్దత్తు త్తామరై పోల్*

తిరుమార్ బుకాల్ కణ్డై శెవ్వాయుద్దయూనే

౬.

అ॥ కరుమాణిక్కుక్కున్దత్తు - నీలమాణిక్యమయ వర్వతముమీఁది నున్న, తామరై పోల్ - తామరి పువ్వుములువలె శోభిల్లుచున్న, తిరుమార్వ - శ్రీదేవికివాసస్థానమైన వక్షస్థలము, కార్ - శ్రీపాదము, కణ్ - శీత్రము, కై - శ్రీహస్తము, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అభరణము, ఉన్దియాన్ - తిరునాథి వీనిగల సర్వేశ్వరుఁడు, మన్ శ్రై - వేలైన, పారుళ్ తన్నిల్ - పురుషార్థములలో, ఎనక్కు - నాకు, ఓర్ - ఒక, శీర్ క్కు - క్లాఘ్యమైన, పారుళ్ - పురుషార్థమును, తరుమేల్ - ఇచ్చినయెడల, పిన్నై - మఱియు, అవన్ తన్నై - నానిని, యార్ క్కు - ఎవరికి, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చునా?

తా॥ ఆత్మార్థము మఱియుక పురుషార్థమునిచ్చితి నేని నన్ను పురుషార్థముగా స్వీకరించు వారెవరులేద గాన వీరికే నన్నిచ్చెదనని తలచి సర్వేశ్వరుఁడు నాయందు మిక్కిలి యాదరముతో తనదివ్యస్వరూపమును నాకిచ్చివాడని.

శెవ్వామున్ది వెణ్ పల్ శుడర్ క్కున్దై తన్నోడు*

ఎవ్వాయ్ చుడరుమ్ తిమ్మిల్ మున్ వళా మ్మక్కొళ్ళు*

శెవ్వాయ్ ములువన్ డెనదుళ్ళ త్తిరున్ద*

అవ్వాయన్ది యానటియే మన్ తరుళే.

౨.

అ॥ శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ఉన్ది - నాభి, వెణ్ - తెల్లని, పల్ - దక్షములు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, మన్దై - మకరకుండలము, తన్నోడుమ్ - వీరితోఁగూడ, ఎవ్వాయ్ - సమస్తావతారములయొక్క, శుడరుమ్ - కాన్తియు, తమ్మిల్ తమలో, మున్దు - (ఒకదానికంటె నొకటి) ముందుగావచ్చి, వళాయ్ క్కొళ్ళు - (నన్ను) చుట్టుకొనగా, శెమ్ వాయ్ - ఎఱ్ఱని అధరమువలె విలసిల్లెనున్న, ములువలోడు - మంద హాసముతోఁగూడ, ఎనదుళ్ళ త్తిరు - నాహృదయమందు, ఇగున్ద - వేంచేసియున్న, అవ్వాయన్ది - ఆవిధమున తప్ప, యాన్ - నేను, మన్ తరుళి - ఆరుళ్ - వేటొకవిధమును, అటియేన్ - ఎఱుఁగను

తా॥ ఆత్మార్థమైన తనదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ సుందరమందహాసము శయుచు నాహృదయమందు వేంచేసియున్న విధమునతప్ప నేను మఱియుక దానిని స్మరించనని.

అటియేన్ మన్ తరుళే న్నెయ్ తుమ్మిరానార్*

వెటిదేయరుళ్ శెయ్ వర్ శెయ్ వార్ గున్దున్దు*

శిటియేన్దుడై చ్చిన్దెయిల్ మూవులగుమ్*తమ్

నటియావయిన్ద్రీన్ త్తోన్దు నిన్ద్రోన్ద్రాణే.

౩.

అ॥ మన్ తరుళి - వేటొకవిధమును, అటియేన్ - ఎఱుఁగను. ఎన్దై - నన్ను, ఆళుమ్ - దాస్యపటముకొనిన, పిరానార్ - స్వామి, శెయ్ వార్ గున్దు - తనచేతనక్షీకరించుదగిన వారికి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, వెటిదే - నిర్దేశముగానే, ఆరుళ్ శెయ్ వార్ - కృపజేయును. మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నటియా - ఒక ఉపద్రవమును రాకుండునట్లు, తనవయిన్ద్రీన్ద్రోన్ద్రాణే - తనయందరమందుంచుకొని, శిటియేన్దుడై - అతిమృదుఁడునైనవాడొక్క, శిన్దెయిల్ - హృదయమందు, నిన్ద్రోన్ద్రాణే - వేంచేసియుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మూడులోకములను తనయందరమందుంచుకొని నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడు. దానికే గారణము వానియొక్క నిర్దేశక కృపయేయని.

౪.

వయిన్ద్రీన్ద్రోన్దు నిన్ద్రోన్ద్రాణే మయవరుమ్*

వయిన్ద్రీన్ద్రోన్దు నిన్ద్రోరుమావులగుమ్*తమ్

వయిన్ద్రీన్ద్రోన్దు నిన్ద్ర వణ్ణమ్ నిన్ద్ర మాలై *

వయిన్ద్రీన్ద్రోన్దు మన్నునై త్రేణ్ మదియాణే.

అ॥ పయ్యన్ శీర్ కొణ్ణు నిన్జొట్టి ప్పాదుమ్ - (లోక ములను) తనయందగమందుంచుకొని
రక్షించునట్లు రక్షించు క్షత్రియులనున్ను, యవరుమ్ - వారికంటె మేలైన బ్రహ్మాదులనున్ను,
పయ్యన్ శీర్ కొణ్ణు - (వానిగూడ) తనగర్భమందుంచుకొని, ఒరు అద్వితీయమైన, మావులగుమ్ -
త్రైలోక్యమునున్ను, పయ్యన్ శీర్ కొణ్ణు - తనయందగమందుంచుకొని, నిన్జ ప్పణ్ణుమ్ - నుండున్న
విధముగా (నిర్వికారుడై), పిన్జ - వేంచేసియున్న, మాలై - సర్వేశ్వరుని, మనియాశే - సమృతి
చేత, పయ్యన్ శీర్ కొణ్ణు - పృథ్వీయందు స్వీకరించి, వన్ను - అమరియిండునట్లు, వైత్తేన్ -
ఉంచుకొంటిని.

తా॥ త్రైలోక్యముతోగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి నామనస్సనందు వేంచేసియుండుటకుఁ
సారణమేమనగా, వాడు నామనస్సలో బ్రవేశించినపుడు నేను నిక్షిప్తంనక యుండడమని. ౯.

వైత్తేన్ మదియా తనదుళ్ళత్తగత్తే*

ఎయ్ త్రేయ్యుళి వేనల్లై నిన్జు మెప్పొదుమ్*

మొయ్ త్తయ్ తిరై మోదునిళ్ పాల్కుడలుభాల్*

పైత్తేయ్ శుడర్ ప్పామ్మణై సమ్మరనైయే.

౧౦

అ ఏయ్ - (వానివార్దనమునకు) తగుమైన, తిరై - ఆలలు, మొయ్ త్త - నిరవరముగా,
మోదు - కొట్టుచున్న, తణ్ - నల్లనైన, పాల్కుడలుళ్ - క్షీరాబ్ధియందు, వైత్తు - విశాలము
లైన భూములు గలవారును, ఏయ్ - (తిరుమేనుకు) తగుమైన (సౌమనాద్యముగల) వానిను,
శుడర్ - లేజస్సగలవారునైన, పామ్మ - ఆదిశేషుని, అణై - శయ్యగాగల, నమ్మరనై - మన
స్సామిని, ఎనదు - నాయొక్క, ఉళ్ళత్తగత్తే - పృథ్వీయములోపల, మదియాల్ - అనుమతిచేత,
వైత్తేన్ - ఉంచితని. ఎన్జుమ్ - కర్వకాలములయందును, ఎప్పొదుమ్ - సర్వదేశములయందును,
ఎయ్ త్రేయ్యుళి వేనల్లై - విశేషించి దుఃఖపడను.

తా॥ క్షీరాబ్ధియందలి యనంతకాయయైన సర్వేశ్వరుని నాపృథ్వీయమందుంచుకొని.
ఇతఁ వానినెడఁబాసి క్షేమముననుభవించునని. ౧౦

శ్శ శుడర్ ప్పామ్మణై సమ్మరనై త్తిరుమాపై*

అడిచ్చేర్వగై వణ్ శురుగూర్ చ్చడగోవన్*

ముడిప్పాళొన్న వాయితై ప్పన్మమ్ శన్మమ్

విడ*తేయ్ ప్పొనోక్కుమ్ తణ్ కణ్ గోళివన్దే.

౧౧.

అ॥ శుడర్ - లేజస్సగల, పామ్మ - ఆదిశేషుని, అణై - శయ్యగాగల, నమ్మరనై - మన
స్సామియొక్క, అడి - త్రిపాదములను, శేర్ వన్జ - చేరునట్లు, ముడిప్పాన్ - (సౌపారమును)
పోగొట్టుటకై, వణ్ - నుండరమైన, శురుగూర్ - కురుకాపురికి ప్పామియైన, శడగోవన్ -
సమృద్ధియైన, శొన్న - సాదించిన, అయిరత్తు - వెయ్యిపాకులములలో, ఇచ్చత్తుమ్ - ఈ పది
పాకురములును, శన్మమ్ - జన్మము, అఱియేర్దు - మిక్కిలిక్షీణించి, విడ - నశించునట్లు, తణ్
కణ్ - తణ్ శీతములు, శివన్జ - ఎఱ్ఱునినై, శోక్కుమ్ - చొడును.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను కేరునట్లును సంసారము నశించునట్లును నమ్మ
త్వోర్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురములు సంసారమునకు పివద్యుష్టియగును (ఈ పాశురముల
ననుసంధించువారికి సంసారమునశించునని). ౧౦.

ఆ త్త్వోర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళి, నామహిమనున్న తమనైశ్యమునున్నను సంధించి
నన్నుబొందుటకు విగత్తులగుదురొ యేమోయని సర్వేశ్వరుఁడాలోచించి, మియొక్క, దివ్యాత్మ
స్వరూపము నాను కాస్త్రభాదలపలె విక్కిలి క్లాఘ్యమై భోగ్యమైయుండునని యాత్మోర్లకుఁ
గనుపఱచగా యిట్టి తమస్వరూపము ననుభవించుచున్నారు.

శ్లో॥ శివస్థపెరియవాయ్ వాయుమ్ శివస్థకనిన్దు*ఉళ్ళే

వెల్బలిలగుళుడరిలగు విలగుమగరకుడ్డలత్త*
కొణ్ణల్వణ్ణ శుడర్ ముడియన్ నాన్దుతోళన్ కునిళార్ జ్జన్

బల్ శజ్జదె వాళాళియా నొరువనడియేనుళానీ.

౧.

అ॥ శివస్థ - ఎట్టనై, పెరియవాయ్ - విశాలములైయున్న, కణ్ణల్ - నేత్రములనున్న,
శివస్థ - ఎట్టనై, కనిన్దు - పండియున్న (పండువలెనున్న), వాయుమ్ - ఆదిగమునున్న, ఉళ్ళే -
లోపల, ఇలగు - (వ్యాపించి) ప్రకాశించుచున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, వెల్ పల్ - తెల్లనిదంత
ములనున్న, ఇలగు - ప్రకాశించుచు, విలగు - చలించుచున్న, మగరకుడ్డలత్తన్ - మగరకుండిల
ములనున్న గలవాఁడును, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, ప్పణ్ - కాన్తిగలవాఁడును, శుడర్ -
ఉజ్జ్వలమైన, ముడియన్ - కిరీటముగలవాఁడును, నాన్దుతోళన్ - నాల్గుభుజములుగలవాఁడును,
కుని - పంగియున్న, శార్ జ్జన్ - శార్ జ్జమనెడి ఘనుఁడగువాఁడును, బల్ - మందరమైన, శజ్జ -
శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న, కదె - గదనున్న, వాల్ - నవ్దకమునున్న, అట్టియాన్ - నుదర్శనము
నున్న గలవాఁడును, ఒళావన్ - అద్వితీయుఁడైన శ్రియఃపతి, అడియేన్ - దానునియొక్క,
ఉళానీ - హృదయమందు వేంచేసియున్నాడు

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పద్మనేత్రుఁడై కాళమేఘాకాశములై చతుర్భుజుఁడై శజ్జచక్రాది
దివ్యాయుధోపేతుఁడై నాహృదయమందు నివసించుచున్నాడని. ౧.

అడియేనుళానదుళాన శ్శల్లిగత్తాపుఱత్తుళాన్*

పడియేయిదువెన్దురై క్కలామ్బడియన్లన్ పరమ్బున్*

కడిశేర్ నాన్ మత్తుళాలై యిన్నత్తున్నక్కోనేరై*

ఒడియూన్ న్నెప్పెరుమైయో నుణర్విలుమ్పొరువనీ.

౨.

అ॥ అఱ్ఱు అగత్తాన్ - అండాంతర్వర్తులైన సకలవదార్థములకంతర్యామియు, పుణర్తు ఉళ్ళాన్ - అండపహిర్వాతములైన మహదాదులకంతర్యామియు, ఇదువేపడి - ఇదియే (సర్వేశ్వరునికీ) సమానమైనది, ఎన్నలమ్ - అని చెప్పదగిన, పడియన్లన్ - ఉపమానములేనివాఁడును, పరమ్పరన్ - పరాత్పరుఁడును, కడిశాల్ శ్రీమ్ - శ్లాఘ్యమైన పరిమళముయొక్కయు, అలై యుల్ - తేనెయొక్కయు ననుభవముచే గలిగినదియు, తున్నుకట్టి - (అల్పత్వాస్థిరత్వాది) దోషములులేనిదియైన, ఇన్నమ్ - సుఖముయొక్క, నేర్త్తి - సారాంశముతో, శేర్ - ఒప్పియున్న, ఒడియా - విచ్చేదములేది (నిత్యమైన), ఇన్నమ్ పెరుమైయోన్ - నిరతిశయానందముగల వాఁడును, ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందు, ఉమ్మర్ - మేలైనవాఁడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడునైన శ్రీయఃపతి, అడియన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాన్ - హృదయమందున్నాడు. ఉడలుళ్ళాన్ - (నా) శరీరమందునున్నాడు.

తా॥ సర్వగతుఁడై నిరుపమ మఁడై పరాత్పరుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు నిరతిశయానందయు తుఁడై నాహృదయమందును అతినిచమైన శరీరమందునుగూడ వాసముజేయుచున్నాడని.

ఉణర్విలుమ్మర్వొరువనై యవనదరుళాలుఱల్ పొరుట్టు*ఎ

ఉణర్వినుళ్ళేయిరుత్తి నే నదువుమవనదిన్నరుళే*

ఉణర్వముయిరుముడమ్ముమ్ ముల్ ములప్పిలనవుమ్పట్టుదేయామ్*

ఉణరైవ్వుఱపూర్ ప్పిఱవేటి యానుమ్తానాయొట్టిన్దాన్. ౩.

అ॥ ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందున్న, (జ్ఞానాధికులైన), ఉమ్మర్ - నిత్యమూలకు నిర్వాహ ముఁడై, ఒరువనై - అద్వితీయుఁడైన శ్రీయఃపతిని, అవనదు - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, అరుళాల్ - కృపచేత, ఉఱుఱొరుట్టు - పొందుటకై, ఎన్ ఉణర్వినుళ్ళే - నాజ్ఞానమందు, ఇరుత్తిదేన్ - స్థాపించితిని. అదువుమ్ - అట్లుస్థాపించడముగూడ, అవనదు - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, ఇన్ అరుళే - నిర్లేతుకకృపయే. ఉణర్వమ్ (సంసారవిషమమైన) జ్ఞానమును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణమును, ఉడమ్ముమ్ - శరీరమును, ముల్ ము - ఇంతకంటేవేఱైన ఉలప్పిలనవుమ్ - లెక్కలేని మహదాది తత్వములును, పట్టుదే - హేయములు, అమ్ - అనెడి, ఉణరైవ్ - జ్ఞానమును, పెఱ - పొందు నట్లు, ఉణర్న్ద - నడిపించి, ఇఱవేటి - ఇటులనే కడవఱకు నెరవేర్చి, యానుమ్ - నేనును, తానా యొట్టిన్దాన్ - తానేయాయెను (నాకుతానేయంతర్యామియనెడి జ్ఞానమును గలుగజేసెను).

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు నిర్లేతుక కటాక్షముచే దినయందు నా కాశనుగలుగజేసి నాలోసంక్షేపించి శరీరాదులయందు వైరాగ్యమును గలుగజేసి, తనకనశ్చార్లశేషమైన నాహృత్మస్వరూపమునున్న నాకుఁగనుపఱచెనని.

యానుమ్తానాయొట్టిన్దానై యాదుమ్ యవర్ కుమ్మమ్మున్నోనై*

తానుమ్శివనుమ్శిరమునుమాగి వ్వుడై త్తతనిముదత్తై*

తేనుమ్పాలుమ్కన్నలు మముదుమాగిత్తిత్తిత్తు*ఎ

ఉనిలుయిరిలుణర్వినిల్ నిన్దవొన్దెయూణర్దేన్.

అ॥ యానుష్ - అచేతములకును, యవర్క్కుష్ - చేతములకును, మున్నోనై - పూర్వ మందున్న కారణభూతుఁడును, తానుష్ - విష్ణువైనతానును, శివనుష్ - రుద్రుఁడును, పిరమనుష్ - బ్రహ్మయు, అగి - ఈమఁగ్గురి స్వరూపుఁడై (బ్రహ్మరుద్రులనుసృజించియు వారినుడుమ తాను విష్ణు వైయుండియు), పక్షైత్త - (లోకములను) సృజించిన, తనిమదలై - అద్వితీయ కారణుఁడును, తేనుష్ - తేనవలెను, పాలును - పాలువలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను, రిత్తిత్తు - (సర్వేశ్వరునికి) తీయగా (భోగ్యముగా) నుండి, ఎకాఁజునిల్ - నాశరీరమందును, ఉయిరిల్ - ప్రాణమందును, ఉణ్రినిల్ - జ్ఞానమందును, నిన్జ - వ్యాపించియున్న, ఒన్జై - అద్వితీయమైన నాయాత్మను శరీరముగాగలవాఁడును, యానుష్ - నేనును, తానాయబ్బొన్దనై - తనకుశేష భూతుఁడనెడి జ్ఞానమునుగలుగజేసినవాఁడునైన శ్రియఃపతిని, ఉణర్ - నేనై - ఎఱుంగిరిని.

తా॥ సకల జగత్స్పృష్టయైన సర్వేశ్వరుడు, నేను తనకు శిష్యుడనుడనడిచినను నాకు గలుగజేసినదియే గాక నాయాత్మస్వరూపము తనకత్తన్తభోగ్యమైయున్నదనియు దెలియజేసెనని.

నిష్టానైయుణ్దనేను క్కదనుళ్ నేర్మయదువిదు పెన్ఱు*

ఒస్తుమొరువర్ క్కుణరలాగా దుణర్ నుమేలుమ్ కాణ్బరిదు*

శ్రేణు శ్రేణుపరమ్భరమాయ యాదుమిన్ శ్రేయన్ శ్రీమన్*

శ్రీదేవ తివరిదాయ న్నాయభానమ్కడనదే

x.

అ॥ నిష్ఠ - (నిత్యమై) ఉన్న, బుద్ధై - విలక్షణమైన యాత్మవస్తువును, ఉణర్ స్థేనుక్కు - పరిశీలించినవాడు (తెలిసిన), ఆదనుశ్ - ఆయాత్మయుక్కు, సేర్త్తి - వైలక్షణ్యము, బుష్టు - కొంచెముగూడ, ఒరువర్ క్కు - ఎవ్వరికిని, ఉణరలాగాను - తెలిసికొనుటకు సాధ్యముకాదు. ఉణర్ స్తున్ - తెలిసికొనినను, మేలున్ - మఱియు, కాణ్ణిరిదు - (ఆయాత్మను) సాక్షాత్కరింప శక్యముకాదు. (ఆయాత్మ), పరమ్పరమాయ్ - పరమ్పరగా, శెన్టుశెన్టు - పోయిపోయి, (అన్న మయ ప్రాణమయ మనోమయములను క్రమముగా పరిశీలించి దానిపై వెల్చి), యాదుమ్మెన్టి - (చక్రవృతి సంబంధము) విమయలేనిదై, తేయ్న్టుఅగ్గ్ యి - (చక్రవృతినంబంధమును) సవాసనముగావదలి, నన్టుతీదుఎన్టు - (ప్రాకృతవిషయమున లే, మంచినదియు చెడ్డదనియు, అతిపు అరిచాయ్ - తెలిసి కొనుటశక్యమై, నన్టాయ్ - విలక్షణమై, ఖానమ్ - నశ్చురారులచే గలిగినజ్ఞానములకు, కడన్దదు - అవిషయ మెరుండును.

తా॥ భగవదనుగ్రహముచే నేనెఱుంగిన జీవాత్మస్వరూపము మఱియుకరికిఁ దలసికొనుటకు శక్యముకాదు. అట్లు తెనిసికొనినను దేహాదివిటలుమై ప్రకృతీసంబంధకూన్యమై యింద్రియా తీతమైన దానిని జూచుటకు శక్యముకాదని.

2.

సన్మాయ్‌జానమ్‌కడన్దుపోయ్ సల్లినిరియ మెల్లామిర్ తు*

ఒస్ట్రోయ్క్కిడస్తవరుమ్ పెరుమ్బా కులప్పిలదన్ యుణార్ నుణార్ న్ను*

శ్రీనాథస్వామివారి శ్రీ ముక్కలై నుపశే యన్ మాల్ *

అనేయస్పృహవేదీ ఉదయవేదీడువీడామే.

E.

అ॥ భానమ్ - శబ్దాది విషయములను, కడన్దుపోయ్ - దాటిపోయి, నల్ - (విషయముల
యందు పురుషుని దీసికొనిపోదగిన) సామర్థ్యముగల, ఇన్దిరియమ్ ఎల్లామ్ - ఇన్దిరియములన్నీం
టిని, ఈర్తు - పడత్రోసి (జయించి), ఒన్టాయ్కిడన్ - (అత్యంత) వీరీభవించి యున్నదై,
అరుమ్ - విడుచుటకశక్యమై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, ఉలప్పిల్ - వాశములేనిదైయున్న,
పాత్తిదన్ - ప్రకృతియనెడి తత్వమును, ఉణర్ నుణర్ న్దు - చక్కగావిచారించి, నన్టాయ్ -
చక్కగా (దానివారించక), అజు - ఆయాత్మస్వయావమందు, శెన్టు - పెట్టి, ఇన్బుమ్ తున్బుమ్ -
సుఖదుఃఖములను, శెన్ ట్టుక్కైన్దు - సవాసనముగావదలి, పత్తెయన్ ధ్రాల్ - అనన్తనశించిన
యెడల, అన్టే - అదినమందే, అప్పొదే - ఆత్మగావందే, వీడు - సంసారమోక్షముకలుగును. అదువే -
అదియే, వీడు - కైవల్యరూప మోక్షముగును. వీడామ్ - (అదియుగొందరికి) పురుషార్థముగును.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు బ్రతిపాదించినరీతిగా జీతేన్దియుండైయుండి దేహదులయొక్క
స్వభావములను జక్కగానాలోచించి సుఖదుఃఖములను వదలి యాదేహదులయందు నిరాశయైన
యెడల నప్పుడాయాత్మతత్వమును సాక్షాత్కరింపవచ్చును. దానినే కైవల్యమనెడి మోక్షమని
జెప్పుదురని.

౬.

అదువేవీడువీడుచేన్ శిష్టన్తానుమదుతేటి*

ఎదువేతానుమ్పన్ శిన్తి యాదుమిలిగళాగిట్కిల్*

అదువేవీడువీడుపేన్ శిష్టన్తానుమదుతేతాదు*

ఎదువేవీడేదిన్బుమె న్నయ్తారయ్తారయ్తారే.

౭.

అ॥ అదువే - ఆయాత్మనుభవమే, వీడు - (కైవల్యమనెడి) మోక్షము, వీడుపేలు - ఆ
మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బుమ్తానుమ్ - అనన్తమును, అదు-అదియే, తేటి - (ఇట్లు) చక్కగా
తెలిసికొని, ఎదువేతానుమ్ - అన్నివస్తువులలోను, పన్ ట్టు - సంబంధములేక, యాదుమ్ -
రుచివాసనలన్నింటిని, ఇలిగళాగిట్కిల్ - సమూలముగావిడిచినయెడల, అదువే - ఆ యాత్మ
ప్రాప్తియే, వీడు - మోక్షము, వీడుపేలు - మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బుమ్తానుమ్ - సుఖమును,
అదు - ఆయాత్మనుభవమే, తేతాదు - అనిఇట్లుతెలిసికొనక, వీడు - మోక్షము, ఎదు - ఏది?
ఇన్బుమ్ - మోక్షసుఖము, ఎదు - ఏది, ఎన్టు - అని, ఎయ్తార్ - చిత్త దౌర్బల్యముగలవారు
(తెలిసికోననివారు), ఎయ్తారయ్తారే - ఎల్లప్పుడును దుఃఖపడుదురు.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు జెప్పినట్లు జీతేన్దియుండైయుండి యోగాభ్యాసముజేసి కైవల్య
మనెడి మోక్షమునుబొందక సందులోసంశయించువారు ఎప్పుడును సంసారులై క్లేశపడుదురని.

ఎయ్తారయ్తారయ్తారె న్నిల్ల త్తారుమ్పుటత్తారుమ్

ముయ్తత్తు*అణ్ణలటిమయణ్ణ త్తామ్పోగుమ్బాదు*ఉన్బుత్తర్ పోల్

పిత్తేయేటి యనురాగమ్పా యుమ్బాదు*ఎమ్ పెమ్మానో

ఊత్తే శెన్టబుళ్ళమ్కూడక్కుడిన్ ధ్రాగిల్ నల్లుతైప్పే.

౮.

అ॥ ఎయ్తార్ ఎయ్తార్ ఎయ్తార్ ఎయ్త - చచ్చెను చచ్చెను చచ్చెనని, ఇల్లైయన్ - ఇంటివారును, పుణ్ణైయన్ - బైటనున్న బంధువులును, ముయ్తై - చుట్టుకొని, ఆజు - ఆ యవస్థయందు, అలటి - భయంకరముగా నటించి, ముయ్తై - కట్టుకొనగా, తామ్ - తాము (చచ్చువారు), పోనుమ్మాదు - (శరీరమునువదిలి) పోవునప్పుడు, ఉన్మత్తర్ పోల్ - పిచ్చివారువలె, పిల్లైయేటి - భ్రమించి, అనురాగమ్ - (పుత్రాదులయందు) ప్రేమ, పొట్టియుమ్మెగు - వృద్ధి బొందడికాలమందు, ఎమ్మెమ్మానోడు - మనస్సామియైన శ్రీయశతితో, ఒత్తు - సమానమైయుండునని (శ్రీయశతివలె జ్ఞానానందస్వరూపుడై పరిశుద్ధుడైయుండునని), అజ్జు - ఆశీవాత్మను, శెన్దు - ధ్యానించి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, కూడకూడి - గ్రాగిల్ - అనుసంధించుటకు మూలమైనయెడల, నల్ - మంచి, ఉత్తైప్పు - సిద్ధిచును.

తా॥ ఎంతటి లేన్రియ్యుండయినను చచ్చునప్పుడు బంధువులందరు వచ్చి వానిని కట్టుకొని యేడవగా నప్పుడు మతిభ్రష్టుడై పుత్రాదుల గావించియుండును. అట్లుకాదు, ఆయాత్మ స్వరూపము సర్వేశ్వరునికి శేషమై వానివలె పరిశుద్ధమైయుండునని యంతిమస్మృతి చేసినయెడల వాడే మోక్షమునుబొందును. అన్ని మస్మృతిచేనియెడల చిగికాలముచేసిన యోగాభ్యాస మంతయు వ్యర్థమగునని.

౮.

కూడిల్ గ్రాగిల్ నల్లుత్తైప్పు కూడామైయుమ్మాడినాల్ *
అడల్ పఱవై యుయర్ కొడి యెమ్మాయనావదనునచువే*
వీడై పుణ్ణియురుపరిశే ఎదిర్వుమనిగ్మ వ్రమకట్టివుమామ్*
ఓడి త్రియుమ్మోగిగళు ముళరుమిలై యల్లరే.

౯.

అ॥ కూడిల్ గ్రాగిల్ - అన్ని మస్మృతికలిగినయెడల, నల్లుత్తైప్పు - మంచిఫలసిద్ధిచును. కూడామైయై - అసంభవమైన (గగనవసుమారులను), కూడినాల్ - లభించినయెడల, ఆగు - ఆయాత్మవస్తు, అడల్ - సృత్యముజేయుచున్న, పఱవై - గరుత్మంతునిధ్యముగా, ఉయర్ - పైకెత్తిన, ఎమ్మాయనావదు - మనయాశ్చర్యచెప్పితుండైన సర్వేశ్వరుండగుట (సంభవించును). (గాన), అదు - ఆయాత్మవస్తు, అదువే - ఆ జీవాత్మయైయుండును, ఒరుపరిశు - (తమబుద్ధికి తోచినట్లు) ఒకవిధముగా, వీడై - మోక్షమును, పణ్ణి - కల్పించి, ఎదిర్వుమ్ - భవిష్యత్కాల ములయందును, నిగ్మియుమ్ - వర్తమానకాలములయందును, కట్టివుమ్ - భూతకాలములయందును, ఆయ్ - ఉన్నవారై, ఓడి - తడమాడుచు, తిరియుమ్ - సజ్జరించుచున్న, యోగిగళుమ్ - యోగులును, ఉళ్ళరమ్ - ఉన్నార; ఇల్లైయల్లరే - లేకపోలేదు.

తా॥ తత్వజ్ఞానము గలిగినతరువాత జీవుడే బ్రహ్మస్వరూపుడగుచుండగా జీవుడు చచ్చునప్పుడు తనకంటె విలక్షణుడైన పరిమాత్మతో సమానముగా తననుస్మరింపవలయునని చెప్పుట యసంజ్ఞతము అనిచెప్పెను. జీవబ్రహ్మములకు భేదము స్వాభావికము గనుక ఆరెండింటి కిరి యభేదము చెప్పుట కుండేళ్ళకు కొమ్ముమొలిచినదనియు గాడిద గుఱ్ఱమైనదనియు చెప్పెడు మాటలవలె యసంబద్ధమైయుండును. గాన జీవబ్రహ్మముల కభేదముజెప్పుచు తిరుగుచున్న భాగ్యులయొక్క యసత్యమాటలు నమ్మదగినవికావని.

౯.

ఉళరుమిల్లైయల్లరా యుళరాయిల్లైయాగియే*

ఉళరెమ్మిరువరవర్ వ న్నెన్నుళ్ళుత్తుళ్ళేయైత్తె గిన్టార్*

వళరుమ్పిత్తై యమ్తేయ్పిత్తై యమ్మొల వళై వుమాక్కముమ్*

వళరుమ్శుడరుదురుళుమ్మోల్ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్తోసి. ౧౦.

అ॥ ఇల్లైయల్లరాయ్ - (అళితులను) లేనివారు కానివారై, ఉళరుమ్ - ఉన్నవారును, ఇల్లైయాగియే - (అభక్తులను) లేనివారై య్యే, ఉళరాయ్ - ఉన్నవారును, ఎమ్ - మనకుస్వామి యైన, ఒరువర్ - అద్వితీయులునైన శ్రియఃపతి, ఉళర్ - ఉన్నారు. అవర్వన్దు - వారు వచ్చి, ఎన్ఉళ్ళుత్తుళ్ళే - నాహృదయమందు, ఉత్తైగిన్టార్ - నిత్యవాసము జేయుచున్నారు వళరుమ్ - పృథ్విబాందుచున్న, పిత్తైపోల్ - చంద్రకళవలెనున్న, అక్కముమ్ - (శరీరముయొక్క), పృథ్వినిన్ని, తేయ్పిత్తైయమ్మొలక్షిణించుచున్న చంద్రకళవలెనున్న, అత్తైవుమ్ నాశమునున్న, వళరుమ్-పృథ్విబాందుచున్న, శుడరుమ్మోల్ - తేజస్వవలెనున్న, తెరుళుమ్ - శబ్దాదివిషయజ్ఞానములనున్న, ఇరుళుమ్మోల్ - సౌకటివలెనున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్తోమ్ - నశించజేసితిమి.

తా॥ దుగృతమందు ప్రవేశించుండ నన్ను వశివతమకొని నాహృదయమందు సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు గాన నేను నాయొక్కశరీరముచేతను మనస్సుచేతను వచ్చెడి నకల దుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౧౦.

‡‡ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్తో త్తై తిరున్దుశెమ్మొల్ల ములడిక్కిళ్ళి*

అరుళియిరుత్తుమమ్మావా మయనామ్శిననామ్*తిరుమాలాల్

అరుళప్పట్టళడగోవ నోరాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*

అరుళియడిక్కిళ్ళిరుత్తుమ్ నమ్మొల్లల్ కరుమాణిక్కమ్. ౧౧.

అ॥ తెరుళుమ్ - (సంసార) జ్ఞానమునున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్తోమ్ - పోగొట్టి, తిరున్దు - అళితులను మఱియొకటివద్దపోనివ్వనిదై, తెమ్ - సుందరమై, పాన్-పుపాణి యమై, కిళ్ళుల్ - అభరణముగలదైన, అడిక్కిళ్ళి - శ్రీపాదముక్రింద, అరుళి - కృపజేసి, ఇరుళుమ్ - స్థాపించుకొనుచున్న, అమ్మానామ్ - స్వామియు, అయనామ్ - బ్రహ్మకంఠర్యామియు, శిననామ్ - రుద్రునికంఠర్యామియునైన, తిరుమాలాల్ - శ్రియఃపతిచేత, అరుళప్పట్ట - కృపజేయబడిన, శడగోవతా - నమ్మాళ్వార్లొద్దపాదించిన, ఓర్-అద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యి పాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల, నమ్ఆణ్డల్ - మనస్వామి, అరుళి - కృపజేసి, అడిక్కిళ్ళి - శ్రీపాదములక్రింద, ఇరుళుమ్ - ఉంచును.

తా॥ భగవత్కటాక్షపాశులైన నమ్మాళ్వార్లొద్దపాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించు వారి శ్రియఃపతి కటాక్షించి తనశ్రీపాదమందు జేర్చుకొని యుజ్జీవింపజేయునని. ౧౧

అ త్తూర్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

తీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఇట్లుభగవచ్ఛ్రీమత్వసు ననుసంధించిన నమ్మాళ్వార్లు అప్రీతిచేత తనస్వరూపమును మఱిచి ఒకపిరాట్టి యవస్థనుబోంది తనయవస్థ నన్యపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

శ్లో॥ కరుమాణిక్కమలై మేల్ మణి త్తడన్దామలై క్కాడుగళ్ పోల్*

తిరుమార్వవాయ్ కణ్ కై యున్ది కా లుడై యాడై గళ్ శెయ్యపిరా*

తిరుమాలెమ్మా శెట్టునీర్వయల్ కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పలియూర్*

అరుమాయ్ పేరన్ది ప్పేచ్చిల శ్చనై మిరిదత్కై శెయ్ గేనో. ౧.

అ॥ కరుమాణిక్కమలై మేల్ - నీలరత్నముయమైన పర్యతమందలి, మణి - క్లాఘ్యమైన, తడమ్ - తటాకమందున్న, తానురై క్కాడుగళ్ పోల్ - పద్మవనమువలెనున్న, తిరుమార్వ - శ్రీవత్సనలము, వాయ్ - అధరము, కణ్ - నేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, ఉన్ది - నాభి, కార్ - శ్రీపాదము, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, ఉడైయాడైగళ్ - పీతామ్బరము (వీనిని) గలవాఁడును, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, తిరుమల్ - శ్రీయఃపతియు, ఎమ్మాన్ - నామస్వామియు, శెట్టు - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముచేసిండిన, వయల్ - పాలములుగల, కుట్టనాడు - కుట్టనాడ నెడి దేశములో, నున్న, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూర నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాఁడును, అరు - (అభక్తులకు) దుర్లభుఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేరన్ది - తిరునామముతప్ప, పేచ్చిల - వేణుమాటచెప్పదు. అన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా! ఇదఱ్ఱు - దీనికి, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదనని.

తా॥ ఓతల్లులారా! తామరసపుష్పమువలెనున్న హస్తపాదాది దివ్యావయవములనున్న క్లాఘ్యమైన తిరుమేనును గలవాడై తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క సౌందర్యము ననుభవించి వానితిరునామములనే యెల్లప్పుఁడును చెప్పుచున్నదని.

అన్నైమిరిదత్కై శెయ్ గే నణిమేరువి మిమిదులవుమ్*

కున్ను కూర్ శుడర్ ఇయిలు మన్ది యుమ్ పల్ శుడర్ గళుమ్మాల్*

మిన్ను నీణ్మడియారమ్ పల్ కలన్తానుడై యెమ్మెరుమా*

పున్నైయమ్మెట్టిల్ కూర్ తిరుప్పలియూర్ పుగ్గుమివళే. ౨.

అ॥ అణి - సుందరమైన, మేరువిన్ మిదు - మేరుపర్యతముమీద, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, కున్ను - దట్టమై, కూర్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నాయిలుమ్ పోల్ - నూర్వనినలెనున్న, అన్దియుమ్ - ఇంకనున్న, పల్ - అనేకములైన, శుడర్ గళుమ్మాల్ - (నక్షత్రాది) తేజస్సులలెనున్న, మిన్ను - (పకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన! మడి - కిరీటమునున్న, అరమ్ - హారమునున్న, పల్ - ఇంకననేకములై యున్న, కలన్ తాన్ ఉడై - అధరములనున్నగల, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న, అన్ - సుందరమైన, పున్నైయమ్మెట్టిల్ - పున్నుకోటలచే, కూర్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్ప

లియూరును, ఇవళ్ - ఈపె, పుగ్గము - స్తోత్రముజేయును, అన్నమిర్ - ఓరల్లులారా ఇదట్టు - దీనికి, ఎన్ తెయ్ గళ - ఏమిచేసెదను ?

తా॥ ఓరల్లులారా! ఈపె, మేరుపర్యవముమీద విలసిల్లుచున్న నూర్యవహ్నిదులవలె మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న వానియొక్క తిరుప్పలియూరునే స్తోత్రముజేయుచున్నదని. ౨.

పుగ్గముమివళ్ నిన్దిరాప్పగల్ పొరునీర్ కడల్ తీప్పట్టెట్టుమ్*

తిగ్గముమెరియొడు శెల్వదొప్ప చెప్పుజుదిరాట్టిముదల్*

పుగ్గముమ్మరుపడై యేన్ది పోర్ పుక్కశురరై ప్పొన్ఱువిత్తా*

తిగ్గముణి నెడుమాడనీడు తిరుప్పలియూర్యమే.

3.

అ॥ పొరు - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడల్ - సముద్రము, తీప్పట్టు - నిప్పుతగిలి, ఎట్టుమ్ - అంతట, తిగ్గము - ప్రకాశించుచున్న, ఎరియొడు - జ్వాలతోగూడ, శెల్వదొప్ప - సంచరించుచున్నట్లున్నవాడై, తెమ్మన - సమృద్ధమైన, పదర్ - కిరణముగల, ఆట్టిముదల్ - సుదర్శనముమొసలైనవియు, పుగ్గము - పొగడవగినవియు, పొరు - యుద్ధముజేయుదగినవియునైన, పడై - ఆయుధములను, ఎన్ది - గరించి, పోర్ - యుద్ధమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, అశురరై - అసురులను, పొన్ఱువిత్తా - నశింపజేసినవాడైన శ్రీమహావీరవేంచేసియున్నదియు, తిగ్గము - ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నముయ్యలై, నెడు - ఉన్నతియ్యలైన, మాడల్ - మేడలుగలదియు, నీడు - స్థిరముగానుండునదియునైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరియొక్క, వళమ్ - సాందర్యమును, ఇవళ్ - ఈపె, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, నిన్ది - రముగానుండి, పుగ్గము - స్తోత్రముజేయును.

తా॥ జ్వాలతోగూడుకున్న సముద్రముసంచరించునట్లు దేదిప్రమాసమైన దివ్యాయుధములను గరించుకొని వెళ్ళి యుద్ధమందు రాక్షసులనుదంపిన శ్రీమహావీరయొక్క తిరుప్పలియూరునే యీసె మిక్కిలి యాదరముతో స్తోత్రముజేయుచున్నదని 3.

ఊర్యమికిళర్ శోల్తె యుమ్ కరుమ్ముమ్ పెరున్జెన్నిలుమ్కూర్న్దై*

ఏర్యళమికిళర్ శెల్వదొప్ప కుట్టనాడై తిరుప్పలియూర్*

శీర్యళమికిళర్ మూపులగుణ్ణుమిన్దై తేవవిరా*

పేర్యళమికిళర్ నన్ది ప్పెచ్చిల తిన్ది ప్పనై యిన్దై యే.

౪.

అ॥ ఊర్ - తిరుప్పలియూరియొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ - చెప్పుచున్న, శోల్తె యుమ్ - తోపులచేతను, కరుమ్ముమ్ - చేరువలచేతను, పెరున్జెన్నిలుమ్ - గొప్పఎఱ్ఱధాన్యములచేతను, కూర్న్దై - మట్టపడినదై, ఏ - తటాకములయొక్క, వళమికిళర్ - సమృద్ధిగల, తణ్ - చల్లనైన, పడై - కొలనలుగలదైన, కుట్టనాట్టై తిరుప్పలియూర్ - కుట్టనాడనెడి దేశమందున్న తిరుప్పలియూరుతో వేంచేసియున్నవాడై, శీర్ వళమ్ - కల్యాణగుణములయొక్క సమృద్ధి, కిళర్ - ప్రసిద్ధిగానునట్లు, మూపులగు - మూడుగోళములను, ఉణ్ణు - ఆగించి, ఉమిన్దై - బయలు

సఱచిన, తేవహిరాక్ - దేవాధిదేవుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామములయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ న్దన్తి - విజృంభించి యనుసంధించడముతప్ప, పునై - అలఙ్కరించుకొనిన, ఇచ్చియై - ఆభరణముగలయొపె, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, పేచ్చిలళ్ - వేటుమాటలాడదు.

తా॥ ప్రళయకాలమందు జగత్తును తనయందరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపత్సఖుడై తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయశపతియొక్క తిరునామములనే యాపె యనుసంధించుచున్నదని.

౪.

పునై యియై గళణివు మాడై యుడై యుమ్పుడుక్కణిప్పమ్*
నినై యుమ్నీరై యదన్తి వట్కిదునిన్ఱు నినై కళ ప్పక్కాల్*
శునై యినుళ తడన్దామరై మలరుమ్ తణ్ తిరుప్పలియూర్*
మునై వళ మూవులగాళి యప్పక తిరువరుళ్ మూర్త్తి గినళ్.

౫.

అ॥ ఇవఱ్కు - ఈపేరు, పునై - అలఙ్కరించుకొనదగిన, ఇయైగళ-ఆభరణములయొక్క, అణివుమ్ - అలఙ్కారమునున్న, పుడుక్కణిప్పమ్ - (తిరుమేనుయొక్క) సవీనకాన్తినిన్ని, నిన్ఱు - సీరముగానుండి, నినైక్కప్పక్కాల్ - తలంచినయెడల, ఇదు - ఈసాందర్యము, నినైయుమ్ - తలంచదగిన, నీరైయదన్ఱు - స్వభావముకలదికాదు, శునైయినుళ్ - జలబయందు, తడమ్ - వికాలముగా, తామరై - తామరసపుష్పము, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరికి, మునైవళ - ప్రధానుడును, మూవులగు - మూడులోకములనున్న, అళి - పరిపాలించుచున్న, అప్పక-స్వామియైన శ్రీయశపతియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, ఇవళ్ - ఈపే, మూర్త్తి గినళ్ - ముడిగినది.

తా॥ తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన శ్రీయశపతియొక్కకల్యాణగుణముల నీపె యంతకాలమనుభవించియు వానియొక్క యంతమునుబొందక నాశ్రీయశపతియొక్క యనుగ్రహమందే ముడియున్నదని.

౬.

తిరువరుళ్ మూర్త్తి గినై గలుమ్ శెయ్ నీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాక్*
తిరువరుళ్ గళుమ్ శేర్ న్దమై క్కడై యాళమ్తిరున్దవుళ*
తిరువరుళ్ రుళాలవళ శెన్ శేర్ తణ్ తిరుప్పలియూర్*
తిరువరుళ్ కముగొణ్ ప్పుత్తదు మెల్లియల్ శెన్విదళై.

౭.

అ॥ తిరువరుళ్ - నిర్ణేతుకృతచేత, అరుళ్ - (ఎల్లరు) అంగీకరించుటకై, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, శెన్ఱు - ఇల్లి, శేర్ - చేయున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరులో, తిరువరుళ్ - (వానియొక్క) అనుగ్రహముచేత, (వెరిగిన), కముగు - పోగచెట్లయొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, ప్పుత్తదు - పండువలెనున్నదై, మెల్ - మృదువైన, ఇయల్ - స్వభావముగలదై, శెమ్ - ఎట్లనైన, ఇదయ్ - ఆభరణమునున్న, శెయ్ - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగలసముద్రముయొక్క, నిఱమ్-కాన్తినిన్నిగల, కణ్ణపిరాన్-శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మూర్త్తి గి-ముడిగి, తిరువరుళ్ గళుమ్.

వానియొక్క) అంగీకారములను, శీర్షమైక్కు - పొందినదానికి, అడైయాళమ్ - చిహ్నము, తిరున - స్పష్టముగా, ఉళ - ఉన్నది.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరునియొక్క యనుగ్రహమును పొందినదానికి చిహ్న మేమనగా, ఈపెయొక్క అధరము, తిరుప్పలియూరులో వానికటాక్షముచే వర్ణింపబడు పొగవండువలెనుండు నదియేయని.

౬.

మెల్లిలై చెప్పవళకొడిప్పల్ గ వీళ్ళిన్దాళకముగిన్*

మల్లిలై మడల్వాల్లై యీకనిశూన్ద్రముణబ్బి-మట్టన్దు*

పుల్లిలై తెణ్ణినాడు కాలులపుమ్తళతిరుప్పలియూర్*

మల్లలమ్ శెల్వక్కణ్ణ తాళడెన్దా శిమ్మడవరళే.

౭.

అ॥ మెల్ - మృదువైన, ఇలై - ఆకులుగలదై, శెల్వమ్ - శ్రద్ధతో, వళ - (తనశరీరమునిచ్చి) ఉదారమైన, కొడి - తీగ, పుల్ గ - మట్టుకొనగా, వీళ్ళు - పెరుగుచు, ఇళమ్ తాళే, వృద్ధిబొందుచున్న మూలప్రదేశముగల, కముగిన్ - పొగచెట్టుతోడేరిన, మల్ - దట్టమైన, ఇలై - ఆకులనున్న, మడల్ - కాణమునున్నగల, వాల్లై - అరటిచెట్టు, ఈన్ - వేసిన, కని -

పండ్లను, కూట్టన్దు - వ్యాపించి, మణమ్ - పరిమళమును, కమట్టన్దు - తీసికొని, పుల్ - దట్టమైన, తెణ్ణినాడు - కొబ్బెరచెట్లనడుమ, కార్ - గాలి, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరందలి, మల్లలమ్ - గొప్పసంపత్తుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ - శ్రీపాదమును, ఇమ్మడవరళే - ఈబాలిక, అడైయాళ - పొందినది.

తా॥ సుందరములైన తీగలతోఁజూటబడిన పొగచెట్టును అరటిచెట్టును కొబ్బెరచెట్టును ఒకటితోనొకటి కలుసుకొని నిండియున్న తోటలయందు బ్రవేశించి యచ్చటనున్న పరిమళమును దీసికొని సంచరించుచున్న వాయువుచేతఁ బరిమళింపుచున్న తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయశతియొక్క శ్రీపాదములను నీపె పొందినదని.

౮.

మడవరలన్నెమిర్ గ ట్టెళళొల్లిచ్చొల్లుగేన్ మల్లై చెప్పవ్*

వడమొత్తై వాణార్ వేల్వీయళ నెయ్యియల్ వాళపుగై పోయ్*

తిడవిశుమ్బులమరర్ నాట్టై మత్తైక్కుమ్ తళతిరుప్పలియూర్*

వడవరవణై యాన్ద న్నామ్ మమల్లార్ పరవాలివళే.

౯.

అ॥ అన్నెమిర్ గట్టు - తల్లలైనమీకు, ఎన్ శొల్లి - ఎమిచెట్టి, శొల్లుగేన్ - చెప్పదను ? మల్లైశెల్వమ్ - గొప్పసంపత్తుగలవారై, వడమొత్తై - సంస్కృతభాషకును (పురాణాదులకును), మత్తై - వేదములకును, వాణార్ - చక్కగా అర్థనిర్ణయముజేయుచున్న (బ్రాహ్మణులయొక్క, వేల్వీయళ - యాగమందు (హోమముజేయవడిన), నెయ్ - నేతులుగల, అమ్మల్ - అగ్నిహోత్రమునుండి బయలుదేరిన, వాన్ పుగై - గొప్పధూమము, పోయ్ - వెళ్ళి, తిడమ్ - స్థిరమై, విశుమ్బుర్ - ఆకాశమందున్న, అమరర్ నాట్టై - దేవలోకమును, మత్తైక్కుమ్ - కప్పుతున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరందలి, వడమ్ - ఘణములుగల,

అరవు - అదిశేషుని, అదైయాన్ తన్ - శయ్యగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, సామమల్లార్ - తిరునామములప్పు! ఇవళ్ - ఈ, మడవరల్ - బాలిక, పరవాల్ - (వేణుమాటను) చెప్పడు.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె, వేదాధ్యయనపరులైన బ్రాహ్మణోత్తములు స్వర్గముకంటిగను పడకుండునట్లు చీకటినిగలగజేసెడి ధూమము బయలుదేరునట్లు యా గాదులు జేయుచున్న తిరు ప్పులియూరులో శేషశయ్యమీద బవ్యభించియున్న సర్వేశ్వరుని తిరునామములరప్పు మఱియొక మాటచెప్పదని.

౮.

పరవాళివళ్ నిన్ని రాప్పగల్ పనినీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాళ్*

విరనార్తిశై మ్మత్తె వేదియరొలి వేలై యిల్ నిన్వలిప్ప

కరవార్ తడన్దొణుమ్ తామరై క్కయమ్ తివిగై నిన్వలరుమ్*

పురవార్ క్కనిగళ్ శూన్ తిరుప్పలియూర్ పుగ్గన్ది మన్ శే.

౯.

అ॥ పని - చల్లనైన, నీర్ - జలమువంటి, నిఱుమ్ - రూపముగల, కణ్ణపిరాళ్ - శ్రీకృష్ణ స్వామి వేంచేసియున్నదై, విరవు - వ్యాపించి, అర్ - (అంతట) నిండియున్న, ఇన్దై - స్వరము గల, మత్తై - సామవేదముయొక్క (అధ్యయనముచేగలిగిన), వేదియర్ - వైదికులయొక్క, ఒలి - ఘోషము, వేలైయిల్ - సముద్రముకంటె, నిన్దు-అధికముగానుండి, ఒలిప్ప-ఘోషింపగా, (ఘోషముగలదై), కరవు - మొసలిచేత, అర్ - నిండియున్న, తడన్దొణుమ్ - ప్రతితటాకముల యందును, తామరై - తామరసపుష్పములయొక్క, కయమ్ - సమూహము, తివిగై నిన్దు - మంగళ దీపముపలెనుండి, అలరుమ్ - విడిచించుచున్నదై, పురవుఅర్ - సారముచేర్చు మైన (భూసారము గల), క్కనిగళ్ - పొలములచే, శూన్ - చుట్టపడినదైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూ రొక్క, పుగ్గన్ది - కీర్తినితప్ప, మన్ శే - వేటొకదానిని, ఇవళ్ - ఈపె, నిన్దు - ఉండి, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, పరవాల్ - చెప్పడు.

తా॥ సామవేదమును నుస్వరముగా గానముజేసి వేదార్థముల నెఱుంగి ప్రవచనముజేయుచు న్నుశ్రివైష్ణవులచేసియున్న తిరుప్పలియూరునెఱుపె రాత్రింబగళ్ళు స్తోత్రము జేయుచున్నదని.

అన్దిమన్ శోరుసాయమె నిన్ద వళ్ శ్చన్ద్రమ్మాయ్ క్కమన్ శ్చదల్*

కున్ద మామణిమాడమాళ్ళిగై కొలక్కుమ్మొజ్జల్ మల్ గి*

తెన్ తిశై త్తిలదమ్ పురై క్కుట్టనాట్టు తిరుప్పలియూర్*

నిన్ద మాయప్పిరాళ్ తిరువరుళామివళ్ నేర్ పట్టదే.

౧౦.

అ॥ కున్దమ్ - పర్వతమువలె, మా - గొప్పదై, మణిమాడమ్-రత్న మయమైనమేడలుగలదై, కొలమ్-నుందరములైన, మాళ్ళిగై-గృహములయొక్క, క్కుమ్మొజ్జల్-సమూహములు, మల్ గి-నిండి, తెన్ తిశై-దక్షిణదిక్కున, త్తిలమ్ పురై-తిలకమువలెనున్న, క్కుట్టనాట్టు-తిరుప్పలియూర్ - కుట్టనా డుడేశమందలి తిరుప్పలియూరులో, నిన్దు-వేంచేసియున్న, మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్-కృపను, ఇవళ్-ఈపె, నేర్ పట్టదామ్-పొందినది. అన్ది - ఇట్లు కాకపోయినయెడల, ఇవళ్-ఈపెయందు, అమ్-నుందరమై, తల్ - చల్లనైన, క్కుమ్మాయ్-తిరు క్కుమ్మాయ్, కమన్ శ్చదల్ - పరిమళించుటకు, మన్ శే-వేటొక, ఉపాయమెట్లై - ఉపాయములేదు.

తా॥ ఓతల్లలారా ! అతిసుందరమైన తిరుప్పలియూరులో వేంచేయున్న శ్రీయశతియొక్క యనుగ్రహము నీ పె చక్కగాలభించినది. లేనయెడల యీ పెయందింత తులనీవాసనకుఁ గారణమలేదని.

౧౦.

‡ నేర్ పట్టనిత్తై మూవులగుక్కుమ్ నాయగన్ల న్నడిమై*

నేర్ పట్టతోడ్డోతోడ్డో తోడ్డో తోడ్డో శడగోపక*ళోర

నేర్ పట్టతమిళ్ మూలై యాయరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్

నేర్ పట్టారవర్* నేర్ పట్టార్ నెడుమాఱ్కుడిమై శెయ్యవే.

౧౧.

అ॥ నిత్తి - సంపూర్ణమైన, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నేర్ పట్ట - తగుమైన, నాయగన్ తక - స్వామియైన శియఃపతియొక్క, అడిమై - కై జ్యోత్యమును, నేర్ పట్ట - లభించిన, తోడ్డో - భక్తులకు, తోడ్డో - భక్తులైనవారికి, తోడ్డో - భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు, తోడ్డో - భక్తులైన, శడగోపక - సమ్యాక్ భక్తులైన సాదిచిన, నేర్ పట్టళోర - తగుమైన శ్రీమూర్తిగల, తమిళ్ మూలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఇచ్చుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నేర్ పట్టారవర్ - ఆభ్యసించినవారు, నెడుమాఱ్కు - సర్వేశ్వరుని, అడిమై శెయ్య - కై జ్యోత్యముజేయుటకు, నేర్ పట్టార్ - తగిన భాగ్యముగల వారగుదురు.

తా॥ భక్తితోమణులైన సమ్యాక్ భక్తులైన సాదిచిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు స్వరూపానురూపమైన కై జ్యోత్యమును లభింతురని.

౧౧.

ఆ త్తొర్ తిరు ప డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరుపడిగ శే శ ర ణ మ్.

—

౧౦ . వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, భాగవతశేషత్వమే విశ్వరూపైవల్య భగవల్లాభము లనెడి తక్కినపురుషార్థములకంటె మేలైనదని ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

‡ నెడుమాఱ్కుడిమై శెయ్యవేక పో లవన్ల క్కరుదవజ్జెత్తు*

తడుమాల్ నిల్ నిల్ తిక్కడిగళ్ ముల్ నిమ్ తరిన్ నశదిర్ నిన్ న్దాల్*

కొడుమావినై యేనవనడియారడియే కూడుమిదువల్లాల్*

విడుమాఱెప్పదెన్నన్దో వియక మూవులగు పెఱినుమే.

౧.

అ॥ నెడుమాఱ్కు - మిక్కిలిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరునికి, అడిమై శెయ్యవోర్ - దాస్యముజేయువానివలె, అవన్లై - ఆసర్వేశ్వరుని, కరుద - తలంచినమాత్రములోనే, తుడుమాల్ నిల్ నిల్ - అప్రతిపత్తులైన, తిక్కడిగళ్ - దుఃఖజనకములైన సమజ్ఞానాదివోషములు, ముల్ నిమ్ - అన్నియు, వజ్జెత్తు - సన్నుతంచనజేసి (నాకుఁదెలియకనే), తరిన్ ద - విడిచిపొయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్ న్దాల్ - తలంచినయెడల, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దాసులయొక్క,

అడియే - శ్రీపాదములనే, కూడుమిడువల్లార్ - పొంగవలసినదికన్న, వియన్ - విశాలమైన, మూవులగు - మాడులోకములను, పెటినుమ్ - భించినను, కొడుమావినైయేన్ - తీవ్రమైన గొప్పపాపముగలనను, విడుమాటువన్నదు - (భాగవతులశ్రీపాదములను) విడుమటయనుట, ఎన్ - ఎట్టిది? అన్దో - అయ్యో!

తా|| సర్వశ్వరునికి భక్తునివలె నేనునటించినప్పుడే నాయొక్క సకలదోషములును నశించి సవిగాన యట్టిభగవంతునికి భక్తులైన శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదములనువదలి త్రొలొక్కె శ్వర్గమునుగూడ నేనాశించనని.

వియన్ మూవులగు పెటినుమ్బాయ్ తానేతానేయూనాలుమ్*

పుయల్ మేగమ్బాల్ తిరు మేనియమ్మాన్ పునై పూజ్కులడిక్కిల్*

శయమేయడి మెత్తలై నిన్దార్ తిరుత్తాల్ వణజ్జి*ఇమ్మై

పయనేయిన్నమ్ యాన్ పెన్ద్రు నుటుమోపావియేనుక్కే.

౨.

అ|| వియన్ - విశాలమైన, మూవులగు - మాడులోకములను, పెటినుమ్ - పొందినను, పోయ్ - సంసారమును దాటిపోయి, తానే తానేయూనాలుమ్ - తనను తానే యనుభవించినను (కైవల్యమును లభించినను), (అవి), పుయల్ - స్వోఽమృతమైన, మేగమ్బాల్ - మేఘమువలె, తిరుమేని - (శ్యామమైన, తిరుమేనుగల, అమ్మాన్ - సర్వశ్వరునియొక్క, పునై - కట్టబడిన, పూ - పుష్పములను, కమ్మల్ - వీరకడియమునుగల, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములకింద (చేయబడిన), శయమే - స్వయంప్రయోజనమైన, అడిమై - దాస్యముయొక్క, తలై - వైభాగముందు, నిన్దార్ - ఉన్న, శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తిరుత్తాల్ - శ్రీపాదములను, వణజ్జి - నంగి (అశ్రయించి) పావయేనుక్కు - పాపియైననాను, ఇమ్మైయే - ఈలోకముండే, పయనే - పురుషార్థముగా, యాన్ - నేను, పెన్ద్రు - లభించిన, ఇన్నమ్ - సుఖమునను, ఉటుమో - సమానముగనా?

తా|| సర్వశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను దనస్వప్రయోజనమై కైవల్యము జేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించి నేను లభించిన సుఖమునను విశ్వర్వకైవల్య సుఖములుగూడ సమానంబులుకానని.

౩.

ఉటుమోపావియేను క్కిన్నులగమ్మాన్ముడుడన్దొన్దై య*

శిటుమామేనినిమిర్ త్త వెన్దొన్దొమరై క్కున్దొ తిరుక్కుటళ్ళన్*

నటుమావిరై నాన్మలరడిక్కిల్ వ్వుగుదలని యవనడియార్*

శిటుమామనిశరాయెన్నె యాన్దొ రిజ్జేలిరియనే.

౩.

అ|| అవన్ - ఆవాసునికి, అడియార్ - కేసభుతులై, శిటు - (రూపముందు) చిన్న వారై, మా - (మహిమయుందు) గొప్పవారైన, మనిశరాయ్ - మనుజోత్తములై, ఎన్నెన్నెనన్ను, అన్దొన్దొ - పరిపాలించెడి శ్రీవైష్ణవులు, ఇన్దొ - ఈలోకముండే, తిరియ - సంపదించగా, అన్ది - వారినివదలి, ఇవ్వులగమ్మాన్ముమ్ - ఈత్రొలోకములను, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, నిన్దొయ - నిండు నట్లు, శిటు - చిన్నవై, మా - క్లాస్యమైయున్న, మేని - తిరుమేనును, నిమిర్ త్త - పెంచిననా,

దును, ఎక్ - నాకుభోగ్యమై, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - శేత్రములుగలవాడునైన, తిరుక్కుఱళక్ - శ్రీవామసునియొక్క, నూ - శ్లాఘ్యమై, నలువిరై - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న, నాణ్మలర్ - అప్పుడువికసించిన పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ - ప్రవేశించుట, పావియేనుక్కు - పాపియైననాకు, ఉణుమో - తగునా?

తా॥ సమస్తలోకములను గొలుచుటకై త్రివిక్రముడై పెరిగిన శ్రీవామసునియొక్క శ్రీపాదముల వాశ్రయించుటకంటె వానినాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవుల వాశ్రయించుటయే మేరైనదని. ౩.

ఇజ్జేతిరిన్దేట్కిళ్ళుక్కుళ్ళై నై నిరుమానిలమున్నుణ్ణమిట్టన్ద*

తెజ్జోల త్తవనళవాయ్ చెన్ద్రామరై క్కణెన్నమ్మా*

పొణ్డేట్ పుగట్ గళ వాయవాయ్ పులన్దో వడివో మన త్తదాయ్*

అణ్డేయ్ మలర్ గళ కై యవాయ్ వట్టిపట్టోడవరుళిలే.

౪.

అ॥ ఇరుమా - గొప్పవిశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, మన్ - మునుపు, ఉణ్ణ - మింగి, ఉమిట్టన్ద - (స్పష్టికాలమందు) క్రక్కినవాడును, తెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలత్త - అందమైయున్న, సవళమ్ - పగడమువండి, వాయ్ - అధిగమునున్న, తెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - శేత్రములనున్నగలవాడునైన, ఎన్నమ్మక్ - నాస్వామి, పొణ్ణువీట్ - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న, పుగట్ గళ - కల్యాణగుణములు, వాయవాయ్ - నోటిలోనున్నట్లును, పులన్ కోళ - (తనసొందర్యముచే) ఇంద్రియముల నాకర్షించుచున్న, వడివు - తిరుమేను, ఎన్ మనత్తదాయ్ - నామనస్సులోనున్నట్లును, అణ్ణ - ఆసర్వేశ్వరునికి, ఏయ్ - తగుమైన, మలర్ గళ - పుష్పములు, కై యవాయ్ - చేతులోనున్నట్లును, వట్టిపట్టు - సన్మార్గమందుండి, ఓడ - నడుచునట్లు, అరుళిల్ - పుష్పజేసినయెడల, ఇజ్జే - ఈలోకమందు, తిరిన్దేణ్ణు - సంపరించుచున్ననాకు, ఎక్ ఇట్టుక్కుళ్ళై చు - ఏమిహీనతకలదు?

తా॥ మనోవాక్కాయములచే సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైబ్బర్యమును శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న యీలోకమందే జేయునట్లు సర్వేశ్వరుడు కటాక్షించినయెడల యీలోకమందుండుట యొకకొంతకాదని.

౪.

వట్టిపట్టోడవరుళి పెల్లు మాయ్ కోలమలర్ డిక్కిళ్ళై*

శుట్టిపట్టోడుమశుడర్ చోచ్చిది వెళ్ళు త్తిన్నున్ బిరుద్దాలుమ్*

ఇజ్జపట్టోడుముడలినిట్టిఱన్ద త్తకోళిరియాకళన్దు*

మొట్టిపట్టోడుమికియియుముడమ్ నుగర్చియుఱుమోముమ్మదుమే.

౫.

అ॥ వట్టిపట్టు - మంచిమార్గమందుండి, ఓడ - ఆదేవిధముగానడుచునట్లు, అరుళి - అనుగ్రహమును, పెల్లు - పొంది, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, శుట్టిపట్టు - చుడికలిగి (పరిపూర్ణముగా), ఓడుమ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, చోచ్చిదివెళ్ళు-మిక్కిలి తేజోరూపమైన పరమపదమగు, ఇన్నున్దు - ఆనందమునుబొంది, ఇరుద్దాలుమ్ - ఉండినను, ముమ్మదుమ్ - తమిళపుగుషార్ణములును, ఇట్టిపట్టు - నిహీనమై, ఓడుమ్ - నడుచుచున్న, ఉడలి

నిల్ - (మనుష్యు) శరీరమందు, పిఱు - జన్మించి, తన్ - తనయొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణము లను, యాన్ - నేను, కల్లు - అభ్యసించి, మొట్టిపట్టు - శబ్దస్వరూపమై, ఓడుమ్ - ద్రవ హించుచున్న, కవియముడమ్ - తెలుగువాణ్ణి మొట్టియ నెడి యమృతమును, నుగర్ చ్చి - అనుభవించు టకు, ఉఱుమ - ఒప్పుగునా ?

తా॥ భగవత్కృతముచే శ్రీవైకుంఠమునుబొంది విశ్వానందము ననుభవించినప్పటికిన్ని అదికూడ తెలుగువాణ్ణి మొట్టియొక్క అనుసంధానముచే గలిగిన ముఖమునకు సాటికానేరదని. ౫.

నుగర్ చ్చియుఱుమోమూపులగిన్ వీడువేఱుతన్ కేట్టిల్*

పుగర్ చ్చెమ్ముగ త్తకలిఱుట్ట పొన్నాట్టికై యెన్నమ్మాన్*

నిగర్ చ్చెమ్ముజ్జియెరివిట్టిగల్ నీణవశురరుయిరెల్లామ్*

తగర్ త్తుఱుమ్ములుమ్పుట్టాగన్ పెరియతనిమాపుగళె.

౬.

అ॥ తన్ - తనకు, కేట్టిల్ - ఒప్పులేని, పుగర్ - తేజస్వకలదై, కెమ్ముగత్తు - ఎఱిని ముఖముగలదైన, కలిఱు - కువలయాపేడమును, అట్ట - సంహరించిన, పొన్ - సుందరమైన, ఆట్టి - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామియు, నిగర్ - (రాక్షసజాతికి) తగుమైన, కెమ్ - ఎఱిని, పట్టి - కేశములుగలవారను, ఎరి - జ్వలించుచున్న, విట్టిగల్ - నేత్రములుగలవారనై, నీణ - పొడువైన, అశురరుయిరెల్లామ్ - అనుగులప్రాణములనన్నింటిని, తగర్ త్తు - పిడించి, ఉఱు - చంపి, ఉట్టులుమ్ - సంచరించుచున్నవాడును, పుల్ - గరుత్మంతుని, పొగన్ - (వాహనముగా) వడిపించువాడునైన శ్రియఃపతియొక్క, పెరియ - ఆపరిచ్ఛిన్నమై, తని - అద్వితీయమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, పుగల్ - కల్యాణగుణములను, నుగర్ చ్చి - అనుభవించుటకు, మూపులగిన్ - మూడులోకములయొక్క, వీడు - సంహారమును, వేఱు - సృష్టియు, (సృష్టిసంహార ర్థుత్వమును), ఉఱుమ - సమానమగునా ?

తా॥ భాగవత ముఖోల్లాసార్థముగా సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణముల ననుభవించి తెలుగువాణ్ణి యభ్యసించుటకు త్రిలోకేశ్వర్యనుగూడ సమానముకాదని. ౬.

తనిమాపుగళెయెన్నమ్ము నిఱుమ్ముడియాత్తాల్తోన్తి*

మునిమాప్పిరముముదల్ విత్తా యులగమ్మాన్ముమ్ములై ప్పిత్త*

తనిమాత్తెయ్యత్తలిరడిక్కిల్ ప్పుగుదలన్తి యవనడియాల్*

సనిమాక్కలనియిన్ముమే నాళుమ్వాయ్క్కనజ్జిల్కె.

౭.

అ॥ తని - నిరుపమానమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, పుగల్ - కీర్తి, ఎన్నమ్ము - ఎల్లప్పుడును, నిఱుమ్ముడియా - నిలుచునట్లు, మాప్పిరముమ్ - పరబ్రహ్మమైన, తాన్ - తాను, మునియాన్ - సజ్జుల్యముగలవాడై, ముదల్ - నిమిత్తకారణమై, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమై, తోన్తి - అవతరించి, ఉలగమ్మాన్ముమ్ - మూడులోకములను, ములైప్పిత్త - సృజించిన, తని - అద్వితీయమై, మాతెయ్యమ్ - పరక్షేపతయైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తలిర్ - చిగురునంటి, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ అన్తి - ప్రవేశించక, అవనడియాల్ - ఆసర్వేశ్వరుని దాసులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ననిమా - మిక్కిలిశ్లాఘ్యమైన, కలవియన్ముమే - సంక్షేపముమీ, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నజ్జిల్కె - మనకు, వాయ్క్క - లభించవలెను.

తా॥ స్వయంపురుషార్థమైన భగవదనుభవము నాకువలదు. భాగవతులతో సంశ్లేషించివారి శ్రీత్యర్థమై జేయుచున్న భగవదనుభవమునే నేనెల్లప్పుడును లభించవలయునని కోరుచున్నానని.

నాభుమ్వాయ్కక్కనల్లట్టు నళిర్ నీర్క్కడలై ప్పడై త్తు*తా*

తాభుమ్తోభుమ్ముడిగభుమ్ శమనిలాదపలపరప్పి*

నీభుమ్పడర్ పూజ్జుక్కాపుమ్ నితైపన్నాయ్దీ భీక*

కోభుమ్మడై యమణిమలై పోల్ కిడన్దా తమర్ గళ్ కూట్టమ్.

౮.

అ॥ నళిర్ - చల్లనైన, నీర్ - జలముగల, కడలై - సముద్రమును, పడైత్తు - సృజించి, తన్ - తనయొక్క, శమన్ ఇలాద - ఒప్పులేనిదై, పల - ఆసేకములైన, తాభుమ్ - తిరువడికళ్ళ నున్న, తోభుమ్ - భుజములనున్న, ముడిగభుమ్ - కిరస్సలనున్న, పగప్పి - ఆంతటవ్యాపించు నట్లుజేసి (ఆసేకహస్తపాదాదులుగలవాడై యవతరించి), నీభుమ్ - పెరిగియు, పడర్ - వ్యాపించియు నున్నదై, పూ - పుష్పములుగలదైన, కల్పుగక్కాపుమ్ - కల్పవృక్షములయొక్కతోటనున్న, నితై - (కిరణములచే) నిండిన, నాయ్దీ భీన్ - సూర్యునియొక్క, పల్ - ఆసేకమైన, కోభుమ్ ఉడైయ - తేజస్సునున్నగలదైన, మణిమలైపోల్ - గత్తుచున్నమైన పర్యతమవలె, కిడన్దాన్ - చవ్యలించిన క్రియఃపతియొక్క, తమర్ గళ్ - భక్తులైనభాగవతులయొక్క, కూట్టమ్ - సమాహము, నాభుమ్ - ప్రతిదినమును, నల్లట్టు - మనకు, వాయ్క్క - (నేవించునట్లు) లభించునుగాక.

తా॥ మహాజలమును సృజించి యచ్చట యసేకదివ్యానయవములుగలవాడై చవ్యలించియున్న శ్రీమన్నారాయణునికి దానులైన శ్రీచైత్యపులను నేవించవలయుననియే నేనాశించుచున్నానని.

తమర్ గళ్ కూట్టవల్వినైయై నాశిమ్ శెయ్యుమ్ శదుమూర్ త్తి*

అమర్ కొళాత్తిశేజువాల్ విల్ తణ్డాదిపల్ పడై యా*

కుమర్ కొలవైజ్జడై నేల్ తాడై కోదిలడియార్ తమ్*

తమర్ గళ్ తమర్ గళ్ తమర్ గళామ్ శదిరేవాయ్క్క తమియేత్కే.

౯.

అ॥ తమర్ గళ్ కూట్టమ్ - శ్రీచైత్యవభృందమునకు సంభవించెడి, పల్ విన్దైయై - క్రూరమైన విరోధమును, నాశిమ్ శెయ్యుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, శదుమూర్ త్తి - వానుడేవ నల్లర్న తాని రుద్ధప్రద్యుమ్ములనెడి నాలుగు విధములుగానవతరించినవాడును, అమర్ కొళ - యుద్వోస్కృతియు లైన, అట్టి - సుదర్శనము, శేజు - పాంచజన్యము, నాల్ - నద్రకము, విల్ - శార్దూము, తణ్డా - కామోదకి, ఆది - ఇవి మొదలుగాగల, పల్ - ఆసేకములైన, పడైయన్ - ఆయుధములు గలవాడును, కుమరన్ - నిత్యయావనవంతుండును, కోలమ్ - సుందరుడై, విజ్జడై - పంచబాణములు గలవాడైన, నేల్ - మన్మథునికి, తాడై - తండ్రియునైన సర్వేశ్వరునికి, కోదిల్ - దోషము లేని (అనన్యప్రయోజనమైన), ఆదియార్ తమ్ - దానులయొక్క, తమర్ గళ్ తమర్ గళ్ తమర్ గళామ్ - దానదానులకు దానులుకావడమనెడి, శదిర్ - పురుషార్థము, తమియేట్కే - (ఈసంసార మందు) ఒంటిగానున్న నాకు, వాయ్క్క - కలుగునుగాక.

తా॥ శబ్దప్రకాశ్యసేకదివ్యాయుధములనుదరించి యాశ్రితవిరోధులనునశింపఁజేయుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చగమానధిగానుండ నైకానడమనెడి భగవంతునిపై నే కోరుచున్నానని.

వాయ్క్కరమియే అూక్కిదోఅూక్కియూక్కి*మాకాయామ్
పూక్కోళమేసినాన్తుతోళ పొన్నాట్కైయెన్నమ్మా*
నీక్కమిల్లావడియార్ ద మ్మడియారడియారడియారెమ్
కోక్కోళ*అవర్ క్కేతుడిగళాయ్చెల్లుమ్ నల్లకోట్టాడే. ౧౦.

అ॥ నూ - క్లాభ్యమైన, కాయామ్మాక్కోళ - రెల్లపున్నయొక్కవర్ణముగల, మేలి-
తిరుమేనునున్న, నాన్తుతోళ - నాలుగుభుజములనున్న, పాన్ - అందమైన, ఆట్టి - సుదర్శన
మును ధరించిన, కై - శ్రీహస్తమునున్నగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామిని, నీక్కమిల్లా - విక్లే
పించని, అడియార్ తమ్ - దానులకు, అడియారడియారడియార్ - దానదానులయొక్క దానులు,
ఎమ్మోక్కోళ - మనకుస్వాములు; అవర్ క్కే - వారికే, కుడిగళాయ్ - దానకులమై, కెల్లుమ్ -
నడుచుచున్న, నల్లకోట్టాడు - మంచిపురుషార్థము, తమియేఱు - అద్వితీయుండైననాకు,
ఊట్టితోఅూట్టి - ప్రతికల్పములయందున్న, ఊట్టి-ఎల్లప్పుడును, వాయ్క్క-కలుగునుగాక.

తా॥ క్యామవిగ్రహుడై, చతుర్భుజుడై, చక్రధరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి చరమా
పధి దానులైనవారే నాకును నాకులమునకును ప్రాప్యరైయుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నానని.

నల్లకోట్టాట్టులగల్గిల్ మూన్తినుళ్ళుమ్తా*నిత్తై*
అల్లిక్కమలక్కణ్ణనై యన్దణ్ కురుగూర్ చ్చడగోవ*
శొల్లప్పట్టవాయిరత్తు శివై యమ్పత్తుమ్వల్లార్ గళ*
నల్లపదత్తాల్ మనై వాఱ్వుర్ కొణ్ణ పెణ్డిర్ మక్కళే. ౧౧.

అ॥ నల్లకోట్టాడు - మంచివ్యవస్థగల, ఉలగల్గిల్ మూన్తినుళ్ళుమ్ - లోకములు మూడింటి
లోను, తాన్ - తాను, నిత్తై - వ్యాపించి నిండినవాడును, అల్లి - వికసించియున్న, కమలమ్ -
బద్ధమువంటి, కణ్ణనై - శ్రేతములుగలవాఁడునైన శ్రీమన్నారాయణునివలెయమై, అమ్ - సుంద
రమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోవ* - నమ్మాత్వార్డు,
శొల్లప్పట్ట - సాదించిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవైయమ్పత్తుమ్ - ఈ పది
పాశురములను, వల్లార్ గళ - ఆభ్యసించువారు, కొణ్ణ - తాము స్వీకరించిన, పెణ్డిర్ మక్కళే -
దారపుత్రాదులతోఁగూడ, నల్లపదత్తాల్ - (భాగవత శేషత్వమనెడి) మంచిమార్గముచే, మనై -
గృహస్థాశ్రమమందుండి, వాఱ్వుర్ - సుఖముగాజీవించుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని విషయమై నమ్మాత్వార్డు ప్రసాదించిన తిరువాయ్మొళులలో జేరిన
యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు సపరివారముగా భాగవతులకు శేషపడియుందురని. ౧౧.

అ ళ్లి వ్వు ర్ తి రు వ డి గ శ్శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-పది, సంపూర్ణము.

ఇదిపఱకు తిరువాయ్మొళుల లెనబదియింటికి పాశురములు ౨౪౨

౯-వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సోపాధికబంధువులైనభార్య పుత్రాదులనువదలి మనకుప్రాప్త్యుడును ప్రాపకుడును విరుపాధిక సకలవిధబంధువులైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి యని చేతనుల కుపదేశించుచున్నారు

కొణ్ణప్పెర్ మక్కళున్ థూర్ శున్ శ్రీవర్ పిఱరుమ్*

కణ్ణదోడుపట్టదల్లాల్ కాదల్ మన్ గియాదుమ్మిల్లై*

ఎణ్ణిశై యమ్మోమ్మమ్మేలుమ్ మున్ శ్రీపుమ్మొప్పిరాళ్*

కొణ్ణరోమాయుయ్యలల్లా లిల్లై కణ్ణిర్ తుణై యే.

౧.

అ॥ కొణ్ణ - (బంధువులనిమనము) స్వీకరించిన (తలంచిన), పెణ్ణిర్ - భార్యలును, మక్కళ - పుత్రులును, ఉన్ థూర్ - బంధువులును, శున్ శ్రీవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కిన భృత్యాదులును, కణ్ణదోడు - చూచినప్పుడు, పట్టదల్లాల్ - స్నేహించియుండడముతప్ప, మన్మ - మఱియొక (చూడని) సమయమందు, కాదల్ - స్నేహము, యాదుమ్ - ఎంతసూత్రమును, ఇల్లై - లేదు (గాన), ఎణ్ణిశైయమ్ - అప్రదిక్కులయందును, కీమ్మమ్ - అధో లోకములయందును, మేలుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును (ఉన్న), మున్ శ్రీపుమ్ - సముస్తప్రాణులను, ఉణ్ణ - (మింగి (తనయందరమందుంచుకొని రక్షించిన), పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరునికి, కొణ్ణిరోమాయ - భక్తులమై, ఉయ్యలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, తుణై - (వేలు) సహాయము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీకాపత్తు సంభవించినఎడల మీభార్యపుత్రాదులెవ్వరు నొడగఱ గాన వారిని వదలి ఆపదబాంధవుడైన సర్వేశ్వరునినే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౧.

తుణై యమ్మోమ్మమ్మమ్మేలుమ్ మున్ శ్రీపుమ్మొప్పిరాళ్*

అణ్ణై యవన్దవాక్కముణ్ణే ల్లైగళిపోల్ శువై ప్పర్*

కణ్ణై యొన్టాలేయేళ్ మరముమేయ్దద వెక్కార్ముగిల్లై*

పుణ్ణై యొన్టయ్యప్పొగిలల్లా లిల్లై కణ్ణిర్ పారుశే.

౨.

అ॥ తుణైయమ్ - సహాయభూతులును, కార్వుమ్ - రక్షకులును, అగువార్పోల్ - అయ్యెడివారువలెనున్న, శున్ శ్రీవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కినబంధువులును, అణ్ణై యవన్ద - తమచేతికందదగిన, అక్కమ్ - ప్రయోజనము, ఉణ్ణేల్ - ఉన్నయెడల, అట్టైగళిపోల్ - జలకలవలె, శువై ప్పర్ - పానముజేయుదురు (ధనముల నడవారెందురు). కణ్ణైయొన్టాలే - ఒకకాణము చేత, ఏళ్ మరముమ్ - సర్వసాలవృత్తుములను, ఎయ్దద - కొట్ట, ఎమ్ - మనకు, (విశ్వాసముజేయ దగిన), కార్ముగిల్లై - కాళమేఘముమంటి స్వభావముగల శ్రియఃపతిని, పుణ్ణై యొన్ట - రక్షకుడని (తలంచి), ఉయ్యప్పొగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించవలయుచేతిప్ప, పారుశే - (మఱియొకరినియాశ్రయించుటచే) ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ మీబంధువులు మీవద్ద ధనమున్నవఱకు మిమ్ములను కాపాడువారవలెనుండి మీధనములనవహరించి తరువాత మిమ్ములను విడిచిపెట్టి పోదురుగాన వారినివమ్మక ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీరామునినే యాశ్రయించి ఉజ్జీవించుడియని.

పొరుల్ కై యుజ్జాయ్ చెప్పల్లక్కాణిల్ పోల్ బ్రయెన్న్ కై నైవర్ *

ఇరుల్ కొల్ తున్నట్టిన్ నైక్కాణిల్ ఎన్నెయెస్సారుమిన్ నై *

మరుల్ కొల్ శెయ్గై యకురర్ మల్ల వడమదురై ప్పిఱన్దాఱున్ *

అరుల్ కొల్ యుయ్యిల్లల్ లొలిన్ కణ్డిరరణ్.

౩.

అ॥ ౩ - చేతుల, పొరుల్ ఉజ్జాయ్ - ధనముండి, కెల్ల - నడమాడచున్నదాని, కాణిల్ - చూచినయెడల, పోల్ బ్రయెన్న్ - నీవుక్షేమముగా నుండవలయునని, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, ఎల్లువర్ - లేచినలవడుదురు. ఇరుల్ కొల్ - అజ్ఞానమును గలుగజేయుచున్నదియు, తున్నట్టు - దుఃఖమును గలుగజేయుచున్నదియునైన, ఇన్నై - దారిద్ర్యమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఎన్నెయెస్సారుమ్ - అయ్యోఅనువారుమాడ, ఇల్లై - లేరు. మరుల్ కొల్ - (లోకులను) ధ్రువించజేయుచున్న, శెయ్గై - వ్యాపారముగల, అకురర్ - అనురులు, మల్ల - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దాఱున్ - ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణుని, అరుల్ కొల్ - కృపాపాత్రమైన, ఆళాయ్ - దాసులై, ఉయ్యిల్లల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, అరణ్ - (వేలు) రత్నకము, ఇల్లైకణ్డిర్ - లేదునుమి.

తా॥ మీబంధువులు లాభమున్నవఱకు మీవద్దనేయుండి మీకాపత్తు వచ్చినప్పుడు మిమ్ములనెంతమాత్రము శనికరించరు గాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని.

అరణమావర్ బ్రక్కాల్లై క్కెన్ నెనమెక్కప్పట్టార్ *

ఇరణ్ జొన్డై తేప్పరావ రిన్దియిట్టాలుమగదే *

వరుణిలైన్నె వడమదురై ప్పిఱన్దవన్ వణ్ పుగడ్డె *

శరణెన్దుయ్యిప్పొగిల్లల్ లొలిన్ కణ్డిరరణ్.

౪.

అ॥ అబ్ బ్రక్కాల్లై - ద్రవ్యములేనప్పుడు, అరణమావర్ - రత్నకులగుదురు, ఎన్దెన్దు - అన్నిపలుమాటాలోచించి, అమెక్కప్పట్టార్ - పశీకరించబడినవారు, ఇరణ్ జొన్డై - అప్పుఇచ్చి తీసికొనినవారవలె, తేప్పరావర్ - తుచ్చులగుదురు (శమయమునకొదగరు). ఇన్దియిట్టాలుమ్ - (వారు) వచ్చిపోయినను, అల్లణ్ - అంతయే. వరుణిల్ - (సంసారలను) వర్ణించి, ఎన్నె - ఏమి ప్రయోజనము? వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దవన్ - ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగడ్డె - కల్యాణగుణములే, శరణెన్దు - రత్నకములనియనుసంధించి, ఉయ్యిప్పొగిల్లల్ - ఉజ్జీవించిపోవలసినదేతప్ప, శదిర్ - మంచయుపాయము, ఇల్లైకణ్డిర్ - లేదునుమి.

తా॥ మనకాపత్తువచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినవారు అధనమును దీసికొని యాపత్ప్రయముమందు విడిచిపెట్టియే పోదురుగాన వారినివదలి, నిర్వృతులకృతచేత నవతరించిన ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునియే యాశ్రయించుడియని.

౪.

శదిరమెన్పుతమ్మై శమ్మదిత్తి మొళియార్*
 మదునపొగమత్తన్ శివరే వైగిమన్ బొన్ములువర్*
 అదిర్ కొళ్ శెయ్గై యశురర్ మజ్జ వడమదురై ప్పిఱన్దాఱ్కు*
 ఎదిర్ కొళాళాయుయ్యలల్లా లిల్లై కణ్ణిరిన్పమే. ౫.

అ॥ శదిరమ్ - మంచిఉపాయముగలవారము, ఎన్ఱు - అని, తమ్మై - తమను, తామ్ - తామే, శమ్మదిత్తు - సమ్మతించెనీకొని, ఇన్ - మధుగమైన, మొళియార్ - మాటలుగల స్త్రీల తోఁగూడ, మదున - సుఖకరమైన, పొగమ్ - సంబోగాదులను, తున్ శివరే - అనుభవించిన వారే, వైగి - కొంతకాలముగడచినతరువాత, మన్ బొన్ము - వేటొకటిని (అవమానమును), ఉఱువర్ - పొందుదురు. అదిర్ కొళ్ - లోకమదురునట్లు, శెయ్గై - వ్యాపారముగల, అశురర్ - అనురులు, మజ్జ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమధురానగరమందు, పిఱన్దాఱ్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఎదిర్ కొళ్ - ఆభిముఖ్యముగల, ఆళాయ్ - దాసులై, ఉయ్యలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటకప్పు, ఇన్పమ్ - సుఖము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమి.

తా॥ యావనవంతులును ధనవంతులునైనవారు మిక్కిలి గర్వింపలైయుండి స్త్రీలతోనుఖ మనుభవించి యావనమును ధనమును నశించినప్పుడు అస్త్రీలచేరినే గొప్ప తిరస్కారమును బొందు దురుగాన వారినివదిలి నిరుపాధికబంధువైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి సుఖించుడియని. ౫.

ఇల్లై కణ్ణిరిన్పమన్దో ఉళ్ళదునినే యాదే*
 తొల్లై యార్ గళై వనై వర్ తొన్ఱిక్కన్దొన్దొన్దార్*
 మల్లై మూదూర్ వడమదురై ప్పిఱన్ద వణ్ వణ్ పుగళ్యే*
 శొల్లియుయ్యప్పొగిలల్లాల్ మన్ బొన్మిల్లై శురుక్కే. ౬.

అ॥ ఇన్పమ్ - (వేటు) సుఖము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమి. అన్దో - అయ్యో! ఉళ్ళదు - నిరతిశయానందరూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును, నిన్దై యాదే - తలంచక, తొల్లైయార్ గళై - ప్రాచీనులైన, ఎత్తనైవర్ - ఎందఱో, తొన్ఱి - జన్మించ, కన్దొన్దొన్దార్ - నశించిరి. మల్లై - భగవత్సంబంధమునెడిసంపత్తుగల, మూదుఱార్ - అనాదినగరమైన, వడమదురై - ఉత్తరమధుర యందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగళ్యే - కల్యాణగుణములనే, శొల్లి - అనుసంధించి, ఉయ్యప్పొగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటకంటే, మన్ బొన్మిల్లై - వేటొకటి, శురుక్కే - సజ్జహముగా చెప్పుతినది, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపము నెఱుంగక ముందనేకమంది నశించిరి మిరు నట్లుకాకుండ ఆశ్రీతరత్నచార్థమై యవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణముల ననుసంధించి యుజ్జీవించుడి. అంతకంటే వేటుపాములేదని. ౬.

మన్ బొన్మిల్లై శురుక్కొచ్చిన్నోమ్ మానిల తైవ్వుయిర్క్కుమ్*
 శిన్ శివేణ్ణాశిన్దప్పెయ్ మైయుమ్ కణ్ణిర్ గళన్దో*

కున్దమనెజ్జల్ పెన్ద్రుత్తాయ్ వడమదురై ప్పిఱ్ఱన్దాన్*

కున్దమిల్ శీర్ కన్దువై గల్ వాల్దల్ కణ్డీర్ కుణమ్.

౭.

అ॥ మన్ద్రొన్దిల్లై - వేటొక ఉపాయములేదు. కురుజ్జచ్చన్దోమ్ - సంగ్రహముగా

చెప్పితిమి మూలత్తు - గోవుభూమియందలి, ఎవ్వుయిర్ క్కుమ్ - సకలప్రాణులకును, కిన్ద్రొన్దా - ఆయాసపడవలదు. కిన్దిప్పే - తలంపుమాత్రమే, అమైయుమ్ - చాలుగా, కణ్డీర్ గల్ - చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా)? అన్దో - (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖభయముగా నున్నది. కున్దమన్దు - (దీనికి ఫలముసిద్ధించకపోయినను) తోషముకాదు. ఎజ్జల్ - మాకత్త్యస్త భక్త్యుడై, పెన్ద్రుత్తాయ్ - గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై, వడమదురై - ఉత్తరమధురా పురియందు, పిఱ్ఱన్దాన్ - ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కున్దమిల్ - దోషములేని, కిర్ - కల్యాణగుణములను, కన్దు - ఆభ్యసించి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వాల్దల్ - జీవించుట, కుణమ్ కణ్డీర్ - స్వరూపానురూపమైనదినుమి.

తా॥ ఓచేతనులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును. దీని కధికారి నియమములేదు. ఏమియు శ్రమమును లేదు. దీనితో సమానమైన మఱియొక్క ఉపాయ మునులేదు. దీనికి ఫలమవ్వజే సిద్ధించకపోయినను స్వరూపానురూపమైనదిగాన వానికల్యాణ గుణములనే యెల్లప్పుడు ననుసంధింపియుజ్జీవించుడియని.

౭.

వాల్దల్ కణ్డీర్ కుణమిదన్దో మాయవనడివరవి*

పోన్ద్రుదపోగవుళ్ళగిఱ్ఱుమ్ పున్దైయిలాదవర్ క్కుమ్*

వాల్దతునైయా వడమదురై ప్పిఱ్ఱన్దాన్ వణ్ పుగళై*

వీన్ద్రతునైయాపోమిదనిల్ యాడుమిలై మిక్కడే.

౮.

అ॥ వాల్దల్ - (భగవద్గుణములనుసంధించుచు) ఉజ్జీవించడమనెడి, ఇదు - ఇది, కుణమ్ - స్వరూపానురూపము. కణ్డీర్ - ఇదిప్రసిద్ధమునుమి. అన్దో - అయ్యో! మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, వరవి - ప్రాత్రముజేసి, పోన్ద్రుదపోగ - కాలమునుబోగొట్టవలయునని, ఉళ్ళగిఱ్ఱుమ్ - అభ్యవసాయముగలవారై, పున్దై - స్వార్థపరతయనెడిహీనత, ఇలాదవర్ క్కుమ్ - లేనివారైన అనన్యప్రయోజనములకు, వాల్దతునైయా - ఉజ్జీవనహేతువై, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱ్ఱన్దాన్ - ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగళై - కల్యాణగుణములను, వీన్ద్ర - ఆశపడతగిన, తునైయా - సహాయముగా కీసికొని, పోమిదనిల్ - నడుచుచున్న దీనికంటె, మిక్కడు - మేలైనది, యాడుమిలై - ఏదియులేదు.

తా॥ అనన్యప్రయోజనమై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము జేయువానికొక మధురాపురి యందవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణానుభవమునకంటె మేలైన పురుషార్థమేమియులేదని.

౮.

యాదుమిలైమిక్కడని లెన్దైచ్చదు కరుది*

కాదు శియ్ వాక్ కూడై శియ్దు కడై ముడై వాల్దక్కుయుమ్బొమ్*

మాతుగిల్కొడిక్కోళ్ మాడ వడమదురై ప్పిఱన్ద*

తాదుశేర్తోళ్ కణ్ణనల్లా లిల్లై కణ్ణీశరణే.

౯.

అ॥ అదనిర్ - అంతకంటె, మిక్కు - మేలైనది, అదుమిల్లై - వినియులేదు. ఎన్నెన్ద -

అనిపలుమాలు చెప్పి, అదువే - (తనకుతోచిన తోదో ఒక) నానినే, కరుది - రక్షకముగాకలంచి, తాదుశెయ్యన్ - పువ్వును పెద్దదిగాజేసికొని, మూడై శెయ్యదు - (మండున్నయోగ్యతను) పోగొట్టుకొని, కడై - అప్పుమై, ముత్తివాల్ క్కెయ్యమ్ - మనుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ, పోమ్ - పోగొట్టుకొనుదురు. మా - క్కాన్దుమైన, తుగిలిన్ - వస్త్రములయొక్క, కొడిక్కోళ్ - ధ్వజములుగల, మాడమ్ - మేడలచేసియున్న, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్ద - అవతరించినవాఁడును, తాదుశేర్ - మాలతోజేరియున్న, తోళ్ - భుజములుగలవాఁడునైన, కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునితప్ప, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్ణీర్ - లేదునుమి.

తా॥ దేవతావ్రములను భజించువారు మండున్న విశ్వరూపునుగూడపోగొట్టుకొని యనర్థమును బొందుదురుగాన మనకు శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదని.

౯.

కణ్ణనల్లాల్లిల్లై కణ్ణీశరణదునిఱ్ఱవన్ద*

మణ్ణి పారమ్మనీక్కు దత్తే వడమదురై ప్పిఱన్దా*

తిణ్ణమానుమ్ముడై మెయ్యన్డై లవండిశేర్ తుయ్యమ్మినో*

ఎణ్ణవేణ్ణానుమ్మగాదు మవన్ది మన్ శీల్లై యే.

౧౦.

అ॥ కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్ణీర్ - లేదునుమి ;

అదు - అనెడి యాఁకమును, నిఱ్ఱ - నిలుపుటకును, మణ్ణి పారమ్ - భూభారమును, నీక్కు దత్తే - పోగొట్టుటకును, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్ద - వచ్చి, పిఱన్దాన్ - అవతరించెను. నువ్వుడైమై - మిగుసామ్ము, ఉశేర్ - ఉన్నదిడల, అవండి - వానిశ్రీపాదములయందు, తిణ్ణమా - దృఢముగా, శేర్ తుయ్యమ్మినో - నమర్చించి ముచ్చివించుడి; ఎణ్ణవేణ్ణా - (ఇంద్రుకు) సందేహింపవలదు. అవన్ది - అనర్థవృత్తునితప్ప, మన్ - ఇతను, నుమ్మదు అదుమ్ - మీది యేవస్తువును, ఇల్లై - లేదు

తా॥ తానే రక్షకుడనెడి మాటను స్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతో గూడ సమర్పించి యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

అదుమిల్లై మన్ శీల్లై వని లెన్ద దువేతుణిన్ద*

తాదుశేర్తోళ్ కణ్ణనై క్కురు బార్ చ్చడగోవళొన్న*

టిదిలాదవోణ్ తమ్మి గ భిన్నై యాఁకరత్తులిప్పత్తుమ్*

ఓదవల్ల పిరాక్కోళ్ న్నమ్మెయ్యాభుడై యార్ గళి పణ్ణే.

౧౧.

అ॥ అదనిర్ - అంతకుకంటె, మన్ శీల్లై - వేఱొకరక్షకము, అదుమ్ - ఎదియు, ఇల్లై - లేదు. ఎన్నదువే - అనెడియర్థమునే, తుణిన్ద - అధ్యపనించి, తాదుశేర్ - మాలతోజేరియున్న,

తాదుశేర్ - మాలతోజేరియున్న,

తోళ్ - భుజములుగల, కల్లనై - శ్రీకృష్ణునిపయమై, కురుగూరన్చుడగోపక - తిరువగరియందు వేంచేసియున్న సమ్మత్వోర్లు, తొన్న - సాదించినవియు, తీరుఇలాద - గోపములేనివియు, ఒల్ - నువ్వురమైనవియు, తమ్మిళ్ గళ్ - ద్రాక్షభామరూపములైనవియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్ల - అధ్యయనముజేయదగిన, పిరాక్కళ్ - ఉపకాశము, నమ్మై - మనలను, పడై - మునుపే, ఆళ్ళుడైయార్ గళ్ - దాసులుగాగలవారు.

తా॥ శ్రీయఃపతియే రక్షకుడని నమ్మిన సమ్మత్వోర్లుసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారే మనకు పరమప్రాప్త్యుని.

౧౧.

ఆత్మోర్ తిరువడిగళ్ళేళరణమ్

తీయర్ తిరువడిగళ్ళేళరణమ్

—

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఇట్టివిరుపాధికబంధుడైన సర్వేశ్వరుని నేవించవలయునని తిరుప్పొలిబుడికి వేంచేసి అచ్చటమాటలాడక పవ్వలించియున్న సర్వేశ్వరునినేవించి, ఓవ్యామీ! నన్ను కటాక్షింప వలెను నాతో మాటలాడవలయునని పలువిధములుగా ప్రార్థించుచున్నారు.

పల్లెనాళాలేనిన్ తిరువరుభుమ్ పల్లయత్తాళ్ తిరువరుభుమ్

కొణ్ణు*నిగోయిల్ శీయత్తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివట్టివన్దాల్చెయ్యమ్*

తొణ్ణరోర్ క్కరుళిచ్చిదివాయ్ తిల న్దుత్తామరై క్కణ్ణళాల్ నోక్కాయ్*

తెణ్ణరై ప్పొరుసల్ తణ్ పల్లె శూక్రన్ద తిరుప్పొలిబుడికిడన్దానే.

౧.

ఆ॥ తెల్ - నిర్మలమైన, తరై - అలుగల, పారుసల్ - తామ్రపర్ణితీరమందున్నదియు, తణ్ - చల్లని, పల్లె - కొలనలచే, శూక్రన్ద - చుట్టపడినదియునైన, తిరుప్పొలిబుడి - తిరుప్పొలి బుడియినెడు దివ్యదేశమందు, కిడన్దానే - పవ్వలించినవాడా! పల్లెనాళాలే - చిరకాలముగా, నిన్ తిరువరుభుమ్ - నీయనుగ్రహమునున్న, పల్లయత్తాళ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క, తిరువరుభుమ్ - అనుగ్రహమునున్న, కొణ్ణు - కలవాడనై, నిన్ గోయిల్ - నీవు వేంచేసియున్న దివ్యదేశమందు, శీయత్తు - స్వరూపాచితైక్యమునుజేసి, పల్ పడికాల్ - అనేకపురుషుల నులుగా, కుడికుడి - (భార్యపుత్రాది) పరివారసహితముగా, వట్టివన్ద - కాస్త్రోక్తమార్గముచే నచ్చి, ఆళ్ళెయ్యమ్ - దాస్యముజేయుచున్న, తొణ్ణరోర్ క్కు - శేషభూతులమైన మావిషయమై, అరుళి - కృపజేసి, తోది - ఉజ్వలమైన, వాయ్ - వదనమును, తిలన్దు - తెలచి, (ఒకమాట చెప్పి), ఉత్త - నీయొక్క, తామరై క్కణ్ణళాల్ - పద్మముపంటినేత్రముచే, నోక్కాయ్ - కటాక్షించును.

తా॥ తిరుప్పొలిజుడియందు పవ్యళించిన ఓక్రియఃపతీ ! చిరకాలముగా నీకును పిరాట్టికిని కృపాపాత్రులమై దివ్యదేశములయందు కైజ్యుర్యముజేయుచున్నమాతో నిప్పుడుకొంచెము మాటలాడి నీయపాజ్ఞములచే గటాక్షింపుమాయని.

౧.

కుడిక్కిడన్దొక్కమ్ శెయ్దు నిఱ్ఱిత్త వడిమైక్కున్ శైవల్ శెయ్దు*
ఉఱపాన్నడక్కడవాచేవట్టివరుగిన్ వడియరోర్క్కరుళి*నీయెరునాల్
పడిక్కళవాగనిమిర్ త నిఱ్ఱ పాదపజ్జయమేతలై క్కణియాయ్*
కొడిక్కొల్ పొన్ మదిల్ శూన్ కుళిర్యయల్ శోలై త్తిరుప్పొలిజుడిక్కిడన్దానే. ౨.

అ॥ కొడిక్కొల్ - ధ్యజములచేనలజ్జుతమైనదియు, పొన్ - స్పృహ జీయమైన, మదిల్ - ప్రాకారములచేతను, కుళిర్ - చల్లనైన, వయల్ - పొలములచేతను, శోలై - తోపులచేతను, కూన్ - చుట్టపడినదియైన, తిరుప్పొలిజుడి - తిరుప్పొలిజుడియందు, కిడన్దానే - పవ్యళించిన ఓక్రియామి ! కుడిక్కిడన్ద - కులమర్యాదలో (శేషవృత్తిలో) నుండి, అక్కమ్ శెయ్దు - (అకులమునకు) అతిశయమునుగలుగజేసి, తీర్త - సంపారమందుండి నన్ను నివర్తింపించిన, నిన్ అడిమై - నీకైజ్యుర్యములయందు, కున్ శైవల్ - అస్తరజ్జైజ్యుర్యములను, శెయ్దు - చేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పాన్ - స్పృహజీయమైన, అడి - శ్రీపాదములను, కడవాచే - తాటకుండ (నీతిరువడితప్పు మఱియొకదాని నెఱుంగక), వట్టివరుగిన్ - శేషత్వమార్గమందువచ్చుచున్న, అడియ కోర్క్క - శేషభూతులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, నీ - నీవు, ఒరునాల్ - ఒకప్పుడు, పడిక్కు - భూమికి, అళవాగ - అనురూపముగా (భూమితిరువడికిందెఱుగునట్లు), నిమిర్ తి - పెంచిన, నిన్ పాదపజ్జయమే - నీశ్రీపాదపద్మములనే, తలై క్కణియాయ్ - నాశిరస్సు కాధరణ మగునట్లుంచుము.

తా॥ తిరుప్పొలిజుడియందుపవ్యళించిన ఓక్రియఃపతీ ! అనన్యగతిమలమై నీతిరువడిగళ్యయందు స్వరూపానురూపమైన, కైజ్యుర్యముజేయుచున్న మాయందుగృహజేసి నీశ్రీపాదములను మా శిరస్సుమీద నుంచుమాయని.

౨.

కిడన్దనాల్ కిడన్దాయెత్త నై కాలమ్ కిడ త్తి యుఱ్ఱిరువుడమ్మై య*
తొడర్ న్దుకున్ శైవల్ శెయ్దు తొల్లడిమైనట్టివరుమ్ తొణ్ణరోర్క్కరుళి*
తడజ్జోల్ తామరై క్కణ్విత్తిత్తు నీయెఱ్ఱున్దు తామరై మ్మణ్ణయమ్ నీయుమ్*
ఇడజ్జోల్ మూపులగుమ్ తొల్లినిరున్దరుళాయ్ తిరుప్పొలిజుడిక్కిడన్దానే. ౩.

అ॥ తిరుప్పొలిజుడిక్కిడన్దానే - తిరుప్పొలిజుడియందుపవ్యళించినవాడా ! కిడన్దనాల్ - పవ్యళించినప్పుడు మొదలుకొని, కిడన్దాయ్ (ఏకరీతిగా) పవ్యళించియున్నావు; ఉఱతిరువుడమ్మ - నీతిరుమేను, అత్తె - నొచ్చునట్లు, ఎత్తనై కాలమ్ - ఎంతకాలము, కిడత్తి - పవ్యళించెదవు ? తొడర్ న్దు - అనుసరించి, కున్ శైవల్ శెయ్దు - అస్తరజ్జైజ్యుర్యములనుజేసి, తొల్ - అనాదియైన, అడిమైనట్టి - శేషత్వమార్గమందు, వరుమ్ - (తప్పకుండ) నడుచుచున్న, తొణ్ణరోర్క్క - తానులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, తడమ్ - తటాకమును, కోల్ - అక్రమించుచున్న, తామరై - తామరసపుష్పమునంటి, కణ్ - సేతములను, విత్తిత్తు - తొలచి, నీ -

నీవు, ఎత్తుడు - లేచి, ఉన్ - నీయక్క, తామరై మత్తైయమ్ - కమలవాసినీయై పిరాట్టియమ్,
నీయమ్ - నీవును, ఇడమకొల్ - విశాలమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, తొమ్మి -
ఆశ్రయించునట్లు, ఇరున్దరుళాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞాదియందుబవ్యళించిన ఓస్వామి! నీతిరుమేనుయందు నొప్పియొత్తునట్లు
నీనెంతకాలము పవ్యళించెదవు? చరప్పర గా శేషభూతులమైన మాయందుఁగృహజేసి లేచి నీవు
పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియుండి మాకు నేపసాదించుమాయని. ౩.

పుళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దువరకుణమన్దైయరున్దు వై గున్దత్తుల్ నిన్దు*

తెల్లిన్ద వెళిన్దైయగజ్జుట్టియాడే యెన్నై యాభావైయెనక్కరుళి*

నళిన్ద శీరులగమ్మూన్దుడళవియప్ప నాళ్ళోకూత్తాడినిన్దార్ పు*

పళ్ళిజ్ఞునీర్ ముగిలికాపవళమ్పాల్ కనివాయ్ శివప్ప నీకాణవారాయ్. ౪.

అ॥ పుళ్ళిజ్ఞుడి - తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్దు - పవ్యళించి, వరకుణమన్దై - వరకుణమన్దై
యందు, ఇరున్దు - వేంచేసియుండి, వై గున్దత్తుల్ - శ్రీవైకుంఠమనడి దివ్యదేశమందు, నిన్దు - నిలిచి,
తెల్లిన్ద - నిర్మలమైన, ఎన్ - నాయొక్క, కిన్దైయగమ్ - హృదయములోపల, కట్టియాడే - వదల
కుండనుండి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్ళాయ్ - ఏలినవాడా! ఎనక్కు - నావిషయమై, అరుళి -
కృపజేసి, నళిన్ద - చలనైన (అనుసంధించువారి హృదయముచల్ల పడునట్లున్న) కిర - కల్యాణ
గుణములను, ఊలగమ్మూన్దు - మూడులోకములును, ఉడన్ - ఒకవిధముగా, వియప్ప - ఆశ్చర్య
పడునట్లును, నాళ్ళో - మేము, కూత్తాడినిన్దు - సృత్యముజేసినిలిచి, ఆర్ పు - కోలాహలము
జేయునట్లును, పళ్ళిజ్ఞు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ముగిలిక - మేళుమందున్న, పవళమ్పాల్ -
పగడమువలె, కని - నుండరమైన, వాయ్ - అధరముయొక్క, శివప్ప - ఎఱుపుతోఁగూడ,
కాణ - (మేము) నేవించునట్లు, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ అచ్చటచ్చటవేంచేసియుండి యిదిపఱలో నాకింతభక్తివి గలుగజేసిన ఓస్వామి!
నీసౌందర్యమును మేము నేవించునట్లు మాముందఱవేంచేసి మాయబీప్సమును నెరజేర్చుమాయని.

పవళమ్పాల్ కనివాయ్ శివప్ప నీకాణవన్దు నికాపన్నిలాము త్తమ్*

తవళ్ళి కదిర్ ములువల్ శెయ్దు నికతిరుక్కణ్ తామరై తయజ్జనిన్దు రుళాయ్*

పవళన్కాపడర్ క్కీ - ధ్రి చ్చుజుతై పొరుసల్ తణ్ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దాయ్*

కవళమాకళిన్ దీనిడర్ కెడ త్తడత్తు క్కాయ్ శివప్ప అవై యూర్ న్దానే. ౫.

అ॥ నన్ పవళమ్ - క్లాఘ్యమైనపగడముయొక్క, పడర్ క్కీల్ - పొడక్రింద, కణ్దు - శఙ్ఖము,
ఉత్తై - చేరియున్న, పొరుసల్ - తామ్రపల్లిచే (మట్టబడిన), తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడి -
తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాడా! కవళమ్ - అహరిముచేబలిసియున్న,
మా - గొప్ప, కళిన్ దీన్ - గజేంద్రునియొక్క, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, తడత్తు -
తటాకమందు, కాయ్ - (వికోధులను) దహించుచున్న, శివమ్ - కోపముగల, పవై - గరుత్మం
తుని, ఊర్ న్దానే - నడిపించినవాడా! పవళమ్పాల్ - పగడమువలె, కణి - సిగ్గుపైను,

వాయ్ - అధరము, శివపు - ఎఱ్ఱనై (ప్రకాశించునట్లు), నిన్ - నీయొక్క, చల్ - దంఠముల
యొక్క, నిలాకదిర్ - గొప్పతేజస్సు, ముత్రిమ్-అధరమందు, తవత్త్ - సంచరించునట్లు, ముఱు
వల్ శెయ్దు - మన్దహాసముజేసి, కాణ - (నేను) నేవించునట్లును, నీవన్తు - నీవువేంచేసి, నిన్ -
నీయొక్క, తిరుక్కణ్ శామరై - నేత్రములనెఱి పద్మము, తయన్దు - ప్రకాశించునట్లును, నిన్దురు
శాయ్ - నిలిచియుండుము.

తా॥ అతిమణియమైన తిరుప్పొలిజ్ఞునియందు బవ్యళించిన ఓ శ్రీయఃపతి! గజేంద్రాద్వారా
కాపత్రువచ్చినప్పుడు వారిముందట గరుడవాహనారూఢుడనై నేపసాదించినట్లు నీదివ్యావయవ
సౌందర్యముతోగూడ నిప్పుడు నాముందటవచ్చి నేపసాదింపుమాయని. ౫.

కాయ్ శివప్పణవె యూర్ న్దు పొన్మలై యిన్ మీమిశైక్కార్మగిల్ పోల్*

మూశినమూలిమూలిమానె న్దుజివర్ పడక్కనన్దుమున్దున్దు*

కాయ్ శివవేదేకదిర్ ముడియానే కలివయల్ తిరుప్పొలిజ్ఞుడియాయ్*

కాయ్ శివవాత్తైజ్జువాల్ విల్ తణ్డెన్ది యెమ్మిడర్ కడివానే.

౬.

అ॥ పాన్ - స్వర్ణమునుమైన, మలైయిన్ మీమిశై - పర్వతముమీద, (సంచరించుచున్న)
కార్ముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలె, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శివమ్ -
శోపముగల, పటనై - గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు - నడిపించుకొని, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించు
చున్న, శివమ్ - శోపముగల, ఆత్రి - నుదర్శనము, శజ్జు - పాశ్చజన్యము, వాల్ - నన్దకము,
విల్ - శాల్జము, తణ్డు - కామాదకీ, (ఈయాయుధములను), ఏన్ది - ధరించి, మా - గొప్ప,
శివమ్ - శోపముగల, మాలి - మాలి, మాన్ - గొప్ప, మాలి - మాలి (నుమాలి), ఎన్దు - అని
ప్రసేద్యులైన, అవర్ - ఆయనురులు, అజ్జు - ఆయుధమందు, పడ - చచ్చునట్లు, కనన్దు - శోప
గించి, మున్ నిన్దు - (వారి) ముందటనిలిచిన, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శివమ్ -
శోపముగల, వేదే - ఓస్వామి! కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా!
కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పొలిజ్ఞుడియాయ్ - తిరుప్పొలిజ్ఞుడియందు
బవ్యళించినవాడా! ఎమ్మిడర్ - మారుఃఖములను, కడివానే - నళింపజేయువాడా! నిన్దురు
శాయ్ - (నాముందట) నిలిచి నేపసాదింపుమా.

తా॥ ఓస్వామి! నిన్ను నేవించుటకు వాకేదైనను ప్రతిబంధకమున్నప్పటికిని, దానిని
మాలినుమాలి మొదల గనుఁగులనుజంపినట్లు నళింపజేసి నాకు నేపసాదింపుమాయని. ౬

ఎమ్మిడర్ కడిన్దిజ్జెన్నైయాల్వానే యిమైయవర్ తమక్కమాజ్జనై యాయ్*

శెమ్మడల్ మలగుమ్ శామరై ప్పొరువై త్రిణ్ తిరుప్పొలిజ్ఞుడిక్కిడనాన్*

నమ్ముడై యడియర్ కెన్దైకణ్ణగన్దు నామ్ కళిత్తుళనలమ్ కూర*

ఇమ్మడవులగర్ కాణనియొరునా తిరున్దిడాయ్ జ్జెల్ కణ్ ముగప్పే.

౭.

అ॥ ఎమ్మిడర్ - మారుఃఖములను, కడిన్దు - నళింపజేసి, ఇజ్జు - ఈలోకమున, ఎన్నై-
నన్ను, అశ్వానే - పరిపాలించువాడా! ఇమైయవర్ తమక్కమ్ - జేవతలకుగూడ, అజ్జు -

ఆ దేవలోకమందు, అనైయాయ్ - నిర్వాహకుడా! తెమ్ - ఎట్టని, మడల్ - దళములు, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తామరై - పద్మములుగల, ప్పల్లవమ్ - కొలనలచే, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పొలిజుడి - తిరుప్పొలిజుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వలించినవాడా! నమ్మలై - మీయొక్క, అడియర్ - దామలైన (క్రిష్ణైపులయొక్క, కవై - కోలాహలమును, కణ్ణు - చూచి, నాన్ - మేము, ఉగన్దకళిత్తు - మిక్కిలి సస్తోపించి, ఉళమ్ - హృదయమందు, నలమ్ - ప్రేమము, కూర - వృద్ధిబొందునట్లు, మడమ్ - జ్ఞానకూన్యలైన, ఇవులగర్ - ఈలోకమందుండువారు, కాణ - చూచునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఎల్లల్ కణ్ముగప్పే - మాకంటిమందఱు, ఇరున్దిదాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ దుర్బలులకును ప్రబలులకునుగూడ రక్షకుడవైన ఓక్రియఃపతీ! క్రిష్ణైపులు విన్ననుభవించి జేయుచున్న కోలాహలమునుజూచి సంతుష్టులమై నేవించునట్లు మామందఱు ఒకదినము వేంచేయుమాయని.

౩.

ఎల్లల్ కణ్ముగప్పేయులగర్ గళెల్లా మిన్దై యడిల్మొడ్డుదిత్తైళ్ళ*
తల్లభనావర త్తమదుశోల్వలత్రాల్ తలై తలై చ్చిఱున్దుపూళిప్ప*
తిల్లల్ శేర్ మాడ త్తిరుప్పొలిజుడియాయ్ తిరునై గున్దత్తుళాయ్ తేవా*
ఇల్లల్ మాళాల త్రిదనుభుమొరునా లిరున్దిదాయ్ వీర్ నీడక్కొణ్డే.

౪.

ఆ॥ తిల్లల్ - చన్ద్రుడు, శేర్ - సంచరించునట్లు (ఉన్నతమలైన), మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుప్పొలిజుడియాయ్ - తిరుప్పొలిజుడియందు బవ్వలించినవాడా! తిరునై గున్దత్తు-క్రిష్ణైపులమనెడి దివ్యశేకమందు, ఉళాయ్ - వేంచేయున్నవాడా! తేవా - గొప్పతేజస్సుగలవాడా! ఎల్లల్ కణ్ముగప్పే - మాకంటిమందఱు, ఉలగర్ గళెల్లామ్ - లోకమందరును, అడియిలై - క్రిపాదద్వంద్వములను, తొమ్మదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మదు - లేచి, ఇట్టెళ్ళి - నమ్రులై, తల్లల్ - తమయొక్క, అన్బు - పీతి, ఆర - వృద్ధిబొందగా, తమదు - తమయొక్క, వలత్తు - శక్తికిరిగిన, శొల్లాల్ - ఉక్తిచేత, తలై తలై చ్చిఱున్దు-నేనుమందఱు నేనుమందఱయని ఒకరికొకరుపైనచడి, పూళిప్ప - ఆశ్రయించునట్లు, కణ్ - వికాలమై, మా - క్లాభ్యుమైన, ఇల్లాలత్తు - ఈభూమియందలి, ఇదనుళ్ - ఈతిరుప్పొలిజుడియందు, వీర్ నీడక్కొణ్డే - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఇరున్దుళాయ్ - ఉండి నేపసాదింపుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుడవై వేంచేయున్న విధమును మేమందరు గూడ నెవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పొలిజులియందొకదినము వేంచేసియుండుమాయని.

౫.

వీర్ నీడక్కొణ్డేవియన్గొల్ మాళాల త్రిదనుభుమిరున్దిదాయ్*అడియోమ్
పోన్ నీయోవాదేక్కణ్డై కుళిర ప్పదుమలరాగ్నైప్పరుగ*
శేన్ నీళవాలై శెన్నలూడుగళుమ్ శెమ్మమ్మనై త్తిరుప్పొలిజుడియాయ్*
కూన్ నమామళురర్ కులముదలరిన్ద కొడువినై వ్పడై గళ్ వల్లానే.

౬.

అ॥ శేణు - బురదయందు, ఇళమివారై - మంచివయస్సుగలమత్స్యములు, శేన్నెలూడు - ఎఱ్ఱధాన్యసస్యములయొక్కనడుమన, ఉగళుమ్ - తుల్లివడుచున్న, శేల్లుమ్ - అందమైన, పడై - కొలనలుగల, తిరుప్పల్లిభుడియాయ్ - తిరుప్పల్లిభుడియందు వేంచేయున్నవాడా! కూర్ శిరమాయ్ - పుష్కలమైనది, అశురర్ - అనుయలయొక్క, కలమ్ - పంశమును, ముదల్ - సమూలముగా, అరిన్ద - చేదించిన, కొడువినై - క్రూరవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - ఆయుధములను (ధరించిన); పల్లినే - సమర్థుడా! అడియోమ్ - దానులము, ఓవాడే - ఎడతెగక, పోర్ శిరమజ్జళాళాసముజేసి, కణ్ణిజై - నేత్రద్వంద్వములు, కుళిర - చల్లపడునట్లు, పుదుమలర్ - అప్పుడు వికసించిన పుష్పమువలెనున్న, ఆగత్తై - తిరుమేనును, పరుగ - పానముజేయు (అనుభవించు)నట్లు, పిన్ శ్రీడమ్కొణ్డు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేయుండి, వియన్కొళ్ - విశాలమై, మా - క్లాఘ్యమైన, ఇలత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరుద్దిడాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై తిరుప్పల్లిభుడియందు బవ్వలించినఓస్వామి! లోకులు నీమహిమ తెలుగకపోయినను, నీయందుభక్తిగలమేము నేలించియానందించునట్లు ఒకదినమువేంచేయుమామని. కొడువినై పడైగళ్ వల్లెయూ యమరర్క్కిడర్ కెడవళురర్ గట్కిడర్ శెయ్* కడువినై నజ్జేయెన్నుడై యముడే కలివయల్ తిరుప్పల్లిభుడియాయ్* వడివిడై యిల్లములర్ మగళ్ మన్ శైనిలమగళ్ పిడిక్కు మ్మెల్లడియై* 'కొడువినై యేనుమ్ పిడిక్కు నీయొరునాళ్ కూవుడల్ వరుడల్ శెయ్యాయ్. ౧౦.

అ॥ కొడువినై - క్రూరవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - దివ్యాయుధములనుధరించిన, వల్లెయాయ్ - సమర్థుడా! అశురర్క్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, అశురర్ గట్కు - అనుయలకు, ఇడర్ శెయ్ - దుఃఖమునుజేయుచున్న, కడువినై - క్రూరమైన (బ్రహ్మధనుచే కాన్తికాని) వ్యాపారముగల, నజ్జే - విషమువంటినాడా! ఎన్నుడై - నాకు, అముడే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుడా! కలి - సమృద్ధమైన, పరుల్ - పాలములుగల, తిరుప్పల్లిభుడియాయ్ - తిరుప్పల్లిభుడియందు వేంచేయున్నవాడా! వడివు - తిరుమేనును, ఇల్లైయిల్లా - ఒప్పులేని, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినయొకపిరాట్టియూ, మన్ శై - అట్టిస్తవభావముగల, నిలమగళ్ - భూమిపిరాట్టియూ, పిడిక్కుమ్ - స్పృశించదగిన, మెల్లడియై - మృదువైనతిరువడికళ్ళను, కొడువినైయేనుమ్ - చెడ్డపాపముగలనేనును, పిడిక్కు - స్పృశించునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, కూవుడల్ - (నీవువేంచేసియున్న పరమపదమునకు) పిలుచుకొనుట, వరుడల్ - (నేనున్నచోటికి) వేంచేయుట, శెయ్యాయ్ - చేయుము.

తా॥ ఓక్రియశతీ! నీయొక్క అతిసుకుమారమైన తిరువడికళ్ళయందు నేను పరిచర్య జేయునట్లు నీవున్నచోటికి నన్ను పిలుచుకొనవలయును. లేక నేనున్నచోటికి నీవువేంచేయవలయునని. ౧౦.

కూవుడల్ వరుడల్ శెయ్ దిడాయెన్దు కురై కడల్ కడై న్నవన్దన్నై*
మేవిన్దమర్ న్దవియన్బునల్ పొరునల్ వల్లుడినాడకళడగోవగ్గ*

నావియల్ పాడలాయరత్తుళ్ళు మివై యుమార్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్*
ఓవుదల్లి యులగమ్మాన్తన శ్వా నడియిడై యుళ్ళుత్తోర్వారే.

౧౧.

అ॥ కూవుడల్ - పిలుచుకొనుట, పరుడల్ - ఇచ్చటవేచేయుట, తెయ్దిడాయ్ - చేయుము, ఎన్ట - అని (ప్రాప్తించి), కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద వన్తన్నై - చిలికినవానిని, మేవి - సమీపించి, నన్లఅమర్ న్దు - చక్కగానమరియుండి, వియన్ పునల్ - సమృద్ధమైనజలముగల, పారునల్ - తామ్రపల్లితోగూడుకొనిన, వల్లుడినాడక్ - వల్లు డియనెడి దేశమునకుస్వామియైన, శడగోవక్ - సమ్మత్వార్థునిసాదించిన, నావియల్ - జిహ్వ వ్యాపారమై, పాడల్ - పాశురరు చములైన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోవేరిన, ఇరై యుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ గళ్ - అభ్యసించువారు, మూన్టులగమ్ - మూడు లోకములను, అళన్దాన్ - కొలిచినవానియొక్క, అడియిడై - శ్రీపాదద్వంద్వములను. ఉళ్ళత్తు - పౌదయమంచు, ఓవుదల్లి - ఎడతెగక, ఓర్వార్ - అనుసంధించుదురు.

తా॥ సమ్మత్వార్థయుక్త వాగ్యవృత్తిరూపమైన తిరువాయ్మొళిలో నీపదిపాశుర ముల నభ్యసించువారు నిరంతరముగా శ్రీయఃపతియనుభవించుతురని.

౧౧.

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్

౩ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—సమ్మత్వార్థిట్లుప్రాధింప, జానికినర్వేళ్ళరుడు, మీరిట్లుప్రాధింపవలెనా నేనే మీసంబంధమును బ్రార్థించుచున్నాను కానాయనిసాదించ, తనమహిమనున్న నాహీనత నున్న జూడక నావిషయమై యిట్లుసాదించేనేయని వానిసౌశీల్యగుణము ననుసంధించుచున్నారు.

‡ ఓరాయిరమా యులగేళ్ళిక్కుమ్*

పేరాయిరమ్కొణ్డదోర్ పీడుడైయన్*

కారాయిస కాళనన్మేనియినన్*

నారాయణన్ నన్బళ్ పిరానవనే*

౧.

అ॥ ఓర్ - ఒకతిరునామమే, ఆయిరమాయ్ - అనేకవిధమై, ఉలగేళ్ళు - సమస్తలోక ములను, అళిక్కుమ్ - రక్షించదగిన, పేర్ - తిరునామములు, ఆయిరమ్ - వెయ్యింటిని, కొణ్డదు - కలిగియుండువాడును, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పీడుఉడైయన్ - మహిమగలవాడును, కాళ - చల్లని, కారాయిస - మేఘమువంటి, నన్ మేనియినన్ - క్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాడునైన, నారాయణనవనే - ఆనారాయణుడే, నన్బళ్ పిరాన్ - మనకుస్వామి.

తా॥ ఓమనసా! మనకుస్వామియైనవాడు శ్రీమన్నారాయణుడే; వాడే మనసకలాభిష్ట ములను సెగజేయును! నీవునమ్మియుండుమాయవి.

౧౧.

అవనేయగల్ భాలమ్ పడై తిడన్దాన్*
అవనేయగదుణ్ణుమిన్దా నళన్దాన్
అవనేయవను మవనుమవనుమ్*
అవనేమన్ శైల్లాము మటిన్దనమే.

౨.

అ॥ అగల్ - వికాలమైన, భాలమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దాన్ - (ప్రళయమందు పాతాళలోకములోనుంచి) విడతీసినవాడు, అవనే - ఆశ్రమస్వారాయణుడే. అవనే - వాడే, అగ్గదు - ఆభూమిని, ఉన్ద - (ప్రళయమందు) మింగి, ఉమిన్దాన్ - (సృష్టికాలమందు) బయలుపడెను. అళన్దాన్ - (మహాబలివర్ణమందితీసి) కొలిచెను. అవనుమ్ - ఆబ్రహ్మయు, అవనుమ్ - ఆ రుద్రుడును, అవనుమ్ - ఆయిన్ద్రుడును, అవనే - వాడే, (వానికి శేషభూతులే); మన్ శైల్లాముమ్ - తిక్కినవన్నియు, అవనే - వాడే, (అని), అటిన్దనమ్ - తెలిసికొంటిమి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్తునుసృజించి పరిపాలించువాడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్త చేతనులకును వాడేస్వామియని.

౩.

అటిన్దనవేద వరుమ్పొరుళ్ నూల్ గల్*
అటిన్దనకొల్ గ వరుమ్మొరుళాదల్*
అటిన్దనరెల్లా మరయైవణ్ణి*
అటిన్దనకొన్యోగ శఱుక్కుమ్మరున్దే.

౩.

అ॥ అరుమ్ - తెలిసికొనుటకళక్యమైన, పొరుళ్ - వస్తువులను, అటిన్దన - ఎఱుంగిన, వేదమనూల్ గల్ - వేదశాస్త్రములు, అరుమ్పొరుళాదల్ - తెలిసికొనుటకళక్యమని, అటిన్దన కొల్ గ - (శ్రీమన్నారాయణుని) తెలిసికొనినదని స్వీకరించవలెను. అటిన్దనరెల్లామ్ - జ్ఞానాధికులందరును, అరియై - పాపహరుడైన శ్రీమన్నారాయణుని, వణ్ణి - ఆశ్రయించి, నోయ్ గల్ - సంసారమనడి వ్యాధులను, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టదగిన, మరున్ద - ఔషధముగా, అటిన్దనర్ - తెలిసికొంటిరి.

తా॥ సకలార్థములనెఱుంగిన వేదములుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యథావత్తుగా తెలిసికొనఁజాలవు. అట్టి మహిమగలవానినే సంసార భేషజముగా వ్యాపారులొశ్రయించిరని.

౩.

మరున్దేనల్లల్ పోగమగిన్ద్ర్ చ్చిక్కెన్దు*
పెరున్దేవర్ కుఱ్ఱున్దల్ పిదన్ ద్రుమ్మిరాన్*
కరున్దేవనమ్మాన్ కణ్ణన్ ద్విల్లలగమ్*
తరున్దేవనై చ్చోరేల్ కణ్ణాయ్ మనమే.

౪.

అ॥ నల్లల్ - మనయొక్క, పోగమగిన్ద్ర్ చ్చిక్కెన్దు - భోగరసమునకు, మరున్దే - వృద్ధితే నడి ఔషధముపంటివాఁడా! ఎన్దు - అని, పెరుమ్ - క్లాఘ్యమైన, తేవర్ కుఱ్ఱున్దల్ - నిత్య నూరులసమాహములు, పిదన్ ద్రుమ్ - సెప్పచున్న, పికాన్ - ఉపకారకుఁడును, కరుమ్-కాఢమ

విగమించును, లేవన్ - ఉజ్జ్వలించును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడై
యవతరించినవాడును, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, తరుమ్ - ఇచ్చువాడైన, లేవనై -
శ్రీమన్నారాయణుని, మనమే - ఓమనసా! శోరేల్ కణ్ణాయ్ - విడువకుమమా.

తా|| ఓమనసా! కృష్ణవారమేత్తి మనమ పరమపదమివ్వదలంచిన సత్యనారీభోగ్యుడైన
శ్రీమన్నారాయణుని విడువక నాశ్రయించుమాయని. ౪.

మనమేయునై వల్వినై యేనిరన్దు*

కనమేళొల్లి నే నిదుశోరేల్ కణ్ణాయ్*

పునమేనియ పూనణ్ణుమాయలజ్జల్*

ఇనమేదుమిలొనై యడై ననుమే.

౫.

అ|| మనమే - ఓమనసా! పల్ వినైయేక్ - ప్రారపారముగల నేను, ఉనై - విన్ను, ఇరన్దు -
యించించి, పునమ్ - స్వస్థానమందు, మేనియ - పెరుగుచున్న, పూ - నుందరమైన, తుమాయ్ -
తిరుక్తుమాయొక్క, అలజ్జల్ - మలగలవాడై, ఇనమ్ - ఒప్పైనది, ఏగుమ్ - ఏదియు,
ఇలొనై - లేనివాడైన శ్రీమన్నారాయణుని, అడైవదుమ్ - ఆశ్రయింపవలయునని, కనమే -
దృఢముగా, శొల్లినేన్ - చెప్పితిని. ఇదు - దీనిని, శోరేల్ కణ్ణాయ్ - విడువకుమమా.

తా|| ఓమనసా! తలసీమాలాలజ్జుత్తుడై యవదృశుడైన శ్రీమన్నారాయణునినే
యాశ్రయించుము. ఈమాట నుపేక్షించవలదు నుమాయని. ౫.

అడై వదుమణియార్ ములర్ మణ్ణతోళ్*

మిడై వదుమశురర్ కు వెమ్మోర్ గళే*

కడై వదుమ్ కడలుశముదమ్* ఎమ్మనమ్

ఉడై వదు మవత్తే యొరుణ్ణాగవే.

౬.

అ|| ములర్ మణ్ణై - కమలవాసినయైన పిరాట్టియొక్క, అణి - సొందరముచే, ఆర్ -
పూర్ణమైన, తోళ్ - భుజములను, అడైవదుమ్ - సంశ్లేషించుటయు, అశురర్ కు - అనురుల
యొక్క, వెమ్ - ప్రారమైన, పోర్ గళే - మరణోపాయములను, మిడైవదుమ్ - చింతించుటయు,
కడలుశ్ - సముద్రమందు, అముదమ్ - అమృతమును, కడైవదుమ్ - చిలికియొత్తుటయు (ఈవ్యా
పారములను జేయుచున్న), అవత్తే - ఆశ్రీమన్నారాయణునికే, ఎమ్మనమ్ - నామనస్సు,
ఒరుణ్ణాగ - ఏకరీతిగా, ఉడైవదుమ్ - శిథిలమగుచున్నది.

తా|| ఆశ్రీకుల యభీష్టమును నెరవేర్చి వారివిరోధులనుబోగొట్టి పిరాట్టితో సంశ్లేషించు
చున్న శ్రీమన్నారాయణునినే నామనస్సునుభవించుచున్నదని. ౬.

ఆగమ్ శేర్ నరశిజ్జమదాగి* ఓర్

ఆగమ్ వళుగిరల్ పిళన్దానుత్తై*

మాగవై గున్దమ్ కాణ్బదఱ్కు* ఎమ్మనమ్

ఏగ మెణ్ణమిరాప్పగల్లియే.

౭.

అ॥ ఆగమ్ - (వా) హృదయమందు, శేర్ - ఆమరియున్న, నరశిల్లమదాగి - నరసింహ స్వరూపముగలవాడై, ఓర్ - కఠినమైన, ఆగమ్ - (హిరణ్యానురునియొక్క-) శరీరమును, వల్ - తీట్లమైన, ఉగిరార్ - నఖముచేత, పిళ్లన్దాన్ - చీల్చినవాడు, ఉత్తి - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మాగమ్ - పరమాకాశమందున్న, వైగుణ్డమ్ - (శీవైక్యమును, కాణ్ణదమ్ము - చూచుటకు, ఏన్మనమ్ - నామనన్ను, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇన్ది - ఎడతెగక, ఏగమ్ - ఏకరీతిగా, ఎణ్ణుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నరసింహావతారి మెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసి యున్న శీవైక్యమును నామనన్ను నేవింప నాశించుచున్నదని. ౭.

ఇన్దిప్పోగ నిరునినై యుమ్కెడుత్తు*

ఒన్ది య్కై పుగ్గామై యుయ్యక్కొక్కావ్వా*

నిన్ద వేణ్డమ్ నీణిలత్తుళ్ళదు*

శెన్దుతేవర్ గళ్ళకై తొమ్మి వార్గళ్.

౮.

అ॥ ఇరువిన్దైయుమ్ - పుణ్యపావములురండింటిని, ఇన్దిప్పోగ - సమూలముగాపోవునట్లు, కెడుత్తు - నశింపజేసి, ఒన్ది - (ఆత్మతో) ఏకీభవించియున్న, అక్కై - ప్రకృతిసంబంధమైన శరీరములయందు, పుగ్గామై - ప్రవేశించకుండునట్లు, ఉయ్యక్కొక్కావ్వా - ఉజ్జీవింపజేయుచున్న క్రియాపతి, నిన్ద - వేంచేసియున్న, వేణ్డమ్ - వేడ్కటాచలము, నీళ్నిలత్తు - క్లాఘ్యమైన భూమియందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది. శెన్దు - అచ్చటనిల్చి, కైతొమ్మి వార్గళ్ - ఆశ్రయించువారు, తేవర్గళ్ - మంచిభాగ్యవంతులు.

తా॥ కర్మాధీనమైన ప్రకృతిసంబంధమునునదలి శీవైక్యమందువెల్చి నేవింబదగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమున తిరుమలయందు వేంచేయుండగానచ్చటపోయి యాశ్రయించుటయే గొప్పభాగ్యమని ౮.

తొమ్మిదుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూబజ్కొణ్ణ*

ఎమ్మిదు మెన్నుమిదు మిగై యాదలిల్*

పమ్మడిల్ తొల్ పుగళ్ పామ్మనై ప్పళ్ళియాయ్*

తమ్మివుమాటియే నునతాళ్గళ్.

౯.

అ॥ మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పము, నీర్ - తీర్థము, శుడర్ - దీపము, తూబజ్ - ధూపము, (మినిని) కొణ్ణ - సంపాదించుకొని, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మిదుమ్ - ఉజ్జీవించేదము, ఎన్నుమిదు - అనితలచుట, మిగై - (నీయభిసంధిచేత) అధికమైయున్నది, ఆదలిల్ - గాన, పమ్మిదుఇల్ - (దురారాధ్యుడని) అపవాదములేనివాడవును, తొల్ పుగళ్ - అనాదియైన కీర్తిగలవాడవును, పామ్మనై - అతిశేషుడనెడిపడకమీద, ప్పళ్ళియాయ్ - పవ్యవించినవాడవునైన, ఉన - నీయుక్క, తాళ్గళ్ - తిరుపడికళ్ళను, తమ్మివుమాలు - సంశ్లేషించువిధమును, అటియేన్ - ఎఱుంగను

తా॥ పుష్పదులచే నిన్నర్చించెదనతిలంబినప్పడే మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్న నీసౌశీల్యము ననుసంధించి పరవశుడవై నీకు నేనేమియుజేయజాలక యున్నానని. ౯.

తాళతామరై యా నునదున్దియాళ*

వాళికోళిసీళి ముఖవాళి యున్నాగత్తాళ*

అళరాయ్ తొమ్మవారు మమరర్గళి*

నాళుమోపుగళి గో పునశీలమే.

౧౦.

అ॥ తాళ - ప్రళస్తమైనతూడుగల, తామరై యాన్ - కమలమందుబుట్టినబ్రహ్మ, ఉనదు - నీయొక్క, ఉన్దియాన్ - నాళియందువాసముజేయుచున్నాడు. వాళికోళి - తేజస్సుగల, సీళి - పొడువైన, ముఖపుఅళి - గొడ్డెలిగలరుద్రుడు, ఉన్ అగత్తాన్ - నీతిరుమేనుయందు నివసించుచున్నాడు. అళరాయ్ - దాసులై, తొమ్మవారుమ్ - పరిచర్యజేయువారును, అమరర్గళి - దేవతలు, ఉనశీలమ్ - నీయొక్కసత్వభావమును, నాళుమ్ - ఎంతకాలముచెప్పినను, ఎన్ పుగళిగో - ఏమినిస్తోత్రముజేసినను?

తా॥ అజుడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుపరిచర్యజేయుచుండగానీసౌశీల్యమును నేనేమినివర్ణించెదనని.

శీలమెల్లై యిలా నడిమేల్*అణి

కోలసీళికురుగూర్ చ్చుడగోపళి*శోల్

మాలై యాయ్రిత్తు శ్శివై పత్తిని

పాలర్*వై గునమేఱుదల్ పాన్దైయే.

౧౧.

అ॥ శీలమెల్లైయిలాన్ - అపధితేనిసర్వభావముగల క్రియఃపతియొక్క, అడిమేల్ - తిరువడికి శృమిద, అణి - సమర్పించబడినదై, సీళికోలమ్ - గొప్పపౌండర్యముగల, కురుగూర్ తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శోల్ మాలై - శ్రీమా క్తిమాలారూపవైన, ఆయిరత్తుళ్ - బెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తినిన్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, పాలర్ - సమీపమందున్న వారు (సంబంధముగలవారు), వై గునమ్ - శ్రీవైకృణ్ణమును, ఏఱుదల్ - పొందుట, పాన్దై - స్వభావము.

తా॥ క్రియఃపతియొక్క సౌశీల్యగుణవిషయమై నమ్మాళ్వార్లప్రసాదించినయీపదిపాశురములలో నెంతమాత్రము సంబంధమున్న పుటికిన్ని వారందరును మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

అమ్మోర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

శియర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—శీలాధిపుడైన క్రియఃపతిని నేవించసాగించియుండగా నప్పుడు హృదయ నేపసాదించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములనుభవించి సంతోషించుచున్నాడు.

‡‡ మైయార్ కరుణ్ణి కమలమలర్ మేల్
శెయ్యార్ తిరుమార్వినిల్ శేర్ తిరుమాలే*
వెయ్యార్ శుడరాట్రి శురిశణ్ణ మేన్దుమ్
కై యా*ఉన్నైక్కాణ క్కరుదు మెకకణ్ణే.

౧.

అ॥ మైఆర్ - అంజనము చేసలంకరించుడిన, కరు - నల్లనైన, కణ్ణి - శేత్రములుగలదై, కమలమలర్ మేల్ - తామరసమృద్ధముమీద నాసముండేయుచున్నదై, శెయ్యార్ - నుందరియైన శ్రీదేవి, తిరుమార్వినిల్ - పక్షస్థలమందు, శేర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాలే - ఓక్రియఃపతీ! వెయ్యార్ - అత్యుష్ణమైన, శుడర్ - లేజన్యుగల, ఆట్రి - నుదర్శనమునున్న, శురి - గీతలుగల, శణ్ణమ్ - పాంచజన్యమునున్న, విన్దుమ్ - ధరించుచున్న, కై యా - శ్రీహస్తముగల వాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - నేవింపుటకై, ఎన్కణ్ - నాశేత్రము, కరుదుమ్ - ఆశపడుచున్నది
తా॥ ఓక్రియఃపతీ! శ్రీదేవివేంచేసియున్న శ్రీపక్షస్థలమునున్న, నుదర్శనపాంచజన్యములను ధరించిన నీశ్రీహస్తమునున్న నాశేత్రము నేవింప నాశించుచున్నదని

కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుది*ఎన్నెళ్ళమ్
ఎణ్ణొణ్ణొనై యదాయ్ నిన్దియమ్మమ్*
విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్దుమ్ కాణ్బరియాయై*
నణ్ణాదొట్రియేనెన్దు నానత్తై ప్పనే.

౨.

అ॥ కణ్ణే - (నాకు) శేత్రమైనవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - నేవింపు, కరుది - ఆశపడి, ఎన్కణ్ణమ్ - నామనస్సు, ఎణ్ణొణ్ణొ - అనేకసంఖ్యలుగల (అసంఖ్యాయులైన), శిన్దైయదాయ్ - మనోరథములుగలదై, నిన్దు - నిరస్తరముగానుండి, ఇయమ్మమ్ - ఘోషించును. నాన్ - నేను, విణ్ణోర్ - బ్రహ్మాదులకును, మునివర్ క్కు - సనకాదిబుద్ధులకును, కాణ్బరియాయై - చూచుటకశ్యుడవైన నిన్ను, నణ్ణాదొట్రియేన్ - పొందక తీరను, ఎన్దు - అని, అత్తైప్పన్ - పిలుచున్నాను.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నామనస్సు నిన్ను నేవింపవలయునని యనేకవిధముగా మనోరథించుచున్నది. నేనును నిన్ను నేవింపుక తీరనని దృఢాధ్యవసాయముగలవాడనై యున్నానని.

అత్తైక్కిన్ద వడినాయేన్ నాయ్కూత్తై వాలాల్*
కుత్తైక్కిన్ద దువోల వెన్నుళ్ళమ్ కుత్తైయుమ్*
మత్తైక్కిన్దు కున్ద మెడుత్తానిరై కాత్తాయ్*
పిత్తైక్కిన్ద దరుళెన్దు పేదులువనే.

౩.

అ॥ అత్తైక్కిన్ద - (నిన్ను) పిలుచుచున్నవాడనై, నాయ్కూ - నీచుండనై, అడి - దానుండనైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - హృదయము, నాయ్ - కుక్క, కూత్తైవాలాల్ - (తన) చిన్నతోకచే, కుత్తైక్కిన్ద దువోల - తనయభీప్రాయమును దెలుపునట్లు, కుత్తైయుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. అత్తై - ఆహ్వాదు, మత్తైక్కు - ఇన్ద్రుడు వర్షించినవర్షముకొఱకై, కున్ద మెడుత్తా - గోపరథమునెత్తి, అనిరై - గోసమూహములను, కాత్తాన్ - రక్షించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుల్ - అనుగ్రహము, పిత్తైక్కిన్ద దుఎన్దు - తప్పిపోవు సేయని, పేదులువనే - వ్యాకులపడుచున్నాను.

తా|| ఓస్వామీ! తోక లేని కుక్క తోక నాడించి యజమానునికి దనయభిప్రాయము నెట్లు దెలుపజాలదో? అటులనే నాదుఃఖమును నేను దెలుపజాలనివాడనై ఆశ్రితరక్షకుడవైన నీవు నన్ను గటాక్షించకపోయెదవోయని భయపడుచున్నానని.

3.

ఉఱువదిదువె స్తువక్కాట్టుట్టు*నిన్దో
పెఱువదెదుకొలెన్దు పేదై యేన్నెఱ్ఱమ్*
మఱుగల్ శెయ్యుమ్ వాసవర్ తానవర్ కె, న్దుమ్*
అఱివదటియ వరి మీయవమ్మానే.

౪.

అ|| వాసవర్ - దేవతలకును, తానవర్ - అనుచులకును, ఎఱ్ఱమ్ - ఎల్లప్పుడును, అఱివదు - తెలిసికొనుటకు, ఆరియ - దుర్లభమైన, అరియాయ - సరసింహరూపియైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! ఇదు - ఈశేషత్వము, ఉఱువదు - తగుమైనది, ఎఱ్ఱ - ఆని, ఉనక్క - నీకు, అల్ పట్టు - దానుడనై, నిన్దో - నీవద్ద, పెఱువదు - పొందదగినది, ఎదుకొల్ ఎఱ్ఱ - ఏదైయుండు నని, పేదైయేన్ - అకించనుడనైన నాయొక్క, నెఱ్ఱమ్ - హృదయము, మఱుగల్ శెయ్యుమ్ - వ్యాకులమైయున్నది.

తా|| ఓశ్రియఃపతీ! దేవాదులకును దుర్లభుడనైన నీవు నీదానుడనైన వాకుగూడ దుర్లభుడనై యొకవోయని నామనస్స భ్రమించుచున్నదని.

౪.

అరియాయవమ్మానై యమర్ పిరానై*
పెరియనై ప్పిరమనై మున్నడై త్తానై*
వరివాళరవిన్దై పుళ్ళికొళ్ గిన్ద*
కరియాక క్కల్ కాణ క్కరుదుమ్కరుత్తే.

౫.

అ|| అమ్మానై - సర్వస్వంబును, అమర్ - నిత్యనూరులకు, పిరానై - ఉపకారకుఁ డును, పెరియనై - ఆపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, మన్ - మునుపు, పిరమనై - బ్రహ్మను, పదైత్తానై - సృజించినవాఁడును, అరియాయ - సరసింహోపతారమెత్తిన వాఁడును, పరి - సౌంది ర్యమునున్న, వాల్ - తేజస్వినున్నుగల, అరవు - అదిశేషుడనెడి, అఱై - శయ్యమీఁది, పళ్ళి కొళ్ గిన్ద - పవ్వలింఁచియున్న, కరియాన్ - శ్యామప్రహుఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క, క్కల్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - నేరింపవలయునని, కరుత్తు - మనస్సు, కరుదుమ్ - మనోరథించుచున్నది.

తా|| ఓశ్రియఃపతీ! గొప్పమహిమగలవాడనై యాశ్రితుల కత్యంతసులభుడనైన నీన్ను నేవింప నామనస్స మిక్కిలి త్వరించుచున్నదని.

౫

కిరుత్తేయునై క్కణక్కరుది*ఎన్నెఱ్ఱ
త్తిరుత్తాగవిరుత్తినే తేనర్ గల్కెల్లామ్
విరుత్తా* శబ్దమశుడర్ చోదీయుయర్
త్తిరుత్తా*ఉన్నెయుళ్ళు మెన్నుళ్ళముగన్దే.

౬.

అ|| కరుత్తే - మనోబలమునిచ్చువాఁడా! ఉన్నె - నిన్ను, కాణ - నేరింప, కరుది - ఆఁచి, ఎన్ నెఱ్ఱత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తాగ - స్థిరముగా, ఇరుత్తి నేన్ - స్థాపించిని.

తేవర్గ ట్కెల్లామ్ - నిత్యనూరులందరికిని, విరుత్తా - గొప్పవాడా! విశ్ణుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదై, శుడర్ - కాన్తిగలదై, శోది - తేజోమయుమై, ఉయరత్తు - ఉన్నతమందున్నదైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న, ఒరుత్తా - అద్వితీయుడా! ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, ఉన్నై - నిన్ను, ఉగన్దు - సంతోషించి, ఉళ్ళమ్ - ధ్యానించును.

తా|| నిత్యనూరి నిర్వాహకుడవై పరమపదమందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించుచు నానన్దించుచున్నానని

ఉగన్దేయున్నై యుళ్ళుమెన్నుళ్ళత్తు*అగమ్మల్

అగన్దానమర్నే యిడన్దొణ్ణవమలా*

మిగుమ్తానవన్ మార్వగల మిరుకూడా

నగన్దాయ్*నరశిజమదాయపురువే.

2.

అ|| ఉగన్దు - సంతోషించి, ఉన్నై - నిన్ను, ఉళ్ళమ్ - ధ్యానించుచున్న, ఎన్ ఉళ్ళత్తు - నాహృదయముయొక్క, అగమ్మల్ అగన్దాన్ - లోలోపల, అమర్న్దు - అమరికతో, ఇడన్దొణ్ణ - విశాలముగా వేంచేసియున్న, అమలా - పరిశుద్ధుడా! మిగుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, తానవన్ - హిరణ్యమూరియొక్క, అగలమ్ - విశాలమైన, మార్వ - మత్స్యమును, ఇరుకూడా - రెండుభాగముగా తీర్చిన, నగమ్తాయ్ - సఖయుగల, నరశిజమదాయ - నరసింహమైన, ఉరువే - రూపముగలవాడా! (నిన్ను ధ్యానించితిని).

తా|| ఓస్వామీ! ఆశ్రితమలభుడవైన నీవు నాహృదయమందు దంఠట వ్యాపించి వేంచేసి యుండి నన్నానందించుచున్నానని.

2.

ఉరువాయ్ వాఱుశమయజ్జట్కెల్లామ్*

పారువాయ్ నిన్దా నవన్దొప్పొరుట్టుమ్*

అరువాయ్ వాదిన్దు తేవర్గ ట్కెల్లామ్*

కరువాయ్ కణ్ణన్దై కణ్ణకొణ్డేనే.

౩.

అ|| ఉరువాయ్ - (పరీక్షించనప్పుడు) ఒకకాస్త్రమువలెనున్న, అఱుశమయజ్జట్కెల్లామ్ - తైనబాధాది పద్మతములచేతను, పారువాయ్ నిన్దానవన్ - అవిచాల్యముగానున్నవాడు, ఎల్లాప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తవస్తువులకును, అరువాయ్ - అంతిరాత్మయొ; ఆదియై - ప్రధానుడును, తేవర్గ ట్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కరువాయ్ - కారణభూతుడైన, కణ్ణన్దై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణకొణ్డేనే - నేవించితిని.

తా|| సకలపదార్థములకు సత్త్వరూపియై, బ్రహ్మగులనుఁ గారణభూతుడై, మహిమల కప్రకంపుడైన శ్రీయఃపతిని నేను నేవించితిని.

౩.

కణ్ణకొణ్డై కణ్ణకై యారక్కళిత్తు*

పణ్ణవిన్దై యాయిన పన్దోడఱుత్తు*

తొణ్ణర్క్కముదుణ్ణ చొన్నాల్లై గళ్ళశొన్నే*

అణ్ణత్తమరర్ పెరుమా నడియేనే.

౪.

అ॥ ఎన్కణ్ణిజై - నా నయనద్వంద్వము, ఆర - పూర్ణమగునట్లు, కణ్ణుకొణ్ణు - నేవించి, కలిత్తు - సన్తోషించి, పణ్ణై - ఆనాదియైయున్న, విన్దాయైన - కర్మములనన్నింటిని, పన్ద్రోడు - సవాసనముగా, అణుత్తు - ఛేది:చి, అణ్ణత్తు - అణ్ణమునకును, అమరర - నిత్యనూరులకును, పెరుమాన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతికి, అడియేన్ - దాసుడనైన నేను, తొణ్డొక్క - శ్రీవైష్ణవులకు, అముదుక్కణ్ణ - (భగవదుభయమునెడి) అమృతపానముజేయునట్లు, కొల్మలైగళ్ - శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్మొళిని, కొన్నేన్ - చెప్పితిని.

తా॥ శ్రీయఃపతిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథముభవించి శ్రీవైష్ణవులందఱు నట్లునభవించి సన్తోషించునట్లు తిరువాయ్మొళిని జేసెనని.

అడియానివనె న్తెనక్కారరుళ్ శెయ్యుమ్

నడియానై *నిటైపుగ్గుజ్జెటై ప్పళ్ళిక్

కొడియానై *కన్తాములులగమళ్ళ

అడియానై *అడై వడియెనుయ్నవాణే.

౧౦.

అ॥ ఇవన్ - ఇతఁడు, అడియాన్ - దాసుఁడు, ఎన్ట - అని, ఎనక్కు - నావిషయమై, ఆర అరుళ్ - పూర్ణానుగ్రహమును, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, నెక్కియానై - గొప్పవాఁడును, నిటైపుగ్గు - పరిపూర్ణమైనకీర్తిగలవాఁడును, అమ్ - ముందరమైన, కిటై - అక్కలుగల, పుళ్ళిన్ - గరుత్మంతుని, కొడియానై - ధృఢముగాఁగలవాఁడును, పన్తామల్ - సత్కారములేక (యోగ్యా యోగ్యనిరూపణముజేయక), ఉలగమ్ - లోకములను, ఆళ్ళన్ - కొలిచిన, అడియానై - తిరువడిగలవాఁడనైన శ్రీయఃపతిని, అడియేన్ - దాసుడనైన నేను, అడైన్ట - పొంది, ఉయ్నవాణు - ఉజ్జీవించినవిధము.

తా॥ నన్ను తనదాసునిగా నెంచి నాయందు బూర్ణానుగ్రహముజేసిన గరుడస్వజుని యాశ్రయించి కృతార్థుడనైతిను.

అతామదయానై యడర్ త్రివననై *

శేతార్ నయత్ తెక్ కురుగూర్ చ్చుడక్కోక్ *

నూతేకొన్న వోరాయరత్తులిప్పత్తుమ్ *

వతేతరుమ్ వానవర్ దమిచ్చుయిర్ కే.

౧౧.

అ॥ ఆతా - ఎడతెగని, మదమ్ - మదజలముగల, యానై - సువలయాపేడమును, అడక్కత్తవన్ తన్నై - చంపిన శ్రీయఃపతివిషయమై, శేణు - బురదప్రదేశములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వయల్ - పాలములుగల, తెన్ - ముందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి నాథులైన, శిడగొవన్ - సమ్రాట్వార్లు, నూతేకొన్న - నూలునూలుగాసాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వానవర్ తమ్ - నిత్యనూరుల యొక్క, ఇన్ - సరసమైన, ఉయిర్ కు - హృదయమునకు, ఎణు - (సహారమును (భగవదుభయమును), తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నమ్మొవ్వుప్రసాదించిన సర్వేశ్వరునికడుమైన యీ పదిపాళ్ళు రములును భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యమూలహృదియందును, గరిగించునది. ౧౧.

ఆ త్తొయిర్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయిర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక :— ఇట్లు సర్వేశ్వరుని సుణములను మోసముగాను సేవించిన ఆత్మొవ్వుప్రత్యక్షముగా ననుభవించు వాశశక్తి గాని నిలభించక భిన్నుల్లో యుండగా నన్ను సర్వేశ్వరునికి స్థారకములైన కొన్ని వస్తువులను గూచి స్పృహకివచ్చిన వాని పుణాదుల ననుసరించి మిక్కిలి యార్దులై సాదించుచున్నాడు.

అత్తొయిర్ చేప్పవలుమ్ తిరుమ్ కూవిక్కొణ్ణిజెత్త నై *

ఎన్నయిర్ నోవమిల్లల్ లే మిక్ కయిల్ పేడై గాళ్ *

ఎన్నయిర్ క్కణ్ణపిరాన్తై నీర్ సరక్కాపుగిలీర్ *

ఎన్నయిర్ కూవిక్కొడుప్పార్ క్కు మిత్తనై వేణ్ణుమో. ౧.

అ॥ కయిల్ పేడై గాళ్ - ఒకడుకోకిలములారా! ఇన్ ఉయిర్ - (మీకు) మంచి ప్రాణమైయున్న, శీవలుమ్ - ముగవక్తీయు, నీరుమ్ - మీరును, కూవిక్కొణ్ణు - శబ్దించుచు, ఇల్లు - ఇచ్చట, ఎన్ ఉయిర్ నోవ - నా ప్రాణము బాధపడునట్లు, ఎత్తనై మిల్లల్ శ్రేయిన్ - మిక్కిలి రతికూజితము జేయవలదు. ఎన్ ఉయిర్ - నా ప్రాణనాథుడైన, కణ్ణపిరాన్తై - శ్రీకృష్ణుని, నీర్ - మీరు, సరక్కాపుగిలీర్ - వచ్చినట్లు పిలువకనున్నారు. ఎన్నయిర్ - నా ప్రాణమును, కూచి - అపహరించి, కొడుప్పార్ క్కు - వానికిచ్చునారికి, ఇత్తనై వేణ్ణుమో - ఇంతవలసినదా?

తా॥ ఒకోకిలములారా! మీరు భర్తలో సంశ్లేషించి జేయుచున్న రతికూజితము నన్ను మిక్కిలి బాధ పెట్టుచున్నది. నన్ను నా ప్రాణనాథునితో శరృక చంపుట మీకుయు క్షమ కాదని.

ఇ త్తనై వేణ్ణువదన నో అన్బిల్ పేడై గాళ్ *

ఎ త్తనై నీరుమ్ నుమ్ శేవలుమ్ కరై న్దేజుదిర్ *

విత్తగన్ గోవిన్దన్ మొయ్యన్బు నొరువర్ క్కుమ్ *

అత్తనై యామిని యెన్నయిర్ వక్కై యదే. ౨.

అ॥ అన్బిల్ పేడై గాళ్ - ఒకడు క్రొంచు పక్షులారా! నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమ్ - మీ మోగపక్షులును, ఎత్తనై - ఎంతకాలము, కరైన్దు - (సంశ్లేషపడుచుచే) కరిగి, వ్దేజుదిర్ - అనతరముగా శబ్దించుచున్నారు? ఇత్తనై వేణ్ణువదన్దు - (నన్ను బాధించుటకు) ఇంతవలసినది లేదు. అన్దో - అయ్యో! విత్తగన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, గోవిన్దన్ - శ్రీకృష్ణుడు, ఒరువర్ క్కుమ్ - ఒకరికిని, మొయ్యన్బు - సత్యమైన వాడుకాదు, ఎన్ ఉయిర్ - నా ప్రాణము, ఇన్ - ఇంకమీద, అన్దొక్కయదేమామిత్తనై - వానిచేతులో పొలుకుకొనిన దైనది.

తా॥ ఓక్రాంచపత్తులారా ! మీరు ధర్మతో సంక్షేపించి మిక్కిలియానందముచే శబ్దించుట నాకు గొప్ప బాధకరమైయున్నది. నా బాల్మప్రాణమును జంపుటకై మీరింతగొప్ప ప్రయత్నము జేయవలదు. నాప్రాణమునపహించిన శ్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంధుడని నమ్మవలదు నమీయని. ౨.

అవక్ కై యదేయనదారుయి రన్దిల్ పేడై గాళ్*

ఎవమ్మొల్లిసీర్ కుడై న్నాడుదిర్ పుడై త్తూమ్*

తవమ్ శెయ్దిల్లా వినై యాట్టియేనుయిర్జుడ్డో*

ఎవమ్మొల్లినిర్దుమ్ నుమ్మే జుక్కూక్కురల్ కేట్టుమ్.

౩.

అ॥ అన్దిల్ పేడై గాళ్ - ఓ ఆడుక్రాంచపత్తులారా ! ఎవడు - నాయొక్క, ఆర్ ఉయిర్ - పూర్ణప్రాణము, అవక్ కైయదు - వానివశమైనది. సీర్ - మీరు, కుడై న్న - (సంక్షేపమును) అనగాహించి, ఎవమ్మొల్లి - ఏమేమోమాటలనుజెప్పి, పుడై త్తూమ్ - చుట్టుప్రక్కన, అడుదిర్ - సంచరించుచున్నారు తవమ్ శెయ్దిల్లా - పూర్ణముజ్ఞుని. వినై యాట్టియేన్ - పాపమురాలైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణము, ఇట్టుడో - ఇట్లుట (నానద్ద) నున్నరో? (లేదు). నుమ్ - మీయొక్క - విజ్ఞు - అనత్తురమైన, కూక్కురల్ - శబ్దమును, కేట్టుమ్ - వినినతరువాత, ఎవమ్మొల్లి - ఎకారణమునుజెప్పి, నిర్దుమ్ - ధరించుచుండుము.

తా॥ ఓక్రాంచపత్తులారా ! మీరుధర్మతో సంక్షేపించి శబ్దించగా దానినివిని సహించక నాప్రాణము సర్వశ్వరునివద్దపోయినది. ఇంకమీరుబాధించుటకు నాప్రాణమిచ్చటలేదని. ౩.

కూక్కురల్ కేట్టుమ్ నజ్జణ్ణక్ మాయన్ వెలిప్పడాళ్*

మేల్ కిళై కొళ్ళేల్ మిన్ సీరుమ్ శేవలుమ్కోట్టిగాళ్*

వాక్కు మ్మమనముమ్ కరుముముమ్నమక్కాబ్బదే*

అక్కైయమాయు ముద్దరమ్మనిన్ములుమ్.

౪.

అ॥ కోట్టిగాళ్ - ఓమయూరములారా ! కూక్కురల్ కేట్టుమ్ - (మీ) ధ్వనినివినియు, నమ్ - మనవాడనిచెప్పుతగిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణుడు, వెలిప్పడాన్ - బయలుదేరికనున్నాడు. సీరుమ్ - మీరును, శేవలుమ్ - మీమొగపక్షియు, మేల్ - అధికముగా, కిళై - శబ్దమును, కొళ్ళేల్ మిన్ - చేయవలదు. నమక్కుమారు, మనముమ్వాక్కుమ్ కరుముముమ్ - మనోవాక్కాయములు, అబ్బదు - వానినద్దచేరినవి. అక్కైయమ్ - శరీరమును, అవియుమ్ - ప్రాణమును, అన్దరమ్మనిన్ము - నడుమనుండి, ఉక్కులుమ్ - బాధపడుచున్నవి.

తా॥ ఓమయూరములారా ! నామనోవాక్కాయములు సర్వశ్వరునివద్ద బిభృపోయినవి. శరీరప్రాణములేనిచ్చటనున్నవి మీరుఅధికముగాధ్వనిజేసి వానినిబాపబెట్టవలదని. ౪.

అన్దరమ్మనిన్ముల్ గిన్ద యానుడై ప్పూవై గాళ్*

నుమ్మితిఅత్తేదుమిడై యిలై కుమ్మతేల్ మిన్*

ఇన్దిరళాలబ్బళ్ కాట్టి యివ్వేల్లలగుమ్కొట్టో*

నమ్మిరుమార్ బన్ నమ్మావియన్దన నెన్డినాన్.

౫.

అ॥ అనరమ్మనిన్దు - నడుమనుండి, ఉమ్మోగిన్దు - వ్యర్థవ్యాపారముజేయుచున్న, యాను
డైపువైగాల్ - నాచిలకలారా ! నువ్వుతిఱుత్తు - మీకు, ఏదురుడైయిల్లై - (నన్ను బాధించు
టకు) ఏమియుఅవకాశములేదు పుమ్మోతేల్మిన్ - (మీరు) అనేక్షరముగాశబ్దించువలదు. ఇన్దిర
ఞ్జాలర్ - ఇన్దిరజాలములను (తనయొక్క సొందర్యసౌఖ్యల్యాదిమాయలను), కాట్టి - చూపించి,
ఇవ్వేల్లులగుమ్ - ఈసప్తలోకములను, కొణ్ణ - స్వాధీనపఱచుకొనిన (మోహపెట్టిన), నమ్మతిరు
మార్బన్ - శ్రీదేవినివత్తునలమందుగల మన శ్రయఃపతి, నమ్మతిరి - మన ప్రాణమును, ఉణ్ణ - నశిం
చుజేయుటకు, నన్దుఎణ్ణినాన్ - మంచియుపాయముయోచించెను.

తా॥ ఓచిలకలారా ! సర్వశ్రమచే నన్ను జంపయత్నించియున్నాడు. ఇంక మీరు నన్ను
బాధించుట నిష్ఫలమౌజనమని.

౫.

సన్దెణ్ణినాన్ వళర్ త్త శిఱుకిల్లిప్పైదవే*

ఇకకురల్ నీమ్మిన్దు లెన్నరుయిర్ కాగుత్త*

నికళైయ్యవాయ్కుమ్మవాయ్ కణ్ణక్కై కాలినన్*

నికపనుమ్మశామితి త్త కూట్టుణ్ణునీజ్జినాన్.

౬.

అ॥ ఎన్ - నాకు, ఆరుయిర్ - సంపూర్ణప్రాణధూతుడును, నిక్ - నీయొక్క, శయ్య-
ఎట్టనైన, వాయ్కుమ్ - అధరముతోసమానమైన, వాయన్ - అధరముగలవాడును, కణ్ణన్ -
నీనేత్రమువంటినీత్రముగలవాడును, కైకాలినన్ - నీచేతులుకాళ్ళువంటివాస్తపాదములు గలవా
డును, నిక్ - నీయొక్క, పకుమ్ - చల్లనై, శామమ్ - శాస్త్రముమైన, నీఱత్తన్ - కానిగల
వాడునైన, కానుత్తన్ - శ్రీరాముడు, కూట్టుణ్ణు - (నాతో) సంశ్లేషించి, నీజ్జినాన్ - (ఇట్లు
డునన్ను) విడిచిపోయెను. నన్దుఎణ్ణి - అపత్కాలమందు నాకుసహాయముజేయుదువనితలంచి,
నాన్వళర్ త్త - నేనుపెంచిన, పైదల్ - జ్ఞానములేసి, శిఱుకిల్లియే - ఓచిన్నచిలకా ! నీ - నీవు,
ఇకకురల్ - మధురమైనకంఠధ్వనిచే, మిమ్మిన్దు - సహమైనఅర్థోక్తులను చెప్పువలదు.

తా॥ ఓచిన్నచిలకా ! నీవాపత్కాలమున కొదెగదవని నిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నుండ
రావయనములగల శ్రయఃపతిని విశ్లేషించి బాధపడుచున్ననన్ను వానిశిరునామములను జేప్పి మఱి
యును బాధించుచున్నావు. అట్లుచేయవలదు, కొంచెమూరికెనుండునాయని.

౬.

కూట్టుణ్ణునీజ్జియ కోలత్తామరై క్కణ్ శెవ్వాయ్*

వాట్టమిలై కరుమాణిక్కమ్ కణ్ణక్కమాయనోల్*

కోట్టియవిల్లాడు మిన్నుమేగక్కుఱ్ఱాల్గోగాల్*

కాట్టెల్మొళునుమ్మరు ఎన్నయిర్ క్కదుకాలనే.

౭.

అ॥ కూట్టుణ్ణు - (నాతో) సంశ్లేషించి, నీజ్జియ - విశ్లేషించినవాడై, కోలమ్ - సుందరమై,
తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నీత్రమునన్ను, శెవ్ - ఎఱుని, వాయ్ - అధరమునున్నుగలవాడై,
వాట్టమిల్ - చూసిపోకుండనున్న, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటివాడై, మాయన్ - ఆశ్చ
ర్యధూతుడైన, ఎన్కణ్ణనోల్ - నాశిశృష్టనివలెనున్న, కోట్టియ - పనియున్న, విల్లాడు -

ధనుస్సుతోఁగూడ, మిన్నుమ్ - మెలుచుచున్న, మేగక్కుమ్మొల్లగో - ఓ మేఘసమూహము
లారా ! నుమ్ముగు - మీరూపములను, కాట్టేల్మిన్ - చూపించవలదు. ఆదు - ఆరూపము,
ఎన్నుయిక్కు - నాప్రాణమునకు, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది.

తా॥ ఓ మేఘములారా ! శ్రీకృష్ణునివిశ్లేషించిబాధపడుచున్న నాకువానితిరుమేనువలెనున్న
మీరూపము మిక్కిలి బాధకరంబైయున్నదిగాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱచవలదు సుమీయని.

ఉయిర్ క్కడుకాలనె న్నుమ్మెయూనిర్ న్దెల్ము*నీర్

కుయిల్ పైదల్ గోల్ కణ్ణన్నా మమేక్కుటిక్కొన్నీర్*

తయిర్ ప్పమ్మశోల్ న్దోడు పాలడిశిలుమ్రిన్దు*శోల్

పయిల్ న్దీయసల్వళమూట్టినీర్ పణ్బుడె యీరే.

౮.

అ॥ పైదల్ కుయిల్ గోల్ - భానములేని ఓకోకిలములారా ! ఉయిర్ క్కు - నాప్రాణ
మునకు, ఆదు - ఆధగనక్కామము, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది (గాన దానిని చెప్పవలదు),
ఎన్ను - అని, హన్ - నేను, కమ్మై - మిమ్ములను, ఇర్నేల్లు - యాదించిననాకు, నీర్ -
మీరు, కణ్ణన్ నామమే - శ్రీకృష్ణునియ నామముల నే, క్కుటి - చెప్పి, కొన్నీర్ - చంపితిని. తయిర్ -
పెరుగుతోగలిగిన, ప్పమ్మశోల్ న్దోడు - సద్దిగున్న నుతోగూడ, పోల్ - పాలుతోగలిగిన,
అడిశిలుమ్ - ప్రసాదమును, తన్దు - ఇచ్చి, శోల్ - తిరునామములను, పయిల్ న్దీయ - అభ్యసించి
పించినదానికి, నల్వళమ్ - మంచిప్రత్యుపకారమును, ఊట్టనీర్ - అనుభవించజేసితిని. పణ్బు
ఉడైయీర్ - మంచినస్వభావముగలవారైతిరి (నిర్దయులైతిరి).

తా॥ ఓకోకిలములారా ! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులై యున్నవి
గాన నావద్దచెప్పవలదని నేనుచూచించినప్పటికిన్ని వానినేచెప్పి నన్నుజంపుచున్నారు. నిన్ను
పొందినదానికి నాకుమంచి యుపకారముజేసితిరని.

౯.

పణ్బుడె వణ్ణోడుతుమ్మిగోల్ పళమ్మిల్ న్దేల్మిన్*

పుణ్బురై వేల్కోడు కుత్తాలొక్కుమ్మనుమ్మిన్ కురల్*

తణ్బేరునీర్ తడన్దామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్

కణ్బేరుబ్బణ్ణ్*నమ్మాభియుణ్బేమిన్దినా.

౧౦.

అ॥ పణ్బుడె - గానసౌమ్యముగల (చక్కగాపాడుచున్న), వణ్ణోడు - కుమ్మెదల
తోఁగూడుకొనియున్న, తుమ్మిగోల్ - ఓచిన్నకుమ్మెదలారా ! పళమ్మిల్ న్దేల్మిన్ - (మీరు)
గానముజే యవలదు. నుమ్మిన్ కురల్ - మీమధురధ్వని, పుళపురై - ప్రణయలోపల, వేల్
కోడు - ఈటిచేత, కుత్తాలొక్కుమ్ - పొడిచినట్లున్నది. తళ - చల్లనై, పెరువిండియున్న,
నీర్ - జలముగల, తడమ్ - తటాకమందు, తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్ - తామరసపుష్పము వికసించి
నట్లువలెనున్న, పెరుమ్కళ - విశాలమైనసేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, నమ్మి -
మనప్రాణమును, ఉణ్బు - అపహరించుకొని, ఎమ్మనణ్బినాన్ - విశ్లేషించెను.

తా॥ ఓకుమ్మెదలారా ! శ్రీకృష్ణుఁడు నాతో సంశ్లేషించి నాప్రాణమునకుహరించుకొని
నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడుమీ గానమునాకు పుంటిలోపొడిచినట్లున్నది. మీరిప్పుడుపాడవలదని.

పొన్నణ్ణినాముమ్ నమ్మవాననాడనోడొన్ఱినోమ్*
 పొన్ననన్నారై కుక్కూజ్జళ్ గాళ్ పయిన్ఱెన్నిని*
 ఇత్తి నల్లవాక్కియుమ్ పైయవేళుయక్కల్ దుదు*
 తల్లె నల్లవిప్పమ్ తల్లె ప్పెయ్ దెజుమ్ తల్లె క్కవే.

౧౦.

అ॥ పొన్నమ్ - కొలనలయందు, (నంచరించుచున్న), నల్ - సామర్థ్యముగల, నారై కుక్కూజ్జళ్ గాళ్ - ఓసారసపక్షులారా! నాముమ్ - మేమును, పొన్నణ్ణి - పోయినవారి తిరు నడికళ్ళను బొందవలయునని యుద్యోగించిన, నమ్మనాన నాడనోడు - మనకు ప్రాప్తమైన పరమ పదమందు వేంచేసియున్న శ్రీయూపతితో, ఒన్ఱినోమ్ - కలిసిపోతిమి. ఇని - ఇంకమిద, పయిన్ఱెన్ - గుంపుగాజేరి యొచించి యేమిప్రయోజనము? ఇత్తిన్ - ఆభరణమువలె విలక్షణమైన, అక్కయుమ్ - శరీరమును, పైయవే - క్రమముగా, పుక్కూల్ దుదు - పోవుటకు యత్నించి నది. ఎజ్జుమ్ - సమస్తదేశమును, తల్లె - సమృద్ధమైన, నల్లఇప్పమ్ - మంచినుఖమును, తల్లె ప్పెయ్దు - పొంది, తల్లెక్క - సమృద్ధమైయుండునుగాక.

తా॥ ఓసారసపక్షులారా! నన్ను జంపుటకు మీరు గుంపుజేరినొచించి యేమియు నుప యోగములేదు. నేను ముందుగానే శిథిలుడనై సర్వేశ్వరుని తిరునడికళ్ళయందు లీనమైతిని. నా శరీరమును పోషసిద్ధమైయున్నది. లోకమంతయు నావలెబాధపడకుండ నుఖము గానుండుగాకయని

ఃఃః ఇప్పన్దలై ప్పెయ్ దెజుమ్ తల్లె త్త పల్లామ్మిక్కు*
 తన్నుగళై త్త త్తనక్కరుళ్ శెయ్దమాయనై*
 తెన్ కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ శొల్లాయ్ రత్తుల్పిన్ఱై*
 ఒన్నదోడొన్ఱుక్కుమ్ మూవులగుమురుగుమ్.

౧౧

అ॥ ఎజ్జుమ్ - అంతః, తల్లెత్త - సమృద్ధమైయున్న, ఇప్పన్ - నుఖమును, తల్లె ప్పెయ్దు - పొంది, పల్లామ్మిక్కు - చిరకాలము, తన్ పుగళై - తనకల్యాణగుఱములను, ఎత్త - స్తుతించువట్లు, తనక్కు - తనకు, అరుళ్ శెయ్ద - కృపజేసిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీయూపతివిషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్ఱై - ఈ, ఒన్నదోడు - తొమ్మిదిపాశురములతోగూడ, ఒన్ఱుక్కుమ్ - ఒకపాశురమునకును (ఈతిరు వాయ్మొళియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములనున్న అంతకంటె మిక్కిలి దుఃఖముచేసా దించిన పరిమళ పాశురమునున్న అనుసంధించినయెడల), మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, ఉరుగుమ్ - (ప్రేమచేత), కరుగును.

తా॥ తన కల్యాణగుణములనుసంధించునట్లు తమకుగృహజేసిన శ్రీయూపతి కృపయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారి మనస్సు ప్రేమచేగరుగునని. ౧౧.

అత్తన్ శరీర తిరువడిగళ్ శరణమ్.
 శియర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౬-వ, తిరునాయ్మొళి

అవతారిక:— ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంక్లేషించిన సంక్షేపమును దలంచి విశ్లేషములును నదలి యానందభరితులై సాదించుచున్నారు.

శ్రీ శిరుగుమాల నెచ్చ ముయిరి పరమన్త్రి*

పెరుగుమాల నేత్క్కయమ్ మెళైన్ గేన్ తొన్ గేన్*

తెరువెల్లామ్ కావికమన్ తిరుకాట్కరై*

మరువియమాయన్ మాయమ్ నిన్ దొతే.

౧.

అ॥ తెరువెల్లామ్ - పతివీధులయందును, కావి - నల్లకలునపుష్పము, కమన్త్రి - పరిమళించుచున్న, తిరుకాట్కరై - తిరుకాట్కరైయనెడు దివ్యదేశమందు, మరువియ - అమరివేంచెసియున్న, మాయన్ తన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీమహావీరయొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టిశములను, నిన్ దొటుమ్ - తలంచినప్పుడంత, నెచ్చమ్ - మనస్సు, శిరుగుమాల - కరుగుచున్నది శిరుగిన్ పరమన్త్రి - ఆత్మవనహింసకూడకట్లు, వేత్క్కయమ్ - అభినివేశమును, పెరుగుమ్ - పెరుగుచున్నది. తొన్ గేన్ - చువలుడైననీను, ఎన్ తయిగేన్ - ఏమిచేసెదను? ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ తిరుకాట్కరై యందు వేంచేసియున్న శ్రీమహావీరయొక్క దివ్యచేష్టిశములనుదలంచి నామనస్సు ప్రేమచే శిథిలమై యుండలేక వానియందు విక్కిలి వ్యామోహముగలదైయున్నదని

నిన్ దొటుమ్ శొల్లొన్ దొటుమ్ నెచ్చిడిన్ గుమ్*

నిన్ గొల్ శీర్ పాడిలుమ్ వేమెనదారుయిర్*

శున్ గొల్ పూళ్ళొలై త్తెకాట్కరై యెన్నప్పా*

నిన్ గిలేనా నునక్కాల్చెయ్యుమ్ నీర్ మయే.

౨.

అ॥ శున్ గొల్ - తటాకములుగల, పూళ్ళొలై - పూవులతోటలచే జాట్టపడిన, తేన్ - నుండరమైన, కాట్కరై - తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పా - ఓనాస్వామి! విన్ గొల్ - పాపములను హరించుచున్న, శీర్ - (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను, నిన్ దొటుమ్ - తలంచినప్పుడెల్లను, శొల్లొన్ దొటుమ్ - అనుసంధించినప్పుడెల్లను, నెచ్చమ్ - మనస్సు, ఇచ్చిన్ - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగుచున్నది. పాడిలుమ్ - గానము జేసినను, ఎనదు - నాయొక్క ఆరుయిర్ - సంపూర్ణమైన ఆత్మ, వేమ్ - (గతావశయముచే) పరతీంచుచున్నది నాన్ - నేను, ఉనన్ - నీను, ఆల్చెయ్యుమ్ - కైబర్గము జేయుచున్న, నీత్కై - ప్రకారమును, (నీవు నాకు కైబర్గముజేయుచున్న ప్రకారమునని సాదించవలసినదానిని యట్లు చెప్పలేక నీవిధముగా సాదించుచున్నారని, నిన్ గిలేన్ - తలచుట కసమయకడనైయున్నాను.

తా॥ తిరుకాట్కరై యందు వేంచేసియున్న ఓశ్రీమహావీ! నీగుణములనుసంధించిన పుడును తలంచినప్పుడును నామనస్సు ప్రేమచే గరుగుచున్నది. నాయాత్మ నిన్ననుభవించవలయునని పరితపించుచున్నది. నీవునాయందుజేసిన సౌకీల్యమును తలంచి యుండకాలనని.

౩.

నీర్మైయాల్ నెళ్ళమ్ వళ్ళిత్తుప్పగున్దు*ఎన్నై
ఈర్మైశెయ్ దెన్నుయిరా యెన్నుయిరుణ్డా*
శీర్మైగుళోలై త్తెకాట్కరై యెన్నప్ప*
కరుగిల్వణ్ణనా కళ్ళమటిగిలేక.

3.

అ॥ నెళ్ళమ్ - (నా) మనస్సును, వళ్ళిత్తు - వళ్ళనచేసి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నీర్మైయాల్ - సౌశిల్యముచే, ఎన్నై - నన్ను, ఈర్మైశెయ్దు - ఆర్గించిత్తుండనైతేసి, ఎన్నుయిరా - నాకంతరాత్మయైయుండి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డాన్ - ఆనుభవించెను. శీర్మైగు - మిక్కిలి సౌందర్యముగల, శోలై - లోటులచే జుట్టువడిన, తెన్ - స్పృహజీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియై, కార్ముగిల్ - నల్లని మేఘమువంటి, వణ్ణనైన్ - వర్షముగలవాడైన శ్రీమహాతియొక్క, కళ్ళమ్ - సంచకవ్యాసారములను, అటిగిలేన్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ నీవు నాకు కైజ్గర్యము జేయవలయుననిజెప్పి వంచనజేసి నామనస్సులో ప్రవేశించి నాకు కైజ్గర్యముజేయుచు నన్ననుభవించుచున్న సర్వశ్చరని మామలను యథార్థమనియు అయథార్థమనియు తెలిసికొనజాలనని.

3.

అటిగిలేక తన్ను శనైత్తులగుమ్నిఱ్ఱ*
నెట్టిమైయాల్ తాను మవల్ ధుళినిఱ్ఱుర్బా*
వెటికమ్మళ్ళోలై త్తెకాట్కరై యెన్నప్ప*
శిఱియవెన్నార్దుయిరుణ్డా తిరువరుళే.

౪.

అ॥ తన్నుళ్ - తనసంకల్పమందు, అనైత్తులగుమ్ - సమస్తలోకమును, నిఱ్ఱ - ఉండగా నెట్టిమైయాల్ - శేషశేషిభావసంబంధముచేత, తానుమ్ - తానును, అవల్ ధుళి - ఆపదార్థములందు, నిఱ్ఱుమ్ - అంతరాత్మయైయున్న, పిరాకా - ఉపకారకుఁడను, వెటికమ్మళ్ళో - పరిమళము కొట్టుచున్న, శోలై - లోటులుగల, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - కాట్కరైయందువేంచేసి యున్నవాడైన, ఎన్ అప్ప - నాస్వామి, శిఱియ - తుద్రమైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - ఆత్మను, ఉణ్డా - ఆనుభవించిన, తిరువరుళ్ - వ్యామోహమును (సౌశిల్యమును), అటిగిలేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ తాను సర్వస్వామియై యెల్లరను తనకు శేషభూతులుగా జేసికొనియున్న సర్వశ్చరఁడు అతితుద్రుడైన నాయం దింత వ్యామోహము జేయుటకుఁ గారణము నెఱుంగలేనని

౪.

తిరువరుళ్ శెయ్ బవన్ పోల వెన్నుళ్ పుగున్దు*
ఉరువముమారుయిరు ముడనేయణ్ణా*
తిరువళర్ శోలై త్తెకాట్కరై యెన్నప్ప*
కరువళర్ మేని నబ్బణ్ణకళ్ళబ్బళే.

౫.

అ॥ తిరువరుళ్ - ఆనుగ్రహమును, శెయ్ బవన్ పోల - చేయువానివలె, ఎన్నుళ్ - నావృదయమందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఉరువముమ్ - నాశరీరమును, అరుయిరుమ్ - ఆత్మను,

ఉడనే - ఒకప్పుడే, ఉడ్డాన్ - అనుభవించెను. తిరువళర్ - సాందర్యమువర్ధిల్లుచున్న, కోరై - తోపులుగల, లెన్ - స్పృహజీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యందు వేంచేసియున్న, ఎన్నుప్పన్ - నాస్వామియు, కరువళర్ - శ్యామమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడైనన, నమ్ కణ్ణన్ - మన కృష్ణనియొక్క, కళ్యణ్ - మామలు (ఈవిధంబులైయున్నవి).

తా|| నేను చేసిడి కైజ్కర్యమును స్వీకరించువానివలె నాయందుఁబ్రవేశించి నాశరీరము నున్న ఆత్మనున్న చక్కగాననుభవించెను. నాయందొట్టువ్యాపాహముజేయుటయంత్యాశ్చర్యమని.

ఎక కణ్ణాకళ్య మెన్నుచ్చెమ్మామయ్నిలుమ్*

అజ్జణ్ణుణ్ణ వెన్నరుయిర్కోదిదు*

పున్ కణ్ణైయైది పులమ్మియిరాప్పగల్*

ఎక కణ్ణనై ప్పకాట్కరై యేత్తుమ్.

౧.

అ|| ఎన్ కణ్ణన్ - వాక్రీకృష్ణనియొక్క, కళ్యమ్ - కటవ్యాపారములు, ఎన్ను - నాకు, మ్మామయ్నిలుమ్ - యథార్థమువలెతోచుచున్నది. అజ్జణ్ణన్ - అతిచతురఁడైనవాడు, ఉడ్డాన్ - అనుభవించుటచే, కోదు - అనారమైన, ఎన్నరుయిరు - ఈనాయాత్మ, పున్ కణ్ణై - దైవ్యమును, ఎయ్ది - పొంది, ఎన్ కణ్ణనై - నాకుభవ్యుడైన క్రీకృష్ణుఁడాయని, ఇరాప్పగల్ - లేయింబగళ్ళు, పులమ్మి - ఘోషించి, అవన్ కాట్కరై - వాడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్కరై యనెడుదివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్నది.

తా|| సర్వేశ్వరుని కటవ్యాపారములు నాకప్పుడు యథార్థములవలె తోచుచున్నవిగాన నేను వానిని నిశ్చించలేను. వాడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మ తిరిగియు వానిదివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నదని.

౨.

కాట్కరై యేత్తు మదనుల్ కణ్ణావెన్నుమ్*

వేత్తెనోయ్కూర నిన్దైన్దుకరైన్దుగుమ్*

అట్కాళానొ తైన్దుయిరుణ్ణమాయనాల్*

కోట్కుటై పట్ట వెన్నరుయిర్కోళుణ్ణే.

౩.

అ|| అట్కాళానొత్తు - నన్ను నాస్యపఠమకొనువానివలె (ప్రవేశించి), ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉడ్డాన్ - అనుభవించిన, మాయనాగ్ - వంచనఁడైన క్రీకృష్ణునిచే, కోళుణ్ణే - అపకారింపఁబడినదయ్యే, కోల్ కుటైపట్టను - అపహరించునపుడు కొంచెము మిగిలినట్లు పలెనున్న, ఎన్నరుయిర్ - నాయాత్మ, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యనెడు దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తూత్రముజేయును. అదనుల్ - అదివ్యదేశమందు వేంచేసియుం, కణ్ణా - నాకుభవ్యమైనవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిపిలుచును. వేత్తె - అభినివేశమనెడి, నోయ్-వ్యాధి, కూర - అధికమగునట్లు, నిన్దైన్దు - ధ్యానించి, కరైన్దు - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగును.

తా|| నాకైజ్కర్యమును స్వీకరించువానివలె ముందట నాహృదయమందుఁబ్రవేశించి తరువాత నన్ననుభవించియు నన్ననుభవించని వానివలెనున్న సర్వేశ్వరునినే స్తుతించి వానిగుణములను ధ్యానించి నాయాత్మ కరుగుచున్నదని.

౩.

కోళుణ్ణానని వ న్నెన్నయిర్ తానుణ్ణా*
 నాళునాళి వ న్నెన్నెముల్ ముళుమ్ తానుణ్ణా*
 కాళసిర్ మేగ త్తై కాట్కరై యెన్నప్పట్టు*
 ఆళనెపట్ట దెన్నారుయిర్ పట్టదే. ౮.

అ॥ కోళుణ్ణాననివస్తు - నాయొక్క ఉపకారమును స్వీకరించక నేవచ్చి, ఎన్నయిర్ - నాయిత్యను, తాన్ - తాను, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను, నాళునాళివస్తు - ప్రతిదినమువచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, ముల్ ముళుమ్ - సంపూర్ణముగా, తాన్ - తాను, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను, కార్ - నలనై, నీర్ - బలముగలదైన, మేగమ్ - మేళుమువిలెనున్నవాడును, తెన్ - నుండరమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్నవాడైన, ఎన్నప్పట్టు - నాస్వామికి, ఆళ పట్టదస్తై - దానుడైన దాటుతిన. ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మ పడినబాధను (నేనేమని చెప్పెదనని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిత్యముగానన్ననుభవించుచున్నప్పటికిన్ని తృప్తిజెందక తిరిగితిరిగి యనుభవించుచున్న వాని సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ౮.

ఆరుయిర్ పట్ట దెనదుయిర్ పట్టదు*
 పేదద్రు త్తామరై క్కణ్ కినివాయదోర్*
 కార్కల్ మేగ త్తై కాట్కరై కోయిల్ కోళ*
 శీరెట్టిల నాల్ లడన్దోళి తెయవనారిక్కే. ౯.

అ॥ పేదద్రు - పెద్దదళముగల, తామరై - తామరసపుష్పమువంటి, క్కణ్ - శీత్రమును, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయుడు - అధరమునుగలవాడును, ఓర్ - ఒక, కార్ - నలనైన, ఎట్టిర్ - సౌందర్యముగల, మేగమ్ - మేళుమువంటివాడును, తెన్ - నుండరమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయనెడుదివ్యదేశమును, కోయిల్ కోళ - పంససానముగాగలవాడును, శీర్ ఎట్టిర్ - వీరిత్రీనిన్ని సౌందర్యమునున్నుగలవాడును, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - వికాలమైన, తోళ - భుజముగలవాడును, తెయ్యమ్ - దేవతలకు, వారిక్కు - ఉత్పత్తిస్థానమైనసముద్రమువంటి వాడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మ పడుచున్న బాధను, ఆరుయిర్ పట్టదు - ఎవరియాత్మ పడుచున్నది.

తా॥ పద్మ శీత్రుడును పతుర్పుజుడును సీలమేళుకాశ్యముడునైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణ గుణవిషయమై నేనుపడుచున్న బాధను వివరించునను పడలేదని. ౯.

వారిక్కొణ్ణు న్నెన్నెక్కొణ్ణు వర్ణ కాణిలెన్ద*
 ఆర్వన్ మెన్నెయొక్కయ వెన్నిల్ మున్నమ్
 పారిత్తు* తా నెన్నెముల్ ముప్పరుగినా*
 కార్కమ్ కాట్కరై యప్పకడియనే. ౧౦.

అ॥ ఉన్నైక్కాణిల్ - నిన్నుజూచినయడల, వారిక్కొణ్ణు - (నకలకై బుద్ధ్యములను) పొందుచేకొని, విష్ణుభావ నెన్దు - కిబళికరించి మనుభవించుచునని, ఆర్వన్ మ - అభినివేశముగల,

ఎన్నైయొట్టై - నాకంటెమధికమై, ఎన్నిల్ మున్నుమ్ - నాకంటెముందుగానే, పొరిత్తు - ఆశించుకొని, తాన్ - తాను, ఎన్నై నన్ను, ముత్తై - సంపూర్ణముగా, పుగివాన్ - అనుభవించుచున్నాడు. కారొక్కమ్ - మేళమువలె సుదారుడై, కాట్కరై యుప్పన్ - తిరుక్కాట్కరై యందు వేంచేసియున్నస్వామి, కడియన్ - మిక్కిలత్వరికలవాడైయున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని గూచినప్పుడేవా! కి సమస్తవికృతబద్ధము కేయవలయునని యాశించుచున్న నాకంటెముందుగానే నాకంటెమధికముగానన్ననుభవించుసర్వేశ్వరుడాశించుచున్నాడని.

❧ కడియనాయ్ క్కట్టనై కొన్ పిరాన్తనై ౨*

కొడిమదిల్ తెగకురుగూర్ చ్చుడగోళోల్*

వడిన మెయూయిర త్తిప్పత్తి నాల్ శెన్మమ్

ముడివెయ్ది*నాశబ్బణ్ణీర్ గళెక్షానలే.

౧౧.

ఆ॥ కడియనాయ్ - కోశముగలవాడై, క్కట్టనై - కంనుని, కొన్ - చంపిన, పిరాన్ తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కొడి - ధ్వజముగల, మదిల్ - ప్రాకారములచేట్టబడి, తెన్ - నుంసరమైయున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికీస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాత్మార్లు, శోల్ - సాదించిన, వడినమై - అందమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తి నాల్ - ఈ పది పాశురములచేత, ఎమ్మశన్మమ్ - నూజన్మము, ముడివెయ్ది - నశించి, కానల్ - ఎండమావువలె నున్న సంసారమును, నాశబ్బణ్ణీర్ గళ - నశించునుమీ.

తా॥ శ్రీయశుతివిషయమై నమ్మాత్మార్లు ప్రసాదించిన, యీ పదిపాశురముల సభ్యసించు వారికి జన్మమును తత్కారణమైనసంసారమును నశించునని.

౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేళరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౧౨౫౫

౯ - ప, తిరువాయ్ మొత్తీ.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్ మొత్తీలో సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముకంటె వానిసౌందర్యమును బ్రశస్తియుగా నేంపువాళించి నమ్మాత్మార్లువానివద్ద పశ్యులను దూతలైచంపించుచున్నారు.

❧ ఎక్షానలగబ్బళివా యిరై తేర్న్దిణ్ణినిదమరుమ్*

శెక్కాలమడినారాయ్ తిరుమూత్తిక్కళన్తుత్రాయమ్*

గొక్కార్ పూన్దుమ్మాయ్ ముడి యెబ్బుడక్కుత్తిర్ క్కెళతూదాయ్*

నుక్కాల్ గళేళతలై మీల్ క్కెమ్మిమిరోనుమరోడే.

౧.

అ॥ ఎమ్ - మనయొక్క, కానలగమ్ - సముద్రతీరమందలి తోపులనడుమనున్న, కల్లి వాయ్ - ఉప్పుకడియందు, ఇరై తేరున్దు - ఆహారమువెదకికొని, ఇట్టు - ఇచ్చట, ఇనిదు - సుఖముగా, అమరుమ్ - ఉన్న, శేమ్కాల - ఎఱ్ఱనిపాదముగల, మడమ్ - భవ్యమైన, నారాయ్ - ఓ సారసపక్షి ! తిరుమాట్రిక్కళత్తు - తిరుమాట్రిక్కళమనెడు దివ్యదేశమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, కొట్టుఅర్ - తేనెగల, పూ - సుందరమైన, తుత్తయ్ - తిరుత్తుత్తయ్మాలను, ముడి - కరీటమందుగలవాడును, ఎమ్మడక్కూత్తయ్ - సంభవ్యత్యమాజేసినవాడునైన మనస్వామికి, ఎన్ తూదాయ్ - నాదూతియై (వెళ్లి), నుమరోడే - నీబంధువులతోగూడ, నుమ్కార్గళ్ - మీపాదములను, ఎన్తలై మేల్ - నాశిరస్సమీప, కల్లుమిర్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓ సారసపక్షి ! తిరుమాట్రిక్కళమంగు శేంచేసియున్న క్రియశీలపద్మవెల్లి నా బాధనుజెప్పినచ్చి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సమీపమంచవలయునని.

నుమరోడుమ్పిరియిందే నీరుమ్మమ్ శేవలుమాయ్*

అమర్ కాదల్ కురుగినక్లా శళిమ్మాట్రిక్కళత్తుత్తైయుమ్*

ఎమరాలుమ్పట్రిప్ప ణ్ణిక్లాతమ్మాలిట్రిప్పణ్ణమ్*

తమరోడణ్ణుత్తై వార్క్కొత్తక్కిలమేకేళిరే.

౨.

అ॥ నుమరోడుమ్ - మీబంధువులతోడను, పిరియాడే - ఎడతాయక, నీరుమ్ - మీరును, నుమ్శేవలుమాయ్ - మీ మొగపక్షియు, అమర్ కాదల్ - నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న, కురుగినక్లాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! ఎమరాలుమ్ - మాబంధువులచేతను, పట్రిప్పణ్ణు - అపవాదమునొందియు, అణి - సుందరమైన, మాట్రిక్కళత్తు - తిరుమాట్రిక్కళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తమ్మల్ - తమచేత, ఇట్రిప్పణ్ణు - ఉపేక్షించబడియు, ఇత్తెన్ - ఇచ్చటనుండుటచే నీమిత్రయోజనము ? అట్టు - అచ్చట, తమరోడు - తమభక్తులతోగూడ, ఉత్తైవార్క్కొ - సంక్లాపించియుండువారికి, తక్కిమే - (మేము) తగుమైనవారుకామా ? కేళిర్గళ్ - (అని) అడుగుడి.

తా॥ ఓ నీరుకోడులారా ! సర్వశ్యురుండు నన్ను ఓడిచిపెట్టిపోయెను ; మావారందరు వానినియాశించివాని నన్నునిందించుచున్నారు. ఇతే నాకిచ్చటనుండుటమందిదికాదు గాన మీరు వానిపద్మవెల్లి, మిగొప్పికియూపె యయోగ్యురాలాయని యొకపాటయడుగుడని.

తక్కిలమేకేళిర్గళ్ తడమ్మనల్ వాయ్తై తేరుమ్*

కొక్కినక్లాళ్ కురుగినక్లాళ్ కుళిర్ మూట్రిక్కళత్తుత్తైయుమ్*

శేక్కమల త్తలర్ పోలుమ్ కణ్కై కాల్ శేణ్ణనివాయ్*

అక్కమల త్తలై పోలుమ్ తిరుమేనియడిగళుక్కే.

3.

అ॥ తడమ్ - తటాకమందలి, పునల్ వాయ్ - జలమందు, ఇరై తేరుమ్ - ఆహారమువెదకుచున్న, కొక్కినక్లాళ్ - ఓ కొంగపక్షులారా ! కురుగినక్లాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! కుళిర్ - చల్లచైన, మాట్రిక్కళత్తు - తిరుమాట్రిక్కళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, శేమ్కమలత్తు - ఎఱ్ఱతామరయొక్క, అలర్ పోలుమ్ - పుష్పముపలెనున్న, కణ్ - శేత్ర

ములు, ౧౨ - (శివా స్తమలు, కార్ - (శివాదములు, శెమ్కని - ఎఱ్ఱనిపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, అక్కమలత్తు - ఆతామరయొక్క, ఇలైపోలుమ్ - ఆకువలెనున్న, తిరుమేని - దివ్య విగ్రహము (వీనిగల), అడిగళుక్కు - స్వామియైన శ్రీయఃపతికి, తక్కిలమే - తగినవారము కామాయని, కేళిర్గళ - అడుగుడు.

తా|| ఓ కొంగపళ్ళులారా! మీరు తిరుమూఱ్ఱిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద వెళ్ళి, ఈపేరు నీవెందుకునేపసాదించవు? నీ దివ్యావయవసౌందర్యమును నేవించుట కీపేరుయొ గ్యత లేదాయేమని యుకమాటయడుగుడని.

౩.

తిరుమేనియడిగళుక్కు త్రివిన్దై యేకవిడుతూదాయ్*

తిరుమూఱ్ఱిక్కళమెన్నుమ్ శెఱ్ఱునగర్ వాయణిముగిల్ గాళ్*

తిరుమేనియవర్క్కరుళి రెన్దక్కాల్*ఉమ్మైత్త

తిరుమేనియొళియగల్గీ త్తెలివిశుమ్ముకడియుమ్.

౪.

అ|| అఱి - అందమైన, ముగిల్ గాళ్ - ఓ మేఘములారా! తిరుమూఱ్ఱిక్కళమెన్నుమ్ - తిరుమూఱ్ఱిక్కళమనెడు తిరువామముగల, శెఱ్ఱునగర్ వాయ్ - సుందరమైన దివ్య కేశమందు వేంచేసియున్నవాడును, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగనుపఱచి, అడిగళుక్కు - అడుగులను వళికరించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రీయఃపతికి, తీవినైయేన్ - చెడ్డపాపముగలనాచేత, విడుతూదాయ్ - పంపబడినదూతలై వెళ్ళి, తిరుమేని - నీతిరుమేనును, అవర్క్క - ఆయాత్త్వా ర్థము, అరుళిర్ - ఇవ్వము, ఎన్దక్కాల్ - అనిచెప్పినయెడల, ఉమ్మై - మిమ్ములను, తన్ తిరు మేని - మోశరీరములయందున్న, ఒళి - కాన్తిని, అగల్గీ - పోగొట్టి, తెలివిశుమ్ము - నిర్మల మైన ఆకాశమందుండి, కడియుమ్ - వెల్లకొట్టునా?

తా|| ఓ మేఘములారా! మీరు తిరుమూఱ్ఱిక్కళమందు వేంచేసియున్న స్వామివద్దవెళ్ళి, “అత్త్వార్థము నీతిరుమేనును సంశ్లేషించునట్టివ్వము” అనిచెప్పుడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందున మిమ్ములను దేహకాన్తినిబోగొట్టి యాకాశమందుండి వెల్లకొట్టుడని

౪.

తెలివిశుమ్ముకడిదోడి త్రివత్తై త్తుమిన్నిలగుమ్*

ఒళిముగిల్ గాళ్ తిరుమూఱ్ఱిక్కళత్తుత్తై యుమ్మోశుడర్క్క*

తెలివిశుమ్ముతిరునాడా త్రివిన్దై యేకమనత్తుత్తై యుమ్*

తుళివార్కళిక్కుమూర్ క్కేతూదురై త్తల్ శెప్పమినే.

౫.

అ|| తెలివిశుమ్ము - నిర్మలమైనయాకాశమందు, కడిదు - శీఘ్రముగా, ఓడి - సంచరించి, తీవరైత్తు - అగ్నిచక్రమువలె, మిన్ ఇలగుమ్ - మెఱుపులచేతకాశించుచున్న, ఒళిముగిల్ గాళ్ - ఓ సుందర మేఘములారా! తిరుమూఱ్ఱిక్కళత్తు - తిరుమూఱ్ఱిక్కళమందు, ఉత్తైయేమ్ - నిత్య వాసముజేయువాడును, ఒణ్ శుడర్క్క - సుందరమైనకాన్తిగలవాడును, తెలివిశుమ్ము - నిర్మలా కాశమైనపరమపదమును, తిరునాడా - విభూతి గాగలవాడును, తీవినైయేన్ - పాపియైననా యొక్క, మనత్తుఉత్తైయేమ్ - హృదయమందు నిత్యవాసముజేయువాడును, తుళి - బిందువులు, వార్ - ప్రవహించుచున్న, కళ - లేనెగల, క్కుమూర్ క్కు - శిఖాబంధముగలవాడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్ తూదురైత్తల్ - నాదూతవాక్యమును, శెప్పమిన్దల్ - చెప్పుడు.

తా|| ఓ మేళుదులారా! మీరేమియుసంజేపించవలదు. వాడు నాహృదయమందు మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించి వాసముజేయ వాడుగాన మీ మాటనుతప్పక సంగీకరించును, వెళ్ళి చెప్పుడని. ౫.

తూదూరై త్తల్ శెప్పుచిన్దల్ తూమొళి వాయ్ వణ్ణిన్దాల్*
 పోద్దై స్సొమదునుగురుమ్ పొళిల్ మూళిక్కళత్తుత్తై యమ్*
 మాదరై త్తమ్మాన్దగళ్ళే వైత్తార్ క్కే వాయ్ మాన్ ద్రమ్*
 తూదూరై త్తల్ శెప్పదిరేల్ శుడర్ వళై యమ్కలై యుమ్. ౬.

తా|| తూ - మధురమైన, మొళి - మాటలను, వాయ్ - ముఖమందుగల, వణ్ణిన్దాల్ - ఓ తుమ్మెదల సమాహమలారా! పోదు - ఘృష్ణములయందు, ఇరైత్తు - శబ్దించుచు, మరు - మకిరన్దమును, నుగురుమ్ - పాసముజేయదగిన, పొళిల్ - తోటలుగల, మూళిక్కళత్తు - తిరు మూళిక్కళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, మాదరై - శ్రీదేవి, తన్ - తనయొక్క, మాన్దగళ్ళే - పక్షస్థలమండ, వైత్తార్ మ్మ - ఉంచుకొనిన వాడునైన శ్రీమః పతికి, ఎన్ వాయ్ మాన్ ద్రమ్ - నాపాశురమైన, తూదూరై త్తల్ - దూతవాక్యమును, శెప్పుచిరేల్ - చెప్పితిరేని, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ - (జాదిపోయిన) కంకణములనున్న, కలైయుమ్ - పస్త్రములనున్న, శెప్పుచిన్దల్ - చెప్పుడు.

తా|| ఓ తుమ్మెదలారా! తిరుమాళిక్కళమందు పిరాట్టితోగూడవేంచేసియున్న శ్రీమః పతికి “నీవిరహముచేత నా హృదయపుకంకణములును పస్త్రములునుజారిపోయిన” వని చెప్పుడని.

శుడర్ వళై యమ్కలై యమ్కొన్దరునై యోల్ తోల్ తున్ద*
 పడర్ పుగళూన్ తిరుమూళిక్కళత్తుత్తై యమ్ పణ్ణయ్ క్కణ్*
 శుడర్ పవళవాయున్దై క్కన్దరునాళోర్ తూయ్ మాన్ ద్రమ్*
 పడర్ పొళిల్ వాయ్ క్కరుగినన్దా శెనక్కొన్దుపణియారే. ౭.

అ|| పడర్ - విశాలమైన, పొళిల్ వాయ్ - తోటలయందు సంచరించుచున్న, మరుగినన్దాల్ - ఓ నీరుకోడులారా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ కంకణమును, కలైయుమ్ - పస్త్రమును, కొన్దు - అపహరించి, అరుపినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలనాయొక్క, తోల్ - భుజములతో, తున్ద - విశ్లేషించినవాడును, పడర్ - అంతటవ్యాప్తమైన, పుగళూన్ - కీర్తి గలవాడును, తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమాళిక్కళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయు వాడును, పణ్ణయ్ - పృథ్వుమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పవళన్ - పగడమువంటి, నాయునై - అధఃముగలవాడునైన శ్రీమఃపతిని, కణ్దు - చూచి, ఎన్ క్క - నానిమిత్తమై, ఒరునాల్ - ఒకదినము, ఓర్ - విలక్షణమై, తూయ్ - మధురమైన, ఒన్దుయ్ మాన్ ద్రమ్ - ఒకమాటను, పణియార్ - చెప్పుడు.

తా|| ఓ నీరుకోడులారా! తనకభిమతిమైననాయొక్క కంకణపస్త్రాదుల నపహరించుకొని నాతోవిశ్లేషించి తిరుమాళిక్కళమందువెళ్ళి వేంచేసియున్న నుందరాంగునిజూచి, “నన్నిట్లు చేయవచ్చునా” యని యొకమాట నానిమిత్తమైయడుగుడని. ౮.

ఎనక్కొన్టు వణియార్గ లిరుమ్మొళిల్ వాయై తేర్న్దు*
 మనక్కొన్టువడమేవుమ్ వణినక్కాల్ తుమ్మిగాల్*
 కనక్కొల్ తిణ్ మదిల్ పుడై శూత్రి తిరుమూత్రిక్కళత్తుతై యుమ్*
 పునక్కొల్ కాయామేని పూన్దుమ్మాయ్ముడియార్ క్కే.. ౮.

అ॥ ఇరుమ్ - వికాలమైన, పొత్రిల్ వాయ్ - తోటలయందు, ఇరై తేర్న్దు - అవారము
 పెదకొని, మనక్క - మనస్సుకు, ఇన్నువడ - సుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - సంక్లేషించు
 చున్న, వణినక్కాల్ - ఓరుమ్మెదలారా! తుమ్మిగాల్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! కనక్కొల్ -
 దట్టమై, తిణ్ - దృఢమైయున్న, మదిల్ - ప్రాకారములచే, పుడై - చుట్టును, శూత్రి -
 చుట్టుబడిన, తిరుమూత్రిక్కళత్తు - తిరుమూత్రిక్కళముందు, ఉత్తయిమ్ - నిత్యవాసము
 జేయుచున్నవాఁడును, పునక్కొల్ - స్వస్థానమందున్న, కాయా - రెల్లుపువ్వువంటి, మేని -
 తిరుమేనుగలవాఁడును, పూన్దుమ్మాయ్ - నుండరమైన తిరుత్తుమ్మాయ్మూలను, ముడియార్ క్కు-
 కిరిటమందుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎనక్క - నానిముత్తమై, ఒన్దువణియార్గల్ -
 ఒకమాటచెప్పుడు.

తా॥ ఓరుమ్మెదలారా! దట్టమైన ప్రాకారముగల తిరుమూత్రిక్కళముందు వేంచేసియున్న
 సర్వేశ్వరునివద్దఱిచ్చి నేనిట్లు బాధపడుచున్నానని నానిముత్తమయొకమాట చెప్పుడని ౮.

పూన్దుమ్మాయ్ముడియార్ క్కు- ప్పొన్నాత్రిక్కై యారుక్కు*
 ఎన్దునీరిళమ్మరుగే తిరుమూత్రిక్కళత్తారుక్కు*
 ఎన్దుపూణ్ములై వయ్ ద్దెన్నిచై మలర్ క్కణ్ణీర్ తదుమ్మ*
 తామ్తమ్మైక్కొణ్ణిగల్ దల్ తగవనెనురై యారే. ౯.

అ॥ ఎన్దు - (నిన్ను ముఱుగకుండపైకెత్తి) ధరించుచున్న, నీర్ - జలమందు సంచరించు
 చున్న, ఇళమ్మరుగే - ఒచిన్ననీరుకొడీ! పూ - అందమైన, తుమ్మాయ్-తిరుత్తుమ్మాయ్మూలచే
 నలంకరింపఁబడిన, ముడియార్ క్కు - కిరిటముగలవాఁడును, పొన్ - స్పృహణీయమైన, అత్రి -
 నుదర్శనమును, తైయారుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడును, తిరుమూత్రిక్కళత్తారుక్కు - తిరు
 మూత్రిక్కళముందు వేంచేసియున్నవాఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, పూణ్ - ఆభరణములను, ఎన్దు -
 ధరించుచున్న, ములై - స్తనము, పయన్దు - వివర్ణమై, ఇళైమలర్ - చేరియున్న రెండుపువ్వుము
 వలెనున్న, ఎన్ కళ - నాసేత్రములయందు, నీర్ తదుమ్మ - నీళ్ళునిండునట్లు, తామ్ - తాము,
 తమ్మైక్కొణ్ణి అగర్దర్ - తమ విగ్రహమును దీసికొనిపోవుట, తగవన్దు - దయాగుణమునను
 తగుమైనదికాదు, ఎన్దు - అని, ఉరైయార్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓచిన్న నీరుకొడీ! నీవు తిరుమూత్రిక్కళముందు వేంచేసియున్నవ్రయ, పతివద్ద
 ఱిచ్చి, నాయవయవములు వివర్ణమై దుఃఖించునట్లు నన్నిట్లు విక్లేషించుట నీకుచితముకాదు. ఇట్లు
 చేసినయెడల నీవు నిర్దయుండవని చెప్పుపడుదువని చెప్పుమని. ౯.

తగవనెనురై యార్గల్ తడమ్మనల్ వాయై తేర్న్దు*
 మిగవిన్నువడమేవుమ్ మెన్నడై యవన్నక్కాల్*

మిగమేనిమెలిపెయ్ది మేగలై యుమిడభ్రీన్దు*ఎన్

అగమేని యొభ్రీయామే తిరుమూభ్రీక్కళత్తూర్క్కే.

౧౦.

అ॥ తడవ - వికాలమైన, పునల్ వాయ్-జలముమీఁద, ఇరై లేన్దు - ఆహారమువెదకుచు, మిగిన్దుమీపడ - మిక్కిలినుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - ఆమరియున్న, మేల్నడైయ - మందగమనముగల, అన్నక్కో - ఓహంసపక్షులారా! మేని - శరీరము, మిగ-మిక్కిలి, మెలిపెయ్ది - కృశించి, మేగలైయుమ్ - మొలనూలును, ఈడభ్రీన్దు - జారిపోయి, ఎన్ అగమేని - నాలోపల నున్న (ఆత్మ) స్వరూపము, ఒభ్రీయామే - నశించుటకుముందే, తిరుమూభ్రీక్కళత్తూర్ కు - తిరుమూభ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి, తగవణ్ణెన్దు-య్య క్తముకాదని, ఉరైయిర్ గో - చెప్పడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! నాశరీరము మిక్కిలి కృశించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇత నాప్రాణముపోవుటసముంధనను మీరువెల్చి తిరుమూభ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి, “ ఇట్లు బాధపెట్టుట నీకు యుక్తముకాదని ” చెప్పఁడని.

‡ ఒభ్రీవిన్ది తిరుమూభ్రీక్కళత్తుతై యుమొన్ శుడరై *
ఒభ్రీవిల్లావణిమత్తులై క్కిళి మొభ్రీయాళలన్ బ్రీయశోల్ *
వత్తువిల్లావణ్ కురుళూర్ చ్చుడగోపక వాయ్దన్దురై త్త *
అభ్రీల్లావాయ్రి త్తివ్వుత్తుమ్ నోయలుక్కుమే.

౧౧.

అ॥ ఒభ్రీవిన్ది - ఎడతాయక (నిరంతరముగా), తిరుమూభ్రీక్కళత్తు - తిరుమూభ్రీక్కళమందు, ఉరైయుమ్ - నిత్యశాసనముజేయుచున్న, ఒన్ శుడరై - అందమైన తేజస్సుగల శ్రీయఃపతివిషయమై, ఒభ్రీవిల్లా - (వానిని) విశ్లేషించని, అణి - సుందరమైన, వత్తురై - ముగ్ధమాటలుగల, కిళి - చిలకయొక్క, మొభ్రీయాల్ - మాటలుపండిమాటలుగల పిరాట్టి, ఆలన్ బ్రీయ - విశ్లేషదుఃఖముచేసాదించిన, శోల్ - శ్రీనూత్తలను, వత్తువిల్లా - (పిరాట్టియొక్క గుణములయందు) న్యూనతలేనివారై, వణ్ కురుళూర్ - సుందరమైన కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, వాయ్దన్దు - సమాపించి (భావబంధముగలవారై), ఉరైత్త - సాదించినవై, అభ్రీవిల్లా - అభ్యసించినవారి హృదయమును విడువనివై, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరినవైన, ఇవ్వుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, నోయ్ - భగవద్విశ్లేషమునెడనవ్యాధిని, ఆ యుక్కుమ్ - పోఁగొట్టును.

తా॥ తిరుమూభ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై పిరాట్టి సాదించిన శ్రీనూత్తలను బ్రతిపాదించెడియాపదిపాశురముల సభ్యసించువారు భగవద్విశ్లేషమును బొందరని.

అ మ్మోర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

శ్శరణమ్ తిరువడిగ శ్శరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, పంపించిన దూతులన్నటికీవెల్లి సర్వేశ్వరునికి తనయవస్థను జెప్పి తిరిగివచ్చుటకుమందే అత్యభినివేశముగలవారై నమ్మొల్లార్లు అంతలో తిరు నానావాయ్ నెడు దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయశవతిని నేలించి నేనెప్పుడు కైబ్బర్వము చేసెదనో యనిసాదించుచున్నారు.

✽✽ అఱుక్కుమ్మవిన్దై యాయిన వాగత్తవనై ✽
నిఱుత్తుమ్మనత్తొన్దైయ శిన్దైయినార్క్కు ✽
వెఱి త్తెన్ మలర్ చోచ్చలై గళళూళ్ తిరునావాయ్ ✽
కుఱుక్కుమ్మవగై యుణ్ణకొలో కొడియేత్తో.

౧.

అ॥ అగత్తు - హృదయమందు, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, నిఱుత్తుమ్ - ఉంచవలయుననెడి, మనత్తు - ఆధ్యవసాయమందు, ఒన్దైయ - ఉద్యోగించిన, శిన్దైయినార్క్కు - వనోరథముగలవారి యొక్క, విన్దైయాయిన - పాపములైనవన్నింటిని, అఱుక్కుమ్ - తోఁగొట్టునదియు, వెఱి - పరిమళముగల, త్తెన్ - చల్లనైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టవడినదియునైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయ్ నెడుదివ్యదేశమును, కొడియేఱు - పాపము గలనాకు, కుఱుక్కుమ్మవగై - పొందుటకుపాయము, ఉణ్ణకొలో - కలదా ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని హృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్ప్రీతితోధుల నన్నింటిని తోఁగొట్టెడి తిరునావాయని బొందుటకు నాకుపాయమేమైనకలదాయని.

౧.

కొడియేర్రిడై కోగనగత్తవల్ కేళ్వ ✽
వడివేల్ తడల్లన్ మడప్పిన్నై మణాళన్ ✽
నడియాన్ శోలై గళళూళ్ తిరునావాయ్ ✽
అడియేనణగప్పెఱునా శైవై కొలో.

౨.

అ॥ కొడి - తీగవలె, ఏర్ - సుందరమైన, ఇడై - నదుముగలదై, కోగనగత్తవల్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టికి, కేళ్వ - వల్లభుఁడును, వడి - తీక్ష్ణమైన, వేల్ - ఆయుధమువలె నున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - ఆత్మగుణములనున్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళన్ - వల్లభుఁడును, నెడియాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, శోలైగళళూళ్ - తోపులచేఁజుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయని, అడియేన్ - దానుడనైననేను, అణగప్పెఱుమ్ నాళ్ - పొందదగినదినములు, ఎవైకొలో - ఏదో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూనీతాదేవీసమేతుడై వేంచేసియున్నతిరునావాయని నేనెన్నడు పొందదనోయని.

౨.

ఎవై కొలణుగప్పెఱునా శైవై ప్పొదుమ్ ✽
కవై యిల్ మనమిన్దై క్కణ్ణిర్ గళళకలుమ్మ ✽

నవైయిల్ తిరునారణాళేర్ తిరునావాయ్*

అవైయుల్ పుగలావ దోర్ నాళియేనే.

3.

అ॥ అణుగప్పెణుళా - (తిరునావాయ్) పొందదగిననదినములు, ఎవైళా - ఏవో? ఎవ్వు - అని, ఎపోదును - ఎల్లప్పుడును, కవైయిల్ మనమిన్ - మఱియొకవిషయమందు పోతగిన మనస్సులేనివాడనై (ఏకాగ్రచిత్తుడనై), కట్టిర్గళ - బాష్పములు, కలుమ్మిన్ - ప్రవహించునట్లుండెను. నవైఇల్ - (దుర్లభత్వమనెడి) దోషములేని, తిరునారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందలి, అవైయుల్ - అగోష్ఠిలో, పుగలావదు - ప్రవేశించుటకు, ఓర్ నాళి - ఒకదినమును, అతియేన్ - ఎఱుంగకనున్నాను.

తా॥ ఏకాగ్రచిత్తుడనై కట్టిళ్ళనుప్రవహించజేయుచు దుఃఖించుచున్న నేను శ్రీమన్నారాయణుడవేంచేయున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలో నెప్పుడు ప్రవేశించెదనోయని.

నాళేలటియే నెనక్కుళ్ళన*నానుమ్

మీళావడిమైప్పటి శేయ్యప్పగున్దే*

నీళార్ మలర్ చోప్పలై గళ శూన్ తిరునావాయ్*

వాళేయ్ తడల్ జే మడప్పిన్నై మణాళా.

౪.

అ॥ నీళ్ - పొడువై, ఆర్ - చుట్టువ్యాపించి, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ - తోటలచే, శూన్ - చుట్టుబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు వేంచేయున్నవాడు, వాళేవయ్ - మత్స్యముతోఁబోలిన, తడమ్ - వికాలమైన, కళ - శేత్రములనున్న, మడమ్ - గుణపూర్ణినిగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళా - పల్లభుడునైన ఓస్వామి! నానుమ్ - నేనును, మీళా - ఎడతెగక, అడిమైప్పటి - దాస్యకృత్యము, శేయ్య - చేయుటకు, పుగున్దేన్ - అన్వయించితిని (అందునిమిత్తమై), ఎనక్కు - నాకు, ఉళ్ళన - ఏఱుడియున్న, నాళి - దినమును, అతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకై జగ్గర్థమును జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, నప్పిన్న పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేయున్న వానికెప్పుడు కైజగ్గర్థముచేసినదనో తెలియలేదని.

౪.

మణాళా మలర్ మణ్ణెక్కుమ్ మణ్ మడన్దైక్కుమ్*

కణ్ణాళ నులగత్తుయిర్ తేవర్ గప్పెల్లామ్*

విణ్ణాళా విరుమ్బియుత్తై యమ్ తిరునావాయ్*

కణ్ణారక్కళిక్కిన్దై దిన్దెన్దుకోల్ కణ్డే.

౫.

అ॥ మలర్ మణ్ణెక్కుమ్ - కమలవాసినయైన పిరాట్టిని, మణ్ మడన్దైక్కుమ్ - భూదేవికిని, మణాళన్ - పల్లభుడును, ఉలగత్తులోకమందలి, ఉయిర్ ప్రాణులను, తేవర్ గప్పెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కణ్ణాళన్ - నిర్వాహకుడును, విణ్ణాళన్ - శ్రీవైష్ణవాధుడునైన సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయ్ని, కణ్ణార - శేత్రములునిండునట్లు, కణ్డ - నేలించి, ఇట్ట - ఇచ్చట, కళిక్కిన్దై - అసన్నిచుట, ఎవ్వుళో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఉభయవిభూతిసాయకుడై శ్రీభూదేవీవల్లభుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసి యున్న తిరునావాయ్మొళి నేనెప్పుడ కళ్ళారసేవించి యానందించెదనోయని. ౫.

కణ్డకలిక్కిన్ దిణ్డెనుకొల్ కణ్డల్*

లొణ్డేయునక్కయ్యెట్టేన్ తురిశిన్ది*

వణ్డార్ మలర్ చొల్లై గళళూన్ తిరునావాయ్*

కొణ్డేయుటై గిన్ద వెణ్డో వలర్ కోవే.

౬.

అ॥ పణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మలర్ - పుష్పములుగల, లొల్లైగళ - లొల్లలచే, కూట్ - మట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయ్మొళి, కొణ్డు - ఆదరించుకొని, ఉల్లైగిన్ద - వాసముజేయుచున్న, ఎణ్డోవలర్ కోవేమాకుడుగోపలకుడు స్వామియైనవాడా! తురిశిన్ది - విషయా ప్రసంగములచేత, ఉనక్క - నీకే, లొణ్డాయ్మొళిన్దేన్ - దానుడైనదిని. కణ్డల్ - నాసేత్రములు, ఇల్లు - ఇచ్చట, కణ్డే-విర న్తరముగా నేవించి, కళిక్కిన్దదు - సర్వోపించట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ తిరునావాయ్మొళి నిత్యవాసముజేయుచున్న ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీకనన్యదానుడైన నేను నిన్నుప్పుడుకళ్ళారసేవించి సర్వోపించెదనోయని. ౬.

కోవాగియమావలియై నిలజ్జొణ్డాయ్*

తేవాశురమ్ శెన్ద్రవనే తిరుమాలే*

నావాయ్మొళిన్ద వెన్నారణనమ్మి*

అవావడియా నివనెనరుళాయ్.

౭.

అ॥ కోవాగియ - రాజైయున్న, మావలియై - మహాబలిని (యాచించి), నిలజ్జొ - భూమిని, కొణ్డాయ్ - పరిగ్రహించినవాడవును, తేవాశురమ్ - దేవాసురయుద్ధముందు (శత్రువులను), శెన్ద్రవనే - చంపినవాడవును, నావాయ్ - తిరునావాయ్మొళి, ఉల్లైగిన్ద - వాసముజేయుచున్నవాడవును, ఎన్ - నాస్వామియు, నారణ్ - నిర్వాహకస్వామియు, నమ్మి - పూర్ణుడవునై, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయోపతీ! అల - అయ్యోఅయ్యో! ఇవన్ - ఈయ్యాత్వర, అడియాన్ ఎన్దు - మనదాసులుఅని, అరుళాయ్ - కృపజేయుము.

తా॥ ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయ్మొళి వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయోపతీ! నన్ననన్య గతికుడనితలించి యనుగ్రహింపుమాయని. ౭.

అరుళాదొళివా యరుళశెయ్దు*అడియేనై

పొరుళాక్కి యుగపొన్నడిక్కిల్ పుగవై ప్పాయ్*

మరుళేయిన్దు న్దున్నెయెన్నెన్దు తిరుత్తమ్*

తెరుళేతరు తెన్ద తిరునావాయ్మొళి తేవే.

౮.

అ॥ అరుళాదొళివా - నీవుకృపజేయకపోయిననుసరె, అరుళశెయ్దు - కృపజేసి, అడియేనై - దాసుని, పొరుళాక్కి - ౭.కవస్తువుగాజేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహ

జీయమైన, అడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగవైప్పాయ్ - ప్రవేశింపించియుంచిననుసరె,
తెన - నుండరమైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు వేంచేసియున్న, ఎన్ లేనే - నాస్వామి!
మరుళియిన్ - అజ్ఞానములేక, ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ నెళ్ళాత్తు - నావృద్ధయమందు, ఇరుత్తుమ్ -
ఉంచదగిన, తెరుళి - జ్ఞానమునే, తరు - ఇవ్వుము.

తా॥ తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామి! నీవు కృపజేసి నన్ను నీశ్రీపాదముల
యందు జేర్చుకొనిననుసరే; అట్లుగటాక్షించక పోయిననుసరే; చరంతు - నిన్నెల్లప్పుడును నా
మనస్సులోనుంచుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముజేయుమానుని.

లేవర్ మునివర్ క్కెన్దుమ్ కాణ్ణురియన్*
మూవర్ ముదల్వ నొరుమూపులగాళి*
శేవర్ విరుమ్మియుత్తై యుమ్ తిరునావాయ్*
యావరణగ ప్పెరువా రినియన్దో.

౯.

అ॥ లేవర్ మునివర్ క్కు - నేపతలకును ఋషులకును, ఎన్దుమ్ - ఏకాలమందును, కాణ్ణు
నేవించుటకు, ఆరియన్ - దుష్టభుండును, మూవర్ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు ముగ్ధురికిని, ముదల్వన్ -
కారణభూతుండును, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూపులగు - త్రిలోకమునున్న, అళి - పరిపాలించు
వాడునైన, లేవన్ - సర్వేశ్వరుండు, విరుమ్మి - ఆశపడి, ఉత్తైయుమ్ - వాసముజేయుచున్న,
తిరునావాయ్ - తిరునావాయని, ఇని - ఇతమీద, అణుగ ప్పెరువార్ యావర్ - పొందదగిన
వారెవరో? అన్దో - అయ్యో!

తా॥ దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపతివేంచేసియున్న తిరునావాయని నేనుబొందక నేపోతిని;
ఇతమీద నాదివ్యదేశమును బొందదగిన భాగ్యవంతులెవరాయని.

౯.

అన్దోవణుగ ప్పెరువా త్తెన్దెప్పొదుమ్*
శి నైకలజ్జి త్తిరుమాలెన్దై ప్పన్*
కొన్దార్ మలర్ చొల్లై గళి శూన్ తిరునావాయ్*
వన్దేయుత్తై గిన్ద వెమ్మామణివణ్ణా.

౧౦.

అ॥ కొన్దార్ - గుచ్ఛముగానున్న, మలర్ - పుష్పములుగల, తోలైగళి - తోపులచే,
కూన్ - చుట్టచుడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు, వన్దు - (పరమపదమునుంచి) వచ్చి,
ఉత్తైగిన్ద - వాసముజేయుచున్న, ఎమ్మామణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నమువంటి కాన్తిగల ఓ
నాస్వామి! అన్దో - అయ్యో! అణుగ ప్పెరువాల్ - (నిన్ను) పొందదగినదినము (ఏదో),
ఎన్దు - అని, ఎప్పొదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శి నైకలజ్జి - మనోవ్యాకులచడి, తిరుమల్ ఎన్దు - ఓ
శ్రియఃపతి! యని, అత్తైప్పన్ - పిలిచెదను.

తా॥ ఆత్మతరత్తకార్థమై తిరునావాయందువచ్చి వేంచేసియున్న ఓ స్వామి! నిన్ను నేనె
ప్పుడు పొందదినోయని చింతించుచు వ్యాకులచడి నిన్ను నే పిలుచుచున్నానని.

౧౦.

వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నావాయుళానై*
తిణ్ణమ్మడిళ్ తొకురుగూర్ చ్చుడగోవన్*
తిణ్ణమ్మడిళ్ తొకురుగూర్ చ్చుడగోవన్*

వణ్ణార్ తమి ధూయిర్ తిప్పత్తుమ్ వల్లార్ *

మణ్ణణు మణమక ముత్తర్ మల్లిగై యే.

౧౧.

అ॥ వణ్ణమ్ - నానావర్ణమైన, మణి - రత్నములుచెక్కిన, మాడమ్ - గృహములుగల, సల్ - సుందరమైన, నానాయ్ - తిరునానాయందు, ఉళ్ళానై - వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై, తిల్ - దృఢమై, ఆమ్ - సుందరమై, మదిల్ - ప్రాకారములుగల, తెన్ - స్పృహ జీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగొపన్ - నమ్మాత్వార్థ (సాదించిన), పల్ ఆర్ - గానము చేపూర్ణమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - నెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇచ్చత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మణ్ - భూలోకమందు, అణ్ణు - శ్రీనైష్ఠవసంపత్తు ననుభవించి, మల్లిగై మణమ్ - మల్లియొక్క పరిమళముమొదలగు సమస్తగంధములను, కమల్ పర్ - అనుభవించురు.

తా॥ తిరునానాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మాత్వార్థ ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు భూలోకమందున్నవఱకు భాగవతోత్తములైయుండి తిరునాత సర్వగంధుడైన సర్వేశ్వరుని మోక్షమందనుభవించురని.

౧౧.

ఆ త్తూర్ తిరు వడిగ శే శ రణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శే శ రణమ్

- - - - -

౯ - వ, తిరునామములలో.

అవతారిక :—ఈ తిరునామములలో, సర్వేశ్వరుని బొందవలయునని గొప్పత్వ రాతిశయముగల నమ్మాత్వార్థ భగవత్ప్రతినిధిమైన చిన్నములనుజూచి, గోకులమందు గొప్పలనుమేసి సాయక్కాలము శ్రీకృష్ణుడువచ్చుచున్నప్పుడు దానికి నూచకమైన చిన్నముల నెఱుంగి గోపికలు బాధబడుచు చెప్పుచున్నవిధముగా సాదించుచున్నారు.

మల్లిగై కమల్ తెన్ తిరుమాలో వణ్ కుటిళ్ళియై తవరుమాలో *

శేల్ కదిర్పాలై యమ్మయక్కమాలో శేక్కర్ నన్నేగళ్ళల్ శిడై క్కుమాలో *

అల్లియన్దామరై క్కణ్ణ నమ్మా నాయర్ గ శేఱియేఱెమ్మాయో *

పుల్లియన్దురై గళుమ్ శోళుమ్ కొణ్ణ పుగలిడమటిగిలమ్ తమియమాలో.

౧.

అ॥ మల్లిగై కమల్ - మల్లిపుష్పముయొక్క, పరిమళముగల, తెన్దల్ - మల రుమారుకము, ఈరుమ్ - (నన్ను) బద్దలుచెయుచున్నది. వణ్ - అందమైన, కుటిళ్ళి - కుటిళ్ళియనెడి, ఇళై - రాగము, తవరుమ్ - తుళుచుచున్నది. శేల్ - అస్తమించుచున్న, కదిర్ - నూర్వర్ణిగల, మాలైయుమ్ - సన్ధ్యాకాలమును, మయక్కమ్ - భ్రమింపజేయుచున్నది. శేక్కర్ - ఎఱ్ఱని పర్ణముగల, సల్ - దర్శనయమైన, మేగళ్ళల్ - మేళుములు, శిడైక్కుమ్ - కోయుచున్నది. అల్లి - వికసించుచున్న, ఆమ్ - అందమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రముగల

వాడును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, ఆయర్ గళ్ వీలు - గోపశ్రేష్ఠుడును, అరియేలు - సింహ-
శ్రేష్ఠుడవలె మతింపుగలవాడును, ఎమ్మాయోన్ - మన ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు,
పులియ - సంశ్లేషించిన, ములై గళువ్ - స్తనములను, తోళువ్ - భుజములను, కొణ్ణు - తీసికొని
పోయి, తమిరువ్ - ఒంటికొనున్న మనము, పుగలిడవ్ - ప్రవేశింపఁబడిన స్థానమును, అతిగి-
లమ్ - ఎఱుంగలేము.

తా॥ మలయమారుతమును సంధ్యాకాలమును ఆపుడున్న ఎఱ్ఱని మేఘమును శ్రీకృష్ణుని
కుటిష్ఠోరాగమును నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. సర్వేశ్వరుడు సంశ్లేషించిన నా స్తనములును
భుజములును నొకద్రక్కబాధించుచున్నవి. ఈభాధనుతీర్చుకొనుటకై నేనెచ్చటికిఁ బోదనని. ౧.

పుగలిడమటిగిలమ్ తమియమాలో పులమ్బులుమణి తైన్ లామ్బులాలో*
పగలడుమాలై ఎణ్ శాన్ద నూలో పజ్జమమ్ము తైతణ్ వాడై యాలో*
అగలిడమ్బుడై తిడన్దుమ్మిత్తై న్దెణ్ణుమళిక్కిన్ వాయ్ మామో*
ఇగలిడ త్తళురర్ గళ్ కూర్ నిమ్ వారా నినియరునైన్నియిర్ కాక్కుమాతై. ౨.

అ॥ తమిరువ్ - సహాయములేనిమనము, పుగలిడవ్ - రక్షక స్థానమును, అతిగిలమ్ -
ఎఱుంగలేము. పులమ్బులు - శబ్దించుచున్న, మణి - ఘంటను, తైన్దల్ - మలయమారుతమును,
ఆమ్మల్ - వేలువాదమును, పగల్ - దినమును, అడు - నశింపఁజేయుచున్న, మాలై - సంధ్యా
కాలమును, వణ్ - నుండరమైన, శాన్దమ్ - చంద్రమును, పజ్జమమ్ - పంచమచంద్రరాగమును,
ములై - ముల్లపుష్పమును, తణ్ - చల్లని, వాడై - ఉత్తరవాయువును, (నన్ను బాధించుచున్నది).
అగలిడవ్ - విశాలమైనభూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్ణు - ఆరగించి,
ఉమిత్తైన్దు - క్రక్కి, అళన్దు - కొలిచి, ఎణ్ణువ్ - సమస్తవిధముల చేతను, అళిక్కిన్దు - రక్షించు
చున్న, ఆయన్ - కృష్ణానార మెత్తిన జగత్కారణుడును, మాయోన్ - ఆశ్చర్యచేష్టికములు
గలవాడును, ఇగలిడత్తు - యుద్ధమందు, అళురర్ గళ్ - అనుగులను, కూర్ నిమ్ - మృత్యువు
నైన క్రియఃపతి, వారాన్ - రాడు. ఇని ఇరున్దు, ఈవస్తువులనుసూపమందుండి - కాక్కు-
మాలు రక్షించువిధము, ఎన్ - ఏమి?

తా॥ వృషభముల పెడలయందుకట్టిన ఖంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేలువాదము,
పన్నువులుకనువడనిసంధ్యాకాలము, చంద్రము, ముల్లపుష్పము, ఉత్తరవాయువు, ఇవన్నియునన్ను
మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈసమయమందుగూడ జగద్రక్షకుఁడు రాకపోయెను; ఇతఁ నేను
తీరించువిధము నెఱుంగలేనది. ౨.

ఇనియరునైన్నియిర్ కాక్కుమాతై నిన్దై ములై నముగనన్దెడై నుడణ్*
తునియరుమ్ కలవిశేయ్ దాగమ్ తోయ్న్దు తున్దెన్దై మ్మైన్దుట్టగల్ కణ్ణకళప్పన్*
తనియిళమ్ శిణ్ణ మిమ్మాయ్ వారా తామరై క్కణ్ణమ్ శేవ్వాయుమ్* నీల
ప్పనియరుమ్ క్కుల్ గళుమ్ నాన్దు తోళుమ్ పావియే మనత్తేన్దీర్చుమాలో. ౩.

అ॥ ఇన్దై ములై - చేయున్న స్తనములు, నముగ - (కాశిస్థముపోయి) మృదువగునట్లును,
నుణ్ ఇన్దై - సూక్ష్మమైనమధ్యము, నుడణ్ - వలుగునట్లును, తుని - విశ్లేషకాలమందు దుఃఖజన-
కములై, ఇరుమ్ - ఆ నేకవిధములైన, కలవి - సంశ్లేషమును, తేయ్ - చేసి, అగమ్ - (నా)

శరీరమందు, తోయ్న్దు - ఏకీభవించియుండి, ఎమ్మైరుబ్బన్దు - (తరువాత) మమ్ములనుబిళ్ళేపించి, ఇట్టు - (ఇచ్చట) పడితేసి, ఆగల్గొన్లు - దూరముగాపోయిన శ్రీకృష్ణుడును, కళ్వన్ - వందకుడును, తని - అన్వితీయమైన, ఇళవ్ శెట్టమ్ - మంచివయస్సుగలసింహమువంటివాఁడును, ఎమ్మాయ్ - నాయుండువ్యామోహముగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, వారాన్ - రాడు. తామరైక్కణ్ణమ్ - పద్మనేత్రమును, తేవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియగ్గమును, నీలమ్ - శ్యామమై, పని - చల్లనై, ఇరుమ్ - విశాలమైన, కుట్టల్ గళుమ్ - శేషపాశములును, నాన్దలోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తు - హృదయమందు, నిన్దు - ఉండి, ఈరుమ్ - బద్దలుజేయుచున్నవి. ఇనియరున్దు - ఇంకనుండి, ఎన్నయిర్ - నాప్రాణమును, కాక్కుమాతెన్ - రక్షించువిధమేమి ?

తా|| సర్వేశ్వరుఁడు నాతోమునుపు చక్కగాసంక్లేపించి తరువాత నన్నిచ్చటవిడిచిపెట్టి పోయి తిరిగియరాక నే యున్నాడు. చంద్ర నకునుమాదులనుచూడలేక నేను కన్నుమూసుకొనినయెడల వానిదివ్యాపయములు లోపలభాసించి ముక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఇంక నేనుబ్రతుకెడివిధము త్రోవలేదని.

3.

చావియేన్ మనత్తేలిన్ రుమాలో వాడై తణ్ వాడై వెవ్వాడై యాలో*
మేపుతణ్ణుదియమ్ వెమ్మదియమాలో మెన్మలర్ ప్పళ్ళి వెమ్మళ్ళియాలో*
తూవియమ్ముళ్ళుడై తేయ్యవణ్ణుతుడైన్దు వెమ్ పెణ్ణైయమ్ పూపిదాలో*
ఆవియిన్ పరమల్ల వగై గళాలో యాముడై నెళ్ళముమ్తుడై యన్దాలో.

౪

అ|| వాడై ఉత్తరపుగాలి, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తునిన్దు - మనస్సులోనుండి, ఈరుమ్ - బద్దలుజేయుచున్నది. తణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, వెవ్వాడై - మండుచున్న ఉత్తరపుగాలియైనది. మేపు - ఆశంబడదగిన, తణ్ మదియమ్ - చల్లనిచంద్రుఁడును, వెమ్మదియమ్ - వేడిమిగలచంద్రుఁడాయెను. మెల్ - మృదువైన, వలర్ పళ్ళి - పుష్పశయ్య, వెమ్ పళ్ళి - ఉష్ణముగలపడకాయాయెను. అమ్ - సుందరమైన, తూవి - తెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడై - వాహనముగాగల, తెన్దుమ్ - పరదేవతయనెడి, వణ్ణు - తుమ్మెదచేత, తుడైన్దు - మర్దింపబడిన, ఎమ్ పెణ్ణై - వాస్త్రీత్వ (స్తనాదులుగలవ శరీర) మనెడి, అమ్ పూ - సుందరమైపుష్పము, ఇరు - ఈవిధముగానైనది. వగై గళో - బాధకవస్తువులవ్యాపారములు, ఆవియిన్ పరమల్ల - నాయాత్మకుండదగమండనున్నవి. యాముడై - మాయొక్క, నెళ్ళముమ్ - మనస్సును, తుడైయన్దు - సహాయముకాక పోయెను.

తా|| చల్లనియుత్తరపుగాలి చంద్రుఁడు పుష్పశయ్యమొదలైనవి నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి. సర్వేశ్వరుఁడుసంక్లేపించి విడిచిపోయినశరీరమిట్లు శిథిలమైనది. ఈసమయమందు మాకుమనస్సుగూడ సహాయముకాక పోయినదని.

౪.

యాముడై నెళ్ళముమ్తుడై యన్దాలో ఆపుగుమాలై యుమాగిన్దాలో*
యాముడై యాయన్ద మనమ్మెక్కలలో అవనుడై త్రిజుల్లలీరుమాలో*

యాముడై త్తుడై యెన్నునోట్రిమారు మెమ్మిన్మన్నవనక్కుమాయ్వరాలో*
యాముడై యారుయిర్ కాక్కుమాతె నవన్నడై యరుల్ పెఱుమ్పొదరిదే. ౫.

అ॥ యాముడై నెళ్ళముమ్ - మామనన్నను, తుడై యన్దు - సహాయముకాకపోయెను. ఆ - ఆవులు, పుగుమ్ - (తమతమస్థానములందు) ప్రవేశించదగిన, మాలై యమ్ - సంధ్యాకాలమును, అగిన్దు - ఆయెను. యాముడై ఆయన్ తన్ - మనశ్శీకృష్టనియొక్క, మనమ్-మనస్సు, కల్-పాపాణమువలె కఠినమైయుండెను. అవన్నడై - వానియొక్క, తీ - మధురమైన, కుమ్మల్ - వేణునాదము, ఈరుమ్ - బద్దలుచేయుచున్నది. యాముడై-మనకు, తుడై యెన్నుమ్ - సహాయభూతులని తలంచదగిన, తోట్రిమారుమ్ - సఖియలును, ఎమ్మిన్ముమ్ - రాసకంఠముండఱునై, అవనుక్క - వానికొఱకై (వాడువచ్చి నాకొదగలేదని), మాయ్గ - మోహించును. అవన్నడై-వానియొక్క, అరుల్ - అనుగ్రహమును, పెఱుమ్పొదు - పొందుట, అరిదు - దుర్లభమైయున్నది. యాముడై-మనయొక్క, ఈయిరార్ - ప్రాణమును, కామ్మనూఱున్ - రక్షించువిధమేదీ?

తా॥ సంధ్యాకాలమైనది; కఠినవ్యాధయుండైన అశ్శీకృష్టుడురాలేదు. వానివేణునాదము నన్ను బాధించుచున్నది. నాసఖియలు నాయవస్థనుజూచి సాకంఠనధికముగా దుఃఖించుచున్నారు. వాడనుగ్రహించువఱకు నేను చివించియుండడ మశక్యమని. ౫.

అవన్నడై యరుల్ పెఱుమ్పొదరిదా లవ్వరుళ్ళల్ల నవరుళుమ్ల*

అవనరుల్ పెఱుమళవానినిల్లా దడుపగల్ మాలై యుమ్ నెళ్ళుమ్ కాణే*

శివనొడుపిరమన్ వణ్ తిరుమడన్దై శేర్ తిరువాగ మెమ్మావియారుమ్*

ఎవమినిప్పగుమిడ మెవమ్ శెయ్ గేనో ఆరుక్కెళ్ళొల్ల గేనన్నై మిర్ గాల్. ౬.

అ॥ అవన్నడై - వానియొక్క, అరుల్ పెఱుమ్పొదు - అనుగ్రహమునుబొందుట, అరిదు - దుర్లభము. అవ్వరుళ్ళల్ల - వానియనుగ్రహముకాని బంధువులనూటలు, అరుళుమ్ల - జీవనహేతువులుకావు. అవనరుల్ - వానియనుగ్రహమును, పెఱుమళవు - బొందువఱకు, ఆవి - ప్రాణము, నిల్లాదు - నిలవదు. పగల్ - దినమును, అడుమ్ - సళింపజేయుచున్న, మాలై యమ్ - సంధ్యాకాలమునున్ను, నెళ్ళుమ్ - మనస్సునున్ను, కాణే - చూడకనున్నాను. శివనొడు - రుద్రుని తోఁగూడ, పిరమన్ - బ్రహ్మ, వణ్-కల్యాణగుణములుగల తిరుమడన్దై - (శీదేవి (వీరు) శీర్ - చేయున్న, తిరు - సౌశీల్యనమృద్ధిగల, ఆగమ్ - తిరుమేను, ఎమ్మావి - మాప్రాణములను, ఈరుమ్ - బద్దలుచేయుచున్నది. ఇది - ఇళకమీఁద, పుగుమిడమ్-రక్షకము, ఎవమ్-ఏదీ? ఎవమ్ శెయ్ గేనో - ఏమిచేసెదను? అన్నైమిర్ గాల్ - ఓతల్లులారా! ఆరుక్క - ఎవరికి, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమిచేపెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వాడిదివఱకు నన్ననుగ్రహించలేదు. ఎప్పుడోననుగ్రహించిన యెడల నదివఱకు నాప్రాణముండదు. అదితప్పవేటొకటి నాకుపట్టదు. బ్రహ్మరుద్రాదులకును శ్రీదేవికి నాశ్రయమైనవానితిరుమేనుయొక్క సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నది. ఇళకనేనేమిచేసెదనని.

ఆరుక్కెళ్ళొల్ల గేనన్నై మిర్ గా భారుయిరళవన్మిక్కుర్ తణ్వాడై*

కారొక్కుమేనినబ్బుణ్ణకళ్యమ్ కవర్ న్దవ త్తనిన్దెమ్మవన్దణ్ణదే*

శీరుల్ మనగిల్పునై యాత్రి నరమ్ము పజ్జమమ్తళి పశుమ్ శాన్దనై న్దు*

పోరుల్ మవాడై తళి మల్లిగై ప్పు ప్పుదుమణముగన్దుకొణ్డెటియుమాలో. ౭.

అ॥ కాగోళ్ళమ్ - మేళుముతో సమానమైన, మేని - తిరుమేనుగల, నమ్కణ్ణన్ - మన శ్రీకృష్ణనియొక్క, కళ్యన్ - కృత్రిమవ్యాపారములచే, కనర్న - అపహరించబడిన, అత్తని నెజ్జమ్ - అట్టి నామనన్ను, అనన్దల్లదు - వారివద్దపోయి చేరినది. శీర్-ఉల్-మ - పరిమళముగల, ఆగిల్-పుగై - దేవదారుధూమము, యాత్రి నరమ్ము - వీణాశంత్రియందుగలిగినధ్వని, పజ్జమమ్ - పంచమస్వరము, తళి - శబ్దమైన, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, శాన్దు - చంద్రము (వీనితో), అన్దెన్దు - సంశ్లేషించి, పోరుల్-మ - యుద్ధమునకు సంకల్పమైన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తళి - చల్లనైన, మల్లిగై-ప్పు - పల్లీపుష్పముయొక్క, పుదుమణ - నవీనమైనపరిమళమున, ముగ న్దుకొణ్డు - పోగుచేసియొస్తుకొనినచ్చి, ఎటియుమ్ - వినుఱుచున్నది ఇక్కార్-ఇంత్రూరమైన, పో-వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, ఆసుయిళ్ళవన్దు - వాయుత్వ గుండెబురుసటికికాదు; అన్నై మూర్ గాల్ - ఓతల్లలారా! ఆరుమ్ము - ఎవరికి, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏనుచెప్పెదను?

తా॥ ఓతల్లలారా! వీణావేణవాదములును అగ్రుభూపమును చంద్రపుష్పములును ఉత్తరపుగాలియు నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. వాయువసనిట్టిదని యతలులన జెప్పజాలనని. ౭.

పురుమణముగన్దుకొణ్డెటియుమాలో పొజ్జిళవాడై పుక్ శెక్కరాలో*

అదుమణన్దగన్దు నజ్జుణ్ణక్ కళ్యన్ కణ్ణచిత్తోడిదినియదనిలుమ్బర్*

మదుమణమల్లిగై మ్దుక్కొనై వణి పశుమ్ శాన్దనిల్ పజ్జమమ్వైత్తు*

అదుమణన్దన్నరుళాయ్చియర్ కే యూదుమ త్తీజ్జుత్తీయుయ్యేన్ నా.

అ॥ పొజ్జు - పరిమళమున్న, ఇళవాడై - మందమారుతము, పుదుమణమ్ - నవీనగంధమును, ముగన్దుకొణ్డు - తీసికొనినచ్చి, ఎటియుమ్ - వినుఱుచున్నది. శెక్కర్ - సంధ్యారాగము, పున్-కొండ మైయున్నది, అదు-అట్లు, వణన్దు-సంశ్లేషించి, అగన్దు-విశ్లేషించిన, నమ్కణ్ణన్-మన శ్రీకృష్ణనియొక్క, కళ్యన్ - పంచకవ్యాపారము, కణ్ణనిల్ - శ్రీకృష్ణనికంటే, కొడిదు-తూరమైయున్నది. ఇని - ఇంకను, అదనిలుమ్బర్ - దానిపైన, మదు - తేనెనున్న, మణమ్-పరిమళమునున్న గల, మల్లిగై - మల్లీపుష్పముచే, మన్దుమ్ - దట్టమైన, కోవై - చూల, వణి-విలక్షణమై, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, శాన్దనిల్ - చంద్రము వీనికింటే, (బాధకమైన), పజ్జమమ్వైత్తు - పంచమస్వర మందుంచి, అదుమణన్దు - అట్లుసంశ్లేషించుటకై, ఇన్ ఆరుళ్ - చక్కనియనుగ్రహమునకు విషయమైన, ఆయ్చియర్ కే - గొప్పకలకొఱకయ్యే, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, అత్తీజ్జుత్తీ-కై - ఆమధురమైనవేణవాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించను.

తా॥ మంచిపరిమళముగలమందమారుతమును శ్రీకృష్ణచేష్టితములును మల్లీచూలను చంద్రమును శ్రీకృష్ణనివేణవాదమును ఇనన్నియు ఒకటిమీదనొకటివచ్చి నన్ను బాధించుచున్నవని. ౮.

ఊదుమ త్తీజ్జుత్తీయుయ్యేన్ నా నదు మొళిన్దిడై యిడై త్తళ శెయ్కోల*

తూదు శెయ్కోణ్ణళ్ కొణ్డొన్దుచేళి త్తూ మొళియిడై గళ్ కొణ్డొన్దునోక్కి*

పేదులుముగమ్ శెయ్దునొస్తునొస్తు పేదై నెఱ్ఱుటవటప్పాడుమ్ పాటై*
యూదు మొప్పటిగిలమమ్మవమ్మ మాలై యుమ్వన్దదుమాయ్ వారాన్. ౯.

అ॥ ఇడైయిడై - నడుమనడుమ, అదు - ఆ రసోక్తులను, మొట్టిన్దు - చెప్పి, ఊరుమ్ - ఊరుదున్న, అట్టిన్దు - అట్టిమధురమైనవేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించును. తనశెయ్ - తానెచేసికొనిన, కోలమ్ - అలక్కారముగలవాడై, తూదుశెయ్ - దౌత్యముజేయుచున్న (అప్రాయమునుదెలుపుచున్న), కణ్ణళ్ళొడ్డు - సేత్రములచే, ఒన్దుపే - ఒకఅభిప్రాయమును - లీపి, తూ - స్వచ్ఛమైన, మొట్టి - సూక్తులతోఁగూడిన, ఇళైగళ్ళొడ్డు - గానముచేత, ఒన్దు - ఒక అప్రాయమును, నోక్క - కటాక్షించి, పేదులు - బాధించుట, ముగమ్ శెయ్దు - ముఖమును చోచునట్లుజేసి, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలిబాధపడి, పేదై - బాలైన స్త్రీలయొక్క, నెఱ్ఱు - రునస్సులోగలిగిన, అఱవు - ప్రణయకోపము, అఱునశించునట్లు, పాడుమ్ - పాడుచున్న, పాటై - గానమును, యూదుమొప్ప - ఏవిధముచేతను, అఱిగిలమ్ - ఎఱుంగలేదు. ఆమ్మ ఆమ్మ - అమ్మమ్మ! మాలైయుమ్వన్దదు - సాయక్కొలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు రాకనున్నాడు.

తా॥ వేణునాదముజేయునప్పుడు నడుమనడుమ కొన్నిపరిహాసోక్తులను జెప్పియు, సేత్రములచే కొన్నియభిప్రాయమును జూపియు, ఈవేణునాదముచే గోపికలెంత దుఃఖపడుదురో యనిచింతించి యాదుఃఖము తనముఖముందుచోచునట్లు ముఖమునుజేసికొనియు జెసినవేణునాదమునువిని నేనుసహించలేను. సంధ్యాకాలమువచ్చియు వాడురాక నేయున్నాడని. ౯.

మాలై యుమ్వన్దదుమాయ్ వారాన్ మామణిపులమ్మవల్లెఱ్ఱదైన్ద*
కొలనన్నాగుగళుగళుమాలో కొడియనక్కుల్ గళుమ్కమ్మఱుమాలో*
వాలొళివళర్ ములై కరుముగై గళ్ మల్లిగై యలమ్మివణ్ణాలుమాలో*
వేలై యుమ్విశుమ్మిల్ విణ్ణాలఱుమాలో ఎళిశొల్లి యుయ్యనిజవనై ప్పిట్ట. ౧౦.

అ॥ మాలై యుమ్వన్దదు - సాయక్కొలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - శ్రీకృష్ణుడు రాలేదు. మామణి - గోవుఘంట, పులమ్మ - శబ్దించునట్లు, వల్ - బలిష్ఠమైన, ఏఱు - పువభయచే, అదైన్ద - సంశ్లేషింపబడినవియు, కోలమ్ - దర్శనీయమైనవియు, నల్ - క్లాఘ్యములునైన, నాగుగళ్ - అవును, ఉగళుమ్ - సంచరించుచున్నవి. కమ్మల్ గళుమ్ - వేణుపులును, కొడియన - క్రూరముగ, కమ్మఱుమ్ - ధ్వనించుచున్నవి. వాల్ - తెల్లని, ఒళి - కాన్తి, వళర్ - వర్ణిలుచున్న, ములై - ముల్లపుష్పములయందును, కరుముగై - నల్లకలువలయందును, మల్లిగై గళ్ - మల్లిపుష్పములయందును, అలమ్మి - అవగాహించి, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, అలుమ్ - శబ్దించుచున్నవి. వేలై యుమ్ - సముద్రమును, విశుమ్మిల్ - ఆకాశమును, విణ్ణు - ముక్తకంఠమై, అలఱుమ్ - ఘోషించుచున్నది. ఇళు - ఈయవస్థయందు, అవనైపిట్టు - వానినివిడిచి, ఎన్ శొల్లి - ఏమాటలనుజెప్పి, ఉయ్యేన్ - జీవించెదను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలము వచ్చినను వాడురాలేదు. ఆవులును పృథుభములతోగూడ పెద్దఘంటలవాడించుచు వచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడి వేణునాదలు విగబడుచున్నది. ఈమొదలు పుష్పముమీదపడి గుహంకారమును చేయుచున్నవి సముద్రము ఘోషించుచున్నది. ఇప్పుడు వానిని పదలియింపలేనని.

౧౦.

అననై విట్టగన్మయిరాల్ గిల్లా అణియిల్లై యాయ్చియన్ మాలై పూశల్*

అననై విట్టగల్వదత్తేయిగ్గై యణికురుకూర్ చ్చునగోళమాఱ్*

అననియుణ్ణమిన్ నన్ సేలై త్తై వాయ్చియన్ పత్తుమ్కొణ్ణ*

అననియుళల్ శీనిస్తుమ్మొళితొళి రచ్చొన్న మాలై న్ణియోయ్దే ౧౧.

ఆ॥ అననైట్టాకన్మ - ఆశ్రీకృష్ణునిపవళి, ఉయిరాల్ గిల్లాదు - ప్రాణధానిముతేనుఁజాలనివారై, అణియిల్ల - సుందరమైన భూషణయగలవారైన, అయ్చియన్ - గోపికలు, మాలై - సాయజ్కాలమందు, పూశల్ - చెప్పినవిధమును, అననైట్టా అగల్వదత్తు - ఆశ్రీకృష్ణునివిశేషనిమిత్తమై, ఇరగ్గై - బాధపడి, అణి - సుందరమైన, మరుగూర్ - మరుకాపురికిస్వామియైన, మాఱన్ - మాఱననెడి తిరునామముగల, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, అవని - భూమిని, ఉణ్ణమింగి, ఉమిల్ వనన్ మేల్ - క్రిక్కిన సర్వేశ్వరుని విషయమై, ఉరైత్త - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవైపత్తుమ్కొణ్ణ - ఈపదిపాశురముల సంఖ్యయనుమతేసి, అననియున్ - భూలోకమందు, నిస్తు - గుంపుగానుండి, అలన్ శీ - ఘోషించి, తొణ్ణిన్ - ఓ భాగవతులారా! అచ్చొన్నమాలై - అట్లుచెప్పబడిన సర్వేశ్వరుని, న్ణియోయ్దే - నిరంతరముగా వాత్రయించి, ఉయ్మొళన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ కృష్ణవిశేషమును సహించని గోపికలుచెప్పినవిధముగా శ్రీకృష్ణవిరహమును సహించని నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన ఈపదిపాశురములభ్యసించువారు మఱియుగాసర్వేశ్వరుని బొందుదురని.

అ త్తొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—అత్తొర్లు భగవద్విశేషమును సహించలేక బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీ శరీరాపసానమందు మోక్షమిచ్చెదనని సాదింప, దానిచేత నత్యంతహృదయై, సంసారములనుగించి మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న క్రియఃపతి విషయమై భక్తిజేసి యుజ్జీవించుడి, అంగుళకైతెనియెడల ప్రపత్తిజేయుడి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈ పదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

మాలై నణ్ణీ తొమ్మిదెల్ల మినోవనై కడ*
 కాలై మాలై కమలమలర్రిప్పినీర్*
 వేలై మోదుమ్మదిల్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్*
 ఆలిగ్ మలాలమర్ న్దా నడియిణ్ణై గ శే.

౧.

అ॥ వేలై - సముద్రముయొక్క అలలు, మోదుమ్ - కొట్టుచున్న, మనిళ్ - ప్రాకారముచే,
 శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురముందు వేంచేసియున్న వాడును, ఆలిగ్
 మేల్ - పట్టణముమీద, అమర్ న్దాన్ - (ప్రళయకాలమును) పవ్వళించినవాడునైన శ్రియఃపతి
 యొక్క, అడియిణ్ణైగళ్ - శ్రీపాదద్వంద్వములను, నీర్ - మారు, మాలై - వ్యామోహమును
 (భక్తిని), నణ్ణి - పొంది, వినై కడ - ప్రతిభింధకములు నశించునట్లు, కాలై మాలై - అహోరాత్రము,
 కమలమలర్ - తామరసప్పమును, ఇట్టు - సమర్పించి, శూళ్ దు - ఆశ్రయించి, ఎల్లుమిన్ -
 ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! తిరుక్కణ్ణపురముందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాద
 ములను భక్తియుక్తులై యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని

౧.

కళ్ళివిల్లుమ్మలర్రిప్పి నీరితైజ్జుమిగ్*
 నళ్ళిశేరుమ్మవయల్ శూళ్ కిడజ్జిప్పడై*
 నెళ్ళియేయన్దమదిల్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
 ఉళ్ళి*నాళుమ్తొమ్మిదెల్లమినో తొణ్ణరే.

౨.

అ॥ తొణ్ణర్ - ఓ చపలులారా! నీర్ - మారు, కళ్ళివిల్లుమ్ - తేనెకాసుచున్న,
 మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇత్తైజ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి నళ్ళి-ఎండ్రకాయ,
 శేరుమ్ - చెరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టపడిన, కిడజ్జిన్ - అగడతయొక్క,
 పుడై - సమాపముందు, నెళ్ళియేయన్ద - వెంచేత నిర్మింపబడిన, మనిళ్ - ప్రాకారములచే,
 శూళ్ - చుట్టపడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఉళ్ళి-
 అనుసంధించి, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎల్లుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! జలముచేసిండియున్న అగడతలచేతను గజతమయప్రాకారములచే
 తను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణపురముననుసంధించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని.

౨.

తొణ్ణర్ నున్దమ్తుయర్ పోగ నీరేగమాయ*
 విణ్ణువాడామలర్రిప్పి నీరితైజ్జుమిగ్*
 వణ్ణుపాదు మ్మొళిల్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
 త్తణ్ణవాణన్*అమరర్ పెరుమానైయే.

౩.

అ॥ తొణ్ణర్ - ఓ భక్తులారా! నీర్ - మారు, నున్దమ్ - మాయొక్క, తుయర్ -
 దుఃఖము, పోగ - నశించునట్లు, నీర్ - మారు, ఏగమాయ - ఏకీభవించి, వణ్ణు - తుమ్మెదలు,
 పాదుమ్ - గానముజేయుచున్న, మ్మొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ -

తిరుక్కణ్ణపురమంగు వేంచేసియున్న వాడును, అణ్ణవాణన్ - బ్రహ్మణ్ణమునకధిపతియు, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమానై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, విణ్ణు - వికసించుచున్న, వాడా - వాడని, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇత్తైణ్ణమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! ఉభయవిభూతినాయకుడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న శ్రీయఃపతిని మీరందరు నేకిభవించి యాశ్రయించి యారాధించి యుద్ధింపించుడియని. ౩.

మానై నోక్కి మడప్పిన్నై తళ కేళ్వనై *

తేనై వాడామలర్ప్పి నీరిక్కణ్ణమిన్ *

వానై యున్దుమదిళ్ళూర్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ *

తాన్ నయన్దు పెరుమాళ్ శరణాగుమ్.

౪.

అ॥ మాన్ - లేడి, నై - (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న, నోక్కి - చూపుగలదియు, మడమ్ - ప్రీతిపూర్తిగలదియునైన, పిన్నై తళ - నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్వనై - వల్లభుడై, తేనై - భోగ్యభూతుడైన శ్రీయఃపతిని, వాడామలర్ - వాడని పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మీరు, ఇత్తైణ్ణమిన్ - ఆశ్రయించుడి. వానై - ఆకాశమును, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, (మిక్కిలి యున్నతమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణ పురమాను, తాన్ నయన్దు - తానే గూఢపడిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శరణాగుమ్ - రక్ష కుడగును.

తా॥ ఓ పత్తులారా! మీరు నప్పిన్న పిరాట్టిని పురుషకారముగా జేసికొని సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీరు వాడు తప్పక రక్షింపఁడునని. ౪.

శరణమాగుమ్ తనతాళడై న్దార్ క్కెల్లామ్ *

మరణమానాల్ నై గున్దుమ్ కొడక్కమ్మిరాళ్ *

అరణమైదుమదిళ్ళూర్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తిరిగియూర్ *

౫.

అ॥ తనతాళ్ - తనప్రిపాదియును, అడై న్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయచునితలించి) పొందిన వారందరికిని, శరణమాగుమ్ - రక్షింపఁడును, మరణమానాల్ - మృతిపొందినయెడల, వైగున్దుమ్ కొడుమ్మిన్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, పిరాన్ - ఉపకారపఁడును, అరణమైదు - రక్షణార్థమైనదిరింపఁబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తాణియాళ్ - సంసారులను రక్షింపఁబడెడి వేంచేసియున్న వాఁడైన శ్రీయః పతి, తిరదన్బర్ క్కు - తనయంగు బ్రతిగలవారి విషయమై, అన్బాగుమ్ - ప్రతిగలవాఁడగును.

తా॥ తనప్రిపాదములని యుపాయముగా నాశ్రయించినవారికి ఆశరీరావసానమందే మోక్ష మిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణపురమంగు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో రక్షించునని. ౫.

అన్బనాగుమ్ తనతాళడై న్దార్ క్కెల్లామ్ *

శెమ్బనాగ త్తవుణుడల్ క్కణ్ణవళ్ *

నన్నొనేయ్వుమదిల్ శూహ్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తన్నఁ*నాభుమ్తనమెయ్యార్క్క మెయ్యనే.

౬.

అ॥ తనతాల్ . తనశ్రీపాదములను, అడైవార్ క్కణ్ణమ్ - (ఉపాయముగా) పొందిన వారందరికీ నమై, అన్ననాగుమ్ - ప్రతిజేయువాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పొన్ - బంగారము వలెనున్న, అగత్తు - శరీరముగల, అవుణన్ - హిరణ్యామరునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, క్కీణవన్ - చీల్చినవాడును, నన్ పొన్ - మంచిబంగారముచే, వీయ్వు - నిర్మింపఁబడిన, మదిల్ - ప్రాకారముచే, శూహ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, అన్నన్ - ఆదరముతో వేంచేసియున్నవాడునైన శ్రియఃపతి, తన్ మెయ్యార్క్క - తనయందు పారమార్థిక బుద్ధిగలవారికి (అనన్యప్రయోజనములను), నాభుమ్ - ప్రతిదినమును, మెయ్యన్ - పరమార్థబుద్ధిగల వాడైయుండును.

తా॥ ఆశీతప్యామోహముగలవాడై హిరణ్యామరుని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి అనన్యప్రయోజనములై తన నాశ్రయించినవారిని యనన్యప్రయోజనముగా రక్షించునని.

౬.

మెయ్యనాగుమ్ విరుమ్బుత్తోమ్మవార్ క్కణ్ణమ్*

పొయ్యనాగుమ్ పుఱమేత్తోమ్మవార్ క్కణ్ణమ్*

శెయ్యల్ వాళై యుగభుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర

తైయన్*ఆగత్తు ప్పార్గ ట్టణియన్.

౭.

అ॥ విరుమ్బు - ఆశపడి, తోమ్మవార్ క్కణ్ణమ్ - (అనన్యప్రయోజనములై) ఆశ్రయించు వారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - యథార్థముగా నేవసాదించును. పుఱమే - ప్రయోజనాస్తరముల నుద్దేశించి, తోమ్మవార్ క్కణ్ణమ్ - ఆశ్రయించువారందరికిని, పొయ్యనాగుమ్ - తనస్వరూపమును బ్రకాశింపఁజేయుడు. శెయ్యల్ - పొలములయందు, వాళై - మత్స్యములు, ఉగభుమ్ - ఎగురుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేసియున్న, ఐరున్ - పరమబంధువైన శ్రియఃపతి, అగత్తు - వృద్ధులగుందు, అడైప్పార్గట్టు - ధ్యానించువారికి, ఆణియన్ - సులభుడైయుండును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాంతరములను తనపక్ష కోరినవారి కాఫలములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుడై, అనన్యప్రయోజనములై యాశ్రయించినవారి కత్యస్తసులభుడై యుండునని.

౭.

అణియనాగుమ్ తనతాళడన్దార్ క్కణ్ణమ్*

పిణియుమ్ శారా పిఱవికెడుత్తాభుమ్*

మణిపొనేయ్వుమదిల్ శూహ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్

పణిమిఁ*నాభుమ్పరమేట్టితఁ పాదమే.

౮.

అ॥ మణి - రత్నములచేతను, పాన్ - బంగారముచేతను, వియ్యద్ద - నిర్మింపఁడిన, మదిల్ - ప్రాకారములచే, కూట్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్-తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేసి యున్న, పరమేష్టితన్ - శ్రీవైకుంఠాధునియొక్క, పానమ్ - తిరువడిళ్ళు, నాళుమ్ - ప్రతి దినమును, పణియన్ - ఆఁరియించుడి, తనతాల్ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్ క్కల్లామ్ - పొందినవారందరికిని, అణియ నానుమ్ - సులభుఁడైయుండును. పిణియున్ - వ్యాధులును, శారా - నశించును. పిఱవి - జన్మమును, కెడుత్తు - బోఁగొట్టి, అళుమ్ - పరిపాలించును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయశవతిని యాశ్రయించినయెడల నాఁడే సకలదుఃఖములనున్న సంసారమునున్న బోఁగొట్టునని.

పాదనాళుమ్ పణియన్దణియుమ్పిణి*

ఏదమ్ శారా వెనక్కేలినియెక్కాత్తై*

వేదనావర్ విరుమ్బుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తాదియానై* అడైన్దార్ క్కల్లలిత్తై యే.

౯.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణియ - ఆశ్రయింపగా, పిణి - (అనాదియైన) పాపములు, తణియున్-నశించును. ఏదమ్-ఉత్తరార్ణవములు, శారా - శేషించవు. ఇని - ఇఁకమీద, ఎనక్క - నాకు, ఎన్వత్తై - ఏమిఁకొఱతలదు. వేదనావర్ - వేదములను నాలికయందుగల శ్రీవైష్ణవులు, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపుర మందువేంచేసియున్న, అదియానై - జగత్కారణుఁడైన శ్రీయశవతిని, అడైన్దార్ క్క - ఆశ్రయించినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తన శ్రీపాదములనాశ్రయించినవారందరికిని సకలపాపములను బోఁగొట్టెడి శ్రీయశవతిని తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను కృతార్థుఁడనైతి నని.

ఇల్లై యల్ల లెనక్కేలినియెక్కాత్తై*

అల్లమాద రమరుమ్ తిరుమార్ బినన్*

కల్లిలేయ్ద మదిల్ శూట్ తిరుక్కణ్ణపురమ్

శొల్ల*నాళుమ్ తుయర్ పాడుశారావే.

౧౦.

అ॥ అల్లి - కమలాసినియైన, మాదర్ - పిరాట్టి, అమరుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమార్ బినన్ - సుందరమైనవక్షస్థలముగలవాఁడు వేంచేసియున్నదియు, కల్లిలేయ్ద - రాళ్ళ చేగట్టపడిన, మదిల్-ప్రాకారములచే, కూట్-చుట్టపడినదియైన, తిరుక్కణ్ణపురమ్-తిరుక్కణ్ణపురమును, శొల్ల - అనుసంధించునప్పుడే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తుయర్ - దుఃఖము, పాడు ప్రక్కనుగూడ, శారా - చేరవు. ఎనక్క - నాకు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇఁకను, ఎన్వత్తై - ఏమిఁకొఱతలదు.

తా॥ శ్రీయశవతిమీయమై భక్తిప్రపత్తులు జేయుటకసమర్థులైనవారవాఁడువేంచేసియున్న తిరుక్కణ్ణపురముయొక్క తిరునామముననుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖమును నశించునని.

‡‡ పాడుశారావినై పగ్గ్ న్నిఱవేణ్ణువీర్ *
 మాడనీడు కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ *శొల్
 పాడలాననమి మ్మాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
 పాడియాడి *పణిమినవన్ తాళగళే.

౧౧.

అ॥ వినై - దుఃఖములు, పాడుశారా - ప్రక్కనచేరకుడునట్లు, పగ్గ్ న్నిఱవేణ్ణువీర్ - సమూలముగానశించియడలంబితిరేసి, మాడమ్ - మేడలచే, నీడు - ఉన్నతమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - సమాభ్యుత్థుడు, శొల్ - సాదించిన, పాడలాన, గానరూపమై, తమిళ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళి - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పాడి - గానముచేసి, ఆడి - సృష్టియజేసి, ఆవన్ తాళగళే - ఆశ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగా బోగొట్టుకొనుటకు తలంచిన యెడల సమాభ్యుత్థుడు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములను, భక్తితోననుసరించి శ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించుడియని.

౧౧.

అ మ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

—o—o—o—

౯-వ పది, సంపూర్ణము.

—o—o—o—

ఇది పఠింప తిరువాయ్మొళిలు ౯౦-కి పాశురములు ౯౯౨.

౧౦-వ, పంతు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, ఆత్మార్థ, శ్రీవైష్ణవమునకు శ్రీఘములోనే వేంచేయుచున్నది, మధ్యనున్న అవిద్యాది విరోధులకు భయపడినవారై సహాయభూతులైనవారగుచు యాలోచించి, కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరుడే సహాయభూతుడని నిశ్చయించుచున్నారు.

తాళతామరై తడమణివయల్ తిరుమోగూర్*

నాళుమేవిస్తనమర్దుని నళుగరై లగర్క్కుమ్*

హోళునాన్దుడై చుప్పరిక్కుల్ కనులక్కణ్ కనివాయ్*

కళనుగైయన్తి మల్ తొన్తి లమకదయే.

౧.

అ॥ తాళ - క్రమైస్తమైన నాళముగల, తామరై - తామసపుష్పము, తడమ - తటాకమును, అణి - అలజ్గురించు నన్ను, నయల్ - పాలముచే బ్రుబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూర నెడు దివ్యదేశమందు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మేవి - ఆశపడి, నన్దుఅమర్దునిన్దు - చక్కగా సమరకతో వేంచేయున్నవాడను, ఆళుగరై - అనుగులను, లగర్క్కుమ్ - చూర్ణముకేయు వాడను, నాన్దుతోళ్ ఉడై - నాల్గుభుజములను, శురి - ముగిల, చుప్పర్ - కేశములను, కనులక్కణ్ - పద్మమువంటి నేత్రమును, కని - స్పృగమైన, వాయ్ - అధరమునుగల, కాళమేగ ట్టయన్తి - కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరునితప్ప, మల్ తొన్తి - వేటొకక పాయమును, ఇలమ్ - కలవారిముకాయు.

తా॥ మరణము నెడి మహాభయమునకు, తిరుమోగూరులో వేంచేయున్న సుందరమైన దివ్యావయవముగల కాళమేఘముకంటె వేఱుసహాయములేవందున వాని నేయాశ్రయించుచున్నానని.

ఇలజ్జదిమల్ తొన్తి మ్మొక్కు మీన్ తణ్ణుయిక్*

అలజ్జలజ్కణ్ణి యాయరమ్ సేరుడై యమ్మాక్*

నలజ్జోళ్ నాన్దుతై వాణర్ గళ్ వాల్ తిరుమోగూర్*

నలజ్జులవనడినిమ్మల్ తడమన్తి యామే.

౨.

అ॥ ఈన్ - ప్రసవించుచున్న పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, మ్మొక్కు - తిరుత్తుమ్మాయి యొక్క, అలజ్జల్ - చలించుచున్న, అమ్ - సుందరమైన, కణ్ణి - మాలను, అయరమ్ పేర్ ఉడై - వెయ్యితిరునామములనుగల, అమ్మన్ - పావము, నలమ్ గోళ్ - నయాగుణముగలవారై, నాన్దుతై - నాల్గుపేదములను, వాణర్ గళ్ - నిర్వాహమునైన శ్రీవైష్ణవులు, వాల్ - నిత్యనామము జేయుచున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వేంచేయున్నవాడను, నలమ్ క్కలమ్ - మంచి (ఆశ్రయోపమునుజూడని) తిరువడిగలవాడనునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడినిమ్మల్ - పాదచ్ఛాయము నెడి, తడమన్తి - తటాకముకాని, మల్ తొన్తి - వేటొకక పాయముగానిది, యమ్ - మనము, ఎమ్మొక్కుమ్ - సమస్తజన్మములయందును, కదియిలమ్ ఉపాయముగాగలవారముకాయు.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన సౌందర్యమును, అనుసంధించి యుజ్జీవింపబడిన తిరునామములనుగలవాడై తిరుమోగూరులో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదచ్ఛాయతప్ప మనకు వేటొకప్రాప్యములేదని.

౩.

అన్నియామొరువుగలిడమిల మొనైన లన్ద్రీ*
నిన్దునామ్మగ సరనొడుతేవర్గళనాడ*
వైమ్మాపులగళి త్తుల్లావ్ తిరుమోగూర్*
నన్దుగామినిచలుగుదుమ్ నమదివర్కెడవే.

3.

అ॥ అన్ని - నిన్దుతప్ప, యామ్ - మేము, ఒరువుగలిడమ్ - వేటొక ఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవానికాము, ఎన్ద్రులన్ద్రీ - అనిపలుమాలుఘోషించి, నిన్దు - (ఆనన్యప్రయోజనాల వలె) నిలిచి, నామ్మగనోరనొడు - బ్రహ్మరుద్రులతోగూడ, తేవర్గళ - దేవతలు, నాడ - ఆశ్రయించుటకై, నెన్దు - (వారివిరోధులను) జయించి, ఇమ్మాపుల - ఈమూడవో ములను, అలిదు - రక్షించి, ఉల్లావ్ - సంపరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరు, నామ్ - మనము, నగుదుఇదర్కెడ - మనవిరోధులనశించినట్లు, నన్దునలుగుదుమ్ - చక్కగానాశ్రయించెదము.

తా॥ సర్వశక్తుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న తిరుమోగూరును మనదుఃఖముల నశించుటకై మన మనన్యప్రయోజనమై యాశ్రయించెదము.

3.

ఇదర్కెడవే మొప్పొన్నళియా యుననే త్రి*
శుడర్కొళ శోదిదు త్తేవరుమ్మునివరుమ్తోడర*
పడర్కొళ పామ్మై ప్పల్లికొళ్వాన్ తిరుమోగూర్*
ఇదర్కెడవడివరవుదుమ్ తొణ్ణీర్ వమ్మినే.

౪.

అ॥ ఇదర్కెడ - మారుఃఖముల నశించునట్లు, పొన్దు - వేంచేసి, ఎమ్మై - మనలను, అలి యాయ్ - రక్షించుము, ఎన్ద్రులన్ద్రీ - అనిపలుమాలు స్తోత్రముఁజేసి, శుడర్కొళ - ఉజ్జ్వలమై, శోది - తేజోమయుమైన విగ్రహముగల తనను, తేవరుమ్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, తొడర - ఆశ్రయించునట్లు, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, పడర్కొళ - విశాలమైన ఘణములుగల, పామ్మై - అది శేషుడనెడి, అదై - శయ్యమీద, పల్లికొళ్వాన్ - వన్యశించు వానియొక్క, అడ - శ్రీపాదములను, తొణ్ణీర్ - ఓభక్తులారా! ఇదర్కెడ - మనదుఃఖము నశించునట్లు, పరవుదుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెదము; వమ్మిన్ - గిండు.

తా॥ ఓశ్రీనైట్టవులారా! మనసమన్దదుఃఖములను నశించునట్లు తిరుమోగూరులో వేంచేసి యున్న శ్రీయశోవతన యాశ్రయించి మన ముక్షిపించెదము గిండునని.

౪.

తొణ్ణీర్ వమ్మిన్ నమ్శుడరొళియొరుతనిముదల్వ*
అణ్ణమూపులగళనవ నణితిరుమోగూర్*
ఎణ్ణిశై యుమిళిరుమ్మొదు పెరుమ్ శెన్నెల్వైయ*
కొణ్ణికోయిలై వలమ్ శెయ్ దిక్కాదుదుమ్కూత్తే.

౫.

అ॥ నమ్ - మనము ప్రాప్యఁడై, శుడర్ ఒళి-విక్రీలితేజోమయమైన తిరుమేనుగలవాడై, ఒరు తనిముదల్వన్ - ఉపాసన కారణమునునిమిత్త కారణమునై వవాడై, అణ్ణ - బ్రహ్మాణ్డమందున్న,

మావులను - మాదులొకములను, అశ్వద్ధన్ - కొలిచినవాడైన సర్వేశ్వరుడు, అణి - కాళ్ళు
మైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరుడు, ఎణ్ తిళైయమ్ - ఎనిమిది దిక్కులయందును, ఈన్ -
పండుమన్న, కిరు మ్మెడు - చెరువులలోనూడ, పెరుమ్ శెన్నల్ - గొప్పపట్టణాస్థములు, విళైరు -
పండునట్లు, కొణ్ణ - తనకునానస్థానము గాన్వీరించి, కోయిలై - కోవిలను, వలమ్ శెయ్యు -
ప్రదక్షిణము చేసి, ఇల్లు - ఈలోకమును, కూత్తామనున - చౌత్వముజేసెనము; తొణ్ణీక్ - ఓ
భక్తులారా! పమ్మన్ - రండు.

తా|| ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! సరిజగత్కారణుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న తిరు
మోగూరుండల్ దివ్యమందిరమును పనవక్రయించి యనుభవించెదను రండుమన. ౫.

కూత్తన్ కోవలన్ కుదన్ మువల్ శురర్ గల్ కూన్ మమ్*

ఏత్తుమ్ జల్లు - మురుగ్ కుమ్మునివర్ కుమ్ముప్పన్*

వాయ్ త్తెల్ త్తెల్ వళివయల్ శూర్ తిరుమోగూర్

ఆత్తన్* తొమ్మరై పెడియల్ మన్ నీలమరణ్.

౬.

అ|| కూత్తన్ - సింహస్వర్ణము శీయువాడును, కోవలన్ - గోపాలుడును, కుదన్ ము -
ఉన్నట్లునై, వల్ - బోవులైన, అశురగ్ గల్ - అనుబలకు, కూన్ మమ్ - మృశ్యువైనవాడును,
ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముశీయుమన్న, నల్లమ్ము - మనసును, అనుగ్ కుమ్ - నిత్యనూరులను,
మునివర్ కుమ్ము - ఋషులను, ఇప్పన్ - భౌగ్యభూతుడును, వాయ్ త్త - సమృద్ధమై, తల్ -
చల్లనైన, పళై - కొలనలచేతనున్న వళిమ్ - పండియున్న, వళుల్ - సాలయలచేతనున్న,
శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరుడువేంచేయున్న, ఆత్తన్ - ఆత్తతముడు
నైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తామరై యశియన్ - శ్రీపాదపద్మములనుద్రక్క, మన్ నీలమరణ్ -
వేణురక్షకమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా|| సరిసంపత్సమృద్ధమైన తిరుమోగూరులో వేంచేయున్న ఆత్తతముడైన సర్వే
శ్వరునియొక్క తిరుపడికి శ్మశ్రుతప్ప మనకు వేటొక గత్తుకములేదని. ౬.

మన్ నీలమరణ్ వాన్ పెరుమ్మాన్ తనిముదలా*

శున్ మునీర్ ప్పడై త్తదన్వత్రిల్ నొన్ముదలా*

మున్ మమ్ తేవరో డులగు శెయ్ వాన్ తిరుమోగూర్*

శున్ నీనామ్ వలమ్ శెయ్య సమేతుయర్ కెడుమ్ కడిదే.

౭.

అ|| వాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, పెరుమ్ - గొప్పదై, తని - అద్వితీయమైన, పాన్ ముదలా -
మూలప్రకృతి మేదులాగా, శున్ మమ్ - అణ్ణమునగుచుట్టునున్న, నీర్ - మహాజలమును, పళైత్తు -
స్పృశించి, అదన్ పల్ల - ఆమర్గంబైన, తోల్ - ఆనాదియై, ముని - మననశీలుడైన బ్రహ్మను,
ముదలా - మొదలుగాగల, మన్ మమ్ తేవరోడు - సమస్తదేవతలలోనూడ, ఉలగు - లోక
ములను, శెయ్యన్ - స్పృశించెడి సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును,
నామ్ - మనము, శున్ నీవలమ్ శెయ్య - చుట్టుప్రదక్షిణముచేయగా, కడిదే - శీఘ్రములోనే,
నమోకుయర్ - మదులుము, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ బ్రహ్మది సకలచరాచరాత్మకమైన జగత్తును సృజించి రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క
తిరుమోగూరును బ్రహ్మీణముజేయగా సకలదుఃఖములును నశించునని. ౭.

తుయార్ కెడుమ్కడిరడై న్నువ న్దడియావర్తోళి మిన్ *

ఉయర్ కొళ్ శోలై యెణ్ తడమణియెళితిరుమోగూర్ *

పెయర్ గళాయరముడై య వల్లరక్కర్ పుక్కయన్ద *

తియరదకపెత్తై మరదగమణిత ప్పెయ్ నే.

౮.

అ॥ ఉయర్ కొళ్ - ఉన్నదిమైన, శోలై - తోపులనున్న, పెయ్ - సుందరమైన, తడమ -
తటాకములనున్న, అణి - అలక్కొరముగాగల, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమో-
గూరులో వేచేసియున్నవాడును, ఆయరమ్ పెయర్ గళుడైయ - (యజ్ఞశక్తు బ్రహ్మశక్తు అని
యా విధములైన) అనేకనామములుగల, ఎల్ - బలిష్ఠులైన, అరక్కర్ - రాక్షసులు, పుక్క -
ప్రవేశించి, అమ్మనై - మునుగునట్లు, తయరదన్ పెత్తై - దిశరథవ్రతంబుకన్నిన, మరదగమణి
త్తడత్తినై - మరతకమణివలె సతిమగురమైన తటాకమువంటివాడునైన శ్రీరామని, అణియవర్ -
ఒ భక్తులారా! వస్తుఅడైన్ద - వచ్చిమీరించి, పొమ్మమిన్ - ఆశ్రయించుడి. కడిను - శ్రీగురు
లోకే, తుయర్ - దుఃఖము, కడున్ - నశించును.

తా॥ ఒ భక్తులారా! తిరుమోగూరులో వేచేసియున్న శక్తుసంహారకుడైన దానిగణి
యాశ్రయించితిరని మీయొక్కపాపములన్నియు అంతఃకణమునందే నశించునని. ౮.

మణి తడై త్తడిమలర్ క్కణల్ పవళచ్చెవ్వాయ్ *

అణిక్కోల్ నాల్ తడన్దోల్ శేయ్ నమశురరై యెన్దుమ్ *

తుణిక్కిమ్వల్లరట్ట న్నట్టె పొత్తేల్ తిరుమోగూర్ *

నణిత్తునమ్ముడై నల్లరణ్ నామడై న్ననమే.

౯.

అ॥ మణి - నిర్మలమైన, తడన్దు - తటాకమువలె చల్లనైన, అణి - శ్రీపాదములనున్న,
మలర్ క్కణల్ - పద్మ సేత్రములనున్న, పవళమ్ - పాదమువలె, శేయ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ -
అధరమునున్న, అణిక్కోల్ - అలక్కొరమైయున్న, తడన్దు - పితృలమైన, నాల్ తోళ్ -
నాలుగుభుజులనున్నగల, తెయ్యమ్ - దేవతలైనవాడును, అశురరై - అసురులను, ఎన్దుమ్ -
ఎల్లప్పుడును, తుణిక్కిమ్ - తునకలుగాజేయుచున్న, వల్లరట్టన్ - బలిష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు,
ఉత్తై - నిత్యనాసముజేయుచున్నయు, పొత్తేల్ - శోభిల్లుగలదియునైన, తిరుమోగూర్ -
తిరుమోగూరునెడి, నమ్ముడై - మనయొక్క, నల్లరణ్ - మంచితక్షక దేశము, నణిత్తు - సమీ-
పించినది. నామ్ - మనము, అడైన్దనమ్ - (దానిని) పొందితిమి.

తా॥ నిగతిశయాదివ్యావయవసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు వేచేసియున్న మనకు
రక్షకమైన తిరుమోగూరును మనము పొందితిమని. ౯.

నామడై న్ననల్లరణ్ నమక్కెన్దునల్లమరర్ *

తిమ్మశెయ్యమ్వల్ల శురరై యజ్ఞచ్చెన్దడై న్దోల్ *

కామరూపమ్ కో జ్జెల్లన్దరిప్పార్ తిరుమోగూర్*

నామమేనవి నెణుమి నేత్తుమిన్ నమర్ గాళ్.

౧౦.

అ॥ నమక్కు - మనరత్నకారమై, నామఅడైన్ద - మనమాశ్రయించిన, నల్లరెన్ - మంచి రక్షకస్థానము, ఎన్దు - అని, నల్ అమరర్ - ఉపాయము నెఱుంగిన దేవతలు, తీమైకెయ్యమ్ - బాధబెట్టుచున్న, వల్ అశురరై - బలిష్ఠులైన అనురులకు, అజ్జే - భయపడి, కెన్దుఅడైన్దార్ - పోయియాశ్రయించుటచేత, కామరూపమ్ కోణ్దు - ఆమరూపమైన మోహనావతారంబెత్తి, ఎల్లున్దు - బయలుదేరి, అలిప్పాన్ - (ఆదేశతలును) రక్షించిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనేడి దివ్యదేశముయొక్క, నామమే-తిరునామములనే, నమర్ గాళ్ - ఓ మనబంధువులారా! నవిన్దు - చెప్పి, ఎణ్దుమిన్ - ధ్యానించుడి, ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి.

తా॥ ఓ బంధువులారా! దేవతలు, అనురులచేత నమృతముకొలకై బాధింపఁబడి తిరుమోగూరికి వచ్చి ప్రపత్తితేయగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులను మోహబెట్టి దేవతలను రక్షించిన శ్రీయశతియొక్క తిరుమోగూరి తిరునామముల ననుసంధించి స్తుతించుడిచుని. ౧౦.

ఏత్తుమిన్ నమర్ గా త్తెన్దుతాళ కుడమాడు

కూత్తనై *కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కున్ శ్రేవల్ గళ్*

వాయ్ త్తవాయ్ రత్తుళ్ళిన్దై వణ్ తిరుమోగూర్ క్కు*

ఈ త్తవ త్తవై యే త్తవల్లార్ క్కిడర్ కెడుమే.

౧౧.

అ॥ నమర్ గాళ్ - ఓ బంధువులారా! ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి; ఎన్దు - అనియుపదేశించి, తాన్ - తాను, కుడమాడుకూత్తనై-కుంభనృత్యముజేసిన సర్వేశ్వరునిఃపయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైన నిమ్మాళ్వార్ ప్రసాదించిన, కున్ శ్రేవల్ గళ్ - అంతరంగకై జ్ఞాన్వరూపమై, వాయ్ త్త - అనురూపమైన, ఇవై ఆయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, వణ్ - సుండరమైన, తిరుమోగూర్ క్కు - తిరుమోగూరికి, ఈత్త - సమర్పించిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఏత్తవల్లార్ క్కు - స్తోత్రముఁజేయువారికి, ఇడర్ కెడుమే - శరీరావసానకాలమందున్న దుఃఖములు నశించును.

తా॥ తిరుమోగూర్ కొలుముమై నమ్మాళ్వార్ ప్రసాదించిన ఈపదిపాశురములనధ్యసించు వారికి మోక్షవిగోధులైన సకలప్రతిబంధకములును కాళమేఘముయొక్క సహాయముచే నశించునని.

ఆ త్తవార్ తిరు వ డి గ ళ్ శ ర ణ మ్.

డి మర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨ - ప, తిరువాయ్ మొழ్లి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్ మొழ్లిలో, పరమపదమందుపోయి చేయఁదగిన సకలవిధ కై జ్ఞాన్ములనున్న, తిరువన న్తపురమందు తిరువనన్దాత్మోనమిఁదఁ బవ్వలింఁచియున్న పద్మ నాథుని విషయమందుఁ జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

కెడుమిడరాయవెల్లామ్ కేశవావెన్న *నాళుమ్

కొడువినై శెయ్యమ్ కూల్ శ్రీన్ తమర్ గళుమ్ కుఱుగిల్లార్ *

విడముడై యరవిల్ వల్లి నిరుప్పినాళ శురుప్పలల్ యుమ్ *

తడముడై వయ లనన్ పురనగర్ పుగుదుమినై

౧.

అ॥ కేశవావెన్న - కేశవా! ఆని చెప్పగా, ఇడరాయవెల్లామ్ - దుఃఖములన్నియు, కెడుమ్ - నశించును. నాళుమ్ - ప్రతిచింతమును, కొడువినై - కూరకర్మములను, శెయ్యమ్ - చేయుచున్న, కూల్ శ్రీన్ తమర్ గళుమ్ - యమునియొక్క మాతులును, కుఱుగిల్లార్ - దగ్గఱ రారు. విడముడై - విషముగల, అరవిల్ - ఆదిశేఖరమీద, వల్లివెరుప్పినాన్ - పవ్వళింపయాశించిన పద్మనాభుడు నిత్యవాసుడాయుచున్నదియు, శురుప్పు - తుమ్మెదలు, అలల్ యుమ్ - రూబ్బరించుచున్న, తడవ్విడై - తటాకములుగలదియైన, అనన్ పురనగర్ - తిరువనంతపురమనెడి సుహానగరమును, ఇన్జే - ఇన్జడై, పుగుదుమ్ - ప్రవేశించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! కేశవుని తిరువామము ననుసంధించినప్పుడే సకలపాపములును నశించును, యమదూతులు బాధించరు, గానమీరుచెల్లి, పద్మనాభుడైన న్నకాయయై పవ్వళించియున్న తిరువనంతపురమును శీఘ్రముగానే ప్రవేశించుడియి.

౧.

ఇన్జుపోయ్ పుగుదిరాగి లెమ్మైయుమేడమ్ శారా *

కున్జునేర్ మాడమాడే కురున్దు శేర్ శెరున్దిపున్దై *

మన్జులర్ పొమ్మై లనన్ పురనగర్ మాయన్నా మమ్ *

ఒన్జుమోరాయరమా ముళ్ళువార్ కుళ్ళువూరే.

౨.

అ॥ ఇన్జుపోయ్ - ఇష్టదువెల్లి, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించినయెడల, ఎల్లమ్మైయుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, విడిమ్ - దుఃఖము, శారా - సమీపించదు కున్జునేర్ - పవ్వతముబొలిన, మాడమ్ - గృహములుగలదై, మాడే - వానివ్రక్కన, శేర్ - చేరియున్న, కురున్దు - బండిగురుగింజపుత్తములనన్ను, శెరున్ది - శెరున్దిపుత్తములనన్ను, లెన్దై - పున్నపుత్తములనన్నుగలకయు, మన్జు - సరివశిము, అలల్ - వ్యాపించుచున్నవియునైన, పొమ్మై - తోటలుగలదైన, అనన్ పురనగర్ - తిరువనంతపురమనెడి వేంచేసియున్న, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరనియొక్క, ఒన్జునామమ్ - ఒకతిరువామము, ఒర్లయిరమామ్ - ఒకసహస్రభక్తుల గతించును. ఉళ్ళువార్ కుళ్ళు - (అతిరువామమును) అనుసంధించుచు రికి, ఉమ్మూరే - పరమపదమే (ప్రాప్తమగును).

తా॥ ఓ భాగవతులారా! పద్మనాభుడు వేంచేసియున్న తిరువనంతపురమును బ్రవేశించినయెడల సకలపాపములును నశించును. వానియొక్కయొకతిరువామము ననుసంధించినను మీయొక్క సకలకార్యములు నశించునని.

౨.

ఊరుమ్ పుట్కొడియుమగదే యులగెల్లాముణ్ణమిల్లన్దాళా *

శేరుమ్ తణ్ణనన్దపురమ్ శిక్కెసప్పగుదిరాగిల్ *

తీరుమ్ నోయ్ పున్దై గెల్లామ్ తిణ్ణనామటియ చొన్నోమ్ *

వేరుమోరాయరత్తు శొన్దునీర్ పేళుమినే.

౩.

అ॥ పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉరుమ్ - (వాహనము గా) నడిపించును. కొడియుమ్ - ధ్వజమును, అల్లడ - ఆగర్మంతుడే. ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉణ్ణు - మ్రొంగి, ఉవిళ్ న్దాన్ - క్రక్కినవాడూ, శేరుమ్ - చేరియున్న, తల్ - చల్లనైన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్దపురమును, శిక్కెన - అనన్యప్రయోజనమై, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించితిరేని, నోయ్ - దుఃఖములును, విన్దెగళ్లామ్ - పాపములన్నియు, తీరుమ్ - నశించును. నామ్ - మేము, అఱియ - (మీరు) ఎలుగునట్లు, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి. శేరువ్విరాయరత్తుల్ - ఒక వెయ్యితిరునామములలో, ఒప్పు - ఎకోవాకదానిని, శేకుమిన్ - చెప్పఁడు.

తా॥ ఓశ్రీనైవ్దపులారా! మీరు తిరువనన్దపురమునుబ్రవేశించినప్పుడే మీయొక్క సకల ప్రతిబంధకములును నశించును. వానియొక్కతిరునామమును జెప్పి వానిగుణములననుభవించుమడియని.

పేళుమిక్ కూశమిన్ది పెరియనీర్ వేలై శూళ్ న్దు*

వాశమేకమమ్మమ్ శోలై వయలణియన్దపురమ్*

నేళమ్ శెయ్దుత్తై గిన్దానై నెటిమైయార్ మలర్ గళ్ తూపి*

పూశనై శెయ్ గిన్దార్ గళ్ పుణ్ణియమ్ శెయ్దనాటే.

౪.

అ॥ పెరియ - గోపు, నీర్ - జలముగల, వేలై - సముద్రముచే, శూళ్ న్దు - చుట్టబడి, వాశమేకమమ్మమ్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వయల్ - పొలములచేత, అణి - అలబ్ధులించబడిన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్దపురమందు, నేళమ్ శెయ్దు - ఆశపడి, ఉత్తైగిన్దానై - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుని, నెటిమైయార్ - అన్యప్రయోజనమై, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, పూశనై - తిరువారాధనమును, శెయ్ గిన్దార్ గళ్ - చేయువారు, పుణ్ణియమ్ శెయ్దనాటే - పుణ్యముజేసినవిధమును, కూశమిన్ది - సత్కొఱచుములేక, పేళుమిన్ - చెప్పఁడు.

తా॥ ఓచేతనలారా! తిరువనన్దపురమందు బద్ధునించిన పద్మనాభుని యారాధించుచున్న భాగ్యవంతులయొక్క మహాభాగ్యమును చెప్పఁడని.

౪.

పుణ్ణియమ్ శెయ్దు నల్ల పునలొడుమలర్ గళ్ తూపి*

ఎణ్ణమి నెన్దెనామ మిప్పిఱప్పఱుక్కుమప్పార్*

తిణ్ణనామజేయవొక్కోమ్ శెటిపొత్తొలనన్దపురత్తు*

అణ్ణలార్ కమలపాద మణుగువారమరరావార్.

౫.

అ॥ పుణ్ణియమ్ శెయ్దు - (భక్తిరూపమైన) భాగ్యమును జేసి, నల్ల పునలొడుమంచితీర్థము తోఁగూడ, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, ఎన్దై - నాస్వామియొక్క, నామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ణమిన్ - ధృఢించుడి. ఇప్పిఱప్ప-ఈజన్మములను, అఱుక్కుమ్ - భేదించును. అప్పార్ - దానిమైన, శెటి - నిబిడమైన, పొత్తొల్ - తోటలుగల, అనన్దపురత్తు - తిరువనన్దపురమందు నేంచేసియున్న, అణ్ణలార్ - స్వామియొక్క, కమలపాదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, అణుగువార్ - ఆశ్రయించువారు, అమరరావార్ - నిత్యనూరులగుదురు. నామ్ - మేము, తిణ్ణమ్ - (ఈయర్థమును) దృఢముగా, అఱియచ్చొన్నోమ్ - ఎలుగునట్లుచెప్పితిమి.

తా|| తిరువనంతపురమందు బవ్వలించిన యనంతపద్మనాభుని భక్తితో సారాధించి యాశ్రయించినవారు సకలపాపములును నశించి మోక్షమును జేతుదురు. దీనిని యథార్థమని నమ్ముడని.

అమరరాయ్ తిరిగిస్తార్ గ ట్కాది శేరనన్దపురత్తు*

అమరర్ కోనర్ చిచ్చిక్కి న్ద జగప్పణిశెయ్యర్ విణ్ణోర్*

నమర్ గళోళ్ళొల్ల క్కేణ్ణిక్ నాము మ్పాయ్ నణుగ వేణ్ణుమ్*

కమరనార్ తాడై తుప్పమ్ తుడై త్ర గోన్దనారే.

౬.

అ|| కమరనార్ - కమరస్వామికి, తాడై - తండ్రియైన రుద్రునియొక్క, తుప్పమ్ - (బ్రహ్మహత్యారు పదుఃఖమును, తుడైత్త-పోగొట్టిన, కోన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, అమరరాయ్ - దేవతలై, తిరిగిస్తార్ గట్కా - తిరుగుచున్న బ్రహ్మాదులకు, అది - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - పవ్వలించిన, అనన్దపురత్తు - తిరువనన్దపురమందు, అమరర్ కోన్ - నిత్యమూరులకు స్వామియైన విష్ణుకేసులు, అర్చిక్కిన్ద - ఆరాధించుచున్నారు. అట్లు - అతిరువారాధనమందు, విణ్ణోర్ - నిత్యమూరులు, అగప్పణిశెయ్యర్ - అంతరంగపరిచర్యజేయుదురు. నమర్ గళో - ఓమనబంధువులారా! శొల్లక్కేణ్ణిక్ - (నేను) చెప్పెడుమాటనువినుడు. నాముమ్ - మనమును, పోయ్ - పోయి, నణుగ వేణ్ణుమ్ - (వారిస్థానమును) పొందవలెను.

తా|| ఓశ్రీవైష్ణవులారా! విష్ణుకేసులు మొదలగు నిత్యమూరులుగూడ తిరువనన్దపురమందు వచ్చి కైబ్బార్దముజేయుచున్నారు గాని మనకు తిరువనన్దపురమే పరమప్రాప్యమని.

౬.

తుడై త్రగోన్దనారే యులగుయిర్ తేవుమ్ మన్ ధ్రుమ్*

పడై త్రవెమ్మరమమూర్ త్తి పామ్మణై ప్పళ్ళిక్కిణ్ణోర్*

మడై త్తలై వాళై పాయుమ్ వయలణియనన్దపురమ్*

కడై త్తలై శీయక్కప్పెన్ ధ్రోల్ కడువినై కత్తై యలామే.

౭.

అ|| ఉలగు - లోకములనున్న, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, మన్ ధ్రుమ్ - ఇంకనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్న, తుడైత్త - సంహరించిన, కోన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, పడైత్త - (చానిని) సృజించిన, ఎమ్మరమమూర్ త్తి - మనసర్వశేషియూ, పామ్మణై - తిరువనన్దాత్మోన్దన జేడుపడక మీద, పళ్ళిక్కిణ్ణోర్ - పవ్వలించినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నదియు, మడైత్తలై - నీళ్ళుపారుచున్న ప్రదేశములయందు, వాళై - మత్స్యము, పాయుమ్ ఎరులుచున్న, వయర్ - పొలములను, అణి - అలక్కారము గాగలదియునైన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్దపురముయొక్క, కడైత్తలై - మంగిళ్ళప్రదేశములయందు, శీయక్కప్పెన్ ధ్రోల్ - సంమార్దనము జేయదగిన భాగ్యము జేసినయెడల, కడువినై - చెడ్డదుఃఖములను, కత్తై యలామే - పోగొట్టవచ్చును.

తా|| సర్వేశ్వరుడు పవ్వలించిన తిరువనన్దపురమందు కైబ్బార్దము జేసినయెడల, ఇతర దివ్యదేశములయందు కైబ్బార్దముజేయలేదని దుఃఖములన్నియు నశించునని.

౭.

కడువినై కత్తై యలాగుమ్ కామనై ప్పయన్దకాళై*

ఇడవగై కొణ్ణదెప్ప రెళ్ళిలణియనన్దపురమ్*

పడముడై యరవిల్ పళ్ళి పయిన్ వళి పాదమ్ కాణ*

నడమినోనమర్ గళుళ్ళిర్ నాముమక్కటియచ్చొన్నోమ్.

౮.

అ॥ కడువినై - క్రూరపాపములను, కలైయలాగుమ్ - పోగొట్టవచ్చును. కా మ నై - మన్మథుని, పరున్ద-పుట్టించిన, కలై-యాపనవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎట్టిర్ - సాందర్యమును, అణి - అలజ్కారము గాగల, అనన్ద పురమ్ - తిరువనన్తపురమును, ఇడవన్దై - వాసస్థానముగా, కొండదు - స్వీకరించెను, ఎన్నర్ - అని చెప్పుదురు. పడముడై - ఘాములుగల, అరవిల్ - అది శేషునిమీఁద, పళ్ళిపయిన్ద వన్ అదరముతో బవ్వలించినవానియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - నేషించుటకై, నమర్ గళుళ్ళిర్ - ఓమనబంధువులారా! నడమినో-వెళ్ళుడి. (ఈమాటను) నామ్ - మేము, ఉమక్క - మీకు, అతీయ - తెలియునట్లు, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి.

తా॥ ఓ అనుకూలులారా! తిరువనన్తపురమం దాది శేషునిమీఁద బవ్వలించిన పద్మనాభుని శ్రీపాదములను నేవించవెళ్ళుడు. మీయొక్క సకలదుఃఖములును నశించును. ఈమాటను దృఢముగా నమ్ముడని.

౯.

నాముమక్కటియచ్చొన్న నాళ్ గళుమ్ నణియవాన*

శేమనన్దై తుక్కణ్ణిర్ శెటిపాట్రిలనన్దపురమ్*

తూబనల్ విరై మలర్ గళ తునళఱవాయ్ న్దొణ్ణు*

వామననడిక్కెన్దై త మాయ్ న్దఱుమ్ నిన్దై గళ తామీ.

౧౦.

అ॥ నామ్ - మేము, ఉమక్క - మీకు, అతీయ - తెలియునట్లు, శొన్న - చెప్పిన, నాళ్ గళుమ్ - దినములును, నణియవాన - సమీపించినవి. శెటి - నిబిడమైన, పాట్రిల్ - తోటలుగల, అనన్ద పురమ్ - తిరువనన్తపురము, నన్ద-మంచి, శేమమ్ - శ్రేమమును, ఉడైత్తుక్కణ్ణిర్ - కలదినుమీ! తూబమ్ - ధూపమును, నల్ - మంచి, విరై - పరిమళముగల, మలర్ గళ - పుష్పములను, తునళఱ - దోషము లేనట్లు, అయ్ న్దొణ్ణు - పరిశోధించియొత్తుకొని, వామననడిక్కెన్దై - (ఇది) శ్రీవామసుని శ్రీపాదములకనినబల్పించి, ఏత్త - స్తోత్రముజేయగా, విన్దై గళ - కైబ్బర్ణవిరోధులు, తామీ - స్వయముగానే, మాయ్ న్దఱుమ్ - నశించిపోవును.

తా॥ ఓ బంధువులారా! నాకిప్పుడు కాలము సమీపించినది. ఇతరమీఁదమీకు రత్వము నుపదేశించువారెవరునులేరు. గాన మీరు శీఘ్రముగానే తిరువనన్తపురమునకు వెళ్ళి కైబ్బర్ణము జేయుడి. మీప్రతిబంధకములన్నియు నశించునని.

౧౧.

మాయ్ న్దఱుమ్ నిన్దై గళ తామీ మాదనావెన్న*నాళుమ్

ఏయ్ న్ద పోమది శనన్ద పుగనగరెన్దై క్కెన్దై*

కాన్దొడువిళక్కమ్ తూబమ్ తామరై మలర్ గళ నన్ద*

అయ్ న్దొణ్ణై త్రవల్ల రద్దిమిల్ పుగట్రినారే.

౧౨.

అ॥ మాదనా ఎన్న - క్రియశతీ! అని చెప్పినప్పుడే, విన్దై గళ - పాపములు, తామీ - స్వయముగానే, మాయ్ న్దఱుమ్ - నశించును. ఏయ్ న్ద - అనురూపమైన, పోన్ మదిల్ - నువర్ణ

ప్రాకారముగల, అనన్తపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన, ఎన్దైమ్మ-ఎన్దై - మాస్వామికి
యని యుద్దేశించి, నల్లకాన్డొడు - మంచిచంద్రనముతోఁగూడ, విక్కమ్ - దీపమునున్న,
తూటమ్ - ధూపమునున్న, తామరైమలర్గల్ - తామరసపుష్పములనున్న, నాళుమ్ - ప్రతి
దినమును, ఆయ్దైక్కణ్ణ - పరిశోధించియెత్తుకొని, ఏత్తవల్లార్ - స్తోత్రముజేయఁదగినవారు,
అన్దమిల్ - అపధిలేని, పుగట్టివార్ - శేష్యత్వప్రసిద్ధిగలవారగుదురు.

తా|| స్వర్ణప్రాకారముచే జాట్టపడిన తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని
పుష్పాద్యుపకరణములను సమృద్ధింకొని వెల్చి యాశ్రయించినవారు గొప్పకీర్తిగలవారగుదురురని

॥ అన్దమిల్ పుగ ట్టనన్దపురనగరాదిదన్దై ॥

కొన్దలర్ పొట్టిల్ కురుగూర్ మాఱకాళొల్లాయిరత్తుల్ ॥

ఐన్దినోడై న్దమ్మవల్ల రణై వర్ పోయమరులగిల్ ॥

పైన్దొడిమడన్దైయర్ దమ్ వేయమరుతోల్లెయే.

౧౧.

అ. అన్దమిల్ - అపధిలేని, పుగట్టి - కీర్తిగలవాడై, అనన్తపురనగర్ - తిరువనన్తపుర
మందుబవ్వళించినవాడై, ఆదితన్దై - జగత్కారణుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కొన్ద - పుష్ప
ములు, అలర్ - వికసించుచున్న, పొట్టిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన,
మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఐన్దినోడై
న్దమ్ - అయిదుపాశురములతోఁజేరిన అయిదుపాశురములను (పదిపాశురములను) వల్లార్ - అభ్య
సించువారు, పోయ్ - వెల్చి, అమరులగిల్ - శ్రీవైకుంఠమందు, పై - సుందరములైన, తొడి -
హస్తాధరణములుగల, మడన్దైయర్ తమ్ - అప్పరస్త్రియొక్క, వేయమరు - వెదురువలె విలసి
లమైన, తోల్లెయే - భుజములచేతేయపడిన బ్రహ్మలక్ష్మార్ముఖను, అన్దైవర్ - పొందుదురు.

తా|| తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన యనన్తపద్మనాళునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసా
దించిన యాపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠవాసులచే నారాధింపఁ బడుదురని. ౧౧.

ఆ ట్టన్దై తిరువడిగ శేళరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

3 . వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:- ఈతిరువాయ్మొళిలో, తాముద్దేశించినట్లు తిరువనన్తపురమందు కైబ్బర్గము
లభించనందున, తమ ప్రకృతసంబంధమునున్న, ఈశ్వరస్వాతంత్ర్యమునున్న దలంచి తగిన
భక్తియు తమసరేదనియాలోచించి గొప్పవిషాదమునొందినవారై తమయపథము ఒకపిరాట్టి వాక్య
ముచే నన్యపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

॥ వేయ్మరుతోల్లెయే మెలియుమాలో మెలిపు మెన్ తని మైయుమ్ యాదుమ్నోక్క ॥

కామరుకుయిల్ గళుమ్కూపుమాలో కణమయిలవై కలన్దాలుమాలో ॥

అమరువిననిరై మేయ్క్కనీపో కొండుపగలాయరమూత్రియాలో*

తామరై క్కణ్ణల్కొణ్ణీర్దియూలో తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా.

౧.

అ॥ వేయ్మరు - మదురుబోలిన, తోళిణై - భుజములరెండును, మెలియుమ్ - వాడిసోవు చున్నది ఎన్ - నాయొక్క, మెలివుమ్ - శైలియునున్ను, తనిమైయుమ్ - విశ్లేషమునున్ను, యాదుమ్ - దేనినిన్ని, నోక్కా - మాడకుండ, కామరు - పరస్పరమనురాగముగల, కుయిల్గ కుమ్ - కోకిలములును, కూవుమ్ - శేకలువేయుచున్నవి; కణమ్ - గుంపుగానున్న, మయిలవై - నెమలిలు, కలన్దు - ఒకటితోనొకటికలిసి, ఆలుమ్ - సృత్యముజేయుచున్నవి; మరువు - (నీయందు) స్నేహముగల, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమూహములను, మేయ్క్క - మేపుటకు, నీ - నీవు, పోక్క - పోవుచున్న, ఒరుపగల్ - ఒకదినము, ఆయిరమూత్రి - వెయ్యియూ ములుగానున్నది; తామరై - పద్మమునంటి, కణ్ణల్కొణ్ణు - నేత్రములతోజూచి, ఈర్ది - బాధించుచున్నావు; కణ్ణా - శ్రీకృష్ణడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - దయగలవాడవుకావు దయగలవాడవుకావు.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణడా! నీవికమీడ యావులనుమేపుటకు వెళ్ళినయెడల నీవు తిరిగినచ్చి చేరువటకు నాకిచ్చట వునిక మిక్కిలి కష్టతరముగానుండును; ఇప్పుడే కోకిల యయాతాదులు శబ్దించుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. ఈయవస్థలోగూడ విడిచి వెళ్ళుచున్నావు గాన నీవు మిక్కిలి నిర్దయుండవని.

తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా తడములై పుణర్ దొణుమ్పుణర్ చ్చిక్కారా*

శుగ వెళ్ళమ్విశుమ్మిఅన్దటిన్దై మూర్ క్కచ్చూర్ న్దదుకనవెనసీన్దీయూజ్జే*

అగవుయిరగమగన్దొణుముల్ పు క్కావియిక్ పరమల్లవేల్కైయన్దో*

మిగమిగపనియున్దై ప్పిరిన్దై యామాల్ వీవనికావశునిరై మేయ్క్కపోక్కే.

౨.

అ॥ కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - మిక్కిలి నిర్దయుండవు. తడమ్ - వికాలమైన, ములై - స్తనములను, పుణర్ తొణుమ్ - సంశ్లేషించినప్పుడెల్ల, పుణర్ చ్చిక్క - సంశ్లేషమునకు, ఆరా - లోపడని (మిక్కిలియతిశయించిన), శుగ వెళ్ళమ్ - సుఖప్రవాహము, విశుమ్మిఅన్ద - ఆకాశమునతిక్రమించి (అపరిచ్ఛిన్నమై), అటిన్దైమూర్ క్క - బుద్ధిచేడునట్లు, కూర్న్దై - వ్యాపించి (అప్పుడే), అదు - అనుభవము, కనవెన - స్వప్నమువలె, సీన్దీ - నశించి, అన్దే - ఆయవస్థయందు, ఉయిరగమ్ - ప్రాణమునకాధారమైన, అగమగన్దొణుమ్ - లోలోపల, వేల్కై - ఆభినివేశము, ఉర్ పుక్కు - ప్రవేశించి, అవియిక్ పరమల్ - ఆత్మకన హ్యమైయున్నది. అన్దో - అయ్యో! మిగమిగ - పలుకూలు, ఉన్దై - నిన్ను, పిరిన్దైయమ్ - విశ్లేషించునట్లున్న, నిన్ - నీయొక్క, పశునిరై మేయ్క్కపోక్క - ఆవులను మేపుటకై వెళ్ళడము, వీవ - నశించుగాక.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణడా! నీవు సంశ్లేషించినప్పుడు కలిగిన గొప్పయానందముగూడ, నీ విశ్లేషమును దలచినప్పుడు స్వప్నమువలె నత్యల్పమై తోచుచున్నది. అంతలో, నీయందున్నప్రేమ నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ఇకమీడినైనను నీవు ఆవులను మేప వెళ్ళవలదని.

౩.

వీవని పశునిరై మేయ్క్కప్పొక్క వెప్పయిర్క్కొణ్ణనదావివేమాల్*

యావరుమ్తుణై యిల్లైయానిరు న్దున్నజ్జనమేనియైయాట్టమ్కాణే*

పోవదన్టరుపగల్ సీయగ్నాల్ పారుకయల్ కణ్ణిన్దై సీరుమ్నిల్లా*

శావదిన్వాయ్క్కలత్తాయ్చ్చియోమాయ్ ప్పిఱ్ఱివిత్తోఱ్ఱైయోన్దనిమైతానే

అ॥ వీన్ పశునిరై మేయ్క్కప్పొక్క - (నీవు) నీయావులను మేపుటను నల్పనయెడల, వీవన్ - (నేను) నశించెదను; ఎనదావి - నాయత్మ, వెప్పయిర్క్కొణ్ణ - వేషివేడిగానిట్టూర్పు విడుదును, వేమ్ - దగ్గునుదున్నది. తుణై - సహాయము, యావరుమ్మిల్లై - ఎవ్వరులేరు యాన్ - నేను, ఇరున్ద - బ్రతికియుండి, అజ్జనమేనియై-శ్యామమైనతిరుమేనును (కల), ఉన్ - నీయొక్క, అట్టమ్ - సజ్ఞానమును, కాణేన్ - చూడకనున్నాను ; నీఆగ్న్యాన్ - నీవులిక్లేషించినయెడల, ఒరుపగల్ - అయొకరినను (చూడ) పోవదిన్ద - పోవండ్ (పెరుగు) నున్నది. పారు - యుద్ధముజేయుచున్న, కయల్ - మత్స్యములువలెనున్న, కణ్ణిన్దై - రెండునేత్రములునుందు, సీరుమ్నిల్లా - నీళ్ళునిలువకుండ ధాగధారగా కాయచున్నవి. ఆయ్క్కలత్తై - గొల్లలలమంపు, ఆయ్చ్చియోమాయ్ప్పిఱ్ఱ - గోపికలైపుట్టిన, తొఱ్ఱైయోమ్ - భాగ్యములేనిమేనునుభవించుచున్న, ఇత్తనిమైతానే - ఈవిశ్లేషమే, శావదు - మరణప్రాణముగానున్నది.

తా॥ నీవు నాయందాశలేక నన్నవదలి నూవులను మేపుటను నల్పనయెడల నిన్నుజూడక నేనొకక్షణమాత్రములో ప్రాణమును విడిచెదను. గోపికలైపుట్టిన మాకు నీతో విశ్లేషించుట మరణప్రాణముగానున్నది. ౩.

తొఱ్ఱైయోన్దనిమైయమ్ తుణై పిరిన్దార్తురురుముమ్నినై గిలై గోవిన్దా*

తొఱ్ఱైత్తనిల్ పశుక్కలై యేవిరుమ్మి త్తొఱ్ఱైన్దుమ్మిల్లవై మేయ్క్కప్పొది*

పఱ్ఱుత్తనల్లముదిని శాన్ద్రావెళ్ళమ్ పావియేన్మంకన్దోలుముళ్ళుక్కన్ద*

నిశాశెల్లనినాయిన్కల్వప్పణి మొళి న్దనై దోలుమావివేమాల్.

అ॥ శావిన్దా - ఓగోవిందా ! తొఱ్ఱైయోమ్ - (పురుషభావముగల) దాసులమైన మేనునుభవించుచున్న, తనిమైయమ్ - విశ్లేషమునున్న, తుణై - (విలక్షణుడవై) సహాయ భూతుడవైననిన్ను, పిరిన్దార్ - విశ్లేషించినమేనునుభవించుచున్న, తురురుముమ్ - వ్యసనమునున్న, నిన్దై - తలంచకనున్నావు. నిన్ - నీయొక్క, తొఱ్ఱైత్తనిల్ - పశువులపాకయందున్న, పశుక్కలై - ఆవులను, విరుమ్మి - ఆశపడి, ఎమ్మై - మమ్ములను, తుఱ్ఱు - విడిచి, ఇట్టు - చూడకని, అవై - ఆ నూవులను, మేయ్క్క - మేపుటకై, పోది - పోతివి. పఱ్ఱుత్త - పరిపక్వమైన, నల్లముదిన్ - మంచియవస్థామయొక్క, ఇన్ - మధుగమైన, శాన్ద్రావెళ్ళమ్ - రసప్రవాహమువలెనున్న, నిన్ - నీయొక్క, శేమకని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, చాయ్ - అధరమునుంచిబుట్టిన, కళ్యమ్ - కృత్రిమమైన, పణి మొళి - శైవోక్తలను, నిన్దైతొలుమ్ - తలంచి నప్పుడంత, పావియేన్ - ప్రతిబంధకముగలనాయొక్క, మనమగన్దోలుమ్ - మనస్సుయొక్క లోలంతయు, ఉళ్ళుక్క - ప్రకటించి, అఱ్ఱుత్త - స్థిరపటచగా, అవి - నాప్రాణము, వేమ్ - పరితపించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుడా! మాయొక్క ప్రావణ్యమునున్ను, మియొక్క బైలక్షణ్యమునున్ను జూడక మమ్ములను విడిచిపెట్టి గోరక్షణముం దాన క్రిగలవాడవై వెళ్ళుచున్నప్పుడు మాతో కొన్ని నైవ్యహటాలు చెప్పితివి. ఆమధురవాక్కులు మామనస్సలోనుండి మిక్కిలి బాధించుచున్నవని.

అణిమొట్టినినై దోలుమావివేమాల్ పగల్గనిరై మేయ్ క్కియ పోయకన్ణా*
పిణియవిగ్గి వల్లి వాడై తూవ పెరుమదమాలై యుమ్ వన్దిన్తాలో*
మణిమిగుమార్వినీల్ ముల్లై పో దెవ్వనములై కమట్టిత్తు వాయమువమ్ తను*
అణిమిగుతామరై కైయైయన్దో అడిచ్చియోమ్ తలై మిశై నీయణి యాయ్, ౫.

అ॥ పణి మొట్టి - (నీవు చెప్పిన) ఆశ్వాసకం మైనమాటను, నిశైతోలును - తలంచినప్పు డంత, అవి వేమ్ - నాయాత్మ దగ్ధమగుచున్నది. పగల్గనినందు, నిరై మేయ్ క్కియ - ఆపులను మేపుటకై, పోయ - పోయిన, కన్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! పిణి - మొగ్గులు, అవిగ్గ - వికసించు చున్న, మల్లికై - మల్లీపుష్పమును స్పృశించినచ్చిన, వాడై - ఉత్తరీపుగాలి, తూవ - వినులు చుండగా, పెరుమదమ్ - గొప్పమదముగల, మాలై యుమ్ - సాయంకాలమును, వన్దిన్త - వచ్చినది. మణి - కాస్తుభము, మిగు - శోభిల్లుచున్న, మార్వినీల్ - వత్సనలమందున్న, ముల్లైపోయ - ముల్లపుష్పము, ఎన్ వనములై - నాయొక్కనుందర స్తనమును, కమట్టిత్తు పరివర్తింపజేసి, ఉన్ వాయుమనిమ్ - నీయొక్కవాగమృతమును, తన్దు - ఇచ్చి, అణిమిగు - అలక్ష్మణముచే నుందర మైన, తామరై - పద్మమువంటి, కైయై - శ్రీహస్తమును, అడిచ్చియోమ్ తలై మిశై - దానులమైన మా శిరస్సమీద, నీఅణియాయ్ - నీవు ఉంచవలెను. అన్దో - ఆయ్యా!

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు ఆపులను మేపుటకు వెళ్ళితివి; నన్ను సంధ్యాకాలమున్ను ఉత్త రీపుగాలియున్ను వచ్చి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. గాన, నీవు నన్ను కాగలించుకొని నాశిరస్స మీద నీశ్రీహస్తమునుంచి యాశ్వాసము జేయుమాయని. ౫.

అడిచ్చియోమ్ తలై మిశై నీయణియా యాత్రియబ్బన్ణాడగ్గోలచ్చాదమ్*
పిడిత్తరు నడవునక్కరై వై యరుమ్మల రదానిట్కనెమ్ పెన్డై యాల్ ధోమ్*
వడిత్తడగ్గణ్ణై నీరుమ్ నిల్లా మనముమ్ నిల్లా వెమక్కదుదన్నా పే*
వెడిప్పన్ కపళునిరై మేయ్ క్కప్పోక్క వేమెమదుయిర్రుల్ మెఱుగిలుక్కే. ౬.

అ॥ ఆత్రి - సముద్రమువలెగంభీరమై, అమ్ - సుందరమైన, కన్ణా - సేత్రములుగల ఓ శ్రీకృష్ణుడా! అడిచ్చియోమ్ - దానులమైనమాయొక్క, తలై మిశై - శిరస్సమీద, నీ - నీవు, అణియాయ్ - (శ్రీహస్తమును) ఉంచవలెను. నడువు - మధ్యమార్గంబున, ఉన్ - నీయొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, పాదమ్ - తిరుపడికళ్ళను, పిడిత్తరు - పట్టుకొనుటకై, అరిచైయరుమ్ - యావనములుగలస్త్రీలు, ఉనక్క - నీకు, పలర్ - అనేకులున్నారు. అదునిట్క - అదియం డగా, ఎమ్ పెన్డై - మాస్త్రీత్వమును (ధరించి), అల్ ధోమ్ - సహించియుం పలేము. వడి - తీక్షణమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణిడై - రెండు సేత్రములయందు, నీరుమ్ - నీళ్ళును, నిల్లా - అడ్డులేక ప్రవహించుచున్నవి. మనముమ్ - మనస్సను, నిల్లా - సిద్ధముగానుండలేదు. అదుతన్నా పే -

గనుక, నిన్ - నీయొక్క, చకునిరై - గోసమాహములను, మేయొక్క - మేపుటలై, పోక్కు - పోవుట, ఎమక్కు - మాకు, వెడిప్పు - వివాళముగానున్నది. ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, అమ్మల్ - నిచ్చువడ్డనున్న, మెమ్మిగిల్ - మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా|| ఓశ్రీకృష్ణుడా! నీవచ్చటికివెళ్ళినను నీకువలసిన గోపికలసేమలున్నారు గాన నీకే మియు తప్పునలేదు. మేము నిన్నువిడిచియుండలేము. నీయొక్కవిశ్లేషము మానకవ్యామై యున్నదని.

వేమెమగుయిరమ్మల్ మెమ్మిగిలుక్కు వెళ్ళొలై మేగలై కమ్మన్తువీమ్*
తూమలర్ క్కణ్ణిణై ముత్తిమ్మోర త్తుణై ములై వయన్దెనతోళ్ గళ్ వాడ*
మామణివణ్ణాపుళ్ళెణ్ణమువణ్ణ మెమ్మలరడినోవనీపోయ్*
అమగిళ్ళోన్దుగన్దెవై మేయొక్కిన్దునో డశురర్ గళ్ తలై ప్పెయ్యిలైవణ్ణొలాణ్ణే.

అ|| చోవళై - తెల్లకంఠములును, మేగలై - మొలనూలును, కమ్మన్తువీమ్ - బారిపడు నట్లును, తూ - స్వచ్ఛమైన, మలర్ - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ణిణై - రెండుసేత్రములయందు, ముత్తమ్ - బాప్పుచిందువులు, తోర - ప్రవహించునట్లును, తుణైములై - చేరియున్న స్తనములు, చయన్దు - వివర్ణములై, ఎనతోళ్ గళ్ - నాభిజములు, వాడ - వాడిపోవునట్లును, మామణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాడా! కెమ్మకమలమ్-ఎట్టతామరసపుష్పమువలె, వణ్ణమ్ - సుందరమై, మెన్మలర్ - మృదువైనపుష్పమువలె నుకుమారమైన, ఉన్ ఆడి - సీత్రీపాదము, నోవ - నొచ్చునట్లు, నీపోయ్ - నీవువెళ్ళి, అ - అవులను, మగిళ్ళోన్దు - ఆశపడి, ఉగన్దు - ఆదరించి, అవై మేయొక్కిన్దు - ఆయావులను మేపుచున్నసమయమందు, ఉన్మీడు - నీతోగూడ, అశురర్ గళ్ - అసురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకు తటస్థించినయెడల, ఎవణ్ణొల్ - ఏమగునో (అని), ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, అమ్మల్ మెమ్మిగిల్ - అగ్నిసమాపమందున్న మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా|| మేమిట్టియవస్థలోనున్నప్పుడు నీవావులను మేపుటకువెళ్ళగా నచ్చటనీతోగూడ రాక్షసులు యుద్ధమునకువచ్చినయెడల యేమియుపద్రవము కలుగునోయని మేము మిక్కిలి భయపడుచున్నామని.

అశురర్ గళ్ తలై ప్పెయ్యిలైవణ్ణొలాణ్ణే న్నామ్మెన్నారుయిరాన్ పిన్నోకోల్*
కళిగై యుమ్ వెట్కెయుముళ్ కలన్దు కలవియుమ్నలియుమ్మెమ్మ కట్టియేల్*
వళిశెయ్ తామరై క్కణ్ణుమ్ వాయుమ్ కై గళుమ్ పీదగవుడై యుమ్ కాట్టి*
ఒళిశెయ్ నుణ్ణిడై యిళవాయ్ చ్చియర్ నీయుగక్కునల్ల వరొడుముట్టితరాయే. ౨.

అ|| అశురర్ గళ్ - అసురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకుతటస్థించినయెడల, ఎవణ్ణొలాణ్ణువన్దు - ఏమగునోయని, ఎన్నారుయిర్ - నాయాత్మ, అమ్మమ్ - మగ్గుమైశ్లేకించుచున్నది. (గనుక), అన్ పిన్ పోగేల్ - (నీవు) గోవులవెనుక వెళ్ళవలదు. కళిగైయుమ్ - (నీయందు) స్నేహమును, వేట్కెయుమ్ - అభినివేశమును, కలవియుమ్ - (నీ) సంశ్లేషమును, ఉళ్ కలన్దు - లోపలప్రవేశించి, నలియుమ్ - బాధించుచున్నది. (గాన) ఎన్ కై కట్టియేల్ - నన్నుపదలివెళ్ళ

వలదు. పశికెయ్ - పశికరించుచున్న, తామరై - పద్మమువంటి, ఉన్కణ్ణుమ్ - నీసేత్రమునున్ను, వాయుమ్ - అధరమునున్ను, కైగళుమ్ - శ్రీహస్తములనున్ను, పీడగళుడైయుమ్ - పీతామృత యునున్ను, కాట్టి - చూపించి, పశికెయ్ - శైథిల్యముగలవారై, నుల్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడుముగల, ఇళవాయ్చ్చియర్ - యావనముగల గోపికలైన, నీ ఉగక్కుమ్ - నీవాళపడుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోగూడ, ఉట్టితరాయ్ - సచ్చరించుమా.

తా|| ఓక్కిప్పండ్రా! నీవు వెల్చినయెడల నిన్నునురులేమి జేయుదురోయని భయపడుచు న్నాను. నీవచ్చటికివెళ్ళి గోపికలతో విహరింప యిచ్చించినయెడల వారితోగూడ మాముందటనే విహరించుమాయని.

౮.

ఉగక్కునల్ల వరోడుముట్టిత న్నన తిరువుళ్ళమిడర్ కెడున్దోలుమ్*నాల్లల్ వియక్కవిన్నులుదు మెమ్మెక్కై యాల్ ధో మెమ్మెరుమాన్పళు మేయ్క్కప్పోగేల మిగప్పలవళురర్ గల్ వేణ్ణురువజ్జొణ్ణు నిన్న్మత్తిరువర్ కణ్ణనేవ* అగప్పడిలవరోడుమ్నిన్నొడాన్డై యవ త్తల్లల్ విళై యు మెకళొక్కొళన్దో. ౯.

అ|| ఉగక్కుమ్ - నీవాళించుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోగూడ, ఉట్టితన - సంచరించి, ఉన్తన్ - నీయుక్క, తిరువుళ్ళమ్ - హృదయమందున్న, ఇడర్ - (అభి మతాభిభవచేగలిగిన) వ్యసనము, కెడున్దోలుమ్ - నశించునప్పుడంత, నాల్లల్ - మేము, వియక్క - మిక్కిలి, ఇన్న్ములుదుమ్ - సంతోషించెదము. ఎమ్మెక్కై - (నీసన్దేషమునకు విరోధియైన) మాస్త్రీత్వమును, ఆల్ ధోమ్ - సహించలేము. ఎమ్మెరుమాన్ - ఓస్వామి! చతుమేయ్క్క - అపులను మేపుటకు, పోగేల్ - పోవలదు. పలఅళురర్ - అనేకరాక్షసులు, కణ్ణనేవ - కంఠునిచే ప్రేరేపించబడినవారై, వేణ్ణు - ఇబ్బమైన, ఉరువమ్ - రూపములను, కొణ్ణు - పరిగ్రహించి, మిగ - మిక్కిలి, నిన్న్మత్తిరువర్ - నీముందటనుండి సంచరించెదరు. అగప్పడిల్ - (వారిచేతికి) దొలుకుకొనినయెడల, అవరోడుమ్ - వారితోడను, నిన్నొడు - నితోడను, అన్డై - అచ్చట, అవత్తల్లల్ - కపటయధియులు. ప్పైయుమ్ - కలుగును. ఎన్కొల్ - నామాటను, కొల్ - పరిగ్రహింపుము, అన్దో - ఆయ్యో!

తా|| ఓస్వామి! మేము నుభించడమునకంటె గోపికలతోగూడ విహరించి నీవు నుభించడమే మాకు సంతోషకరముగానుండునుగాన నీవు రాక్షసభూయిష్టమైన దేశమందువెళ్ళకుండ మాముందటనే వారితోగూడ విహరింపుమాయని.

౯.

అవ త్తల్లల్ విళై యు మెకళొక్కొళన్దో అళురర్ గల్ వకై యర్ కణ్ణనేవ* తవ త్తవర్ మలుగనిన్న్మత్తిరువర్ తనిమైయుమ్ పెరిదునక్కిరామనై యుమ్* ఉవర్ త్తలై యుడ తిరిగిలై యు మెన్దనూడుటవెన్నుడై యావినేమూల్* తివ త్తిలుమ్ పళునిరై మేయ్ పువ త్తి శెణ్ణనీవాయెళ్ళళాయర్ తేవే. ౧౦.

అ|| కెమ్ - ఎట్టనై, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయ్ - అధరముగల, ఎల్లల్ ఆయర్ - తేత - మానోపలకు స్వామియైనవాడా! వన్తయర్ - బలిష్ఠములైనచేతులుగల, అళురర్ -

అనురులను, కజ్జన్ - కంనుడు, ఏవ - ప్రేరేపించు, తవత్తవర్ - తపోనిష్ఠులైన ఋషులు, మణుగనిష్ఠ - మనోవ్యాకులముగలవారైయుండి, ఉత్తైతరువర్ - సంఛరించెదరు, ఉనక్క - నీకు, తనిమైయుమ్ - ఒంటిగాపోవడము, పెరిదు - అధికముగానున్నది. ఇరామనైయుమ్ - బలరామునిగూడ, ఉవర్ త్తై - (సహాయముగా నెంచి) మనస్సుకలిసియుండునివాడనై, ఉడన్ తిరిగిలైయుమ్ - (వారితోగూడ) సంఛరించకనున్నావు. అవత్తైర్ - కపటయుద్ధములు, విత్తైయుమ్ - సంభవించును, ఎన్తైన్ఱు - అనితలంచి, ఎన్నుడైయావ - నాయాత్మ, ఊడుట - లోపల తగులునట్లు, వేవ - దగ్గనుగుచున్నది. ఆన్దో - అయ్యో! ఎన్ శోల్ - నామాటను, శోల్ - ఓనుము, తివత్తిలుమ్ - పరమపదవాసమునకంటె, పశునిరై మేయ్ ప్పు - గోసమాహమును రక్షించడమును, ఉవత్తి - సంతోషించితివి.

తా॥ బలిష్ఠులైన రాక్షసులు కంనుచేబంపబడినవారై సంఛరించుచున్న వనమందు బలరాముడుగూడ లేక ఒంటిగాసంఛరించుచున్న నిన్ను దలంచివాసునన్ను మిక్కిలి భయపడుచున్నదని.

౧౦.

శ్లో॥ శెణ్ణనివాయెజ్జళాయ్ తే వత్తిరువడితిరువడిమేల్ * పారునల్

శెణ్ణనితుత్తై వణ్ వణ్ తేణ్ కురుగూర్ వణ్ శెడగోపణ్ శొల్లాయ్ రత్తుల్ *

మత్తైయరాయ్ చ్చియరాయ్ ప్పమాలై యవనోడుమ్ పిరివడక్కిరత్తి * తై యల్

అజ్జవణ్ పశునిరై మేయ్ ప్పొత్తిప్పొనురై త్తన విన్తై యుమ్ వత్తవన్ భీణ్ శార్వే.

అ॥ తెవకని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, ఎజ్జళాయ్ తేవు - మాగోపలకు దేవతయైన, అవనాడు - ఆశ్రీకృష్ణునితో, పిరివడణ్ - విశేషించుటకు, ఇరత్తి - భయపడి, మత్తైయర్ - యువతులైన, ఆయ్ చ్చియర్ - గోపికలు, ఆయ్ ప్ప - పరిశీలించిచెప్పిన, మాలై - పాశురములను, అజ్జు - అచ్చట, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణునియొక్క, పశునిరై మేయ్ ప్పు - గోసమాహములను మేపుటకై వెళ్ళడమును, ఎ.త్తిప్పొన్ - అడ్డగించటకై, తైయల్ - (ఒక) గోపిక, ఉరైత్తన - చెప్పిననూక్తిని, అత్తిరువడి - అట్టి శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువడిమేల్ - శ్రీపాదముల విషయముమై, పారునల్ - తావ్రపర్వదయొక్క, శెణ్ణు అణి - శంఖములచే నలంకరింపబడిన, తుత్తైవన్ - తీరమందు జేంచేసియున్న నారును, వణ్ - సమృద్ధమై, తెన్ - మందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియగు, వణ్ - ఉదారులునైన, శెడగోపన్ - నమ్మాత్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యి పాశురములతో జేరిన, ఇన్తై యుమ్ వత్తు - ఈపదిపాశురములును, అవన్ భీన్ - (వసుధసాదించిన) ఆతిరువాయ్ మొఱ్ఱులతోగూడ, శార్వ - ఒప్పగును (అన్ని తిరువాయ్ మొఱ్ఱులయొక్క ఫలమును ఈయొక్క తిరువాయ్ మొఱ్ఱియొచ్చును).

తా॥ ఆవులను మేపుటకు వెళ్ళవలదని గోపికలు చెప్పిన మాటలను గుంపులో వాడు విననందున యామాటలను ఏకాంత మందొకగోపిక చెప్పిన పాశురములను సర్వేశ్వరుని విషయమై నమ్మాత్వార్లు సాదించిన యీపదిపాశురములే సమస్త తిరువాయ్ మొఱ్ఱులయొక్క ఫలమును నిచ్చునని.

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, “వీడుమన్ - పత్తుడై” అనెడి తిరువాయ్మొళులలో సాదించినభక్తి ఫలొన్ముఖునియనవని సాదించి, “ఉయ్యర్వొళి” అనెడి తిరువాయ్మొళిలో తమసుపాయముగా సాదించిన ప్రపత్తిస్వరూపమును సాదించుచున్నారు.

శ్లో॥ తార్యేతవనెటిక్కు త్తామోదరణ్ తాళోగళ్*

కార్యేగవణ్ణన్ కమలనయనత్తిన్*

నీర్వాసమ్మణ్ణెరికాలాయ్ నిన్ నేమియన్*

పేర్వానవర్ గళ్ వీదన్ బ్రమ్మెయనే.

౧.

అ॥ కార్మేగమ్ - కాళమేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, కమలనయనత్తన్ - పద్మమువంటి శేత్రములుగలవాడును, నీర్ - జలమునకును, వానమ్ - ఆకాశమునకును, మల్ - భూమికిని, ఎరి - అగ్నికిని, తాల్ - వాయువునకును, అయ్నిన్ - అంతరాత్మయై యున్నవాడును, నేమియన్ - సుదృఢముగలవాడును, పేర్ - గొప్పవారైన, వానవర్ గళ్ - నిత్యనూరులు, వీదన్ బ్రమ్మె - స్తోత్రముజేయుచున్న, పెరుమైయన్ - విహిమగలవాడునైన, తామోదరన్ - రామోదరునియొక్క, తాళోగళ్ - శ్రీపాదములు, తవ నెటిక్కు - భక్తిమార్గమునకు, కార్య - ప్రాప్యముగానుండును.

తా॥ ఉభయవిభూతియుక్తుడై యాశ్రితసులభుడైన శ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదములే భక్తియోగలభ్యములని.

౧.

పెరుమైయనేవాన త్తిమైయోర్క్కుమ్*కాణ్ణ

అర్దుమైయనే యాగత్తై యూదార్క్కుమ్*ఎన్దుమ్

తిరుమెయ్యత్తై నిన్ శెణ్ణణ్ణాళ్*నాభుమ్

ఇరుమైయనే కడి నిజ్జెన్ న్నయాళ్ గిన్దానే.

౨.

అ॥ వానత్తు - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, ఇమైయోర్క్కుమ్ - దేవతలకును, పెరుమైయన్ - గొప్పవాడును, అగత్తు - పృథ్వీమందు, అణ్ణెయూదార్క్కుమ్ - ఉంచుకొనినవారికి, కాణ్ణణ్ణు - చూచుటకు, అగుమైయన్ - సుర్లభుడును, ఎన్దుమ్ - సర్వకాలమందును, తిరు - శ్రీదేవి, మెయ్ - తిరుమేనుయందు, ఉత్తైగిన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, శెమ్కణ్ - ఎఱ్ఱనిశేత్రముగలవాడునైన, మల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరుమైయన్ - (భుజ్జివాపములనెడి) రెండుకర్మములను, కడిన్ - పోగొట్టి, ఎన్న్ - నన్ను, ఆళ్ గిన్దాన్ - పరిపాలించుచున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడై శ్రయఃపతియైయున్న గొప్పవాడే తనసౌలభ్యముచే నావిరోధులను పోగొట్టి నన్నిహలోకమందే పరిపాలించుచున్నాడని.

౨.

ఆళ్ గిన్దానాభియా నారాల్ కుత్తై వుడై యమ్*

మిళ్ గిన్ద దిల్లై ప్పిఱినిత్తుయర్ కడిన్దోమ్*

వాళ్ కణ్ణయ్యోకణ్ మడప్పిన్నెడగ కేళ్ళొ*

తాళ్ కణ్ణయ్యో కణ్ణయ్యో తలై మేల్ పున్నెన్దేనే.

౩.

అ॥ ఆట్రియన్ - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆళ్ గిన్టాన్ - (నన్ను) పరిపాలించుచున్నాడు. పిఱివత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్దోమ్ - పోగొట్టితిమి. మిళ్ గిన్టాన్ - (అదుఃఖము) మఱియు తిరగదు. ఆరల్ - ఎవరిచేత, మత్తైపుడైయమ్ - కొఱతగలవారము? (ఒకకొఱతయుగలవారముకాము). వాళ్ - లే జన్మ గల, కణ్ణ - మత్స్యమువలె, ఓణ్ - నుందరమైన, కణ్ - శేత్రముగలదై, మడమ్ - ఆత్మగుణములుగలదైన, పిన్నెలిన్ - నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్ళన్ - నల్లభుండైన క్రియఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణయ్యో - సేవించి, ఎన్ తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీద, పున్నెన్దేన్ - ధరించితిని.

తా॥ నాసంసారమును మఱలకుండ పోగొట్టి, నప్పిన్న పిరాట్టికే నల్లభుండైన సర్వేశ్వరుని యొక్క శ్రీపాదములను నాశిరస్సుమీద గాధరించితిని.

తలై మేల్ పున్నెన్దేన్ శరణభక్త*ఆలి*

ఇలై మేల్ తుయిన్టా నిమియోర్ వణజ్*

మలై మేల్ తాన్ నై మనత్తుళిరున్దాన్*

నిలై పేర్ క్కలాగామై నిచ్చిత్తిరున్దేనే.

౪.

అ॥ శరణభక్త - (వాని) శ్రీపాదములను, తలై మేల్ - (నా) శిరస్సుమీద, పున్నెన్దేన్ - ధరించితిని. ఆలినిలై మేల్ - పశుపదముమీద, తుయిన్టాన్ - విడిచివచ్చుచున్నాను, ఇమియోర్ - నిత్యకూరులు, వణజ్ - ఆశ్రయించినట్లు, మలై మేల్ - వేంకటాచలముమీద, తాన్ - తాను, నిన్ట - వేంచేసియుండి, ఎన్ మనత్తుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరున్దానై - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడునైన క్రియఃపతియొక్క, నిలై - (నాహృదయమందున్న) స్థిరమును, పేర్ క్కలాగామై - చలించుకుండనున్నదానిని, నిచ్చిత్తు - నిశ్చయించి, ఇరున్దేన్ - కృతకృత్యుడనైయుంటిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు ఎవ్వరిచేతను చలించుటడనివాడై నాహృదయమున స్థిరముగానున్నాడని నిశ్చయించి కృతకృత్యుడనైతిని.

నిచ్చిత్తిరున్దే నెన్నెచ్చమ్ కట్రియామై*

కైచ్చక్కర త్తణ్ణల్ కళ్ళమ్ పెరిదుడై య్*

మెచ్చప్పడాన్ పిఱర్ క్కు మెయ్ పోలుమ్ పోయ్ వల్లక్*

నచ్చప్పడుమ్ నమక్కు నాగల్లణై యానే.

౫.

అ॥ ఎన్ శెళ్ళమ్ - నామనన్నును, కట్రియామై - విశ్లేషించని స్వభావమును, నిచ్చిత్తిరున్దేన్ - (సర్వేశ్వరునికి) నిశ్చయించితిని. శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగల, త్తణ్ణల్ - స్వామియు, కళ్ళమ్ పెరిదుడైయన్ - గొప్పపంచనస్వభావము గలవాడును, పిఱర్ క్కు - అమాత్రతులకు, మెచ్చప్పడాన్ - స్తోత్రముచేయుటడని నాడును, మెయ్ పోలుమ్ -

(అభక్తులకు) సర్వముజేయువానివలెనుండి, పాయ్వల్ - అసర్వముజేయువాడును, నాగత్తై యాన్ - అదిశేషుని పడక గాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, నమక్కు - మనకు, నచ్చప్పదుమ్ - ఆశపడదగినవాడగును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాప్రదముమందు స్థిరముగానుండి నాకుజేయఁదలంచిన యుపకారము మఱియెవ్వరికిని దెలిసికొన శక్యముకాదని.

౫.

నాగ త్తై యానై నాడోరుమ్మోనత్తాల్ *

ఆగ త్తై ప్పార్ క్కరుళ్ శెయ్యుమమ్మానై *

మాగ త్తిళమదియమ్ శేరుమ్ శడై యానై *

పాగత్తువై త్తాన్ శ పాదమ్ పణినేనే.

౬.

అ॥ నాగమ్ - అదిశేషుని, అడైయానై - పడక గాగలవాడును, నాలోరుమ్మోను - ప్రసాదినమును, ఇనత్తాల్ - ధక్తిచేత, ఆగత్తు - పృథకుమందు, అడైప్పార్క్కు - ఉంచుకొను వారికి, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయుచున్న, అమ్మనై - స్వామియు, మాగత్తు - గొప్పఆకాశమందున్న, ఇళమదియమ్ - బాలచంద్రుడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, శడైయానై - జుగిలరుద్రుని, పాగత్తు - (తనతిరుమేనుమందు) ఒకభాగమందు, వైతాన్ తన్ - ఉంచుకొనినవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదమ్ - క్రిపాదములను, పణినేనే - ఆశ్రయించితిని.

తా॥ ప్రయోజనాస్తరపరులగుఁడ ననన్యప్రయోజనులనువలె తనతిరుమేనుమందుంచుకొని రక్షించువాడును భక్తానుగ్రహ తత్పరుఁడునైన శేషశాయిని యాశ్రయించితిని.

౭.

పణినెన్జేనాళుమ్ పరమపరమ్మరనై *

పిణియెన్మమ్మోళారా పిణినికెడుత్తాళుమ్ *

మణినిన్ శోది మడుళూద నెన్నమ్మాళ్ *

అణినిన్ శెమ్మై నడలాఘ్రియానే.

౮.

అ॥ మణినిన్ శోది - నీలగత్తు మువంటి కాన్తిగలవాడును, నడుళూదన్ - మధున నెడి క్షితునిని బంపినవాడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియు, అణినిన్ - అలక్ష్మముగానున్నదై, కెమ్మోళా - పచ్చనిస్వర్ణమువలె స్పృహణీయమై, అడల్ - యథోన్ముఖమైన, అఘ్రియాన్ - నందర్పనముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, పిణి - సంసారమును, కెడుత్తు - నశింపజేసి, ఆళుమ్ - (నన్ను) పరిపాలించును. పిణియెన్మమ్ - సంసారదుఃఖముకటియు, కారా - చేరవు. నెన్జే - ఓమనసా! కరమపరమ్మరనై - సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుని, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయింపుము.

తా॥ ఓమనసా! మనవిరోధులను బోగొట్టి దాస్యపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిదినము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని.

౯.

అఘ్రియానాఘ్రి యమరిర్క్కుమప్పాలాళ్ *

ఊఘ్రియానూఘ్రివడై త్తాళ్ నిరై మేయ్ త్తాళ్ *

పాశ్చిమద్వీపాల్ వర్తే యెదుర్తావాదజ్ఞాల్*

వాళియెన్నఁజ్ఞో మఱివాదువాళి కణ్ణాయ్.

5.

అ॥ ఆట్రియాన్ - సుదృఢముగలవాఁడును, ఆట్రి - గంభీరస్వభావముగల, అమర్
క్యుమ్ - నిత్యకూరులకును, అప్పాలాన్ - మేలైనమహిమగలవాఁడును, ఊట్రియాన్ - ప్రళయ
కాలమందుగూడ నుండువాఁడును, ఊట్రిపడైత్తాన్ - కాలము మొదలగు సకలవదార్థములనుసృజించు
వాఁడును, నిరై మేయ్త్తాన్ - గోసమూహములను మేపినవాఁడును, పాట్రి - బలముగల, అమ్ -
నుందరమైన, లోళార్ - భుజముచేత, వరై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తినవాఁడునైనసర్వ
శక్తిరనియొక్క, పొచ్చిర్ - అరువదికళ్ళను, ఎన్ నెట్టై - ఓనామనసా ! మఱివా - మఱివ
కుడ, వాట్రికణాయ్ - నిత్యానుభవముజేయునా. వాట్రి - ఈయనుభవము నిత్యముగానుండుగాక.

తా॥ ఓమనసా! సకలచేతనాచేతనములను సృజించి వానియాపత్తులనుబోగొట్టి రక్షించు
వాడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను మఱువకుండు వాక్రయించి యుజ్జ్వలింపుమాయని. ౮.

కణేన్ కమలమలర్ ప్పాదమ్ కాణున్సే*

విశేషమున విశేషమున నెంత*

తొణ్ణెశైయ్ దెన్దుమ్ తొళును వళియెళుగ*

పదోపరిమళ ఎణి ల సచివగ యే.

అ॥ తొడ్డేశయ్య - (తనవిషయమే) ఛక్రిజీసి, ఎమ్మమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొమ్మిదు -
అశ్రయించి, వట్టియొమ్మిగు - అదేవార్తము గానడుచునట్లు, పడ్డే - ముందుగానే, పరమన్ -
సర్వేశ్వరుడు, పణిరే - సాదించిన, పణివగ్గయే - చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా, కమలమల -
తామరసపువ్వువంటి, పాదమ్ - తిరుపదీకళ్యణ, కడ్డెన్ - నేవించితిని. కాడ్డెలుమే - చూచి
నప్పుడే, విసేయాయినవెల్లమ్ - నకలదుఃఖములును, విశేయొమ్మిన - విడిచిపోయినవి.

తా॥ తనయందు భక్తిచేసి తననాశ్రయించి యుజ్జీవింపనట్లు ముందు తానేకృపజీసిన
 ఛరమహోక్తార్థపరకారిమగా వానియనుగ్రహముచేత వానిశ్రీపాదములను నేవించి సకలపాపములను
 బోగొట్టుకొంటివని.

వగై యాల్ మన మొని మాదవనె *నాళుమ్

పుగె యాల్ విళక్కాల్ పుదుమలరాల్ నీరాల్ *

తెలంగాణ దోహదమర్గాల శాస్త్రము

తగె యాశరణమ్ తమర్ గట్టోర్ పన్ శ్రే.

అ॥ వక్త యార్ - కాస్తోక్త ప్రకారముగా, మనస్ - మనస్సును, బుద్ధి - ఏకాగ్రముగాఁ జేసి, మాదవపై - శియఃపరియోసితమును, నాశుమ్ - ప్రతిదివమును, పును - నవీనమైన, పుక్త యార్ - ధూపముచేతను, విశ్కార్ - దీపముచేతను, మలరార్ - పుష్పముచేతను, నీరార్ - తిర్యగముచేతను, తిక్తతోలు - ప్రతిదిక్కులయందును, అమరగర్ - దేవతలు, శెన్తు - సమీపిం, ఇత్తొజ్జ - అశ్రయించునట్లు, నిన్దు - వేంచేయున్న, తగ్గయార్ - స్వభావముగలశియఃపరియోక్త, శరణమ్ - శ్రీపాదము, తమరగట్టు - భక్తులకు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, చర్మణి - ప్రాప్త్యు.

తా|| ప్రయోజనాన్తరపరులకును సాధనాన్తరపరులకును ప్రపన్నులకును శ్రీయః పతియే
పరమప్రాప్యమని. ౧౦.

పదీ నైన్దుపదీ నీ పురమపరమ్మరనై *

మగ్గీ నీన్దోళీ మాలై వడ్డుదివళనాడన్ *

శోన్ నొడై యన్దాది మోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్ *

కన్దీ నొర్ కోర్ పదీ నొగుమ్ కణ్ణాకకమ్మలిన్దై యే. ౧౧.

అ|| పరమపరమ్మరనై - పరాత్పరఁడును, మల్ - మలయుద్ధమందు, తిన్ - బలిష్ఠమైన,
తోళ - భుజముగలవాఁడునైన, మాలై - సర్వేశ్వరుని, పదీ నైన్దు - ప్రాప్యమని, పదీ నీ - ఆశ్ర
యించి, వడ్డుదివళనాడన్ - వడ్డుదివళనాడ నెడిదేశమునకు స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శోన్ -
సాదించిన, తొడై - శబ్దసందర్భరూపమై, అన్దాది - అన్దాదియైన, ఆయరత్తుళ - వెయ్యిపాశుర
ములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కన్దీ నొర్ ము - అభ్యసించినవారికి, కణ్ణాన్
కమ్మలిన్దై - శ్రీకృష్ణనియొక్క శ్రీపాదములు, ఓర్ పదీ నొగుమ్ - అద్వితీయమైన ప్రాప్యముగా
నుండును.

తా|| సర్వేశ్వరుని ప్రాప్యప్రాపకములుగా నాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన ఈ
పదిపాశురముల సభ్యసించువారికి శ్రీకృష్ణనియొక్క తిరువడిగళు అత్యంతసులభముగానుండును.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

- - - - -

౫ - న, తిరువాయ్మొళి.

అవతారికః - ఈతిరువాయ్మొళిలో, భక్తులకుజీయదగిన కృత్యమునుపదేశించుచున్నారు.

కణ్ణాకకమ్మలిన్దై * ఎణ్ణుమ్మనముడై యార్ *

ఎణ్ణుమ్తిరునామమ్ * తిణ్ణుమ్నారణమే. ౧.

౧.

అ|| కణ్ణాన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, కమ్మలిన్దై - శ్రీపాదద్వంద్వమును, ఎణ్ణుమ్ - పొందదగిన,
మనముడైయార్ - మనస్సుగల స్వర్థులారా! ఎణ్ణుమ్ - (మీరు) అనుసంధింపదగిన, తిరునామమ్ -
తిరునామము, నారణమే - నారాయణ అనెడియిదియే. తిణ్ణుమ్ - నిశ్చయము.

తా|| భగవద్భక్తులనుసంధింపదగిన తిరునామము తిరువత్సరమేయని. ౧.

నారణనమ్మాళ్ * పారణజ్ఞాళన్ *

వారణమ్మోలై త్రి * కారణన్ తానే. ౨.

౨.

అ|| ఎమ్మాన్ - నాస్వామియు, పారణజ్ఞాళన్ - భూదేవికి వల్ల భుండును, వారణమ్ -
కువలయాపీడమును, తొలైత్త - చంపినవాడును, కారణన్ తానే - జగత్కారణుఁడైనవాఁడు,
నారణన్ - శ్రీమహ్నారాయణుడే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే ఉభయవిభూతి. యుక్తుడు, విరోధులను బోగొట్టువాడు
సకలజగత్కారణుడని.

౨.

తానేయులగెల్లామ్*తానేవడై త్రిడన్దు*

తానేయుణ్ణమిట్టన్దు*తానేయాళ్వనే.

౩.

అ॥ తానే - తానే, పడైత్తు - (లోకములను) సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, తానే-తానే,
ఉణ్ణు - మింగి, ఉమిట్టన్దు - కక్కిరి, తానే - తానే, ఆళ్వాన్ - పరిపాలించువాడు, తానే -
తానే, ఉలగెల్లామ్ - లోకములను శరీరియై నిర్వహించుచున్న శ్రీమన్నారాయణుడు.

తా॥ లోకమున కేవిధమైన యావత్తును రాకుండరక్షించి నిర్వహించువాడును శ్రీమన్నారాయణుడేయని.

౩.

ఆళ్వాన్మోనీర్*కోళ్వాయరవడై యాన్*

తాళ్వాయ్మలర్రిట్టు*నాళ్వాయ్నాడీరే.

౪.

అ॥ ఆమ్మోనీర్ - మహాసముద్రజలమందు, కోళ్ - బలమునున్న, వాయ్ - (స్తోత్రముజేయ
దగిన) ముఖములనున్నగల, అరపు ఆడైయన్ - ఆదికేషునిమీద బవ్వలించినవాడై, ఆళ్వాన్ -
(జగత్తును) పరిపాలించువానియొక్క, తాళ్ వాయ్ - తిరువడికళ్ళయందు, మలర్ - పుష్పములను,
ఇట్టు - సమర్పించి, నాళ్ వాయ్ - ప్రతిదినమును, నాడీర్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు కేషకాయై పవ్వలించియుండి లోకములను రక్షించిన శ్రీమ
న్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను పుష్పదులచే పూజించి యాశ్రయించుడియని.

౪.

నాడీర్నాడోఱుమ్*వాడామలర్ కొణ్ణు*

పాడీరవగ్నామమ్*విడే పెఱలామే.

౫.

అ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, వాడామలర్ కొణ్ణు - వాడని పుష్పమును సంపాదించు
కొని, నాడీర్ - (వానిని) ఆశ్రయించుడి. అవన్ - ఆ శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామమ్ -
తిరునామములను, పాడీర్ - గానముజేయుడు. వీడు-మోక్షమును, పెఱలామే - పొందవచ్చును.

తా॥ చాని తిరునామముల ననుసంధించుచు పుష్పదులచే వాని శ్రీపాదముల నర్పించి
యాశ్రయించినయెడల మోక్షమును బొందవచ్చునని.

౫.

మేయాన్ వేజ్గడమ్*కాయామలర్ వణ్ణన్*

పేయాన్ ములై యుణ్ణ*వాయాన్ మాదవన్.

౬.

అ॥ కాయామలర్ - రెల్లపుష్పమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, పేయాన్ - పూతన
యొక్క, ములై - స్తవ్యమును, ఉణ్ణ - అరగించిన, వాయాన్ - నోఱుగలవాడునైన, మాదవన్ -
క్రియారతి, వేజ్గడమ్ - తిరుమలయందు, మేయాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ క్యామవిగ్రహుడైన క్రియారతి మనమాశ్రయించునట్లెత్త స్తవలభుడై కేంకటాద్రి
యందు కేంచేసియున్నాడని.

౬.

మాదవనెన్నెన్దు*ఓదవల్లి శేల్

తీదొన్దుముడై*పదమహారావే.

2.

అ॥ మాదవన్ - (ఆనారాయణుడు) శ్రీదేవికి వల్లభుడై, ఎన్నెన్దు - అని నిరన్తరముగా, ఓదవల్లి శేల్ - అనుసంధింపక వుల్లెతిరని, తీదొన్దుముడై - ప్రాచీనపాపముఁటియు, అడైయా - చేరదు. (నశించును) ఏదెమ్ - ఉత్తరగతము, శారా - స్పృహంబు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరుద్వయానుసంధానము జీవితరీతిగా మీరు పూర్వోత్తరపాపము లన్నియు నశించునని.

2.

హారావేదబ్బల్*నీరార్ముగిల్వణ్ణా*

పేరారోదువార్*ఆరారమరశే.

౩.

అ॥ ఏదబ్బల్ - వాపములు, శారా - చేరవు. నీరార్ - జలముచేబూర్జమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రీసుఖతియొక్క, పేర్ - తరువాతములను, ఓదువార్ - ఆర్ - అనుసంధించువారెవరో? ఆరార్ - వా శేఖరముత్తి యేపృథ్వునూగరించినప్పటికిన్ని, అమరర్ - నిత్యనూరులగుదురు.

తా॥ ఈమె స్త్రీయు ననుసంధించువా రెవరాయందు పుట్టి-ను ప్రేత్యముల వారించినను ఈమంత్ర ప్రభావముచే నిత్యనూరులగుదురని.

౩.

అమరర్ క్కరియన్దై*తమర్ గట్టురియన్దై*

అమరత్తొమ్మివార్ గట్టు*అమరావినై గత్తే.

౪.

అ॥ అమరర్ క్కు - బ్రహ్మదులరు, అరియన్దై - పొందుటకైకృష్యుడును, తమర్ గట్టు - భక్తులకు, ఎరియన్దై - సులభుడునైనవానిని, అమర - అన్యప్రయోజనమై యమరియుండి, తొమ్మివార్ గట్టు - ఆశ్రయించువారికి, వినైగత్తే - ప్రతిఙ్గములు, అమరా - స్పృహంచవు.

తా॥ ప్రయోజనాస్తరపరులగు దుర్లభుడైన శ్రీసుఖతిని అన్యప్రయోజనముల సులభముగా వాశ్రయింపవచ్చునని.

౪.

టన్దై వల్లరుళెన్నుమ్*మునై గల్వేరు. నోమ్*

శునై న్నమ్మలర్క్కిన్దై*నినై మిన్దానెడియన్దే.

౧౦.

అ॥ వినై - కిర్రములు, నోమ్మలర్ - క్రూరమైన యజ్ఞానము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పవదు దిన్న యివిమొదలైన వాసనాదులయొక్క, మునైగల్ - సూహములు, నువిప్పోమ్ - భయపడి నశించును. శునై - జలముందున్న, న్నమ్మలర్ - మందింపుములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నెడియాన్ - గొప్పఉపకారిణుడైన శ్రీసుఖతిని, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ కైజ్కర్గ ప్రతిబంధకములైన యజ్ఞవాదులన్నియు నశించుటకై మంచిపుష్పదులచే వానినే యర్పించి యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

ః॥ నెడియానరుళిశూడుమ్*పడియాశ్శడగోపణ*

నొడియాయిర త్తిప్పత్తు*అడియార్ క్కరుళి పేటే.

౧౧.

అ॥ నడియాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళ్ - కృపను, కూడుమ్ - ధరించడమును, పడియాన్ - స్వభావముగాగల, శడగోపక్ - సమృద్ధివృద్ధియొక్క, నోడి - శ్రీనూక్తియైన, ఆయిరత్తు - నెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములు, అడియార్ ముగ్ - భక్తులకు, అరుళ్ - అనుగ్రహమనెడి, కేలు - పునిష్కమును (కలుగజేయును)

తా॥ ఈపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సమృద్ధివృద్ధివలె భగవత్కృపా పాత్రులగుదురని.

ఆ త్మొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౬ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, తమనియమనప్రకారము సర్వేశ్వరుడు తమను పరమపదమునకు దీసికొనిపోవుటకు త్వరపడుచున్నాడనియు, తాముపొందినఫలముయొక్క గౌరవమునున్న తమమనస్సుతో సాదించుచున్నాడు.

అరుళ్ పెలువారడియార్ ద మ్మడియనేఱ్ఱు* ఆత్రియాన్

అరుళ్ తరువానమైగిన్దా నడునమదునిదివనైయే*

ఇరుళ్ తరుమాళాలత్తు లినిప్పిఱియాన్ వేణ్డే*

మరుళొత్రిసిమడనెళ్ళై పాట్టాల్ గ్రానడివణ్డై.

౧.

అ॥ అరుళ్ - (కృపవల్) కృపను, పెలువార్ - పొందదగిన, అడియార్ తమ్ - భాగవతులకు, అడియనేఱ్ఱు - దానుండనైననావ, ఆత్రియాన్ - చక్రిగురుడు, అరుళ్ తరువాన్ - కృపజేయుటకై, అమైగిన్దాన్ - ఉద్యోగించుచున్నాడు. అదు - అదియు, నమదునిదివనైయే - మననియమనప్రకారమేచేయుచున్నాడు. ఇరుళ్ తరుమ్ - అజ్ఞానమునుగడగజేయుచున్న, మా - గొప్ప, ఇళుత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరి - ఇళమీడు, పిఱివి - జన్మమును, యాన్ - నేను, వేణ్డేన్ - ఆకేత్రించును. మడమ్ - పట్టుదలగల, నెళ్ళై - ఓమనసా! మరుళ్ - (తిరువాణన్ విధినుబిదిచి పరమపదమునకువెళ్ళవనియెడి) అజ్ఞానమును, పుట్రి - కడుపును. నీ - నీవు, పాట్టాల్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాణులో జేంచేసియున్న వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, వణ్డై - ఆశ్రయించుము.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు నామనోభిప్రకారముగానే నన్ను స్వీకరింప సిద్ధమయినాడు. ఇళనీయొక్క పట్టునుపెంచి ఈసంసారమందుతిరిగి జన్మించకుండ తిరువాట్టాణులో జేంచేసియున్న వాని తిరువడికలు ఆశ్రయింపుచు మని.

౧.

పాట్టాల్ గ్రానడివణ్డై మాళాలప్పిఱిప్పలుప్పాన్*

కేట్టాయేమడనెళ్ళై కేశవనెమ్మెరుమానై*

పాట్టాయవలపాడి ప్పొచ్చినై గళపల్ గ్రాణ్డై*

నాట్టారోడియల్వొత్రిన్దు నారణనై నణ్ణినేమే.

౨.

అ॥ మాళ్వాలమ్ - గొప్పభూమియందు, పిఱప్ప - జన్మమును, అఱుప్పాన్ - పోగొట్టుటకై, వాట్టాన్ తాన్ - తిరువాట్టాణులోవేంచేసియున్నవానియొక్క, అడి - శ్రీపాదమును, పణజ్జి - ఆశ్రయించి, కేశవన్ - కేశవుడనడి, ఎమ్మెరుమానై - నాస్వామిని, పలపాట్టాయ - అనేకపాపరూపములైన తిరువాయ్ మొట్టెలచే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, ప్పొవిన్ గల్ - అనాదికర్మములను, పన్ తిరు - సహసము గాఁబోగొట్టి, వాట్టాగోడు - తొక్కులతో, ఇయల్పు - సహవాసమును, ఒట్టిన్ - విడిచి, వాణ్ణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణిన్ - సొందితిమి, మడన్ - విధేయమైన, నెళ్జే - ఓహససా ! కేట్టాయే - ఈమటలన వింటివా.

తా॥ ఓమనసా ! తనయనుభవమునకు పిఱోధయైన మనసంసారమునున్న ప్రాచీనపాపములను పాపరులసహవాసమునను బోగొట్టి తనను స్తోత్రముజేసి యాశ్రయించునట్లు వాడు మనయందుజేసిన ఉపకారమును చలసికొనుచున్నాని.

౨.

నణ్ణిన్ మనారాయణనై నామజ్జల్ పలకొన్గి*
మణ్ణులగిల్ వళమ్మిక్క వాట్టాన్ తాన్ వచ్చిన్*
విణ్ణులగమ్ తరువానాయ్ పరె గిన్నాన్ విడివన్ గై మే*
ఎణ్ణిన్ వాతాగా నిక్కరుమజ్జల్ నెళ్జే.

౩.

అ॥ ఎన్ నెళ్జే - ఓహససా ! పలనామజ్జల్ - అనేకతిరువామములను, కొన్ - చెప్పి, వారాయణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణిన్ - సొందితిమి, మణ్ణులగిల్ - భూలోకమందు, వళమ్మిక్క - గొప్పసంపత్తుగల, వాట్టాన్ తాన్ - తిరువాట్టాణులోవేంచేసియున్నవాడు, వచ్చి - వచ్చి, ఇన్ - ఇప్పుడు, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, విడివన్ గై - (మన) నియమన ప్రకారముగా, తరువానాయ్ - ఇచ్చుటకై, పరె గిన్నాన్ - త్వరపడుచున్నాడు. ఇక్కరుమజ్జల్ - ఈకార్యములు, ఎణ్ణిన్ వాతాగా - తలంచినట్లుమాత్రమేకాదు.

తా॥ ఓమనసా ! ఒక కార్యముకొఱకై యొకనిని యాశ్రయించినయెడల కార్యమయ్యే వఱకు వానిని యాశ్రయించవలసియుండును. అట్లుకాకుండ మనము సర్వేశ్వరుని యొకప్పుడాశ్రయించినప్పుడే వాడువనకు పరమపదము నిచ్చుటకు సిద్ధమైయున్నాడని.

౪.

ఎన్మెళ్జత్తుళ్ళిరు న్నిజీరున్దమిన్ నూలిన్దై మొట్టిన్ద*
వన్మెళ్జత్తు తిరణియనై మార్విడన్ద వాట్టాన్ తాన్*
మన్మెళ్జత్తు ప్పారదత్తు ప్పొణ్ణవర్ క్కొప్పడై తొట్టాన్*
నన్మెళ్జేన మ్మెరుమాన్ వమక్కరుళ్ తాన్ శెయ్ వానే.

౫.

అ॥ నన్మెళ్జే - ఓ మంచిమనసా ! వన్ మెళ్జత్తు - ప్రారబృధముడైన, ఇరణియనై - హిరణ్యాసురునియొక్క, మార్వు - పక్షిస్థలమును, ఇడన్ - చీల్చినవాడును, వాట్టాన్ తాన్ - తిరువాట్టాణుడు వేంచేసియున్నవాడును, మన్ - రాజులు, అణ్ణ - భయపడునట్లు, పారదత్తు - భారతయుదిమందు, పొణ్ణవర్ క్కొ - పంః పాంశవులకొఱకై, ప్పడై - ఆయుధమును, తొట్టాన్ - ఎత్తినవాడును, నమ్మెరుమాన్ - మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెళ్జేత్తు -

హావ్యయమందు, ఉల్కిన్దు - లోపలనుండి, ఇన్దు - ఈలోకమందు, ఇరు - క్లాభ్యమై, తిమిన్ - దావిడరూపమై, నూల్ - కాస్త్రమైన, ఇన్దై - ఈతిరువాయ్మొళిని, మొత్తిన్దు - ప్రవర్తింపజేసి, నమమ్మ - పునః, అరుల్ - కృపను, తాన్ శేయ్యానే - తానే చేయుచున్నాడు

తా|| అగ్రములకొఱకై హిం కన్యానురుచింబియు, భారతియధముల దాయుధమెత్తనని చేసిన తిన్నపొత్తును కూడవది గాయుధమెత్తియు, నావ్యాదయమందుండి తిరువాయ్మొళిని బ్రవర్తింపజేసియు భక్తులను నీక్షించువాడు మనయొక్క సకలాభీష్టమును బూర్తిజేయునని. ౪.

వానేజవత్తిన్దు వాట్టాన్ ద్రాణవగైయే*

వానేజప్పెఱుగిన్దేన్ నగగ్గెనగునెఱ్ఱే*

తేనేఱుమిలన్ త్తవనన్ కగ్గ నానన్ శెఱుమ్మిఱున్దై*

తానేలీ త్తిరివాన్ తాళై యెన్ కడై మలే.

౫.

తా|| వాన్ ఏఱ - పాపపదమునుబొందుటకై, వత్తి - అర్చిరాదిహృదయము, శన - ఇచ్చిన, వాట్టాన్ ద్రాణ - తిరువాట్టాణులవేంచేసి మున్నవాడు (సాదింపిన), పణివగైయే - (సరమక్లోకరూపమైన) శ్రీమూర్తిప్రకారము, వాన్ - నేను, ఏఱప్పెఱుగిన్దేన్ పొందదగినవాడనైతిని. నెఱ్ఱే - ఓమనా! సరిగ్గె - సరికమును, నగు - పరిపూరించుము. తేన్ - తేనె, ఏఱు - ప్రవహించుచున్న, ముగ్గ - పుష్పముగల, తుగవమ్ - తిరుత్తుళ్ళయి, తిన్ద్ర - ప్రకాశించుచున్న, పాదన్ - చివరికిఁగలగలవాడును, ఇఱున్ - నుండిననై, పడై - గరుత్మంతుని, తాన్ - తాను, ఏఱిత్తి - వాన్ - ఎక్కించుచుండువాడునైన శ్రీయశశయొక్క, తాళిన్దై - శ్రీపాదద్వంద్వము, ఎన్తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీదనేయున్నది.

తా|| ఓమనా! సర్వేశ్వరుడు పరమపదమునకు మార్గమై యేఱుటచిన మర్పిరాదిహృదయముగా పరమపదమును బొందునీధమెత్తిరి. వాడుచు నన్ను విషయీకరించి నాశిరస్సుమీద తన శ్రీపాదములనుంచెను. ఇఁకెన్నఁమును నీవుజయించితివని. ౫.

తలై మేలతాళిన్దై గల్ తామరై క్కణెన్నమాణ్*

నిలై పేరాన్ నెఱ్ఱై తైప్పొర్దు మెమ్మెరుమాణ్*

మలై మాడ త్తిరవణై మేల్ వాట్టాన్ ద్రాణమదమ్మిక్క*

కొలై యానై మరుప్పొళిత్తాన్ కురై క్కళై గల్ కణుగినమే.

౬.

తా|| తాళిన్దై గల్ - (వానియొక్క) శ్రీపాదద్వంద్వములు, తలై మేల (నా) శిరస్సుమీద నున్నవి. తామరై క్కణ్ - పద్మసేతుండైన, ఎన్నమాణ్ - నాస్వామి, ఎన్ నెఱ్ఱైత్తు - నాహృదయమందుండి, ఎన్పొమ్మరుమ్ - ఎప్పుడును, నిలై పేరాన్ - చలించడు. మలై - పర్వతమునంటి, మాడన్ - మేడనుగల, వాట్టాణు - తిరువాట్టాణుడు, అరవణై మేలాన్ - అదిశేషుని మీదఁ బద్మభంచినవాడును, మదమ్మిక్క - గొప్పమదముగల, కొలై - చంపుటకువచ్చిన, యానై - కవలయూపదముయొక్క, మరుప్ప - దంతములను, ఒళితాన్ - విఠించినవాడునైన, ఎమ్మెరుమాన్ - స్వామియొక్క, కురై - బ్రించుచున్న, క్కళై గల్ శ్రీపాదములను, కణుగినమే - సమాపించితిమి.

తా|| తిరువాట్టాణులో వేంచేసియుండి నన్ను సర్వప్రకారముచేత విడువకుండ స్వీకరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను బొందితిని. ౬.

కురై కుమ్మల్ గళ్ కుఱుగినమ్ నజ్జోవిన్ద కుడిగొడ్డాన్*
 తిరై కుమ్మపుకడల్ పుడై శూన్ తెన్నాన్బు శిలద మన్న*
 వరై కుమ్మపుమణిమాడ వాట్టాన్ గ్రాన్ మలరడిమేల్*
 పిరై కుమ్మపునఱుత్త శవన్ మోయ్ నిన్ద కమమ్మమే. ౭.

అ॥ కురై - (ఆభరణములచే) శబ్దించుచున్న, కుమ్మల్ గళ్ - పువడికళ్ళను, కుఱుగినమ్ - సమీపించితిమి. నమ్మోవిన్ద - మన శ్రీప్రభుడు, కుడిగొడ్డాన్ - (వామనస్వను) వాసస్థానముగా స్వీకరించెను. తిరై - అలలయొక్క, కుమ్మపు - సమాహముగల, కడల్ - సముద్రముచే, పుడై - ప్రక్కలకుండు, శూన్ - మట్టబడినదియు, తెన్నాన్బు - ఓక్షిగదేశమునను, శిలద మన్న - తిరుకమునలెన్నుచును, వరై - పర్వతయొక్క, వాట్టాన్ గ్రాన్ - సమాహమునలెన్ను, మణిమాడమ్ - రత్నమునుమైన స్వహామముగలదియునైన, వాట్టాన్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాణులో వేంచేసియున్న వానియొక్క, మలర - పున్నమునటి, డిడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద సమర్పించబడిన, పిరై కుమ్మపు - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, కుఱుమ్ కుఱుమ్ - మంచితిరుక్తుత్రాయీ, మోయ్ నిన్ద - నాశరీరముచుండి, కమమ్మమే - పరిమళించుచున్నది.

తా॥ అతిసుందరమైన తిరువాట్టాణులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నామనస్సలో వేంచేసియున్నాడు దానికి నిద్రనము, వానితిరువడికళుమీదనున్న తిరుక్తుత్రాయీ నాశరీరముల పరిమళించుచున్నది. ౭.

మోయ్ నిన్ద కమమ్మ తుళవ విరై యేఱుతిరుముడియన్*
 కై నిన్ద శక్కరత్తై కరుదుమిడమ్ పొరుదుపునల్*
 మున్దన్ద వరై పోలుమ్ తిరువురువ వాట్టాన్ గ్రాన్బు*
 ఎన్నన్ది శేయ్ దేనా వెన్నెళ్ళల్ తిగమ్మిదువే. ౮.

అ॥ మోయ్ నిన్ద - దివ్యవిగ్రహమంతటనుండి, కమమ్మ - పరిమళించుచున్న, తుళవమ్ - తిరుక్తుత్రాయీయొక్క, విరై - పరిగుళము, ఏఱు - వ్యాపించియున్న, తిరుముడియన్ - కిరీటముగలవాడును, కరుదుమిడమ్ - సజ్జల్పించిన చోటికివెళ్ళి, పొరుదు - యుద్ధముజేసి, కై నిన్ద - (తిరిగివచ్చి) శ్రీహస్తమండున్న, శక్కరత్తై - సుదర్శనముగలవాడును, పునల్ - (సముద్ర) జలమునలెన్ను, మై - కాటుకనలెన్ను, నిన్ద వరై పోలుమ్ - నిలిచియున్న పర్వతమునలెన్ను, తిరువురువ - తిరుమేనుగలవాడునై, వాట్టాన్ గ్రాన్బు - తిరువాట్టాణుండు బవ్వలించినవానికి, ఎన్నన్ది - ఏమియునకారము, శేయ్ దేనా - చేసినానని, వెన్నెళ్ళల్ - నామనస్సనందు, తిగమ్మిదు - ఉజ్జ్వలంజై వేంచేసియుండుట?

తా॥ తిరువాట్టాణులో విలక్షణంజై వేంచేసియున్న మిక్కిలిమలభుండైన సర్వేశ్వరునికి నే నేమియునునకారమునీయక పోయినపుటికిన్ని నాహృదయమిందగుజ్జ్వలంజై వేంచేసియున్నాడని.

తిగమ్మిన్ద తిరుమార్ చిల్ తిరుమజ్జెలన్నోదుమ్*

తిగమ్మిన్ద తిరుమాలార్ శేర్విడమ్ తణ్ వాట్టాణు*

పుగి, నిష్ట పుష్కర్ది గోరరక్కన్ పిల్లడెడుత్తా*
 ఇగట్ట నిష్టయెన్నెత్త తైప్పొడుమపిరియూనే.

౯.

అ॥ తిగట్టగిష్ట - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమాళిక్ - పక్షసలమందు (వేంచేయున్న),
 తిరుమైతెన్నోడుమ్ - పెరియపిరిట్టిగోగూడ, తిగట్టగిష్ట - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమాలార్ -
 శ్రీయఃపతి, శేర్విడమ్ - శత్రువాసముజేయుచున్నస్థానము, రోక్ - పల్లవైన, వాట్టాటు - తిరు
 వాట్టాటనెడి దివ్యదేశము, పుగట్టనిష్ట - గొప్పకర్తిగల, పుగ్ - గరుత్మంతుడు, ఊర్ది -
 (వానికి) వాహనము, పోక్ - యుద్ధముననుచున్న, అక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, మలమ్ -
 వంశమును, కెడులైన్ - నశింపజేసిన శ్రీయఃపతి, ఎన్ నెత్తాత్తు - వాహనస్థునందు, ఇగట్టిన్ది -
 ఆనాడరములేక, ఎప్పొడుమ - ఎల్లప్పుడను, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు.

తా॥ శ్రీయఃపతియై, గరుడవాహనమై, అనుగంహరకుడై, ఇట్టిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వ
 రుడు వాహనస్థునందెల్లప్పుడను మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై వాసముజేయుచున్నాడవి

పిరియాదాత్పుయ్యెన్దు పిఱప్పలుత్తాళటక్కొడ్డా*
 అరియాగియిరణిరునై యాగజ్జేన్దానన్దు*

పెరియాక్ క్కొట్టక్కాల్ పెతాదపనకాపెఱుమా*
 వరివాళ్యాయరవణై మేల్ వాట్టాల్ ధాకాట్టిననే.

౧౦.

అ॥ పిరియాదు - ఎడబాయక, ఆళ్ శెయ్ - కైబ్బగ్గయుజేయుచు, ఎన్దు - అనిపిప్పి,
 పిఱప్ప - జన్మమును, అఱుత్తు - చేసింది, అఱుమిక్కిలి, ఆళ్ కొడ్డాన్ - దాస్యపఱుమిక్కిలినను
 అన్దు - అప్పుడు, అరియాగి - నరసింహమై, ఇరణిరునై - హిరణ్యాసురునియొక్క, అగమ్ -
 శరీరమును, కీడ్డాన్ - చీల్చినవాడును, వరి - గీతలనున్న, వాళ్ - కాన్దినిన్ని, వాయ్ -
 (అనేక) ముఖములనున్నగల, ఆవణైమేల్ - తిరువనన్దాత్తువనెడి శయ్యమీద, వాట్టా
 ధాన్ - తిరువాట్టాటులో బస్థించియుండువాడునైన సర్వేశ్వరుడు, పెరియాక్ క్కొట్ట -
 గొప్పవారికి, అట్టక్కాల్ - దాసుడైనయెడల, పెతాద - పొందదగని, పరున్ - పురుషాగ్ని
 మను, పెఱుమా - పొందజీవిగమును, కాట్టినన్ - చూపించెను.

తా॥ మహాపురుషులనుబొందినయెడల ఆశ్రతుల గుణాగుణములనుజూడక ఎంతగొప్పపురు
 షార్థమునుగూడ వారిచ్చెదరినయెడి : ర్థమును తిరువాట్టాటులో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు
 నావిషయమై ప్రకాశింపజేసెనని.

౧౦.

కాట్టిత్తన్కనై క్కొల్గళ్ కడునరగమ్ముగలోత్తి*
 వాట్టాల్ నై మ్మెరుమానై వళిజ్జురుగూర్చుడగోవక*

పాట్టాయ్తెమిట్ట మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
 కేట్టు*ఆరార్ వానవర్గళ్ శెవిక్కినియ శెఱ్ఱొల్లై.

౧౧.

అ॥ తన్ - తనయొక్క, కనై - శబ్దించుచున్న, క్కొల్గళ్ - తిరువడికళ్ళను, కాట్టి -
 చూపించి, కడునరగమ్ - ప్రారంభారమును, పుగళ్ - ప్రవేశించడమును, ఒత్తిత్త - పోగో

టిసవాడును, వాట్టాటు - తిరువాట్టాటులో వేంచేసియున్నవాడునైన, ఎమ్మెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వళమ్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాత్వార్, వాట్టాయ - పాశురూపములుగా సాదించిన, తమిళ్మాలై - ద్రావిడశబ్దస్వరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, శెవిక్కినియ - శ్రోత్రిమునకు మధురమైన, శెమ్శోల్ - కాపట్యములేని క్రినూక్తియైన, ఇప్పర్తున్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్గళ్ - నిత్యనూరులు, కేట్టు - విని, ఆరార్ - (చాలునని) తృప్తిచెందరు. (పై వైనయాశపడుదురు).

తా॥ తిరువాట్టాటులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాత్వార్ సాదించిన యీ పదిపాశురములను విని నిత్యనూరులుగూడ మిక్కిలి యానందమునుబొందుదురని. ౧౧.

ఆత్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

జియర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౭ . వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :— ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తమను ఈ విగ్రహముతోగూడ పరమపదమునకు దీసికొనిపోవలయునని యాత్మింప, ఈ హేయశరీరము నచ్చటికితీసికొని పోకుడిదని యాత్వార్లు యాచింపగా నెప్పుడొప్పురైన నశలముగాజేసినాడని వానియొక్క ఆశ్రిత పార్థస్త్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడుచున్నారు.

శ్లో॥ శెష్టోక్కివిగాళుయిర్ కాత్తాత్పయమ్మిన్ తిరుమాలిరుళ్ళోలై *

వళ్ళక్కళ్ళన్ మామాయన్ మాయక్కనియాయ్ వన్ *ఎ

నెళ్ళముయిరుమళ్ కలన్దు నిన్టారతీయావణ్ణమ్ *ఎ

నెళ్ళముయిరుమన్దె యణ్ణ తానేయాగినిత్తెన్దనే.

౧.

అ॥ తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, వళ్ళక్కళ్ళన్ - సంపదచేత (భక్తులయొక్క సర్వస్వమును) అపహరించువాడును, మామాయన్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన గుణములుగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, మాయక్కనియాయ్ - కృత్రిమమువియ్య, (తిరువాయ్మొళిని చెప్పించవలయునని వ్యాజ్యముచేత), వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెళ్ళుళ్ళుమ్ - నామనస్సగుండును, ఉయిరుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, కలన్దు - కలిసియుండి, నిన్టార్ - ప్రక్కలయందున్న (శ్రీదేవి మొదలైనవారికిని, అఱియావణ్ణమ్ - తెలియపండ, అనై - ఆ, ఎన్ నెళ్ళుమ్ ఉయిరుమ్ - నామనస్సనున్న ఆత్మనన్ను, ఉణ్ణ - అసభించి, తానేయాగి - తానే నాకభివానియై, నిత్తెన్దన్ - పూర్ణుడయినాడు. శెమ్ - సుందరమైన (స్వయంప్రయోజనమైన), శోల్ - శబ్దములచేత, కవిగాళ్ - కవిత్వముచెప్పదగినవారా! ఉయిర్ కాత్తు - (మీ) ఆత్మను (వానిచేతులో నగుపడకుండ) రక్షించి, ఆత్మయమ్మిన్ - కై జగద్రథముజేయుడి (కవిత్వముచెప్పుడు)

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! సర్వేశ్వరుడనాచేత తిరువాయ్మొళిని బ్రహ్మరేఖచేయవలయునని కపటముచేత నామనస్సలో బ్రవేశించి, ప్రక్కనున్నవారికిగూడ నిట్లుచేసినాడని తెలియ

కుండ నన్ను చక్కగాననుభవించి పరిపూర్ణుడయినాడు గాన మీరును వానియొక్క సౌఖ్యాది గుణములయం దగుపడకుండనుండి మంగళాశాసనము జేయుడని.

౧.

తానేయాగిన్తై న్నెల్లావులగుముయిరమ్ తానేయాయ్*

తానేయానెన్నానాగి ఎన్నె త్తానేతుదిత్తు*ఎనక్కు

త్తేనేపాలేకన్న లేయముదే తిరుమాలిరుళ్ళోలై*

కోనేయాగినిన్తోట్రొన్దా న్నెన్నెముల్ బుముయిరుళ్లే.

౨.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముల్ బుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణు - అనుభవించి, తానేయాగి - ప్రధానుడై, నిత్తై - పరిపూర్ణుడైనవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - సకలలోకములను, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులను, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడయినవాడును, యానెన్నాన్ - నేనుఅనెడిబుద్ధివిషయమైన వస్తువును, తానేయాగి - తానేయైనవాడును (నన్ను పరిరణముగాగలవాడును) తన్నై - తనను, తానే - తానే, తుదిత్తు-స్తోత్రము జేసికొనినవాడును, ఎనక్కు - నాకు, తేనే - తేనెవలెనున్ను, పాలే-పాలవలెనున్ను, కన్నలే - శర్కరవలెనున్ను, అముదే - అమృతమువలెనున్ను నిరంతరముభోగ్యుడగునైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలను, కోనేయాగి - స్వామియై, నిన్తోట్రొన్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్నువిషయీకరించిన తరువాతనే సకలలోకాధిపతుడై పూర్ణుడై, నాకు నిరంతరముభోగ్యభూతుడై, తిరుమాలిరుళ్ళోలలో కృతకృత్యుడై వేంచేసియున్నాడని. ౨.

ఎన్నెముల్ బుముయిరు డ్డెక్ మాయవొక్కెయిదనుల్ పుక్కు*

ఎన్నెముల్ బుమ్ తానేయాయ్ నిన్ద మాయవమ్మాళ్ శేర్*

తెన్నన్ తిరుమాలిరుళ్ళోలై త్రిశైకై కూప్పిచ్చేర్ న్దయాన్*

ఇన్నమ్మో వేనేకొలో ఎన్గొలమ్మాన్ తిరువరులే.

౩.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముల్ బుమ్ - సంపూర్ణముగాననుభవించి, ఎన్ - నాయొక్క, మాయమ్ - అతిహేయమైన, ఆక్కెయిదనుల్ - ఈశరీరమంగు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్నై - నాను, ముల్ బుమ్ - నావస్తువులన్నిటికినిన్ని, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడై, నిన్ద - ఉన్న, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్నదియు, తెన్ - దక్షిణమందున్నదియు, వన్ - త్తాళ్యమైనదియునైన, తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయ నెడిదివ్యదేశమున్ను, త్రిశై - దిక్కును, కైకూప్పి - అంజలిజేసి, శేర్ న్దయాన్ - (పరమప్రాప్యముగా) పొందిననేను, ఇన్నమ్ - వానినిపదలిమటియొక దేశమునకు, పోవేనేకొలో - పోయెదనా? అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరులే - ఔదార్యము, ఎన్గోల్ - ఏవిధమైయున్నది (ఆపధిలేకుండనున్నది).

తా॥ నాయందును నాశరీరమందును తక్కిననావస్తువులందును మిక్కిలివ్యాపాహముగలవాడై నాకుసకలవిధకైబృహత్ములనిచ్చియు తృప్తికెందనివాడైయున్న మహాదారుడైన

సర్వేశ్వరుడును, వాడుకేంచేయున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి దివ్యదేశమును, అదియున్న దిక్కును నాకుపరమప్రాప్త్యమైయుండగానేను మఱియొకదానిని యాశ్రయించనని. ౩.

ఎన్దొలమ్మా తిరువరుళ్ళ గులగుముయిరున్నానేయాయ్*

నన్దెన్నుడలమ్ కై విడాళ్ ఇలత్తూడేనడన్దుక్కి*

తెన్దొళ్ తిన్నై క్కు త్తిలదమాయ్ నిన్ద తిరుమాలిళ్ళోలై *

నన్దొళ్ కన్దుమ్ కై విడాళ్ నన్ద్రావశురర్ నలియవే. ౪.

అ॥ ఉలగుమ్ - లోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానే స్వామియైయుండి, ఇలత్తూడే - భూమియందంతట, నడన్దుక్కి - సంచరించిరిగి, నన్ద్రా - ఆకపదని, అశురర్ - అనురులు, నలియ - నశించునట్లును, తెన్దొళ్ - దక్షిణమనెడిచేరుగల, తిన్నై - దిక్కును, తిలదమాయ్ నిన్ద - తిలకమావలెనున్న, తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి, నన్దొళ్ కన్దుమ్ - మనకనుభవయోగ్యమైనపర్యవ్రతమును, కై విడాన్ - వదలకనున్నాడు. నన్దు - ప్రాప్త్యమనితలంచి, ఎన్ ఉడలమ్ - నాశరీమును, కై విడాన్ - వదలకనున్నాడు. అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ళగళ్ - వ్యామోహము, ఎన్దొల్ - విమి నిరవధికమై యున్నది !

తా॥ సకలలోకనాథుడై పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుడు నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై నన్ను పరిగ్రహించుటకై తిరుమాలిరుళ్ళోలను సాధనముగాకేసికొనియచ్చట గొప్ప ప్రీతితోకేంచేయున్నాడని. ౪.

నన్ద్రావశురర్ నలివెయ్ ద నల్ల వమరర్ పాలివెయ్ ద*

ఎన్ద్రాదనగళెన్టుమ్ నన్మునివరిన్పుమ్ తలై చ్చిఱప్ప*

పన్ద్రార్ పాడలి కవిగళ్ యానాయ్ తన్నై త్తా పాడి*

తెన్నా వెన్ను మెన్నుమ్మా తిరుమాలిరుళ్ళోలై యానే. ౫.

అ॥ నన్ద్రా - (తనను) ఆశించని, అశురర్ - అనురులు, నలివెయ్ ద - నశించినట్లును, నల్ల - అనుకూలులైన, అమరర్ - దేవతలు, పాలివెయ్ ద - పృథ్విలోదునట్లును, ఎన్ద్రాదనగళో - (ఇతరులు) తలంచని (ఉభయవిభూతికంటెనధికములైన) సంపత్తులను, ఎన్టుమ్ - (సర్వేశ్వరునికిఁ గావలయునని) ఆశించుచున్న, నల్ - భక్తిమంతులైన, మునివర్ - ఋషులు, ఇన్పుమ్ తలై చ్చిఱప్ప - ఆనందభరితులగునట్లును, పన్ అర్ - గానముచేపూర్ణములై, పాడల్ - పాశురరూపములై, ఇన్ - మధురములైన, కవిగళ్ - కవిత్వములను (తిరువాయ్మొళులను), యానాయ్ - నన్ను పకరణముగాగలవాడై, తన్నై - తనను, తాన్ - తానే, పాడి - ప్రోతముజేసి, తిరుమాలిరుళ్ళోలై యాన్ - తిరుమాలిరుళ్ళోలలోకేంచేయున్న, ఎన్నుమ్మాన్ - నాస్వామి, తెన్నా వెన్నుమ్ - (అతిరువాయ్మొళులను) గానముఁజేయును.

తా॥ బ్రతికూలులు విని మండిపోవునట్లును అనుకూలును సంతోషించునట్లును మధురమైన తిరువాయ్మొళిని నాచేతఁజేయించి దానియందు గొప్పప్రీతిగలవాడైయున్నాడని. ౫.

తిరుమాలిరుజ్జోలై యానేయాగి చెప్పుమూవులగుమ్*తా
ఒరుమావయిల్ నీనుళ్ళేవై శ్మశ్రియూత్రితలై యల్కమ్*
తిరుమాలెన్నెయాళుమాల్ శివనమ్పిరమనుమ్కాణాదు*
అరుమాలెయ్దియడివరవ అరుళై యొన్నవమ్మానే.

౬.

అ॥ శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయ్య, కాణాదు - నేవించక, అరుమ్ - (ఇతరులకు) దుర్లభమైన (మిక్కిలియధికమైన), మూల్ - భక్తిని, ఎయ్ది - పొందినవారై, అడి - శ్రీపాదములను, పరవ - స్తోత్రముజేయగా, అరుళైయొన్న - వారివారి ఋభీష్టములనిచ్చిన, అమ్మాన్ - స్వామియ్య, శ్మశ్రియ - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, తన్ - తనయొక్క, ఒరు - అద్వితీయమై, మా - చిన్నదైన, వయిల్ నీనుళ్ళే - ఉదరమదు, వైత్తు - ఉంచి, శ్మశ్రియూత్రి - ప్రతికల్పములయందును, తలై - స్వయంప్రయోజనముగా, అల్కమ్ - రక్షించువాడైన, త్రిమాల్ - త్రియోపతి, తిరుమాలిరుజ్జోలై యానేయాగి - తిరుమాలిరుజ్జోలలోవేంచేసియున్నవారై, ఎన్నై - నన్ను, అళుమ్ - పరిపాలించుటయందు, మూల్ - వ్యాపాహముగలవారైయున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులు స్తోత్రముజేయగా వారిఋభీష్టమును బూరించుచు ప్రళయకాల మందు సకలలోకములను తనయందరనుంచుకొని రక్షించియు తిరుమాలిరుజ్జోలయందు వేంచేసి యుండి నన్న మిక్కిలి యాదరించుచున్నాడని.

౬.

అరుళై యొన్నమ్మానే యెన్నుమ్ముక్కణమ్మానుమ్*
తెరుళ్ళొళ్ళ పిరమనమ్మానుమ్ లేవళ్ళోనుమ్లేవరుమ్*
ఇరుళ్ళొళ్ళ కడియుమ్మునివరు మేత్తుమ్మాన్ తిరుమలై*
మరుళ్ళొళ్ళ కడియుమ్ముణిమలై తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే.

౭.

అ॥ ఎన్నమ్మానే - ఓశాస్వామి! అరుళై ఈ - కృపజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పు చున్న, ముక్కణమ్మానుమ్ - త్రినేత్రుడును, తెరుళ్ళొళ్ళ - జ్ఞానాధికుడైన, పిరమనమ్మానుమ్ - బ్రహ్మజేవుడును, లేవళ్ళోనుమ్ - దేవేంద్రుడును, లేవరుమ్ - దేవతలను, ఇరుళ్ళొళ్ళ - అజ్ఞానాన్ధకారమును, కడియుమ్ - (సర్వకాస్త్రములనుజేసి) పోగొట్టుచున్న, మునివరుమ్ - ఋషులును, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామికవాసస్థానమైన, తిరుమలై - తిరుమలయని చెప్పుపడుచున్నదియు, మరుళ్ళొళ్ళ - అవిద్యుదులను, కడియుమ్ - పోగొట్టుచున్నదియు, మణి - క్లాభ్యుమైనదియునైన, మలై - పర్వతము, తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి పర్వతమే.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులందఱు త్రియోపతియొక్కయనుగ్రహమునుగోరి స్తోత్రముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడిపర్వదేశమే మనకు ప్రాభ్యమని.

†† తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే తిరుప్పావ్విడలేయెన్ తలైయే*
తిరుమూల్ వైగున్దమే తణ్ తిరువేళ్ళడమేయెనదుడలే*

అరుమామాయై తైనదుయిశే మనమేవా క్కేకరుమమే*

ఒరుమానొడియుమ్పిరియా నెన్నుట్రముదల్వనొరువనే.

౮.

అ॥ తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడు పర్వతమునున్ను, తిరుప్పావ్విడరే - క్షీరాబ్ధినిన్ని, ఎన్తలైయే - (వానితోపాటి) నాశిరస్సునున్ను, తిరుమార్ - క్రియః పరిమైనతాను వేంచేసియున్ను, చైగున్దమే - పరిమపదమునున్ను, తణ్ - చల్లనైన, తిరువేళ్ళడమే - వేంకటాచలమునున్ను, ఎనదుడరే - (వానితోపాటి) నాశిరమునున్ను, అరు - (త్యజించుటకు) ఆశక్యమై, మా - గొప్పదైన, మాయత్తు - ప్రకృతితోఁగూడుకొనియున్ను, ఎనదుఱయిరే - నాయాత్మనున్ను, మనమే - మనస్సునున్ను, వాక్కే - వాక్కునున్ను, కరుమమే - క్రియలనున్ను, ఒరుమానొడియుమ్ - ఒకత్తులైకదేశమును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు. ఎన్నుట్రముదల్వన్ - నన్నుబొందుటకై కాలముమొదలగు సకలపదార్థములకుఁ గారణమైనవాఁడు, ఒరువనే - ఉన్నవిధము ఆత్మార్చర్యకరముగానున్నది.

తా॥ తిరుమాలిరుజ్జోల మొదలగు దివ్యదేశములయందుఁ జేసిన యభినివేశము నిప్పుడు నాయవయవములయందుఁ జేసి యొకక్షణముగూడ నన్ను వదలకయున్నాడు. ఇదియత్మార్చర్యకరముగానున్నదని.

౯.

ఉట్రిముదల్వనొరువనేయెన్ను మొరువనులగెల్లామ్*

ఉట్రిదోఱుమ్తన్నుళ్ళే వడైత్తుక్కాత్తుక్కెడుమ్మలుమ్*

ఆట్రివణ్ణనెన్నమ్మా నన్దన్ తిరుమాలిరుజ్జోలై *

వాట్రిమనమ్మేక విడే లుడలుముయిరుమ్మజ్జివోటై.

౧౦.

అ॥ ఉట్రి - కాలముమొదలగు సకలపదార్థములకును, ముదల్వన్ ఒరువనే - కారణభూతుఁడైనయద్వితీయుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పవచ్చుచున్ను, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడును, ఉట్రితోఱుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, ఉలగెల్లామ్ - లోకములన్నింటిని, తన్నుళ్ళే - తన సబ్బల్పముచేత, పడైత్తు - సృజించి, కాత్తు - రక్షించి, కడుత్తు - సంహరించి, ఉమ్మలుమ్ - తిరుగుచున్నవాఁడును, ఆట్రివణ్ణన్ - సముద్రమువలె గంభీరస్వభావుఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఆ - మండరమై, తణ్ - చల్లనైన, తిరుమాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలను, మనమే - ఓమనసా! కైవిడేల్ - విడువకుండ నాశ్రయించుమా. ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉరువుమ్ - ప్రాణాదులును, మజ్జ - నశించునట్లు, ఒట్టు - సంమతించుము, వాట్రి - నీకుమంగళముగాక.

తా॥ ఓమనసా! మనయొక్క సకలసంపత్తుకును గారణమై, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారకరమైన క్రియఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుజ్జోలను నీవువదలకుండ నాశ్రయించుమానుని.

౧౧.

మజ్జివోట్టుమామాయై తిరుమాలిరుజ్జోలై మేయ*

సజ్జికోనేయానేనీయాగి యెన్నెయళితానే*

పోళ్ళెమ్మలనుమ్పోటియెన్దుమ్ కరుమేర్దియమ్మమ్మాబదమ్*

ఇళ్ళెవ్వుయిరేయ్పిరిగిరుది మానాజ్గారమసజ్జిళ్ళే.

౧౨.

అ॥ తిరుమాలిరుణ్డోలై - తిరుమాలిరుణ్డోలయందు, మేయ - నిత్యవాసము జేయుచున్న వాడును, నబ్బళ్ళోనే - మనకు స్వామియు, యానేనీయాగి - నన్ను రక్షించవలయున నెడి నాయభిప్రాయమును నీవేలవాడై, ఎన్నై - నన్ను, అభిత్తానే - రక్షించినవాడునైన ఓస్వామి! పొట్టు - వర్ణింపఁబడుచున్న, విమ్బులను - శబ్దాదివిషయములనున్న, పొత్తియైదుమ్ - అయిదుజ్ఞానేంద్రియములనున్న, కరుమేర్దిరుమ్ - కర్మేంద్రియములనున్న, విమ్బుదన్-పంచభూతములనున్న, ఇట్టు - ఈసంసారమందు, ఇత్తుయిరేయ్ - ఈజీవాత్మతోఁగలిసియున్న, వీగిరుది - ప్రకృతినిన్ని, మాన్ - మహత్త్వమునున్న, ఆక్కారమ్ - అహంకారతత్వమునున్న, పనబ్బళ్ళో - మనస్సులనున్న, ఉకోమాయై - (అయిన) నీయొక్క ఆకర్షణకరమైన ప్రకృతి ప్రాకృతములను, మజ్జవొట్టు - నశింపఁజేయుము.

తా॥ నన్ను రక్షించుటకై తిరుమాలిరుణ్డోలయందు వేంచేయున్న ఓవాస్వామి! నాయొక్క శరీరేంద్రియములయందులనన్నిటిని నశింపఁజేసి నన్నురక్షించుటయని. ౧౦.

‡‡ మానాక్కారమనబ్బడ వివర్వన్ కై యర్ మట్ట*

తానాక్కారమాయ్ పుక్కు త్తానేతానేయానానై *

తేనాక్కారప్పొత్తిల కరుగూర్ చ్చుడగోపక శొల్లాయిరత్తుల్ *

మానాక్కార త్తివై పత్తుమ్ తిరుమాలిరుణ్డోలై మలై క్కే. ౧౧.

అ॥ మానాక్కారమనమ్ - మహదహంకారమనస్సులు, కడనశించునట్లును, వన్ కై యర్ - బలిమైన, వివర్ - పంచేంద్రియములు, మట్ట - నశించునట్లును, తానాక్కారమాయ్ - తానేయభిమానియై, పుక్కు - (నాయందు) ప్రవేశించి, తానేతానేయానానై - నాకును నావస్తువులకును తానేయభిమానియైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, తేనాక్కారమ్ - తుమ్మెదలయొక్క సన్నోపముగల (తుమ్మెదలసన్నోపించుచున్న), పొత్తిల్ - తోటలుగల, కరుగూర్ - కరుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపక - సమ్రాట్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరుమాలిరుణ్డోలై మలై క్కే - తిరుమాలిరుణ్డోలములవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, మానాక్కారత్తు - మహదహంకారాదివిరసనార్థమై సాదించబడినవి.

తా॥ సమ్రాట్వార్లు తమయొక్క ప్రకృతినబంధములు నశించుటకై తిరుమాలిరుణ్డోల విషయమై యీతిరునామ్య మొట్టిని సాదించిరిని ౧౧.

ఆ ధ్మూర్ తిరు వడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ, తిరునామ్య మొట్టి.

అవతారిక:— ఈతిరునామ్య మొట్టిలో, నాకు, నీయందజ్యేషుభిముఖ్యాది పరమభక్తివలన నీవుకలుగజేయుటకుఁ గారణమేమని యాత్మార్థుల సర్వేశ్వరుని యడగగా, దానికేమియుఁ గారణముచెప్పలేక సర్వేశ్వరుఁడుండెను; దానినిజూచి నిర్వైరుకముగానన్నంగీకరించివాడని వానియొక్క కృపాగుణమందు మగ్నులై సాదించుచున్నారు.

‡‡ తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యెన్నేన్న *
 తిరుమాల వ న్నెన్నెళ్ళు నితై యప్పుగున్దా *
 కురుమామణియున్దుపునల్ పొన్ని తైన్పాల్ *
 తిరుమాల శెన్బు శేర్వడమ్ తెన్ తిరుప్పేరే. ౧.

అ॥ తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యెన్నేన్న - తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై మలై చెప్పినప్పుడే, తిరు
 మాల - క్రియఃపతి, వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెళ్ళు - నామఃస్వ నితైయ - నిండువట్టు, పుగున్దాన్ -
 ప్రవేశించెను. తిరుమాల - క్రియఃపతి, శెన్బు - వెళ్ళి, శేర్వడమ్ - వాసుమతీయవగనస్థానము,
 కురు - క్లాభ్యమై, మా - సుందరమైన, మణి - రత్నములను, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, పునల్ -
 జలముగల, పొన్ని - కావేరియొక్క, తెన్పాల్ - దక్షిణతీరముందున్న, తెన్ తిరుప్పేరే - తెన్
 తిరుప్పేరేనడిచివ్యవేశము.

తా॥ సేను తిరుమాలిరుళ్ళోలయని చెప్పినప్పుడే సర్వేశ్వరుడు నిగతి కుభోగ్యమైన తిరు
 ప్పేరడవదలి నాశ్వాదయమందుఁ బ్రవేశించెనని. ౧.

పేరేయుతై గిన పిరా నిన్దువన్దు *
 పేరేన న్నెన్నెళ్ళు నితై యప్పుగున్దా *
 కారేత్త కడలేత్త మలై యేట్టులగున్దమ్ *
 ఆరావయిల్ త్రానై యడగప్పిడి తేనే. ౨.

అ॥ పేరే - తిరుప్పేరయందు, ఉన్దుగిన్దు - నిత్యవాసుమతీయునున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వ
 రుడు, ఇన్దువన్దు - ఇచ్చడువచ్చి, పేరేనన్దు - ఇతరసిస్థానమును వదలననిచెప్పి, ఎన్నెళ్ళు -
 నామఃస్వనందు, నితైయ - పరిపూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. కారేత్త - సప్తమేఖ
 ములనున్న, కడలేత్త - సప్తసాగరములనున్న, మలైయేత్త - సప్తకులాచలములనున్నగల,
 ఉలగు - లోకములను, ఉన్దమ్ - మింగియు, ఆరావయిల్ త్రానై - పూర్ణముకానియుదరము
 గలవానిని, అడగ - (వాడునాయందుఁ బ్రవేశించి) పూర్ణుడగునట్లు, పిడితేన్ - ఆశ్రయించి
 యనుభవించిని. (వానియొక్కస్వరకు పూర్ణపాత్రమైతిని).

తా॥ తాను సర్వేశ్వరుడైయుండియు నిద్రవలకు వస్తులభించనందున యపూర్ణుడైయుండి
 యిప్పుడు నామఃస్వలో బ్రవేశించి పూర్ణుడయినాడని. ౨.

విడిత్రేగ పిఱవికెడు త్రేగ పిణిశారేగ *
 మడిత్రేగమనై వాత్త క్కెయిల్ నిట్టదోర్ మాయెన్దు *
 కొడిక్కోపురమాడగ్గల్ శూత్ తిరుప్పేరా *
 అడిచ్చేర్వడెన క్కెలిదాయినవాతే. ౩.

అ॥ కొడి - ధ్వజములుగల, కొపురమ్ - గోపురములచేతను, మాడగ్గల్ - మేడలచేతను,
 శూత్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు కేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క,
 అడి - శ్రీపాదులుగల, శీర్వడు - పొయట, ఎనక్క - నాకు, ఎలిదాయినవాఱు - ముగ్ధమైన

ప్రకారము (అత్యాశ్చర్యము). (అదేమన గా), పిడిత్తేన్ - (నేనువానిని) ఆశ్రయించితిని; పిఱవి - సంసారమును, కడుత్తేన్ - పోగొట్టితిని, పిటి - వ్యాధులను, కారేన్ - పొందను మనై వాట్త్తైయో - సంసారమందు, నిఱ్వుదు - నివసించుటకుఁ గారణమైన, ఓర్మాయైయై - గొప్పప్రకృతిని, ముడిత్తేన్ - వివర్తింపఁజేసితిని.

తా॥ నేనాశ్రయించి నాయొక్క సకలదుఃఖములను బోగొట్టు కొనునట్లు సర్వేశ్వరుని యొక్క తిరువడికలు నాకత్యస్తనులభమైనదని.

౩.

ఎలిదాయినవాతై న్నే కణ్ణళకళిప్ప*

కలిదాగియశి న్నెయనాయ్ క్కళిక్కిన్టే*

కిలితావియశోలై గళళూత్ తిరుప్పేరా*

తెలిదాగియ శేణ్విశుమ్ముతరువానే.

౪.

అ॥ ఎలిదాయినవాతైన్దు - ఇట్లునులభమైనదికదాయని, ఎన్ కణ్ణళ - నానేత్రములు, కలిప్ప - సన్నోపించగా, కలిదాగియ - సన్నోపముగల, కిన్టెయనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, కలిక్కిన్టేన్ - ఆనందించుచున్నాను. కిలితావియ - చిలకలుసంచరించుచున్న, శోలైగళ - తోపులచే, కూత్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్నవాడు, తెలిదాగియ - ప్రకాశించుచున్న, శేణ్ విశుమ్ము - ఉత్తమమైనవరమపదమును, తరువాన్ - ఇఱ్ఱును.

తా॥ నాకు వరమపదమునిచ్చుటకు ధైర్యమైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌశీల్యమునుజూచి నేను నానేత్రములను మిక్కిలి సన్నోపించితిమని.

౫

వానేతరువా నెనక్కాయెన్నోటాట్టి*

ఊనేయ్ కురమై యిదనుళే పుగున్దు*

తానేరుమాన్ ధినినై గళ తవిర్తా*

తేనేయ్ పొళల్ తె తిరుప్పేర్ నగరానే.

౫.

అ॥ తేనేయ్ - తేనచేతఁబూర్జమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, తెన్ - నుండరమైన, తిరుప్పేర్ నగరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్నవాడు, ఎనక్క - నాకు, వానేతరువా నాయ్ - పరమపదమునివ్వవలయునని సజ్జల్పించి, ఎన్నోడు - నాతో, ఒట్ట - ప్రతిజ్ఞచేసి, ఊనేయ్ - మాంసమయమైన, కురమై యిదనుళే - ఈ శరీరమందు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, తానే - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తదుమాన్ ధిమ్ - అల్లాడించుచున్న, వినిగళ - పుణ్యపాదములను, తవిర్తాన్ - పోగొట్టెను.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్నవాడు " నీకు తీవ్రకూమిచ్చెదనని " నామందఱ ప్రతిజ్ఞచేసి నావిరోధులనుగూడ బోగొట్టెనని.

౫.

తిరుప్పేర్ నగరా తిరుమాలిరుజ్జోలై*

పారుప్పేయుత్తైగిన్ పిరా నిన్దువన్దు*

ఇరుప్పేనై న్నెన్దునిత్తై యప్పగున్దా*

విరుప్పేసెన్ ధముదమున్దుకళితేనే.

౬.

అ॥ తిరుప్పేరన్గరాన్ - తిరుప్పేరయనెడి దివ్యనగరమందు వాసముజేయువాడును, తిరుమలినొంజులై - తిరుమలినొంజులయనెడి, పొరుప్పే - పర్యతమందు, ఉత్తైగిన్ - వాసము జేయువాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్బువన్ - ఇప్పుడువచ్చి, ఇరుప్పేనెన్ - (ఇచ్చట) వాసముజేసెదనని, (సజ్జల్పించి), ఎన్నెన్ - నామనస్సల, నిత్తైయ - పూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. విరుప్పేనెన్ - (వానియొక్క) ప్రీతినిబొంది, అముదమున్ - (గుణానుభవమునెడి) అమృతమునుభుజించి, కలిత్తేన్ - సంతోషించితిని.

తా॥ తిరుప్పేర, తిరుమలినొంజులయనెడి నగరములందుగా వానినివదిలి నామృతమునుబ్రవేశించిన సర్వేశ్వరుని సౌఖ్యమునుజూచి మిక్కిలి సంతోషించుచున్నానని. ౬.

ఉన్బుకలిత్తే ట్టుమ్మరెక్కుటై *మేలై
త్తొన్బుకలి త్తనిత్తొమ్మొన్బుప్పేన్ శేక్ *
వన్బుకలిక్కుమ్మొళ్ళల్ శూన్ తిరుప్పేరా *
కన్బుకలిప్ప క్కన్బుళిన్బ గలానే

2.

అ॥ వన్బు - తుమ్మెదలు, కలిక్కుమ్ - ఆనందించుచున్న, పొట్టిర - తోటలచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు నివసించువాడు, కన్బు - (నేను) నేవించి, కలిప్ప - సంతోషించునట్లు, కన్బుళిన్బు - సేత్రమందుండి, అగలాన్ - పోకుండనున్నాడు. ఉన్బు - అనుభవించి, కలిత్తేఱ్ - సంతోషించిననాకు, ఉమ్మర్ - ఇంకమాద, ఎన్కుత్తై - ఏమికోతరసంభవించును? మేలైత్తొన్బు - మేలైనదాస్యము, ఉగలిత్తు - అధికమై, అన్బి - అంతమందు, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయింప (చెప్ప) దగిన, తొల్ - (నమఃఅనెడి) శబ్దమును, పెన్ శేక్ - (చెప్పటకు) లభించితిని

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాసేత్రమందుండి సేససానించగా ననుభవించిన వాకింకమాదనే కోతరయులేదు. నేను కృతార్థుడనైతిని. ౭.

కన్బుళిన్బ గలాన్ కరుత్తిన్ పెరియన్ *
ఎన్ణిల్ నున్ పారు శేత్తైయిన్ శువై తానే *
వన్బుకన్బుణిమాడన్బుళి శూన్ తిరుప్పేరా *
తిన్బుమెన్ మనత్తు ప్పుగున్దాన్ శెట్టిన్బి.

౮.

అ॥ కన్బుళిన్బు - సేత్రమందుండి, అగలాన్ - కదలడు. కరుత్తిన్ కట్ - (నాకుపరమ పద మివ్వవలయుననెడి) అభిప్రాయమందు, పెరియన్ - గొప్పవాడు, ఎన్ణిన్ - (స్వయత్నముచే) తలంచినయెడల, నున్ పారు - అతిసూక్ష్మముగా, (అగోచరముగా) నుండును. తానే - స్వయము, ఏత్తైయిన్ శువై - సప్తస్వరములయొక్క మాధుర్యమువలె భోగ్యభూతుండైయుండును. వన్బు - నానావర్ణముగల, నన్ మణి - శ్లాఘ్యమైనవలులచే నిర్మింపబడిన, మాడన్బుళి - గృహములచే, శూన్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండువాడు, ఎన్ మనత్తు - నాహృదయమందు, ఇన్బు - ఇప్పుడు, శెట్టిన్ - స్నేహముగలవాడై, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, తిన్బు - నిశ్చయము.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్న నిరతిశయభోగ్యుడైన శ్రియఃపతి నాయందు గొప్ప వ్యాపాహముగలవాడై నాహృదయమంచేయున్నాడు.

ఇన్నెన్నై పొరుళాక్కి తన్నెన్నెయన్నుల్ వైత్తా*
అన్నెన్నై ప్పొణ్ణమ్ పోగ ప్పొణ్ణర్ త్తడగ శెయ్ వా*
కున్టెన్నై త్రిగత్త మాడళ్ళల్ శూత్ తిరుప్పేరా*
ఒన్టె నక్కరుల్ శెయ్య ప్పొణ్ణర్ త్తల్లుగ్గే నే.

అ॥ ఇన్ట - ఇప్పుడు, ఎన్నై - నన్ను, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, తన్నై - తనను, ఎన్నుల్ - నాయందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. అన్ట - మునుపు, ఎన్నై - నన్ను, ప్పొణ్ణమ్ - దూరముగాపోవునట్లు (ఉపేక్షించుటను), ప్పొణ్ణర్ - సజ్గుల్పించినది, ఎన్ శెయ్యన్ - ఏమి చేయుటకైయుండును? కున్టెన్నై - పర్యతములనిచెప్పదగిన, త్రిగత్త - ప్రకాశించుచున్న, మాడళ్ళల్ - మేడలచే, శూత్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేయుండు వాడు, ఒన్టె - ఒకమాట, ఎనక్కు - నాకు, ఆరుళ్ శెయ్య - కృపజేయ (చెప్ప) వలయునని, ఉణర్ త్తల్ ఉల్ గే నే - తెలియజేయుటయం దుద్యోగించియున్నాను

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడెరికాలము నన్ను పేక్షించడమునకును ఇప్పుడు స్వీకరించడమునకును గారణమేమని వానిని యడుగవలయునని యున్నానని.

ఉత్తే నై నుగ నుపణి శెయ్ దునపాదమ్

పెన్ శ్శా* ఈదెయిన్నమ్ వేణ్ణువదెన్దాయ్*

కన్ శ్శార్ మత్తై వాణర్ గల్ వాత్ తిరుప్పేరాణ్కు*

అన్ శ్శార్ డియార్ దమ క్కల్లల్ నిల్లావే.

౧౦.

అ॥ ఉత్తే నే - (నిన్ను) పొందితిని. ఉగన్ట - సంతోషించి, పణి శెయ్దు - కైజ్గర్ యముజేసి, ఉనపాదమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, పెన్ శ్శేన్ - ఆనందించి లభించితిని. ఎన్దాయ్ - ఒ నాస్వామి! ఇన్నమ్ - ఇంకమీదను, ఈదె - ఇదియే, వేణ్ణువదు - కావలసినది. కన్ శ్శార్ - (గురుముఖతః) అధ్యయనము జేసినవారును, మత్తై - చేదములకు, వాణర్ గల్ - నిర్వాహకులునైన శ్రీవైష్ణవులు, వాత్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుప్పేరాణ్కు - తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్న వానికి, అన్ శ్శార్ - ఆనంద్యశేషులైన, అడియార్ తమక్కు - భాగవతులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (నశించును).

తా॥ (అత్యుద్దగినదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక మీశేమికావలయునని సర్వేశ్వరుఁడడగగా) ప్రీతిపూర్వకముగా నీతిరువడికళ్ళయందు కైజ్గర్మునులభించితిని, ఇదియే నాకు నిరముగా నుండవలయునని.

౧౦.

ః నిల్లావల్లల్ నీళ్ళయల్ శూత్ తిరుప్పేర్ మేల్*

నల్లార్ పలర్ వాత్ కురుగూర్ చ్చడగోవ*
శొల్లార్ తమి మ్మాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
వల్లార్ తొల్లరాళ్ళదు శూత్ పొగవిశుమ్మే.

౧౧.

అ॥ వల్లార్ - విలక్షణులైన, పలర్ - అనేకులు, వాల్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శోల్ ఆర్ - శ్రీమూర్తులచేబూర్చిమైన, తమిళ్ - (ద్రావిడరూపమైన, అయిరప్పర్ - వెయ్యిపాశురములలోఁ జేరిన, నీళ్ - గొప్ప, వయర్ - పొలుకులచే, కూల్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేర మేల్ - తిరుప్పేర విషయమైన, ఇరైచర్తుమ్ - ఈశుడిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించిన, తొణ్ణార్ - భక్తులను, అల్లర్ - దుఃఖము, నిల్లా - విలువదు (వారు), అళ్వారు - చరిపాలింపఁదగినది, కూల్ - వ్యాప్తమై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పొన్ - తేజోమయమైన, విళుమ్మ - పరమపదము.

తా॥ తిరుప్పేరవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యాపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసారమునువదలి పరమపదమును బొందుదురని.

౧౧.

అ త్తూర్ తిరువడిగ శీ శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగ శీ శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడర్పిరాదిమార్గము మొదలగు వైభవము లను ప్రకాశింప, వానిని యనుభవించి యన్యార్థదేశముగా సాదించుచున్నారు.

కూల్ విళుమ్మణిముగిల్ తూరియమ్మొక్కన్*

అల్ కడలై తిరై కైయెడుతాడిన*

ఏళ్ పొట్టిలుమ్ నళవేన్దియవెన్నప్ప*

వాల్ పుగల్ నారణ తమరై క్కణ్ణుగన్దే.

౧.

అ॥ ఎన్నప్పన్ - నాను సకలవిధబంధువై, వాల్ పుగల్ - అనన్దకరమైన కల్యాణగుణ ములుగలవాడైన, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - భక్తులను, కణ్ణుచూచి, ఉగన్ద - సంతోషించి, కూల్ - అంతట వ్యాప్తమైన, విళుమ్మ - ఆకాశమందు, అణి - అల క్కొరముగానున్న, యిగిల్ - మేఘములు, తూరియమ్ మొక్కైన - తూర్పు ఘోషమును జేసినవి. అల్ కడల్ - అగాధమైన సముద్రములు, అరై తిరై - కొట్టుచున్న అలల నెడి, కై ఎదుత్తు - చేరులనెత్తి, అడిన - నర్తనముజేసినవి. ఏళ్ పొట్టిలుమ్ - సర్వదీపములును, నళమ్ - ఉపశోరములను, విన్దియ - ధరించినవి.

తా॥ మోక్షమునకుఁబోవుచున్న శ్రీవైష్ణవులను జూచి నన్నోషముచే మేఘములు గర్జించినవి. సముద్రములయందలలులేచినవి. భూమి తనయందున్న మంచినస్తువులను వారికి సమర్పించినవని. ౧.

నారణ తమరై క్కణ్ణుగన్దు నన్నీర్ముగిల్*

పూరణపొట్టుడమ్ పూర్తిత్తుయర్విణ్ణిల్*

నీరణిడల్ గళ్ నిన్దార్ తన నడువార్

తోరణమ్నిరై త్తెఱుమ్ తొట్టుదనరులగ్.

౨.

అ॥ వారణన్ తమరై - భగవద్భక్తులను, కణ్ణు - చూచి, ఉగన్దు - సన్నోషించి, నల్
నీర్ ముగిల్ - మంచినీలముగల మేఘములు, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, విణ్ణిల్ - ఆకాశమందు,
పూరణమ్ పొంకుడమ్ - స్వర్ణమునుపైన పూర్ణకుంభములుగా, పూరిత్తగు - పూరించియుంచ
బడినవి. నీరణి - జలముచేనిండియున్న, కడగోగల్ - సముద్రములు, నిన్దు - సిగముగానుండి,
ఆర్త్తన - ఘోషించినవి. ఉలగు - లోకమందున్నవారు, నెమవరై - గొప్ప పర్యవేక్షకులవలె
నున్న, తోరణమ్ - తోరణములను, నిరైన్దు - (కట్టి) నిండించి, తొమ్మిదవన్ - ఆశ్రయించితిరి.

తా॥ మోక్షమునకువెళ్ళుచున్న భాగవతులను జూచి మేఘములు సన్నోషించి పూర్ణకుంభముల
వలెనాయెను. సముద్రములు ఘోషించెను. లోకులు మందరముగా తోరణములుగట్టి వారిని
సేవించితిరని.

౨.

తొమ్మిదవదలగర్గల్ తూబనన్మలర్ ముత్తై

పొట్టివనర్ *పూమియన్దు భద్రవన్ తమర్ మున్నే*

ఎమ్మమినెనిరుమరుణ్ణిశై నర్ మునివర్గల్*

వట్టియిదువైగున్దుర్ క్కెన్దువన్దెదె.

౩.

అ॥ - అన్దు - త్రివిక్రమానతారకాలముందు, పూమియన్దుభద్రవన్ - భూమినికొలిచినవానికి,
తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, మున్నే - ఎదుట, తూబన్ - భూపములతోఁగూడ, నల్మలర్
ముత్తై - మంచిపుష్పవర్షమును, పొట్టివనర్ - కురుపించినవారై, ఉలగర్గల్ - ఆయాలోకముల
యందున్నవారు, తొమ్మిదవన్ - ఆశ్రయించితిరి. మునివర్గల్ - మానవ్రతముగలవారు, ఎదిరే
వన్దు - ఎదుటవచ్చి, వైగున్దుర్ క్కు - శ్రీవైకుంఠమునకువెళ్ళువారికి వట్టి - మార్గము, ఇదుఎన్దు -
ఇదియని (చెప్పి), ఎమ్మమినెనిరుమరుణ్ణి - వేంచేయుడియని, ఇగుసుగుణ్ణు - రెండువ్రక్కలయందును,
ఇరైత్తనర్ - చెప్పిరి.

తా॥ ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారు పరమపదమునకువెళ్ళువారికి భూపమునమప్పించి
పుష్పవృష్టికురిపించి “మోక్షమునకుమార్గమిది, ఇట్లు వేంచేయవలయు” నని చెప్పిరని.

౩.

ఎదిరెదిరినైయవ రిరుప్పిడమ్ నగున్దునర్*

కదిరవరవరవర్ కైనిరై క్కాన్దన్*

లదిర్ కురల్ మురళిన్దు భన్దై కడల్ ముమ్మిక్కొత్త*

మనువిరితుమ్మాయ్ముడి మాదవన్ తమర్ క్కే.

౪.

అ॥ మనువిరి - తేనెప్రసహించుచున్న, తుమ్మాయ్ - తిరుమ్మాయ్మొళియని, ముడి - కిరీటము
దుగల, మాదవన్ - శ్రీయోపతియొక్క, తమర్ క్కు - భక్తులకు, ఇన్దైయవర్ - దేవతలు, ఎది
రెదిర్ - ముందుముందు, ఇరుప్పిడమ్ - వాసయోగ్యమైనస్థానములను, పగుత్తనర్ - ఏఱ్ఱుఁబదిరి.
కదిరవర్ - తేజస్సుగల, అవరవర్ - ఆయాదేవతలు, కై - చేతులను, నిరై - వలసగా, కాట్టి
నర్ - చూపించిరి. అదిర్ - ఘోషించుచున్న, మురళిన్దు - భేరీవాద్యములయొక్క, కురల్ -
శబ్దములు, అరైకడల్ - అలలుకొట్టుచున్నసముద్రముయొక్క, ముమ్మిక్కొత్త - శబ్దముతోనమా
నముగానుండినవి.

తా॥ దేవతలు వీరికి విశ్రాంతినిస్తాననుగా మార్గమందప్పటప్పట స్థానములేట్లుంది, వీరికి దురుగుండవచ్చి ఇట్లు వేంచేయువలయును ఇట్లు వేంచేయవలయునని మార్గము చూపించిరిని. ౪.

మాదవన్ తమరెన్న వాళలిల్ వానవర్*

పోదుమి నమదిడమ్ పుగుడుగ వెన్నలుమ్*

కీదబ్బళి పాడివర్ కిన్నరర్ కెరుడర్ గళ*

వేదనల్యాయవర్ వేర్వీయుల్ మడుస్తే.

౫.

అ॥ వాళలిల్ - మార్గమందున్న, వానవర్ - దేవతలు, మాదవన్ తమర్ ఎన్న - వీరుభగవద్భక్తులని యాచించి, పోదుమి - (౫ స్థానమునకు) వేంచేయండి, ఎమదిడమ్ పుగుడుగ - నూయధికారములనుస్వీకరించుడి, ఎన్నలుమ్ - అని ప్రార్థించునపుడు, వేదనల్యాయవర్ - వేదోచ్ఛారణముచే విలక్షణమైన ముఖముగలవారు, వేర్వీ - యాగఫలమును, ఉగ్ - వీరియందు, మడుత్తు - సమర్పించి, కిన్నరర్ - కన్నరులను, కెరుడర్ గళ - గరుడలోకమందున్నవారును, కీదబ్బళి పాడివర్ - సజ్జితములుపాడిరి.

తా॥ మాస్థానమునకు వేంచేసి మమ్ముల ననుగ్రహించుమని దేవతలు ప్రార్థించిరి. కొందఱు తమతమయాగాధిపతులను వారితరువడిక భయందు సమర్పించిరి. కిన్నరారులు గానముజేసిరిని. ౫.

వేర్వీయుల్ మడుత్తులుమ్ విరై కమన్ద్ర నలుమ్ముగ*

కాళబ్బళి వలమ్మురి కలనైజుమిశై తనర్*

అణ్ణిన్దల్ వానగ మాట్రియాన్ తమరెన్న*

వాళిన్ కళన్ మడనై యర్ వాన్ త్రినర్ మగిన్ద్రన్.

౬.

అ॥ వేర్వీయుల్ మడుత్తులుమ్ - కర్మఫలమును వీరివద్దసమర్పించుచుండగా, విరై కమన్ద్ర - పరిమళముతోట్టుచున్న, నలుమ్ముగ - నిండిభూషణములను (సమర్పించి), ఎన్నలుమ్ కలన్ద్ర - ఆంతటవ్యాపించునట్లు, కాళబ్బళి - కాళాశములనున్న, వలమ్మురి - దక్షిణావర్తజనులనున్న, ఇన్ద్రన్ద్రన్ - ధ్వనింపజేసిరి. వాల్ - తేజస్సుగల, ఒణ్ - నుండరిమైన, కళన్ - సేత్రములగల, మడనైయర్ - స్త్రీలు, అట్రియాన్ - చక్రధరునిక, తమర్ - భక్తులైనవారు, వానగమ్ - స్వర్గమును, అణ్ణిన్దల్ - పరిపాలించుడి, ఎన్న - అని, మగిన్ద్రన్ - సంతోషించి, వాన్ త్రినర్ - ఆశీర్వాదముజేసిరి.

తా॥ దేవతాస్త్రీలు వీరినిజూచి సత్కరించి యాస్వర్గమును మీరు పరిపాలించుడియని యాశీర్వాదము జేసిరిని. ౬.

మడనై యర్ వాన్ త్రినర్ మరుదరమ్ వశుక్కుళుమ్*

తొడర్ నైజుమ్ తొత్తిరమ్ కొల్లినర్* తొడుకడల్

కిదవ్బళి శేవన్ కిళరొళి మణిముడి*

కుడనై యెబ్బొవలన్ కుడియడియార్ క్కే.

౭.

అ॥ తొడుకడల్ - అగాధమైన సముద్రమందు, కిదనై - పవ్వళించిన, ఎన్నకేళవన్ - మనశోభుడును, కిళర్ ఒణ్ - గోష్ఠతేజస్సుగల, మణిముడి - రత్నకీటముగలవాడును, కుడనై -

తిరుక్కణ్డవులు చవ్వలించినవాడైనన, ఎవ్వకోపలకమునశ్రీకృష్ణునికి, కుడియడియార్కు - కులక్రమముగా దానులైనవారికి, మడన్దైయర్ - స్త్రీలు, వాల్కొల్లెలుమ్ - ఆశీర్వాదముజేయుచుండగా, మరుదురుమ్ - మరుత్తులును, వశుక్కరుమ్ - వనువులును, ఎల్లమ్ తోడొన్లుకొంచెము వెనుక ననుసరించివెళ్ళి, తొత్తిమ్మకొల్లినర్ - స్త్రోత్రముజేసిరి.

తా॥ శ్రీవైకృష్ణమునకు వెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను మరుత్తులును వనువులును స్తోత్రము జేసిరి. 2.

కుడియడియారివర్ కోవిన్దన్దనక్కెన్దు*

ముడియుడై వానవర్ ముత్తై ముత్తై యెదిర్ కొళ్ళ*

కొడియడినడుమదిల్ కోపురమ్మరుగిసర్*

వడివుడై మాదవళ వై గున్దమ్మపుగజే.

౩.

అ॥ ఇవర్ - వీరు, కోవిన్దకారనక్క - శ్రీకృష్ణునికి, కుడియడియార్వై - కులక్రమముగా దానులని, ముడియుడై - కిరీటముగల, వానవర్ - నిత్యనూరులు, ముత్తైముత్తై - క్రమక్రమముగా, ఎదిర్ కొళ్ళ - ఆభిముఖముగావచ్చుటకొఱకు, వడివుడై - సాందర్యముగల, మాదవళ - క్రియవతియొక్క, వై గున్దమ్ - శ్రీవైకృష్ణమును, పుగ - ప్రవేశించుటకై, కొడియడి - గృహముల చేసలంకరించుటచేసిన, నడుమదిల్ - గొప్పప్రాకారముగల, కోపురమ్ - గోపురద్వారమును, మరుగిసర్ - సమీపించిరి.

తా॥ ప్రకృతిమండలమునుకాటివరకువాత నిత్యనూరులు వీరి చరమచదమునకు దీసికొని పోవుటకై శ్రీవైకృష్ణముయొక్క గోపురద్వారమందు వచ్చి చేరిరి. ౩.

వై గున్దమ్మపుగుడలుమ్ వాళలిల్వనవర్*

వై గున్దకాతమరెమ రెమదిడమ్మపుగుడెన్దు*

వై గున్దత్తమరదుమ్ మునివరుమ్మియన్దనర్*

వై గున్దమ్మపుగువదు మ్మణ్ణవర్విదియే.

౪.

అ॥ వై గున్దమ్మపుగుడలుమ్ - శ్రీవైకృష్ణమునుబ్రవేశించినప్పుడు, వాళలిల్ - ద్వారమందున్న, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వై గున్దకాతమర్ - శ్రీవైకృష్ణవాధునిభక్తులు, ఎమర్ - మాకుడై క్కులు, ఎమదిడమ్ - మాధానమును, పుగుదు - ప్రేమించి, ఎన్దు - అని (చెప్పిరి). వై గున్దమ్ - శ్రీవైకృష్ణమును, అమరదుమ్ - కైబ్యార్గవరులును, మునివరుమ్ - గుణానుభవరులును, వై గున్దమ్మపుగువదు - శ్రీవైకృష్ణమునుబ్రవేశించుటకు, మ్మణ్ణవర్ - భూలోకమందున్నవాకి, విదియే - భాగ్యము (గలిగినది) కదామని, వియన్దనర్ - సంతోషించిరి.

తా॥ శ్రీవైకృష్ణమందలి గోపురద్వారమందున్న వారు మిక్కిలి సత్కరించిరి. కైబ్యార్గవరులైన నిత్యనూరులును, భగవద్గుణానుభవరులైనవారును భూలోకమందుండి యిచ్చట రావడమునకు వీరంతభాగ్యముగలవారోమని యాశ్చర్యపడిరి. ౪.

విదివగై పుగున్దనరెన్దు నల్వేదియర్*

వడియినిల్ పొల్లనిల్ పాదజ్జల్ కళువిసక*

నిదియునట్టుణ్ణముమ్ నిత్తై కుడవిళక్కముమ్*

మదిముగమడ న్నైయ లేన్దిసర్ వన్దే.

౧౦.

అ॥ విదివన్ - (మన) భాగ్యముచేత, పుగున్దసర్ - ప్రవేశించిరి, ఎన్దు - అని, సలేవే దియర్ - విలక్షణులై వేదమందు ప్రతిపాదించబడిన నిత్యనూరులు, పునియినిల్ - స్వస్థానమందు, పాణ్ణినిల్ - ఉపచారపూర్వకముగా, పాదబ్బల్ - తిరువడికళ్ళను, కట్టువిసర్ - శోధించిరి. నిదియుమ్ - నిధివలెనున్న తిరువడికళ్ళనున్న, సలేకున్దముమ్ - మంచిక్రిమార్తమునున్న, నిత్తై కుడమ్ - పూర్ణకుంభమునున్న, విళక్కముమ్ - దీపమునున్న, మదిముగమ్ - చక్షునివంటిముఖమునుగల, మడన్దైయర్ - స్త్రీలు, వన్దు - ఎదురుగావచ్చి, ఎన్దిసర్ - ధరించిరి.

తా॥ మనభాగ్యముచేత వీరిచ్చట వచ్చిరికదాయని నిత్యనూరులు తమ సింహాసనమందు వేంచేయించజేసి వారి శిపాదములనుకడిగిరి. స్త్రీలు మంగళార్థముగా పూర్ణకుంభాదులను దీసి కొని యెదురుగా వచ్చిరిని.

౧౧.

వన్దవరెదిర్ కొళ్ళ మామణిమణ్ణబత్తు*

అన్దమిల్ పేరిన్పు త్తడియరోడిరున్దమై*

కొన్దలర్ పాళిల్ కురునూర్ చ్చడగోపన్ శోల్

శన్దబ్బళాయిర త్తిన్దె వల్లార్ మునివరే.

౧౧.

అ॥ అవర్ - ఆశ్రియచరితి, వన్దు - వచ్చి, ఎదిర్ కొళ్ళ - ఎదురుగుండ వేంచేయుగా, మామణిమణ్ణబత్తు - తిరుమామణి మంటపమందు, అన్దమిల్ - ఆవధిలేని, పేరిచ్చత్తు - మహానన్దముగల, అడియరోడు - భక్తులైననిత్యనూరులతోఁగూడ, ఇరున్దమై - ఉన్నవిధమును, కొన్ద - పువ్వులగొత్తులు, అలర్ - వికసించుచున్న, పాళిల్ - తోటలుగల, కురునూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, శన్దబ్బల్ - వేదస్వరూపములైన, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్దె - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆభ్యసించువారు, మునివరే - భగవద్గుణముల ననుభవించురు.

తా॥ శ్రీవైకుంఠమందలి తిరుమామణిమంటపమందు నిత్యనూరులతోఁగూడ బ్రహ్మనన్దము ననుభవించుచున్నవిధమును బ్రతిపాదించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకృణ్ణమునకు వెళ్ళి భగవద్గుణానుభవము జేయుదురని.

౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళేళరణమ్

తీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :— ఈ తిరువాయ్మొళిలో, తామిదివరలో ననుభవించిన యనుభవమంతయు మానసానుభవమగుటచేత నానై భవములను ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యాశించి, సర్వ శ్లోయని యొకక్షణముగూడ విడిచియుండలేక మిక్కిలిమూర్తులైన యాత్మార్థము సర్వశ్లోయరూఢు వచ్చి నేవసాదించి వారిలో సంశ్లేషించి వారియొక్క సకలముఖములనుబోగొట్టి వాఘమనోరథించినప్రకారము వారికి పరమపదమునిచ్చి నిరతిశయానందము ననుభవించజేసెనని ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

మునియేనాన్ముగనే ముక్కణ్ణచ్చా*ఎ*పొల్లా

క్కనివాయ్ త్తామరై క్కణ్ కరుమాణిక్కమేయొకళ్యా*

తనియేనారుయిరే యొకతలై మిశై యాయవన్నిట్టు*

ఇనినా పోగలాట్టే నొన్ముమ్మాయమ్ శెయ్యోలెన్నయే.

౧.

అ॥ మునియే - (సృష్ట్యవయోగియైన) సజ్గుణముగలవాడా! నాన్ముగనే - చతుర్ముఖుని కస్త్రామయైనవాడా! ముక్కణ్ - మూడుశేత్రములుగల, అప్పా - ఉపకారముడైన రుద్రునికస్త్రామయైనవాడా! కని-పండువలెస్నిగ్ధమైన, వాయ్ - అధరమునున్న, తామరై - చచ్చుచుపంటి, కణ్ - శేత్రములనున్నుగల, ఎన్ పొల్లాక్కరుమాణిక్కమే - భేదములేని (అనుభవించని) నీలమాణిక్యమువలె నాకునేవసాదించిన అయిమేనుగలవాడా! ఎన్కళ్యా - నన్నచూరించిన (పశికరించుకొనిన) వాడా! తనియేన్ - ఒంటరియైననాకు, ఆరుయిరే - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! ఎన్తలైమిశైయాయ్ - నాశిరస్సుకంటె నధికముగా (సంపూర్ణముగా), వన్నిట్టు - వచ్చి, ఇని-ఇంక (అనుభవించిన) మీద, నాన్ - నేను, పోగలాట్టేన్ - నివృత్తు. ఎన్నె - నన్ను, ఒన్ముమ్ - వివిధముగాను, మాయమ్ శెయ్యోల్ - పంచనచేయవలదు.

తా॥ బ్రహ్మాదులకంతర్యామయైయుండి సకలజగత్సృష్ట్యాదికారకుడవై, నాకుప్రాణభూతుడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల తివ్యావయవములతో నాకునేవసాదించి నన్నానన్నింటినింపిన ఓరియారతి! నేనింకనిన్ను వలను. నన్నుసంసారముందు పడత్రోయవలదు మహాయని. ౧.

మాయమ్ శెయ్యోలెన్నయే యొకతిరుమార్వత్తుమూలై నణ్ణ*

నాశమ్ శెయ్ పూన్ములొల్ తిరువాణై నిన్నాణై కణ్ణాయ్*

నకమ్ శెయ్దున్నొడన్నె యుయిర్యేటిన్తి యొన్తాగవే*

కూళమ్ శెయ్యదుక్కొన్డా యెన్నెక్కువిక్కొళాయ్ వున్దో.

౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మామమశెయ్యోల్ - వంపనచేయవలదు. ఉన్ - నీకు, తిరు - సంపత్తి, తూర్వత్తు - పశ్చిమమందు, మరై - మాలికవలె నలక్కారము, నత్తై - పొగడదగినదై, వాళమ్ శెయ్ - (నీతిరుమేనును) కరిమిలింపజేయుచున్న, పూ - నుందరమైన, కుర్రిలార్ - కొప్పుగలదైన, తిరు - శ్రీదేవితో, అత్తై - ఒట్టు, నిన్ అత్తై - నీకు ఒట్టు, కణ్డాయ్ - (నేనొట్టు పెట్టి నిర్బంధించినప్పుడు నీ వెట్టువెళ్ళదవో) చూడుము. నేళమ్ శెయ్దు - స్నేహము జేసి, ఉన్నాడు - నీతో, ఎన్నై - నన్ను, ఉయిర్ వేటిన్ది - (పాణము భేదములేకుండునట్లు, ఓన్లగనై ఒకటిగానై, కూళమ్ శెయ్యాయ్దు - సజ్జోచించక, కణ్డాయ్ - అన్తీకరించితివి. వన్దు - వచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, కూవిక్కొళ్ళాయ్ - పిలుచుకొనుము. అన్దో - ఆయ్యా!

తా॥ ఓక్రియోపతి! నన్ను సంసారమందుంచితివంటే నీతోడను నీశ్రీదేవితోడను ఒట్టు. నాయందు మిక్కిలి యభివీక్షణముగలవాడవై యిదిపలలో నన్నంగీకరించితివి. ఇంకమిడునాడ విడువకుండ స్వీకరింపుమాయని.

౨.

కూవిక్కొళ్ళాయ్ వన్దున్దో వేళపొల్లక్కరుమాణిక్కమే*
అవిక్కోర్ పల్లొమ్మొమ్మ నిన్నలాలటిగిన్ది లేర్నా*
మేవితొమ్మిమ్ పిరమళివ నిద్దిరనాదిక్కెల్లామ్*
నావిక్కమలముదట్కిమ్మణ్డే యుమ్మరన్దువే.

౩.

అ॥ ఎన్ - నాకు (భోగ్యభూతుడనై), పొల్లా - ఇద్రములేని, కరుమాణిక్కమే - నీల మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాడా! మేవి - అభివీక్షణముతో, తొమ్మిడు - ఆశ్రయించుచున్న, పిరమల్ - శ్రీహృ, శివన్ - రుద్రుడు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడు, అదిక్కెల్లామ్ - నీరు మొదలైనవానందజీవి, ముదల్ - కారణభూతమైన, నావిక్కమలమ్ - తిరునాళికమలమునకు, కిమ్మణ్డే - మూలభూతుడా! ఉమ్మర్ - మేలైన నిత్యనూరులకును, అన్దువే - నిర్వాహకుడా! అవిమ్మ - నాయాత్మకు, ఓర్ - ఒక, పల్లొమ్మొమ్మ - ఆపలంబవృక్షము, నిన్నలార్ - నిన్నుతప్పు, నాన్ - నేను, అటిగిన్దిరన్ - ఎఱుంగలేను. (గాన) వన్దు - వచ్చి, కూవిక్కొళ్ళాయ్ - పిలుచుకొనుమా. అన్దో - ఆయ్యా!

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యనూరులకును నిర్వాహకుడనైన ఓక్రియోపతి! నిన్నుతప్పు నాకు వెఱవలంబుమలేదుగాన నన్నంగీకరించుమాయని.

౩.

ఉమ్మరన్దన్పొమ్మొమ్మో వదనుళమ్మిలై నీయేయో*
అమ్మరనల్పొది యదనుళపిరమనరన్ సీ*

ఉమ్మరుమ్మయాదవరుమ్ పడై త మునివజవన్ నీ*

ఎమ్మమ్మశాదిక్కలుల్ శైన్దై పోరవిట్టిటాయ్.

౪.

అ॥ ఉమ్మర్ - మహాదాదులకంటే మేలై, అమ్ - (సృష్టికర్తచే) నుండరమై, తచ - చల్లనైన (విచిత్రకర్తగలదైన), పొమ్మయో - మూలప్రకృతికి నిర్వాహకుడా! ఆదనుల్ - ఆ మూలప్రకృతిలోనున్న, మిత్తై - విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయే - నీవే నిర్వాహకుడైనవాడవు, ఆమ్మరుమ్ - ఆకాశమునకును, నల్ - విలక్షణమైన, శోది - అగ్నిజ్వలి (తతిమతత్వములకును) ఆదనుల్ - ఆ పంచభూతమయమైన బ్రహ్మాండములోనున్న, పిరుమన్ అరన్ - బ్రహ్మరుద్రులకును, నీ - నీవే నిర్వాహకుడవు. ఉమ్మరుమ్ - మేలైన దేవతలనున్న, యాదవరుమ్ - తక్కిన మనుష్యులనున్న, పడైత్త - సృజించిన, మునివజవన్ - సజ్జల్పముగలవాడవు, నీ - నీవే. ఎమ్మరుమ్ - నాభారమైన కార్యములను, శాదిక్కలుల్ యై - (నేను) నిర్వహించెదననియాచి, ఎన్దై - నన్ను, పోరవిట్టిటాయ్ - దూరముగావిడిచిపెట్టితివి.

తా॥ ఓ శ్రీయోగతీ! నకల చరాచరములను సృజించి వానికి నిర్వాహకుడవైయున్న నీవు నన్ను పేక్షించితివంటే నాకార్యములను నేను నెరవేర్చుకొనఁజాలనని. ౪.

పోరవిట్టిటన్దై నీ పుఱమ్పోక్కలుల్ శోల్ *పిన్దై యాన్

ఆరై కొణ్డైయన్దో ఎనదెప్పదెన్దో నాన్దెన్దో

తీరవిరుమ్మిన్దోనీరదుపోల వెన్నారుయిరై

ఆరప్పరుగ* ఎనక్కారావమ్మదానాయ్.

౫.

అ॥ ఇరుమ్మ - లోహము, తీర - (తనతాపము) తీరునట్లు, ఉణ్డ - గ్రహించిన, నీరదు పోల - జలమువలె, ఎన్నారుయిరై - నాయాత్మను, ఆర - పూర్ణముగా, పరుగ - అనుభవించుటకై, ఎనక్కు - నాకు, ఆరావమ్మదానాయ్ - తృప్తిశీలి (నిరతిశయభోగ్యమైన) ఆమృతమైనవాడా! నీ - నీవు, ఎన్దై - నన్ను, పోరవిట్టు - దూరముగావిడిచి, ఇట్టు - అనాదరించి, పుఱమ్ - విషయాన్తరములయందు, పోక్కలుల్ శోల్ - పడవేయతలించితివంటే, పిన్దై - తరువాత, యాన్ - నేను, ఆరై కొణ్డై - ఎవరిని సహాయముగాజేసికొని, ఎత్తై - ఏపురుషార్థమును (పాధించెదను)? అన్దో - అయ్యో! ఎనదెప్పదెన్దో - నాదియని చెప్పదగినదది? యాన్దెన్దో - నేనని చెప్పదగినదది?

తా॥ ఇదివఱలో నాకు భోగ్యభూతుడవైయుండి నన్ను చక్కగా ననుభవించి యిప్పుడ సంపాదముందు బడద్రోయ విచారించుచున్నావు. నేనును నావస్తువులును నీవేగాన ఇతఁ నేనొకరిని సహాయముగాజేసికొని యొకపురుషార్థమును పాధించఁజాలనని. ౫.

ఎవక్కారావముదా యెనదావియెయిన్నుయిరై *
 మనక్కారామిమన్ని యుణ్ణిట్టాయినియుణ్ణాట్రియామ్ *
 పువక్కాయానిఅత్త పుణ్ణిగక్కణ్ శెణ్ణనివాయ్ *
 ఉంక్కేఱ్ఱామ్ కోలమలర్ ప్పావై క్కన్బా వెన్న న్నేయో.

౬.

అ॥ పునమ్ - తన భూమి నుండున్న, కాయామ్ - కలుపునముయొక్క, నిలత్త - పళ్లము
 గలవాడవును, పుణ్ణిగమ్ కణ్ - పద్మమునటి శేత్రములనున్న, శెమ్కని - ఎఱ్ఱపుండువలె
 స్పృగ్ధమైన, నాయ్ - ఆధరమునున్న గలవాడవువైన, ఉనక్కు - నీకు, ఎఱ్ఱుమ్ - తగుమైన,
 కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావై క్కు - కమలవానినియైనపిరాట్టి వినుచుమై, అన్బా -
 న్నేహముగలవాడవే, ఎన్న న్నేయో - (నారని యాశ్రయించి) నాయందుబ్రీతిజేసినవాడా!
 ఎనక్కు - నా, ఆం - ముదాయ్ - విరతియభోగ్యభూతుడవై, ఎనదావియె - నాశరీరము
 నున్న, ఇన్నుయిరై - లక్షణమైన నాయాత్మనున్న, మనక్కు - హృదయమునకు, అరామై -
 తృప్తిలేకుండునట్లు, ఆశనునీ, మన్ని - నిరంతరముగా, ఉణ్ణిట్టాయ్ - అనుభవించుతివి. ఇని -
 ఇతను, ఉణ్ణాట్రియాయ్ - (పూర్ణముగా) అనుభవించుచు.

తా॥ శ్రీదేవియందువలె నాయందు మిక్కిలి వ్యాపాహముగలవాడవై నాశరీరమందును
 ఆత్మయందును మిక్కిలియాదరమునుజేసితివి. ఇతమిందగూడ నన్ను పేక్షించక స్వీకరింపుమాయని.

శ్రీ కోలమలర్ ప్పావై క్కన్బాగియ వెన్న న్నేయో *
 నీలవరై యిరణ్ణుపిత్తై కవి నిమిర్ నదొప్ప *
 కోలవరాగ మునాయ్ నిలజ్జోట్టడై కొట్టెన్దాయ్ *
 నీలక్కడల్ కడై న్దా యునై ప్పెన్ బీనిప్పొక్క చనో.

౭.

అ॥ కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావై క్కు - కమలవానినియైనపిరాట్టి వినుచుమై,
 అన్బాగియ - త్రిగలవాడవై (దానిచేత), ఎన్ అన్నేయో - (పిరాట్టికిభక్తుడనవి) నాయందు
 బ్రీతిజేసినవాడా! నీలవరై - నల్లనిస్వతము, ఇరణ్ణుపిత్తై - రెండుచంద్రశలను, కవి - నోటి
 తోకలుచుకొని, నిమిర్ నదొప్ప - తేచినట్టువలెనున్న, కోలమ్ - సుందరమై, ఒన్ట - అద్వితీ
 యమైన, వరాగమాయ్ - మహావరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కొట్టిడై కొట్టెన్దాయ్ - కొమ్ముమీద
 పెరుకొనివచ్చిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! నీలమ్ - (తనకాబ్రిచే) నీలమైన, కడల్ - సముద్ర
 మును, కడై న్దాయ్ - చిలకినవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, పెన్ బీనిప్పొక్క - లభించి, ఇని-ఇతమింద,
 పొక్కువనో - విడిచెదవా?

తా॥ ఓస్వామీ ! వరాహావతారమందు భూమిపరాత్తిని యెక్కుకొనివచ్చివారితో సంశ్లేషించి నట్లును, సమద్రవధనముజేసి శ్రీదేవితో సంశ్లేషించినట్లును సంసారసాగరమందు మగ్నుడవై యున్న నన్నుద్ధరించి వాతో సంశ్లేషించిన నిన్ను సేవకమీద వదలనని. ౭.

పెద్ద బీనిప్పొక్కువనో పున్నెయ్యెతనిప్పేరుయిరై *

ఉద్దరివిరువినై యా యుయిరాయ్ ప్ప కునాయనై యాయ్ *

ముద్దరివిమ్మాపులగుమ్ పెరున్దూతాయ్ త్తై న్ద్రీల్ పుక్కు *

ముద్దరిక్కరన్దొళితై యెమ్మదల్ తనివిత్తేయో.

౮.

అ॥ ఉద్దరి - ఆత్మతోజేరియున్న, ఇరువినైయాయ్ - పుణ్యసావములనిరెండువిధములైనకర్మలకు నిర్వాహకుడవును, ఉయిరాయ్ - జీవాత్మలకునిర్వాహకుడవును, అవైయాయ్ - పయనాయ్ - ఆకర్మలకు ఫలములైన నుభిదానిములకు నిర్వాహకుడవును, ఇమ్మాపులగుమ్ - ఈమాడులోకములను, ముద్దరి - సంపూర్ణముగా, పెరున్దూతాయ్ - పెద్దపాదసలెప్పించి, తూద్ద్రీల్ పుక్కు - అపొదలోచనవేళించి, ముద్దరిక్కరన్ద - అంకటహ్యపించి, ఒలిత్తాయ్ - కనుపడకుండనుండువాడవును, ఎన్ముదర్ తనివిత్తేయో - నాకు మొదటముచ్చగులుగ జేసి యాద్యచ్చుక సుకృతమునకద్వితీయకారణభూతుడవునైన ఓక్రియూనతి ! ఉన్నై - నిన్ను, పెద్దరి - పొంది, ఇని - ఇకమీద, పొక్కువనో - విడిచెదనా ?

తా॥ ఫలసాధనాదులనన్నిటికిని నిర్వాహకుడవై యుండియు లోకములను సృజించి యుచ్చటనన్తర్యామియై కనుపడకుండియు నాకుయాద్యచ్చుక సుకృతమును గలుగజేసి నన్నంగీకరించిననిన్ను పొంది యింక నేనువదలలేనని. ౮.

ముదల్ తనివిత్తేయో ముమ్మముపులగాదిక్కెల్లామ్ *

ముదల్ తనియున్నైయున్నై యెన్నై నాళ్ళెన్నుకూడువన్ నాన్ *

ముదల్ తనియుజ్జుమిజ్జుమ్ ముమ్మముద్దరిలువాన్ పామ్మాయ్ *

ముదల్ తనికూన్దన్దన్దన్దన్దన్దన్ద ముడివిలీయో.

౯.

అ॥ ముమ్మముపులగు అదిక్కెల్లామ్ - సంపూర్ణమైన మాడులోకములు మొదలైన సమస్తస్తువులకును, ముదల్ తనివిత్తేయో - నిమిత్తసహకార్యపాదానములనెడి త్రివిధకారణమై, అజ్జుమిజ్జుమ్ - కారణావసయంగును కార్యావసయంగును, ముమ్మముద్దరిలు - సమస్తస్తువులయందును, ఉజ్జు - వ్యాపించి, ముదల్ - ప్రధానమై, తని - అద్వితీయమై, వాన్ద్రీ - భోగమోక్షములకు, పామ్మాయ్ - ఉత్పత్తిస్థానమైనమూల్చక్రపృతికి నియామకుడవై, ముదల్ - (చక్రకర్తాదులకంటె) ప్రధానమై, తని - అనదృశమై, కూన్దన్ద - (తనజ్ఞానముచే

శరీరాదులను) వ్యాపించి, అగస్త్య - ప్రక్కలనుదువ్యాపిం, ఆశ్రీస్తు - క్రిందవ్యాపించి, ఉయ
ర్న - పైవ్యాపించినదై, ముడివిలి - అంతములేనిదైన జీవాత్మలను, నియామకుడవై, ముదల్
ప్రధానుడవై, తన - నిరుపమానుడవై, ఉత్తైఁకవై - నీవైననిన్ను, ఎవైవాళోనన్న-ఎవ్వడు
వచ్చి, నాలో - నేను, కూడువన్ - పొందెదను.

కా॥ సమస్తకారణములకును త్రివిధికారణభూతుడవై, చిదవిశ్వులకు నియామకుడవై యున్న నిష్కలనైష్ఠుడుగారి యానందచెందోయిని.

శూన్యస్థానములను ముగిసి చిరుమ్బాగ్రియో*

కూర్చున్నదనిల్ పియ చరసన్మలర్-చోసీయో*

శూక్రవారం పెరియ శుద్ధర్షానిన్న మేయా*

శూక్రస్థనిల్ పరియ వెన్నపాపిటచూర్చి న్నాయే. ౧౦.

అ॥ కూర్మీస్తు - (మహాదాదులను) వ్యాపించి, అగస్త్య - (చక్రలయందు) వ్యాపించి, అర్మీస్తు - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్న్దు - పైనవ్యాపించి, ముడివిల్ - నాశములేనిదై, పెరుమ్ - గొప్పదై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పాడ్మియో - భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతికన్తరాత్మయైనవాడా! కూర్మీస్తు - అంతట (జ్ఞానముచే) వ్యాపించి, అదనిల్ - ఆమూలప్రకృతికంటె, పెరుమ్ - గొప్పదై, పరమ్ - (దానికి నియనయగుటచే) మేలై, నల్ - (వికారములేనందున) నిలత్తునమై, మలర్ - కళ్యాణభావముగల, శోదీయో - తేజోమయమైన శివాత్మకు సన్తరాత్మయైనవాడా! కూర్మీస్తు - వ్యాపించి, అదనిల్ - అంతకింటె, పెరుమ్ - గొప్పదై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఇన్దుమ్మిజ్జానమేయో - సుఖాశ్మకమైన జ్ఞానమూర్తియైన పరమాత్మస్వరూపుడా! కూర్మీస్తు - వ్యాపించి, అదనిల్ పెరుమ్ - అంతకింటెగొప్పదైన, ఎన్ అవా - నాయభివేశము, అఱ - తీరునటు, కూర్మీవాయ్ - (నాతో) సంశ్లేషించితివి.

తా. ఓక్రియఃపతీ ! దశదిక్కులయందును న్యాపించిగొప్పదైన మూర్తిఃపృథివీ నియంతయు
వానికంటెగొప్పదైన జీవాత్మకును మేలైనట్లూనానంద స్వరూపుడవైన నీస్వరూపముకంటె నధిక
మైన, వాయుశ తృప్తిసొందునట్లు కాలోసంశ్లేషించితివని. ౧౦.

అనావతిచూపు మురియెయిననె యారె కె గులత్తీ*

అవావల్ యిపీడుపెల్ల కురుగూర్ చ్చడగోపకళొన్న *

అవాచిలనాదిగళా ల్లివె యాయీరముమ్*ముడిన

అవాచిలనాదియిప్పు తఱినార్ విజనారుయర్నే.

అ॥ అవా - ఆభినివేశము, అల - తీరునట్లు, కూర్ - సంశ్లేషించిన, అరియై, - సర్వ శ్వరుఁడును, అయనై - బ్రహ్మకన్తర్యామియు, అరనై - రుద్రుని కన్తర్యామియైన శ్రీమః పతిని, అలన్ శ్రీ - శ్లేష్మపించి, అవాఅన్ శ్రీ - ఆభినివేశముతీరి, వీడు పెన్ ॥ - మహానన్దమైన పరమపదమునుబొందిన, మరుగూర్చుడిగోపన్ - తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మత్వార్థ, శొన్న - సాదించినవియు, అనావిల్ - పరభక్తిచేత, అన్దాదిగళార్ - అన్దాదిరూపములుగా ప్రవహించినవియైన, ఇచ్చై అయిరముమ్ - ఈ కైయ్యపాశురములనున్న, ముడిన్ - అంతమందు గలిగిన, అనావిల్ - పరభక్తిచే సాదించిన, అన్దాది - అన్దాదిరూపములైన, ఇచ్చుత్తు - ఈపది పాశురములనున్న, అట్టిన్దార్ - ఆధ్యయనముజేయువారు, పిఱన్దార్ - సంసారమందు బుట్టినవారై యే, ఉయర్ నే - నిత్యనూరులతో సమానులై యుక్తములగును.

తా॥ ఆత్మ్యాన్ద్యుక్త కొరిక నెంపేరునట్లు వారితో సంశ్లేషించిన శ్రీ ఈశ్వరీమయమై తామశించిన పరమపదమునుబొందిన నమ్మత్వార్థుడరభక్తిచే సాదించిన కైయ్యపాశురములనున్న అందులో పరమభక్తిచే సాదించిన యీపదిపాశురములనున్నగ్య జనము జేయువా రిహలోకమందున్నప్పుడే నిత్యనూరులతో సమానులై అందరికి పూజ్యులైయుందుని

౧౧.

అ శ్లోక తిరువడిగళ శ్లోకము

కీ.మర్ తిరువడిగళ శ్లోకము

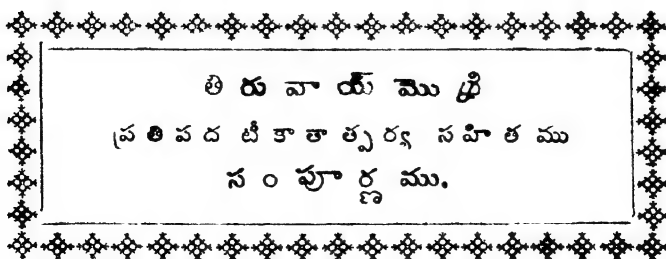
౧౦-వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది నలవ తిరువాయ్మొళులు ౧౦౦-కి పాశురములు ౧౧౦౨.

ఋషిం జాహమహే కృష్ణత్యస్తాతత్త్వమివోదితమ్ ।

సహస్రభాషాం యోద్రాక్షీత్ ద్రామిడిం బ్రహ్మనంహితామ్ ॥

అ	పుటము	పుటము	పుటము
అల్లదేయ్యయ్యపుగునూలు	౧౭౯	అన్నైయెన్ శెయ్యిలెన్	౨౪౨
అగలగిల్లెన్ తియమ్	౩౪౦	అన్ననాగుమతన తాళ్	౪౯౯
అగలగలుమ్	౫౨	అన్నిమిలి న్నొన్ఱిలమ్	౩౯౪
అగల్ నిసినై త్త	౨౬౮	అన్నిమిలి న్నొన్ఱిలమ్	౪౪౫
అణ్ణల్లల్ త్తణ్ణుళాయ్	౩౪౦	అన్నియ మొగుపుగలిడమ్	౫౦౪
అణ్ణమిణ్ణుమ్ వానవర్	౪౦౯	అన్ఱుమణి నీరెరికాల్	౩౬౩
అణ్ణున్ నీనల్లెన్	౨౬౫	అప్పనేయడలాట్రియన్	౨౦౮
అచ్చుదినమలనెన్	౧౩౭	అప్పనైయెన్ఱుమణ్ణున్	౩౮౭
అణ్ణై తియమడ నారాయ్	౩౩	అమరరాయ్ త్తిరిగిన్ఱార్ గట్టు	౫౧౦
అడకెట్టిర్ శమ్మత్తు	౨౫	అమరర్ గళ్ తొమ్మిడెట్టు	౩౨
అడిగళ్ కై తొమ్మిడు	౨౯౦	అమరర్ క్కరియన్	౫౨౫
అడిక్కిమ్మ మర్న్ఱు	౩౪౦	అమరర్ తొమ్మిప్పమనానై	౧౪౪
అడిశేర్ ముడియిన రాగి	౧౭౫	అమరర్ ముమ్మముదిర్	౫౧
అడిచ్చియొమ్ తలై మిత్తై	౫౧౫	అమర్ న్దనాదనై	౪౧౯
అడియార్ న్దవై యముణ్ణు	౧౫౬	అముదమమరర్ గట్టు	౪౬
అడియానివ నెన్ఱు	౪౭౧	అమైవుడై యునెటి	౨౮
అడియేనుళ్ళాన్	౪౩౫	అమ్మనాయప్పిన్నుమ్	౫౩
అడియేన్మై వియమర్ గిన్ఱ	౩౩౮	అమ్మనాట్రిప్పిరాన్	౨౩౧
అడియేన్ శితియ	౪౨	అయర్ క్కుమ్ మిల్ ముమ్	౧౯౫
అడియైమాన్ఱైయిరన్ద	౨౮౬	అరణమావర్	౪౫౩
అడయొణ్ణునూన్ మువర్	౧౫౭	అరియాయవమ్మనై	౪౬౯
అడైవదుమణియార్	౪౬౫	అరియే శే యెన్న మొన్	౨౭౩
అణ్ణుక్కురుమరున్దెన్ఱు	౨౦౪	అరుగలిలాయ్	౫౭
అణ్ణకెనవాడు మెనజమ్	౪౫	అరుళాద నీరయర్	౩౫
అణియ నాగుమతన తాళ్	౫౦౦	అరుళాదొట్టివాయ్	౪౮౯
అణైవదరివనై మేర్	౧౦౫	అరుళైయై యెన్నమ్మ శే	౫౩౪
అణ్ణిల్ మాయనణికోళ్	౧౩౧	అరుళై తానిని యానటియేన్	౪౩౧
అరువేదిదుపిదు పేర్ ము	౪౩౮	అరుళై పెణువారడియార్	౫౨౬
అన్దమిల్ పుగమ్ నన్దపురనగర్	౫౧౨	అల్లదోరరణుమవనిర్	౪౧౬
అన్దరమ్ నిన్ఱుమ్మల్ గిన్ఱ	౪౭౩	అల్లలిలిన్ఱుమ్	౧౭౧
అన్దామత్తెన్ఱు శెయ్దు	౮౮	అవర్తెజ్జళ్ విళైయమ్	౫౧౭
అన్దోవణుగ ప్పెణు నాళ్	౪౯౦	అవసుడై యరుళై పెణుమ్	౪౯౪
అన్నై మిరణిమామయిల్	౩౧౩	అవనై విట్టగన్ఱు	౪౯౭
అన్నై మిరిది తొగ్గన్ శెయ్ గెన్	౪౪౧	అవనేయగల్ ఇళాలమ్	౪౬౪

	పుటము		పుటము
అవన్తైయదే	౪౭౩	ఆరావముదమాయ్	౯౦
అవరవర్ తమ తము	౧౯	ఆరావముదే యడియేనుడలమ్	౨౭౦
అవావఱచ్చురియై	౫౫౧	ఆరుక్కెన్ శొల్లుగన్	౪౯౪
అకురర్ గళ తలై ప్పెయ్యిర్	౫౧౬	ఆరుయిరయో	౩౯౯
అఱువన్ తొఱువన్	౨౭౨	ఆరుయిర్ పట్టడు	౪౮౦
అఱైక్కిన్ఱవడిసాయేన్	౪౬౮	ఆరెన్నై యారాయ్వర్	౨౪౭
అళవియన్ఱ వేఱులగత్తవర్	౩౮	ఆర్యనో వాఱ్ఱియైక్కె	౩౮౯
అళిక్కుప్పరమనై	౧౫౪	ఆలిశ్శిలై యేఱులగముణ్ణు	౨౯౫
అఱిగిలేన్ తన్నుళ	౪౭౮	ఆనారార్ తుణైయెన్ఱు	౨౩౨
అఱిన్ఱవడమ్	౪౬౪	ఆనాచెన్నాదులగత్తె	౩౩౭
అఱిన్ఱఱిన్ఱు తేఱిలేఱి	౨౦౯	ఆవి కాప్పాని ముర్	౨౪౫
అఱియాక్కలక్కుళే	౭౮	ఆవి తిక్కెక్కెన్ఱవర్	౩౩౪
అఱియుమ్ శెనీయై	౯౧	ఆవియేయగముదే	౧౬౦
అఱియేన్ఱు శ్రుళ	౪౩౩	ఆఱ్ఱియాసాఱ్ఱి యమూర్ క్కుమ్	౫౨౧
అఱివరియపిరానై	౨౫౫	ఆఱ్ఱియైచ్చుజుమ్	౩౬౦
అఱివిసాల్ కుఱైవిల్లా	౨౧౪	ఆఱ్ఱికులవనై యాదరిప్పమ్	౪౦౫
అఱివిలేనుక్కరుళాయ్	౩౩౩	ఆళియైక్కాణ్ పరియాయ్	౩౭౩
అఱుక్కుమ్ విన్ఱయాయన	౪౮౪	ఆళుమాళారాఱ్ఱియమ్	౪౧౦
అఱుప్పదన్ నారాయణన్	౪౨౯	ఆళుప్పరమనైక్కెన్ఱునై	౧౫౨
అఱ్ఱే తదు పఱ్ఱే నైలిర్	౨౫	ఆళగిన్ఱాసాఱ్ఱియాన్	౫౧౯
అ		ఆళ్వాసాఱ్ఱిసీర్	౫౨౪
అఱ్ఱైయదాఱ్ఱిప్పిరానై	౨౭౮	ఆఱామదయ్యనై	౪౭౧
అఱ్ఱియుమ్ తూఱ్ఱియుమ్	౩౭౬	ఆఱుమలై క్కెదిర్ న్నోడుమ్	౩౬౦
అఱియాడి	౮౩	ఆఱెనక్క విన్నావమే	౨౬౯
అఱ్ఱులన్ పెఱ్ఱులన్	౯౨	ఆఱ్ఱే నిన్ఱు వన్కెకాట్టమ్	౧౯౮
అదుమిలై మఱ్ఱే నివనిర్	౪౫౬	ఇ	
అనానానాయన్	౫౫	ఇగల్ శోళ పుళై	౩౦౭
అనానాళుడైయాన్	౨౩౩	ఇజుమజుమ్ తిరుమలన్ఱి	౩౯౦
అవిన్ శువైయవై	౧౭౭	ఇఱ్ఱేతిరిశేఱు	౪౪౮
అముదల్వనివనెన్ఱు	౩౮౭	ఇఱిగిలేనొన్ఱట్ట	౨౧౦
అమ్వణ్ణుమిన్ఱుగొన్ఱు	౨౮౫	ఇడక్కోళ శమయై	౨౩౫
అయిర్ కొఱ్ఱున్ఱాయ్	౪౯	ఇడరిల్ పొగమ్మాఱ్ఱిగి	౨౮౯
అయ్యెయ్యలగత్తు	౨౨౦	ఇడన్ఱియేయ్యునాళ	౧౬౯
అయ్యచ్చియాయ వనైయార్	౨౯౯	ఇడర్ కడవెమ్మై	౫౦౪

ఇదైయిల్లె యాన్ పరగర్ త్త	౪౦౬	ఇవలిరాప్పగల్ వాయ్ పరీఇ	౮౫
ఇట్టకాల్లిట్ట క్క యళాయ్	౩౪౯	ఇవల్లె ప్పెఱుమ్ పరిశు	౨౦౩
ఇదు కాణ్ణిన్ నెన్ మిన్	౨౦౨	ఇనైయుమిచ్చె గుఱున్ నై యుమ్	౫౬
ఇదుకోపారుత్తమ్	౪౨౪	ఇశైవిల్లెవై	౨౭౪
ఇత్తన్ నెఱువదు	౪౭౨	ఇఱ్ఱన్ నెమ్మ మైఱ్ఱిఱ్ఱు	౩౫౫
ఇనవేయ్ మల్లెయ్యెన్	౨౫౯	ఇఱ్ఱన్ దుమ్మనీయే	౪౦౦
ఇనియార్ ఘానబ్బళార్	౧౦	ఇఱుక్కు మి ఱ్ఱైయిఱుక్కు	౨౩౭
ఇనియరున్దెన్నయిర్	౪౯౨		
ఇన్కవిపాదుమ్	౩౮౮		
ఇన్నము దెనల్త్తిన్	౩౪౫		
ఇన్నయిర్ కేల్లై మర్ మేల్	౩౭౭		
ఇన్నయిర్ చ్చేనలమ్	౪౭౨		
ఇన్నమ్ తల్లెప్పైయదు	౪౭౬		
ఇన్నమ్ పయక్క వెఱ్ఱిల్	౩౯౦		
ఇన్ది ప్పొగ విరువిన్దెయుమ్	౪౬౬		
ఇన్దుపోయ్ పుగురురాగిల్	౫౦౮		
ఇన్దుక్కుదివాదగత్త	౩౨౨		
ఇన్దెన్ నెన్ పొరురాక్కి	౫౪౦		
ఇన్కమ్మనత్తేదు	౮౪		
ఇరజీనాదొఱుమ్	౩౦౪		
ఇరుడికేళ నెమ్మిరాన్	౧౦౩		
ఇరురుమ్మి మున్దెన్	౪౩౦		
ఇరునాన్ కణ్ణుకొణ్ణు	౪౩౦		
ఇరులిన్ తిణివణ్ణుమ్	౭౦		
ఇరైక్కుఱ్ఱరుజడల్	౨౪౪		
ఇలజ్జె మల్లెన్	౫౦౩		
ఇలకైత్తెన్	౮౫		
ఇలనదు ఉడైయనిదు	౧౮		
ఇలిజత్తిట్ట పురాణత్తిరుమ్	౨౨౫		
ఇలదుముళుదుమ్	౨౪		
ఇల్లెఱ్ఱిరిన్నమ్	౪౫౪		
ఇల్లెనుఱుక్కెట్ట	౩౮౫		
ఇల్లెయ్లై నెన్ కేలలి	౫౦౦		

పుటము	పుటము
ఉమరుగన్దగన్దపురుషమ్	ఉనిల్ వామైయిరే
ఉమ్మరన్దణాపెమ్మయో	ఉరపర్ కిచ్చై
ఉయర్వఱపుయర్ నలమ్	ఉరుమ్ నాడుమ్
ఉయిర్ వారే కుప్పె విల్లా	ఉరుమ్మట్కొడియుమ్
ఉయిర్ క్కదుకాలన్	ఉరెల్లామ్ తుజ్జి
ఉయిర్ గల్లెపులగుమ్	ఉరన్దగడముదైత్త
ఉయ్ న్దపొన్ద	ఉర్వళమ్ కిళర్ శోలైయుమ్
ఉయ్ మ్మిన్ తిత్తె కొణర్ న్ద	ఉఱ్ఱి నోణూ ఱ్ఱియురువుమ్
ఉయ్ విడమే ధై య్ క్కుమ్	ఉఱ్ఱి నోణూ ఱ్ఱియులగుక్కు
ఉయ్ పుపాయమ్ ముద్రీ న్దై	ఉఱ్ఱి ముదలన్దొగువనే
ఉరుగుమల్ నెజ్జమ్	ఎక్కాలత్తెన్దెయాయ్
ఉరువగియవాణుళమయమ్	ఎజ్జళ కణ్ ముగప్పే
ఉరై క్క వెల్లెనల్లెన్	ఎజ్జళ శెల్ శార్వ
ఉరై క్కిన్దముక్ కట్టిరాన్	ఎక్కానలగ ఞ్ఱుఱ్ఱి వాయ్
ఉరై యావెన్నోయ్	ఎజుత్తలై ప్పెయ్యన్ నాన్
ఉలగముణ్డెరువాయా	ఎజుముళన్ కణ్
ఉలగిల్ ఆరియుమ్	ఎజువన్దఱుగో
ఉఱ్ఱైయెన్ది శ్చేయ్ ద్వి	ఎజ్జేక్కాణ్ణిన తుమ్మాయ్
ఉళనాగ వేయ్ ఱ్ఱి	ఎజ్జ నేయోవ న్దై మిర గాళ
ఉళ నెనిలుళన్	ఎజ్జాన్దు నామిరున్దిరున్ద
ఉళరుమిల్లైయల్ల రాయ్	ఎడుత్త పేరాళన్
ఉళనముద్రీ ముళవా	ఎణ్డెరుక్కన్దలత్తు
ఉళమురై శెయిల్	ఎన్రెదిరి మైయవర్
ఉళుళావియులర్ న్ద	ఎనక్కా రావముదాయ్
ఉఱ్ఱువాన్ పోల్	ఎనక్కున్దల్లరణై
ఉఱ్ఱు మోపావియేనుక్కు	ఎనక్కేయ్ ప్పెయ్
ఉఱ్ఱువదావదై త్తెవుమ్	ఎనక్కొన్దు పణియార్ గళ
ఉఱ్ఱువదిదువెన్దు	ఎనదావియోళ కలన్ద
ఉద్రీ త్తొర్ గళనక్కి-త్తై	ఎన్కణ్ణన్ కళ్యమ్
ఉద్రీ న్దే నుగన్దపణి శెయ్ దు	ఎన్కొలమ్మన్
	ఎన్కొళ్యను న్దై విట్టు
ఉఱ్ఱు దై ముల్లర్ తదై న్ద	ఎన్ తిరుమగళ శేర్ మార్వన్
ఉదుము త్తెజ్జు త్తొ	ఎన్ తిరుమార్వన్దై

	పుటము		పుటము
ఎన్నాయరణ్ తిరువేళ్ళడత్తుర్	౯౭	ఎప్పొగళున్నానాయ్	౮౯
ఎన్నెత్తెత్తె	౧౩౧	ఎమ్మిరానైయైత్తె	౬౩
ఎన్నయ్యయ్	౬౫	ఎమ్మొప్పొత్తిఱముమ్	౧౧౦
ఎన్నదావి మేలైయాయ్	౧౮౮	ఎమ్మొసేయొగ్గెత్తె	౨౭౦
ఎన్నప్పనెక్కాయగుళాయ్	౩౦౩	ఎమ్మొడర్ కడిన్	౪౬౦
ఎన్నమర్ పెరుమాన్	౪౧౫	ఎయ్ త్తారెయ్ త్తార్	౪౩౮
ఎన్నవియ్యైక్కొళార్	౩౮౪	ఎయ్ దమ్మొపుదర్	౨౬౬
ఎన్నకుణ్డాయ్ జ్జళార్	౩౮౪	ఎల్లియమ్ కాలైయ్	౪౨౬
ఎన్నాన్ శెయ్ శన్	౨౭౧	ఎనై కొలణుగ్గెమ్మివాల్	౪౮౭
ఎన్నావదెత్తె న్నానైక్కు	౧౬౩	ఎమ్మనణ్ణి నాముమ్	౪౭౬
ఎన్నాళే నామ్మొళన్	౩౩౮	ఎమ్మొమ్మొమ్మెదావిక్కు	౧౪౯
ఎన్నీరైక్కడిరణ్	౩౪	ఎళిదాయినవాళెన్	౫౩౮
ఎన్నుడైక్కొప్పలశే	౩౭౨	ఎళివరుమియల్వినన్	౨౭
ఎన్నుడై నన్నుదర్	౪౦౭		
ఎన్నుల్ కలన్దవన్	౮౯	ఎగమార్ త్తియిరుమార్ త్తి	౧౮౬
ఎన్నుళ్ళాత్తుళిరున్	౫౨౭	ఎత్తివేల్పులగుళ్ళొ	౩౭
ఎన్నుళ్ళావార్ నొక్కె	౨౫౦	ఎత్తుమిన్నమర్ గార్	౫౦౭
ఎన్నై నొక్కెక్కిలుమ్	౫౧	ఎనమాయ్ నిలకణ్	౨౬౭
ఎన్నైయ్ న్నిమ్	౫౩౨	ఎపావమ్మరమ్	౭౩
ఎన్నైయాళుమ్ వన్	౩౪౨	ఎయ్ న్ద పెరుళ్ళొ త్తి	౧౪
ఎన్ పరణ్ణడరే	౩౪౬	ఎత్తై పేరైయిరాప్పగల్	౮౭
ఎన్నిత్తొక్కొప్పరుపాల	౩౬	ఎత్తైయ్ రావియ్	౩౭౫
ఎన్ మిన్ను నూళే మార్వన్	౩౨౮	ఎఱనైచ్చావనై	౭౪
ఎన్ శెయ్ గిస్తాయ్	౩౪౮	ఎఱాళుమిత్తెయ్ నానుమ్	౨౧౨
ఎన్ శెయ్ గేనన్నుడై	౧౮౩	ఎఱియపిత్తిశోడు	౧౯౩
ఎన్ శెయ్యతామరైక్కణ్	౩౩	ఎఱేరేమ్మమరన్	౧౧౪
ఎన్ శెయ్యమూరవర్ కన్	౨౪౦	ఎఱ్ఱుమ్మెయ్ ముగ్గె	౧౬౭
ఎన్ శొల్లినిఱ్ఱున్	౩౮౬	ఎగ్గొమ్మమనై న్దనై	౩౭౪
ఎన్మొళార్ తోళిమిర్ గాల్	౨౬౬		
ఎన్మొళార్ శేరవు	౩౭౦	ఒక్కరై న్దత్తు	౫౯
ఎన్మొట్టిశేర్మొమ్	౩౭౭	ఒక్కమమ్మొనరువమ్	౪౨౪
ఎన్మొమ్మొమ్మొ	౧౯౮	ఒడుజవనణ్	౨౬
ఎన్మొయ్ న్నై	౪౧౨	ఒణ్ కుడళొ దిరుళుమాయ్	౨౫౫
ఎన్మొమ్మొమ్మొ	౩౮౬	ఒత్తార్ మిక్కొత్తె	౭౮

	పుటము.		పుటము
ఒన్నియ తిజ్జక్కాట్టి	౧౯౨	కణ్ణిళార్ కాణ	౧౫౯
ఒన్దువిల్లాకెముమ్	౩౯౩	కణ్ణిళ కాణ్ణిళిరునాయ్	౧౫౧
ఒన్దునేవుములగుమ్	౨౨౩	కణ్ణిళ శివన్దు పెరియవాయ్	౪౩౫
ఒన్దుకొలి	౩౪౫	కణ్ణిళువేణ్ణిళు	౩౫౮
ఒన్దునప్పలవన	౩౦	కణ్ణిళజ్జిళ శివన్దు	౧౦౯
ఒన్దునాయగమాయ్	౧౭౪	కణ్ణిళిన్దుమ్ తున్దుమ్	౩౦౦
ఒరువణమ్ శెన్దుపుక్కు	౨౯౦	కణ్ణిళాయ్ శెన్దు	౬౪
ఒరువరిరువకోర్	౪౨౬	కణ్ణిళ శేట్టు శ్చె మొన్దు	౨౨౧
ఒశిన్దునణ్ణిడమేర	౩౨౩	కణ్ణిళ కొణ్ణెన్దునణ్ణిడ	౪౭౦
ఒట్టివిరికాలమెల్లామ్	౧౩౦	కణ్ణిళ కొణ్ణెన్దు క్కాళార	౨౧౦
ఒట్టివిన్దిత్తిరుమూట	౪౮౬	కణ్ణిళమ్ శెన్దున్దుమ్	౩౬౭
ఒట్టివొన్దిల్లాద	౧౬౩	కణ్ణెన్దు క్కలిక్కిన్దు	౪౮౯
ఒళిమణిన్దు శెన్దు	౧౩౮	కణ్ణెన్దు కమలముర	౫౨౨
		కణ్ణెన్దు క్కణ్ణిళమ్	౨౩౫
ఒడియోడిప్పలపిఱిప్పమ్	౨౨౬	కణ్ణిళిరానై	౨౩౧
ఒడివన్దున్దు క్కట్టర్ మేర	౩౨౬	కణ్ణిళల్లాల్లె	౪౫౬
ఒడుమ్మప్పేటి	౫౩	కణ్ణిళ మాయన్దున్దు	౧౩౩
ఒడువారోత్తెల్లామ్	౧౨౨	కణ్ణిళ క్కట్టిలి	౫౨౪
ఒయోమూప్పప్పిఱిప్ప	౧౩౩	కణ్ణిళ వానెన్దుమ్	౫౮
ఒరాయరమాయ్	౪౬౩	కణ్ణిళిత్తణ్ణిళున్దు యముడి	౯౭
ఒవార్తుయర్ ప్పిఱివి	౧౦౭	కణ్ణిళియెనగుయర్	౧౮౯
		కణ్ణిళ నిన్దుగలాన్	౫౩౩
కణ్ణిళుమ్మగలుమ్	౩౪౭	కణ్ణిళ శేన్దున్దుమ్	౬౮
కట్టరియపిరమన్	౩౮౦	కణ్ణిళియన్దున్దు క్కాణ	౪౬౭
కట్టరై క్కిర్ తామరై	౧౨౦	కన్దుమ్మన్దుజ్జి	౨౯౧
కట్టెట్టిరళోరై	౩౧౯	కమలక్కణ్ణిళన్	౬౩
కడలుమ్ మరైయుమ్	౯౯	కరవళు మ్మొరివళి	౨౯
కడర్ తాళుమ్ శెయ్ దేనుమ్	౨౫౬	కరియ మేనిమిళై	౧౯౮
కడల్వణ్ణిళ కణ్ణిళన్	౧౫౧	కరుత్తిల్ శేవుమ్	౭౬
కడియనాయక్ క్కణ్ణిళై	౪౮౧	కరులేయున్దున్దు క్కాణ	౪౬౯
కడియన్దుగ్గడియన్	౨౪౨	కరుమముమ్ కరుమరలనుమ్	౧౪౫
కడివార్ తణ్ణిళున్దు య్	౮౨	కరుమవ న్నాళమ్	౧౧౬
కడివార్ తియవిన్దుగళ	౪౭	కరుమాణిక్కమరై మేర	౪౪౧
కనువిన్దు క్కెయలగుమ్	౫౧౦	కరుళప్పట్టాడి	౨౬౫

కరైకాళ్ పై మొట్టిర తన్నై	300
కలక్క మిల్లానల్ తవమునివర్	౪౧3
కలక్క వేల్ కడలేళ్ మరై	30౮
కలన్దెన్నా వినలన్దోళ్	౫౪
కలియుగ మొన్దుమిన్ది కేల్	౨3౯
కమ్మలన్దై పూరిపు	౨౮౦
కమ్మ తోనమ్మాయున్ కైదవమ్	౨౯౬
కమ్మిమన్ తొడ్డి గళ్	౪౬
కమ్మియమిక్కదోర్ కాదలళ్	౨౫౪
కల్వన్దొక్కవర్వసున్	౮౨
కన్దె వాయ్ తున్నమ్	౨౭3
కన్దె వై మ్మెయ్	౭౭
కన్దె వై మ్మెయ్	౪౯౮
కన్దె వై మ్మెయ్	3౮౨
కన్దె వై మ్మెయ్	౨౮3
కన్దె వై మ్మెయ్	౨౫౩
కన్దె వై మ్మెయ్	30౭
కన్దె వై మ్మెయ్	3౬౫

కా

కాక్కు మియన్	౭౬
కాట్టరై యేత్తుమ్	౪౭౯
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౫3౦
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౨౨౦
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౨౦౮
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౪౨౧
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	3౯౭
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౨౫౭
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౪౦౭
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	3౭౪
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౨౭౮
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	౧౦౮
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	3౭౪
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	3౦౪
కాట్టరై నై కమ్మల్ గళ్	3౭౧

పుటము

కాదల్ మెన్దెయోడు	౮౮౮
కాప్పారావిన్దత్తు	౨౪౭
కాముల్ మైయ్	౬౯
కాయ్ శివన్దెయ్	౪౬౦
కాయ్ శివన్దెయ్	3౨౪
కాయ్ శివన్దెయ్	౨33
కాయ్ శివన్దెయ్	౪౦౪
కాయ్ శివన్దెయ్	3౫౬
కాయ్ శివన్దెయ్	౧౮౭

గి

కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౪౫౮
కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౧౦౮
కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౨౧౪
కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౧౧౫
కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౧౧౭
కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౧౨౭

గి

కిడ్దనాళ్ కిడ్దనాయ్	౨౦౫

కు

కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౪౫౮
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౫౪౪
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౫౨
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౧౭౭
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	3౬౪
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౧33
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	3౧౦
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	3౦౫
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౫౨౯
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౧౮౮
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౧౫౬
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	3౪౬
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౨౯౬
కుడిక్కిడనాక్క మెయ్	౮3

పుటము

కుట్రయమ్ వాణ్బుగత్తు	3౧౨
కుటిక్కోళ్ ఇానబ్బరార్	౨౧
కుఱుగ మిగవుణర్వత్తోడు	౧2౨
కుఱుగ నీరభాఁటుదికూడా	33౪
కుఱైవిల్ తడబ్బడల్	౧౬౨

కూ

కూక్కురల్ కేట్టుమ్	౪23
కూట్టుణునీఱ్ఱియ	౪2౪
కూట్టుదినిన్ కురైక్కుల్ గళ్	౨౨౧
కూడచ్చెనేనిని	౪౦౪
కూడినీరైక్కడైవ వాఱుమ్	౨౨౬
కూడివడ్డైయుమ్ తడ్డూర్	౧౪౦
కూడిఱ్ఱ్ఱాగిల్ నలుఱైప్పు	౪3౯
కూడుత్తోర్ వైగలుమ్	3౯౨
కూర్తన్కొవలన్	౫౦౫
కూర్తర్ కుడ మెడుత్తాడిల్	౧౯3
కూర్తవమ్మాక	౪౨౨
కూర్దర్ మలర్మైక్కమ్	౨౬3
కూవిక్కువిక్కొడువనై	౧౨౯
కూవిక్కొళ్ళాయవన్	౫౪2
కూవున్ వరుడల్	౪౬౨
కూవునూఱ్ఱియ మాఱేన్	౧3౫
కూఱాయనీఱాయ్ నిల నాగి	33౬
కూఱుడిల్ వాఱా	౯3

కై

కెడుమిడ రాఱు నెల్లామ్	౫౦౨

కె

కేట్టుమణిర్ న్దవర్	3౬2
కేట్పూర్ గళ్ కేశవన్ కీర్ త్తి	3౬౬
కేడిల్ విఱ్ఱుప్పుగఱ్	౧23
కేయ త్తిఱ్ఱుత్తల్	3౦౫
కేశవన్ తమర్ కిఱ్ పిల్	౯౯

పుటము

3౧౨

౨౧

౧2౨

33౪

౧౬౨

క్రై

క్రైగళాలార్ త్తొమ్మిడు	౧౫౨
క్రైదవమ్ కెమ్మై	3౦౧
క్రైయార్ శక్కరత్తు	౨౨౯
క్రైయార్ నన్మగమ్ కైక్కమ్	౨౫3

క్రొ

క్రొడియన్ నైయాదుమ్	౨౬౨
క్రొడియార్ వాడమ్	౪౧౧
క్రొడియేరిడై	౪౨2
క్రొడువిన్దెప్పై గళ్	౪౬౨
క్రొణ పెణ్ణిగ	౪౫౨
క్రొణమూర్ త్తియోర్	3౪2
క్రొణల్లన్	౪౨3
క్రొణ్ణాట్టుమ్ పలమ్	౨౧౨
క్రొణ్ణానేఱ్ఱివై	౫౫
క్రొణ్ణినిడర్ కడ	౪౨౨
క్రొణ్ణుయిరుణుమ్	౨3౬
క్రొణ్ణుపోల్ శివై	౧౨3
క్రొణ్ణమాక్కోర్	౧౨౬
క్రొణ్ణయిన్పుర్ కొలొ	3౨౨
క్రొణ్ణునైవానవర్ గట్టు	3౫౧
క్రొళ్ గిన్ద కొలిరువై	32౯
క్రొళ్ గై కొళామై	౪౬
క్రొళ్ వన్ నాన్ మావలి	౬౦
క్రొళ్ళమాళావిప్ప వేళ్ళమ్	౨౦2
క్రొళ్ళుమ్మయనిలై	౧౬౪
క్రొళ్ళున్దకిళ్ళన్	౨౧౨

క్రొ

క్రొట్టుట్ట శివైయెయాయ్	౬౨
క్రొడిలవన్ పుగఱ్	౧౨౧
క్రొమళ వాన్ కన్దై	౧౯౨
క్రొయిల్ కొణ్ణావన్	౪౨2
క్రొలక్కోళ్ శువర్ క్కముమ్	౨౬౨

కోలమలర్ పావై క్కు
 కోలమేతామరై
 కో నాగియమావలియై
 కోవ్దన్ కుడకుత్తన్
 కోవై నాయార్ పారుట్టు
 కోళియై తామరై యుమ్
 కోళుణ్ణానన్దివన్దు
 ధో
 ఖాలత్తూడేనడన్దు
 ఖాలమైనగమ్ పల్లి

పుటము
 ౫౪౯
 ౧౬౦
 ౪౮౯
 ౧౦౦
 ౧౦౫
 ౩౭౮
 ౪౮౦
 ౩౩౧
 ౪౧౦

తానే యులగల్లామ్
 తానోరున కవిత్తాయ్
 తామరై క్కన్నై
 తామెదరై క్కన్దిముదల్వనై
 తాయప్పనిగల్
 తాళ తామరై క్కడమణివయల్
 తాళ తామరై యాన్
 తాళగల్గె ఎనక్కే
 తాళ పరిప్పిమణి తావియ

పుటము
 ౫౨౪
 ౪౦
 ౯౪
 ౧౦౪
 ౪౨౯
 ౫౦౩
 ౪౬౭
 ౪౦౨
 ౧౩౪

తక్కిలమేకేర్గిగల్
 తగవ న్నెనురై యిర్గల్
 తగవిలై తగవిలయై
 తగవుడైయవ నేయెన్నుమ్
 తగుమ్కిర్ త్తన్ తని
 తణ్ణానాగి యతన్దై
 తణ్ణియు మ్మొద్దిలై
 తణ్ణి కడల్వట్టుకుళ్ళారై
 తనిమాళ్ళుగ్గెయ్ తణ్ణాన్దుమ్
 తన్దై త్రియతివన్ తామ్
 తమర్గల్ కూట్టవల్వినైయై
 తరుమవరుమ్మయనాయ
 తరై ప్పెయ్ తాలమ్
 తరై మేల తాళైగల్
 తరై మేల్ పునైన్దేన్
 తల్మవినిన్దు కాదల్ తన్నూల్
 తళర్ ప్పుమ్ముతిన్దుమ్
 తళర్వనియై యెన్దు మ్మెన్దుమ్
 తళర్ నిన్దు త్తాల్ కున్దైవిల్

౪౮౨
 ౪౮౫
 ౫౧౩
 ౮౫
 ౭౫
 ౧౫౦
 ౨౦౪
 ౧౪౧
 ౪౪౯
 ౩౬౬
 ౪౫౦
 ౪౭
 ౧౨౯
 ౫౨౮
 ౫౨౦
 ౨౧౧
 ౩౩౨
 ౧౭౨
 ౨౧౪

తిగ్గి వన్ కెన్దెయార్
 తిగ్గిన్దున్ తిరువరుళ్
 తిగ్గిన్ది తిరుమార్ చిల్
 తిడవిళు మ్మెరివర్
 తిల్లన్ వీడుముదల్
 తిరియుమ్ కలియుగమ్
 తిరియుమ్ కాల్ త్తొడు
 తిరివిక్కిరమన్ శెన్దామరై
 తిరుక్కడితానముమ్
 తిరుచ్చెన్దుమారిల్
 తిరున్దక్కడై నకుల్
 తిరున్దునదముమ్
 తిరుప్పేర్ నగరాన్
 తిరుమలిరుళ్ళోలై మరై మ్మెన్దేన్
 తిరుమలిరుళ్ళోలై మరైయై
 తిరుమలిరుళ్ళోలై యాన్
 తిరుమల్ నాన్దుగన్
 తిరుమేనియడిగళుక్కు
 తిరువడియై వారణనై
 తిరువరుళ్ మూర్తి గిన్దెగలుమ్
 తిరువరుళ్ శెయ్ బవన్
 తిరువమ్మది నాడెన్దుమ్
 తిరువుడమ్మనాన్ కుడర్
 తిరువుడై మన్నరై

౪౧౮
 ౪౩౨
 ౫౨౯
 ౨౦
 ౭౩
 ౨౩౫
 ౧౪౮
 ౧౦౨
 ౪౨౬
 ౪౧౭
 ౨౯౧
 ౩౧౩
 ౫౩౮
 ౫౩౭
 ౫౩౪
 ౫౩౪
 ౪౧౨
 ౪౮౩
 ౨౨౨
 ౪౪౩
 ౪౭౮
 ౧౩
 ౮౯
 ౧౯౪

తాననగర్ గల్
 తానేయాగిన్దై

౪౨౮
 ౫౩౨

	పుటము		పుటము
తిరువుగువుకిడద వాటుమ్	౨౮౫	తెలివికుమ్ముకడిదోడి	౪౮౩
తిక్కెక్కిన్ద జే	౨౦౨	తెలివున్ మునివిన్ది	౩౬౮
తిట్టబళాగి యెఱుమ్	౨౮౮	త్రే	
తిట్టకుక్కేళుప్పగవామ్	౩౦౮	తేనెనన్నాలైక్కన్నలై	౪౦౮
తిట్టముడైవలత్తైర్	౧౧౬	తేవర్ మునివర్ క్కన్దమ్	౪౯౦
తిఱ్ఱుమ్మల్ మణి కాక్కిన్దేన్	౨౫౮	తేవిమారావార్ తిరుముగళ	౩౯౭
త్రే		తేవు మెప్పారుకుమ్	౭౪
తీర్ త్తనుక్కన్ద నిరిన్	౩౯౬	త్రొ	
తీర్ త్తనులగళన్	౧౦౭	తొణ్డర్ నుచ్చమ్మరుయర్ పోగ	౪౯౮
తీర్ నవడియవన్ దమ్మె	౧౪౫	తొణ్డిర్ వమ్మిన్	౫౦౪
తీర్ ప్పావై యామిని	౨౦౧	తొల్లరుళ్ నల్వినైయార్	౨౮౦
తీర్ మరున్ది నియెన్ద	౩౪౪	తొల్లయళ్ళోద	౪౦౫
తీవినై యుళ్ళత్తిన్ కార్వల్	౩౯౫	తొల్లు తైయొన్ద నిమ్మయమ్	౫౧౪
త్తు		తొల్లుదనరులగర్ గళ	౫౪౨
తుక్కమిల్ ఇనమ్మడరొ	౧౭౨	తొల్లుదాడిత్తూ వణివ్ళానుమ్మ	౨౦౬
తుడైత్తకోవిన్ద నారే	౫౧౦	తొల్లుదుమామలర్	౪౬౬
తుడైయమ్మకార్వమాగువార్	౪౫౨	త్తో	
తున్నము పిన్నముమాగి యు	౧౭౦	తోళై మేలుమ్	౬౦
తుయక్కఱుమదియిల్	౩౨	తోళిక్కేరిపిన్నై పొరుట్టు	౧౮౧
తుయర్దల్లో తెయ్యబ్బిణ్ణా	౩౮౩	తోన్ద నిక్కడవైయిల్లవన్	౧౪౮
తుయర మేతరు	౧౫౦	తోన్ద న్దొమ్మడన్దామ్	౭౦
తుయిలిళ్ళుడరొ	౧౭౦	న	
తుయర్ కెడుమ్కడిదడైన్దవన్ద	౫౦౬	నగరముమ్ నాడుగళుమ్	౩౦౦
తువళిర్ మామణిమాడమ్	౩౧౦	నగరముమ్ నాడుమ్పిఱవుమ్	౩౫౮
త్తూ		నబ్బళ్ వరివత్తై	౪౦౩
తూరురై త్తర్ కెమ్మమిన్దల్	౪౮౪	నకెమిర్ నీరుమార్	౧౪౩
తూనీర్ ముగిల్ పోల్	౪౨౨	నణ్ణాదార్ ముఱువలిన్దు	౨౧౭
తూమదువాయ్గళో కొణ్డవన్ద	౩౨౭	నణ్ణావళురర్ నలివెయ్ద	౫౩౩
త్తై		నణ్ణినమ్ నారాయణనై	౫౨౭
తెయ్యిణ్ణా శున్ తెయ్ గన్	౨౪౮	నణ్ణి నాన్ వళర్ త్త	౪౭౪
తెయ్యనా యున్ నారణన్	౨౬౮	నన్నలత్తో మీర్ గాళ	౨౭౮
తెరిదల్ నిన్దైదెణ్ణల్	౩౩౫	నన్దాయ్ భానన్దన్దపాయ్	౪౩౭
తెరుళుమ్మరుళుమ్మయ్తు	౪౪౦		

పుటము	
నమక్కుమిపూచిన్మి	౧౯౯
నమ్మనైళాలమ్మడై త్తవ నై	౧౫౫
నమ్మియైతెన్ కుఱుబుడివిన్	౬౬
నల మెనవి నైమిన్	౧౧౭
నల్ గిత్తాన్ కా త్తొక్కమ్	౩౫
నల్ గురవుమ్ శెబ్బుమ్	౨౯౯
నల్లొట్టప్పటలగజ్జల్	౪౫౧
నా	
నాగ నైమి తై నమ్మిరాన్	౨౮౭
నాగత్తైయోనై	౫౨౧
నాట్టిల్ పిఱిన్దపర్	౩౬౫
నాడొద మలర్ నాడి	౩౭
నాడసిర్ మణిమమ్ తెయ్యముమ్	౨౨౩
నాడీర్ నాడొణుమ్	౫౨౪
నాడొణుమ్ వీడినియే	౨౭౯
నాణుని తైయొమ్	౨౪౩
నాడ నైళాలముమ్	౧౫౩
నాడన్ ణ్ణాలన్	౫౫
నాన్కర్కరుజుమ్మిల్	౩౫౪
నాన్దిలవేళ్ళి మణుమ్	౩౬౧
నామజ్జణ్ణాయ్ రముడైయ	౨౦౧
నామడై న్దనలరణి	౫౦౬
నామదనివనువన్	౧౯
నామమక్కుఱియచ్చన్న	౫౧౧
నాయగన్ ముమ్మి వేమ్మలగుక్కు	౩౦౯
నారణ నెమ్మన్	౫౨౩
నారణన్ తమరై క్కణ్ణుగిన్ద	౫౪౧
నారణన్ ముమ్మి వేమ్మలగుక్కుమ్	౯౯
నావినుల్ నిన్ద	౬౦
నాళునిన్దడునముక్కు మై	౩౦
నాళుమ్మి నిలసిరు మ్మి	౩౬౧
నాళుమ్ వాయ్ క్కనన్దమ్మ	౪౫౦
నాళిలయేన్	౪౮౮

పుటము	
ని	
నిగరిల్ మలరై చెప్పిల్ నిదుమ్	౩౦౬
నిచ్చులుమ్ వోళ్ళిమిర్ గాల్	౨౭౭
నిచ్చిత్తిరున్దేన్	౫౨౦
నిన్దేక్కైల్ తెయ్యక్కాల్	౩౨౪
నిన్దేణ్ణుమ్ శొణ్ణున్దొణుమ్	౪౭౭
నిన్దేన్ద నైన్దల్ కరై న్ద	౩౯
నిన్దేప్పాన్ పుగిల్	౧౭౫
నిన్ద వాణు మిరున్ద వాణుమ్	౨౮౪
నిన్ద వొన్దొయ్ణిన్దేన్ద మక్కు	౪౩౭
నిన్ద వరిరున్ద వర్	౨౦
నినిడుమ్ తిన్ద మక్కుమ్	౨౫౧
నిని లజుముడియు నాయ్	౨౯౮
నిన్దు నిన్దు పల నాల్	౧౬౬
నిన్దురుగున్దేన్దే పోల	౨౪౯
నిల్లాపలల్	౫౪౦
నిమ్మిల్ నెయ్యిల్ శిణుమ్మై	౩౦౪
నిఱున్దొయ్ నుమ్మ	౩౧౬
నిఱుత్తి నుమ్మ క్కత్తు	౨౩౭
నిన్దేన్ద వన్దొన్దేన్ద మ్మిన్దేక్కు	౨౫౩
నిన్దేవి నాల్ కు త్తైవిల్లా	౨౧౩
నిఱుమ్మ నాన్ద తైవాణర్	౩౧౨
నిన్దేన్దే మున్దేన్దేన్దేన్ద	౩౭౯
ని	
నీజు నిల్కాన్ద నీర్ గాల్	౨౫౧
నీణగ రమదువే	౩౯౪
నీణిలత్తోడు వాన్	౩౦౮
నీన్దుమ్ తుయర్ ప్పిఱివి	౧౦౬
నీయలైయే శిణువు నాయ్	౩౬
నీయమ్ నానుమ్	౬౫
నీయమ్ పాజ్జిల్లాణ్	౨౪౬
నీరాయ్ నిల నాయ్	౩౩౦
నీర్ నుమడనివై	౨౪

	పుటము		పుటము
నీర్ పురై వణ్ణన్	౫౬	పడైప్పాడు కడుప్ప	౪౧౮
నీర్త్తయిల్ నెణ్ణమ్	౪౭౮	పణి నెణ్ణే నాళుమ్	౫౨౧
నీర్త్తయిల్ నూన్ మువర్	౧౪౩	పణిమిన్ తిరువరుళ్	౧౭౬
నీళ్ కడల్ కూట్	౪౬	పణి మొట్టి నిన్దె దొండుమ్	౫౧౫
		పణియావమర్	౪౧౧
ను		పడై నాళాల్	౪౫౭
నుగర్ చ్చియులు మో	౪౪౯	పణ్బుడై పణ్ణోడు	౪౭౫
నుట్టక్కయ నురై క్కేన్	౩౨౭	పణ్బుడై వేదమ్ పయన్ద	౩౧౭
నుమరోడుమ్ పిరియాదే	౪౮౨	పత్తుడై యడియవర్ క్కు	౨౭
		పయన్ద కెయ్దు	౧౧౫
నెణ్ణ మేనల్లెనల్లె	౬౪	పయిలుమ్ కుడరొళి	౧౫౨
నెణ్ణ మేనెగరాగ	౧౫౮	పరణ్ణుడిర డమ్పాయ్	౩౦౨
నెడియానరుళ్ కూడుమ్	౫౨౫	పరణ్ణోడినీ పరమా య్	౧౨౧
నెడుమాట్టి మై	౪౪౬	పరన్దతిల్ పరన్దె యుళ్	౨౨
నెన్ద్రే నియిళ్ నిన్దెన్దె	౬౧	పరన్దె య్యముమ్	౨౨౩
		పరవాళివళ్ నిన్దె	౪౪౫
నేర్ పట్టనిటై మూవులగుక్కుమ్	౪౪౬	పరవివానవరేత్త నిన్దె	౧౪౭
నేర్ శరిన్దాన్ కొడిక్కొట్టి	౩౬౩	పరిపదిలీళ నైప్పాడి	౪౪
		పరివిన్ది వాణనైక్కాత్తుమ్	౧౬౯
నైవాయవె మ్మేపోల్	౭౦	పలపలవేయ బరణమ్	౯౦
		పవళ మ్మోర్ కనివాయ్	౪౫౯
నొన్దారాక్కాడల్ నోయ్	౭౧	పర్బియాలిరై	౭౫
		పణ్బునా బనుయర్వణ	౧౦౪
నొక్కి నొక్కి యున్నై	౨౦౯	పన్ద్రే నిలనీళ నుమ్	౨౫
నొక్కుమ్ పక్క మెల్లమ్	౩౧౩	పన్ద్రే న్దె న్దె పన్ద్రే	౫౨౩
నొలాదాన్ద్రే న్ద్రేన్	౩౩౯		
నొపవాయ్ చ్చియురలోడు	౩౦౬	పాడుకారావిన్	౫౦౨
నొన్ద్రే ని నొన్ద్రే	౨౬౪	పాదజ్జళ్ మేలణి	౨౩౯
		పాదనాళుమ్మణియ	౫౦౧
ప		పాదముడై వదన్	౪౦౭
పక్కమ్ నొక్కి నింక్కుమ్	౨౫౨	పామరుమూవులగుమ్	౩౭౦
పజ్జుకుక్కణ్ణ నెన్ద్రే	౧౩౬	పామ్మడై మేల్ పామ్మడలుళ్	౯౧
పట్టపోరై ప్పొడు	౮౬	పాయారడివై త్తదన్కిట్	౩౩౩
పడిమన్ను పల్ కలన్	౧౭౮	పాలకున్దబ్బిన్దబ్బళ్	౩౫౧

పాలనాదొడ్డులగుణు	౧౮౦
పాలెన్దోనాన్దవేదమ్	౧౩౭
పాలియల్వేదననాల్లె	౧౮౧
పాలియన్దనల్లే	౪౯౩
పాళబ్బల్ నీక్కియన్దై	౩౮౨
పాళణవయ్యదియి న్నై	౩౨౯

వి

విడిలేన్ విణవికడులేన్	౫౩౭
విణక్క అవణువన్	౨౯
విణక్కియాన్దెయమ్	౨౯౭
విన్నిన్ద కాదల్ నోయ్	౨౪౭
విన్నైకోల్ నిలమమగళ్	౩౧౪
విరాన్ పెరునిలమ్	౫౦
విరియాదాచ్చెయ్యన్ద	౫౩౦
విణన్దవాణుమ్పళ్ళన్దవాణుమ్	౨౮౧
విణన్దమాయా	౪౨౪
విణవిత్తుయరణ	౪౮
విటిదిల్లైయనక్క	౪౧౬

వి

విడుదైవాన్ముగన్దై	౩౧౭

పు

పుక్కడిమైయినాల్	౨౨౬
పుక్కవరియురునాయ్	౩౭౪
పుగలిడమణిగిలమ్	౪౯౨
పుగ్గొన్దనల్లారువ న్దెన్	౧౩౫
పుగ్గొమ్మివళ్ నిన్ది రాప్పగల్	౪౪౨
పుణరానిన్ద మర మేట్	౩౩౭
పుణర్ కున్నును మనామ్	౧౦౬
పుణ్ణియప్పవమ్	౩౦౧
పుణ్ణియమ్ శెయ్యదు	౫౦౯
పుదుమణముగన్దొడ్డు	౪౯౫
పున్నెయ్యైగళణివుమ్	౪౪౩
పులన్దై మేయమ్	౧౦౬

పుటము

పులమ్మగిర పుష్పి	౧౬౧
పులిక్కుడిక్కిడన్ద	౪౫౯
పుల్కిన్దాయ్ పిళ్ళన్దాయ్	౨౬౮
పుటముక్కట్టిక్కొడ్డు	౨౩౧

పూ

పూన్దొయ్ ముడియార్ కున్	౪౮౫
పూన్దెగళ్ పోల్ నిల త్తెన్	౩౨౮
పూన్దై పెట్టిగళ్	౩౨౧
పూకుమ్కాన్దెన్దై మే	౧౮౫

పె

పెల్ విణన్దారెయ్ దుమ్	౨౪౬
పెయ్యమ్మొల్లొత్తె	౨౮౨
పెయ్యన్దైక్కగళ్	౧౯౧
పెరియవచ్చన్దై	౪౦౨
పెరుమ్కొళ్ళువర్ దమ్	౧౫౪
పెరుమైయ నేవాన్తు	౫౧౯
పెన్దై నిన్దొక్కన్దనో	౫౫౦

పే

పేయ్ ములైయన్దొ	౨౪౩
పేరెయిల్ శుక్ కడల్	౩౫౭
పేరెయ్ ములైన్ద పిరాన్	౫౩౭
పేర్ తుమ్మన్దొర్ కళ్ళెకల్	౩౨౯
పేళన్ది శివనుమ్మమ్	౨౨౪
పేళుమిన్ కూళ మిన్	౫౦౯

పొ

పొన్నులగాళిగో	౩౨౫
పొన్నుడియమ్మొరైన్దై	౯౧
పొరన్దియమామరునిన్దై	౧౬౧
పొరుమానీళ్ వడై	౬౨
పొరున్ది వుల్లగమ్	౧౧౯
పొరుళ్ కైయన్దొయ్	౪౫౩
పొరుళ్ మన్దై న్దొక్కమ్	౪౩౨

	పుటము
మామయ్య కయ్యై లెన్నె	౫౪౬
మాయావామనసే	౩౮౦
మాయోనిగళాయ్	౩౯
మాయోమ్ రీయవలెవలై	౪౩
మాయత్తై లెణ్ణివాయ్మలై	౧౮౬
మాయ్నణ్ణువొన్నెగళో	౫౧౧
మారిమాతాద	౨౦౦
మాలిరీకేవన్నారణన్	౪౦౬
మాలిక్కువైయమ్	౩౧౫
మా లేమాయ్ మైరుమాసే	౪౪
మాలై నణ్ణిత్తోమైదు	౪౯౮
మాలైయ్నావనదదు	౪౯౬
మాళణ్ణుళోది	౨౪౦
మాళూణ్ణామృడరుడప్పయ్	౧౨౩
మాటిమాటిన్దుల	౯౭
మాణుళేర్ పడైమాళ్ మైవర్	౨౬౬
మాణునిరై త్తైర్ కుమ్	౩౬౩
మాళ్ మైదుళాయ్మణ్ణు	౩౩౦
మి	
మిక్కవిత్తొలైయమ్	౧౫
మిక్కపులగుగళో తోణుమ్	౨౩౮
మిన్గళోళేర్ పురిమూర్ మణళాయ్	౨౯౨
మిన్నిడైమడవార్ గళో	౨౯౩
మిన్నిన్నిరైయల	౨౪
ము	
ముగిల్వణనడియై	౩౫౩
ముట్టిర్ పుల్ పొగర్దు	౧౬౮
ముడిచ్చోదియాయ్	౧౨౦
ముడియోదనన్	౯౭
ముడియూసే	౧౫౭
ముడివివళోరనక్క	౩౫౨
ముడిళేర్ కన్ని	౪౨౧
ముడర్ తనివిత్తేయో	౫౫౦
మున్దిన్దుళగడముదైరు	౩౫౬
మునియోనాన్ముగసే	౫౪౬

	పుటము
మున్నుళోయాళ్	౮౧
మున్నిన్దాయ్మొ	౨౫౪
మున్నిర్ శాలమ్	౧౨౫
మూ	
మూనరాగియ మూర్ త్తయై	౧౪౬
మూపులగజ్జమాయ్	౩౦౨
మే	
మేయ్నిన్దుళకుళ్	౫౨౯
మేయ్యనాగుమ్	౫౦౦
మేయ్యమర్ పర్ కలన్	౩౧౮
మేలియనోయ్	౧౮౪
మేల్లిచ్చెల్వనక్కోడి	౪౪౪
మే	
మేగలైయార్ కుత్తివిల్వ	౨౧౫
మేయాన్ వేజడమ్	౫౨౪
మేయ్నిరై క్కీళ్ పుగ	౩౬౪
మేలూలేవర్ గళుమ్	౨౩౨
మేలుమ్నప్పటి	౨౫౨
మేలిత్తోమైదు	౨౩౮
మేలి నిన్దుత్తోమైవార్	౧౯౭
మేలిన్దున్దు	౩౨౨
మేళు తున్నునిగలై	౧౨౮
మై	
మైయకణ్ణాళ	౧౮౬
మైయమర్ వాళో	౩౨౬
మైయర్ కయ్దెన్నై	౩౫౦
మైయార్ కరుణణి	౪౬౮
మొ	
మొయ్మూమ్మ మొట్టిర్	౧౪౧
య	
యవదుమ్మయ్యయైయమ్	౭౫

	పుటము		పుటము
వాల్మీకి వారో పలరాగ	౧౨౨	వేయిస్మరితురై	౧౬౫
వాల్మీకి దళకర్ణి కుణమ్	౪౫౫	వేయ్యరుతోళిరై	౫౧౨
వాల్మీకి దళగర్ వాల్మీకి వద్దు	౧౭౭	వేవారావేల్పురై	౭౨
		వేళియార్ మడుత్తలుమ్	౫౪౩
వి		వేలుకొట్టుమై	౨౯౨
విట్టిలన్లు కెళ్ళోది	౧౦౧		
విడలిలోక్కరత్తు	౧౧౪	వై	
విడువనోవెన్విళ్ళై	౫౦	వై గలుమ్ వణ్ణెయ్	౫౪
విణ్ణుళార్ పెరుమాళ్ళు	౩౪౪	వై గల్ పూజ్జుట్టివాయ్	౨౯౮
విడియినాల్ పెడై మణక్కుమ్	౩౪	వై గున్దనాన్	౩౮౮
విడివగై పుగున్దనరెన్దు	౫౪౪	వై గున్దముగుదలుమ్	౫౪౪
విన్నెయ్విన్నే తీర్పున్దన శాయ్	౪౧	వై గున్దామణివణ్ణె	౯౩
విన్నెవల్లిరుళ్ళెన్దుమ్	౫౨౫	వైత్తివాళ్ళరై	౧౩౪
వియప్పయవియప్పిల్లా	౧౨౫	వైత్తిమానిదియామ్	౩౨౫
వియన్మూపులగు పెఱినుమ్	౪౪౭	వైత్తేన్ మదియాల్	౪౩౪
విరుమ్మిప్పగవరై	౧౯౪	వై పొమ్మరున్దామ్	౪౮
విళ్ళమ్మనూళ్ళమయముమ్	౨౨౭	వై మ్మిన్మమ్మనత్తు	౧౪౮
		శ	
విడుమిన్మూర్ శ్రీపుమ్	౨౪	శక్కరత్తిణ్ణిరేయ్యు	౨౧౧
వివనిన్ పళునిరై	౫౧౪	శజువిల్ వాళ్ తణ్ణు	౩౧౬
వివిలిన్మమ్మగ	౧౯౭	శజుశక్కరమ్	౫౫
విన్ శ్రీదత్తొణ్ణు	౪౬౧	శదిగ మెన్దుత్త మైత్తి	౪౫౪
విన్ శ్రీరున్దేల్లులగుమ్	౧౯౬	శదిరిళ్ళ మడవార్	౧౧౫
		శన్మమ్మలపల శెయ్దు	౧౬౭
వెణ్ణువరిల్ తానదుమార్	౨౮౮	శన్మత్త న్నాన్దనమ్	౧౫౫
వెన్నెచ్చురిశక్తోడు	౩౫౪	శరణమాగియ	౪౦౯
వెన్నెయ్మొన్దెరుత్తు	౫౪	శరణమాగుమ్	౪౯౯
		హ	
వేణ్డణ్ణళ్	౧౩౨	శాదిమాణిక్క మెన్దో	౧౩౬
వేణ్డిచ్చెన్దొన్దు	౪౦౩	శాదుశనత్తై నలియమ్	౧౪౨
వేణ్డిరేవరిక్క	౩౦౭	శామాణుమ్ కెడుమాణుమ్	౨౧౮
వేడిమ్వల్లార్ గత్తై	౨౦౫	శాయక్కురున్దమ్	౩౧౮
వేడియానిన్మూ మైవరార్	౩౪౩	శారా వేడణ్ణళ్	౫౨౫
వేమెమదుయిర్	౫౧౬		

	పుటము		పుటము
కార్ న్దవిరుగల్వినై	౪౩	కూళ్ళ చ్చిళానచ్చుడర్	౧౨౭
కార్ న్దతవ నెఱిక్కు	౫౧౯	కూళ్ళ న్దగ వ్వాళ్ళ న్దయర్ న్ద	౫౫౧
		కూళ్ళ విళుమ్మణిముగిల్	౫౪౧
కెన్దెనచ్చిటిదోరిడముమ్	౯౪		
కెత్తిరత్తేర్వలవా	౩౮౧	కెజ్జనివాయన్	౩౫౫
కెన్దిక్కు మెత్తి కైక్కుమ్	౩౪౯	కెజ్జనివాయ్బెళ్	౫౧౮
కెన్దెమల్ త్తొన్దిన్	౩౯౫	కెజ్జొమ్మి విగాల్	౫౩౧
కెన్దెయలుమ్ కొల్లలుమ్	౩౧౫	కెయ్యిన్ద కినియెల్లాయ్	౨౫౮
కెరీఱదరన్ తెయ్య	౧౦౩	కెయ్యిన్ద దెన్ కణ్ణుక్కు	౨౩౬
కెఱిప్పిల్ వీడు	౧౧౨	కెయ్య తామరై క్కణ్ణునాయ్	౧౪౬
		కెయ్యేర్ తివిన్దెయ్య	౧౧౧
		కెలక్కాణ్ణిఱ్చార్	౨౭౧
కెరీ కణ్ణుకొణ్ణు	౩౮౭	కెల్లవుణర్ న్ద పర్	౩౬౮
కెరై క్కొళ్ళిడు	౧౦౯	కెల్వనారణ నెన్ద	౬౫
కెలమిల్లా చ్చిటియన్ , మ్	౨౦౭	కెవిగళాలార్	౧౫౬
కెలమెల్లెయిలన్	౪౬౮	కెవ్వాయన్ది	౪౩౩
		కెయ్మకొడైపుగళ్	౧౬౫
కుడర్ ప్పొమ్మనై	౪౩౪	కెరత్తడత్తెన్దు రుచూర్	౨౬
కుడర్వైయెమ్మకలైయమ్	౪౮౪	కెరన్దార్ తివిన్దెగట్టు	౮౦
కుమన్దుమామలర్	౧౩౩	కెరన్దన్ తెన్దెన్దె	౩౫౮
కురరణివరునిరై	౨౧		
		కొల్లమాట్టెనడియన్	౪౨౨
కూడుమలర్ క్కుమ్మిల్	౨౭౭	కొల్లిరెన్నమాన్దనై	౯౨
కూడునానఱియావన్	౩౪౩	కొన్నాల్వీళోదమిడు	౧౬౨
కూడెన్దుకళవుమ్	౧౧౮		
కూళ్ళల్ గళో కిన్దిక్కిల్	౩౬౭	కోదియాగి	౧౩౨
కూళ్ళల్ చలచల	౫౭	కోరాద నెప్పొరుట్టుమ్	౭౨
కూళ్ళ కణ్ణాయ్	౨౭౨	కోరై త్తిరుక్కడిత్తానత్తు	౪౩౦

